

موفره داتی ئاسان

لَسْنَعَيْنُ • اِهْدِنَا الصِّرَاطَ
الْمُسْتَقِيمَ • صِرَاطَ الَّذِينَ
اَنْعَمْتَ عَلَيْهِمْ غَالِظُ

بۆلێكدانهوی وشه و زاراوه کانی قورئان
له گهل به ده رخستنی هوکاری دا به زینی ئایه ته کان

رزگار کریم - ناصح فتاح

جایی دووهم

۲۰۱۳

فہرہ نگۂ ناسان

بۆلۈكدا نەشە و زاراۋە كانى قورئان

له گه ل به ده رخستنی هوو کاری
دابه زینی نایه ته کان

نامادہ کردنی:

روزگار کریم - ناصح فتاح

فهرهه‌نگی ئاسان

بۆلێكدانه وهی وشه و زاراوه كانی قورئان

له گه‌ل به‌ده‌رخستنی هو‌کاری
دابەزینی ئایه‌ ته‌ كان

ئاماده‌ کردنی:

رزگار کریم - ناصح فتاح

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
(إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَحَافِظُونَ)

این مصحف شریف شامل: سی جزء کامل قرآن کریم

و با مشخصات:

خطاط :	عثمان طه
نوع خط :	نسخ
مترجم :	رزگار کریم (دور صفحه)
قطع :	رقعی
تعداد سطور در هر صفحه :	پانزده سطر
نوبت چاپ :	اول
محل چاپ و چاپخانه :	قم - اسوه
تعداد :	سه هزار جلد

در تاریخ ۸۹/۲/۴ از جهت صحت کتابت و انطباق با قرائت عاصم به روایت حفص در اداره کل نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم سازمان دارالقرآن الکریم بررسی و تصحیح گردید که مراتب در پرونده شماره (۰۱۲۱۴۹۱۵۹۳۹۰۴۱۵۰۶۷۲۰) ثبت و چاپ آن توسط انتشارات احسان با رعایت مقررات اعلام شده از سوی وزارت فرهنگ و ارشاد اسلامی بلامانع می باشد.

بدیهی است انتشار این مصحف شریف پس از چاپ منوط به دریافت مجوز نشر (توزیع) و تجدید چاپ آن مشروط به تأیید مجدد و صدور مجوز کتبی اداره کل نظارت بر چاپ و نشر قرآن کریم خواهد بود. /ج

ومن الله التوفیق
سازمان دارالقرآن الکریم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوره‌تی (الفاتحة) جزمی (۱)

سوره‌تی ﴿الفاتحة﴾

﴿بِسْمِ اللَّهِ﴾: به‌ناوی خوا.

[۲] ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾: سوپاس بُو خوا.

﴿رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾: پسروده‌گاری

جیهانیان. [۳] ﴿الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾:

به‌خشنده‌ی میهره‌بان.

[۴] ﴿مَالِكِ﴾: خاوه‌نی. ﴿يَوْمِ

الذِّينِ﴾: روژِی پادا‌شت و لی‌پرسینه‌وه.

[۵] ﴿إِيَّاكَ نَعْبُدُ﴾: به‌ته‌نیا

تۆده‌په‌رستین. ﴿وَأِيَّاكَ نَسْتَعِينُ﴾: دا‌وای

یارمه‌تی ته‌نیا له‌تۆده‌گه‌ین.

[۶] ﴿اهْدِنَا﴾: رینوما‌ییمان بکه.

﴿الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾: بُو پی‌گه‌ی

راست. [۷] ﴿صِرَاطَ الَّذِينَ أَنْعَمْتَ

عَلَيْهِمْ﴾: پی‌گه‌ی ئە‌وانه‌ی نازو نیعمه‌ت

به‌سه‌ردا په‌شتوون. ﴿غَيْرِ الْمَغْضُوبِ

عَلَيْهِمْ﴾: جگه له‌خه‌شم لی‌گیرا‌وان

(ئە‌وانه‌ی په‌شتیان له‌راستی هه‌ل‌کرد

به‌هۆی خو‌به‌گه‌وره‌زانین و هه‌سوودی‌یه‌وه). ﴿الضَّالِّينَ﴾: سه‌رلی‌شی‌وا‌وان.

* (ئه‌بوسه‌عید). رافعی کو‌پی معطی. ده‌فه‌رموویت: له‌مزگه‌وت هاتینه‌ ده‌رموه‌و

پی‌غه‌مبه‌ری‌خواش (درو‌دی‌خوا‌ی له‌سه‌ری‌یت) ده‌ستی گرتم و فه‌رموی: (ئایا مه‌زترین

سو‌وره‌ت فی‌ر نه‌که‌م؛ هه‌رکات له‌مزگه‌وت هاتیه‌ده‌رموه‌ بی‌خو‌ینیت؟) ئنجا ده‌ستی گرتم و

کاتی‌کی‌ش ویستمان بچینه‌ ده‌رموه‌ وتم: پی‌غه‌مبه‌ری‌خوا تۆ فه‌رموت: مه‌زترین سو‌وره‌ت

فی‌رده‌که‌م له‌قورئاندا! ئە‌ویش فه‌رموی: ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ﴾ ((سو‌وره‌تی فاتیه‌)یه

که‌(سبع‌المثانی)‌وه‌ قورئانی مه‌زنه‌و به‌من به‌خه‌شراوه‌)). ((رواه‌ البخاری)).

هۆی دابه‌زین: سه‌رچاوه‌ی ئە‌م هۆیانه‌ ده‌گه‌رته‌وه‌ بُو کتییی (الباب‌ النقول‌ فی‌ اسباب‌

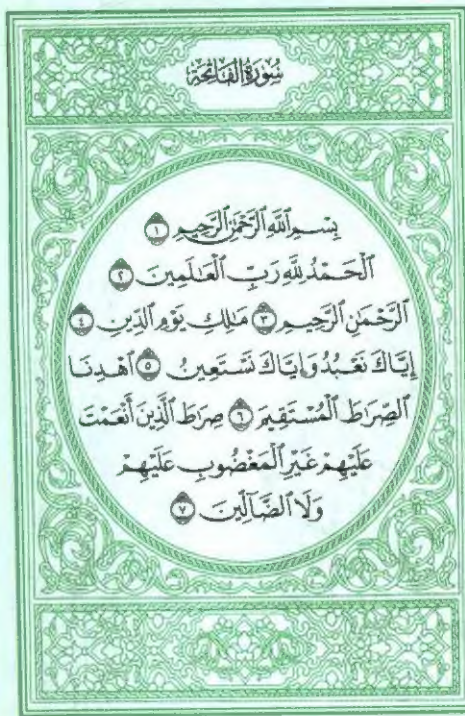
النزول)‌دانرا‌وی پی‌شه‌وا (سیوطی).

سو‌وره‌تی ﴿البقرة﴾

هۆی دابه‌زینی‌ئایه‌تی(۶): ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ تا ﴿وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ ئایه‌ته‌که‌:

له‌ (ابن‌ عباس)‌وه‌ ده‌گه‌رته‌وه‌: ئە‌م ئایه‌ته‌ ده‌ره‌ق به‌ (عبدالله‌)‌ی کو‌پی (ابی‌)‌و ها‌وپ‌یکانی

دابه‌زی‌وه‌، درێژه‌ی ئە‌م با‌سه‌ش به‌م شی‌وه‌یه‌یه‌: روژنی‌کان (عبدالله‌)‌و ها‌وپ‌یکانی هاتنه‌ ده‌رموه‌و -

سورہتی ﴿البقرة﴾

[۱] ﴿اَلَمْ يَكُنْ لَكَ اَمْرٌ اَنْ تَقُولَ لَوْ اَنَّيَافِي هَذِهِ اَمْرٌ﴾
 دهخوینریت هوه. [۲] ﴿ذَلِكَ الْكِتَابُ﴾
 هم قورثانه مهزنه. ﴿لَارِبِّ فِيهِ﴾
 گومانی تیدانیه له لایه خاوه
 هاتووه. ﴿هَدَى﴾
 ﴿لِلْمُتَّقِينَ﴾ بۆ له خواترسان. [۳] ﴿الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِالْغَيْبِ﴾
 هیناوه به جی هانی نادیارو
 غیب. ﴿وَيُقِيمُونَ الصَّلَاةَ﴾
 دهکن. ﴿وَمَا رَزَقْنَاهُمْ يُفْقُونَ﴾
 پوزییی پیمانداون خمرجدهکن.
 [۴] ﴿بِمَا أَنْزَلَ عَلَيْكَ﴾
 دابه زیوه. ﴿وَمَا أَنْزَلَ مِنْ قَبْلِكَ﴾
 کتیب و په یامه ناسمانیانه ی که پییش
 تو دابه زینراون. ﴿يُوقِنُونَ﴾
 ته وایان به پوزی دوا یی و پییشات و
 بووداوه کانی شه پوز هیه.

[۵] ﴿عَلَى هَدَى﴾: له سهر ینگای رینوما یین (په پرده ویکری راست و به چار و پون).
 ﴿الْمُفْلِحُونَ﴾: نه وانه رزگار بوان.

* پیغه مبهری خوا (د رودی خوی له سهر بیت) ده فهرمیت: (ماله کانتان مکه نه به گورستان،
 شهیتان له و مالانه هلدیت که سورہتی (بقرة) تیدا دهخوینریت هوه).

[(رواه مسلم)].

* سهارهت بهی پیتانه ی له سهر هتای هندی که له سورہته کانی قورثاندا هاتووه به تهنیا
 په رومردگار خوی دوزانیت مبهست پی چیه و زانایان پایان له سهر شه وه ستاوه شه پیتانه
 شیعجازی زمانی عمره بی یو ته حد دایه که بویان: وه شه وهی پییان بلیت: شه قورثانه ی
 دابه زیوه له پیتانه یکه هاتووه و نیوه ده ستووسان بوون له هینانی هاوچه شنی هم قورثانه دا.

- گه یشتن به چنه د هاو له یکی پیغه مبهری خوداو به پهنانی روی کرده هاو پیکانی و وتی:
 ته ماشاکن چون شه نه زانانه تان لی دور ده خه موه، نجا توند دهستی (ابو بکر) گووشی و
 وتی: سلوا له سهررداری (بني تمیم) و شیخی ئیسلام، هاو له پیغه مبهری له شه شکه و تدا،
 شه که سه ی گیان و مالی خوی بهخت کرد له پیناوی پیغه مبهری خوا دا (ه)، نجا توند دهستی
 عومری کوری خه تتابی گووشی و وتی: سلوا له سهررداری (بني عدي) کوری
 (کعب)، جیا که ره وهی حقی و به تال له ناینی خوا دا، شه که سه ی مال و گیانی بهخت کرد له پیناوی-

سوره تى (البقرة) جزمى (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۶] ﴿الَّذِينَ كَفَرُوا﴾: نه وانەى باوەى به نایەتەکان ناکەن. ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ﴾: جانەگەر ناگانە داریان بەکەیت. [۷] ﴿حَتَّمَ اللَّهُ عَلَى﴾: خودا موڤى ناوە بە (دلیاندا). ﴿عَشْاواة﴾: پەردە. [۸] ﴿مَنْ النَّاسِ﴾: هەندیک لەخەلک (دوو پوووەکان). [۹] ﴿يَخْذَعُونَ﴾: خەریکی چاوبەستن. ﴿وَمَا يَشْعُرُونَ﴾: هەستیش ناکەن. [۱۰] ﴿مَرَضَ﴾: دلنەخۆش (مەبەست پێى خەسەودى و خەشم و قینە). ﴿الْيَوْمِ﴾: بەئێش و ئازار. [۱۱] ﴿لَا تَقْصِدُوا﴾: خراپە مەکەن. ﴿مُصْلِحُونَ﴾: چاکەخەزان. [۱۳] ﴿السَّفَهَاءِ﴾: سەر سووک (نەزان و نهوانەى عەقڵ سووکن). [۱۴] ﴿لَقُوا﴾: بینیان. ﴿خَلَّوْا إِلَى شَاطِئِهِمْ﴾: چوونەوێ بن هەنگلی ناگانەکانیان. (لەبى باوەرو دوو پوووەکان).

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ ءَأَنذَرْتَهُمْ أَمْ لَمْ تُنذِرْهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦﴾ حَتَّمَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَعَلَى سَمْعِهِمْ وَعَلَى أَبْصَارِهِمْ غِشَاوَةً وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ﴿٧﴾ وَمَنْ يَقُولُ ءَأَمَّا بِاللَّهِ وَآلِئَوَّالِآخِرِ وَمَا هُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٨﴾ يُخَذَعُونَ اللَّهُ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يُخَذَعُونَ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ يَمَّا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿١٠﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ لَا تَقْسِدُوا فِي الْأَرْضِ قَالُوا إِنَّمَا نَحْنُ مُصْلِحُونَ ﴿١١﴾ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ الْمُتَقْسِدُونَ وَلَكِنْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٢﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا كَمَا ءَامَنَ الْأَوَّلُونَ كَمَا ءَامَنَ السَّفَهَاءُ أَلَا إِنَّهُمْ هُمُ السَّفَهَاءُ وَلَكِنْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣﴾ وَإِذْ لَقُوا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَالُوا ءَأَمَّا وَإِذَا خَلَوْا إِلَى شِطِّئِنِهِمْ قَالُوا إِنَّا مَعَكُمْ إِنَّمَا نَحْنُ مُسْتَهْزَؤُونَ ﴿١٤﴾ اللَّهُ يَسْتَهْزِئُ بِهِمْ وَيَمُدُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٥﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا أَنْفُسَهُمْ بِالْهَدْيِ فَمَا رَجِعَت بُعْدُهُمْ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٦﴾

﴿يُمدُّهم﴾: ماوەیان پێ دەدات. ﴿طغیانهم﴾: سنوور شکێنیان (بى باوەرپێى و خۆبەزانی و شکاندنى سنوورەکانى خوا). ﴿يعمهُون﴾: کوێراییان دادیت (تاریکایی یەکە دیت بەسەر بەصیرەتا وەک چۆن کوێرى دیت بەسەر چاوانداو، شوێنەوارە کەیشى سەرلیششیوان و گەزى بارى دەروون و دوودلێ و ئەناسینی بەلگەکانە؛ بەشیوەیەک خاوەنەکەى نازانى پوو لەکۆى بنیت).

* پیغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفەرمویت: ((مەركات بەندە گوناھێكى كرد ئەوا خاڵێكى رەش لەدلیا دروست دەبێت خۆئەگەر گەپایەو ئەوا خاڵەك دەسپێتەو، ئەگەر بەردەوام بوو لەسەر تاوان و تەوہی نەكرد ئەوا لەسەر دلى كۆدەبێتەوو بەسەردا زال دەبێت)).

[رواه احمد والترمذي]

= پیغەمبەرى خوا (ﷺ)، پاشان توند دەستى عەلى گوشى و تى: سەلاو لەناموزای شیرینی پیغەمبەرو زاوای خۆشەویستی، سەردارى (بنى هاشم) دواى پیغەمبەرى خوا (ﷺ).

[۱۷] ﴿اَسْتَوْفَدْنَا رَاٰ﴾: شاکریکی

کرده‌وه. ﴿اَضَاعَتْ﴾: پروناکی کرده‌وه.

[۱۸] ﴿صَمٌّ﴾: کیم (نم‌وهی گوینی

گسراوه و نامرزی بیستنی

له‌ده‌ستداده). ﴿بَلَّالٌ﴾: لال (یه‌کیک

نه‌خوشی دابیئی له‌زوبانی و نه‌توانی

وته‌یه‌کی سود به‌خش بللیت و یان

لاله له‌ناهای و تنسی حقه‌دا).

﴿عَمِيٌّ﴾: دل کویر (له‌ناسینی ریگای

راستداوش‌سوینی ناکه‌ه‌ویتی).

[۱۹] ﴿كَصِيبٍ﴾: وه‌ک لیژمه باران.

﴿رَعْدٌ﴾: هه‌وره گرمه (نور ده‌نگی

له‌کاتی کۆبوونه‌وهی په‌له هه‌وره‌کاندا

جار‌جار ده‌بیسترتی). ﴿الصَّوَاعِقُ﴾:

شاکریکی گه‌وره و بی‌ئەندازه‌یه جار

جار له‌کاتی باران و هه‌وره‌برووسکه‌دا

ده‌بیسترتی و سویتنه‌ره. [۲۰] ﴿يُخْطَفُ

اَبْصَارُهُمْ﴾: بینایی چاویان ده‌بات.

﴿فَامَوْ﴾: هه‌ستان (وه‌ستاوون و جیگیربوون له‌شوینه‌کانیان به‌سرسامیه‌وه).

[۲۱] ﴿الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ﴾: نه‌وانه‌ی پی‌ش ئیوه‌بوون. [۲۲] ﴿فَرَاغَ﴾: نارام‌گاو جیگه‌ی

حه‌وانه‌وه. ﴿بَاءَ﴾: وه‌ک بینایه‌ک یان گومه‌زیک. ﴿اَسْدَادُ﴾: هاویه‌ش (نه‌وانه‌ی ده‌خزینه

پیزی پرهم‌ردگار‌وه له‌به‌ندایه‌تی بو‌کردن و په‌رستندا). [۲۳] ﴿رَبِّ﴾: گومان.

﴿سُورَةُ﴾: پارچه‌یه‌که له‌قورئان سه‌ره‌تاو کۆتایی هه‌یه، (به‌لای که‌مه‌وه سی‌ئایه‌ته).

﴿وَادْعُوا شُهَدَاءَكُمْ﴾: شایه‌ته‌کانتان بانگ بکه‌ن. [۲۴] ﴿وَقُودِهِ﴾: سووته‌مه‌نی (نه‌وه‌ی

ناگری پی‌خوش ده‌بیئت).

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِي اسْتَوْفَدْنَا رَاٰ فَلَمَّا اضَاعَتْ مَا حَوْلَهُ
ذَهَبَ اللَّهُ بِنُورِهِمْ وَتَرَكَهُمْ فِي ظُلُمَاتٍ لَا يَبْصُرُونَ ۝ صُمٌّ
بُكْمٌ غُمٌّ لَهُمْ لَا يَرْجِعُونَ ۝ اَوْ كَصِيبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ
ظُلُمَاتٌ وَرَقٌّ يَجْعَلُونَ اَصْبَعَهُمْ فِي اُذَانِهِمْ مِنَ الضَّوْعِ
حَذَرَ الْمَوْتِ وَاللَّهُ مُحِيطٌ بِالْكَافِرِينَ ۝ يَكَادُ الْبَرْقُ يَخْطَفُ
اَبْصَارَهُمْ كُلَّمَا اَضَاءَ لَهُمْ مَشْوَافِهِ وَاِذَا اَظْلَمَ عَلَيْهِمْ قَامُوا
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَذَهَبَ بِسَمْعِهِمْ وَاَبْصَرَهُمْ اِنَّ اللَّهَ عَلٰى كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يٰٓاَيُّهَا النَّاسُ اعْبُدُوْا رَبَّكُمُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
وَالَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُوْنَ ۝ الَّذِيْ جَعَلَ لَكُمُ
الْاَرْضَ فُرْشًا وَالسَّمَاءَ بَنَةً وَاَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَاَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرَاتِ رِزْقًا لَّكُمْ فَلَا تَجْعَلُوْا لِلّٰهِ اُنْدَادًا وَاَنْتُمْ
تَعْلُمُوْنَ ۝ وَاِنْ كُنْتُمْ فِي رَيْبٍ مِّمَّا نَزَّلْنَا عَلٰى عَبْدِنَا
فَاْتُوا بِسُوْرَةٍ مِّنْ مِّثْلِهِ وَاَدْعُوا شُهَدَاءَكُمْ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ
اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝ اِنْ لَّمْ تَفْعَلُوْا وَلَنْ تَفْعَلُوْا فَاْتَقُوا
النَّارَ الَّتِيْ وُفُوْدُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ اُعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ ۝

- بینیتان به‌همان شیوه‌ی من بکه‌ن و به‌شان و بالیاند هه‌لبه‌ن. دواتر موسلمانان گه‌رانه‌وه

خزمه‌تی پیغه‌مبهری خودا (ﷺ) پێیان پاگه‌یاند، نه‌وسا نه‌م ئایه‌ته‌ دابه‌زی. گوتراویشه‌ نه‌م (سند)

نا‌ته‌واوه چونکه: (سدی صغیر) و (سلیمان) راست بیژ نه‌بوون، (ابو‌صالح) یش قسه لاوازه.

ه‌وه‌ی دابه‌زینی ئیه‌تی (۱۹): ﴿اَوْ كَصِيبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَقٌّ﴾: نه‌یه‌ته‌که:

- له‌ (ابن مسعود) و چه‌ند هاو‌ملیکه‌وه ده‌گیرنه‌وه: دو‌پیاو له‌دو‌پروانی شاری مه‌دینه هه‌له‌اتیبون -

سووره تی (البقرة) جزمی (۱)

لِلرَّالِیْنِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

[۲۵] ﴿مِنْهُنَّ نِسَاءٌ يُحِبُّنَّكَ وَهِنَّ خَيْرٌ لِّكَ مِنْ ذُلِّ الْمَوْتِ﴾ هه ندیکیان

لهه ندیکئی تریان ده چن. (لهه ندیکو شیوه دا). ﴿اَرْوَاحٌ مُّطَهَّرَةٌ﴾ هاوسه ری پاک و بیگمرد (ئهو نافره تانه ی هیج ناساغیه کیان تیا نی یه له ناساغیا نه ی پروده کاته نافره تان له حیزو مندالبوون و نه خووشی یه کانی دیکه ی ژنان). ﴿خَالِدُونَ﴾ نه من. [۲۶] ﴿لَا يَسْتَحْيٰ﴾ سل ناکات. ﴿يَعُوْصُهُ﴾ میشووله یه. ﴿فَمَا فَوْقَهَا﴾ گه وره تر له میشووله. ﴿الْقَاسِفِ﴾ نه وانه ی له ریز ده رجوون. [۲۷] ﴿بِخُصُوْنٍ﴾ مهلی ده وه شیننه وه ﴿عَهْدِ اللّٰهِ﴾ ئهو په یمانه ی داویانه به خوا. ﴿مُسَافِقَةٍ﴾ په یمانیکی توندو به هیز. [۲۸] ﴿مَوَاتٍ﴾ مرردوان. [۲۹] ﴿اَسْنَوٰی اِلَى السَّمَاءِ﴾ ویست و ئیراده ی خوایی ده رکرا بو

دروستکردنی ناسمان. ﴿سَوَاحِلٍ﴾ به دیهینان و ریکی خستن.

- لهدهستی پیغه مبهری خودا (ه) په نایان برده بو بۆ موشریکه کان، ئهو بارانه ی لغایه ته که دا باسکراوه هاتبوو به سه ریاندان ﴿فیه رعد شدید و صواعق و برق﴾، ئهو دووپیاوه همرکاتیک هوره برووسکه ده بوو، به سه ری په نجه یان گوی خویان ده ناخنکی له ترسی ئه وه ی نه بادا ئهو برووسکه یه بیانکوژت، همرکاتیش برووسکه که به رده می روشن بگردنایه ته وه ئهو به رهو پووناکی یه که ی ده چوون، نه گمر رووناکیش نه بویه ئهو چاویان هیچی نه ده مینی؛ دیسان ده گه پانه وه جیگه ی خویان و به پرتاو ده ریشتن، نه جا له ژیر کاریگری ئهو باره ده روونیده ا دیان وت: خوژکه نه مجاره پوژمان ئی ده بووه، ئه وس ده هاتینه خزمه تی محمده (ه) و ده ستان ده خسته نیو دهستی.

دوای قوتاریوونیان له پروداوه هاتنه خزمه تی پیغه مبه (ه) و ده ستیان خسته نیو دهستی و باوهریان مینا و له نیسلادا کاروکرده ی باشیان نه جامدا؛ په روهردکاریش سه باره ت به م دووپروانه نمونه ی هینایه وه.

وَيَسِّرُ الْاَلْيَمَ ؕ اَمَّا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ اِنَّ لَمْ جَنَّتْ تَجْرٰی مِنْ تَحْتِهَا اَلْاَنْهَارُ كُلَّمَا رُفِئَتْ مِنْ ذَمْرٍ رَزَقًا قَالُوا هٰذَا الَّذِی رَزَقْنَا مِنْ قَبْلُ وَاُنُوْا بِهِ مُتَشَبِهًا وَلَهُمْ فِيْهَا اَزْوَاجٌ مُّطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيْهَا خٰلِدُونَ ﴿۲۵﴾ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَسْتَحْيٰ اَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَّا بَعُوْضُهُ فَمَا فَوْقَهَا فَاَمَّا الَّذِیْنَ ؕ اَمَّا يَفْعَلُوْنَ اِنَّهٗ الْحَقُّ مِنْ رَّبِّهِمْ وَاَمَّا الَّذِیْنَ كَفَرُوْا فَيَقُوْلُوْنَ مَاذَا اَرَادَ اللّٰهُ بِهٰذَا مَثَلًا يُضِلُّ بِهِ كَثِيْرًا وَيَهْدِیْ بِهِ كَثِيْرًا وَاَمَّا يُضِلُّ بِهِ اِلَّا الْفٰسِقِيْنَ ﴿۲۶﴾ الَّذِیْنَ يَنْقُضُوْنَ عَهْدَ اللّٰهِ مِنْۢ بَعْدِ مِيْثَقِهٖ وَيَقْطَعُوْنَ مَاۤ اَمَرَ اللّٰهُ بِهٖ اَنْ يُوصَلَ وَيُفْسِدُوْنَ فِی الْاَرْضِ اُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ﴿۲۷﴾ كَيْفَ تَكْفُرُوْنَ بِاللّٰهِ وَكُنْتُمْ اٰمُوْنًا فَاَخِيْضَكُمْ ثُمَّ يُمِیْسِكُمْ ثُمَّ اِلٰیهِ رُجْعُوْنَ ﴿۲۸﴾ هُوَ الَّذِی خَلَقَ لَكُمْ فِی الْاَرْضِ جَمِیْعًا ثُمَّ اَسْتَوٰی اِلَى السَّمَاءِ فَسَوَّاهُنَّ سَبْعَ سَمٰوٰتٍ وَّهُوَ یَعْلَمُ عَلِیْمٌ ﴿۲۹﴾

[۳۰] حـاعل: بهدی دهینم.

حلفه: جینشین. یسملک:

دهیریزیت. نسج: به پاک و بیگرددت

دهزافین. تقدس لک: به بهرزو

گهرت دادهنیین. [۳۱] اسماء:

ناوی هه موو دروستکاروه کان

(به هادارو بی بهها). انوی: پیتم

بلین. [۳۲] العلم: نهو کسهی هیچی

لاون نابو و لیلی ناشارد ریتوه.

احکم: دانا. [۳۳] سدو:

ناشکرای ده کن. نکم وون:

دهیشار نه وه په نهانی ده کن.

[۳۴] سجدو: سوژده بهرن (گهردن

که چی و خو به کهم نواندن). الیس:

ناویکه له ناوه کانی شه یقانی نه فرته

لیکراو به مانای هه لکه پانه وه پشت

هه لکردن ها تووه. لی: ملی

نه دا. استکبر: لوت به رزی نواند.

وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلٰٓئِكَةِ اِنِّیْ جَاعِلٌ فِی الْاَرْضِ خَلِیْفَةً
قَالُوْۤا اَتَجْعَلُ فِیْهَا مَنْ یُّفْسِدُ فِیْهَا وَیَسْفِكُ الدِّمَآءَ وَیَخْنَ
سُبْحٰٓحَ مُحَمَّدٍ وَتَقْدِیْسُ لَكَ قَالَ اِنِّیْ اَعْلَمُ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ
۳۰ وَعَلَّمَ اٰدَمَ الْاَسْمَآءَ كُلَّهَا ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی الْمَلٰٓئِكَةِ
فَقَالَ اَنْۢیْثُوۤیْ بِاَسْمَآءِ هٰۤؤُلَآءِ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِیْنَ ۳۱ قَالُوْۤا
سُبْحٰنَكَ لَا عِلْمَ لَنَاۤ اِلَّا مَا عَلَّمْتَنَا اِنَّكَ اَنْتَ الْعَلِیْمُ الْحَكِیْمُ
۳۲ قَالَ یٰۤاٰدَمُ اَنْۢیْثُهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ فَلَمَّا اَنْۢبَاَهُمْ بِاَسْمَآئِهِمْ قَالَ
اَلَمْ اَقُلْ لَّكُمْ اِنِّیْ اَعْلَمُ غِیْبَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاعْلَمُ مَا
تُبْدُوْنَ وَمَا كُنْتُمْ تَكْتُمُوْنَ ۳۳ وَۤاِذْ قُلْنَا لِلْمَلٰٓئِكَةِ اسْجُدُوْا
لِاٰدَمَ فَسَجَدُوْۤا اِلَّاۤ اِبْلِیْسَ اَبٰی وَاسْتَكْبَرَ وَكَانَ مِنَ الْكٰفِرِیْنَ
۳۴ وَقُلْنَا یٰۤاٰدَمُ اَسْكُنْ اَنْتَ وَزَوْجُكَ الْجَنَّةَ وَكُلَا مِنْهَا رَغَدًا
حَيْثُ شِئْتُمَا وَلَا تَقْرَبَا هٰۤذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُوْنَا مِنَ الظَّٰلِمِیْنَ ۳۵
فَاَزَلَّهُمَا الشَّیْطٰنُ عَنْهَا فَارْحَمٰهُمَاۤ اِمَّا كَانَا یَدْعُوْنَ قُلْنَا اَهْبِطُوْۤا
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَکُمْ فِی الْاَرْضِ مَسٰكِنٌ مِّنْۢ بَیْنِ ۳۶
فَلَقَدْۤ اٰدَمُ مِنْ رَّبِّهٖ کَلِمَۃً فَاَبَیْ عَلَیْہِۤ اِنَّہٗ هُوَ الْوَاۤثِلُ الرَّجِیْمُ ۳۷

[۳۵] سک: جینشین به. عید: خوراکیکی زور به تام و چیژ که ماندو بوونی

پیوه ناکیش ریت. [۳۶] فارهب: ههردو کیانی به ههله دابردو له به ههشت دوری

خستنه وه. اهطو: بنیشنه وه. مستر: نارامگا. مع: به وشتانه ده و تریت

که تام و چیژ لی لیو ره ده گریت له خواردن و خواردنه وه و پو شاک و ژبان و

قه سکردن وهتد... ح: تا کوتایی ته من یا مردن یا تا هاتنی قیامت.

[۳۷] یلی: وه ریگرت و فیژیوو. کلماب: داوای لیخو شیبوون و ته به کردن.

الشواب: هه میشه له بهنده کانی خوش دهی. الرحم: سوژو به زهی فراوانه بو

بهنده کانی.

* پیغه مبهری خوا (ه) ده فرمونت: (گهر فرمان به سوژده بردن بگردایه بو یه کیك لهوا فرمانم

به خافرت ده کرد سوژده به ریت بو میرده کی). [اخرجه الترمذی]

- دواتر دورو وهو دهکان هه رکات بهاتنایته کوژو مه جلیسی پیغه مبه (ه) لهوا دهستیان توند

دهنو قانده دهترسان له وهی دم بکوتن له قسهی فرمانیسته کانی پیغه مبه (ه) ، لهو جا قورشان

له باره یانه وه بیته خواره وه یان بهاس و خواستیکیان لیوه ده ریگه ویت و سهریان تیا بیجت، -

سورہ تی (البقرة) جزمی (۱)

۷

الان

بقره

[۴۰] ﴿اَسْرَٰئِیْلَ﴾: اسرائیل: له زمانى
عبریدا بریتی یه له (اسرائیل)
واته: (عبدالله) که نازناوى (يعقوب)
پیغه مبه ره (د.خ). ﴿وَارْهَبُوهُ﴾: لیم
بترسن. [۴۱] ﴿غَا قَلِیْلًا﴾: بهایه کی زور
که م (که ز کردن له ده سه لآت و
خوشی یه کانی دونیـا).
[۴۲] ﴿لَا تَلْبَسُوْا﴾: تیکل و پیکه لی
مه کن. [۴۳] ﴿اَرْکَعُوْا﴾: ملکه چ بن بؤ
فرمانه کانی خوا. [۴۴] ﴿الْبَرَّ﴾: چاکو
کرده وى باشو مهرشتیک خیری
تیدابی. ﴿تَلُوْا﴾: ده یخویننه وه لی
ده کوئنه وه. [۴۵] ﴿اَسْتَعِیْنُوْا﴾: داواى
یارمه تی و پشتگیری بکن. ﴿اَنْهَآ
لِکْبَرَةِ﴾: نویژ زور قورس و گرانه
(به تاییه تی بؤ ده روون ته مبه له کان).
﴿الْحَٰشِیْنَ﴾: نه وانه ی شوینه واری ترس
له خویان پیـوه دیـاره.

[۴۶] ﴿یَظُنُّوْنَ﴾: واده زانن. [۴۷] ﴿الْعَٰلَمِیْنَ﴾: همه و جیهانی سهرده می ئیـوه.
[۴۸] ﴿لَا تَجْزِیْ﴾: نادریت له بریدا. ﴿تَشَٰعُرَ﴾: تکای چارپوشی کردنه له گوناـه.
﴿عَدْلٌ﴾: به خشینیک تاوانی پی لاجپیت. ﴿لَا یُصْرَوْنَ﴾: پشتیوانیان ئی ناکریت.

* پیغه مبه ری خوا (۱) ده فرمونت: ((هر پینچ فرزه نویژه که مبه یی یه بؤ مبه یی یه کی تر؛
له گهل رهمه زان بؤ رهمه زان سرینه رهمه ی ئه و گوناها نه کله نیوانیاندا ده کریت به مـرجیک
گوناها ی گهره نه نجام نه درت)). [اخرجه مسلم].

- ئه م هلوئسته ش هاوشیوازی ئه و دوپیاهو بوو که پیشتر تووشی هه مان حاله هاتبوون و
له ژیر رووناکی موره برووسکه دا رویشتبوون و ناومیدی هاتبوو به سه ریاندا. دوو پوهه کانی ش
خاوه ن سیفه تیکی ناله باربوون؛ هرکات مال و سامانیان نه ش و نه ای بکردایه و دستکه و تیکیان
به ده ست به یئایه دیانوت؛ به راستی ئایینی محمه د راستو به پشت نه ستوری جیگر ده بوون و
هاچه شنی ئه و دووانه ی له ژیر پوناکی دا ده رویشتن و له تاریکایی دا سره گردان ده بوون و نه یان
ده زانی روو له کوئ بکه نا، خوئنه گهر مال و مندالیان له ده ست بدایه و تووشی فیتنه و ناشووب
به اتانیه نه و سا دیانگوت: نه مه ش له سایه ی ئایینی محمه ده ویه و له پیئاوده و امان به سه ر
هاتوه، له نه نجامیشدا پاشگه ز ده بوونه و بی بړوا ده بوون، هر وک ئه و دووانه چوئ له ژیر
تاریکایی شه و هوردا بی قومیدبوون و به لاو گرفته که یان ئوبالی ئایینی محمه د کرد.

بقره

[۴۹]: ﴿نَجِيئًا كُمْ﴾: باوان و نه وهگانی

نیوہمان بزگار کرد. ﴿ال فرعون﴾:

فیرعیه ونو دارو ده سـتـه کـه یـ.

﴿يَسِّرْهُمُ وَيُخَفِّضْ لَهُمُ الْوُجُوهُ﴾: تالان دهكهن

بہ گہروں میں تاندا۔ ﴿سُوءَ الْعَذَابِ﴾:

خراپترین نازار ﴿يُذَبِّحُونَ﴾:

لهگرددنيان دهن. ﴿يَسْتَحْيُونَ

سواء کم: کچھ کانتان نہ میٹنہ وہ بڑ

خرمه تکرین. ﴿بِأَنَّ﴾: تاقیکردنوه

بەخۆشى و ناخۆشى. [۵۰] (فرقنا):

جیامانکردنه وه له یه کمان دا پرین.

[۵۱] ﴿اربعین لیلۃ﴾: چل شہو (دواى

نہوہ قہوراتی بو دادہ بہریت)۔ (اتخذتم

العَجَل: له جیگه ی خواړه ند

گولکہ کی تان داناو پرستان.

[۵۲] ﴿عَفْوَنا عَنْكُم﴾: چاۋ پۇشيمان

لِيَكْرُدْنَ. [٥٣] ﴿الْكِتَابُ﴾: تَهَوُّرَات.

﴿الفرقان﴾: شعری جیاکمر وہ لہ نیوان

راستی و درودا. [۵۴] و بشارتکم: به دیهین و دروستگرتان لمنه بوونه و به

پوون. ﴿فَاقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ﴾: بپاڪه ڪانتان تاوانباره ڪانتان بڪوڻ. ﴿٥٥﴾ ﴿خُذْ﴾: له بھر چاو

ناشکرا بی میچ پردہ یک... ﴿الصاعقة﴾: دہنگیکی گہرہی سزا یا خود ناگریگی

سوتینئر. [۵۶] ﴿بِشَاكُمُ﴾: زیندو و مانکردنه وه. [۵۷] ﴿وَطَلَّابًا عَلَيْكُمُ الْغَمَامُ﴾: بهمه ور

سېنېرمان بۇ كۆرد. ﴿الر﴾ : كەزۇ ، تامىكى شىرىنى ھەيە ، بەشە دەپارىتە سەر

گه لای داره کان ، که وشک بومره دمه کینریت و کۆده کینرتهوه. (السنلوی) : سونیسکه

(بالندھیکه گوشتیکی به تام و جیژی هیه) من طیبات ماررقا کم: .. له مال و

یله ویا یه و زانست.

هوای دایره زنی نایبانی (۲۶): «إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا مَا...» نایبانی که:

(ابن جرير) دهگيريتنمه: كاتيك پهروردگار سهارهت بهدودوهووه كان نايهتي: ﴿مئلهم كمئل الذي

استوفد ناراً و ۱۰ کھب من السماء دایه‌زاند، دوپوره‌کان و تیان، خواوند له‌و به‌زتره

مؤمنی تاوا بهینینهوا، تيجا حوای کوره نایمی: «ان الله لا يستحي ان يعذب مالا...» تا قوم

وَأَذِجْنَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَدْعُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيُونَ بَنَاتَهُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ
لِّرَبِّكُمْ عَظِيمٌ ٥١ وَإِذْ قَرَّبْنَا بِلْعَٰلِ الْهَرِّ قَابِجِينَكُمْ
وَأَعْرِضْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَأَسَدٌ نَّظُرُونَ ٥٢ وَإِذْ وَعَدْنَا مُوسَى
أَرْبَعِينَ لَيْلَةً ثُمَّ أَخَذْنَاهُ الْغَجَلَ مِنْ بَعْدِهِ وَاسْتَظْلِمُونَ
٥٣ ثُمَّ عَفَوْنَا عَنْكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَٰلِكَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥٤
وَإِذْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَالْفُرْقَانَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٥٥
وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يُقَوْمِ إِنَّمَا فُتِنْتُمْ أَنْفُسُكُمْ
بِأَخْوَادِكُمْ فَاقْبَلُوا إِلَيْهِمْ فَوَلَّوْا إِلَيْكُمْ وَاسْكُرُوا لَكُمْ
خَيْرُ لَكُمْ عِنْدَ بَارِيكُمْ فَثَابِعْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ إِنَّهُ هُوَ الْوَاوِي الْأَكْبَرُ
٥٦ وَإِذْ قُلْتُمْ يَسُومِيكُمُ الْفِرْعَوْنُ يَوْمَ لَاقِيهِمْ فَارْتَدَّوْا
فَأَخَذْتُمْ الصَّلَافَةَ وَأَسَدٌ نَّظُرُونَ ٥٧ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ
بَعْدِ مُوسَى لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ٥٨ وَظَلَّلْنَا عَلَيْكُمُ
الْعَمَامَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْكُمُ الْمَنَّاءَ وَالسَّلْوَى كُلًّا مِنْ طِيبَاتِ مَا
رَفَقْتُمْ وَمَا ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ٥٩

سورہ تی (البقرة) جزمی (۱)

۹

بِزِيلِ الشَّامِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

[۵۸] ﴿رَعِدًا﴾ خُورَاکِی زُور به تارو

چیز که ماند و بونی پیوه ناکیش ریت.

﴿سَجْدًا﴾ ملکچه و گوڑا یهل بؤ

فرمانه کانی پروردگار. ﴿حَطَّةً﴾

گونا گونا گمان لیبوره ریتو

له تاروانه کانشمان خُوش ببه.

[۵۹] ﴿رَجْرًا﴾ سزاو به لایهک.

[۶۰] ﴿اسْتَسْقَى﴾ نرزی بارانی کرد.

﴿فَانْفَحَرَتْ﴾ له تبوو. ﴿مُتَّسِرِينَ﴾

شوینی ناو خواردنوه یان. ﴿لَا

تَعْمَلُوا﴾ خراپه ی تیدا بلاو

مهکه نه وه. [۶۱] ﴿بَقَدِّهَا﴾

سه و زوات. ﴿فَتَنَّا﴾ جوری که

له خه یان. ﴿فَوَسَّاهَا﴾ گهنم یا خود سیر.

﴿وَعَدَّهَا وَبَالَهَا﴾ نیسکو و پیان.

﴿أَذْنًا﴾ نزم و سووک. ﴿مَضْرَأًا﴾

شاریکی گوره. ﴿ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ﴾

به سریان هات. ﴿الدَّلِيلُ﴾ سووکیه تی و

سیر شوپی. ﴿الْمُسْكِنَةُ﴾ مهراری و نه داری و کهم دهستی. ﴿وَأَنفَضَ﴾ به رخشم و

قینی خوایی که وتن. ﴿بِمَا عَصَا﴾ به هوئی یاخی بوون و سرپیچی کردنیه نه وه.

﴿يَعْتَدُونَ﴾ سنوره کانی خوی گهره یان به زاند.

همه رها (ابن عباس) دهر مویت: خوی گهره باسی خواکانی موشریکه کانی کرد به و

نایه ته ی دهر مویت: ﴿وَأَن يَسْأَلَهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا﴾ و تیایدا باسی له چاو به ست و پیلانی

خواکانی کردن و به مالی جالجالو که ی چواندن، نه و انیش و تیان: باشه خوابا سی میشر و

جالجالو که دهکات! چ کاری پی یه تی؟! نه و سا پروردگار هم نایه ته ی ناره خواره و.

هوئی دهر زینی نایه تی (۴۴): ﴿تَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَلْفُسَكُمْ﴾ نایه ته که:

له (ابن عباس) موه ده گپرنه وه فرموویه تی: هم نایه ته دهر مق به جووله که کانی شاری مدینه هات

خواره و، پیاری وایان تیدابوو به خزم و که سه کانی دهکوت: (جنگیره لاسر نه نایه ی له سهریتی و

معه مدو موسلمانان مهر فرمانیکت پیده که من جی به جی ی بکه)، نه مه قسه یان بوو بؤ خزمه کانیان

له کاتیکدا خو یان پشت گوی یان ده خست و جی به جی یان نه ده کرد.

وَأَذَقْنَا أَذْلَ مَا فِيهِ الْفَرِيَّةَ فَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ شِغْمٌ رِغْدًا
وَأَذْعَلُوا النَّاسَ سُجْدًا وَقُولُوا حِطَّةً نَفْعِلْ كَرَّ حَطِّكُمْ
وَسَنَزِيدُ الْمُحْسِنِينَ ۝ فَبَدَّلَ الَّذِينَ ظَلَمُوا قَوْلًا
غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ فَأَرْسَلْنَا عَلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا جَنْدًا مِنْ
أَلْسَمَاءَ يَمَسُّوهُمْ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهُمُ الْمَنَّانَ ۝ فَإِذَا اسْتَسْقَى
لِقَوْمِهِ، فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصَاكَ الْحَجَرَ فَانفَجَرَتْ مِنْهُ
أَنْثَاءٌ عَشْرَةٌ عِنَّا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ مَّشْرِبَهُمْ كُفُلًا
وَأَشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللَّهِ وَلَا تَعْمَلُوا فِي الْأَرْضِ مُغْتَبِينَ ۝
وَأَذَقْنَا لَهُمْ بِمُوتِهِمْ لَنُصَبِّحَ عَلَى طَعَامٍ وَجِدٍ فَادْعُ لَنَا رَبَّكَ
يُخْرِجْ لَنَا مِمَّا تُثْبِتُ الْأَرْضُ مِنْ بَقْلِهَا وَقِشَافِهَا وَفُومِهَا
وَعَدْسِهَا وَبَصِيفِهَا قَالَ أَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذِي هُوَ أَدْنَى
بِالَّذِي هُمْ يُحِبُّونَ أَهَيِّطُوا بِمَضْرَاءٍ إِن لَكُمْ مَأْسَأَةٌ
وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ وَالْمَسْكَنَةُ وَبَاءَ وَبَصُرْبِ
اللَّهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ
الَّذِينَ يَبْعَثُ اللَّهُ فِي الْأَرْضِ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ۝

بِزِيلِ الشَّامِ

[۶۲]: ﴿ هَادُوا ﴾ : نهوانه ی بوون

بهجوله کمو په یامی نهوانیان مه لگرت. ﴿ الصلوی ﴾ : شوینکه وتوانی عیسا (د.خ). ﴿ والصابین ﴾ : نه ته ویه کن له نایینی پاست و دوست لایان داو ته سه رنایینیکی ناپاست و، خه ریکی په رستنی نه ستیره پان فریشته کانه. [۶۳] ﴿ میت ﴾ : فکم :

په یماندان له سره جیبه جی کردنی فخرانه کانی ته رات. ﴿ الطور ﴾ : نهو کیویه که خوی گوره گفتوگوی له گهل موسا تیا کردووه، ته راتی شی تیدا هاتو ته خوار. ﴿ فیه ﴾ : به راستی و گویند پرایه لی و پاس تگویی. [۶۴] ﴿ تولیتم ﴾ : پشتان مه لکردو بی و فابوون بهرام بهر په یمانه که تان. [۶۵] ﴿ قردة ﴾ : کومه له مه یمونیک. ﴿ خاسین ﴾ : دوور خراوه و دهر کراوه

پیسوا. [۶۶] ﴿ کلاً ﴾ : په نديک بېته بهر به ست و پښکر له نه نجامدانی وینه ی نهو کاره لمایس بدبها : نهو نه ته وانه ی لهو سرده مه دا بوون. ﴿ وما حلفها ﴾ : نهو نه ته وانه ی دوا ی نهوان دین. [۶۷] ﴿ ضرور ﴾ : کالته پیکردن. ﴿ الجسمین ﴾ : نهوانه ی کالته به باوه پداران ده کن. [۶۸] ﴿ لا تارض ولا کز ﴾ : پیر نی یو بهجوو کیش نییه - تاکهل نه گری. ﴿ عوان بین دلیک ﴾ : ناوه نجه له به ینی پیری بهجوو کیدا. [۶۹] ﴿ صفراء فاقع لونها ﴾ : په رنگ زمردی تیر، په رنگی تری تیکهل نه بییت.

هو ی دهر زنی نایلی (۶۲) : ﴿ ان الذين آمنوا والذين هادوا والصابون ﴾ : نه یته که :

- له (مجاهد) هوه ده گزیموه ده لیت : (سلمان) (رخ) و تویه تی : پر سیارم له پیغه مبهری خوا کرد ﴿ ﴾ : سه بارت به شوینکه وتوانی ناینیک له گهلاندابووم، باسی نویر و به نایه تیسه کانیان کرد بوی، نجا نایه تی : ﴿ ان الذين آمنوا والذين هادوا ﴾ : نایه ته که، نازل بوو.

- هه روه (مجاهد) ده لیت : کاتیک (سلمان) باسی هاو له کانی له شوینکه وتوانی نایانی پینشووی بؤ گزیموه، پیغه مبهری خوا ﴿ ﴾ : فخرموی : ده خرنه ناگری دوزمه روه. پاشان (سلمان) ده لیت : دنا ی پو شمن ل تارک بوو نهو سا نایه تی : ﴿ ان الذين آمنوا والذين هادوا ﴾ : تا پخزون هاته خوارمو و امد زانی کیونکی گهرم دوزیموه.

ان الذين آمنوا والذين هادوا والصابون
من امن بالله واليوم الآخر وعمل صالحا فلهم اجرهم
عند ربهم ولا خوف عليهم ولا هم يحزنون ۱۱
واذ اخذنا ميثقكم ورفعنا فوقكم الطور خذوا ماء اثبتكم
بقوة واذكروا ما فيه لعلكم تتقون ۱۲ ثم قولت من
بعد ذلك فلو لا فضل الله عليكم ورحمته لكانتم من
الخاسرين ۱۳ ولقد علمتم الذين اعتدوا منكم في السبت
فقلنا لهم كونوا فرقة خاسين ۱۴ جعلناها نكالا لما
بين يدينا وما خلفها موعظة للمتقين ۱۵ واذا قال
موسى لقومه ان الله يامرکم ان تدحوا بقرة قالوا لنخذنا
هزوا قال اعدوا بالله ان اكون من الجاهلين ۱۶ قالوا
اذع لنا ربك بين لنا ما هي قال انه يقول انها بقرة لا فارض
ولا بكر عوان بينك ذلك فافعلوا ما تؤمرون ۱۷
قالوا اذع لنا ربك بين لنا ما لونها قال انه يقول
انها بقرة صفراء فاقع لونها فاسر الطيرين ۱۸

سوره نسی (البقرة) جزوی (۱)

سورة البقرة

البقرة

[۷۰] ﴿تَسَابَحُوا﴾ گویاوه

لیمان. [۷۱] ﴿لَا دُولُ تُغَيِّرُ الْأَرْضَ﴾ جلیو

نه کراوه بؤ کارکردن و کیلا نسی

زهوی. ﴿لَا تَسْقِي الْحَرْثَ﴾ بؤ ناوداشتنی

زهوی زار دهست نادات. ﴿مُسْلِمَةً﴾

ساغو هیچ لهنگی و ناتواوی تیا

نییه. ﴿لَا شَيْءَ فِيهَا﴾ جگه له زهریدیکی

تیز هیچ پهنگینکی تری تیا نییه.

﴿الْآنَ جَنَّتْ بِالْحَرْثِ﴾ فیستقا بؤت

پوونکردینهوه: که تو ههقت پییه.

[۷۲] ﴿فَادَارَأْتُمْ﴾ جیاوازی و ناگوکی

کهوتو ته نیوانتانهوه. ﴿مُخْرَجَ﴾ دهوی

دهمین. [۷۳] ﴿أَصْرَبُوهَ بَعْضُهَا﴾

ههندی که له پارچه گوشتی مانگا که

بکیشن به مردووه که دا. [۷۴] ﴿قَتَّ﴾

پهق و توند بوو. ﴿يَفْحَرُ﴾ دههقی و

شعق دهبات. ﴿يَشْقُقُ﴾ دهقلیشیت

به پانی یان به دریزی. ﴿يَهْبُطُ﴾

قَالُوا أَدْعُنَا رَبَّنَا يَجِدْ لَنَا مَا مِنِ الْبَقَرِ فَشَبَّهَ عَلَيْهِمْ وَإِنَّا
إِنْ شَاءَ اللَّهُ لَمُهْدُونَ ۝ قَالَ إِنَّهُ يَقُولُ إِنَّهَا بَقَرَةٌ لَّدُولٍ
تُثِيرُ الْأَرْضَ وَلَا تَسْقِي الْحَرْثَ مُسْلِمَةً لَا شَيْءَ فِيهَا قَالُوا
أَلْقِنْ جَنَّتْ بِالْحَرْثِ قَدْ جُحِّهَا وَمَا كَادُوا يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذْ
قُلْتُمْ نَسَا فَأَذَرْنَا فِيهَا وَاللَّهُ يُخْرِجُ مَا كُنْتُمْ تَكْتُمُونَ ۝
فَقُلْنَا اضْرِبُوهُ بِعَصَاكَ كَذَلِكَ يَجْعَلُ اللَّهُ أَلْمُونَ وَرَبُّكُمْ
عَاقِبُهُ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۝ ثُمَّ قَسَتْ قُلُوبُكُمْ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
فَهِيَ كَالْحِجَارَةِ أَوْ أَشَدُّ قَسْوَةً وَإِنْ مِنَ الْحِجَارَةِ لِمَا يُصْجَرُ
مِنْهُ الْأَنْهَارُ وَإِنْ مِنْهَا لِمَا يَنْشَقُّ فَيُخْرِجُ مِنْهُ الْمَاءَ وَإِنْ
مِنْهَا لِمَا يَنْبُطُ مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ بِغَفِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝
۷۱ ۝ أَفَتَطْمَعُونَ أَنْ يُؤْمِنُوا لَكُمْ وَقَدْ كَانَ فَرِيقٌ مِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ يُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ مَا عَقَلُوهُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ وَإِذْ لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا
وَإِذَا خَلَا بِمَعْشُرُهَا إِلَى بَعْضِ قَالُوا أَتُخَدِّثُونَهُمْ بِمَا فَتَحَ
اللَّهُ عَلَيْكُمْ لِيُحَاجُّوكُمْ بِهِ، عِنْدَ رَبِّكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝

دهکه ویته خوارهوه. ﴿مِنْ خَشْيَةِ اللَّهِ﴾ له ترس و خهشمی خواوهند. [۷۵] ﴿أَفَتَطْمَعُونَ﴾ نایا

نیوه نویند ده کهن. ﴿فَرِيقٌ﴾ کومه لیک. ﴿يُحَرِّفُونَهُ﴾ وتهکانی تهورات دهگوین. ﴿مِنْ بَعْدِ

مَا عَقَلُوهُ﴾ پاش نهوی تیگه یشتن و راستی نایه تهکانی خویان بؤ بهر کهوت.

[۷۶] ﴿خَلَا بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ﴾ ههندیکیان سمرده کهن به ناو خویندا. ﴿فَتَحَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ﴾

خوای گهوره دهوی لیگردونه تهوه. ﴿لِيُحَاجُّوكُمْ﴾ بؤ نهوی بهلگه یان به دهستهوه

بیت لای خوا بهوهی که دروژن.

* پیغمبری خوا (۱) دهه رمویت: ((چوار رهفتار به دبه ختی و سرگردانی به: نه یشتنی

فرمیسکو، دلرهقی و نویند دریزی، سووریون له سمر دنیا)). [اخرجه ابو نعیم فی الحلیة].

هوزی دایم زنی نایمتی (۷۶): ﴿وَإِذَا لَقُوا الَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾ نایه ته که:

— (مجاهد) دهلیت: پیغمبری خود (۱) بوژی گه مارو دانی (بخی قریضة) له سمرهوی

قه لاکانیانهوه وهستاو وتی: (همی برای میمون و بهراز... همی تاغوت پهستان له وانیش سمریان

سوهرما و تیان: کی شتی وای به محمد ره لگه یاندوه؟ به راستی شتی و هر له نیوه دهوه شتیتهوه، باشه

لهری گرومی جووله که شتی و اباس ده کهن هتا بهلگه بدن به دهستهوه له سمر خو قان؟) نجا نهو نایه ته

دایم زنی به خوارهوه.

[۷۷] یسرو: ده یشار نهوه: به نهی

ده یلین: یغنون: دهریده خه نه و

ناشکرای ده کن. [۷۸] امیون: دهریده خه نه و

نه خوینده وارو نه زانن به کتیبه که یان.

الکتاب: ته ورات. امسانی: نه و

دریانه ی وهریا نگر تووه له رابرو

قه شه کانیان. [۷۹] ونبیل: سز او

تیا چوون. [۸۰] لن تمسنا: بهرمان

ناکه ویت. مغدوده: دیار یکر او.

[۸۱] کسب سینه: خرابه یه که

بکات. احاطت به خطیته: تاوان زال

بوو به سمرید او تیکی شکا ند.

[۸۲] میاف: به لینیکی چه سپاو.

احسانا: چاکه (سوزو به زهی). ذی

الفرق: خزمی نزیک. الیامی: منالی

بی باوک. المساکین: نه وانه نه

که هه ژاری نه داری دام او ی کردوون.

خسا: وته ی نهرو نیان.

أَوْ لَا يَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُرْسُونَ وَمَا يُعْلِنُونَ ﴿٧٧﴾
وَمَنْهُمْ أُمِّيُونَ لَا يَعْلَمُونَ الْكِتَابَ إِلَّا أَمَانٍ وَإِنْهُمْ
إِلَّا يَظُنُّونَ. ﴿٧٨﴾ قَوْلٍ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ بِأَيْدِيهِمْ
ثُمَّ يَقُولُونَ هَذَا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لِيُشْرُوا بِهِ. ثُمَّ قَالُوا
قَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا كُنْتُمْ آيْدِيهِمْ وَقَوْلٌ لَهُمْ مِمَّا يَكْتُمُونَ
﴿٧٩﴾ وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّنَا النَّارَ إِلَّا أَيُّامًا مَقْدُودَةً قُلْ
أَعَدَّ اللَّهُ عَذَابًا عَظِيمًا لَكُلِّ يَخْلِفَ اللَّهُ عَهْدَهُ أَمْ يَقُولُونَ
عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٠﴾ بَلْ مِنْ كَسْبٍ سَكِينَةٍ
وَأَخْطَأْتُ بِهِ خَلِيقَتَهُ فَأَوْلَتْكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ
فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٨٢﴾ وَإِذْ
أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي إِسْرَءِيلَ لَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ وَبِأُولَئِكَ
إِحْسَانًا وَذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَقُولُوا
لِلنَّاسِ حَسَنًا وَآيِسُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ ثُمَّ
تَوَلَّيْتُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِّنْكُمْ وَأَنتُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٨٣﴾

* پیغه مبری خوا: (ده فرموت: (باومر هینان به نومید خوازی نواندی روکش نیه: بلکه
بهرو ده بیت له لدا جیگر بیت و کردارو رفقاری شیرینی پی بیت ناروه)). (اخرجه ابن النجاشی و الدیلمی).
- له یزگی: (ابن عباس) پشوره ده گپ نهوه و تویهتی: هرکات یگمیشته به باومر داران شو دهیان و ت:
بروامان همیه بهوی هاو له که تان فرستاده نیرد او ی خودایه، به لام به ته نه یو لای نیوه په وانه کراوه:
هرکات به ته نه یو بهمانیه نهوه له نیو خوا زاندا دهیان گوت: هرهب شو قسه یه ده کن، نیوه ده ست
پینسخه ریتان کرد نهو جا نایهتی: (واذا لقوا) هاته خواروه.

- (سیدی) ده لیت: ثم نایه ته سهارت به که سانی که له جوو له که هاتو ته خواروه پینشت باومر یان
مینامو دواپی تووشی دوو پوی هاتوون، نه مش بهوی ده هاتنه لای باومر دارانی هرهب و شو
هو الانیان یو ده گپ نهوه، همدی کیشیان بهر امبر شو انه و تیان: باشه نیوه باسی دهروازی
خه مش و قینی خواپی یان یو ده کن، هتا پیتان بلین نیمه خوشه ویست ترین لای خوا له نیوه.
هو دابه زنی نایهتی (۷۹): (قوله للذين یکتبون الکتاب بایدیهم) نیغه که:

- له (ابن عباس) موه ده گپ نهوه و تویهتی: ثم نایه ته سهارت به کتیب دارانی پینشو نازلوهوه.
له لایه کی دیکه شهوه (عکرمه) هر له (ابن عباس) موه ده گپ نهوه و تویهتی: سهارت به قه شه کانی
جوو له که هاتو ته خواروه، کاتیک بینیان سیغه ته کانی پیغه مبری خوا (۸۰) له ته وراتدا نووسراوه،
چاو گمش و رمش و قرپرو پوو خسار جوان، له داخدا نیردی یان بریو شو سیغه تانه یان سپری یوه -

سوره تى (البقرة) جزمى (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۸۴] ﴿لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ﴾: خوینى

یه کترى مہرین. ﴿فَرَّجْنَا﴾: پازى بوون بهو په یمانه ی داتان و پریارتاندا پشتاو پشتیش پاریزگارى ئى بکن. ﴿تَشْهَدُونَ﴾: شایه تى ددهن له سہری.

[۸۵] ﴿تُطَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ﴾: هاوکاریان ده کمن. ﴿الْإِمَّ﴾: ئسو کرداره یه که خاوه نه کى گونا هبار ده کات. ﴿أَسْرَى﴾: دیله کان. ﴿تَقْتُلُوهُمْ﴾: بریتیه

له پاره دان یان گوزینه وه ی سہر به سہر. ﴿جَسَدِی﴾: سہر شوږی. [۸۷] ﴿وَقَفْنَا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ﴾: له دواى

ئوان پیغه مہر انمان به دواى یه کدا نارد. ﴿الْيَتَامَ﴾: مو عجیزه و کارى له ناسایى به در. ﴿أَيُّدِيهِمْ﴾: پشتگیرو به میزمان کرد. ﴿بِرُوحِ الْقُدُسِ﴾: روحیکى پاک و بیگمرده که جبره نیله (سه لامى

خوای لیبت). ﴿بِمَا لَمْ يُؤْمَرْ﴾: به وه ی ناره زوى ناکمن. [۸۸] ﴿فَلَوْ بَاغُوا عَافٍ﴾: پهرده به سہر دلمانه وه یه. ﴿لَهُمْ﴾: نه فرده تى لیکردون.

و تیان: درینکى ره شو قزیزه.

هوکارى دابه زینى نایه تى (۸۰): ﴿وَقَالُوا لَنْ نَمُوتَ﴾: نایه تکه:

- (ابن عباس) ده لیت: کاتیک پیغه مہر ی خوا کوچى کرد بو مه دینه جووله که کان سہر قالى دنیا بوون و دیمان وت: ماوه ی دنیا حوت هزار ساله، خه لکش نازارده درین بهرامبر به سہر هزار سال، رۆژیک له رۆژه کانی دنیا. بویه تمنا حوت رۆژ خه لکى سزا ددرین و نیت سزای دواى پی دیت، خوای گموره ش ئهم نایه تى دابه زاند ﴿وَقَالُوا لَنْ نَمُوتَ﴾: هتا ﴿فِيهَا خَالِدُونَ﴾.

مهره و ما (ابن عباس) ده لیت: جووله که کان و تیان: تنها ئسو پوزانه ی گولکه که مان تیدا پهرست دهریزینه ناو شاگرى دۆزه ضمه (۴۰) رۆژ بوو، مهرکات به سہر چو سزاو نازارمان له سہر هله ده گیریت، ئهم نایه تمش سہبارت بهو قسمیه هاته خواره وه. هوى دابه زینى نایه تى (۸۹): ﴿وَكَانُوا مِنْ قَبْلِ يَسْتَفْتِحُونَ﴾: نایه تکه:

(ابن عباس) ده لیت: جووله که کانی (خه به یس له که ل غطفان) دا به جہنگ ده ماتن و مهرکات به یه ک -

وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ لَا تَسْفِكُونَ دِمَاءَكُمْ وَلَا تُخْرَجُونَ أَنْفُسَكُمْ مِنْ دِينِكُمْ ثُمَّ أَقْرَرْتُمْ وَأَنْتُمْ تَشْهَدُونَ ۝
ثُمَّ أَنْتُمْ هَؤُلَاءِ تَقْتُلُونَ أَنْفُسَكُمْ وَتُخْرَجُونَ مِنْهَا
مِنْكُمْ مِمَّنْ دِينِهِمْ يُطَاهَرُونَ عَلَيْهِمْ بِالْإِيمَانِ وَالْعَدْوَانِ
وَإِنْ يَأْتُواكُمْ أَسْرَى فَنُفِذْوهُمْ وَهُوَ مُحَرَّمٌ عَلَيْكُمْ
إِخْرَاجُهُمْ أَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْكِتَابِ وَتَكْفُرُونَ
بِبَعْضٍ فَمَا جَزَاءُ مَنْ يَفْعَلُ ذَلِكَ مِنْكُمْ إِلَّا جِزَاءُ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يُرَدُّونَ إِلَى أَشَدِّ الْعَذَابِ
وَمَا اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ أَشْرَوْا
الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ فَلَا يَخَفُ عَنْهُمْ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ
يُنصَرُونَ ۝ وَلَقَدْ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ وَقَفَّيْنَا مِنْ
بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَآتَيْنَا عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ الْكِتَابَ وَآتَيْنَاهُ
بُرُوجَ الْقُدُسِ أَفَكُلَّمَا جَاءَكُمْ رَسُولٌ بِمَا لَا تَهْوَى أَنْفُسُكُمْ
اسْتَكْبَرْتُمْ فَفَرِّقُوا بَيْنَكُمْ وَفَرِّقُوا بَيْنَكُمْ ۝ وَقَالُوا
قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُ اللَّهُ بِكُفْرِهِمْ فَقَلِيلًا مَأْثُومُونَ ۝

[۸۹] ﴿كُتِبَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ: قورثانی

پیروزه. ﴿يَسْتَفْتُونَ: داوای یارمتهی و

پشتگیریان ده کرد. ﴿فَلَمَّا حَاجَهُمْ مَعَرَفُوا

﴿كَاتَبَكَ (محمد) (برودی خوی

له سرینت) به سیفه تانهی ده یانزانی

هات بولایان. [۹۰] ﴿انْزِلُوا بِهِ أَنْفُسَهُمْ:

خویان فروشت به وه. ﴿مَعَاذُ:

حه سوودی و ستم کردن. ﴿وَفَاؤُوا

عَصَبُ: به رخشم و قینی خوا که وتن.

﴿فَنَهْنُ: کزی و سهر شوپی.

[۹۱] ﴿وَيَكْفُرُوا سِيا وراءه: بی باوهی

ده بن به مه مو کتیبه ناسمانی یه کان

جگه له تهرات. ﴿وَهُوَ اخِرُ: راست و

چه سپا وه که قورثانه. [۹۲] ﴿اتَّخَذْتُمْ

الْعَصَلَ: گولکه که تان کرد به خواو

پهرستان. [۹۳] ﴿سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا:

گویمان له وته کانت بوو، به لام

سه ریچی فرمانه کانت بووین.

وَلَمَّا جَاءَهُمْ كُتِبَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَهُ اللَّهُ عَلَى الْكَافِرِينَ ۝
يَسْمَا أَشْرَ وَأَبْوَ أَنْفُسَهُمْ أَنْ يَكْفُرُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ بَعَثْنَا أَنْ نُزِّلَ اللَّهُ مِنَ فُضْلِهِ عَلَى مَنْ يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ قَبْلَهُ وَبَعْضُ عَلَى عَصَبٍ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝
وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ءَامِنُوا بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا تَأْوِينُ بِنَا أَنْزَلَ عَلَيْنَا وَكَفَرُوا بِمَا وَرَاءَهُ وَهُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ قُلْ فِيمَ تَقْتُلُونَ أَنْبِيَاءَ اللَّهِ مِنْ قَبْلُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝
وَلَقَدْ جَاءَكُمْ مُوسَى بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ تَعْدِهِ وَأَنْتُمْ ظَالِمُونَ ۝
وَإِذْ أَخَذْنَا مِيثَاقَكُمْ وَرَفَعْنَا فَوْقَكُمْ الطُّورَ خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَاسْمِعُوا أَكْلاؤًا تَمَعًا وَعَصِيْنَا وَأَشْرِيْنَا فِي قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ يَسْمَا يَأْمُرُكُمْ بِهِ إِيصْنَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

﴿اسرُوا في قلوبهم العجل﴾: خوشمویستی گولکه که جووه نیوکرؤکی دلایان.

- بگه یشتایه نهوا جووله که به دژوای قوتارده بوون، بویه ناچار بهم دوعایسه په نایان گرت: (خوایه نیمه پرومان هیه به راستی نهو پیغه مبه ره نه خوینده واره ی به لیت پیدوین بومان ره وانه بکیت له کوئا رشتی پیغه مبه ریته داو به حقی راستیتی نهو داوات لینه که مین سهرمان بضیت). به لام کاتیکیش پیغه مبه ری خودا نیژدرا نهوا بی باوه بوون پی، پهر ودرگاریش نهو نایه تی دابه زاند.

- مروه ها له رنگیه کی دیکوه (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) وه ده یگیریته وه ده ره مویت: جووله که کان ده ستیپشخه ریو شانازیان ده کرد به سر (نوس) و (خه زه ج) دا به وه ی شوین پیغه مبه ری دوارشته ی پیغه مبه ریته ده کون، به لام کاتیک خوی گه وه نهو پیغه مبه ری له نیو عه ره دها هه لیزاردو ره وانه ی کرد باوه ریان پی نه میناو له سه کانی پیزشوی خویان پاشگه زبوونه وه. له نه نجامدا (معاذی کوپی (جبل) و (بشری کوپی (سلمه) پی یان وتن: نه ی گرو ه ی جووله که گوی زپایه لی خوا بگه نو به وابه یینن، نیوه پیش نارذنی محمه د (ع) نیمه تان به محمه د دهرساند، له کاتیکدا نیمه ها ولمان بؤ خوا دانا بوو، هه ره ها باسی سیفه ته کانی نهو.

سورة البقرة

للجزء الأول

[۹۴] ﴿حَالِصٌ﴾: قایم، پختہ، بہ نیت و کہس

هاوېش نى يه له گه لقاندا.

[۹۶] ﴿أَحْزَنُ النَّاسِ﴾: سورتین

کہ جس ﴿علیٰ حیاۃ﴾: لہسہر ژیا نی دنیا۔

﴿يَعْمُرُ﴾: تہمہن دريژ بيت و زور بڙي.

﴿بِمَوْحِیْنِهِ﴾ : دِوَرِ خُسْتَقِیْنِهِ وَهُوَ

لاخستنی، [۹۹] بیانات: نهو ثابته و

نشانانہی کہ لگن لہسہ راستہ

بِقَوْلِهِ (د. خ.) [۱۰۰] بِتَبِيْذِهِ:

فریاد او و هلاک نا.

* ینگه مبری خودا (●) ده فەرمویت:

جو برئیل (روح القدس) نیکی بۆی نام و

پسے راگہ یافتم: هیچ نفسیک نامریتو

گیان ناسپیئرٹ ہوتا ہے جلی نہایت و تھو

ئىككىنچى بۆلۈم: ئىككىنچى قىسىم

خوی پرایکی خود ابحان و به جوادین سلیو
 دو عا و بار انور و یک هن (واقه و سوز)

ملکہ جی، یہ وہ بہ کول بیمار تھوہ۔ [ابو نعیم]

له (الحلیة) دا گنبر اویہ تیہ وه .

—پینگەمبەرەتەن بۇ دەكردين؛ لەوە لەمدا

قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ دَارُ الْآخِرَةِ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ فَتَمَنَّوْا الْمَوْتَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٤﴾ وَلَنْ يَمَنَّوَهُ أَبَدًا بِمَا قَدَّمْتُمْ إِلَيْهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿١٥﴾ وَلَنَجْذِثُنَّهُمْ أَهْرَاسَ النَّاسِ عَلَى خِيفَةٍ مِنْ الَّذِينَ أَشْرَكُوا يَوْمَئِذٍ يُعَذِّبُهُمْ نَارُ بَعُورٍ أَلَمْ تَسْأَلْ مَا هُوَ بِمَرْجُومٍ مِنَ الْعَذَابِ أَنْ يُعَذِّبُوا اللَّهَ بِبَعْضِ مَا يَعْمَلُونَ ﴿١٦﴾ قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلْجِبْرِيلِ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ بِإِذْنِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَهُدًى وَبُشْرَى لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿١٧﴾ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَرُسُلِهِ وَجِبْرِيلَ وَمِيكَالَ فَإِنَّ اللَّهَ عَدُوٌّ لِلْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ وَمَا تُكَفِّرُهَا إِلَّا الْفِتْنُونَ ﴿١٩﴾ أَوْ كَلِمَاعًا عَهْدًا وَعَهْدًا أَبَدَهُ فَرِيقٌ مِنْهُمْ بَلْ أَكْرَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَمَّا جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ مُصَدِّقًا لِمَا مَعَهُمْ نَبَذَ فَرِيقٌ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ كِتَابَ اللَّهِ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ كَأَنَّهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾

(سلام) كوپى ((مشكم) كەيكىك بوو لە پياوانى (بنى النضير) وتى: شتىكى واى نەمىناو تا پىئى بىناسىنەو ئەو پىغەمبەرە، ئەم (محمد) ەش ئەو نەبىيە بو مان باسكردن، سەبارەت بەمەش ئايەتى: ﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ ذَكِّرُوا بِهِ عَسَىٰ

هَوَىٰ دَابِرُيْنِي نَائِمَتِي (٩٤): ﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً مِنْ دُونِ النَّاسِ﴾ نَائِمَتِكُمْ:

له (ابي العاليه) وه دمگير نه وه فرمويه تي: جوړه که کان وتويانه: نه وي جوړه که نه بيت ناچيته

بِهَشْتَمُوهُ، پەروردگار یسئىل ئىسىم ئايەتەى دابەزاند: ﴿قُلْ إِن كَأَنَّ لَكُمُ الدَّارَ الْآخِرَةَ عِنْدَ اللَّهِ خَالِصَةً

مِنْ دُونِ النَّاسِ ثَلَاثَةٌ:

ہوئی دہبہ زینی ٹیبتی (۹۷): ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾ ٹیبتی: کہ:

— پیغمبرِ ا (بوخاری) له (انس) موه دهگیر یت موه دملیت: (عبدالله) ی کوپی (سلام) هه والی ناردنی

پیغمبری خوی بیست و له باخیک دابو بمر و بوم که ی ده چنیوه، هاته لای

پیغمبر(ﷺ) و قتی: من سئ پرسیارت ئی ده کم هیج کهس نایزانیته مگر ئهو که سه پیغمبر

بيت! نيشانه‌ی هه‌ستانی قیامت چی‌یه؟، یه‌که‌م خواردنی بهه‌شتیه‌کان چی‌یه؟، چی

منڊال داده ٻڙيت لهدايڪو ٻاويڪي، پيڻهه مبهري خوداش (●) فرموي: پيشتر جو ٻر ميل پي ٿي -

[۱۰۲] ﴿تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ﴾: دهیلین و

هه لید به ستن. ﴿مُلْكُ سُلَيْمَانَ﴾: مولکی
(سلیمان) (سهامی خدای نیبست).

﴿السَّحَرُ﴾: نهو کاریه که هندی
له مرؤفه نهفس پیسه کان دهیکه و
کاریگری هیه له سر که سانی تر
به شیوه یه کی ناراسته وخو. ﴿سَابِلُ﴾:

شاریکه له عیراق سیحری زور
تیاده کرا. ﴿هَارُوتَ وَمَارُوتَ﴾: نهو

دو فریشته یه که خدای گه وه
ناردنی تا کو خه لکی فیزی ناسینی

جادوگری بکه. ﴿فَيْسَةَ﴾: به لاو
تاقیکردن وه. ﴿فَلَا تَحْقِرُ﴾: جادوو

فیرمه به ، باوریشته وانه بی که راسته ،
چونکه بی باورده بی. ﴿بِهَرَقَمُونَ﴾:

جیاوازی ده خه نه نیوان. ﴿اِسْتَرَاهُ﴾:
وهریگرت و کاری پی کرد. ﴿خَلَّاقُ﴾:

پشک. ﴿شَرُّوا بِهِ﴾: نه فسیان

وَاتَّبِعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ عَلَىٰ مُلْكٍ سُلَيْمَانَ وَمَا كَفَرَ
سُلَيْمَانُ وَلَكِنَّ الشَّيَاطِينَ كَفَرُوا يُعَلِّمُونَ النَّاسَ
الَّتِي هُمْ وَمَا أُنْزِلَ عَلَى الْمَلَائِكَةِ بِسَابِلٍ مُّزَوَّرٍ
وَمَا يُعَلِّمَانِ مِنْ أَحَدٍ حَقِّ يَقُولَ إِلَّا نَحْنُ وَفِئَةٌ فَلَا تَكْفُرُ
فَيَتَعَلَّمُونَ مِنْهُمَا مَا يُفَرِّقُونَ بِهِ بَيْنَ الْمَرْءِ وَزَوْجِهِ
وَمَا هُمْ بِضَآئِرٍ بِهِ مِنْ أَحَدٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَيَتَعَلَّمُونَ
مَا يَضُرُّهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَلَقَدْ عَلِمُوا لَمَّا اشْتَرَاهُ
مَا لَهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلْقٍ وَلَبِئْسَ مَا سَكَّرَ بِهِ
أَنْفُسَهُمْ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ١٢ وَلَوْ أَنَّهُمْ آمَنُوا
وَأَتَقُوا لَعْنَتِي مِنْ عِنْدِ اللَّهِ خَيْرٌ لَّوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ
١٣ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَقُولُوا رِيعًا وَقُولُوا
أَنْظُرْنَا وَاسْمَعُوا وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ١٤
مَا يَوْزُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَلَا الَّذِينَ كَفَرُوا
أَنْ يُنْزَلَ عَلَيْهِمْ مِنَ خَبَرٍ مِنْ رَبِّكُمْ وَاللَّهُ يَخْتَصُّ
بِرَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ١٥

پی هروشت. [۱۰۳] ﴿لَعْنَتِي﴾: له بهر خیر و پاداشتیکی گه وه. [۱۰۴] ﴿رِيعًا﴾: دلمان
راگیریکه. ((نهم دهسته واره به جوله که کان به کاریان هیئا بو تانه دان و به که م سهیر
کردنی پیغه مبهری خوا)) (د. خ). ﴿نَظْرًا﴾: مؤله تمان بدهو په له مان لی مه که و روونی
بکه وه بو مان و تیمان بگه یه نه. [۱۰۵] ﴿يُؤَدُّ﴾: حمزه دکات.

* پیغه مبهری خوا (ه) ده فرمویت: ((خوتان له حموت گونامی گه وه پیاړینن: (که مرؤف
تیاده بن) هاوه لانیشت و تیان: نهو گونا هانه چین نهی پیغه مبهری خوا؟ فرموی: (هاوه ل
پهیدا کردن بو خوا، جادوو، کوشتنی مرؤف به هوانته و ناهه قو، خواردنی مالی هه تیوو،
پشت هه لکردن له مرؤفی به یه که گه یشتن له گه ل دور مندا] واته هه ل هاتن له گه رمه ی جه نگدا] و له گه ل
تؤمه تبارکردنی نافرمه تانی داوین پاک [به داوین پیسی] نهو نافرمه به باورده بی ناگایانه ی
ناگایان نی به به سر نهو تؤمه توه)) [مطلق علیه].

-را که یاندم، (عبدالله) به سر سامی یه وه وتی: جوهره نیل؟ پیغه مبهری (ه) فرموی: بهی. (عبدالله)
وتی: جوهره نیل فریشته یه کی دور منی جووله که یه، نجا پیغه مبهری خودا (ه) نهم نایه ته ی
خویند وه: ﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ فَإِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلَى قَلْبِكَ﴾. سه بارت بهم نایه ته شیخی نیسلام (ابن
حجر) له (فتح الباری) دا ده لیت: په لاهتی ده که نه وه دهرده خات پیغه مبهری (ه) نهم نایه ته ی-

سووره تى (البقرة) جزمى (۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

[۱۰۶] مَاسَنَحَ: نایسیرینه وه.

مَاسَنَحَ: له ده کاندایسیرینه وه.

له میری خه لکی ده بهینه وه.

باشتر وئاسا نترله و. [۱۰۷] وئو:

فریاد پردهس (ئو هاوپی یهیه که زیان

له هاوپی که ی دورده خاتمه وه

به چاکى). نصیر:

(ئو پشتگیر و یاریده ده ره یه خرابه

له هاوپی که ی دورده خاتمه وه به هو ی

هیزو ده سه لایه وه). [۱۰۸] یقیدل

لکمر بالایه: بی باوهری مه لده بزیتریت

به سیر باوهر داری دا. سوو السبیل:

ریگای راست. [۱۰۹] ورد:

ئومیده وار بوو. بزیتر و ئوگیم:

بتا نگیزینه وه بۆ بی باوهری. ف غموا:

چاوپوشی له دورمه نایه تى و حه سوودی

بردنیان بکه ن. و اصفحوا:

له سه رزه نشیت کردنیان بهین.

[۱۱۱] مَاسَنَحَ: ئاره زووه پووجه کانیان که داخوازیان ده کرد له خوای گه وه

بی ئه وه ی شایسته بن. بزیتر هاگم: به لکه کانتان. [۱۱۲] و سلم وجهه: دلسوزینیت و

خو ی به کلایى بکاته وه بۆ خوای گه وه.

* پیغه مبه ری خوا (دفر مویت) (وازیینن له زۆر پرسیار کردن: ئه تهره کانی پیش ئیه وه

به هو ی پرسیار زوری و جیاوازیان بهرام بهر پیغه مبه رانیان تیا چوون، بۆیه هه رکات فرمانه

پیکردن ئه و به یی توانای خۆتان جی به جی بکه ن، خۆنه گهر پئگیشم ئی کردن هه رزوو ده ست

هه لبگرن و وازیینن). (رواه مسلم).

- بۆ جووله که کان خویندۆته وه ئیتر واپئویست ناکات بلین له وکاته دابه زووه. ئنجا ده لیت:

پشتگیری ئه م رایه ش ئه و چیرۆکه ی (عبدالله ی کوپی (سلام) هو (احمد) و (قرمزی) و (نسائی)

ده گیزینه وه له (ابن عباس) وه فرموویته ی جووله که کان ها تن بۆلای پیغه مبه ر (و) و تیان: (ابا

قاسم) ئیمه ده ره ق به پینچ مه سه له پرسیار ئی ده که ی، ئه گهر پیمان رابگه یه نیت ئه و سا به وات

پی ده مین و گه وای پیغه مبه رایه تیت بۆ ده دین، ئنجا فرمووده که ی گیزایه وه، له مانه ی

نایه ته که شدا پرسیاریان ئی کرد له باره ی: ئه وه ی ئیسرا ئیل له خو ی حرام کردو وه، له باره ی -

مَاسَنَحَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُسُيْهَا نَأَتْ خَيْرٌ مِنْهَا أَوْ مِنْهَا
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ
مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ
وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ ١٧ أَمْ تَرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ
كَمَا سَأَلَ مُوسَى مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَبْدُلِ الْكُفْرَ بِالْإِيمَانِ
فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۝ ١٨ وَكَثِيرٌ مِنْ أَهْلِ
الْكِتَابِ لَوْ رَدُّوهُمُ إِلَى بَيْتِ إِيمَانِكُمْ كَمَا رَاحَسُوا
مِنْ عِنْدِ أَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْتَرُوا
وَأَصْغَوْا خَوْفَ اللَّهِ يَأْتِي اللَّهُ بِأَمْرٍ يُبَاطِلُ اللَّهُ عَنْ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
۝ ١٩ وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَمَا تُقَدِّمُوا لِأَنْفُسِكُمْ
مِنْ خَيْرٍ يَجِدُوهُ عِنْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ
۝ ٢٠ وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَن كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَانًا
بِئْسَ الْأَمْرُ لَكُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِن كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۖ (عَلَى) بَلَى مَنْ أَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ
فَعَلَّهِ أَجْرٌ عِنْدَ رَبِّهِ وَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۝ ٢١

[۱۱۳] عَنِ شَىءٍ: له سر ئایینیک نین

پشتی پی به ستریت. بتیون الکتاب:

تسورات و ئینجیل ده خویندهوه.

﴿وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ﴾: نهوانی هیج

نازانن. (مبه سستی عمره بهسه

بتیهرسته کانه). [۱۱۴] ﴿مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾:

هموو نهو شوینانه ی خواپهرستی

تیدا ده کرتیت. ﴿حَرَامًا﴾: یوخاندن و

ویرانکردنی. ﴿حَرَى﴾: سهرشوری.

[۱۱۵] ﴿اَسْمَاءُ لَسَدًا﴾: یوو لهه رلایهک

بکه. ﴿فَسَمَّ وَجْهَ اللَّهِ﴾: نهو جینه ی

خوای گوره پازی یه پوی تیبکه و

فرمانی پیداوه. ﴿وَسَاحٍ﴾: به خشین و

پیکه سستی کاروباری هموو لایهکی

گرتوتهوه. [۱۱۶] ﴿سُبْحَانَهُ﴾: خوا پاک و

بیکرده لهوشتانه ی شایسته ی نهو

نی یه و نه ستمه له و چه پهیدا بی.

﴿فَسَانُوهُ﴾: بیسهرو گوپرایه لن و دان

به به ندایه تی بو نهودا ده نین. [۱۱۷] ﴿بَدِيعَ السَّمَوَاتِ﴾: به دیه ی نهرو داریزه ری

ناسمان و زهوی له سر شیوه یه کی بی وینه. ﴿قَضَىٰ أَمْرًا﴾: ویستی شتیکی مه بوو.

﴿كُنْ﴾: بهیه. ﴿فَكُنْ﴾: ده بیت. [۱۱۸] ﴿تَسْبِيحٌ﴾: وهک یهک وهان. [۱۱۹] ﴿بَشِيرًا﴾:

مژده دهر به شتیکی پاست و دلخوشکار. ﴿بَشِيرًا﴾: ههوالدهر به شتیکی ترسینه ر (بو

نهوی خو په نا بدریت لئی). ﴿اَصْحَابِ الْاُخْرَىٰ﴾: دوزخه خی یه کان.

- نیشانه ی پیغه مبه ر (و)، دهنگی ههوره برروسکهو، دروست بوونی نیرومی له ره جمی

نافرمتداو، دواتر له باره ی نهو فریشته یی ههوالی ناسمان ده میتیت، تاله کو تایی دا و تیان:

دهباشه باسی هاو له که تمان بوبکه؟ پیغه مبهری خواش (و) فرمووی: جوهره نیل، نهوانیش

به سه رسامی یهوه و تیان: جوهره نیل دوزمنی نیمیه شهرو کوشتارو سزمان بو نازل دهکات!

نهگر بتگو تابه میکائیل که ره حمهت و سوزو بهزه ی و باران دهبارینی نهوا باشتر بوو، نهجا نهو

نایه ته هاته خوارهوه.

- (شعبی) له (عمر) هوه (و) دهگپزیتتهوه: (عمر) دههاته لای جووله که کان وگوئی له تهورات دهکرت،

سهری سووردهما چون گوته کانی قورئان پراوپر به راست و دروستی هاتوه، تا پوزیک -

وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ الْنَصْرَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ وَقَالَتِ النَّصْرَىٰ
لَيْسَتْ الْيَهُودُ عَلَىٰ شَيْءٍ وَهُمْ يَتْلُونَ الْكِتَابَ كَذَلِكَ قَالَ
الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ۝۱۱۳ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ
اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا أَسْمَاءُ وَسَعَىٰ فِي خَرَابِهَا أُولَٰئِكَ مَا كَانَ
لَهُمْ أَنْ يَدْخُلُوهَا إِلَّا خَائِفِينَ لَهُمْ فِي الدُّنْيَا خِزْيٌ
وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝۱۱۴ وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ
فَأَيْنَمَا تُولُوْا فَوَجْهُ اللَّهِ يُرَاكُ اللَّهُ وَاسِعٌ عَلَيْهِ ۝۱۱۵
وَقَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا سُبْحَانَهُ بَلْ لَّهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ كُلُّ لَّهُ قَنِينٌ ۝۱۱۶ بَدِيعَ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَإِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۝۱۱۷ وَقَالَ الَّذِينَ
لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ أَوْ تَأْتِينَا آيَةٌ كَذَلِكَ
قَالَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشَبَّهَتْ قُلُوبُهُمْ
قَدْ بَيَّنَّا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۝۱۱۸ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
بِالْحَقِّ بِشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَا تَحْسَبْ عَنْ أَصْحَابِ الْجَحِيمِ ۝۱۱۹

سوره تهی (البقرة) جزئی (۱)

لَمَّا اَوَّلَ الْاٰیَاتِ

خُذْ اَلْاٰیَاتِ

[۱۲۰] ﴿تَبِعْ مِنْهُمْ﴾: واز له میسلا
 به نیت و شوینی شایینی نهوان
 بکهریت. [۱۲۱] ﴿يَتْلُوهُ﴾: حق تلاوته
 وه پتویست دهیخویند
 (به تیگیشتن و کارپیکردنیسه)
 [۱۲۲] ﴿الْعَالَمِينَ﴾: همهست زانای
 سمرده مه کیانه. [۱۲۳] ﴿لَا تَجْرِي﴾
 نفس: هیچ نه فسیک ناتوانیت لمبری
 نه فسیکی تر بیت. ﴿وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ﴾:
 بهرامبری لی وهرناگ بری
 [۱۲۴] ﴿بِكَلِمَةٍ﴾: فهرمان و
 قه دهغه کردن. ﴿فَاتْمِمْ﴾: جیه جینی کرد
 به شیوه یکی تهواو. ﴿اِمَامًا﴾:
 پیشهنگ. ﴿لَا يَبَالُ﴾: بهری ناکهریت.
 [۱۲۵] ﴿الْبَيْتِ﴾: کهعبه. ﴿مُتَابِعَةً﴾:
 جیگی کوبوونسه و شوینی
 پاداشت و خیر. ﴿شَا﴾: شوینیکی
 هیمن و ناسایشه بو بیتهوایان. ﴿مَقَامِ﴾

وَلَنْ رَضَىٰ عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارَىٰ حَتَّىٰ تَتَّبِعَ مِنْهُمْ قُلْ اِنْ
 هٰذَا اِلٰهُهُمُ الْغُلُوْدُ وَلَيْنَ اتَّبَعْتَ اَهْوَاَهُمْ بِغَدِّ الْاٰیِ جَاءَكَ
 مِنَ الْعَالَمِ مَا لَكَ مِنَ اِلٰهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۝ اَلَّذِينَ اتَّخَذْتَهُمْ
 اَلْكُتُبَ يَتْلُوْنَهُ حَقَّ تِلَاوَةٍ اُولٰٓئِكَ يُؤْمِنُوْنَ بِهِ ۝ وَمَنْ يَكْفُرْ بِهِ
 فَاُولٰٓئِكَ هُمُ الْخٰسِرُوْنَ ۝ يٰٓكَيِّسَ اِنْ شِئْتَ اِذْ كُرُوا يَمَعِيَ اَللّٰهُ
 اَنْعَمْتُ عَلَيْكُمْ وَاِنِّي فَضَّلْتُكُمْ عَلَ الْعَالَمِيْنَ ۝ وَاَنْقُضُوا يَوْمَآ
 لَا تَجْرٰى نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَيْئًا وَلَا يُقْبَلُ مِنْهَا عَدْلٌ وَلَا تَنْفَعُهَا
 شَفَعَةٌ وَّلَا هُمْ يُنصَرُوْنَ ۝ وَاِذْ اٰتٰنَا اِبْرٰهِيْمَ رُبِّيْ بِكَلِمَاتٍ
 فَاَتَّخَذَهَا قَالًا لِّجَاعِكَ النَّاسِ اِمَامًا قَالًا وَمِنْ ذُرِّيَّتٍ قَالًا لَا
 يَتَّخِذُ اَعْدٰى اَطْلٰلِيْنَ ۝ وَاِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَثَابَةً لِّلنَّاسِ
 وَاَمْنًا وَاَتَّخِذُوا مِنْ مَّقَامِ اِبْرٰهِيْمَ مُصَلًّٰى وَعَهْدًا اِلٰى اِبْرٰهِيْمَ
 وَاسْتَعِذْ اَنْ طَهَرَ اَبْنٰى لِّلطَّٰفِيْنَ وَالْعٰكِفِيْنَ وَالرُّكَّعَ
 السُّجُوْدَ ۝ وَاِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ رَبِّ اجْعَلْ هٰذَا بَلَدًا اٰمِنًا وَاَرْزُقْ
 اَهْلَهُ مِنْ اَلْغَرَبِ مَنْ اَمَّنْ مِنْهُمْ يٰٓاَبُوْا اَلْاٰخِرَ قَالًا وَمَنْ كَفَرَ
 فَاَمْنَعُهُ ۝ قَلِيْلًا ثُمَّ اضْطَرُّهُ اِلَىٰ عَذَابِ النَّارِ وَاَبْسَ اَلْمَصِيْرَ ۝

ابراهیم: نهو بردهیه ثیرامیم سهلامی خوی لیبت لهسری وهستابو لهکاتی
 دروستکردنی دیواری کهعبه. ﴿عَهْدًا﴾: رامن سپاردی فرماناندا. ﴿طَهَرَ﴾: پاک
 بکهر وه. (لهه موو پیسایی بهکی مادی و معنوی کهوا پیروزی نهو شوینه کهم
 بکاته وه). ﴿بَنِي﴾: کهعبی مالی خوا. ﴿الطائفین﴾: نهوانی دهسورپینه وه بهدوری
 کهعبه. ﴿وَالْعٰكِفِيْنَ﴾: نهوانی لهری دهمیننه وهو لییه نهو نزیکن. [۱۲۶] ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾:
 بزق و پوزی ددهم لهزایاندا. ﴿اضْطَرُّهُ﴾: ناچاری دهکین.

پیغه بهری خوا (ع) به لایاندا تیپهری و (عمر) وقی: تووخوا دهزانن (محمد) (ع) فرستاده
 پهرودنگاره؟ بهکیک لهزاناکیان لهوه لأمدا وقی: بلی! دهزانن پیغه بهری خوایه، عومریش
 وقی: نهی بزچی شوینی ناکهون؟ وتیان: پرسیرمان لیکرد: کی سروشت (نیگا)ت بق دهینن
 وقی: جویره نیلی دوزنمنان، نهو جویره نیلهی شهر نارواوه ویرانکاری دهبارینن! عومریش
 لیسی پرسسی: نهی لای نیوه کام فریشته بهرپرسی نیگایه؟ وتیان: (میکائیل)، باران و
 سوزوبزهیی دهینننه خواروه، نجا عومر پرسسی لی: نهی باشه نهو دوو فریشتهیه -

[۱۲۷] ﴿الْقَوَاعِدُ﴾: بناغہ و پُساکان.

[۱۲۸] ﴿مُسْلِمِينَ لَكَ﴾: یہ کتا پرست و

دلسوز گو پڑیہ ل و گہردن کہ چین

بوت. ﴿وَمِنْ ذُرِّيَّتَا﴾: نہرہ کانیشمان.

﴿أُمَةٍ﴾: کوہم لیک. ﴿أَرَنَا مَنَاسِكَنَا﴾: فیڑی

پڑی و رہ سہمی بہ ندایہ تی یہ کانمان بکہ

(لہ حج و بہ ندایہ تی یہ کانی تریش).

[۱۲۹] ﴿الْحِكْمَةِ﴾: دانایی (پیگاندن

لہوتہ و کرداری بہ جی یان سوننتی

پیغہ مہر) (د. خ). ﴿يُرْكِبُهُم﴾: پاکیان

بکاسرہ لہا و ہل پہیدا کردن و

سر پیچ کردن و پڑوشتہ نزمہ کان.

[۱۳۰] ﴿يُرْغَبُ عَنْ﴾: پشت ہل بکات و

لئی لابادات. ﴿سَفَهُ نَفْسِهِ﴾: سوکایہ تی

پیگات و بہ کہ می دابنی. ﴿اصْطَفَيْنَاهُ﴾:

ہل مان بڑارد. [۱۳۱] ﴿أَسْلَمَ﴾: ملکہ چہ

بؤ خواہ گہرور و بہ دلسوزیہ و

دینداری بکہ. [۱۳۲] ﴿اصْطَفَى لَكُمْ

الدِّينَ﴾: نایینی ئیسلامی بؤ ہل بڑاردون. [۱۳۳] ﴿شَاهِدَاءَ﴾: ناگادار بوون یا

نامادہ بوون. ﴿خَصْرَ﴾: نیشانہ کانی سرہ مرگ دہر کہوت. [۱۳۴] ﴿خَلَّتْ﴾: پویشت.

وَإِذْ رَفَعَ ابْنَهُمُ الْقَوَاعِدِينَ الْبَيْتَ وَإِسْمَاعِيلَ رَبَّنَا فَاقْبَلَ
مِنَّا إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۲۷ رَبَّنَا وَاجْعَلْنَا مُسْلِمَيْنِ
لَكَ وَمِنْ ذُرِّيَّتِنَا أُمَّةً مُسْلِمَةً لَكَ وَأَرَنَا مَنَاسِكَاتَكَ عَلَيْنَا
إِنَّكَ أَنْتَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝۲۸ رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا
مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ
وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۲۹ وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ
مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِلَّا مِنْ سَفِهِ نَفْسِهِ وَلَقَدْ اصْطَفَيْنَاهُ فِي الدُّنْيَا
وَأَنَّهُ فِي الْآخِرَةِ لَمِنَ الصَّالِحِينَ ۝۳۰ إِذْ قَالَ لَهُ رَبُّهُ أَسْلِمْ
قَالَ أَسْلَمْتُ رَبِّيَ الْعَالَمِينَ ۝۳۱ وَوَصَّى بِهَا إِبْرَاهِيمَ بَنِيهِ
وَيَعْقُوبَ يَنْبِيُّ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَى لَكُمُ الدِّينَ فَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا
وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝۳۲ أَمْ كُنْتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ
أَلْمُوتَ إِذْ قَالَ لِبَنِيهِ مَا تَقْبِضُونَ مِنْ عِثْدِي قَالُوا لَنَقْبِضُ
إِنَّهَا وَإِلَهُ عَابَا بِكَ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ إِلَهُمَا
وَحَدَّاهُمْ لَهُ مُسْلِمُونَ ۝۳۳ تِلْكَ أُمَّةٌ قَدْ خَلَتْ لَهَا
مَا كَسَبَتْ وَلَكُم مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُنْشَئُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۳۴

- لای خوا پلو پایہ یان چونہ؟ وتیان: یہ کیکیان لای راست و سوی دیکہش لای چہ پی.
عومریش (۵) فرموی: لایق نی یہ هیچ کام لہ (جوہر نیل) و (میکانیل) دڑایہ تی یہ کتری بکن.
خولہ گہر (جوہر نیل) دوڑمنی (میکانیل) بیت ثلوا ناگو نبینت (میکانیل) دوستایہ تی بہ ستیت
لہ گہل یہ کیکیا کدڑایہ تی بکات، منیش ہش بہ حالی خوم گہوامی دہدم ثلوی دوو فریشتہ یو
پہروردگار ناشتی خوازن بؤ ثلوانہی ناشتی پاریزراوی ہلزدہ بڑین و، جہنگیش بہر پادہ کمن
لہ گہل ثلوانہدا دڑایہ تیان دہکن، ثلجا عومر ہاتہ خزمت پیغہ مہر (۵) ویستی ثلوی
گفتوگوئی پی پڑا بگہ نیئت، ثلوی بوو پیغہ مہری خودا (۵) پیڑی گوت: ثلایا ثلوی نایہ تانہت
پیڑا بگہ یہ نہ کہ ہاتو نہتہ خوارمہ؟ عومریش فرموی: بہ لی ثلوی پیغہ مہری خوا، ثلویسا
پیغہ مہر (۵) ثلہم نایہ تی خویندہ مہ: ﴿مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِإِثْنِ الْكَلْبِ﴾: ثلہرجا عومر
وتی: سونیدینت بہ خوا ثلوی پیغہ مہری خوا، لہ لای جوولہ کمانہوہ ہاتم تا ثلوت پیڑا بگہ یہ نہ
چی لہ نئیوان من و ثلواندا گوزمر، بہ لام پڑوردگار پیش من کہوت. (سہندی ثلہم روودا و ش تا
شہ عبی صحیح) ۵.

سورہ نسی (البقرة) جزمی (۱)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِیْ

[۱۳۵] ﴿هُودًا﴾: جو اوله کهن. ﴿مَلَّة﴾

ایرامیم: ﴿ثایینی ئیرامیم﴾: سلامی خوای

لینیت: ﴿حیه﴾: لادان لهه موو

به نامو پروگرامی ترو هاتن بولای

به نامی پیروزی نیسلام.

[۱۳۶] ﴿الاسباط﴾: دوانزه کوپه که ی

یه عقوب (سلامی خویان لینیت).

﴿مسلمون﴾: ملکه چو گوپرایه لین.

[۱۳۷] ﴿فی شقاق﴾: له جیایی و

دو بهر که و درایه تی و بهر بهر کهانی و

جیا و ازدیدان. ﴿فستکفیکهم الله﴾: خوای

گوره پیغه بهر که ی به پاریزیت

له دور منان. [۱۳۸] ﴿صیفة الله﴾: نهو

ثایینه بگرن که خوای گوره خه لکی

له سسر دروسه تکر دوو.

[۱۳۹] ﴿اتحاجوننا فی الله﴾: ثایا

بهر بهر کهانی و شهره قسه مان له گه لدا

ده کهن له باره ی ثایینی خواوه.

وَقَالُوا كُونُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى تَهْتَدُوا قُلْ بَلْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ
حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿۱۳۵﴾ قُلُوا أَمَّا إِلَهُ اللَّهِ وَمَا
أُرْسِلَ إِلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْنَا مِنْ رَبِّهِمْ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ وَمَا أُوْحِيَ إِلَى مُوسَى وَعِيسَى وَمَا أُوْحِيَ إِلَى النَّبِيِّينَ
مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ ﴿۱۳۶﴾
فَإِنَّمَا أُمُورُنَا أَمَّا أَمْتُمْ بِهِ فَقَدْ أَهْتَدُوا وَإِنْ نُلُوْا فَمَا
هُمُ فِي شِقَاقٍ فَسَيَكْفِيكَهُمُ اللَّهُ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿۱۳۷﴾
صِبْغَةَ اللَّهِ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنْ اللَّهِ صِبْغَةً وَنَحْنُ لَهُ
عَبِيدُونَ ﴿۱۳۸﴾ قُلْ أَتُحَاجُّونَنَا فِي اللَّهِ وَهُوَ رَبُّنَا وَرَبُّكُمْ
وَلَنَا أَعْمَلُنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُكُمْ وَنَحْنُ لَهُ غُلَامُونَ ﴿۱۳۹﴾ أَمْ
تَقُولُونَ إِنَّ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْبَاطَ كَانُوا هُودًا أَوْ نَصَارَى قُلْ أَأَنْتُمْ أَعْلَمُ أَمَّا اللَّهُ
وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَبَ شَهَادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللَّهِ وَمَا اللَّهُ
بِقَبُولِ عَمَلٍ غَافِلُونَ ﴿۱۴۰﴾ بَلْ كَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْوَاهِمْ
وَلَكُمْ مَّا كَسَبْتُمْ وَلَا تُسْأَلُونَ عَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿۱۴۱﴾

﴿غلامون﴾: دلسوژین (له نیهت و مبهست که هر به ته نها بؤ زاتی په ره رد گاره).

﴿کم﴾: شار دیوه. ﴿کسب﴾: به دهستی هیناوه و کردوویه تی.

- له لایه کی دیکه وه له (عبدالرحمن) ی کوپی (ابی لیلی) وه ده گپ نه وه: جو اوله که یه چاوی
ده کویت به (عمری کوپی (خه تخاب) و پی ی ده لیت: نهو (جو به رنیل) هی هاروله که تان باسی
ده کات دوژنی ئیمیه، (عمری بیش ده لیت: ﴿من کان عدوا لله و ملائکته و رسله و جبریل و میکائیل فسان
الله عدوه﴾: نهو چا له سر زمانی (عمری نازل بوو خواره وه. نهو فره رن گایانهش بؤ گپانه وه ی
هوکاری دابه زینی نهو ثایه ته یک ده گپیت و زیاتر به میز ده بن. (ابن جریر) گهوامی داوه له سر
به ستنی کو دمنگی (اجماع) له سر هو ی دابه زینی نهو ثایه ته.
هو ی دابه زینی ثایه تی (۹۹): ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ﴾ (دووا یهت):

له (ابن عباس) وه ده گپ نه وه فرمو یه تی: (ابن صوری) به پیغه مبهری خوای وت: نهی (محمد)،
به لگه یه کی وه مات نه میاوه تا بتقاسینه ره نیشانه یه کی بیت له سر پیغه مبهریه تی، نجا خوای
گوره نهو ثایه ته ی نازل کرده خواره وه: ﴿وَلَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾.

- (مالک) ی کوپی (صیف) ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خوا (﴿﴾ نیرا باس لهو به لین و په یمانانه کرا
که دابوویان بؤ بهوا هینان به پیغه مبهری (﴿﴾، نهو انیش سویندیان خوارو و تیان: سویندی -

[۱۴۲] ﴿السَّهَاءُ﴾ كَيْلٌ. ﴿الْقِيَا﴾ كَانُوا

عليها: بريقه له (بيت المقدس) كهله سهره تادا موسلمانان كردبويان بهر وگه خويان و دواتر فرمانيان پيگرا پوو وهرگيژن بؤ (كه عيه).

﴿صراط مستقيم﴾: ريگه ي راست كه نيسلامه. [۱۴۳] ﴿وَسَطًا لِلْكَوْنِ﴾:

ميانجيگرم. ﴿يَنْفُلُ عَلَى عَقِيهِ﴾:

پاشگهن ده بيتوه له ناييني نيسلام و ده چيتوه سهر ياري جاران ي.

﴿لِكَبْرَةٍ﴾: نهو پوو وهرگيژانه له سهر دليان گران بوو. ﴿إِيمَانِكُمْ﴾: پاداشتي

نويژه كانتان يان پاداشتي خوږاگرتنتان له سهر باوه ي.

[۱۴۴] ﴿تَقْلِبْ وَجْهَكَ﴾: چاوگيژانت به ناسماندا. ﴿فَلْيُولِ إِلَيْكَ﴾: پووت

ده كه ينه. ﴿قِيلَ﴾: نا پاستو پووگه. ﴿شَطْرَ﴾: پوووه و... ﴿الْمَسْجِدِ

الْحَرَامِ﴾: كابه ي پيروز. ﴿أَوْتُوا الْكِتَابَ﴾: جووله كه و مه سيحي يه كان.

[۱۴۵] ﴿آيَةً﴾: بهلگه و نيشانه. ﴿أَهْوَانَهُمْ﴾: هزي دليان يا خود نه وه ي نه فس ده يخوازي و بؤي ده كوشيت.

- به خوا په يمانان ئو مر نه گيروه، نجا پيروه دگار ناييتي: ﴿أَوْ كَلِمَاتٍ عَمْدُوا﴾ ي ناز لكرده خواره و.

هؤي دايه زيني ناييتي (۱۰۲): ﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا﴾ ناييتي كه:

- له (شهري) ي كوري (حوشب) وه ده گيژنه وه: ده ليت: جووله كه كان و تيان: ته ماشاي (محمد) بگن حق و ناحق له گهل يه كدا تيگهل ده كات، باسي (سليمان) ده كات له گهل پيغه مبراندا، بؤچي (سليمان) جادو گر نه بوو و سواي ره شبا ده بوو؟ خوي گوره ش نه ناييتي دايه زاندا: ﴿وَاتَّبَعُوا الشَّيَاطِينَ﴾ ناييتي كه..

(ابن ابي حاتم) له (ابي عاليه) وه ده گيژنه وه ده ليت: جووله كه كان پرسياريان ده كرد له پيغه مبري خوا (س) سه باره ت به به نديك مه سه له كه له تهوراندا هاتووو، هركات پرسياريكيان ئو ده كرد نهو ناييت له سري دهاته خواره و سهر زه نشتي ده كردن، نهواني ش -

سوره نعتی (البقرة) جزوی (۲)

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

مِائَتَانِ

[۱۴۶] ﴿يَعْرِفُونَهُ﴾ پیغمبر می خوا

محمد. (د. خ) ده ناسن (بسم و هسغه

دیاری کروا نسی له لایانسه ،

له کتبیبه کانیاندا). [۱۴۷] ﴿مُتَرَبِّينَ﴾

نوانه سی گومانیان هیهو دو دلس.

[۱۴۸] ﴿لِكُلِّ جَهَّةٍ﴾ هریه که لهو

کومل و دهستانه ئا راستیه کیان

هیهو پوی تیده کهن. ﴿هُوَ مَوْلَاهُمْ﴾

خوای گهوره پرویان و مرده گیری

به لایدا. ﴿فَاسْتَبِقُوا﴾ ده ستییشخیری و

په له کهن. ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ﴾ په رور دگار

کوژان ده کاتمه بو ئیتر سینه وه

له پوژی دوا یی دا. [۱۴۹] ﴿لِلْحَقِّ مِنْ

رَبِّكَ﴾ بیگومان که راستی لای

په رور دگاری تویه. [۱۵۰] ﴿حُجَّةٍ﴾

به لکه. [۱۵۱] ﴿يَتْلُوا عَلَيْكُمْ﴾ قورناتان

بو ده خوینینه وه. ﴿وَيُزَكِّيْكُمْ﴾ پاکتان

ده کاتمه (له هاول په یداکردن و کرداره

الَّذِينَ آمَنُوا بِهِمْ يُعَرِّفُونَ كَمَا يَعْرِفُونَ آبَاءَهُمْ وَإِنَّ
فَرِيقًا مِنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿١٤٦﴾ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿١٤٧﴾ وَلِكُلِّ جَهَّةٍ هُوَ مَوْلَاهَا
فَاسْتَبِقُوا الْخَيْرَاتِ أَيْنَ مَا تَكُونُوا يَأْتِ بِكُمْ اللَّهُ جَمِيعًا
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٤٨﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ
وَجْهَكَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَإِنَّهُ لِلْحَقِّ مِنْ رَبِّكَ وَمَا
اللَّهُ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٤٩﴾ وَمِنْ حَيْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَكَ
شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَحَيْثُ مَا كُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَكُمْ
شَطْرَهُ إِنَّ لَكُنَّ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةً إِلَّا الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْهُمْ فَلَا تَخْشَوْهُمْ وَاخْشَوْنِي وَلَئِمَّةٌ يَفْعَلُ عَلَيْكُمْ لَكُمْ
تَهْتَدُونَ ﴿١٥٠﴾ كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ
يَتْلُوا عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ
وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ ﴿١٥١﴾ فَادْكُرُوا
أَدْكُرْكُمْ وَأَسْكُرُوا لِي وَلَا تَكْفُرُوا ﴿١٥٢﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَعِينُوا بِالصَّبْرِ وَالصَّلَاةِ إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿١٥٣﴾

ناشیرینه کان). ﴿وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ فیتری قورنان و دانایان ده کات.

[۱۵۲] ﴿فَلْيُذَكِّرُوا﴾ یادام بکه نه وه (به به ندایه تی و گویرایه لی). ﴿أَدْكُرْكُمْ﴾ یادتان

ده کهم (به پاداشت و لیخو شبوون و رازیبوون لیقان).

* پیاوړه مات بو خزمه ت پیغمبر (ﷺ) و پرسی نه ی پیغمبر می خوا ؛ ناخو باشتین خیر
چی بیت؟ هر موی: ((باشتین خیر نه وه به خیری که میت له کاتی له ش ساغی داو برتسیت له هژاری
لومړه واری ده له مهن دی بیت و ، خیر و خیر خوانی پشتگوئی نه خیت بو کاتی روحت ده کاته
گهرو نه و جا بلای نه وه مهن نه وه نه بو فلان و فیسار یان بو فلان نه وه مهن دانامو
به یارده وه)).

- هر که نه وه یان به دی کرد و تیان نه م کابرایه شاره زاتره له نیمه دهره ق به وه ی بومان نارېووه ،
ننجا پرسیار یان لیکرد له باره ی جادو مو وه دواتر درایه تیان کردو خوای گموره ش نه م نایه ته ی
نارده خو ارمو ه: ﴿وَاتَّبِعُوا مَا تَلُوا الشَّيَاطِينُ﴾.

هو ی دابه زینی نایه تی (۱۰۴): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا﴾ نایه لکه:

- له (سدی) یوه ده گپ تر نه وه ده لیست: د روپیای جووله که (مالک) ی کوپی (هیلف) و
(رفاعه) ی کوپی (زید) کاتیک ده گیشتن به پیغمبر (ﷺ) پی یان ده گووت:
(راعنا) (له زمانه عیری دا بویه سوو که سیر کردن به کاردیت) باوهر داریش وایان ده زانی -

[۱۵۴] ﴿حَاء﴾: ژیا نیکی تایبه تی به

چو نیه تی به کی ته نها خوای گه وره ده یزانیث. [۱۵۵] ﴿تَبْلُو نَكُمْ﴾: تاقیتان

ده که ینه وه. ﴿الْخَوَفُ﴾: ترس (په ی بردن

به زیانیك به هی وه نازار ده گات

به دل). ﴿الْجُوعُ﴾: برسیتی (گرانی و

ده ستنه که وتنی بژیوی). ﴿نَقْصٌ مِنْ

الْأَمْوَالِ﴾: که میوونی مال و دارایی.

﴿وَالْأَفْسَاسُ﴾: کیانه کان (به هی

شهر کردن و نه خویشی کوشنده و

مرد نه وه). ﴿وَالْمُصْرَاتِ﴾: دانه ویل و

به ربووم. [۱۵۶] ﴿أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ﴾:

به لایه کیان به سمر دایث. ﴿إِنَّا لِلَّهِ﴾:

نیچه بهنده و مولکی خواین. ﴿إِلَهِهِ

رَاجِعُونَ﴾: بوی لای نه ویش ده که ریینه وه.

[۱۵۷] ﴿صَلَاتٍ مِنْ رَبِّهِمْ﴾: ستایش و

گه وره یی و به زه یی و ایخو شبوون

له لایه ن خواوه. [۱۵۸] ﴿الصَّافَا وَالْمَوْرَةِ﴾:

وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ ۚ وَلَتَبْلُوَنَّهُمْ بَقِيَّةً مِّنَ الْغَوَبِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَالِ وَالْأَنْفُسِ وَالتَّمْرِاتِ وَبَشَرٍ لَّنْصَبِرَنَّ ۚ الَّذِينَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ قَالُوا إِنَّا لِلَّهِ وَإِنَّا إِلَيْهِ رَاجِعُونَ ۝ ۱۵۶ أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ صَلَوَاتٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَرَحْمَةٌ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْتَخِرُونَ ۝ ۱۵۷ إِذَا الصَّافَا وَالْمَوْرَةِ مِّن سَعَابِ اللَّهِ فَمَنْ حَاجَّ الْيَئِثَ أَوْ اعْتَمَرَ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِ أَن يَطَّوَّفَ بِهِمَا وَمَن تَطَوَّعَ خَيْرًا فَإِنَّ اللَّهَ شَاكِرٌ عَلِيمٌ ۝ ۱۵۸ إِن الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى مِن بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ فِي الْكِتَابِ أُولَئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ۝ ۱۵۹ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَبَيَّنَّا قُلُوبَهُمْ لَأَتُوبَ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ ۝ ۱۶۰ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَمَاتُوا وَهُمْ كُفَّارًا أُولَئِكَ عَلَيْهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ وَالْمَلَكُوتِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ۝ ۱۶۱ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذَابُ وَلَا هُمْ يُنْظَرُونَ ۝ ۱۶۲ وَاللَّهُ أَكْبَرُ ۚ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ ۱۶۳

دو ته پوئگن په یوه ستن به که عبه وه ، (حاجی یه کان له کاتی حه جدا حهوت جار

را ده کن له نیوانیاند). ﴿شَعَارَ اللَّهِ﴾: نوژیرو دوعا ووریانی. ﴿حَاجَّ الْيَئِثَ﴾: نیهت و

ویستی که عبه ی هه بوو. ﴿اعْتَمَرَ﴾: سهر دانی که عبه ی کرد. ﴿يَطَّوَّفَ بِهِمَا﴾: بسوری و

پابکات له نیوانیاند). ﴿تَطَوَّعَ﴾: هه ستان به نه نجام دانی به ندایه تی یه ک واجب نه بوو بی

له سهری. [۱۵۹] ﴿يَكْتُمُونَ﴾: پنه نانی دهن و دیشار نه وه یا لای دهن و شتیکی تر

ده خه جی. ﴿الْهُدَى﴾: هه رشتیک ری نیشاند هریث بو خیر و چاک و هوشه ندی.

﴿الْكِتَابِ﴾: ته ورات و نیجیل. ﴿يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ﴾: دوریان ده خاته وه له سوژو به زه یی.

﴿اللَّاعُونَ﴾: فریشته کان و پیغه مبران و هه موو خه لکی. [۱۶۰] ﴿أَصْلَحُوا﴾: چاکه کارن.

﴿يُتَابُ﴾: دهر خستنی نه وه ی شار دوویانه ته وه. ﴿اتُوبَ عَلَيْهِمْ﴾: ته و به یان ی قه بول

ده که م. [۱۶۲] ﴿لَا يُخَفَّفُ﴾: هه لنا گیریث له سهریان. ﴿يُنْظَرُونَ﴾: بواریان پی نادریث.

نهم ده ستر ورمیه بو به مرن گرتنی پیغه مبران و عمری پیغه مبری خویان کرد، به هر وړدگار له باره موره نهم نایه ته ی ناره خواره و: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا وَقُولُوا الظُّلُمَاتِ أَصْحَابُ﴾. — له (ابن عباس) هوه ده گنر نه وه، ده لیت: (راعنا) به زمانه عبیری قسه ی ناشیرین و سووکه، کاتیکش گویان له هاوه لانی بوو به ده ستر ورمیه بانگی پیغه مبران ده کرد -

سورہ نمل (البقرة جزوی (۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۱۶۴] اختلاف الليل و النهار:

بہدوای یہ کدا ہاتنی شہو روژ.
(جناوازیان لہد ریژو کورتی و زیادو
کہم بوون و ہوناکی و تاریکی دا).
﴿الفلس﴾: کہشتی یہ کان. ﴿بیت﴾:

پہرت و بلاو کردہ وہ. ﴿دابلیہ﴾:
ہم موشتیک کہ بہ سہر زہوی دا بہرات
لہدروستکاروہ کان. ﴿تصرف الربح﴾:

ثا پستہ کردنی با بؤ شو جیگایانہی
مہبہستہ. ﴿السحاب المسخر﴾: شو
مہورانہیہ کہ پینچ کراون بہ فہرمانی
خوا. [۱۶۵] ﴿العدا﴾: ہاودہو

ہاوشانی خویمان (لہو پیوانہی
کہ سہر وک و گہورہ یانن و لہ سہر پیچی
کردنی خوادا بہ گوئیان دہ کمن).

[۱۶۶] ﴿تبر﴾: حاشای لی کرد. ﴿الذیہ
اتبعوا﴾: سہر کردہ بی باوہرہ کان
کہمہ لخلہ تابوون بہ شوینکمرتہ

لاوازہ کانیان. ﴿وتقطع بهم الأسباب﴾: شو پہوہندیہ دنیا بیانیہی ہہبوو
لہ نیوانیاندا. (لہ خزمایہ تی و ہاوہ لیتی.. بچراو نہا. [۱۶۷] ﴿کرہ﴾: نوبہ یادسان
گہرانہوہ بؤ دنیا. ﴿حسرات﴾: پہ شیمانی و ناخ و داخ. [۱۶۸] ﴿طیب﴾: پاک و

پوخت. ﴿خطوات﴾: شوینہ وارو پیگو کردارہ کان. [۱۶۹] ﴿یامرکم﴾: وہسوہ ستان بؤ
دروست دہ کات. ﴿السوء﴾: ہہموو سہر پیچی یہک سہر نہجامہ کی خراپ بیت.
﴿الفتنة﴾: خراپترین و ناشیرینترین جوڑی سہر پیچی کردن. (وہک: زینا و

کوشتن و...).

* پیغہ مہری خوا (۱) دہ فرموت: ((سی رموشت ہہیہ ہمرکسک تیندا بیت شو ہست بہ تام و جیڑی
باوہر دہ کات: خواو پیغہ مہرہ کی لہم مووکس لاخوشہریستہر بیت و ہمرکسینکی خوش بویت لہہر
خوا خوشی بویت و رقیشی بیئتہر لہہر بگہرنتہوہ ناوبازنہی بی باوہری ہمرہک چون نیگہران دہ بیت
گہر فری بدیتہ ناو ناگری دوزخہوہ)) (متفق علیہ).

-(وایان زانیوہ بؤ پیغہ مہران بہ کار دیت)، جوہلہ کمان لہ نیوان خویندا دیمان دایہ قاقای پیگہن، لئجا
نہم ثایہتہ ماتہ خوارموہ (گلوی پیسی شو دہستہ لڑہیہ دہرخت). پاشان گویمان لہو (سعدی
کوری (معاذ) بہ جوہلہ کمانی وت: دوزمانی خوا، نیکر لہمہر بؤ بہدوہ گویم لہ بیت یکنیکتان ناوا بلیت
شو دہم لہ گردنی.

- لہ (ضماک) موہ دہ گہرنتہوہ دلیت: ہسندیکیان شہم دہستہ سواڑہیہ یان ہسرامہر بہیہ کتری -

[۱۷۰] ﴿الَّذِينَ يَبْنِيْنَ مَوَاطِنَ هَوَاهُمْ﴾: بینویمانان ته وه.

[۱۷۱] ﴿يَنْعَمُ﴾: هوار دمه کات و

دهمه بریتنی. ﴿لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَ نِدَاءَ﴾:

شهری نابیسیتیت جگه له ده تنگی کی

پوت که هیچ واتایه کی نی به، (وهک

دهنگی شوان بو نازهل). ﴿بِكُمْ﴾: لال بو

له نانی حق وتندا. [۱۷۲] ﴿طِبَاتٍ﴾:

نهوشتانای به تام و چیرن.

[۱۷۳] ﴿الْمِثْقَالِ﴾: نه وهی پوچی تیدا

نه ماییت بی سهر برین له نازله لانهی

شیای سهر برین. ﴿وَمَا أَهْلُ بِهِ لَقَبٌ﴾

الله: نه وهی سهر دمه بریت و جگه

له نای خوی لیده هینریت وهک بت و

زودارو سته مکاران. ﴿فَمِنْ أَصْطَرٍ﴾:

نه وهی ناچاری تهنگی پنبه لچنبیت

بو خوار دنی نهوشتانای خوی گهره

قه دهغی کردوه. ﴿غَيْرِ بَاعٍ﴾: به دوی

هرامده نگه پیت. ﴿وَلَا عَادٍ﴾:

[۱۷۴] ﴿الَّذِينَ يَكْمُونُ﴾: نهوانه ی

دهیشار نه وه (مبهست پی زانیانی جو له کن). ﴿مِنَ الْكِتَابِ﴾: تمورات. ﴿وَيَسْتَرُونَ﴾

به: له بری بیدهنگ بوونیان وریده گرن. ﴿لَا بُرْكَاهُمْ﴾: پاکیان ناکاته وه له چلک و پیسی

تاوان. [۱۷۵] ﴿فَمَا أَصْبَرَهُمْ﴾: چه ند چاو قایمن! [۱۷۶] ﴿نَزَلَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ﴾:

بیرویا و پو حوکمی راست و دروستی له خو گرتوه. ﴿شَيْقُ بَعِيدٍ﴾: ناکوکی و

دژایه تی به کی دور له هق و راستی.

- به کار دهینا و نه نایه تش بو رو نکر د نه وهی نهو حالت هاته خوار وه.

- له (عطیه) وه دهگیر نه وه دهلیت: هه ندیک له جو له که کان نهو دهستواژیه یان به کار دهینا، تا

هه ندیک له موسلمانانیش کاریگر بوون پی یو به کاریان دهینا، خوی گهره ش قه دهغی

لی کردن لهسر به کاریانانی و نه نایه تی دابه زند.

- له (عطا) وه دهگیر نه وه دهلیت: نهو دهستواژیه له نیو زار وهی پشتیوانه کانداه کار دهات

لهسر دهی نهغامی داو، نایه ته کش بو پو چهل کرد نه وهی نهو دهستواژیه هاته خوار وه.

- له (ابی العالیه) وه دهگیر نه وه دهلیت: عمر به کان هرکات یه کتیکان قسه ی بو هاره له کی

بکر دایه نهو دهستواژیه ی به کار دهینا، دواتر یاساخ کر لیان.

وَ إِذْ قِيلَ لَهُمُ اسْمِعُوا مَا أُنزِلَ اللَّهُ فَالْوَالِئَ أَنْ يَسْمَعُ مَا أَلْفَنَّا عَلَيْهِ
ءَابَاءَهُمْ أَتَلُوكَ ؕ ءَابَاؤُهُمْ لَا يَسْمَعُونَ سَيِّئًا وَلَا
يَهْتَدُونَ ۝ وَمَثَلُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَثَلِ الَّذِي يَسْعَى
بِمَا لَا يَسْمَعُ إِلَّا دُعَاءَ وَ نِدَاءَ ؕ هُمْ بِكُمْ عَمَىٰ فَلَا يَعْقِلُونَ
۝ يَقَاتِبُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَكْثَلُ مِن طَبَقَتِ مَارُفَتِكُمْ
وَ أَشْكُرُوا لِلَّهِ إِنْ كُنْتُمْ إِيَّاهُ تَعْبُدُونَ ۝ إِنْصَحِرْ
عَلَيْكُمْ ءَلِيَّتُهُ وَ ءَلَدُهَا وَ لَحْمُ الْخِزْيَرِ وَمَا أَهْلُ بِهِ
لِعَبْرِ اللَّهِ فَمَنْ أَضْطَرُّ عَرَبِيًّا ؕ وَ لَا عَادَ فَلَا إِيْمَ عَلَيْهِ إِنْ اللَّهُ
عَفُوٌّ رَّحِيمٌ ۝ إِنْ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا أُنزِلَ اللَّهُ مِنْ
الْكِتَابِ وَ يُشْرَكُونَ بِهِ ؕ ثُمَّ نَأْتِيهِمْ ءُتْرُقًا مَّا بَايَ كُوتَ
فِي بَطْنِهِمْ إِيَّا النَّارَ وَ لَا يَكْتُمُهُمُ اللَّهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
وَ لَا يُزَكِّيهِمْ وَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ءُولَئِكَ الَّذِينَ
أَشْرَكُوا بِاللَّهِ ؕ بِالْهَدَىٰ وَ الْعَذَابِ بِالْغَفِيرَةِ ؕ فَمَا
أَصْبَرَهُمْ عَلَى النَّارِ ۝ ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ سَرَّلَ إِلَيْهِمُ
بِالْحَقِّ ؕ وَإِنَّ الَّذِينَ أَخْلَفُوا فِي الْكِتَابِ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۝

سوره هتی (البقرة) جزمی (۲)

مِثْلَ النَّارِ

مِثْلُ النَّارِ

[۱۷۷] ﴿الْبُرْ﴾: ناویکی گشتگیره و
مه بهست پیئی هه موو گوئیراپیه لی و
کرده ویه کی چاکیه که بهنده له خوا
نزیک بکاتهوه. ﴿قَبْلَ﴾: رووه
ناپراسته. ﴿ذَوِ الْقُرْبَى﴾: که سوکاری
نزیک به خشمه. ﴿الْمَسَاكِينِ﴾: هه ژارو
نداره به هوی دوری له که سوکاریه وه.
﴿ابْنِ السَّبِيلِ﴾: شه و پیاواری
له که سوکاری دابراوه له ولاتی غریبی.
﴿السَّالِّينَ﴾: شه هه ژارانن دهست
له خه لکی پان ده که نه وه. ﴿الرَّقَابِ﴾:
بریتیه له ناژادکردنی کویله له کوژ و
زنجیری کویلایه تی. ﴿الْبِاسَاءِ﴾: شه
گرفتانه ی تووشی خودی خوئی نابن
به لکو تووشی مال و مندالی ده بن.
﴿الضَّرَاءِ﴾: شه گرفتانه یه که تووشی
خودی مرؤف ده بن، وه که نه خووشی.
﴿حِينَ الْبَأْسِ﴾: کاتی به بهر ده کانی

﴿لَيْسَ الْبِرَّ أَنْ تُولُوا وَطُوعَكُمْ فَقَدْ الْمُشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَلَكِنَّ
الْبِرَّ مَنْ ءَامَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَآلَتِ الْبِرَّ وَالْكَفِّ
وَالْتَّيْسَ وَءَاتَى الْمَالَ عَلَى حُبِّهِ ذَوَى الْقُرْبِ وَالْتَّيْسَ
وَالْمَسْكِينِ وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَالسَّالِّينَ فِي الرَّقَابِ وَأَقَامَ
الصَّلَاةَ وَءَاتَى الزَّكَاةَ وَالْمُؤْفُوكَ بِعَهْدِهِمْ إِذْ عَاهَدُوا
وَالصَّادِقِينَ فِي الْبِاسَاءِ وَالضَّرَاءِ وَحِينَ الْبَأْسِ أُولَئِكَ الَّذِينَ
صَدَقُوا وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۱۷۷ يَتْلُوهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا كِتَابَ
عَلَيْكُمْ الْفَصَاصُ فِي الْقَتْلِ الْحَرْ وَالْحَرْ وَالْمَعْدُ وَالْمَعْدُ الْأَثْنِ
يَا لَأَثْنُ فَمَنْ عَفَى عَنْ أَخِيهِ شَيْءٌ فَإِنْبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَأَدَاءٌ
إِلَيْهِ بِإِحْسَنِ ذَلِكَ خَفِيفٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَرَحْمَةٌ مِّنْ عِنْدِي
بَعْدَ ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۱۷۸ وَلَكُمْ فِي الْفَصَاصِ حَيَاةٌ
يَتَأُولَى الْأَلْبَسِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ۱۷۹ كِتَابَ عَلَيْكُمْ
إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمْ الْمَوْتُ إِنْ تَرَكَ خَيْرًا الْوَصِيَّةَ لِلْوَلَدَيْنِ
وَالْأَقْرَبِينَ بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَى الْمُتَّقِينَ ۱۸۰ فَمَنْ بَدَّلَهُ
بَعْدَ مَا سَمِعَهُ فَإِنَّمَا إِثْمُهُ عَلَى الَّذِينَ يُبَدِّلُونَهُ إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۱۸۱

دوژمنان. [۱۷۸] ﴿كِتَابَ عَلَيْكُمْ﴾: پیویست کراوه له سهرتان. ﴿الْفَصَاصِ﴾: تۆله (سزادان
به پیئی کرداره که له کوشتن و بریندارکردن و...). ﴿الْقَتْلِ﴾: کوژراوان (به هوی
کوشتنه وه). ﴿عَفَى﴾: شه پیاو کوژهی لیبوره کراوه به پارهدان له جیاتی کوشتنه وه.
﴿فَاتِبَاعٌ بِالْمَعْرُوفِ﴾: داوای خوینه که ی بکات به نه رم و نیانی و بی هه لچوون. ﴿وَأَدَاءٌ إِلَيْهِ
بِإِحْسَانٍ﴾: پیذانی مافی خوئی بی دواخستن و بی سووک سه یرکردنی مافیان. ﴿فَمَنْ
اعْتَدَى﴾: هه که سی ده ستر ریژی کرد پاش لیخوشبوونه که. [۱۷۹] ﴿لَكُمْ فِي الْفَصَاصِ
حَيَاةٌ﴾: جوژیک له پار یزگاری تیدایه بۆ پوونده دانی کوشتارو دوژمنایه تی. (چونکه ریگه
ده گریت له وانه ی ده یانه ویت له سهر رهوی یه ی کوشتار برۆن به ریوه). ﴿الْأَلْبَسِ﴾:
ژیرو هوشمه ند. [۱۸۰] ﴿تَرَكَ خَيْرًا﴾: مال و سامانیکی نژی به جی هیشته. ﴿الْوَصِيَّةِ﴾:
وه سیته کردن بۆ شه وانه ی هه لدهستن به جیبه جی کردنی کرداره کانی دوا ی مردنی
خوئی. ﴿حَقًّا﴾: واجبه. [۱۸۱] ﴿بَدَّلَهُ﴾: کوژی.

* (را بوضه) ی کوژی (معبد) هات بۆ خزمته پیقه مبهیری خوا (و پیئی و تم: ماتویت پرسیار بکیت سهبارته
به چاکه؟ و تم: بلای فرموی: بلی خوت سریشک بکی چاکه که رهویه نهفتست بلناییت پیئی و خراپش که رهویه له نفهسا نهییت
به گریو سینه ده گریته که جی خه لکی فتوت بۆ بدم). (خرجه احمد و الدارمی).

[۱۸۲] ﴿جَنَفَ﴾: ستم کردن

له و سیه تداو لادان له مق و راستی.

﴿اعْتَمَ﴾: ستم. [۱۸۳] ﴿الصَّيَامَ﴾:

خوگرتنه و له شتیک و اولیهینان لی.

[۱۸۴] ﴿ایام مغفودات﴾: چهند پوژیک

دیاریکراو به ژماردن یا خود چهند

پوژیک کمو مبه سستیش پی مانی

په مهزانه. ﴿لَعْنَةً مِنْ آيَاتٍ آخِرَةٍ﴾: ده بیست

بگیریتومه نو پوژانه ی که نه یگرتوو

له مهزان و به سر چوو. ﴿يُطْفِقُونَ﴾:

به رگه ی ده گرن و پوژوده گرن

به نارچه تی و گرانی. ﴿فَدَيْسَةً﴾: نو

به خشینه به مرؤف ده بیه خشیت بو

پاکردن نه وی نه فسی به هو

که مته رخ می یه له به ندایه تی دا.

﴿تَطْوَعُ غَيْرَ﴾: خو به خشانه

چاکه ی کرد. [۱۸۵] ﴿رَمَضَانَ﴾: قرچه ی

گرمای خو. (بو یه نا و براوه به

په مهزان چونکه گونا مه کان

ده سوتینی و له ناویان ده بات). ﴿الْفِرْقَانِ﴾: جیا که ره له نیوان راست و ناراستدا.

﴿شَهِدَ﴾: ناما ده بو. ﴿الْيسْرِ﴾: ناسانی. ﴿الْعُسْرِ﴾: قورسی و زحمت. ﴿لَتَكْمُلُوا الْعِدَّةَ﴾:

هتا ماوه ی دیاریکراوی رزو تمواو بکن. ﴿لَتَكْبِرُوا اللَّهَ﴾: تا په رومردگار به مه زن

بزان و سوپاس و ستایشی بکن. [۱۸۶] ﴿تُرْشِدُونَ﴾: پرینمای بکرتن (بو به رژه بندی

ثابین و دونیا).

هو ی دایه زنی نایمی (۱۰۶): ﴿مَا نَسَخَ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا نَأْتِ بِخَيْرٍ مِنْهَا أَوْ مِثْلَهَا﴾: نه یته که:

— له (ابن عباس) مو ده گپرتنه ده لیت: ده گونجیت بشو نیکا دابن زینت بو سه پیغه مبری خو او نوجا ثایمی ﴿مَا نَسَخَ﴾: دایه زنی.

هو ی دایه زنی نایمی (۱۰۸): ﴿أَمْ لَرَيْدُونَ أَنْ نَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَمَا سُئِلَ مُوسَى﴾: نه یته که:

— له (ابن عباس) مو ده گپرتنه ده لیت: (رافع) ی کوپی (حریمله) و (وهب) ی کوپی (زید)

به پیغه مبری خوا بیان وت: نه ی (محمد) کتیبیکمان بو بهینه له ناسمانه نووسرای

تابیخو زیننه، یا خود پو باریکمان بو مه لیقولینه هتا باهرت پی بهین، په رومردگاریش هم

ثایته ی نازلکرده خوار موه ﴿أَمْ لَرَيْدُونَ أَنْ نَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ﴾: تا ﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾.

سوره تی (البقرة) جزمی (۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

[۱۸۷] ﴿الرَّفِثُ﴾: چوونه ناوجیگه

له گهل ژنی هاوسمر. ﴿یَاسَ لَکُمْ﴾:

پەردەپوشی ئیوهن له حەرام.

﴿تَخَانُونَ﴾: سەتەم دەکەن. ﴿یَاقِیوهُنَّ﴾:

بەرۆنه ناوجیگه له گهلێان. ﴿ابْتَغُوا﴾:

داوا بکەن. ﴿الْخِطَّ الْأَبْضُ﴾: سپیده

بەرەبەیان کەمەردە کەوێت بەدوای

تاریکی شەودا. ﴿الْخِطَّ الْأَسْوَدُ﴾:

تاریکی یەکی درێژی باریکه له

ناسۆه دادیئت له نزیکی کۆتایی شەوا.

﴿عَاقِبُونَ﴾: دەمیغهوه له مزگوتەکاندا

(بۆ بەنداییهتی کردن به نیازی

نزیکیبونهوه له خوا). ﴿حُدُودَ اللَّهِ﴾:

قەدەغە کراو و حەرام کراوەکان.

[۱۸۸] ﴿تَذَلُّوا بِهَا﴾: بییەن

بە فەرمانێ وایان وەک بەسەرتیل.

[۱۸۹] ﴿الْأَهْلَةَ﴾: مانگی دووشەوه یان

سی شەوه. ﴿مَوَاقِيتَ﴾: چەند کاتیکی

دیاریکراو. ﴿الْبَرِّ﴾: چاکەو گۆی پڕایەلی. ﴿ظُهُورَهَا﴾: لە پشتەوه پیچەوانی دەروازە

سەرەکی. [۱۹۰] ﴿سَبِيلَ اللَّهِ﴾: لە پێناوی رێبازی خوادا.

«(هویهی) کۆری (اخطبو) (ابو یاسر)ی کۆری (اخطب) لەتوندی تیزترین کەسانی جوولەکەبوون، کەنیزەییان دەبرد بەمەرب، لەبەر ئەوەی خۆی گەوره ئەوانی دەستیشیانگەردبوو بەنیگا و پیاوی ئاسمان، بۆیه هەموو توانای خۆیان بەگەنجستبوو و هەمیشە لەهەولی ئەوەدا بوون خەڵکیان لەنیسلام دور دەخستەوه، خۆی گەورەش ئەم نایەتی دا بەزاند: ﴿وَرَدَ كَثِيرٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ نایەتەکه. (مجاهد)یش دەلێت: قورەیش داوایان کرد لە پیغهەمبەری خوا (ﷺ) تا (صفا) یان بۆ بکات بە ئالتون، پیغهەمبەری خوا (ﷺ) فەرمووی: پەروردگار دەتوانیئت واتان بۆ ئی بکات، بەلام وەک سەفرە خوانەکە (بەنی اسرائیل) وادەنیئت. دوای ئەوە بێ باوەڕین ئەوا.. قورەیشیەکانیش پاشگەز بوونەوه ئەوسا ﴿أَمْ تَرِيدُونَ أَن تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ﴾ هاتە خواوە. (سەدی)یش دەلێت: عەرەبەکان داوایان کرد لە پیغهەمبەری خوا (ﷺ) پەروردگار یان نیشان بدات و بەچاوی سەر ببینن، ئنجا ئەم نایەتە دا بەزی. (ابو العالیة) دەلێت: پیاویکە و قی: ئەمی پیغهەمبەری خوا خۆزگە پاکردنەوهی گوناھەکانمان وەک گوناھی (بەنی اسرائیل) بوایه؟ پیغهەمبەری خواش (ﷺ) فەرمووی: ئەوەی پەروردگار بەئێزەوی بەخشێوه باشترە، ئەگەر یەکنێک لە (بەنی اسرائیل) -

[۱۹۱] ﴿تَقْتُلُوهُمْ﴾ بینیان و

بالادست بوون به سهریاندا. ﴿الْفِتْنَةَ﴾:

تاقیردنمه. [۱۹۲] ﴿اتَّبِعُوا﴾: وازیان

هینا. [۱۹۴] ﴿وَالْخُرُمَاتِ﴾: مه مور شتیك

پیوست بیست پیزی لیبگیریت

و پیاریزی. ﴿فَصَاصَ﴾: یه کسانی و

ماوشیوهی. [۱۹۵] ﴿لَا تُلْقُوا﴾: خوٲان

مه خن. ﴿التَّهْلُكَةَ﴾: مهرشتیک

سهرنجامه کی تیساچوون بیست.

[۱۹۶] ﴿أَحْصَرْتُمْ﴾: به بند و گیرتان خوارد

(نه تانتوانی چه که به کن به هوی

پیگریکی خوٲه ویسته وه). ﴿اسْتَسِرَّ﴾:

سووک و ناسانبو بوٲان. ﴿الْهَدْيِ﴾: نهو

جوٲه ناٲه لانهٲه ده کړنه دیاری بوٲ

خوا. ﴿مَجْلًا﴾: نهو شوٲنه ی

دیاری یه کانی تییدا سهرده بریت،

که حهره می مه که یه. ﴿سُكَّ﴾:

ناٲه لی سهرپراو.

وَأَقْتُلُوهُمْ حَتَّى تَقْتُلُوهُمْ وَآخِرُهُمْ مِّنْ حَيْثُ أَخْرَجْتُمُوهُمْ وَالْفِتْنَةَ
 أَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا تَقْبَلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ حَتَّى يَسْتَلُوكُمْ
 فِيهِ فَإِنْ قَتَلْتُمْ فَأَقْتُلُوهُمْ كَذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ ۝۱۹۱ فَإِنْ لَمْ يَأْتُوا
 فَبِمَنْ أَلَفْتُمْ فَلَاحِدُونَ ۝۱۹۲ وَلَا عَلَى الظَّالِمِينَ ۝۱۹۳ وَالشُّهْرُ الْحَرَامُ
 بِالشُّهْرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ قِصَاصٌ مِّمَّا أَعْدَيْتُمْ عَلَيْهِمْ فَأَعْدُوا
 عَلَيْهِمْ بِمِثْلِ مَا أَعْدَيْتُمْ عَلَيْهِمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ
 الْمُتَّقِينَ ۝۱۹۴ وَأَتِمُّوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ
 وَأَحْسُوا لِلَّهِ يَجِبُ الْفَخِيرِينَ ۝۱۹۵ وَأَتِمُّوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ
 فَإِنْ أُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَسْرَرْتُمْ مِنَ الْهَدْيِ وَلَا تَخْلِقُوا فِي سَكْنٍ يَبْلُغُ
 الْهَدْيُ مَجْعَهُ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا أَوْ بِهِ أَذًى مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْيَةٌ
 مِنْ صِيَامٍ أَوْ صَدَقَةٍ أَوْ نُسُكٍ فَإِذَا أَمِمْتُمْ مِنْ تَلْعٍ وَالْعُمْرَةَ إِلَى الْحَجِّ
 فَمَا اسْتَسْرَرْتُمْ مِنَ الْهَدْيِ مِنْ لَدُنْكُمْ فَفِدْيَةٌ مِنْ نُسُكٍ أَوْ فِي تَلْعٍ وَسَعَةٍ
 فَإِنْ رَحِمْتُمْ ثَلَاثَ عَشْرَةَ كَامِلَةً ذَلِكَ لِمَنْ لَمْ يَكُنْ أَهْلَهُ حَاصِرِي
 الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۱۹۶

گوناهیکي بگردایه له سره پړوی دمرگای ماله که ی دهنو سرا، خوٲه گهر پرموردگار لیٲی خوٲ
 بپوایه نهوا مهر له دنیادا (لهو گوناوه دپوو بهمایه ی سر شوٲی و نه مامه تی)، نه گهر لیٲی خوٲ
 نه پوایه هلی دگرت بوٲ قیامت و سر شوٲی قیامت ی دپوو به می، بوٲه خوا ی گهره خیریکي
 گهره ی به خشيوه به نیوه، پرموردگار ده مهر موٲت: ﴿وَمَنْ يَفْعَلْ سُوءًا أَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ﴾ نایه ته که،
 پیٲیٲ نوٲره مهره کهو هینی بوٲ هینی پاکړ کمره وی لهو گونا هانی نیوان خوٲیانه، پرموردگار
 ﴿أَمْ يَرْيَوْنَ أَنْ نُسْأَلُوا رَسُولَكُمْ﴾ ی دابه زاند.

هوی دابه زینی نیلیٲی (۱۱۳): ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ النَّصَارَىٰ عَلَىٰ شَيْءٍ﴾ نایه ته که:

له (ابن عباس) هوه ده گیر نه وه ده لیٲ: کاتیک خه لکی (نجران) که مه سیجی بوون هاتنه خرزه تی
 پیٲه مبر (۵) قه شه کانی جووله که هاتن بولایان و نا کوٲی که و ته نیوانیا نه وه، (رافع ی
 کوٲی) خرزیه) وتی: نیوه هیچان به ده سته وه نی به له سر شتی هیچ و پوچ ده مه ده مه ده که ن،
 نجا بی پړوایی خوٲ به (عیسی) و (نینجیل) راگه یاند، پیاوٲیکش له (نجران) یه کان
 به جووله که کانی وت: به لکو نیوه له سر پٲگایه کی پوچ و هیچان به ده سته وه نی به، نجا نهویش
 نکوولی کرد له پیٲه مبرایه تی (موسی) و بی پړوایی دهر پری به (تهورات)، خوا ی گهره ش سهرامت بهم -

سووره تي (البقرة) جزمی (۲)

۳۱

سورة البقرة

المزمل

[۱۹۷] ﴿فَرَضَ﴾ نه فسخی خوئی به بار
هینا بو دستگیرکردن به کاره کانی
حه ج. ﴿فَلَا رَفْتَ﴾ نه چوونه لای خیزان
یا خود زمان پاراستن لهو باره یه وه.
﴿فَسُوقَ﴾ دهر چوون له گویرایه لی
(هموو سر پیچی یه که ده گریتموه).
﴿لَا جِدَالَ﴾ دهنگه دهنگو همرانانوه
نیه له هه جدا. ﴿تَزُودُوا﴾ تویشو
هه لبگرن. [۱۹۸] ﴿جُنَاحٌ﴾ گونا.
﴿تَتَّبِعُوا﴾ داوایه کن. ﴿فَضْلًا مِّنْ﴾
ربکم. ﴿رِزْقٍ وَرِزْقٍ﴾ به بازرگانی کردن
له هه جدا. ﴿أَفْضَلُ﴾ جولان و دابه زین
(دوای خوړن او ابوون به کومهل و
چوست و چالاکي). ﴿عَرَفَاتٍ﴾ نهو
شویتنه یه حاجی یه کانی تیدا
دهو هستن و یه کتری تیدا دهینن.
﴿الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ﴾ نیشانه یه که بو
به ندایه تی. نهویش چیمای

الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَّعْلُومَاتٌ فَمَنْ فَرَضَ فِيهِنَّ الْحَجَّ فَلَا رَفْتَ
وَلَا سُوءَ وَلَا جِدَالَ فِي الْحَجِّ وَمَا تَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ
يَعْلَمُهُ اللَّهُ وَكَرَّوْا قَارِبَ حَبَرِ الزَّادِ النَّقْوَى وَأَتَقُونَ
يَتَأُولَى الْأَلْبَابِ ﴿١٩٧﴾ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ
تَتَّبِعُوا أَفْضَلَ مِنْ رَّبِّكُمْ فَإِذَا أَفَضْتُمْ مِنْ
عَرَفَاتٍ فَإِذَا ذُكِرُوا اللَّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرَامِ
وَأَذْكُرُوا كَمَا هَدَيْتُمْ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ
لَمَنِ الضَّالِّينَ ﴿١٩٨﴾ ثُمَّ أَفِيضُوا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ
النَّاسُ وَاسْتَمِعُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ عَفْوٌ رَحِيمٌ ﴿١٩٩﴾
فَإِذَا أَفَضْتُمْ مَتَسَبَّحْكُمْ فَإِذَا ذُكِرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ
أَبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا فَمِنْ النَّاسِ مَنْ
يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَنَا فِي الْآخِرَةِ مِنْ
خَلْقٍ ۚ وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ رَبَّنَا آتِنَا فِي الدُّنْيَا
حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ ﴿٢٠٠﴾
أُولَئِكَ لَهُمْ نَصِيبٌ مِّمَّا كَسَبُوا وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿٢٠١﴾

موزده لیفه یه که نیمای له سه دهو هستیت. [۲۰۰] ﴿مَسْكُومٌ﴾ ریو په سهه کانی هه ج.
﴿حَلَقٍ﴾ به شیک له خیر. [۲۰۱] ﴿فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً﴾ باریکی باش له نیعمت و له ش
ساغی و یارمه تی خوایی. ﴿فِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً﴾ باریکی باش له سوژو به زه یی و چاکه و
پزگار بوون. [۲۰۲] ﴿نَصِيبٌ﴾ پشک. ﴿سَرِيعُ الْحِسَابِ﴾ خیریایی له لیپر سیننه وه دا. (له گمل
زوری ژماره ی به نده کان و کرده وه کانیاندا له چا و ترو کاندنیکیدا له هه موویان
دهو پر سیتته وه).

- رووداوه نایه تی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتْ النَّصَارَى عَلَى شَيْءٍ﴾ هی دابه زاند.
هو دابه زینی نایه تی (۱۱۶): ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَتَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ أَنْ يُذَكَّرَ فِيهَا اسْمُهُ وَسُمِّيَ لِي
غُرَابَهُ﴾ نایه ته که:

- (ابن ابی حاتم) لهو ریگانه یی باسکران ده گپریتموه: قور هیش ریگریانکرد له وه ی پیغه مبه (ه)
له لای (کعبه) و (مسجد الحرام) نویز بکات خوای گهوره ش نایه تی ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَتَعَ مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾ هی
دابه زاند. هه وه (ابن جریر) له (ابی زید) وه ده گپریتموه، ده لیت: لهه نایه ته سه به رت
به موشریکه کان دابه زیوه، کاتی ریگریانکرد له پیغه مبه ری خوا (ه) که بییت بو (مکه که) له روژی
(هدیه یی) دا.

[۲۰۳] ﴿أَيَّامٌ مَّعْدُودَاتٌ﴾: پوره کانی

تشریق و مینا. [۲۰۴] ﴿يُعْجِبُكَ﴾:

سمرنعت راده کیشی. ﴿يَشْهَدُ اللَّهُ عَلَىٰ

مَا فِي قَلْبِهِ﴾: خواده گریست به شایهت

بهوی له لیدایه. ﴿الدُّخَانُ﴾:

سمر سه خترین رکا به سه

[۲۰۵] ﴿تَوَّاسِي﴾: پشستی هه لکرد.

﴿سَمْعِي﴾: پویشست به سه

زهوی دا. ﴿الْحَبْرُ﴾: کشتو کال و

به ربومی زهوی. ﴿السِّلَ﴾: وه چه.

[۲۰۶] ﴿أَخَذْتُهُ الْبِرَّةَ بِالْأَمِّ﴾: لوت

به رزی و نه فامی تاوانی پیگرد. ﴿فَحَسْبُ

جَهَنَّمَ﴾: دوزخ پاداشتی شهوی

به سهی. ﴿الْمُهَادَّةُ﴾: ناخهرو شوینی

نیشته جیبون. [۲۰۷] ﴿يُشْرِي نَفْسَهُ﴾:

خوی فروشتوه به خوی گه وه.

﴿ابْتِغَاءً﴾: له پیناوی. ﴿رُؤُوفٌ﴾: زود

به به زهی. [۲۰۸] ﴿السُّلَمُ﴾: بریتی

له خودان به دهسته وه و پابه ندیبون به نیسلاموه. ﴿خُطُواتِ الشَّيْطَانِ﴾: شوین پیی

کرده وه کانی شهیتان. [۲۰۹] ﴿رَلَّيْتُمْ﴾: ریتان و نکرد و لاتاندا. [۲۱۰] ﴿حُضُلٌ مِنَ الْفُلْمِ﴾:

وزهیک کله هوریک سیی ناسک دایه. ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ﴾: فرمایشتی خوی به جی

گه یشت.

هوی دایه زینی نایهتی: (۱۱۵) ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾: نایهته که:

-(مسلم) و (ترمذی) و (نسائی): له (ابن عمن) وه ده گنرپنوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا (الله) له سه

ولاخه که ی نوژی (نوژی سونته) ده کرد: گمر روی له مهر کوی به یک پکردایه و له رنگی نیوان

(مه که) و (مه دینه) دا، پاشان (ابن عمن) ثم نایهته ی خوینده وه ﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ و تی:

ثم نایهته سه بهارت بهی رویدا وه هاته خوار وه. (حاکم) یش مهر له (ابن عمن) وه ده گنرپنوه وه

ده لیت: نایهتی: ﴿فَأَنبَأَ لَوْلَا فَمَ وَجْهَ اللَّهِ﴾ له سه نه وه نازلیو کهوا نوژی دروسته گمر ولاخ و نه

هوکاری گرتووته بهر بو گواسته وه (نوژی مبیل، شه مهنده مهر، فرکه، ... ده گنرپنوه) رو له مهر

شوینیک بکات. مه بهست (نوژی سونته) ه، نجا (حاکم) ده لیت: ثم فرموده دایه به پیی

مه رجه کانی (مسلم) (صحیح) ه.

.. له (ابن عباس) وه ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خوا (الله) کوچی کرد بو (مه دینه) په روم رگار

فرمانی پیگرد رهو بکاته (بیت المقدس)، جووله که کانیش بهمه خوشحال بوون، پیغه مبه (الله) -

سورہ نسی (البقرہ) جزئی (۲)

سُورَةُ الْبَقَرَةِ

الْبَقَرَةُ

[۲۱۲] ﴿زَٰرٍ﴾: جو انکراوہ

لہ بہر چارویان. ﴿یَسْخَرُونَ﴾: گالتہ

بہ باورہ داران دہکھن. ﴿بَغِيرِ حِسَابٍ﴾:

روزی یشکی بی کہنداز. [۲۱۳] ﴿اَمَةٍ

واحدة﴾: کوزہ لیکسی یشک ریزو پابہندن

بہ یشک نایینہوہ. ﴿مُبَشِّرِينَ﴾: نہوانہن

کسہ مژدہی بہ ہمشست دہدن

بہ باورہ داران. ﴿مُنْذِرِينَ﴾: نہوانہن

کہ ناگادار کمری بی باورہ ران بہ سزای

بہ دوزخ. ﴿فِيْمَا اخْتَلَفُوا فِيْهِ﴾: نہو

راستی یانہی راجیاوازن لہ سمری.

﴿اَوْثَرُوْهُ﴾: کتیبیان بؤ ہاتوہ.

(لہ جولہ کھو مہ سیحی بہ کان). ﴿بِعِيَا

بِيْهِمْ﴾: حہ سوودی بردن لہ نیوان یشکدا

(بہ موی رچوون لہ دنیا دا). [۲۱۴] ﴿اَمْ

حَسِبْتُمْ﴾: بہ لکو وا گومان دہبن. ﴿لَمَّا

يَاْتَكُمْ﴾: تا نیستا بہ سہرتان نہ ہاتوہ.

﴿مِثْلَ الَّذِيْنَ خَلَوْا﴾: حالی نارہمتی نہو

سَلَّ بَنِي إِسْرٰهٖلَ يَدَکَمْ ؕ اَتَيْتَهُمْ مِنْ ؕ اَیْمٍ بَیِّنَةٍ وَمِنْ بَدَلٍ نِّعْمَةٍ
اَللّٰهُ مِنْ بَعْدِ مَا جَآءَتْهُ ؕ فَاِنَّ اَللّٰهَ شَدِيْدُ الْعِقَابِ ؕ ۲۱۲ زَیْنُ الدِّیْنِ
کَفَرُوا الْحَیْوةَ الدُّنْیَا وَیَسْخَرُوْنَ مِنَ الَّذِیْنَ ؕ اَمَوُا وَالَّذِیْنَ
اَتَقَوْا فَوْقَهُمْ یَوْمَ الْقِیٰمَةِ ؕ وَاللّٰهُ یَرْزُقُ مَنْ یَّشَآءُ بِغَیْرِ حِسَابٍ
۲۱۳ کَانَ النَّاسُ اُمَّةً وَاحِدَةً فَبَعَثَ اللّٰهُ النَّبِیْنَ مُبَشِّرِیْنَ
وَمُنْذِرِیْنَ وَاَنْزَلَ مَعَهُمُ الْکِتٰبَ بِالْحَقِّ لَیَحْکُمَ بَیْنَ النَّاسِ
فِیْمَا اَخْتَلَفُوْا فِیْهِ ؕ وَمَا اَخْتَلَفَ فِیْهِ اِلَّا الَّذِیْنَ اُوْتُوْهُ مِنْ بَعْدِ
مَا جَآءَ ثُمَّ اَلْبَیِّنٰتُ بَیِّنًا بَیْنَهُمْ فَعَدٰی اللّٰهُ اِلَیْهِمْ ؕ اَمَوُا
لِیْمَا اَخْتَلَفُوْا فِیْهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذِیْنِهِ ؕ وَاللّٰهُ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ اِلٰی
صِرَاطٍ مُسْتَقِیْمٍ ۲۱۴ اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوْا الْجَنَّةَ وَلَمَّا
یَاْتِکُمْ مِثْلَ الَّذِیْنَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِکُمْ سَنَسْتَبْرِئُهُمُ مِنَ النَّسَآءِ وَالضَّرَآءِ
وَرَزَقُوْا حَتّٰی یَقُوْلَ الرَّسُوْلُ وَالَّذِیْنَ ؕ اَمَوُا مَعَهُ مَتٰی نَبْصُرَ اللّٰهُ
اِلَّا اَنْ نَّبْصُرَ اللّٰهُ قَرِیْبٌ ۲۱۵ یَسْئَلُوْنَکَ مَاذَا تُبْفِقُوْنَ قُلْ
مَا اَنْفَقْتُ مِنْ خَیْرٍ فَلَیْلُوْا لَدِیْنِیْ وَالْاَقْرَبِیْنَ وَالْیَتٰی وَالسَّکِیْنِ
وَاِیْنَ السَّکِیْلِ وَمَا تَعْمَلُوْا مِنْ خَیْرٍ فَاِنَّ اللّٰهَ بِہٖ عَلِیْمٌ ۲۱۶

پیغمبرو نہتہوانہی پیش نیوہ چیان بہ سہرہات. ﴿مَسْہَمٌ﴾: بہتووش

ہاتبن. ﴿الْبِاسَاءُ وَالضَّرَآءُ﴾: نارہمتی و ہڑاری، نہ خویشی و نازارو نہ شکہنجہ.

﴿رَزَقُوْا﴾: زہمین لہرزہ یان پیکہوت. [۲۱۵] ﴿مِنْ خَیْرٍ﴾: موکارہ کانی چاکہ. (مہ بستیش

مالی حہ لال و چاکہ یشہ). ﴿اِبْنِ السَّبِیْلِ﴾: نہو رینوارہی دورہ لہ ولاتی خوئی و

بی دہرامہتہ.

* پیغمبر ہی خوا (ﷺ) دہ فرمونت: ((دنیا مالی یشکیکہ کہی نہواو مال بیت و، مالی یشکیکشہ

کوا بی مال و سامان بیت و، یشکیکش پارہو سامانی تیا کوزہ کاتہوہ ژیریو عہ قلی لہدہست

دا بیت)). [اخرجہ احمد و (البیہقی)].

-چہند مانیک بہرہوام ہوی لہ (بیت المقدس) دہکرد، لہ ناخیشہوہ حہزی بہوہبوو ہوو

لہ قبیلہی (ابراہیم) (علیہ السلام) بکات و ہمیشہ دوعا ونزای دہکردو لہناسمان ورد دہبوونہوہ،

ننجا نایہتی ﴿لَوَلُوْا وَجْہَکُمْ شَطْرَ﴾ نازلہوو جوولہ کہ کان دلیان گوزاو غہم دایگرتن و تیان: ﴿مِلَّ

وَلَاہِمَ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الّٰتِیْ کَانُوْا عَلَیْہَا﴾ خواش: ﴿قُلْ لِلّٰهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾ ہی دابہ زاندو فرموی: ﴿فَاِنَّمَا

تَوَلَّوْا فَمِنْ وَجْہِ اللّٰهِ﴾ [نیسنادہ کھی بہیزہ] (ماناکہشی یارہمتی دہرو (صحیح) ترینیانہ).

[۲۱۶] ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ﴾: فهرزکراوه

له سهرتان. ﴿کَرِهَ﴾: له سهر دل قورسه.

[۲۱۷] ﴿الشَّهْرَ الْحَرَامَ﴾: شهو مانگه ی

شهری تیدا قهدهغه کراوه. ﴿کَبِيرٌ﴾:

گه ورو تاوانه. ﴿صَدَقَ﴾: ریگه گرتنو

قهدهغه کردن. ﴿الْقِتْلَةَ﴾: نازارو

نه شکه نچدانی موسلمانان و

دهرکردنیان له مالی خویشان و ریز

نه گرتنیان له کهعبه و ئایینی خوا.

﴿يَرْتَدِدُ﴾: هه گپرتنهوه. ﴿خِطَّتْ﴾:

هه لوه شایه وه. [۲۱۸] ﴿هَاجَرُوا﴾:

دهرچوون له مال و خیزان و نیشتمان

له پیناوی خوا و سرخسختنی

نایینه کهیدا. ﴿جَاهِدُوا﴾: توانای خویشان

به گپرخست. ﴿يَرْجِعُونَ﴾: نو میده واری و

چا وهریکردن. [۲۱۹] ﴿الْخَمْرَ﴾: شهرابی

سهرخوشکر له تری و شتی تر.

﴿الْمَيْسِرَ﴾: قومار به هه موو

جوره کانیه وه. ﴿كَبِيرٌ﴾: گونا هیکي گه ورو. ﴿الْعَفْوُ﴾: بریتیه له زیاده و نه وه ی

كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ وَهُوَ كَرْهٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تَكْرَهُوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ وَعَسَى أَنْ تُحِبُّوا شَيْئًا وَهُوَ شَرٌّ لَّكُمْ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٢١٦﴾ يَسْأَلُكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ قِتَالٍ فِيهِ قُلْ قِتَالٌ فِيهِ كَبِيرٌ وَصَدَقَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَكُفْرًا بِهِ وَالْمَسْجِدَ الْأَحَرَامَ وَإِخْرَاجَ أَهْلِهِ مِنْهُ أَكْبَرُ عِنْدَ اللَّهِ وَالْفِتْنَةُ أَكْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَلَا يَزَالُونَ يَقْتُلُونَكُمْ حَتَّى يَرُدُّوكُمْ عَنْ دِينِكُمْ إِنِ اسْتَطَعُوا وَمَنْ يَرْتَدِدْ مِنْكُمْ عَنْ دِينِهِ فَقَدْ قَطَعَ وَلَهُمْ فِيهِ حِطَّةٌ أَعْمَلْتُمْ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أُولَئِكَ يَرْجُونَ رَحْمَتَ اللَّهِ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٢١٨﴾ يَسْأَلُكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمٌ كَبِيرٌ وَمَنْعٌ لِلنَّاسِ وَإِنَّهُمَا آكَبَرُ مِنْ نَفْعِهِمَا وَسْأَلُوكَ مَا لَا يُفْقَهُونَ قُلِ الْمَعْوُ كَذَلِكَ يَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٢١٩﴾

پیوستیان پیی نییه.

هوی دایه زینی نییه (۱۱۸): ﴿وقال الذين لا يعلمون﴾: نایه ته که:

— له (ابن عباس) موو ده گپرتنهوه، ده لیت: (رافع) ی کوپی (خزیمه) به پیغه مبهری خوای گوت: نه گپرت تو فرستاده و نیردراوی له لایه ن خاوه هه وروک بانگه شئی نه وه ده کهیت نه ورا به خوا بلی تسمی گه تو گوتمان له که لدا بکات: باگویمان له قسه کانی بیت، خواش نایه تی ﴿وقال الذين لا يعلمون﴾ هوی دایه زاند.

هوی دایه زینی نییه (۱۱۹): ﴿انا ارسلنا﴾: نایه ته که:

— له (کعب) ی (قرطبی) موو ده گپرتنهوه، ده لیت: پیغه مبهری خوا (ع) فهرمووی: خوژگه ده مزانی باوک و دایم چی یان کرد؟ نایه تی ﴿انا ارسلنا﴾ باحق بشرا و نذیرا و لاتال عن اصحاب الجحیم. ﴿انجا پیغه مبهری خوا (ع) باسی نه کردن هه تا گیانی سپارد (مرسل) ه. هوی دایه زینی نییه (۱۲۰): ﴿ولن ترعى﴾: نایه ته که:

— له (ابن عباس) موو ده گپرتنهوه، ده لیت: جووله که کانی (مه دینه) و مه سیجیه کانی (نجران) نو میده واری و پیغه مبهری خوا (ع) پرو بکاته قبیله ی نه ورا، کاتیکیش خوای گه ورو قبیله ی گوری بۆ (کهعبه) زور قورس بوو له سهر دلیان، ناو میده بوون له وه ی په وهر دگار رازی بیت—

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمُحْتَسِبِينَ

[۲۲۰] ﴿اصْلَحْ لَهُمْ خَيْرٌ﴾ چاکه خوازی
بویان باشتره. ﴿لَا عَنَتُكُمْ﴾ ده کهوتنه
ناره کهوتی و نه شکمنجه وه. [۲۲۱] ﴿لَا
تُنْكِحُوا﴾ مه یانکنه به هاوسری
خوتان. ﴿المشركات﴾ نهو نافرته تانه
بروایان فی یه به کتیبه ناسمانی یه کان.
﴿امة﴾ که نیزی که. ﴿وَلَوْ اَعَجَبْتُكُمْ﴾
گهرچی سمرنجی پاکیشان به هوئی
جوانی و مال و پشت و هموو
نهو شتانه ی سمرنج پاکیشان.
﴿لَعَبَدْتُ﴾ کویله ی خاوه نداری
کهسانی تر. [۲۲۲] ﴿الْغِيصُ﴾ کاتیکی
دیاری کراوه تیایدا نافرته ده کهوتنه
حاله تیکی تایبه تی یه وه، خوین
له ناخی ره حمیه وه دیته دهر وه.
﴿اَذَى﴾ پیس و زیان به خشه.
﴿فَاعْتَرَلُوا﴾ خوتان دور بگرین.
﴿يَطْهَرْنَ﴾ خوینی حه یزیان کوتایی

فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَسَتُؤْنِسُكَ فِي الْيَمِينِ قُلْ اصْلَحْ لَهُمْ
خَيْرٌ وَاِنْ تَحَايَطُوا مِنْهُمْ فَاِخْوَانُكُمْ وَاللّٰهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ
الْمُصْلِحِ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَأَعْنَتَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ
وَلَا تَنْكِحُوا الْمُشْرِكَةَ حَتّٰى تُؤْمِنُ وَلَا اَمَةٌ مُّؤْمِنَةٌ حَتّٰى
يُنْكِحَهَا الْمُشْرِكُونَ وَلَا تُنْكِحُوا الْمُشْرِكِينَ حَتّٰى
يُؤْمِنُوا وَلَعَبْدٌ مُّؤْمِنٌ خَيْرٌ مِّنْ مُّشْرِكٍ وَلَا اَعْجَبَكُمْ اَوْ لَيْتَكُمْ
يَدْعُونَ اِلَى النَّارِ وَاللّٰهُ يَدْعُوْا اِلَى الْحَيٰوةِ وَالْعَفْوَ يٰۤاَيُّهَا
رُسُلُ عَابِدُوْا لِلّٰهِ لَعَلَّكُمْ يَتَذَكَّرُوْنَ
عَنِ الْمَعْصِيَةِ قُلْ هُوَ اَذٰى فَاَعْتَرَلُوا الْيَمِيْنَ فِي الْمَعْصِيَةِ
وَلَا تَقْرُبُوْهُنَّ حَتّٰى يَطْهَرْنَ فَاِذَا طَهَّرْنَ فَاَوْفُرْ مِنْ حَيْثُ
اَمَرَكُمْ اِنَّ اللّٰهَ يُحِبُّ النَّوَافِلَ وَيُحِبُّ الْمُتَطَهِّرِينَ
يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوا اَتَاَوْفُرْ اَنْ تَشْتُمُوْا اِلَآ نَفْسُكُمْ
وَاتَّقُوا اللّٰهَ وَاَعْلَمُوْا اَنَّكُمْ مُّكَلَّفُوْهُ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِيْنَ
وَلَا تَحْمِلُوْا اللّٰهَ عَرْضَةً لَّا يَمْلِكُكُمْ اَنْ تَبْرُوْا
وَتَسْتَفُوْا وَتُصَلِّحُوْا بَيْنَ النَّاسِ وَاللّٰهُ سَمِيْعٌ عَلِيْمٌ

دیت. ﴿تَطْهَرْنَ﴾ خویان شورده به ناو. ﴿فَاتَوَهَّنْ﴾ له که لیاندا بنوون (جووت) به
له که لیان. ﴿اَمَرَكُمْ اللّٰهُ﴾ خوا بوئی حلال کردوون و پی پی داوون. [۲۲۳] ﴿حَرْثٌ لَّكُمْ﴾
شوینی چاندنی وه چه به بوتان. ﴿اِنْ شِئْتُمْ﴾ چوتان ویست به مهرچی له پی نشه وه
شوینی مندالبوون بی. [۲۲۴] ﴿غَرَضَةٌ لَّامَانَكُمْ﴾ هوکاریکی ریگر له چاکه
پاریزگاری. ﴿اَنْ تَبْرُوْا﴾ که چاکه بکن.

-له ناینه که یان، لنجا نایه تی ﴿وَلَنْ تُرْضٰی عَنْكَ الْيَهُودُ وَلَا النَّصَارٰی﴾ هاته خواره وه.

هوئی دایه یزینی نایه تی (۱۲۵). ﴿وَالْحِجَابُ مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهیمَ مُصَلًّی﴾ نایه ته که:

- (بخاری) و فرموده که یزینی نایه تی (عس) وه ده که یزینی نایه تی: دلالت: له سی شویندا مه ما هنگ
بووم له که یل خوی خوم، یه که میان، و تم نه ی پیغه مبری خوا بریا (مقام ابراهیم) ت بگردیه
به شوینی کو بونوه ی خه لکی بو نویت، نهو بوو نایه تی ﴿وَالْحِجَابُ مِنْ مَقَامِ اِبْرٰهیمَ مُصَلًّی﴾ دایه یز؛
دویمیان: و تم نه ی پیغه مبری خوا، خیزانه کانت مروقی پاک و پیس (چاک و خراپ) پرویان
تی ده کات، نه که فرمائی بالا پوشیت دایه به سمریاندا نهوا باش بو، نهو بوو نایه تی (حجاب)
هاته خواره وه؛ سییه میان: خیزانه کانی پیغه مبری خوا له نیو خویاندا غیریان کرد له یه و
منیش پیم و تن: به لکو فیوه ته لاق بدات خوی گهره ژنی باشتی بکات به نسیب: نهو بوو -

[۲۲۵] ﴿اللَّهُمَّ زِيَادَهُ كُوتَنُ.

﴿إِيْمَانُكُمْ﴾: سوينده کانتان. ﴿بِمَا كَسَبَتْ

قُلُوبُكُمْ﴾: مهبستان بووهو سووربوون

لهسری. [۲۲۶] ﴿يُولُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ﴾:

سويند دهخون لهسر لهوی نه چنه

لای هاوسره کانیان. ﴿تَرْبُصُ﴾:

چاوه پیکردن. ﴿فَاعُوا﴾: پاشکگن

بوونهو لهو سويندهی خواردوویانه

لهماوهی دیاریکراودا. [۲۲۷] ﴿عَزَمُوا﴾:

سووربوون. [۲۲۸] ﴿بِغَرَضٍ﴾: چاوه پری

دهکهن. ﴿فِرَءُ﴾: پاکیتی یان حهیز.

﴿يَكْمُنُ﴾: دهیشارنهوو ناشکرای

ناکهن. ﴿بَعُولَتُهُنَّ﴾: میزده کانیان.

﴿دَرَجَةً﴾: پلهو پاییه که (بهوی

چاوه پیریو بهخشینهوه).

[۲۲۹] ﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾: ته لاق دووچاره

(رهجعیو بائن). ﴿إِمْسَاكَ بِمَعْرُوفٍ﴾:

هینانهوی هاوسره دوی توریسی

بهمبستی چاکه نهک زیان پیگه یاندنو و توله لیکندهوه. ﴿تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ﴾: دهست

لیه لگرتن لهگهل پیدانی مافو زیان پیگه یاندنی. ﴿إِيْمُوهُنَّ﴾: پیٚتان

بهخشین. ﴿حُدُودُ اللَّهِ﴾: حوکمه فهرزکراوه کانی خواجه. ﴿فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ﴾: همریه که بیان

بگه پیتوه لای هاوسره کهی خوی بهماره کردنیکی تازه. [۲۳۰] ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾: دوی

دووچار ته لاق دانی. ﴿فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ﴾: جاریکی تر حه لال نی یه بوی. ﴿تَنْكِحَ زَوْجًا

غیره﴾: شووبکات به پیاویکی تر (ده بیٚت پیاوه که بجیته لایو دروست بیٚت لهگهل)

﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾: نه گهر میزری دووه ته لاقی دا. ﴿طَلَّأَ﴾: زانیان و دلنیابوون.

پیغه مبعری خوار (۱) دهفرموت: ((همرکه سینک سويندنیکی خوارو یاشان راستی له لایه کی

دیگهوه بۆ دهرگوت لهوا یا شوین لهوه بگهویت کهبوی دهرکهوتوه)). (رواه مسلم)

(نهمش نازادی ناکات له بهی نه هینانی که فارمتی سوينده کهی).

- نایهتی «عیسی ربه ان طلقن ان یبدله أزواجاً خیراً منک» ی نارد خواروه. [نهم هویش له پزگی

زورهو گچاویانه توهو لهوی لی دهخونیزیتوه له (هجة الوداع) دابهزی بیٚت].

هوی دابهزیسی فیلمتی (۱۳۰): «ومن یزغب عن ملة إبراهیم فلیعنه»:

- له (ابن عباس) وه دهگرتنهوه: دهلیت: (ابن صوری) به پیغه مبعری خوی گوت: لهو پئیازهی

نیغه گرتووه مانه راست و پوهانه: بۆ قوش لهی (محمد) هه مان پئیازی نیغه ناگریته بهر؟! شنجاً-

لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ بِاللَّغْوِ فِي أَيْمَانِكُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَاللَّهُ عَمُّوٌرٌ حَلِيمٌ ﴿٢٢٥﴾ الَّذِينَ يُؤْتُونَ مِنْ نِسَائِهِمْ رِبْصَ أَرْبَعَةٍ أَشْهُرٍ فَإِنْ قَامُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَمُّوٌرٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٦﴾ وَإِنْ عَزَمُوا الطَّلَاقَ فَإِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٢٧﴾ وَالْمُطَلَّقَتُ يَتَرَبَّصُ بِأَنْفُسِهِنَّ ثَلَاثَةَ قُرُوءٍ وَلَا يَحِلُّ لَهُنَّ أَنْ يَكْتُمْنَ مَا خَلَقَ اللَّهُ فِي أَنْفُسِهِنَّ إِنْ كُنَّ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَهُنَّ أَحْسَنُ رِزْقٍ فِي ذَلِكَ إِنْ أَرَادُوا إِصْلَاحًا وَلَمْ يُشَلِّ عَلَى الَّذِينَ عَلَيْهِنَ بِالْمَعْرُوفِ وَلِلرِّجَالِ عَلَيْهِنَّ دَرَجَةٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٢٢٨﴾ الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ فَإِمْسَاكٌ بِمَعْرُوفٍ أَوْ تَسْرِيحٌ بِإِحْسَانٍ وَلَا يَحِلُّ لَكُمُ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخَافَا أَلَّا يُعْلِمَا حُدُودَ اللَّهِ فَإِنْ حَقَّ عَلَيْهِمَا فَاعْلَمُوا أَنَّهُمَا إِذَا طَلَّقَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا فِيمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ فَلَا تَعْتَدُوهَا وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٢٩﴾ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا حِلَّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَرَاجَعَا إِنْ ظَنَّا أَنْ يُعْلِمَا حُدُودَ اللَّهِ وَتِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ يُبَيِّنُهَا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢٣٠﴾

[۲۳۱] ﴿فَبَلِّغْ أَجْلَاسَهُنَّ﴾: نزیکیبونو

لهتواوکردنی ماوه دیاریکراوه که یان
 (واته: ماوهی حهین). ﴿لَا تَمْسُكُوهُنَّ﴾
 ﴿خِرَارًا لِّتَعْتَدُوا﴾: مهیان هیئنه وه
 بهمه بهستی زیان پیگه یاندن و ستم
 لیکردن یان بۆ نه وهی ناچار یان بکن و
 خو یان جیا بکه نه وه لیقتان به به خشیانی
 مال. ﴿آيَاتِ اللَّهِ هُتُورًا﴾: کالته ی پی بکن
 به وهی سستی بنویسن له پاراستنی
 نایه ته کانی خوا. [۲۳۲] ﴿فَلَا تَعْرَ لَوْ هُمْ﴾:
 پزگای ماوسه رگرتیان ئی مه گرن.
 ﴿أَزْكَى﴾: به ره که ت و فه ری زیاتره.
 ﴿وَاطْهَرُ﴾: پاک تره. [۲۳۳] ﴿يَرْضَعْنَ﴾
 ﴿أَوْلَادَهُنَّ﴾: شیر ی منداله کانیان
 بدهن. ﴿حَوْلِينَ﴾: دو وسال. ﴿إِنْ يُتِمَّ﴾:
 ته و او شیر ی پیدان. ﴿الْمَوْلُودَ لَهُ﴾: واته
 باوک. ﴿رِزْقَهُنَّ﴾: بزژیویان. ﴿الْوَارِثُ﴾:
 میراتگری مندا ل نه گهر باوکی مردبو.

﴿تَشَاوُرْ﴾: زانه برین پاش گفتوگو کردن لهگل یه کتریدا. ﴿تَسْرُصْفَا﴾: داوای دایه‌ن کردن بۆ منداڵ. ﴿سَلَمْتُمْ﴾: کرئیا نندا به دایه‌نکه. ﴿مَا آتَيْتُمْ﴾: نه‌وی ویستان بیده‌نی له یاداشت.

«مسیحیه‌گانش همان قسریان کردو. خوای گوروش سبزه‌ارت به‌هر دوولایان هم نایه‌تی نازده خوارمه: ﴿اولوا کونوا هوداً او نصاری تمثدا﴾».

هو دابھري نايبي (۱۴۲): ﴿سيقول السفهاء من الناس﴾ نايبي ته كه:

له (براء) هوه دهگيرنه وه دهلین: پیغه مهربی خوا (ﷺ) له نویژدا پووی کړېدووه (بیت المقدس)؛ پرده ووام ته ماشای ناسمانی ده کړدو چاره پووی فرمانی خوابوو؛ پر وروځگاریش نایه تی: «قد تری قلب و جهك في السماء فلنريك قبله رضاه فوول و جهك شطر المسجد الحرام»؛ دایه زاندو له نه خجاما د پیاوړك له موسلماننه كان وتی: نو میډمان ده خواست بمانزانایه نه وانه ی پيش وهرچه رځانی قبيله (پوړوگه) ومرتد حالیان چوڼو، شي نوویژنه شي كړدمان پوووه (بیت المقدس) به چی گه یشت؟ خواه شم نایه ته ی ناره خواره وه: «وما كان الله ليضع إيمانكم؛ هه نديك له نه زان وگيله كانيش وتیان: «وما ولاهم عن قبلتهم التي كانوا عليها؛ نه ونا نایه تی: «سيقول السفهاء من الناس» تادواي نایه ته كه هاته خواره وه. له (صحیحین) يشدا هاتووه =

[۲۳۴] ﴿يَتَوَفَّوْنَ﴾: دهمرفنرین. ﴿يَذَرُونَ﴾:

به جئی دهمیلن. ﴿أَزْوَاجَهُمْ﴾:

هاوسر. [۲۳۵] ﴿عَرَضْتُمْ﴾: دهرتان

خست و نامارتهان پیگرد. ﴿خَطْبَةَ

النِّسَاءِ﴾: داواکردنی پیاو لهئن بو ماره

برینی. ﴿اَكْتَسَبْتُمْ﴾: شاردتانهوهو

داتانپوشی. ﴿لَا تَعْرَمُوا﴾: سورومبین.

﴿حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ﴾: تاكاتی

دیاریکراوی شهرعی نافرتهکه تهواو

دهیت. [۲۳۶] ﴿مَا لَمْ تَمْسُوهُمْ﴾: مادام

نه چوونه ته لایان و نه تهان

گواستونه تهوه. ﴿فَرِيضَةً﴾: مارهی.

﴿مِثْقَلِ ذَرَّةٍ﴾: نهوهی سوودی لیورده گرن

بیاندهنی. ﴿الْمَوْسِعَ﴾: نهوهی دهوله مندهی

خاوهن دهسته له بووندا. ﴿قَدْرَهُ﴾:

به نه ندازهی توانای خوی. ﴿الْمَقْتَرِ﴾:

هه ژارو کهم دهست. [۲۳۷] ﴿أَنْ

بَعَثْتُمْ﴾: مه گمر نافرته که وان

له مارهی یه کی بهینیت بیبه خشی به میرده کی. ﴿أَوْ يَعْفُوَ الَّذِي بِيَدِهِ عُقْدَةُ النِّكَاحِ﴾:

یا خود پیاو که چاوپوشی بکا له بهشی خوی له مارهی یه کهو بیبه خشی

به خیزانه کی. ﴿لَا تَتَّبِعُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ﴾: چاکهو خوشه ویستی نیوانتان له میر مه کهن.

له (براه) وه: هه نیک مردن و کوژان پیش و مرچه رخانه قبیله، نه مان ده زانی دهرهقی بهوان چی

بلیین (دوای پوو و مرگیزانیان بو) که به (خواش) ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُضِلَّكُمْ﴾: نارده

خوارهوه. (ابن جریر) له رنگه (سدی) یهوه به چهند (سند) نیک ده گنریتوه، ده لیت: کاتیک

پیغه به بری خوا پوو کرده (کعبه) پاش نهوهی پیشتر پوو له (بیت المقدس) پوو:

(موشریکه کان) (مه کهه) و تیان: (محمد) ناینه کی لی تیکه لو و پیکه ل پوه، نه وه تا

پوه که (قبیله) ی کوژی پوو ویکرده نیوه، بوی دهر کهوت نیوه له زیاتر پیتو مایی کراون و،

واخریکه شوینی فاینی نیوه ده کهوت، خوی گورهش نایه تی: ﴿لِنَلَا يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَيْكُمْ حُجَّةٌ﴾

دابهرزاند.

هوی دابه زینی نایه تی (۱۵۴): ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتٌ بَلْ أَمْواتٌ وَلَكِنْ لَا

تَشْعُرُونَ﴾: نه یته کهه:

له (ابن عباس) وه ده گنریتوه، ده لیت: (تسیم) ی کوژی (حمام) له غه زوهی (بدن) دا کوژاو -

وَالَّذِينَ يَتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا يَرَوْنَ بِأَنْفُسِهِنَّ
أَرْبَعَةً أَشْهُرٍ وَعَشْرًا فَإِذَا بَلَغَ أَجَلُهُنَّ فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
فِيمَا فَعَلْنَ فِي أَنْفُسِهِنَّ بِالْمَعْرُوفِ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ
وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ فِيمَا عَرَضْتُمْ بِهِ مِنْ خُطْبَةِ النِّسَاءِ
أَوْ أَكْتَسَبْتُمْ فِي أَنْفُسِكُمْ عَلَمَ اللَّهِ أَنْكُمْ سَدَّ ذُرُوهُنَّ
وَلَكِنْ لَا تَوَاعِدُهُنَّ يَرَاءُ إِلَّا أَنْ تَقُولُوا قَوْلًا مَعْرُوفًا
وَلَا تَزِمُوا عُقْدَةَ النِّكَاحِ حَتَّى يَبْلُغَ الْكِتَابَ أَجَلَهُ
وَعَلِّمُوا أَنْ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي أَنْفُسِكُمْ فَاعْدُوا لَهُ وَعَلِّمُوا
أَنَّ اللَّهَ عَفُورٌ عَلِيمٌ ۝ لَأَجُنَّاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
مَا لَمْ تَمْسُوهُنَّ أَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَرِيضَةً وَمَتَّعُوهُنَّ عَلَىٰ طُوبَىٰ
قَدَرَهُنَّ وَعَلَىٰ الْمَقْدَرِ قَدَرُهُنَّ مَتَاعًا بِالْمَعْرُوفِ حَقًّا عَلَىٰ الْمُحْسِنِينَ
وَأِنْ طَلَقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَمْسُوهُنَّ وَقَدْ فَرَضْتُمْ
لَهُنَّ فَرِيضَةً فَيَصِفْ مَا قَرَضْتُمْ إِلَّا أَنْ يَعْفُوَ أَرْبَعًا
الَّذِي يَكُونُ عُقْدَةُ النِّكَاحِ وَأَنْ تَعْفُوا أَقْرَبُ لِلتَّقْوَىٰ
وَلَا تَنْسُوا الْفَضْلَ بَيْنَكُمْ إِنَّ اللَّهَ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝

• (بو بخاری) و (موسلم) و (فرمود) و (دو) و (مکانی) دی له (عروه) مو لمریش له (عائشه) وه
 دهگیزیتوم، دهلایت: وتم به عائشه: کي زایهتت بینبوه: (ان الصفا والمروة من شعائر الله فمن حج
 البيت أو اعتمر فلا جناح عليه أن يطوف بهما) من (واته عروه) بهگوناهی نازام نهگر خه لکی هاتووچو
 نه که نه نیواناندا، عائشهش فرمودی: بهر استی خراپت گوت: خوشکهزا، خو نهگر
 بهوشیوازه بوايه که تو لیکد دایوه دهبوو بلی: قهینا که گر ته واف (هات و) چی نه که نه نیوانیان،
 بهلام ثم نایهت به بویه هاته خواروه چونکه پشتیوانه کان پیش نهوهی موسلمان بین په تیان
 دهگرت به (منا) بته تاغوته که، هر که سینکیشیان وای بگردایه شهر مزارد بهوو هاتووچو بکات
 له نیوان (صفا) و (مروه) دلو، یو ثم مهیسه تمش پرسپاریان کرد له پیغه مبهری خواو و تیان: نهی
 پیغه مبهری خوا، لیعه شهر مزاربووین له نه فامیدا ته واف بکهین له نیوان (صفا) و (مروه) دا خواش
 زایهتی: (ان الصفا والمروة من شعائر الله) تا فلا جناح علیه أن يطوف بهما کی دایه زاند.

[۲۴۶] ﴿الْمَالُ﴾: گهر و سهر داری

خه لکی. ﴿ابْعَثْ﴾: ببنیره و دیاری بکه.

﴿مَلِكًا﴾: سهر و کیک پینسه وایه تیمان

بکات له جه نکدا. ﴿هَلْ عَسَيْتُمْ﴾: وا

دهیینم بر سرن نه گهر کوشتار

به پیویست بگهری له سهرتان.

﴿هَالِكًا﴾: هج شتیک ریمان لیده گریست.

﴿تَوَلَّوْا﴾: پشتیان هل کردو دوا که و تن.

[۲۴۷] ﴿أَلَمْ يَكُنْ﴾: چون ده بی و که ی

شایسته یه. ﴿سَعَةً مِنَ الْمَالِ﴾:

دوله مهندی و بزی و روزی مهی

به رفراوان. ﴿زَادَهُ بَسْطَةً﴾: ده سه لات و

توانای زیاتری پیدرا (له خه لکی

سهرده می خوی). ﴿وَأَسْعَ عَلَيْهِمُ﴾: ریزو

به خششی زور. [۲۴۸] ﴿آيَةً مُلْكِهِ﴾:

نیشانه ی مولکداریه که ی. ﴿التَّائِبُونَ﴾:

سند و و قیک نهو له و حانه ی تیدایه

که (تسورات) ی تیدا نوو سسراوه

﴿سَكِينَةً﴾: نارامی تیدایه بو دله کانتان.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الْفُلْفُلِ مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ بَدِءِ مُوسَى إِذْ قَالُوا
لِنَبِيِّ لَهُمْ اأَبْعَثْ لَنَا مَلِكًا نَقْتُلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ قَالَ
هَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقِتَالُ أَلَّا تُقَاتِلُوا
قَالُوا وَمَا لَنَا أَلَّا نُقَاتِلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَقَدْ أُخْرِجْنَا
مِنْ دِيَارِنَا وَأَبْنَاءِنَا قُلْنَا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ تَوَلَّوْا
إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالظَّالِمِينَ ﴿٢٤٦﴾ وَقَالَ
لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ اللَّهَ قَدْ بَعَثَ لَكُمْ طَالُوتَ مَلِكًا
قَالُوا أَنَّى يَكُونُ لَهُ الْمُلْكُ عَلَيْنَا وَنَحْنُ أَحَقُّ بِالْمُلْكِ
مِنْهُ وَلَمْ يَأْتِ سَعَةً مِنَ الْمَالِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ ابْتَلَاكُمْ
عَلَيْكُمْ وَزَادَهُ بَسْطَةً فِي الْعِلْمِ وَالْجِسْمِ وَاللَّهُ
يُؤْتِي مَلَكَهُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ عَلِيمٌ ﴿٢٤٧﴾
وَقَالَ لَهُمْ نَبِيُّهُمْ إِنَّ آيَةَ مُلْكِهِ أَنْ يَأْتِيَكُمُ
الْتَّابُوتُ فِيهِ سَكِينَةٌ مِّنْ رَبِّكُمْ وَبَقِيَّةٌ مِّمَّا
تَرَكَ آلُ مُوسَىٰ وَآلُ هَارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلَائِكَةُ
إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ لِّكُمُ إِنْ كُنْتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٢٤٨﴾

به شیکیش له شته پیورده کانی گرتوته خوی. ﴿لَهُ شَتَانِي﴾: تر که موسا (د.خ) به جیی هیشتووه.

﴿بَقِيَّةٌ مِّمَّا تَرَكَ﴾: لهو شتانه ی تر که موسا (د.خ) به جیی هیشتووه.

- (بخاری) له (عاصم) ی کوپی (سلیمان) موه ده گپرتنهوه، ده لیت: پرسیارم کرد له (انس)

سهبارت به (صفا) و (مرو) و تی: ئیمه و امان ده زانی له سهر و ته کانی (ری پوره سم) سهرده می

نه فامی به کاتی نیسلام هات و امان هیذا، په رومرد گاریش نایه تی: ﴿أَنَّ الصَّفَا وَالرُّوَّةَ مِنْ شَعَائِرِ

اللَّهِ﴾ دایم زاند. (حاکم) یش له (ابن عباس) موه ده گپرتنهوه، ده لیت: شیتانه کان له سهرده می

نه فامی دا به کومه ل ته و افیان ده کرد له نینوان (صفا) و (مرو) داو، لهو نیوانه شدا بقیان دانا بوو،

کاتیک نیسلام هات موسلماننه کان و تیان: شه ی پیغه مبهری خوا ئیمه ته و اف نا که ی

له نینوان (صفا) و (مرو) داو له سهرده می نه فامیدا و امان ده کرد، لهو سا نایه ته که هاته خواره وه.

هوی دایم زانی نیله ی (۱۵۹): ﴿إِنَّ الْذِينَ يَكْمُونَ﴾: نیله ته که:

- له (ابن عباس) موه ده گپرتنهوه، ده لیت: (معاذ) ی کوپی (جبل) و (سعد) ی کوپی (معاذ) و (خارجه) ی

کوپی (زید) له قه شه یه کی جوو له که یان پرس ی دهر باره ی هندی که مه سه له ی نیو تسورات، نه ویش

پس ی پانه گیانندن و شار دیه مو، بریاری دا ههر گیز پینان پانه گییه نیت، خوی گهره وه

دایم تی: ﴿إِنَّ الْذِينَ يَكْمُونَ مَا أَنْزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَى﴾ ی خارده خواره وه.

سورة التَّقْوَةِ

مَعْرُوفٌ لَكَ فِي

فَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
فِي الْإِثْمِ إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ إِلَّا قَلِيلًا
مِنْهُمْ فَلَمَّا جَاوَزَهُ هُوَ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ فَقَالُوا
لَا طَاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجَالُوتَ وَجُنُودِهِ قَالَ الَّذِينَ
يَظُنُّونَ أَنَّهُمْ مُتْلَاوُا اللَّهَ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ مِنْ فِتْنَةِ قَلِيلٍ
وَلَمَّا بَرَرُوا لِحُجَّتِهِمْ أَقْبَرُوا فَقَالَ أَرْيَاكُمْ أَنْتُمْ
عَلَيْكُمْ صَافِرًا وَمَنْ بَكَرَ أَكْبَرُ فَاتَّخَذَ الْأَكْثَرُ أَسْفَارًا
فَلَمَّا تَخَلَّفَتِ الْيَهُودُ عَلَيْنَا وَأَقْبَضُوا يَدَهُمْ أَفَرُّوا
وَلَمَّا فَصَلَ طَالُوتُ بِالْجُنُودِ قَالَ إِنَّ اللَّهَ مُبْتَلِيكُمْ
بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنِّي وَمَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَإِنَّهُ
فِي الْإِثْمِ إِلَّا مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ
إِلَّا قَلِيلًا مَنِ امْتَصَرَفَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا
وَلَمْ يَشْرَبُوا فَأَنشَأُوا الْكُفْرَ

[۲۴۹] ﴿فَصَلِّ﴾ هاتمه دور له جی و
 شوینی خوئی. ﴿مُتَبِّلِكُمْ﴾ تاقیتان
 ده کاتمه. ﴿لَسْمٌ يَطْعَمُهُ﴾ له تاوه که
 نه خواتمه. ﴿اغْتَرَفَ﴾ پردهستی ناوی
 مه لگرت. ﴿غُرْفَةٌ﴾ پری همدوو
 دهستی. ﴿لَا طَاقَةَ لَنَا﴾ لهوزماندا نیه.
 ﴿بِحِصَالُوتٍ﴾ یه کیکه له پادشا
 ستمه مکاره کانی فه له ستین. ﴿يَطْشُونَ﴾
 ده زانو و دلیان. ﴿فَلَمَّا﴾ کومه لیک
 له خه لکی. [۲۵۰] ﴿بَرَزُوا﴾ ده رکه و تن و
 پیز بوون بو جه ننگ له سمر
 ته پولک یه که. ﴿اَفْرَغَ﴾ به ژینه
 به سهرماندا. ﴿ثَبَّتْ أَقْدَامُنَا﴾
 پییه کانهان جیگیر بگه.
 [۲۵۱] ﴿الْمَلِكُ﴾ مه لیک یه نی
 ئیسرائیل. ﴿الْحُكْمَةُ﴾ پیقه مبرایه تی.
 ﴿دَفَعَ اللَّهُ النَّاسَ بَعْضُهُمْ بَعْضًا﴾ پیکادانی
 خرابه کاران و باورداران به ویستی

خوا. ﴿فَسَدَّتِ الارضُ﴾: زهوى تياره چوو به خوى و سهر نشينه كانيه وه. [٢٥٢] ﴿تَلَوَهَا عَلَيْكَ﴾: خوښنده وه يهكى ياك و پوخت و به دوور له گومان و دوو دلئى.

هوئی دایره‌زینی نایه‌تی (۱۶۴): ﴿ان فی خلق السموات و...﴾ نایه‌ته‌که:

له (عطاء) موه دهگیرنه موه دهلیت: له (مه دینه) ټایمتی ﴿واضحکم الله واحد لا اله الا هو الرحمن الرحیم﴾
 هاته خواړو یی باور پاتی قورمیشیش له (مهکه) وټان: چوڼ یک خوا گوړی له مو هم موو خپلکه
 دهیټ؟ ټوسا ټایمتی: ﴿ان فی خلق السموات والارض﴾ تا ﴿لقوم یقولون﴾ دابهزی. له (ابن
 عباس) موه دهگیرنه موه، دهلین: قورمیشیه کان په پیغه مبهری خوا بیان گوت: داوا بکه له خوا ی
 گهوره (صفا) مان بؤ بکات بهالتون تا بهرامبر دوژمنه کانمان به میزین، خوا ی گهوره ش نیگای
 نارو پیی راگهیاندن کوا پیان دبه خشینو (صفا) یان بؤ دکات بهالتون، بهلام نه گهر دوا ی
 ټوهمی باور پوون ټوا سزایک دهر ټین هیچ کس سزای وا نه درایت له جیهاندا: پیغه مبهری
 خوا ﴿فهموی﴾ خوا به گیان واړ له من و نته موکم بهینه روژ بهروژ بانگیان دهکمو خهریک
 دهیم له گیلان، په رور دگار ټایمتی ﴿ان فی خلق السموات والارض و اختلاف الليل والنهار﴾ یی
 دابهزانده. ټیر چوڼ داوا دهکن (صفا) یان بؤ بکات بهالتون له کاتیکدا ټوا ټایه تانه ی هاتوونه ته
 خواړو رو ژور له مو گهورو مهزتن؟!

﴿النبات﴾: نيشانهو به لگه‌ی ناشکرا
(له گه‌ل موعجيزه‌ی ناشکراو روون).

سهلامی خَوای لَیْبِت. [۲۰۴] ﴿لَا یُع:﴾

مەبەست پېئى ئەۋەتە ھەتتا رۇژىك

دانه‌ها تو به سوود و ده‌سنگهوت

بہوئی مامہ لہوہ دوا یی پی ماتبیت.

● **لاحله:** هاو له یځی باش و هاو ده میځی

لَسْمُوزِ نِي يِه. ۞ شَفَاعَه. ۞ رِيگَايَه ك يَا

تویک بو بده سدیقای چاکو

۲۰۰ [الحکمہ: شہادت کی زینب اور...

۲۰ تان. القوم : مهستان به نكته

کاره‌کان به‌ویژه برای لغات تازه. ❁

اُخْذْهُ: به سسریدا زالِ نابی و دوستی

سہ سہ ردا ناگریٹ. ﴿سینۃ﴾: وہ نہ وزو

خاوبوونەوه. ﴿مايىن ايدى — هم﴾: ئەرەبى

له‌وه‌ی نایب‌نن له‌کاروباری ناخیرت.

یہ۔ [۲۵۶] ﴿لَا اِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾: زورہ

(تبيين الرشيد): دهر كهوت پي نمايو

گومرایی. ﴿الطـاغوت﴾: هم‌شتیک

ورکەوتنەوه له پاستی، (جا ئهوشته

زورداري به کويي بکريت يا شهيتان

ی پتوہ گھیرے بہار کے بریتے یہ

۱۰. پستان و پچراں و تھوونان:

بِئْسَ مَا أَرْسَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ ۖ وَثَابِتِي ۖ إِنَّ الْآيِينَ

رودت به جویوله که گان دایه زیووه: هه رووها له (ابن

ان درخواست پیغمبر مہری چاودہروانکراو

تِلْكَ الرُّسُلُ فَضَّلْنَا بَعْضَهُمْ عَلَى بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ كَلَّمَ اللَّهُ
وَرَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجَاتٍ ۚ وَاتَّخَذَ إِعْسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْيَهُودِيَّةَ
أَيَّدْنَاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَمَ الَّذِينَ
مِنْ بَعْدِهِمْ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْيَهُودِيَّةُ وَلَكِنْ اخْتَلَفُوا
فَبَيْنَهُمْ مَنْ ءَامَنَ وَمِنْهُمْ مَنْ كَفَرَ ۖ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَفْتَلَمُوا
وَلَكِنْ اللَّهُ يَفْعَلُ مَا يُرِيدُ ۝٢٥٣ يَأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَنْفُسُوا
مِمَّا زَرَعْتُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا سَعْيَ فِيهِ وَلَا حُلَّةَ وَلَا
شَفْعَةَ ۚ وَالْكَافِرُونَ هُمْ الظَّالِمُونَ ۝٢٥٤ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
الَّذِي الْقَوْمُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَّةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ مِنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ
أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا
شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا
وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ ۝٢٥٥ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي قَدَرْنَا الرِّشْدَ
مِنَ الْغَىِّ فَمَنْ يَكْفُرْ بِالطَّاغُوتِ وَيُؤْمِنْ بِاللَّهِ فَقَدِ
اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَىٰ لَا انْفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝٢٥٦

له بهر چاره ده یبښن که د نیا په **﴿ما خلفهم﴾** نه وهی نایبښن له کاروباری ناخبره.

﴿لَا يُؤْذِهِ﴾: به لایه وه قورس و گران و ناراحت نی.ه. [۲۵۶] ﴿لَا اكْرَاهُ فِي الدِّينِ﴾: زوره

ملو توندوتیژی نی یه بۇ چوونه ناو ئایینه وه. ﴿تَبِینَ الرُّسُلُ﴾: دهرکوت پینمایو

باوهر. ﴿مِنَ الْغُصْبِ﴾: لیسر ایشتیواوی و گومرایسی. ﴿الطَّاعُونَ﴾: هرسشتیک

گوپرایه لیکردنی بیته هوئی سهرایشیواوی و دورکه وتنه وه له پاستی، (جا نهو شته

دروسنگراوبیت ، پپرسٹریٹ یا سەرۆکیکی زۆرداریی بەگویی بکریٹ یا شەیتان

بیت (خومرای بکات): ﴿العروۃ الوثقی﴾: هوکاریکی پتہ وہ گدیہ نہرہ بہ ہق کہ بریتیہ

[illegible]

له (عكرمة) هو دمكيرنموه ، دمليت : فايهتي : (إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ الْكِتَابِ هُوَ ضَالٌّ عَنَّا) (إِنَّ الَّذِينَ

يَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَأَيْمَانِهِمْ ﴿كَلِمَةً﴾ [ال عمران دایه]. سه بارهت به جو له که کان دایه زیووه: هه رووه له (ابن

عبدالله و محققان: تعلیم: هم نایب سبزه زار و باغ خرد و زاناکای جوهر که دایره کلمه شده
خالد و سادگانان دایره بان و در دگر و نویندان ده خواست بنفوسه ای، جاده ۵۰۰ انکار

لهوان بښت، کاتنيکيش (محمد) (ﷺ) نيردر او لهوان نه بو تر سان د هست و ديارى سهر و گه گانيان -

سوره تي (البقرة) جزئي (٢)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

[٢٥٧] ﴿وَلِيٌّ﴾ فرياد پردهس. ﴿الظُّلُمَاتِ﴾:

تاريكستان. (تاوان و گومان و هه مو جوړه گومپايي يهك). ﴿الْأُورِ﴾: باومپو پړنميايي (كه يارمه تيدهرى هه مو جوړه هونكرىكى پاسسته). [٢٥٨] ﴿حَاجٌ﴾: گفگوتگوو دهمقاله ي كرد. ﴿هَتْ﴾: دهمسوسان بپو تيكشكا. [٢٥٩] ﴿خَاوِيَةً﴾: رووخاوو چول. ﴿غُرُوشٌ﴾: كوشكو ته لار. ﴿إِنِّي﴾: چوڼ؟ ﴿لَيْسَتْ﴾: ماوړيتوه. ﴿لَمْ يَكُنْ﴾: نه گور او هو تيكنه چوو. ﴿نُشْرُهَا﴾: هه نديكى بمرزده كه ينه وه بوقلاي هه نديكى تر بوق شويني خوى له لاشه كدا.

= له دهمست بچيتو، دهمستكاري سيفه تي (محمد) بيان كرد، لنجا و تيان لهم سيفه تانهي (محمد) لهو سيفه تانهي فرستاده ي دواهمين ناچيت، يعومردگار يش ثايمه تي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾ ي دابه زاند.

هو ي دابه زيني ثايمه تي (١٧٧): ﴿لَيْسَ الْبِرُّ﴾ ثايمه كه:

- (عبدالرزاق) ثايمه تي: (مهمر) له (قتاده) موه بويگيراي نه وه ثايمه تي: جووله كه كان كاتي نوڅيزيان دهمكرد پويان دهمكرده پوژئاواو، مهيحيه كانيش پوومو پوژمه لات، ثايمه تي ﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجوهكم﴾ دابه زى.

هو ي دابه زيني ثايمه تي (١٧٨): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْقَصَاصُ﴾ ثايمه كه:

= له (سعيد) ي كوپي (جبي) موه دهمگيراي نه وه، ثايمه تي: دوو گمپر هكي عهروپ نشين له سهرده مي نه قامي دا پيش نيسلام كوشتارو خوځين بهر يابوو له نيو انيان، ته نانه ت كوزيسو ژنيشيان دهمكوشت، بهر دهمام بوون له سهر هم حال ته همتا موسلمان بوون، هوجا يه كيك لهو دوو گمپر هكه بهر دهمامو مالو سامان فيزيي دهمكرد به سهر نه وي ديكه داو، سوينديان خوارد دانه مركيڼو دهمست بهر دار نه بين همتا بهرامبهر كوزيه كه يان مرو فنيكي نازاد نه كوژڼو، بهرامبهر شافره تيكي كوژاويشيان پياويك، هومبوو ثايمه تي: ﴿الْحَرُ بِالْحَرِّ وَالْعَبْدُ بِالْعَبْدِ وَالْأَنَىٰ بِالْأَنَىٰ﴾ هاته خوارومو سنووي بوق دانان.

اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا يُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَوْلِيَآؤُهُمُ الظُّلُمَاتُ يُخْرِجُونَهُم مِّنَ النُّورِ إِلَى الظُّلُمَاتِ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّآرِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿٢٥٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ حَاجَّكَابْرَهُمْ فِي زِيَارَةِ أَنِّ أَتَاهُ اللَّهُ الْمَلَكُ إِذْ قَالَ إِبْرَاهِيمُ رَبِّیَ الَّذِي يُبْعِی وَیُعِیْبُ قَالَ أَنَا أَنَّبِی. وَأَمِیْتُ قَالَ إِبْرَهُمُ قَالَتْ اللَّهُ یَأْتِی بِالسَّمْسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِهَا مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِتَ الَّذِي كَفَرَ وَاللَّهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الظَّالِمِیْنَ ﴿٢٥٩﴾ أَوَكُلِّیْكَ مَرَّ عَلَى قَرْيَةٍ وَهِيَ خَاوِيَةٌ عَلَى عُرُوشِهَا قَالَ أَنَّبِی. هَٰذِهِ اللَّهُ بَعْدَ مَوْتِهَا فَأَمَاتَهُ اللَّهُ مِائَةً عَامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قَالَ كَمْ لَیْسَتْ قَالَ لَیْسَتْ یَوْمًا أَوْ بَعْضُ یَوْمٍ قَالَ بَل لَیْسَتْ مِائَةً عَامٍ فَأَنظَرْنَا إِلَى عَمَارِكَ وَلِنَعْمَلَكَ ءَايَةً لِلنَّاسِ وَأَنظَرْنَا إِلَى الْعَمَارِ كَیْفَ نُنْشِرُهَا ثُمَّ نَكْسُوهُمَا لَحْمًا فَلَمَّا تَبَيَّنَ لَهُ قَالَ أَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٢٥٩﴾

[۲۶۰] ﴿أَرَأَيْتَ إِنْ نِيَشَانَم بَدَهٗ﴾ ﴿فَصَرْهٖنَ﴾:

لهت و پست و پارچه پارچه یان
بکه. ﴿سَعَا﴾: هاتنیکی خیراو به پله.

[۲۶۱] ﴿سَبَّالٍ﴾: گوله گهنم. ﴿بِضَاعِفَ﴾:

دووجه ندانه ی دهکات. ﴿وَاسِعَ﴾: خیرو
به ره که تی فراوان و بی سنووره.

[۲۶۲] ﴿مَنَآءَ﴾: به منته توره. ﴿أَذَى﴾: دل

بریندارکردنی به موی نهر به خششه ی
پی پی داوه. [۲۶۳] ﴿قَوْلَ مَعْرُوفَ﴾:

گوفتاری باش. [۲۶۴] ﴿رِثَاءَ النَّاسِ﴾: بوق

پروپامایی و ناودهرکردن نه که لبهر
خوای گه وره. ﴿صَمَوَانَ﴾: بهردیکی

سفت و لووس. ﴿وَابِلَ﴾: لیزمه

باران. ﴿صَلْدًا﴾: ساف و پاک ی بی ته پ و

توز.

هوی دایزینی نایمتی (۱۸۴): ﴿وَعَلَى النَّاسِ

بطریق نه نایمتی که:

— (ابن سعد) له (طبقات) هکیدا

له (مجاهد) موه دهگیریت موه دهلیت: نه م

نایته سه بارهت به کویله کی (قیس) ی کوپی (سائب) هاته خوارموه، نهویش به پوزو نه بوو بوق

مهر پوزیک مهر لریکی تیزد کرد.

هوی دایزینی نایمتی (۱۸۶): ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي﴾ نایمتی که:

— له (صلت) ی کوپی (حکیم) ی کوپی (معاویة) ی کوپی (حسیده) نهویش له باو پیرانی موه
دهگیریت موه دهلیت: عمره بیکی دهشتکی هات بوق خزمتمی پیغه مبهسر (۱۸۷) و تسی: خواکه مان
نزیکه تاقسی له گندا بکهین، یان دورمو ده بی بانگی بکهین؟ پیغه مبهش (۱۸۸) بی دنگ بوو،
خوای گه وره نایمتی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي﴾ دایم زاند. [مرسل] موریگی تریشی مهی.

— (ابن عساکر) له (علی) موه دهگیریت موه، دهلیت: پیغه مبهسر ی خوا (۱۸۹) فرموی: نه کهن
بی دهست لانت بن و دهست بررداری دوعا بین، خوای گه وره نایمتی: ﴿ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ ی
دایم زاندوه بۆتان. پیواکیش و تسی: پیغه مبهسر ی خوا (۱۹۰) پسروردگارمان گوی ی له نزاو
پارانهومی، یان چونه نهر مه سلهیه؟ پسروردگاریش نه م نایته تی دایم زاند.

— (ابن جریر) له (عطاء) ی کوپی (ابی رباح) موه دهگیریت موه، دهلیت: کاتی نایمتی: ﴿وَقَالَ رَبُّكُمْ
ادْعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ﴾ دایم زی و تیان: نازانین چ کاتی دوعا بکهین؟ نجا نایمتی: ﴿وَإِذَا سَأَلَكَ
عِبَادِي عَنِّي﴾ ﴿أَعْلَمُ بِرُسُلِي﴾ دایم زی.

سوره هتی (البقرة) جزوی (۲)

بسم الله الرحمن الرحيم

الحَمْدُ لِلّٰهِ

[۲۶۵] ﴿تَبٰیءَ﴾ بهر است زانین و

دلتیابوون له پاداشتی به خشین.

﴿جَنَّةٍ﴾ باخیکی پر له دارو درمخت.

﴿بِرَبْوَةٍ﴾ له شوینیکی بهرزی زهویدا.

﴿اٰكُلَهَا﴾ بهر و بوو مهکی. ﴿فَطَلَّ﴾ نمره

باران. [۲۶۶] ﴿اِبْرَدَ﴾ نایا پیی

خوشه. ﴿الْكِبَرُ﴾ پیری به سالآ چوو.

﴿اعصار﴾ ره شه بایه کی توندو به هیز

که ته پوتوز له گهل خویدا هله دگریت

(گیزه لوکوو گرده لولول). ﴿فیه نار﴾

گره ی تیدایه یا نالهو گفهی دیت.

[۲۶۷] ﴿لَا تَمْنَهُ﴾ نیا ز مه کن.

﴿الْحَبِیْثُ﴾ مالیکی پیسی قیزه ون.

﴿لَسْتُمْ بِاٰخِذِيْهِ﴾ له شیوه ی نه ودا

خوتان پیی ناپازین. ﴿اَنْ تَغْمِضُوْا فِیْهِ﴾

چاپوشی بکن له وهرگر تنی دا.

[۲۶۸] ﴿یَعِدْکُمْ﴾ هره شه تان لیده کات.

﴿الفحشاء﴾ بهر دوشتی (چرووکی).

﴿فَضْلًا﴾ زیادکردنی رزو و پاداشتی رژی دواپی.

[۲۶۹] ﴿اُولُواْ الْاِلْبَابِ﴾

خاوه ن عقل.

وَمَثَلِ الَّذِیْنَ یُنفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ اَنْفَعًا مَّرَضًا ۖ اِنَّ اَمْوَالَہُمْ اَنْفَعًا مَّرَضًا ۚ وَتَلٰٓئِیْمًا ۖ مِنْ اَنْفُسِهِمْ کَمَثَلِ جَنَّتٍ بِرَبْوَةٍ ۖ اَصَابَهَا وَابِلٌ ۖ فَقَالَتْ اُكُلْتُهَا ضَعْفَتٍ ۚ فَاِنْ لَّمْ یُصْبِحْ بِهَا وَابِلٌ ۖ فَطَلَّ ۚ وَاللّٰهُ یَمَّا تَعْمَلُوْنَ بَصِیْرٌ ۚ اِنَّہٗ اَبَدٌ ۚ اَوَدُّ اَحَدُکُمْ اَنْ تَکُوْنَ لَہٗ جَنَّةٌ مِّنْ نَّجِیْلِ وَاَسَاطِیْرِ تَجْرِی مِنْ تَحْتِہَا ۚ اَلَا نَہْرُکَ ۚ فِیْہَا مِنْ کُلِّ الثَّمَرَاتِ ۚ وَاصَابُہُ الْکِبَرُ ۚ وَلَہٗ ذُرِّیۃٌ مُّعْتَقٰہٌ ۚ فَاَصَابَهَا اِغْصَارٌ ۚ فِیْہِ نَارٌ ۚ فَاحْرَقَتْ ۚ کَذٰلِکَ یُبَیِّنُ اللّٰهُ لَکُمْ الْاٰیٰتِ لَعَلَّکُمْ تَتَفَكَّرُوْنَ ۚ یٰۤاٰیُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوْا اَنْفِقُوْا مِنْ طَیِّبَتِ مَا کَسَبْتُمْ وَمِمَّا اَخْرَجْنَا لَکُمْ مِنْ اَلْاَرْضِ ۚ وَلَا تَمْنُوْا اَلْغَیْبَ مِنْہٗ ۚ تُنْفِقُوْنَ ۚ وَلَسْتُمْ بِقَاضِیْہِ ۚ اِلَّا اَنْ تَحْمِضُوْا فِیْہِ ۚ وَاعْلَمُوْا اَنَّ اللّٰہَ عِنۡیْ حَکِیۡدٌ ۚ اِنَّ الشَّیْطٰنَ یُعِدُّ لَکُمُ الْفَقْرَ ۚ وَیَاْمُرُکُمْ بِالْفَحْشَآءِ ۚ وَاللّٰہُ یَعِدُّ لَکُم مَّغْفِرَۃً ۚ مِنْہٗ وَفَضْلًا ۚ وَاللّٰہُ وَاسِعٌ عَلِیۡمٌ ۚ یُّؤْتِی الْحِکْمَ مَنْ یَّشَآءُ ۚ وَمَنْ یُّؤْتِ الْحِکْمَ فَقَدْ اُوْتِیَ خَیْرًا کَثِیْرًا ۚ وَمَا یَذَّکَّرُ اِلَّا اُولُوْا الْاَلْبَابِ ۚ

﴿اُولُواْ الْاِلْبَابِ﴾

خاوه ن عقل.

* چارنک هاره لان پرسپاریانکرد له پیغه مبهری خوا(۱۸۷): کام کارو کاسبی باشه؟ فرموی:

((نوهی مرف بدہستی خوی پمیدای بکات)) هرودها(۱۸۸) دهفرموی: ((باشترین خواردنی

مرف شوہیہ لهبرو بوموی دهستی خوی بخرات ، وهچی مرفیش هر لهبره می خویته)) .

[[اخرجه ابوداود والحاکم]] .

هوی دبهرینی نابیتی(۱۸۷): ﴿اَجَلٌ لَّکُمْ لَیْلَةُ الصَّیَامِ الرَّفْتُ اِلٰی نَسَائِکُمْ﴾ نیتنکه:

— (احمدی) (ابوداودی) (حاکم) لهریگی (عبدالرحمن) ی کوپی (ابی لیلی) هوه ، شویش له (معادی

کوپی) (جبل) هوه دهگیزیت هوه ، دملیت: لهرمه زاندا خملکی بو بریانگ نان و ناویان دهخواردو له گهل

ژنه کانیان دهنوسن، بیگومان شه نهگر دوی نوژی نیواره دهنوسنایه ، خو نهگر بنوسنایه خویان

دهگرت هوه له خواردن و خواردن هوه نریک کهرت هوه له نافرته ، نجا پیایو له پشتمیوانه کان

به ناوی (قیس) ی کوپی (هرمه) هوه نوژی خوتانی کردو نووست ، نان وای نه خوارد تا برژ بوی هوه ،

شر برژ سه غلته بوو ، (عمر) یش چوو لای خیزانه کی دوی لهوی پیشتر نوسنبوو ، نه وچا هاته

خرمت پیغه مبهی(۱۸۸) یو حاله کی بزگیای هوه ، خوی گهرش نایهتی: ﴿اَجَلٌ لَّکُمْ لَیْلَةُ الصَّیَامِ الرَّفْتُ اِلٰی

نَسَائِکُمْ﴾ تا ﴿لَمْ اَکْمُوا الصَّیَامَ اِلٰی الْاَسَلِ﴾ نارد. شه فرموده یش به ناوبانگه (مشهوره) له (ابن ابی لیلی) هوه

گیزا و متهوه ، به لام له (معادی) ی نه بیستوهه و نریای نه ویش فرموده که (شواهد) ی زورم له ریگی ترموه

هاتوه (بخاری) له ریگی (براه) هوه دهگیزیت هوه ، دملیت: هاره لانی پیغه مبهی(۱۸۹) نهگر یه کیکیان بهرژوبویه

سورة البقرة

البقرة

[۲۷۰] ﴿نَذِرْ﴾: نه زری کرد (لهووی

فاده میزد به پیوستی ده گپری له سر
خوی). [۲۷۱] ﴿تَبٰرَکَ﴾: تبارک دوا:دهر بیخه. ﴿فَبِعَمٰی﴾: دهر خستنی
باشترین شته. [۲۷۲] ﴿یٰۤاَیُّهَا الْکَافِرُ﴾:پاداشته که ی چند جار وهرده گری.
[۲۷۳] ﴿اٰحْصِرُوْا﴾: تیکوشان و فیربوونی زانست ریسی لی گرتوون
کاریکه. ﴿ضَرْبًا﴾: مه ولدان بو بژنویپه یاد کردن. ﴿التَّعَفُّفُ﴾: خو پاراستن
له دست پانکرده وه. ﴿الْحَافِیَ﴾: زور

لیکردن.

* پیغمبر (ﷺ) ده فرموی: ﴿فَیْرَیْیِیْ رَهْوَ
نی یه له دو شتدا نه بی: به کم: پیایک
خوای گوره قورئانی پیبه خشییوه،
شهو رۆژ دهوری ده کاتوهو ده بخوئییت،
دوه میش بریتیه لهووی: پیایک مالی
پیدراوهو به شهو رۆژ ده بیبه خشییو
نایگریته وه له خلی.﴾ [متفق علیه].

- بنووستایه پیش شهوی بریانگ بکاتوه،

لهوا دواپی نان و ناوی نه ده خواردو شهو رۆژ ده برسیتی هلی ده کرد تا ده گیشته وه
نیواری دووم. (قیس) ی کوپی (صرمه) ی (نه نصاری) به رۆژوو، کاتی بریانگ به ژنه که ی
وت: شیومان همیه، وتی: نه خیر! به لام همل ده دم شتیکت بو ناما ده کم، (قیس) یش به رۆژ
خهریکی یش و کاریو رۆژماندو دهو، خه بر دیه وه نووست، کاتیک ژنه که ی گه پرایه وه بهم
حاله وه بیی وتی: به خیر نه میته وه، بویه بیانیبه که یی له نیوه رۆژا بی هوش کومت و بورایه وه،
لهم بهو دوه میان بو پیغمبر (ﷺ) گنپرایه وه ثایه تی ﴿اَحْلَ لَکُمْ لَیْلَةَ الصَّیَامِ الرَّفَثِ اِلٰی
نَسَاکُمْ﴾ دابه زو زور خوشحال بو پی، دواتر ﴿وکلوا و اشربوا حتی یتبین لکم الخط الایض من
الخط الاسود﴾ دابه زی. هره وه (بخاری) له (براه) وه ده گپریته وه، ده لی: کاتیک رۆژی
مانگی به مزان فرزکرا! یاران لهوا و سه ره کانیا نزی نه ده بو نه وه به در ژایی مانگی به مزان،
بهم به قناره ش زیاتر پییشیان ده خواردوه وه به زور دانیان به خو یاندا ده گرت، په ره و ده گاریش
ثایه تی: ﴿عَلِمَ اللّٰهُ اَنْکُمْ کُنْتُمْ تَخْتٰلَوْنَ اَنْفُسَکُمْ فَاَبَ عَلَیْکُمْ وَعَفَا عَنْکُمْ﴾ دابه زاندا. (احمد و) (ابن
جریر و) (ابن ابی حاتم) ده گپریته وه له باوکی (کعب) ی کوپی (مالک) وه ده لی: خه لکی له مانگی
به مزاندا نه گه پیش به بریانگ به خوتنایه و دواپی به ناگابهاتنایه ته وه نان و ناوو خیزانه کانیا ن
له خو یان حرام ده کرد تا نیواری داهاتوو، رۆژکیان (عم) له مخرمت پیغمبر (ﷺ) بو -

وَمَا اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِلٰکَ اللّٰهِ
یَسْلَمْهُ. وَمَا لِلظّٰلِمِیْنَ مِنْ اَنْصَارٍ ۝۲۷۱ اِنْ تَبْذُوْا
الصَّدَقٰتِ فَنِعِمَّا هِیَ اِنْ تَخْفُوْهَا وَتُوْثِقُوْهَا اَلْفَمْرَءَۃُ
فَهُوْ خَیْرٌ لَّکُمْ وَیُکْفِرْ عَنْکُمْ مِّنْ سَبِّاَیْکُمْ
وَاللّٰهُ یَعْمَلُوْنَ خَیْرًا ۝۲۷۲ لَیْسَ عَلَیْکَ هُدٰیهُ
وَلَیْسَ عَلَیْکَ اِلٰهٌ مِّنْ دُوْنِ اللّٰهِ یَهْدِیْ مَنْ یَّشَآءُ وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَیْرٍ
فَلَا تُنْفِیْکُمْ وَمَا تُنْفِقُوْنَ اِلَّا اَنْیَمَکَ وَجْهَ اللّٰهِ
وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَیْرٍ یُّوْفَّ اِلَیْکُمْ وَاَنْتُمْ لَا تَظْلَمُوْنَ
۝۲۷۳ اَلْفُقَرَاءُ الَّذِیْنَ اُحْصِرُوْا فِی سَبْلِ اللّٰهِ
لَا یَسْتَطِیْعُوْنَ ضَرْبًا فِی الْاَرْضِ یَحْسَبُهُ
الْجَاهِلُ اَغْنِیَآءَ مِنَ التَّعَفُّفِ یَعْرِفُهُمْ بِسَبِّهِمْ
لَا یَسْئَلُوْنَ النَّاسَ اِلْحَاقًا وَمَا تُنْفِقُوْا مِنْ خَیْرٍ
فَاِلٰکَ اللّٰهُ یَعْلَمُ ۝۲۷۴ الَّذِیْنَ یُنْفِقُوْنَ اَمْوَالَهُمْ
بِاِیْدِیْهِمْ وَالتَّهَادِیْ سِرًّا وَعَلٰنِیَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَلَا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَلَا هُمْ یَحْزَنُوْنَ ۝۲۷۵

سورەتی (البقرة) جزی (٢)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

[٢٧٥] ﴿الرَّبِّ﴾: سوو (زیاده) که

قهرزدهر له قهرز پیدراوی ده سیئیت

بهرامبر شو ماله ی له لایه تی.

﴿لَا يَقُومُونَ﴾: مه لئاسنوه

(له گۆره کانیان روژی قیامه ت).

﴿يَتَخَبَّطُهُ﴾: فیتی لیدینی و ده یاسینی و

ده یکی شیت به زه ویدا. ﴿الْمَسْ﴾: ده ست

لیوه شان و شیتی. ﴿فَانْتَهَى﴾: واز

له سوو خواردن بهیئیت. ﴿مَا سَلَفَ﴾:

شه و به سه رجوه له تاوانی خواردنی

سوو پینش حهرا مکردنی.

[٢٧٦] ﴿يَمْحَقُ﴾: که م و بی بهر که تی

ده کات. ﴿وَيُرِي الصِّدْقَ﴾: خیره چاکه

زیادی ده کات و پر فیهی ده کات

له و دنیا داو دوازی ش پاداشتی

چهند جاره یه. ﴿أَنَّهُمْ﴾: که سیکی

پر تاوان و گونا هبار. [٢٧٧] ﴿أَقَامُوا

الصَّلَاةَ﴾: نویژ نه جام دهن.

الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَقُومُونَ إِلَّا كَمَا يَقُومُ الَّذِي
يَتَخَبَّطُهُ الشَّيْطَانُ مِنَ الْمَسِّ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا إِنَّمَا الْبَيْعُ
مِثْلُ الرِّبَا وَأَحَلَّ اللَّهُ الْبَيْعَ وَحَرَّمَ الرِّبَا فَمَنْ جَاءَهُ مَوْعِظَةٌ
مِّنْ رَبِّهِ فَانْتَهَى فَلَهُ مَا سَلَفَ وَأَمْرُهُ إِلَى اللَّهِ وَمَنْ عَادَ
قَالَ اللَّهُ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِي آلِهَةً حَقَرْتُمْ أَهْلَهُمْ
فَبَارِكُوا لَهُمْ فِي مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ٢٧٦ إِنَّ الَّذِينَ
يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَتَغَيَّرُونَ ٢٧٧ إِنَّمَا يَتَاَبَعُهُمْ فِي
أَعْمَارِهِمْ خِزْيًا إِنَّهُمْ فِيهَا لَكَافِرُونَ ٢٧٨ وَلَهُمْ فِيهَا
عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٧٩ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ الرِّبَا لَا يَتَغَيَّرُونَ ٢٨٠
إِنَّمَا يَتَاَبَعُهُمْ فِي أَعْمَارِهِمْ خِزْيًا إِنَّهُمْ فِيهَا لَكَافِرُونَ ٢٨١
وَلَهُمْ فِيهَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ٢٨٢

[٢٧٨] ﴿ذُرُوا﴾: وازی لی بینن. [٢٧٩] ﴿فَادُّوا﴾: بزانی و دلفیابن. ﴿رُؤُوسَ أَمْوَالِكُمْ﴾: شه

ده ست مایه یه سووی تیکه له بهوه. ﴿لَا تَظْلُمُونَ﴾: سه متان لی نه کری بهوه ی

له ده سما یه که تان کهم بکری تهوه. [٢٨٠] ﴿عُسْرَةَ﴾: بار لاری و کهم ده ستی. ﴿نَظْرَةً﴾:

ماوه پیدان و دواختن. ﴿مِثْرَةَ﴾: بار چاک بوون. ﴿وَأَن تَصَدَّقُوا﴾: لییبورن.

- بهر یانگی کردو که پاره و وستی له که خیزانه که ی دا دروست بیئت، شه ویش وتی: من

نوستووم، وتی: (من نه نوستووم)، نجا چوه لایو، (که ب) یش هه مان ره قاری (عمری کردو،

بو به یانیه که شی) (عم) چوه خز مه تی پیغه مبر) (و پی) پا که یاند؛ شه وجا نایه تی: ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾

نازلیوو. (بخاری) له (سهل) کوری (سهل) ده ده گری تهوه، ده لیئت: نایه تی: ﴿وَكُلُوا وَاشْرَبُوا حَتَّى

يَتَبَيَّنَ لَكُمُ الْخَيْطُ الْأَبْيَضُ مِنَ الْخَيْطِ الْأَسْوَدِ﴾ و ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾ دا بهزی، نجا پیوان شه که به روژو

بوونایه په تیکی سپی و رهشیان ده به ست به قاجی خویانه و به دروام ده یان خواردو

ده یان خواردوه تا هردو په ته کیان به چاو ده بینی، نجا خوی گه وه: ﴿مِنَ الْفَجْرِ﴾

دابه زاندو، ئیت بویان ده که وت پروردگار مه به ستی شه و پوژه.

[۲۸۲] ﴿تَدَانِشُمْ﴾: قهرزو مامه له تانکرد.

﴿أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾: کاتیک دیاریکراو. ﴿لَا

يُنَابُ﴾: یتکه نه گریت و بهیلت.

﴿وَلْيُمْلِلْ﴾: بیا دانی پیدا بنی و

بیلت. ﴿لَا يَخْشُ﴾: لیس دانمیری و

که می نه کات. ﴿سَفِيهَا﴾: کهم عه قل و

گه مره. ﴿ضَعِيفًا﴾: مندال یان پیریکی

په که و توو. ﴿تَضِلُّ﴾: له میری بچیت. ﴿لَا

تَسْأَمُوا﴾: بی تاقت و مه لوول مین.

﴿أَقْسَطُ﴾: داد پهر و مرتره. ﴿أَقْصَمُ

لِلشَّاهِدَةِ﴾: به میزترو پت و تره

له به جیهیانی دا به شیوه به کی راست.

﴿أَدْنَى﴾: شیاوو باشتره. ﴿أَلَّا تَرْتَابُوا﴾:

گو ماتان نه بیت (له چونیتی قهرزه که و

نه اندازو کاته کی). ﴿تَذِيرٌ وَلَئِنْ﴾:

دیگو پنهوه ده ست بده ست و

به ها کی و مرده گرن و دوا ناخن.

﴿لَا يَضَارُّ﴾: زیان نه به خشیت.

يَقَابُهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا تَدَانِشُمْ بَدَنَ إِلَى أَجَلٍ مُّسَمًّى
فَاكْتَبُوهُ وَلْيَكْتُب بَيْنَكُمْ كَاتِبٌ بِالْعَدْلِ وَلَا يَأْب
كَاتِبٌ أَنْ يَكْتُبَ كَمَا عَلَّمَهُ اللَّهُ فَلْيَكْتُبْ وَلْيُمْلِلِ
الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ وَلْيَتَّقِ اللَّهَ رَبَّهُ وَلَا يَبْخَسَ مِنْهُ شَيْئًا
فَإِنْ كَانَ الَّذِي عَلَيْهِ الْحَقُّ سَفِيهَا أَوْ ضَعِيفًا أَوْ لَا يَسْطِيعُ
أَنْ يُدِلَّ فَهُوَ فَلْيُمْلِلْ وَلْيُتِمَّ بِالْعَدْلِ وَاسْتَشْهِدُوا شَهِيدَيْنِ
مِنْ رِّجَالِكُمْ فَإِنْ لَمْ يَكُونَا رَجُلَيْنِ فَرَجُلٌ وَامْرَأَتَانِ
يَعْلَمُ رَضْوَانَهُمَا مِنَ الشَّهَادَةِ أَنْ يُضِلَّ أَحَدُهُمَا فَمَنْ ذَكَرَ
أَحَدَهُمَا الْآخَرَى وَلَا يَأْبَ الشَّهَدَاءُ إِذَا مَا دُعُوا وَلَا تَسْأَمُوا
أَنْ تَكْتُبُوهُ صَغِيرًا أَوْ كَبِيرًا إِلَى أَجَلٍ ذَلِكُمْ أَقْسَطُ
عِنْدَ اللَّهِ وَأَقْوَمُ لِلشَّهَادَةِ وَأَدْنَى أَلَّا تَرْتَابُوا إِلَّا أَنْ تَكُونَ
تِجَارَةً حَاضِرَةً تُدِيرُونَهَا بَيْنَكُمْ فَلَيْسَ عَلَيْهِ جُنَاحٌ
أَلَّا تَكْتُبُوهَا وَأَشْهِدُوا إِذَا تَبَايَعْتُمْ وَلَا يُضَارُّ كَاتِبٌ
وَلَا شَهِيدٌ وَإِنْ تَقَاعُوا فَإِنَّمَا فَسُوقٌ بَيْنَكُمْ فَاتَّقُوا
اللَّهَ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْغِ كُلَّ شَيْءٍ عَنِ

﴿فُسُوقٌ﴾: سه ریچی و ده رچیون له فرمان.

سه بارت به ﴿وَلَا تَبَايَرُوهُنَّ﴾: له (قاده) وه ده گپنه وه، ده لیت: نه گس به کیک له ها وه لان
له مرگ و متدا به میته وه (اعتکاف) ی به ستایس دوا یی ده ریچو وایه، نهوا دیوست ده بوو له گهل
خیزانه کی به یی و ویستی خو ی بوونهش نایته ﴿وَلَا تَبَايَرُوهُنَّ وَالنَّمُّ هَاجِرٌ فِي الْحَسْبِ﴾
دابه زیه خوار وه.

هو دیه زنی نه می (۱۸۸): ﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ﴾ نه میته که:

- له (سعدی) کوپی (جیر) وه ده گپنه وه، ده لیت: مه ردو خیزانی (قیس) ی کوپی (عباس) و،
(شوع) ی (خضرمی) نا کوکی که و ته نیوانیان له سر زمو یه که: (امرؤ القیس) ویستی سویند
بخواتو، نهام نایته تش دهره ق بوا نازلیو.

هو دیه زنی نه می (۱۸۹): ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهِلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجِّ﴾ نه میته که:

- له (ابن عباس) وه ده گپنه وه، ده لیت: خه لکی پرساریان کرد له پیغه مبهری خوا (س) سه بارت
به نوی بوونه وه مانگه کان، پهر و درگاریش نهام نایته ی دابه زاند. له (ابی العالیه) وه
ده گپنه وه، ده لیت: ها وه لان پرساریان له پیغه مبهری خوا (س) کردو و تیان: بوچی نوی
بوونه وه مانگه کان ناوایه؟ نهام نایته تش ها ته خوار وه، مه روه (ابن عباس) و (معانی) ی -

سورہتی (البقرة) جزوی (۳)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۲۸۳] رَهَانٌ: بامرته (گرتنی مالیکی

قمرزیندراوه بؤ نهوئی (قمرزدهر) مهقی خوی لی هه لبرگرت نه گهر قمرزیندراو توانای دانوهی قمرزه کی نه بوو، (رهمن). اَمِنْ بَعْضُكُمْ بَعْضًا:

هه نديکتان متمانهی هه بوو بهمه نديکی تر تان. اِئِمَّ قَلْبُهُ: دلی پیسه. [۲۸۴] يَحَاسِبُكُمْ: ليتان ده پرسيته وه. [۲۸۵] غُفِرَ لَكَ: داوای لي بوردن له تو ده کهي.

[۲۸۶] وَسَعَهَا: به پیتی توانای خوی. لَهَا مَا كَسَبَتْ: پاداشت ددریته وه سوود مهند ده بیئت به هوئی کرده وه چا که کانی. عَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ:

سزا ددری و زیانی پیده گات به هوئی کرده وه خراپه کانی. لَا تَوَاحِدُنَا: لیمان مه گره. اَصْرًا: کولی قورس. لَا تَحْمِلُنَا: مه یخه نه ستومان. لَا

طَافَةٌ: له وزه ماندا نه بیئت. مَوْلَانَا: پشت و پهنا.

- کوپی (جبل و) (تعلبه) کوپی (غنمة) دملین: وتمان نهی پیغه مبری خوا هوئی چی به مانگ هه وول و کوتای وهک ده وول له یهکی باریک دوست پیده گات له سر یه که تهر؟ پاشان گه وه ده بیئت و ریک ده بیئت و ده گهری، ئنجا هیدی هیدی کم ده گات و ده گهریته وه سهرباری پیشووی خوی و هه میسه له سر یه که بار را گهر ناییت؟ بویه نایه تی: «يَسْأَلُكَ غِنَى الْآخِلَةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاسِ وَالْحَجُّ» «وَلَيْسَ الْبِرُّ نَارًا لِبُوءٍ».

پیشوا (بوخاری) له (براء) وه ده گهریته وه، دملیت: له سر ده می نه فامیدا نه گهر ئی حرامیان بهیستایه نهوا له پشت وه ده هاتن بؤ (بیئت)، پهر و مر دگاریش نایه تی: «لَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَكُونَ الْيَتِيمَ مِنْ ظُهُورِهِ» دله زاند.

- (ابن ابی حاتم و) (حاکم) له (جابر) وه، ده گهریته وه، دملیت: هوزیکسی قورمیشی بهناوی (حُمُس) وه له گهل ئی حرام دا له درگا گانه وه ده هاتنه ژور ووه، به لام پشتیوان و سهرجم عهر به کان له درگا وه ده هاتنه ژور ووه، له کاتی ئی حرامسدا، به لام له کاتی که دا پیغه مبری خوا (له بیستانیکدا بوو بینیان له دروازه ی ناسایی بیستانیکه وه هاته دهر وه (یه کسمی) بهیوایدا =

وَلَنْ كُنتُمْ عَلَى سَفَرٍ وَلَمْ تَجِدُوا كَاتِبًا فَرِهْنَ مَقُومَتَهُ فَإِنْ أَثِمَ بَعْضُكُمْ بِبَعْضٍ فَيُولَى أَوْ تَمِنَ آمَنَتَهُ وَلَيْسَ اللَّهُ رَبَّهُ وَلَا تَكْتُمُوا الشَّهَادَةَ وَمَنْ يَكْتُمْهَا فَإِنَّهُ عَنِ اللَّهِ قَلْبُهُ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ۝۸۳ يَوْمَئِذٍ مَتَّوِّاتٍ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِنْ تُبَدُّوا مَا فِي أَنْفُسِكُمْ أَوْ تُخَفُّوهُ يَخَاسِبُكُمْ بِهِ اللَّهُ فَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۸۴ أَمَّا أَرْسُولُ يَمَّا أَنْزَلَ إِلَيْهِ مِنْ رَبِّهِ وَالْمُؤْمِنُونَ كُلٌّ آمَنَ بِاللَّهِ وَمَلَكِيهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ لَا تَعْرِفُونَ بَيْنَ أَحَدٍ مِنْ رُسُلِهِ وَقَالُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غُفِرَ لَكَ رَبَّنَا وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۝۸۵ لَا يَكِلُفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا وُسْعَهَا لَهَا مَا كَسَبَتْ وَعَلَيْهَا مَا اكْتَسَبَتْ رَبَّنَا لَا تُؤَاخِذْنَا إِنْ قَسِينَا أَوْ أَغْطَا رَبَّنَا لَا تَحْمِلْ عَلَيْنَا إصْرًا كَمَا حَمَلْتَهُ عَلَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِنَا وَلَا تُحْمِلْنَا مَا لَا طَاقَةَ لَنَا بِهِ وَاعْفُ عَنَّا وَاعْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا أَنْتَ مَوْلَانَا فَانصُرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ۝۸۶

سورتهی ﴿ال عمران﴾

سُورَةُ الْاٰنْشُرَاقِ

سُورَةُ الْاٰنْشُرَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْعَلِيُّ الْغَنِيُّ ۚ زُلْ عَلَيْهِ الْكِتَابُ
بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ وَأَنزَلَ التَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ مِنْ
قَبْلُ هَٰذَا لِلَّذِينَ آمَنُوا أَفْئَاتُ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ لَهُمْ
عَذَابٌ شَدِيدٌ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو نِقَامٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَخْفَىٰ عَلَيْهِ
شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ ۚ هُوَ الَّذِي يُصَوِّرُكُمْ
فِي الْأَرْحَامِ كَيْفَ يَشَاءُ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ هُوَ
الَّذِي أَنزَلَ عَلَيْكَ الْكِتَابَ مِنْهُ آيَاتٌ مُحْكَمَاتٌ هُنَّ أُمُّ الْكِتَابِ
وَأُخَرُ مُتَشَابِهَاتٌ فَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ زَيْغٌ فَيَتَّبِعُونَ مَا تَشَابَهَ
مِنْهُ ابْتِغَاءَ التَّفْتِيهِ وَابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ ۚ وَمَا يَسْلُمُ تَأْوِيلُهُ إِلَّا اللَّهُ
وَالرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ يَقُولُونَ ءَامَنَّا بِهِ ۚ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ رَبِّنَا وَمَا يَذَّكَّرُ
إِلَّا أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ رَبَّنَا لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا بَعْدَ إِذْ هَدَيْتَنَا وَهَبْ
لَنَا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً إِنَّكَ أَنْتَ الْوَهَّابُ ۚ رَبَّنَا إِنَّكَ جَامِعُ
النَّاسِ يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْعِمْدَ ۚ

[۱] ﴿الْم﴾: به تلف ، لام ، میم
دهخونریتهوه [۲] ﴿الْحَقِّ﴾: زبانیکی
زیندوو بی فهوتان ﴿الْقِصَمُ﴾:
سهرپرشتیاریکردن و بهرپرکردنی
کاره کان بهوپهپی لیهاتنهوه.
[۳] ﴿بِالْحَقِّ﴾: راستی لهخوگرتهوه چ
لهحوکم و هوالی راست. ﴿لَا بَيْنَ
بِدِيهِ﴾: نهوکتیبه ئاسمانیانهی پیئشوو.
[۴] ﴿الْفَرْقَان﴾: شهوی جیواواری
پیئدهکریت لهنیوانی راستی و ناههقدا.
[۵] ﴿لَا يَخْفَى﴾: ون نابیت.
[۶] ﴿يُصَوِّرُكُمْ﴾: دروستان دهکات
لهوشیوهیهدا خوئی ویستی لییهتی.
﴿الْأَرْحَام﴾: شویئی دروستیوونی مناله
لهنافرتهدا. [۷] ﴿مُحْكَمَاتٍ﴾: دامهزراوه
بهپروونی و بهلگهکانیشی چهسپاون
لهسر شهوی هاتوته خواری

لههال و حرام. ﴿أُمُّ الْكِتَابِ﴾: بناغوس بهرتهی فرمان و حوکهکانی. ﴿مُتَشَابِهَاتٍ﴾:
ئهگهری همه جور هلهدهکریت، یان پوون نابیتنهوه مهگه بهتیروانینیکی وردو
سهرنجدار. ﴿زَيْغٌ﴾: لادان و دهرچوون له راستی بو ههواو نارموزوبازی. ﴿ابْتِغَاءَ
الْفِتْنَةِ﴾: لهبرتهوهی به گومان و شیواندن و چهواشهکردن خهکی تووشی فیتنه بکهن.
﴿ابْتِغَاءَ تَأْوِيلِهِ﴾: لهبر شهوی بهو شیوازهی خویشان دهیانوهیوت رافهی
بکهن. ﴿الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ﴾: شهو زانایانهی شارهزان لهزانستهکیاندوو پاراستویانه
بهشیوازیك هیچ گومانیک پوویان تی نهکات. ﴿وَمَا يَذَّكَّرُ﴾: تی ناگات و فیئری
حیکمهتهکشی نابیت. [۸] ﴿لَا تُخِزْ قُلُوبَنَا﴾: دلهکانمان لاهده لهراستی و پیئماییی
کردن.

-(قطبه)ی کوپی (عامری لهنصاری) هات، یارانیش وتیان: پیئهمبری خوا (قطبه)ی کوپی
(عامر) پیوازیکی خرابه، شهویش لههمهان دهرگاهه هاته دهرموه، پیئهمبری خواش (ه)ی
پرسی: چی وای لیئکریت بهدوای مندا بیت؟ وتی: تووم بیئی وادهکیت منیش وام کرد. وتی:
من (زور بهلهم) (قطبه)ش وتی: کهواته منیش لهسر همهان شاینی تووم. ئنجا پهرومردگار
نایهتی: ﴿لَيْسَ الْبِرُّ بِأَنْ تَأْكُلُوا الثَّوْتِ مِنْ ظُهُورِهَا﴾ ی دابهزانده.

سُورَةُ الْاٰنْشَارِ

الْاٰنْشَارِ

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ تُفِخَ عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَدُهُمْ
مِنْ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَئِكَ هُمْ وَقُودُ النَّارِ ۖ كَذَّابٍ أَلِ
فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ
وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُكُمُ
وَتُحْشَرُونَ إِلَىٰ جَهَنَّمَ وَبِئْسَ الْمِهَادُ ۖ قَدْ كَانَ
لَكُمْ آيَةٌ فِي فِئْتَنِ التَّنْفِيزَةِ تَقْتُلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
وَأُخْرَىٰ كَافِرَةٌ يَرَوْنَهُمْ مِثْلَ نِسَاءٍ ظَلَمْنَهُنَّ اللَّهُ
يُؤَيِّدُ بَصُرَهُمْ مِنْ بُيُوتِهِمْ لَا تَعْلَمُ فِي ذَلِكَ لِمَ تَعْلَمُ لَا تُؤَيِّدُ
الْأَبْصَارَ ۖ قُلْ لِلنَّاسِ حُبُّ الشَّهَوَاتِ مِنَ النِّسَاءِ
وَالْبَنِينَ وَالْقَنَاطِيرِ الْمُقَنْطَرَةِ مِنَ الذَّهَبِ وَالْفِئْتَةِ
وَالْحَبْلِ الْمُسْوَمِ وَالْأَنْعَامِ وَالْحَرْثِ ذَلِكَ مَتَّكُ
الْحَيَوَةِ الدُّنْيَا وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَقَابِ ۖ قُلْ
أَوْفَيْتُكُمْ بِعَهْدِي لَئِنْ أَتَقُوا عِنْدَ رَبِّهِمْ حَتَّىٰ
تَخْرُجُوا مِنْ تَحْتِهَا لَا تَهْلِكُمْ فِيهَا أَنْفُسٌ مُطَهَّرَةٌ
وَرِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۖ

[۱۱] ﴿كِدَابٌ﴾ وہ کہ پیشو خوی،
[۱۲] ﴿بِس﴾ خراپترین، ﴿المهاد﴾ لانکہ،
یا لانہ، [۱۳] ﴿آیۃ﴾ بہلنگو نیشانہ،
[۱۴] ﴿زین﴾ جوان و قہشنگ
بووہ، ﴿الشہوات﴾ نہی شتانی نہفس
حمزی لیتہکات، ﴿البین﴾ کجرو کج،
﴿القناطر﴾ مالنکی زور، ﴿المقنطرۃ﴾
زیاد، ﴿المسومۃ﴾ فیرکراو، گورج و
گول و وردو جوان، ﴿الانعام﴾ وشترو
مانگا و مہو بز، ﴿الحرب﴾ کشتوگاں
لہدانیوئلہ نہمام و درخت، ﴿حسن
المآب﴾ شوینکی باش بوی بگہرتنہوہ
کہہمہشتہ، [۱۵] ﴿مطہرۃ﴾ پاک و
بہدہر لہو حالہتانی کہدیت بہسہر
ثنائی دنیا دا، ﴿رضوان﴾ رازی بوون،

- (طیالسی) لہ (مسند) مکیدا لہ (برام) ہوہ
دہگہرتنہوہ، دہلینت: پشٹیوانہکان لہگہر
لہسہفہر بگہرانیاتہوہ کہسیان لہدہرگاوہ
نہدہچوونہ ژورہوہ، نہم نایہتہش لہسہر
لہوہ دابہزی، (عبدی) کورہی (حمید) لہ (قیس) کورہی (جتری) نہشلی) ہوہ دہگہرتنہوہ،
دہلینت: نہگہر لیہرامیان بہستایہ لہوہ رؤتیک لہدہرواہی دہرگاکانہوہ نہدہچوونہ ژورہوہ،
بہلام (حمس) بہپیچوانہی لہوانہوہ بوون، پیغہمہری خوا (۱) لہبیستانتیک دابوہ پاشان
لہدہرواہی سہرہکی بیستتانہکہوہ ہاتہ دہروہ، پیانیکیش شوینی کہوت ناوی (رفاعۃ) ی
کورہی (تابوت) بو، لہ (حمس) یہکان نہبوو، ہاوہلان وتیان: نہی پیغہمہری خوا (۲) (رفاعہ)
دوہ ہوہ ہوہ، پیغہمہریش (۳) قی پرسی: چیت کرد؟ وتی: شوین پی تی توہ ہلگرت،
پیغہمہر (۴) لہرووی: من (حمس) یم، کایراکیش وتی: خواوہی یہک ناینین، ننجایہتی:
﴿ولیس الیر بان تاتوا البیوت من ظہورہا﴾ دابہزی،

ہوہ دابہزینی ثلیمتی (۱۹۰) ﴿وقالوا لی سبیل اللہ﴾ ثلیمتکہ:

- لہ (ابن عباس) ہوہ دہگہرتنہوہ، دہلینت: نہم نایہتہ لہ (پیماننامہی حودہیبیہ) دا ہاتہ خوارہوہ،
کاتیک ریگری کرا لہوہ پیغہمہری خوا (۱) (بجیتہ ناو) (مککہ) پو پیماننامہیہکی لہگہر
موشریکانی قورہیشدا بہست، ریکہوتن لہسہر بہجینگہیاندنی (عمرہ) لہسالی داہاتووا، بق
سالی داہاتووش پیغہمہری یاران نامادہبوون بق بہجینگہیاندنی (عمرہ) ہی پیشوو (عمرۃ القضاء)
ترسان لہوہی (قوریش) پیماننامہکی نہباتہ سہرو دیسان ریگیان نہدہن بگہنہ (مسجد الحرام) -

[۱۷] ﴿الْفَاتِحَةِ﴾: نهوانه ی گویرایهلی و

گهردن که چن بؤ خوا. ﴿الْاَسْحَارِ﴾:

کوتایی شهی که میله پیش بهیانی.

[۱۸] ﴿شَهِدَ اللَّهُ﴾: نهوه ی بؤ بهنده کانی

روونکردو تهره به بهلگه ی دیارو

ناشکرا. ﴿فَانِمَا بِالْقِسطِ﴾: دادوهری

دهکات له نتوان دروستکراوه کانی دا

به به کسان. [۱۹] ﴿الَّذِينَ﴾: شهریمعت و

گویرایهلی و پایه بندی به ندایه تی (بؤ

خوا). ﴿فَیَا بَیْنَہُمْ﴾: له بهر داوای

دهسه لات و پیشه وایه تی له ناو خو یاندا.

[۲۰] ﴿حَلْجُولَ﴾: ده ده موی درایه تی ان

کردیت. ﴿اَسْمَنتُ وَجْهَیَ لِلَّهِ﴾: پایه بند بووم

بؤ خوا به دل و زمان و هه مو

له نداهه کانی لاشه م. ﴿الْاُمَمِیْنَ﴾:

نهوانه ی هاوه لیان پهیدا ده کرد

له عمر به کانی که نه خوینده وار بوون.

﴿تَوَلَّوْا﴾: پشتیان هه لکرد. [۲۲] ﴿حَبِطَتْ

الَّذِينَ یَقُولُونَ رَبَّنَا اِنَّا فَاغَوْنَا عَنْ دُؤْبَا وَفَا
عَذَابِ الْاَنَارِ ﴿۱۷﴾ الصَّٰدِقِیْنَ وَالصَّٰدِقِیْنَ وَالْمُتَّقِیْنَ
وَالْمُتَّقِیْنَ وَالْمُتَّقِیْنَ بِالْاَسْحَارِ ﴿۱۸﴾ شَهِدَ
اللّٰهُ اَنْهَ لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْمَلِکُ وَهُوَ الْعَلِیْمُ بِالْقِسطِ
لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ الْعَزِیْزُ الْعَلِیْمُ ﴿۱۹﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ عِنْدَ
اللّٰهِ اِلَّا سَلَمٌ وَمَا اخْتَلَفَ الَّذِیْنَ اَوْثَرُ الْكِتٰبِ اِلَّا مِنْ
بَعْدِ مَا جَاءَهُمْ اَمْرٌ بَعْثًا مِنْهُمْ وَمَنْ یَکْفُرْ بِاٰیٰتِ
اللّٰهِ فَاتَّكَلَّ اللَّهُ سَرِیْعَ الْحِسَابِ ﴿۲۰﴾ اِنْ جَاوَزَ فَقَدْ اَسْلَمْتُ
وَجْهَیَّ لِلَّهِ وَمَنْ اَتْبَعَ مِنْ لَّدُنْ اَوْثَرُ الْكِتٰبِ وَالَّذِیْنَ
اَسْلَمْتُمْ اِنْ اَسْلَمْتُمْ فَقَدْ اَفْتَدَوْا وَاِنْ تَوَلَّوْا لَمَّا
عَلَيْکَ الْبَلٰغُ وَاِنَّهٗ بِبَصِیْرٍ اَلْبَیِّنِ ﴿۲۱﴾ اِنَّ الَّذِیْنَ یُکْفُرُوْنَ
بِاٰیٰتِ اللّٰهِ وَیَقْتُلُوْنَ النَّبِیَّیْنَ بِغَیْرِ حَقٍّ وَیَقْتُلُوْنَ
الَّذِیْنَ یَاْمُرُوْنَ بِالْقِسطِ مِنَ النَّاسِ فَنُفِثْهُمْ
بِعَذَابِ اَلِیْمٍ ﴿۲۲﴾ اُولٰٓئِکَ الَّذِیْنَ حَبِطَتْ اَعْمَالُهُمْ
فِی الدُّنْیَا وَفِی الْاٰخِرَةِ وَمَا لَهُمْ مِنْ شَیْءٍ

اعمالهم): کرده ده چاکه کانیان پووجهل بووه و پاداشته که شیان له کیس چوو.

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾) ده فرموی: (په روم دگار ده فرموی: نه ی نهوه ی شادمه هرکات تو

نز او پارانه ومه لیبه کیت: نهوا من لیث خوش ده بوو باکم نه یه، نه ی نهوه ی شادمه، گهر گوناوه

تاوانه کانت به نه ندازه ی نیوان ناسمان و زهوی بیت به لام بگهریت تهره بؤ لام داوای لیخوش بوون

لیبه کیت نهوا بیگومان لیث ده بووم، نه ی نهوه ی شادمه: گهر تو به نه ندازه ی خاک و خو لی سر

زهوی گوناوه بکیت و پاشان داوای لیخوش بوون لیبه کیت، نهوا منیش به همان نه ندازه لیث

خوش ده بوو به مهرجیک هاومله بؤ پهیدا نه کیت). [اخرجه الترمذی وقال: حدیث حسن].

و تووشی کوشتار بین، هاوه له کانی بیزار بوون لهوه ی گهری ده ی شهرین له مانگی (حرام) دا،

په روم دگاریش نهوا نایه ته ی دابه زاند. (ابن جریر) له (قتاده) وه ده گهریت تهره ده لیث: پیغه مبهری

خوا (﴿﴾) له گهل یارانی هاتن بؤ (عمره و)، نازله ی خو یان پی بوو بؤ سر برین دوا ی عمره نه مهش

له مانگی (ذی القعدة) یا بوو، پیغه مبهرو یاران گه یشتنه (خود به به)، موشریکه کانی ریگه یان

لی گوتن، پیغه مبهری خوا (﴿﴾) په یمانیکی له گهل به ستر له سر لهوه ی بگهریت تهره و سالی

داماتوو بیت بؤ (عمره)، له گهل هاتنی سالی داماتوودا پیغه مبهرو (﴿﴾) یاران (رمزای خو یان

لی بیت) هاتن تا گه یشتنه (مه ککه و) (عمره) یان کرد له مانگی (ذی القعدة) داو، سی شهو مانه مو،

پیشتیش موشریکه کانی (مه ککه) فخر و شان زیان ده کرد بهوه ی توانیو یانه بیان گهر نهوه، به لام

سووره نثی (ال عمران) جزئی (۲)

الحزب الثالث

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۲۳] ﴿نَصِيحًا﴾: به شیک. ﴿فَرِيقًا﴾:

کۆمهلیک له سهسر کردو زانا کان.

﴿مُعْضُون﴾: لانه ده نو پشت هه له ده کن.

[۲۴] ﴿لَنْ نَمْسَا﴾: بهرمان ناکه ویت.

﴿أَيَّامًا مَّعْدُودَاتٍ﴾: چه ند روزنکی

دیاریکراو. ﴿غَرَّهْم﴾: تووشی فیتنو

هه له خه تاندن و چاو چنۆکی کردن.

﴿يَقْتِرُونَ﴾: هه له ده به ستو درۆ ده کن.

[۲۵] ﴿وَلَيْتَ﴾: پیتی گه یشت و پیتی درا.

[۲۶] ﴿تُونِي﴾: پیتی ده ده ییت و

ده به خشیت. ﴿تَنْزِعُ﴾: لینی

ده ستینیت و ده ییریت. ﴿تَعِزُّ﴾: بلندو

سهری ده خه ییت. ﴿تَذِلُّ﴾: سهسر شوو

پیسوای ده که ییت. [۲۷] ﴿تَوَلَّجُ﴾:

ده که یته ناوی. ﴿بَغِيرِ حِسَابٍ﴾:

بی کو تای. [۲۸] ﴿أُولِيَاءَ﴾: هاوپی و

هاو ده. ﴿تَتَّقُوا﴾: راگرتنی دلی که سیک

له به الو ته ده هوی شهو خراپه ی

چاو ده وان لی کراوی. ﴿يُخَذَّرُكُمْ﴾: ده تا تر سی نیت. [۲۹] ﴿تَخَفُوا﴾: بیشار نه وه.

﴿صُدُّرْكُمْ﴾: نه فس و دلتان. ﴿تُدْرَهُ﴾: نا شکرای ده کن.

* پیغه مبهری خوا (۱۱) ده فهر مویت: (پهرومردگار ته ماشای له شو و لارو شیوازتان ناکات به کو

ته ماشای دله کانتان ده کات). (رواه مسلم).

- خوای گه وه پشتی شکاندن و له هه مان مانگدا بۆسالی دها تاقو چوونه (مه که هه وه،

پهرومردگاریش نه مان ته یته ناز لکرده خوار وه: ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ بِالشُّهُرِ الْحَرَامِ وَالْحُرُمَاتِ إِيَّاهُ﴾.

هوی دابه زینی نه یته (۱۹۵): ﴿وَأَلْفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ﴾ نه یته که:

- (بوخاری) له (خو زیفه) وه ده گپ نه وه، ده لیت: نه مان ته ده رهق به (به خینو کردن) (نفقه) نازل

بووه. (ابوداود) و (ترمذی) و (ابن حبان) و (حاکم) و فهرمو ده گپ ره وه کانی دی ده گپ نه وه له (ابو

ایوبی نه نصاری) یه وه، ده لیت: نه مان ته یته له سهسر نه یه گرومی پشتیوانه کان هاته خوار وه:

کاتی که خوای بالاده ست ئیسلامی بلا کرد وه ده ده ستی ریزی نایه سهسر هه ندیکمان، به نه ییتی

به وانی دیکه مان وت: مال و سامانمان فهوتا، پهرومردگاریش ئیسلامی به مه زن گرت، خو له که

ده ستان به سهسر مال و سامانه که ماندا بگرتایه، نه مان ده مان توانی نه وه به شه ی له کیس چووه

په ی به که نه وه، پهرومردگاریش به مان ته وه لامی دایته وه: ﴿وَأَلْفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ =

أَلَّا تَرَى إِلَى اللَّهِ أَنْتَ أَوْ تَوَاعِيْبًا مِنَ الْكِتَابِ يُدْعُونَ إِلَى كِتَابِ
اللَّهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ يَتَوَلَّى فَرِيقٌ مِنْهُمْ وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾
ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً وَغَرَّهم
فِي دِينِهِمْ مَا كَانُوا يَفْسُدُونَ ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ إِذَا جُمِعْتَهُمْ
يَوْمَ لَا رَيْبَ فِيهِ وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَا كَسَبَتْ وَهُمْ
لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ تُؤْتِي الْمُلْكَ
مَنْ تَشَاءُ وَتَنْزِعُ الْمُلْكَ مِمَّنْ تَشَاءُ وَتُعِزُّ مَنْ تَشَاءُ وَتُذِلُّ
مَنْ تَشَاءُ بِيَدِكَ الْخَيْرُ إِنَّكَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٦﴾ تَوَلَّجَ الْبَلَدَ
فِي النَّهَارِ وَتَوَلَّجَ النَّهَارُ فِي الْبَلَدِ وَتُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ
وَتُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَتَرْزُقُ مَنْ تَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ﴿٢٧﴾
لَا يَتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ الْمُكَفِّرِينَ وَلَا الْفَاسِقِينَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ وَمَنْ
يَفْعَلْ ذَلِكَ فَلَيْسَ مِنَ اللَّهِ فِي شَيْءٍ إِلَّا أَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ
تَقَةً وَيُذِخِرْكُمْ اللَّهُ نَفْسَهُ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ﴿٢٨﴾ قُلِ
إِنْ تَحْفَوا مَا فِي صُدُورِكُمْ أَوْ تَبْشُرُوا بِعَلَمِ اللَّهِ وَبِعَلَمِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢٩﴾

[۳۰] ﴿مَا عَمِلْتُ﴾: هر چه کی کردوه.

﴿مُحْضَرًا﴾: له نامه ی کرده و کانداز

ناماده ده کریت. ﴿تَوَدُّ﴾: ناراته خواجه.

﴿اَمَدًا بَعِيدًا﴾: ماه و یه کی دورو دریش.

[۳۳] ﴿اصْطَفَى﴾: مه لیبزارد. ﴿ال﴾

عمران: عیساو دایکی که (مهریمه) ی

کچی (عیمران) (د.خ). ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾:

به سر جیهاناندا (خهلکی سرده می

خوین). [۳۵] ﴿نَذَرْتُ﴾: له سر خویم

دانا. ﴿مُحْضَرًا﴾: دلسوز بین بو

به ندایسته تی و خزمه تکرند.

[۳۶] ﴿وَضَعْنَاهَا﴾: له داوینی کهوت.

﴿اَعِذْهَا﴾: په نای پیده گرم به تو

(بیپاریزیت). ﴿الرَّجِيمَ﴾: نه فرهت

لیکراو. [۳۷] ﴿تَقْبَلُهَا﴾: وهریگرت.

﴿اَلْبَتَّاءِ حَسَنًا﴾: په روه رده کی

باشی کرد. ﴿كَفَلَهَا﴾: خستیه نه ستوی

خوی. ﴿الْمَحْرَابِ﴾: حوجره و شوینی

يَوْمَ تَجِدُ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ مِنْ خَيْرٍ مُّحْضَرًا وَمَا عَمِلَتْ
مِنْ سُوءٍ تُوَدُّ لَوْ أَنَّ بَيْنَهَا وَبَيْنَهُ أَمَدًا بَعِيدًا وَيُحَذِّرُكُمُ
اللَّهُ نَفْسَهُ وَاللَّهُ رَءُوفٌ بِالْعِبَادِ ۝۳۰ قُلْ إِن كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ
فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ
۝۳۱ قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ
الْكَاذِبِينَ ۝۳۲ إِنَّ اللَّهَ اصْطَفَىٰ آدَمَ وَنُوحًا وَآلَ إِبْرَاهِيمَ
وَالْإِسْمَاعِيلَ عَلَى الْعَالَمِينَ ۝۳۳ ذُرِّيَّتَهُ بَعْضُهَا مِنْ بَعْضٍ وَاللَّهُ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝۳۴ إِذْ قَالَتِ امْرَأَتُ عِمْرَانَ رَبِّ إِنِّي نَذَرْتُ لَكَ
مَا فِي بَطْنِي مُحَرَّرًا فَتَقَبَّلْ مِنِّي إِنَّكَ أَنْتَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝۳۵ فَلَمَّا
وَضَعَهَا قَالَتْ رَبِّ إِنِّي وَضَعْتُهَا أُنْثَىٰ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا وَضَعَتْ
وَلَيْسَ الذَّكَرُ كَالْأُنْثَىٰ وَإِنِّي سَمِيتُهَا مَرْيَمَ وَإِنِّي أُعِذُّهَا بِكَ
وَرَبِّتَهَا مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۝۳۶ فَتَقَبَّلَهَا رَبُّهَا بِقَبُولٍ
حَسَنٍ وَانْبَتَتْ نَبَاتًا حَسَنًا وَكَلَّمَهَا زَكْرِيَّا كَلِمَاتٍ خَلَّ عَلَيْهَا
زَكْرِيَّا الْمَحْرَابَ وَجَدَ عِنْدَهَا رِزْقًا قَالَ يَنرَمُ إِنِّي لَأَبْ هَذَا
قَالَتْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ مَنْ يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۝۳۷

خواهر مستی. ﴿إِنِّي لَأَبْ هَذَا﴾: چوژو له کوپوه بوژ هاتوه.

* پیغه مبری خوا (۳۰) د مهر مویت: ((همو نه توره کم ده چنه بهمه شتوه مگر یه کی که خوی نه مویت، گوترا: پیغه مبری خوا (۳۱) کی میه خوازیاری چونه بهمه شت نه مویت؟ فرموی: نهوهی کوئی پایلی فرمانه کاند دهکات نهوا ده چینه بهمه شتوه، نهوهی سر پیچی دهکات نهوا نایمویت بچینه بهمه شتوه)). [رواه البخاری].

= الی التهلكة. واتای (تهلکه) بریتی به له دانیشتن به سر مال و حالومو و از هیئت له جیهانو تیگوشان. (طبرانی) یش له (ابی جبره) ی کوپی (ضحاک) موه ده گپرتتوه، ده لیت: پشتیوانه کان مال و سامانیان بهمه روه ده ست دبه خشی، نجا تووشی سارد بوونه و هاتن و ده ستیان گرتوه: په روه دگاریش نایمی: ﴿وَلَا تَلْقُوا بِالْبَيْتِ﴾: دایه زاند. مروه ها به (سند) یکی (صحیح) له (نعمان) ی کوپی (بشر) موه ده گپرتتوه، ده لیت: نه مگر پیوا یکه گونا میکی بگردایه وایه ی دهر د خا نی خوش نه مویت دهیگوت: هر گیز په روه دگار لیم خوش نایمی: خوی گوره ش نایمی: ﴿وَلَا تَلْقُوا بِالْبَيْتِ﴾: دایه زاند [لهم (سند) هس پال پشتیکی میه له (براه) موه (حاکم) گپراو یه تیهوه].

[۴۶] ﴿فِي الْمَهْدِ﴾: لمیشکه که پیدا کاتی

شیرخواردن و پیش هاتنه گفتوگوئی.

﴿كَهْلًا﴾: پیاویکی پیگه یشتووی

دامه زراو. [۴۷] ﴿لَمْ يَمْسَسْني بَشَرٌ﴾: هیچ

پیاویک نه ماتوته لام. ﴿قَضَىٰ أَمْرًا﴾: هر

فرمانیکی دا. [۴۸] ﴿الْكِتَابِ﴾: **کتاب**

نووسین و خوشنوو سی. ﴿الْحِكْمَةِ﴾:

دانایی (زانیاری راست و زانینی نهینی

شته کان). [۴۹] ﴿كَهْنَةِ الطَّمْرِ﴾: له سر

شیوهی بالنده. ﴿أَبْرَىٰ﴾: چاره سوری

دهکم. ﴿الْأَكْمَةِ﴾: کویری زگماک.

﴿وَالنَّارِصِ﴾: نهوهی پهلهی سپی

به لاشه یهوه یو جیاوازه لسه رنگی

ناسایی خوی (بهلهک). ﴿أَنْبُكُم﴾:

هوالتان پیده دم. ﴿مَاتَدْخُرُونَ﴾: نهو

خوراکهی هلی دهگرن. [۵۰] ﴿لَمَّا بَيْنَ

يَدَيْهِ﴾: نهوهی برده ستم.

[۵۱] ﴿أَحْسَنَ﴾: هستی پیکردو (زانی

بوشیوه یه ی گومانی قیدا نی یه). ﴿أَنْصَارِي﴾:

پشتگیو یاریده دهری منه.

﴿الْأَوَارِيُونَ﴾: هاوه لانی عیسا (سلامی خوای لیبتت) و یاریده دهره نزیکه کانی.

﴿مُسْلِمُونَ﴾: نهوانهی به تهراری ملکه چی خوابوون.

« نهو جل و بهرگانه دابکهنو، خوت بشو، نجا له جهدا چون دهکیت له (عمره) شدا هه مان رنو ره سم جی به جی بکه. نایه تی: ﴿لَمَّا كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا﴾ نایه ته که: (بوخاری) له (کعب) ی کوپی (عجره) هوه دهگنریتنهوه، پرسپیوه تی سهارهت ﴿فَقَدَيْتَ مِنْ صِيَامٍ﴾ فرمووی: هه لیا نگرتم و بره میان بو خزمهت پیغه مبهرو، نه سپنم ئی هه لدمویری، پیغه مبهری خوا (۳) فرمووی: وامنه دهمانی نهو منده ناره حتی، نهی مریک شک نایه تی؟ وتم: نه خیر، فرمووی: سی بوژ بهرژو بهو شهش هه ژار تیزیک، بو هر هه ژارک نیو قاپ له خواردن و دواپی سهرت بقاشه، نجا (کعب) ده لیت: نه مانیه تهش به تاییهت بو من دابزیو بو ژوهه شه بهگشتی.

(احمد) له (کعب) هوه دهگنریتنهوه، ده لیت: له گه ل پیغه مبهریوین له (هودیه بیه) و ئیهراممان به سبتبو، موشریکه کان تهنگیان پی هه ل چنیبووین، نه سپی تی ئی دابووم، به قزدا دهاته خوارموه، پیغه مبهری خوا (۳) به لاما تی په ریو فرمووی: نهو نه سپی یانه نازارت دهدهن؟ نجا فرمائی کرد قزم بو بقاشن. وتی: نایه تی ﴿لَمَّا كَانَ مِنْكُمْ مَرِيضًا أَوْ بِهِ أذى مِنْ رَأْيِهِ فَقَدَيْتَ مِنْ صِيَامٍ﴾

وَيُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهْلًا وَمِنَ الصَّبْرِ ۖ قَالَتْ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي وَلَدٌ وَلَمْ يَمَسِّنِي بَشَرٌ قَالَ كَذَلِكَ اللَّهُ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ۚ وَتَعْلِمُهُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ ۚ وَرَسُولًا إِلَىٰ بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنِّي قَدْ جِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ أَنِّي أَخْلُقُ لَكُمْ مِنَ الطَّيْنِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ فَأَنْفُخُ فِيهِ فَيَكُونُ طَيْرًا بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُبْرِئُ الْأَكْمَةَ وَالْأَنْبُكُم وَأُخْرِى الْمَوْتِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا تَكُونُونَ ۖ وَمَا تَدْخُرُونَ فِي بُيُوتِكُمْ إِن فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّكُم لِكُمْ تُؤْمِنُونَ ۚ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَلَأُحِلَّ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي حُرِّمَ عَلَيْكُمْ وَجِئْتُكُمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَنْقُذُوا اللَّهَ وَآطِيعُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ﴿٥٠﴾ ﴿لَمَّا أَحْسَنَ عِيسَىٰ مِنْهُمْ الْكُفْرَ قَالَ مَنْ أَنْصَارِي إِلَى اللَّهِ قَالَ الْغَوَارِيُّونَ هُمْ أَنْصَارُ اللَّهِ مَأْمُورًا بِاللَّهِ وَآشْهَادًا أَنَّهُمُسْلِمُونَ ۝

سووره قی (ال عمران) جزوی (۲)

لَآ اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

يَوْمَ التَّلَافُوتِ

[۵۳] ﴿الشَّاهِدِينَ﴾: نهانن کهله پوڙی

دوایی دا شایه تی ددهن بـو

پیغه مبران که په یامه کـه یان

راگه یاندوه. [۵۴] ﴿مَكْرُوا﴾: بنه ښی

پیلانیان گپړا. ﴿مَكْرَ اللّٰهِ﴾: خواوهند

داوی بو نانه وه. [۵۵] ﴿مُتَوَفِّكَ﴾:

ده تر ښی. ﴿رَافِعَكَ﴾: دده گه یه ښی

پله پوایه کی بهرزو بلند. ﴿مُطَهِّرَكَ﴾:

رزگارت ده کم (له هاوه لایه تی خرابو

پیسیان). ﴿أَحْكُمُ بَيْنَكُمْ﴾: دادوهری

ده کم له نیوانتاند. [۵۷] ﴿فِيْهِمْ﴾:

پنیان د به خشیټ. ﴿أَجْرُهُمْ﴾:

پاداشتی کرده وه چاکه کانیان.

[۵۸] ﴿تَلَّوْهُ﴾: ده یگ پرینه وه. ﴿الذِّكْرَ

الْحَكِيمَ﴾: قورثانی پیوږ. [۵۹] ﴿مَثَلِ

عِيسَى﴾: نهوونه ی عیسا (سلامی خوی

لیټیټ). [۶۰] ﴿الْمُتَرِّينَ﴾: گومانکران.

[۶۱] ﴿حَاجَّكَ﴾: دده دمه یان له گه لدا

کردی. ﴿تَعَالَوْا﴾: به خپرای و پړو شه وه. ﴿بَشِّرْهُ﴾: بلالینه وه به کو ممل دوعا بکه ن.

= أَوْ صَدَقَ أَوْ كُتِبَ دابهزی.

- له (ابن عباس) وه ده گپړنه وه، ده لیت: کاتیک له (خوده بییه) هملاند، (کعبی کورې) عجره

هات و نه سپړو کتیچ له سهری بهر ده بوو یوه وه، وتی: نه ی پیغه ممبری خوا له نه سپړو کیچانه

خوار دوویانم، له م میانه یه شدا لایه تی ﴿فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ مَّرِيضًا﴾ دابهزی.

هو ی دابهزی نه لیت [۱۹۷]: ﴿وَكُذُّوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ نه لیت ده که:

- (بوخاری) و فرموو ده گپړنه وه کانی دی له (ابن عباس) وه ده گپړنه وه، ده لیت: خملکی (یمن)

ده هاتن بو حجه و تویشوویان له گه ل خویان مه ل نه ده گرتو ده یان گوت: نه یه پشتمان به خوا

به ستوه، خوی گهورش لایه تی: ﴿وَكُذُّوا فَإِنَّ خَيْرَ الزَّادِ التَّقْوَى﴾ هی دابهزان.

هو ی دابهزی نه لیت [۱۹۸]: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْتُلُوا أَفْلاَاحًا مِنْ رَبِّكُمْ﴾ نه لیت ده که:

- (بوخاری) له (ابن عباس) وه ده گپړنه وه، ده لیت: (عکاظو) (مجنه) و (ذو المجان) له سرده می

نه فامی دا باز اړیون، خملکی به گوناهیان ده زانی نه گهر باز رگانی بکه ن له و مرزانده -

رَبَّكَ أَمْ كَيْفَ أَتَزَلَّتْ وَاتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاكْتَبْنَا مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٥٣﴾ وَمَكْرُوا وَمَكْرَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ خَيْرُ
الْمَكْرِينَ ﴿٥٤﴾ إِذْ قَالَ اللّٰهُ يَٰعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ رَافِعُكَ
إِلَى وَمُطَهِّرُكَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَجَاعِلُ الَّذِينَ اتَّبَعُوكَ
فَوْقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ
فَاخْرُجْ مِنْكُمْ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِفُونَ ﴿٥٥﴾ فَأَمَّا الَّذِينَ
كَفَرُوا فَأَعَذِّبُهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا
لَهُمْ مِنْ نَّصِيرِينَ ﴿٥٦﴾ وَأَمَّا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ فَيُوَفِّيهِمْ أُجُورَهُمُ وَاللّٰهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ﴿٥٧﴾
ذَٰلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ ﴿٥٨﴾ مِثْلَ
مَثَلِ عِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ءَدَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ قَالَ
لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٥٩﴾ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُنْ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٦٠﴾
فَمَنْ حَاجَّكَ فِيهِ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَكَ مِنَ الْبَيِّنَاتِ فَقُلْ مَا لَأَوَّلُ
أَنْبَاءَ نَاوَأْبَاءَ كُمْ وَرَبَّاءَ نَاوَسَاءَ كُمْ وَأَنْفُسَاوَأَنْفُسِكُمْ
ثُمَّ تَنْتَهَلِ فَتَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّٰهِ عَلَى الْكَافِرِينَ ﴿٦١﴾

[۶۲] ﴿الْقَصَص﴾: به سرها تہ کان (نہو

هو الانهيه واتاي يهك لمدواي يهكي
له خو گرتوه. [۹۳] ﴿تولوا﴾: پشتيان
هه لگرد. [۶۴] ﴿تعالوا﴾: وهرن. ﴿كلمة
سواء﴾: وته يهكي هاوبهش (كه پاست و
په وانه و هه موو شرعه كان كوكن
له سهرى). ﴿اربابا﴾: نهو سهرداره
په رورده خوازه ي گويزايه لى
فرمانه كانى ده گرت. [۶۷] ﴿خيفاً﴾:
پروى له راستى يه. ﴿مُسْلِمًا﴾:
گويزايه لى فرمانه كانى خوايه يان
يهكتا په رسته. [۶۸] ﴿اولى﴾: تاييهت و
نزىكتره. ﴿وَلِي الْمُؤْمِنِينَ﴾: كاروباريان
ده گرتيه نه ستوو ديانپاريزنت.
[۶۹] ﴿وَدَّتْ﴾: حه زده كات و ناوا ته
خوازه. [۷۰] ﴿تَشْهَدُونَ﴾: شايه تى
ده دهن بهوه قورنان له لايه ن خوداوه
هوانه كراوه.

إِنَّ هَذَا هُوَ الْقَصَصُ الْحَقُّ وَمَا مِنْ إِلَهٍ إِلَّا اللَّهُ وَإِنَّ اللَّهَ لَهُوَ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿١٧﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِالْمُفْسِدِينَ ﴿١٨﴾
 ثُمَّ يَأْتِي أَهْلَ الْكِتَابِ تَعَالُؤًا إِلَى كَلِمَةٍ سَوَاءٍ بَيْنَنَا وَبَيْنَكُمْ
 أَلَّا نَسْتَعِيدَ إِلَّا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُ بِهِ شَيْئًا وَلَا يَتَّخِذَ بَعْضُنَا
 بَعْضًا أَرْبَابًا مِنْ دُونِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُولُوا اشْهَدُوا بِأَنَّا
 مُسْلِمُونَ ﴿١٩﴾ يَأْتِي أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُرُونَ فِي
 إِزْهِيمٍ وَمَا أَزَلَّتِ التَّورَةُ وَلَا أَنْجِيلٌ إِلَّا مِنْ بَدْوٍ أَفَلَا
 تَعْقِلُونَ ﴿٢٠﴾ هَكَأَنْتُمْ هُنَا لَا تَحْبِبْتُمْ فِيمَا لَكُمْ بِهِ
 عِلْمٌ فَلِمَ تُحْجُرُونَ فِيمَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ
 لَا تَعْقِلُونَ ﴿٢١﴾ مَا كَانَ إِزْهِيمٌ يَهُودِيًّا وَلَا نَصَارِيًّا وَلَكِنْ كَانَ
 حَنِيفًا مُسْلِمًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ﴿٢٢﴾ إِنَّ أَوَّلَ النَّاسِ
 بِإِزْهِيمٍ لِلَّذِينَ اتَّبَعُوهُ وَهَذَا النَّبِيُّ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَاللَّهُ وَلِيُّ
 الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٣﴾ وَدَّتْ طَائِفَةٌ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أَنْ يُخَالِفُوا
 وَمَا يُضِلُّوهُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٤﴾ يَأْتِي أَهْلَ
 الْكِتَابِ لِمَ تَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَأَنْتُمْ تُشْهَدُونَ ﴿٢٥﴾

- له باری شہد حالہ مشہود ہاتھ خرمیت پیغمبری خوا (ﷺ) و پرسپاریانکرد ، نجا
ثابتی: ﴿لَئِنْ عَلَيْنَا جُنَاحٌ أَنْ نَقْتُلَا فَضْلًا مِنْ رَبِّكَ﴾ ہاتھ خوارموہ، لومری حج دا. (احمد و
(ابن ابی حاتم) و (ابن جریر) و (حاکم) و فرمودہ دکنہ مروانی دیکش دکنہ نہ لہنگی (ابی
امامہ) (تیمی) یومہ دلایت: بہ (ابن عمر) مگوٹ: نیمش دکنہ و دفروشین نایا حہ جمان
لہسره؟ (ابن عمر) فرمودی: پیانوٹ ہاتھ خرمیت پیغمبری خوا (ﷺ) و ہمان پرسپاری
لیکری: پیغمبریش وہ لای ندادیوہ ہتا جویرنیل ثابتی: ﴿لَئِنْ عَلَيْنَا جُنَاحٌ أَنْ نَقْتُلَا فَضْلًا
مِنْ رَبِّكَ﴾ ی دابزانڈو، لہوسا پیغمبری خوا (ﷺ) بانگی کردو فرمودی: نیوہ حاجین،
ہو دابزنی ثابتی (۱۹۹): ﴿ثُمَّ أَلْبَسُوا مِنْ تَحْتِ أَفَافِ النَّاسِ ثِيَابًا سَاخِيَةً﴾

– (ابن جریر) له (ابن عباس) موه دگڼېر ټټموه، دملیت: عمر به کان له (عمره) وه (مروستان و، قورمیشیه کانیښ به جیا له (مزدلیفه) دموستان، خوی گوروش ټایه تی: ﴿ثُمَّ الْيُضَا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ دایه ژاند. (ابن منذر) یش له (اسماء) ی کچی (ابی بکر) موه دگڼېر ټټموه، دملیت: قورمیشیه کان له (مزدلیفه) دموستان و، خلکیش له (عرفه)، جکه له (شبیة) ی کوری (رییعه)، یس وړدگاریښ ټایه تی: ﴿ثُمَّ الْيُضَا مِنْ حَيْثُ أَفَاضَ النَّاسُ﴾ دایه ژاند.

سورہ متی (ال عمران) جزمی (۳)

[۷۱] ﴿تَبَسُّونَ﴾: تیکھلی دھکن.

﴿الْحَقُّ﴾: بریتیہ لهو حقو راستیہی

له لایہن خواوہ نیردراوہ تہ خوارموہ.

﴿نَكْمُونَ﴾: دہیشارنہوہ. [۷۲] ﴿وَحَهُ

النَّهَارِ﴾: بہرہ بیان. [۷۴] ﴿يَخْصُصُ﴾:

ہہ لیدہ بڑیرو تاییہ تی دھکات.

[۷۵] ﴿قِنطَارٌ﴾: مالیکی زور. ﴿دینار﴾:

مالیکی کہم. ﴿علیہ قائم﴾: لینی

جیانہ بیٹہ روہ داوای لیککاتو لینی

بسہ نیتہوہ. ﴿سِلٌّ﴾: گلہ یی و گارندہ

یا خود گوناہو نارہ جہتی.

[۷۷] ﴿يَشْرُونَ﴾: دہیگورنہوہ. ﴿لَا حِلَّ

لَهُمْ﴾: بی بہشن. ﴿لَا يَزِيهِمْ﴾: پاکیان

ناکاتہوہ له پیسی گوناہہ کانیان.

* له (ابی ہریرہ) وہ (ہ) دھگنیرنہوہ، دہلنت:

گویم لبو پیغہ مہری خوا (ہ) دہیفہ رموو:

((سویند خواردن بہرہ جہتی ماملہ

دھفوتینی و سہری دھخوات)).

[معلق علیہ].

سُورَةُ الْاِنْفِلَةِ

الْاِنْفِلَةِ

يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَلْسُونَهُ الْحَقَّ بِالْبُطْلِ وَتَكْفُرُونَ الْحَقَّ
وَأَنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿١﴾ وَقَالَتْ طَائِفَةٌ مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ آمَنُوا
بِالَّذِي أُنْزِلَ عَلَيَّ الْبَيِّنَاتِ آمَنُوا وَجِهَ النَّهَارِ وَكُفُّوا وَاخِرُهُ
لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿٢﴾ وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُعْجِبُ دِينَكُمْ قُلْ إِن
أَلْهَدَىٰ هٰذَا اللَّهُ أَن يُؤْفِكَ هٰذَا كَيْفَ يُؤْمِنُ مَا أُوْهِبَتْ أَوْعُجُّوا
عِنْدَ رَبِّكُمْ قُلْ إِنَّ الْفَضْلَ بِيَدِ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ وَاسِعٌ
عَلِيمٌ ﴿٣﴾ يَخْصُصُ رَحْمَتَهُ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ
الْعَظِيمِ ﴿٤﴾ وَمِنَ أَهْلِ الْكِتَابِ مَن زَانَتْهُ يَمِينُهُ
يُؤْذِيهِ إِلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَن زَانَتْهُ يَمِينُهُ لَا يُؤْذِيهِ إِلَيْكَ لَا
مَادَمَتْ عَلَيْهِ قَائِمًا ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لَيْسَ عَلَيْنَا فِي الْأُمِّيَّتِ
سَكِيلٌ يَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾
بَلْ مَن أَوْفَىٰ بِعَهْدِهِ وَأَقَرَّ فَإِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ ﴿٦﴾
الَّذِينَ يَشْرُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَنْجَنِيهِمْ شِمًا قَلِيلًا أُولَٰئِكَ لَا
خَلْقَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ وَلَا يُكَلِّمُهُمُ اللَّهُ وَلَا يَنْظُرُ إِلَيْهِمْ
يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَلَا يُزَكِّيهِمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٧﴾

هٰؤُا دہیزینی نایہی (۲۰۰): ﴿فَإِذَا قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ كَذِكْرِكُمْ آبَاءَكُمْ أَوْ أَشَدَّ ذِكْرًا﴾: نیتہ کہ:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) موہ دھگنیرنہوہ، دہلنت: خہلکی لہ سہر دہمی نہفامیدا بہفیزہوہ

دھوہستان، مہیان بوو دہیوت: باوکم و نانی دہداو و ابارو بارگہی مہلدہگرتو، ہیج باسو

خواسیان نہبوو جگہ له بہشان و بال مہلدانی باوہ پیرانیان نہبی، خواہ گہورہش نایہتی: ﴿فَإِذَا

قُضِيَتْ مَنَاسِكُكُمْ فَادْكُرُوا اللَّهَ﴾ دہیزاند. (ابن جریر) له (مجاہد) دھگنیرنہوہ، دہلنت: مہرکات

رئی و رہسمہ کانیان تہواو دھکرد، لہ لای بہرہ کہ دھوہستانو، باسی کرموہی باوانیان دھکرد

لہ نہفامیدا، نهم نایہ تہش لہ سہر نہوہ ہاتہ خوارموہ.

(ابن عباس) دہلنت: کومہ لیک لہ عہرہ بہکان دہہاتن بؤ نمرئیوہ سہمو دہیان وت: بہرورہدگار،

نهم سالہمان بؤ بکھی بہسالی باران و بہبرشتو، سالی نهمہ کداریو خوش گوزمرانی، نهمہیان

دہوت و ہیج باسی قیامتیان نہدھکرد، خواش نهم نایہ تہی دہیزاند: ﴿فَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ رَبَّنَا

آتِنَا فِي الدُّنْيَا وَمَا لَٰهُ فِي الْآخِرَةِ مِنْ خَلَقٍ﴾ دواہ نهمانیش باوہرداران ہاتن و تہیان: ﴿رَبَّنَا آتِنَا فِي

الدُّنْيَا حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ حَسَنَةً وَقِنَا عَذَابَ النَّارِ﴾، اولیک لہم نعیب مہا کسبو واللہ سہیج العسب.

[۷۸] ﴿يَلْسُون﴾: زمان لار ده‌گنه‌وه‌و

ده‌یگورن. [۷۹] ﴿رَبَّانِیْنَ﴾: خواهرستان.

﴿تَدْرِسُونَ﴾: ده‌یخویننه‌وه.

[۸۱] ﴿مِثَاق﴾: په‌یمانئکی دامه‌زواو.

﴿اَقْرَرْنٰمْ﴾: دانقان پیا‌دانا. ﴿اِصْرٰی﴾:

په‌یمانئکی دامه‌زواوی من.

[۸۲] ﴿تَوَلٰی﴾: پشتی هه‌لکردو لایدا.

[۸۳] ﴿یَنْسَوْنَ﴾: داواوی ده‌گهن. ﴿لِلّٰهِ

اَسْلَمَ﴾: بۆ ئه‌و ملکه‌چو گویریایه‌ل

بووه. ﴿طَوَعَا﴾: گویریایه‌ل بوون پاش

قه‌ناعت کردنیان. ﴿كُرِهَآ﴾: به‌زۆرو

به‌ناچاری.

هۆی دابه‌زینی نایه‌لی (۲، ۴): ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ

يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾ نایه‌ته‌که:

— (ابن ابی حاتم) له‌ریگه‌ی (سعید)

یمان (عکرمه) وه له‌ (ابن عباس) وه

ده‌گه‌ریته‌وه، ده‌لیت: کاتیک ئه‌و ده‌سته‌یه‌ی

(عاصم) و (مرثد)ی تیدا‌بوو تیا‌چوون،

دوو‌ان له‌دوو‌ه‌وو‌مکان وتیان: ئه‌ی قو‌و

به‌سهر ئه‌و له‌خۆیا‌یی یا‌نه‌ی ئاوا تیا‌چوونو، نه‌یان توانی په‌یامی هاو‌مه‌که‌یان بگه‌یه‌ن،

په‌روهرگاریش نایه‌تی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ يُعْجِبُكَ قَوْلُهُ﴾ دابه‌زاندا.

— (ابن جریر)، له‌ریگه‌ی (سدی) وه‌ ده‌گه‌ریته‌وه، ده‌لیت: سه‌باره‌ت به‌ (اخنس)ی کو‌ری (شریف)

دابه‌زیه‌و، کاتی ها‌ته خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ری خواو ئیسلام بوونی خۆی را‌گه‌یاندا، پیغه‌مبه‌ریش (●)

موسلمان بوونه‌که‌ی به‌دل بوو، ئنجا دوا‌یی (اخنس) له‌خزمه‌ت پیغه‌مبه‌ر هه‌لسا‌و ها‌ته دهره‌وه،

به‌لای با‌خی کۆمه‌لێک موسلماندا تیه‌یه‌ری به‌روبو‌وه‌که‌ی به‌دل بوو، له‌ناکا‌و گه‌ری به‌ردا

له‌با‌خه‌و زیانی‌شی گه‌یاندا به‌وشه‌رکه‌کانیان، په‌روهرگاریش ئه‌م نایه‌ته‌که دابه‌زاندا.

هۆی دابه‌زینی نایه‌لی (۲، ۷): ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنۡ يَشْرِي لِنَفْسِهِ اِنْجَاءً مَّرْضَاتٍ اَللّٰهُ نَبِيْهُمۡ هَكَهٗ

— (حارث)ی کو‌ری (ابی امامه) له‌ (مسند) ده‌که‌ی داو، (ابن ابی حاتم) و (سعید)ی کو‌ری (جبر)

مه‌ریه‌ک ده‌گه‌ریته‌وه، ده‌لیت: کاتی (صهیب) کۆچی کرد بۆ (مه‌دینه) چه‌ند پیا‌وێکی قو‌وه‌یشی

شوینی که‌وتن، ئه‌ویش له‌سه‌ر و لا‌خه‌که‌ی دابه‌زی و هه‌گه‌به‌ی تیره‌گانی گرت به‌ده‌سته‌وه‌و وتی:

ئه‌ی خه‌لکی قو‌وه‌یش، خۆتان ده‌زانن من چه‌ند ده‌ستم را‌سته له‌تیره‌هاو‌یشته‌ندا، سو‌یندیی به‌خوا

نایه‌م ده‌ستان بگات به‌من؛ هه‌تا چه‌ند ته‌یم پی‌یه نه‌یه‌او‌یزۆم تیتان نه‌گرم، ئنجا شه‌مشیره‌که‌م

ده‌گرم به‌ده‌سته‌وه‌و تا مه‌یزم تیدا‌بیت هه‌لی ده‌سو‌وینم، ئنجا دوا‌ی ئه‌وه ئیوه چیم ئی‌ده‌گهن -

وَإِنْ مِنْهُمْ لَفَرِيقٌ يَلْعَنُونَ أَلَيْسَتْ لَهُمْ بِالْكِتَابِ لِلْعَصَبَةِ
مِنَ الْكِتَابِ وَمَا هُمْ بِمِنَ الْكِتَابِ وَيَقُولُونَ هُوَ
مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَمَا هُوَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَيَقُولُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ
وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝۸ مَا كَانَ لِبَشَرٍ أَنْ يُفْتِيَهُ اللَّهُ الْكِتَابَ
وَالْحُكْمَ وَالنَّبِيَّ ثُمَّ يَقُولَ لِلنَّاسِ كُونُوا عِبَادًا لِّمِنْ
دُونِ اللَّهِ وَلَكِنْ كُونُوا رَبَّيْنَ بِمَا كُنْتُمْ تُعْلَمُونَ الْكِتَابَ
وَبِمَا كُنْتُمْ تَدْرُسُونَ ۝۹ وَلَا يَأْمُرُكُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا الْمَلَائِكَةَ
وَالنَّبِيِّينَ أَرْبَابًا أَيَأْمُرُكُمْ بِالْكُفْرِ بَعْدَ إِذْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۝۱۰
وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْنَاكُمْ مِنْ كِتَابٍ
وَحِكْمَةٍ ثُمَّ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتَقُولُنَّ
بِهِ - وَتَسْمَعُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي
قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۝۱۱
فَمَنْ تَوَلَّىٰ بَعْدَ ذَٰلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝۱۲
أَفَغَيْرَ دِينِ اللَّهِ يَبْغُونَ وَلَهُ أَسْلَمَ مَنْ فِي السَّمَاوَاتِ
وَالْأَرْضِ طَوْعًا وَكَرْهًا وَإِلَيْهِ يُرْجَعُونَ ۝۱۳

سورمئی (ال عمران اجزمی) (٢)

سورة العنكبوت

الحق

[٨٤] ﴿الأسباط﴾: دوازده کورده کی

یہ عقوب (سلامی خوی نبیت)۔ [٨٥] ﴿یتغ﴾:

بیخواریت و دوا کی بکویت۔ ﴿الاسلام﴾:

یہ کتاب پرستی یا ن شریعتی

پیغمبر مبری خوا (د. غ)۔ [٨٨] ﴿ولا هم

ینظرون﴾: بوقتہا ساتیکیش

دواناخرین۔ [٩٠] ﴿الضالون﴾: سر

لشیاوان (شوانی) لہری راست لایان

داو ہر نامہ کیشیان فی تیچو)۔

* پیغمبر مبری خوا (د. غ) دہرمویت: (لہری

قیامتدا بہ دوزخسی دہورت: نہ گس

ہرچی یک ہیمہ لہر زموی دا ہی تو بواہ

نوا دہت بہ خشی تا لہم حالہ قوتار بیت؟

نویش دہلئت: ہلی، خوی پرمردگاریش

دہرمویت: بہ لام سن زور لہوہ کہ مرم

دہویستو، پیمانیشم لہ پستی باو کہ

نادمقان و مرگرت کہ ماو لم بوق پیدانہ کیت،

بہ لام تو ہر سورویوویت لہ سر لہوی

ہاو لم بوق پیدانہ کیت)۔ (مطلق علیہ)۔

- بیکن، خو نہ گس بازی بین نوا شوینی مالو سامانہ کی خو متان پی دہلم لہ (مکہ) و

لہر امیر لہوہ لیم دوریکو نہ موہ دہستم فی ہلہ گرن، شوانیش و تیان: باشہ و بازی بون۔

پاشان (صہیب) بہر نکوت و کاتیک ہاتہ خرمہت پیغمبر (ﷺ) لہ (مہدینہ) پیغمبر مبری خوا (ﷺ)

پی ہی فرمو: بازگانہ کیت سوو و قازانچی کرد لہی باوکی (یہ حیا) و، دواتر ثایہتی: ﴿وین

الناس من یختر لنفسه ایتاء مرضات اللہ واللہ رؤوف بالعباد﴾ ہی دایرہ اند۔

ہو دایرہ زینی ثیہتی (٢٨، ٢٩): ﴿ہا ایہا الذین آمنوا ادخلوا فی السلم﴾ ثیہتہ کہ:

- (ابن جریر) لہ (عکرمہ) ہوہ دہ گنریتہوہ، دہلئت: ہریک لہ (عبداللہ) کی کوہی (سلام) و (ثعلبہ) و

(ابن یامین) و (اسد) و (اسید)، ہر دو کورہ کی (کعب) و (سعید) کی کوہی (عمرو) و (قیس) کی

کوہی (زید): (کہہ موویان جوہلہ کہ بون) بہ پیغمبر مبری خودایان و: نہ ہی پیغمبر مبری

خودا (ﷺ)، رؤزی شہمان رؤز کہ ثیہ بہ مہرزی دہ گرن، وازمان فی ثیہنہ باشہ ممان رؤزی

پشور بیت و، شہوانیش ہی خودایہو شہوی شہ معانی پی ناوہ دان بکینہوہ، نجا ثایہتی: ﴿ہذا

ایہا الذین آمنوا ادخلوا فی السلم كافة﴾ دایرہ زینی

ہو دایرہ زینی ثیہتی (٢١٤): ﴿ہام خستہم ان تذلوا الجنة﴾ ثیہتہ کہ:

- (عبدالرزاق) دہلئت: (معنی) پی ہی راگہیان دین نہ ثایہتہ لہ رؤزی (احزاب) دا ہاتہ خواریوہ،

کہلو رؤزہ دا چ بہ لاو نارحمہتی یک ہات بہسر پیغمبر مبری خودا۔

[۹۲] ﴿لَنْ تَنَالُوا﴾: دوستان ناکو نیست.
 ﴿السَّوْءِ﴾: خبیرو چاکه له گهل کرده و هی
 باش. [۹۳] ﴿حَسْبُكَ﴾: چه لاله.
 [۹۴] ﴿أَفَرَأَيْتَ﴾: هلهیه هست.
 [۹۵] ﴿مَلَأَ﴾: نایینی. ﴿حَنِيفًا﴾: نهو
 له راستی. [۹۶] ﴿وَصَرَّحَ﴾: دانراوه.
 ﴿بِیْکَ﴾: له مککه. ﴿مُبَارَكًا﴾: پرخیرو
 بهره کت. [۹۷] ﴿آیَاتِ بَیِّنَاتٍ﴾: نیشانه ی
 پرون و ناشکرا. ﴿مَقَامِ اِبْرَاهِیْمَ﴾: شوینی
 به ندایه تی کردنی حمزه و تی نیراهیم
 (سهلامی خوی لیبت). ﴿آمَنَّا﴾:
 دلنایه له خوی و ماله کهی. ﴿لِلّٰهِ عَلٰی
 النَّاسِ﴾: فرهزی خوی له سر
 خه لک. [۹۸] ﴿شَهِیدٍ﴾: کرده و کانتان
 ده بینیت و چاودیره به سریه وه.
 [۹۹] ﴿تَصَدُّونَ﴾: پی دمگرن. ﴿تُبْغُوا﴾
 عوجا: ده تانه ویت خوارو خنج
 بیت. [۱۰۰] ﴿فَرِیقًا﴾: گرویه ک یا

لَنْ تَنَالُوا الْاَیْرَ حَتّٰی تُنْفِقُوا مِمَّا جُعِلَ لَکُمْ ۚ وَمَا تُنْفِقُوا مِنْ شَیْءٍ
 فَلِیَّ اللّٰهُ بِهِ عِلْمٌ ۚ کُلُّ الشَّیْءِ کَانَ جَلًّا لِّیَّ
 اِیْرَیْلَ اِلَّا مَا حَرَّمَ اِیْرَیْلَ عَلٰی نَفْسِهِ مِنْ قَبْلِ اَنْ تُزَلَّ
 التَّوْرَةُ قُلْ فَاَتُوا بِالتَّوْرَةِ فَاَتْلُوْهَا اِنْ کُنْتُمْ صَادِقِیْنَ
 ۙ فَمَنْ اَفَرَّیْ عَلٰی اللّٰهِ الْکَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذٰلِکَ فَاُولٰٓئِکَ
 هُمُ الظَّالِمُوْنَ ۙ اَقُلْ صَدَقَ اللّٰهُ فَاَتْبِعُوْا مِلَّةَ اِبْرٰهَیْمَ حَنِیْفًا
 وَمَا کَانَ مِنَ الْمَشْرِکِیْنَ ۙ اِنْ اَوَّلَ بَیْتٍ وُضِعَ لِلنَّاسِ لَلَّذِی
 بِبَکَّةٍ مُّبَارَکًا وَهٰذِیْ لِلْعٰلَمِیْنَ ۙ فِیْهِ اٰیٰتٌ لِّیَبْنِتَ مَقَامُ
 اِبْرٰهَیْمَ وَمَنْ دَخَلَهُ کَانَ اٰمِنًا وَّلِلّٰهِ عَلِی النَّاسِ حِجُّ الْبَیْتِ
 مِنْ اَسْطَاعٍ اِلَیْ سَبِیْلًا وَمَنْ کَفَرَ فَاِنَّ اللّٰهَ عَزَّ وَجَلَّ عَنْ الْعٰلَمِیْنَ
 ۙ قُلْ یَا اَهْلَ الْکِتٰبِ لِمَ تَکْفُرُوْنَ بِآیٰتِ اللّٰهِ وَاللّٰهِ شَهِیْدٌ
 عَلٰی مَا تَعْمَلُوْنَ ۙ قُلْ یَا اَهْلَ الْکِتٰبِ لِمَ تَصَدُّوْنَ عَنْ
 سَبِیْلِ اللّٰهِ مِنْ اَمْرٍ تَعُوْنَ اَعُوْجًا وَاَنْتُمْ شَهِدَاۤءُ مَا اللّٰهُ
 یَقْبَلُ عَمَّا تَعْمَلُوْنَ ۙ یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا اِنْ تُطِیْعُوْا
 فَرِیقًا مِّنَ الَّذِیْنَ اٰوْتُوْا الْکِتٰبَ یُرُوْکُمْ بَعْدَ اَیْمَانِکُمْ کَفِیْرًا ۙ

کوه نیک.

هوی دهمزنی نایمی (۲۱۵): ﴿يَسْأَلُكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ﴾ نایمته ک:

(ابن جریر) له (ابن جریر) هوه دمگنیت هوه، دملیت: باومرداران پرسیاریان له پیغه مبری خوا
 کرد (۲۱۵) کوا له چیدا ماله کانتان به خشن؟ لهوسا نایمی: ﴿يَسْأَلُكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ قُلْ مَا اَلْفُتْمُ بَيْنَ
 خُسْرٍ﴾: داهزی. (ابن المنذر) له (ابی حبان) هوه دمگنیت هوه، دملیت: (عمرو) ی کوپی (جموح)
 له پیغه مبری خوی پرس: چی له ماله کانتان به خشن؟ نجا ثم نایته ناز لبویه خوارمه.
 هوی دهمزنی نایمی (۲۱۷): ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ الشُّهْرِ الْحَرَامِ قُلْ لِي﴾ نایمته ک:
 - (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) و (طبرانی) له (کبیر) داو (بیهقی) له (سنن) هکیدا له (جندب) ی کوپی
 (عبدالله) هوه دمگنیت هوه، دملیت: پیغه مبری خوا (۲۱۷) تا قمکی نارو (عبدالله) ی کوپی
 (جش) ی کرد به پیشه وایان، نجاله مو قاعه گیشتن به (ابن الحضرمی) و کوشتیان و: نهانزانی
 له مانگی (رمحه بدان) یان (جمادی)، موشریکه کان به موسولمانه کانتان و: نیهو له مانگی
 (حرام) دا کوشتارتان کرد: خوی گمورهش نایمی: ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ الشُّهْرِ الْحَرَامِ قُلْ لِي﴾ ی
 داهزاند. همدیکان و تیان: خو له گمرونا هبار نه بوین نهو یاداشتیان نیه، خوی گمورهش
 نایمی: ﴿اِنَّ الَّذِیْنَ اٰمَنُوا وَالَّذِیْنَ هَاجَرُوا وَجَاهَدُوا فِي سَبِيلِ اللّٰهِ اُولٰٓئِكَ يَرْجُوْنَ رَحْمَتَ اللّٰهِ وَاللّٰهُ غَفُوْرٌ
 رَحِیْمٌ﴾: داهزاند. (ابن مند) له هاره لانهوه گنرویه میته وه له ریگهی (عثمان) ی کوپی (عطاء) هوه
 له ویش له (ابن عباس) هوه.

سورہ نملی (ال عمران) جزوی (۴)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

سورة النمل

[۱۰۱] ﴿يَعْتَصِم بِاللَّهِ﴾: پابہند بیئت
 بہ پرموردگار مودہ ﴿هُدًى﴾: رہنومایی
 کراوہ [۱۰۲] ﴿حَقِّ تَقَاتِهِ﴾: تہ قوای خوا
 بکہن و بہراست و بہ پیویستی بزائن
 [۱۰۳] ﴿واعتصموا﴾: پابہند بن۔ ﴿جبل
 اللہ﴾: نایین و قورثانی خوا۔ ﴿شسفا
 حفرة﴾: لیواری چالیک۔ ﴿فلانقذکم﴾:
 بزگاری کردن۔ [۱۰۴] ﴿امسک﴾:
 کومہ لیکسی یہ کگرتوی ہاودنگ۔
 ﴿المعروف﴾: نموی شمرع و عہقل
 بہباشی دہزائیت۔ [۱۰۵] ﴿جاءهم
 البينات﴾: بہ لگہ پروون و ناشکراکانیان
 بؤہات۔ [۱۰۶] ﴿تبيض﴾: پرووناکو
 گمش دہ بیئت۔ ﴿تسود﴾: گرزو غہ مبار
 دہ بیئت۔ [۱۰۷] ﴿في رحمة الله﴾:
 لہ پاداشتی خوا ییدان کہ بہ ہشتہ
 [۱۰۸] ﴿تتلوها عليك بالحق﴾: بہ سمرقا
 دہ خوینفہوہ (راستی و دانایی لہ قوی گرتوہ)۔

وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ وَأَنْتُمْ تُنْفِلُ عَلَيْكُمْ مَا بَلَغَتِ الْقِسْمَةَ
 رُسُلُهُمْ وَمَنْ يَعْصِمِ بِاللَّهِ فَقَدْ هُدِيَ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
 يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَنْفَعُوا اللَّهَ حَقَّ تَقَاتِهِ وَلَا تَمُوتُنَّ إِلَّا وَأَنْتُمْ
 مُسْلِمُونَ وَأَعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللَّهِ جَمِيعًا وَلَا تَفَرَّقُوا
 وَأَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ كُنْتُمْ أَعْدَاءً فَأَلَّفَ بَيْنَ فُلُوكُمْ
 فَأَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ إِخْوَانًا وَكُنْتُمْ عَلَى شَفَا حُفْرَةٍ مِنَ النَّارِ
 فَأَنْقَذَكُمْ مِنْهَا كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ
 وَلَتَكُنْ مِنْكُمْ أُمَّةٌ يَدْعُونَ إِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْعُرْوَةِ
 وَاسْتَوْنَ عَلَى الْمُنْكَرِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ وَلَا
 تَكُونُوا كَالَّذِينَ تَفَرَّقُوا وَاخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ
 وَأُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ يَوْمَ تَبْيَضُّ وُجُوهٌ وَتَسْوَدُّ
 وَجُوهٌ فَأَمَّا الَّذِينَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ أَكْفَرْتُمْ بَعْدَ بَيِّنَاتٍ
 فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ وَأَمَّا الَّذِينَ ابْصُرَتْ
 وَجُوهُهُمْ فَبِمَا رَحْمَةِ اللَّهِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ إِنَّكَ أَنْتَ
 اللَّهُ تَتْلُوهَا عَلَيْكَ بِالْحَقِّ وَمَا اللَّهُ يُرِيدُ ظُلْمًا لِلْعَالَمِينَ

هُوَ دَابِغِزْنِي نَمِلَتِي (۲۱۹): ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ الْغَمْرِ﴾ نَمِلَتِي كِه:

لہ سورہ نملی (مادہ) دا باسکراوہ۔ مودہا نایمتی: ﴿يَسْأَلُكَ مَاذَا يُثْبِقُونَ﴾ لہ (ابن عباس) مودہ
 دہ گپرتی مودہ، دملیت: مہندیک لہ مودہ لان کاتیک فرمانی بہ خشینیان پیکرا لہ پیناوی خوایا،
 ہاتنہ خرمہ نملی پیغمبر (و) وتیان: نازائین شو خیرمی فرمانشان پیکراوہ لہ مالہ کاشمان دہری
 بکہین چوئہ؟ پرموردگاریش نایمتی: ﴿وَيَسْأَلُكَ مَاذَا يُثْبِقُونَ قُلِ﴾ (الغفر) ہ دابہزاند۔
 مودہا لہ پیکسی (یہی) مودہ ہیناویانہ کہ: (معاد) ی کوری (جبل) و (ثعلبی) ہاتنہ خرمہت
 پیغمبر (و) پیان پاگہ یاند: لہی پیغمبر ی خوا نایمہ بہندو کس و کارمان ہیمو،
 چی لہ مالہ کاشمان بہہ خشین؟ خوا ی گمورمش نم نایمتی ناردہ خواروہ۔

هُوَ دَابِغِزْنِي نَمِلَتِي (۲۲۰): ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ الْبَقَايِ﴾ نَمِلَتِي كِه:

- (ابوداد) و (نسائی) و (ہاکم) و فرمودہ گپرتی مودہ کانی دیکہ دہ گپرتی مودہ لہ (ابن عباس) مودہ،
 دملیت: کاتیک نایمتی: ﴿وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالْبَيِّنَاتِ﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَأْكُلُونَ أَمْوَالَ الْيَتَامَى﴾
 ہاتنہ خوار مودہ، لہوائی ہستیو یاربوون گہرانسہوہ مالہ مودہ خواردن و خواردہوہیان
 لیجیا کردنہوہو شتر خواردیان بہ ہجیا بق دادہنان و شوائش یا دہیان خوارد یا خود خواردنہ کہ
 خراب دہبو، نم رومشش قورس بوو لہ سریان و لای پیغمبر ی خوا (و) باسیان کرد، -

[١١٠] ﴿أُخْرِجْتَ﴾: دهر کهوت تا ناشکرا

بوو ناسرا. [١١١] ﴿أَذَى﴾: زیانیکی

سووک. ﴿يُولُو كُمُ الْأَدْبُلُ﴾: پشت له نیوه

همل ده که نه و ددوړپښ.

[١١٢] ﴿ضَرْبَت﴾: پییانوره لکا.

﴿الذَّلَّة﴾: داماوو و سرشورپی و

سووکایه تی. ﴿تَقْفُوا﴾: بدوژرینه وه و

هستیان پی بکړیت. ﴿حَبِلَ مِنَ اللَّهِ﴾:

ثانی خوا یاخود قورثانی پیروز.

﴿حَبِلَ مِنَ النَّاسِ﴾: په یمانیک له لایه ن

موسولمانانوه. ﴿بَاوُوا﴾: گه پانوره.

﴿الْمُسْكِنَةُ﴾: سووکایه تی و سرشورپی

به وه ی کهسانی تر فرمان په وایان

بیت. [١١٣] ﴿لِيسُوا سَوَاءً﴾: (نه هلی

کتاب) چوون یه نین. ﴿قَالَمَةَ﴾:

هاوسهنگ و دادپروهر. ﴿أَنَاءَ اللَّيْلِ﴾:

ساته کانی شو. [١١٥] ﴿لَنْ يَكْفُرُوهُ﴾:

بی بهش نابین له پاداشت.

وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمٰوٰتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ
كُنْتُمْ خَيْرَ أُمَّةٍ أُخْرِجَتْ لِلنَّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ
وَتَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَتُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَوْ ءَامَنَ
أَهْلُ الْكِتَابِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ مِنْهُمْ الْمُؤْمِنُونَ
وَآكَرُهُمُ الْمُسِيْقُونَ ﴿١١٠﴾ لَنْ يَضُرَّكُمْ وَلَا أَذَى
وَلَنْ يَغْنِيْلَكُمْ يَوْمَ لَكُمْ إِلَّا ذِكْرُكُمْ لَا تَبْخُسُونَ ﴿١١١﴾ ضَرَبَتْ
عَلَيْهِمُ اللَّهُ أَنْ مَا تَقُولُوا إِلَّا بِحِمْلٍ مِّنَ اللَّهِ وَحَبِلَ مِّنَ النَّاسِ
وَبَآءُ بَعْضُ مِّنَ اللَّهِ وَضَرَبَتْ عَلَيْهِمُ الْمُسْكِنَةَ ذَلِكَ
بِأَنَّهُمْ كَانُوا يَكْفُرُونَ بِآيَاتِ اللَّهِ وَيَقْتُلُونَ الْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ
حَقِّ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿١١٢﴾ لِّيسُوا سَوَاءً
مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ قَابِلَةٌ يَتَّبِعُ اللَّهُ ءَايَاتِ اللَّهِ ءَانَاءَ اللَّيْلِ
وَهُمْ يَسْجُدُونَ ﴿١١٣﴾ يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ
وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُسْرِعُونَ
فِي الْحَسَنَاتِ وَأُولَٰئِكَ مِنَ الصَّٰلِحِينَ ﴿١١٤﴾ وَمَا تَعْمَلُوا
مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ ﴿١١٥﴾

- نجا ثابته تی: ﴿سَأَلُوكَ عَنِ الْآيَاتِ﴾ نازلېوو.

هو ی دابه زنی نیعتی (٢٢١): ﴿وَلَا تُكْفِرُوا الْمُشْرِكَاتِ حَتَّىٰ يُؤْمِنَ﴾ نیعت هکه:

- (ابن منذر و (ابن ابی حاتم و (الواحدی) له پیکه ی (مقاتل) هوه ده گپړن هوه، ده لیت: ثم ثابته

سه بارت به (ابن ابی مرثدی الغنوی) دابه زی، کهوا هاته خزمه ت پیغمبر ی خوا (و داوای

لیکود (عناق) که ظاهره تیکی موشریک بوو بکات به ماوسه ری خوی، هه روه ما هم ظافره ته

جوانی یه کی بی نه ندازی هه بوو، نجا ثابته تی ﴿وَأَمَّا مُؤْتِنَةٌ﴾ نازلېوو. له (ابن عباس) هوه

ده گپړن هوه ده لیت: ثم ثابته سه بارت به (عبدالله ی کوری (روح) هاته خواره وه که خاوه ن

که نیزه کیکی رهش بوو، روژکیان تووړه بوو یی و به توندی یی داو دوا یی ترسا له و په قاره ی

خوی، بهمه له داوان هاته خزمه ت پیغمبر ی خوا و رو داوه که ی بژ گپړا یه وو و تی: نازادی

ده که و ده ییسی که به ماوسه ری خیزانی خوم، هه ر ده سته بجی قسه کانی جی به جی کرد،

خه لیکش کهوتنه پلارو په مخه گرتو و تیان: که نیزه که کی خوی ماره کردوه، هم ثابته ش

سه بارت به و هو داوه دابه زی.

هو ی دابه زنی نیعتی (٢٢٢): ﴿سَأَلُوكَ عَنِ الْمَحْجَرِ﴾ نیعت هکه:

- (مسلم و (ترمذی) له (انس) هوه ده گپړن هوه: جووله که کان ده که ظاهره تیکیان بکه و ثابته (حیض)

خوی مانگان هوه لهوا نانی دهستیان نه ده خوارو له نیو یه مالیشدا له گلی دا نه ده ژړان، -

سوره هتی (ال عمران) جزوی (۴)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

[۱۱۶] ﴿لَنْ تَغْنِي عَنْهُمْ﴾: سوودیان پی
ناگه نیفت. [۱۱۷] ﴿صَرْ﴾: سهرمایه کی
توند یان گهریه کی سوتینر.
﴿حَرْ﴾: کینگه. [۱۱۸] ﴿بَطَانَةٌ﴾:
کهسانی پاک و تایبته مه ند یان نه ملی
پاویژ کردن. ﴿لَا يَبْتَغُونَ﴾:
که مته رخه می ناگه نو و ازتان
نی ناهینن. ﴿خِيَالًا﴾: تیکدان و خرابه.
﴿وَدُوًّا﴾: ناواته خوازن. ﴿عَنَّهُمْ﴾:
نهوی قورس و گرانه له سهر تان
﴿بَذَتْ﴾: دهر کهوت. ﴿الْبَغْضَاءُ﴾: بقو
کینه. [۱۱۹] ﴿عُصُوًّا﴾: گزان گرتن
به دان. ﴿الْفِطْ﴾: نهوی سهری توریه سی و
کینه. [۱۲۱] ﴿غَدُوًّا﴾: له بره به یاندا
چوویته دهر. ﴿تَبَوُّا﴾: ناماده و ریکو
پیکسی ده کهیت. ﴿مُقْسَاعِدٌ﴾: جینگو
شوین.

- ههواره لانی پیغه مبهری خوا (۱۲۰)

إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا لَنْ تُغْنِي عَنْهُمْ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ
مِّنَ اللَّهِ شَيْئًا وَأُولَٰئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١٦﴾
مَثَلُ مَا يُنْفِقُونَ فِي هَذِهِ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا كَمَثَلِ رِيحٍ فِيهَا
صِرٌّ أَصَابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا أَنفُسَهُمْ فَأَهْلَكَتْهُ وَمَا
ظَلَمَهُمُ اللَّهُ وَلَٰكِن أَنفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١١٧﴾ يَتَأَيَّأُ الَّذِينَ
آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا بِطَانَةً مِّنْ دُونِكُمْ لَا يَأْلُونَكُمْ خَبْرًا
وَدُّوا مَا عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضَاءُ مِنْ أَفْوَاهِهِمْ وَمَا تُخْفِي
صُدُورُهُمْ أَكْبَرُ قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْآيَاتِ إِن كُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١١٨﴾
هَٰذَا نَتَمِّتُ أَوْلَاءَ نَجْوَاهُمْ وَلَا يُجِيبُوكُمْ وَتُؤْمِنُونَ بِالْكِتَابِ كُلِّهِ
وَإِذَا الْقَوْمُ فَالَوْا آمَنُوا وَإِذَا اخْلَوا عَضُوا عَلَيْكُمُ الْأَنَامِلُ
مِنَ الْقَيْطِ قُلْ مُوتُوا بِغِيظِكُمْ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ﴿١١٩﴾
إِن تَمَسَّكُمُ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَإِن تُصِيبْكُمُ سَيِّئَةٌ يَفْرَحُوا
بِهَا وَإِن تَصْرِفُوا وَتَتَّقُوا لَا يَضْرِبُكُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
إِنَّ اللَّهَ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿١٢٠﴾ وَإِذَا غَدَوْتُمْ مِنْ أَمَاكِكِ
تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنِينَ مَقْلَعِدَ الْقِتَالِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٢١﴾

له پیغه مبهریان پرسی سه بارهت بهو حالو پهرودرگار نایهتی: ﴿وَنَسْأَلُكَ عَنِ الْمَجِصِّ﴾: دایه زاند. ننجا پیغه مبهری خوا (۱۲۰) فرموی: هه مووشتیک بکهن جگه له (دروست بوون) نه نیفت. (بارودی)ش له ههواره لانهوه دهگیریتسهوه: له ریکه کی (ابن عباس) هوه، ده نیفت: (ثابت) کی کوری (دحداح) پرسیاری کرد له پیغه مبهری خواو نهو جا نایهتی: ﴿وَنَسْأَلُكَ عَنِ الْمَجِصِّ﴾: هاته خوارهوه. هوی دایه زانی نیفتی (۲۲۳): ﴿سَأَوْكُمْ حَرْثَ لَكُمْ﴾: نهیدنکه:
- (بوخاری) و (موسلیم) و (ابوداود) و (ترمذی) له (جابر) هوه دهگیریتسهوه، ده نیفت: جووله که کان دهیان وت: نه گهر له پشتسهوه له کهل ناهرهتدا جووت بیت نهوا متداله که خیل و خوار ده نیفت، نایهتی: ﴿سَأَوْكُمْ حَرْثَ لَكُمْ﴾: فاقوا خرنککم اگی شیتکم ﴿دایه زی.
- (احمد) و (ترمذی)ش له ریکه کی (ابن عباس) هوه دهگیریتسهوه، ده نیفت: (عمر) مات بو خرمست پیغه مبهرو وتی: نهی پیغه مبهری خوا تیا جووم، پیغه مبه ریش (۱۲۰) فرموی: بهچی تیا جوویته؟ فرموی: نه مشه و ریکم فی تیکجوو، پیغه مبه ریش (۱۲۰) هیچ وه لای نه دایهوه، مهتا خوی گهوره نایهتی: ﴿سَأَوْكُمْ حَرْثَ لَكُمْ﴾: فاقوا خرنککم اگی شیتکم دایه زاند و نهوسا وتی: له پاش و پیشسهوه بهجوره لای خیزانه کهت له شوینی منداال بوونهوه خوت له دهرچه پی پیسایی بهاریزمو له کاتی (عادهی مانگانه) دا مهجوره لای.

[۱۲۲] هَمَّتْ وَيَسْتِي. تَفْشَلَا:

شکست بهین. [۱۲۴] یبدکم. بهمیز

پشتگیرتان دهکات. [۱۲۵] فورهم

هذا: لهکاتی خویداو بی دواکومتن.

مُسومین: خونیشان کردن یان

نیشانکردنی نازله کانیان بهچند

نیشانه بهکی تایبته. [۱۲۷] لقطع

طرفا: کهمی بکات یان کومه لیک

بتیاجوون بهریت. یکهم: داماو

ملکه و سورشو پریان بکات

به دوراندن و شکست هینان.

فَقَبِلُوا: بگه پنهوه. خانیان:

بی نومیدو هیوا. [۱۳۰] مُضَاعَفَةٌ:

دوچه ندانه. [۱۳۱] أَعْدَتْ:

ناماده کراوه.

- له (ابی سعید)ی (خدری) یهوه

دهگیرنهوه، پیاونک لهدرچی دواوه لهگل

خیزانه کیدی ددوست بوو، خه لکش

سورنه نشتیان کرد، خوای گه ورهش

نایه تی: نَسَاؤُكُمْ حَزَنٌ فَالْوَا حَزَنٌ اَلی

فیتر له پاش و پیشو مهیت حه لاله. (بوخاری) له (ابن عمر) هوه دهگیرنهوه دملیت: ثم نایه ته

سهبارته بهدروست بوون لهگل ژندا لهدرچی دواوه دابه زیووه - واته گوزارشته لیا ساغو

حرام کردنی شو پهفتاره دهکات ..

- (ابوداود)و (حاکم) له (ابن عباس) هوه دهگیرنهوه، دملیت: خه لکی شو گه رکه له پشتیوانه کان

بت په رست بوون لهگل گه رکی جووله کهکاندا، که خاوهن په یام بوون، وایان ده بیینی خاوهن

رفزو پایه بهموی زانستومو، شو گه رکه ی پشتیوانه کان له زور بهی پهفتاره کانیاندا جاویان

له جووله کهکان دهرکدو، په یامدارانی نایه کانی پیشووش له سریه ک بار لهگل نافرته ددوست

دهبوون، شو گه رکه ی پشتیوانه کانیش نهو میان نوهرگر تبوون، به لام گه رکه یکی قوره یش

خه لکه کی نافرته یان تاوتوی دهرکدو له پاش و پیشووه تام و چیزیان نوهرده گرتن، کاتیک کوج

بهان کوجیان کرد بو (مهینه) به کیک له پیاونی شو گه رکه ی قوره یش نافرته یکی له گه رکه ی

پشتیوانه کان هیناو، کاتی ددوست بوو له گه لدا ویستی بهمه مان شیوازی له گه لدا بکات،

نافرته ککش ریگری کردو تمنا به شیوازی ناشکراو ناسراو ریگی پیدا واته له پیشووه له -

اِذْ هَمَّتْ طَائِفَتَانِ مِنْكُمْ اَنْ تَفْشَلَا وَاللّٰهُ وَلِيُّهُمَا وَعَلَى
اَللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝۱۲۲ وَلَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّٰهُ بِبَدْرٍ وَاَنْتُمْ
اَوَّلُوْهُ فَاَتَقُوا اللّٰهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۝۱۲۳ اِذْ تَقُوْلُ لِلْمُؤْمِنِيْنَ
اَنْ يَّكْفِيَكُمْ اَنْ يُّبَدِّكُمْ رِّجَالٌ بِثَلَاثَةِ اَلْفٍ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ
مُزَلِّجِيْنَ ۝۱۲۴ بَلَى اِنْ تَصْبِرُوْا وَتَتَّقُوا وَاِيَّاكُمْ مِّنْ قَوْمِهِمْ
هٰذَا يَمْشُوْكُمْ رِّجَالٌ مَّخْمُومَةٌ الْغَوِيْ مِنَ الْمَلٰٓئِكَةِ مُّسَوِّمِيْنَ
۝۱۲۵ وَمَا جَعَلَهُ اللّٰهُ اِلَّا بُشْرٰى لَّكُمْ وَلِيَطْمَئِنَّ قُلُوْبُكُمْ بِهِ وَمَا
النَّصْرُ اِلَّا مِنْ عِنْدِ اللّٰهِ الْعَزِيْزِ الْحَكِيْمِ ۝۱۲۶ لِيَقْطَعَ طَرَفًا
مِّنَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوْا خٰٓئِبِيْنَ ۝۱۲۷ لَيْسَ لَكَ
مِنَ الْاَمْرِ شَيْءٌ اَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ اَوْ يُعَذِّبُهُمْ فَلَا تَهَمَنَّ عَلَيْهِمْ
۝۱۲۸ وَلِلّٰهِ مَا فِى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ يَعْرِضُ لِمَنْ يَّشَآءُ
وَيُعَذِّبُ مَنْ يَّشَآءُ وَاللّٰهُ عَفُوٌّ رَّحِيْمٌ ۝۱۲۹ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ
اٰمَنُوْا لَا تَاْكُلُوْا اَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ مَّضْمِنَةً وَّاَتَقُوا اللّٰهَ
لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُوْنَ ۝۱۳۰ وَاَتَقُوا النَّارَ اِنَّىْٓ اَعِدَّتْ لِلْكَافِرِيْنَ
۝۱۳۱ وَاَطِيعُوا اللّٰهَ وَالرَّسُوْلَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُوْنَ ۝۱۳۲

سورەتی (ال عمران) جزی (٤)

سُورَةُ الْاٰنْزِلَ

الْاٰنْزِلَ

[١٣٣] ﴿سَارِعُوا﴾: پەلە و پێشڕەکی

بکەن. [١٣٤] ﴿السَّارِعَاتِ وَالضَّارِعَاتِ﴾:

خۆشی و ناخۆشی. ﴿الْكَاظِمِينَ الْفَيْضَ﴾:

ئەوانە ی پق و کین دەخۆنەو و

دەیشارنەو و گەرچی توانای تۆلە

سەندنیان هەیە. [١٣٥] ﴿فَاجْشَعُوا﴾:

تاوانی بەدەر و شتی. ﴿ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ﴾:

ستەمیان لەنەفسی خۆیان کردو و

بەکردنی گوناھی بچووک. ﴿لَمْ يَصُرُوا﴾:

سور نەبوون لەسەری.

[١٣٧] ﴿حَلَّتْ﴾: پابوردو و بەسەر

چوو. ﴿سُنَّ﴾: زیگاو نەخشە ی

پەڕە و کراو. [١٣٨] ﴿فَوَعِظُوا﴾:

پوونکردنەو. ﴿فَوَعِظُوا﴾: (نامۆزگاری)

بیر خستەنەو و شتی کەدڵ ناسک

دەکاتەو و هانی دەدات بۆ گوی

پایەلی و دوری دەخاتەو و

لەسەر پێچی. [١٣٩] ﴿لَا تَهْتَفُوا﴾: لاواز

مەبەن لە تێکۆشان. [١٤٠] ﴿عَسْكَمُ﴾: بیست بەسەر تاندا. ﴿فَرَحُ﴾: زامداری یان کوشتن.

﴿نَدَاوْ لَهَا﴾: دەیکۆپین و هەڵیدەگیرینەو.

- دەرچە ی مندال بوونەو. ئەمەبوو تێکچوون و ئەم هەوالەش بلابوو و مەگەشت بە پێغەمبەری

خو(ﷺ)، ئنجا ئایەتی: ﴿سَارِعُوا خَرْتُ لَكُمْ فَأْتُوا خَرْتُكُمْ أَلَى شَيْئٍ﴾ دابەزی واتە: لە پێش و دوامو

بە پالە و تووی و لەسەر هەموو بارێک بەمەرجێک لە دەرچە ی مندال بوونەو مەبێت.

هۆی دابەزینی ئایەتی (٢٢٤): ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْشَةً لِأَيْمَانِكُمْ﴾: نەیتەسکە:

- (ابن جری) لە یەکە ی (ابن جری) هەو دەگیریتەو دەلیت: و مە ئایەتی: ﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْشَةً

لِأَيْمَانِكُمْ﴾ سەبارەت بە هەلوێستی (ئەوێک) بەرامبەر (سەطح) دابەزێو.

هۆی دابەزینی ئایەتی (٢٢٨): ﴿وَالْمُطَلَّاتِ يَرْضَنَ بِالْفُسْهِنِ ثَلَاثَةَ فُرُوجٍ﴾: نەیتەسکە:

- (ابوداود) و (ابن ابی حاتم) لە (اسماء) ی کچی (یزید) ی کوپی (سکن) ی (نەنصاری) یەو و

دەگیریتەو، دەلیت: لەسەر دەمی پێغەمبەری خو(ﷺ) تە لاق درام و ئەکاتە مێشتا بۆ

تە لاق دراد (عدە) - ماوە ی سێ مانگ و دەرۆ. دەستیشان نە کرابوو، ئنجا ئایەتی: ﴿وَالْمُطَلَّاتِ

يَرْضَنَ بِالْفُسْهِنِ ثَلَاثَةَ فُرُوجٍ﴾: دابەزی.

لە (مقاتل) هەو دەگیرینەو: (اسماعیل) ی کوپی (عبدالله) ی (غفاری) (قزیلی) ی خیزانی تە لاقداو -

وَسَارِعُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا
السَّمَوَاتُ وَالْأَرْضُ أُعِدَّتْ لِلْمُتَّقِينَ ١٣٣ الَّذِينَ يُفْقَهُونَ
فِي السَّرَّاءِ وَالضَّرَّاءِ وَالْكُظُومِ الْغَيْظِ وَالْعَافِينَ
عَنِ النَّاسِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ١٣٤ وَالَّذِينَ إِذَا
فَعَلُوا فِتْنَةً أَوْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ذَكَرُوا اللَّهَ فَاَسْتَغْفَرُوا
لِذُنُوبِهِمْ وَمِن يَغْفِرُ الذُّنُوبَ إِلَّا اللَّهُ وَلَمْ يُصِرُّوا عَلَىٰ
مَا فَعَلُوا وَهُمْ يَعْلَمُونَ ١٣٥ أُولَٰئِكَ جَزَاءُ مَّغْفِرَةٍ
مِّن رَّبِّهِمْ وَجَنَّتْ بَحْرِي مِّن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ
فِيهَا وَبِئْسَ أَجْرُ الْعَامِلِينَ ١٣٦ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِكُمْ سُنَنٌ
فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ
١٣٧ هَذَآ بَيِّنَاتٌ لِّلنَّاسِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ١٣٨
وَلَا تَهْتَفُوا وَلَا تَحْزَنُوا وَانْتُمْ أَعْلَمُونَ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ
١٣٩ إِن يَمَسُّكُمْ فَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ فَرْحٌ مِّثْلُهُ
وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نَدَاؤُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَيَخَذَ مِنْكُمْ شَهَادَةً وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ ١٤٠

[١٤١] ﴿لِمَحْصٍ﴾ پاك و پوخت له يهك

جيا بكا ته وه. ﴿لِمَحْصٍ﴾ له ناوی

دهبات. [١٤٢] ﴿أَمْ حَسِبْتُمْ﴾ نايا

واده زانن. [١٤٣] ﴿لَمَنْ هُوَ﴾ نار هزوو

مه ندببون. ﴿لَمَنْ هُوَ﴾ نار هه تئو نارو

نه شكه نه كان ببيين. ﴿رَأَيْتُمْ هُوَ﴾

بينيتان (هوكاره كان). [١٤٤] ﴿خَلَّتْ﴾

به سه رچوو رويشت. ﴿انْقَلَبَتْ﴾

په شيمان بوونه وه له يرو باوه رتان.

[١٤٥] ﴿فَوَجَلَا﴾ ماوه يه كي ديار يكر او

بو شتت. [١٤٦] ﴿كَانَ مِنْ نَبِيٍّ﴾ وه كو

هر پيغه مبريك. ﴿رَبُّ يُونُسَ﴾ زاناو شهرع

زان يان كو مه ليكي زور. ﴿فَمَا وَهَنُوا﴾

دل ه كانيان لاوا نه بوو. ﴿مَاضِعُوا﴾

لاوا نه بوون. ﴿وَمَا اسْتَكَابُوا﴾ خويان

نه دا به ده سته وهو ملكه چ نه بوون.

[١٤٧] ﴿إِسْرَافًا﴾ ده رچوون له سنوور

له مه موو شتتكا.

وَلِمَحْصٍ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَبَشَعَ الْكَافِرِينَ ﴿١٤١﴾
حَسِبْتُمْ أَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَلَمَّا يَعْلَمِ اللَّهُ الَّذِينَ جَاهَدُوا
مِنْكُمْ وَيَعْلَمَ الظَّالِمِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمَنَّوْنَ الْمَوْتَ مِنْ
قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ وَأَنْتُمْ تَنْظُرُونَ ﴿١٤٣﴾ وَمَا مُحَمَّدٌ
إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُلُ أَفَإِنْ مَاتَ أَوْ قُتِلَ
أَنْقَلَبْتُمْ عَلَى أَعْقَابِكُمْ وَمَنْ يَنْقَلِبْ عَلَى عَقْبَيْهِ فَلَنْ يَصُرَ
أَلَّهُ شَيْئًا وَسَيَجْزِي اللَّهُ الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٤﴾ وَمَا كَانَ
لِنَفْسٍ أَنْ تَمُوتَ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ كِنَيْتُ مُؤْجِلًا وَمَنْ يُرِدْ
ثَوَابَ الدُّنْيَا فَوَيْلٌ لَهَا مِنْهُ وَهُهَا مَنْ يُرِدْ ثَوَابَ الْآخِرَةِ فَوَيْلٌ
مِنْهَا وَسَيَجْزِي الشَّاكِرِينَ ﴿١٤٥﴾ وَكَانَ مِنْ نَبِيٍّ قَتَلَ مَعَهُ
رَبِّيُونَ كَثِيرٌ فَمَا وَهَنُوا لِمَا أَصَابَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَمَا ضَعُفُوا
وَمَا اسْتَكَابُوا لَأَلْفِهِمُ الضَّعِيرِينَ ﴿١٤٦﴾ وَمَا كَانَ قَوْلُهُمْ
إِلَّا أَنْ قَالُوا رَبَّنَا آغِثْنَا بِذُنُوبِنَا إِسْرَافًا فَمُرَّا وَكُنْتَ
أَعْدَاؤَنَا وَنَصَرْنَا عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿١٤٧﴾ فَكَانَتْ لَهُمْ
ثَوَابُ الدُّنْيَا وَحَسُنَ ثَوَابُ الْآخِرَةِ وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤٨﴾

- نهيزانی دوو گیانه، پاشان بۆیدر کهوت و دوازی گهراندیسه وو کوپکیان بوو کوپه کهش مرد،
لنجا نایهتی: ﴿وَالْمُطَلَّاتُ يَتَرَضْنَ بَالْفَسْهِنِ ثَلَاثَةَ فُرُوجٍ﴾ دایهزی.

هوی دایهزی نایهتی (٢٢٩): ﴿الطَّلَاقُ مَرْكَانٌ﴾ نایهتکه:

- (ترمذی) و (حاکم) فرموده گزیرموانی دی ده گزیرمه وه (عائشه) وه فرموده تی: پیاوان
نافرمانیان ته لاق ده دا بی نه دازمو پیاوانه یه که، گهر سمد جار ته لاقیان بدانایه ده یانتوانی پیش
تهواو بوونی عادهی مانگانه یان بیانه یینه وه، ته نانهت پیاویک به خیزانه که ی وت: سویندبی به خوا
ته لاق تاندم تا رزگار ت ببیو، هر گیز له ژیر سایه ی مالیکیشدا له که لندا ناریم، نافره ته کهش
به داواوی یه وه وتی: نه ی چو؟ پیاوه که وتی: ته لاق ت ده دم، به لام پیش به سه ر چوونی (عاده ی
مانگانه ت) ده ت گزیرمه وه، نافره ته کهش چوو خزمه تی پیغه مبر (﴿﴾ نه مه ی پی را که یاند.
پیغه مبر خواس (﴿﴾ بی ده نگ بوو تا قورشان هاته خوارمه: ﴿الطَّلَاقُ مَرْكَانٌ فَإِسْرَافًا مَغْرُوفٌ أَوْ
تَسْرِيعٌ بِإِخْسَانٍ﴾ له که ل نایه تی: ﴿وَلَا يَجِلُّ لَكُمْ﴾ (ابوداود) له (الناسخ و المنسوخ) دا گزیراوی ته وه
له (ابن عباس) وه ده لی ت: پیاوان مالی نافرمانیان ده خوارد له مارمی و مالی دیکه ش، هیچ
گویان نه ده دایه، خوی گهرمه ش نایه تی: ﴿لَا يَجِلُّ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا بِمَا آتَيْتُمُوهُنَّ شَيْئًا﴾ ی دایه زانده.

يُؤَيِّدُ الْعَمَلَيْنِ

Figure 1

يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مِنْ تَطِيعُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
يُرَدُّوكُمْ عَلَىٰ أَعْقَابِكُمْ فَتَنْقَلِبُوا خَاسِرِينَ ﴿١٠٩﴾
كَلِ اللَّهُ مَوْلَاكُمْ وَهُوَ خَيْرُ النَّاصِرِينَ ﴿١١٠﴾ سَنُقِي
فِي قُلُوبِ الَّذِينَ كَفَرُوا الرُّغْبَ بِمَا أَشْرَكُوا بِاللَّهِ
مَا لَمْ يُنَزَّلْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَأْوَهُمُ النَّارُ وَيَسْ
مَوَى الظَّالِمِينَ ﴿١١١﴾ وَلَقَدْ صَدَقَكُمُ اللَّهُ
وَعْدَهُ إِذْ تَخْسَوْنَهُمْ يَإِذْ بَنِي إِدْرِيسَ إِذَا فَشِلْتُمْ
وَتَنَزَّعْتُمْ فِي الْأَمْرِ وَعَصَيْتُمْ مِنْ عَذَابِ مَا أُرْسِلُكُمْ
مَا تَجِبُونَ مِنْكُمْ مَنْ يُرِيدُ اللَّهُ لِيَأْتِيَنَّكُمْ
مَنْ يُرِيدُ الْآخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ
وَلَقَدْ عَفَا عَنْكُمْ وَاللَّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ
﴿١١٢﴾ إِذْ تَضَعُوا ثَوْبَكُمْ عَلَى الْأُحْدَى
وَالرَّسُولُ يَدْعُوكُمْ فِي أَخْرِكُمْ فَأَنْصَبْكُمْ
عَمَّا بَيْنَ يَدَيْكُمْ لِصَلَاةٍ فَحِزْ أَلْفًا مِائَةً
لَا مَا أَصْبَحَكُمْ وَاللَّهُ حَكِيمٌ يُعَالِمُونَ ﴿١١٣﴾

[۱۵۰] ﴿اللَّهُ مَوْلَاكُمْ﴾: به تهنه‌ها خوا
 فریاد پرستانه. [۱۵۱] ﴿الرَّعِيبُ﴾:
 توفیق. ﴿سُلْطَانٌ﴾: به لگم نیشانه. ﴿نَسِ
 مَسْوًی﴾: خراپ‌ترین شوینی مانده
 که دوزخه. [۱۵۲] ﴿تَحْسَبُوهُمْ﴾: پیشه
 کشیان ده‌کن به‌کوشتن. ﴿يَا ذُنُوبَهُ﴾:
 به‌روی خوا ناسانی ده‌کات. ﴿مُفْلِسٌ﴾:
 شکستان هیئا. ﴿تَازَعْتُمْ﴾: جیاوازی و
 دوو به‌ره‌کی که‌وته نیوانتاتان. ﴿صَرْفَكُمْ
 عَنْهُمْ﴾: نیتوی پاراست له‌وان و
 باره‌کی بؤ گوپین. ﴿لَيْسَ بَكُمُ﴾: هه‌تا
 تاقیتان بکاته‌وه. [۱۵۳] ﴿تَصْعَدُونَ﴾:
 ده‌پویشتن و هه‌لده‌هاتن. ﴿لَا تَلْوُونَ﴾:
 ناگه‌رینه‌وه و لاناکه‌نوه. ﴿أَحْرَاكُمْ﴾:
 ئه‌و کۆمه‌له‌ی دواکه‌وت‌ببون.
 ﴿فَأَبَاكُمُ﴾: پاداشتی دانه‌وه. ﴿عَمَّا
 بَغِمَ﴾: غمه‌و به‌ژاری به‌ک له‌دوای به‌ک.

= (ابن جریر) دولیت: مہم ثابۃ سہاروت

به (ثابت) ی کوپی (قیس) و (حبیبه) دابهزی، (حبیبه) شکاتی له (ثابت) کرد لای پیغه مبهری خوا(۱۱) و ئه ویش پی ی فرموو: نایا ئه بیستانه ی پی ی داوی ده یگیریتمه و بوی؟ (حبیبه) ش وتی: به ئی. ئنجا پیغه مبهری خوا(۱۲) بانگی کردو ئه مه ی پی راگه یاند، ئه ویش وتی: گهر دئم ئازاد ده که ی؟ وتی: به ئی. ئه ویش وتی: منیش رازیم. ئه وسا ئایه تی: ﴿وَلَا يَجِلْ لَكُمْ أَنْ تَأْخُذُوا مِمَّا آتَيْتُمُوهُمْ شَيْئًا إِلَّا أَنْ يَخْلُفَ﴾ دابهزی.

هَوَىٰ دَاهِرُنِي نَائِمَتِي (٢٣٠): «فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتَّىٰ تَكُونَ زَوْجًا غَيْرَهُ» نَيْمَتُهُ كَه:

له (مقاتل) ی کوږې (حیان) موه دهگیرنمونه، دملیت: نهم ثایته سه بارهت به (عائشه) ی کچی (غیث) دابه زی؛ میړده کچی (رفاعة) ی کوږې (وهب) ی ناموزای بوو، ته لاقی دا ویی شوو یکرېد به (عبدالرحمن) ی کوږې (زبیر) ی (قرظي) و نویش ته لاقی دا. ثنجا (عائشه) هاته خزمهت پیغمبر (ﷺ) و وتی: شو (واته عبدالرحمن) پیښ شو ی بیت به لادا ته لاقی داوم نایا بگرېنمونه بوی لای میړدی په کمه؟ پیغمبر ویش (ﷺ) فهرمووی: نه خیر، تا نه بهت به لاتدا، شو جا ثایمتی: ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا فَلَا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدِ حَتَّى تَنْكِحَ زَوْجًا غَيْرَهُ﴾ دروست بییت له گهلیدا ﴿فَإِنْ طَلَّقَهَا﴾ دوی شو ی دروست بوو له گهلیدا ﴿فَلَا جُنَاحَ عَلَيْهِمَا أَنْ يَتَرَاجَعَا﴾ ییدی قیمناکات بگرېنمونه بوی لای میړدی په کمه.

[۱۵۴] الفم: دلتهنگی. اسے:

ناساییش و نہ ترسان. **نہاسا**:خوہنوجک: خاوبونہویہ کہ پیش
خسوتن و سووکرہ له خسوکہ (وہنہوزہ). **نہسہم**: سہر قالیکردیون. **لہر**: دہچوونہ دہرہوہ.

مصاحعہم: نہو جیگاہی کورانی

نہوانی تیدابریار دراوہ. **لیسی**:بؤنہوی تاقیتان بکاتہوہ. **لبسحس**:

ہتا پاک و پالفتہی بکات.

[۱۵۵] **ولوا**: پشتیان مہ لکروپویشتن. **الجموع**: کوہلی باومردار

لہگل کوہلی بی باومردار.

استرہم: مہلینان بو تاوان و لہریخران. [۱۵۶] **صرو**: سہفریان کرد.**عسری**: جہنگاوہر. **حسرة**:

پشیمانی و ناوہ حسرتہ.

ثُمَّ أُنزِلَ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ أَمْنٌ نُمَسَّا بَعَثَ فِي مَتَابِعِكُمْ
مِنْكُمْ وَطَائِفَةٌ قَدْ أَهَمَّتْهُمْ أَنْفُسُهُمْ يَظُنُّونَ بِاللَّهِ غَيْرَ
الْحَقِّ طَرِيقَ الْإِجْهَادِ يَقُولُونَ هَلْ لَنَا مِنَ الْأَمْرِ مِنْ شَيْءٍ
قُلْ إِنَّ الْأَمْرَ كُلَّهُ لِلَّهِ يُخَفِّفُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ مَا لَا يَتَدُونُ لَكَ
يَقُولُونَ لَوْ كُنَّا لَسَامِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ مَا فَتِنَا لَهُمْ قُلْ لَوْ كُنْتُمْ
فِي يَبُوتِكُمْ لَرَزَ الَّذِينَ كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقَتْلُ إِلَى مَضَاجِعِهِمْ
وَلِيَسْتَبْلِغَ اللَّهُ مَا فِي صُدُورِكُمْ وَلِيُمَحَّصَ مَا فِي قُلُوبِكُمْ
وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝۱۰۰ إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْا مِنْكُمْ
يَوْمَ اتَّفَقَ الْجَمْعَانِ إِنَّمَا اسْتَزَلَّهُمُ الشَّيْطَانُ بَعْضَ مَا
كَسَبُوا وَلَقَدْ عَمَّا اللَّهُ عَنْهُمْ إِنَّ اللَّهَ عَفُورٌ حَلِيمٌ ۝۱۰۱ يَتَأَيَّأُ
الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ كَفَرُوا وَقَالُوا لِإِخْوَانِهِمْ إِذَا
ضَرَبُوا فِي الْأَرْضِ أَوْ كَانُوا غُرًى لَوْ كَانُوا عِندَنَا مَا مَاتُوا وَمَا
قُتِلُوا لِيَجْعَلَ اللَّهُ ذَلِكَ حَسْرَةً فِي قُلُوبِهِمْ وَاللَّهُ يُؤَيِّتُ
وَاللَّهُ يَمُتُّ لِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝۱۰۲ وَلَكِنْ قَاتِلْهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ
أَوْ مُمْسِكِي لَعْنَةٍ مِنَ اللَّهِ وَرَحْمَةٍ خَيْرٌ مِمَّا يَجْمَعُونَ ۝۱۰۳

ہوئی دہیزنی نیلہتی (۲۳۱): ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَلَهُنَّ أَجَلُهُنَّ فَانْسِكُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ﴾ نہیتہک:

لہ (ابن عباس) موہ دہگیرنہوہ، دلہیت: پیوان ماوسرہکانیان تہ لاق دہداو پیش ہسہر چوونی
خولی مانگانہی ژنان دہیان گہراندنہوہ، پاشان تہ لاقیان دہادیہوہ، نہزیت و نازاری ژنانیان
دہدا، خوی گہرہش شہ نایہتہی ناردہ خوارموہ، لہریگہی (سدی) یہوہ دہگیرنہوہ، دلہیت:
سہبارت بہ پیوانیک لہ پشتیانوہکان نازلیہوہ خوارموہ کہناوی (ثابت) ی کوری (یسار) بوو،
ژنہکی تہ لاقدا ہتا دووہژیان سہرژڈ پیش ہسہرچوونی خولی مانگانہی مہوسا گہیریہوہ،
پاشان جاریکی تر بق قولہ لہ سہندہوہی تہ لاق دایہوہ، پرموردگاریش نایہتی: ﴿وَلَا تُنْسِكُوهُنَّ
غَيْرَ اِذَا تَقَاتَلُوا﴾ دہیزاند.

مہروہا سہبارت بہ نایہتی: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَزُورًا﴾ لہ (ابی درداء) موہ دہگیرنہوہ، دلہیت:
مہندیک کہس نافرمتہکانیان تہ لاق دہداو دہیان گوت بہکالتہمان بووہ: بیان بہندہپیکیان نازاد
دہکردو دہیانگوت: بہرستان نہبووہ: پرموردگاریش نایہتی: ﴿وَلَا تَجْهَرُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَزُورًا﴾
دہیزاند.

ہوئی دہیزنی نیلہتی (۲۳۲): ﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾ نہیتہک:

لہ (بوخاری) و (ابوداؤد) و (ترمذی) و (مروودہ گہرہوہکانی دیکہ لہ (مقل) ی کوری (یسار) موہ-

سورہٴ آل عمران (جزئی ۴)

الْمَائِدَةِ

سُورَةُ الْاِٰنْفِرَاتِ

[۱۵۹] ﴿فَمَا رَحْمَةً﴾: به موی سوز
به زبانی خود او. ﴿لَسْتَ﴾: نه روم و نیان و
به سوز بوییت. ﴿فَطَا﴾: ره ق و قسه زبر.
﴿غَلِيطَ الْقَلْبِ﴾: دل ر ق. ﴿لَا مَقْصُودَ﴾:
بلاوه یان لیده کرد. ﴿عِزْمَتَ﴾: بریارتدا.
[۱۶۰] ﴿فَلَا غَالِبَ لَكُمْ﴾: کهس
ناتوانیت زال بیت به سر تانداو
ملکه چتان بکات. ﴿اِنْ يَخْذَلْكُمْ﴾: نه گمر
سر شو رتان بکات. [۱۶۱] ﴿يَعْمَلْ﴾:
خیانت بکات له ده ستکوتی
غنه اکاندا. [۱۶۲] ﴿بَاءً بِسَطِّ خَطِّ﴾:
به تورپی و خه شم و قینه و گه رایوه.
[۱۶۴] ﴿مَنْ﴾: به خشو و ریزداری کرد.
﴿بِزَكِيمِهِمْ﴾: پاک و پوختیان ده کاتوه
له پیس و پوخلی نه زانین.
[۱۶۵] ﴿مَتَّبِعِيهَا﴾: زیاد له و یا دوو
نه ونده. ﴿اِنْ هَذَا﴾: له کویتوه هات
به سرماندا نه ملکه چی و زه لیلیه.

وَلَيْسَ مِنْكُمْ اَوْ قَاتِلْتُمْ لَا لِيَّ اَللّٰهُ تَحْشُرُونَ ۝۵۸ فَيَمَارَحِمُوْ مِنْ
اَللّٰهُ لَيْسَ لَهُمْ وَلَوْ كُنْتَ فَطَا عِلْطَ اَلْقَلْبِ لَا تَقْصُودُ مِنْ حَوْلِ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمْ وَشَاوْهُمْ فِي الْاَمْرِ فَاِذَا عَزَمْتَ
فَتَوَكَّلْ عَلَى اَللّٰهِ اِنَّ اَللّٰهُ يُحِبُّ الْمُتَوَكِّلِيْنَ ۝۵۹ اِنْ يَنْصُرْكُمْ اَللّٰهُ
فَلَا غَالِبَ لَكُمْ وَاِنْ يَخْذَلْكُمْ فَمَنْ ذَا الَّذِي يَنْصُرُكُمْ مِنْ
بَعْدِهِ وَعَلَى اَللّٰهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ ۝۶۰ وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ اَنْ
يُعْلَمَ مِنْ بَعْدِ مَا عَلِمَ اَنَّ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ثُمَّ تَوَكَّلْ كُلُّ
نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُوْنَ ۝۶۱ اَفَمَنْ اَتَّخَعَ رِضْوَانَ
اَللّٰهِ كَمَنْ بَاءَ بِسَطِّ خَطِّ مِنْ اَللّٰهِ وَمَا وَنَهُ جَهَنَّمَ وَبَشَّ الْمَصِيْرُ
۝۶۲ هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ اَللّٰهِ وَاَللّٰهُ بِبَصِيْرٍ يَّمْلِكُ مَا يَشَاءُ
لَقَدْ مَنَّ اَللّٰهُ عَلَى الْمُؤْمِنِيْنَ اِذْ بَعَثَ فِيْهِمْ رَسُوْلًا مِنْ اَنْفُسِهِمْ
يَتْلُوْا عَلَيْهِمْ اٰيَاتِهِ وَيُزَكِّيْهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتٰبَ
وَالْحِكْمَةَ وَاِنْ كَانُوْا مِنْ قَبْلُ لَفِي ضَلٰلٍ مُّبِيْنٍ ۝۶۳
اَوَلَمْ اَصْبَحْكُمْ مَّصِيْبَةً قَدْ اَصْبَحْتُمْ مِّغْلَابًا قُلْتُمْ اَنْ هٰذَا
قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِكُمْ اِنَّ اَللّٰهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيْرٌ ۝۶۴

* پیغمبر می خوا (ﷺ) دهر مرویت: (گوئی پاهلی پهروردگار بکن گهر بهلته خورمایه کیش بیت،
نه که سه شمی نه داریو نهوا با به قسه ی چاک و باش گوئی پاهلی پهروردگار بکات). (متلق علی)
- ده گئی نهوه، خوشکه که ی دابه شوو به پیاوینک له موسلمانان کانو، پاشان پیاووه که ته لاقیکی داو
نیکه پاندهوه مهتا خوولی مانگانه ی به سر چوو؛ له ناخیشوه هردو کیان (ژن و پیاووه که)
همزمان ده کرد بگه پنهوه بؤ یهک، له ریگه ی نهوانهوه که مولی چاک کردنی نیوانیان دهوا (م عقل)
پئی وت: لیمه ریزمان فی گرتیت و ژمان پیدایت، به لام تو ته لاقیت دا، سویتدنی به خوا هر گیز
ناگه پنهوه بؤلات، پهروردگاریش ناگاداری هواداری هردو کیان بسو بؤ یهکترو نایهتی:
﴿وَإِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ قَبْلَ أَنْ تَمُوتُمْ لَا تَعْلَمُونَ﴾: تا «وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ» کی دابه زانند. کاتیک (م عقل) گوئی ی بیو وتی:
هرمانی خوا به جی یه، نجا بانگی زاوکه ی کردی وتی: ژنت پی ددهم و ریزت لیده گمر.
له (جابر) کوپی (عبدالله) (نه نصاری) یهوه ده گئی نهوه، کهوا شافره تیکی ناموزای هه بوو،
میزده که ی ته لاقیکی دا، خوولی مانگانه ی به سر چوو، پاشان ویستی خیزانه که ی بگه پنهوه مو
(جابر) ریگری لیکردی وتی: ناموزا که مانت ته لاقادوه نیستاده ته ویت جاریکی تر بیگه پنهوه مو؟
شافره ته کهش خوازیارو هواداری میزده که ی بوو ژیزه ریز میزده که ی رازی کردبوو، نجا نه
نایهته نازلیوویه خوارهوه [ریوایهتی یه کهم (صحیح) و (بهین تره)].

[۱۶۶] ﴿يَوْمَ النَّفْيِ الْجَمْعَانِ﴾: روزی به یک

گه یشتنی همدو میزد که (روزی جهنگی نوحود). [۱۶۷] ﴿ادْفَعُوا﴾:

برگری بکن. [۱۶۸] ﴿فَادْرَا﴾: دوری

بخنهوه له خوتان. [۱۷۰] ﴿يَسْتَبْشِرُونَ﴾:

شادو دلخوشن. [۱۷۲] ﴿الْفَرَحِ﴾:

برینداری. [۱۷۳] ﴿قَالَ لَهُمُ النَّاسُ﴾:

خه لکی پیی دهگوتن (مبهست پیی

دو پوره کانی مدهینه یه). ﴿اِنَّ

النَّاسَ﴾: مبهست پیی بی باوهرانی

مه که یه. ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ﴾: خوامان بهسه

پشتگیرمان بیست.

* پرسیارکرا له پیغه مبهری خوا (لله) لهباری

لهو هؤکاره ی زیاتر بهمه یهوه خه لکی

بهمه شت بهدهست دههینن، لهویش

فرمووی: ((له خواترسان و رهوشت

جوانی)). لنجا پرسیارکرا لهباری لهو

هؤکاره ی خه لکی دهباته دوزه خهوه،

فرمووی: ((زمانی بهد داوین پیسی)).

[رواه الترمذی].

* ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾: لهو دهستواژمه یه که (ابراهم) (سهلامی خوای لیبیت) وتی کاتی

فری درایه ناو ناگرموهو، (محمد) یش (لله) وتی: کاتی پییان وت خه لکی کؤبوونه تهوه له دژتان و

بترسن، لهوانیش لیعانیان زیاد ی کردو وتیان ﴿حَسْبُنَا اللَّهُ وَنِعْمَ الْوَكِيلُ﴾ [رواه البخاری].

هؤی دبه زنی نایهتی (۷۲۸): ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾: نایهته که:

-(احمد) (بوخاری) (ابوداود) (بیهقی) (ابن جریر) له (زید) کوپی (ثابت) هوه دهگنیتهوه،

دهلایت: پیغه مبهری خوا (لله) نویتزی نیوموژی دهکرد بهگرموا، قورسترین نویتزی بوو به لای

هاوه لانهوه، لنجا نایهتی ﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ وَالصَّلَاةِ الْوُسْطَى﴾: دابهزی. ههروهه هه شهش

پیشهواکهو فرموود دهگنیرمهو کانی دی دهگنیرنهوه له (زید) کوپی (ارقم) هوه، دهلایت:

له سهردهمی پیغه مبهری خویا تسهواسمانده کرد لهباری نویتزهوه، پیایوی وامان تیدابوو،

له نویتزا تسهواسی دهکرد لهگه ل هاوه له که ی دا، بهردوام نهه حالمان بوو تا نایهتی: ﴿وَقَوْمُوا

لِلَّهِ قَائِلِينَ﴾: هاته خواروهه. لنجا فرمانمان پیکرا بی دهنک بین و ازمان هینا له تسهکردن

له نویتزا. (مجاهد) یش دهلایت: له نویتزا تسهیان دهکردو کهسی واهه بوو داوای پیداو یستی

خوی له نویتزا له هاوه له که ی دهکرد، بهروردگار یش نایهتی: ﴿وَقَوْمُوا لِلَّهِ قَائِلِينَ﴾ ی دابه زاند.

المراجع

[۱۷۴] ﴿فَانْقَلِبُوا﴾: گمراہانہو بہ خیرایی۔

[١٧٦] ﴿حَظًّا﴾ : بِهَشِيكٍ. [١٧٨] ﴿نَمْلِي﴾ :

ماورمان دودونک و تهمندان درر

دہکے بن۔ [۱۷۹] لَبِيدٌ : بے حیثیتان

مَنْ لَمْ يَسْتَبِذْ لَمْ يَمْلِكْ

جہاد ان کے ساتھ ہے اللہ ان کے ساتھ ہے اللہ ان کے ساتھ ہے

بہارِ نبویؐ میں ایک اور عجیب و غریب واقعہ

پلیس کے پاک (محبست) پی سی باورپردار

۱- دوپروہ)۔ لفظ عام : پیشامیان

ببداات. ﴿يَجِيءُ﴾: پالفتی دهکاو مهلی

بہترینیت۔ [۱۸۰] ﴿سَیْطُون﴾: وہو

ماله‌ی چروك بوون قیایدا ده‌کریته

مليان وەك تەوقىك.

* پیغمبرِ خِوا (ﷺ) دفـرموئـت:

ھەركەسىڭ زەكاتى مالىكەي دەرناكات ،

نہوا لہرؤڈی قیامہ تدا نہو مالہی دہکرنیت

به خایه کی هارو به هاروو شاهی

من مالہ کو تہ من لہو سہامانہ مر ق فو کہ ہوا

جہور کثرت کے دھرم و شتھا ثابت ہے: ۵۰۵

بِخُسْنٍ الدِّينِ يُحْلَوْنَ كَيْدَهُ خُونَدَهُ. (متفق)

هَؤُلَاءِ هِيَ نَجْمَاتِي (٢٤٠): ﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾ نَجْمَاتِكُمْ:

۱- له (مقاتل) ی کوری (حیان) موه دهگیرنهوه، دهلیت: پیاوړکی څه لکې (طائف) به سمردان هات بو

(مەدینە) و خاۋەن (مال و منال بوو، لەو سەفەردا دایک و باوک و خێزانەکی هینابوو، لە (مەدینە))

مردو، نه‌م هواله‌شيان به‌پيغه‌مبيري خوا راگهيان‌دو له‌ویش له‌مالو سامانه‌کي به‌شي دايک‌و

باوڤو منداله کانی دا، به لام هیچی نه دا به ژنکه ی گبرچی له میراتی میړه کای بژیوی سالیکی بو

دياري كرابوو، لهم بارهيه شهوه ثابته تي: ﴿والذين يتوفون منكم ويذرون ازواجهم دابهزي.

هوى دابريسي ديلى (۲۴۱): «والمطلقات متاع بالمعروف» **في هذه**

هـ (ابن زيد) موه مخبر موه، دلالت: تايمی، المومع قدره رعى المقبر قدره موه

بِالْمَعْرُوفِ حَسَنًا سَيِّئًا الْمَحْسِنِينَ ۝ هَٰذَا خَوَارِقُهُ يَتَّوْبُ إِلَى اللَّهِ كَرِيمًا ۝ وَلِيَّ الْكَفَرِ بِاسْمِ اللَّهِ تَعَالَى دِيمِكُمْ، لَكُمُ وَامُ

پروگرام کارکنان دایمی، پروگرام کارکنان موقت، کارکنان موقت

هَوَىٰ دَابِرُونِي، فَأَمَقِي (٢٤٥): ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾ فَأَمَقِيكَ:

۱- (این حیوان) له (صحیح) دهکیدا و (این اسی حاتم) و (این مردویه) له (این عمر) موه دهگترنهوه،

دەلالت: کاتى ئايەتى: ﴿مَثَلُ الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ كَمَثَلِ حَبَّةٍ﴾ دابىرى، پېغەمبەرى -

[۱۸۲] ﴿لَيْسَ بظِلَامٍ لِّعَبِيدٍ﴾: به نه ندازه‌ی

گهر دیله یسه کیش سته م ناکسات

له به نه ده کان. [۱۸۳] ﴿عَهْدَ الْبَا﴾:

فهرمان و وه سیستی بو کرد و یسن

له ته وراتدا. ﴿الْقُرْبَلٰن﴾: هر شتی که له خوا

نیز یکت بکاته وه. ﴿تَاكُلُهُ السَّار﴾: ناگر

بیسو و تینیت. ﴿الْبِیَات﴾: به کار یکی

له عادهت به ده ور (موعجیزه).

[۱۸۴] ﴿الرَّسْر﴾: بریتیه له و کتیبه‌ی

ناموز گاری بهمه لفان و ترساندن له خو

گرتو وه. [۱۸۵] ﴿تُوفُونَ اجْرَکُمْ﴾:

وهریده گرن به ته و او ی بی که و کوپی.

﴿رَحْرَح﴾: دو ور خرایه وه. ﴿فَاز﴾:

دلخوش و بزگاری بوو. ﴿مَتَاع﴾: نه وه‌ی

تام و چیژ سوودی لی وهر ده گیریت.

﴿الْفَرور﴾: مه له خه له تاندن یان

خوشیه کی کاتی. [۱۸۶] ﴿تَلْبٰوُن﴾:

تاقی ده کړینه وه. ﴿اَذٰی﴾: تانه و ته شمر

گرتن له ثانی خوا و درو کردن به ده م خوا و پیغه مبه ره وه. ﴿مِّنْ عِرمِ الامور﴾: له و

لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَقِيرٌ وَنَحْنُ أَغْنِيَاءُ
سَنَكْتُبُ مَا قَالُوا وَقَتْلُهُمْ أَلْأَنْبِيَاءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَنَقُولُ
ذُوقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿١٨٢﴾ ذَلِكَ بِمَا قَدَّمْتُمْ أَبْدَانَكُمْ
وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَلَّامٍ لِّلْعَبِيدِ ﴿١٨٣﴾ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ
اللَّهَ عَهْدُ الْإِيمَانِ أَلاَّ تُؤْمِنُ لِرَسُولٍ حَقٍّ يَأْتِيَنَا بِقُرْآنٍ
تَأْكُلُهُ النَّارُ قُلْ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِي بِالْبَيِّنَاتِ
وَبِالَّذِي قُلْتُمْ فَلِمَ قَتَلْتُمُوهُمْ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٨٤﴾
فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقَدْ كَذَّبَ رَسُولٌ مِّنْ قَبْلِكَ جَاءُوا بِالْبَيِّنَاتِ
وَالزُّبُرِ وَالْكِتَابِ الْمُنِيرِ ﴿١٨٥﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ
وَلِنُمَاتُو فَوْتٍ أَجُورَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَمَنْ زُحِرَ
عَنِ النَّارِ وَأَدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فَازَ وَمَا الْحَيَوةُ الدُّنْيَا
إِلَّا مَتَاعُ الْمُرُورِ ﴿١٨٦﴾ تَسْتَلُوكَ فِي أَمْوَالِكُمْ
وَأَنْفُسِكُمْ وَلَتَسْمَعَنَّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِن بَيْنِكُمْ وَمِن الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَذًى كَثِيرًا
وَأَنْ نَّصْرَهُمْ وَاتَّقُوا فَإِنَّ ذَلِكَ مِنْ عِزِّ الْأُمُورِ ﴿١٨٧﴾

کاروبارانه به ده بیت جیگیر بین له سه ری.

* پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ ده فرمویت: ((هیچ کام له نپوه نی به مگر په رومردگار قسم گفتوگو ی له که لدا ده کات، هیچ و هر گڼو یوا وهر مړنک نی به له نیواندا، کاتی ته ماشای لای راست و چه پی ده کات کرده وه کانی ده بینیته وه، کاتی له به رده می ورد ده بیته وه ناگر به ره و پوی دیت، ده خوتان له و ناگره به یارین گهر به له ته خورمایه کیش بیت، خو نه گهر نه دار بوون و له ته خورماشتان نه بوو له و به قسه یه کی باش و چاک)). (متفق علیه).

* پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ ده فرمویت: ((زور یادی وروختنه ری نارمزو ده کان بکه نه وه)) مبه سستی (یادی مردن بوو)). (ابن ماجه و ترمذی) گڼو یوا یانه ته وه.

- خوا ﴿﴾ فرموی: په رومردگار نه ته وه کم زیاد بکه یت، ثنجا نایه تی: ﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا لِّيُضَاعِفَهُ لَهُ أَضْعَافًا كَثِيرَةً﴾ ی دابه زاند.

هو ی دبه یزی نیلته (۲۵۶): ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ نیلته که:

- (ابوداود و نسائی و ابن حبان) له (ابن عباس) وه ده گڼریته وه، ده لیت: کاتی ثا فره ت له سه ر مهنجه ل و شوینی خواردن دروست کردن ده بوو نه نفسی رام ده کړد له سه ر نه وه ی گهر منالیک ی -

سورتهی (ال عمران) جزمی (۴)

بُيُوتُ الْمَغَارَاتِ

لِلزَّالِقَاتِ

وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ لَتُبَيِّنُنَّهُ لِلنَّاسِ
وَلَا تَكُنَّ لَهُمْ فِتْنَةً فَتَقَبَّلُوهُ وَرَاءَ ظُهُورِهِمْ وَأَشْرَوْا بِهِ مِمَّا
فَلِيلًا فَيَتَنَمَّيْنَ مَا يُتَسَرَّوْنَ ۚ لَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ يَبْرَحُونَ
بِمَا آتَوْا وَيُجِبُونَ أَنَّ يُحْمَدُوا بِمَا لَمْ يَفْعَلُوا فَلَا تَحْسِبَنَّهُمْ
بِمَقَارِفَةٍ مِنَ الْعَذَابِ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝۱۸۱ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۱۸۲ إِنَّ فِي
خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَآخِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ لَآيَاتٍ
لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۝۱۸۳ الَّذِينَ يَذْكُرُونَ اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا
وَعَلَى جُوبِهِمْ وَيَتَفَكَّرُونَ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
رَبَّنَا مَا خَلَقْتَ هَذَا بَطْلًا سُبْحَانَكَ قِيَمًا عَذَابَ النَّارِ ۝۱۸۴
رَبَّنَا إِنَّكَ مَن تُدْخِلُ النَّارَ فَقَدْ أَخْرَجْتَهُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِنْ
أَنْصَارٍ ۝۱۸۵ رَبَّنَا إِنَّا أَسْمِعْنَا وَمَا نَسْمَعُ إِلَّا لِيُؤْمِنُوا أَنَّا
إِنَّمَا أُوتِيتُمْ كِتَابَكُمْ فَآمِنُوا بِهِ وَلَا تُغْنِ لَكُمُ الْكُفْرَ عَنْ
سِقَاتِكُمْ أَن تَوْفَقُوا مَعَ الْأَرْبَابِ ۝۱۸۶ رَبَّنَا وَآءَاتِنَا مَا وَعَدْتَنَا
عَلَى رُسُلِكَ وَلَا تُخْزِنَا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّكَ لَا تُخْلِفُ الْوَعْدَ ۝۱۸۷

[۱۸۷] ﴿مِثَاقٌ﴾: په یمانیکسی چنگیرو
چه سپاو. ﴿لَتُبَيِّنُنَّهُ﴾: بیون و ناشکرای
بکهن. ﴿بِظُهُورِهِمْ﴾: فریاندان و پشت گوئی
یان خست. [۱۸۸] ﴿بِمَقَارِفَةٍ﴾: بزکارو
به دورین لی. [۱۹۰] ﴿لَا يَلْتَمَسُ﴾: به لگن
له سر. [۱۹۱] ﴿بِاطْلًا﴾: کالتو گپ.
﴿فَقِنَا﴾: بمان پاریزه. [۱۹۲] ﴿أَخْرَجْتَهُ﴾:
ریسوات کرد. [۱۹۳] ﴿فَتَادِي﴾:
بانگوازیك (مبهست پی تی پیغه مبهره
یا لیسو په یامه ی هلیگرتوه).
﴿يُنَادِي﴾: بانگوازی دهکات. ﴿ذُنُوبٌ﴾:
کمترخمی له مامه لی نیوان بهندهو
پرومردگارد. ﴿كُفْرٌ﴾: سرپییه و.
﴿سَيِّئَاتٍ﴾: گونامی بچوک. ﴿الْأَرْبَابِ﴾:
نهواننن که به پاک و پوختی ده ژین.
[۱۹۴] ﴿عَلَى رُسُلِكَ﴾: له سر زمانی
پیغه مبه رانت (سروو سلا می خویان
له سر پییت). ﴿لَا تُخْزِنَا﴾: سر شوړمان
نه که یت. ﴿الْوَعْدَ﴾: واده.

* له (عاشقه) موه ده گپړنه وه، ده لیت: پیغه مبهری خوا له مموو حال و باریکدا یادو زیکری خوی
گهړی ده کرده. [رواه مسلم].

- بیت سورده بیت له سر به جو کړدنې، کاتیک (بني النضر) راگو یزکران له ننو یاندا پو لیسو
نوهی مسیحی کانیان مېوو، وتیان: نیغه دهست بهرداری پو لکامان ناین، پرومردگاریش
نایته: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ ی دابه زاند.

مروما له (ابن عباس) موه ده گپړنه وه، ده لیت: نایته: ﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ﴾ سه بارت به به کیك
له پیاوه پشتیوانه کان دابه زیوو به ناوی (هسین) موه، دوو مندالی مېوو مسیحی بیون و
خوخی موسلمان بو، به پیغه مبهری خوی و: مسیحی تیان هلیژاردوه، لایا زوریان لی بکهم
دهست بهرداری مسیحیت بین؟ نهو سا خوی گهړه هم نایته ی تارده خوار موه.

هو دابه زینی نایته (۲۵۷): ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ نیلمه که:

- (ابن جریر) له (عبده) کوی (ابی لبابه) موه ده گپړنه وه، ده لیت: نایته: ﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾ مبهست پی تی نهوانیه که باهریان به (عیسی) هیناوه، کاتیک (محمد) یسان بقره وانه کرا -

[۱۹۵] ﴿لَا أُصِرُّ﴾ پاداشته که می

و ناکام. [۱۹۶] ﴿لَا يَغْنُرُكَ﴾ لهراستی

چه اوست نه کن. ﴿تَقْلِبُ﴾ مه لگنرو

وهرگن. [۱۹۷] ﴿مَتَاعٌ قَلِيلٌ﴾ خوشی و

لهزه تیکی کاتی و کمه. ﴿بِئْسَ الْمِهَادُ﴾

خوابترین جیگاو مه نزلگا

[۱۹۸] ﴿نَزَلَا﴾ شوینی ناماده کراو.

[۱۹۹] ﴿حَاشَعِينَ﴾ دل پر له ترس.

[۲۰۰] ﴿أَصْبَرُوا﴾ دان به خوتاندا بگرن.

﴿صَابِرُوا﴾ نارام بهیه کتر بگرن.

﴿رَاطِبُوا﴾ خوتان ناماده بکن

لهسه نگره کانتاندا.

* پیغه مبهری خوا (۱) ده فرموی:

((هرکات بنده یه نه خوش کورت یان

سهری کرد بهه مان چه شنی کرده کانی

پیشوری له کاتی جینشین بوونی بو

تومارده کرت)). (رواه الترمذی).

* پیغه مبهری خوا (۲) لهسه ندیک لهو

روژاندا کهله گل دورمندا بهیه که میشتن ،

چاوهری بوو هتا خور لهناوهرستی ناسمان لایداو لنجا فرموی: ((خه لکینه ههرگیز

خواری گیشتن به دورم من مبنو، هه میسه داوای لهش ساغی بکن له پهرورده کار، خو نه گمر

به دورم من گیشتن لهو نارام بگرن و بزائن بهه شست له ژنر سیبهری شمشیردایه)). لنجا

پیغه مبهر (۳) فرموی: ((پهرورده کار .. دابه زنه ری قورشان، جوولینه ری هور، رووخینه ری

له حزب، بیانشکینه و سهرمانبه به سهریاندا)). (متعلق علیه).

- باوهریان پی هیناو، نه نایه تش سه بارت بهوان دابه زی. له (مجاهد) یشوه ده گنر نهوه،

ده لیت: کوه لیک باوهریان به (عیسی) هیناو کوه لیکش بی باوهریون پی، کاتیکش

(محمد) (۴) رهوانه کرا، لهوانی بی باوهریون به (عیسی) (سهلامی خوی لیت) باوهریان

پی هیناو، لهوانی باوهریون به (عیسی) بی باوهریون به (محمد) (۵)، خوی گهره ش

له نایه ته ی ناز لکرده خواروه.

هو دابه زنی نه لیت (۲۶۷): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِنْ طَبَائِطِ مَا كَسَبْتُمْ﴾ نایه ته که:

- (حاکم) و (ترمذی) و (ابن ماجه) و فرموده گنر رهوانی دیکه له (براه) وه ده گنر نهوه، ده لیت: -

فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَنِّي لَا أَضِيعُ عَمَلَ عِبِلٍ مِنْكُمْ مِنْ
ذَكَرٍ أَوْ أَنِّي بِبَعْضِكُمْ مِنْ بَعْضٍ فَأَلَّ الَّذِينَ هَاجَرُوا وَأُخْرِجُوا
مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَوْذُوا فِي سَبِيلِي وَقَتَلُوا وَقُتِلُوا لَا كُفْرَنَ
عَنْهُمْ سِفَاتِهِمْ وَلَا دَخَلَتْهُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
الْأَنْهَارُ تَوَابًا مِنْ عِنْدِ اللَّهِ وَاللَّهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوَابِ ۝
لَا يَغْنُرُكَ تَقْلِبُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي الْيَلْدِ ۝ مَتَّعٌ قَلِيلٌ
ثُمَّ مَأْوَاهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْلِهَادُ ۝ لَكِنَّ الَّذِينَ اتَّقَوْا
رَبَّهُمْ هُمْ جَنَّتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
قَدْ لَا يَنْ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ خَيْرٌ لِلْآبَرِ ۝ وَإِنْ مِنْ
أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ وَمَا
أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ خَشِعِينَ لِلَّهِ لَا يَشْفَعُونَ بِإِذْنِ اللَّهِ ثَمَنًا
قَلِيلًا أَوْ ثَمَنًا لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ ۝ رَبُّكَ اللَّهُ
سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَصْبَرُوا
وَصَابِرُوا وَرَاطِبُوا وَأَتَقُوا اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تَقْلِحُونَ ۝

سورة النحل

سورہ نسی (النساء) جزئی (۴)

سورہ نسی ﴿النساء﴾

النساء

سورة النساء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَخْلُقُكُمْ مِنْ أَنْفُسِهِ وَخَلَقَ مِنْهَا زَوْجَكُمْ وَبَيْنَ مَهْرًا كَثِيرًا وَنِسَاءً وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي تَسَاءَلُونَ بِهِ وَالْأَرْحَامَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَيْكُمْ رَقِيبًا ۝ وَأُولُوا الَّتِي هُنَّ أُمُورٌ لَكُمْ وَلَا تُبَدِّلُوا الْخَبِيثَ بِالطَّيِّبِ وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ إِلَى أَمْوَالِكُمْ إِنَّهُ كَانَ حُوبًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تُقْسِطُوا فِي الَّتِي هُنَّ فَأَنْكِحُوا مَا طَابَ لَكُمْ مِنَ النِّسَاءِ مَتَى وَكُلْتُ وَرَضِعْتُ فَإِنْ خِفْتُمْ أَلَّا تَعْدِلُوا فَوَاحِدَةٌ أَوْ مَمْلُوكَتَانِ تِلْكَ ذِكْرُ اللَّهِ الَّذِي أَنْتُمْ لَكُمْ عَنْ شَيْءٍ مِنْهُ تَنَاسَوْنَ ۝ هِيَ غَيْرُ ذَاكِهَا أَمْوَالُكُمْ إِلَى جَمَلِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا وَأَرْزُقُوهُمْ فِيهَا وَأَكْسُوهُمْ وَقُولُوا لَهُمْ قَوْلًا مَعْرُوفًا ۝ وَأُولُوا الَّتِي هُنَّ إِذَا أُلْفُوا لِلزَّكَاحِ فَإِنْ أَهْلَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْدًا فَادْفَعُوا إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا تَأْكُلُوهَا إِسْرَافًا وَبِدَارًا أَنْ يَكْبَرُوا وَمَنْ كَانَ غَنِيًّا فَلْيَسْعَفْ وَمَنْ كَانَ فَقِيرًا فَلْيَأْكُلْ بِالْمَعْرُوفِ ۝ فَإِذَا دَفَعْتُمْ إِلَيْهِمْ أَمْوَالَهُمْ فَأَشْهَدُوا عَلَيْهِمْ وَكَفَى بِاللَّهِ حَسِيبًا ۝

[۱] ﴿بِت﴾: بلاوی کردونه تموه به سمر زه ویدا. ﴿تساءلون به﴾: هندیکتان سویندی هندیکتان ددهن به خوا. ﴿والأرحام﴾: له بچراندنی سیلهی رحم خوتان بیاریزن. ﴿رقیباً﴾: بیاریزمو ناگادار. [۲] ﴿اتوا﴾: بیاندنی. ﴿ولا تبدلوا الخبیث بالطیب﴾: مالی پاکو بیگمردی هتوان مهخون و دویسی له جیگه دی مالی پیسی خوتان دابغین. ﴿خوب﴾: تاوان. [۳] ﴿الانفسطوا﴾: گمر داد پرمور نمین. ﴿ماطاب لکم﴾: نهوی حال کراوه بوتان. ﴿مثنی﴾: دوو دوو. ﴿ثلاث﴾: سی سی. ﴿رباع﴾: چوار چوار. ﴿الا تعولوا﴾: بوئموه سیستم نه کن. [۴] ﴿صدقاتن﴾: مارهییه که یان. ﴿خلقة﴾: به خشین بی برامبر. ﴿هنا مریضا﴾:

به حال و خوشی. [۵] ﴿السفهاء﴾: گیل و گهمزه کان. ﴿قیما﴾: نهوی پشتی پی ده بستن و پی ده زین. [۶] ﴿ابتلوا﴾: تاقیان بکه نهوه. ﴿بلغوا الکاح﴾: که یشتنه ته منی هاوسه گرتن. ﴿آسمن﴾: بوتان دهرکهوت و زانیتان. ﴿رشد﴾: زیری و پاراستنی مال. ﴿یدار﴾: به پهلو خیرا. ﴿فلیسعف﴾: باخوی بیاریزیت له خواردنی مالی هتییو. -ثم نایته له سمر نیمه کی گرومی (پشتیوانه کان) دابه زی: نیمه باخی خورمان مهبو، مهربه به پی زورکه می دارخورماکانی خیری لده کرد، به لام نهوانی نارمزوی خیران نه دهمرد خراپترین جوری خورمایان ده مندا له پوشیدکا هلیان دهواسی، خوی گهورمش نایته: ﴿ها ایها الذین آمنوا اتقوا من طیبات ما کسبتم﴾: دابه زانند. مهورما (ابوداود) و (نسائی) و (حاکم) له (سهل) کی کوپی (حنیف) موه ده گپزیتسه، ده لیت: خلیکی خراپترین جوری بروروبو میان دهمرد به خیر، سهارهت بهم ره قارمش نایته: ﴿ولا تيمموا الخیث منه ثقیفون﴾: نازلکرد (حاکم) یش له (جانب) موه ده گپزیتسه، ده لیت: پیغمبری خوا (ه) فرمانی به دهمردنی سمر فتره کرد به قاپیک له خورما، پیانوکیش خورمایه کی خراپی مندا، نهوجا نایته: ﴿ها ایها الذین آمنوا اتقوا من طیبات ما کسبتم﴾: دابه زی، (ابن ابی حاتم) یش له (ابن عباس) موه ده گپزیتسه، ده لیت: هاوه لانی پیغمبری خوا (ه) خواردنی همرزانیان ده کپی و له پیناوی خوا یا دهیان -

سورہ نسی (النساء) جزئی (۴)

سُورَةُ النَّاسِ

الْبَاقِي

[۱۲] ﴿كَلَامَةً﴾: مردووی بی باوک و

مندال. [۱۳] ﴿حُدُودَ اللَّهِ﴾: شهر و

فرمانه کانی خوا.

- دانراوه بۆ ئیمه بێت و ئیمه بهوه رازین،
(عتاب)یش بۆ ئهم مه بهسته نامه یه کی
نووسی بۆ پیغه مبهری خوا (ه) لهوسا
ئایه ته که هاته خواروه. (ابن
جبیر) له (عکرمه) وه دهگیریتوه دهلیت: ئهم
ئایه ته سهبارت به (ثقیف) هاته خواروه
که (مسعود) و (حبیب) و (ربیع) و (عبدیلیل):
(بنو عمرو) و (بنو عمیر) له وان بوو.

هوی دابه زنی ئیهتی (۲۸۵): ﴿أَتَسْنَنِ
الرَّسُولَ﴾ ئایه ته که:

- (احمد) و (مسلم) و فرموده گیریتوه ده کانی
دی دهگیریتوه له (ابی هریره) وه دهلیت:
کاتیک ئایه تی: ﴿وَأَنْ لِّبُنَا مَا لِي الْفُسْكَمُ أَوْ
لَخَفُوهُ يُخَابِسْكُمْ بِهِ اللَّهُ﴾ هاته خواروه زور
قورس بوو له سه هاره لآن، ئه وه بوو هاتنه
خزمه تی پیغه مبهری خوا (ه) و، به چو کا
دانیشتن و، وتیان: خوای گه وه ئهم
ئایه تی بۆ ناز کردوینه ته خواروه و

نا توانین هه لی بگرین، پیغه مبهری (ه) فرمودی: ئایا ده تانه ویت هه مان قسه گوته ی
یه یا مدارانی پێشوو بکه ته وه ﴿سَمِعْنَا وَغَضِبْنَا؟﴾ بملکو بلین: ﴿سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا غَفَرَ لَكَ رَبُّكَ وَإِلَيْكَ
الْمَصِيرُ﴾ کاتیک ئه وه دهسته یه له یاران ته مه یان وت، لهوسا په ره ره دگار به دوا ی ئه وه دا
ئایه تی: ﴿أَمَّنَ الرَّسُولُ﴾ ی دابه زاند، کاتیکیش ئه وه یان کرد خوای گه وه سه ره وه ئایه تی: ﴿لَا
يُكَلِّفُ اللَّهُ نَفْسًا إِلَّا رُسْعَهَا﴾ تا کو تایی دابه زاند. هه ره ها (مسلم) له (ابن عباس) وه رویه تی کی
هاوشیوه ی ئه وه دهگیریتوه.

سورہ نسی ﴿آل عمران﴾

- (ابن ابی حاتم) له (ربیع) وه دهگیریتوه، دهلیت: مه سیحیه کان هاته خزمه تی پیغه مبهری خوا
دژایه تیان کرد له بهرام بهر ئه وه ی دهلیت بهرام بهر به (عیسی) و خوای گه وه رش ئایه تی: ﴿إِنَّمَا اللَّهُ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ﴾ ی دابه زاند. تا (هه شتا و ئه وه منده ئایه تی له سورته).

- (ابن اسحاق) دهلیت: (محمد) ی کوپی (سهل) ی کوپی (ابی امامه) دهلیت: کاتی خه لکی (نجران)
هاتن بۆ خزمه تی پیغه مبهری خوا (ه) و پرسیاریان لیکرد له باره ی (عیسی) ی کوپی (مریم) وه،
سه ره تایی سورته ی (ال عمران) تا هه شتا ئایه تی دابه زییه خواروه، ئه مه ش (بیهقی) له (دلائل) دا
گیراویه تیه وه.

﴿وَلَكُمْ نِصْفُ مَا تَرَكَ أَرْوَاحُكُمْ إِن لَّمْ يَكُنْ
لَهُنَّ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَكُمْ الرُّبْعُ وَمِمَّا
تَرَكْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا أَوْ دِينَ
وَلَهُنَّ الرُّبْعُ مِمَّا تَرَكْتُمْ إِن لَّمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ
وَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّلُثُ مِمَّا تَرَكْتُمْ
مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ تُوصُونَ بِهَا أَوْ دِينَ وَإِنْ كَانَ
رَجُلٌ يُورَثُ كَلَّةً أَوْ امْرَأَةً وَهِيَ أُمٌّ أَوْ أُخْتُ
وَأَجِدَ فِيهِمَا أَلَدُشْنَ فَإِنْ كَانَ لَهُمَا أَكْثَرُ مِنْ ذَلِكَ
فَهُنَّ شُرَكَاءُ فِي الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِيَّةٍ يُوصِيَنَّ بِهَا
أَوْ دِينَ غَيْرَ مُضَآرٍّ وَصِيَّةَ مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلَيْهِ حَلِيمٌ
تِلْكَ حُدُودُ اللَّهِ وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ
وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ
نَارًا خَالِدًا فِيهَا وَلَهُ عَذَابٌ مُهِينٌ

[۱۵] ﴿الْفَاحِشَةُ﴾: نمودارین پیسی یہی

نافرہت لہ گھل نافرہتدا بیکات.

[۱۷] ﴿التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ﴾: وہر گرتن و

قبولی تموبہ لہ سمر خواہیہ. ﴿بِجَاهَالَةٍ﴾:

بہ نہ زانی و بی ناگاہی. ﴿مِنْ قَرِيبٍ﴾:

راسستہ و خو دواي گوناہ مکہ.

[۱۸] ﴿اعْتَدْنَا﴾: نامادہ مان کردوہ.

[۱۹] ﴿أَنْ تَرْتُوَا النِّسَاءَ كُرْهًا﴾: بہ لکو

قہدہ غیہ لیتان. نافرہتان وک کمل و

پہل لی بکن دواي مردنی

میردہ گانیان، خو تان بکن

بہ خاوندیان. ﴿لَا تَعْصُوهُنَّ﴾: پریان

لی مہ گرن لہ شو و گردن. ﴿لَنْدَهُنَّ بَعْضُ﴾:

مہندی ببن. ﴿مَا آتَيْتُمُوهُنَّ﴾: نہوی

پیتان داون. ﴿مَبْسُوتٍ بِسَى﴾

مارہی یہ. ﴿بِفَاحِشَةٍ﴾: بہ داوین

پیسو و رشت نزمی. ﴿مُيْنَةٍ﴾: روون و

ناشکرا. ﴿عَاتِرُوهُنَّ﴾: مہلس وکوتیان

وَالَّتِي يَأْتِيكَ الْفَاحِشَةُ مِنْ نِسَائِكُمْ فَاسْتَشْهَدُوا
عَلَيْهِنَّ أَرْبَعَةً مِنْكُمْ فَإِنْ شَهِدُوا فَأَمْسِكُوهُنَّ فِي
الْبُيُوتِ حَتَّى يَتَوَدَّعْنَ الْمَوْتَ أَوْ يُجْعَلَ لَهُنَّ سَبِيلًا
۱۵ وَالَّذَانِ يَأْتِيَانِيَا مِنْكُمْ فَعَاذُوهُمَا فَإِنْ تَابَا
وَأَصْلَحَا فَأَعْرِضُوا عَنْهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ تَوَّابًا رَحِيمًا
۱۶ إِنَّمَا التَّوْبَةُ عَلَى اللَّهِ لِلَّذِينَ يَعْمَلُونَ السُّوءَ بِجَهْلٍ
ثُمَّ يَتُوبُونَ مِنْ قَرِيبٍ فَأُولَئِكَ يَتُوبُ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَكَانَ
اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۱۷ وَلَسْتَ التَّوْبَةَ لِلَّذِينَ
يَعْمَلُونَ السُّوءَ حَتَّى إِذَا حَضَرَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ
قَالَ إِنِّي تَبْتُ أَتْنِ وَلَا الَّذِينَ يَمُوتُونَ وَهُمْ كُفَّارٌ
أُولَئِكَ أَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۱۸ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُوَا النِّسَاءَ كُرْهًا وَلَا تَعْصُوهُنَّ
لَنْدَهُنَّ بَعْضُ مَا آتَيْتُمُوهُنَّ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَاحِشَةٍ
مُيْنَةٍ وَعَاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَإِنْ كَرِهْتُمُوهُنَّ فَمَسَى
أَنْ تَكْرَهُوا سِتْيًا وَيُجْعَلَ اللَّهُ فِيهِ خَيْرًا كَثِيرًا ۱۹

لہ گھل بکن.

ہو دہ زنی نعتی (۱۲): ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيٌ لَكُمْ﴾: نہی مکہ:

- (ابوداؤد) (بیہقی) لہ (ابن عباس) ہو دہ گپرنہو، دلایت: کاتیک پیغہ مہری خوا (۱) ہو

سرکوتنہ گہو مہی بہدست ہینا بہ سمر بی باومہ کاند لہ (بہد) داو گہا یوہ بؤ (مہدینہ)،

جوولہ کانی کو کردہو لہ بازای (بنی قینقاع) داو پی زی وتن: نہی جوولہ ککان باومہ بہینن،

مہتا ہو بہ لایہی خوا ہینای بہ سمر قورمیشدا نہ ماتووہ بہ سمر لیوہشدا، لہو انیش و تیان: نہی

(محمد) لہ خو ت باپی مہہ چہند کسینکت لہ قورہیش کوشتووہ، نہوانہ نہ زان بوون و شارہزی

کوشتار نہ بوون، سویندنی بہ خوا تو نہ گسر لہ گھل نیمہ بجہنگیت دہ زانیبت نیمہ چ

چہنگاو مریکن و، مہرگیز ہاوچہشنی نیمہ نایینتہو، پرموردگاریش نایہتی: ﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا

سَعْيٌ لَكُمْ﴾ (ابوالبہار) دہا زاند. مہروما (ابن المنذر) لہ (عکرمہ) ہو دہ گپرنہو دہ لایت:

(فناص) ی جوولہ لہ روژی (بہد) دا وتی: (محمد) لہ خو ی باپی نہ بیت کوا سرکوتووہ

بہ سمر قورہیشدا، قورہیش شارہزی کوشتار نہ بوون، نہم نایہتہش سہبارت بہو پوداوہ

ہاتہ خوارہو.

ہو دہ زنی نعتی (۲۳): ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا﴾: نہی مکہ:

- لہ (ابن عباس) ہو دہ گپرنہو، دلایت: پیغہ مہری خوا (۱) چووہ ژورموہ بؤ لای جوولہ ککان

لہ لانی خویندنگاہ کیاند او بانگی گردن بؤریازی خوا، (نعیم) ی کوپی (عمرو) (حارث) ی کوپی -

سوره نسی (النساء) جزمی (۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ النَّاسِ

[۲۰] هَٰؤُلَاءِ بِؤْسٌ لِّبَنِي آدَمَ يَدْرُسُونَ

[۲۱] نَفْسِي: چوونه لایان و دروست

بیون لهگه لیاندا. هَٰؤُلَاءِ غِلَظًا:

په ایمانیکی توندو تۆل. [۲۲] سَلَفًا:

له پیش و به سمر چوو. هَٰؤُلَاءِ مَقْلَبًا:

قیزه ون و ناشیرین. [۲۳] رِيسَايِكُمْ:

کچی ژنی که له میرده که ی تری:

خُجُورُكُمْ: نامیزقان. حَلَالًا:

اینانکم: ژنی کوره کانتان.

- زید) پی یان وت: تۆ له سمر کام شاییت

له ی (محمد)? پیغه مبریش فرمووی:

له سمر نتموهو لاینی لایبرامیم (سه لای

خوای لیبت) نجا همدوکیان و تیان: خو

(ابراهم) جووله که بوو، پیغه مبر

خوایش (ه) فرمووی: باتهورات) له نیوان

نیموو نیوه دا داورپیبت بۆ دهرخستنی

راستی نمو گوتهیه، نووانیش نکوولی یان

کردو، پرموردگاریش نایه تی: هَٰؤُلَاءِ تَرَّ إِلَى

الَّذِينَ أُرُوا لَصِيْبًا مِنَ الْكِتَابِ يُذْعَفُونَ

ههتا بفرۆن که دایمزان.

هَٰؤُلَاءِ زَيْنِي نایه تی (۲۶): هَٰؤُلَاءِ مَالِكُ الْمُلْكِ نایه تی که:

- له (قباد) هوه دهگیرنه وه دهلیت: پیغه مبر ی خوا (ه) دو عایکرد ههتا پرموردگار مولکو

مهمله که تی رۆم و فارس بخاته سمر مولکو مهمله که تی نتموه که ی، پرموردگاریش نایه تی: هَٰؤُلَاءِ

الْمُلْكِ مَالِكُ الْمُلْكِ که دایمزان.

هَٰؤُلَاءِ زَيْنِي نایه تی (۲۸): هَٰؤُلَاءِ تَخِذِ الْمُؤْمِنُونَ نایه تی که:

- له (ابن عباس) هوه دهگیرنه وه دهلیت: (حجاج) ی کوپی (عمرو) په ایمانی بهستبوو لهگه (کعب) ی

کوپی (اشرف) و (ابن ابی حلیق) و (قیس) ی کوپی (زید) و، ریکه سوتبوون که چهند که سیئ

له پشتیوانه کان پاشگهز بکه نموه له نایه که یان، (رفاعه) ی کوپی (منذر) و (عبدالله) ی کوپی

(جبر) و (سعد) ی کوپی (حمه) و تیان بهوکه سانه ی خهریک بیون پاشگهزیان بکه نموه له نیسلام:

خۆتان بیاریزن له جووله گانه، په شیمانان نه که نموه له نایه که تان، نووانیش همر سووربوون

له سمر هاره لایه تیان و خوای گهرمش نم نایه تی نازلکرده خواریوه: هَٰؤُلَاءِ تَخِذِ الْمُؤْمِنُونَ ههتا

هَٰؤُلَاءِ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.

هَٰؤُلَاءِ زَيْنِي نایه تی (۳۱): هَٰؤُلَاءِ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا حَبْلِي نایه تی که:

- له (حسن) هوه دهگیرنه وه دهلیت: له سمر ده می پیغه مبر ی خوا دا کۆمهلیک و تیان: سوتندب -

وَلِنْ أَرَدْتُمْ أَسْتَغْفِرَ لَكُمْ رَبُّكُمْ إِنَّكُمْ أَنتَ خَدُّوهُ
إِخْدَنْهُ قَطَارًا فَلَا تَأْخُذْهُ شَيْئًا أَتَأْخُذُوهُ
بُھْتَنًا وَإِنَّمَا شَيْئًا وَكَيْفَ تَأْخُذُوهُ وَقَدْ أَقْضَى
بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ وَأَخَذْتُ مِنْكُمْ مِيثَاقًا
غَلِيظًا ۝ وَلَا تَنْكِحُوا مَا نَكَحَ آبَاؤُكُمْ مِنْ
النِّسَاءِ إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قُلُوبًا
وَسَاءَ سَبِيلًا ۝ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمْ أُمَّهَاتُكُمْ
وَبَنَاتُكُمْ وَأَخَوَتُكُمْ وَعَمَّاتُكُمْ وَخَالَاتُكُمْ وَبَنَاتُ
الْأَخِ وَبَنَاتُ الْأَخِ وَأُمَّهَاتُكُمُ اللَّاتِي أَرْضَعْنَكُمْ
وَأَخَوَاتُكُمُ مِنَ الرَّضْعَةِ وَأُمَّهُنَّ مِنْكُمْ
وَرَبِّبَتْكُمُ اللَّاتِي فِي حُجُورِكُمْ مِنْ نِسَائِكُمْ
الَّتِي دَخَلْتُمْ بِهِنَّ فَإِنْ لَمْ تَكُونُوا دَخَلْتُمْ بِهِنَّ
فَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ وَحَلِيلُ آبَائِكُمُ الَّذِينَ
مِنْ أَصْلَابِكُمْ وَأَنْ تَجْمَعُوا بَيْنَ الْأُخْتَيْنِ
إِلَّا مَا قَدْ سَلَفَ إِنَّكُمْ كُنْتُمْ قُلُوبًا رَجِيمًا ۝

[۲۴] ﴿المحصاب﴾: ژنانی هاوسه ردار.

﴿محصب﴾: خو پاریز له حهرام. ﴿عیر

نفسح﴾: داوین پیس و زیناکار نین.

﴿جورهن﴾: ماره بیان. [۲۵] ﴿طولا﴾:

دوله مهنی و دهست رویشتویی.

﴿احدان﴾: دوست. ﴿العنت﴾: زیناو

تاوان. [۲۶] ﴿س الذین من قبلکم﴾:

ریگهی پیغمبرانی پیشو و نهو

پروگرامی بویان هاتوو.

- به خواشی (محمد) ثیمه خوامان خویش

دهویت، پرموردگاریش نایهتی: ﴿فَلْإِنْ

كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾: نازلکرده خوارهوه.

هوای دایمزی نایهتی (۵۸): ﴿ذَلِكَ ثَلَاثَةٌ عَلَيْكَ﴾

نایهتهکه:

- له (حسن) هوه دهگیرنهوه، دهلیت: دوو

قهشهی (نجران) هاتن بؤ خزمهتی

پیغمبریی خوا (۳) و یهکیکیان وتی: کی

باوکی (عیسی) یه؟ پیغمبریی خواش (۳)

پلهی نهکرد تا فرمائی پرموردگار

دایهزی، نهو بهو دوا بهدوای نهوه نایهتی: ﴿ذَلِكَ ثَلَاثَةٌ عَلَيْكَ مِنَ الْآيَاتِ وَالذِّكْرِ الْحَكِيمِ﴾ هتا ﴿مِنْ

الْمُتَرِينَ﴾ دایهزی.

- له (ابن عباس) هوه دهگیرنهوه، دهلیت: کوملیک له تیره (نجران) هاته خزمهتی پیغمبر (۳) و

له نیواندا گموره پیاوان هاتووون، وتیان: بؤچی باسی هاومله که مان دهکویت؟ پیغمبریی

خواش (۳) فرمووی: کی هاوملی ثنویه؟ وتیان: (عیسی)، نهو هتا تو دهلیت بهندهی خوایه

پیغمبریش (۳) فرمووی: بلی، ثوانیش به سرسامی بهوه وتیان: تو هاوشیوازی (عیسی) ات

دیوه یان هو الیک وات پی راگهینه دراهو تا ناوهما بلیت؟ ننجا هاته دهرموو، دوایش

(جبریل) هات و فرمووی: نهگم جارنکی دی گمراهوه پیان بلی: ﴿إِنْ مَثَلٌ عِيسَىٰ عِنْدَ اللَّهِ كَمَثَلِ

آدَمَ﴾ تا ﴿مِنَ الْمُتَرِينَ﴾. (بیهی) له (دلائل) دهگیرنهوه، دهلیت: پیغمبریی خوا (۳) نامهیه کی

بؤ خملکی (نجران) نووسی پیش نهوهی سوورتهی (طس/ سلیمان) دایهزیت و تیایدا نووسی

بهو: به ناوی پرموردگاری (ابراهیم) و (اسحاق) و (یعقوب) و من (محمد) فرستادهی خوداوه،

آنجا فرموده که ی گمراههوه، له نیو فرموده که شدا هاتوو: (شرحبیل) کوری (وداعه) ی

(هممدانی) و (عبدالله) ی کوری (شرحبیل) ی (اصبهی) و (جبار) ی (حارث) یان نارد بؤ خزمهتی

پیغمبر (۳) پرسپاریان کردو پرسپاریشیان لیکرا، بهردوام پرسپاریان دهکرد تا گهیشته -

وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ
 كَلَبَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ وَأَحْلَلْ لَكُمْ مَا وَرَاءَ ذَلِكَ أَنْ تَسْعَوْا
 بِأَمْوَالِكُمْ فِي حُصُونٍ غَيْرِ مَسْجِدٍ فَمَا اسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ
 مِنْهُنَّ فَآتُوهُنَّ أَجُورَهُنَّ فَرِيضَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ
 فِي مَا تَرَكْتُمْ بِهِ مِنْ بَعْدِ الْفَرِيضَةِ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا
 حَكِيمًا ۝ وَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ مِنْكُمْ طَوْلًا أَنْ يَنْكَحَ
 الْمُحْصَنَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ فَمِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ
 فَيَسْتَكْمِ الْمُؤْمِنَاتِ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ بَعْضُكُمْ مِنْ
 بَعْضٍ فَانْكِحُوهُنَّ بِأَذْنِ أَهْلِيهِنَّ وَأَنْتُمْ أَجُورَهُنَّ
 بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَنَاتٍ غَيْرِ مُسَفْهَاتٍ وَلَا مُنْخَذِرَاتٍ
 أَخْدَانٍ فَإِذَا أَحْصَيْتُمْ أَنْتُمْ بِمَنْجُسَةٍ فَعَلَيْهِنَّ نِصْفُ
 مَا عَلَى الْمُحْصَنَاتِ مِنَ الْعَدَابِ ذَلِكَ لِمَنْ خَشِيَ
 اللَّهَ مِنْكُمْ وَأَنْ تَصْرُوهَا خَيْرٌ لَكُمْ وَاللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ
 ۝ يُرِيدُ اللَّهُ لِيُذْهِبَ عَنْكُمُ الرِّجْسَ الَّذِينَ
 فِي قُلُوبِهِمْ وَيُثَبِّتَ عَلَيْكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

سوورەتی (النساء) جزی (۵)

سُورَةُ النِّسَاءِ

مِائَةُ اَلْاَلْفَيْنِ

[۲۹] ﴿بِالْبَاطِلِ أَطْلَعْتُمْ سَبْعَ شُرَكَاءَ﴾: به ناپارو.

[۳۰] ﴿عَدُوْنَآءٍ﴾: به مەبەستە دەست درێژی کردنه سەر خەڵکی. ﴿ظُلْمًا﴾:

ستە مکاری. ﴿تَصْلِيَةً﴾: دەیخەینە

ناوی و دەیسوتێنین. [۳۱] ﴿تَجْتَنِبُوا﴾:

وازی ئی بەهێنن و دوور بکەنەوە.

﴿کِبَارَ﴾: به هەر تاوانێک دەوتریت کەوا

سزایەکی توندی لەسەر هاتبێت (وەک

زینا). ﴿يَتَأْتِكُمْ﴾: گوناھە

بچووکە کانتان. ﴿مُدْخَلًا كَرِيمًا﴾:

جێگەیەکی باش؛ کەبەهەشتە.

[۳۳] ﴿مَوَالِي﴾: میراگرو پەناو پەشت.

﴿الَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانَكُمْ﴾: پەیمانی گرتنی

میرات لەیەکترتان بەستوو.

- سەر ئەوی و تیان: ئەو چی دەلیت

لەبارەی (عیسی) و؟ پیغمبەری

خواش (ﷺ) فرمووی: ئەمڕۆ هیچ نالێم

لەبارەیەو، بێننەو تا وەلامان بەدەمو،

کاتێک پۆڕ بوووە خوای گەرە ئایەتی: ﴿إِنْ

مَثَلُ عِيسَى عِنْدَ اللَّهِ﴾ تا ﴿فَتَجْعَلُ لَعْنَتَ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (ابن سعد) لەکتیبی (طبقات) دا

دەگێڕێتووە (لە (ازرف) ی کۆپی (قیس) هەو دەلیت: قەشەکانی (نجران) و گەرە پیاوانیان هاتن بۆ

خۆمەت پیغمبەر (ﷺ)، پیغمبەریش (ﷺ) داوای لێکردن موسولمان ببن و ئەوانیش و تیان: ئێمە

پێش تو موسولمان بووین، پیغمبەر (ﷺ) فرمووی: درۆ دەکەن، ئێو سەشت رێگەبوو

لەبەردەم موسولمان بووناندا: یەکەم: دەلێن پەروردگار کۆپی هەمو، دووم: گوشتی بەراز

دەخۆن، سێیەم: کەنوش دەبەن بۆ بت، ئەوانیش و تیان: باشە کێ باوکی (عیسی) یە؟

پیغمبەری خوا (ﷺ) (نیزانی چ وەلامیکیان بداتووە هەتا پەروردگار ئایەتی: ﴿إِنْ مَثَلُ عِيسَى عِنْدَ

اللَّهِ﴾ تا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ أَعَزُّ الْأَحْكَامِ﴾ (ابن سعد) لێما پیغمبەری خوا (ﷺ) داوای لێکردن بێنە

مەیدان و پاست و درۆ بوو پەرووی نەفرەتی پەروردگار بکەنەو، ئەوانیش پازی نەبوون و داوای

دانان نا بەودا کەسەرە بەدەن و لێما گەرەو.

هۆی دابەزینی ئایەتی (۶۵): ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ﴾ ئایەتەکە:

- لە (ابن عباس) هەو دەگێڕێتووە، دەلیت: مەسیحیەکانی (نجران) و قەشەکانی جوولەکە

کۆبوونەو لەلای پیغمبەری خوا (ﷺ)، لەلای ئەودا ناکۆکی کۆتە نێوانیان و، قەشەکان -

وَاللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْكُمْ وَيُرِيدُ الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ
 الشَّهَوَاتِ أَنْ يَمْلِكُوا مِثْلًا عَظِيمًا ۝ يُرِيدُ اللَّهُ أَنْ يُخَفِّفَ
 عَنْكُمْ وَخُلِقَ الْإِنْسَانُ ضَعِيفًا ۝ يَتَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا لَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ بِالْبَاطِلِ إِلَّا أَنْ
 تَكُونَ تِجَارَةً عَنْ تَرَاضٍ مِنْكُمْ وَلَا تَقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ
 إِنَّ اللَّهَ كَانَ بِكُمْ رَحِيمًا ۝ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ عُدُوًّا
 وَظُلْمًا فَسَوْفَ نُصْلِيهِ نَارًا وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ
 يَسِيرًا ۝ إِنْ تَحْتَسِبُوا أَكْبَارَ مَا تُهَوِّنُ عَنْهُ تَكْفِيرُ
 عَنْكُمْ سِغَاتِكُمْ وَتَدْخِلُكُمْ مَدْخَلًا كَرِيمًا ۝
 وَلَا تَتَمَنَّوْا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضَكُمْ عَلَى بَعْضٍ لِّلْجَالِ
 نَاصِبٍ ۝ مِمَّا أَكْتَسَبُوا وَلِلنِّسَاءِ نَصِيبٌ مِّمَّا اكْتَسَبْنَ
 وَسَأَلُوا اللَّهَ مِنْ فَضْلِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَكِلُ شَيْءًا
 عَلَيْهَا ۝ وَلِكُلٍّ جَعَلْنَا مَوَالِيَ مِمَّا تَرَكَ الْوَالِدَانِ
 وَالْأَقْرَبُونَ ۚ وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانَكُمْ فَأَتَوْهُم
 نَصِيبُهُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدًا ۝

داوای لێکردن موسولمان ببن و ئەوانیش و تیان: ئێمە
 پێش تو موسولمان بووین، پیغمبەر (ﷺ) فرمووی: درۆ دەکەن، ئێو سەشت رێگەبوو
 لەبەردەم موسولمان بووناندا: یەکەم: دەلێن پەروردگار کۆپی هەمو، دووم: گوشتی بەراز
 دەخۆن، سێیەم: کەنوش دەبەن بۆ بت، ئەوانیش و تیان: باشە کێ باوکی (عیسی) یە؟
 پیغمبەری خوا (ﷺ) (نیزانی چ وەلامیکیان بداتووە هەتا پەروردگار ئایەتی: ﴿إِنْ مَثَلُ عِيسَى عِنْدَ
 اللَّهَ﴾ تا ﴿إِنَّ اللَّهَ لَهُوَ أَعَزُّ الْأَحْكَامِ﴾ (ابن سعد) لێما پیغمبەری خوا (ﷺ) داوای لێکردن بێنە
 مەیدان و پاست و درۆ بوو پەرووی نەفرەتی پەروردگار بکەنەو، ئەوانیش پازی نەبوون و داوای

دانان نا بەودا کەسەرە بەدەن و لێما گەرەو.

هۆی دابەزینی ئایەتی (۶۵): ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحْجُونَ﴾ ئایەتەکە:

- لە (ابن عباس) هەو دەگێڕێتووە، دەلیت: مەسیحیەکانی (نجران) و قەشەکانی جوولەکە

کۆبوونەو لەلای پیغمبەری خوا (ﷺ)، لەلای ئەودا ناکۆکی کۆتە نێوانیان و، قەشەکان -

إِلَى جُلُوسٍ مُّوْتٍ عَلَى النِّسَاءِ بِمَا فَضَّلَ اللَّهُ بَعْضَهُمْ
عَلَى بَعْضٍ وَبِمَا أَمَرُوا مِنْ أَمْرِهِمْ فَأَلْصَقْتُ
فَنَنْتُ حَفِظْتُ لِلْغَيْبِ بِمَا حَفِظَ اللَّهُ وَالَّذِي تُخَاوِفُ
تُؤْذِرُهُمْ فَيَعْطُونَكَ وَأَهْجُرُوهُمْ فِي الْمَضَاجِعِ
وَأَضْرِبُوهُمْ فَإِنْ أَطَعْتَكُمْ فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ سَبِيلًا
إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا كَبِيرًا ۝ وَإِنْ خِفْتُمْ شِقَاقَ
يَتِيمَا فَإِغْثُوا حَكَمًا مِنْ أَهْلِهِ وَحَكَمًا مِنْ أَهْلِهِمَا إِنْ
يُرِيدَا إِصْلَاحًا يُوَفِّي اللَّهُ بَيْنَهُمَا إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا
۝ ۳۰ وَاعْبُدُوا اللَّهَ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَالَّذِينَ
إِحْسَنًا وَبِذِي الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَالْمَسْكِينِ وَالْجَارِ
ذِي الْقُرْبَى وَالْجَارِ الْجُنُبِ وَالصَّاحِبِ بِالْحَبِ
وَأَبْنِ السَّبِيلِ وَمَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَنْ
كَانَ مُخْتَلًا فَخُورًا ۝ الَّذِينَ يَسْخَرُونَ وَيَأْمُرُونَ
النَّاسَ بِالْخُلُوعِ وَيَكْتُمُونَ مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
مِنْ فَضْلِهِ وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۝ ۳۱

[۳۴] ﴿فَوَامُوا﴾: هه‌لدهستن به پاراستن و

ریڅخستنې کاره‌کان. ﴿فَانْتَات﴾: گوی

رایه‌لی خوای گوره‌ن و هه‌لدهستن

به‌جې به‌جې‌کردنې مافه‌کانې

هاوسمره‌کانیان. ﴿حَافِظَاتٍ لِلْغَيْبِ﴾: نه‌و

ثافره‌تانه‌ی نه‌ینې هاوسمری

ده‌پوښن. ﴿تَشْجُرُوهُمْ﴾: سه‌ریږی

بی‌گویی‌تان ده‌کهن و خو‌یان به‌گوره

داده‌نین. ﴿الْمَضَاجِعِ﴾: جیگه‌ی نوستن و

پشوودان و خه‌وتن. ﴿فَلَا تَبْغُوا عَلَيْهِمْ﴾: سبیل

دانیان. ﴿شِقَاقٍ﴾: جیا‌وازی.

﴿حَكَمًا﴾: ناوې‌زیوان. [۳۶] ﴿الْجَارِ

الْقُرْبَى﴾: نه‌وه‌ی دراوسې‌ی نزیکه

گهرچی موسولمانیش نه‌بیت. ﴿الْجَارِ

الْحَبِ﴾: دراوسې‌ی دور. ﴿الصَّاحِبِ

السَّبِيلِ﴾: هاوې‌ی له‌کاری چاکدا. ﴿ابْنِ

السَّبِيلِ﴾: نه‌و پښواره‌ی سه‌فری

کردوه و له‌ولات و مالی براوه. ﴿مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾: کم‌نیزه‌که‌کانتان. ﴿مُخْتَلًا﴾:

خو‌یه‌زلزان و خو‌په‌سند کردن. ﴿فَخُورًا﴾: زور به‌خو‌ده‌نازیت. [۳۷] ﴿مُهِينًا﴾:

سو‌کایه‌تی و سه‌ر شو‌ری.

وټیان: (ابراهم) جو‌له‌کبوره، مه‌سیحیه‌کانیش وټیان: (ابراهم) مه‌سیحی بو، په‌روم‌دگاریش

﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُخَاجِرُونَ﴾: دابه‌زاند. [بیهقی له‌دلائل] دا هیناویه‌تی.]

هوی دابه‌زینی نایه‌تی (۷۲): ﴿وَقَالَتْ طَافُتٌ﴾: نایه‌ته‌که:

له‌(ابن عباس) هوه ده‌گیرنه‌وه، ده‌لټ: (عبدالله) ی کو‌ری (صیف) و (عدی) کو‌ری (زید) و

(حارث) ی کو‌ری (عوف) له‌نیوان خو‌یاند وټیان: ورن با به‌یانیان به‌واسه‌نین به‌هنه‌ندیک

له‌وه‌ی (محمد) (ﷺ) و هاوه‌لانی هیناویانه، نیوارانیش فی‌ی پاشگهن به‌ینه‌وه هتا نایه‌که‌یان

تیکه‌ل و پیکه‌ل ده‌کین به‌سهره‌کدا، په‌روم‌دگاریش نایه‌تی ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُخَاجِرُونَ﴾: هتا

بالباطل﴾ هتا ﴿وَأَسْعَ غَلِيمٌ﴾. له (ابی مالک) هوه ده‌گیرنه‌وه ده‌لټ: قه‌شه‌کانی جو‌له‌که به‌وانه‌ی

خوار خو‌یان ده‌گوت: به‌وا مه‌ین به‌وانه‌تبعیت که‌شون نایه‌که‌ی نیوه ده‌کهن، په‌روم‌دگاریش

نایه‌تی ﴿قُلْ إِنْ أَلْهَىٰ هَٰذَا إِلَهُهُ﴾: دابه‌زاند.

سورته فی (النساء) جزئی (۵)

المطالعین

سورة النساء

[۳۸] ﴿رِئَاءَ النَّاسِ﴾: بۆ روپا مایی و ناویانگ دهر کردن. ﴿قَرِینَا﴾: هاویری و هاویدم. [۴۰] ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾: به نه ندازه ی بچوو کترین گهر دیله. [۴۱] ﴿شَهِیدٌ﴾: شسایه تی دهر ینک له پیغه مبه ران (درو دوسلاوی خوا بیان لی بیست) گمواهی بدن له سهر کرداره کانیان. [۴۲] ﴿يُودُ﴾: نومید هواره. ﴿لَوْ تَسَوَّىٰهُمْ﴾: الأرض: تیا بچن و له گهل زه ویدا ته تخت بکریسن و زیندوو نه کریسنه وه. ﴿وَلَا يَكْمُرُونَ﴾: ناتوانن بیشار نه وه. [۴۳] ﴿سُكَّارٍ﴾: مهستان. ﴿عَابِرِ السَّبِيلِ﴾: که سیئکه له سه فهدا بیست یان به مزگه و تدا تیه پر بیست. ﴿جَبَلٍ﴾: نه وه ی له شی گران بو وه. ﴿الْفُصَّانِطُ﴾: سهر پیتشاو. ﴿لَا سُمْ﴾: چونه لای هاوسهره کانتان یان دهستان به ریان کهوت. ﴿فَتِمَّمُوا﴾: ته یه موم بکن.

وَالَّذِينَ يُبْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ رِئَاءَ النَّاسِ وَلَا يُؤْتُونَ اللَّهَ وَلَا يَلْبِئُونَ بِالْآخِرِ وَمَنْ يَكُنِ الشَّيْطَانُ لَدُنْكَ رِئَاءَ مَاذَا عَلَيْهِمْ لَوَءَا مَوَالِيَهُمْ وَالْآخِرُ وَأَنْفَعُوا وَمَا زَرَّكَمُ اللَّهُ وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا ۝ إِنَّا لَنُظْلِمُ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ وَإِنْ تَكُ حَسَنَةً يُضْعِفْهَا وَيُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ فَكَيْفَ إِذَا جِئْنَا مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ بِشَهِيدٍ وَجِئْنَاكَ عَلَىٰ هَؤُلَاءِ شَهِيدًا ۝ يَوْمَ يُؤْذَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا وَأَصْوَارُ الرُّسُلِ أُولُو السُّؤْلِ بِهِمُ الْأَرْضُ وَلَا يَكْتُمُونَ اللَّهَ حَدِيثًا ۝ يُكَذِّبُ الَّذِينَ آمَنُوا لَأَتَّبِعُوا الْمَسْجُودَ وَالنَّسْرُ مَكْرِي حَتَّى تَقْلَمُوا مَا تَقُولُونَ وَلَا جُنْبًا لَآعَابِرِ سَبِيلٍ حَتَّى تَغْشَىٰ وَإِنْ كُنْتُمْ مِنْهُمْ أَوْ عَلَىٰ سَفَرٍ أَوْ جَاءَ أَحَدٌ مِنْكُمْ مِنَ الْغَائِطِ أَوْ لَمْ تَمْسَسْهُمُ النِّسَاءُ فَلَمْ يَجِدُوا مَاءً فَتَيَمَّمُوا صَعِيدًا طَيِّبًا فَامْسَحُوا بِوُجُوْهِكُمْ وَأَيْدِيكُمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا غَفُورًا ۝ أَلَمْ تَرَىٰ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا نَصِيبًا مِنَ الْكِتَابِ يَشْرُونَ الصَّلَاةَ وَيُرِيدُونَ أَنْ تَتْلُوا السَّبِيلَ

﴿صَعِيدًا طَيِّبًا﴾: خۆل، یان پوری زهوی به مهرجیک پاک بیست. ﴿فَامْسَحُوا﴾: دهست هیتان به سهر ههرشتیکدا بیست (لیر هدا مه بهست پیتی دهست و دهوچاوه). [۴۴] ﴿صِيًّا﴾: به شیک. ﴿الْكِتَابِ﴾: تهورات.

هۆی دبه زینی نایلهتی (۷۷): ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ نَابِهَتُمْ كَهَ﴾

- (بخاری و مسلم و فیرمود و گهر موه کانی دی ده گهر نه وه که) اشعث و قریه تی: به نه نهی مامه له یه مه بوو له نیوان من و جووله که یه کداو زهوی به کی من کهوت بووه لای نه، به لام نکوولی لیده کرد. منیش سکا لام برد بۆلای پیغه مبه ری خوا (ع)، نهویش فیرموی: به لگت به ده سته مه یه؟ وتم: نه خیر، نجا به جووله که کی وت: سویند بخو، منیش وتم: کهواته نه ی پیغه مبه ری خوا (ع) ههر که سویندی خوارد ئیتر ماله که ی من تیا ده جیت؟ په روه ردا گاریش نایه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْرُونَ بَعْدَ اللَّهِ وَأَيُّهَا نَبِهَتُمْ﴾ (بخاری) له (عبدالله) ی کوپی (ابی اوفی) وه ده گهر پیتته وه، ده لیت: پیاوینک ویستی شمه کینک بکهریت له باز او سویندی خوارد کهوا نرخیکی داوه هیچ که سیکی تر نرخی وای پینه داوه، به سوینده شی مه بهستی نهو بوو شکست به پیاوینک له موسلمانان کان به نیتت که بهرام به ری وهستا بوو، ثم نایه تهش سه بارهت بهی مه سه له یه هاته خواره وه. (ابن حجر) له راقه کردنی (صحيح بخاری) دا ده لیت: جیاوازی نی یه -

[۴۶] ﴿هَادُوا﴾: بگونه ته جووله که.

﴿يُحَرِّفُونَ﴾: ده یگوین. ﴿الکلم﴾: و تهی

خواهی: که نار دویسته تی بو

پیغه مبره که ی. ﴿اسمع غیر مُسمع﴾:

جوله که کان نهم وشه یه یان

به کار دهینا به مبه سستی دوعا کردن

له پیغه مبره ﴿﴾. ﴿راعنا﴾: جوله که به م

وشه یه مبه سستیان جوین دان بوو

به پیغه مبره ﴿﴾. ﴿یا بالستهم﴾: زمان

لارده که نه وه لسه نانی حقه قدا

به مبه سستی گوپینی قسه کان بو جنیو.

﴿اقوم﴾: راسترو باشتربوو بویان.

[۴۷] ﴿نظمس و جوها﴾: گورپان و

تیکنان و شیواندن ده موچاو (به واتای

سر لی شیواندن و پیسوا کردن). ﴿لردها

علی اذاره﴾: پوویان و مرده گیرین، بو

دواوه. ﴿به واتای تیکشکاندنیان﴾.

﴿نعمهم﴾: نه فره تیان لیده که یین.

وَاللّٰهُ اَعْلَمُ بِاَعْدَائِكُمْ وَكَفَى بِاللّٰهِ وَلِيًّا وَكَفَى بِاللّٰهِ نَصِيرًا ۝
مِنَ الَّذِيْنَ هَادُوا وَخَرَفُوْا اَلْكَلِمَةَ عَنْ مَّوَاضِعِهَا وَيَقُوْلُوْنَ
سَمِعْنَا وَعَصَيْنَا وَاَسْمَعُ غَيْرَ مَسْمُوعٍ وَرَاعَيْنَا لِيَّا بِاَلْسِنَتِهِمْ
وَطَعْنَا فِي الدِّيْنِ وَلَوْ اَنَّهُمْ قَالُوْا سَمِعْنَا وَاَطَعْنَا وَاَسْمَعُ وَاَنْظُرْنَا
لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاَقْوَمَ وَلٰكِنْ لَعَنَهُمُ اللّٰهُ بِمَا كَفَرُوْا فَلَا يُؤْمِنُوْنَ
اِلَّا قَلِيْلًا ۝ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اَلْكُذْبَاءُ اِمَّا يَنْزِلُنَا
مُصَدِّقًا لِّمَا مَعَكُمْ مِّنْ قَبْلِ اَنْ نَّطْمِسَ وُجُوْهًا فَرَدُّهَا
عَلٰى اَذْبَارِهَا اَوْ نَلْعَنَهُمْ كَمَا لَعْنَا اَصْحٰبَ النَّبَةِ وَكَانَ اَمْرُ
اللّٰهِ مَفْعُوْلًا ۝ اِنَّ اللّٰهَ لَا يَعْرِفُ اَنْ يُشْرَكَ يَتَوَفَّيْكُمْ مَّا دُونَ
ذٰلِكَ لِمَنْ يَّشَآءُ وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللّٰهِ فَقَدْ افْعٰى اِثْمًا عَظِيْمًا
۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ يَزُوْنُ اَنْفُسَهُمْ بِلِ اللّٰهِ يَرْكَبُ مِنْ يَّشَآءُ
وَلَا يَظْلُمُوْنَ قَلِيْلًا ۝ اَنْظُرْ كَيْفَ يَقْرَءُوْنَ عَلٰى اللّٰهِ الْكَلِمَ
وَكَفَى بِمَعْشَرَ الْفٰسِقِيْنَ ۝ اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰتُوْا نَصِيْبًا
مِّنَ الْكِتٰبِ يُؤْمِنُوْنَ بِالْحَبِيبِ وَالطَّاهُوْتِ وَيَقُوْلُوْنَ
لِلَّذِيْنَ كَفَرُوْا هٰؤُلَاءِ اَهْدٰى مِنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا سَبِيْلًا ۝

[۴۸] ﴿اَنْ يُشْرَكَ به﴾: بریتیه له وهی گوی پایلی یه کیکی تر بکری جگه له خواهی

گه وه و برنامهی ژیانیشی لیوهر بگریت که پیچه وانهی فرمانی خواهی، یان

به ندایه تی کردنی غیری خوا. ﴿افتری﴾: بوختانی بو هل به ست. [۴۹] ﴿یَرْكَبُ

اَنْفُسَهُمْ﴾: به خویندا هل دهنین. ﴿قَلِيْلًا﴾: به نه ندازه ی نه وه باریکه ی له ناو

قلیشی ناو که خورمادیو باریکه وه دزوو. [۵۱] ﴿اَلْحَبِيبِ﴾: نه وهی خوا حرامی

کردوه نه وه لالی ده کات. ﴿الطَّاهُوْتِ﴾: نه وهی فرمانداری ده کات به غه یری قورئان.

- له نیوان هردوو فرموده که دا؛ بلکه ده گورتیت دابه زینی نهم نایه ته هردوو هؤکاره کی

له خؤگرتوه. (ابن جریر) له (عکرمه) وه ده گپرتیه وه، ده لیت: سه بارت به (حی) کوپی (اخطب) و

(کعب) ی کوپی (اشرف) و هاوه لانیان له جووله که دابه زی؛ نه وانهی نیگای خوابیان شارده وه کهله

(تهورات) دا بوو و سویندیان خوارد له سسر نه وهی خویشان دایان نابوو کهله لایسن

پهروردگار مویه. (ابن حجر) ده لیت: نایه ته که نه وه هنده گرتت به لام پال پشتی سهره کی

نه وه یه که له (صحیح) دا هاتوه.

سوره نسی (النساء) جزئی (۵)

سوره النساء

المزملین

أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ وَمَنْ يَلْعَنِ اللَّهُ فَلَنْ يَجْدَلَ لَهُ نَصِيرًا ۝
أَمْ لَهُمْ نَصِيبٌ مِنَ الْمَالِ فَإِذَا لَا يَأْتُونُ النَّاسَ نَبِيرًا ۝ أَمْ
يَحْسُدُونَ النَّاسَ عَلَى مَا آتَاهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ آتَيْنَا
آلَ إِبْرَاهِيمَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَآتَيْنَاهُمْ مُلْكًا عَظِيمًا ۝
فَمِنْهُمْ مَنْ آمَنَ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ صَدَّ عَنْهُ وَكَفَى بِجَهَنَّمَ سَعِيرًا ۝
إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا سَوْفَ نُصْلِيهِمْ نَارًا كَمَا نُصْلِي
جُلُودَهُمْ بَدَلًا لَهُمْ جُلُودًا غَيْرَهَا لِيَذُوقُوا الْعَذَابَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
سَنُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ مَطَهَّرَةٌ وَهُمْ فِيهَا شَرِبُوا ۝ إِنَّ
اللَّهَ بِأَمْرِهِمْ أَنْ تَوَدَّوْا لَا يَسْتَكْبِرُ إِلَهُ أَهْلِهَا وَإِذَا حُكِمَ بِهِنَ
النَّاسُ أَنْ تُحْكَمُوا بِالْعَدْلِ إِنَّ اللَّهَ لَبِظِيمٌ بِمَا كَانَ سَمِيعًا
بَصِيرًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِي
الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَازَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ
تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۝

[۵۲] ﴿لَعَنَهُمُ﴾: نه فرستی لیگردون.
[۵۳] ﴿الْمَلِكُ﴾: مالی دنیا. ﴿نَصِيرًا﴾:
شهادت دهنده می شود چنانچه بجوهری و ابهر
ناوکه خورماوه. [۵۴] ﴿الْكِتَابُ﴾:
تورات. ﴿الْحِكْمَةُ﴾: دانایی. [۵۵] ﴿صَدَّ﴾
عنه: ریزگری کرد. ﴿سَعِيرًا﴾: ناگریزی
بلتیه دار. [۵۶] ﴿نُصْلِيهِمْ﴾: دهبان
خینه دوزخ خوره. ﴿نُصْلِيهِمْ﴾:
سوتینراو پیگه یشت. [۵۷] ﴿طَلِيلًا﴾:
سیبهریزی به رده و امه و گهرمای تیدا
نی به. [۵۸] ﴿الْأَمَانَاتُ﴾: مه مور مافیکی
خوای گهره و بهنده گانی. ﴿الْعَدْلُ﴾:
دادپهروری (گه یاندنی ماف
به خاوه نه که ی له نزیکترین ریوه). ﴿نِعْمًا﴾
بعظکم به. ﴿جَوَانَّتِينَ﴾: فرمانه
که به رهر دگارت راتان بسپیتریت
به نه نجامدانی. [۵۹] ﴿أُولِي الْأَمْرِ﴾:
خاوه نی فرمان و دهسته لات

که سمریک و فرمانده و ازانگان. ﴿تَنَازَعْتُمْ﴾: جیاوازی که ته نیوانتان. ﴿فَرُدُّوهُ﴾:
بیگری نه وه. ﴿تَأْوِيلًا﴾: سهر نجام و کوتایی.

* پیغمبر خا (ﷺ) ده فرمودت: ((هیچ یه که له نیوه باومری ته وای نابیت هتا حهرو
ناره ووه کانی چوون یه که نبیت له گهل شو نیگایه ی من هیناومه)).

[اخرجه الحاكم و (ابو النصر السجزي)].

هوای دایه زنی نایه تی (۷۹): ﴿مَا كَانَ لِشَرٍّ﴾ نایه ته که:

- له (ابن عباس) موه ده گری نه وه، ده لیت: (ابو رافع) (قرظی) وتی: کاتیک قه شه ی جوو له که و
مه سیحیه کان کو بو نه وه نه وانه ی خه لکی (نجران) بوون له خزمت پیغمبر داو داوای موسلمان
بوونیان لیکرا، نه وانش ویتان: بوچی نه ی (محمد) تو ده فریت نیغه بقیه رستین مه روک چوون
مه سیحیه کان (عیسی) ده پهرستن؟ پیغمبر خاوش (ﷺ) فرمودی: په نا به خوا، نجا
نایه تی: ﴿مَا كَانَ لِشَرٍّ﴾ هتا ﴿يَعْلَمُ إِذْ أَتٰكُمْ مُسْلِمُونَ﴾ دایه زی. (عبدالرزاق) له ته فسر مه که یدا
له (حسن) موه ده گری نه وه، ده لیت: بوینان گهرامه و گویه پیاویک به پیغمبر خاوش خوای کوت:
مه روک چوون سه لام له یه کتری ده کمین ناواش سه لام له تو ده کمین، نایا گری نه وشت بو نه به یین؟
فرمودی: نه خیر، به لام پیز له پیغمبر مه که تان بگرن، مافی خاوه واده گانی بهاریژن، چونکه
هر گیز ناگو نه جیت گری نه وشت بو غه یری خوا بریت، نجا نایه تی ﴿مَا كَانَ لِشَرٍّ﴾ تا ﴿يَعْلَمُ إِذْ أَتٰكُمْ
مُسْلِمُونَ﴾ دایه زی.

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا نُزِّلَ إِلَيْكَ
وَمَا أُنْزِلَ مِنْ قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَنْ يَتَحَكَّمُوا إِلَى الظُّلُمَاتِ
وَقَدْ أُمِرُوا أَنْ يَكْفُرُوا بِهِ. وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَنْ يُضِلَّهُمْ
ضَلَالًا بَعِيدًا ۖ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا إِلَى مَا أَنْزَلَ
اللَّهُ وَإِلَى الرَّسُولِ رَأَيْتَ الْمُنَافِقِينَ يَصُدُّونَ عَنْكَ
صُدُودًا ۚ فَكَيْفَ إِذَا أَصَابَتْهُمْ مُصِيبَةٌ يُمْسِكُوا
قَدَمَتَ أَيْدِيهِمْ ثُمَّ جَاءَهُمْ وَلَكِنْ يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنْ رَدَّنَا إِلَى
إِحْسَانٍ وَتَوْفِيقٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ يَعْلَمُ اللَّهُ مَا
فِي قُلُوبِهِمْ فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَقُلْ لَهُمْ فِي
أَنْفُسِهِمْ قَوْلًا بَلِيغًا ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّا
لِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ وَلَوْ أَنَّهُمْ إِذْ ظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ
جَاءَهُمْ فَاسْتَعْفَرُوا اللَّهَ وَاسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ
لَوَجَدُوا اللَّهَ تَوَّابًا رَحِيمًا ۚ فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ
حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا
فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا ۚ

[۶۱] ﴿بَصُرَدُونَ﴾: ریگری ده‌کن.

[۶۲] ﴿أَصَابَهُمْ فُصْبٌ﴾: سزاو به لا لای

خواه بیت به‌سریاندا. [۶۳] ﴿فَاعْرِضْ عَنْهُمْ﴾: پشتان تیبکه. ﴿قُولُوا سُبْحَانَ

وَتَه‌یه‌کی کاریگرو ته‌می‌کمر.

[۶۴] ﴿يُحَكِّمُوكَ﴾: ده‌تکن به‌ناو بیژیان و

فرمانه‌کانت پی‌ده‌سپیرن. ﴿سُحْرٌ﴾:

ناکوکی و دو به‌ره‌کی یا جیاوازی.

﴿حَرَجٌ﴾: دلتنه‌نگی و نارحه‌تی.

﴿فَضِيتَ﴾: فرمانت داوه.

* پیغه‌مبیری خوا (﴿﴾) ده‌فرموینت:

((دوشت نه‌ره‌کانی ثادهم رقیان

لیده‌بیت‌هه، یه‌که‌میان: مردن؛ له‌کاتیکدا

مردن باشره‌ له‌روی توشی ناشوب و فیتنه

بییت، دوهمیش هه‌ژاری و نه‌داری،

له‌میش باشره‌ بوی له‌کاتی لئیرسینه‌روی

قیامه‌تدا)). (سلسله‌ الاحادیث الصحیحة / ۱۳۹).

هوی دابه‌زینی نییته (۸۶): ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ

قَوْمًا لَا يَهْتَكُهُ﴾:

- (نسائی) و (ابن حبان) و (حاکم) له‌ (ابن

عباس) موه ده‌گپ‌نه‌وه، ده‌لیت: پیاوئک له‌پشتیوانه‌کان موسولمان بوو پاشان پاشگه‌زی بوویموه،

دواتر په‌شیمان بوو، بویه‌ هه‌والی نارد بۆ هۆزمه‌کی به‌لکو پرسپاری بۆ بکه‌ن له‌پیغه‌مبیری

خوا (﴿﴾) ناخو بوی هه‌بییت ته‌وبه‌ بکات؟ نئجا نایه‌تی: ﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا﴾ تا ﴿إِنَّا اللَّهُ غَفُورٌ

رَحِيمٌ﴾ ی دابه‌زاند، نئجا خزمه‌کانی وه‌لامیان بۆنارد و پیاوه‌که‌ش موسلمان بووه‌وه.

له‌ (مجاهد) موه ده‌گپ‌نه‌وه، ده‌لیت: (حارث) کوپی (سوید) هات و موسولمان بوو له‌سهرده‌ستی

پیغه‌مبیردا (﴿﴾) و دوابی هه‌لکه‌راییموه چووه‌وه ناو خزمه‌کانی، قورنانش ده‌ریاره‌ی دابه‌زی

﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا كَفَرًا﴾ هه‌تا ﴿غُفُورٌ رَحِيمٌ﴾ پیاوئیکیش له‌خزمانی نهم نایه‌ته‌ی بۆ بردوو

بوی خوینده‌وه، (حارث) وتی: به‌و خوا به‌ نه‌ونده‌ی من بزائم تو راست ده‌که‌یت و پیغه‌مبیری

خواش (﴿﴾) له‌تو راستگوترمو په‌روردگاریش له‌مه‌مووان، نئجا موسلمان بووه‌وه نه‌مجاره

به‌باشی پارێزگاری کرد له‌نیسلامه‌تی خوی.

هوی دابه‌زینی نییته (۹۷): ﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾ نایه‌ته‌که:

- له‌ (عکرمه) موه ده‌گپ‌نه‌وه ده‌لیت: کاتیک نایه‌تی ﴿وَمَنْ يَتَّبِعْ غَيْرَ الْإِسْلَامِ دِينًا﴾ دابه‌زی،

جووله‌که‌کان وتیان: نئمه موسولمان نین، پیغه‌مبیری خواش (﴿﴾) فره‌مووی: په‌روردگار

هه‌جی مالی خوی به‌نیویست گپ‌راوه، نه‌وانیش وتیان: له‌سهر نئمه‌ نه‌نووسراوه، بویه -

سوورەتی (النساء) جزی (۵)

سورة النساء

طه الحارثی

[۶۶] ﴿كِتَابٌ﴾ بېرىارماندا. [۶۹] ﴿إِنَّمَا﴾ انعم الله عليهم: خوای گموره پېزی لیگرتوون بهو نیعمه تانه ی پی ی به خشییوون.

﴿الصدیق﴾: شووینکه وتوانی پیغه مېمران که به راستیان زانیوون.

﴿الشهداء﴾: نهوانه ی گیانیان به خشیهو له پیناوی بهر زکردنه وه ی ثایینی ئیسلامدا. ﴿الصلحین﴾: نهوانه نیهینی و ناشکرایان وه که یه کهو کرده و کانیشیان چاکه.

[۷۰] ﴿الْفُضْلُ﴾: پاداشتی مه زن.

[۷۱] ﴿حَذَرَكُمْ﴾: ورپاو ناماده بن.

﴿فَانْفَرُوا نِسَاتٍ﴾: دهرېچن کو مه ل کو مه ل.

[۷۲] ﴿لِبَطْنٍ﴾: له شکران و خا و خلیچکن بو جیهاد. ﴿مُصِيبَةٍ﴾: نه هامة تی (وه که کوشتن و تیکشکان).

﴿لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا﴾: له که لیاندا ناماده نه بووم.

[۷۳] ﴿فَضْلٌ﴾: روز و وه

وَلَوْ أَنَّا كُنَّا عَلَيْهِمْ بِأَقْبَلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوِ اخْرَجُوا مِنْ دِينِكُمْ مَا فَعَلُوا إِلَّا لِقِلِيلٍ مِنْهُمْ وَلَوْ أَنَّهُمْ فَعَلُوا مَا يُوعَظُونَ بِهِ لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ وَأَشَدَّ تَنبِيْهًا وَإِذَا لَا تَأْتِيَهُمْ مِنْ لَدُنَّا أَجْرًا عَظِيمًا وَلَهْدِيَهُمْ صِرَاطًا مُسْتَقِيمًا وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ فَأُولَئِكَ مَعَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ وَالصِّدِّيقِينَ وَالشُّهَدَاءِ وَالصَّالِحِينَ وَحَسُنَ أُولَئِكَ رَفِيقًا ذَلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ عِلْمًا يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا احْذَرُوا أَجْدَرَكُمْ فَاَنْفَرُوا نِسَاتٍ أَوْ انفروا جميعا وَإِنْ مَكَرْتُمْ لَنُبَوِّدَنَّ فَإِنْ أَصَبْتُمْ مَصِيبَةً قَالَ قَدْ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيَّ إِذْ لَمْ أَكُنْ مَعَهُمْ شَهِيدًا وَلَئِنْ أَصَبَكُمْ فَضْلٌ مِنَ اللَّهِ لَيَقُولُنَّ كَأَنْ لَمْ تَكُنْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُ مَوَدَّةٌ يَلْبِسْ كُنْتُ مَعَهُمْ فَأَفُورَ فَوْرًا عَظِيمًا فَلْيُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَشْرُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بِالْآخِرَةِ وَمَنْ يُقَاتِلْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَيُقْتَلْ أَوْ يَغْلِبْ فَسَوْفَ نُؤْتِيَهُ أَجْرًا عَظِيمًا

دهستکهوت و سمرکهوتن. [۷۴] ﴿يَشْرُونَ﴾: دهیفروشن. ﴿يُعْلَبُ﴾: زه فله ی پی ده بات. - نکولیان ده کرد له چه ج و خوای گموره ش ثایه تی: ﴿وَمَنْ كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ عَنِ الْعَالَمِينَ﴾ دابه زاند.

هوی دابه زینی ثایه تی (۱۰۰): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنِ اطَّيَعُوا﴾ نایمه که:

- له (ابن عباس) هوه ده گېرنه وه ده لیت: (اوس) و (خرزج) له سمرده می نه فامی دا جهنگ و کوشتار له نیوانیاندا بهر پاپوویو، پوژیکیان دانیشتیوون و باسی شهر و کوشتاری نیوانیانکراو، همدرو لایان توورمېوون، همدنیکیان شمشیریان له یه که بهر زکردوه، نجا ثایه تی: ﴿وَكَيْفَ تَكْفُرُونَ﴾ دابه زی له گهل همدرو ثایه تی دواتریش.

- له (زید) کورې (اسلم) هوه ده گېرنه وه، ده لیت: (شاس) ی کورې (قیس) - که بیایوکی جووله که بوو - تیپه ی به لای چمن که سیک له (اوس) و (خرزج) داو بیینی له نیوان خوایاندا گفتوگو ده کن، دموونی پېوو له غه شم و قین و، پقی دهبو له وه ی ناوا یه کگرتوو ته بابن، بویه له غه شم و قینا لاوکی پاسپارد دابنیشیت و هونراوه کانی پوژي (بعث) بلاوینیته وه، لاوه که ش به قسه ی کردو نه و هونراوانه ش بسوون به وه ی به یه که دا بیین و زامی قوولی دوژمنایه تیان بکولیته وه، له حاله دا (اوس) ی کورې (قبظی) له (اوس) یه کان و (جبار) ی کورې -

[۷۵] ﴿الْوَلَدَانِ﴾: منالسی بچووک و

کویله. ﴿وَلِیَا﴾: فریاد پردهس. [۷۶] ﴿کِید

الشَّیْطَانِ﴾: وهسوه سسهو

پووکه شکاریه کانی شهیتان دهیخاته

میشتکی وه چه کانی ناده میزاده وه.

[۷۷] ﴿کَفَرُوا﴾: دهست بکیشنه وه

له کوشتاری بی باوه پان. ﴿بَحْشُونِ

النَّاسِ﴾: ده ترسن موشریکه کان بیان

کوژن. ﴿فَبِئْسَ لَآئِهٖ﴾: نه ندازه ی نهو

ده زووله یی له قلیشی ناوکه خورما

دایه. [۷۸] ﴿رُوحِ﴾: قولله کان.

﴿مَشْرِیْدَهٗ﴾: کوشکیکی پاریزه رو

مه حکم یان بهرزو نه ستمه

پینگه یشتنی. ﴿بِفَقْهٍ هُوَ﴾: تیده گن.

﴿حَدِیْثًا﴾: قسه. [۷۹] ﴿اَصَابَکَ﴾: نهو

پووداوو کاره ساته ی دیت به سهرتدا.

- (صخر) له (خرنج) یه کان بهرم نگاری یه

بوون و خهریک بوو دهستویه خه بوهستن،

نهم هوالهش گه یشتنه وه به پیغه مبهری

خوا(و) خیرا هاته نیویان و ناموزگاری کردن و ناشتی کردنه وه، نهوانیش گوی یان بو گرت و

به قسه بیان کرد، خوای گهرهش سه بارت به (اوس) و (جبار) و هاوله کان یان ثایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِنِّي طُفِّئُوا فَرِيقًا مِّنَ الَّذِينَ أُولُوا الْكِتَابِ﴾: دابه زاندو له براهی (شاس) ی کوری (قیس) هوه

ثایه تی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَصَدُّونَ﴾ ی دابه زاند.

هوی دابه زینی نیلنی (۱۱۳): ﴿لَّيْسُوا سَوَاءً﴾: نهیلنه که:

- له (ابن عباس) هوه ده گپرنه وه، ده لیت: کاتیک (عبدالله) ی کوپی (سلام) و (ثعلبه) ی

کوپی (شعبه) و (اسید) ی کوپی (عبدالله) موسولمان بوون، له گه لیشیاندان کومهل ی له جووله که کان

موسولمان بوون و، باوهریان میناوا راستگوزانه هلس و کهوتیان کردو، زیاتر هوگری نیسلام

بوون، قمشه جووله که کان و بی باوهریان و تیان: نهوانه ی خراپترین که سن له نیمه باوهریان میناوه

به (محمد) (ﷺ)، خونه گهر ریش سپی نیمه بوونایه نهوا ثانی ی باو باهریان یان به جی نده مه یشت و

دهستیان ئی مه لئه ده گرت، خوای گهرهش ثایه تی: ﴿لَّيْسُوا سَوَاءً مِّنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ ی دابه زاند.

(احمد) و (فرموده گپرنه وه) دیکه ده گپرنه وه له (ابن مسعود) هوه، ده لیت: پیغه مبهری

خوا(و) نوژی خه ترنانی دواخست، نجا چوو دهرو هوه بو مزگوت و، بیینی خه لکی چاره یی

نوژین، فرمودی: هیچ کس له شوینکه موتوانی ثاینه کانی دیکه نیی لهم کاته دایه یادی خوا-

وَمَا لَكُمْ لَا تُقِيلُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ
وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ الَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا أَخْرِجْنَا مِنْ هَذِهِ الْقَرْيَةِ
الظَّالِمِ أَهْلِهَا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ وَلِيًّا وَاجْعَل لَّنَا مِن لَّدُنكَ
نَصِيرًا ۝ الَّذِينَ آمَنُوا يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
يَقُولُونَ فِي سَبِيلِ الطَّاغُوتِ فَقَتَلُوا أَوْلِيَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّ كَيْدَ
الشَّيْطَانِ كَانَ ضَعِيفًا ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ
وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ فَلَمَّا كُتِبَ عَلَيْهِمُ الْقِتَالُ إِذَا فَرِيقٌ
مِّنْهُمْ يَخْشَوْنَ النَّاسَ كَخَشْيَةِ اللَّهِ أَوْ أَشَدَّ خَشْيَةً قَالُوا رَبَّنَا لِمَ
كُتِبَ عَلَيْنَا الْقِتَالُ لَوْ لَا أَخَّرْنَاكَ أَهْلَ قَرْيَةٍ قُلْ مَنَعَ اللَّهُ النَّاسَ
قِتْلَ الْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّمَنِ انْفَعَى وَلَا ظَالِمُونَ فَبِئْسَ مَا
تَكُونُوا يَدْرِكُهُمُ الْمَوْتُ وَلَوْ كُنْتُمْ فِي رُوحٍ مُّسَيِّدَةٍ وَإِنْ نَضَاهُمْ
حَسَنَةً يَقُولُوا هَٰذَا مِن عِندِ اللَّهِ وَإِنْ نَضَاهُمْ سَيِّئَةً يَقُولُوا
هَٰذَا مِن عِندِكَ قُلْ كُلٌّ مِّنْ عِندِ اللَّهِ فَمَالِ هَٰؤُلَاءِ الْقَوْمِ لَا يَكَادُونَ
يَفْقَهُونَ حَدِيثًا ۝ إِنَّمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ حَسَنَةٍ فَرِحْتُم بِهَا وَإِنَّمَا أَصَابَكُمْ مِّنْ
سَيِّئَةٍ فَمِن نَّفْسِكُمْ وَأَنتُمْ لِنَاسٍ رُّسُلًا وَكُنِّي بِاللَّهِ شَهِيدًا ۝

سوورەتی (النساء) جزی (۵)

مَنْ يَطِيعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اطَاعَ اللَّهَ وَمَنْ تَوَلَّى فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا ۝ وَيَقُولُونَ طَاعَةٌ فَإِذَا بَرَرْنَا مِنْ عِنْدِكَ بَيَّتَ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ غَيْرَ الَّذِي تَقُولُ وَاللَّهُ يَكْتُبُ مَا يُبْشِرُونَ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَتَوَلَّى عَلَى اللَّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ الْفَرِيقَانِ وَلَوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ لَوْحَدُوا فِيهِ أَخِذْنَاكَ كَثِيرًا ۝ وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِنَ الْأَمْنِ أَوْ الْخَوْفِ أَذَاعُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنَيطُونَهُ مِنْهُمْ وَلَوْ لَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ لَاتَّبَعَتُمُ الشَّيْطَانَ إِلَّا قَلِيلًا ۝ فَقِيلَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ لَا تَكْفُلْ إِلَّا نَفْسَكَ وَخَرَضَ الْمُؤْمِنِينَ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَكْفُفَ بَأْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاللَّهُ أَشَدُّ بَأْسًا وَأَشَدُّ تَنْكِيلًا ۝ مَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصِيبٌ مِنْهَا وَمَنْ يَشْفَعْ شَفْعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْهَا ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ مُقِيمًا ۝ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِحِجَابٍ فَقَبُولًا ۝ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِحِجَابٍ فَقَبُولًا ۝ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِحِجَابٍ فَقَبُولًا ۝ وَإِذَا حُيِّيتُمْ بِحِجَابٍ فَقَبُولًا ۝

سورة النساء

[۸۰] ﴿تَوَلَّى﴾: پشتی مه کرد.

﴿حَفِظَ﴾: پارێزەر و چاودێر.

[۸۱] ﴿بَرَرْنَا﴾: چو نه دهروه. ﴿يَسْتَنَيطُونَ﴾: به شهو یان له تاریکیدا قیل ده کهن

مه بهستیش ئی ی په نهانیه. ﴿وَكِيلًا﴾: به سه بۆ که سی پشتی پی بهستی.

[۸۲] ﴿أَفَلَا يَتَذَكَّرُونَ﴾: نهوه بۆ

تیتاگه. [۸۳] ﴿مَرَّ﴾: مه و الیک

هیمن و ناسووده یان ترسینهرو

راچله کینهرو. ﴿رَدُّوهُ﴾: بیگه رینهوه.

﴿يَسْتَنَيطُونَ﴾: مه لیده گۆزن.

[۸۴] ﴿حَرَضَ﴾: هانیان بدهو

تامه زو یان بکه. ﴿بَأْسًا﴾: هیزو

توانا. ﴿تَنْكِيلًا﴾: سزاو ئازارو

نه شهکه نهج. [۸۵] ﴿شَاعَا﴾: نیوه ندی

کردن بهوته بۆ که یاندنی سوود.

﴿نَصِيبٌ﴾: به شیک ی دانراو دیاری

کراو. ﴿كِفْلٌ﴾: بهش. ﴿مُقِيمًا﴾: چاودێرو

به دهسته لاته. [۸۶] ﴿حَسِيبًا﴾: لپێرسرو پاداشدهرو.

* له (ابی نجیح) ؛ (عریاضی) ی کوپی (ساریه) وه دهگیرنهوه ﴿﴾ دهفرمویت: رۆژنکیان پیغه مبهری خوا ﴿﴾ نامۆزگاری بهکی کاریگهری کردین و له تاوا دلمان داخوپیوا چاومان هۆن هۆن فرمیسکی پیاها ته خواروه، ئنجا وتمان: نهی پیغه مبهری خوا دهلێی ئه مه دواین نامۆزگاری به بۆنیمو زیاتر نامۆزگاریمان بکه، پاشان فرمووی: ((نامۆزگاریم بۆ ئێوه نهومیه: له خوا بترسن و گوی پرایه ل بن نهگه بهنده بهکی هه بهشی کرا به پیشهنگ له سهرتان، نهوهی بژی له ئێوه نهوا جیاوازی بهکی زۆر دهبینی، بۆیه دهست بگرن به سونهتی من و خهلیفه راشدینهکان و، دهستی پیوه بگرن و، خۆتان له بیده بپاریزن، چونکه هه مو بیده بهک ری و نهکردن و سهرگردانی به)). [رواه ابوداود].

* پیغه مبهری خوا ﴿﴾ دهفرمویت: ((هه تا باوه نههین ناچه بهههشتهوه، باوه ریش ناهین تا به کترتان خۆش نهویت، ئایا رێنمایی تان نهکه بۆ کاریک گه ر بیکه نهوا خۆشهویستی بال بکیشی به سهرتاند؟ هه رکات به بهک گهیشتن سلوا له بهک بکه)). [رواه مسلم].

* ههروه ها دهفرمویت ﴿﴾: ((خه لکینه سه لام له بهک بکه و، نان ده رخوا ردی خه لک بهد و، خه زمان به سهر بکه نهوه، شه وانیش شه نووێژ بکه کاتی نووستنی خه لکی، نهوا به بی گرفت ده مچه بهههشتهوه)). [رواه الترمذی].

عَلَّامُ الْغُيُوبِ

سُورَةُ النِّسَاءِ

اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لِيَجْعَلَ لَكُمْ فِي يَوْمِ الْقِيَمَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ
 وَمَنْ أَصْدَقُ مِنَ اللَّهِ حَدِيثًا ۝ فَمَا لَكُمْ فِي النِّفَاقِينَ
 نَفَقَتَيْنِ وَاللَّهُ أَرْكَسَهُنَّ بِمَا كَسَبُوا أَنْ تَرْجِعُوا أَنْ تَهْدُوا وَمَنْ
 أَضَلُّ لِلَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۝ وَذُؤُا
 تَكْفُرُونَ كَمَا كَفَرُوا أَتَقُولُونَ سَوَاءٌ فَلَا تَنْجِدُوا أَنْفُسَكُمْ وَأَنْفُسَ
 حَتَّى يَهْجُرُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوا هُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ
 حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَلَا تَنْجِدُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَيْسَ الْوَلَايَةُ لِلَّذِينَ
 إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَى يَوْمِ بَيْتِكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِشْقُ أَوْجَاهُ وَكَمْ
 حَصَرَتْ صُدُورُهُمْ أَنْ يَقُولُوا كَمْ أَقْبَلُوا قَوْمَهُمْ وَلَوْ شَاءَ
 اللَّهُ أَسْلَطَهُمْ عَلَيْهِمْ فَكَلَفْتَلَوْكُمْ فَإِنْ اعْتَرَلَكُمْ فَلَمْ يَقُولُوا
 وَالْقَوْلُ إِلَيْكُمْ السَّلَامُ فَمَا جَعَلَ اللَّهُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ سَبِيلًا ۝
 سَتَجِدُونَ أَخْرَيْنَ يُرِيدُونَ أَنْ يَأْمَنُواكُمْ وَيَأْمِنُوا قَوْمَهُمْ كُلٌّ
 مَا رَدُّوا إِلَى الْفِتْنَةِ أُرْكَسُوا فِيهَا فَإِنْ لَمْ يَغْتَرِ لَكُمْ وَيَقُولُوا لِلَّذِينَ
 السَّلَامَ وَيَكْفُرُوا أَيْدِيَهُمْ فَخُذُوا هُمْ وَأَقْتُلُوهُمْ حَيْثُ
 تَقْبَضُونَهُمْ وَأُولَئِكَ جَعَلْنَا لَكُمْ عَلَيْهِمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۝

[۸۷] ﴿لِيَجْمَعَكُمْ﴾: جمع شرتان دهکات.

[۸۸] ﴿فَمَنْ يَنْصُرُنِي﴾: دودو کو ملے۔

۴۰۰ گزینۀ مهم: گهر اندیشه و...

[۸۹] ﴿وَدَّوَا﴾: حـمـلـمـزـیـان دہکـر د۔

﴿أولياء﴾: فریاد رس مان.

[۹۰] ﴿بِصَلَاتٍ﴾: یہ یوہندی دھکے۔

﴿مِثَاقٌ﴾: يَهْ يَمَان. ﴿حَصْرٌ﴾: حُجْرَةٌ. حُجْرَةٌ: حُجْرَةٌ.

تہنگ بویہ وہ۔ ﴿سَبَّحْتَہُمْ﴾ زالی

به کردن. **و السلام**: ته سلیم و یاهند

وَوَن يَه سَوْلَحْمُو. [٩١] وَ الْفِتْنَةُ :

ماوهل یهیدا کردن و سه رلشنواوی.

۱۰ ثقیلہم: یعنی ان کے گناہوں کی بنا پر

سہریاں دنا، سلطان میاں: ہنگامہ کی

وون و ناشکرا.

بکاتوره، ئنجا بيم نايه ته نازلبوريه

فَوَارِهُو: ﴿لَيْسُوا سَوَاءً مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ أُمَّةٌ

إِثْمَةٍ هَذَا كَمَا يَشْتَقُّ: ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِالْمُتَّقِينَ﴾.

سوى داهريس نيلقى (۱۱۸): «يا ايها الذين آمنوا

سواء انتم مؤمنون أم كافرين

– له (ابن عباس) موه دهگیرنهوه، دهئیت: ههژیک له پیاوایی موسولمان هاوه لایه تیهکی گهرمو
گورپان بهستبوو لهگهڵ ههژیک له پیاوایی جووله کهدا بههوی دراوسیتی و پهیمانی ئهوانیان،
پهرمردگاریش نایهتی دابهژاندو ئاگاداری کردن که نیازو پاری خۆیان لای نهو جووله کهانه باس
نهکه نهوه بههویانهوه تووشی فیتنه بین ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْلُوا بِطَاغَةِ مَن دُونَكُمْ﴾
ناهتهکه.

هوى دابهرىنى نايىتى (۱۲۱): ﴿وَإِذْ غَرَوْتُ﴾ نايىتىمكە:

۱- له (مسرووی کوی (مخرمه) وه دهگیرنمه، دهلیت: به (عبدالرحمن) ی کوی (عوف) م وت: چیرۆکی خۆتان له روژی (احد) دا بۆ بگیرنمه، ئه ویش وتی: ئایه تهکانی دواي ئایه تی (ماره) (۱۲۰) ی (آل عمران) بخویننمه، نهوسا چیرۆک و سه رگوزشته ی ئیمه ده بیستی: ﴿وَأَذِّنْ لِلْعَذْرَاءِ مِنْ أَهْلِكِ نَزَى الْمُؤْمِنِينَ مَقَاعِدَ لِقَائِهِ﴾ ههتا ﴿إِذْ هَمَّتْ طَافِئَاتٌ مِنْكُمْ أَنْ تَفْسُقُوا﴾ نجا وتی: نه وانه شی بووی له (موشه ریکان) دوا ی پاداشتیان کرد، نهوسا ئایه ته که تا ﴿وَلَقَدْ كُنتُمْ تَمْنُونَ الْوَيْتَ مِنْ قَبْلِ أَنْ تَلْقَوْهُ فَقَدْ رَأَيْتُمُوهُ﴾ ی دابه زاندو، وتی: ئه مه شی نه و ئاواتمه و له دلی با و مه ردارندا بۆ نه و ی بگه ن به و دوژمنان و، سه باره ته به ئایه تی ﴿إِنَّا مَاتَ أَوْ قُتِلَ الْقَبْضُ﴾ وتی: نه و دهنگ و ها واره به رزه یه له گه رووی شه یقان ها ته دمه و وه، (محمد) کوژا وه ههتا ﴿أَمَّا لَهَا﴾ واته: خه و ی له خه ستن.

سورہ نسی (النساء) جزی (۵)

سورہ النکاح:

النکاح

[۹۲] ﴿تَحْرِيرٌ﴾: نازادکردن. ﴿دیة﴾:

خوین بایی. ﴿مُسْلَمَةٌ﴾: دراودہ دست.

﴿يَصِدُّوْا﴾: بی خویش بین و چاوپوشی

بکهن له مافی خوین. ﴿مُتَّابِعِينَ﴾:

له سر یمک بهرؤو بیت و هیچ بهرؤیک

له به یمندا نه شکینیت. [۹۳] ﴿مُتَّعِدًا﴾:

به در ایستہ تی و دست تی نه نقہ ست.

[۹۴] ﴿ضَرْبٌ﴾: سه فہر تانکردو چوون

بؤ جیهاد. ﴿فَتَبَيَّنَ﴾: دلنیا بین و داوی

پوونکردنہوہ بکهن له سر نسو

فرمانہ. ﴿السلام﴾: خودان به دستہوہ،

(تہ سلیم بسوون یان سه لامکردن).

﴿تَبْتَغُونَ﴾: داوایدہ کهن. ﴿عَرَضٌ﴾:

خویش کاتی.

* پیغمبر ی خوا (ﷺ) ده فہر مویت:

((کوشتنی موسلمانیک لای پەرورمردگار

گہورمترہ لہوہی دنیا تیا بیجت و ناو ابیبت)).

[النسانی و (البیہقی)].

* مہر وہا (ﷺ) ده فہر مویت: ((نہ گہر

خہ لکی جینشینی سر زہوی و ناسمانہ کان ہموو کؤبینہوہ لہ سر کوشتنی موسلمانیک لہوا

خوای گہورہ ہموویان بہرودا دہخاتہ ناگری دؤزہ خہوہ)). (الطبرانی له (الصفیر) دا).

- (بخاری و (مسلم) یش له (جابر ی کوہی) (عبداللہ) وہ دہگیر نہوہ، دہلیت: ہم نایہ تہ سہبارت

بہ نئمہ دابہ زہوہ، مہبہ ستی (بہنی سلمہ) و (بہنی حارثہ) یہ: ﴿اِذَا هُمْتَ طَالِفَانِ يَنْكُحُكُمْ اَنْ تَهْتَلَا﴾.

مہر وہا (ابن ابی شیبہ و (ابن ابی حاتم) له (شعبی) یہوہ دہگیر نہوہ، دہلیت: موسولمانہ کان

لہ پؤزی (بدر) دا بیستیان گواہ (کرزی کوہی) (جابر ی) (محاری) کؤمکی موشریکان دہکات، بہم

ہموالہش زؤر نیگہران ہوون، خوای گہورہش نایہ تی: ﴿اَنْ يَنْكُحَكُمْ اَنْ يُدْخِلَكُمْ رُكُومِ﴾ ی دابہ زاند

ہمتا ﴿مُسَوِّينَ﴾، نجا ہموالی شکست گہیشٹ بہ (کرزی و چیت کؤمکی موشریکان و باوہر دارانی

نہ کرد.

ہوای دابہ زینی نایہ تی (۱۲۸): ﴿اَنْسَ لَكَ مِنَ اَمْرِ شَيْءٍ نَّيْمَتَكَ﴾:

- (احمد و (مسلم) دہگیر نہوہ له (انس) موہ، دہلیت: پیغمبر ی خوا (ﷺ) لہ پؤزی (احد) دا ددانی

پپؤزی شکاو، پوومتی گہشی برینداربوو، ہمتا حال گہیشٹہ لہوہی خوین بہر وومتی دا -

[۹۵] ﴿الْقَاعِدُونَ﴾: دانیشستو له جیهادو

تیکویشان. ﴿وَالضَّرَرُ﴾: نهوانه ی بهمانه ی وایان به دهسته ویه که پی دهگری له جیهاد وه کویتری و شهلی و.. ﴿الْحَسَنُ﴾: بههشت.

[۹۷] ﴿تَوْفَاهُمْ﴾: گیانیان ده کیشتیت.

[۹۸] ﴿حِلَّةٌ﴾: ناویکی گشتی به بو

هموو جوړه کانی خو قوتار کردن

به کار دیت. [۱۰۰] ﴿مُرَاعَا﴾: شوینیک

کوچی بو بکات و په ناگه یه بیت بوی.

[۱۰۱] ﴿ضَرْبُكُمْ﴾: سه فرتانکرد.

﴿جُنَاحٌ﴾: گونا. ﴿تَقْصُرُوا﴾: کورتی

بکه نه وه، که می بکه نه وه. ﴿يَفْتَكُمُ﴾:

زه فرتان پی یهن به خراپه.

* پیغه مبری خوا(ﷺ) ده فرموت:

((پرومردگار ده سته مری نهوانه دهکات

که به تنه له پیناوی خوا دا دینه دروه

له مالی خو یان و مهستیان جیهادو

باومر هیتانه بهمن، پرومردگار بهمهشتیان

دهستکوتی دهستیان که قووه، سویندبی بهوی گیانی (محمد)ی به دهسته هر زامیک

له پیناوی خوا دا بیت لهوا له رژی قیامه تا له شیوی خو دا دیت به لام پهنگه که ی پهنگی خوین

ده بیت و بونیشی بوئی میسک، سویندبی بهوی گیانی (محمد)ی به دهسته هر قورس و گران

نه بویه له سر موسلمانان لهوا هر گیز له دوا ی تیمک له تیکو شمرانی پهنگی خوا دانه دهنیشتم،

به لام ناتوانم بویه ناماد میان دهکم، نهوانیش ناتوانم و دهرسم دوا بکون، سویندبی بهوی

گیانی (محمد)ی به دهسته خوازیاری لهوم له پیناوی خوا دا بجهنگم، بکوژیم، جاریکی تر

بجهنگم و بکوژیم، پاشان بجهنگم و هر بکوژیم.)) [رواه مسلم، (بخاری) یش مهندیکی

گیراوه توه].

- ریچکه ی بهست و هاته خواره وه، بویه پیغه مبری خوا(ﷺ) فرموی: چوڼ که لیک سه فران

دهین ناوا به سر پیغه مبره که یاندا بهینن، له کاتیکدا بانگیان دهکات بو لای پرومردگار که یان؟

خوا ی که وره شایه تی: ﴿لَيْسَ لَكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾ دابه زاند. (احمد) و (بخاری) له (ابن عمر) وه

ده گپ نه وه ده لیت: گویم لبوو پیغه مبری خوا(ﷺ) ده فرموی: پرومردگار نه فرته بکه

له فلان و، نه فرته بکه له (حارث)ی کوپی (هشام) و (سهیل)ی کوپی (عمرو) و (صفوان)ی کوپی -

لَا يَسْتَوِي الْقَاعِدُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرَ أُولِي الضَّرَرِ وَالْمُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ عَلَى الْقَاعِدِينَ دَرَجَةً وَلَا وَعَدَ اللَّهُ الْخَسَنَ وَفَضَّلَ اللَّهُ الْمُجَاهِدِينَ عَلَى الْقَاعِدِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۝٩٥ دَرَجَاتٍ مِنْهُ وَمَغْفِرَةٌ وَرَحْمَةٌ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝٩٦ إِنَّ الَّذِينَ تَوَفَّيْنَاهُمُ الْمَلَائِكَةُ ظَالِمِي أَنْفُسِهِمْ قَالُوا فِيمَ كُنْتُمْ قَالُوا كُنَّا مُسْتَضْعَفِينَ فِي الْأَرْضِ قَالُوا أَلَمْ تَكُنْ أَرْضَ اللَّهِ وَسِعَةً فَهَاجِرُوا فِيهَا قَالُوا لَيْسَ مَا نَرْكَبُ جَهَنَّمَ سَاءَتْ صَوِيرًا ۝٩٧ إِلَّا الْمُسْتَضْعَفِينَ مِنَ الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يَسْتَطِيعُونَ حِيلَةً وَلَا يَهْتَدُونَ سَبِيلًا ۝٩٨ قَالُوا لَيْسَ عَلَى اللَّهِ أَنْ يَعْقِبَهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا عَظِيمًا ۝٩٩ وَمَنْ هَاجَرَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَجِدْ فِي الْأَرْضِ مُرَاعًا كَثِيرًا وَسَعَةً وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ، يَهَاجِرْ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ، ثُمَّ يُدْرِكْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ أَجْرُهُ عَلَى اللَّهِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۝١٠٠ وَإِذَا صَرَفْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلْيَسْ عَلَيْكُمْ خَاجُ النَّفْسِ مِنْ أَنْفُسِكُمْ وَأَنْ تَصَلُّوا وَتُحْفَمَ أَنْ يَقْبَلَكُمْ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنَّ الْكَافِرِينَ كَانُوا أَعْدَاؤُكُمْ يُبَيِّنُ

سورہ نسی (النساء) جزئی (۵)

۹۵

سورة النساء

للزکری

[۱۰۲] ﴿تَعْلَمُونَ﴾: سہو بہ کن و

بی نا گاہن. ﴿فیمیلون عیکم﴾: بدھن
بہ سہر تانا، لہنا و تانبہ سہرن.

[۱۰۳] ﴿قضیتکم الصلوة﴾: لہ نویت

بوونہ سورہ. ﴿اطمأننتکم﴾: دلنیا بوون

لہوونہ دانی جہنگ، یان دلخوش

بوون بہ گہرا نہوتان بو نیشتیما

خوتان. ﴿کتابا مو فوتا﴾: فہرزی کہ کاتی

بو دیاری کراوہ. [۱۰۴] ﴿لا فہوا﴾:

نہ سلہ منہ سورہ. ﴿ابتغاء﴾: بہ دہ سورہ چوونی

دوڑ منافقان لہ بی باوہران و جہنگان

لہ گہ لیان. [۱۰۵] ﴿بما اراک اللہ﴾: بہوہی

فیری کردویت و نیگای بو نار دویت

لہ سہری. ﴿حصیما﴾: لہ سہریان بدوین و

بہر گریان لی بکنین.

-(امیہ)، نجا نایہتی: ﴿انک لک من الامر

شیء﴾ تاکوتانی بہ کہی دابہزی، پاشان

خوای گہورہ لہ سورہ موویان خوش بوو.

نہ سہش (بخاری) لہ (ابی ہریرہ) وہ

گنراویہ تیمورہ.

ہوئی دابہزینی نایہتی (۱۳۰): ﴿ہا ایہا الذین آمنوا﴾: نایہتہ کہہ:

- لہ (مجاہد) سورہ دہ گنیر سورہ، دلایت: مامہلو بازگانیان دہ کرد بہ بی ماوہ وادہی دیاریکراو،

ہرکات وادہی دیاریکراو دہات پارہی زیادیان دہاو، وادہکیان دریز دہ کرد سورہ، خوای

گہورہش نایہتی: ﴿ہا ایہا الذین آمنوا لا تأکلوا الربا اضعافا مضاعفة﴾: دابہزاند. سورہا

لہ پنگہی (عطاء) سورہ دہ گنیر سورہ، دلایت: (ثقیف) قہری دہاو بہ (بنی النضیر) لہ سہر دہمی

نہ فامی دا، ہرکات وادہی دیاریکراو دہاتہ پیش دہیان وت، بوٹان زیاد دہکین و نیوہش

ماوہ کہمان بو دریز بکنہ سورہ، نجا نایہتی: ﴿لا تأکلوا الربا اضعافا مضاعفة﴾: ہاتہ خوار سورہ.

ہوئی دابہزینی نایہتی (۱۴۰): ﴿وتخذ منکم شہداء﴾: نایہتہ کہہ:

- لہ (عکرمہ) سورہ دہ گنیر سورہ، دلایت: کاتیک ہوالی - شہید بوون - ی ماوہ لان لہ نافرماتان

شارد رابہ سورہ ہاتہ دہ سورہ بسواری نازہ لہ کان و یہکیان پرسی: ناخو پیغہ مہری خوا (۱۴۱)

چی لی بہر ہاتہ بیت؟ لہ سورہ لامدا پی یان راگہ یاندرا: پیغہ مہری خوا (۱۴۲) زیندوہ، نجا شو

نافرماتہ وتی: نیدی باکم نیہ، پہروردگار شہید لہریزی بہندہکانی ہلہدہزیریت (واتہ

ہرکس لہ موسلمانان شہید ببیت شو پہروردگار ہلی بزار دووہ شو پلہو پایہیہی

پی بہخشیوہ)، دواتر شم نایہتہ نازلیو: ﴿وتخذ منکم شہداء﴾.

وَإِذَا كُنْتَ فِيهِمْ فَأَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلَاةَ فَلْتُمْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا بَأْسِلِحَتِهِمْ فَإِذَا سَجَدُوا فَلْيَكُونُوا مِنْ وَرَائِكُمْ وَلْتَأْتِ طَائِفَةٌ أُخْرَى لَمْ يُصَلُّوا فَلْيُصَلُّوا مَعَكَ وَلْيَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَأَسْلِحَتَهُمْ وَذَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ تَعْلَمُونَ عَنْ أَسْلِحَتِكُمْ وَأَمْتِعَتِكُمْ فَيَمِيلُونَ عَلَيْكُمْ مَيْلَةً وَاجِدَةً وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنْ كَانَ بِكُمْ أَذًى مِنْ مَطَرٍ أَوْ كُنْتُمْ مَرَضَى أَنْ تَقْعُوا أَصْلِحَ حَتَمِكُمْ وَتَأْخُذُوا حِذْرَكُمْ إِنَّ اللَّهَ أَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُبِينًا ۝۱۰۴ فَإِذَا قُضِيَتِ الصَّلَاةُ فَادْكُرُوا اللَّهَ قِيَمًا وَقُعُودًا وَعَلَىٰ جُنُوبِكُمْ فَإِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ كَانَتْ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ كِتَابًا مَوْفُوتًا ۝۱۰۵ وَلَا تَهَيَّؤُوا فِي ابْتِغَاءِ الْقَوْمِ إِنْ كُنُوا تَأْمِنُونَ فَإِنَّهُمْ يَأْتُمُونَكُمْ كَمَا تَأْمِنُونَ وَرَجُونَ مِنَ اللَّهِ مَا لَا يَرْجُونَ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝۱۰۶ إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا ۝۱۰۷

سورة النكاح

المحرران:

وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ إِنَّكَ اللَّهُ كَانَ غُفُورًا رَحِيمًا ١٦ وَلَا تُجَدِّدُ
عَنِ الَّذِينَ يَخْتَلُونَ أَنفُسَهُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ مَن كَانَ
كُفْرًا إِنَّا أَنَا أَعْلَمُ ١٧ يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ وَلَا يَسْتَخْفُونَ
مِنَ اللَّهِ وَهُوَ مَعَهُمْ إِذْ يُبَيِّتُونَ مَا لَا يَرْضَى مِنَ الْقَوْلِ وَكَانَ
اللَّهُ بِمَا يَعْمَلُونَ مُحِيطًا ١٨ هَئِذَا هُوَ هَوًّا لَّكَ جَدَلْتُمْ
عَنْهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا فَمَنْ يُجَدِّدُ اللَّهُ عَنْهُمْ يَوْمَ
الْقِيَمَةِ أَمْ مَن يَكُونُ عَلَيْهِمْ وَكِيلًا ١٩ وَمَن يَعْمَلْ
سُوءًا أَوْ يظْلِمِ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللَّهَ يَجْعِدِ اللَّهُ غُفُورًا
رَّحِيمًا ٢٠ وَمَن يَكْسِبِ إِثْمًا فَإِنَّمَا يَكْسِبُ عَلَى نَفْسِهِ
وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ٢١ وَمَن يَكْسِبِ خَطِيئَةً أَوْ إِثْمًا
ثُمَّ يَدْرِيهِ رِبًّا فَكَفَرَ فَقَدْ أَصْحَلَهُ هَتَانًا وَآثِمًا مِينًا ٢٢ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ هَلَمَّتْ طَائِفَةٌ مِنْهُمْ أَتْ
يُضِلُّوكَ وَمَا يُصِلُونَ إِلَّا أَنفُسَهُمْ وَمَا يَصُرُونَكَ مِنْ
شَيْءٍ وَأَنزَلَ اللَّهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَعَلَّمَكَ
مَا لَمْ تَكُن تَعْلَمُ وَكَانَ فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكَ عَظِيمًا ٢٣

[۱۰۷] ﴿يَحْسَبُونَ﴾: ناپاکی دہکن

له گهل نه نفسی خوږيان پموي ده څخه
 بوسه ی سزاوه. ﴿حوا ائيمل﴾: روچوون
 له ناپاکيداو کردنسي تاوانی زور.

[۱۰۸] ﴿يَسْتَخْفُونَ مِنَ النَّاسِ﴾: خویان

دهشارنهوه له خه لکي (له ترسو و

شهرمدا). (پیمون): بهشهر پیلان

دہگ یٰرَن (واتیہ: بہ پہن ہانی).

[۱۰۹] ۹۰۰۰۰ کیلومېتر: پاريزمېرېک کاروباری

پی بسپیریت و پاریزگاری لی بکات.

[۱۱۱] یَسْبِ الْمَاءُ: تاوان بکات.

۱۱۱۱] **الحیة** **خولامیچی بچووک**

یہ تمام انباء بکاتر ہے۔

گورم (بوستان) [۱۳] اللهم است:

سورہ نووہ سورہ: الكتاب:

فورئانی پیروز:

فورئانی پیروز.

پیغمبری خوا (ﷺ) دفعہ رویت:

(ھەرگىز ھەمىشە دەم بەدوئاو زىكرى
تېئەك زىكاري، دىكياتو، غەمە بەدوئاوكان)

دەنسىزىت كەسەل خۇي چاۋەپىي

خدیجیه یوم، گیان، من، بهر دسته که

وَمَهْلِكُ دَهْمِينِيَّتْ كَهْ گونا میان کرد داوای

نہیں بیٹے))۔ [رواہ مسلم]۔

هەلەن دەیان وت: خۆزگە دەکوژاين هەروەك

زیکى وەك (بدر) دەهاته پیش و کوشتاری

وت و شهید دهبوین، به‌مه‌ش به‌ه‌شتمان

د کاريس روډي (احدي هينايه پيشه وو
پوت: لَقَدْ كُنْتُمْ اُمَّةً شَاقَّةً

یہ سب کچھ دیکھ کر میری ہمت ٹوٹ گئی۔

هوای دایه زیننی نایه تی (۱۴۴): ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ نایه ده که:

۱- (عموماً ده کیپ نهوه، ده لیت: روزی جه نگی (احد) له دهوړی پیغه مېنر (۱۰) دوورکه وتینه ومو.

سورۃ النساء

مترجم

[۱۱۴] ﴿نَجَواهُم﴾: قسہ کردنیان

بہ پہنہانی. [۱۱۵] ﴿يُشَاقِقِ الرَّسُولَ﴾:

دڑا یہ تہی پیغہ مبر بکات. ﴿تَوَلَّاهُ

مَاتُوا﴾: وازی فی دینین بؤ شو شتہی

خوی ہلی بڑا ر دوہ. ﴿تَصَلَّاهُ

جہم﴾: دہیخہ ینہ دوزہ خہوہ.

[۱۱۷] ﴿إِنَّا﴾: چہ ند بتیک

دہپازینیتہوہ وک نافرت. ﴿مَرِيدًا﴾:

راہاتن لہسر پیس و پوخلی یان

سنور شکین و سہر سہخت.

[۱۱۸] ﴿نَصِيًّا مَفْرُوضًا﴾: بہ شیکی

دیاریکراو جیگیر. [۱۱۹] ﴿لَا مَنِيَهُمْ﴾:

بویان دہپازینمہوہ ٹومیدہ پوچ و

بہ تالہکان. ﴿فَلْيَتَكُنْ﴾: بیہرن و کہلی

بکمن. [۱۲۱] ﴿فَحِصًّا﴾: پہناگا و

زگارکار.

چوہ سہر شاخیک، گویم فیہو

جوولہکہ دہیان وت: (محمد) کوڑا، وت:

﴿لَا خَيْرَ فِي كَثِيرٍ مِّن نَّجْوَاهُمْ إِلَّا مَنْ أَمَرَ بِصَدَقَةٍ
أَوْ مَعْرُوفٍ أَوْ إِصْلَاحٍ بَيْنَ النَّاسِ وَمَن يَفْعَلْ ذَلِكَ
ابْتِغَاءَ مَرْضَاتِ اللَّهِ فَسَوْفَ نؤْتِيهِ أَجْرًا عَظِيمًا ۝ وَمَن
يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِن بَعْدِ مَا يَبَيِّنُ لَهُ الْهُدَىٰ وَيَتَّبِعْ غَيْرَ
سَبِيلِ الْمُؤْمِنِينَ نُوَلِّهِ مَا تَوَلَّىٰ وَنُصْلِهِ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ
مَصِيرًا ۝ إِنَّا اللَّهُ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَا دُونَ
ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ ۚ وَمَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا
۝ إِن يَدْعُوا مِن دُونِهِ إِلَّا إِنسًا وَإِن يَدْعُوا
إِلَّا أَشْطَرًا مَّيْدًا ۝ لَّعَنَهُ اللَّهُ وَقَالَ لَأَتَّخِذَنَّ
مِن عِبَادِكَ نَصِيبًا مَّفْرُوضًا ۝ وَلَا ضِلَّاهُمْ وَلَا مَنِيَهُمْ
وَلَأَمُرَّهُمْ فَلْيَتَكُنْ ۚ أَذَاكَ الْآلَتُمْ وَلَا مَرْتُمُ
فَلْيَعْمِرْك خَلْقَ اللَّهِ وَمَن يَتَّخِذِ الشَّيْطَانَ وَلِيًّا
مِّن دُونِ اللَّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرًا مُّبِينًا ۝ يَدْعُهُمْ
وَيُمْنِيهِمْ وَمَا يَعْدُهُمُ الشَّيْطَانُ إِلَّا أَعْرُودًا ۝ أُولَٰئِكَ
أَوَلَّيْكَ مَا نُهُهُمْ جَهَنَّمَ وَلَا يُحْدِثُونَ عَنْهَا مُحِيصًا ۝

گویم فیہو ہر کسٹیک بلیت: (محمد) کوڑا و ہوا سہری دہپہرینم، نجا چاوم فیہو

پیغہ مبر خواو ہا و لان پاشہ کشہیان دہکرد، پاشان ثایہتی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ دابہزی.

ہر وہا لہ (ربیع) موہ دہگیرنہوہ، دلیت: کاتیک پوڑی (احد) شو نہا مہتہ ہات ہسہر

موسولمانانداو، بہ شوین پیغہ مبر دا گہران، وتیان: (محمد) کوڑا و، ہندیک خہلکیش وتیان:

ٹہگہ پیغہ مبر ہوا بہ نہد کوڑا، ہندیکی تریش وتیان: کوشتر بکمن لہسر شو پڑبازہی

پیغہ مبر کہ تانی لہسر ہوو، ہلکو خواي گہورہ دہروتان فیہکاتموہ، یان بہ شہمیدی بگہن،

خوای گہورہش ثایہتی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ دابہزاند. (بیہقی) لہ (دلائل) دا لہ (ابی نجیح) موہ

دہگیرنہوہ، دلیت: پیساویک لہکوچکہران بہ لای پیساویک لہ پشتیوانہکاندا تپہ پری بینی

ہہ مووگیانی ہر خوینہ، پی و ت: ثایا دہزانی (محمد) کوڑا و؟ شویش وتی: ٹہگہ (محمد)

کوڑا بیت ہوا شو پیامہی مینابووی پایگیاندا، دہنیوہش لہسر ہہمان پڑبازی شو بجنکن.

نجا شو ثایہتہ نازلہوویہ خواروہ. لہ (زہری) یشہوہ دہگیرنہوہ، دلیت: شہیقان پوڑی (احد)

نہراندی و تہی: (محمد) کوڑا. (کعب) ی کوپی (مالک) دلیت: من یہکہم کس ہووم پیغہ مبر

خوام ﴿﴾ بہدیکردو چاومکانیم لہزیر خودہی جہنگموہ بینی، بہہموو توانای خوم ہاوارم

کرد: شوہ پیغہ مبر خواہ، خواي گہورہش ثایہتی: ﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾ دابہزاند.

[۱۲۲] ﴿قُلْ﴾: وتعو گوتہ.

[۱۲۳] ﴿سُوءًا﴾: خراپہ. [۱۲۵] ﴿اسْلَمَ

وَجْهَهُ لِلَّهِ﴾: خوی و بندایہ تیبہ کانی

یہ کلایہ نہ کرد و تسموہ بؤ خوا. ﴿مِلَّةَ

ابراہیم﴾: ناین و ربنازہ کہی

(نبراہیم) (د.خ). ﴿حَنِيفًا﴾: خولادان

لہ ناپاستی و پروکردنہ راستی.

[۱۲۷] ﴿يَسْتَفْتُونَكَ﴾: داوا۱ فہتوات

لی دہ کہن. ﴿مَّا كُنْتُمْ لَهَا

بِشَيْءٍ﴾: نہودی.

فہرزد کراوہ بویان لہ میراتی و مارہیی.

﴿الْوِلْدَانَ﴾: منالی بی باوک. ﴿الْقِسْطَ﴾:

داد پرموہیی.

* پیغہ مبری خوا (﴿﴾) دہ فہرویت:

((موسلمان شوہیہ کہ موسلمانان لہ زمان و

دہستی پاریزاوبن و، کوچکہ ریش شوہیہ

وازی لہ قہدہ غمو یاساغ کراوہ کانی

پرموردگار مینابیت)). [متفق علیہ].

ہوی دابہ زینی نایہتی (۱۵۴): ﴿لَمْ أَرْزُلْ عَلَيْكُمْ﴾

نایہتہ کہ:

— لہ (زینی) موہ دہ گپرنموہ، دہ لیت: نہ گہر

روژی (احد) دہت بینین، کاتیک ترس و بیم زوری بؤ میناين و لہ ترسا و نہ روزمان دہ داو نہ مان

دہویرا یضوین، ہر یہ کہ شمان چہ ناگہی شؤ پروو پرووہو لہ کوشی خوی توند کردبوو،

سویندبی بہ خوا من قسہ کانی (معقب) ی کوپی (قشین) ہر روک خہویک دیتہوہ یادہم کاتی

دہیوت: نہ گہر شتیکمان بہ دہست بواہہ نہو لیرہ کوشقارمان نہ دہ کردو: پاشان پرموردگار

سہبارت بہوہ نایہتی: ﴿لَمْ أَرْزُلْ عَلَيْكُمْ مِنْ بَعْدِ الْفَلَمِ اَمَنَةً لِّعَاسَا﴾ ہقا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾

دابہ زاند.

ہوی دابہ زینی نایہتی (۱۶۱): ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُلَّ﴾ نایہتہ کہ:

— (ابوداؤد) (ترمذی) لہ (ابن عباس) موہ دہ گپرنموہ، دہ لیت: نہم نایہتہ سہبارت

بہ دہستکہ و تیک بو کہ لہ روژی (بدر) دا دیار نہ ما، ہہ ندیک لہ خہ لکی و تیان: لہوانیہ پیغہ مبری

خوا (﴿﴾) بردبیتی، خوی گہرویش نایہتی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُلَّ﴾ ی تا کو تایی دابہ زاند.

(طبرانی) لہ (الکبیر) دا دہ گپرنموہ لہ (ابن عباس) موہ دہ لیت: پیغہ مبری خوا (﴿﴾) سوپایہ کی

نارد بہو نالایہوہ گہرایہوہ، نجا ناردی و بوجاریکی تریش ہمر گہرایہوہ، پاشان سوپاچہ

گہرایہوہ بہسری ناسکین کہ لہ نالتون دروست کرابوو، نجا نایہتی: ﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَكُلَّ﴾

دابہ زی.

ہوی دابہ زینی نایہتی (۱۶۵): ﴿وَأُولَئِكَ أَصَاتُكُم مِّنْ مِّنْهُ﴾ نایہتہ کہ:

— لہ (عمری کوپی) خطاب) موہ دہ گپرنموہ دہ لیت: سزادران لہ روژی (احد) دا کہ سہرا نہیان

سورہ نسی (النساء) جزئی (۵)

للزکات

سورۃ النساء

[۱۲۸] ﴿بَعْلِهَا﴾ میزدہ کہی: ﴿نِسْرًا﴾:

و شکی ماملہ یا بہستہ ماملہ ی

و شکی لہ گہ لدا بکات: ﴿اعْرَاصًا﴾:

لادان و پشت تی کردن: ﴿الشَّحَّ﴾:

پژدیسی و دہست بہ دنیاوہ کرتن

[۱۲۹] ﴿أَنْ تَعْدِلُوا﴾: بریتیہ

لہ داد پرموری بوون: ﴿الْمُعْلَقَةُ﴾: نہوی

نہ خاوہن میزدہ و نہ تہ لاقیش دراوہ

[۱۳۰] ﴿سَعَتُهُ﴾: فہزل و دہولہ مہندی

خوی: ﴿وَأَسْمَاءُ﴾: بہ خشنندیہو

دہبہ خشی بہوانہ ی داوی لیڈہ کہن

[۱۳۳] ﴿يَذْهَبُكُمْ﴾: مہ مووتان لہ ناو

دہبات: ﴿قَدِيرًا﴾: توانایہ کی بی شو مار

کہ مہیج شتیکی لاگران نیہ

- و مرد گرت، نہویو حفتاکہ سیان

فی کوژدو، یارانی پیغہ مہر: ﴿مُهَلَّاتٌ وَ

ددانی پیروزی شکاو، خوین بہرووی

پیروزی دا ہاتہ خوارہوہو پرمرد گاریش

نایہتی: ﴿أَوَلَمْ أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ﴾ دابہ زاند

ہوئی دابہ زینی نایہتی (۱۶۹): ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْواتًا﴾ نایہتہ کہ:

- (احمد و) (ابوداؤد و) (حاکم) لہ (ابن عباس) موہ دہ گپ نہوہ، دہلیت: پیغہ مہری خوا: ﴿وَالَّذِينَ

فہرموی: کاتیک براکانتان پیکران لہ (احد) دا پرمرد گار رُوحیانی خستہ ژیر بالی بالندہ ی

رہنگ سہو، کدہ چیتہ سہر روبراہ کانی بہ ہشت و، لہبرو بومی بہ ہشت دہخوات، فنج

دہ چیتہ دہستہ سری نالتونی لہ ژیر سنبہری عہرش خواد، کاتیک لہم خوراک و لانہو

ماملہ یہ یان لہ گہ لدا کرا نوسا و تیان: خوژگہ براکانتان دہیان زانی خوائ گہورہ چی پی

بہ خشیوین، بہ لکو دہست لہ جیہاد مہل نہ گرن و پشت نہ کدہ نہنگ، پرمرد گاریش

فہرموی: من پییان رادہ گپ نہ، فنج نایہتی: ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا﴾ دابہ زاند

ہوئی دابہ زینی نایہتی (۱۷۲): ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا﴾ نایہتہ کہ:

- لہ (ابن عباس) موہ دہ گپ نہوہ، دہلیت: خوائ گہورہ ترس و بیسی خستہ نیو دلی (ابو

سفیان) موہ پاش نہوی لہ چہنگی (احد) دا فی و ہشایہ موہ کردی بہرامبر موسولمانہ کان،

گہرایہوہ بؤ (مہ کہ)، پیغہ مہری خوا: ﴿وَالَّذِينَ اسْتَجَابُوا﴾ فہرموی: (ابو سفیان) زہبرہ یکی لیدان بہ لام خوائ

گہورہ تو قاتدی و ترس و بیسی خستہ نیو دلی یہوہ، رو داوی (احد) یش لہ شوال دا بسو، -

وَأِنْ أَمْرًا خَافَتْ مِنْ بَعْلِهَا ثُورًا وَاعِرَاصًا فَلَا جُنَاحَ
عَلَيْهَا أَنْ يَضِلَّاحَا بَيْنَهُمَا صُلْحًا وَالصُّلْحُ خَيْرٌ وَأُحْضِرَتِ
الْأَنْفُسُ الشُّحَّ وَإِنْ تُحْسِنُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ
بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ﴿١٢٨﴾ وَلَنْ تَسْتَطِيعُوا أَنْ تَعْدِلُوا
بَيْنَ الْإِنْسَاءِ وَلَوْ حَرَصْتُمْ فَلَا تَحِمِْلُوا كُلَّ الْمَلِ
فَتَذَرُوهَا كَالْمُعْلَقَةِ وَإِنْ تُصْلِحُوا وَتَتَّقُوا فَإِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَفُورًا رَحِيمًا ﴿١٢٩﴾ وَإِنْ يَنْفَرِ قَائِمٌ مِنْكُمْ
مِنْ سَعَتِهِ وَكَانَ اللَّهُ وَاسِعًا حَكِيمًا ﴿١٣٠﴾ وَلِلَّهِ مَا فِي
السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَقَدْ وَصَّيْنَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ
مِنْ قَبْلِكُمْ وَإِيَّاكُمْ أَنْ اتَّقُوا اللَّهَ وَإِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ لِلَّهِ
مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ غَنِيًّا حَمِيدًا ﴿١٣١﴾
وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ﴿١٣٢﴾
إِنْ يَشَأْ يُذْهِبْكُمْ أَيُّهَا النَّاسُ وَيَأْتِ بِآخَرِينَ وَكَانَ
اللَّهُ عَلَى ذَلِكَ قَدِيرًا ﴿١٣٣﴾ مَنْ كَانَ يُرِيدُ ثَوَابَ الدُّنْيَا فَعِندَ
اللَّهِ ثَوَابُ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَكَانَ اللَّهُ سَمِيعًا بَصِيرًا ﴿١٣٤﴾

[۱۳۵] ﴿قَوَّامِينَ﴾: برده‌وام بیرون و راهاتن له‌سری. ﴿تَلَوُوا﴾: لا بدهن له‌شایه‌تی دان. ﴿تَعْرَضُوا﴾: پشت بکن له‌شایه‌تی دان. [۱۳۹] ﴿اِيتَفُون﴾: نایا داوای ده‌کن. ﴿العزّة﴾: هیژو قه‌لغان و به‌رگری. [۱۴۰] ﴿يَحُضُّوا﴾: باسی ده‌کن.

* پیغه‌مبیری خوا ﴿﴾ ده‌فرمویت: ﴿مهرکسیک پشتگیری ستم‌کاریک بکات له‌وی ستم‌مه‌کی له‌به‌رگی راست و دروستدا درپضات، نه‌وا خوای گهرودو پیغه‌مبیره‌کی بی‌برین نیی﴾ ((رواه حاکم)).
* هرودها پیغه‌مبیری خوا ﴿﴾ ده‌فرمویت: ((نه‌وکسه‌ی چاکسازای ده‌کات له‌نیوان خه‌لکی داو خیریو چاکه‌ده‌چینیت گهرچی قسه‌کانشی وا نه‌بیت نه‌وا به‌دریژن له‌قه‌لهم نادریت)). ((متفق علیه)).

- بازگانه‌کان ده‌ماتن بو مه‌دینه له‌(ذی القعدة) داو، له‌ناوچه‌ی (بدر الصغری) لایان دودا، دوا ی رو‌دوا ی (احد) که‌ناپه‌ه‌تی

هات به‌سهر باوهردارنداو سکا‌لایان کرد له‌خزمت پیغه‌مبیری خوا، پیغه‌مبیریش ﴿﴾ هاو‌ه‌لانی ناماده‌کرد بو‌نه‌وه‌ی له‌گه‌لی دا بچنه‌دهره‌وه، شه‌یتان هات و هاو‌ه‌ل و هاو‌ده‌مانی خو‌ی ترساندو پی‌ی وتن: خه‌لکی کو‌بو‌نه‌تسه‌وه بو‌تان، هاو‌ه‌لانی‌ش شو‌ین پیغه‌مبیر نه‌کوتن، نه‌ویش ﴿﴾ فرموی: من ده‌جم گهرییت و که‌سیش شو‌ینم نه‌کویت، ئنجا (ابوبکر و عمر و عثمان و علی و زبیر و سعد و طلحة و عبدالرحمن) ی کو‌پی (عوف و عبدالله) ی کو‌پی (مسعود و حذیفه) ی کو‌پی (یمان و ابو عبیده) ی (جراح) چنده‌ هاو‌ه‌لی تر که‌ژماره‌یان گه‌یشته (۷۰) که‌س مه‌ستان له‌گه‌لی دا، رو‌یشتن به‌دوا ی (ابوسفیان) داو شو‌ینی کوتن مه‌تا گه‌یشته ناوچه‌ی (الصفراء) خو‌ای گهره‌ش نایه‌تی: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ی دابه‌زاند. (طبرانی) له‌(ابن عباس) ه‌وه ده‌گهریتسه‌وه، ده‌لینت: کاتیک موشریکه‌کان گه‌پانه‌وه له‌جه‌نگی (احد) و تیان: نه‌(محمد) تان کوشت و، نه‌خا‌فره‌تانی سینه قوتتان هینا له‌گه‌ل خو‌تان، به‌راستی کاریکی خراپتان کردو بگه‌پنه‌وه، پیغه‌مبیری خواش ﴿﴾ گویی لی‌بوو موسولمانانی ناماده‌کردو ه‌موو ناماده‌بوون و به‌ریکوتن تاگه‌یشته (حمراء الاسد) یان بیر (ابی عتبة)، په‌روهردگاریش نایه‌تی: ﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ ی دابه‌زاند. پیشت‌ریش (ابو سفیان) به‌پیغه‌مبیری خوا ی گوتبوو: به‌روای نیوانمان سالی داهاتوه له‌(بدر)، ئیوه له‌وی هاو‌ه‌لانی ئیمه‌تان کوشت، به‌لام ترسنوکه‌کان گه‌پانه‌وه، -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ بِالْقِسْطِ شُهَدَاءَ لِلَّهِ وَلَوْ عَلَىٰ أَنْفُسِكُمْ أَوِ الْوَالِدِينَ وَالْأَقْرَبِينَ إِنْ يَكُنْ غَنِيًّا أَوْ فَقِيرًا فَاللَّهُ أَوْلَىٰ بِهِمَا فَلَا تَتَّبِعُوا الْهَوَىٰ أَنْ تَعْدُوا وَإِنْ تَلَّوْا أَوْ تَعْرَضُوا فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرًا ۝۳۵ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۝۳۶ وَالْكِتَابِ الَّذِي نَزَّلَ مِنْ قَبْلُ وَمَنْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ وَمَلَائِكَتِهِ وَكُتُبِهِ وَرُسُلِهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلَالًا بَعِيدًا ۝۳۷ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا ثُمَّ آمَنُوا ثُمَّ كَفَرُوا أُولَٰئِكَ لَا يَفْعَلُ اللَّهُ لَهُمْ جَزَاءً إِلَّا أَنْ يَشَاءَ سِيبًا ۝۳۸ بَشِّرِ الْمُنَافِقِينَ بِأَنَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۝۳۹ الَّذِينَ يَتَّخِذُونَ الْكَافِرِينَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أَيْنَبُغُوتُ عَنْهُمْ الْعَزَّةُ فَإِنَّ الْعَزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا ۝۴۰ وَقَدْ نَزَّلَ عَلَيْكُمْ فِي الْكِتَابِ أَنْ إِذَا سَمِعْتُمْ آيَاتَ اللَّهِ يَكْفُرُ بِهَا وَيُسْتَهْزَأُ بِهَا فَلَا تَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتَّىٰ يَخْرُجُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِمْ ۝۴۱ إِذَا مَثَلُهُمْ إِنَّ اللَّهَ جَامِعُ الْمُنَافِقِينَ وَالْكَافِرِينَ فِي جَهَنَّمَ جَمِيعًا ۝۴۲

سُورَةُ النِّسَاءِ

النِّسَاءِ

[۱۴۱] ﴿يَتَرَبَّصُونَ بِكُمْ﴾: چاوه‌ری

نموده ده‌کهن به‌سهرت‌انداد دیت له‌سز او

ناره‌حه‌تی. ﴿فَتَحْ مِنَ اللَّهِ﴾:

سهرکه‌وتنیک له‌لایهن خواوه.

﴿نَصِيبٌ﴾: به‌شیک له‌سهرکه‌وتن.

﴿تُمْسَحُودٌ عَلَيْكُمْ﴾: زالبووین

به‌سهرت‌انداد. [۱۴۳] ﴿مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ﴾:

دوودلن له‌نیوان باوه‌رو بی‌باوه‌ریدا.

[۱۴۴] ﴿سُلْطَانًا مُبِينًا﴾: به‌لگه‌و

نیشانه‌یه‌کی راست و بی‌گومان.

[۱۴۵] ﴿الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ﴾: نه‌وچینه‌ی

له‌ناو‌کروکی دوزه‌خدا‌یه.

[۱۴۶] ﴿اعْتَصِمُوا بِاللَّهِ﴾: ده‌ستیان

به‌به‌نامه‌ی خواوه‌گرتووه.

* به‌پیغه‌مبه‌ری خوا‌یان وت: رات چونه

سه‌بارت به‌یه‌یک‌ه‌ کردمو‌ی چاکه ده‌کات و

خه‌لکیش ستایشی کردمو‌مه‌کی ده‌کهن؟

فه‌رموی: ((نم‌وه پش مزده‌یه به‌موسلمان

ده‌دیت)). [رواه مسلم]

الَّذِينَ يَرَبَّصُونَ بِكُمْ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ فِتْنَةٌ مِنْ اللَّهِ فَكُلُوا مِنْ
تِلْكَ مَعَكُمْ وَإِنْ كَانَ لِلْكَافِرِينَ نَصِيبٌ فَأُولَئِكَ سَتَجِدُوا
عَلَيْكُمْ وَنَمْنَعُكُمْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فَاللَّهُ يَحْكُمُ بَيْنَكُمْ يَوْمَ
الْقِيَامَةِ وَلَنْ يَجْعَلَ اللَّهُ لِلْكَافِرِينَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ سَبِيلًا
إِنَّ الْمُتَّقِينَ يَخْدِعُونَ اللَّهَ وَهُوَ خَدِيعُهُمْ وَإِذَا قَامُوا إِلَى
الصَّلَاةِ قَامُوا كَسَالَى إِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَذْكُرُونَ اللَّهُ لَا
فَيْلًا ۚ مُذَبِّدِينَ بَيْنَ ذَلِكَ لِأَيِّ هَؤُلَاءِ وَلَا إِلَى هَؤُلَاءِ
وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ سَبِيلًا ۚ يَتَأْتِيهِ الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تَنْجِدُوا الْكَافِرِينَ أُولَئِكَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنِينَ أُرِيدُوا أَنْ
يَجْعَلُوا اللَّهَ عَالِيَكُمْ سُلْطَانًا مُبِينًا ۚ إِنَّ الْمُتَّقِينَ
فِي الدَّرَكِ الْأَسْفَلِ مِنَ النَّارِ وَلَنْ يَجِدَ لَهُمْ نَصِيرًا ۚ
إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا وَاعْتَصَمُوا بِاللَّهِ وَأَخْلَصُوا
دِينَهُمْ لِلَّهِ فَأُولَئِكَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ وَسَوْفَ يُؤْتِي اللَّهُ
الْمُؤْمِنِينَ أَجْرًا عَظِيمًا ۚ مَا يَفْعَلُ اللَّهُ بِعَذَابِكُمْ
إِنْ شَكَرْتُمْ وَآمَنْتُمْ وَكَانَ اللَّهُ شَاكِرًا عَلِيمًا ۚ

- نم‌وانه‌شی نازایه‌تیان تیدابوو، تفاق‌ی جه‌نگ‌و باز‌رگان‌یان ناماده‌کردبوو، هاتنه‌(بدن) و که‌سیان
به‌دی نه‌کردو له‌وی سوپانه‌مه، نجا نایه‌تی ﴿فَالْقُلُوبُ بَغْغَةٌ مِنَ اللَّهِ﴾ دابه‌زی. له‌(ابی‌رافع) یشمه‌وه
ده‌گن‌پنه‌وه، ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا() هه‌زرتی(علی) و چنده‌هاو‌ملیکی نارد بو‌یه‌ره‌نگاری
(ابوسفیان)، له‌ریگه‌ عمرمه‌یکی سه‌ر به‌ه‌و‌زی (خزاعه)‌یان به‌دیکرد پی‌ی وت: نم‌وان کوبوونه‌تموه
بو‌تان، نم‌وانیش له‌ه‌لام دا وتیان: خوا‌مان به‌سه‌ په‌ناو هاو‌ده‌ممان بیت، نجا نم‌وه نایه‌ته
سه‌بارت به‌وان نازالبوو.

هو‌ی دابه‌زیفی نیلمتی(۱۸۱): ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ نِدَائَكُمْ﴾:
- له‌(ابن‌عباس) مه‌وه ده‌گن‌پنه‌وه، ده‌لیت: (ابوبکر) چوو له‌نی قوتا‌بخانه‌کانی جووله‌که‌و بی‌نی
جووله‌که‌کان کوبوونه‌تموه له‌ده‌موری پیاویک به‌ناوی(فنا‌خاص) مه‌وه، نه‌وپیاوه‌ روی کرده‌(ابوبکر) و
وتی: نی‌مه‌ پی‌یوستمان به‌خوا‌نی‌یه‌و نم‌وه مه‌ژارو که‌م ده‌رامه‌تمو پی‌یوستی پی‌مانه، خو‌نه‌گر
ده‌وله‌مه‌ند بو‌ایه نم‌وه قهرزی له‌نی‌مه‌ نه‌ده‌کرد مه‌روه‌(محمد)ی هاو‌ملی نی‌وه ده‌لیت، (ابوبکر)
توره‌مبوو به‌توندی کیشای به‌ده‌موو‌جاو‌یدا، نجا(فنا‌خاص) چوو بو‌لای پیغه‌مبه‌ر() و وتی:
نه‌ی (محمد)‌ب‌زانه‌هاو‌له‌که‌ت چی له‌من کردوه، پیغه‌مبه‌ری خوا‌ش() و وتی: نه‌ی (ابوبکر) بو‌
وات لی‌کردوه؟ فه‌رموی: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا، زور وته‌یه‌کی ناب‌ه‌ج‌ری در‌کان‌وو وتی: خوا
مه‌ژارو نم‌وان ده‌وله‌مه‌ندن، (فنا‌خاص) نکوولی له‌تسه‌کانی کرد، خوا‌ی گه‌وره‌ش نایه‌تی: -

[۱۴۸] ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾: ناشکرا کردن.

[۱۵۳] ﴿جَهَنَّمَ﴾: ناشکرا و به چاو

ببینریت. ﴿الصَّاعِقَةَ﴾: دوندگ یان

ناگریک لمناسمانوره. [۱۵۴] ﴿سُجَّدًا﴾:

گرددن که چ بن بوقوا. ﴿لَا تَعْدُوا فِي

السَّبْتِ﴾: سنوورهکانی خوا مهشکینن

بهراوکردن لهروزی شهمهدها. ﴿مِثْقَا

غَلِيظًا﴾: پهیمانیکى توکمه ی گریندراو.

*پیاویک هاته خزمت پیغمبرى

خوا (ﷺ) و تى: دراوسنیه کمان همیه نازارم

دهدات، پیغمبرى خواش (ﷺ)

فرمودی: شتو مکی مالهکمت بهره

درومو لهسهره پی دای بنی فنجنا

هرکسیک به لای کابرا تیپی دمیوو

دهیوت: چییته؟ دهیوت: دراوسنیه کمان

همیه سزایان ددهات، کابراش دیگوت:

دوک بهنه فرود بیت، خواجه دواى بخیت.

فنجنا کابرای دراوسنی پیریشان بوو بهر

حالو و تى: بگریومره مالهکمت مرج بیت

جاریکی تر سزات نهدوم. (طبرانی و ابویان).

لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوِّ مِنَ الْقَوْلِ لِأَمَن ظُهُرٌ وَكَانَ
 اللَّهُ سَمِيعًا عَلِيمًا ۖ إِنَّ يَنْدُوا خَيْرًا أَوْ تُخَفَّوْهُ أَوْ تَعْمَقُوا عَنْ
 سُوِّ فَإِنَّ اللَّهَ كَانَ عَفُوًّا قَدِيرًا ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَيُرِيدُونَ أَنْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ اللَّهِ وَرُسُلِهِ
 وَيَقُولُوا نُؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَنَكْفُرُ بِبَعْضٍ وَيُرِيدُونَ
 أَنْ يَمَسُّدُوا بَيْنَ ذَلِكَ سَيْلًا ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
 حَقًّا وَأَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ عَذَابًا مُهِينًا ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ وَلَمْ يُفَرِّقُوا بَيْنَ أَحَدٍ مِنْهُمْ أُولَٰئِكَ سَوْفَ
 يُؤْتِيهِمْ أَجْرُهُمْ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ يَسْتَأْذِنُ
 أَهْلَ الْكِتَابِ أَنْ تَنزَلَ عَلَيْهِمْ كِتَابٌ مِنَ السَّمَاءِ فَقَدْ سَأَلُوا
 مُوسَىٰ أَكْبَرِينَ ذَلِكَ فَقَالُوا أَلَيْسَ اللَّهُ جَهْرًا فَآخَذَهُمْ
 أَصْحَابُهُ بِظُلَمِهِمْ ثُمَّ أَخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمْ
 الْآيَاتُ فَعَقَّبُوا نَاعِنَ ذَلِكَ ۚ وَآتَيْنَا مُوسَىٰ سُلْطَانًا مُبِينًا ۚ
 وَرَفَعْنَا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمِثْقَلِهِمْ وَقُلْنَا لَهُمْ ادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا
 وَقُلْنَا لَهُمْ لَا تَعْدُوا فِي السَّبْتِ وَأَخَذْنَا مِنْهُمْ مِثْقَا غَلِيظًا ۚ

﴿هُنَ ذَا الَّذِي يَفْرِضُ اللَّهُ قُرْآنًا حَسَنًا﴾ و تیان: نهی (محمد)، خواکمت ههژارو نهداره، بویه داوا
 لهبندمهکانی دهکات، خواى گهورمش نایه تى: ﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ فَرِحَ﴾ ی
 دابهزاند.

هو دابهزنی نایه تى (۱۸۶): ﴿وَلَتَسْمَعُنَّ نَایَه تکه:

— له (ابن عباس) هوه دهگریننوره دهلیت: نهه نایه ته سهبارت بهوه دابهزی کله نهیوان (ابوبکر) و
 (فناص) دا پروی دا: کاتى (فناص) و تى: خوا ههژارو نهدارو نیمهش دوله مهنیدن.

له (عبدالرحمن) ی کوپى (کعب) ی کوپى (مالک) هوه دهگریننوره، دهلیت: نهه نایه ته سهبارت
 به (کعب) ی کوپى (اشرف) هاته خوارمه کاتى ههجووی پیغمبرو هاره لانی دهکرد بهشیر.

— (بخاری) و (مسلم) و فرموده دهگریننوره کانی دی دهگریننوره، لهریگه ی (حمید) ی کوپى
 (عبدالرحمن) هوه، دهلیت: (مروان) به دهرگاوانهکى و ت: (رافع) بجو بولای (ابن عباس) و پی
 بلی: نهگهر بیتو هریک له نیمه دلخوش بیت بهوه ی پی ی بهخشاوهو حه بکات سوپاس و
 باس بکری بهچه شنی شایسته ی نه بیت، نهوا هه موومان سزا دهرین، بویه (ابن عباس)
 لهوه لاما و تى: چیتانه بهسر نهووه، نهه نایه ته سهبارت به (کتیب دارانی) پیشو دابهزیوه،
 پیغمبرى خوا (ﷺ) پرسپاری لیکردن سهبارت بهمه سهله یهک و نهوانیش
 شاریدانهرو به پیچمه وانوره وهامیان دایهوه، فنجنا چوونه درومو وایان نواند گوايه وهلامی.

[۱۵۵] ﴿قُلُوبِنَا غُلُوفٌ﴾: دلہ کا نمان

پەردەى بەسەردا ھاتوو ھو لیت
تۈن ھاگەين. ﴿طَبَعَ اللَّهُ عَلَيْهَا﴾: خۆى
گھورە مۆرى لیداو. [۱۵۶] ﴿بَهَنَّا﴾:
ھەلبەستەن و پروپاگاندەو درۆ.
[۱۵۷] ﴿رُومًا صَبُوه﴾: لەخاچیان نەدا.
﴿شُبَّهْ هُم﴾: شىۋەى عيسا خرابوۋە
سەر شىۋەى پىاۋە کوژراو ھەكە.
[۱۶۰] ﴿بَصَدْمَ﴾: رىگرتەنيان.
[۱۶۲] ﴿الرَّاسُخُونَ﴾: ئەوانەى خاۋەن
زانستەن و شارەزايىيەكى تەواۋيان
ھەبە.

- راستیان داوخته مو بیه بوئیه شهوه
نمتیان کردو، له ناخیشموه دلخوش بوون
بیه زانیاری بهی شار دیویانوه، ههروهه
(بخاری) و (مسلم) له (ابی سعید)
(القدری) موه دهگپرنهوه، دهلیت: هه ندیک
له دوو روو کسان هه رکات پیغه بهه ری
خوا (ﷺ) پچویه بۆ غه زو ئه مان له شاری
(معدینه) بهمانیه تهوه دلخوش ده بوون

سُورَةُ الشُّعَرَاءِ:

المؤلفون:

فَمَا نَقَصَهُمْ مِنْهُمْ وَكَفَرَهُمْ بِآيَاتِ اللَّهِ وَقَتْلِهِمُ الْأَنْبِيَاءَ
بِعِزِّهِمْ وَقَوْلِهِمْ قُلُوبُنَا غُلْفٌ بَلْ طَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمُ كُفْرَهُمْ
فَلَا يُؤْمِنُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿١٥٠﴾ وَكَفَرُهُمْ وَقَوْلِهِمْ عَلَى مَرْيَمَ
بُهْتَانًا عَظِيمًا ﴿١٥١﴾ وَقَوْلِهِمْ إِنَّا قَتَلْنَا الْمَسِيحَ عِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
رَسُولَ اللَّهِ وَمَا قَتَلُوهُ وَمَا صَلَبُوهُ وَلَكِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَإِنَّ الَّذِينَ
اخْتَلَعُوا أُيُودِيَهُمْ شَكَّ مِنْهُ مَا لَهُمْ بِدِينٍ عَلَيْهِ إِلَّا أَنْبَاءُ الظُّلُمِ
وَمَا قَتَلُوهُ يَقِينًا ﴿١٥٢﴾ بَلْ رَفَعَهُ اللَّهُ إِلَيْهِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا
﴿١٥٣﴾ وَإِنَّ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَتَوْمَ
الْآخِرَةِ يَكُونُ عَلَيْهِمْ شَهِدًا ﴿١٥٤﴾ فَيُظَاهَرُ مِنَ الَّذِينَ هَادُوا
حَرَمًا عَلَيْهِمْ طَبِيعَتِ أَهْلِهَا ثُمَّ وَصَدَّ هُمْ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
كَثِيرًا ﴿١٥٥﴾ وَأَخَذَهُمُ الرِّبَا وَقَدْ شُوعَتْ وَأَكْبَهُمْ أَهْلُ النَّاسِ
بِالْبَطْلِ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِينَ مِنْهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿١٥٦﴾ لَنَكُنَّ
الرَّاسِخُونَ فِي الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَالْمُؤْمِنُونَ يُؤْمِنُونَ بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا
أُنزِلَ مِنْ قَبْلِكَ وَالْمُقِيمِينَ الصَّلَاةَ وَالْمُؤْتُونَ الزَّكَاةَ
وَالْمُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ أُولَئِكَ سَنُؤْتِيهِمْ أَجْرًا عَظِيمًا ﴿١٥٧﴾

بەجىنىش بىر بىر ئۆزى، ھەركاتىش پىغەمبەر (ﷺ) بىگە رايەت سەھبە مەھانىيان بۇ دەھنىيەت مەھە
سۆنىدىيان دەخوارد بۇى ھەزىشىيان دەردەر ستايش بىگىزىن بىر مەھەتارىك كەنە نەجەمىيان نەدەبىو،
ئەم ئايەتەش «لَا تُحْسِنُ الَّذِينَ يُفْرَحُونَ بِمَا آتَاكَ سَمَارَاتُ بَعَثَ هَاتِهِ خَوَارِهُ» (عبدالرزاق)
لە (تەفسىرە) كەيدە لە (زەيدى) كۆپى (اسلم) مەھەتارىكەت مەھە؛ كەوا (رافە) كۆپى (خەدىج) و (زەيدى)
كۆپى (ئابى) لەلە (مەروان) دەنەشتەبىو، (مەروان) وتى: (رافە) دەنەشتە ئايەتە: «لَا تُحْسِنُ
الَّذِينَ يُفْرَحُونَ بِمَا آتَاكَ سَمَارَاتُ بَعَثَ هَاتِهِ خَوَارِهُ» (رافە) وتى: سەمەتە بە ھەندىك بەدو ھەدەكەن
دەبەزىو؟ ئەوانى لەكەتەكە پىغەمبەرى خەوا (ﷺ) دەھو بۇ غەزا بەھەنەن دەھنىيەت مەھە
گوت: بۇدە دەكەوتەن و ئامادەنەبىو بىر سەرا قال بۇوین و دەستەمان گىرەبىو، خەزەزەرى ئەمەبىو
ئامادەبىن لەكەتەندە، خەزە گەھەش ئەم ئايەتە سەمەتە بەھەنەن دەبەزەندە.

(مروان) پيش نكوولی دكرد له مو، (رافع) بې تاقهت بوو له مو به (زيد) كورې (ثابت) ی وټ سوښت ددهم به خوا ناگاداري شهړې من دهيلم ؟ فهرموي: بهلې. (ابن حجر) پيش دهلمت: خالي هاوېشي نښان شم قسه يمو شهړې (ابن عباس) شهړه يه بلين: دهگونځيت سهارت بهر ديو پړوداو كه نازلېوېت، هروها دهلمت: (فراء) دهلمت: شم نايته سهارت بهر قسه يي جوو كه نازلېو كه دهلمت: ښه خاوم يمامي يكه مو نوښو گوي ابلين، -

[۱۶۳] ﴿زبور﴾: نهو کتیبهی بؤ (داود)

نیردر اووه، په ندو ناموزگاری قیایه.
[۱۶۹] ﴿یسرا﴾: ناسان.- وپړای نوموش دان فائین به (محمد) دا.
هوۍ دابه زینی نایمتی: (۱۹۰): ﴿إِنْ لَيْسَ خَلْقِ
السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾ نایمتکه:- له (ابن عباس) هوه دهگیرنموه، دهلیت:
قورمیش هاتن بؤ لای جووله کهکان و تیان:
(موسی) چ بهلگه یه کی بؤ مینا وین؟ و تیان:
بهلگه ی گوزچان و دهستی نورین. فنجا
هاتن بؤ لای مسیحیه کان و تیان: (عیسی)
چون بوو؟ و تیان: کهو کاس و گهری چاک
دهکرده مو، مردوشی زیندو دهکرده مو،
پاشان هاتن بؤ لای پیغمه مبری خوا (ﷺ) و
وتیان: داوا له خوا کهت بکه بهلکو (صفا) مان
بؤ بکات بهناتقون، پیغمه مبریش دوعای
کرد له باره گای خوا، فنجا نایمتی: ﴿إِنْ لَيْسَ
خَلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ
لآيَاتٍ لِّأُولِي الْأَلْبَابِ﴾ ی دابه زاندو همتا بیر
له دروست کردنسی ناسمان و زهوی
جیوازی شورو روژ بکه نهوه.

﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ كَلَامًا وَأُوحِيَ إِلَيْنَا نُوحٍ وَالنَّبِيِّينَ مِنْ بَعْدِهِ
وَأَوْحَيْنَا إِلَى إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ
وَالْأَسْفَاطِ وَيَعْسَى وَيُوسُفَ وَيُونُسَ وَهَارُونَ وَسُلَيْمَانَ
وَأَنَّا آتَيْنَا دَاوُدَ زُورًا﴾ ﴿وَرُسُلًا قَدْ قَصَصْنَاهُمْ عَلَيْكَ
مِنْ قَبْلُ وَرُسُلًا لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَيْكَ وَكَلَّمَ اللَّهُ مُوسَى
تَكْوِيمًا﴾ ﴿رُسُلًا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ لِئَلَّا يَكُونَ
لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾
﴿لَئِنْ لَمْ يَنْتَهِدْ بِمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ أَنزِلَهُ يَعْلَمِ
وَأَلَمْتَ كَيْفَ يُنْهَدُونَ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا﴾ ﴿إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلَالًا بَعِيدًا﴾
﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَظَلَمُوا لَمْ يَكُنِ اللَّهُ يَغْفِرْ لَهُمْ وَلَا
يَهْدِيَهُمْ طَرِيقًا﴾ ﴿إِلَّا طَرِيقَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
وَكَانَ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرًا﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ
الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّكُمْ فَآمِنُوا خَيْرًا لَكُمْ وَإِنْ تَكْفُرُوا
فَإِنَّ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا﴾

هوۍ دابه زینی نایمتی: (۱۹۵): ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ﴾ نایمتکه:

- له (ابن سلمه) هوه دهگیرنموه، دهلیت: عمری پیغمه مبری خوا م کرد: کهوا په رومردگار سهاره
بهکوز کردنی نافرمان هچی نهگو تووه، خوا ی گمورهش نایمتی: ﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ أَلِي لَا أَضِيعُ
عَمَلَ غَائِلٍ مِنْكُمْ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ لَيْسَ﴾ دابه زاند.

هوۍ دابه زینی نایمتی (۱۹۹): ﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾ نایمتکه:

- (نسائی) له (انس) هوه دهگیرنموه، دهلیت: کاتیک (نجاشی) وهفاتی کرد، پیغمه مبر (ﷺ)
له رموی: نویژ له سهری بکن، یارانیش و تیان: له ی پیغمه مبری خوا (ﷺ) نویژ له سهر
بهنمده یه کی حبهشی بکهین؟ خوا ی گمورهش نایمتی: ﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَكُنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾
دابه زاند. له (مسندک) ی (حاکم) دا دهگیرنموه له (عبدالله) ی کوپی (زبیر) هوه، دهلیت: نایمتی:
﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ لَمَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ سهاره به (نجاشی) دابه زی.

سوره نسی (النساء)

هوۍ دابه زینی نایمتی (۴): ﴿وَأُولَا النِّسَاءِ صَدَقَاتُهُنَّ﴾ نایمتکه:

- (ابن ابی حاتم) له (ابی صالح) هوه دهگیرنموه، دهلیت: بیاو نهگه کچی خوۍ بدایه به شوو
هوا باره یه که ی ورمدهگرت بؤ خوۍ، خوا ی گمورهش یرگری کرد له په دقارمو نایمتی: ﴿وَأُولَا
النِّسَاءِ صَدَقَاتُهُنَّ﴾ نایمتکه.

سورتهی (النساء) جزوی (۶)

سورة النساء

النساء

[۱۷۱] ﴿لَا تَقْلُوا﴾: زیاده رهوی ممکن.

﴿كَلِمَتُهُ﴾: وشهی خواوهند. ﴿قَالَهَا﴾: الی

مریم: ﴿بِهِسَرٍ مَرِيَمَ مَا خَوَّنَ دِيهَوَهُ﴾.

﴿وَرُوحٌ مِنْهُ﴾: خاوهن رُوح به فرمانی

خواهی گهره. ﴿ثَلَاثَةً﴾: سسی خوا که:

(الله و مسیح و مریم): ﴿پَنَا به خوا﴾.

[۱۷۲] ﴿لَنْ يَسْتَكْفَ﴾: خوی بهزل

نازانیست. ﴿المقربسون﴾: فریشته

تایبه تکان ده: ﴿جوبره نیل و میکانیل﴾.

[۱۷۴] ﴿بِرَهْمَانٍ﴾: بهلگه (مبهست

پیغمبر می خوا (محمد) ﴿نُورًا﴾.

﴿مِثْلًا﴾: مبهست پیئی قورثانی مزنه.

﴿اعْتَصِمُوا﴾: دهستی پیوه بگرن.

* پیغمبر می خوا ﴿دَهْلَمُ مَوِيَّتَ﴾: ((نوهنده

به رزم مهکنه رهو به شان و بالما هلمه دن

هر وک مسیحی مکان بهرامبر (عیسی) ی

کوبی (مریم) گردیان، بهلگو من بهنده ی

خوام، بویه نیوهش بلین: (بندوه پیغمبر می خوا)). [اخرجه البخاری].

هوی دایره زنی نایمتی (۷): ﴿لِلرِّجَالِ لَصِيبٌ﴾ نایمتی که:

- له (ابن عباس) موه دهگین نهوه، دهلیت: خعلکی له نه فامی دا میراتیان بهکچان و منالی بچوکی

نیزینه نه ده دا هتا پی دهگیشتن، پیاریک له پشتیوانه کان مرد بهناوی (اوس) ی کوبی (ثابت) و

دوو کچ و کوریکی بچوکی بهجی میشت، بویه دوو ناموزای پیامه که (خالد) و (عرفطه) هاتن و

میراتی بهکیان برد، ژنه کی (ثابت) یش هات بو خزمهتی پیغمبر می خوا ﴿ثَمَّ مَسْهُلِيهِ﴾ ثمو مهسهلیه یی

عمری پیغمبر می خوا کرد، نهویش فرمووی: نازانم چی بلیم. نهوه بوو نایمتی: ﴿لِلرِّجَالِ لَصِيبٌ﴾

مِمَّا تُرِكَ الْوَالِدَانِ دایه زی.

هوی دایره زنی نایمتی (۱۱): ﴿يُؤْمِرُكُمْ اللَّهُ﴾ نایمتی که:

- هر شمش پیشمو فرموده گنر موه که له (جایی) کوبی (عبدالله) موه دهگین نهوه، دهلیت:

نه خوش بووم پیغمبر می خوا ﴿لَهُكَ﴾ (ابوکی) دا ﴿هَاتِنِ بُولَامَ﴾ به پیی له هوارگی (بنی

سلمه)، پیغمبر می خوا ﴿حَالِي﴾ بهدیگرم و ژور پهریشان بووم: عه قلم باری گردبوو، بویه

داوی ناوی کردو، دهست نوژیژکی گرت، لنجا ناوکه کی پزانند بهدموو چاوداو، بهموش خرم

هاتمه و و تم: چ فرمانیک پی دهکیت سهارت بهماله کهم؟ لنجا نایمتی: ﴿يُؤْمِرُكُمْ اللَّهُ﴾ لی-

[۱۷۶] ﴿الکَلَالَةُ﴾: بی کهس. ﴿هَلْکُ﴾:

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

الْمَائِدَاتِ

مرد.

سورتهی ﴿المائدة﴾

[۱] ﴿اَوْفُوا﴾: جی به جی بکن

به جوانی و بی کهم و کوپی. ﴿الْعُقُودُ﴾:

پهیمانی چهسپارو جیگیر. ﴿بِهِمَّةُ﴾:

نازهل. ﴿الْأَنْعَامُ﴾: وشترو مانگا و مهر

بزن. ﴿وَأَنْتُمْ حُرْمٌ﴾: له کاتی لیحرام

بهستفتاندا بوجج یا عهمره.

[۲] ﴿شَهِدُوا﴾: دروشمه کانی

خواوند. ﴿الشَّهْرُ الْحَرَامُ﴾: مانگه جهنگ

تیداحرامه کان؛ (مانگه کانی

زولقعه عیده و زولحیجه و موحهره و

ره جاب). ﴿الْهَدْيُ﴾: نهوهی رهوانی

که عبه ده کرتی بوج نهوهی لهوی سر

به پیت بوج خوا. ﴿الْقُلُوبُ﴾: شتیکیان

هله ده واسی به گهردی نازله کهوه

تابناسریتنهوه (ملوانکه). ﴿أَمِينَ الْبَيْتِ﴾:

چوونه مالی خوا بوجج. ﴿لَا يَجْرِمُكُمْ﴾: واتان لی نه کات و ناچارتان نه کات. ﴿ثَنَانٌ

نَوْمٌ﴾: رق و قینی تیره که.

* پیغمبر می خوا (ﷺ) ده فرموی: ((خوای کهوره ده فرموی: سنی تا قم له پوژی قیامه تا من دربانم: پیاویک بهلینی پیدایم وواتر نا پاکی کردینت و بهلینه کهی نه بر دینت سمر، پیاویک که سنی نازاد بکا به بندو بیفر و شین و پارده کی بضات، پیاویک ش که سنی به کری بگری و شیش و کاره کانی پی بکات و دواپی مافی خوژی نه داتی)). (رواه البخاری).

* پیغمبر می خوا (ﷺ) ده فرموی: ((هیچ کهس سه بارهت به معاوه لانه هیچ پی نه لنین، من حذر ده کم کاتی هاته دهره و بولاتان به سینه کی پاکهوه بیم)). (ابوداود و ترمذی) گپاویانه توره.

- اولادکم بلذکر مثل خط الأنثین دابهزی. (احمد و ابوداود و ترمذی و حاکم) له (جانب) موه ده گپنهوه، دملیت: ژنه کی (سعدی کوپی (ربیع) هات بوج خرمهت پیغمبر (ﷺ) و وتی: نهی پیغمبر می خوا (ﷺ) نه دو نافرته کچی (سعدی کوپی (ربیع)، باوکیان شهید کرا له (احمد) دا له کهل تودا، مامیان ماله کهی بردون، هیچی بوجی نه میشتون، مارهش نا کرین گمر مالیان نه بیت، پیغمبر می (ﷺ) فرموی: پهره دنگار فرمان ده دات سه بارهت بهر -

يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ إِنِ امْرُؤٌ هَلَكَ لَيْسَ لَهُ وَلَدٌ وَلَهُ أُخْتٌ فَلَهَا نِصْفُ مَا تَرَكَ وَهُوَ يَرِثُهَا إِن لَّمْ يَكُنْ لَهَا وَلَدٌ فَإِن كَانَتَا اثْنَتَيْنِ فَلَهُمَا الشُّلْثَانُ إِن تَرَكَ وَلَدٌ كَانُوا إِخْوَةً رِّجَالًا وَنِسَاءً فَلِلَّذَكَرِ مِثْلُ حَظِّ الْأُنثَيَيْنِ سُبْحَانَ اللَّهِ لَكُمْ أَنْ تَضَلُّوا وَاللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝۷۶

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَوفُوا بِالْعُقُودِ أُحِلَّتْ لَكُمْ بِهِمَّةُ
الْأَنْعَامِ لَا مَأْثِلَ عَلَيْكُمْ غَيْرَ حِلِّي الصِّدْقِ وَأَنْتُمْ حُرْمٌ لِلَّهِ
يَحْكُمُ مَا يُرِيدُ . يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَحْلُوا شَعِيرَ اللَّهِ
وَلَا الشَّهْرَ الْحَرَامَ وَلَا الْهَدْيَ وَلَا الْقُلُوبَ وَلَا آيَةَ الْبَيْتِ
الْحَرَامِ يَتَفَتَحُونَ فَضْلًا مِن رَّبِّهِمْ وَرِضْوَانًا إِذَا حُلَلْتُمْ فَاصْطَادُوا
وَلَا يَجْرِمُكُمْ شَتَانُ قَوْمٍ أَن صَدَّكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ أَوْ أَن تَعْبُدُوا وَتَعَابُوا عَنِ الْبِرِّ وَالْقَوَى وَلَا تَعَاوُوا
عَلَى الْإِثْمِ وَالْعُدْوَانِ وَأَتَقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۝۷۶

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۳] ﴿وَمَا أَهْلُ لَقَيْرٍ لِّلَّهِ سَهْوَىٰ﴾: نہ وہی

لہ کاتی سہر پر پیدا ناوی غہیری
خوای فی ہینر ایبت۔ ﴿الْمُخَفَّفَةُ﴾:

مردارہ وہ ببو بہ ہوی خنکاند نہ وہ۔

﴿الْمَوْقُودَةُ﴾: مردارہ وہ ببو بہ لیدان۔

﴿الْمُتَرَدِّدَةُ﴾: مردارہ وہ ببو بہ کہ و تنہ

خوار لہ ہر زہ وہ۔ ﴿الطَّيْحَةُ﴾: مردارہ وہ

ببو بہ شوق لیدان۔ ﴿مَا أَكَلَ السَّيْعُ﴾:

ٹاڑہ لی درندہ برینداری کردیت و

پاشان مردار بویتہ وہ۔ ﴿مَا ذَكَّبُكُمْ﴾:

نہ وانہی سہرتان بری لہم ٹاڑہ لانہ

پیش نہ وہی مردار ببہ وہ۔ ﴿النَّصَبُ﴾:

بت یا خود بہر کہ نہ فامہ کان دایان

دہ ناو لہ بہر دہ میا ٹاڑہ لیان سہر دہ بری۔

﴿تَسْتَقْسِمُوا﴾: داوای زانینی بہ شی

خوتان بکہن۔ ﴿الْأَزْلَامُ﴾: شستیکہ وہ

یانسیب و زار۔ ﴿فَسَقَّ﴾: دہر چوون

لہ گوی رایہ لی خوای گہ ورہ۔ ﴿أَضْطَرُّ﴾:

حَرَمْتَ عَلَيْكُمْ أَلْمَيْتَةَ وَالْدَّمَ وَلَحْمَ الْخَنَزِيرِ وَمَا أَهْلُ لَقَيْرٍ أَللَّهِ بِهِ وَالْمُخَفَّفَةُ وَالْمَوْقُودَةُ وَالْمُتَرَدِّدَةُ وَالطَّيْحَةُ وَمَا أَكَلَ السَّيْعُ بِالْأَزْلَامِ ذَلِكَ لَكُمْ فَيْسُ الْيَوْمِ بَيْسَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ دِينِكُمْ فَلَا عَشْوَهُمْ وَآخُسُونَ الْيَوْمَ أَكَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتَمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ الْإِسْلَامَ دِينًا فَمَنِ اضْطُرَّ فِي مَخْمَصَةٍ غَيْرَ مُتَجَانِفٍ لِإِثْمٍ فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أُحِلَّ لَكُمْ قُلْ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبُ وَمَا عَلَّمْتُم مِّنَ الْجَوَارِحِ مُكَلِّبِينَ تُعَلِّمُونَهُنَّ مِمَّا عَلَّمَكُمُ اللَّهُ فكلوا مِمَّا أَسْكَنَ عَلَيْكُمْ وَادْكُرُوا لََّ اللَّهُ عَلَيْهِ وَانْقُوا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ الْيَوْمَ أُحِلَّ لَكُمْ الطَّيِّبُ وَطَعَامُ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ حَلَلٌ لَّكُمْ وَطَعَامُكُمْ حَلَلٌ لَّهُمْ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الْمُؤْمِنَاتِ وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِن قَبْلِكُمْ إِذَا آتَيْتُمُوهُنَّ أَجْرَهُنَّ مُحْصِينَ غَيْرَ مُسْفِهِينَ وَلَا مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ وَمَن يَفْعَرْ بِالْإِثْمِ فَقَدْ حِطَّ عَمَلُهُ وَهُوَ فِي الْآخِرَةِ مِنَ الْخَاسِرِينَ

ناچاری وای فی بکات فی بخوات۔ ﴿مَخْمَصَةٌ﴾: برسیتیہ کی زور۔ ﴿غیر مُتَجَانِفٍ﴾:

لانہ دان بہرہ گوناہ کردن۔ [۴] ﴿الطَّيِّبُ﴾: نہ وہی شہر بری داوہ بہ خوار دنی۔

﴿الْجَوَارِحُ﴾: سہگ و پلنگ و پلہ و ہری راو۔ ﴿مُكَلِّبِينَ﴾: فیری راو کردن کرابن۔

[۵] ﴿الْمُحْصَنَاتُ﴾: داوین پاکہ کان۔ ﴿الْأَجْرُ﴾: مارہی یہ کانیان۔ ﴿مُحْصِينَ﴾:

خوپارستن بہ ہوی ہاوسہر گرتنہ وہ لہ زینا۔ ﴿غیر مُسْفِہِینَ﴾: ناشکرا نہ کردن زینا۔

﴿مُتَّخِذِي أَخْدَانٍ﴾: گرتنی دُست بو نہ وہی زینای لہ گہ لدا بکرت بہ نہیننی۔ ﴿يَفْعَرْ﴾

بالایمان۔ نکوولی لہ شہرعی نیسلام دہکات و بی باوہ بری پی۔ ﴿حِطَّ عَمَلُهُ﴾: پاداشتی

کردہ وہ کانی لہ کیس دہ چیت۔

- مہ سہ لہ یہ نہو نایہ تانہی (میرات) دابہ زی۔ (ابن حجر) دلیت: نہ وانہی نہم باسہ میان ہیناوہ

پاہہ ندبوون بہم رو داوہ وہو دلین: نہم نایہ تہ سہ بارہت بہ چیروکی کچہ کانی (سعد) ناز لبوہ

نہوہ سہ بارہت بہ چیروکی (جانب) بہ تابیہت (جانب) لہو کاتہا کوپی نہبوہ۔

(ابن حجر) پیش لہوہ لاما دلیت: سہ بارہت بہ سہر دو کیان دابہ زیوہ۔ ہر وہما -

[۶] ﴿إِذَا قُمْتُمْ﴾: نه گهر ویستان هه لېسن
 بؤ نویژ کردن. ﴿الْفَاطِلُ﴾: شوینی
 دهست بهناو گه یاندن. ﴿لَا مَسَّ لَكُمْ﴾
 النساء: دروست بوون له گه لیان یان
 دهستان بهر پیستیان کسهوت.
 ﴿فَتِمِّمُوا﴾: ته یه موم بکن. ﴿صَعِدَا﴾
 طیا: خو لیکسی پاک ته پو توژی
 فی هه ستیت. ﴿حَرَجٌ﴾: ناره هه تی.
 [۷] ﴿مِثْقَالُ ذَرَّةٍ﴾: به یه مانه که ی.
 [۸] ﴿قَوَامِينَ﴾: هه ستانی بهر دهوام بؤ به جی
 گه یاندنی مافه کانی خوای گهره.
 ﴿شَهَادَةً بِالْقِسْطِ﴾: گه واهی دان
 بهر استی و داد بهر وهری له بهر خوای
 گهره. ﴿لَا يَجْرِمَنَّكُمْ﴾: واتان فی نه کات.
 ﴿شأن قوم﴾: رقیو قینتان له تیره که.

* پیغه مبرری خوا (الله) ده فرموت:
 ((کاتیک بهنده ی موسلمان یان باوهر دار
 دهست نویژ بگریخت نهوا کاتی گه یشته
 دهموو چاوی هه موو گونا هه کانی چاوی

هروی ده شوریته وه، کاتیکیش دهستی شت نهوا گونا هه کانی به دهستی کردویته ی
 هه لده وهریت و ده سوریته وه له گه ل نوا هه مین تنوکی ناودا تا به پاک و بیگریدی ده مینیت وه،
 هه رکاتیش قاچی شورده نهوا گونا هه کانی که به قاچ کردویته ی له گه ل نوا هه مین تنوکی ناودا
 هه لده وهریت و به پاک و پوختی ده رده چیت)). [رواه مسلم].

* پیغه مبرری خوا (الله) ده فرموت: ((هه رکه سیک پشتگیری سته مکاریک بکات له سته مه که یدا
 نهوا خوا پیغه مبرره که ی فی بی بهرین)). [رواه حاکم].

= دهگو نیخت هه ردیو کانی له خوگر تیت، سه رها سه بارت به چیروکی دوو که هه دابه زیبیت و
 کو تاییه که شی که ده لین: ﴿وَإِنْ كَانَ رَجُلٌ يُؤْمِنُ أَنْ أَهْلَ عِيَالِهِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ﴾ سه بارت به چیروکی (جابر و)،
 مه بهستی (جابر) یش به نایه تی ﴿يُؤْمِنُكُمْ اللَّهُ فِي أَوْلَادِكُمْ﴾ که باسی (باوکیک دهکات نهوی
 نه بیت و به یه دهست بیت بهم نایه ته وه. هوی سییه میش نهویه: (ابن جریر) له ریگی (سدی) وه
 ده گریته وه، ده لیت: خه لکی له سه رده می نه فامی نافرمتان و که سانی لاوازو غولامه کانیان
 له میرات بی بهش کردبوو، میراتگرانی پیوا ده بوو که بو به میزی بوونایو توانای کوشتران
 هه بووایه لهو جا میراتیان وهرده گرت، (عبدالرحمن) ی برای (حسان) ی شاعیر مردو ژنیکی
 به جی میشت بهناوی (ام که) له گه ل پینج کیج دا، میراتگران هاتن بؤله وهی میراتی بهرن، (ام که) =

سورہ یوسف (المائدة) جزئی (۶)

۱۰۹

الْحَمْدُ لِلَّهِ

سورة المائدة

[۱۱] ﴿هَمْ﴾: ویستی. ﴿یَسْطُوا الْيَوْمَ﴾

ایدهم: دستبرد زنی بکنه سمرتان بؤ

کوشتن. [۱۲] ﴿نَقِیًّا﴾: گه وره ی هوزو

دهم راستیان. ﴿عَزَّ رُئُومُ هَمْ﴾: سمرتان

خستنو به هیزتان کردن. ﴿أَفْرَضْتُمْ﴾

الله: به خشینتان له پنگا گانی خیردا.

﴿سَوَاءَ السَّبِيلِ﴾: ریگی سمر فرازیو

رزگاری. [۱۳] ﴿فَمَا نَقَضْتُمْ﴾: به هوی

شکاندن. ﴿فَاسِیَةِ﴾: توندو ره قه.

﴿يَحْرِقُونَ﴾: ده یگورن و به شنیوه یکی

ناریک لیک ی دهم نه وه. ﴿نَسُوا حَظًّا﴾:

به شنیکی زردیان پشت گوی خست.

﴿خَانَةَ﴾: خیانه تی و ناپاکی.

- سکا لا و نار مزای دهر پری له لای

پیغه مبر (الله)، نجا نایه تی: ﴿إِنْ كُنْ نَسِلُهُ

فَوْقَ الثَّنَيْنِ فَلَهُنَّ ثَلَاثَا نِكَاحٍ﴾، مهر و مهر

سه بارت به (ام که) فرمودی: ﴿وَلَهُنَّ الرُّبْعُ

مِمَّا لَكُمْ إِنْ لَمْ يَكُنْ لَكُمْ وَلَدٌ فَإِنْ كَانَ لَكُمْ وَلَدٌ

فَلَهُنَّ الثُّلُثُ﴾. له میانه ی چیر وکی (سعید)

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
الْجَحِيمِ ﴿۱۱﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ
اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ هُمْ قَوْمٌ لَا يَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ
فَكَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ
الْمُؤْمِنُونَ ﴿۱۲﴾ وَلَقَدْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ وَبَعَثْنَا مِنْهُمُ اثْنَيْ عَشَرَ نَقِيبًا وَقَالَ اللَّهُ
إِنِّي مَعَكُمْ لَئِنْ أَقَمْتُمُ الصَّلَاةَ وَءَاتَيْتُمُ الزَّكَاةَ
وَءَامَنْتُمْ بِرُسُلِي وَعَزَّرْتُمُوهُمْ وَأَقْرَضْتُمُ اللَّهَ قَرْضًا
حَسَنًا لَأُكَفِّرَنَّ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَلَأُدْخِلَنَّكُمْ
جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ
ذَٰلِكَ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ﴿۱۳﴾ فِيمَا
نَقَضْتُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ وَجَعَلْنَا قُلُوبَهُمْ قَاسِيَةً
يَحْرَفُونَ ﴿۱۴﴾ أَلَكُمُ الْعَذَابُ عَنْ مَوَاضِعِهِ وَنَسُوا حَظًّا مِمَّا
ذُكِّرُوا بِهِ وَلَا تَزَالُ تَطَّلِعُ عَلَى خَائِنَةٍ مِنْهُمْ إِلَّا قَلِيلًا مِنْهُمْ
فَاعْفُ عَنْهُمْ وَاصْفَحْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ ﴿۱۵﴾

کوری (ربیع) روویکی دیکه ی نهو باسه دهر دهم ویت، قازی (اسماعیل) له (احکام القرآن) دا

ده لیت: (عمره) ی کچی (خرم) خیزانی (سعد) ی کوری (ربیع) بوو، پاشان (سعد) له جهنگی

(احد) دا کوژاو، کچیکی له دوا به جیما لهو نافرته، لهویش هات بؤ خزمهت پیغه مبر (الله)

دناوی میراتی کچه که ی ده کرد، سه بارت بهویش نایه تی: ﴿وَسْتَغْفِرُكَ فِي النِّسَاءِ﴾ دابهزی.

هوی دابهزی نه تی (۱۹): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْثُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا﴾ نایه ته که:

- (بخاری) و (ابوداود) و (نسائی) له (ابن عباس) هوه ده گنپ نه وه، ده لیت: نه گهر پیاوئیک بمر دایه و

هاورده و هاوولی هه بویه نهوان له پیشت دهبون بهوی ژنه که ی ماره بکنه وه، نه نایه ته ش

سه بارت بهوه دابهزی. له (ابی امامه) ی کوری (سهل) ی کوری (حنیف) هوه ده گنپ نه وه، ده لیت:

کاتیک (ابو قیس) ی کوری (الاسلت) مرد کوره که ی ویستی ژنه که ی باوکی ماربکاته وه،

له سمرده می نه فامیشدا نه په وشه باوویو له نیوانیادا، خوی گه وره ش نایه تی: ﴿لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ

تَرْثُوا النِّسَاءَ كَرَاهًا﴾ ی دابهزاند.

- (ابن سعد) له (محمد) ی کوری (کعب) ی (قرظی) هوه ده گنپ نه وه، ده لیت: نه گهر پیاوئیک بمر دایه

نهوا کوره که ی له پیشت بوو بهوی ژنه که ی ماربکاته وه (واته ژنی باوکی) به تاسیبهت گهر -

[۱۴] ﴿فَاَعْرِضْ عَنْهُ﴾: بهر پامانکرد.

﴿الْعُدَاوَةَ﴾: رقه بهر ایه تی. ﴿الْبَغْضَاءَ﴾:

رق و کینه. ﴿سُورَ﴾: قورسانی پیمروز.

[۱۶] ﴿سُبُلَ السَّلَامِ﴾: رنګه ی

سهر فرازی و رنګاری. [۱۷] ﴿يَمْلِكُ﴾:

بهر ګری لږ ده کات و ده پیاړیزیت.

﴿يَهْلِكُ﴾: له ناوی بهریت و بیفوتیت.

- بیوستانیه، کاتیک (ابو قیس) ی کوپی

(الاسلت) مرد (محسن) ی کوپی ماره بهرنی

ژنه کس ی باوکی به میراتی یو مایهوه، به لام

(ابو قیس) هیچ مال و سامانکی له دوا

به جی نه ما یوژنه کس، نهویش هاته خرمهت

پیغمبر (ﷺ) و حاله کس ی یو باس کرد،

نهویش هر موی: بګر یرموه، به لکو خوی

ګموره نیګایه له سر نهو مسله یه

بنیرته خوارموه، نجا نایمتی: ﴿وَلَا تَكُونُوا

مَا لَكُمْ آهَافُكُمْ مِنَ النِّسَاءِ﴾ و ﴿لَا تَحِلُّ لَكُمْ

أَنْ تَرْوُوا النِّسَاءَ كَرْهًا﴾ دابهزی. هر موه

له (زهری) یهوه ده ګیرنهوه، دلنیت: نه

نایمه سهارهت به ممدنیک له پشقیوانه کان دابهزی، نه ګر پیاوکیان بهردایه، له پینشتین کس

یو میراتګری ژنه کس ی هاو دمو هاو له کانی بوو، نهویش نهو نافرته ی پاوان ده کرد له مالوه تا

کچی دوا یی ده کرد. (ابن جریر) له (ابن جریر) هوه ده ګیرنهوه، دلنیت: ګوتم به (عطاء)

سهارهت به ﴿وَحَلَالِ ابْتِائِكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ چی دلنیت؟ وتی: نیمه له نیو خواماندا باسی

نهوهمان ده کرد، ګوایه سهارهت به پیغمبر (ﷺ) دابهزیوه، کاتیک ژنه کس ی (زید) ی کوپی

(حارثه) ی ماره بری، موشریکه کان نهو قسو باسه یان تاوتوی ده کرد، نهو نایمهش: ﴿وَحَلَالِ

ابْتِائِكُمْ الَّذِينَ مِنْ أَصْلَابِكُمْ﴾ ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ﴾.

هوی دابهزی نیمتی (۲۴): ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ﴾ نایمهش:

- (مسلم) و (ابوداود) و (ترمذی) و (نسائی) له (ابی سعید الخدری) هوه ده ګیرنهوه، دلنیت:

دهستګو تان له وژی (اوطاس) کاتی جهنګان چمن شافرمتیک بوو که میرد داریوون، نیمهش

نهو نویست بچینه لایان چونکه میردیان هه بوو، سهارهت بهو حالهش پرسیارمان کرد

له پیغمبر (ﷺ) و نهو بوو نایمتی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتُ مِنَ النِّسَاءِ إِلَّا مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ دابهزی. (طبرانی)

له (ابن عباس) هوه ده ګیرنهوه، دلنیت: روژی (حنین) دابهزی کاتیک موسولمانان فمتی (حنین) -

وَمِنَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرِي أَخَذْنَا مِنْهُمُ
فَسَوْأَ حَطَايِمًا كُفَرُوا بِهِ. فَأَعْرَضْنَا عَنْهُمْ الْعُدَاوَةَ
وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ وَسَوْفَ يَنْبَغُهُمُ اللَّهُ
بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٤﴾ يَتَأَهَّلَ الْكَتِبُ
قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثِيرًا مِمَّا
كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ الْكِتَابِ وَيَعْقُو عَنْ
كَثِيرٍ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ نُورٌ وَكِتَابٌ
مُبِينٌ ﴿١٥﴾ يَهْدِي بِهِ اللَّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوَانَهُ
سُبُلَ السَّلَامِ وَيُخْرِجُهُم مِّنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى
النُّورِ بِإِذْنِهِ وَيَهْدِيهِمْ إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
﴿١٦﴾ لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ
ابْنُ مَرْيَمَ قُلْ مَن يَمْلِكُ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا إِنْ أَرَادَ
أَنْ يُهْلِكَ الْمَسِيحَ ابْنَ مَرْيَمَ وَأُمَّهُ وَفِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
وَمَا بَيْنَهُمَا يَلْحَقُ مَا يَشَاءُ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿١٧﴾

سورته (المائدة) جزئی (۶)

۱۱۱

سورة المائدة

المائدة

وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى نَحْنُ أَبْنَاءُ اللَّهِ وَأَحِبُّوا قُلُوبَهُمْ قُلْ فَلِمَ يُعَذِّبُكُمْ بِذُنُوبِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ يَغْفِرْ لِمَن يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَن يَشَاءُ وَلِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَإِلَيْهِ الْمَصِيرُ ۝ يٰٓأَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلَى قَتَرٍ مِّنَ الرُّسُلِ أَنْ تَقُولُوا مَا جَاءَنَا مِن بَشِيرٍ وَلَا نَذِيرٍ فَقَدْ جَاءَكُمْ بَشِيرٌ وَنَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَإِذْ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ يَفْقَهُوا أَوْ كُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَعَلَ فِيكُمْ أَنْبِيَاءَ وَجَعَلَكُمْ مُلُوكًا وَءَاتَاكُمْ مَّا لَمْ يُوْتِ أَحَدٌ مِّنَ الْعَالَمِينَ ۝ يَقُولُوا أَدْخِلُوا الْاَرْضَ الْمَقْدَسَةَ الَّتِي كَتَبَ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَرْدُوا عَلَى الْأَرْسِ قَدْ قَبِلْتُمْ أَخْسِرِينَ ۝ قَالُوا لِمَوْسَى إِنَّ فِيهَا قَوْمًا جَارِينَ وَإِنَّا لَنَدْخُلُهَا حَتَّىٰ يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِن يَخْرُجُوا مِنهَا فَإِنَّا دَٰخِلُونَ ۝ قَالَ رَجُلَانِ مِنَ الَّذِينَ يَخْفَوْنَ أُنْعِمَ اللَّهُ عَلَيْهِمَا أَدْخُلَا عَلَيْهِمُ الْبَابَ فَإِذَا دَخَلْتُمُوهُ فَإِنَّكُمُ عَلَيْهِم بَشِيرٌ وَعَلَى اللَّهِ فَتَوَكَّلُوا إِن كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۝

[۱۹] ﴿فَرَّة﴾: وهستان و برانی نیگای
ثاسمان. [۲۰] ﴿مُلُوكًا﴾: شازادو
سهریه ست. [۲۱] ﴿الْمَقْدَسَةَ﴾: پاک و
بیگهرده له پهرستنی بست.
[۲۲] ﴿جَارِينَ﴾: زال و قوندو تیر.

* پیغمبری خوا (ع) دهرمویت:
(هرکه سیک رز بکاتهرمو لهش ساغ
بیئتو، دلنیا بیئت له نیو خه لکی داو، ثانی
لهو رزهی هه بیئت، لهوا وهک لهو وهمایه
هه موو دنیای پیشکesh کرابیئت).
[رواه الترمذی].

* پیغمبری خوا (ع) دهرمویت:
(هرکه سیک لهکاتی چوونه دهرموه
لهمالهوه بلیئت: بهناوی خوا، واپشتم بهست
بهخواو هیچ میزو توانایهک نی به جگه لهو
زیاتو، لهوجا پیی دهوتریئت: بهراستی
رینموونی کرایست و لههست بهسهو نیتر
پاریزداو دهبیئت، پاشان شهیتان لی دوو
دهکویتهوه).

[رواه ابوداود و (الترمذی)].

- یان کرد ژنانی خاوهن شاینی پیشوریان
دهستگیر کرد که میرد داربوون، بویه هر پیایک دهیویست لهو ئافرماتنه بخوارنیت لهوان دهیان
وت: میردمان ههیه، لهوانیش پرسیاریان کرد له پیغمبری خوا (ع) سهبارت بهو مهسهلهیه ،
لنجا ثایهتی: ﴿وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ النِّسَاءِ﴾ دابهزی. سهبارت بهنایهتی: ﴿وَلَا جُنَاحَ﴾ (ابن جریر)
له (معمری کوپی) سلیمان هوه دهگیریتسهوه، لهویش لهباوکیهوه، دهلیت: (حضرری) دهلیت
ههندیک پیای (مارهیی) یان فهرز دهکرد، نهبادا یهکیکیان تووشی ئافرههتی دهبیئت، پاشان
ثایهتی: ﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تَرَاظَمْتُمْ بِهِ مِنَ بَعْدِ الْفَرِيقَةِ﴾ دابهزی.
هوی دابهزینی نهلیتی (۳۲): ﴿وَلَا تَقْتُلُوا مَا فَضَّلَ اللَّهُ بِهِ بَعْضُكُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ﴾ نهلیتهکه:

- (ترمذی و) (حاکم) له (ام سلمه) هوه دهگیریتسهوه، دهلیت: ئافرههتی هات بو خرمهت پیغمبری
خوا (ع) و تی: نهی پیغمبری خوا (ع) نیزیتهیهک بهلهندهزی دوو میینه وهردهگریئتو،
گهواهی دانی دوو ئافرهتیش هاوتای گهواهی یهک پیایوه، ثایا نیبه لهسهرجهم کردارو
رهفارهکانهاندا ههرومان بوو دهووسریئت، دوو کرداری چاکه بهکرداریک؟ پهروردگاریش
ثایهتی: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا﴾ دابهزاند.

هوی دابهزینی نهلیتی (۳۳): ﴿وَالَّذِينَ عَقَدْتَ أَيْمَانُكُمْ﴾ نهلیتهکه:

- (ابوداود) له (سنن) دهکیدا دهگیریتسهوه لهریگهی (داود) کوپی (هصین) و، دهلیت: قورشانم -

[۲۴] ﴿قَاعِدُونَ﴾: نهوانه‌ی کوشتار

ناکهن و دانیشتون. [۲۵] ﴿فَارِقُ﴾: فارق:

جیامان بکهره‌وه به‌فرمانی خوت.

[۲۶] ﴿يَتِيهُونَ﴾: دین و ده‌چن و ون

دهین. ﴿فَلَا تَأْسَ﴾: غمبار مبه.

[۲۷] ﴿وَاتْلُ﴾: بخوینره‌وه. ﴿بِأَ﴾:

هوا‌لیکی گرنک. ﴿قُرْبَانَا﴾: بریتیه

له‌وه‌ی که له‌خوا نیزیکت ده‌کاته‌وه

له‌کردنی چاکه‌و خیر (قوریانی).

[۲۸] ﴿بَسَطُ﴾: ده‌ست دریزی کردن.

[۲۹] ﴿تَبَسُّوْا﴾: بگهریت‌ه‌وه.

[۳۰] ﴿فَطَوَّعْتُ لِهٖ نَفْسَهٗ﴾: نه‌فس

ه‌لینا و جوان و ناسانی کرد‌ای.

[۳۱] ﴿فَبِعَثُ﴾: ناریدی. ﴿بِحِثُ﴾:

ه‌له‌یده‌کهند. ﴿سَوَارِی﴾: نه‌سپهرده‌ی

بکات. ﴿سَوَءَ اَخِيهِ﴾: لاشه‌ی براکه‌ی.

- ده‌خوینده‌وه بق (ام سعد) ی کچی (الربیع)

له‌مالی (ابوبکر) دابوو، رۆژیکیان له‌م

عَقَدَتْ هُوَ سَمَارَةٌ بِهِ (ابوبکر) و وتی: نه‌خیر وانی به ﴿وَالَّذِينَ

عَقَدَتْ هُوَ سَمَارَةٌ بِهِ (ابوبکر) و وتی: نه‌خیر وانی به ﴿وَالَّذِينَ

مُؤْمِنُونَ عَلَىٰ مَا نُحْيِيهِمْ مِنْ حَيَاةٍ مُّجْتَمِعَةً عَلَيْهِمْ ظُهُورُ الْمَسَاجِدِ

وَعَلَىٰ الْمَنَارَاتِ وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

قَالُوا يَتَّبِعُونَ آيَاتِنَا لِيُخَلِّفُوا فِيهَا مَا دَاوُودُ وَهُوَ قَدْ مَاتَ
أَنْتَ وَرَبُّكَ فَغَبَرْتُمْ أَفَإِنَّا لَمُهَيِّئُونَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ
إِذْ لَا تَأْتِيكُمُ إِلَّا أَنْفُسُ وَأَخِي فَأَقْرُبْ بَيْنَنَا وَبَيْنَ الْقَوْمِ
الْفَاسِقِينَ ۝ قَالَ فَإِنَّهَا مُحَرَّمَةٌ عَلَيْهِمْ أَرْبَعِينَ سَنَةً
يَتِيهُونَ فِي الْأَرْضِ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
۝ وَأَتْلُ عَلَيْهِمْ نَبَأَ ابْنِ آدَمَ بِالْحَقِّ إِذْ قَرَّبَا قُرْبَانًا
فَتَقَبَّلَ مِنْ أَحَدِهِمَا وَلَمْ يُتَقَبَّلْ مِنَ الْآخَرِ قَالَ لَأَقْتُلَنَّكَ
قَالَ إِنَّمَا بُطِئْتُ مِنَ الشَّقِيَيْنِ ۝ لِيُنْبِطَ إِلَيْكَ يَدُكَ
لِتَقْتُلَنِي مَا أَنَا بِبَاسِطٍ يَدَيَّ إِلَيْكَ لِأَقْتُلَنَّكَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ
رَبَّ الْعَالَمِينَ ۝ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَبُنِيَ لِيَوْمِ ذِي الْقُرْبَىٰ
مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ وَذَلِكَ جَزَاءُ الظَّالِمِينَ ۝ فَطَوَّعْتُ
لِهٖ نَفْسَهٗ قَتَلَ أَخِيهِ فَقَتَلَهُ فَأَصْبَحَ مِنَ الْخَاسِرِينَ ۝
فَبِعَثُ اللَّهُ غُرَابًا يَحِثُّ فِي الْأَرْضِ لِيُريَهُ كَيْفَ يُؤَرَى
سَوَءَ أَخِيهِ قَالَ يُؤَيِّلُ بَعَثٌ أَنْ أَكُونَ مِثْلَ هَذَا
الْغُرَابِ فَأُؤَرَى سَوَءَ أَخِي فَأَصْبَحَ مِنَ النَّادِمِينَ ۝

ثَابِتُهُمْ دَخِيزُهُمْ هُوَ (وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ) نَهْزِش رَايَكْرَم و وتی: نه‌خیر وانی به ﴿وَالَّذِينَ

عَقَدَتْ هُوَ سَمَارَةٌ بِهِ (ابوبکر) و وتی: نه‌خیر وانی به ﴿وَالَّذِينَ

مُؤْمِنُونَ عَلَىٰ مَا نُحْيِيهِمْ مِنْ حَيَاةٍ مُّجْتَمِعَةً عَلَيْهِمْ ظُهُورُ الْمَسَاجِدِ

وَعَلَى الْمَنَارَاتِ وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

وَعَلَى الْمَسَاجِدِ وَالْمَنَارَاتِ

سوره ناسی (المائدة) جزوی (۶)

لِللّٰهِ الْمُلْكُ

لِللّٰهِ الْمُلْكُ

[۳۳] ﴿مَنْ خَلَّافَ﴾: له دوو شوینی جیواو ازموه. ﴿تَفْعَلُوا﴾: دور بخزینموه. ﴿خَزَنِي﴾: سهر شوپی. [۳۵] ﴿ابْعَثُوا﴾: داوا بکمن. ﴿الْوَسِيلَةَ﴾: بریتیه له نزیک بوونموه له پهروردگار به گوپی ایهلی کردنی و دور کهوتنموه له سهر پیچی کردنی.

* پیغه مبری خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((نه کهر دور موسلمان به شمشیرموه پوو به پوری به کتر بوهستی نهوا بکوزو کوزاو ده خزینه نیو ناگری دوزخموه)) هاوه لانیس و تیان: لهی پیغه مبری خوا له وهی بکوزو شایسته به بخزیته دوزخموه، نهی له وهی کوزاوو بوچی؟ فرموی: له بر له وهی له ویش سور بووه له سهر کوشتی هاوه له کی)). [متعلق علیه]

* هروهما (ﷺ) ده فرمویت: ((هر که سینک به مزگوت یان باز پیکماندا تیپه پوی پمکی پی بوو نهوا یا دوری بگریخت یان سهر که ی به دهستی توند بگریخت، نه بادا به کیک له موسلمانان بریندار بکات)). [متعلق علیه]

مِنْ أَجْلِ ذَلِكَ كَتَبْنَا عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنَّهُمْ مَنْ قَتَلَ نَفْسًا بِغَيْرِ نَفْسٍ أَوْ فَسَادٍ فِي الْأَرْضِ فَكَأَنَّمَا قَتَلَ النَّاسَ جَمِيعًا وَمَنْ أَحْيَاهَا فَكَأَنَّمَا أَحْيَا النَّاسَ جَمِيعًا وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولُنَا بِالْبَيِّنَاتِ ثُمَّ انْكَرُوا كَثِيرًا مِنْهُمْ بَعْدَ ذَلِكَ فِي الْأَرْضِ لَمَسْرِ قُورَتْ ۖ إِنَّمَا جَزَاءُ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا أَن يُقَتَّلُوا أَوْ يُصَلَّبُوا أَوْ تُقَطَّعَ أَيْدِيهِمْ وَأَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلْفٍ أَوْ يُسْفَوا مِنْ الْأَرْضِ ذَلِكَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الذُّلِّ وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ إِنَّا الَّذِينَ تَابُوا مِنْ قَبْلِ أَنْ تَقْرَأُوا عَلَيْهِمْ فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ۚ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَابْتَغُوا إِلَيْهِ الْوَسِيلَةَ وَجَاهِدُوا فِي سَبِيلِهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۚ إِنَّا الَّذِينَ كَفَرُوا لَوَآتُوه لَكُم مَّا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَيفْقَدُوا بِهِ مِنْ عَذَابِ يَوْمِ الْقِيَامَةِ مَا نُقِيلُ مِنْهُمْ وَهُمْ عَذَابُ آيَةٍ ۚ

- له (علی) یشموه ده گزینموه، ده لیت: پیاویک له پشتیوانه کان خیزانه که ی هینا بو خزمهت پیغه مبر (ﷺ) و نافره ته که وتی: نهی پیغه مبری خوا لهم پیاووی من لی داوم و ده موچاوی بریندار کردوم، پیغه مبری خواش (ﷺ) فرموی: صافی له وهی نی به، ننجا خوا ی گهوره ثایه تی: ﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ عَلَى النَّسَاءِ﴾ دابه زاند. له روایه تانهش بلگن و به کتر به میز ده کن. هوی دایزنی نایه تی (۳۷): ﴿الَّذِينَ يَتَخَلَّفُونَ﴾ نایه ته که:

- له (سعید) ی کوپی (جیری) موه ده گزینموه، ده لیت: زانایانی (بني اسرائيل) به خیل بوون و زانیاری یان دهشاردموه، خوا ی گهوره شایه تی: ﴿الَّذِينَ يَتَخَلَّفُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْخُلْعِ﴾ دابه زاند. له (ابن عباس) یشموه ده گزینموه، ده لیت: (کردم) ی کوپی (زید) هاوه به یمان بوو له گیل (کعب) ی کوپی (اشرف) و (اسامة) ی کوپی (حبیب) و (نافع) ی کوپی (ابی نافع) و، (بحری) ی کوپی (عمرو) و، (حیی) کوپی (اخطب) و، (رفاعة) ی کوپی (زید) ی کوپی (تابوت)، ده هاتن بوی چهند پیاویک له پشتیوانه کان و ناموزگاریان ده کردن و پی یان ده وتن: ماله کانتان مه به خشن، ده تر سین روتیک داییت به سهر تاندان هزار بکمن و مالتان له کیس بجیت، بویه داواتان لی ده کین همرگیز په له مکه نه به خشین دا، نیوه نازان چیتان لی به سهر دیت؟ پهروردگار یش سه بارت به وه ثایه تی: ﴿الَّذِينَ يَتَخَلَّفُونَ وَيَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْخُلْعِ﴾ ی دابه زاند. هتا ﴿وَكَانَ اللَّهُ بِهِمْ عَلِيمًا﴾.

مَجْلَدُ الْمَكَانَةِ

المجلة الكاردينال

يُرِيدُونَ أَنْ يُخْرِجُوا مِنَ النَّارِ وَمَا هُمْ بِخَارِجِينَ مِنْهَا
وَلَهُمْ عَذَابٌ مُقِيمٌ ٢٧ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ فَاقْطَعُوا
يَدَيْهِمَا جَزَاءً بِمَا كَسَبَا نَكَالًا مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ٢٨
مَنْ تَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَصْلَحَ فَإِنَّ اللَّهَ يَتُوبُ
عَلَيْهِ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ٢٩ أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَيَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ
وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ٣٠ يَتَأْتِيهَا الرِّسُولُ
لَا يَحْزَنُكَ الَّذِينَ يُسْكِرُونَ فِي الْكَفْرِ مِنَ الَّذِينَ
قَالُوا آمَنَّا بِقَوْلِهِمْ وَلَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَمِنَ الَّذِينَ
هَادُوا أَسْمَعُونَ لِلْكَذِبِ سَمْعُونَ لِقَوْمٍ
آخَرِينَ لَمْ يَأْتُوكَ يَحْزَنُونَ الْكُفْرَ مِنْ بَعْدِ مَا وَضَعُوا
بِقَوْلِهِمْ إِنْ أَوْشَيْتَ هَذَا فاحْذَرُوهُ وَإِنْ لَمْ تُؤْتَهُ فاحْذَرُوا
مَنْ يُرِيدُ اللَّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا
وَأُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُرِدِ اللَّهُ أَنْ يَهْدِهِمْ قُلُوبُهُمْ قَدْ فُتِنَ فِي
لُبِّ خَاخِي وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ٣١

لَدُنِّيَاخِرِي وَلَهُمَّ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۝

موسا نويزه کي پکات، (ابن مردويه) له (الاسما

هشتمی و آخه کی پیغمبرم (ﷺ) راده کینشاو

دترسام لهوې به ناوې سار د خوږ بشوږم و بمرم

وَأَمَّا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) عَمْرُكَ دُو خَوای گم‌برده نایه‌تی: ﴿لَا تُقْرَبُ﴾

طبرانی) له (الاسلع) عود دهگيرفتهوه، دوليت: له

لاھەكەشم بۇ رادەكېشا، رۇڭكيان پىي وتى:

فناچیکلی) منیس وم: نهی پیغمبره ری خو

مستطبه (اصطلاح) تہہ و بزم، ٹنجا، ٹنڈا،

هر دو دوست قا ئانىشك، يۈرۈر، يۈرۈر.

یہ موم کردو ننھا رہ شمعہی و لاخہ کہم گرت بے

بن جریر لہ (یزید) ی گوری (ابی حبیب)

پشتیوانه‌کان دهرگای مال‌کانیان له‌نیو مرکزو

جسسی) دھبوں و ٹاویان نہبوو نہو حالہی پی بگو

1997, 1998, 1999, 2000, 2001, 2002, 2003, 2004, 2005, 2006, 2007, 2008, 2009, 2010, 2011, 2012, 2013, 2014, 2015, 2016, 2017, 2018, 2019, 2020, 2021, 2022, 2023, 2024, 2025, 2026, 2027, 2028, 2029, 2030, 2031, 2032, 2033, 2034, 2035, 2036, 2037, 2038, 2039, 2040, 2041, 2042, 2043, 2044, 2045, 2046, 2047, 2048, 2049, 2050, 2051, 2052, 2053, 2054, 2055, 2056, 2057, 2058, 2059, 2060, 2061, 2062, 2063, 2064, 2065, 2066, 2067, 2068, 2069, 2070, 2071, 2072, 2073, 2074, 2075, 2076, 2077, 2078, 2079, 2080, 2081, 2082, 2083, 2084, 2085, 2086, 2087, 2088, 2089, 2090, 2091, 2092, 2093, 2094, 2095, 2096, 2097, 2098, 2099, 2100, 2101, 2102, 2103, 2104, 2105, 2106, 2107, 2108, 2109, 2110, 2111, 2112, 2113, 2114, 2115, 2116, 2117, 2118, 2119, 2120, 2121, 2122, 2123, 2124, 2125, 2126, 2127, 2128, 2129, 2130, 2131, 2132, 2133, 2134, 2135, 2136, 2137, 2138, 2139, 2140, 2141, 2142, 2143, 2144, 2145, 2146, 2147, 2148, 2149, 2150, 2151, 2152, 2153, 2154, 2155, 2156, 2157, 2158, 2159, 2160, 2161, 2162, 2163, 2164, 2165, 2166, 2167, 2168, 2169, 2170, 2171, 2172, 2173, 2174, 2175, 2176, 2177, 2178, 2179, 2180, 2181, 2182, 2183, 2184, 2185, 2186, 2187, 2188, 2189, 2190, 2191, 2192, 2193, 2194, 2195, 2196, 2197, 2198, 2199, 2200, 2201, 2202, 2203, 2204, 2205, 2206, 2207, 2208, 2209, 2210, 2211, 2212, 2213, 2214, 2215, 2216, 2217, 2218, 2219, 2220, 2221, 2222, 2223, 2224, 2225, 2226, 2227, 2228, 2229, 2230, 2231, 2232, 2233, 2234, 2235, 2236, 2237, 2238, 2239, 2240, 2241, 2242, 2243, 2244, 2245, 2246, 2247, 2248, 2249, 2250, 2251, 2252, 2253, 2254, 2255, 2256, 2257, 2258, 2259, 2260, 2261, 2262, 2263, 2264, 2265, 2266, 2267, 2268, 2269, 2270, 2271, 2272, 2273, 2274, 2275, 2276, 2277, 2278, 2279, 2280, 2281, 2282, 2283, 2284, 2285, 2286, 2287, 2288, 2289, 2290, 2291, 2292, 2293, 2294, 2295, 2296, 2297, 2298, 2299, 2300, 2301, 2302, 2303, 2304, 2305, 2306, 2307, 2308, 2309, 2310, 2311, 2312, 2313, 2314, 2315, 2316, 2317, 2318, 2319, 2320, 2321, 2322, 2323, 2324, 2325, 2326, 2327, 2328, 2329, 2330, 2331, 2332, 2333, 2334, 2335, 2336, 2337, 2338, 2339, 2340, 2341, 2342, 2343, 2344, 2345, 2346, 2347, 2348, 2349, 2350, 2351, 2352, 2353, 2354, 2355, 2356, 2357, 2358, 2359, 2360, 2361, 2362, 2363, 2364, 2365, 2366, 2367, 2368, 2369, 2370, 2371, 2372, 2373, 2374, 2375, 2376, 2377, 2378, 2379, 2380, 2381, 2382, 2383, 2384, 2385, 2386, 2387, 2388, 2389, 2390, 2391, 2392, 2393, 2394, 2395, 2396, 2397, 2398, 2399, 2400, 2401, 2402, 2403, 2404, 2405, 2406, 2407, 2408, 2409, 2410, 2411, 2412, 2413, 2414, 2415, 2416, 2417, 2418, 2419, 2420, 2421, 2422, 2423, 2424, 2425, 2426, 2427, 2428, 2429, 2430, 2431, 2432, 2433, 2434, 2435, 2436, 2437, 2438, 2439, 2440, 2441, 2442, 2443, 2444, 2445, 2446, 2447, 2448, 2449, 2450, 2451, 2452, 2453, 2454, 2455, 2456, 2457, 2458, 2459, 2460, 2461, 2462, 2463, 2464, 2465, 2466, 2467, 2468, 2469, 2470, 2471, 2472, 2473, 2474, 2475, 2476, 2477, 2478, 2479, 2480, 2481, 2482, 2483, 2484, 2485, 2486, 2487, 2488, 2489, 2490, 2491, 2492, 2493, 2494, 2495, 2496, 2497, 2498, 2499, 2500, 2501, 2502, 2503, 2504, 2505, 2506, 2507, 2508, 2509, 2510, 2511, 2512, 2513, 2514, 2515, 2516, 2517, 2518, 2519, 2520, 2521, 2522, 2523, 2524, 2525, 2526, 2527, 2528, 2529, 2530, 2531, 2532, 2533, 2534, 2535, 2536, 2537, 2538, 2539, 2540, 2541, 2542, 2543, 2544, 2545, 2546, 2547, 2548, 2549, 2550, 2551, 2552, 2553, 2554, 2555, 2556, 2557, 2558, 2559, 2560, 2561, 2562, 2563, 2564, 2565, 2566, 2567, 2568, 2569, 2570, 2571, 2572, 2573, 2574, 2575, 2576, 2577, 2578, 2579, 2580, 2581, 2582, 2583, 2584, 2585, 2586, 2587, 2588, 2589, 2590, 2591, 2592, 2593, 2594, 2595, 2596, 2597, 2598, 2599, 2600, 2601, 2602, 2603, 2604, 2605, 2606, 2607, 2608, 2609, 2610, 2611, 2612, 2613, 2614, 2615, 2616, 2617, 2618, 2619, 2620, 2621, 2622, 2623, 2624, 2625, 2626, 2627, 2628, 2629, 2630, 2631, 2632, 2633, 2634, 2635, 2636, 2637, 2638, 2639, 2640, 2641, 2642, 2643, 2644, 2645, 2646, 2647, 2648, 2649, 2650, 2651, 2652, 2653, 2654, 2655, 2656, 2657, 2658, 2659, 2660, 2661, 2662, 2663, 2664, 2665, 2666, 2667, 2668, 2669, 2670, 2671, 2672, 2673, 2674, 2675, 2676, 2677, 2678, 26

سوورەتی (المائدة) جزی (۶)

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

الْمَائِدَةِ

[۴۲] ﴿لِّلْمُشْكِكِ﴾ هه موو قه دهغه

کراویک وه بهرتیل و سوو و پارە ی

داوین پیسی. ﴿الْقِسْطِ﴾ داد پەرەری.

[۴۳] ﴿يَتَوَلَّوْنَ﴾ پشتن هه له نه که نه و

پاشگەز دەبنەوه. [۴۴] ﴿اسْلُمُوا﴾:

پایەند بوون به فرمانه کانی خواوه.

﴿الزبانيون﴾: نهوانه ی به ندهایه تی ده که نه

له جووله که کان یان زانیان و شرع

ناسه کان. ﴿الاحبار﴾: زانیانی

جووله که. [۴۵] ﴿والجروح قصاص﴾:

هه که س بریندار بکات به یه تی نه و

بریندار ده که ریت نه و. ﴿تصدق به﴾: چاو

بهوشتی لینی.

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾ ده فرمونت:

((هه که سیک پشتگیری سته مکاریک بکات

بۆ سه رخستی ناهه که ی به بهرچ

دانوه ی حه ق و په و اسوا خواو

پیغه مبهری که ی فی بی بهرین،

هه که سیکیش دره مبهری سوو (ریا)

سَتَعُولُ لِّلْكَذِبِ أَكَلُونَ لِلْحَبِ إِنْ جَاءَهُمْ
فَأَحْكُم بَيْنَهُمْ أَوْ أَعْرِضْ عَنْهُمْ وَإِنْ تُعْرِضْ عَنْهُمْ فَكَنْ
يَضْرُوكَ شَيْئًا وَإِنْ حَكَمْتَ فَأَحْكُم بَيْنَهُم بِالْقِسْطِ
إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقْسِطِينَ ﴿٤٢﴾ وَكَفَىٰ بِمُكْرَمَاتِكَ وَعِذُهُ
الْثَّوْرَةُ فِيهَا أَحْكُمَ اللَّهُ ثُمَّ يَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
وَمَا أَوْلَيْكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤٣﴾ إِنْ أَرْنَا الثَّوْرَةَ فِيهَا
هُدًى وَنُورًا يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذِينَ أَسْلَمُوا لِلَّذِينَ
هَادُوا وَالرَّيْبِيُّونَ وَالْأَخْبَارُ يَمَاسْتَحْفَظُوا مِنْ كَذِبِ
اللَّهِ وَكَانُوا عَلَيْهِ شُهَدَاءَ فَلَا تَخْشَوُا النَّكَاسَ
وَأَخْشَوْنَ وَلَا تُشْرِكُوا بِمَا فِي سَمَائِهَا وَمَنْ لَمْ يَحْكَمْ
بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ ﴿٤٤﴾ وَكَذَّبَ عَنْهُمْ
فِيهَا أَنَّ النَّفْسَ بِالنَّفْسِ وَالْعَيْنَ بِالْعَيْنِ وَالْأَنْفَ
بِالْأَنْفِ وَالْأَذْنَ بِالْأَذْنِ وَالْيَسْنَ بِالْيَسَنِ وَالْجُرُوحَ
قِصَاصٌ فَمَنْ تَصَدَّقَ بِهِ فَهُوَ كَفَّارٌ لَّهُ وَمَنْ
لَمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٤٥﴾

بخوات وه نه و هه یه سیو سی زینای کردییت، نه و هه ی گوشتی لاشه ی به هه مرام که شه
بکات نه و ناگر له پیشت نه و بۆ له هه مووشتیک)). ((رواه الطبرانی فی (الصغیر) و (الوسط)).

- بهدی نه ده که رد لیه و ده ریچ و به نیو مرگوتدا نه رۆن، خوای که و هه ی نه یه تی: ﴿وَلَا جُنَا إِلَّا
عَابِرِ سَبِيلٍ﴾ دایه زاند. (ابن ابی حاتم) له (مجاهد) وه ده که ریت نه و، ده لیت: نه م نه یه ته سه یاره ت
به پیاریک له پشتی و نه که کان ناز له بوو ته خواری وه، نه و پیاره ی نه خویش بوو نه یه تی هه لیبسی
ده ستوێز بگریو، خه مته کاریش نه بوو ناوی بۆ بهینی، نه م حاله ی خوی بۆ پیغه مبهری (﴿﴾
که ریایه وه، په روه ردا گاریش نه یه تی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مُرْسِي﴾ دایه زاند. (ابن جریس) له (ابراهیم
النفعی) وه ده که ریت نه و، ده لیت: هاوه لانی پیغه مبهری (﴿﴾ نه خو شیه که نه نیو یاندا به لای بوو یه و وه
دواتر له شگرانی هات به سه ریاندا، نه وانیش سه کالایان کرد له لای پیغه مبهری (﴿﴾ و په روه ردا گار
نه یه تی: ﴿وَإِنْ كُنْتُمْ مُرْسِي﴾ نه یه تی نه و خواره وه.
هوی دایه زینی نه یه تی (۴۴): ﴿لَمْ تَرَ﴾ نه یه ته که:

- له (ابن عباس) وه ده که ریت نه و، ده لیت: (رفعه) ی کوپی (یزید) ی کوپی (تابوت) له مته زانی
جووله که بوو، هه مکه ات قسه ی له که ل پیغه مبهری خوا (﴿﴾ به کردیه نه و زمانی باده داو ده یووت:
گویمان بۆ به که نه ی (محمد) هه تا پیت به که یه نین، نه جا به مته و تانه ی له نیسه لده که رت و کاته و
سه وکایه تی پیده کرد، په روه ردا گاریش نه یه تی: ﴿لَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوَّلُوا نِسِيًا مِنَ الْكِتَابِ يَتَشَتَّرُونَ الظَّالِمَةَ﴾-

[۴۶] ﴿قَفِیْنا﴾ به داویدا هینا مان .

[۴۸] ﴿مُهَمِّمًا﴾ چاودیرتکی پاریزم

به سر رابر دویدا . ﴿شِرْعَةً﴾

شهریعتیک . ﴿مَنْهَاجًا﴾ یرتگیهکی

پوون و دیار له نایندا . [۴۹] ﴿یَفْشُوكَ﴾

لات بدهن و یرت لی بگرن . [۵۰] ﴿حُكْمَ

الجاهلیة﴾ یریتی له فرمانان هی

له حزنو نارمزوو کانی مرواوه

سر چاوهی کرتیت . ﴿یَغْفُونَ﴾ داوا ی

لیده کن .

- ی نازل کرد .

هو ی دهریزی نیعتی (۴۷) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

الْكِتَابَ﴾ نیعتی که :

له (ابن عباس) وه دهگیرن وه ، دلیت :

پیغمبری خوا (ﷺ) گفتوگوی کرد له گهل

قمشو گوره پیاوانی جووله که دا ،

له وانمش (عبدالله ی کوی (صوری) و

(کعب ی کوی (اسیدو پی ی وتن : له ی

گرزی جووله که له خوابت سن و باوریهین ،

سوندی به خوا نیوه دزمان نهوی من بوم

هینان راستو دروسته ، له وانیش و تیان : قیته نهوه نازانن نهی (محمد) (ﷺ) ، خوی گه ورش

سهبارت به وان نایتهی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا الْكِتَابَ آمِنُوا بَمَا تُلْقَاهُمُ دَاهِرًا

هو ی دهریزی نیعتی (۴۸) : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾

- له (ابی ایوب ی (انصاری) وه دهگیرن وه ، دلیت : پیاویک هات بؤ خزمتهی پیغمبری

خوا (ﷺ) و وتی : برازیه کم هییه دهستبرداری حرام ناییت ، پیغمبری خواش (ﷺ) پرس ی

له پیاوکه : له سرچ نایتیکه ؟ وتی : نویژ دهکات و خواش به تاق و تهنا راده گرت ، شو جا

پیغمبر (ﷺ) فرموی : داوا ی لیکه دهست برداری نایته کی بیی ، خو له گهر رازی نه بوو لهوا

وازی لی بهینه ، لنجا پیاوکه هات بؤ لای برازاکه ی لهوا داوایه ی لی کرد ، پاشان گهرایه وه بؤ لای

پیغمبری خوا (ﷺ) و فرموی : زور پابند بوو به پانته کی وه دهست برداری نه دیوو ، خوی

گه ورش نایتهی : ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ﴾ و یفر ما دون ذَلِكَ لَمَنْ يَشَاءُ ه ی داهراند .

هو ی دهریزی نیعتی (۴۹) : ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ

- له (ابن عباس) وه دهگیرن وه دلیت : جووله که کان نویژیان به مند الانیان ده کرد و نازله ی

خوشیان سرده بریو ، بانگه شه ی نهویان ده کرد بن گوناوه تاوانن ، پرموردگاریش نایتهی

وَقَفَّيْنَا عَلَىٰ آثَرِهِمْ بِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ ۖ وَآتَيْنَاهُ الْإِنجِيلَ فِيهِ هُدًى وَنُورٌ وَمُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ التَّوْرَةِ وَهُدًى وَمَوْعِظَةٌ لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٤٦﴾ وَلَنَحْكُمَ أَهْلَ الْأَيْحِيلِ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فِيهِ ۖ وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ﴿٤٧﴾ وَأَنزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْكِتَابِ وَمُهَيِّمًا عَلَيْهِ فَاحْكُم بَيْنَهُم بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ عَمَّا جَاءَكَ مِنَ الْحَقِّ لِكُلِّ جَمَلْنَا مِنْكُمْ شِرْعَةً وَمِنْهَا جَاءَ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَمَلْنَاكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ لِنَبْلُوَكُمْ فِي مَا آتَاكُمْ فَاسْتَمِعُوا أَلْحِينَ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَبَيْنَكُمْ بِمَا كُتِبَ فِيهِ تَخْلَعُونَ ﴿٤٨﴾ وَإِن أَعْتَمَّ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ هُمْ وَأَحْذَرُهُمْ أَنْ يَفْسِدُوا عَنْ بَعْضِ مَا أَنزَلَ اللَّهُ إِلَيْكَ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوا أَنَّمَا يُدِ اللَّهُ أَنْ يُصِيبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَإِن كَلِمَةً مِنَ النَّاسِ لَفُتْسِقُونَ ﴿٤٩﴾ أَفَحُكْمَ الْجَاهِلِيَّةِ يَبْغُونَ وَمَنْ أَحْسَنُ مِنَ اللَّهِ حُكْمًا يَقُومُ يُوقِنُونَ ﴿٥٠﴾

سورہ متی (المائدہ) جزمی (۶)

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

الْمَائِدَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا أَهْلَ الْبَيْتِ وَالْجَاهِلِينَ ءُولِيَا بَعْضُهُمْ ءُولِيَا بَعْضٌ وَمَن يَتَّبِعْهُم فَاِنَّهُ مِنَّهُمْ ءِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿١﴾ قَرَى الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ يُسْرِعُونَ فِيهِمْ يَقُولُونَ نَحْشُوهُنَّ أَن نَّصِيبَنَّهُ دَابْرَةَ الْعَصَى ءَلَّهٗ أَن يَأْتِيَ بِالْفَتْحِ وَأَمْرٍ مِّنْ عِندِهِ فَيُصْبِحُوا عَلَى مَا أَسْرَأُوْا فِي أَنْفُسِهِمْ يَلْعَنُونَ ﴿٢﴾ وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَنِهِمْ إِنَّهُمْ لَمَعَكُمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ فَأَصْبَحُوا خَاسِرِينَ ﴿٣﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا مَن يَرْتَدَّ مِنكُمْ عَن دِينِهِ فَسَوْفَ يَأْتِيَ اللَّهُ بِقَوْمٍ يُحِبُّهُمْ وَيُحِبُّونَهُ أَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ يُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَخَافُونَ لَوْمَةً لَّاعِلٍ ذَٰلِكَ فَضْلُ اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ ءَلَّهُ وَسِعَ عَلِيمٌ ﴿٤﴾ إِنَّا وَابِعُنَا لَهُ رُسُلَهُ ءَلَّذِينَ ءَامَنُوا الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ رَاكِعُونَ ﴿٥﴾ وَمَن يَتَوَلَّ اللَّهَ وَرُسُلَهُ ءَلَّذِينَ ءَامَنُوا فَإِن حَزَبَ لَهُمُ الْغَافِلُونَ ﴿٦﴾ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ اتَّخَذُوا ذُرِّيَّتَهُمْ أَهْلًا ءَلَّذِينَ ءَامَنُوا أَكْثَرُ مِّنْ قَبْلِكُمْ ءَلَكُفَّارٌ ءُولِيَا ءَاتَقُوا اللَّهَ ءَلَّهٗ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ ﴿٧﴾

[۵۱] ﴿اُولِيَاءَ﴾: دوست و خویشمویست.
[۵۲] ﴿مَرَضٍ﴾: گومان و دورویی.
﴿دَابْرَةَ﴾: زہمانہ بگہریتہوہ بہسہرماندا بہناشوب و بہلاکانیہوہ. ﴿بِالْفَتْحِ﴾:
بہسہرکہوتن. [۵۳] ﴿جَهْدَ اِيعَامِهِمْ﴾:
ثہوپہری دلنیاپی لہسویفندہکیان.
﴿خَبَطَتْ﴾: بہتال بویہوہوہ تیاچوہ.
﴿فَاَصْبَحُوا﴾: وایان لیہات. ﴿اَذِلَّةٌ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾: خوہکہم زانن لہناست
باوہرداراندا. [۵۴] ﴿اَعِزَّةٌ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾: توندو تیزسی بہرامبہر
بی باوہرہان. ﴿لَوْمَةً﴾: سہرہنشت.
﴿وَاَسِيعَةً﴾: بہخششی زورہ
بہسہریانہوہ. ﴿اَعِزَّةٌ﴾: خواوہن
زانباریہکی فراوان و رہایہہ.
[۵۵] ﴿اُولِيَاكُمْ﴾: پشتیوان و ریکخہری
کارہکانتان. [۵۶] ﴿حَزَبَ﴾: حزب اللہ:
لایہہنگرانی خوائ گہہوہ.

[۵۷] ﴿اتَّخَذُوا﴾: کردوویانہ. ﴿هَزُوا﴾: گالتہ. ﴿لَعَبًا﴾: گالتہجاری.

* پیغمبرہری خوا (ﷺ) دہفرمویت: ((لہگہراتوہ پہرہردگار بہندہہکی خوش ویست لہوا بانگی جوہرہنیل دہکات و پی دہفرمویت: خوائ گہورہ فلانہ بہندہی خوش دہویت، توش خوش بویت، نویش خوشی دہویتو، بانگی فریشتہکانی ناسمان دہکات: خوا فلانہکہسی خوش دہویت لیوہش خوششان بویت، لہوانیش خوشیان دہویتو، لہنہنجامدا لہسہر زہوی خہلکی بہو کسہہ رازین و پہسہندہ لایان)). [متفق علیہ].

* مہروہا پیغمبرہری خوا (ﷺ) دہفرمویت: ((دہرگاکانی بہمہشت رؤڈانی دوشہمہوہ پینچ شہمان دہکرتنہوہ، خوائ گہورہ خوش دہیبت لہمہموہ لہوانہی ہاوملی بؤ پیدا ناکنہ تہنہا لہپیاویک نہیبت کھنلوانی لہگہل براکہیدا تیگچوہوہ نجا دہفرمویت: تہماشای لہو دوانہ بکھن ہمتا ناشت دہبنہموہ نیوانیان باش دہیبت، تہماشای لہو دوانہ بکھن ہمتا ناشت دہبنہموہ نیوانیان باش دہیبت، تہماشای لہو دوانہ بن ہمتا ناشت دہبنہموہ نیوانیان باش دہیبت)).

[رواہ مسلم].

ہوہ دہہزنی نہیبت (۵۱): ﴿اَلَمْ تَرَ اِلَى الَّذِيْنَ اٰوَلَوْا﴾ نہیبتکہ:

- لہ (ابن عباس) ہوہ دہگپرتنہوہ، دہلیت: کاتیک (کعب) ی کوہی (اشرف) ہات بؤ (مہککہ) (قریش) وتیان: تہماشای لہو نارامگروہدہراوہ بکھن لہگہلکہی (مہہستیان پیغمبرہری بوو (ﷺ)) -

[۵۸] ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ﴾: بانگت کردن

بِوَنُوِزْ کردن. [۵۹] ﴿تَقُمُونَ مِنْهَا﴾: داخ

له دَلَن بَوَمان. [۶۰] ﴿مُتَوَبَّة﴾: پاداشت.

﴿عِيدُ الطَّاعُونَ﴾: گویند پرایه لی شهیتان

دو کات له سر پیچی کردن خوادا.

﴿سَوَاءُ السَّبِيلِ﴾: ریگهی راست و پرون.

[۶۲] ﴿السُّحْتِ﴾: مالی قده غه کراو

حرام. [۶۴] ﴿مَغْلُولَةً﴾: دوست داخراو

له به خشیندا له بر چرو وکی.

﴿أَوْ قَدُوا﴾: هه لیان گیر ساند.

* پیغمبر (ﷺ) دهر موت: ((پنج نوزده

هه رده که جو مده بز جو مده پاکه رموهی

لهو گونا هانه کله نیوانیاند دهر کیت

به مخرجی گونا می گوره نه کات)).

(رواه مسلم).

- چی دملیت، لاف و گزافی لهو لیده دات

له نیمه باشتره، له کاتیکدا نیمه

خاومنی (حه ج) و (پاریزگاری) و (شادانی)

حاجیانی مالی خواپن؟ (که پیش و تی:

له صبا من الکتاب) هتا (لبر او). هه له (ابن عباس) موه دگیر نهوه، دملیت: لهوانه ی

سویای (احزاب) بیان ریگه خست له (قریش) و (غطفان) و (بنی قریظه): (حیی) کوپی (اخطب) و

(سلام) ی کوپی (ابی حقیق) و (ابو رافع) و (ربیع) ی کوپی (ابی الحقیق) و (ابو عماره) و،

(هونده) ی کوپی (قیس) بوون، هه مووشیان له (بنی النضیر) بوون، کاتی هاتن بز لای (قریش)

وتیان: له مانه قه شهو زانی خاوم له کمن، خاوم زانست و زانیارین سه بارت به کتینه

له اسمانه کانی پیشوو، لیان پیرسن ناخو زانی نیوه باشتره له نینه که ی (محمد) میناویه تی؟

لنجا (قوریش) پرسیاریان لینکردن و لهوانیش وتیان: زانی نیوه باشتره له نینه که ی (محمد) و

نیوه زینومایی کراوتن له (محمد) و شوینکه وتوانی، پهروردگاریش نایه تی ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُولُوا

لِصِبًا مِنَ الْكِتَابِ﴾ هتا ﴿مُلْكًا عَظِيمًا﴾.

له ریگهی (ابن عباس) موه دگیر نهوه، دملیت: کتیب داران وتیان: (محمد) دملیت من خو به که م

زانیمن پی به خراوه که چی (نو زافره) یشی هیه، هه موو هه لیک هه بز ژن مینانه، ناخو چ

پادشاه له باشتری؟ خوی گهرش نایه تی: ﴿أَلَمْ يَخْلُكُوا النَّاسَ﴾ ی دابه زاند.

وَإِذَا نَادَيْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ اتَّخَذُوا هَاهُنَا وَلِهَذَا ذَلِكُ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَتَّقُونَ اللَّهَ قُلْ يَا هَذِهِ الْأَكْثَبُ هَلْ تَقُومُونَ مِنْهَا لَا أَمْنًا بِاللَّهِ وَمَا أَرْزِلُ الْيَتَامَا وَمَا أَرْزِلُ مِنْ قَبْلُ وَأَنْ أَكْثَرُ فَسَيَقُولُونَ قُلْ هَلْ أُنَبِّئُكُمْ بِشَرِّ مِنْ ذَلِكَ مُتَوَبَّةٌ عِنْدَ اللَّهِ مِنْ لَعْنَةِ اللَّهِ وَعَنْصَبٍ عَلَيْهِ وَجَعَلَ مِنْهُمْ الْفِرْدَ وَالْخَنَازِيرَ وَعِيدَ الطَّاعُونَ أُولَئِكَ شَرٌّ مَكَانًا وَأَضَلُّ عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ۝ ٦٢ وَإِذَا جَاءَهُمْ قَالُوا آمَنَّا وَقَدْ خَلَوُا بِالْكَفَرِ وَهُمْ قَدْ خَرَجُوا بِدَعْوَةِ اللَّهِ أَغْرَبًا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ ٦٣ وَرَى كَيْدًا مِنْهُمْ يُسْرِعُونَ فِي الْإِيمَانِ وَالْعُدْوَانِ وَأَكْثِلَهُمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ ٦٤ قُلْ لَا يَنْبَغُ لَهُمْ الرِّبَايُوتُ وَالْأَجَارُ عَنْ قَوْلِهِمُ الْإِيمَانُ وَأَكْثِلَهُمُ السُّحْتِ لَيْسَ مَا كَانُوا يَكْتُمُونَ ۝ ٦٥ أُولَئِكَ الْيَهُودُ يَدْعُو مَغْلُولَةً غَلَّتْ أَيْدِيهِمْ وَلَعِنُوا بِمَا قَالُوا بَلْ يَدْعُو مَسْوَطَانِ يُنْفِقُ كَيْفَ يَشَاءُ وَلِيزِيدَنَّ كَيْدًا مِنْهُمْ مَا أَرْزِلُ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طَعْنًا وَكُفْرًا وَأَلْقَيْنَا بَيْنَهُمُ الْعُدُوهَ وَالْبَغْضَاءَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ طَمَأْنَقُوا وَأَنَارُوا لِلْحَرْبِ أَطْفَأَهَا اللَّهُ وَيَسْعَوْنَ فِي الْأَرْضِ فَسَادًا وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ۝ ٦٦

الْمُؤْمِنِينَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَلَوْ أَنَّ أَهْلَ الْكِتَابِ ؕ آمَنُوا وَاتَّقَوْا لَكُنَّا نَعْتِمُهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ وَلَآ ذُنُوبَهُمْ جَنَّتِ النَّعِيمُ ۖ وَلَوْ أَنَّهُمْ ؕ أَقَامُوا
التَّوْرَةَ ؕ وَالْإِنْجِيلَ ؕ وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لَأَكْبَرُوا مِنْ
فَوْقِهِمْ وَمِنْ تَحْتِ أَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ أُمَّةٌ مُّقْتَصِدَةٌ وَكَبِيرٌ مِنْهُمْ
سَآءَ مَا يَصْمُولُونَ ۖ ﴿٦٦﴾ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ
مِنْ رَبِّكَ ؕ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ مَا بَلَّغْتَ ؕ رِسَالَتَهُ ؕ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ
مِنَ النَّاسِ ؕ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۖ ﴿٦٧﴾ قُلْ يَا أَهْلَ
الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ حَتَّى تُقِيمُوا التَّوْرَةَ ؕ وَالْإِنْجِيلَ
وَمَا أُنْزِلَ إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ ؕ وَلَيَزِيدَنَّ كَثِيرًا مِنْهُمْ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ طُغْيَانًا وَكُفْرًا ؕ فَلَا تَأْسَ عَلَى الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ
﴿٦٨﴾ إِنَّ الَّذِينَ ؕ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّابِقُونَ وَالصَّابِرُونَ
مَنْ ؕ آمَنَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَا حُوفَ
عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ۖ ﴿٦٩﴾ لَقَدْ أَخَذْنَا مِيثَاقَ بَنِي
إِسْرَءِيلَ ؕ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْهِمْ رَسُولًا قَالَا جَاءَهُمْ رَسُولٌ بِمَا
لَا تَهْوَى أَنْفُسُهُمْ فَرِيقًا كَذَّبُوا وَفَرِيقًا يَقْتُلُونَ ۖ ﴿٧٠﴾

[٦٦] ﴿أَفَأَمَّا﴾: کاربکه ن به پی ای
رینماییمه کان. ﴿مَقْصِدَةً﴾: راست و
دروست و دادپسند و مهرور.
[٦٧] ﴿بَعْضُكُمْ﴾: دوت پسر زنی و
چاودیریت دهکات. [٦٩] ﴿الَّذِينَ﴾
هادوا: مبهست پتیان جووله که یه.
﴿الصَّابِقُونَ﴾: نهوانه ی ههساره یان
فریشته کان ده پسرستن. [٧٠] ﴿مِثَاقٌ﴾:
پهیمانکی چهسپارو جنگیر.
هُوَ دایه زنی نایه تی (٥٨): ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾
نایه تمکه:

- له (ابن عباس) هوه دهگیرنهوه، دهلیت:
کاتیک پیغمبری خوا (ع) (مکه یی
نازادکرد بانگی عثمان) ی کوپی
(طلحه) ی کرد، کاتیک هات پی ای وت:
کلیله کهم بو بهینه، نهویش بزی مینا،
کاتیک دهستی بلاوکردهوه بیداتی (عباس)
ههستاو وتی: باوک و دایکم بهفیدات بی
نه ی پیغمبری خوا (ع) شو کلیله و
ناودیزی حاجیان بده بهمن، عثمان) همر

کهگوئی له (عباس) بوو توند دهستی نوقاند، پیغمبری خواش (ع) فهرمووی:
(عثمان) کلیله کهم بهدی، نهویش وتی: فهرموو بهوپی پاریزگاری خواوه، نجا پیغمبری (ع)
ههستاو (کعبه) ی کردهوه، پاشان هاته دهرموو تهوافی کرد بهدوری (بیت) دای نجا (جبریل)
دابه زنی و چارمنووسی کلیله که ی بو دیاری کرد، پیغمبری خواش (ع) بانگی عثمان) ی کوپی
(طلحه) ی کردو کلیله که ی پی دای وتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ أَنْ تُؤَدُّوا الْأَمَانَاتِ إِلَىٰ أَهْلِهَا﴾ دایه زاند.
له (ابن جریج) هوه دهگیرنهوه، دهلیت: هم نایه ته سهبارت به عثمان) ی کوپی (طلحه) دابه زنی،
پیغمبری خوا (ع) کلیلی (کعبه) ی لیوهرگرت، جووه نیو (کعبه) و کاتی هاته دهرموو هم
نایه تی دهویندومو نهوجا عثمان) ی بانگ کردو کلیله که ی پیذا، همرهوا، دهلیت: (عمر) ی
کوپی (خطاب) دهلیت: کاتیک پیغمبری خوا (ع) هاته دهرموو له (کعبه) دایک و باوک بهفیدای
بیت هم نایه ته ی خویندومو پیشتر گویم ئی نهبوو بیخوینیتنهوه. منیش دهلیم: روکه شنی هم
نایه ته نهوه دهرده خات لهناو (کعبه) دابه زبووه.

هُوَ دایه زنی نایه تی (٥٩): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ؕ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ نایه تمکه:

- (بخاری) و فهرمووده گیرمروه کانی دیکه دهگیرنهوه، له (ابن عباس) هوه دهلیت: هم نایه ته
سهبارت به (عبدالله) ی کوپی (هذافه) ی کوپی (قیس) دابه زیوه، کاتیک پیغمبری خوا (ع) -

[۷۱] ﴿فَتَنَّهُ﴾ به لاو تاقی کردنهوه.

[۷۵] ﴿حَلَسَتْ﴾ به سمرچوو. ﴿أُمِّهِ﴾

صدیقه: ﴿داکیکیشی زور خواهرستبوو.

* پیغمبر (ﷺ) ده لهر مویت: ((ثایا

گه وره ترین گوناختان پی را بگه مه نم؟

گه وره ترین گوناخ بریتیه له: هاو هل

په میدا کردن بۆ خواو، نازار دانی دایک و

باوک)) لهو کاته دا پیغمبر (ﷺ) ئه مهی

فرموی پالی دابووه، خواجا دانیش و

وتی: ((هر وهما قسهی به تالو پووج له گهل

گهواهی دانی درو)) به رد هوم ئه مهی

ده کوته وه تا گوتمان: خوزگه یا بی دهنگ

دهبوو. [مطلق علیه].

- ناردی له گهل تیممک له یارندا.

هوی دایم زنی ئه یهتی (۶۰): ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ

يَزْعُمُونَ﴾ ئه یه ته که:

- له (ابن عباس) هوه ده گه پنه وه، ده لیئت:

(ابو بردة) (السلمی) قه شه بوو دابووهی

ده کرد له نیوان جووله که کاند، همرکات

جیاوازی به کو تایه ته نیوانیان، دواتر

هه ندیک له موسولمانان بۆ هه مان مه به ست

چو نه لای، خوا ی گه وره ش ئایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِإِسْمَاءَ وَتُورِيقَةَ

دایم زنی، هه وهما له (ابن عباس) هوه ده گه پنه وه، ده لیئت: (جلاس) کوپی (صامت) و (معهذب) کوپی

(قشیر) و (رافع) کوپی (زید) و خه لکینکیش بانگه شهی ئه یه سلامه تی یان ده کرد، پیوانیک

له موسولمانان که له نیو هه وه که ی خویاندا بوون جیاوازی که وه نیوانیان بانگیان کردن تا به چن

بۆلای پیغمبر (ﷺ)، به لاهم ئه وان بانگیان کردن بۆلای قه شه نه زانه کان، خوا ی گه وره ش

ئایه تی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ﴾ دایم زنی. (ابن جریس) له (شعبی) هوه ده گه پنه وه، ده لیئت:

له نیوان پیوانیک جووله که بوو وودا ناکوکی هبوو، جووله که که وتی: بابچن بۆلای

هاو ئایان خوت یان بۆلای پیغمبر (ﷺ) چونکه ده یزانی به رتیل و مرنا گرت له کاتی

دابووهی دا، ئنجا جیاوازی که وه نیوانیان، له سمر هوه پنه کوته چن بۆلای قه شه یه کی

(چو هینه) له وس له ئایه ته ناز لبوو.

هوی دایم زنی ئه یه تی (۶۵): ﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾ ئه یه ته که:

- هه ر شه ش پیشتیوانی فرموده له (عبدالله) کوپی (زبیر) هوه ده گه پنه وه، ده لیئت: (زبیر)

له گهل پیوانیک له پیشتیوانه کان بوو به هه رایان له سمر ئاوه یانان، پیغمبر (ﷺ) خواش (ﷺ) فرموی:

ئاوی خوت بگرمو پاشان ئاوه که به رید هه وه بۆ دراوسیه که، پیوا که کش وتی: بۆیه واده لیئت

چونکه پوراته؟ ئنجا په نگه پیغمبر (ﷺ) خوا (ﷺ) گوژاو فرموی: (ئاوی خوت بگرمو، پاشان-

وَحَسِبُوا أَنَّا لَآتُونَكَ فِتْنَةً فَهُمْ مُوَاعِنُونَ تَابَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَصَمُوا كَبُرَتْ نَبَهُمْ وَاللَّهُ بِصِرِّهِمْ بَاطِلُونَ ۝ ٧١. لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ وَقَالَ الْمَسِيحُ بَنِي إِسْرَءِيلَ اعْبُدُوا اللَّهَ رَبِّي وَرَبَّكُمْ إِنَّهُ مَن يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللَّهُ عَلَيْهِ الْجَنَّةَ وَمَأْوَاهُ النَّارُ وَمَا لِلظَّالِمِينَ مِن أَنْصَارٍ ۝ ٧٢. لَقَدْ كَفَرَ الَّذِينَ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ ثَالِثُ ثَلَاثَةٍ وَمَن مِن آلِهِ إِلَّا إِلَهٌ وَاحِدٌ وَإِن لَّمْ يَتَنَبَّأُوا عَمَّا يُفْكِرُونَ لَيْسَ مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ ٧٣. أَفَلَا يَتُوبُونَ إِلَى اللَّهِ وَيَسْتَغْفِرُونَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ۝ ٧٤. مَا الْمَسِيحُ ابْنُ مَرْيَمَ إِلَّا رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِن قَبْلِهِ الرُّسُلُ وَأُمُّهُ صِدِّيقَةٌ كَانَا يَاكُلَانِ مِنَ الطَّعَامِ أَنْظَرَكِيكَ بَيِّنٌ لَهُمْ أَلَايَتُهُ ثُمَّ أَنْظَرَهُنَّ يُوَفِّقُوكَ ۝ ٧٥. قُلْ أَعْبُدُوا مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَكُم ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَاللَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ ٧٦

سوورەتی (المائدة) جزمی (۶)

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

[۷۷] ﴿لَا تَقُولُوا﴾: زیاده‌روی ممکن.

﴿أَهْوَاءَ قُصُومٍ﴾: حەزەو شەرەزوی

سەرکردەکانی پیشوو. ﴿سِوَاءَ السَّبِيلِ﴾:

ریگەیی راست. [۸۰] ﴿يَتَوَلَّوْنَ﴾:

مەبەست پێی پشتگیری موشریکەکانە

دژ بە پیغمبەری خوا (ﷺ). ﴿سَخَطٌ﴾:

غەشم و قەین و تورەبوون.

[۸۱] ﴿فَاسِقُونَ﴾: ئەوانەی دەرچوون

لەئایەنەکیان. [۸۲] ﴿فَاسِقِينَ﴾:

سەرکردەو پیشەوایانی ئایینی

مەسیحی. ﴿رَهَابًا﴾: ئەوانەی دابراون

بۆ بەندایەتی و خۆیان بۆ تەرخان

کردوو (چەلەکیشەکان).

* پیغمبەری خوا (ﷺ) دەفرمویت:

((یەکەجار کەلێن و ناتەواوی کەوتە

پێژەکانی (بنی اسرائیل) هەو ئەوەیو گەر

پیاویکیان یەکیکی دیکەیان بپینایە

لەسەر حالێک ئەوا رووی تێدەکردو پێی

دەگوت: فلانەکەس لەخوابتسەو، دەست

بەرداری ئەو کردارە ببە چونکە هەڵاڵ نەیی،

پاشان بۆ بەیانی چاوی پێدەگەوتو هەر لەسەر

هەمان کارو پیشە دەیبینی بەلام غیری ئیمانی نەیدەگرت کەوا ئێی دورو بکەیتەمو نان و

ئاوی شەخوات و لەگەڵیدا دانەنیشیت، کاتێک ئەمە ببو بەپیشەیان ئەوا پەرەمردگار دڵی

هەندیکیان هەڵکەند لەهەندیکێ دیکەیان و فرموی: ﴿لَعَلَّ الدِّينَ كَفَرُوا مِنْ سِيِّئِ اسْرَائِيلَ﴾ هەتا

﴿فَاسِقُونَ﴾ پاشان فرموی: سوێندبیت بەخوا یا فرمان بەچاکەدەکن و ریگری لەخراپەو،

دەستی ستمگار دەگرن و سۆزو بەزمیی دەجووڵێن بۆ حەق و رەواو لەبەرچاوی شیرین دەکەن،

یاخود خۆی گەورە دلتان هەڵدەکن بەرانبەر بەیەک و دواتریش ئیووش وەك ئەوان بەر نەفەوت

دەکەن.))

قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا تَغْلُوا فِي دِينِكُمْ غَيْرَ الْحَقِّ
وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ قَوْمٍ قَدْ ضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَأَصْلُوا
كَثِيرًا وَضَلُّوا عَنْ سَوَاءِ السَّبِيلِ ﴿٧٧﴾ لُعِنَ الَّذِينَ
كَفَرُوا مِنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَى لِسَانِ دَاوُدَ وَعِيسَى
ابْنِ مَرْيَمَ ذَلِكَ بِمَا عَصَوْا وَكَانُوا يَعْتَدُونَ ﴿٧٨﴾
كَانُوا لَا يَتَنَبَّهُونَ عَنْ مُنْكَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ
مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٧٩﴾ تَرَى كَثِيرًا مِنْهُمْ
يَتَوَلَّوْنَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَيْسَ مَا قَدَّمَتْ لَهُمْ أَنفُسُهُمْ
أَنْ سَخَطَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَفِي الْعَذَابِ هُمْ خَالِدُونَ ﴿٨٠﴾
وَلَوْ كَانُوا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِآتِ وَمَا تُرَكَّ إِلَيْهِ
مَا اتَّخَذُوهُمْ أَوْلِيَاءَ وَلَئِنْ كَثِيرًا مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿٨١﴾
لَتَجِدَنَّ أَشَدَّ النَّاسِ عَدَاوَةً لِلَّذِينَ ءَامَنُوا الْيَهُودَ
وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذِينَ
ءَامَنُوا الَّذِينَ قَالُوا إِنَّا نَصْرُكَ ذَٰلِكَ بِأَنْ مِنْهُمْ
قَبِيلٌ مِنْهُمْ وَهُمْ كَانُوا أَكْثَرًا لَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿٨٢﴾

پاشان بۆ بەیانی چاوی پێدەگەوتو هەر لەسەر
هەمان کارو پیشە دەیبینی بەلام غیری ئیمانی نەیدەگرت کەوا ئێی دورو بکەیتەمو نان و
ئاوی شەخوات و لەگەڵیدا دانەنیشیت، کاتێک ئەمە ببو بەپیشەیان ئەوا پەرەمردگار دڵی
هەندیکیان هەڵکەند لەهەندیکێ دیکەیان و فرموی: ﴿لَعَلَّ الدِّينَ كَفَرُوا مِنْ سِيِّئِ اسْرَائِيلَ﴾ هەتا
﴿فَاسِقُونَ﴾ پاشان فرموی: سوێندبیت بەخوا یا فرمان بەچاکەدەکن و ریگری لەخراپەو،
دەستی ستمگار دەگرن و سۆزو بەزمیی دەجووڵێن بۆ حەق و رەواو لەبەرچاوی شیرین دەکەن،
یاخود خۆی گەورە دلتان هەڵدەکن بەرانبەر بەیەک و دواتریش ئیووش وەك ئەوان بەر نەفەوت
دەکەن.))

- ئاوێکە بگەرەو تا لەجۆگەو دێراوەکەدا مۆل دەبیت، پاشان ئاوێکەینە بەدرلو سیگەت.
لەم دەستەواژەیشدا ئەوادو مریە دەرکەوت کەما ف لای (زبیر) بوو، سەرەتاش پیغمبەری
خوا (ﷺ) رێنۆمایی یەکی کردن سوودی هەموویانی تێدا بوو، ئنجا (زبیر) وتی: وایزەم
نایەتی: ﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ﴾ سەبارەت بەو دابەزی. (طبرانی)
لە (کعبی) داو، (حمیدی) لە (مسند) کەیدا لە (ام سلمة) هەو دەگێژنەو، دەلیت: (زبیر) شکاتی
لە پیاویک کرد لە لای پیغمبەری خوا (ﷺ) پیغمبەرش (ﷺ) حەقی دا بە (زبیر) و کاپرایی
(انصاری) وتی: بۆیە پیغمبەر ئاوی وتوو چونکە (زبیر) پورزایەتی، ئنجا نایەتی ﴿فَلَا وَرَبِّكَ-

[۸۳] ﴿تَقِصُّ﴾: پېر له فرميسك، تا

له قمر اغه كانى يـهوه ديتـه دهر.

﴿الشـاهدين﴾: داد پېر وهران

له باور داران، نهوانى گهواى دهن

له سمر خلكى له پوښى دواييدا.

[۸۴] ﴿وَمَنْ لَنَا﴾: چ شتيك ريگان

لى ده گريـت. [۸۵] ﴿فَأَنابَهُمْ﴾: پاداشتى

دانه وه. [۸۷] ﴿لَا تُحَرِّمُوا﴾: حرامى

ممكن. ﴿طـيبـات﴾: نهوى به لای

نهفسه وه خوشه و دل نار مزوى

دهكات. ﴿لَا تَقْتُلُوا﴾: مهيشكینن نهو

سنور دانهى بۆتان ديارى كراوه.

[۸۹] ﴿الْفـو﴾: نهوى بى مبهست

به سمر زماندا ديت. ﴿عَقْدْتُمُ الْاِيمان﴾:

چه سپارو جينگيتان كړدوه.

﴿كفارتـه﴾: نهو كړداريه كه به هويه وه

شوينه وارى گونا مه كه ناهيليت. ﴿مـن

اوسط﴾: بى زياده وړى له چروكى و

دهست بلاوى. ﴿تـخـريـر رقبـه﴾: نازا د كړنى بهنده يه كى كويله كراو. ﴿احفظوا

ايمانكم﴾: سويند مه خو بېى هويه كى گوره.

وَإِذْ أَسْمِعُوا مَا أُنزِلَ إِلَى الرَّسُولِ فَرَأَى أَصْحَابَهُمْ يَقِصُّونَ
الذِّمَّ مَعَ مَنَافِقٍ يَقُولُونَ رَبَّنَا آمَنَّا فَاكْتُبْ مَعَ
الشَّاهِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَمَا لَنَا لَا نُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَمَا جَاءَنَا مِنَ الْحَقِّ
وَنَطْمَعُ أَنْ يَدْخُلَنَا رَبَّنَا مَعَ الْقَوْمِ الصَّالِحِينَ ﴿٨٤﴾ فَأَنابَهُمُ
اللَّهُ بِمَا قَالُوا جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
وَذَلِكَ جَزَاءُ الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٥﴾ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِعَاقِبَتِنَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْحَرِيمِ ﴿٨٦﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا
لَا يُخَرِّمُوا طَيِّبَاتٍ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ وَلَا تَسُدُّوا بَابَ اللَّهِ
لَا يُحِبُّ الْمُتَعَبِينَ ﴿٨٧﴾ وَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ حَلالًا طَيِّبًا
وَأَتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ ﴿٨٨﴾ لَا يُؤَاخِذُكُمُ اللَّهُ
بِالْفُتُورِ آمَنْتُمْ وَلَكِنْ يُؤَاخِذُكُمْ بِمَا عَقَّدْتُمُ الْأَيْمَانَ
فَكَفَرْتُمْ بِهِ إِطْعَامَ عَشْرَةِ مَسْكِينٍ مِنْ أَوْسَطِ مَا تُطْعَمُونَ
أَهْلِيكُمْ أَوْ كَسْوَتَهُمْ أَوْ خَيْرٌ مِنْ رِقَبَةٍ لِمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيَامًا
تَلْتَمِزُوا أَيْامَ ذَلِكَ كَفَرْتُمْ آمَنْتُمْ إِذَا حَلَلْتُمْ وَأَحْفَظُوا
أَيْمَانَكُمْ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ آيَاتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٨٩﴾

*چند كسيك هاتن يو خزمهت پيغه مېرى خوا(۸۳) و پرسياريانكرد له خيژانه كانى سهاره
بمبندايه متى پيغه مېر به نهينى، دواتر يه كيكيان وتى: هرگيز من ژن ناهيندو، يه كيكي ديكهش
وتى: منيش گوشت ناخوړو، يه كيكي تر ميشان وتى: هرگيز له سمر چينگ ناخوړو، پيغه مېرى
خواس(۸۴) فرموى: ((نازانم هوى چي يه كومه ليك ودهايان وتوره، من نويز دهمكو دهنووم،
به پوښو دهمو به پوښو ناهم، هرومه ژنيش دهمين، هر كسيش له سوننه متى من لايدات نهو
له من نويه)).

[رواه مسلم].

-لا يؤمنون﴾ دابه زى نه مش (مرسل) يكي (غريب) هو له پوتى سهنده كيدا (ابن لهيعة) هيه،
به لام (شاهد) يكي هيه كه (رحيم) له (تفسير) ده كيدا ده گيرتـه وه، له ريگى (عتبه) ي
كوبى (ضمرة) وه نهو يش له باوكى يه وه. (ابن جرير) له (سدى) وه ده گيرتـه وه، ده ليت: كاتيك-

سورته (المائدة) جزئی (۷)

سورة المائدة

المائدة

[۹۰] ﴿الْحُمُرُ﴾: هممو سرابیکی

سرخوش کمر. ﴿الْبِیَاضُ﴾: قوما

به هممو جوړه کانی یوه. ﴿الْأَنْصَابُ﴾:

چهند بهر دیک موشریکه کان قوریانی

یان له لاده کرد. ﴿الْأَرْلَامُ﴾: شتیکه ومک

یانسیب وزار. ﴿رَجَسَ﴾: هممو شتیکی

قیزه ون بهر جهسته بیت یان معنه وی.

﴿فَاجْتَنِبُوهُ﴾: دورویکه ونه وه نو وازی

لی بینن. [۹۱] ﴿يُوقَعُ﴾: دروستی بکاو،

بهینیت هدی. ﴿الْعِدَاوَةُ﴾: دوو بهر هدی و

جیا وازی. ﴿الْبَغْضَاءُ﴾: هق لیبون.

﴿يَصُدُّكُمْ﴾: لاتانده داو ریتان

لی ده گریخت. [۹۳] ﴿جُنَاحٌ﴾: گوناو

نار هه تی. ﴿فِيْمَا طَعَمُوا﴾: له وهی

خوار دورویانته وه له عاره ق پیش حرام

بوونی. ﴿اتَّقُوا﴾: بریتیه له خو پاراستن

له گوناو بهر ز بوونه وه به پله کانی

ته قوادا. [۹۴] ﴿لِيَلْزَمَكُمْ﴾: تاقیتان

ده کات وه. ﴿الصَّيْدُ﴾: بریتیه له وهی پاوده کریخت له نازه لی کیوی.

ایدیکم. ﴿بِهِدَسْتَانِ﴾: ده دیگرن. ﴿وَرَمَحُكُمُ﴾: بهر مه کانتان. [۹۵] ﴿حَرَمٌ﴾: بریتیه له نحران

بهستن بؤ جهج یا عمره. ﴿التَّعْمُّ﴾: نازه ل (وشت و مانگاو مهر و بز). ﴿دَوَا عَدَلٍ﴾

منکم. ﴿دَوَا كَسَى﴾: داد بهر وه له خوتان. ﴿هَدْيَا بَالِغِ الْكِبَرِ﴾: شو نازه له یه

که ده به خشریت و ده بریتیه حرم وه، هر له وهی سر ده بریت. ﴿عَدَلٌ دَلَسٌ﴾: هاوای

نه ویئت. ﴿وَبَالَ أَمْرُهُ﴾: خراپی سر نه نجاسی کرده وه کانی.

* پیغه مبری خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((له وهی که میکی مرقف سرخوش بکات شو حرامه)).

[[رواه احمد]].

* مهروما ده فرمویت: ((هممو سرخوش که مرک میمو، هممو سرخوش که رنکیش حرامه)).

[[رواه مسلم]].

- نایه تی ﴿وَلَوْ آتَا كِتَابًا عَلَيْهِمْ أَنْ اقْتُلُوا أَنْفُسَكُمْ أَوْ اقْتُلُوا مَنْ دَلَّكُمْ مَا فَعَلُوهُ إِلَّا قَلِيلٌ مِنْهُمْ﴾: دابهی

(ثابت) ی کوری (شماس) و پیاویک له جووله که کان شانازی یان کردی پیاوه جووله که مک و تی:

سویند بی به خوا بهر وه دگار به پیویستی گیرا له سرمان هتا خو مان کوشت، (ثابت) پیش -

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْلَامُ رِجْسٌ
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ۚ وَلَا تَطِغُوا
اللَّهُ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاعْزُرُوا إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَيَّ
رَسُولُكَ الْبَلِّغُ الْعَلِيْنُ ۚ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ بِحَسَنَاتِهِ
ۙ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْلُوَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تِلْكَ
أَيَّدِيكُمْ وَرَمَحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ الْعَلِيْبُ فَمَن أَعَدَّ بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ لِّمَن قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
يَحْكُمُ بِهِ دَوَا عَدَلٍ مِنْكُمْ هَدْيَا بَالِغِ الْكِبَرِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعْمًا
مَسْكِينٍ أَوْ عَدَلٌ ذَلِكُ صِيَامًا لِّدَوَقِ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْقِصَارٍ ۝

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ وَالْمَيْسِرُ وَالْأَنْصَابُ وَالْأَرْلَامُ رِجْسٌ
مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۚ إِنَّمَا يُرِيدُ
الشَّيْطَانُ أَنْ يُوقِعَ بَيْنَكُمُ الْعَدَاوَةَ وَالْبَغْضَاءَ فِي الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ
وَيَصُدَّكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَعَنِ الصَّلَاةِ فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْهَوُونَ ۚ وَلَا تَطِغُوا
اللَّهُ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَاعْزُرُوا إِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا إِنَّمَا عَلَيَّ
رَسُولُكَ الْبَلِّغُ الْعَلِيْنُ ۚ لَيْسَ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ جُنَاحٌ فِيمَا طَعَمُوا إِذَا مَا اتَّقَوْا وَآمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ ثُمَّ اتَّقَوْا وَآمَنُوا ثُمَّ اتَّقَوْا وَأَحْسَنُوا وَاللَّهُ بِحَسَنَاتِهِ
ۙ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لِيَسْلُوَكُمْ اللَّهُ بِشَيْءٍ مِّنَ الصَّيْدِ تِلْكَ
أَيَّدِيكُمْ وَرَمَحُكُمْ لِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَخَافُهُ الْعَلِيْبُ فَمَن أَعَدَّ بَعْدَ
ذَلِكَ فَلَهُ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْتُلُوا الصَّيْدَ
وَأَنْتُمْ حُرْمٌ وَمَنْ قَتَلَهُ مِنْكُمْ مُتَعَمِّدًا فَجَزَاءٌ لِّمَن قَتَلَ مِنَ النَّعْمِ
يَحْكُمُ بِهِ دَوَا عَدَلٍ مِنْكُمْ هَدْيَا بَالِغِ الْكِبَرِ أَوْ كَفَرَةٌ طَعْمًا
مَسْكِينٍ أَوْ عَدَلٌ ذَلِكُ صِيَامًا لِّدَوَقِ وَبَالَ أَمْرِهِ عَفَا اللَّهُ عَمَّا
سَلَفَ وَمَنْ عَادَ فَيَنْقِمُ اللَّهُ مِنْهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ ذُو انْقِصَارٍ ۝

المزاج

سورة السائدة

[۹۶] ﴿المسيارة﴾: بوق گشت کاران.

﴿نَحْشُرُوكَ﴾: بىرىتىپە لەكۆكردىنەوهى

خَلَقَ لَكُمْ قِيَامَهُ تَدَا [٩٧] ﴿قِيَامًا لِلنَّاسِ﴾ :

نہوہی بہ ہویہوہ کارہ کانیان نہ حیثہ

سرو حالیان باشند کات. (الهدی):

بہو نازہ لانہ دھوتریت؛ کہ دھیرینہ

کہ عہدہ لہوی سردہ برین۔ (القائد):

ٺهرو ملوانڪانه ي دهڪريڻه گهر دني ٺهو

ناژەلانى دەبرين بۆ (كەعبە) و لەوى

سردھپرین. [۹۹] (البـلاع):

راگه یاندن. ﴿تبدون﴾: ناشکرای دهکن.

﴿نکتموں﴾: یہ نہانی دھکے۔

[۱۰۳] ﴿بَحْرَةٌ﴾: وِشْتَرِکْ یَنَبْج جَار

زانیّت، دوا مہمیں سکی نیپریت،

سورہتی (المائدة) جزمی (۷)

سُورَةُ الْمَائِدَةِ

الْمَائِدَةِ

وَإِذْ قِيلَ لَمَنْ تَعْبُدُونَ قَالَ نَعْبُدُ رَبَّنَا وَلَكُنَّا وَإِلَىٰ الرُّسُلِ قَالُوا حَسْبُنَا مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ ءَابَاءَنَا وَكُنَّا لَكُمْ لَا يَعْلَمُونَ
شَيْئًا وَلَا يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٠٤﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَصْرَبْكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَىٰ لِلَّهِ مَرْجِعُكُمْ جَمِيعًا فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٠٥﴾ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا شَهِدُوا بَيْنَكُمْ إِذَا حَضَرَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ حِينَ الْوَصِيَّةِ اثْنَانِ ذَوَا عَدْلٍ مِّنْكُمْ أَوْ ءَاخَرَانِ مِّنْ غَيْرِكُمْ إِن أَنتُمْ ضَرَيْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَاصْبِرْكُمْ مُّصِيبَةُ الْمَوْتِ تَحْسِبُوهمَا مِن بَعْدِ الْفَسَادِ
فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ إِنِ ارْتَبْتُمْ لَا تَشْرِي بِمُسْتَهْنَأٍ وَكَانَ ذَاقُوا وَلَا تَنْكُثُوا شَهَدَةُ اللَّهِ إِنَّا إِذَا لَمِنَ الْأَثَمِينَ ﴿١٠٦﴾ إِن عَرَفْتُمْ أَنَّهُمَا اسْتَحَقَّا إِنَّمَا فَتْرَانِ يَوْمَئِذٍ مَّقَامُهُمَا مِنَ الَّذِينَ اسْتَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْأَوْلٰئِىْنَ فَيُقْسِمَانِ بِاللّٰهِ لَشَهِدْنَا أَحَقُّ مِن شَهِدْتُمَا وَمَا أَغْتَدَيْنَا إِنَّا إِذَا لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ ذَلِكَ أَذَقْنَا أَن يَأْتُوا بِالشَّهَدَةِ عَلَىٰ وَجْهٍ أَوْ يَخَافُونَ أَن تُرَدَّ أَيْمَانُ بَعْدَ آيَتِنَا وَءَاتُوا اللَّهَ وَأَسْمِعُوا وَلِلّٰهِ يُهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ﴿١٠٨﴾

[۱۰۴] ﴿حَسْبُنَا﴾: به سمانه.
[۱۰۵] ﴿عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ﴾: مسورین
لهسر چاکه ی خوتان. [۱۰۶] ﴿ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ﴾: سه فترتان کورد.
﴿تَحْسِبُوهمَا﴾: رنجان ی نه گرن
لهمهلاتن. ﴿ارْتَبْتُمْ﴾: دو دلتن یی.
﴿لَا تَشْرِي بِهِ غُلًّا﴾: سویند ناگورینوه
به شتی که له دنیا. ﴿أَثَمِينَ﴾: سرپیچی
کمر. [۱۰۷] ﴿غُثْرًا﴾: پی ی زانرا.
﴿أُولَئِیْنَ﴾: خزمه نزیکه کانی
مردوو. ﴿لَشَهِدْتُمَا﴾: نه سوینده ی
خوار دو مانه. [۱۰۸] ﴿إِنِّی﴾: نزیکتره.
﴿عَلَىٰ وَجْهِهَا﴾: لهسر شیوه ی
راسته قینه ی خوی.

* له یوه کری صدیق ﴿﴾ ده فرمویت:
خه لکینه ئیوه نایمتی: ﴿يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا عَلَيْكُمْ أَنْفُسُكُمْ لَا يَصْرَبْكُمْ مَنْ ضَلَّ إِذَا اهْتَدَىٰ﴾
ده خویندنوه، منیش گویم له پیغه مبری
خوا بوو ﴿﴾ ده فرموو: ﴿تَنْكُثُوا شَهَادَتَكُمْ﴾

سته مکاریکیان بینو و ده ستیان نه گرت همتا ستم نه کات لهوا نزیکه په روه دگار سزا داببارینتیت بهسر هموویندا). (ابودلودو) (الترمذی) و (النسائی).

- خواش ﴿﴾ بی دهنگ بوو، همتا (جبریل) دابهزیو نایمتی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ هی هینا بوی. (ابن ابی حاتم) له (مسروق) هوه ده گنیزتسه، ده لیت: یارانی پیغه مبر ﴿﴾ و تیان: لهی پیغه مبر ی خوا خوار یاری لهوین هر گیز لیت جیهانه بینوه، چونکه هرکات تو وهفات بکیت لهوا بهر زده کړیتسه هوه لهوسا ئیمه تو نایبین، په روه دگاریش نایمتی: ﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ وَالرَّسُولَ﴾ نازل کړد. له (عکرمه) شهوه ده گنیزتسه، ده لیت: لارو که هات بو خرمه تی پیغه مبر ی خوا ﴿﴾ و وتی: لهی فرستادو نیردراوی خوا، له دنیا دا خوا چاوی گه شو و روون کړدوین به دیداری تو، به لام له قیامتدا تو نایبین، تو له بهمه شتدا له برترترین پله دا ده بیت، خوا ی گهر وش ثم نایمتی دابهزان، پیغه مبر ی خواش ﴿﴾ فرموی: تو له گهل مندا ی له بهمه شتدا گهر خوا ویستی لهسر بیت.

هوی دابهزنی نایمتی (۷۷): ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾ نه لمتکه:

- (نسائی) و (حاکم) له (ابن عباس) هوه ده گنیزتسه، ده لیت: (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) و چهند هاولیک ی هاتن بو لای پیغه مبر ی خوا ﴿﴾ و تیان: لهی پیغه مبر ی خوا ئیمه کاتی -

[۱۱۰] ﴿رُوحُ الْقُدُسِ﴾: جو پرئیل

سهلامی خوی لهسر. ﴿فِي الْمَهْدِ﴾:

لهسر لانکه پینش هاتنه قسه.

﴿كَهَلًا﴾: لهکاتی کاملی و بهمزیدا.

﴿غَلَوُ﴾: وینه کیشان و داهینان.

﴿الاکمه﴾: کویری زکامه. ﴿الابصر﴾:

گهری. [۱۱۱] ﴿الحوارین﴾: هاوړو و

دوستانی عیسا (سهلامی خوی

لهسرینت). [۱۱۲] ﴿هَلْ يَسْتَطِيعُ﴾: نایا

نه گهر داوا بکسی پیټ دهبه خشیت.

﴿مائدة﴾: خوانیک خواردنی لهسر

ناما دهکربلی.

- موشریک بووین له عزیزمندا بووین، بهلام

کاتیک موسولمان بووین توووشی زهلیلی

هاتین، پیغمبري خواش (ﷺ) فرموی:

من فرما م پیکراوه بهلیخوش بووین و

نیومش کوشتاریان ممکن، کاتیکیش

خوی گهره کوچی هینایه پی بؤ (معدینه)

نوسا فرمائی کوشتاری پیډاو شوونیش

دهستیان گیرایموه، نجا نایهتی: ﴿أَلَمْ نَكُرْ

لِلنَّاسِ

لِلنَّاسِ

يَوْمَ يَجْمَعُ اللَّهُ الرُّسُلَ فَيَقُولُ مَاذَا أُجِبْتُمْ قَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَنْتَ عَلَّمَ الْقُرْآنَ يُوبِخُ ۱۱۰ إِذْ قَالَ اللَّهُ لِيُحْيِي أَبْنَاءَ مَرْيَمَ أَذْكَرٌ نَعْمَ عَلَىٰ عَمَلِكِ وَعَلَىٰ دَلِيلِكَ إِذْ أَبَدْنَاكَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُكَلِّمُ النَّاسَ فِي الْمَهْدِ وَكَهَلًا وَإِذْ عَلَّمْنَاكَ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَالتَّوْرَةَ وَالْإِنْجِيلَ وَإِذْ تَخْلُقُ مِنَ الطِّينِ كَهَيْئَةِ الطَّيْرِ يَأْذِي فَتَنْفُخُ فِيهَا فَتَكُونُ طَيْرًا بِأُذُنِي وَتَبْرَأُ الْأَكْمَهَ وَالْأَبْرَصَ بِأُذُنِي وَإِذْ تُخْسِئُ الْمَوْتَى بِأُذُنِي وَإِذْ كَفَفْتُ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَنْكَ إِذْ جَعَلْتَ لِيُسْرَءِيلَ فَجَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ إِنْ هَذَا إِلَّا أَسَاحُورٌ مُبِينٌ ۱۱۱ وَإِذْ أَذْهَبْنَا إِلَى الْهَوَارِيِّينَ أَنْ أَسْأَلُوا بِرُسُلِي قَالُوا أَمَّا أَشْهَدُ بِأَنَّا مُسْلِمُونَ ۱۱۲ إِذْ قَالَ الْهَوَارِيُّونَ لِيُحْيِي أَبْنَاءَ مَرْيَمَ هَلْ يَسْتَطِيعُ وَتِلْكَ أَنْ يُزِيلَ عَلَيْنَا مَا يَدُّهُ مِنَ السَّمَاءِ قَالُوا أَنفَعُوا اللَّهَ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۱۳ قَالُوا أُرِيدُ أَنْ نَأْكُلَ مِنْهَا وَنَطْمِئِنَّ قُلُوبُنَا وَنَعْلَمَ أَنْ قَدْ صَدَّقُوا وَكَونَ عَلَيْهِمْ مِنَ الشَّاهِدِينَ ۱۱۴

إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ تَقُوا اللَّهَ يَوْمَ يَدْعَاكُمْ

هَوَىٰ دَاهِرِي نِيَمَتِي (۸۳): ﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ﴾ نِيَمَتُهُكَ:

- (مسلم) له (عمر) کورې (خطاب) موه دهگیریتوه، دهلیت: خه لکی یاریان بهورده بهرد دهکردو

بهدهم نهو شمهوه دهمیان وت: پیغمبر (ﷺ) خیزانه کانی ته لاق داوه، منیش لهبردم دهکرای

مزگوت و دستامو بهمهووه دهنگی خوږم هاوړم کېد: خیزانه کانی ته لاق نه داوه، نجا نایهتی:

﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ أَثَرٌ مِنَ الْغَيْبِ أَوْ الْغُوفِ أَذْهَبُوا بِهِ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعُيُنُهُ الَّذِينَ

يَسْتَبْطِنُونَهُ مِنْهُمْ﴾ من هو رایهم هلیتینجاند.

هَوَىٰ دَاهِرِي نِيَمَتِي (۸۸): ﴿فَلَمَّا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ﴾ نِيَمَتُهُكَ:

- (بخاری و) (مسلم و) فرموده گیرموه دهکرای دیکه له (زید) کورې (ثابت) موه دهگیریتوه،

دهلیت: کاتی پیغمبري خوا (ﷺ) هاته دهموه له (معدینه) بؤ غزای (احد و)، کو مایک لهوانه

لهگه لیدا چوونه دهموه گهرانهوه، هاوړه لانی پیغمبري دابهش بوو بووین بهدوو تاقمروه،

تاقمیک دهمیان وت: کوشتاریان دهکین و، تاقمیکیش دهمیان وت: نه خیز. خوی گهرهش

نایهتی: ﴿فَلَمَّا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ فِئَتَيْنِ﴾ دابهزاند. (سعید) کورې (منصور) له (ابن ابی حاتم و)

شعوش له (سعد) کورې (معاذ) موه دهگیریتوه، دهلیت: پیغمبري خوا (ﷺ)

وتاریکی دلو وتی: کی لهوانه بؤ دهلیت کله تازم دهم و جیگه لهوانه دهکانهوه لای -

سوورمتی (المائدة) جزمی (۷)

[۱۱۴] ﴿عِيسَى﴾: یحییٰ خاوسی. ﴿آیة﴾

منك: نیشانه بیت له سر هیزو
دهسه لاتی تهواری توو راستیتی
پیغه مبرایه تی. [۱۱۶] ﴿سحانك﴾:
پاکو و ینگردی بو تو که شستیکی
وابلیم. [۱۱۷] ﴿شہید﴾: چاودیر.

* پیغه مبرای خوا (ع) لهو نایه تی
سپاروت به (ابراہیم) (علیه السلام) هاتوه
﴿رَبُّ الْاَنْبِیَاءِ اَعْزَلَنَّا مِنْ النَّاسِ فَمَنْ يَهْتَدِ﴾
﴿فَاِنَّهُ مُسِي﴾: خویندوه له گهل گوتی
(عیسی) (علیه السلام): ﴿اِنْ نَعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ﴾
﴿عِبَادُكَ وَاِنْ نَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ اَنْتَ الْغَافِرُ﴾
الحکیم﴾: نجبا دهستی بهرز کردموو وتی:
(پرومردگار! نه توه کهم) پاشان دهستی
کرد به کریان، خوا ی که ورمش فرمووی:
(له ی جو بره لیل بچو بو لای (محمد و)
- گهرچی پرومردگارت زانارت له یی بیرسه
بوچی ده گرت؟ (جبرئیل) یش پرسیری کرد
له پیغه مبرای خواو له ویش وه لای ده و
بهو ی گوتی و خواش ناگاداری حال و
باره که بوو، نجبا پرومردگار فرمووی:

سورة المائدة

المائدة

قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ اللَّهُمَّ رَبَّنَا أَنْزِلْ عَلَيْنَا مَائِدَةً مِنَ السَّمَاءِ
تَكُونُ لَنَا عِيدًا لِأَوَّلِنَا وَآخِرِنَا وَآيَةً مِنْكَ وَارْزُقْنَا وَأَنْتَ
خَيْرُ الرَّازِقِينَ ﴿۱۱۴﴾ قَالَ اللَّهُ إِنِّي مَرْسَلُهَا عَلَيْكُمْ فَمَنْ يَكْفُرْ عَذِّبْ
مِنْكُمْ فَإِنِّي أَعَذُّبُ عَذَابًا لَا أَعَذُّبُهُ أَحَدًا مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿۱۱۵﴾
وَإِذْ قَالَ اللَّهُ لِعِيسَى ابْنِ مَرْيَمَ ءَأَنْتَ قُلْتُ لِلنَّاسِ امْكُثُوا فِي
وَأَمِّي إِلَهَيْنِ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالَ سُبْحَانَكَ مَا يَكُونُ لِي أَنْ
أَقُولَ مَا لَيْسَ لِي بِحَقٍّ إِنْ كُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمَ مَا فِي
نَفْسِي وَلَا أَعْلَمُ مَا فِي نَفْسِكَ إِنَّكَ أَنْتَ عِلْمُ الْغُيُوبِ ﴿۱۱۶﴾ مَا
قُلْتُ لَهُمْ إِلَّا مَا أَمَرْتَنِي بِهِ أَنْ أَعْبُدُوا إِلَهًا إِلَهِي وَرَبُّكَ وَكُنْتُ
عَلَيْهِمْ شَهِيدًا مِمَّا دُمْتُ فِيهِمْ فَلَمَّا تَوَفَّيْتَنِي كُنْتُ أَنْتَ الرَّقِيبَ
عَلَيْهِمْ وَأَنْتَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿۱۱۷﴾ إِنْ نَعَذِّبْهُمْ فَاِنَّهُمْ عِبَادُكَ
وَأِنْ نَغْفِرْ لَهُمْ فَاِنَّكَ أَنْتَ الْغَافِرُ الْحَكِيمُ ﴿۱۱۸﴾ قَالَ اللَّهُ هَذَا يَوْمُ
يَنْفَعُ الصَّادِقِينَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنَّاتٌ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۱۱۹﴾
لِلَّهِ مُلْكُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهِنَّ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿۱۲۰﴾

له ی (جو بره لیل) بچو بو لای (محمد و یی بلی): (ئیمه) - واته پرومردگار - رازیت ده که یی
سپاروت به نه توه که و دلت ناشکینن. [رواه مسلم].

خویان؟ (سعدی کوپی (معاد) وتی: نه گهر له نیو (اوس) دابیت لهو دهی کوژینو، خو نه گهر
له ریزی برا (خزرج) به گانیش دابیت لهو فرمان دهریکو چی به چی ده که یی، نجبا (سعدی
کوپی (عبادة) هه ستایه سر پیو وتی: نه و چیت له ی کوپی (معاد) ... گو ی نه یی پیغه مبرای
خوا به یا ... به لای من دزمان تو چیت، پاشان (اسیدی کوپی (حضر) هه ستاو وتی: تو نه ی
کوپی (عبادة) دوو ویت و دوو ویت خوش ده ویت، دوایی (محمدی کوپی (مسلمه) هه ستاو
رووی تی کردن و وتی: خه لکینه بی دهنگ بن، پیغه مبرای خوا سان له او دایه و فرمانان
پی دوات و ئیمش فرمانه که یی چی به چی ده که یی، پرومردگارش نایه تی: ﴿لَمَّا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ﴾
﴿فِتْنَةٌ﴾ دایه رند. (احمد له) (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) وه ده گهر یته وه، دملیت: کوم لیک هاتن
بو خزمتی پیغه مبرای خوا (ع) له (مهدینه) و موسلمان بوون، به لای له شاری (مهدینه) تووشی
دهر دوو نه خوشی به هاتن له گهل تایه کی گهرم که تیکی شکاندن، نجبا له (مهدینه) چوونه
دهر موو چهند هاو لیک پیغه مبر (ع) له دهووی شاری (مهدینه) بیلان و یان پرسین: بوچی
گهرانه و تیان دهر دو نه خوشی له (مهدینه) داباری به سرماندا. لهو نیش و تیان: له ی باشه -

سورهتی (الانعام)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَجَعَلَ الظُّلُمَاتِ
وَالنُّورَ ثُمَّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ۝ هُوَ الَّذِي
خَلَقَكُمْ مِنْ طِينٍ ثُمَّ قَضَى أَجَلًا وَأَجَلٌ مُسَمًّى عِنْدَهُ ثُمَّ أَنْتُمْ
تَمُوتُونَ ۝ وَهُوَ اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ فِي الْأَرْضِ يَعْلَمُ سِرَّكُمْ
وَجَهْرَكُمْ وَيَعْلَمُ مَا تَكْسِبُونَ ۝ وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ
آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝ فَقَدْ كَذَّبُوا أَيُّ آلِهِمْ
لَمْ يَأْتِهِمْ قَبْلُ قَسُوفٌ بِالَّذِينَ أَنْزَلْنَا مَاءً مَكِينًا ۝ أَنْزَلْنَا
مِنْ سَمَاءٍ مَاءً لِيُخْرِجَ بِهِ أَشْجَارًا تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَخْلَقْنَا لَهُمْ مِنْ خَلْقِ
مَاءٍ آخَرٍ مِنْ نَخْلٍ لَوْ أَنْزَلْنَا عَالِيكَ كِتَابًا فِي قُرْطَاسٍ فَلْيُسِّدْ بِهِ رَأْسَهُ
لَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَسْحَابٌ مُبِينٌ ۝ وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ
عَلَيْهِ مَلَكٌ ۖ وَلَوْ أَنْزَلْنَا مَلَكًا لَقُضِيَ الْأَمْرُ ثُمَّ لَا يُنْظَرُونَ ۝

[۱] ﴿جَعَلَ﴾ بهدی هیئان. ﴿بِرَبِّهِمْ
يَعْدِلُونَ﴾: هاو بهش بو پهروردگاریان
دادنه نین. [۲] ﴿ثُمَّ قَضَى أَجَلًا﴾: کاتیکی
دیاریکرای داناوه بو مردن. ﴿جَعَلَ
مُسَمًّى عِنْدَهُ﴾: کاتیکی دیاریکرای بو
زیندو بوونهوه له قیامتدا که تنهها
خوی دهیزانی. ﴿تَمُوتُونَ﴾: گومانان
همیه له زیندو بوونهودا. [۴] ﴿آيَةً﴾:
نیشانو به لگهی بوون و ناشکرایه.
﴿مُعْرِضِينَ﴾: پشت هه لکردن.
[۵] ﴿الْحَقُّ﴾: قورئانی پیروزه. ﴿آيَاتِ﴾:
دهنگ و یاسی پاداشتی کرده و کانیا.
[۶] ﴿قَسُوفٌ﴾: هر نه توهیه که له زمانو
سهرده میکدا. ﴿مَكْسَاهُمْ﴾: سهریان
خستن. ﴿السَّمَاءِ﴾: یاران. ﴿مُدْرَارًا﴾:
لنزمیه که. ﴿أَنْشَأْنَا﴾: بهدیمان هیئا.
[۷] ﴿كِتَابًا﴾: کاغزیکی نووسراو.

﴿قُرْطَاسٍ﴾: هه موو شتی که تییدا بنووسریت. لیتر کاغز بیست یان شتی تر.
﴿فَلْيُسِّدْ بِهِ رَأْسَهُ﴾: ببنیان و دهستیان لیذا. [۸] ﴿لَقُضِيَ الْأَمْرُ﴾: له ناومان دهبردن.
﴿لَا يُنْظَرُونَ﴾: بو ته نه ساتیکیش هه راوش ناگرین.

* پیغه مبری خوا (﴿﴾ دهه رمویت: ((کاتیک پهروردگار بوونهوهری دروست کرد لهسرو
عرشی پیروزی نووسی: ((لینورد میو لیخوش بوونم پیش غشمو قینم کهوتوه)).
[متفق علیه].

پیغه مبری خوا (﴿﴾ دهه رمویت: ((له خوا ترسمو گوی پریلی بکه لهسرو گوی بوویت،
هه کاتیش خراپیه که کرد لهوا خیرا چاکهیه که بهدوایی دا بهینه دهیشواتوهو هه میشهش
به کرداری جوان و شیرین لهگل خملکی دا مامه له بکه)) (رواه احمد و (السنانی) و (الحاکم) و (البیهقی). [

- پیغه مبری خوا پیغه ننگان نییه؟ سه بارت بهوان هه ندیکیان و تیان: دوو بوون،
هه ندیکی تریشیان و تیان: نا... دوو بوونهوون، خوی گهرهش ثایه تی: ﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ
فِتْنًا﴾: دایه زاند. [له اسناد] ی هم ریوایه شهدا (تدلیس) و (انقطاع) بچان همیه.

هو ی دایه زنی نهی (۹۰): ﴿إِنَّا الْبَرِّ نَصْلُونَ﴾: نهیته که:

- (ابن ابی حاتم) و (ابن مردویه) له (حسن) موه ده گنر نهوه، ده لیت: (سراقه) ی کوپی (مالک) ی -

سوره نسی (الانعام) جز می (۷)

۱۲۹

بسم الله الرحمن الرحيم

الحمد لله رب العالمين

[۹] ﴿وَلَلَّيْسْنَا عَلٰیهِمْ مَا يَلْبِسُونَ﴾:

چپواشه كردن و تيكه كسل و پيكه كسل كردنى كاروبار. [۱۰] ﴿لَحَاقًا﴾:

دلبه زين و دموره دان. [۱۱] ﴿عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ﴾: پاشه پوزى به دروخهران.

[۱۲] ﴿كُتِبَ﴾: به پيويست دانان له سمر خوى. ﴿لِيَجْمَعَنَّكُمْ﴾: كوئان ده كاتمه.

[۱۳] ﴿سُكُنَ﴾: وه ستاوه و چيگير بووه. [۱۴] ﴿وَلِيَا﴾: ياريده دمور په نامور.

﴿فَاطِرُ﴾: به ديپننر. ﴿يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ﴾:

روزي به ننده گاني دودات به لام شو روزي نادري. ﴿أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ﴾: به كم

هولدمرم بؤ نايين و نيمان لهم نه ته ويه دا. [۱۵] ﴿عَصِيَّتْ رَبِّي﴾:

سهرينيچي فره مانه گاني په رومردگارم بكه م. [۱۶] ﴿يُضْرَفُ عَنْهُ﴾: نازارو

نه شكه نه جي ئي دور بخري ته مه. ﴿الْفُوزِ﴾: رزگار بوون و به ده سته نيئان.

﴿الْمِينِ﴾: په وون و ناشكرا. [۱۷] ﴿يَسْتَسْكِنُ﴾: توش بكا ت. به ناره حه تي و زيانك

وهك هه ژاري و نه خوشي. ﴿لَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ﴾: كهس ناتواني ت لايبتات و هه لي بگري ت

جگه له خواي گموره. ﴿يَنْصُرُ﴾: نيعمه تيك وهك له ش ساغي و دوله مه ندي.

[۱۸] ﴿الْقَاهِرِ﴾: ده سته لاتدار و حوكمدانه ره. ﴿فَوْقَ عِبَادِهِ﴾: له سمر و به ننده گاني په ويه تي

له تواناو ده سه لاتدا.

* پيغه مبري خوا (ﷺ) ده فرموي ت: ((نزيك و هاوشانين و مژدهش بدن، چونكه هيچ كهس

ناچي ته به هه شته ره به كرداري خوي، هاوه لانيش پرسيان، ناخو توش ئي پيغه مبري خوا؟

وَلَوْ جَعَلْنَاهُ مَلَكًا لَّجَعَلْنَاهُ رَجُلًا وَلَلَبَسْنَا عَلَيْهِمْ مَا يَلْبِسُونَ ۝ وَلَقَدْ أَسْأَلْنَاهُ رُسُلًا مِن قَبْلِكَ فَكَفَّ بِالذِّكْرِ سَجْرًا وَمِنْهُمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۝ قُلْ يَسِرُوا فِي الْأَرْضِ ثُمَّ انظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكْذِبِينَ ۝ قُلْ لِمَن مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ لِلَّهِ كُتِبَ عَلَى نَفْسِهِ الرَّحْمَةُ لِيَجْمَعَ كُتُبُكُمْ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ لَا رَيْبَ فِيهِ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۝ وَلَهُ مَا سَكَنَ فِي الْآلِ وَالنَّهَارِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ الْفُقَرَاءَ وَلَيْسَ الْفَقِيرُ الْفَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ يُطْعِمُ وَلَا يَطْعَمُ قُلْ إِنِّي أُفْرِتُ أَن أَكُونَ أَوَّلَ مَنْ أَسْلَمَ وَلَا تَكُونُ مِنَ الْفَاسِقِينَ ۝ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ۝ مَن يُضْرَفْ عَنْهُ يَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَجِعَهُ وَذَٰلِكَ الْفُورُ الْمُبِينُ ۝ وَإِن يَسْتَسْكِنُ أَهْلُ الْبَيْتِ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يَسْتَسْكِنَ بِغَيْرِ فَوْقَ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَوْقَ عِبَادِهِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝

چونكه هيچ كهس ناتواني ت لايبتات و هه لي بگري ت جگه له خواي گموره. نيعمه تيك وهك له ش ساغي و دوله مه ندي. ده سته لاتدار و حوكمدانه ره. فوق عبادِهِ: له سمر و به ننده گاني په ويه تي له تواناو ده سه لاتدا.

پيغه مبري خوا (ﷺ) ده فرموي ت: ((نزيك و هاوشانين و مژدهش بدن، چونكه هيچ كهس ناچي ته به هه شته ره به كرداري خوي، هاوه لانيش پرسيان، ناخو توش ئي پيغه مبري خوا؟ فرموي: به لي منيش مگر په رومردگار به سوزو به زمي خوي به به خشيت)). [متعلق عليه]. - (مدلجي) قسه ي بؤ كردين و وتي: كاتيك پيغه مبري (ﷺ) ده ركعوت و هات بؤي له وانه ي به شدار بوون له (احدو)، خلكي دمور پشت موسلمان بوون (سراقه) وتي: پريان راگه ياندم گوايه پيغه مبري خوا (ﷺ) ده ميوت (خالد) كوي (وليد) بنيرت بؤ لاي مژده كم (بنس مدليج) منيش هات بؤ خر مه تي و وتي: به حه قئ له نيعمه ت و به خشنده داوات ئي ده كم و ازيان ئي بهينه، نه گهر مژده كي تؤ موسلمان بوون و به نيسلام رازي بوون له وانش موسلمان دهن، خو نه گهر -

[۱۹] ﴿مَنْ بَلَغَ﴾: نهوی بانگهوازی

قورئانی بگاتی تا روزی قیامت.

[۲۰] ﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾: نهوانی

کتیبیان بؤ ناردون که جوله کسو

مسیحی به کائن. [۲۱] ﴿لَا يَقْبَلُ﴾:

پزگاریان نایبت. [۲۲] ﴿غَشْرَهُمْ﴾:

کویان دهکینه وه بؤ لیپر سینه وه

پاداشتدانه ویان. [۲۳] ﴿فَتَتَّبِعُهُمْ﴾:

عوزده کانیان، یا خود سمره ناجمی

بی باوه می یان. [۲۴] ﴿ضَلَّ عَنْهُمْ﴾:

دیار نه ماو، لییان ونبوو. ﴿مَا كَانُوا

يَفْتَرُونَ﴾: نهو درویانی دهیان کرد،

یا خود نهو بتانی دهیان پرسترو

نومیدی شه طاعتیان فی ده کردن.

[۲۵] ﴿اَكْفَى﴾: پهردهیه کی نهستور.

﴿وَقَرَأَ﴾: گوی گرانی. ﴿اَسْطَاطِيرَ

الْاُولٰئِ﴾: پروپاگنده وه باسی نهته وه

رابردوه کانه، کبی به لگو بناغیه.

[۲۶] ﴿يَنْهَوْنَ عَنْهُمْ﴾: قورئانی پیروز له خله کی قده غده کهن. ﴿يَسْأَلُونَ عَنْهُ﴾: خوئیانی

فی دوورده خنه وهو پستی تی ده کهن. [۲۷] ﴿وَقِفُوا عَلَى النَّارِ﴾: ناگریان نیشاندرا یا خود،

دهرگیریان کردن له سر ناگری دوزخ. ﴿تُرَدُّ﴾: گهرانه وه بؤ ژیانی دنیا.

- موسلمان نه بوون نهوا مه لبراردنی مؤزه کی تو زال نایبت به سر یاندا، نجا پیغه مبر

خوا (خالد) دهستی (خالد) ی گرت و تی: برؤ چؤنی دهوئت تاوابکه، خالدیش په یمانیکی له گله دا

به ستن له سر نهوی پشتگیری کس نه کهن دؤ به پیغه مبر (الله) و، خوئنه گهر (قورمیش) موسلمان

بوون نهوانیش موسلمان بین، په روهر دگاریش نایه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَتَرَكْتُمْ وَاَتَتْهُمْ

مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾: نهوانی مهوالیان پی گمیشنبوو پابه ندبوون له سر بلینده کیان. (ابن ابی حاتم)

له (ابن عباس) وه ده گپریته وه، ده لیت نایه تی: ﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ إِلَىٰ قَوْمٍ بَتَرَكْتُمْ وَاَتَتْهُمْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾

سه بارت به (هلال) ی کوپی (مالک) ی (مدلجی) و، (بنی جذیمه) ی کوپی (عامر) ی کوپی

(عبد مناف) دابه زی. مهروها (مجاهد) ده لیت: نه نایه ته سه بارت به (هلال) ی کوپی (عویم)

(اسلمی) ی دابه زی: کله گهل موسولماناندا په یمانیکی به سنبوو، خرزه کانی چوونه ته لای و،

لهویش رقی ده بوویموه لهوی کوشتاری موسولمان وه مؤزه کی خوئی بکات.

قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شِدَّةً ۖ قُلْ اللَّهُ شَهِيدُ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا
الْقُرْآنُ أَنْ لَا تَذَرُكُمْ بِهِ ۚ وَمَنْ بَلَغَ أَهْلُكُمْ لَتَشْهَدُنَّ أَنَّ مَعَ اللَّهِ
إِلَهَةً أُخْرَىٰ قُلْ لَا أَشْهَدُ قُلْ إِنَّمَا هُوَ إِلَهُ وَاحِدٌ وَإِنِّي بَرِيءٌ مِمَّا
تُشْرِكُونَ ﴿١٩﴾ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ
أَبْنَاءَهُمْ ۚ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٠﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ
مِمَّنْ أَفَرَقَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ﴿٢١﴾
وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِجَاعًا نَقُولُ لِلَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّا سَرَفْنَا كُفْرَهُمْ
الَّذِينَ كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ﴿٢٢﴾ ثُمَّ تَرَكُنْ فَنُفِّلْنَاهُمُ الْإِلَآءَ قَالُوا وَاللَّهِ
رَبُّنَا مَا كَانَ لِمَشْرِكِينَ ﴿٢٣﴾ أَنْفَرُ كَيْفَ كَذَّبُوا عَنْهُمْ أَفَسِعَ وَمَضَىٰ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ﴿٢٤﴾ وَمَتَّعْنَاهُمْ مِنْ بَيْنِ غَمٍّ وَجَمْعٍ مَا عَلَنَّا
قُلُوبَهُمْ أَكْثَرُ أَنْ يَفْقَهُوهُ ۚ وَفِي آذَانِهِمْ وَقْرًا وَإِنْ يَرَوْا كُفْلًا يَقُولُ
لَا يَأْتُوا بِهَا حَقًّا إِذْ أَجَاؤُكَ يَحْمِلُونَ كَقَوْلِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ هَذَا
إِلَّا أَسْطُورُ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْهَوْنَ عَنْهُ وَإِنْ
يُهْلِكُونَ إِلَّا أَنْفُسَهُمْ وَمَا يَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ ذُقُوا عَلَى النَّارِ
فَقَالُوا يَلَيْسَ نَارُ اللَّهِ وَلَا كَذِبٌ يُبَيِّنُ رَبَّنَا وَلَئِنْ لَكُنْ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٢٧﴾

سوره نسی (الانعام) جزمی (۷)

سورة الانعام

مكية

[۲۸] ﴿بَدَا لَهُمْ﴾: دهر کموت بویان.

﴿مَا كَانُوا يَحْفَون﴾: نه وهی له مدلی

خویاندا شار د بویانه وه له دنیا دا.

﴿لَعَادُوا لِمَا هُوَ عَنْهُ﴾: ده گرانه وه بو

سهر بی بیا وهری و گومرایسی.

[۳۰] ﴿وَقَفُوا عَلَىٰ رَبِّهِمْ﴾: به بهرمانی خوا

وستننران بو لیر سیننه وه. [۳۱] ﴿لِقَاءِ

الله﴾: به خزمهت پروردگار گه یشتن.

﴿السَّاعَةِ﴾: قیامت، یا خود مردن.

﴿بِقَتْلِهِ﴾: له پیر. ﴿فَرَطْنَاهَا﴾:

که مقرر خه میمان کرد. ﴿أَوْزَارَهُمْ﴾:

گوناهو تاوانه کانیان.

﴿يَزِرُونَ﴾: مه لیده گرن. [۳۲] ﴿لِعِيبٍ﴾:

گهسو گالته. ﴿هُمُ﴾: زابواردن.

[۳۳] ﴿يَجْحَدُونَ﴾: نکولی لیده که نه!!

[۳۴] ﴿مُبْدَلٍ﴾: بگویر. ﴿كَلِمَاتِ اللَّهِ﴾:

بریتیه له بیلینی خوی گموره به وهی

با وهر داران سهر بختات. ﴿نَسِ

الموسلين﴾: هه والی پیغمبران. [۳۵] ﴿كَبُرَ عَلَيْكَ﴾: له سهر دلت گرانه. ﴿نَفَقًا فِي الْأَرْضِ﴾:

خه نه که به زه ویدا. ﴿سَلَامًا﴾: په یزه یه که. ﴿بَايَةً﴾: مو عجزه یه که.

* پیغمبر ی خوا (ﷺ) ده فرموی: ((کاتیک با وهر داران زرگاریان بوو له ناگر له جینگیه کدا له منیوان بهمه شت و دوزخدا گیرده خو، لهوجا دادگری سهارهت بهرسته مانه ی له دنیا دا کردویانه بهرامبر بهیک دیته پیشه وه، بهر دواوم ده مننه وه هتا پاک و بیگرد دهن، پاشان رینگیان پی ده دیت بچه بهمه شت، سونندیت به وهی گیانی (محمد) ی به ده سته، کاتی ده چنه بهمه شت وه به چه شنی شار مزایان له دوزینمو گرتنه بری رنگی مال کانیان له دنیا دا هیهو هیچ کس رنگ و شوینی خوی لی تیک ناچیت)).

هوی دایزینی نایه تی (۹۲): ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ﴾: نایه نه که:

- (ابن جریر) له (عکرمه) وه ده گنیزنه وه، ده لیت: (حارث) ی کوپی (زید) له (بنی عامر) ی کوپی (لوی) بوو، نه شکه نه ی (عیاش) ی کوپی (ابی ربیع) ی ددا به هاوکاری (ابو جهل)، ننجا (حارث) کوچی کرد بو خزمهت پیغمبر (ﷺ) (عیاش) له ناوچه ی (حره) چاوی پی ی کموت، شمشره که ی لی بهر زکردمو کوشتی وایشی دهناسی (کافره)، پاشان هاته خزمهت پیغمبر (ﷺ) پی راگیانند، نایه تی: ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مُتَعَمِّدًا﴾: دابه نی.

- له (عکرمه) وه ده گنیزنه وه، ده لیت: پیایک له پشتیوانه کان برایه کی (مقیس) ی کوپی (صبا) ی کوشت، پیغمبر ی خواش (ﷺ) خوینه که ی داو که سوکاری کوژاوه که ش-

بَلْ بَدَا لَهُمْ مَا كَانُوا يُحْفُونَ مِنْ قَبْلَ وَلَوْ رُدُّوا لَعَادُوا لِمَا هُوَ عَنْهُمْ
وَأَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ ۚ وَقَالُوا أَن هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا وَمَا عَنَّا
يَمْعُوثِينَ ۚ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ يَقُولُ عَلَىٰ رَبِّهِمْ قَالَ أَلَيْسَ هَذَا
بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّنَا قَالَ فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ
ۚ فَذَخِيرَ الَّذِينَ كَذَبُوا لِقَاءِ اللَّهِ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُمْ السَّاعَةُ
بَغْتَةً قَالُوا يَحْسِرُ لِمَا عَلَيْنَا مِنْ ظُلْمٍ فَمَا هُمْ بِيَمْلِكُونَ
أُوزَارَهُمْ عَلَىٰ ظُهُورِهِمْ إِلَّا سَاءَ مَا يَزِرُونَ ۚ وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا إِلَّا
لُغِبٌ وَلَهُوَ وَلِلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذِينَ يُتَّقُونَ أَفَلَا تَتَّقُونَ
ۚ فَذَلِكُمْ أَنَّهُ لِيُحْزَنَ ۚ الَّذِينَ يَقُولُونَ إِنَّا هُمْ لَا يَكْذِبُونَ
وَلَكِنَّ الظَّالِمِينَ يَبْتَئِثُ اللَّهُ بِحَدِيثٍ ۚ وَلَقَدْ كَذَّبَتْ
رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبْرُوا عَلَىٰ مَا كُذِّبُوا وَادُّوا حَتَّىٰ أَنَّهُمْ صَبَرُوا
وَلَا يُبَدِّلُ لِكَلِمَتِ اللَّهِ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ بَنِي إِسْرَءِيلَ
ۚ وَإِنْ كَانَ كَبُرَ عَلَيْكَ إِعْرَاضُهُمْ فَإِنْ اسْتَطَقْتَ أَنْ تَبْنَغِي
نَفَقًا فِي الْأَرْضِ أَوْ سَلَامًا فِي السَّمَاءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِآيَةٍ وَلَوْ شَاءَ
اللَّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَىٰ الْهَدْيِ فَلَا تَكُونُ مِنَ الْخَالِفِينَ ۚ

[۳۶] ﴿يَسْتَجِيبُ﴾: وہ لامی دعا

دہداتوہ۔ ﴿يَسْمَعُونَ﴾: گویندہ گرن بہموش و تینگہ یشتنہوہ۔ ﴿الْمَوْتَى﴾:

مردو (مہبست پیسی بی باوہرہ سرکہ شہ کافہ)۔ [۳۷] ﴿آيَاتِهِ﴾:

موعجزہ یمک۔ [۳۸] ﴿أَمْثَلُكُمْ﴾: چہند کو مہل و نہ توہ یمک۔ ﴿أَمْثَلُكُمْ﴾: وہ ک

فیوہ۔ ﴿مَا فُرُطْنَا فِي الْكِتَابِ﴾: لہ قورنانی پیروزدا ہیچ شہ تیکمان

بہ جینہ میشتوہ۔ [۳۹] ﴿صَمَّ﴾: کمر۔ ﴿بُكْمٌ﴾: لال۔ ﴿الظُّلُمَاتِ﴾: سرنگووم

بوون لہ تاریکایی بی باوہری و نہ زانی و سرکہ شہی و چاولیک سرہی۔

[۴۰] ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾: حالی سرسورہینی خوتانہ پی بلین۔ [۴۱] ﴿آيَاهُ تَدْعُونَ﴾:

تنہا پوودہ کفہ خوی گہورہ بؤ دوعا و پارانہوہ۔ ﴿تَسْئَلُونَ﴾: پشت کوینی

دہخن و لہیری خوتانی دہنہوہ۔

سُورَةُ النِّعَمِ

النِّعَمِ

﴿إِنَّمَا يَسْتَجِيبُ الَّذِينَ يَسْمَعُونَ وَالْمَوْتَى يَبْعَثُ اللَّهُ ثُمَّ إِلَيْهِ يُرْجَعُونَ﴾ ۱۳۶ ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ قَادِرٌ عَلَى أَنْ يُنْزِلَ آيَةً وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ﴾ ۱۳۷ ﴿وَمَا مِنْ دَابَّةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا طَيْرٍ يَطِيرُ بِجَنَاحَيْهِ إِلَّا أُنِمْ أَمْثَلَكُمْ مَا فَرَطْنَا فِي الْكِتَابِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا إِلَيْنَا رُجُوعُهُمْ﴾ ۱۳۸ ﴿وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سُدُّوا بُكْمَكُمْ فِي الظُّلُمَاتِ مَنْ يَشَاءُ اللَّهُ يُعَذِّبُهُ وَمَنْ يَشَاءُ يُعَلِّمُهُ عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ﴾ ۱۳۹ ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابَ اللَّهِ أَوْ أَنْتُمْ السَّاعَةَ أَعْلَمَ اللَّهُ تَدْعُونَ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ﴾ ۱۴۰ ﴿بَلْ آيَاتُهُ تَدْعُونَ فَكُفُّوا مَا تَدْعُونَ إِلَيْهِ إِنْ شَاءَ وَتَسْئَلُونَ مَا تُنْشَرُونَ﴾ ۱۴۱ ﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ أُمَمٍ مِنْ قَبْلِكَ فَآخَذْنَاهُمْ بِالْبَأْسَاءِ وَالضَّرَآءِ لَعَلَّهُمْ يَضُرَّعُونَ﴾ ۱۴۲ ﴿بَلْ قُلُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ نَدْعُوهُ بِالْحَقِّ فَاسْمِعُوا لِقَاءَهُمْ قُلْتُ لَهُمْ فَكُفُّوا أَعْيُنُهُمْ فَوَافِقًا﴾ ۱۴۳ ﴿وَرَبِّكَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ مَا كَانُوا يَعْلَمُونَ﴾ ۱۴۴ ﴿فَلَمَّا سَوَّأْنَا دُكُرَآءَهُمْ فَفَحَصْنَا عَلَيْهِمْ أَنْوَابَ كُلِّ قَوْمٍ﴾ ۱۴۵ ﴿حَتَّىٰ إِذَا فُزِّعُوا بِمَا آوَوْا أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً فَإِذَا هُمْ مُبْلِسُونَ﴾ ۱۴۶

[۴۲] ﴿بِالْبَأْسَاءِ﴾: ٹھوہی توشی مروف دہیئت لہ مال و سرودہتی دا وہ ک دہستکورتی و

ہہڑاری۔ ﴿الضَّرَآءِ﴾: ٹھوہی تووشی مروف دہیئت لہ خودی خویدا وہ ک نازارو

نہخوشی۔ ﴿يَضُرَّعُونَ﴾: گہردن کچ و زہلیل و تہوبہ کاردہن۔ [۴۳] ﴿بِالْبَأْسَاءِ﴾: نازارو

ٹھکہ نجہی ٹیمہ۔ [۴۴] ﴿مَا دُكُرُوا﴾: ٹھوپہندو ناموزگاری یہی فیڑکران۔ ﴿أَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً﴾: لہپر سزمان بہ سرمد باراندن۔ ﴿مُبْلِسُونَ﴾: ناٹومید بوون لہمہ موو خیرو

رہحمہ تیک ؛ وشہی (ابلیس) یش لہوہوہ ہاتوہ۔

- رازی بوون بہورگرتنی، نجا (مقیس) بؤسمہکی ٹایوہ بؤ بکوڑی براکیہی کوشتی، پیغہمہری خواش (ﷺ) فرموی: ((ہرگیز متمانہی پی ناکم لہ لال و حرام دا))، پاشان روضی نازادکردنی (مہکک) کوڑا۔ (ابن جریر) دہلیت: سہارہت بہ (مقیس) ٹم ٹایہتہ نازلبوو ﴿وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنًا مَتَعَدًّا﴾۔

ہوی دہہزنی ٹیمہتی (۹۴): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ ٹیمہکک:

- (بخاری) و (ترمذی) و (ہاکم) و فرمودہ گنہرہوہ کانی دیکہ لہ (ابن عباس) موہ دہگنہوہ، -

سورہ متی (الانعام) جزمی (۷)

الْمَائِدَة

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

فَقُطِعْ دَائِرُ الْقَوْمِ الَّذِينَ ظَلَمُوا وَالْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٤٥﴾
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَخَذَ اللَّهُ سَمْعَكُمْ وَأَبْصَرَكُمْ وَخَمَّ عَلَى قُلُوبِكُمْ
مَنْ إِلَهٌ غَيْرُ اللَّهِ يَأْتِيكُمْ بِهِ أَنْظَرُ كَيْفَ نَصْرُكَ أَأَلَيْسَتْ
شُرُهْمُ بِصِدْقٍ ﴿٤٦﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَنْتُمْ عَذَابُ اللَّهِ
بَغْتَةً أَوْ جَهْرَةً هَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَمَا
رُسُلُ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا مُبَشِّرِينَ وَمُنذِرِينَ فَمَنْ أَمَّا وَأَصْلَحَ
فَلَخَوْفٍ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ ﴿٤٨﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
يَمَسُّهُمْ الْعَذَابُ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٩﴾ قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ
عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ
إِنْ أُنِجُ إِلَّا بِمَا يُوحَى إِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ
أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ ﴿٥٠﴾ وَأَنْذِرْ بِهِ الَّذِينَ يَخَافُونَ أَنْ يُخْسِرُوا
إِنْ رُبُّهُمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَلَا سَفِيْعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
﴿٥١﴾ وَلَا تَطْرُدِ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْعَشِيِّ يُرِيدُونَ
وَجْهَهُمْ مَا عَمِلْتَ مِنْ جَسَابٍ مِنْ شَىْءٍ وَمَنْ جَسَابُكَ
عَلَيْهِمْ مِنْ شَىْءٍ فَطَرْدُهُمْ فَكُونِ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٢﴾

[۴۵] ﴿قُطِعْ﴾: ریشه کنش کران. ﴿دایر﴾
القوم: دوایر کران. [۴۶] ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾: پیتم
پابگه یمن. ﴿نصرف﴾: آیات. ﴿جور او﴾
جور و لیسر شیوازی جیا جیا
به لگه یان نیشان دده یمن.
﴿یصدفون﴾: پشت هه لکردن
له میر کردنه مو تیگه یشتن له به لگه کان.
[۴۷] ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾: پیتم پابگه یمن.
﴿بغته﴾: له نا کاو. ﴿جهرة﴾: دیار و
بمر جاو. [۴۸] ﴿مبشیرین﴾: مرزده بدن
به گویند پرایه لان به به هشت. ﴿منذیرین﴾:
کافرانیش بترسینن به ناگری دوزه خ.
[۴۹] ﴿یمسهم﴾: به ریان بکسوین و
به سهری اندا بیته خسار هه.
﴿یتسفقون﴾: دهره چن له با و به نینان و
گویند پرایه لی. [۵۰] ﴿خزائن﴾: الله
که نه چینه کانی په روه ردگار. [۵۱] ﴿لا﴾
تطرده: دهریان مه که. ﴿بالغداة﴾:

سهره تای به یانی و کاتی خورکه و تن. ﴿العشی﴾: کو تایی روزه، نیواره.

- ده لیت: پیاوړیک له (بنی سلیم) به جلوی مهره به لای چهند هاوړلیکی پیغمبردا تپیرو
سلوی لیکردن، ثمرانیش وه لایمان دایه مو و تیان: بویه سه لایمان لیده کات هتا خوی په نا
بدات لیمان، ننجا کهله کومه کیان لیکردو کوشتیان و، پاشان مهره کیان هینا بو
پیغمبر (ﷺ) و موسا لایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ﴾ دایه زی [ابن حجر: ده لیت پاشان
پیغمبر خوا (ﷺ) مهره کانی بو گهراندنوه].

- (بزار) له (ابن عباس) مو ده گپړیتوه، ده لیت: پیغمبر خوا (ﷺ) سر به یه کی نارو (مقداد) ی
تیدابوو، کاتیک هاتنه سره شوانه ی بویان دوست نیشان کرابوو بینان هه موو هه لاناوون و
به تهنه پیاوړیک ماوه توه که خاوه ن مال و سامانیکي زور بوو، کابرا و تی: (اشهد ان لا اله الا الله)
به لام (مقداد) کوشتی، پیغمبر خواش (ﷺ) به (مقداد) ی و ت: سبه ینی چی ده کیت له (لا اله
الا الله)؟ پاشان هم لایته نازل بووه خواره هه.

(احمد و) (طبرانی) و فرموده گپړه مهره کانی دیکه له (عبدالله) ی کوری (ابی عدوی اسلمی) یه وه
ده گپړنوه، ده لیت: پیغمبر خوا (ﷺ) له گهل چهند که سیکدا رهوانه ی کردین که (ابو
لقاد و) (معلم) ی کوری (جثامه) ی تیدابوو، (عامر) ی کوری (الاضبط) ی (اشجعی) به لاماندا -

[۵۳] ﴿فَتَسَاءَلُونَكَ عَنْ اٰمَنَآءٍ اَتَتْكُمْ مِّنَ الْاَلْفِیْنِ﴾: تا قیامان کرد نهوه. ﴿مِّنَ الْاَلْفِیْنِ﴾: خوی گموره نیعمتهی بهسرا رشتون. [۵۴] ﴿كَبُرَتْ مِّنْ رَّبِّكُمْ﴾: له فمزلی خویره لهسر خوی به پیویستی داناره. [۵۵] ﴿فَتَسَاءَلُونَكَ عَنْ اٰمَنَآءٍ اَتَتْكُمْ مِّنَ الْاَلْفِیْنِ﴾: بؤ نهوهی پوون پیتهوه دهریکویتی. [۵۶] ﴿تَدْعُونَ﴾: دهیانپرستن و بهریزیان دهکن. ﴿اِهْوَاءَ كُمْ﴾: نارهزووه کانتان که لهسر بهتال بنیات نراوه. [۵۷] ﴿يَقْصُ الْحَقُّ﴾: شوین راستی و دانایی دهکویتی لهوکارانهی فرمانی پیئدهدات و دایدهریژیت. ﴿الْفَاصِلِیْنَ﴾: فمرماندارو هوکمران. [۵۹] ﴿الْغِیْبِ﴾: نهوهی ونو نادیاره لیمانهوه. ﴿کِتَابِ مِّیْنِ﴾: لهوحی مهحفوز یاخود زانیاری خوی گمورهیه.

- تنیهیو سلأوی لیگردین، (محکم)

شالوی بؤ بردو کوشتی، کاتیک گمراینهوه بؤلای پیغهمبر (ﷺ) شو رووداوهمان بؤ گمراینهوه نایهتی ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ﴾: دابهزی. (ابن جریر) یش له (ابن عمر) موه فمرمودهیمکی لهوجهشنه دهگنریتهوه.

مهروها له (ابن عباس) موه دهگنریتهوه، دهلیت: ناوی کوژراوهکه (مرداس)ی کوپی (نهیک) بوو، کهخهلمکی (هذک) بوو و، ناوی پیواکوژدهکش (اسامه)ی کوپی (زید) بوو، ناوی شهیری سربهکش (غالبه)ی کوپی (فضالة)ی (لیثی) بوو، هوزدهکی (مرداس) یش کاتی دوزان و شکستیان خوارد بهتنها (مرداس) خوی مایهوه، بهمهراکانیهوه مهلهاتبوو بؤ چیایهک و شوینی کهوتبون، نهویش وتبوی: (لا اله الا الله محمد رسول الله)، سلأوی خواتان فی بیئت، (اسامه)ی کوپی (زید) یش کوشتبوی، کاتیکیش گمراپوونهوه شه نایهتیه دابهزی بوو. (ابن منده) له (جریر)ی کوپی (الصدرجان) موه دهگنریتهوه، دهلیت: (مقداد)ی برام له (یمهمن) موه نیردا بوو بؤلای پیغهمبر (ﷺ)، لهریگه کهیشتبوو بهسربهیمکی پیغهمبر پوی وتبون: من باوهردارم، نهوانیش گوئیان فی نهگرتبوو و کوشتبویان، کاتیک شه هوالهم پی کهیشت چووم بؤ خزمهت پیغهمبر نایهتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ إِلَى سَبِيلِ اللَّهِ﴾: دابهزیو پیغهمبری خواش (ﷺ) خوینی براکهمی پیغام.

سورته (الانعام) جزمی (۷)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

[۶۰] ﴿يَتُوفَاكُم بِاللَّيْلِ﴾: خهوتان
 ئی دهخات به شهودا. ﴿حَرِّحُمْ﴾: نهوهی
 کردووتانه به سهرجهه نه دماسه کان.
 ﴿يَعْنُكُم فِيهِ﴾: له خهه مهلتان ده سینیت
 له یوژدا. ﴿لِيَقْضِيَ﴾: تا تهواو ببیت.
 [۶۱] ﴿الْقَاهِرُ﴾: زال و به ده ست لات.
 ﴿حَفَظَهُ﴾: فریشته به ریزه نوو سهره کان.
 ﴿لَا يَفْرُطُونَ﴾: که مته رخ می ناکه
 له و کاره ی پییان سپی دراوه.
 [۶۲] ﴿ظِلْمَاتِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ﴾: تاریکایی
 و شکانی و ده ریاکان. ﴿تَضَرَّعًا﴾:
 گهر دنگه چی و لا انسه به په نهانی.
 ﴿خَفِيفَةً﴾: پارانه به به نهانی.
 [۶۴] ﴿كَرْبٍ﴾: نهو خهفته زوره ی
 مروف تهنگه تاو ده کات.
 [۶۵] ﴿يَعِثُ﴾: ده ینیریت. ﴿يَلْبِسُكُمْ﴾:
 سهرتان لیقنیک بدات له گهر می
 پیکدادانی شهردا. ﴿شِعَا﴾: چمند

وَهُوَ الَّذِي يُتَوَفَّكُم بِاللَّيْلِ وَيَعْلَمُ مَا جَرَحْتُم بِالنَّارِ ثُمَّ يَبْعَثُكُمْ فِيهِ لِيُقْضَىٰ أَجَلٌ مُّسَمًّى ثُمَّ إِلَيْهِ مَرْجِعُكُمْ ثُمَّ يُنَبِّئُكُم بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٦٠﴾ وَهُوَ الْقَاهِرُ فَعَاوِدُهُ وَرَبُّ سُلَيْمٍ عَلَيْكُمْ حَفَظَهُ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنَا وَهُمْ لَا يُفِرُّونَ ﴿٦١﴾ ثُمَّ رُدُّوا إِلَى اللَّهِ مَوْلَاهُمُ الْحَقُّ أَلَا لَهُ الْحُكْمُ وَهُوَ أَسْرَعُ الْحَسِيبِينَ ﴿٦٢﴾ قُلْ مَنْ يُجِيعُكُمْ مِنْ أَشْجَارٍ أَوْ مِنَ الْغُلُقَاتِ أَمْ لِيَ أُعْذَبُ مِنْكُمْ أَمْ لِيَ عُذَابُكُمْ أَمْ لِيَ يُبْعَثَ بَعْضُكُمْ فِي سُلُوكِ الْبَرِّ وَالْبَحْرِ يَدْعُونَهُ تَضَرُّعًا وَخُفْيَةً لَّيْنًا يُعْذَرُونَ ﴿٦٣﴾ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْشَّكِرِينَ ﴿٦٤﴾ قُلْ اللَّهُ يُجِيعُكُمْ مِنْهَا وَمِنْ كُلِّ كَرْبٍ ثُمَّ أَنْتُمْ مُنْقَرُونَ ﴿٦٥﴾ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ فَوْقِكُمْ أَوْ مِنْ تَحْتِ أَرْجُلِكُمْ أَوْ يَلْبِسَكُمْ شِعَاءً وَيُؤَيِّنَ بَعْضُكُمْ بِأَسْ بَعْضٍ لِنُظَرِ كَيْفَ تُصْرَفُونَ ﴿٦٦﴾ أَلَيْسَ لَنَا بِمَنْعَةٍ يَفْعَلُونَ ﴿٦٧﴾ وَكَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَهُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِكَلِيلٍ ﴿٦٨﴾ لِكُلِّ نَبِيٍّ مُّسْتَعَرَضٌ وَسَوْفَ تَعْلَمُونَ ﴿٦٩﴾ وَإِذَا رَأَيْتَ الَّذِينَ يَخُوضُونَ فِيهِ عَايِنَا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتَّىٰ يَخُوضُوا فِي حَدِيثٍ غَيْرِهِ وَإِمَّا يُبْسِطَنَّكَ الشَّيْطَانُ فَلَا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّكْرِىٰ مَعَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٧٠﴾

کۆمهلیکی جیاواز له مهواو نار هزودا. ﴿بأس بعض﴾: توندو تیژی همدیگتان
 له جهنگدا. ﴿نصرف الآيات﴾: به لگه کان دوپات ده که ینهوه به چمند شینوازیکی
 جیا جیا. ﴿یفقهون﴾: تیبنگن. [۶۶] ﴿بوکیل﴾: پاریزهر. [۶۷] ﴿بأ﴾: دهنگ و باسیکی زور
 گرنگ. ﴿مستقر﴾: کاتی بودان و جیگیره یون. [۶۸] ﴿بخوضون﴾: یو ده چن له درو و دوعای
 بیهوده، یاخود گالتو که پ و تانه دان. ﴿اعرض عنهم﴾: دامه نیشه له لایان و به جی یان
 بهیله. ﴿الذکرى﴾: بیر که وتنه وه.

* پینه مبهری خوا (الله) ده فرموت: (لا اله الا الله) بلین بهوانه ی له سهره مرگن، چونکه
 هر که سیک دواهمین قسه ی (لا اله الا الله) بیت لهوا ده چیت به به شته وه. ((اخرجه ابن حبان)).
 * هره وه ده فرموت: ((سی) داوام کرد له خوی خوم، دوانیانی پیدام و یه کیکی پینه دام، داوام
 کرد هیچ که سیک زال نهکات به سهر نه ته وه که مدا کهوا له خویان نه بیت، پهروم دگاریش پی ی
 بهخشیم، لنجا داوام لیکرد به گرانی و قات و قری تیایان نه بات، شهویشی پی بهخشیم، پاشان
 داوام کرد نهیانکات به کۆمهلی په رت و جیاوازو یه کتر له زیته و سازار بدن، به لام شهوه ی
 پینه دام.)) ((اخرجه ابن مردويه)).

[۶۹] ﴿ذَكَرَ﴾: بیر خستنه وه.

[۷۰] ﴿ذَرَّ﴾: دوسه تبهردارو.

دوره پیرزیه. ﴿غَرَقَهُمْ﴾: چاویه ست و

ته ماعداری کردوون. ﴿ذَكَرَ﴾

به: ناموزگاری بکه به قورنان. ﴿أَن

تَبَسَّلَ نَفْسٌ بِمَا كَسَبَتْ لَيْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ وَبُئِيَ

نَهْجِيَّتْ وَبَعْدَ نَهْجِيَّتْ بِهَمْزٍ

کرده وهی خراپه وه. ﴿تَعْدِلُ كُلُّ

عَدْلٍ﴾: هه موو شتیک ببه خشیت.

﴿أَبَسَلُوا﴾: به تذکراوه له دوزخ خداو

به میلکدا چوون. ﴿حَمِيمٍ﴾: ناویکی زور

زور گرم. [۷۱] ﴿نَزِدَ عَلَىٰ أَقْبَانَا﴾:

پشتار پشت بگرمینه وه بو

بی باوه ری. ﴿أَسْهَوْتَهُ الشَّيْطَانُ﴾: شهیتان

هه لیناوه بو نه وهی شوین هه او

ناره زوی خوی بگمیت. ﴿حِرَانٍ﴾:

سری لیشیناوه له رنگادا نازانی چی

بکات؟ ﴿أَمَرْنَا لِنَسْلَمَ﴾: فرمانمان

پیکراوه گمردن کهچ بین. [۷۳] ﴿الصَّوْرُ﴾:

پیدا ده کرت و، خوا ده زانیت چونه!! ﴿الغَیْبِ﴾: نهو روداوانه ی نادیاره و

له بهر چاوانی به. ﴿الشَّهَادَةِ﴾: نه وهی ده بینریت و له بهر چاوه.

هوی دایه زینی نایمتی (۹۵): ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

- (بخاری) له رنگه ی (براه) وه ده گنریتسه، ده لیت: کاتیک نایمتی ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾

دایه زنی پیغه مبهری خوا (۹۶): ﴿فَرَمَوْهُ﴾: فلان بانگ بکن، کاتیک هات گهره سته ی نووسینی

پی بو، پیغه مبهری (۹۷): ﴿مَنْ فَرَمَوْهُ﴾: بنووسه ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُجَاهِدُونَ فِی سَبِيلِ اللَّهِ﴾

و له وکاته شدا (ابن ام مکتوم) وه ستا بو به پیغه مبهری خوا ی فرموو: نه ی پیغه مبهری

خوا من پیاویکی کویرم، نلجا له جیگه ی نه وه نایمتی: ﴿لَا يَسْتَوِي الْقَاعِلُونَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ غَيْرُ أُولِی الْعِلْمِ﴾

دایه زنی نایمتی (۹۷): ﴿إِنَّ الَّذِينَ لَوْ لَقِئُوا فَلَاحَةً فَلَاحَةً﴾: نه یگه:

- (بخاری) له (ابن عباس) وه ده گنریتسه، ده لیت: هه ندیک له موسولمانان له گه ل

موشریکه کاندابوون و بهرماره ریژهی لهوانیان زیاد کردبوو له بهر امبهری پیغه مبهرداو، هه ندیک

جاریش تیریک ده مات و دمیدا له یه کیکیان و ده یکوشت، یان به شمشیر به زانی ده کوژدان، -

وَمَا عَلَی الذِّینَ یَنْقُوتُونَ مِنْ حَسَابِهِمْ مِنْ شَیْءٍ وَلَکِنْ
 ذُکِّرُوا لَعَلَّهُمْ یَنْقُوتُونَ ۝ وَذَرِ الذِّینَ اتَّخَذُوا
 دِینَهُمْ لِبَالًا وَهُمْ أَوَعَزُّهُمْ الَّحِیَوةُ الدُّنْیَا وَذُکِّرُوا بِهِ
 أَن تَبْسَلَ نَفْسٌ بِمَا کَسَبَتْ لَیْسَ لَهَا مِن دُونِ اللَّهِ وَبُئِیَ
 وَلَا سَفِیعٌ ۝ وَإِن تَعْدِلْ کُلَّ عَدْلٍ لَا یُؤْخَذُ مِنْهَا أُولَئِکَ
 الذِّینَ أُبْسِلُوا بِمَا کَسَبُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِّنْ حَمِیمٍ وَعَذَابٌ
 أَلِیمٌ ۝ بِمَا کَانُوا یُکْفَرُونَ ۝ قُلْ أَدْعُوْا مِنْ دُونِ اللَّهِ
 مَا لَا یَنْفَعُنَا وَلَا یَضُرُّنَا وَنُرَدُّ عَلٰی أَعْقَابِنَا بَعْدَ ذٰلِکَ هَدَانَا اللَّهُ
 کَالَّذِیْ أَسْهَوْتَهُ الشَّیْطٰنُ فِی الْأَرْضِ حِرَآئِلَهُ ۚ أَصْحَابُ
 یَدْعُوْنَہٗ إِلَى الْهَدٰی اٰتٰیْنَا قُلُوبًا هَدٰی اللَّهُ هُوَ الْهَدٰی
 وَلَمْ یَرْہٰنِ لِیْسَلِمْ رَبِّ الْعٰلَمِیْنَ ۝ وَأَنۢ أَقِیْمُوا الصَّلٰوةَ
 وَآتُوا زَکٰوةً ۚ وَهُوَ الَّذِیْ اٰتٰیہٗ تُحْشَرُونَ ۝ وَهُوَ الَّذِی
 خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَیَوْمَ یَقُولُ کُنْ
 فَیَکُوْنُ ۚ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَلَهُ الْمُلْکُ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّوْرِ
 عَلَیْمُ الْغَیْبِ وَالشَّہِیْدَةُ ۚ وَهُوَ الْحَکِیْمُ الْخَبِیْرُ ۝

سوره نبی (الانعام) جزوی (۷)

لَقَدْ اَنْزَلْنَاهُ

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

[۷۴] ﴿اَزْرَ﴾: نازناوی باوکی فیبراهیم،

یان ناوی مامیتی. [۷۵] ﴿مَلَكُوتَ﴾:

مولک یان بهلگی زوریان شتی سر

سورینهری گوره. [۷۶] ﴿جَنِّ عَلَيْهِ

اللیل﴾: تاریکی شوی بهسردا هات.

﴿كُوبَا﴾: نستیرههکی پرشنگدار.

﴿اَفْلَ﴾: پویشت و دیار نهما.

[۷۷] ﴿بَاِزْغَا﴾: لهبرزی یهوه سرهتا

همهات. [۷۹] ﴿وَجْهَتَ وَ جَهِي﴾: پووی

بهندایهتی و گویرایهلیم تیکرد. ﴿فَطَرِ

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾: ناسمانهکان و

زهمینی بهدیهنا. ﴿حِفْأَا﴾: لادان

لهریگای شرک بؤ لای ناینی راست و

دروست. [۸۰] ﴿حَاجَهُ قَوْمَهُ﴾: دهمه

دهمی موناقهش یان لهگه لدا کرد

لهیهکتا پهرستیدا. ﴿وَسِعَ رِي كُلِّ شَيْءٍ

عِلْمَا﴾: همه موو شتیك دهمانی و پی

پی بردوه. [۸۱] ﴿سُلْطَانَا﴾: بهلگو

نیشانه. ﴿اَحَقُّ﴾: له پیشتره.

وَ اِذْ قَالَ اِبْرٰهِيْمُ لَرَبِّهٖ ؕ اَرَزَّ اَتَّخِذُ اَصْنَامًا ؕ اَللّٰهُ اَعْلَمُ
اَرَنَكَ وَّ مَلَكُوتِي فِي صَلَاتِي مُبِيْنٌ ۝۷۵ وَ كَذٰلِكَ نُرِي اِبْرٰهِيْمَ
مَلَكُوتَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضِ وَ لِيَكُوْنُ مِنَ الْمُتَوَفِّيْنَ ۝۷۶
فَلَمَّا جَنَّ عَلَيْهِ اَلْاَيْلُ رَا كُوْكُبًا قَالْ هٰذَا رَبِّيْ فَلَمَّا اَقْبَلَ قَالْ
لَا اُحِبُّ الْاَفْلٰكِيْنَ ۝۷۷ فَلَمَّا رَا الْقَمَرَ بَازِعًا قَالْ هٰذَا
رَبِّيْ فَلَمَّا اَقْبَلَ قَالْ لَيْنَ لَّمْ يَهْدِيْ رَبِّيْ لَأَكُوْنَنَّ مِنَ الْقَوْمِ
الضَّالِّينَ ۝۷۸ فَلَمَّا رَا الشَّمْسُ بَازِعَةً قَالْ هٰذَا رَبِّيْ هٰذَا
اَكْبَرُ فَلَمَّا اَهْلَتْ قَالْ يَتَّبِعُوْنِيْ فِيْ بَرٍّ ۝۷۹ وَ مَا تَشْكُرُوْنَ ۝۸۰
اِنِّيْ وَجْهَتُ وَجْهِيْ لِلَّذِيْ فَطَرَ السَّمٰوٰتِ وَ الْاَرْضَ
خَشِيْعًا وَّ مَا اَنَا مِنَ الْمُشْرِكِيْنَ ۝۸۱ وَ حَاجَهُ قَوْمُهُ قَالْ
اَتَّحَكُّجُوْنِيْ فِيْ اِلٰهٍ وَ قَدْ هَدٰنِيْ وَ لَا اَخَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ بِهِ
۝۸۲ اِلَّا اَنْ يَّسْأَلَ رَبِّيْ شَيْئًا وَ سِعَ رَبِّيْ كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا اَفَلَا
تَتَذَكَّرُوْنَ ۝۸۳ وَ كَيْفَ اَحَافُ مَا تُشْرِكُوْنَ ۝۸۴
تَخَافُوْنَ اَنْتُمْ اَشْرَكْتُمْ بِاللّٰهِ مَا لَمْ يَنْزِلْ بِهِ عَلَيْكُمْ
سُلْطٰنًا فَاَيُّ الْفَرِيقَيْنِ اَحَقُّ بِالْاٰمَنِ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُوْنَ ۝۸۵

خوای گهرهش نایهتی: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ تُوْلٰهُمْ الْمَلٰٓئِكَةُ ظٰلِمِي الْاَنۡفُسِ﴾: دابهزان. (ابن مردویه)ش
دهگیریتوه، دهلیت: لهوانه کلمو ریزه دابوون: (قیس)ی کوپی (ولید)ی کوپی (مغیره)و، (ابا
قیس)ی کوپی (فاکه)ی کوپی (ربیع)و، (عمرو)ی کوپی (امیه)ی کوپی (ابی سفیان)و، (علی)ی
کوپی (امیه)ی کوپی (خلف): سهبارت بهوان دهلیت: هاتن لهگهل موشریکان بؤ (بدر)و کاتیک
موسولمانان یان بینی بهو ریزه کهه گومان یان بؤ دروست بهو وتیان: نهمانه بهناینه که یان
بوغرابوون، پاشان همه موویان له (بدر) کوژان. (طبرانی)له (ابن عباس)وه دهگیریتوه، دهلیت:
کومه لیک له (مهکه) موسولمان بوون، ترسان و رقیان همستا لهوهی کوچ بکهن، خوای گهرهش
نایهتی: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ تُوْلٰهُمْ الْمَلٰٓئِكَةُ ظٰلِمِي الْاَنۡفُسِ﴾: دابهزاند هتا ﴿الْمُتَنَفِّسِيْنَ﴾. (ابن جریر)
له (ابن عباس)وه دهگیریتوه، دهلیت: همدنیک کهس له خهلکی (مهکه) موسولمان بوون و،
نیسلامهتی خویشان شاردوه، موشریکه کانیس له (بدر) دا هینایاننه دهرهوه لهگهل خویشان،
همدنیکان کوژان، ننج موسولمانه کان وتیان: نهوانه موسولمان بوون و به زور هینراون، بؤیه
داوای لیخوشبوونیان بؤ بکهن، نلجا نایهتی: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ تُوْلٰهُمْ الْمَلٰٓئِكَةُ﴾: نازلجوو. نهوجا شو
نایهت یان نارد بؤ نهوانی له مهکه مابوونمو پی یان راگیانند کهوا: بهمانه یان به دستمونه پی-

[۸۲] ﴿لَمْ يَلْبِسُوا﴾ تیکہ لیان

نہ کردوہ۔ ﴿ظَلَمَ﴾ بہا و ہل دانان یان

کوفرکردن۔ ﴿الْأَمْنِ﴾ دلتیابوون

لہتوہی و سزای خواہی۔

﴿مُتَّحِدُونَ﴾ یارمہتی داون و

پیشانیان بوینگای خیر و چاکو

ہوشمند۔ [۸۶] ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾

خہ لکی ٹہو سہرمدہ۔

[۸۷] ﴿اجْتَبَاهُمْ﴾ ہلمان بڑاردون۔

[۸۸] ﴿خِطَّ﴾ پوچھل دہوہ۔

[۸۹] ﴿الْحُكْمِ﴾ دانایی (یا خود

کوڑاندنہوی کیشہو نازارہ لہنیوان

خہ لکید)۔ [۹۰] ﴿فَبَهَادِهِمْ اقْتَدَ﴾

شوینی ٹہوان بکہو۔

- تابعینتہو، ٹہو موسولمانانمش ہاتنہ

دہروہ، لہرنگہ گیشتن بہموشریکہان و

لہخشہکیان بردن، ناجار گہرانہو، پاشان

ثاہیہتی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا

أُودِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ فِتْنَةً لِلنَّاسِ كَذَّابٌ لِلَّهِ

دابہزی، دیسان موسولمانان ٹہو ثاہیہکیان بؤ ناردن، ٹہوانیش غہم و پہزارہ دایگرتن و دواتر

ثاہیہتی: ﴿ثُمَّ إِنَّ رُكَّ اللَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ قَبْلُ مَا فُتِنُوا﴾ دابہزیو، بہہمان شیوہ ثاہیہکیان بؤ ناردن،

ٹہوانیش (مہککہ) بیان بہجی میشت، موشریکہکان ریکریان فی کردن و میان بوو دہریان بوو

ہمشیان بوو کوڑا۔ [ابن جریر] لہ زور ریکہوہ ہاوپہشینی ٹہم باسہی گیراوتہو۔]

ہوئی دابہزینی ثاہیہتی (۱۰۰): ﴿وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى اللَّهِ ثَابِتًا لَّهِ:

- لہ (ابن عباس) موہ دہگیرنہوہ، دہلیت: (ضمرة) کوہی (جندب) لہمالی خوی ہاتہ دہروہ ہتا

کوچ بکات، بہخانہوادہکی و ت: بمعنہ سہرشتان و لہخاکی موشریکان بہدہرم کین و بمعنہ

بؤ خرمیت پیغہمبہری خوا (ﷺ) بہلام لہرنگہ (مرد) پیش ٹہوی بگات بہپیغہمبہر (ﷺ) پاشان

نیگا دابہزیو ثاہیہتی: ﴿وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا﴾ نازلہو۔ (سعید) کوہی (جہی) لہ (ضمرة) کوہی

کوہی (زرقی) موہ دہگیرنہوہ دہلیت: (ضمرة) لہ (مہککہ) بوو کاتی ثاہیہتی: ﴿إِلَّا الْمُتَّعِفِينَ مِنَ

الرِّجَالِ وَالنِّسَاءِ وَالْوِلْدَانِ لَا يُنْتَظِرُونَ حِيلَةً﴾ دابہزیو وتی: من زور دہولہمہندم، من خاوم

دہستہلات و توانام، فلجا خوی نامادہکردو رستی بیت بؤ لای پیغہمبہر (ﷺ)، بہلام نگہمیش و

لہوہیری دہولہمہندی گیانی سپارد، پاشان ٹہم ثاہیہتی: ﴿وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا إِلَى

اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾ دابہزی۔ (ابن سعد) لہ (ملقات) مہکید لہ (یزید) کوہی (عبداللہ) کوہی (قسط) -

الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ أُولَٰئِكَ لَهُمُ الْأَمَنُ
وَهُمْ يُهْتَدُونَ ﴿٨٢﴾ وَتِلْكَ حُجَّتُنَا آتَيْنَاهَا إِبْرَاهِيمَ عَلَى
قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجَاتٍ مِّنْ شَاءُ إِنَّ رَبَّكَ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿٨٣﴾
وَوَهَبْنَا لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ كُلًّا هَدَيْنَا وَنُوحًا
هَدَيْنَا مِن قَبْلُ مِن دَرَجَاتٍ دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ وَأَيُّوبَ
وَيُوسُفَ وَمُوسَى وَهَارُونَ وَكَذَٰلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ﴿٨٤﴾
وَرَكَّبْنَا نوحًا وَعِيسَى وَإِلْيَاسَ كُلًّا مِّنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٨٥﴾
وَأَنصَبْنَاهُ عَلَى النَّاسِ سُلَيْمَانَ وَدَاوُدَ وَعِيسَى ابْنَ مَرْيَمَ
أَلْمُحْسِنِينَ ﴿٨٦﴾ وَمِنَ آيَاتِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَإِخْوَانِهِمْ وَأَجْنِبَتِهِمْ
وَهَدَيْنَاهُم إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٨٧﴾ ذَٰلِكَ هُدَى اللَّهِ يَهْدِي
بِهِ مَن يَشَاءُ مِنَ عِبَادِهِ وَلَوْ أَشْرَكُوا لَحِطَّ عَلَيْهِمْ تَوَاتُرًا
يَسْمَلُونَ ﴿٨٨﴾ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ
فَإِنْ يَكْفُرْ بِهَا هَؤُلَاءِ فَقَدْ وَكَلْنَا بِهَا قَوْمًا لَّيْسُوا بِهَا بِكَافِرِينَ ﴿٨٩﴾
أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهِدَّتْهُمْ أَفْتَدَ قُلُوبَهُمْ
أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِمْ أَجْرًا إِنْ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩٠﴾

سورہتی (الانعام) جزمی (۷)

لَمَّا بَلَغَ

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

[۹۱] ﴿مَا قُلُوا لِلَّهِ: خَوَیَان

نهاسیوهو بهگه موریان داننهناوه.
﴿قراطیس﴾: بریتیه لهچهند پهمیهکی
پهرزو بلاوو نووسینی تیندا
دهنووسریت. ﴿ذرهم﴾: لیلیان گهریو
بهجینیان بهیله. ﴿خوضهم﴾: خوخریک
کردن بهشتی بی سوودو پسر زیان.
[۹۲] ﴿سارک﴾: سوودو قازانج و
بهره که تیکی زور. ﴿ام القرى﴾: مهکه.
﴿مس حومس﴾: خه لکی دهووبهری.
﴿یخلفطون﴾: له کاتی خویدا دهیکه و
به جوانی روکن و نادابه کانی نه انجام
دهدن. [۹۳] ﴿الفسری﴾: بسوی
هله بهست. ﴿غمرات الموت﴾: گیانه للاو
سهره مرگ. ﴿باسطوا ایدیهم﴾: دهستیان
دریز کردوه بۆ کیشانی گیانیان.
﴿اخر جوا انفسکم﴾: گیانتان دهر بهینن ،
یاخود خو تان رزگار بکن له دهست

لهو سزایه. ﴿الیوم﴾: کاتی مردن، یان کاته کانی دواى مردن. ﴿الهلوس﴾: بی نرخوا
زهلیل. [۹۴] ﴿لرادی﴾: بهته نها. ﴿ما حولاکم﴾: نهوهی له دنیا دا پیمان به خشیوون.
﴿تقطع بیکم﴾: بلاو بوویهوهو بچرا په یوهندی به کانی نیوانتان. ﴿صل عنکم﴾: دیار نه ماو
رؤیشت له دهستان.

* پیغمبرى خوا (ﷺ) دهفرمویت: ((همیشه وهجهی شادم دهلیت: ماله کهم ماله کهم ثابا
نازانیت که ماله کهم لهوه به بیخوات و لهناویجیت، یاخود له بهری بکات و کون بییت و بدریت،
یا بیبه خشینت و خهرجی بکات ، جگه لهوه هه موو مالیک دهوات و بهجی دههیلریت بۆ خه لکی)).
[الخرجه (الحمد) و (مسلم) و (الترمذی) و (النسائی)].

هوه دهگهریتسه، دهلیت: (جندى كوبرى (ضمري) لى له مهكه) بوو، نه خوش كهوت،
بهوهچه كانی وت: له (مهكه) بهدمرگه: بهراستی غهه په ژارهى (مهكه) كوشتى، نهوانیش
وتیان: بۆ كوینت بهرین؟ بهسهرى ئاماژه ی کردو وتی: بهرو (معدینه)، مه بهستی كوچ کردن بوو،
لهوانیش بردیانه دهرهوه، کاتیک گهیشته سنووری (بنی غفار) گیانی دهرچوو؛ خواى گهرهش
ثایهتی: ﴿وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ مُهَاجِرًا﴾ نازل کرد. (ابن ابی حاتم) و (ابن منده) و (بارودی)
لهماوه لانهوه دهگهریتسه، دهلیت: (مشام) ی کوپى (عرو) له باو کیسه دهگهریتسه، دهلیت: -

[۹۵] ﴿وَالْقُ﴾: قلیشی تئدەكات.

﴿الحب﴾: نعوذ بالله منه في ناووكي تقيدا

نئی یہ وہك: گہنم و جو. ﴿التیسوی﴾:

نمودانده ویله‌یه‌ی ناووک‌کی تئڭدایه، وه‌ک

قۇخۇ قەيسىسى. ﴿أنى﴾: چۈن.

﴿توفکون﴾: لادھمن لمبندایہ تی

کردنی. [۹۶] ﴿فَالِقَ الْإِصْبَاحِ﴾: تاریکی

بہر و ناکی دہشکینیت۔ ﴿سکنا﴾:

کاتی میمنی و پامان. ﴿حسبنا﴾:

پیوہریکی وردو مہ حکم

لبه ریخته بردند. [۹۷] ﴿جمع﴾:

دروستی کردووهو بهدیسهناوه.

﴿فصلنا﴾: روشنمان کردو تهوه.

﴿الآیات﴾: نمر بے لگانہ یہ کہہ سہے

دسته لاتی خوای گهره دابه زیوده ته

خوارزمیہ۔ [۹۸] اششاکم :

دروستی کردن. ﴿نفس واحدة﴾: یک

گیان (مہبست پی ی نادھی باوکی

مروغایه تییه (د.خ). (مستقر): شوینی جیگیر بوون، سکی دایکه، یاخود سمر زهوی.

﴿مستودع﴾: شوینتی مالناوایی، سکی دایک یان گۆرو ناو زهوی. [۹۹] ﴿حضر﴾:

پروہ کی سوز. (متر اکبا): ہندیکیان سرو ہندیکی تریان کہوتون وہ گولہ

گ.نم. ﴿طع﴾: یه کم بهر همه که در دهکویت لبر و یومی خورما

(نۆبەره)، (قوان)، (میشووی خورما)، (دانیه)، (شوری نازیکه دوست)، (میشته)، (لەبەن

ده چن. ﴿غیر متشابہ﴾: لیک ناچن. ﴿یعہ﴾: بیگہ بشتن و کاتی کامل یونہی.

[۱۰۰] ﴿الْحَن﴾ پیری ﴿خرفوا﴾: درویشانِ هله‌است. [۱۰۱] ﴿یدیم﴾: به‌دینش.

١٠٠٠ بكون : چون شتی و دهیئت : صاحبہ : خزان : ہاوسہر .

- (زيبى)ى كوپى (عوام) وتويەتى: (خالد)ى كوپى (حرام) كۆچى كىردى (ھەبەشە)، لەمۇى ماريك

پیوهی داو مرد، خنجا نایهتی: ﴿وَمَنْ يَخْرُجْ مِنْ بَيْتِهِ مُهَاجِرًا﴾ دابه‌زی.

هوۛ دہلوزنی نہایتی (۱۰۱): ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ إِلَى الْأَرْضِ﴾ نہایتہ کہ:

- (ابن جریر) له (علی) (ؑ) دهگیریتوه، دهلیت: کومه له خه لیکه له (بنی النجار) پرسایریان -

١٠ إِنْ أَلَّهَ فَأَلَى الْخَبِّ وَالنَّوَى يُخْرِجُ الْخَبَّ مِنَ الْعَيْتِ وَيُخْرِجُ
 الْعَيْتَ مِنَ الْخَبِّ ذَلِكَ اللَّهُ فَأَنْ تَوْفُكُونَ ١١
 جَعَلَ اللَّيْلَ سَكَنًا وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ حُسْبَانًا ذَلِكَ تَقْدِيرُ
 الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ١٢
 وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا
 بِهَا فِي ظُلُمَاتِ اللَّيْلِ وَالْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ
 ١٣ وَهُوَ الَّذِي أَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ فَمُسْتَوْسِدٌ
 قَدْ فَصَّلْنَا الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ١٤ وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ نَبَاتَ كُلِّ شَيْءٍ فَأَخْرَجْنَا مِنْهُ
 خَضِرًا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبًّا مُتَرَاكِبًا وَمِنَ النَّخْلِ مِن طَلْعِهَا
 قِنْوَانٌ دَانِيَةٌ وَجَنَّتٍ مِنْ أَعْنَابٍ وَالزَّيْتُونَ وَالزُّمُرُّانُ حُسْبِيهَا
 وَبَعَثْنَا فِيكُمْ مَشَاسِيبَ عُقُبٍ إِلَى ثَمُودَ إِذَا تَمَرَوْا بِبُوعِ إِيَّانَ فِي ذَلِكَ
 الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ١٥ وَجَعَلُوا لِلشُّرَكَاءِ الْإِنِّ حَقْلَهُمْ
 وَخَرَّجُوا لَهُ بَنِينَ وَبَنَاتٍ بِغَيْرِ عِلْمٍ سَبَّحْنَهُ وَتَعَلَّى عَمَّا
 يُصِفُونَ ١٦ يَدْعُ السَّمْعَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنْ يَكُونَ لَهُ وَلَدٌ
 وَلَمْ تَكُنْ لَهُ صُلْبَةٌ وَخُلِقَ كُلُّ شَيْءٍ وَهُوَ كَلِمَةُ شَيْءٍ عَلَيْهِ

سورہ نعتی (الانعام) جزمی (۷)

طراز الفاع

سورۃ الانعام

[۱۰۲] ﴿وَكَيْلٌ﴾ چاودیترو پارینزم.

[۱۰۳] ﴿لَا تُذِرْكُهُ الْاَبْصَارُ﴾ هیچ شتیک

پہی پی تابات و نابینیت. ﴿اللَطِيفُ﴾:

خاوهن مامہ لہی پر نہرو نیان و

بہرہ حم. [۱۰۴] ﴿بَصَائِرُ﴾ نہو بہ لگانہی

بسہ دل دہیینریت و ہستیان

پیدہ کریت. ﴿عَفِظُ﴾ چاودیرہ

بہ سرتانہوہ کردہوہ کانتانی حساب

کردہوہ تا پاداشتان بداتہوہ.

[۱۰۵] ﴿نُصْرَفِ الْاَيَاتِ﴾ بہ لگہی جوراو

جوزو بہ چہند شیوازیکی جیاجیا

دیننہوہ. ﴿دُرُست﴾ خویندہوہ فیری

بوویت. [۱۰۶] ﴿اَغْرَضُ﴾ گویئی

پی مہدہ. [۱۰۸] ﴿لَا تَسْبُوا﴾ جوینو

قسہی ناشیرین مہدن. ﴿يَذْعُونَ﴾ داوا

لہ خواکانیان دہکن و دہیان پیرستن.

﴿عُدُوا﴾ بہ سستہو سنورشکاندن و

نہزانی. [۱۰۹] ﴿جَهْدُ اَعْلَمُ﴾ نہو پیری

سویند خواردن بہ دلنیاپی مہوہ. ﴿وَمَا يَشْعُرْ﴾

دہکاتہوہ. [۱۱۰] ﴿نَقَلَبْ اَفْنَدُھُمْ﴾ دلیان و ہر دہ چہر خینین لہ باوہ ہینان. ﴿نَدْرُھُمْ﴾:

لییان دہ گہرین. ﴿بِعَمھُون﴾ لہ سہر گہر داندیا بسورینہوہ بہ ہوی نابینایی یانہوہ.

* پیغہ مہبری خوا ﴿﴾ دہ فرمویت: ((گہرہ ترین گوناح نہوہ یہ کیکن نہ فرمت لہ باوک و دایکی

خوی بکات)) یارانیش پرسیار یانکرد ناخو چون مروف نہ فرمت لہ باوک و دایکی خوی دہکات،

پیغہ مہبری خواش ﴿﴾ لہوہ لامدا فرموی: ((جنیو قسہی ناشیرین بہ باوکی یہ کیکن دہلیت و

نہویش و ہلامی دہداتہوہ جنیوہ کانی روہرودہ کاتہوہ، یان جنیو بہ دایکی یہ کیکن دہدات و

نہویش ہمان جنیو ناہاستہی دہکاتہوہ)). [متفق علیہ].

کرد لہ پیغہ مہبری خوا ﴿﴾ و تیان: پیغہ مہبری خوا، ئیمہ دور دہکاتہوہ نہوہ دہچین بؤ نہ ملاو

لا چون نویژ بکین؟ خوی گہرہ شہ نایہ تی: ﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ فِي الْأَرْضِ فَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَقْصُرُوا

مِنَ الصَّلَاةِ﴾ دہبہزاند. نتجا نیگا بچراو دوی شہوہش بہ سالیکن پیغہ مہبری خوا ﴿﴾

لہ غزادابو و نویژ چیشتہ نگاویان کردو، موشریکہ کان نہمہیان بہ ہہلیک زانی و تیان:

(محمد) و ہاوہ لانی ہہلیکیان داوہ بہدہستہوہ دہتوانن لہ پشستہوہ بچینہ سہریان و فشاریان -

ذَالِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ
فَاعْبُدُوهُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١﴾ لَا تَذَرِكُهُ
الْأَبْصَارُ وَهُوَ يُدْرِكُ الْاَبْصَارَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ﴿٢﴾
فَإِذَا جَاءَ كُمْ بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ
فَعَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِخَفِيظٍ ﴿٣﴾ وَكَذَلِكَ نُصْرِفُ
الْآيَاتِ وَلِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِيُبَيِّنَنَّ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٤﴾
أَلَيْسَ مَا أُرْحِي إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَأَعْرِضْ عَنِ
الْمُشْرِكِينَ ﴿٥﴾ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكُوا وَمَا جَعَلْنَاهُمْ عَلَيْهِمْ
حَفِظًا وَمَأْتٍ عَلَيْهِمْ بَوَكِيلٍ ﴿٦﴾ وَلَا تَسْبُوا الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسْبُوا اللَّهَ عَدُوًّا بِغَيْرِ عِلْمٍ كَذَلِكَ زَيَّنَّا
لِكُلِّ أُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّهِمْ مَرْجِعُهُمْ فَيُنَبِّئُهُم بِمَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ ﴿٧﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَتْهُمْ آيَةٌ
لَيُؤْمِنُنَّ بِهَا قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَمَا يُشِيرُكُمْ أَنَّهَا إِذَا
جَاءَتْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٨﴾ وَنَقَلِبْ أَقْدَارَهُمْ وَنُصَرِّفْهُمْ كَمَا نَزَّلُ
يُؤْمِنُوا بِهِ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَنَذَرُهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿٩﴾

المعراج

شورى الاغصان

[۱۱۱] ﴿حَسْرَتًا﴾: کۆمان کردنەومو

نیشا نماندان. ﴿قَبْلَ﴾: بہرامپور، یاخود

كۆمەل كۆمەل. (يېڭىلۇن): نايىزاش يان

خویان گیل دهکن. [۱۱۲] یوحی:

وہ سو دس دن دروست دھکات. ﴿زخرف﴾

القول: قسمی پوچھلی روکھش

کراوا!! ﴿عسرو را﴾: له خسته بردن.

﴿ذَرَهُمْ﴾: لِيَيَّا بَغْمِي. ﴿يَفْتَرُونَ﴾:

مہلی دہہ ستن. [۱۱۳] ﴿لَتَصْغَىٰ إِلَيْهِ﴾:

تالابدارت لای نیه و قسقه

پروكه شكر او انه. ﴿ليقتر فوا﴾: تا تووشى

نہو تساوان و گوناہانہ بین.

[۱۱۴] ﴿ابتغي﴾: داو اده کم، مہبہ سستی

دەكەم. الكتاب : قورئانی پیرۆز.

﴿مفصلاً﴾: وردو در شتکراو. ﴿اتینهم﴾

کتاب: گتھیکمان بۇ دایەزاندن

وينهى تهورات و ئىنجيل. ﴿المترين﴾:

گومانداران و پاپا کاران. [۱۱۵] کلمه

یروزہ. ﴿صدقہ﴾. راستگو، مہاسو

و حکم کردند: «لا مبدل لکلماته»: که س

کراوی کی کو بہر پرچ نادانہ وہ۔

نُتِلْكَ تَبَارَكَ وَهُوَ بِآكَاتِ بَيْتِ نَحْسٍ

وَيُؤْثِرُهُمْ أَتَابَهُتِي: فَإِنْ هُمْ أَنْ يَفْتِكُمْ الَّذِينَ

س نوٹری (قرس) (صلاة الخوف) دابہزی.

دهگيرنهوه ، دهليت: له ناوچهی (عسغان)

لیکرتین و لہنیویشیاندا (خالدی کوپی

ری خوا (ع) نوبیری نیومپوی بو کردینو
به غافل بوون، یاشان له نیمه خو باندن و قهاری:

هه نووێژه خوشه ویستره له ماڵ و نه فەسی

منگاوو عسرا دایم زاند: ﴿وَإِذَا كُنْتَ إِلَيْهِمْ

﴿ وَلَوْ أَنزَلْنَا إِلَيْهِمُ الْمَائِدَةَ وَكَلَّمَهُم بَيْنَ يَدَيْهِمْ وَخَشَرْنَا عَلَيْهِمْ كُلَّ شَيْءٍ قُبُلًا مَا كَانُوا بِآيَاتِنَا إِلَّا آلَاءَ بَشَاءِ اللَّهِ وَلَكِنْ كَفَرُوا بِهَا فَيَحْشَرُونَهَا ۖ وَكَذَلِكَ جَعَلْنَا لِكُلِّ نَبِيٍّ عَدُوًّا شَاطِئِينَ إِلَّا نِسَاءً وَالْحِينَ يُوحَىٰ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورًا ۚ وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ مَا فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَمَا يَفْعَلُونَ ۚ وَلِلصَّغِيرِ الْيَتِيمِ أَفْئِدَةُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَلِرِضْوَةٍ وَلِيَفْزَعُوا مَا هُمْ بِمُفْتَرُونَ ۚ أَفَغَيْرَ اللَّهِ ابْتِغَىٰ حُكْمًا وَهُوَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكُمُ الْكِتَابَ مُفَصَّلًا ۚ وَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ يَعْلَمُونَ أَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّكَ بِالْحَقِّ فَلَا تَكُونُونَ مِنَ الْمُنْزِينَ ۚ وَتَمَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ صِدْقًا وَعَدْلًا لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَتِهِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ وَلَمَّا طُلُعَ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ مِثْلُكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَسْأَلُونَكَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ۚ إِنْ رَبُّكَ هُوَ أَعْلَمُ مَنْ يَهْدِيَ عَنْ سَبِيلِهِ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۚ كُلُّ أَمْرٍ أَمْضَىٰ أَمْرُ اللَّهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِشَايئِهِ مُتَوِّقِينَ ۚ

ربك: و تهی خواهی گموره؛ که قورئانی پیروژه. ﴿صدقاً﴾: راستگو لهباس و

به ایمانه کانیدا. ﴿عَدَلًا﴾ داد و ده به قه زاونت و حوکم کردندا. ﴿لَا مَبْدَلَ لِكَلِمَاتِهِ﴾ که س

حوکمی خوای بو ناگوړیتو که سیش قهزاوه تی نهو بهرپرچ ناداته وه.

[۱۱۶] ﴿يَخْرُصُونَ﴾: له گومان و له خوږه ده لټن، بهمهواته.

- لەسەر توند بکەن، یەکێک لەنیو خۆیاندا وتی: نوێژکی تریان هەیە، باکاتی بیژن لەوسا

دوست به کاربن، پاشان پیروردگار لعنیوان هر دوو نویژمکدا نایهتی: **هَر دَو دُشَمَن اَن بَغْتِکُم الدِّینُ**
کَلَّا، اِنَّ هَٰذَا عَدَاوَاتُکُمُ الْاَوَّلٰی (پاشان پیروردگار لعنیوان هر دوو نویژمکدا نایهتی: هر دَو دُشَمَن اَن بَغْتِکُم الدِّینُ کَلَّا، اِنَّ هَٰذَا عَدَاوَاتُکُمُ الْاَوَّلٰی)

(الحمدی) (حاکم) (بیہقی) له (ابن عباس الزرقانی) مودہ دہکنہ مودہ دہلیت: اپنا جوم (عسکری)

له گهال پیغه مبهری خویا بووین، موشریکه کان پیشیان لیگرتین و له ننو پیشاندا (خالدی کوری

(وليد) يان قىدا بوو كەبىرى قىبلە مان لىگىرا، پىنغەمبەرى خوا (ﷺ) نوپىشى نىومەۋى بۇ كردينو

لهوان وتیان: لهو حاله دا باش بوو بدهین به سهریاندا که غافل بوون، پاشان له نیو خویاندا وتیان:

[illegible]

فَأَنفَت لَهُمُ الصَّلَاةَ فَمَرُودِهِ.

الْمُتَّقِينَ

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

[۱۱۹] ﴿فَصَلِّ لَكَ بِهٖ﴾: بوی پوون کردونه توه. ﴿مَا اضْطُرَّرْتُ﴾: نه حاله تی ناچاریدا. ﴿الْمُعْتَدِينَ﴾: نه وانهن که سنووری راستی و حقیان به زانده و چوونه نه ناو ناشه ری و حرامه وه. [۱۲۰] ﴿ذُرُوا﴾: وازیهنن و دهست به رداری بین. ﴿ظَهَرَ الْاِثْمُ﴾: نهو کاره خراپه ی گشت نه دماه کان پی ی هله دهستن به ناشکرا. ﴿بِاطْنِهٖ﴾: نهو گونا ه ی له دلدا ده کرنیست وه که حه سوودی یا خود خراپه کردن به په نهانی. ﴿يَقْتُرُونَ﴾: نهو گونا و تاوانا نه ی ده یکن. [۱۲۱] ﴿لَمْ يَذْكُرْ اسْمَ اللَّهِ عَلِيمٍ﴾: نه وه ی بؤ غیری خوا سر بریت، یا خود ناوی غیری خوی لیته ی نراییت. ﴿لَفَسَّقُوا﴾: ده رچوون له ه لال. ﴿لِیُوحِیْوُنَ﴾: وه سو وه دروست ده کن. ﴿اُولِیْٓـَٔاهِهِمْ﴾:

وَمَا لَكُمْ اَلَّا تَاْكُلُوْا مِمَّا ذَكَرَ اَسْمَ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَقَدْ فَصَّلَ لَكُمْ مَا حَرَّمَ عَلَیْكُمْ اِلَّا مَا اضْطُرَّرْتُمْ اِلَیْهِ وَاِنْ كَثُرَ اَلْزُلُوْلُ بِاَهْوَاَیْهِمْ یَغْتَرِبُوْا اِنَّ رَبَّكَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدِیْنَ ۝۱۱۹ وَذُرُوْا ظَهْرَ الْاِثْمِ وَبِاطْنَهٗ اِنَّ الَّذِیْنَ یَكْسِبُوْنَ الْاِثْمَ سَیْجَزُوْنَ بِمَا كَانُوْا یَفْعَلُوْنَ ۝۱۲۰ وَلَا تَاْكُلُوْا مِمَّا لَمْ یَذْكُرْ اَسْمَ اللّٰهِ عَلَیْهِ وَاِنَّهٗ لَفَسَقٌ وَاِنَّ الشَّیْطٰنَ لَیُّوْحُوْنَ اِلَیْ اُولِیْٓـَٔاهِهِمْ لِیُجَدِّدُوْكُمْ وَاِنْ اَطَعْتُمُوْهُمْ اِنَّكُمْ لَشُرٰكُوْنَ ۝۱۲۱ اَوْ مِّنْ كَانَ مِثْلًا فَاَحْسِنَتْهُ وَجَعَلْنَا لَمَنۡ یُّرَیۡمُیۡ یُؤۡفِیۡ النَّاسِ كَمَنۡ مِّثْلُهٗ فَاِظْلَمَتۡ لَیْسَ بِعَارِجٍ مِّنْهَا كَذٰلِكَ رُبِّیۡنَ لِلْكَافِرِیۡنَ مَا كَانُوْا یَعْمَلُوْنَ ۝۱۲۲ وَكَذٰلِكَ جَعَلْنَا فِیۡ كُلِّ قَرْیَةٍ اَكْبَرًا مَّجْرِمِیۡهَا لَیَمَّكُرُوْا فِیْهَا وَمَا یَمَّكُرُوْنَ اِلَّا اَنْفُسِهِمْ وَمَا یَشْعُرُوْنَ ۝۱۲۳ وَاِذَا جَآءَ نَهَمُۭۤ اٰیَةٍ قَالُوْا اَلِنْ نُّؤْمِنُ حَتّٰی تَنْزِلَ عَلَیۡنَا مَوْیِۡدٌ مِّنۡ رَّسُلِ اللّٰهِ اَللّٰهُ اَعْلَمُ حَیۡثُ یَجْعَلُ رَسَالَتَهٗ سَیُصِیۡبُ الَّذِیۡنَ اٰخَرُوْا صَغَارًا عِنۡدَ اللّٰهِ وَعَذَابٌ شَدِیۡدٌۢ لِّمَا كَانُوْا یَمْكُرُوْنَ ۝۱۲۴

شوینکه و توان و یارمه تی دمرانیان. [۱۲۲] ﴿مِثْلًا﴾: مر دوون (مه به ست پی ی کافره کانه). ﴿اَحْسِنَ اَهٗ﴾: زیند و دومان کرده وه. ﴿نُورًا﴾: نوری زانست و زانیاری قورنان. ﴿الظلمات﴾: تاریکی نه زانین. [۱۲۳] ﴿اَكْبَرًا مَّجْرِمِیۡهَا﴾: تاوانباره کانیانمان کرده گوره کار به ده ست قنیدا. [۱۲۴] ﴿اٰیَةٍ﴾: به لگه و نیشانه ی که. ﴿صَغَارًا﴾: بچو و کی و بی ترخی و سر شوپی.

هُوَ دِهْمَزِیۡنِ نَیۡمَتِیۡ (۱۰۲): ﴿وَلَا جَنَاحَ عَنۡكُمۡ﴾: نه یته که:

- (بضاری) له (ابن عباس) وه ده گنیتوه، ده لیت: نایه تی: ﴿اِنَّ كَانَ بِكُمْ اَدٰی مِّنۡ مَّطَرٍ اَوْ كُنْتُمْ مَّرْضٰی﴾: دبه یی سه بارت به (عبدالرحمن) ی کوری (عوف) که برینداری بوو. هُوَ دِهْمَزِیۡنِ نَیۡمَتِیۡ (۱۰۵): ﴿اِلَّا اَلَزَّلْنَا اِلَیۡكَ الْكِتَابَ بِالْحَقِّ﴾: نه یته که:

- (ترمذی) و (حاکم) و فرموده گنیرم وه کانی دیکه له (قناده) ی کوری (نعمان) وه ده گنیرنم وه، ده لیت: خانوادیه که پی یان ده و ترا (ایریق) و پنگهاتبوون له (بش) و (بشیر) و (مبش)، (بشیر) یان پیانوکی دوو و بوو، شیعی دهوت و هیرشی ده کرده سر هاوه لانی پیغه بهر، پاشان بؤ شارده نه وه ی شو نا پاکیه ی شو شیعرانه ی ده دایه پان هه ندیک له شاعره ناموسولمانه کانی عه رب و ده یگووت: فلان وای وت، ثم خانوادیه ش نه داری بوون چ له سرده می نه نامی یان -

[۱۲۵] ﴿بِشْرَح صدره﴾: دهرگاگانی دلی

والا دهکات بسو وهرگرتنی

راستی یه کان. ﴿ضيقاً﴾: تهسک و

تهنگهبر. ﴿حرجاً﴾: زور تهسکو

دیتهوه یهک. ﴿يصعد﴾: سهردهکهوینت.

﴿الرجس﴾: پیسی. [۱۲۷] ﴿دار

السلام﴾: بهمهشت. [۱۲۸] ﴿مغشراً﴾:

کوهملیک. ﴿استکثرتم من الانس﴾: زورتان

سهر گهردان و پی باوهرکرد.

﴿استمتع﴾: سوودی وهردهگرت.

﴿مواکم﴾: مال و جیگای نیشتهجی

بوونتان. [۱۳۰] ﴿قصصون﴾: بوستان

دهگیرنهوه. ﴿غمرهم﴾: فريووی

داوون. [۱۳۱] ﴿بظلم﴾: بههوی

سته مکردهوه. ﴿غافلون﴾: نهوانی

ناگادار نهکراونهوه لهزیگی

پیغه مبرانهوه.

* پیغه مبری خوا (الله) نایهتی: ﴿لَمَنْ يُرِدْ

اللهُ أَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْإِسْلَامِ﴾: خویندهوهو لهرموی: ((هرکات نور چوه ناو سینهی

هرکه سیک لهوا سینو دیدی فراوان دهیت)) هاوه لانیس پرسیان: نهی پیغه مبری خوا ، نایا

دروست بوونی لهو حاله هیچ بلگوو نیشانه یهکی هیه؟ لهرموی: ((بهلی، بلگی لهو حاله

بریتیه لهوهی خارونه که ی خوی له دنیا ی بی و هفا ده پاریزی و پوی تی ناکات و، هه میسه

وابهستی بهمهشت دهیت و خوی بو مردن ناماده دهکات)). [(اخرجه الحاکم) فی مستدرکه].

- نیسلامدا، خه لکیش خوار دنیان له مدینه خورماو جو بوو، مام که (رقاعه) ی کوپی (زید) بوو

جوړیک لهبرو بوومی کوپی لهزهوی بهکی نهرما شار دیره لهگل شمشیرو قلعان و تیردا، زوری

نهرد لهزیرهوه زهویه که کنده کراو دهست دریژی کرایه سهر بهرو بووم چه که کان و تالانیان

کرد، مامیشم بهمهله داوان هات بو لام و پی و تم: بران شیره کهم دهست دریژی کراوه ته

سهرمان و نه مشو لهو هشار که یه ی هلمان که ندبوو تالان کراوه. ئیمش لهو دهریانه مالیو

مال چاو دیریمان کردن و پرسیمان تا پی یان و تین: نه مشو لهندامانی خانواده ی (ابریق) مان

دیوه ناگریان کردو تهوه، و پرای لهوهی نه دارو هژان، مهگر لهو خواردن و شت و مهکانه یان

لهکوی بووه؟. کاتیکیش سو راخمان کردو چووین بو مالی (بني ابريق) و تیان: بهخوا ئیمه شتی

واناکین و دهگونجیت (لبيد) ی کوپی (سهل) که هاو ملتانه دهستی بو شت و مهکه کانتان بردیت.

(لبيد) یش پیاوکی چاک بوو، ناو بانگیکی باشی هه بوو، بویه هر که نه تومه ته ی پیست -

سوره نعتی (الانعام) جزئی (۸)

سورة الانعام

الانعام

وَلِكُلِّ دَرَجَتٍ مَّعَالِمٌ وَمَا زُكِّيَتْ بِغَضَلٍ عَمَّا
يَعْمَلُونَ ۝ وَرَبُّكَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۝ إِن يَشَأْ
يُدْهِبْكُمْ وَيَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِكُمْ مَا يَشَأْ كَمَا
أَنشَأَكُمْ مِنْ ذُرِّيَةِ قَوْمٍ ۝ أَخْرَجَ ۝ إِن مَّا
تُوعِدُونَ لَا يَأْتِي ۝ وَمَا أَنتُمْ بِمُعْجِزِينَ ۝ قُلْ يَقُومِ
أَعْمَلُوا أَعْلَىٰ مَكَاتِبِكُمْ إِنِّي عَامِلٌ فَمَا يَسْتَوِي السَّوْفَ يَعْلَمُونَ
مَنْ تَكُونُ لَهُ عِقَابُهُ ۝ أَلَمْ يَلْعَلِ الْفَالِقُونَ
وَجَعَلُوا بَيْنَهُمَا دَرَجَاتٍ ۝ الْحَزَنُ ۝ وَالْأَنْعَامُ
نَصِيبٌ لِّأُولَئِكَ ۝ هَذَا يَشْرِكُونَ ۝ وَهَذَا يَشْرِكُونَ
فَمَا كَانُوا يَشْرِكُونَ ۝ فَكَاكَاتٍ لِّشُرَكَائِهِمْ ۝ إِلَى اللَّهِ
وَمَا كَانُوا يَفْقَهُونَ ۝ فَكَاكَاتٍ لِّشُرَكَائِهِمْ ۝ إِلَى اللَّهِ
سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۝ وَكَذَلِكَ زُكِّيَتْ
لِكَثِيرٍ مِنَ الْمُشْرِكِينَ قَتْلَ أَوْلَادِهِمْ
شُرَكَائِهِمْ لِيُذْذَوْهُمْ ۝ وَلِكُلِّ سَوَاعِدٍ مِنْهُمْ
وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا فَعَلُوا فَعَلُوا فَعَلُوا وَمَا يَفْعَلُونَ ۝

[۱۳۳] ﴿يَذْهَبُكُمْ﴾: لهناوتان دہات.
﴿مَنْ ذُرِّيَّةَ قَوْمٍ﴾: لہوچہو نہوی
ہوئیکی تر. [۱۳۴] ﴿بِعَجْزٍ﴾: معجزیہ.
ہزگارستان نابیت لہسزای خواہی.
[۱۳۵] ﴿مَكَاتِبِكُمْ﴾: نہویہری تواناو
ہیزستان. [۱۳۶] ﴿ذُرَّاءُ﴾: دروستکاروہ.
﴿الْحَزَنُ﴾: کیلگہ. ﴿الْأَنْعَامُ﴾: وشترو
مانگا و مہو بز. ﴿نَصِيبًا﴾: بہشیہ.
﴿بِزَعْمِهِمْ﴾: بہیوچوون و قسہی
بی بہلگہی نہوان. ﴿سَاءَ﴾: پیس و
خراپہ. [۱۳۷] ﴿لِيُذْذَوْهُمْ﴾: تا بی نرخیان
کہن و لہناویان بہرن. ﴿لِيَلْسُوا عَلَيْهِمْ﴾:
لییان تیک بدہن و سہریان لییشیوین.
﴿يَفْعَلُونَ﴾: نہوی درویانہی ہلی
دہہستن.

* پیغمبر می خوا (﴿﴾ دفعہ دومیت:
((ہموو موسلمانیک خیزی لہسہرہ
بیگات)). ہاوہ لانیٹ و تیان: نہگہرہاتو
نہیتوانی و نہداریو؟ فرمووی: ((با نیش و

کار بکات و پاشان خیر لہبری نہجہکی بکات))، دیسان ہاوہ لآن و تیان: نہگہرہاتو
نہیتوانی؟ فرمووی: ((با یارمہتی نہو کہسانہ بدات کہینداویستی یان ہیمو ری دہرناہن
جی بہجی بکن)). و تیان: نہی نہگہر نہیتوانی: فرمووی: ((با فرمان بہخیر و چاکہ بکات))،
و تیان: نہگہر ہمر نہیتوانی؟ فرمووی: ((با شہری خوئی لہخہلکی بگریٹ: نہوش ہمر خیرہ)).
[متفق علیہ]

-خیرا دہستی دایہ شمشیرہکی و وتی: من دزی دہکم؟ سوئدینیت بہخوا دہیت نہم
شمشیرہ لہجستہ تاندا ون بکم یان نہو دزی بہ دہرہن بوم؟ نیمہش لہتاوا و تمان: دہست
لہنیمہ پیاریزہ، نیمہ لہخانہوادہی نہو مالہمان پرسوی نہوان و ایان وت، دلییان تو ہرگیز
شتی و ہمات لی ناوہ شیتہو، نجا مام پیوی وت، برازی خوہوہست گہرچیتہ خزمہت
پیغمبر می خوا (﴿﴾ و نہو رووداوہ بؤ نہو باس بکہیت کاریکی باش دہکیت، منیش ہاتہ
خزمہت پیغمبر (﴿﴾ و رووداوہ کم لہنووکوہ بؤ گیزایہمو وت: یہکیک لہمالانی دراوستیان
رہش و رووتن و دہستیان دریژ کردوہ بؤ خواردن و چہو شت و مہکہگانمان و بردوویانہ ،
بہلکو چہکہگانمان بؤ بگریٹ نہمو خواردنہکیش بؤ خویان ہل بگرن، پیغمبر می خوا (﴿﴾
فرمووی: با ہموو لایہنہکانی نہو رووداوہ تاوتوی بکم نہو جا فرمان دہم، پاشان (بنی -

[۱۳۸] ﴿حَرِّثَ﴾: دانه و نیله. ﴿حَجَرٌ﴾:

قدمه غه کراو و حرامه. ﴿لَا يَطْعَمُهَا﴾:

نایچیز و نامی ناکات. ﴿حَرَمْتَ﴾:

ظهورها: سوار بیون و بار لی نانی

قدمه غه کراوه. [۱۳۹] ﴿خَالَصَ﴾: به تنه

(حاله بوی پیوان نه که بوی نافرده تان).

﴿وَصَفَّهُمْ﴾: درو به دهم خواوه ده که

به حه لال و حه رامکردنی شته کان.

[۱۴۱] ﴿أَنْشَأَ﴾: دروستی کرد و و

به دیهیناوه. ﴿جَاتَ﴾: باخ و بیستان.

﴿مَعْرُوشَاتَ﴾: به رزو هه لگیروا له سر

په رزین و کوله که و که پ. و هک میو. ﴿غیر

معروشات﴾: کوله که و که پری نی یه و هک

درهخت. ﴿مُخْتَلَفًا أَكَلَهُ﴾: به ربوبو مه که ی

جیساوزه له چوئیتی و شیوه دا.

﴿مُتَشَبِهًا﴾: لیکچوو. ﴿غیر متشبه﴾: لیک

نه چوو. ﴿أَتَوْا حَقَّهُ﴾: زه کاتی لیبدن.

[۱۴۲] ﴿حَوْلَهُ﴾: نه وهی بار هه لده گریت

وَقَالُوا هَذِهِ أَفْعَدُ وَحَرِّثَ جَعَرٌ لَا يَطْعَمُهَا إِلَّا مَنْ
نَشَأَ رِعِيَهُمْ وَأَفْعَدُ حَرَمْتَ ظُهُورَهَا وَأَفْعَدُ لَا يَذْكُرُونَ
أَسْمَاءَ اللَّهِ عَلَيْهَا أَفْعَدَ عَلَيْهِ سَيَجْزِيهِمْ بِمَا كَانُوا
يَفْعَرُونَ ﴿١٣٨﴾ وَقَالُوا مَا فِ بَطُونِ هَذِهِ إِلَّا أَفْعَدُ
خَالَصَ لِلْعُكُورِ وَأَفْعَدُ عَلَى أَرْوَاحٍ وَإِنْ يَكُنْ
مَيْتَةً فَهُمْ فِيهِ شُرَكَاءُ سَيَجْزِيهِمْ وَصَفَهُمْ إِنَّهُ
حَكِيمٌ عَلِيمٌ ﴿١٣٩﴾ قَدْ خَسِرَ الَّذِينَ قَتَلُوا أَوْلَادَهُمْ
سَفَهًا بِغَيْرِ عِلْمٍ وَحَرَمُوا مَا رَزَقَهُمُ اللَّهُ أَفْعَدَ عَلَى اللَّهِ
قَدْ ضَلُّوا وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٤٠﴾ وَهُوَ الَّذِي
أَنْشَأَ جَنَّاتٍ مَعْرُوشَاتٍ وَغَيْرَ مَعْرُوشَاتٍ وَالنَّخْلَ وَالزَّرْعَ
مُخْتَلِفًا أَكَلُهُمُ الزَّيْتُونَ وَالزَّمَانُ مُشْتَبِهًا وَغَيْرَ
مُشْتَبِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهِ إِذَا أَثْمَرَ وَآتُوا حَقَّهُ يَوْمَ
حَصَادِهِ وَلَا تُشْرِكُوا بِهِ إِنَّهُ لَا يَجِبُ الْمُشْرِكِينَ ﴿١٤١﴾
وَمَنْ أَلْفَعِدَ حَمُولَةً وَفَزَشَأَ كُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ
اللَّهُ وَلَا تَتَّبِعُوا أَهْوَاءَ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبِينٌ ﴿١٤٢﴾

و هک و شتر. ﴿وَفَزَشَأَ﴾: نه وهی پالده خری بوی سر برین به لام باری لی نانی و هک بز و

مهر. ﴿أَهْوَاءَ الشَّيْطَانِ﴾: ری و جیگا و شوین پیی شهیتان.

(ابریق) نه هه الوهیان بیست هاتن بوی لایو به کیک له دهم راسته کانی خویان به ناوی (اسیری)
کوی (عرو) و قسریان له گله دا کرد سه بارهت بهو مه سه لیهو پاشان هه موو خانواده که بوی نه
رووداوه کوی و نه وهی، هاتنه خرمهت پیغه مبهری خوا (عرو)، و تیان: (قتاده) ی کوی (نعمان) و
عامی قامی دزیتیان داووته پال نیمو تاوانباریان کردوین، به بی نه وهی به لگو به هانه یه کی
روون و ناشکریان به دهسته وه بیت.

(قتاده) ش ده لیت: هاتنه خرمهت پیغه مبهری خوا (عرو) و فرموی: تو په نهجی تاوانبار کردن
به دزی کردن درو کرد و و بوی مالیکی موسولمان و چاکه کار به بی نه وهی به لگو به هانه
به دهسته وه بیت؟ نهیش گه راموه بوی مامو نه قسانم بوی گنپایمه، نهویش له وه لاهدا و تی:
خوا شاهیده له سر نه وهی گوتومانه، لنجا زوری نه برد قورن دابه ز یه خواریمه: ﴿إِلَّا أَلَزْنَا بِكَ
الْكِتَابَ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ بِمَا أَرَاكَ اللَّهُ وَلَا تَكُنْ لِلْخَائِبِينَ خَصِيمًا﴾ (که مه بهستی له نا پاکان
خانواده ی (بنی ابریق) بوو. ﴿وَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ﴾ ش مه بهستی پیی نه وهی و کوا پیغه مبهری
خوا (عرو) داوای لیخوش بوون بکات له وهی به (قتاده) ی گوتبوو. تا ﴿عظیمًا﴾. پاشان پیغه مبهری-

سورہ نسی (الانعام) جزمی (۸)

سُورَةُ الْاِنْعَامِ

الْاِنْعَامِ

[۱۴۳] ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ: مہشت جوڑ۔
 الضَّانَ: مہر (بہدیہ پٹراوہ) لہ نیرو
 لہمی کہہ مران و مہرہ)۔ العز: بزن۔
 بزن لہ نیرو می بہدیہ پٹراوہ سا برین و
 بزن)۔ [۱۴۴] الْاِبِلَ: وشتہر۔ کہلہ
 وشترو می وشتہر)۔ الْبَقَرُ: مانگا۔
 (پنکھاتوہ لہ گاؤ مانگا)۔ مَا اشْتَمَلَتْ
 عَلَيْهِ: نہو بہ چکھیہ لہ سکی
 مینہ کاندایہ۔ وَصَلَاكُمْ اللَّهُ
 هَذَا: پھر مردگار فرمانی پیداون و
 بہ پیویستی گنپراوہ لہ سہرتان۔ ۱۱
 [۱۴۵] عَرَمًا: قہدہ غہکراؤ۔ طاعم
 بطعمہ: بخوریک، نیر ہمرکہ سیک
 بیت و بیخوات۔ دَمًا مَسْفُوحًا:
 خونینکی پڑاؤ۔ رَجَسًا: بؤگہ و
 پیسہ، یا خود پیس و حرامہ۔
 فَسَقًا: ہوی دہرچوون لہ فرمانی
 خوی گہورہ۔ اَهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ: نہو

ثَمَانِيَةَ أَزْوَاجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ
 قُلْ لِّلَّذِينَ حَرَّمَ أُمُّ الْأُنثَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ
 أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ نَحْنُ بِعِلْمٍ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ
 وَمِنَ الْإِبِلِ اثْنَيْنِ وَمِنَ الْبَقَرِ اثْنَيْنِ قُلْ لِّلَّذِينَ حَرَّمَ
 حَرَّمَ أُمُّ الْأُنثَيْنِ أَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَيْهِ أَرْحَامُ الْأُنثَيْنِ
 أَمْ كُنتُمْ شُهَدَاءَ إِذْ وَصَّلَكُمُ اللَّهُ بِهَذَا فَمَن
 أَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا لِّيُضِلَّ النَّاسَ بَعْضُ
 عِلْمِ إِنْ أَتَى اللَّهُ لَآبِدِي الْقَوْمِ الْفَٰلِغِينَ قُلْ لَّا أَجِدُ
 فِي مَا أُوحِيَ إِلَيَّ مَحْرَمًا عَلَىٰ طَعْمِهِ يَطْعَمُهُ إِلَّا أَن يَكُونَ
 مَيْمَنَةً أَوْ دَمًا مَّسْفُوحًا أَوْ لَحْمَ خَيْرٍ فَإِنَّهُ رِجْسٌ أَوْ
 فِسْقًا اهْلٌ لِّغَيْرِ اللَّهِ بِهِ فَمَن اضْطَرَّ غَيْرَ بَٰعٍ وَلَا عَارٍ فَإِنَّ
 رَبَّكَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ وَالَّذِينَ هَادُوا حَرَّمْنَا
 كُلَّ ذِي ظُفْرٍ وَمِنَ الْبَقَرِ وَالْغَنَمِ حَرَّمْنَا عَلَيْهِمْ
 شُحُومَهُمَا إِلَّا مَا حَمَلَتْ ظُهُورُهُمَا أَوِ الْحَوَايَا أَوْ مَا
 اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذَٰلِكَ جَزَاءُ نَّفْسِهِمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ

تازہ لہ لہ کاتی سہر پیندا ناوی غہیری خوی لہ پٹراویت۔ اضطر: ناچاری وای
 لیبکات لی بیخوات۔ غر باع: لہ مرنام و چیڑو لہ زہت حرامہ کہ نہ خوات۔ ولا
 عاد: زیاد لہ پیویست نہ خوات۔ [۱۴۶] الَّذِينَ هَادُوا: جو لہ کہ۔ ذی ظفر: نہو
 تازہ لہ نہی خاودن سمن وک وشتہر، یان نہو بالدارانہی پہنجہ کانیان پنکھوہ لکاوہ
 وک قازو مراوی۔ شحومہما: بہزی مانگا و مہرو بزن۔ حملت ظہورہما: نہو بہزہیہ
 کہ بہ پستی مانگا و مہرو بزنوہیہ۔ الحوایا: ورگ و ریخو لہ کان۔ ما اختلط بعظم:
 بہزی شہویلگیہ یا خود نہو بہزہیہ کہ لکاوہ بہ ٹیسقانہ کانہوہ۔ جزیہ اہم:
 سزما ندان۔ بیغہم: بہ ہوی ستہ مکردن و سہر پیچی کردنیانہوہ۔

* پیغہ مہری خوا (سورہ) دہ فرموت: ((خوای گہورہ شتانیکسی لہر کردوہ نہو پارنژکاری
 لیبکہن و مہیہوتینن، شتانیکیشی سنووردار کردوہ پارنژکاری لیبکہن و سنوور شکینی
 مہکن، مہندیک لہوشتانہش ہی دہنگ ہوہ لہاسقیہ ہسوزو بہزہی خوی نہوہ لہیری
 چوویبت، نیوہش مہکرتن بہدوای دا)۔ (اخرجہ ابن النجار)۔

[۱۴۷] ﴿لَا يَرْضَىٰ نَاسٌ﴾: بهری سزای خوا

ناگرفت. [۱۴۸] ﴿نَاسٌ﴾: سزاو تولی

نیمه. ﴿فَخَرَجُوهُ لَنَا﴾: بومانی

دربخن. ﴿خَرَصُونَ﴾: گومان بردن

بههموانتو پی‌ی ده‌لین (په‌ی بردن).

[۱۴۹] ﴿الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ﴾: بریتیه

له‌به‌لگه‌یه‌کی پوون که‌لوپ‌په‌ری

بسه‌هیزیو چه‌سه‌پاوی‌دایه.

[۱۵۰] ﴿هَلْهُنَّ﴾: ناماده‌ی بکه‌ن و

بی‌هینن. ﴿يَعْدِلُونَ﴾: هاوتایه‌ک داده‌نین

بو خوا. [۱۵۱] ﴿أَتَلَّ﴾: بیخوینعه‌وه.

﴿إِمْلَاقٌ﴾: هه‌ژاری و نه‌داری.

﴿الْفَوَاحِشُ﴾: خراپه. ﴿مَا ظَهَرَ مِنْهَا﴾: نه‌و

گونا‌هانه‌ی به‌چوار پهل ده‌کرین یان

به‌ناشکرا. ﴿وَمَا بَطُنُ﴾: نه‌و گونا‌هانه‌ی

بدل ده‌کرین، یان به‌په‌نه‌انی. ﴿وَصَاكُمُ

بِهْ﴾: فه‌رمانی پیداون و پی‌ویستی

کردوه له‌سه‌رتان.

فَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ رَبُّكُمْ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٤٧﴾ سَيَقُولُ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا أَشْرَكْنَا وَلَا آبَاؤُنَا وَلَا حَرَمْنَا مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ كَذَبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتَّىٰ ذَاقُوا بَأْسَنَا قُلْ هَلْ عِنْدَكُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنَا إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ أَنْتُمْ إِلَّا خُرَاصُونَ ﴿١٤٨﴾ قُلْ فَلِلَّهِ الْحُجَّةُ الْبَالِغَةُ فَلَوْ شَاءَ لَهَدَيْكُمْ أَجْمِينَ ﴿١٤٩﴾ قُلْ هَلَمْ شَهِدْنَا كُمْ الَّذِينَ يَشْهَدُونَ أَنَّ اللَّهَ حَرَّمَ هَذَا فَإِنْ شَهِدُوا فَلَا تَشْهَدُ مَعَهُمْ وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَهُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ ﴿١٥٠﴾ قُلْ تَعَالَوْا أَتْلُ مَا حَرَّمَ رَبُّكُمْ عَلَيْكُمْ أَلَّا تُشْرِكُوا بِهِ شَيْئًا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْكُمْ مَنْ ذَكَرْتُمْ لَكُمْ عَذَابُهُمْ وَلَئِنْ لَمْ تَفْعَلُوا لَأَنتُمْ أَتَقَرُّوْنَ أَلَّا تَشْرِكُوا بِهِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا بَطُنَ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ ذَلِكُمْ وَصَّيْتُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿١٥١﴾

* پی‌ویک هات بو خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿﴾) و‌تی: په‌یمان و به‌لینت پیده‌دهم له‌سه‌ر کۆچ

کردن و تیکۆشان له‌پیناوی خوا‌دا. پیغه‌مبه‌ری خواش (﴿﴾) فه‌رمووی: ((نایا هیچ کام له‌دایک و

باوکت زین‌دوون؟)) پی‌وا‌که و‌تی: به‌لی هه‌ردوکیان زین‌دوون، پیغه‌مبه‌ر (﴿﴾) فه‌رمووی:

((خوا‌زاری ده‌ستگیربوونی پاداشتی له‌خوداوه؟)) فه‌رمووی: به‌لی، نه‌وجا پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿﴾)

فه‌رمووی: ((بکه‌ری‌وه لای دایک و باوکت و به‌باشی مامه‌لیان له‌گه‌لدا بکه)). [(متفق علیه).]

-خواش (﴿﴾) چه‌که‌کانی که‌را‌ندوه بو (رفاعة) و، (بشیر) هه‌له‌ات بو ناو موشریکه‌کان و بوو

به‌میوانی (سلافة) ی کچی (سمید)، په‌روم‌دگاریش نایه‌تی: ﴿وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُ

الْهُدَىٰ﴾ تا ﴿ضَلَالًا بَعِيدًا﴾ ی دابه‌زان‌د. (حاکم) ده‌لینت: نه‌م رووداوه (صحیح) ه به‌په‌ی

مه‌رجه‌کانی (مسلم). (ابن سعد) له (طبقات) ه که‌یدا ده‌گه‌زیتوه له (محمود) ی کوپی (لبید) وه و

ده‌لینت: (بشیر) ی کوپی (حارث)، گه‌نجینه‌یه‌کی پر له‌خۆراک و چه‌کی (رفاعة) ی کوپی (زید) ی

مامی (قتادة) ی کوپی (نعمان) ی ژینو ژوو‌رکردو خواردن و (قه‌لقان) و سه‌ریاکی گه‌نجینه‌که‌ی دزی،

(قتادة) ش هاته خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿﴾) و نه‌م رووداوه‌ی پی‌راکه‌یان‌د، پیغه‌مبه‌ری خوا (﴿﴾)

(بشیر) ی بانگ کردو خسته‌یه ژیر پرس‌یاروه، به‌لام دانسی پید‌ا نه‌ناو، تاوا‌نه‌که‌شی

خسته نه‌ستوی (لبید) ی کوپی (سه‌ل) که‌پیاو چاک و خاوه‌ن ریزو ناوبانگ بوو، پاشان قورشان -

سووردهتی (الانعام) جزمی (۸)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

سورة الانعام

[۱۵۲] ﴿أَحْسَنُ﴾: باشتره. ﴿يَبْلُغُ أَشُدَّهُ﴾:

بالغ و عاقل و خاوهن توانا دمیت. ﴿بِالْقِسْطِ﴾: بهداد پرموره رانه.

﴿وَسِعْهَا﴾: تواناو نهروی دوسته لاتی به سهریدا ده شکي. [۱۵۳] ﴿السَّبِيلِ﴾:

ریگا جیا جیا کانی که له ههواو نهاره زووه سهر ده کیشییت.

[۱۵۴] ﴿تَمَامًا﴾: بریتیه له تهواو کردنی نیعمهت به سهر بهنده وه. ﴿عَلَى السَّبِيلِ

أَحْسَنُ﴾: بۆ سهر شو که سانهی به جوانی کاری پیده کهن. ﴿تَفْصِيلًا لِّكُلِّ

شَيْءٍ﴾: رۆشن که ره وه یه هه موو شتی که بهنی ئیسرائیل پیو بیستیان ده بی

تیدایه تی. [۱۵۵] ﴿وَهَذَا كِتَابٌ﴾: قورنانی پیروز. [۱۵۶] ﴿طَائِفَتَيْنِ﴾:

جووله کهو گا وره کان. ﴿دَرَسْتَهُمْ﴾: خویندن هه موو تیگه ییش تیانیان.

[۱۵۷] ﴿يُنَبِّئُ﴾: به لگه یه کی پوون: که قورنانی پیروزه. ﴿صَدَفَ عَنْهَا﴾: پشتی تییکات، یان خه لکی لی لایدات.

وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ
وَأَوْفُوا بِالْكَيْلِ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ لَا تَكْلَفُ نَفْسٌ إِلَّا
وُسْعَهَا وَإِذَا قُلْتُمْ قَاعِدُوا وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ وَبِعَهْدِ
اللَّهِ أَوْفُوا ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
وَأَنَّ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ فَأَتَّبِعُوهُ وَلَا تَتَّبِعُوا السُّبُلَ
فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِهِ ذَٰلِكُمْ وَصْنُكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ
تَتَّقُونَ ثُمَّ أَتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ تَمَامًا عَلَى الَّذِي
أَحْسَنَ وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّعَلَّهُمْ يُلْقَا
رَبَّهُمْ يُؤْمِنُونَ وَهَٰذَا كِتَابُ أَنْزَلْنَاهُ مُبَارَكًا فَاتَّبِعُوهُ
وَاتَّقُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ أَن تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ الْكِتَابُ
عَلَى طَائِفَتَيْنِ مِن قَبْلِنَا وَإِن كُنَّا عَن دِرَاسَتِهِمْ لَغَافِلِينَ
أَوْ تَقُولُوا إِنَّمَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ لَنُحْكُمَنَّاهُمْ بِهِمْ
فَقَدْ جَاءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ فَمَن
أَظْلَمُ مِمَّن كَذَبَ بَيِّنَاتِ اللَّهِ وَصَدَفَ عَنْهَا سَجِرَى الَّذِينَ
يَصْدِفُونَ عَنَّا إِنَّمَا سَوَاءُ الْعَذَابِ يَمَّا كَانُوا يُصْذَفُونَ

* پیغه مبهری خوا ﴿کاتیک و تازی دها چاوه کانی سوورده بوو یه وه دهنگی بهرز ده بوو مو، توپه می تاوی ده سهند، به چه شنی بیدار کاری سوپا و دهیگوت: بهیانی و نیواریتان و، دهیفرموو: ((کاتیک من ره وانه کرام بۆ لای ئیوه وادهی ره وانه کردنی من و هاتنی قیامت ههروه ئهم دوانه و هه بوون)) نهو چا نامازهی به ههردو په نهجی شایه تمان و په نهجی گهوهی ده کردو، دهیگوت: (امابهت) باشترین قسه و گوت قورنانه و چا کترین رینموونیش گرتنی ریگه ی (محمد) هو، خراپترین رهفتار، رهفتار و کردهی دروستکاره، هه موو دروستکار ویک له مایندا سهرگردانی به)) پاشان دهیگوت: ((من دلسوز ترم بۆ هه موو باوهرداریک له خودی خو، هه ره کس مال و سامانی به جی مینشت لهوا بۆ خانواده کهی، نهوهی قهرزو شتی له کیس چووی لهوا به جی ما لهوا رو به روی منی بکه نه وه)). (اخگره مسلم).

- دابهزیو (بشیری) به دروخته وه پاکیتی (لبیدی) درخست: ﴿إِنَّمَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ الْكِتَابُ بِالْحَقِّ لِتَحْكُمَ بَيْنَ النَّاسِ﴾ نایه تکان. کاتیکیش قورنانه تاوانباریتی (بشیری) درخست هه لهات بۆ مه کهه و له نیسلام پاشکه زووی وه مو، له لای (سلافه) کی کچی (سعد) لایدا و بهر دهوام قسه ی-

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

المعز القسطنطيني

هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمُ الْمَلَائِكَةُ أَوْ يَأْتِيَ رَبُّكَ أَوْ يَأْتِيَ
بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ يَوْمَ يَأْتِي بَعْضُ آيَاتِ رَبِّكَ لَا يَنْفَعُ نَفْسًا إِنْهَا
تَوَكَّنْ أَهْمَتُ مِنْ قَبْلُ أَوْ كَسَبَتْ فِي إِيمَانِهَا خَيْرًا قُلْ انظُرُوا
إِنَّمَا أَنْظِرُكُمْ بِهَذَا الْآلِ الْآخِرِ فَرُوقُوا بَيْنَهُمْ وَكُلُوا مِنْ شَيْءِ مَا
نَسَبْتُمْ مِنْهُمْ فِي سَعْيٍ وَإِنَّمَا أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ ثُمَّ يُنَبِّئُهُمْ بِمَا
كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٠٤﴾ مَنْ جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرَ أَمْثَالِهَا وَمَنْ جَاءَ
بِالسَّيِّئَةِ فَلَا يَجْزِي إِلَّا أَثْمَالُهَا وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿١٠٥﴾ قُلْ إِنِّي هَدَيْتُ رَبِّي
إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ دِينًا قِيَمًا مِلَّةَ إِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ
الْمُشْرِكِينَ ﴿١٠٦﴾ قُلْ إِنْ صَلَاتِي وَنُسُكِي وَمَحْيَايَ وَمَمَاتِي لِلَّهِ
رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾ لَا شَرِيكَ لَهُ بِهِ يَذَلِّك أَمْرُهُ وَأَنَا أَوَّلُ الْخَلْقِ
﴿١٠٨﴾ قُلْ أَغْنَى اللَّهُ عَنِّي رِزْقًا وَهُوَ رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَلَا تَكْسِبُ كُلُّ
نَفْسٍ إِلَّا عَاقِبَتَهَا وَلَا تَزِدُ وَازِدَهُ وَزِدَ أُخْرَى ثُمَّ إِلَى رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ
فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَفُونَ ﴿١٠٩﴾ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ
خَلْقَ الْأَرْضِ وَرَفَعَ بَعْضَكُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِيَتْلُوَكُمْ
فِي مَآءِ انْتِزَاكِ إِنْ رَزَقَكُمْ سَرِيعَ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿١١٠﴾

[۱۵۸] ﴿نَظَرُونَ﴾: چاومری نهکن؟

[۱۵۹] ﴿فَرَّقُوا﴾: بهش بهشيان كرد

(ياخود له شايه كه يان دهر جوون).

﴿شيعا﴾: جەند تاقمىك، يان جەند

كُومَه لِيْكَ لَه خَرَايَه. ﴿أَمْرُهُمْ إِلَى اللَّهِ﴾:

یادداشتیان لای خوای گورهیه.

[۱۶۱] (هدای): رینموویسی کردووم.

﴿دِيَا قِيمَا﴾: ئاينىڭ ھەلەسىت

بەجىيەننى بەرزەۋەندى خەلقى بۇ

دنياو دوا بوڏيان. (مله): ئاين.

﴿حنیف﴾: دور لهشتی خرابو

بی سودو، ہلگری حق و راستی.

[۱۶۲] ﴿نُفُوسُ﴾: مضموم۔

به ندایه تسیه کانم. ﴿محيای ومماتی﴾:

١٦٤] (أبغی):

اولادہکم، ولاتزر وازرة: **ہم**

کھسٹک گوناھاری ہل ناگری۔ وزیر

خیری: گوناہی کہ سنکے تر.

[۱۶۵] ❖ حلاف ❖: مەندىكتان دىنە جىنىشنى مەندىكتان. ❖ لىلو كە ❖: مەتا تاقىتار

بکاتوره لهسره نهوې پيې به خشيون.

* پیغمبرِ خوا (ﷺ) دہ فرمویں: ((دنیا سہوڑو حوانو بہ تمامہ، ہرور ہر دگارِ مَشِ شہوڑو، تَنَدَا

هينشين كردوه تا بزاري چي دهكهن، بويه گوي ايملي خوا بكنو، خوتان لهژنان ساريزنو،

بزانن کړا، په کم ناشووبیک هات به سهر (نموره کانی ئیسرائیل) دا له نافرته موه بوو)).

[(اخرجه مسلم)]

*مردمها پیغمبری خوا (ﷺ) دهنه موت: ((نه گم باوهدار بیزانیایه خوی گوره چ سزایه کی

ههیه ئەوا هیچ کەس ئومێدی بەچۆنە بەهەشت نەدەبوو، خۆنگەر بێ باوەڕانیش بیانزانایە

پرومردگار چند به سوزو به زمینی به هوا هیچ کس بی تو مید ندوبو له به هشته کی)).

[(اخرجہ احمد)]

* هر ودها (ﷺ) د فېرموښت: ((پروړونکي سهد سؤز و بهر مې د دوستکړدو و بهر نه يک بهش

لەو سەد بەشەى دانانە لەدەنيادا بەهۆيەو خەلکى لەنيوان خۆياندا سۆزو بەزەيىيان بەپەکدا

دیتھو، نو مودو نوئی له لای خوئی مه لگرتووه. [اخرجه الترمذی وقال: حدیث حسن].

سورهتی ﴿ الاعراف ﴾

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

المحكمة

سُورَةُ الْاِنْفِرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْقَصَصُ ١٠ كَتَبْنَا إِلَيْكَ فَلَا يَكُنْ فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ
لِشَيْءٍ بِهِ، وَذَكَرْ لِلْمُؤْمِنِينَ ١١ أَتَّبِعُوا مَا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ
مِنْ رِبِّكُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ قَلِيلًا مَا تَذَكَّرُونَ ١٢
وَكَمْ مِنْ قَرْيَةٍ أَهْلَكْنَاهَا هَآبًا مَسْأُومَةً ١٣ فَالِقَاتِ الْوَيْ
لِ فَهَآكَانَ دَعْوُهُنَّ إِذْ جَاءَهُمْ بَأْسُنَا لَأَنَّهُنَّ كَذَّبْنَ
ظَالِمِينَ ١٤ فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذِينَ أُرْسِلَ إِلَيْهِمْ وَلَنَسْئَلَنَّ
الْمُرْسَلِينَ ١٥ فَلَنَقْضِيَنَّ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا يَمِشُونَ ١٦
وَالْوَزْنَ بِمِيزَانٍ الْحَقِّ فَمَنْ تَقَلَّتْ مُوزَنُهُ فَأُولَئِكَ هُمُ
الْمُفْلِحُونَ ١٧ وَمَنْ خَفَّتْ مُوزَنُهُ فَأُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ يَمَّا كَانُوا بِآيَاتِنَا يَظْلُمُونَ ١٨ وَلَقَدْ مَكَرَكُمُ
فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَكُمْ فِيهَا مَعِيشَ قَلِيلًا مَا تَشْكُرُونَ ١٩
وَلَقَدْ ظَنَّكُمُ ثُمَّ صَوَّرَكُمُ ثُمَّ قَلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
لِلْآدَمِ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ لَمْ يَكُنْ مِنَ السَّاجِدِينَ ٢٠

[۱] ﴿المصر﴾: نهم پیتانه وا
 ده خوینریتسه وه: ئالیف، لام، میم،
 صاد. [۲] ﴿کتاب﴾: قورنانی پیوژ.
 ﴿حرج﴾: سنگ توند بوون (لهگه یاندنی
 قورن). ﴿تنذر﴾: بیداریان بکاته وه.
 [۳] ﴿قلیلاً ما تذکرون﴾: کم
 بیرده که نه وه و په ند و مرده گرن.
 [۴] ﴿یاسنا﴾: سزاو تۆله مان. ﴿یاتا﴾:
 به شه و کاتی خه وتن. ﴿فانلن﴾:
 نیه و پۆ خه و (قه یلوله). [۵] ﴿دعوهم﴾:
 دوعاو پارانه و یان. ﴿یاسنا﴾: سزاو
 تۆله مان. [۶] ﴿الذین أرسل إلیهم﴾:
 شه و نه ته وانه ی پیغه مبه ریان بۆ ره وانه
 کراوه. ﴿المرسلین﴾: شه و پیغه مبه رانه ی
 خوا ره وانه ی کردوون. [۷] ﴿لنقصن﴾:
 پی یان راهه گه یه نین. [۸] ﴿الوزن﴾:
 کیش وانه ی کرده و کسان و

جیاگردنه و بیان. ﴿موازیه﴾: ترازوی کرده و ده باشه گانی. ﴿المحزون﴾: رزگار بوان. [۹] ﴿یظلمون﴾: بی با و هر یبون. [۱۰] ﴿مکتاکم﴾: کردن نشان به خاومنی زهوی و ده سه لاتمان داپینان قاسوود و هر یگرن لی. ﴿تعیش﴾: نهوی دهیخون و پیی دهژین. [۱۱] ﴿خلقناکم﴾: سهر جا هو و بناغهی ئودمان دروست کرد که ئادمه.

* پیغمبرى خوا (ﷺ) دوفر مویټ: ((هموو چاودیرو برپر سیارن لو سپارده یی بیره دستان، پیشوا برپر سیاره لو خه لکى له نه ستوی دایه و برپر سیاریانه، پیاو چاودیرو له خانه واده کى و برپر سه ئی یان: ژنیش چاودیرو له مالی میړده کیدو برپر سه لو نه مانه ته ی پری سپیږدراوه، خزمه تکاریش چاودیرو به سمر مالی گوره کیه وو و برپر سه لو نه مانه ته ی نه ستوی)) پاشان شه وی فرموده که ده گپ یتوه دلیت: و امانی فرمودی: ((پیاویش چاودیرو به سمر مالی باوکیه وو و برپر سه له و مانه و، هه موو چاودیرو برپر سیارن لو نه مانه ته ی نه ستوان)). [متفق علیه].

- ناشرین و ناشران برای پیغمبر و او را که در دنیا نجات یافته است: «وَمَنْ يُشَاقِقِ الرَّسُولَ دَابَعًا» در دایره ای که در (حسان) ی کوری (ثابت) به جوی کرد تا گمراهی.

[۱۲] ﴿مَامَنْعُ﴾: چی وای لیکردیت و پائی پیوه نایت. [۱۳] ﴿فَاهْبُطْ﴾: دابهزه، بهر خواروه. ﴿الصَّاعِرِينَ﴾: سهر شوهر زهلیل و ریسوا. [۱۴] ﴿النَّظْرِي﴾: مؤله تم بده. [۱۶] ﴿أَغْوِيَّتِي﴾: فریوت دام. ﴿لَا تَعْدُنْ لَهُمْ﴾: خویمان لی داده گروم بویان داده نیشم. [۱۸] ﴿مَذُومًا﴾: عیب دارو بی نرخ. ﴿مَدْحًا﴾: دهر گراو و دور لهر حمی خوا. [۲۰] ﴿فَوَسَّوْا لَهُمَا﴾: وه سوه سی بؤ دروست کردن. ﴿لِيَلْبِسَا﴾: بخت. ﴿مَآوِرِي﴾: نهوی شاروویه. ﴿سَوَاءَهُمَا﴾: عه وره تیان. [۲۱] ﴿فَاسْمُهُمَا﴾: سویندی بؤ خواردن. [۲۲] ﴿فَدَلَّاهُمَا﴾: له پلهی گویا ریلهی خستن. ﴿بِفِرْعَوْنَ﴾: بهله خویا بیوونهوه. ﴿دَاقَا الشَّجَرَةَ﴾: له بیری داره کیان خوارو و چیژیان کرد. ﴿طَفِقَا﴾:

قَالَ مَامَنْعُكَ أَلَا تَسْجُدُ إِذْ أَمَرْتُكَ قَالَ أَنَا خَيْرٌ مِنْهُ خَلَقَنِي مِنْ نَارٍ وَخَلَقْتَهُ مِنْ طِينٍ ۝۱۲ قَالَ فَاهْبُطْ مِنْهَا فَمَا يَكُونُ لَكَ أَنْ تَتَكَبَّرَ فِيهَا فَاخْرُجْ إِنَّكَ مِنَ الصَّاغِرِينَ ۝۱۳ قَالَ أَنْظِرْنِي إِلَى يَوْمِ يَبْعَثُونَ ۝۱۴ قَالَ إِنَّكَ مِنَ الْمُنظَرِينَ ۝۱۵ قَالَ فِيمَا أُغْوِيَّتِي لِأَقْعُدَ لَهُمْ صِرَاطَكَ الْمُسْتَقِيمَ ۝۱۶ ثُمَّ لَا يَتَّبِعُهُمُ فَيَآئِلًا يَدْرِيهِمْ وَيَخْلِفُهُمْ وَأَنَّ آيَاتِي سَمَاءٍ يَسْمَوْنَ وَلَا يُجِدُوا كَثْرَةً مِنْكَ يَوْمَ ۝۱۷ قَالَ أَخْرُجْ مِنْهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا لَنْ يَبْعَثَ مِنْهُمْ لَافِلًا لَهُمْ مِنْكُمْ أَجْمَعِينَ ۝۱۸ وَيَتَكَادَمُونَ أَنْ يَبْتِغُوا الْبَحْثَ فَكَلَّا مِنْ حَيْثُ يَشْتَأُونَ لَا تَقْرَبُوا هَذِهِ الشَّجَرَةَ فَتَكُونُوا مِنَ الظَّالِمِينَ ۝۱۹ فَوَسَّوْا لَهُمَا الشَّيْطَانُ لِيُبْدِيَ لَهُمَا مَا وُورِيَ عَنْهُمَا مِنْ سَوْآتِهِمَا وَقَالَ مَا نَهَاكُمَا عَنْ هَذِهِ الشَّجَرَةِ إِلَّا أَنْ تَكُونَا مَلَكَائِينَ أَوْ تَكُونَا مِنَ الْخَالِدِينَ ۝۲۰ وَقَالَ لَهُمَا إِيَّيْكَمَا لَنْ يَصْحَبَكَ ۝۲۱ فَذَلَّلَهُمَا بِهَزْؤٍ فَلَمَّا ذَاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُمَا سَوْآتُهُمَا وَطَفِقَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجُتِّ وَفَازَ بِهِمَا أَوْ تَخَنِتُمَا عَنْ تِلْكَ الشَّجَرَةِ وَأَقْبَلَ لُكَّا إِلَى الشَّيْطَانِ فَكَاذِبُونَ ۝۲۲

دهسیان کرد به. ﴿يَخْصِفَانِ﴾: گه لایان دهخته سهریک بؤ داپوشینی لاشهیان.

هوی دابهزینی نیعتی (۱۲۳): ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ﴾: نیعتکه:

• (ابن جریر) له (مسروق) هوه دهگیریتوه، دهلیت: (مسیحیه کان) و (موسولمانه کان) شانازیان کرد له نیوان خویاندو هریک بانگه سی چاکیتی خویان کرد، پهروردگاریش ثایه تی: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾: دابهزاند.

هوی دابهزینی نیعتی (۱۲۴): ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾: نیعتکه:

• (مسروق) دهگیریتوه، دهلیت: کاتیک ثایه تی: ﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ وَلَا أَمَانِي أَهْلِ الْكِتَابِ﴾: دابهزی کتیب دارانی پیشوو به موسولمانانیا و ت: نیمه و نیوه چوون یه کین، نهوجا ثایه تی: ﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ مِنْ ذَكَرٍ أَوْ أَنَّى﴾: دابهزی.

هوی دابهزینی نیعتی (۱۲۷): ﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾: نیعتکه:

• (بخاری) له (عائیشه) وه دهگیریتوه، دهلیت: (عائیشه) سه بارت بهم ثایه ته وتی: مه بهست بهو پیاهویه که دالدهی مدالیکسی میینهی همتیوی دابیت و بهرادیهک تیکهل بیت له گهلیدا بیته هابهشی همتیوه کهو میراتگری لهو مال و ساماندا که بؤی ماوه توه، دواپی خواریارینت -

سوره تهی (الاعراف) جزمی (۸)

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

عَنْ النَّبِيِّ

[۲۴] ﴿مُسْقَرٌ﴾: نارامگا. ﴿الْحَيْن﴾: تا

دوایی تمهنتان. [۲۵] ﴿فِيهَا﴾: له ناویدا

(مبهست پیسی سمرزهوی به).

﴿تَحْيُونَ﴾: دهژین. ﴿مِنْهَا تَحْرَجُونَ﴾:

لهزهوی یهوه زیندوو دهکړینهوه.

(له قیامه تدا). [۲۶] ﴿أَنْزَلْنَا عَلَيْكُمْ﴾:

بوژمان داباراندوون. ﴿يُورِي سَوَاتِكُمْ﴾:

عهورهتتان دده پوښیت. ﴿رِيشًا﴾:

پوښاکیکي قهشهنگه کهبهکار دیت بو

خوړازندنهوه. ﴿لِبَاسِ الْقَوَى﴾:

مبهست پیسی بهرگی وهرع و ترسان

له خوای گورهیه. [۲۷] ﴿لَا يَفْتَنُكُمْ﴾:

سمر تان ئی نشیونینیت و فریووتان

نهدات. ﴿يَنْزِعُ عَنْهُمَا﴾: بهفیل جل و

بهرگیان ئی دابمالیت. ﴿قَبِيلُهُ﴾:

سمر بازو نهوهکانی. [۲۸] ﴿فَاحْشَةً﴾:

کردهوهیهکی نهو پهری ناشرین.

[۲۹] ﴿بِالْقَسَطِ﴾: دادپهروهری و

قَالَ رَبَّنَا طَعَّمْنَا أَنْفُسَنَا وَإِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنَا وَتَرْحَمْنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ أَهْبِطُوا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَلَكُمْ فِي الْأَرْضِ مُسْقَرٌّ وَمَتَّعٌ إِلَى حِينٍ ﴿٢٦﴾ قَالَ فِيهَا تَحْيَوْنَ وَفِيهَا تَمُوتُونَ وَمِنْهَا تُخْرَجُونَ ﴿٢٧﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ قَدْ أَزَلْنَا عَنْكَ لِئَامًا يُورِي سَوَاءَ دِينِكُمْ وَرِيشًا وَلِبَاسِ الْقَوَى ذَلِكَ خَيْرٌ ذَلِكَ مِنَ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿٢٨﴾ يَبْنِيءَ آدَمَ لَا يَفْتِنُكُمْ الشَّيْطَانُ كَمَا أَخْرَجَ أَبَوَيْكَ مِنَ الْجَنَّةِ يَنْزِعُ عَنْهُمَا لِبَاسَهُمَا لِيُرِيَهُمَا سَوْءَ بَيْتِهِمَا إِنَّهُ يَرِيكُمْ هُوَ وَقَبِيلُهُ مِنْ حَيْثُ لَا تَرَوْنَهُمْ إِنَّا جَعَلْنَا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ أَنْعَلُوا فَحْشَةً قَالُوا وَجَدْنَا عَلَيْهَا آيَةً وَاللَّهُ أَمَرُنَا بِهَا قُلْ إِنْ أَلَّاهُ لَا يَأْمُرُ بِالْفَحْشَاءِ اقُولُوا عَلَى اللَّهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٣٠﴾ قُلْ أَمَرَ رَبِّي بِالْقِسْطِ وَأَقِيمُوا وُجُوهَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الدِّينَ كَمَا بَدَأَكُمْ تَعُودُونَ ﴿٣١﴾ قَرِيبًا هَدَىٰ وَفَرِيقًا حَقَّ عَلَيْهِمُ الضَّلَالَةُ إِنَّهُمْ اتَّخَذُوا الشَّيْطَانَ أَوْلِيَاءَ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾

یهکسانی. ﴿اقِيمُوا وُجُوهَكُمْ﴾: بهراستی پروبکونه بهندایهتی خوا. ﴿عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾:

لهمهوو کاتیکي کړنښو و جیکه یهکدا. ﴿ادْعُوهُ﴾: داوای لیبکهن. [۳۰] ﴿فَرِيقًا﴾:

کۆمه لیک له خه لکی. ﴿حَقَّ﴾: به پیوست گهراوه و جیکه یووه. ﴿يَحْسَبُونَ﴾: واگومان دمهبن.

«بیدات بهشو لههمان کاتیشدا رقی ببیتوه لهوهی بیدات به پیایک هاو بهشی مالمه کی

بیت و، زوری لبکات و تنگی پی مه لجنیت، پاشان شم نایه ته دهرهق بهو مسه لیه نازلېو،

(ابن ابی حاتم) له (سدی) هوه دهگړیتوه، دملیت: (جانب) کچیکي ناموزای ناشیرنی هه بو، نهو

کچه میرا ته کی له باو کیوه بو ما بو هوهو، (جانب) ههزی دهکرد بیدات بهشو، به لام دهستی

تی نه دهچوو کاریکي وابکات؛ چونکه ده ترسا لهوهی بیدات به پیایک و مال و سامانه کی ببات،

بو به هاته خزمهت پیغه مبهری خوا (و) و پرسیاری لی کرد لهه باریه هوه، سهارهت بهو

مهسه لیه شی ثایهت نازلېو.

هوی دپه رزنی نیمه تی (۲۸): ﴿وَإِنْ أَمَرَأَهُ﴾: نیمه ته که:

- (ابوداود و) (حاکم) له (عائیشه) دایکی موسولمانان هوه دهگړنه وه، دملیت: کاتیک (سوده) ی

خیزانی پیغه مبهر (و) بهسالاچو دهستبرداري نو بهو روژی خو ی بو، وتی: روژه کی خوم-

[۳۱] ﴿خُذُوا زِينَتَكُمْ﴾: پوښاکي جوان

لهبريکهن ههتا داپوښه راوړن.

[۳۲] ﴿زِينَةَ اللَّهِ﴾: نهوې بڼه بنده کاني

دروست کړدوه بڼه نهوې خوږاني

پي ټپرازيښه وه. ﴿الطيبات من الرزق﴾:

نهوې حبه لاکراوه له پوړي خوای

گه وړه. [۳۳] ﴿الفواحش﴾: خراپه. ﴿ما

ظهر منها﴾: نهو گونا هانه ی

به نه دمه کان ده کړين يان به ناشکرا.

﴿وما بطن﴾: نهو گونا هانه ی به دل

ده کړين يان به پنه نه ی. ﴿الانم﴾:

ناوېکه بڼه موو گونا هېک به کار دیت.

﴿البقي﴾: سته مو ده سترديزي کړنه

سر خه لکي. ﴿سلطانا﴾: به لگرو

نېشانه. [۳۴] ﴿ساعة﴾: کاتيکي کورت و

که م خايه ن. ﴿لا يستأخرون﴾: پېش

دوانا خرين. ﴿لا يستقدمون﴾: پېش

ناخرين. [۳۵] ﴿يقصون﴾: ده يخوښنه وه

به سر تاندا. [۳۶] ﴿كذبوا بآياتنا﴾: باوه ريان نه کړدوه به نايه ته کاني خوای گه وړه.

﴿واستكبروا عنها﴾: خوږيان به گه وړه به زتر دانا له نايه ته کاني خواو، که له پره قی

خوږيان نواند. [۳۷] ﴿ينالهم نصيبهم﴾: له دنيا دا به شي خوږيان به رده که ویت. ﴿من

الكتاب﴾: له وې بڼي نوو سراوه ديارۍ کراوه له پوړي نه جهل. ﴿يتوفونهم﴾:

گيانيان ده کيشن. ﴿صلوا عنا﴾: ديارنه ماو، (شوښه واريان نابيين و چاوه پړي

سووديشيان لي نا که ين).

* پيغه مېري خوا (ﷺ) ده لمړ ویت: ((هيچ قايېک نويه پر بيت و نهو پر يوونه ش خراپ بيت

به نه دازه ی گده ی مړوف، چنه د پاروويک به سه بڼه نهوې شادم که پشتي پړي راست

بيته وه، خو نه گمر چاره ی نه بو شو با به شيکي گده ی بڼه خواردن و به شيک بڼه اوو

به شيکيش بڼه نه فسي (هه ناسه) بيت)).

* له (ابن عمر) وه ده گړنه وه، ده لیت: پيغه مېري خوا (ﷺ) ده ستي خسته سر شان و وتی:

((له دنيا دا هر وک که ستيکي غريب يان ريوارک پړي)). [اخرجه البخاري].

يَتَنَبَّيْءَ اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ وَكُلُوا وَاشْرَبُوا
وَلَا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لَا يُحِبُّ الْمُسْرِفِيْنَ ۝۳۱ قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللّٰهِ
الَّتِيْ اَخْرَجَ لِبِغَايَةِ وَاَلطَّيِّبَاتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِيَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
فِي الْحَيٰوةِ الدُّنْيَا خَالِصَةٌ يَوْمَ الْقِيٰمَةِ كَذٰلِكَ نَفْصِلُ الْاَلْبٰبَ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُوْنَ ۝۳۲ قُلْ اِنَّمَا حَرَّمَ رَفِي الْفَوَاحِشِ مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَمَا
بَطَنٌ وَالْاَنۡتَمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ اِنْ تُشْرِكُوْا بِاللّٰهِ مَا لَكُمْ ذَرِيَّةٌ
سُّلِّطْنَاوَاَنْ تَقُوْلُوْا عَلٰى اللّٰهِ مَا لَا تَعْلَمُوْنَ ۝۳۳ وَلِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ
فَاِذَا جَآءَ اَجَلُهُمْ لَا يَسْتَاخِرُوْنَ سَاعَةً وَلَا يَسْتَقْدِمُوْنَ ۝۳۴
يَتَنَبَّيْءَ اٰدَمَ اِنَّمَا يَنْتَعِمُ رُسُلٌ مِنْكُمْ يَتَّبِعُوْنَ عَلَيۡكَ اٰتٰنِيۡ فَمَنْ
اَتٰنِيۡ وَاَصْلَحَ فَلَا خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُوْنَ ۝۳۵ وَالَّذِيۡنَ
كَذَبُوْا بِآيٰتِنَا وَاَسْتَكْبَرُوْا عَنْهَا اُولٰٓئِكَ اَصْحٰبُ النَّارِ هُمۡ
فِيهَا خٰلِدُوْنَ ۝۳۶ فَمَنْ اٰطَاعَ مِنۡ اَقْرَبٰى عَلٰى اللّٰهِ كَذٰبًا وَّكَذَّبَ
بِعَآثِرَةٍ اُولٰٓئِكَ يَنَالُهُمْ نَصِيۡبُهُمۡ مِّنَ الْكِتٰبِ حَقًّا اِذَا جَآءَهُمْ
رُسُلُنَا يَتَوَفَّوۡنَهُمْ قَالُوْا اٰمَنَّا مَا كُنْتُمْ تَدْعُوۡنَ مِنْ دُوۡرٍ اللّٰهُ
قَالُوْا اَصْلُوْا عَنَّا وَشَهِدُوْا عَلٰى اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كَانُوْا كٰفِرِيۡنَ ۝۳۷

سوورەتی (الاعراف) جزی (۸)

سورۃ الاعراف

الحمد لله

قَالَ ادْخُلُوا فِي أُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِكُمْ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ فِي النَّارِ كُلَّمَا دَخَلَتْ أُمَّةٌ أَخْبَاهُ حَتَّى إِذَا دَارَكُوا فِيهَا جَمِيعًا قَالَتْ أَخْرِجْنَهُمْ لَا وَلَهُمْ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ أَضَلُّوا فَنُفِئَهُمْ عَذَابًا ضِعْفَيْنِ النَّارِ قَالَ لِكُلِّ ضِعْفٍ وَلَكِنْ لَا تَعْلَمُونَ ٢٨ وَقَالَتْ أُولَاهُمْ لَا أَخْرِجْنَهُمْ فَمَا كَانَتْ لَكُمْ عَلَيْهِمْ مِنْ فَضْلٍ فذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ٢٩ إِنَّ أَلْوَيْتَ كَذَبُوا بِآيَاتِنَا وَاسْتَكْبَرُوا عَنْهَا لَا تَفْتَحْ لَهُمْ قُيُوتُ السَّمَاءِ وَلَا يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتَّى يُلَاحِظَ فِي سَمَائِهِمُ الْمَلَأُ ٣٠ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُجْرِمِينَ ٣١ ثُمَّ مِنْ جَهَنَّمَ مَوَاقِدُ مِنْ قَوْعِهِمْ غَوَاشٍ وَكَذَلِكَ نَجْزِي الظَّالِمِينَ ٣٢ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَا تُكَلِّفُ نَفْسًا أَلُوسَهَا أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ٣٣ وَرَبَّنَا مَا فِي صُدُورِهِمْ مِنْ غَلٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهِمْ إِلَّا تَنْهَرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَدَيْنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لِنَهْدِيَ لَوْلَا أَنْ هَدَيْنَا اللَّهُ لَقَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ بِآيَاتِنَا وَلَوْ أَنَّ لَكُمْ الْجَنَّةَ أَوْ رُسُلَهُمَا بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ٣٤

[۳۸] ﴿قَدْ حَلَّت﴾: رابوردو بەسەرچوو.
﴿إِذَا دَارَكُوا فِيهَا﴾: (لەدۆزەخدا) بەیەک گەیشتن و تێیدا کوپونەموه. ﴿عذاباً ضِعْفاً﴾: ئەشکەنجەبەکی زیادو دوو قات. [۴۰] ﴿لَا تَفْتَحْ لَهُم أَبْوَابَ السَّمَاءِ﴾: کردەوه چاکەکانیان بەرز نابێتەوه و مرناگیریت. ﴿يُلَاحِظُ﴾: بچیتە ژوورەوه. ﴿سَمَائِهِمُ﴾: کونی دەری. [۴۱] ﴿مَوَاقِدُ﴾: راخەری ژێریان. ﴿غَوَاشٍ﴾: داپۆشەر. [۴۲] ﴿وَسَمْعِهِمْ﴾: ئەوەندە لە توانایدا. [۴۳] ﴿نَزَعْنَاهُ﴾: ریشە کێشمان کرد. ﴿غُلٍ﴾: بریتییە لەرق و کێشە دووبەرەکی. ﴿هَدَيْنَاهَا﴾: رێنموونی کردین بۆ ئەوه. ﴿أَوْ رُسُلَهُمَا﴾: پێتان بەخەشرا.

دەبەخەشم بە (عائیشە)، پەرورەدگاریش ئایەتی: ﴿وَإِنَّ امْرَأَةً خَافَتْ مِنْ بَغْلِهَا نُشُوزاً﴾ دابەزاند. (سەعید) ی کوپی (مەنصور) لە (سەعید) ی کوپی (مەسب) موه دەگیرێتەوه،

دەلێت: کچیک (مەحمەد) ی کوپی (مەسلە) ژنی (رافع) ی کوپی (خدیج) بوو، بیا نوویەکی ئی دۆزییەوه بیا نووگەش یایی بۆ یاخود شتیکی تر، بۆیە ویستی تەلای ببات، ئافەرەتەکەش وتی: تەلایم مەمو، پێم بلی چ نکوولیەکت بۆ پەیدا بوو، ئێم، خوای گەورەش ئایەتی: ﴿وَإِنَّ امْرَأَةً خَافَتْ﴾ دابەزاند. (حاکم) لە (عائیشە) موه دەگیرێتەوه، دەلێت: ئایەتی ﴿وَالصُّلْحُ خَيْرٌ﴾ دابەزی دەرهەق بە پیاویک کەوا ژنیکی مەبوو کۆمەڵە مەندالێکی ئی بۆبوو، ویستبووی ژنیکی تری بێنیت و دەست بەرداری ئەو بێت، بەمەش ئافەرەتەکی رازی کردبوو لەلای بێنیتەوه بەمەرجێک ئەچیتە لای. (ابن جریس) لە (سەعید) ی کوپی (جەبیر) موه دەگیرێتەوه، دەلێت: کاتێک ئایەتی: ﴿وَإِنَّ امْرَأَةً خَافَتْ مِنْ بَغْلِهَا نُشُوزاً أَوْ إِعْرَاضاً﴾ دابەزی ئافەرەتێک هات و وتی: مەن دەمەوێت ئەفەم بکێشی، ئەم ئافەرەتەش پێشتر رێکەوتبو، مێردەکی ئەچیتە لای و تەلاییشی ئەدا، پەرورەدگاریش ئایەتی: ﴿وَاحْزَنْتِ النَّفْسَ الشَّحْ﴾ ی - رل کرد.

هۆی دابەزینی ئایەتی (۱۳۵): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ﴾ نایەتەکە:

- (ابن ابی حاتم) لەرێگە (سەد) موه دەگیرێتەوه، دەلێت: کاتێک ئەم ئایەتە دابەزی بە خوارمە دوو پیسار! هەژارو دەولە مەندیک شکانیان کرد لەخزمەت پێغمەبەری خوادا (ﷺ)، پێغمەبەریش (ﷺ) لایەنگیری هەژارەکی کردو، وای دەبینی هەژار ستم لەدولە مەند ناكات، -

[۴۴] ﴿أَذِّنْ مِثْلَ هَذَا﴾: یه کیك

هاواریکرد. [۴۵] ﴿يَصُدُّونَ﴾:

ری ده گرن و لاده دن. ﴿سَبِيلَ اللَّهِ﴾:

ثاین و شرعی خوی گهره. ﴿يُفَوِّسُ

عُجُوبًا﴾: دهیانه ویٹ لارو له که داری

بکن. [۴۶] ﴿بَيْنَهُمَا حِجَابٌ﴾: له نیتوان

به هشت و دوزه خدا پرده یه هیه؛

که سنوری نیتوانیه. ﴿الْأَعْرَافُ﴾:

دیوار یکی به رزه له نیتوان به هشت و

دوزه خدا. ﴿سِيمَاهُمْ﴾: نیشانه

دیاره کانیان؛ که جیایان ده کاتوره.

[۴۷] ﴿صَرَفَ﴾: ور چرخان

(به لای..). [۵۰] ﴿أَفِضُوا﴾: بمانده نی؛

(واته توژیک ناومان بهش بدهن.

﴿حَرَمَهُمَا﴾: قه ده غی کردوه.

[۵۱] ﴿نَسَسْنَاهُمْ﴾: قهراموشیان

ده کین.

* لهرژی (غزوه ی بدهن) دا پیغه مبری

خوا. ﴿لَسَرِ سَمَرٍ مَوْشَرِكَةٍ﴾:

(مه که) وهستا دوی لهری کوژان و یه که یه که بانگی کردن: لای (لغو جهلی کوری هیشام)،

لای (عوتبه ی کوری رمبیه) لای (شه یبه ی کوری رمبیه)، نجا فرموی: ((لایا گیشتن بهوی

پهروردگار به لینی پیدایون؟ من گیشتم بهوی به لینی پیدایون))، هزدهتی (عمریش

فرموی: پیغه مبری خوا به ریزت قسه بؤ کوژملیک ده کمیت له و پست بوون و نه ماون؟

پیغه مبری خواش. ﴿لَهُ لَمَدًا﴾: لهر لمد فرموی: ((سوژدینت بهوی گیانی منی به دهسته لیره

له وان باشت لای قسانه ی من نابست، به لام لوان ناتوان و لام بدهنوه)). [متفق علیه].

- پهروردگاریش داکوکی ده کرد لهر سمر لهری به داد پهروری دادوری بکات له نیتوان

دوله مندی هه ژردا.

هوی دایزینی لایهتی (۱۴۸): ﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ﴾: نایه ته که:

- (هناد سن السری) له کتینی (الزهد) دا له (مجاهد) هوه ده گنیریتوه، ده لیت: نایه تی: ﴿لَا يُحِبُّ

اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ مِنَ الْقَوْلِ إِلَّا مَنْ ظَلَمَ﴾: سه بارت به پیاویک دابه زی میوانداری پیاویکی کرد

له (مدهینه)، به لام میوانداری کی خراپ و نابه جی، لهریش ماله که ی به جی هیشتن و باسی لهر

مامله ی ده کرد، بویه ریگی پی درا لهر جوړه مامله یه باس بکات.

وَأَذِّنْ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَصْحَابَ النَّارِ أَنْ قَدْ جِئْتُمَا وَعْدًا مِنَّا حَقًّا
فَقُلْ وَجِدْتُمَا وَعْدَ رَبِّكُمْ حَقًّا قَالُوا نَعَمْ قَالُوا قَدْ جِئْتُمَا
لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الظَّالِمِينَ ﴿٤٤﴾ الَّذِينَ يَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَعْتَوِيهَا
عِوَجًا وَهُمْ بِالْآخِرَةِ كَافِرُونَ ﴿٤٥﴾ وَبَيْنَهُمَا حِجَابٌ وَعَلَى الْأَعْرَافِ
رِجَالٌ يَعْرِفُونَ كُلًّا بِسِيمَتِهِمْ وَنَادُوا أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ سَلِّمُوا عَلَيْهِمْ
لَمْ يَدْخُلُوا وَهُمْ يَطْمَعُونَ ﴿٤٦﴾ وَإِذَا صُرِفَتْ أَبْصَارُهُمْ تِلْقَاءَ
أَصْحَابِ النَّارِ قَالُوا إِنَّا لَا تَجْمَعُنَا مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٧﴾ وَأَذِّنْ أَصْحَابَ
الْأَعْرَافِ رِجَالًا يَعْرِفُونَهُمْ بِسِيمَتِهِمْ قَالُوا مَا أَغْنَىٰ عَنْكُمْ جَمْعُكُمْ
وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ ﴿٤٨﴾ أَهَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَقْسَمْتُمْ لَا يَنَالُهُمُ
اللَّهُ بِرَحْمَةٍ أَدْخُلُوا الْجَنَّةَ لَا خَوْفٌ عَلَيْكُمْ وَلَا أَنْتُمْ تَحْزَنُونَ ﴿٤٩﴾
وَأَذِّنْ أَصْحَابَ النَّارِ أَصْحَابَ الْجَنَّةِ أَنْ أَفِضُوا عَلَيْكَ
مِنَ الْمَاءِ أَوْ مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ قَالُوا إِنَّ اللَّهَ حَرَمَهُمَا عَلَى
الْكَافِرِينَ ﴿٥٠﴾ الَّذِينَ اتَّخَذُوا دِينَهُمْ لَهْوًا وَلَيْلًا
وَعَرَفَهُمُ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا قَالُوا يَوْمَ نَسَسْنَاهُمْ كَمَا سَأُوا
لِقَاءَ يَوْمِهِمْ هَذَا وَمَا كَانُوا بِإِذْنِنَا يُجْعَلُونَ ﴿٥١﴾

سوره نسی (الاعراف) جزوی (۸)

۱۵۷

سُورَةُ الْاَعْرَافِ

الاعراف

[۵۲] ﴿بِکتاب﴾ به قورئانی پیروز
﴿فصلناه﴾: واتاکانیمان روشن کرده‌وه.
[۵۳] ﴿ینظرون﴾: چاوه‌ری ده‌کن.
﴿تاویلہ﴾: سهرنجاسی په‌یمانہ‌کانی
قورئانی پیروز. ﴿صل عنهم﴾: دیار
نہ‌ماو لیان ون بوو. ﴿یفترون﴾: نہو
ہاوه‌ل وشہریکانہ‌یہ: کہ‌بدرؤ بو
خوایان هه‌لنہ‌بہ‌ست. [۵۴] ﴿یغشی الليل
النهار﴾: شہو پوز به‌پہ‌رده‌ی تاریکی‌دا
دہ‌پوشیت و پووانکی نامینیت. ﴿یطلبہ
حیثا﴾: شہو خو‌ی داوای هاتنی پوز
دہ‌کات. ﴿لہ الخلق﴾: هینانہ‌دی هه‌موو
شته‌کان له‌نبوو. ﴿الامر﴾: ری‌کخستن و
دہ‌ست تیوہ‌ردان تییدا (ہەرچونی‌ک
بیہ‌ویت). ﴿تبارک الله﴾: گہ‌روو زیاده
به‌خشنده‌یی و فہو بہ‌رہ‌کاتی خوایی.
[۵۵] ﴿ادعوا﴾: تہ‌نہا له‌خوای گہ‌وره
داوای پیویستی به‌کانتان بکهن.

وَلَقَدْ جَنَّبَهُمْ بِکتاب فَصَلَّاهُ عَلٰی عِبْرٰهُدٰی وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ
يُّؤْمِنُوْنَ ﴿۵۲﴾ اهل ینظرون اَلَا تَاوِيلُهُ یَوْمَ یَأْتِیْ تَاوِيلُهُ یَقُوْلُ
اَلَّذِیْنَ کَسُوْهُ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَاءَتْ رُسُلٌ رَّیْبًا لِّیَّ اَلْحٰی فِہْلِ لَنَا
مِنْ شُعَاعَہٗ فِیْشَفَعُوْا لَنَا اَوْ نَرُدُّ فَنَعْمَلْ غَیْرَ الَّذِیْ کُنَّا نَعْمَلُ
قَدْ خَسِرُوْا اَنْفُسَهُمْ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا کَانُوْا یَفْعَلُوْنَ ﴿۵۳﴾
اِنَّکَ رَزَکُّمُ اللّٰہُ الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ فِیْ سِتْوَ
اَیَّامٍ ثُمَّ اَسْتَوٰی عَلَی الْعَرْشِ یَغْشٰی اَیْلَ النَّہَارِ یَطْلُبُہٗ حَیْثَا
وَالشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُوْمُ مُسْحَرٰتٍ بِاَمْرِہٖ اَلَا لَہٗ الْخَلْقُ
وَالْاَمْرُ بِمَا رَزَکَ اللّٰہُ رَبُّ الْعٰلَمِیْنَ ﴿۵۴﴾ اَدْعُوْا رَبَّکُمْ تَضَرَّعًا
وَحَقِیْقَةً اِنَّہٗ لَا یُجِیْبُ الْمُتَعَدِّیْنَ ﴿۵۵﴾ وَلَا تَفْسِدُوْا فِی
اَلْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلَاحِہَا وَاَدْعُوْہٗ خَوْفًا وَطَمَعًا اِنَّ رَحْمَتَ
اللّٰہِ قَرِیْبٌ مِّنَ الْمُحْسِنِیْنَ ﴿۵۶﴾ وَہُوَ الَّذِیْ رَسَّلَ
الرَّیْحَ یُشْرِیْبُ بِدَیْرِ رَحْمَتِہٖ حَتّٰی اِذَا اَقْلَّتْ سَحَابًا
یَقَالُ لَا سَفْنٰہٗ لِیْلَہٖ مِیَّتٌ فَاَنْزَلْنَا بِہٖ الْمَآءَ فَاَخْرَجْنَا بِہٖ مِنْ کُلِّ
الشَّمَرِ کَذٰلِکَ نُخْرِجُ الْمُؤْمِنِیْنَ لَعَلَّکُمْ تَذَکَّرُوْنَ ﴿۵۷﴾

﴿تضرعاً﴾: گہ‌ردن کہ‌چی و ہەرزاری و داموای خو‌تان ناشکرا بکهن. ﴿وَحَقِیْقَةً﴾:
به‌نہیتی و پەنہانی له‌دلی خو‌تاند [۵۶] ﴿خوفاً﴾: بترسن (لہ‌ولام نہ‌دانہ‌وی به‌موی
کہ‌م تہ‌رخه‌میتانہ‌وه، یالہ‌سزای بترسن). ﴿طمعاً﴾: نو‌مید (واتہ نو‌میدہ‌ولرین
کہ‌لہ‌رحمی خو‌یہ‌وه وەلام‌تان بداتہ‌وه، یاخود، رەجای پاداشتہ‌کە‌ی بکهن).
[۵۷] ﴿یُشْرِیْبُ﴾: مژده به‌خش (هەوری باران‌وای‌یہ). ﴿اَقْلَّتْ سَحَابًا﴾: بایہ‌کە‌ هەورە‌کە‌ی
هەلگرت و بلند‌ی کردہ‌وه. ﴿ثَقُلَا﴾: (هەوری) قورس بوو به‌موی هەلگرتنی ناوہ‌وه.
﴿سُقْنَاهُ﴾: پالمان به‌ هەورە‌کە‌وه نا تابروات. ﴿بَلَدٍ مِّتٍ﴾: زە‌وای یە‌کی بی‌پیت و
بەرە‌کە‌ت.

* پیغه‌مبەری خوا (ﷺ) دە‌فەر‌مویت: ((هەرکە‌سی‌ک ستایشی خوا‌نە‌کات له‌سەر کرد‌اره
چاکە‌کانی و نە‌فسی ریزدار نە‌کات، ئە‌وا بی‌باوم بو‌وو کرد‌اره‌کانی به‌مە‌درچوون، هەرکە‌سی‌ش
ئە‌و کرد‌ارە‌ نۆ‌بائی پەر‌مە‌ردگار بکات و بە‌وه‌ی بزانیت کە‌بە‌بالای بە‌ندە‌ پراوه ئە‌وا بی‌باوم بو‌وه
بەر نیگایە‌ی بۆ پیغه‌مبەر‌ان هاتووه)). [اخرجه ان جریس]. له‌ دوعاو نراشدا هاتووه:
((پەر‌مە‌ردگار! سو‌پاس و ستایش بە‌تە‌نە‌ها هەر بۆ تۆ‌یە و، سەر‌جە‌م کرد‌اره‌کان بۆ‌لای تۆ
دە‌گە‌رێنە‌وه، داوای خێر له‌تۆ‌دە‌کە‌م و پە‌نا دە‌گرم بە‌تۆ‌ له‌مە‌موو شە‌رو خراپە‌یە‌ک)).

[۵۸] ﴿الْبَلَدُ الطَّيِّبُ﴾: زهوی یهکی

به بیت و بهره کت. ﴿نَكَدًا﴾: کم و

بی سود. ﴿نَصْرَ الْآيَاتِ﴾: به چهند

شیوازیك دوپاتی دهکینهوه.

[۵۹] ﴿يَوْمَ عَظِيمٍ﴾: بؤزی قیامت و

زیندو بوونهوه. [۶۰] ﴿الْمَلَأَ﴾: سمرۆک و

سهرداره کان؛ که خه لکی لییان سل

دهکینهوهو لییان دهرسن.

[۶۱] ﴿ضَلَالَةٍ﴾: لادان له ریگای راست و

دروست. [۶۲] ﴿رَسَالَاتِ رَبِّي﴾:

په یامه کانی په رومردگارم. ﴿انْصَحْ

لَكُمْ﴾: بؤ مسله حهت و نیازی پاک

(ناموزگاریتسان) دهکسم.

[۶۳] ﴿ذَكَرٌ﴾: په ندو ناموزگاری. ﴿عَلَى

رَجُلٍ مِنْكُمْ﴾: له سمر زاری پیایوئک

له نیوه!! ﴿لِيُنْذِرَكُمْ﴾: تا (بیدارتان)

بکاتهوه له سمره نجامی بی باوه پی.

﴿وَلِتَقُوا﴾: تا شو (بیدار کردنهوه) به

کارتان تی بکاو؛ نیت له خوابترسن. [۶۴] ﴿الْفَلَكَ﴾: که شتی. ﴿قَوْمًا عَمِينَ﴾: که لیکی دل

مردو کویر (له ناستی حهق و راستی دا). [۶۵] ﴿عَادٌ﴾: گهل و نه تهوهی (هود)

پیغه مبره (د.خ). ﴿أَخَاهُمْ﴾: برای خویان له پشتهوه یان بهره گمن. [۶۶] ﴿سَفَاهَةٍ﴾: عهقل

سووکی و بیر تهسکی. ﴿الْكَافِرِينَ﴾: دروژن.

* له (جریس) کوپی (عبدالله) هوه دهگپرتنهوه (رمزای خوی فی بیت) ده لیت په یعام دا به پیغه مبره ی خوا (له سمر نوژن کردن، زمکات دان، ناموزگاری کردن هه موو موسلمانیک).

[متفق علیه].

هؤی دایغزینی نایمتی (۱۵۳): ﴿يَسْأَلُ أَهْلَ الْكِتَابِ﴾ نیه ته که:

- (ابن جریس) له (محمدی) کوپی (کعبی) (قرظی) هوه دهگپرتنهوه، ده لیت: کؤم لیک له جووله که هاتن بؤ خزمهت پیغه مبره ی خوا و تیان: (موسی) له لای خواوه (الاسواح) تینووسه نووسراوه کانی بؤ هیناوین، توش تینووسمان بؤ بهینه هتا باهرت پی بهینین، خوی گه ورهش نایمتی: ﴿يَهْتَلَا غَظِيمًا﴾ ی دایه زاند، یه کیک له جووله که کانیس له سمر نه ژن دانیشن و وتی: خوا نه بؤ تئو نه بؤ (موسی) و (عیسی) و هیچ موقوفیک هیچی نازنه کردوه، په رومردگاریش نایمتی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ ی دایه زاند.

سوره نسی (الاعراف) جزئی (۸)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

[۶۸] ﴿نَاصِحَ أَمِينٍ﴾: ناصح مؤمنان و راستگو (لهودا) بانگشاه تان بولای دهکده، شهمنیم لهودشدا که پیتان دهلیم (۱۱). [۶۹] ﴿خَلْفَاءُ﴾: جانشین. ﴿بَسِطَةَ﴾: زوری لهمالداو، هیزو تواناش لهلاشهدا. ﴿آلَاءُ اللَّهِ﴾: نیعمهتی زوری خیری بیوینه. [۷۰] ﴿نَذْرٍ﴾: وازی لی بینین و پشت گوئی بخهین. ﴿فَاتِنًا﴾: تعدنا. خیرا که سزای خوامان بهسرا ببارینه. [۷۱] ﴿وَقَعَ عَلَيْكُمْ﴾: جیگیربوو لهسرتان و بهپیویست گیردرا. ﴿رَجَسٍ﴾: سزا: یان رهش بوونی دل. ﴿غَضَبٍ﴾: نهفرین و درکردن و تولهسهندن. [۷۲] ﴿قَطَعْنَا دَابِرَهُ﴾: لهریشهوه هموویانمان هه لکینشو لهناومان بردن. [۷۳] ﴿بِأَقْصَى مَوْجِزَةٍ﴾: موعجزه یهکی پوون و ناشکرا. ﴿بِأَقْصَى﴾: وشتری خوا (چونکه خوی گهره

لهبردیك و شترهکی هینایه دهرهوه نهك بهسكو زا). ﴿بِأَقْصَى﴾: نیشانه یان موعجزه. ﴿نَذْرٍ﴾: وازی لیبهیتن. ﴿فَإِخْذِكُمْ﴾: لهناوتان دهبات.

* پیغمبری خوا (ﷺ) کاتیک بهلای شوینهوارمکانی نهتمهوهکی (شود) داتپهپی فرمویی: ((مچه ناو مال و شوینهوارمکانی نهوانی خوا خهشمو قینی لیگرتوون: مهگر بهگریانهوه نه بیت، خو نهگر نهگریان نهوا مهچن نهبادا نهوا خهشمو قینی لهوان گیراوه لهنیوهوش بگیرینت)).

هوی دبهزینی نایمتی (۱۶۳): ﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾: نهتمهکه:

- له (ابن عباس) موه دهگیرنهوه، دهلیت: (عدی) کوری (زید) وتی: وانازانین خوا نیگایهکی نازلکردیبت بؤ هیچ مروفتیک دوی (موسی)، نجا پرموردگار نایتمهکی دابهزاند. هوی دبهزینی نایمتی (۱۶۶): ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾: نهتمهکه:

- له (ابن عباس) موه دهگیرنهوه، دهلیت: کوملنیک لهجوولهکه هاتنه لای پیغمبر (ﷺ) و نهویش پی و تن: (سویند بیت بهخوا من دهزانم نیوه باش دهزانن من پیغمبری خوا، نهوانیش وتیان: شتی و انازانین، پرموردگاریش نایمتی: ﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾ نازلکرد.

أَتَيْنُكُمْ رَسُولَاتٍ بَنِي وَأَتَانَا لَكُمْ نَاصِحٌ أَمِينٌ ۚ أَوْ عَسَيْتُمْ أَن جَاءَكُمْ ذِكْرٌ مِّن رَّبِّكُمْ عَلَى رَجُلٍ مِّنكُمْ لِيُنذِرَكُمْ ۖ وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِن بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ ۖ وَزَادَكُمْ فِي آلِهَاتِي بَصُطَةً فَأَذْكُرُوا آلَاءَ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝ قَالَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ اللَّهُ وَحْدَهُ ۚ وَنَذَرَ مَا كَانَ يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَأَيْنَا يِمَاعِدُنَا إِن كُنتَ مِنَ الصّٰدِقِیْنَ ۝ قَالَ قَدْ وَقَعَ عَلَيْكُمْ مِّن رَّبِّكُمْ رَجْسٌ وَغَضَبٌ ۚ أَتُجَدُّ لُونِي ۖ فَيَسْمَؤُا سَمِئُوهَا أَتَمُوهَا أَتَمُوهَا أَتَمُوهَا ۚ مَا نَزَّلَ اللَّهُ بِهَا مِن سُلْطٰنٍ ۚ فَاَنْظُرُوا إِلَيَّ مَعَكُمْ مِّنَ الْمَشْطَرِیْنَ ۝ فَأَجَبْتُهُ ۖ وَالَّذِينَ مَعَهُ شَرُّ حَمُولَةٍ ۚ وَقَطَعْنَا دَابِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا وَمَا كَانُوا مُؤْمِنِينَ ۝ وَإِلَىٰ شُومُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ يَنْقُورُ ۖ أَعْبَدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِّنْ إِلٰهٍ غَيْرُهُ ۖ قَدْ جَاءَ لَكُمْ بَيِّنَةٌ مِّن رَّبِّكُمْ ۖ فَهَبُوا ۚ فَاقْبَلُوا ۚ فَذَرُوهَا تَاكُلْ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ۝

[۷۴] ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ جیگرو نیشته جزی

کردوون. ﴿قَصُورًا﴾ کوشکی بلندو

گهره. ﴿تَحْتُونَ﴾ لهشاخه کان مال

ده تاشن و دروستی ده کهن. ﴿آلَاءِ

اللَّهِ﴾ نيعمهت و چاکه کانی خوای

گهره. ﴿لَا تَعْنُوا﴾ فسادو خرابه

مه کهن. [۷۵] ﴿لِلَّذِينَ اسْتَغْنَوْا﴾

نهوانه ی باوهریان مینابوو له خه لکی

ژیر دهست ولاوا. [۷۶] ﴿كَافِرُونَ﴾

بی باوهریون. [۷۷] ﴿فَعَقَرُوا النَّاقَةَ﴾

وشره که یان سه ربړی و کوشکیان.

﴿وَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ﴾ خویمان به گهره و

زل نواند به سسر فرمانی خوادا. ۱۱.

[۷۸] ﴿الرَّجْفَةَ﴾ زه مین له رزه یه کی

توندی به میزه. ﴿جَاثِينَ﴾ بی دهنگو

بی جولو بی گیان بوون. [۷۹] ﴿قُولُوا

عَنْهُمْ﴾ پشتی تیگردن.

[۸۰] ﴿الْفَاحِشَةَ﴾ کاریکی پیسو و

وَأَذْكُرُوا إِذْ جَعَلَكُمْ خُلَفَاءَ مِنْ بَعْدِ عَادٍ وَبَوَّأَكُمْ فِي الْأَرْضِ تَتَذَكَّرُونَ مِنْ مَّهْلُولِهِمْ أَفْصَحُوا وَنَسُوا فِي الْجِبَالِ بُيُوتًا فَادُّكُرُوا ؕ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَلَا تَعْبُدُوا لِلْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ۚ قَالَ الْعُلَا الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذِينَ اسْتُضِعُوا لِمَنْ ءَامَنَ مِنْهُمْ أَتَعْلَمُونَ أَنْتَ صَلَاحًا مِّنْ رَّبِّهِ قَالُوا إِنَّا بِمَا أُرْسِلُوا بِهٖ مُّؤْمِنُونَ ۚ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا بِالَّذِي ءَامَنْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ ۚ فَعَقَرُوا النَّاقَةَ وَعَتَا عَنْ أَمْرِ رَبِّهِمْ وَقَالُوا يُصْلِحُ أَثْنَانَا بِمَا قَدْ نَأَىٰ كُنَّا مِنَ الْمَرْسَلِينَ ۚ فَاحْذَرُهُمُ الرَّجْفَةُ فَأَصْبَحُوا فِي دَارِهِمْ جِثِيمِينَ ۚ قَتَلُوا عَنْهُمْ وَقَالَ يَنْفُورَ لَقَدْ أَتَيْنَاكُمْ بِرِسَالَةٍ مِنِّي وَنَصَحْتُ لَكُمْ وَلَكِنْ لَا تَجْتُنُونَ النَّاصِحِينَ ۚ وَلَوْ طَآءَ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ أَتَأْتُونَ الْفَحِشَةَ مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِنَ الْعَالَمِينَ ۚ إِنَّكُمْ لَأَتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ الْإِنْسَاءِ ۚ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ۚ

ناشیرین. ﴿مَا سَبَقَكُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ﴾ هیچ که سیک پیش نیوه نه یگردوه و نه نجامی

نه داوه. [۸۱] ﴿لَتَأْتُونَ الرِّجَالَ شَهْوَةً﴾ ده چنه لای پیاوان بو تیگردنی نارهنووه کانتان.

(کاری نیریازی ده کهن). ﴿مُسْرِفُونَ﴾ نهوانه ی سنووری خوای پهره و دگار ده شکینن.

* پیغمبر ی خوا (ﷺ) ده فرمویت : ((مه که سیکتان بینو و چوون به سهریدا کارو پیشه ی

نه تهوه کی (لوط) ی ده کرد (نیر بازی) نهوا بیکوژن چ نهوه ی پیشه که ده کات یان نهوه ی

پیشه کی پین ده کرت (بکرو کار لیکرو). [(اخرجه احمد) و (ابوداود) و (الترمذی) و (ابن ماجه)].

* مه نیک له زانایانیش دلین : هم مه سله یش به چه شنی زینایه ، نه گهر کابرا ژنی مه بوو نهوا

به رده باران ده کرت ، خو نه گهر نا نهوا چه لدی له ددریت.

هو ی دهر زنی نهوه ی (۱۷۶) : ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفَيِّكُم فِي الْكُلَالَةِ﴾ نه ده ته که :

- (نسائی) له (جابر) موه ده گهریت موه ، ده لیت : نه خوش که و تم و پیغمبر ی خوا (ﷺ) هات بو لام ،

منیش و تم : نه ی پیغمبر ی خوا (ﷺ) نایا و سه یه بکم ماله کم سی یه کی بو براکانم بیت ؟

فرمووی : باشبه ، و تم : نه ی نیوه ی ؟ فرمووی : باشبه ، پاشان چوو ده رموو جار یکی تر هات موه

لام و تسی : (وانا بینم له نه خوشی یه تدا به ریت ، خوای گهره نیکای نار دوهو به شی

براکانتی دیاری کردوه که شش یه که). بویه (جابر) همیشه ده یگووت : هم نایه ته سه باره ت -

سوره نسی (الاعراف) جزوی (۸)

لَمَّا نَسُوا

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

[۸۲] ﴿يَظْهَرُونَ﴾: خویہ دور کرتن لهو
نیربازی سی نه ته وه کھی (لوط) (د.خ)
نه بنجامیان ددها. [۸۳] ﴿وَأَهْلَهُ﴾: نهوانه
باوه پریان مینا بوو له که سوکاری.
﴿الغابرین﴾: نهوانه ن که مانوه
له جیگای سزاو تیا چووندا.
[۸۴] ﴿وَأَمَطَرْنَا عَلَيْهِمْ﴾: بارانی سزاو
خه شم و تین بهر دیکسی سوره وه و کراوه
به ناگی. [۸۵] ﴿مَدِينٍ﴾: ناوی هونو
تیره یه که. ﴿لَا تَبْخَسُوا﴾: به که مو
بی ترخی مکه ن. [۸۶] ﴿لَا تَقْعُدُوا بِكُلِّ
صِرَاطٍ﴾: ریگای راست مه گرن لهوانی
دهیان ویت بیگرنه بهر. ﴿تَوْعَدُونَ﴾:
مه ره شه و پهیمانی توله سندن ددهن.
﴿تَصُدُونَ﴾: ریگه ده گرن. ﴿تَبْغُوا﴾:
عو جا. ده تانه ویت لارو له ویری بکه ن.
﴿فَكُتِرَ﴾: خوای گه وره ژماره ی زیاد
کردون. [۸۷] ﴿طَائِفَةٍ﴾: کومه لیک

له خه لکی. ﴿الْحَاكِمِينَ﴾: قه زاوه تکارو دادور.

- بهمن دابه زیوه. (ابن حجر) ده لیت: نه چیر که ی (جابر) جیاوازه له وه ی پیښوو که له سهره تای
سوره ته که دا هاتبوو. (ابن مردویه) له (عمر) وه ده گنریتوه، ده لیت پرسیم له پیغه مبهری
خوا. ﴿﴾: چوڼ (نهو) که سبه ی ده مریت و نه کوپو نه باوکس) میراگر ده بیت، په روم دگاریش
نایه تی: ﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾ ی دابه زانده خوارم وه هقا دواپی نایه ته که.

سوره نسی ﴿الماندة﴾

هؤی دابه زنی نه لیت (۷): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَجْلُوا شَعَارًا﴾: نه لیت که:

- له (عمر) وه ده گنریتوه، ده لیت: (حطم) ی کوپی (هندی) (بکری) هات بو (مهدینه) له که ل
جله سو (حوشتری) ی خوی دا که بارک له خوارده مهبان مه لگرتبوو و فروشتی، پاشان چوو بو
خرمه ت پیغه مبهری ﴿﴾ بو موسولمان بوو، کاتیک پشتی مه لگرد پیغه مبهری خوا ﴿﴾ له رموی:
به روه یه کی پیاو خرابه وه هاته لارو، به سهرو سیمایه کی غدرکاریشه وه پشتی مه لگرد،
کاتیک (حطم) گه یشته (یمامه) پاشگیز بوویه وه له نیسلاو، ننجا باری خواردن ناله و شتره کانی و
روویکرده (مه که) له مانگی (ذی القعدة) دا، کاتیک هاوه لانی پیغه مبهری ﴿﴾ نهو مهاله یان بیست
چهند هاوه لیک خویان ناما ده گرد ریگه به کاروانه که ی بگرن، خوای گه وره ش نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا

[۸۸] ﴿الْمَلَأُ﴾: گموره و سمرداران.

﴿لَتَعُوذُنَّ فِي مِلَّتِنَا﴾: ده بیت بگمینهوه

سمرناینی خویمان. [۸۹] ﴿اَفَرِیْنَا﴾:

درومان بهدم خواوه کردووه.

﴿عَدْنَا﴾: گمراینهوه. ﴿اَفْتَحَ بَیْنَنَا﴾:

دادوهری بکبه لهنیواناندا.

[۹۰] ﴿خَاسِرُونَ﴾: دواوهکان.

[۹۱] ﴿الرَّجْفَةُ﴾: زهمین لهزمیهکی

بههیزیان دهنگیکسی گموره و

پاتهکینس. ﴿جَاثِمٍ﴾: لاشهو که لاکیک

کهوتبیت لهسمرزهوی. [۹۲] ﴿كَانَ لَمْ

یغوا فیها﴾: وهک نهوی هرگیز نهژیابن

لهخانووهکانیاندا. [۹۳] ﴿قَتَلُوا عَنْهُمْ﴾:

پشتی هلکرد لیان. ﴿اَسٰی﴾: دل

نیگران و خهبار دهم. [۹۴] ﴿اَخَذْنَا﴾:

سزماندان. ﴿الْبَاسَاءُ﴾: مهراری و

نهرداری. ﴿الضَّرَاءُ﴾: نهخوشی و ئیش و

نازار. ﴿یَضْرَعُونَ﴾: گمردن کهچ و

گوزرایمل و تموبهکار دهن. [۹۵] ﴿عَفُوا﴾: مال و سمروه و ژمارهیان زیادیکرد.

﴿بَغْتَةً﴾: لهپرو ناکار.

﴿قَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّكَ يَشْعَبُ
وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَكَ مِنْ قَرْيَةٍ أَوْ لَنَعُوذَنَّ فِي مِلَّةِ قَالِ أُولُو
الْكُفْرِ هَٰؤُلَاءِ لَقَدْ أَفَرَّتْنَا عَنْ اللَّهِ كَذِبًا إِنَّهُمْ عَذَابِي يَمْلِكُونَ
بَعْدَ إِذْ بَخَّسْنَا اللَّهُ مِنْهَا وَمَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَعُوذَ فِيهَا إِلَّا أَنْ يَشَاءَ
اللَّهُ رَبُّنَا وَسِعَ رَبُّنَا كُلَّ شَيْءٍ عِلْمًا عَلَى اللَّهِ تَوَكَّلْنَا إِنَّا أَفْتَحَ
بَيْنَنَا وَبَيْنَ قَوْمِنَا بِالْحَقِّ وَأَنزَلْنَا حَبْرَ الْفَتَنِينَ ﴿٨٨﴾ وَقَالَ الْمَلَأُ
الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنْ أَتَيْتُمُ شُعَبًا لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ وَلَئِنْ أَتَيْتُمُ
الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا كَانُوا لَمْ يَغْتُوا فِيهَا الَّذِينَ كَذَّبُوا شُعَبًا
كَانُوا هُمُ الْخَاسِرُونَ ﴿٨٩﴾ فَنَوَلَّوْا عَنْهُمْ وَقَالَ يَ قَوْمِ لَقَدْ
أَتَيْنَاكُمْ بِرِسَالَةٍ مِنِّي وَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ ءَامَنُوا
عَلَى قَوْمٍ كَافِرِينَ ﴿٩٠﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّبِيٍّ إِلَّا
أَخَذْنَا أَهْلَهَا بِالْبَاسِ ءَا لَئِن لَّمْ يَظْهَرُوا عَلَيْنَا لَنَعْلَمَنَّ يَضْرَعُونَ ﴿٩١﴾ ثُمَّ
بَدَّلْنَا مَكَانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتَّىٰ عَفَوْا وَقَالُوا قَدْ مَسَّ
ءَابَاءَنَا الضَّرَّاءُ وَالسَّرَّاءُ فَأَخَذْنَاهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩٢﴾

* پیغه مبهری خوا (۹۵) دهفرمویت: ((بهراستی باری موسلمان سر سورمینهوه، پرموردگار
هریاریکی دهمینیت بهسمردا نهوا بهخیرو چاکه دهسکیتنهوه بهسمری دا، نهگرنارمهحتی بیت
بهسمری دا نهوا نارام دهگرنیتو بهخیر کوتایی دیت بوی، خو نهگرن چاکو باشهش بیتنه ری
نهوا سوپاسگوزار دهیت بوی پرموردگارمهکیو نهمش هر بهخیر دواپی دیت)). [متفق علیه].
- الَّذِينَ آمَنُوا لَا لَجْأَ لَآ خَلَاءَ إِلَهُ هٰکِی نازلکرد. نجا هاوهلان دانیشتن و دهست بهرداری
نهوهوون. (ابن ابی حاتم) له (زیدی کوپی) (اسلم) هوه دهگینهوه، دهلیت: پیغه مبهرو یارانی
له (هودمبیه) بوون کاتیک موشریکهکان ریگهیان لیگرتن لهوهی بجه مالی خوا (بیت) و، نه
ههفتارهی موشریکهکان زور نیگهران و پهستی کردن، هر لهوکاتهده همدیک لهموشریکهکانی
خملکی روزمهلات بهلای موسلماناندا تینهپوون بوی (عمره) دهچوون، نهوانیش وتیان: نیمهش
ریگه لهوانه دهگرن همدیک چون نهوان ریگهیان لههاوهلانی نیمه گرت، خوی گمورهش
نایمعی: ﴿وَلَا يَجْرُ مَتَكُمْ﴾: دابهزاند.

سوره نسی (الاعراف) جزوی (۹)

المزاج

سورة الاعراف

[۹۶] ﴿لَفَتَحْنَا عَلَيْهِمُ﴾ به سه ریاند
دامانده باراند. ﴿بَرَكَاتٍ مِنَ السَّمَاءِ﴾
والارض: ﴿خَيْرٍ يَرَىٰ نَاسِمْانِ وَهَوَىٰ﴾.
[۹۷] ﴿يَأْتِيهِمْ بِأَسْنَا﴾: نازارو قوله یان
به سهردا بباری. ﴿بِاتِئَا﴾: به سهو.
[۹۸] ﴿ضَحَى﴾: چینه تنگاو (دوای خور
کهوتن). ﴿يَلْعَبُونَ﴾: که مهر گالته
دمکن. [۹۹] ﴿مَكْرَ اللَّهِ﴾: قوله یان
چاوپوشی کردن. [۱۰۰] ﴿لَمْ يَهْدِ﴾:
روشن و دیار نه بوو. ﴿نَطْع﴾: موری
دمکین. ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾: به هوشمندی
په دهر مگر تنه وه گوی ناگرن.
[۱۰۱] ﴿أَنبَايَها﴾: دنگو باسیان.
﴿بِالْيَنَاتِ﴾: به موعجیزه پوون و به لکه
به میزه کان. [۱۰۲] ﴿مَنْ عَهْدِ﴾:
وه فاداری سسبارت به پیه یمان.
[۱۰۳] ﴿بِأَيَاتِنَا﴾: به موعجیزه کانمان.
﴿فَظَلَمُوا بِهَا﴾: سته میان له خویمان کرد
به وهی به درویمان داناو باوهریان پی نه کرد.

* پیغمبری خوا (۱) دهر مروت: پهروردگار دهر مروت: ((من هه مو بهنده کانم به پاکي
دروستکروه، به لام شعیقانه کان هاتوون و دهستیان لیوه شان دوون و له ایینه کیمیان دور
خستوونه توهو له وهی بوم جهال کردوون بزیان حرام کردوون)). [اخرجه مسلم].
هوی دهر زنی نیمنی (۲): ﴿خَرْتُ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ﴾ نه مته که:
- (ابن منه) له کتبی (الصحابه) دا له بپیری (حبان) وه ده گیزنه وه، ده لیت: له گهل پیغمبری
خوایا بووین و لهوکاته دا من ناگرم دهر دوه له ژیر مهجلیکا که گوشتی مردار موه بووی
تیدابوو، پهروردگار نایه تی حرام کردنی مردار موه بووی دایمانو منیش مهجلمکم قلب
کردوه.

هوی دهر زنی نیمنی (۴): ﴿يَسْأَلُكَ مَاذَا أَجَلَ لَهُمْ﴾ نه مته که:

- (طبرانی) (حاکم) (بیهقی) و هروموده گیزنه روانی دیکه له (ابن ابی رافع) وه ده گیزنه وه ،
ده لیت: جویره نیل هاته خزمهت پیغمبر (ﷺ) و ریگی خواست بیته خزمهتی و پیغمبری
خواش ریگی دا، به لام (جویره نیل) دواکوتو، عباکی دابه شانی داو چوه دهر موه له بردهم
دهرگاه و ستا، پیغمبری خوا (ﷺ) پی پی فرموو: ریگمان پیدایت، (جویره نیل) فرموو:
بهی: به لام نیمه ناچینه مالیکوه وینو سهگی تیدابیت، نجا پیغمبر (ﷺ) ته ماشای کردو -

[۱۰۵] ﴿حَقِيقٌ عَلَىٰ﴾: سورہم لہسہر

نہوہی، یا پیویستہ لہسہرم۔

﴿يَتَّبِعُهُ﴾: بہہ لگہو نیشانہیہک۔

[۱۰۷] ﴿نُعْبَانُ﴾: مارکی زور گہورہ۔

﴿مُهْنِينَ﴾: دیارو ناشکراو دور

لہخہیال و نہندیشہ۔ [۱۰۸] ﴿نَزَعُ يَدِهِ﴾:

دوستی لہن باخہلی دہرہینا۔

﴿بِضَاءٍ﴾: روشنائیہکی لہناسایی

بہدہر۔ [۱۰۹] ﴿الْمَلَأُوا﴾: گہورہو

سہر دہرہکانیان۔ ﴿عَلِيمٌ﴾: وریاو زنگ

لہزاستی جادو و گہریدا۔ [۱۱۰] ﴿لَمَلَأُوا﴾:

﴿أَمْرُونَ﴾: فہرمان و پاتان بہچیہہ؟

[۱۱۱] ﴿أَرْجِهْ وَأَخَاهُ﴾: فہرمانی

سزادانیان دواہخہ۔ ﴿حَاشِرِينَ﴾: گشت

جادو و گہرہکان کوہیکہنہوہ۔

[۱۱۳] ﴿الْفَالِغِينَ﴾: سہرکہوتین بہسہر

(موسا) دا و تیکہمان شکاند...

[۱۱۴] ﴿لَمِنَ الْمُقَرَّبِينَ﴾: پلہیہکی بہرزتان

دہیت لہلام۔ [۱۱۶] ﴿سَحَرُوا أَعْيُنَ النَّاسِ﴾: خہلکیان چاہہستکرد: (کہلہراستیدا

وانہبوو...) ﴿أَسْهَرَهُمْ﴾: چاورتسینیانکردن۔ [۱۱۷] ﴿تَلَفَّضُوا﴾: ہلی لووشی۔

﴿يَلْفُكُونَ﴾: بہدرو خہلکی پیہلنہ خہلہتین۔ [۱۱۸] ﴿وَقَعَ الْحَقُّ﴾: راستیہکان

چہسپاو دہرکہوتن۔ [۱۱۹] ﴿انْقَلَبُوا﴾: گہرانہوہ۔ ﴿صَاغِرِينَ﴾: سہر شوہو ملکہچن۔

- بینی قولہ سہگ لہمہندیک لہمالہکانیاندہ مہیہ، بویہ فہرمانی کرد بہ (ایا رافع): مہموو

سہگہکانی (مدینہ) بکوڑی، خہلکیش ہاتنہ خزمہت پیغہمہر (و) وتیان: نہی پیغہمہری

خوا (و) کام سہگ حہلالہ بومان رایبگیرن، نجا نایہتی: ﴿يَسْأَلُكَ مَاذَا أَجَلَ لَهْمُ﴾: نازبوو، (ابن

جریر) لہ (عکرمہ) موہ دہگنیتہوہ، دہلیت: پیغہمہری خوا (و) (ایا رافع) ی نارد بو کوشتنی

سہگ مہتاگہیشتہ شوہنہ بہرہکانو، نجا (عاصم) ی کوہی (عدی) و (سعدی) کوہی (حشمة) و

(عویم) ی کوہی (ساعده) ہاتن بو خزمہت پیغہمہر (و) وتیان: چس حہلالہ بومان نہی

پیغہمہری خوا؟ نہوسا نایہتی: ﴿يَسْأَلُكَ مَاذَا أَجَلَ لَهْمُ﴾: دابہزی۔ (محمدی) کوہی (کعب) ی

(قرظی) دہگنیتہوہ، دہلیت: کاتیک پیغہمہری خوا (و) فہرمانی دہرکرد بہکوشتنی سہگ،

خہلکی پرسیان ناخو کام سہگ حہلال بیت رایگیری؟ نجا نہی نایہتہ ہاتہ خواروہ۔ لہرنگی

(شعبی) یشوہ دہگنیتہوہ، دہلیت: (عدی) کوہی (حاتم) ی (طائی) وتی: پیایوہک ہات بو -

حَقِيقٌ عَلَىٰ أَنْ لَا أَقُولَ عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقُّ قَدْ جِئْتُكُمْ
بَيِّنَاتٍ مِنْ رَبِّكُمْ فَأَرْسِلْ مَعِيَ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿١٠٥﴾ قَالَ إِنْ كُنْتَ
جِئْتَ بِآيَةٍ فَأْتِ بِهَا إِنْ كُنْتَ مِنَ الصّٰدِقِيْنَ ﴿١٠٦﴾ قَالَ لَنْ
عَصَا فِإِذَا هِيَ مُعْبَأٌ مُّيْنٌ ﴿١٠٧﴾ وَنَزَعَ يَدَهُ فِإِذَا هِيَ بِيَضَاءٍ
لِلنَّظَرِ ﴿١٠٨﴾ قَالَ الْمَلَأَيْنِ قَوْمَ فِرْعَوْنَ إِنَّ هَذَا السَّحَرُ
عَلِيمٌ ﴿١٠٩﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكَ مِنْ أَرْضِكَ فَمَاذَا تُأْمُرُونَ ﴿١١٠﴾
قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَرْسِلْ فِي الْمَدَائِنِ حَاشِرِينَ ﴿١١١﴾ يَأْتُوكَ
بِكُلِّ سَاحِرٍ عَلِيمٍ ﴿١١٢﴾ وَجَاءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قَالُوا إِنَّكَ
لَنَا لَأَجْرَانِ كُنَّا نَحْنُ الْغَالِيْنَ ﴿١١٣﴾ قَالَ نَعَمْ وَإِنِ كُنْتُمْ
لَمِنَ الْمُؤْمِرِيْنَ ﴿١١٤﴾ قَالُوا يَمْوَسِيَّ أَمَا إِنَّا نَتْلُو نَقْصًا مِمَّا
تَكُونُ نَحْنُ الْمُثْبِتِينَ ﴿١١٥﴾ قَالَ أَلْقُوا فَلَمَّا أَلْقَوْا سَحَرُوا
أَعْيُنَ النَّاسِ وَأَسْهَرَهُمْ هُوَ أَجَاهُ وَيَسْحَرُ عَظِيمٌ ﴿١١٦﴾
وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ أَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فِإِذَا هِيَ تَلْقَفُ مَا
يَأْكُوْنَ ﴿١١٧﴾ وَقَعَ الْحَقُّ وَبَطُلَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٨﴾ فَعَلَبُوا
هَٰذَاكَ وَانْقَلَبُوا صَٰغِرِينَ ﴿١١٩﴾ وَأَلْقَى السَّحَرَةُ سِحْرَ بَدِيعِ ﴿١٢٠﴾

سُوكَةُ الْإِغْرَافِ

لغة الصبي

قَالُوا إِنَّا نَارِبُ الْعَالَمِينَ ١١٠ رَبِّ مُوسَى وَهَارُونَ ١١١ قَالَ
 فِرْعَوْنُ مَا أَنْتُمْ بِعِوَالِدِ أَنْ أَذِلَّ لَكُمْ هَذَا الْمَكْرَ مَكْرُكُمْ
 فِي الْمَدِينَةِ لِخُرُوجِهَا مِنْهَا أَهْلُهَا فَسَوْفَ نَعْتَمِدُ ١١٢ لِأَقْطَعُ
 أَيْدِيَكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ مِنْ خِلْفَتُمْ فَأَصْلَبَكُمْ أَجْمَعِينَ ١١٣
 قَالُوا إِنَّا إِلَى رَبِّنَا مُقْبِلُونَ ١١٤ وَمَا نَعْبُدُ إِلَّا إِلَهَ ١١٥
 إِنَّا نَدْعُو رَبَّنَا لِنُجَاةٍ تَنَارِبُنَا أَرْغَ عَلَيْنَا صِرْ وَتَوَقَّأْ مُسْلِمِينَ ١١٦
 وَقَالَ الْمَلَأِينَ قَوْمِ فِرْعَوْنُ أَنْذَرْتُ مُوسَى وَقَوْمَهُ لِقَائِهِمْ
 فِي الْأَرْضِ وَبَدْرَكَ وَهَ الْهَتَكَ قَالَ سَنُقْبِلُ بِنَاءَهُمْ وَنَسْتَعِ
 نِسَاءَهُمْ وَإِنَّا فَوْقَهُمْ قَاهِرُونَ ١١٧ قَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ
 اسْمِعُوا يَا إِلَهُهُ وَأَصْرِي وَإِلَ الْأَرْضِ لِلَّهِ يَوْمَ تُهْكَامُن
 نِسَاءً مِنْ عِبَادِهِ وَالْعَاقِبَةُ لِلْمُتَّقِينَ ١١٨ قَالُوا أَوِذْنَا
 مِنْ قَبْلِ أَنْ تَأْسِيَا وَمِنْ بَعْدِ مَا جِئْتَنَا قَالَ عَسَى رَبُّكُمْ
 أَنْ يَهْلِكَ عِدْوُكُمْ وَيَسْتَخْلِفَكُمْ فِي الْأَرْضِ
 فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ ١١٩ وَلَقَدْ أَخَذْنَا آلَ فِرْعَوْنَ
 بِالْأَسِنَّةِ وَنَقَصْنَا مِنَ الشُّرْبِ لَعَلَّهُمْ يَذْكُرُونَ ١٢٠

[۱۲۳] ﴿ان آذن﴾: ریتان پییدم۔

﴿مکر﴾: فریو فیل۔ [۱۲۴] ﴿من خلاف﴾:

دوستی لایک و قاجی لایک کی تر.

(راست و چپ). [۱۲۵] ﴿مُتَقَبِّلُونَ﴾:

دەگرېښتونه بولای پسروردگارمان

(بہ مرد و ویسی). [۱۲۶] ﴿مَاتَنَقَم مَنَّا﴾:

شوهی پی نیگہ رانیت لہئیے داو

ره خنه ی لی ده گریت. ۴۰ افرغ علینا

عبراً: ئارامى يەكى زۆرمان بەسەردا

پروینہ. [۱۲۷] ﴿تذکرہ﴾: نایا یشت

گوی ده خدی؟ ﴿نستحی نساءهم﴾:

كىزەكانىيان بۇ خىزمەت يېڭىرىدۇ

مِثْلَيْنِ هُوَ. ﴿فَوَقَّحَهُم قَاهِرُونَ﴾:

بہسریا فدا زالبین... [۱۲۸] ﴿یورثہا﴾:

ہیسپیڑیت بہ؛ دہیہ خشیت بہ۔

﴿العاقبة﴾: سسرہ انجام و دوا یوز.

[۱۲۹] ﴿أَوْ ذِي﴾ : ناره حه تي و

سوروكايه تي يان پي كردين. ﴿ان تاتينا﴾: بيته ناومان. [۱۳۰] ﴿احدنا﴾: گرتمان.
﴿بالسنين﴾: مهبست پيئي نيمووني و ناره حه تي به.

- خزمهتی پیغمبر (ﷺ) و پرسیاری لیکرد لهباری راوکردن بهسنگ، پیغمبري خواش نهیزانی چی و لهام بداتومو بی دهنک بوو همتا ثایهتی: ﴿تَعْلَمُوْنَهُنَّ بِمَا عَلَّمَكُمُ اللّٰهُ﴾ (ابن ابی حاتم) له (سعیدی کورپی (جبیر) هوو دهگیریتوه، دهلیت: (عدی کورپی (حاتم) و (زیدی کورپی (مهلهل) — کههرردوکیان (طلائین) — پرسیاریانکرد له پیغمبري خواو وتیان: نهی پیغمبري خوا ئیتمه کوهملیکین بهسنگ پاو دهکینو، سهگهکانی (ال نریح) راوی دالو مانگاو کسرو ناسک دهکین، پسروردگاریش گوشتی مردارومو بووی حرام کردوه، کام لهوانه جهاله بوومان، خوی گهرمش ثایهتی: ﴿يَسْأَلُوْكَ مَاذَا اَجَلَ لَهُمْ قُلْ اَجَلَ لَكُمْ الطَّيَّاتُ﴾ هی نازلکرد. هوی دایهزینی نیعتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ ئیتمهکه:

- (بخاری) له (عائشہ) مودہ دہگیریت سوہ، دہلیت: ملوانکہ یہ کم لیگوت له (بیابان)، کاتیک داخل بہشاری (مدینہ) دہبووین، بہ پیغہ مہری خوام راگیانندو له سواری ولاحہ کھی دابہزی، له سرانم سہری نایمہ پال کھوت، (ابوبکر) ہاتہ ژورورومو بہ توندی چہ یوکیکی پندا کشامو۔

فَإِذَا جَاءَ تَهُمْ الْحَسَنَةُ قَالُوا لَنَا هَذِهِ وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيِّئَةٌ يَطْرُقُوا بِإِمْؤُنٍ وَمِنْ مَعَهُ: أَلَا إِنَّمَا طَرَقَهُمْ عَذَابُ اللَّهِ وَلَئِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٣١﴾ وَقَالُوا أَهْمَآئُنَا بَعِيْدٌ مِنْ آتِنَا إِنْ سَخَرْنَا بِهَا فِئَامًا مِمَّنْ لَكَ بِإِمْؤُنٍ ﴿١٣٢﴾ فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الطُّوفَانَ وَالْجُرَادَ وَالْقُمَّلَ وَالضَّفَافِعَ وَالْذَّمَءَ إِنِّي مَعْصَلَتِي فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُجْرِمِينَ ﴿١٣٣﴾ وَلَمَّا وَقَعَ عَلَيْهِمُ الرِّجْزُ قَالُوا يَا مَوْسَى ادْعُ لَنَا رَبَّكَ بِمَا عَهِدَ عِنْدَكَ لِيَكُنْ مِنْكَ بَرَكَةٌ عَلَيْنَا يَأْتِ الْبَرَكَاتُ لَنَا وَإِنَّا لَنَكُونُ مِنْكُمْ ﴿١٣٤﴾ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ الرِّجْزَ وَالْكَبَلِ فِي الْآخِرِ قَالُوا هَؤُلَاءِ هُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ أَغْرَقْنَاهُمْ فِي الْيَمِّ يَأْتُهُمْ كَذِبًا يَتَّبِعُونَا وَكَانُوا غَافِلِينَ ﴿١٣٥﴾ وَأَوْفَيْنَا الْقَوْمَ الَّذِيْنَ كَانُوا يُسْتَعْصَفُونَ مِنْكَ فِي الْأَرْضِ وَمَكَرْنَا لَكَ بِذِكْرِنَا فِيهَا وَنَحْنُ كَلِمَتُ رَبِّكَ الْحَقُّ عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ بِمَا صَبَرُوا وَوَدَّعْنَا مَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ﴿١٣٦﴾ وَفُتِنُوا وَمَا كَانُوا بِغَيْرِ مَعْنٍ ﴿١٣٧﴾

[۱۳۱] ﴿بط—يروا﴾: رهشبینی بکن.

﴿طائرهم عند الله﴾: رهشبینی و به لاکان

له لایه خاوه بویان دیت له پاداشتی

کاره چوته کانیان. [۱۳۳] ﴿الطوفان﴾:

زریان. ﴿الجراد﴾: (کومه له کوله)

که له لاشه دا بچوکه که چی له ناو

دهغل و داند زیان به خشه. ﴿القمل﴾:

نمسی دی دهغل و دان. ﴿الضفادع﴾:

گیان له بریکی ناوی به (بوق). ﴿الذم﴾:

خوین (کانیای میسری به کان بووه

به خوین). ﴿آیات مفصلات﴾: به لگی

زور وردو درشت. ﴿مجرم—ین﴾:

تاوانباران. [۱۳۴] ﴿الرجز﴾: نمو نازارو

نمشکه نجه یی له پیشه وه باسکرا.

[۱۳۵] ﴿الی اهل هم بالغوه﴾: کاتینکی

دیاری کراوه که گه یشتونه ته

کوتایی به کی. ﴿ینکثون﴾: فیل و

په یمان شکینن. [۱۳۶] ﴿الیم﴾: دهریا.

له ناومان بردو تیکمان شکاندن.

﴿یرشون﴾: بریتیه له دروست کردنی سه کو له

لباخچه کاندایان برزکردنه و دی

کوشکه کان.

- وتی: خه لکی به دهمست ملوانکه کی تووه گیران خواردوه؟! نجا پیغه مبهری خوا هستا له مخو کاتی نویژی بهیانی هات، گمرا به دوی ناودا دوستی نه کورت، نوسا نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ﴾ هتا ﴿تَعْلَمُكُمْ تُكْرَهُنَّ﴾ دابهزی. (اسیدی کوی (حضر) دملیت: خوی گموره به معوی نیوموه نی خانم وادهی (ابوبکر) به خشش و بهرکه تی داباراند به سر خه لکی دا.

(طبرانی) له (عائشه) موه (رمزای خوی فی بیت) ده گپریته وه، دملیت: کاتیک ملوانکه کم لیکورت، بوهمانکاران شو بوهمانه یان بو مهلبه ستم، له غزمیه کی دیکدا له گهل پیغه مبهری خویا چوموه دهرموه، دیسان ملوانکه کم لیکورت، خه لکیش به معوی نه موه دوکورتو گیران خوارد، (ابوبکر) پی ی وتم: کچه شیرینه کم، تو له موه مو سه فریکدا ده بیت به مایه ی نه زیته و بار به سر خه لکی موه؟ خوی گمورمش به مانه ی (قیم) دی دابهزاند، دوی (ابوبکر) وتی: تو که سیکی پیوژی.

سورەتی (الاعراف) جزمی (۹)

۱۶۷

سُورَةُ الْأَعْرَافِ

الاعراف

وَجَوَزْنَا بِبَنِي إِسْرَءِيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلَى قَوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلَى أَصْنَامٍ لَهُمْ قَالُوا يَنْمُوسُ أَجْعَلْ لَنَا إِلَهًا كَمَا لَهُمْ آلِهَةٌ قَالَ إِنَّكُمْ قَوْمٌ يَجْهَلُونَ ﴿١٣٨﴾ إِنَّ هَؤُلَاءِ مَثَرَاتُهُمْ فِيهِ ذُرَّعٌ مَُّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٣٩﴾ قَالَ أَغْبِرْ اللَّهُ أَبْعِيكُمْ إِلَهَا وَهُوَ فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ ﴿١٤٠﴾ وَإِذْ أَحْبَبْتُمْ مِّنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ يُقْتُلُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ وَفِي ذَٰلِكُمْ بَلَاءٌ مِّنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ﴿١٤١﴾ وَوَعَدْنَا مُوسَىٰ ثَلَاثِينَ لَيْلَةً وَأَتَمَمْنَاهَا بِعَشْرِ قَتْمٍ مِّمَّكَتْ رَبِّي وَأَرْبَعِينَ لَيْلَةً وَقَالَ مُوسَىٰ لِأَخِيهِ هَارُونَ اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي وَأَصْلِحْ وَلَا تَتَّبِعْ سَبِيلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤٢﴾ وَلَمَّا جَاءَ مُوسَىٰ لِمِيقَاتِنَا وَكَلَّمَهُ رَبُّهُ قَالَ رَبِّ أَوْفِي أَنْظُرْ إِلَيْكَ قَالَ لَنْ نَرِيكَ وَلَكِنْ أَنْظُرْ إِلَى الْجَبَلِ فَإِنِ اسْتَقَرَّ مَكَانَهُ فَسَوْفَ نَرِيكَ فَلَمَّا سَجَلْ رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَكًّا وَخَرَّ مُوسَىٰ صَوِقًا فَلَمَّا أَفَاقَ قَالَ سُبْحَنَكَ ثَبَّتْ إِلَيْكَ وَآنَا أَوَّلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٤٣﴾

[۱۳۸] ﴿جَازِئًا﴾: تَیْمَان پە پاندن.
﴿يَعْكُفُونَ﴾: بە دەوری دا دۆش دانەمان.
[۱۳۹] ﴿مَثَرَاتٍ﴾: فەرتا و تیا چوو.
﴿بَاطِل﴾: پووج. [۱۴۰] ﴿أَبْعِيكُمْ إِلَهَا﴾:
داوای خوا یەکی نوێتان بۆ بکەم.
﴿فَضَّلَكُمْ عَلَى الْعَالَمِينَ﴾: ریزی زیاتری
ئێوان لە هەموو خەلکی ئەم سەردەمە
بە چەندین نەعمەتی جوان.
[۱۴۱] ﴿يَسُومُونَكُمْ﴾: پێتان دەچەژن
نارەحەتترین ئازارو ئەشکەنجە.
﴿يَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ﴾: کێژە کانتان بۆ
خزمەتی خۆیان دەمێلنەو.
﴿بَلَاءٌ﴾: تاقیکردنەو. [۱۴۲] ﴿اخْلُفْنِي فِي قَوْمِي﴾:
بێ بە چێشبینم لەناو ئەتەرە کەمدا.
[۱۴۳] ﴿لَمِيقَاتِنَا﴾: بۆ وادی دیاری
کراومان. ﴿تَجَلَّى﴾: خۆی دەرخواست.
﴿دَكَّا﴾: پارچە پارچە هەپرون
هەپرون بوو. ﴿صَوِقًا﴾: بۆرایەو
لەهۆش خۆی چوو. ﴿أَفَاقَ﴾: بەهۆش خۆی هاتەو.
﴿سَبْحَانَكَ﴾: پاک و بێگەردی بۆ
خوا.

هۆی دابەزینی نەبەتی (۱۱): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾: نەبەتە کە:

- (ابن جریر) لە (زید)ی کوپی (ابی زیاد) هەو دەگێڕێتەو، دەلیت: پێغه مەبری خوا (ﷺ) هاتە
دەرەو بەیاوهری حەزرمەتی (ابوبکر) (عمر) (عثمان) (علی) (طلحە) (عبدالرحمن)ی کوپی
(عوف) چوون بۆ لای (کعب)ی کوپی (اشرف) و جوو لە کەکانی (بنی النضیر) هەتا ئەو بێرە
پارەیی دیاری کرابوو لەسەریان ئیان وەرگیرن. ئەوانیش بەگەرمی هاتن بەرەو روویان و
بە پێغه مەبری خویان وت: دابنیشە هەتا خواردن پێ بدەین و پاشان ئەو دیوای دەکەیت پێت
دەدەین، پێغه مەبری خواش (ﷺ) دانیش، بەلام لە ژێرەو دەستیان کرد بە پیلانگێڕان و (حیی)
کوپی (اخطب) بە هەموو کەکانی وت: هیچ کات (محمد) ئەوەندە بە ئاسانی ئەهاتۆتە بەردەستمان،
بەردێک بەدەن بە سەری داو بیکوژن، ئێر هەرگیز شەرتان نایەتەری، ئەنجا هاتن ئەوین لەمەردێکی
گەورە بۆ ئەو دیوای بەرەو بە سەری دا، بەلام پەرەردگار حەزرمەتی (جبرئیل)ی نارد بۆ لای تا
ئەو پیلانە ی گریو بەندیان کردبوو بەروون و ئاشکراییی بختە پێش چاوی ئەو شوێنەشدا -

[۱۴۴] ﴿اصْطَفَيْتَكَ﴾: هلم بزار دوی.

﴿بِرِسَالَتِي﴾: بهو نیگایه ی ناردومه.

﴿بِكَلَامِي﴾: بهو توین له گه لتدا.

[۱۴۵] ﴿الْأُلُوحَ﴾: په په یان هرشتیک

تیا بنو و سریت. ﴿بِقُوَّةٍ﴾: بهو په ری

تون دیوه. ﴿بِأَحْسَنهَا﴾: به باشتین فرمان

تییدا. [۱۴۶] ﴿سَاصِرٌ﴾: لییان دور

ده خه موه. ﴿سَبِيلَ الرُّشْدِ﴾: ریگای

دانایی و رینمای. ﴿سَبِيلَ الْغِيِّ﴾: ریگای

گومرای. [۱۴۷] ﴿حِطَّتْ﴾: به تال

بوو ته وه. [۱۴۸] ﴿خَلَّيْهُمْ﴾: نه وه ی

خوی پی دهر زینر ته وه له خشلی

نالتوون و زیو. ﴿حَسَدًا﴾: ته نه ا

لاشه یکی بی گیان. ﴿لَهُ خَوَارٌ﴾: ده نگیك

وهك بپه ی مانگا. [۱۴۹] ﴿سُقِطَ فِي

أَيْدِيهِمْ﴾: زور په شیمان بوو نه وه.

- ملى بسینیت، په رومردگاریش

ثابتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ

عَلَيْكُمْ إِذْ قُمْتُمْ قَوْمٌ مِّنْ دُونِهَا﴾: دایه زانده.

(قناده) دلنیت: بومان باسکراوه گوايه لهو ثایته کاتیک نازلبو بؤ پیغه مبهری خوا (کهله ژیر

دار خور مایه کد ابو له کاتی غمزوه ی حوته مدها، (بنو ثعلبه) بو (بنو محارب) ویستیان زه مری

پی بهرن، بؤ به ده سته یانی لهو مبه شمش عمر مینکی ده شته کییان نارد له کاتیکدا پیغه مبهری

خوا (نوستبوو، له نا کاو شمشیره کی مملکت و له زور سمری پیغه مبهری خوا) وه ستاو

وتی: کی ده توانیت نیستا به هانا ته و مینت؟ پیغه مبهری خواش (به دلنارامی یوه فرموی:

په رومردگار، نجا شمشیره کی لیکه مته خواروه، دواتر پیغه مبهری خوا هیچ سزایه کی نه دا.

(ابو نعیم) له ریگای (جابی) کوری (عبدالله) وه ده گنر ته وه، دلنیت: پیاوریک له (محارب) به ناوی

(غورث) ی کوری (حارث) وه به موزمه کی خوی وت: من (محمد) تان بؤ ده کوژم، نجا مات بؤ

لای پیغه مبهری له کاتیکدا پیغه مبهری خوا (دانیشتبوو شمشیره کی له بهر ده سستی دابوو،

پیاوره کی وتی: لهی (محمد) ده توانم ته ماشایه کی لهو شمشیره ی تو بکه؟ پیغه مبهری خواش (کهله

فرموی: بهلی، پیاوره کی گرتی به ده سستی وه ملى ده سو وړاندو په رومردگاریش

به دوری ده گرت له پیغه مبهری (کهله)، پاشان وتی: لهی (محمد) تسو له من ناترسیت؟

فرموی: نه خیر، وتی: باشه تسو ناترسیت و ده بینسی شمشیر

به ده سستمویه؟ فرموی: نه خیر خوی گوره ریگه نادات تو ده ستم بؤ دریز بکهیت، نجا -

قَالَ يَمْشُونَ إِلَىٰ اصْطَفَيْتَكَ عَلَى النَّاسِ بِرِسَالَتِي وَبِكَلَامِي
فَخَذَ مَاءً مِنْ يَدَيْكَ وَكُنْ مِنْ الشَّكِرِينَ وَكَتَبْنَا
لَهُ فِي الْأُلُوحِ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَّوْعِظَةً وَتَفْصِيلًا لِّكُلِّ
شَيْءٍ وَفَخَذَ هَاقُوتًا وَأَمْرًا قَوْمَكَ يَأْخُذُوا بِأَحْسَنُ سَاصِرٍ
دَارَ الْفَاسِقِينَ سَاصِرٌ عَنْ آيَاتِي الَّذِينَ يَتَكَبَّرُونَ
فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَإِنْ يَرَوْا كَلًّا آيَةً لَا يُؤْمِنُوا
بِهَا وَإِنْ يَرَوْا سَبِيلَ الرُّشْدِ لَا يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا وَإِنْ يَرَوْا
سَبِيلَ الْغِيِّ يَتَّخِذُوهُ سَبِيلًا ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا
وَكَانُوا عَنْهَا غَافِلِينَ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءَ
آخِرِهِمْ حَبِطَتْ أَعْمَالُهُمْ هَلْ يُجْزَوْنَ إِلَّا مَا كَانُوا
يَعْمَلُونَ وَأَخَذَ قَوْمٌ مِّنْ بَعْدِهِمْ مِنْ حِلْجِهِمْ
عِجْلًا حَسَدًا لِّدُخْوَارِ الرُّبُورِ أَنَّهُ لَا يُكَلِّمُهُمْ وَلَا يَهْدِيهِمْ
سَبِيلًا أَخَذُوهُ وَكَانُوا ظَالِمِينَ وَكَانَ سُقِطَ فِي
أَيْدِيهِمْ وَرَأَوْا أَنَّهُمْ قَدْ صَلُّوا قَالُوا لَئِنْ لَمْ يَرْحَمْنَا
رَبُّنَا وَيَغْفِرْ لَنَا لَنَكُونَنَّ مِنَ الْخَاسِرِينَ

سوره نسی (الاعراف) جزوی (۹)

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

سورة الاعراف

[۱۵۰] ﴿أَسْفَا﴾ نیکمران. ﴿اعجلتم﴾:

دهست پیشخهریتان کرد به پسرستی
گویره که که. ﴿استضعفونی﴾: سوکایه تی
یان پی کردم. ﴿فلا تشمت﴾: دلی
(دوژمنانم) پی خوش مه که.
[۱۵۲] ﴿سینالهم﴾: تووشیان ده بیت و
به سمری اندا ده باریت. ﴿الفسقرین﴾:
درومه لبستان. [۱۵۴] ﴿سکت﴾:
دامرکایه. ﴿فی نسختها﴾: لهوی تییدا
نوسراوه. ﴿لهم یرهبون﴾:
له پسروردگاریان ده ترسن.
[۱۵۵] ﴿أخذهم﴾: له ناوی بردن.
﴿الرجفة﴾: بومه له رزیه کی گوره، یان
دهنگی کی گوره. ﴿لیتسک﴾:
تاقیکردن لهوی تویه. ﴿ولینا﴾:
سمر پهرشتیاری کاره کانمان.

* پیغه مبری خوا(ﷺ) ده فرمویت: ((خوای
گوره له (موسی) خوش بیت، به راستی
لهوی به چاوی سر ده بیری وک شه

نویه که پی راده گیه نری، پسروردگار پی را گه یاند کهوا نه تهرمه کی دوی خوی توشی
تاقیکردن و مبون، که چی ده ستن و سهکانی فری ندا، به لام کاتی به چاوی خوی بینی و حاله کی
هه لسه نگاند ده ستن و سهکانی فری ندا)).

- پیاره که شمشیره کی خسته و کیلانه که یو گه پاندیه و به پیغه مبری خوا(ﷺ)،
پسروردگاریش شه ثایه تهی دایه زاند.

هوای دایه زینی ثایه (۱۵): ﴿یا أهل الکتاب فذ جاءکم رسولنا﴾ نایه تکه:

- (ابن جریر) له (عکرمه) وه ده گیزیته و، ده لیت: جووله که کان هاتن بو لای پیغه مبری خوا(ﷺ) و
پرسیاریان لیکرد له باره ی (رجم) [بهردبارانه وه]، پیغه مبری خوا فرموی: کامتان
له هه مووتان زاناره؟ له وانیش ده ستیان دریکرد بو (ابن سوریا) و پیغه مبری خوا(ﷺ) سویندی دا
به وهی (تهورات) ی نالکورد و هو، کیوی (طوری) به زکرد و تهرمو، شه به لیتن به یمانانه ی
لیورگر تون، به پادیه ی شه سویندانه کاریگره بون (ابن سوریا) هه موو گیانی هاته له رزین
بویه وتی: کاتیک شه حالته زو پوو له نیوماندان جلدمان لیده داند و سهرمان ده تاشین، نجا
فرمانی به ردباران کردن دایه زنی، پسروردگاریش ثایه تی: ﴿یا أهل الکتاب﴾ تا ﴿میرا ط
مستقیم﴾ کی دایه زاند.

وَلَمَّا رَجَعَ مُوسَىٰ إِلَىٰ قَوْمِهِ غَضْبَانَ أَسِفًا قَالَ بِئْسَمَا خَلَفْتُمُونِي
مِنْ بَعْدِي ۖ أَتَعْبُدُونَ إِلَّا الْأَلْوَابَ وَأَعْبُدُونِ
أَخِيهِ يَجْرُهُ إِلَيْهِ قَالَ أَيْنَ الْأَقْدَامُ ۖ أَتَسْتَضَعِفُونِي وَكَادُوا
يَقْتُلُونَنِي فَلَا تَشْعِمْنِي ۚ الْأَعْدَاءُ وَلَا تَجْعَلْنِي مَعَ الْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۚ قَالَ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَلِإِخْوِي وَأَدْخِلْنَا فِي
رَحْمَتِكَ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ۚ إِنَّ الَّذِينَ اتَّخَذُوا
الْعِبَلَّ سَيَلَامًا لَّهُمْ غَضَبٌ مِّن رَّبِّهِمْ وَذِلَّةٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
وَكَذَلِكَ نَجْزِي الْمُفْتَرِينَ ۚ وَالَّذِينَ عَمِلُوا الصَّالِحَاتِ ثُمَّ
تَابُوا مِنْ بَعْدِهَا وَآمَنُوا إِنَّ رَبَّكَ مِنْ بَعْدِهَا لَغَفُورٌ رَّحِيمٌ ۚ
وَلَمَّا سَكَتَ عَنْ مُوسَىٰ الْغَضَبُ أَخَذَ الْأَلْوَابَ ۚ وَفِي
شَحْطَتِهَا هُدًى وَرَحْمَةٌ لِّلَّذِينَ هُمْ لِرَبِّهِمْ يَرْتَدُّونَ ۚ وَخَارَ
مُوسَىٰ قَوْمَهُ سَاعَتَيْنِ رَجُلًا لِّمِيقَتِنَا فَلَمَّا أَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ
قَالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ أَهْلَكْتَهُمْ مِن قَبْلُ وَإِنِّي أَتْلُو أَسْمَاءَ
الْأَسْمَاءِ ۚ إِنِّي أَخَافُ لَأَذِلَّةٌ لَّهُمْ تَصِلُ بِهَا مِنْ شَاءٍ وَتَهْدِي
مِنْ شَاءٍ أَنْتَ وَلِيْنَا فَاغْفِرْ لَنَا وَارْحَمْنَا وَأَنْتَ خَيْرُ الْغَافِرِينَ ۚ

[۱۵۶] ﴿اَكْب لَنَا﴾: ئاۋنۋوسمان بىكە. ﴿هَذَا إِلَهُكَ﴾: تەۋبەمان كىردۈ گەپىنمە بۇ لات. [۱۵۷] ﴿الْمُي﴾: كەسىنىك خۇنىندەۋارى نىيە. ﴿اَصْرُهُمْ﴾: كۆلى قورس و گران. ﴿الْأَغْلَالُ﴾: كۆت (داۋاكارىيە قورس و سەنگىنەكان). ﴿عَزْرَهُ﴾: بەگەۋرەيان دانائو بەرگىريان لىكرد (لەدۈرمانى). [۱۵۸] ﴿كَلِمَاتِهِ﴾: كىتەبەكانى پىشوو. [۱۵۹] ﴿بِهِ يَعْدِلُونَ﴾: بەحقو راستى حوكم دەكەن لەكاتى كىشەدا.

*پىغەمبەرى خوا(ﷺ) دەلەرمۇت: ((پەروەردگار سۆزۈ بەزىمى كىردۈۋە بەسەد بەشەۋو، نىۋانى ھەرىكە لەۋپەشانەش بەئەندازەى ماۋەى نىۋان زەۋى و ئاسمانەكانە، بەتەنھا يەك بەشى لەو سۆزۈ بەزىمىيە لەسەر زەۋى دانائوۋو بەمۇيەۋە دايك ھەست و سۆزى بۇ پۇلەكەى دەجۈۋلەت و درندەۋ بالندەكان ھەندىكىان سۆزۈ بەزىمىيان بۇ ھەندىكىان دىتە كايەۋە، كاتىكىش رۇزى قىامەت ھەستا لەۋا بەۋ بەشە سۆزۈ بەزىمىيەى دىنيا سەد بەشەكەى دىكەش تەۋاۋ دەكات)). [اخرجه مسلم].

وَكَتَبْنَا لَهُ فِي هَذِهِ الدِّينِ حَسَنَةً وَفِي الْآخِرَةِ إِنَّا هَذَا إِلَهُكَ قَالَ عِدَايَ أُصِيبُ بِهِ مِنْ أَشَاءِ وَرَحْمَتِي وَسِعَتْ كُلَّ شَيْءٍ وَفَسَّاسُ كُتُبِهَا لِلَّذِينَ يَتْلُونَ زُورًا أَلْزَكَاةَ وَالَّذِينَ هُمْ بِآيَاتِنَا يُؤْمِنُونَ إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُمُونَ الرُّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُوءًا عِنْدَهُمْ فِي الثُّورَةِ وَالْإِخِيلِ يَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَاهُمْ عَنِ الْمُنْكَرِ وَيُحِلُّ لَهُمُ الطَّيِّبَاتِ وَيُحَرِّمُ عَلَيْهِمُ الْخَبَائِثَ وَيَضَعُ عَنْهُمْ إِصْرَهُمْ وَالْأَغْلَالَ الَّتِي كَانَتْ عَلَيْهِمْ فَإِذْ بَرَأَ مَأْمُوءُهُمْ وَعَزْرَهُمْ وَقَصَّ رُؤُوسَهُمْ وَأَنشَأُوا الثُّورَ الَّذِي أُرِلَ مَعَهُ أَوَلَيْكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ إِنَّا قُلْنَا يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ جِئْتُكُم بِالْبَيِّنَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ وَأَلَّا تَرْضَى إِلَّا إِلَهُ الْأَوَّلِينَ وَيُؤْمِنُ قَائِمُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ النَّبِيِّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يُوْمِنُ بِاللَّهِ وَكَلِمَاتِهِ وَأَنَّهُمْ لَمَّا كُنْتُمْ تَهْتَدُونَ وَمَنْ قَوْمٌ مُّؤَسَّسٌ أَتَاهُ يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ

ھۇى دابەزىنى ئىلمى (۱۸): ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ ئىلمەكە:

- لە (ابن عباس) ھەۋە دەگىپنەۋە، دەلىت: ھەرىكە لە (نعمان) ى كۆپى (قىسى) و (بەرى) كۆپى (عمرو) و (شاس) ى كۆپى (عدى) ھاتن بۇلاى پىغەمبەرى خوا(ﷺ)، تەسە گىلتۈگۇيان لەگەلدەكەرى ئەۋىش بەھەمان شىۋان تەسە گىلتۈگۇى لەگەلدەكەرى، بانگى كىردن بۇلاى ئاينى خواۋ ترساندىنى بەسزائۇ خەشىمى خواىى، ئەۋانىش و تىان: ئەى (مەھمەد) ئاتۋانىت بىمانترسىنىت، سۈيىدىنى بەخۋا ئىمە ئەۋەى خواين، ھەروەك مەسىھىەكان، ئىنجا پەروەردگار سەبارەت بەۋان ئايمى: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى﴾ دابەزاند. ھەلە (ابن عباس) ھەۋە دەگىپنەۋە، دەلىت: پىغەمبەرى خوا(ﷺ) جۈۋەكەكانى بانگ كىرد بۇ مۇسلمان بۈۋن و تەمەزۋى كىردن، ئەۋانىش بەرپەرچىان دايەۋەۋە رازى نەبۈۋن، (مەئەنى كۆپى (جىل) و (سەھى) ى كۆپى (عبادەت) ش بەجۈۋەكەكانىان و: ئەى گىزۋى جۈۋەكە لەخۋابترسن، سۈيىدىنى بەخۋا ئىۋە باش دەزانن كەپىغەمبەرى خوايە، پىش ئەۋەى رەۋانە بىكرىت ئىۋە بۇ ئىشەتان باس دەكەردى سىفەتەكانىيان بۇ ۋالاۋ دەستنىشان دەكەردىن. (رافى) ى كۆپى (ھىمەلە) و (ۋەب) ى -

سُورَةُ الْأَنْعَامِ

المجلد السابع

وَقَطَعْنَاهُمْ أَثْقَى عَشْرَةِ أَصْبَاطِ أُمَامَا وَأَوْحَيْنَا إِلَى مُوسَى
إِذْ أَسْتَسْقَمَ قَوْمُهُ أَنِّي أَضْرِبُ بِعَصَاكَ الْفَجَرَ
ثُمَّ يَجْثِي مِنْهُ اثْنَا عَشَرَ عِيقًا قَدْ عَلِمَ كُلُّ أُنَاسٍ
مَشْرِبَهُمْ وَظَلَّلْنَا عَلَيْهِمُ الْغَمَمَ وَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ الْمَنَّ
وَالسَّلْوَى كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ وَمَا
ظَلَمُونَا وَلَكِنْ كَانُوا أَنفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿١٧٠﴾
قِيلَ لَهُمْ اسْكُوا فِيهِ الْقَرْيَةَ وَكُلُوا مِنْهَا حَيْثُ
شِئْتُمْ وَقُولُوا حِطَّةٌ وَادْخُلُوا الْبَابَ سُجَّدًا نَقِيرُ
لَكُمْ خَطِيئَتَكُمْ سَارِيذَ الْمُحْسِنِينَ ﴿١٧١﴾
فَدَلَّ الذِّبْرُ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلًا غَيْرَ الَّذِي قِيلَ لَهُمْ
فَأَنزَلْنَا عَلَيْهِمُ رِجًّا مِنَ السَّمَاءِ يَمَّا كَانُوا
يَظْلِمُونَ ﴿١٧٢﴾ وَسَلَّمْنَاهُمْ عَنِ الْقَرْيَةِ الَّتِي كَانَتْ
حَاضِرَةَ الْبَحْرِ إِذْ يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ إِذْ تَأْتِيهِمْ
جِثَانُهُمْ يَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرْعًا وَيَوْمَ لَا تَسْبِتُونَ
لَا تَأْتِيهِمْ كَذَلِكَ بِلَاؤُهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٧٣﴾

[۱۶۰] ﴿قَطَنَاهُمْ﴾: پەرت و كەرتەن
 كردن. ﴿أَسْبَاطُ﴾: كۆمەلى جياچيا، يان
 چەند تېرەيەكى جياواز. ﴿أُمَّا﴾: چەند
 كۆمەلىك. ﴿فَانْبَجَسَتْ﴾: ھەلقولا. ﴿كُلَّ﴾
 ئافاس. ﴿مەر تېرەيەك﴾: ﴿مُشْرِمٌ﴾: جىڭاي
 ئاۋ خواردنەۋ، يان سەرچاۋەيەكى
 ئايبەت بەۋان. ﴿الْقِمَامُ﴾: ھەۋرىكى
 سېي تەك. ﴿الْمَنْ﴾: گەزۈ. ﴿السُّلُوٰى﴾:
 سۈيىسكە. [۱۶۱] ﴿حَطَّةٌ﴾: بىرىتە
 لىداۋاكردن لىۋەي گوناھەكان
 بىشۋاتەۋە ھەلى بۈەرىنى.
 [۱۶۲] ﴿رَجْزًا﴾: ئازازو ئەشكەنجە.
 [۱۶۳] ﴿حَاضِرَةُ الْبَحْرِ﴾: نىزىكى دەريا.
 ﴿يَعْدُونَ فِي السَّبْتِ﴾: لەپۇژى شەممەدا
 سىننور دەشكىنن (بەۋەي پايۋى
 قەدەغەكراد دەكەن). ﴿شُرْعًا﴾:
 ئامارەيەكى زۆرۈ دىيار لەسەر پۈۋى
 ئاۋەكە. ﴿لَا يَسْتَوُونَ﴾: جاۋدېرى ئەۋ

فرمانه‌یان نه‌ده‌کرد دهریاره‌ی شه‌مان هاتبور. تاقیایان ده‌که‌ینه‌وه.

«ی کوپی (یهود) اش و تیان: شتی و امان پوئ نهوتوون و له دوای (موسی) شموه هیچ کتیبیکتی
دیگه نازله بوو، دوای (موسی) نه ترسینه و نه مرده، هر یکی دی نه نیردراوه، په روه دنگاریش
لایمیت: ﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا﴾ دی دایم زاند.

هوۛ دابه زيني نبيته (۳۳): ﴿إِلْمَا جَوَاءُ الَّذِينَ يُخَارِبُونَ﴾ نبيته كه:

- (ابن جریر) له (یزید) ی کوپی (ابی حبیب) موه ده گپړ نهوه، ده لیت: (عبدالملك) ی کوپی (مروان) نامه یكي نووسی یو (انس) سهارت به ثایه تی: ﴿إِنَّمَا جَزَاءُ الْيَدِ الْيَمَانِ وَالْيَدِ الْشَّامِ نَسْوَءٌ مُحْصًى﴾ (انس) یش سهارت بهم ثایه نووسی گوايه له باره ی که سانی که موه ماتو ته خوار موه پاشگن یو نهوه له نسلو شو انیکان کوشتووه و حوشره کانان بردووه.

هو دابة زيني ثيبتى (٣٨): «وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ» ثيبتى كه:

- (احمد) و فرمودہ گنیز مرہوم کا نیک لہ (عبداللہ) کی کوپی (عمرو) موہ دہ گنیز مرہوم، دہلنیت: نافرمتیک لہ سر دہمی پیغہ مہبری خوایا (ﷺ) دزی کردو لہ ویش دہستی راستی نافرمتیکہ کی بری، دواتر نافرمتیکہ وتی: لہی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) دہقوانم توبہ بکہم؟ پھر وہر دگاریش -

[۱۶۴] ﴿تَعْصُونَ﴾: مؤثاری دهکن.

﴿مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكُمْ﴾: (مؤثاری یان

دهکین) همتا بهمانه بیت بومان
له خزمهت خسوی گسوردها.

[۱۶۵] ﴿بِئْسَ﴾: توندو پر لزان و نازار.

[۱۶۶] ﴿عَسَا﴾: خودانان (به گسورده

زل). ﴿قَرَدٌ﴾: مهیمون. ﴿خَاسِنٌ﴾:

به دور له خیر. [۱۶۷] ﴿تَأْذَنَ رَبُّكَ﴾:

ناشکراکردن (به دنیا یی یوه). ﴿لِيَعْنَنَّ

عَلَيْهِمْ﴾: زالکردنی کهسانیک (به سر

جور له کهدا). ﴿يَسْؤِمُهُمْ﴾: به سرهاتن و

چمشتن. [۱۶۸] ﴿يَلُونَا هُمْ﴾: تاقیمان

کردنوه. [۱۶۹] ﴿حَلَفٌ﴾: جیگر.

﴿الْكِتَابِ﴾: تهورات. ﴿عَرَضَ هَذَا

الْأَدْنَى﴾: (شوهی برده سستیان

دهکویت) له مالی دنیا. ﴿مِثْقَ

الْكِتَابِ﴾: نهو په یمان یی له کتبی که یاندا

ناماوهی پیکراوه. ﴿دَرْسُوا﴾:

وَإِذْ قَالَتْ أُمَّةٌ مِنْهُمْ لِمَ يَعْطُونَ قَوْمًا اللَّهُ مُهِلْهُمْ أَوْعَدَهُمْ
عَذَابًا شَدِيدًا قَالُوا مَعذِرَةٌ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَعَلَّهُمْ يَنْفِقُونَ ﴿١٦٤﴾
فَلَمَّا نَسُوا مَا ذُكِّرُوا بِهِ أَجَعْنَا الَّذِينَ يَنْفِقُونَ عَنْ الشُّعْرِ
وَأَخَذْنَا الَّذِينَ ظَلَمُوا بِعَذَابٍ بَئِيسٍ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿١٦٥﴾
فَلَمَّا عَوَّارَا مَنُوعُوا عَنْهُ قُلْنَا لَهُمْ كُونُوا قَرَدًا خَسِيسَةً ﴿١٦٦﴾
وَإِذْ تَأَذَّتْ رُوكُ لِيَعْنَنَّ عَلَيْهِمْ إِلَىٰ يَوْمِ الْفَيْصَةِ مَنْ
يَسْؤِمُهُمْ سَوْءَ الْعَذَابِ إِنَّ رَبَّكَ لَسَرِيعُ الْعِقَابِ وَإِنَّهُ
لَشَدِيدُ الرَّجْمِ ﴿١٦٧﴾ وَظَلَمْنَاهُمْ فِي الْأَرْضِ أَمْمَاتْنَاهُمْ
أَصْلَابَهُمْ وَمِنْهُمْ دُونَ ذَلِكَ وَبَلَوْنَاهُمْ بِالْحَسَنَاتِ
وَالْكَفَايَاتِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ﴿١٦٨﴾ فَخَلَفَ مِنْ بَعدِهِمْ خَلْفٌ
وَرِثُوا الْكِتَابَ يَأْخُذُونَ عَرَضَ هَذَا الْأَدْنَىٰ وَيَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنَا
وَإِنْ نَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلَهُ يَأْخُذُوهُ أَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ مِيثَاقُ الْكِتَابِ
أَن لَّا يَقُولُوا عَلَى اللَّهِ إِلَّا الْحَقَّ وَدَرَسُوا مَا فِيهِ وَاللَّهُ آخِرُهُ
خَيْرٌ لِلَّذِينَ يَتَّقُونَ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٦٩﴾ وَالَّذِينَ يَمْسُكُونَ
بِالْكِتَابِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَ الْمُضِلِّينَ ﴿١٧٠﴾

خویند یانوهو زانیان. [۱۷۰] ﴿يَمْسُكُونَ بِالْكِتَابِ﴾: دهست بزانیاری یه کهوه دهگرن.

* پیغمبری خوا (ﷺ) دهفرمویت: ((سویند بیت یوهی گیانی منی به دهسته یا فرمان دهکن به چاکو ریگری دهکن له خراپه یا خود نریکه پرموردگار سزاو غمشتان لیگری، نهوسا دوعا دهکن و دهامتان نادریتموه)). (اخرجه الترمذی و قال: حدیث حسن).

* پیغمبری خوا (ﷺ) دهفرمویت: ((گهر باومردار بزانییت پرموردگار خاوه چ سزایه که نهوا هیچ کس چاومری بهمشت ندهبوو، خو نهگهر بی باومریش بی زانیایه پرموردگار خاوه چ سوزو رحمتی که نهوا هیچ کس ناومید نهبوو لمبهمشته که یی)). (اخرجه مسلم).

- لهسوره تهی (مائدة) دایه تی: ﴿فَمَنْ كَابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَأَخْلَعَ﴾ ی دایه زاد.

هوی دایه زینی نیل یی (۴۱): ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ﴾ نیل یی که:

- (احمد) و (ابوداود) له (ابن عباس) هوه دهگرنهوه، دهلینت: پرموردگار نهو دایه تهی سبهارهت بهدو تاقمی جووله که دایه زاندا، یهکلی لهو دوو تاقمه نهوی دیکه یانی بزاندو دواپی بهیه کهوه سازان لهسر نهوی هر کوژاویکی تاقمه سرکه وتوه که له تاقمه بزیه که یی کوشتووه لهبری خوینده که یی پنجا هوقه که نه بیت و خوینی کوژاوی تاقمی سرکه وتوش دوو نهونده بیت، لهسر نهو ریکه وتلهی خویمان مانوه تا پیغمبری خوا (ﷺ) هات بو (مهینه) و نهجا تاقمه -

[۱۷۱] ﴿تَقْنَا الْجَبَلَ﴾: چیا که مان بهرز

کرده و پدگ و ریشمان درمینا.

(۴) **کانه ظلمه**: له شیوهی هوردا.

[۱۷۲] ﴿ظہورہم﴾: پشیمان. ﴿ذریعہم﴾:

وہ چھو نہ وہ بیان. [۱۷۵] ﴿فانسلخ منها﴾:

گرنگی پی‌نهداو، پشت گوئی خست.

﴿الغواوين﴾: گومراو خرابه کاره کان.

[١٧٦] ﴿أَخْلَصْ إِلَى الْأَرْضِ﴾: مَلَى دَابَّوْ

دنیا و پنی رازی بوو. ﴿تحمّل علیہ﴾:

زودی نیکی (بہرکردن و شکاندن).

﴿يَلْهَثُ﴾: بریقتیہ لہ زمان دور مینان و

مناسبتی قول. [۱۷۷] ﴿سَاءَ مَثَلًا﴾:

خرابترین حاله.

* پیغمبرِ مہرِ خوا (ﷺ) دہلہ رویت: ((مہر

مَدَالِيكَ لِهَدَايِكَ دَهِيئَت لَمَوَا لِهَسَرِ پَاكُو

پوختى و بيگاردى لىزاىك ذهبيت، بهلام

ماہنامہ سچ و ناگہرہ ست۔ (۱) (آخری ماہ)

- شکست خوار در وہ کہش و قیان: کہی

شقی وا دهییت، دوو کۆمهل دهرودراوسی

دهیئت نیچه دوو شهوندی شهوان بدهین؟

جياوازيو دووبهره‌كي بگه‌يته نيوانمان، به

کاریکبوی سار لکوی جه کاوستن بکری

روویان نازده لای ههتا دهم و دامانی تا قی بک

يَحْزُلُكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ ۚ

۱- (براء) ی کوپی (عازب) سوہ نہ گپرنہ سوہ،

ره شکر او ده تپپرین به لای پیغه مبری خوا

نیوه سرای رینا له کتیبه که تاندا، ناوایه؟ و...

(موسی) دایه زاند سزای زینا له کتنه کې د

نه گهر نهو سویندانهت نه دامایه نهو پیم

بەردەباران بوو، بەلام لەنيو کەسانی ريزد

یه کیکی ناودار له نیوماندا زینای بکردایه وار

وَإِذْ نَفَخْنَا فِي جِبِلِّ فَوْقَهُمْ كَأَنَّهُ طَلَّةٌ وَطَوَّاءُ اللَّهُ وَافِعٌ بِهِمْ
خُذُوا مَا آتَيْنَاكُمْ بِقُوَّةٍ وَادْكُرُوا مَا فِيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ ﴿١٧٧﴾
وَإِذْ أَخَذْنَا مِنْ بُنِيِّ آدَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَأَشْهَدَهُمْ
عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ أَلَسْتَ بِرَبِّكُمْ قَالُوا بَلَىٰ شَهِدْنَا أَنَّا نَقُولُوا لِمَا يُؤْمَرُ
بِالْقِسْمَةِ إِنَّا كُنَّا عَنْ هَذَا غَافِلِينَ ﴿١٧٨﴾ وَقُولُوا إِنَّمَا أَمْرُهُ
أَبَاؤُنَا مِنْ قَبْلُ وَكُنَّا ذُرِّيَّةً مِنْ بَعْدِهِمْ أَفَتُهْلِكُنَا بِمَا فَعَلَ
الْمُبْطِلُونَ ﴿١٧٩﴾ وَكَذَلِكَ نَقُصُّ الْأَنْبِيَاءَ وَلَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ
وَأَنذَرْنَا عَلَيْهِمْ نَارَ الذِّبْنِ الَّتِي أَخَذَتْهُ أَهْلُهَا فَاسْتَخَفَّ مِنْهَا
فَاتَّبَعَهُ الشَّيْطَانُ فَكَانَ مِنَ الْعَاصِينَ ﴿١٨٠﴾ وَلَوْ شِئْنَا
لَرَفَعْنَاهُ بِهَا وَلَكِنَّهُ أَخْلَدَ إِلَى الْأَرْضِ وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَفُتِلَهُ
كَشَلَّ الْكَلْبَ إِنْ تَحْمِلَ عَلَيْهِ يَلْهَثُ أَتَوْتَرَكْتُهُ
يَلْهَثُ ذَلِكَ مِثْلُ الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاقْصُصْ
الْقِصَصَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١٨١﴾ سَاءَ مَثَلًا الْقَوْمُ الَّذِينَ
كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَأَنْفُسُهُمْ كَانُوا بِظُلْمٍ ﴿١٨٢﴾ مِنْ يَسِدِّ اللَّهِ
فِيهِ الْمُهَيَّيَّةِ وَمَنْ يُضِلِّ فَلْيُضِلِّكُمُ اللَّهُ الْخَيْرُونَ ﴿١٨٣﴾

شتیوا دهبیت، دوو کۆمەڵ دەرو در اوسێ یەک بن و خاوەن یەک تایی و پەچەڵە و ولاتین، چۆن دهبیت ئێمە دوو ئەوەندە ی شەوان بەدەین؟ ئێمە کاتێ رازی بووین بو ئەندازمبە دەر ساین جیاوازی دوو بەرەکی بکەیتە ئیوانمان، بەلام وائێستا (محمد) هاوو، ئەوا ناتان دەینی، ئنجا خەریکبوو سەر لەنوێ جەنگ و شەپ بەرپا ببیتەوه لەئێوانیان و داوایی هەردوولا رازی بوون بەوی پیغەمبەری خوا(ﷺ) بکەن بەدادوهر لەئێوان خۆیانداو بۆ ئەو مەبەستەش خەڵکیکی دوو ھوویان ناردە لای مەتا دەم و دامانی تاقی بکەنەوه، پەروردگاریش ئایەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ لَا يَعْزَلْكَ الْإِيمَانُ إِسْرَافُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ (احمد و مسلم) و فرمودە گێڕمەوه کانی دیکە لە (بەرا ی کورێ (عازب) مەوه دەرگێڕنەوه، دەئێت: جوولە کەکان بەجوولە کە یەکی دەموچاو رەشکراو مەو تێپەڕین بەلای پیغەمبەری خوا(ﷺ) و ئەویش بانگی کردن و ئی پرسی: ناخۆ ئێوه سزای زینا لەکتێبە کە تاندا ناوایە؟ وتیان: بێ، ئنجا یەکیک لەزاناکانی بانگ کردن و فرمووی: بەزاتی پەروردگار سوێندت دەدەم، توو ئەو پەروردگاری (تەورات) ی بۆسەر (موسی) دابەزاند سزای زینا لەکتێبە کە ی ئێودا وەهایە؟ کابراش وتی: نەولە وانی، خۆ ئێکەر ئەو سوێندانە ئەدایە ئەوا پێم رانە دەگیان دیت، سزای زینا لەکتێبە کە ی ئێمەدا بەردەباران بوو، بەلام لەئێو کەسانی رێزدارو بەناو بانگماندا بۆ بوویسەوه، ئێمەش هەركات بەکێکی نادار لەنێماندا زینای بکەدایە وازمان ئێدەمان، خۆ ئێکەر لاوازو بێ یشت کاری -

[۱۷۹] ﴿ذُرَانَا﴾: دروست کردن و هیئانه

بوون. ﴿كَالْاَنْعَامِ﴾: زهك مانگار و شتر

مهر و بزن. ﴿اَصْلُ﴾: گومراتر.

[۱۸۰] ﴿الْاَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾: بریتیه لهو

ناوه جوانانسی پهروردگار:

که مریه کیان و اتایه کی گهر و مومنی

له خوگر توه. ﴿ذُرُوا﴾: دهست بهرداری

بین. ﴿يُلْحِدُونَ﴾: لاری و چوتی.

[۱۸۱] ﴿بِهَ يَعْدُلُونَ﴾: به راستی و هق

حوکم دهکن. [۱۸۲] ﴿سَنَسْتَدْرِجُهُم﴾:

پنیا ن هله خلیسکین (به به خشینی

نیعمه و فراموش کردنیان).

[۱۸۳] ﴿اَمَلِيْ لَهُمْ﴾: فراموشیان دهکین

﴿كَاتِي تَوْلَاهُمَانِ﴾: سهندهوه.

﴿كَيْدِي﴾: کاری داریژا و پنهانی

﴿پهروردگار﴾. ﴿مِّنْ﴾: پتسو.

[۱۸۴] ﴿جَنَّةٍ﴾: شیتی.

[۱۸۵] ﴿مَلَكُوتٍ﴾: مولکیکی گهر و

مهن. [۱۸۶] ﴿طُغْيَانِهِمْ﴾: سنور شکاندنیان. ﴿يَعْمَهُونَ﴾: ویل دهن. [۱۸۷] ﴿السَّاعَةِ﴾:

قیامت. ﴿اَيَّانَ مَّرْسَاهَا﴾: کهی روو دهات؟ ﴿لَا يُجَالِسُهَا﴾: دهی ناخات و پردی لهسر

لانبات. ﴿تَقَلَّتْ﴾: قورسو ناره حته، یان گرانه (زانینی). ﴿بَغْتَةً﴾: له پرو له کاتی

بی ناگییدا. ﴿حَفِيَّ عَنْهَا﴾: به دوایدا دهچیت و لیئی ناشکرایه.

- وهای لیو مشایه توه سزای خوامان بهسرا دابه زاند، نجا و تسان: باکاریکی و بکین بهسرنادار و لاوازه کانداز جی به جی بکین، نجا هموو ریکوتین لهسر روو رهش کردن و لیدان (جهلد)، پیغه مبری خواش (الله) فرموی: پهروردگار من یه کم کسم فرمانی توّم زیندو کردتوه له کاتی که اوان مراندویانه، پهروردگارش نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُولُ لَا يَحْزُنْكَ الَّذِينَ يُسَارِعُونَ فِي الْكُفْرِ﴾ تا ﴿إِنْ أَرِيتُمْ هَذَا فَخُذُوهُ﴾ دابه زاند. گوتهی جووله که کانیش له نیو خویاندا نه موبو: بچن بؤ لای (محمد) نه گسر فه توای بهرور رهش کردن و لیدان بؤدان شهوا به قسهی بکین و جی به جی بکین، خو شه گسر فه توای که ی برده باران بوو شهوا خو تانی لی پیاریزن، پاشان نایه ته که هتا: ﴿وَمَنْ لَّمْ يَحْكَمْ بِمَا أَنزَلَ اللَّهُ فَأُولَٰئِكَ هُم الظَّالِمُونَ﴾ دابه زنی، (حمیدی) له (مسند) دهکیدا له (جایی) گوپی (عبدالله) یوه ده گپرتتوه، ده لیت: یه کی که له پیایوانی (فدک) زینا کردو خملکی (فدک) یش نامه یه کیان نووسی بؤ جووله که کان له شاری (مدینه) هتا -

وَلَقَدْ ذَرَأْنَا لِجَهَنَّمَ كَثِيرًا مِّنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ هُمْ قُلُوبٌ لَا يَعْقِلُونَ بِهَا وَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ بِهَا وَهُمْ آذَانٌ لَا يَسْمَعُونَ بِهَا أُولَٰئِكَ كَالْأَنْعَامِ بَلْ هُمْ أَصْلُ أُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاعِلُونَ ﴿١٧٩﴾
وَلِلَّهِ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ فَادْعُوهُ بِهَا وَذُرُوا الَّذِينَ يُلْحِدُونَ فِي أَسْمَائِهِ سَيُجْزَوْنَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٨٠﴾ وَمَنْ خَلَقْنَا أُمَّةً يَهْدُونَ بِالْحَقِّ وَبِهِ يَعْدِلُونَ ﴿١٨١﴾ وَالَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا سَنَسْتَدْرِجُهُم مِّنْ حَيْثُ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٢﴾ وَأُمْلِيْ لَهُمْ آتٍ كِيدِي مِتِينَ ﴿١٨٣﴾ أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا يَصَاحِبُهُمْ مِنْ جِنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ﴿١٨٤﴾ أَوَلَمْ يَنْظُرُوا فِي مَلَكُوتِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ وَأَنْ عَسَى أَنْ يَكُونَ قَدِ اقْتَرَبَ أَجَلُهُمْ قِيَامُ حُدُودِ بَعْدَهُ يُدْرِسُونَ مِنْ يُضِلُّ اللَّهُ فَمَا لَكُمُ هَادِي لَهُ وَدُرُّهُمْ فِي طُغْيَانِهِمْ يَعْمَهُونَ ﴿١٨٥﴾ يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مَرْسَاهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّي لَا يُحِيطُ بِهَا الْقَوْمُ وَلَٰكِنْ قُلْتُ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَأَنبِئُكُمْ بِهَا لَٰكِنْ لَّيْسَ لَكُمُ الْغَفْلُ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٨٦﴾

سوره نعتی (الاعراف) جزوی (۹)

سُورَةُ الْاَعْرَافِ

مِائَةُ اَلْحَمْدِ

[۱۸۹] ﴿تَفْشَلْهَا﴾: چووه لایو له گه لید

دروست بوو. ﴿فَمَرَّتْ بِهِ﴾: پیوه ی

برده وام بوو. ﴿اَتَقَلَّتْ﴾: بوویه مه لگری

قورسی یه (به یونه ی) گه وړه بوونی

سکه که ی. ﴿صَالِحًا﴾: مند الیکي گونجاو

بسو ژبان و بی عهیب ینی.

[۱۹۰] ﴿جَعَلَا﴾: همره کیک له نیرو

له ی. [۱۹۳] ﴿صَامِتُونَ﴾: بی دهنگ

بوون. [۱۹۵] ﴿فَلَا تَنْظُرُونَ﴾: به میچ

شیوه یه دوام مه خه ن.

— سهاره ت به گونامی له پیاوه پرسپاریان

له (محمد) بۆ بکه ن، خو نه گس هاتوو

(محمد) ﴿فَرَمَانِي لِيْدَانِ﴾ (جلدی) دا له و

لیی وهری گس، نه گس فرمانه که شی

برده باران بوو له و لیی وهر مه گس،

پیغه مبری خواش ﴿كَاتِيكَ﴾ پرسپاریان

لیکد فرمائی برده بارانی داو نجا

ثایه تی: ﴿لَإِنْ جَاؤَكَ فَاحْكُم بَيْنَهُم﴾ دابهزی.

هوی دابهزی نیلنی (۴۹): ﴿وَإِنْ احْكُم بَيْنَهُمَا

أَرْزَلْهُمَا﴾ نه لته که:

قُلْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا إِلَهُ الْغَيْبِ لَا سَمْعُكَ تَرْتَمِي مِنَ الْغَيْبِ وَمَا سَمِعِي الشَّوْءَ إِنْ
 أَنَا إِلَّا أَنْزِلُ رُوحِي وَبَشِيرُ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿١٨٩﴾ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ وَجَعَلَ مِنْهَا زَوْجَهَا لِيَسْكُنَ إِلَيْهَا فَلَمَّا
 تَفَشَّرَا حَمَلًا حَقِيصًا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمَّا أَتَتْهُ أَوَّلَتْ دَعْوَا
 اللَّهِ رَبِّهَا لَنْ أَتِيَنَّا صَالِحًا لَمْ تَكُنْ مِنَ الشَّاكِرِينَ ﴿١٩٠﴾
 فَلَمَّا أَتَتْهُمَا صَالِحًا جَعَلَ لَهُ شُرَكَاءَ فِيمَا آتَاهُمَا فَتَعَالَى
 اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١٩١﴾ أَشِيرُكُمْ مَا لَا يَخْلُقُ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ
 ﴿١٩٢﴾ وَلَا يَسْتَعْطِبُونَ لَهُمْ نَصْرًا وَلَا أَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ ﴿١٩٣﴾
 وَإِنْ تَدْعُهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُكُمْ سَوَاءَ عَلَيْكَ أَدْعَوْهُمْوهُمْ
 أَمْ أَمْسَرْتَهُمْ صَبْرًا ﴿١٩٤﴾ إِنْ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ
 عِبَادُ أَمْثَلُكُمْ فَأَدْعُهُمْ فَلَيْسَ يَنْبَغِيُوا لَكُمْ إِنْ
 كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٩٥﴾ أَلَمْ تَرَ أَزْجَلًا يَمْشُونَ بِمَا أَمَرْتَهُمْ أَنْ لَا
 يَمْشُوا بِهَا أَمْ لَهُمْ آئِينَ يَصْنَعُونَ ﴿١٩٦﴾ أَمْ لَهُمْ آذَانٌ
 يَسْمَعُونَ ﴿١٩٧﴾ أَمْ لَهُمْ آذُنٌ أَدْعُوا شُرَكَاءَهُمْ كُمْ كَيْدُونَ فَلَا تَنْظُرُونَ ﴿١٩٨﴾

— (ابن اسحاق) له (ابن عباس) وه ده گپړته وه، ده لیت: همره له (کعب) ی کوپی (اسید و
 عبد الله) ی کوپی (صوبیا و) شاس) ی کوپی (قیس) و تیان: باجین بولای (محمد) به لکو
 له ثایه که ی ساردی بکه یته وه، نجا هاتن و تیان: لهی (محمد) تو د ه زانیت نیمه قه شه و
 ریزد او سهر داری جووله که ی، نه گس نیمه شوینی تو بکه یین له و ه موو جووله که شوینمان
 ده کون و هلو یستیکی جیا وازیان نابیت له نیمه، به لام له نیوان نیمه و نه توه که ماندا جیا وازی و
 کیشه همی نیمه ش همدولا دیننه لای توو به لکو حق بده ی بنیمه، له برامبر له و ده نیمه
 با و هر ده یین به تو، پیغه مبری خواش ﴿رَاضٍ﴾ رازی نه بو، نجا په و هر دگار ثایه تی: ﴿وَإِنْ احْكُم
 بَيْنَهُمَا أَرْزَلْهُمَا﴾ تا ﴿لِقَوْمٍ يُؤْتُونَ﴾ ی دابه زاند.

هوی دابهزی نیلنی (۵۱): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَخْلُوا﴾ نه لته که:

— له (عباده) ی کوپی (صامت) وه ده گپړته وه، ده لیت: کاتیک کوشتاری (بني قينقاع) کرا،
 (عبد الله) ی کوپی (ابی سلول) وه کو بهر گریک راست بوویه وه په یمانی به ست له گه لیان، منیش
 چووم بولای پیغه مبری خواش ﴿وَبِیْ بَرِيَّتِي خُومَ دَرِبِي﴾ له په یمانه که یان. هره وها یه کیکیش
 له (بني عوف) که سر به موزی (خه زرجی یه کان) بوو په یمانیکی هاووشیوه ی
 په یمانه که ی (عبد الله) ی کوپی (ابی سلول) ی هه بوو له گه ل جووله که کانی (بني قينقاع) دا، نه ویش -

[۱۹۶] ﴿وَلِي﴾: فریاد پردهس. [۱۹۹] ﴿خُذْ

الْعَفْر﴾: چاوپوش و لیبوردهبه. ﴿وَأَمْرُ
بِالْعَرْف﴾: فرماننده به چاکه.

﴿اعْرِض﴾: پشت مهلبکو پرو
و مر بگیره. [۲۰۰] ﴿بِزَعْنِكَ﴾: توشه

بیست یان خوت خوتت بو دروست
بکات. ﴿بِزَعْنِكَ﴾: دوسوهسه یهک.

[۲۰۱] ﴿مَسَّهُمْ طَائِفٌ﴾: توشی
دوسوهسهو خه یالیک هاتن. ﴿تَذَكَّرُوا﴾:

بیری (فرمانه کانی خواو، دوژمنایه تی
شه یقانیان) کهوته وه. ﴿مُصْرَرُونَ﴾:

به رچاو روشن دهبن. [۲۰۲] ﴿وَعُدُّوهُمْ﴾:
هاوکاریان دهکن. ﴿الغسی﴾: گومرایس.

﴿لَا يَنْقُصُ رُونَ﴾: درنیغی ناکهن.
[۲۰۳] ﴿اجْتَبَيْهَا﴾: دروستی ناکهیت و

له لایه ن خوتسه وهلی نابسته تی.
[۲۰۴] ﴿انصتوا﴾: بی دهنک بن

به مبه سستی گسوی گرتسن.
[۲۰۵] ﴿تَضَرَّعَا﴾: گهردن کهج. ﴿خِيفَةً﴾: ترسان (له سزا کانی). ﴿بِالْفِدْو﴾: بهری به یان.

﴿الْأَصَال﴾: کوتایی رؤژ. [۲۰۶] ﴿يَسْبَحُونَهُ﴾: پاک و بیگردد پهرو مردگار راده گرین (له وهی
لایق بهو نه بیست). ﴿لَهُ يَسْجُدُونَ﴾: ته نه نو یژ بو لهو دهکن و هره وهیش ده پرستن.

* پیغمبهری خوا (ﷺ) ده فرمویست: ((هر که سیک غشم و قین و توپه بوونیک بگریست و له ممان
کاتیشدا بتوانیت له شوینی خویدا توپره بوونه که ی خالی بکاتوه، لهوا پهرو مردگار له رؤژی

قیامته دا بانگی دهکات له بهرچای دروستکراوه کانه وه سه پریشکی دهکات له بنیو حوژی به کاند
به خارم زوی حوژی کامیانی بهدل بیت هلی بیژیریت)). [(الخروج ابوداود) و (الترمذی) و (ابن حبان)]

دهست بهرداری و خود امالینی حوژی دهریری له او به یمانیتی بی باوهران. فنج (عبادة) وتی:
لهم ثایته سه بارت بهو پیامو (عبدالله) ی کوپی (ابی) نازلبووه.

هو ی دهریزی نه یقت (۵۵): ﴿إِنَّمَا وَلَكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾: نه یقت که:

- (طبرانی) له (اوسط) دا ده گپرتیه وه له (عمان) ی کوپی (یاسر) وه ده لیست: سوا لکه ریک له سمر
سمری (علی) ی کوپی (ابی طالب) وه ستاو له و کاته دا (علی) چه مایویه وه له (رکوع) دا بوو

نویژی سونه تی ده کرد، نهویش له لقه که ی دهستی داکه ند بو ی فری دا، فنج ثایته تی: ﴿إِنَّمَا
وَلَكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ﴾: دهریزی.

إِن وَلِيَ اللَّهُ الَّذِي نَزَّلَ الْكِتَابَ وَهُوَ تَوَكَّلُ الْفَالِصِينَ
وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَسْتَلِيمُونَ نَصْرَكُمْ وَلَا
أَنْفُسَهُمْ يَصْرِوْنَ وَإِنْ تَدْعُوهُمْ إِلَى الْهُدَى لَا يَسْمَعُوا
وَتَرَاهُمْ يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ وَهُمْ لَا يُبْصِرُونَ خُذِ الْعَفْوَ
وَأَعْرِضْ عَنْ الْجَنَاحِ وَرَأَيْنَا زَعْنَكَ مِنَ
الشَّيْطَانِ نَزَعَ فَأَسْتَوْدِ بِاللَّهِ إِنَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ إِنَّ
الَّذِينَ اتَّقَوْا إِذَا مَسَّهُمْ طَائِفٌ مِنَ الشَّيْطَانِ تَذَكَّرُوا
فَإِذَا هُمْ يُبْصِرُونَ وَأَخَوَاهُمْ يَمْدُّوهُمْ فِي الْغِيَةِ
لَا يُقْصِرُونَ وَإِذَا لَمْ تَأْتِهِمْ بِآيَةٍ قَالُوا لَوْلَا آجِئْتِنَاهُمْ
قُلْ إِنَّمَا أُنْصِغَ مَا يُوحَى إِلَيَّ مِنْ رَبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِنْ رَبِّكُمْ
وَهُدًى وَرَحْمَةً لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ
فَأَسْمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ وَإِذْ كُنَّا لَكَ
فِي نَفْسِكَ نَصْرًا وَخِيفَةً وَدُونَ الْجَهْرِ مِنَ الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ
وَالْآصَالِ وَلَا تَكُنْ مِنَ الْغَافِلِينَ إِنَّ الَّذِينَ عِنْدَ لَكَ
لَا يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِهِ وَيَسَبِّحُونَهُ وَلَهُ يَسْجُدُونَ

سورتهی (الانفال) جزمی (۹)

سورتهی ﴿الانفال﴾

المزاحمت

سورة الانفال

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْاَنْفَالِ قُلِ الْاَنْفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ فَأَقْضُوا لِلَّهِ
وَأَصْلِهِ حُكُومَاتُ بَيْنِكُمْ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ إِنْ كُنْتُمْ
مُؤْمِنِينَ ﴿١﴾ إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ إِذَا ذُكِرَ اللَّهُ وَجِلَتْ
قُلُوبُهُمْ وَإِذَا تُلِيَتْ عَلَيْهِمْ آيَاتُهُ زَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَعَنْ رَبِّهِمْ
يَتَوَكَّلُونَ ﴿٢﴾ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ
يُسِفُونَ ﴿٣﴾ أُولَئِكَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا هُمْ دَرَجَتٌ عِنْدَ
رَبِّهِمْ وَمَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٤﴾ كَمَا أَخْرَجَكَ رَبُّكَ
مِنْ بَيْتِكَ بِالْحَقِّ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَاذِبُونَ ﴿٥﴾
يُحَدِّثُونَكَ فِي الْحَقِّ بَعْدَ مَا بَيَّنَّ كَانُوا سَاقِطِينَ إِلَى الْمَوْتِ
وَهُمْ يَنْظُرُونَ ﴿٦﴾ وَإِذْ يَعِدُكُمُ اللَّهُ إِحْدَى الطَّائِفَتِ أَنَّهَا
لَكُمْ وَتَوَدُّونَ أَنَّ عَهْدَ ذَاتِ الشُّوْكَ تَكُونُ لَكُمْ
وَيُرِيدُ اللَّهُ أَن يُخَوِّقَ الْحَقَّ بِكَلِمَتِهِ وَيَقْطَعَ دَائِرَ الْكَافِرِينَ
﴿٧﴾ لِيُخَوِّقَ الْحَقَّ وَيُطْلِلَ الْبَاطِلَ وَلَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ ﴿٨﴾

[۱] ﴿الانفال﴾: نام مال و سامانیه که به جهنگ و به زور له چنگی بی با و مران دهر می خراوه. ﴿دات بینکم﴾: نام حاله ثانیه ی ثبوت که به هویه و کوزه بنمونه. [۲] ﴿وجلست﴾: قلوبهم: دلایان داده خوریدی (له گوره بی خوا و مزینتی). ﴿تو کلون﴾: پشت به خوا و ده بستن. [۴] ﴿حقا﴾: راستی و دنیایی به گومانای تیان هیبت. ﴿درجات﴾: چند پله پایه ی یکی به رزو بلند. [۷] ﴿الطائفین﴾: مبهست پیی کاروانه که و رهش بگیره. (نوکاروانه ی قوریش که له مه ترسی ده ست به سمر اگرتند ابو، له گمل نام سوپایه ی کوبویه و بو پاریزگاری کردن له کاروانه که). ﴿تودون﴾:

نومیده وارن. ﴿دات الشوکه﴾: خاوهن هیزو چه. ﴿دابر الکافین﴾: کوتایان (مبهست پیی به رودیایانه). [۸] ﴿لیحق الحق﴾: تاپوون و ناشکرای بکات (واته: راستی روشن بکاته و به ثابینی نیسلامه). ﴿یطل الباطل﴾: ناحق به تال و پوچ بکاته و.

* له (ام کلثوم) ی کچی (عقبه ی کوبی (معیط) (د.خ) ده گیزنه و ده لیت: گویم بی بو پیغه مبهری خوا (الله) ده یفرمو: ((نام که سه دروین نی به که سه ی خیز ده کات: (واته همدیک سه ده کات نه و تراوه) به مبهستی چاک کردنی تیوانی دو که سه)). { متلف علیه}.
هو ی دایه زینی ثابلی (۵۷): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ الْخَلُوا دِينَكُمْ﴾ نیت که: - له (ابن عباس) و ده ده گیزنه و ده لیت: (رفاعه) ی کوبی (یزید) ی کوبی (تابوت) و (سود) ی کوبی (حارث) موسولمان بوونی خویان ناشکرا کردو دواتر ژیر به ژیر تووشی دو پووی هاتن، پیانو یکیش له موسولمانان هو اداریان بو، دلی پییان ده سووتا، پهرورد گاریش ثابته ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا الَّذِينَ الْخَلُوا دِينَكُمْ﴾ همتا ﴿بَمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ﴾ دایه زاند. همر سه بارت به مش ده لین: چند که سیک له جو له که هاتن بو خزمت پیغه مبهری خوا (الله) و له نئیواندا (ابو یاسر) ی کوبی (اخطاب) و (نافع) ی کوبی (ابی نافع) و (غازی) کوبی (عمر) یان تیدا بو، پرسیاریان لی کرد سه بارت بو پیغه مبهرا نه ی پیشوو ناخو بهوای به کامیان هه بیت ۱۹.

[۹] ﴿تَسْتَغِيثُونَ رِبِّكُمْ﴾: داوای یار مه‌تی و

کۆمه‌کیتان لی‌ده‌کرد. ﴿مَرْدِفَيْن﴾: یه‌ک

له‌داوای یه‌ک. [۱۰] ﴿لَطْمَئِن﴾: هه‌تا

دل‌نیابیت. [۱۱] ﴿يَغْشَيْكُمْ النُّعَاسُ﴾:

وه‌نه‌وزیکتان به‌سه‌رداهات. ﴿أَمْنَةً مِنْهُ﴾:

هیمنیه‌ک له‌لایه‌ن خوای گه‌وره‌وه (تا

گوهریکتان پی‌بیه‌خشیت). ﴿رَجَزَ

الشَّيْطَانُ﴾: وه‌سوه‌سه‌ی شه‌یتان

(له‌ترساندنیا به‌تینویتی). ﴿لِيَرْبِطَ

عَلَى قُلُوبِكُمْ﴾: تا ده‌کانتان را گه‌ربکات

(په‌ری بکات له‌دل‌نیایی و نارام گرتن).

[۱۲] ﴿الرُّعْبُ﴾: ترس و بیم. ﴿كُلَّ

بَنَانٍ﴾: هه‌ر چوار په‌ل. [۱۳] ﴿شَاقُوا﴾:

دوژمنایه‌تی خوای گه‌وره‌یان کردوه.

(دژ به‌نایینی خوا جه‌نگاون).

[۱۵] ﴿لَقَيْتُمْ﴾: به‌یه‌ک گه‌یشتن. ﴿زَحَفَا﴾:

کشان و به‌ره‌و رووتان بو‌نوه.

[۱۶] ﴿مُحَرِّفَا﴾: به‌زی‌بویی ده‌ربخات

وه‌ک هه‌لغریواندنیک دوایش رووی بو پیش وه‌رچه‌رخیتن. ﴿مُتَحَرِّزًا إِلَى فِتْنَةٍ﴾: خوئی

بداته پال کۆمه‌لیکی تر له‌موسولمانان (هه‌تا له‌گه‌ل کافراندا جه‌نگی). ﴿بِأَسَاءِ

نُغْصَبٍ﴾: ده‌گه‌ر یقه‌موه‌و خه‌شم و قینی خوایی دیت به‌سه‌ردا!! ﴿مَأْوَاهُ﴾: سوکنا و جیگای

راسته‌قینه‌ی. ﴿بِئْسَ الْمَصِيرُ﴾: خراپ‌ترین مه‌نزل و ده‌ره‌نجام.

* پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌ره‌مویت: ((خوتان به‌باریزن له‌مه‌وت گونا‌هه‌ گه‌وره‌که، هاوه‌لانیش

پرسیان: پیغه‌مبه‌ری خوا نه‌و گونا‌هه‌ن چین؟ فره‌مووی: هاوه‌ل په‌یدا‌کردن بو خوا، سیحرو

جادوو، کوشتنی که‌سێک به‌ناه‌قو، خواردنی سوو، خواردنی مالی هه‌تیوو، پشت

هه‌ل‌کردن له‌گۆره‌پانی جه‌نگو، بوه‌تان‌کردن بو ئاوه‌تانی داوین پاک‌ی باوه‌ردان. (متفق علیه).

- پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) فره‌مووی: باوه‌رم هه‌یه‌ به‌﴿بِاللَّهِ وَمَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا وَمَا أُنْزِلَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ

وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَالْأَسَاطِ وَمَا أُوتِيَ مُوسَىٰ وَعِيسَىٰ وَالنَّبِيُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لَا تَفْرُقُ بَيْنَ أَخَدٍ مِنْهُمْ

وَلَكِنْ لِّأَنَّ مُسْلِمُونَ﴾: ئایه‌ته‌که. کاتیک ناوی (عیسی) بیان بیست سه‌ره‌کشی و به‌ره‌چه‌ی

پیغه‌مبه‌رایه‌تی له‌ویان دایه‌موه‌و و تیان: ئیغه‌ نه‌په‌وا به‌(عیسی) ده‌میتین و نه‌په‌وه‌شی باوه‌ری

به‌وه‌یناوه‌، په‌ره‌وه‌دکاریش ئایه‌تی: ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ هَلْ تَقِيمُونَ مَنَاسِكِي دابه‌زاند.

سورہتی (الانفال) جزی (۹)

المزاج

سورۃ الانفال

قَلَمْ تَقُولُهُمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ قُلَّهِمْ وَمَا مِثَ إِذْ مِثَ
وَلَكِنَّ اللَّهَ رَحِيٌّ وَلَسْتَ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْهُ بَلَاءٌ حَسْبًا
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿١٧﴾ ذَلِكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مُؤَمِّنٌ كَيْدِ
الْكَافِرِينَ ﴿١٨﴾ إِنْ تَسْتَفِئُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ
وَأَنْ تَنْهَوْا فَهُوَ خَيْرٌ لَكُمْ وَإِنْ تُعْذِرُوا نُعَذِّبْ عَنْكُمْ
وَفَتْكُمْ شَيْئًا وَلَوْ كُفِّرْتُمْ وَأَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٩﴾ يَأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَوَلَّوْا عَنَّهُ وَتَوَلَّوْا
تَسْمَعُونَ ﴿٢٠﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ قَالُوا سَمِعْنَا وَهُمْ
لَا يَسْمَعُونَ ﴿٢١﴾ إِنْ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الضُّمُّ إِلَيْكُمْ
الَّذِينَ لَا يَعْقِلُونَ ﴿٢٢﴾ وَلَوْ عَلِمَ اللَّهُ فِيهِمْ خَيْرًا لَأَسْمَعَهُمْ
وَلَوْ أَسْمَعَهُمْ لَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٣﴾ يَأَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ إِذَا دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ
وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ وَقَلْبِهِ وَأَنَّهُ إِلَهِ
تَحْشُرُونَ ﴿٢٤﴾ وَأَتَقُوا فِتْنَةَ الَّذِينَ الَّذِينَ ظَلَمُوا
مِنْكُمْ خَاصَّةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٥﴾

[۱۷] ﴿لَيْسَ الْمُؤْمِنِينَ﴾: ههتا باوہداران
تاقی بکاتموہ. [۱۸] ﴿مُؤْمِنِينَ﴾: لاوان کمر.
[۱۹] ﴿تَسْتَفِئُوا﴾: داوای سرکہوتن
بکن. [۲۰] ﴿الدَّوَابِّ﴾: بہو گیاندارانہ
دہوتریت کہہ سہر زہویدا دہوون.
[۲۱] ﴿خِوَا﴾: نامادہبوان بو رینوینی.
﴿لَا تَسْمَعُوا﴾: دہیدا بہگویناندا.
تیندہگیشتن. [۲۲] ﴿اسْتَجِيبُوا لِلَّهِ﴾:
وہ لأمسی بانگہوازہ کہی بدہنموہ
(بہگویرایہ لی). ﴿دَعَاكُمْ لِمَا يُحْيِيكُمْ﴾:
ہانتان بدات بو بدہست مینانی
ژیانیکی ہتا ہتایی. ﴿يَحُولُ بَيْنَ الْمَرْءِ
وَقَلْبِهِ﴾: ریکری دہکات لہنئیوان (نومیدو
ہیوای مہردومو گہیشتن پیی؛
لہنومیدبون بہخوشی یہکانی دنیاو
حہزہ پہنہانی یہکانی نیو دلسی
مرووف). [۲۵] ﴿وَاتَّقُوا فِتْنَةَ﴾:
دورہ پیریز بنو خوٹسان پسارین
لہمؤکاری فیتنہیہک.

* پیغمبری خوا (ﷺ) دہفرمویت: ((ہیج دلیک نریہ لہلدہکان مہگر لہنئیوان دوو پہنجہی
پہرور دگار دایہ، گہر بیعوت ریکو پاکی دہکات یان خموش گہندہلی تیکل دہکات)) . ((مترجمہ لہند))
ہوئی دہیزینی نایمتی (۶۴): ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾: نیہتہکہ:

- (طبرانی) کہ (ابن عباس) موہ دہگویرتہموہ، دہلئت: پیاوونک لہجوولہکہکان بہناوی (نباش) ی کوہی
(قیس) موہ وتی: خواکھی تو چرووک و روشدو نابہخشی، خوای گہورہش نایہتی: ﴿وَقَالَتِ
الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ﴾ دایہزاند. (ابو شیخ) یش لہ (حسن) موہ دہگویرتہموہ، دہلئت: پیغمبری
خوا (ﷺ) فہرمووی: پہرور دگار پہیامیکی بو ناردم تا پای بگہیہنم، منیش سہری دنیاہم لہاتموہ
یہک و دہمزانی خملکی باومہم پی ناکہن، پہرور دگار یش بہلین و پہیامانی پیندام یا رایبگہیہنم
یاخود سزام بدات، نجا نایہتی: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ دایہزی.
ہوئی دہیزینی نایمتی (۶۷): ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾: نیہتہکہ:

- (ابن ابی حاتم) لہ (مجاہد) موہ دہگویرتہموہ، دہلئت: کاتیک نایہتی: ﴿يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ﴾ دایہزی پیغمبری خوا (ﷺ) فہرمووی: پہرور دگار اچی بکہم من تاک و تہنیام و
مہموو گہلہکؤمکہم لیدہکہن؟ نجا نایہتی: ﴿وَأَنْ لَّمْ تَقُلْ لَمَّا بَلَّغْتَ رِسَالَتَهُ﴾ دایہزی.

[۲۶] ﴿يُحْطَفُكُمُ النَّاسُ﴾: خملکی بتان

فرینتن و سمرنگوونتان بکهن.

[۲۸] ﴿فَتَنَسَّ﴾: تا قیردنه ویهک.

[۲۹] ﴿فَرَانَسًا﴾: جیا کهرهوه. (نور یا

رزگار یوون یان ریگه چاره یهک).

[۳۰] ﴿لَيْسَ لَكَ﴾: تا گیرت بکهن.

[۳۱] ﴿أَسَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ﴾: دروؤ نه فسانه

نوسراوه کانی پیشوو.

* پیغه مبهری خوا (ع) ده فرمویت:

((سویندبیت بهوی گیانی منی به دسته

هیج کس له نیوه باوم ناهینیت هتا من

لهای خو شمیرستر نهیم له نفس و

مال و مندان و سرجهم خملکی)). (مطلق علیه).

* پیغه مبهری خوا (ع) ده فرمویت:

((شهیقان ده لیت خواجه سویندبیت

به بلندی و شکواری تو هتا روح

له جستهی بنده کاندای بیت هوی

و یلگردن و سمرگردانیان دهم،

په روردگاریش ده فرمویت: ((سویندبیت

به برزی و بلندی و شکواریم هتا روح

له جستهیاندا بیت لیان خوش دهم به مریجک داوی لیخوش بوون لیکن)).

-(هاکم) (ترمذی) یش له (عایشه) دایکی موسولمانهوه دهگیریتیهوه (رمزای خوی لیبت)،

ده فرمویت: پیغه مبهری خوا (ع) پاسوانی هببو هتا ثایهتی: ﴿وَاللَّهُ يَفْعَلُ مِنْ ثَنَّاكَ﴾

دابهزی. لنجا سمری هیئایه دهرهوه له گوشهی دهرگا که هوو به خملکی و: خملکینه، بلأوهی

لیکن خوی گوره من دهپاریزیت. ثم فرموده ییش بهلکینه له سر شهوی ثایهته که له شوا

دابهزوهو پیغه مبهری خوا (ع) له جینگهی نوستندا بووه. (طبرانی) له (ابی سعید) (خدری) هوه

دهگیریتیهوه، ده لیت: (عباس) مامی پیغه مبهری خوا (ع) له نیو شهوانه دابوو که پاسوانی پیغه مبهریان

دهکرد، کاتیک ثایهتی: ﴿وَاللَّهُ يَفْعَلُ مِنْ ثَنَّاكَ﴾ دابهزی پیغه مبهری خوا (ع) بلأوهی به پاسوانه کانی

کرد. هرهوه (عصمه) (کوری) (مالک) (حطمی) دهگیریتیهوه، ده لیت: شهوانه پاریزگاریمان

دهکرد له پیغه مبهری خوا (ع)، هتا ثایهتی: ﴿وَاللَّهُ يَفْعَلُ مِنْ ثَنَّاكَ﴾ دابهزی، لهوچا

پاسوانه کانی نیزند. (ابن حبان) یش له (صحیح) دهکید دهگیریتیهوه له (ابی هریره) وه ده لیت:

هرکات له سفردا بوئیایه له گهل پیغه مبهری خوا (ع) لهوا کام دار سنبهری له هه موویان زیاتر

بوایه ترخانمان دهکرد بو پیغه مبهری خوا (ع) لهویش له ژیریا دانه نیش، جاریکیان

له ژیر دارنکا دانیشت و شمیردهکی به چله دارنکسهوه ههواسی، پیانیکیش

هات و شمیردهکی بردو وتی: نهی (محمد) نیستا کی دهتوانیت له ژیر چنگم رزگارت بکات، -

وَأَذْكُرُوا إِذْ أَنتُمْ قِلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِي الْأَرْضِ تَخَافُونَ
أَنْ يَحْطِفَكُمْ النَّاسُ فَثَاوْتَكُمْ وَأَيْدِيكُمْ يُضْرِبُونَ وَرَزَقَكُمْ
مِنَ الْغَيْبِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٢٦﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لَا تُخَوِّنُوا اللَّهَ وَالرَّسُولَ وَخَوِّنُوا أَمْثَلَكُمْ وَأَنْتُمْ تَعْلَمُونَ
﴿٢٧﴾ وَاعْلَمُوا أَنَّمَا آمَنَ لَكُمْ وَأَوَّلَكُمْ فَتَنَةً وَأَنَّ اللَّهَ
عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تَلْقَوْا
اللَّهَ يَجْعَلْ لَكُمْ فُرْقَانًا وَيُكَفِّرْ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيَغْفِرْ
لَكُمْ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ﴿٢٩﴾ وَإِذْ يَمْكُرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا لِيُثْبِتُوكَ أَوْ يَقْتُلُوكَ أَوْ يُخْرِجُوكَ وَيَمْكُرُونَ وَيَمْكُرُ
اللَّهُ وَاللَّهُ خَيْرُ الْمَكْرُورِينَ ﴿٣٠﴾ وَإِذْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْبُرْهَانَ
قَالُوا أَهَذَا سِحْرٌ مُؤْتَسَاةٌ لَقَدْ أَنزَلْنَا هَذَا آتٍ هَذَا الْآ
سَاطِيرُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ إِنَّا كَاتِبٌ هَذَا
هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَمْطِرْ عَلَيْنَا حَجَارَةً مِنَ السَّمَاءِ
أَوْ أَتِنَا بِمُطَرٍّ مِمَّنْ آتَيْنَاكَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
وَأَنْتَ فِيهِمْ وَمَا كَانِ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَغْفِرُونَ ﴿٣٢﴾

له جستهیاندا بیت لیان خوش دهم به مریجک داوی لیخوش بوون لیکن)).

سوره تى (الانفال) جزمى (۹)

لحم الخنزیر

شک الانفال

وَمَا لَهُمْ آلَافٌ بِهِمُ اللَّهُ وَهُمْ يُضِلُّونَ عَنِ الْمَسْجِدِ
الْحَرَامِ وَمَا كَانُوا أَوْلِيَاءَهُ إِنْ أُولِيَاءُهُمْ إِلَّا الْمُنَافِقُونَ
وَلَكِنْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٥﴾ وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ
عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَضْيَعَةٌ فَذُقُوا الْعَذَابَ
بِمَا كُنتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا يُضِلُّونَ
أُمُورَهُمْ لِيَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَسَيُفْقَهُنَّ أَثْمُكَ تَكُونُ
عَلَيْهِمْ حَسْرَةٌ ثُمَّ يَصُدُّونَ وَالَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ
يُخْتَرُونَ ﴿٣٧﴾ لِيَمِيزَ اللَّهُ الْخَبِيثَ مِنَ الطَّيِّبِ وَيَعْلَلَ
الْخَبِيثَ بَعْضُهُ عَلَىٰ بَعْضٍ فَيَرْكُمُ جَمِيعًا فَيَجْعَلُهُ
فِي جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ هُمُ الْخَائِرُونَ ﴿٣٨﴾ قُلْ لِلَّذِينَ
كَفَرُوا إِنْ يَنْتَهُوا يُغْفَرْ لَهُمْ مَآذٍ سَلَفٍ وَإِنْ يَعُودُوا
فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْأَوَّلِينَ ﴿٣٩﴾ وَقِيلُوا لَهُمْ حَقُّ
الْآتِكُونَ إِنَّهُمْ يَكُونُ الَّذِينَ كُفَرُوا اللَّهُ إِلَهُ فَاِن
أَشْهَوْا فَإِنَّ اللَّهَ يَمَّا يَعْمَلُونَ نَصِيرٌ ﴿٤٠﴾ وَإِنْ تَوَلَّوْا
فَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَوْلَاكُمْ نِعْمَ الْمَوْتُونَ نِعْمَ النَّصِيرُ ﴿٤١﴾

[۳۴] ﴿أُولِيَاءَهُ﴾: خواهرن دهستلآت
به سمریدا. [۳۵] ﴿عِنْدَ الْبَيْتِ﴾: لای
مالی خوا (که عیب). ﴿مُكَاءٌ﴾:
فیکه. ﴿تَضْيَعَةٌ﴾: چه پله. [۳۶] ﴿لِيَصُدُّوا
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾: تارینگا له خه لکی بگردن
نه یه لن موسلمان بین. ﴿حَسْرَةٌ﴾:
په شیمانی و ره نجه پویی. [۳۷] ﴿لِيَمِيزَ﴾:
هه تا جیای بکاتوره. ﴿فَيَرْكُمُ جَمِيعًا﴾:
کوی ده کاتوره هه ندیکی له سهر
هه ندیکی تری. [۳۸] ﴿سُنَّةَ الْأَوَّلِينَ﴾:
رینگاو شوینی خوایی. (له سزادانی
بی باور پاندا). [۳۹] ﴿قُلَّةً﴾: بریتیبه
له شهریک بو خوا دانان یان به لاور
ناره حه تی. [۴۰] ﴿تَوَلَّوْا﴾: پشتیان
هه لکرد.

- پیغه مبهری خواش ﴿﴾ به دلنیا بی یه وه
فرمووی: په رومردگار ده توانیت، بویه پیت
ده لمیم شمشیره که دابنی. شهوجا پیاوکه
شمشیره که ی دانوا نایه تی: ﴿وَاللَّهُ يَفْعَلُ مَا

يَشَاءُ﴾ (ابن ابی حاتم) و (ابن مردویه) له (جابر ی کوری (عبدالله) وه
ده گنیزته وه، ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خوا ﴿﴾ غه زوی (بنی نجار) ی گرد، له سهرناوچه ی
(ذات الرفیع) له لای دارخوما بهرزه کان لایدا، له کاتیکا دانیشتبوو له سهر بیره که و قاجی
پاکیشابوو، یه کیک له پیاوانی (بنی النجار) وتی: هه نیتستا (محمد) ده کوژم، هاو له کانیشی
وتیان: چوډ ده یکوژیت؟ وتی: ده لمیم شمشیره که تم بدهری، هه رکا شمشیره که ی پیدام شهوجا
ده یکوژم. تنجا کابرا هاته لای پیغه مبهری خوا ﴿﴾ و وتی: نه ی (محمد) شمشیره که تم بدهری
بوئی ده که م، پیغه مبهری خواش ﴿﴾ شمشیره که ی پیداو راسته خو کابرا دهستی که و ته
له زین، پیغه مبهری خوا ﴿﴾ فرمووی: خوی گه وه بهر به ستنکی دروست کردوه له نیوان توو
منداو ده ست نه که بشت یم، تنجا نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ بَلِّغُوا دِابِرِي﴾.
هو دابه زینی نایه تی (۶۸): ﴿قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَا يُمْسِكُ

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) وه ده گنیزته وه، ده لیت: (رافع) و (سلام) ی کوری (مشکم) و
(مالک) ی کوری (صیف) هاتن و تیان: نه ی (محمد) نایا تو بانگه شه ی شه ناکهیت له سهر نایینی
(ابراهیم) ی باورپه میناوه بهر ی بو نیمه هاتوره؟ پیغه مبهری خواش ﴿﴾ فرمووی:
به لی، به لام نیوه ده ستکاری ناینه که تان کردووو هه ندیکیشان بهر په رچ داو ته موو، شه وشی -

[۴۱] ﴿مَا غَنَمْتُمْ﴾: نهو دستکوتانهی

لهجهنگدا دهستان دهکویت. ﴿يَوْمَ

الفرقان﴾: روژی جیاکردنهوہی حق

لهبتال (مہبست پی ی روژی بہدرہ).

﴿الجمعان﴾: گروہ و کومہلی

موسلمانان و بی باوہران.

[۴۲] ﴿العدوة﴾: بریتیہ لہای دولکہ

یان نزیک لہدولکہمرہ. ﴿الدنيا﴾: واتہ

نزیک. ﴿الركب﴾: قافلہ و کاروان.

(مہبست پی قافلہکھی نہبوسفیانہ).

﴿أسفل منكم﴾: لہخوارووی نیوموہ

بوون. ﴿لهلك﴾: ہمتا تیاہجیت. (چونکہ

بی باوہری ہویہکک لہہویہکانی

تیاچوون). ﴿یجی﴾: بژی (چونکہ باوہری

ہویہکک لہہویہکانی زیان). ﴿بینة﴾:

بہلگیہکی پوون و ناشکراو ہرجاؤ.

[۴۳] ﴿منامک﴾: لہخومتا. ﴿لفشلتم﴾:

نہوا شکستان دہمینا (ہلدہہاتن).

﴿ولكن الله سلم﴾: واتہ خوی گہورہ پاراستنی لہشکست و گیرمہو کیشمہو جیاوازی

راویوچوون. [۴۵] ﴿فنة﴾: کومہلیک. ﴿فانبتوا﴾: جیگیرو خوپاگرین.

* پیغمبرہی خوا (ﷺ) دہفرمویت: ((ہرگیز خوازیاری گہیشتن بہدوژمن مہبنو، مہمیشہ

داوای لہش ساغی و سہلامتی بکھن، خوئلکمر گہیشتن بہدوژمن نہوا نارام بگرن)). [متفق علیہ].

سفرمانتان پیکراوہ روونی بکھنہوہ بؤ خہلکی نہواشاردوتانہتہوہ، وتیان: نیئم لہوہی کما

لہہردہستمانادیہ رینمونی و ہردہگرین و لہسر شہقامہ ہی راست و پھوانین، خوی گہورہش

نایمہتی: ﴿فَلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لَسْتُمْ عَلَى شَيْءٍ﴾ ی دابہزاند.

ہوی دابہزینی نیلہتی (۸۲): ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُمْ مَّوَدَّةً﴾: نایمہتکک:

- (ابن ابی حاتم) لہ (سعید) ی کوہی (مسیب) و (ابی بکر) ی کوہی (عبدالرحمن) و (عروہ) ی کوہی

(زبیر) موہ دہگریتہوہ، دہلنت: پیغمبرہی خوا (ﷺ) (عمرو) ی کوہی (امیہ) ی (ضمیری)

روانہکرد بؤ لای (نہجاشی) و نامیہکی پیداو، کاتی گہیشتن لای (نہجاشی) نامہکی بؤ

خویندہموہ لئجا (جعفر) ی کوہی (ابی طالب) و کوچہمرانی بانگ کردو، پاشان قہشوہ پیاوہ

نایمینیہکانی خوینی کؤکردہموہ داوای کرد لہ (جعفر) ی کوہی (ابی طالب) سورہتی (مریم) -

وَأَعْلَمُوا أَنَّمَا غَنِمْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَإِنَّ لِلَّهِ خُمْسَهُ وَلِلرَّسُولِ
وَلِذِي الْقُرْبَىٰ وَالْيَتَامَىٰ وَالْمَسْكِينِ وَآبِئِ السَّبِيلِ
كُتِبَ عَلَيْكُمُ الْمُنَافَقَةُ وَلِلَّهِ وَمَا يُزِلُّنَا عَنْ عِبَادَتِهِ يَوْمَ الْقُرْآنِ
يَوْمَ النِّفَاقِ يَوْمَ الَّذِي قَالَ عَلٰى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۖ إِذْ
أَنْتُمْ بِالْعُدُوِّ الدِّينِيَّةِ وَالْعُدُوِّ الْقُسُوفِيِّ وَالرَّكِبِ
أَسْفَلَ مِنْكُمْ وَلَوْ تَوَاعَدْتُمْ لِاخْتِلَافَةٍ فِي الْيَمِينِ
وَلَكِنْ لَيَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا لِيَهْلِكَ مَنْ
هَلَكَ عَنْ بَيِّنَةٍ وَبِحَىٰ مِنْ حَيٍّ عَنْ ذِي نُبَّةٍ ۚ إِنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ إِذْ يُرِيكُمُ اللَّهُ فِي مَنَامِكُمْ قِيلَ لَا
تُؤَاكِلُكُمْ كُتُبُكُمْ كَثِيرًا أَلَيْسَتْهُ لَسَنَاتُكُمْ فِي الْأَمْرِ
وَلَكِنْ اللَّهُ سَلَّمَ إِنَّهُ عَلَيْهِ يُدَافِعُ الْأَعْدَاءَ وَإِذْ
يُرِيكُمُوهُمْ إِذْ أَتَيْتُمُوهُمْ فِي أَعْيُنِكُمْ قِيلَ لَا تُؤَاكِلُكُمْ
فِي أَعْيُنِهِمْ يَقْضِيَ اللَّهُ أَمْرًا كَانَ مَفْعُولًا وَإِلَ اللَّهُ
رُجِعَ الْأَمْرُ ۚ يَتَأَمَّلُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُتِلُوا قَوْلَهُ
فَاتَّسُوا وَأَذْكُرُوا لِلَّهِ كَثِيرًا لَّعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ ۝

سوورەتی (الانفال) جزی (۱۰)

لَمَّا جَاءَهُ

سُورَةُ الْاَنْفَالِ

[۴۶] ﴿لَا تَلْزَمُوا﴾: راجبیاوازیی مەکن. ﴿فَقُتِلُوا﴾: لاواز دەبن و ترس زالی دەبیئت بەسەر تاندا. ﴿وَتَذْهَبَ رِجَالُكُمْ﴾: میژو توانا تان هەل دەوه شیت و دەوله ته که تان پاشا گەردانی و لاوازی ئی دەدات. [۴۷] ﴿بَطْرًا﴾: بی باوەر بوون و لەسنوور دەرچوون و خو بەرز گرتن. (بەهوی نیعمەت و بەخشش و توانا و دەوله مەندی و دەستە لائەوه). ﴿رِئَاءَ النَّاسِ﴾: خو دەر خست و خو نواندن لەبەر چاوی خەلکی دا. (هەتا بەشان و بالیا ندا هەل بەدن؛ کە بەهێزن). ﴿مُحَرِّطًا﴾: واتە: خوای گەوره زانیاری هەکی و وردو درشتی هەیه واز لە بی باوەرمان ناھێنیت و لە ژێر دەستی دەرناچن. [۴۸] ﴿إِنِّي جَارٌ لَّكُمْ﴾: نزیکم لێتان (دەتان پارێزم لە دوژمنە کا ئنتان). ﴿تَرَاوِ الْفِتَانَ﴾: هەردوو کۆمە لەکە

وَاطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَلَا تَتَّبِعُوا فَنَفْسَهُمْ وَأَنذَهُمْ رِجَالُكُمْ وَأَصْبِرُوا إِنَّ اللَّهَ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿۴۹﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِن دِيَارِهِم بِطَرٍّ أَوِ رِشَاءَ النَّاسِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ يَمَّا يَعْمَلُونَ مُحِيطٌ ﴿۵۰﴾ وَإِذْ زَيْنُ لَهْدُ الشَّيْطَانِ أَعْمَلَهُمْ وَقَالَ لَأَغْلِبَنَّ لَكُمْ يَوْمَ مَكَّةَ النَّاسَ وَإِنِّي جَارٌ لَّكُمْ فَلَمَّا تَرَأَتِ الْفِئَتَانِ نَكَصَ عَلَى عَقْبَيْهِ وَقَالَ إِنِّي بَرِيٌّ مِّنْكُمْ إِنِّي أَرَى مَا لَا تَرَوْنَ إِنِّي أَخَافُ اللَّهَ وَاللَّهُ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵۱﴾ إِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ غَرَّ هَؤُلَاءِ دِينُهُمْ وَمَن يَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ فَإِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿۵۲﴾ وَلَوْ تَرَىٰ إِذِ يَتَوَفَّى الَّذِينَ كَفَرُوا الْمَلَائِكَةُ يَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَأُوتِرُوهُمْ وَاذْهَبُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ ﴿۵۳﴾ ذَٰلِكَ بِمَا قَدَّمْت أَيْدِيكُمْ وَأَنَّ اللَّهَ لَيْسَ بِظَنِيمٍ ﴿۵۴﴾ كَذَّابٌ أَجْمَلٌ ﴿۵۵﴾ وَالَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ كَفَرُوا بِعَاقِبَتِ اللَّهِ فَآخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿۵۶﴾

بۆیەک دەرکەوتن. ﴿لَنُكَصَّ عَلَى عَقْبَيْهِ﴾: گەڕایە دواوه. [۵۰] ﴿وَلَوْ تَرَى﴾: گەر دەتبینی. [۵۲] ﴿كَذَّابٌ﴾: خو و داب و نەڕیتی هەمیشەیی. ﴿فَلَاخِذَهُمُ اللَّهُ﴾: خوای گەوره تیا ی بردن (سزای دان).

* پیغه مەبری خوا (ﷻ) دەرەمویت: ((پەرەدگار دەرەمویت: بەندەکانم من سەتەم حەرام کردووه لەسەر خو و لەنیو ئێوە هەشدا حەرام کردووه، بۆیە سەتەم مەکن، ئەو بەندەکانم کردارە کا ئنتان بۆ دەژمێرو دواتر پاداشتی وەردەگرن و، هەرێک لەنیو خێروباشی هاتە رێ ئەوا سوپاسی خوا بکات، ئەوەشی پیچەوانە ی ئەوەی هاتە رێ یا گلەیی لەنەفسی خو بکات)). [اخرجه مسلم].

-یان بۆ بخوینێتەوه، پاش گوی بیست بوونیان بۆ سوورەتی (مریم) چاوەکیان مۆن مۆن فرمێسکی پێدا هاتە خواری و دواتر نایەتی: ﴿وَلَتَجِدَنَّ أَقْرَبَهُم مَّرَدَّةً﴾: هەتا ﴿فَاكْتُبْنَا مَعَ الشَّاهِدِينَ﴾ سەبارەت بەوان نازلیو.

هەروەها (ابن ابی حاتم) لە (سەعیدی کورێ) جەبەر هەو دەگێڕێتەوه، دەلێت: (نەجاشی) سی پیاو لەهەوێ نزیکەکانی نارد بۆ خەزەت پیغه مەبری خوا (ﷻ) ئەویش سوورەتی (یس) ی-

[۵۳] ﴿لَمْ يَكُنْ مَغْرًا نِعْمَةً﴾: واته: خوی

گموره حالی نه تهره یه که له نه من و ناسایش و هیمنیه وه ناکوزیت بسو به دبیه ختی یا خود به پیچه وانسه وه.

[۵۷] ﴿فَمَا تَتَفَتَّهُمْ﴾: هرکات زه فهریان

پئی ده بهیت. ﴿فَشَرَّدَ بِهِمْ﴾: کهرت و

پهرتیان بکه. [۵۸] ﴿فَابْذِلْ بِهِمْ﴾: علی

سواء: په یمانه که یان پوچهل بکه ره وه.

[۵۹] ﴿سَبِّحُوا﴾: زنگارو قوتار بوون

له سزای خوا. [۶۰] ﴿وَأَعْدُوا لَهُمْ﴾:

بویمان ناماده بکه. (بسو داماتوو و

مبه ستیشی خو ساز کردنه بسو دژایه تی

دوژمنان). ﴿رَبَّطُوا الْخَيْلَ﴾:

به خپوکردن و گبیردانی نه سپ بسو

لهری ناماده باشی جیهاد و جهنگ

بیست. ﴿تَرَهُبُونَ﴾: به هی وه

چاو ترسینیان بکه. ﴿وَأَخْرَجْنَا مِنْ

دو نهم﴾: که سانیک تر (چاو ترسین

پاداشتان دهریت وه. [۶۱] ﴿جَنَحُوا

للسلم﴾: لایه نگیری ناشتی بوون. ﴿فَاجْنَحْ لَهَا﴾: توژش ناماده ی ناشتی دهریرین به.

ذَلِكَ يَأْتِ اللَّهُ لَمْ يَكُنْ مَغْرًا نِعْمَةً أَنْعَمَهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُعَذِّبُوا مَا أَنفُسُهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ﴿٥٣﴾ كَذَّابٌ إِلَى فِرْعَوْنَ وَالَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا رَبِّهِمْ فَأَهْلَكْنَاهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَأَغْرَقْنَا آلَ فِرْعَوْنَ وَكُلٌّ كَانُوا ظَالِمِينَ ﴿٥٤﴾ إِنَّ شَرَّ الدَّوَابِّ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٥٥﴾ الَّذِينَ عَاهَدَتْ مِنْهُمْ ثُمَّ يَفْضُونَ عَنْهُمْ فِي كُلِّ مَرَّةٍ وَهُمْ لَا يَتَّقُونَ ﴿٥٦﴾ فَمَا تَتَفَتَّهُمْ فِي الْحَرْبِ فَشَرَّ دِيْهِمْ مَنْ خَلَفَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٥٧﴾ وَإِنَّمَا تَخَافُونَ فِي قَوْمٍ خِيفَةً فَأَيُّدِ الْيَهُودَ عَلَى سَوَاءٍ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَاقِينَ ﴿٥٨﴾ وَلَا يُحْسِنُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَاسْبَغُوا إِثْمَهُمْ لَا يُعْجِزُونَ ﴿٥٩﴾ وَأَعْدُوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَمِنْ رِبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَءَاخِرِينَ مِنْ دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ وَأَمَّا تَتَفَتَّوْا مِنْ شَيْءٍ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ يَبُوءُ بِالَّذِيكُمْ وَأَنْتُمْ لَا تَظْلُمُونَ ﴿٦٠﴾ وَإِنْ جَنَحُوا لِلسَّلَامِ فَاجْنَحْ لَهَا وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٦١﴾

بکړین که نیازی خراپیان هیه). ﴿يُؤَفُّ الْوَكُوفُ﴾: پاداشتان دهریت وه. [۶۱] ﴿جَنَحُوا

للسلم﴾: لایه نگیری ناشتی بوون. ﴿فَاجْنَحْ لَهَا﴾: توژش ناماده ی ناشتی دهریرین به.

- بسو خویندنه وه و له ژیر کار یگیری نایه ته کاڼی دا ده ستیان کړد به گریان. (نسائی) له (عبدالله) ی کوږی (زیر) وه ده گنیریت وه، ده لیت: هم نایه ته سیهارت به (نه جاشی) و هاره لانی نازلېو: ﴿وَأَذَا سَمِعُوا مَا أُنْزِلَ إِلَى الرَّسُولِ تَرَى أَعْيُنُهُمْ لَيْبُضٌ مِنَ النُّعْمِ﴾: دابهزی. هوی دابهزی نایه تی (۸۷): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾:

- (ترمذی) له (ابن عباس) وه ده گنیریت وه، ده لیت: پیاوړیک هاته خزمهت پیغه ممبری خوا (ﷺ) و وتی: نه ی پیغه ممبری خوا (ﷺ) من هرکات گوشت بخوم نهوا نه قسم ده جولی بسو شافرهت و پالم پیوه دیت، بویه گوشتم له سر خوم حرام کړد وه، نجا نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحَرَّمُوا مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكُمْ﴾: دابهزاند. (ابن جریر) له (ابن عباس) وه ده گنیریت وه، ده لیت: چهند پیاوړیک له هاره لانی پیغه ممبری خوا (ﷺ) له نیوانیشیاندا (عثمان) کوږی (مظعون) تیدابوو، شافرهت و گوشتیان له سر خویان حرام کړد، یه کی قه مبه کیان به ده ستوه گرت تاغوره تیان-

سوره نسی (الانفال) جزی (۱۰)

لَمَّا جَاءَ الْغَرْزَ

لَمَّا جَاءَ الْغَرْزَ

[۶۲] ﴿حَسْبُكَ اللَّهُ﴾: تنها خوات بهسه بهوی سمرت بختات و پشتگرت بیت. [۶۳] ﴿أَلَفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ﴾: خوی گهوره دله کانی ریک خستوون و له سمر پابو چونیسک یهکی گرتووه. [۶۴] ﴿حَرْصٌ﴾: هانیا ن بده. [۶۵] ﴿حَقٌّ﴾: یخچر. تا زال ده بیت به سمر دور ماندا. ﴿عَرَضَ الدُّنْيَا﴾: رهنگ و پوی دنیایا (که تیا ده چیت و نامینیتهوه). [۶۸] ﴿کِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبْقٌ﴾: مه بهستی پهروردگار شو پهیمانه یه که له نه زله وه داویه تی.

* کاتیک پیغه مبرری خوا (الله) و تاریدا بو پشتیوانه کان سه بارت به ده سته که تیه کانی غزه وی (حنین) همرمووی: ((لهی گرومی پشتیوانه کان، نایا نیوه پیشتر ریتان ون نه کردبو و پهروردگار به هوی منوه ریتونی گردن، یاخود همرارو کم ده ست نه بوون و به هوی منوه دهوله مندی گردن، یان پهرت و دژ بهیه نه بوون و خوی گهوره

دلکانی یه خست به هوی منوه؟ هر کاتیش پیغه مبرر یه کی که له ده ستوارانه ی ده همرموو، پشتیوانه کان ده یانوت: خوا پیغه مبره که ی خاوهی چاکه ی زیاترن بهرامبر نیمه)) ((متفق علیه) = بچن، سایه لکو قوتارین له تو زمی نارهنووه کانیان و خالی بینوه و یه کلابینه وه بو به ندایه تی پهروردگار. نجا هم نایه ته نازلبوو.

هر وه له (ابن عباس) وه ده گیزپته وه، ده لیت: هم نایه ته سه بارت به کومنه لیک له ماوه لانی پیغه مبرری خوا (الله) دابنزی له نیویاندا: (ابوبکر و عمر و علی و ابن مسعود و عثمان) ی کوپی (مظعون و مقدادی کوپی (اسود و سالم) ی بنده ی (ابی حذیفه) هموو هاتنه سمر هم رایه ی نه فسی خویشان بگرن و له ظاهره تان دور یکه ونه وه، گوشت و چهوری نه خوون و جل و بهرگیکی زیر له مهر بکن و به تنیا خوار دنیان چند پارویه کی که بیت (به نه ندازه ی نه ونده له برسا نه من) هر وه له سمر زوی بگیزن هر وه که شهکان. نجا هم نایه ته هاته خوار وه. (ابن ابی حاتم) له (زید) ی کوپی (اسلم) وه ده گیزپته وه، ده لیت: (عبدالله) ی کوپی (رواحه) میوانیکی هاتبو له مالهمو خو ی لای پیغه مبرری خوا (الله) بو، پاشان گه رایه وه بو مالهمو ته ماشای کرد میشتا خوار دنیان نه داوه به میوانه که ی و چاوه پی ی گه رایه وه نه من، نه ریش بهر نه که ی وت: له بر من نانت نه داوه به میوانه که؟ شهرت بیت شو نانه حرام بیت له سمر و -

وَإِنْ يُرِيدُوا أَنْ يَخْدَعُوكَ فَإِنَّ حَسْبَكَ اللَّهُ هُوَ الَّذِي يَدْلُكَ بِصُرَّةٍ وَأَبْأَلُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٢﴾ وَأَلَّفَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ أَنْفَقْتَ مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا مَا أَلَّفْتَ بَيْنَ قُلُوبِهِمْ وَلَكِنَّ اللَّهَ أَلَّفَ بَيْنَهُمْ إِنَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٣﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرْصٌ وَاللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٤﴾ يَأْتِيهَا النَّبِيُّ حَرْصٌ الْمُؤْمِنِينَ عَلَى الْآلِ فَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عَشْرُونَ صَبَرُونَ يَغْلِبُوا وَإِثْنَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ يَغْلِبُوا أَلْفًا مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿٦٥﴾ أَلَنْ خَفَّفَ اللَّهُ عَنْكُمْ وَعَلِمَ أَنَّ فِيكُمْ صَعْقًا إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ مِائَةٌ صَابِرَةٌ يَغْلِبُوا إِثْنَيْنِ وَإِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ أَلْفٌ يَغْلِبُوا أَلْفَيْنِ بِإِذْنِ اللَّهِ وَاللَّهُ مَعَ الصَّابِرِينَ ﴿٦٦﴾ مَا كُنْتَ لَتِي أَنْ يَكُونَ لَكَ أَسْرَى حَتَّى تَتَّخِذَ فِي الْأَرْضِ ثَرْوَتَ عَرَصٍ الَّذِينَ وَاللَّهُ يُرِيدُ الْآخِرَةَ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ﴿٦٧﴾ لَوْلَا كُتِبَ مِنَ اللَّهِ سَبَقٌ لَسْتُمْ فِيهَا أَكْثَرُ عَذَابٍ عَظِيمٍ ﴿٦٨﴾ أَفَكُلُوا مِمَّا غَنِمْتُمْ حَلَالًا طَيِّبًا وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٦٩﴾

[۷۱] ﴿لَمَّا كُنْ مِنْهُمْ﴾: سمری خست
به سمری انداد. [۷۲] ﴿مَالَكُمْ مِنْ
وَلَا تِهِمْ﴾: هیچ نه مه کردار یه کی نه یه
له نیوان نیومو نه وانداد. ﴿مِثْ شاق﴾:
په یمانیک بدهن (به روی گمه جهنگین
له گمل یه). [۷۳] ﴿لَا تَفْعَلُوهُ﴾: گهر
نه روی فهرمانتان پتکاروه نه یکه نه.
[۷۴] ﴿رَزَقَ كَرِيمٌ﴾: رزق و روزیه کی
پژدارانه وی خوش. [۷۵] ﴿مِنْ بَعْدُ﴾:
دوای دابزینی نه نه نایه ته. ﴿أُولَئِكَ
الْأَرْحَامُ﴾: خزمان. ﴿أُولَئِكَ يَعْصُونَكَ
لَهُ يَعْصُونَكَ لَكَ سَانِي تَر﴾: فی کتاب
الله: له پهرتو وکی خودایا.

- نه نه که شی و تی: له سمر منیش حرامه
بیخوم، میوانه کهش بهم کهین و بهینه ی
زانی و تی: منیش له سمر خوم حرام
کردوه، کاتیک (عبدالله) نه مه ی به دیکرد
دهستی درنکرد بوق خواردنه که و تی:
بخون به ناوی خواوه، پاشان هات بوق
به رومردگاریش نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا

يَتَأْتِيَ النَّبِيَّ قُلُوبٌ لِّمَن فِي أَيْدِيكُمْ مِنَ الْأَسْرِ إِن يَمْلِكِ اللَّهُ
فِي قُلُوبِكُمْ حَيْرًا بَلْ يَزِيدُكُمْ حَيْرًا مَّا أَتَيْدُمْ عَنْكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ
وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ ﴿٧١﴾ وَإِنْ يُرِيدُوا خِيَانَتَكَ فَقَدْ خَانُوا
اللَّهَ مِنْ قَبْلُ فَأَمَّا كُنْ مِنْهُمْ وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ حَكِيمٌ ﴿٧٢﴾ إِنَّ الَّذِينَ
آمَنُوا وَهَاجَرُوا وَجْهَهُمْ لِلَّهِ وَاتَّقَوْهُ وَأَقْسَمُوا فِي سَبِيلِ
اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَلَمْ يَهَاجَرُوا مَا لَكُمْ مِنْهُمْ مِنْ شَيْءٍ حَتَّىٰ يُهَاجَرُوا
وَإِنْ أَسْتَضَرُّوْكُمْ فِي الدِّينِ فَعَلَيْكُمْ النَّصْرُ إِلَّا عَلَىٰ قَوْمٍ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ مِيثَاقٌ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ﴿٧٣﴾ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا بِبَعْضِهِمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ إِلَّا تَفْعَلُوهُ تَكُنْ فِتْنَةٌ فِي
الْأَرْضِ وَفَسَادٌ كَبِيرٌ ﴿٧٤﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَهَاجَرُوا
وَجْهَهُمْ لِسَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَنَصَرُوا أُولَئِكَ هُمُ
الْمُؤْمِنُونَ حَقًّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ﴿٧٥﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا مِنْ
بَعْدِهِمْ هَاجَرُوا وَجْهَهُمْ لَكُمْ فَأُولَئِكَ سَكَرُوا وَأُولَئِكَ هُمُ
بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٧٦﴾

خزمتی پیغمبر (ﷺ) و روداو که ی بوق گپرایوه،
نخروموا طیبات ما أحل الله لكم کی دابه زاند.

هوای دابه زینی نایه تی (۹۰): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ نَجَسٌ

- (احمد) له (ابی هریره) وه ده گپرایته وه، ده لیت: کاتیک پیغمبر خوا (ﷺ) کوچی کرد بوق
شاری (مدینه) خه لکی شهرابیان ده خواردوه و پاره ی قوماریشیان خه رج ده کرد، ننجبا
پرسپاریان کرد له پیغمبر خوا سهاره ته به و دوانه و پهرمردگاریش نایه تی: ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ
الْخَمْرِ وَالْمَيْسِرِ﴾ کی دابه زاند. خه لکیش له نیو خویاندا و تیان: حرام نه کردوه له سمرمان، به لکو
گونامیکی گهر مه. به رده و ام شهرابیان ده خواردوه تاروژیکیان پیاوئیک له کوچ گهرمان به رنوژنی
کرد بوق هاوله کانی له نوژنی شیوانداو نایه ته کانی تیکه ل و پیکه ل کرد به سمریه کدا، ننجبا
پهرمردگار نایه تی توند تری له نایه ته کانی پیشو و دابه زاند: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا الصَّلَاةَ
وَأَنْتُمْ سُكَارَىٰ حَتَّىٰ تَعْلَمُوا مَا تَقُولُونَ﴾ دواپی نایه تی کی توند تر دابه زانی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْخَمْرُ
وَالْمَيْسِرُ هُمَا﴾ ﴿فَهَلْ أَنْتُمْ مُنْتَهُونَ﴾. هاوله لانیش و تیان: خوا به گیان و زمان میناو ده ستمان
هه لگرت، له کرداره: ننجبا خه لکیش پرسپاریان بوق دروست بوو هاتنه خزمتی پیغمبر خوا
خوا و پرسپان: نه ی پیغمبر خوا که سانی که پیناوی خوادا شه میدبوون یان له سمر جیکه
مردون و شهرابیان خواردوه ته و قوماریان کردوه، و انیستاش پهرمردگار حرامی کردوه و -

سوره نسی (التوبه) جزئی (۱۰)

سوره نسی ﴿التوبه﴾

المزمل

سوره التوبه

[۱] ﴿بِإِذْنِهِ﴾ بریتیه له بچرانندی
پسه یومندی و بهری بوون.
[۲] ﴿فَسِيحُوا﴾ بگهرین و وردبینهوه.
﴿غَيْرَ مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ ناتوانن هلیین
له سزای خوایی و قوتار بین.
[۳] ﴿أَذَانٌ﴾ ناشکراکردن و پاگه یاندن.
﴿يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ﴾ روزی حجه
گهره که (که جه ننی قوربانیه).
﴿تَوَلَّيْنَاهُ﴾ پشتتان هه لکرد. ﴿غَيْرَ
مُعْجِزِي اللَّهِ﴾ دهرناچن له دهستی
خوای گهره. [۴] ﴿لَمْ يَنْقُصْكُمْ شَيْئًا﴾
هیچ به ندیکی ریکوتنه که هل
نهوه شینن و تیکسی نه دن.
﴿ظَاهِرُوا﴾ هاوکاری دوزمنان نه کن.
[۵] ﴿أَنْسَلِخَ الْأَشْهُرَ﴾ که مانگه
حرامکاروه کان به سه رجوون.
﴿أَحْصَوْهُ﴾ به ندیان بکن

بِرَّاءَةً مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ إِلَى الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
فَسِيحُوا فِي الْأَرْضِ أَرْبَعَةَ أَشْهُرٍ وَاعْلَمُوا أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي
اللَّهِ وَأَنَّ اللَّهَ عَزِيزُ الْكَافِرِينَ. وَأَذَانٌ مِنَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ
إِلَى النَّاسِ يَوْمَ الْحَجِّ الْأَكْبَرِ أَنَّ اللَّهَ بَرِيءٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ
وَرَسُولُهُ فَإِنْ تُبْتُمْ فَهُمْ حُرٌّ لَكُمْ وَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَأَعْلَمُوا
أَنَّكُمْ غَيْرُ مُعْجِزِي اللَّهِ وَبَرُّ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعِدَابِ أَلِيمٍ
إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ مِنَ الْمُشْرِكِينَ ثُمَّ لَمْ يَنْقُصْكُمْ
شَيْئًا وَلَمْ يَغْلِبْهُمْ أَحَدًا فَأَلْزَمُوا الْيَمَنَ عَهْدَهُمْ إِلَى
مَدِينَةٍ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ. فَإِذَا أَنْسَلَخَ الْأَشْهُرَ الْحُرُمَ
فَأَقْبَلُوا لِلْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَخُذُوا مِنْهُمْ
وَأَقْعُدُوا لَهُمْ كُلَّ مَرْصِدٍ لَنْ تَأْبُوا وَاقِفًا أَوْ فَاعِلًا أَوْ
وَأَتُوا الزَّكَاةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ.
وَإِنْ أَحَدٌ مِنَ الْمُشْرِكِينَ اسْتَجَارَكَ فَأَجِرْهُ حَتَّى يَسْمَعَ
كَلِمَ اللَّهِ ثُمَّ لْيُغْضِ مَأْمَنَهُ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَعْلَمُونَ.

لهوشوینانهی خویمان حه شار ددهن. ﴿مرصد﴾ شوین و جینگه یهک چاودییری دوزمنی
لیوه بکریت. [۶] ﴿استجارک﴾ یه کی که په نای بولای تو هیئا. ﴿مأمنه﴾ نهو شوینه یه
که تیایدا که سی که دنیا بییت و هیمنی و ناسایشی تیدا دهست بکویت.
* پیغمبره ی خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((فرمانم پیکراوه له کهل خه لکی بجه نگم تا گه وای و
شایه تی ددهن به تاک و ته نایی خواو پیغمبره یه تی (محمد) و نویرکردن و زمکاتدان، هرکات
هستان بهمه نهو مال و سهریان له من حرامه بهموی موسلمان بوونیان و نیپر سینه و بیان له سر
پهرومردگاره)). [متفق علیه].
- بهر هفتاری شه قانی داناهه؟ خوای گهره ش نایه تی: ﴿لَنْسَ عَلَى الْإِيمَنِ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
جُنَّاحَ فِيمَا طَعُمُوا﴾ تا دواپی نایه ته که ی دایه زاند.
(نسائی) و (بیهقی) له (ابن عباس) هوه ده گهریت هره، ده لیت: حرام کردنی مهی کاتیک دابهزی بو
سهر دوو هوز له پشتیوانه کان، کهوا دوا ی خوارده وه سهر خوش بوویوون و هه ندیکیان
کالته بیان بهمه ندیکی دیکه یان کردبوو له یار و دڅه شدا شوینه واری ده ستوه شاندن به دم و چاوی
هه ندیکیان هوه دیاری دابوو. کاتیک بهموش خویمان هاتنه وه له نیوان خویناندا دهیان وت: فلانه برا
وهمای لیکردوم نه مهندهش یه کتریان خوش دهویست له دل و دهرونیاندا بوغزو کین نه بوو، بویه
هه ریه که بهی دیکه ی دمو: بهی خواپه نه گهر ره هم سوژت هه بواپه نساوت لینه ده کردم.

[۷] ﴿فَمَا اسْتَقَامُوا لَكُمْ﴾: تا په یوه ست

بن بو په یمانه وه. [۸] ﴿أَنْ يَطْهَرُوا﴾

عليكم﴾: به زه بری هیژ زال بین

به سهر تاندا. ﴿لَا يَرْقُبُوا فِيكُمْ﴾: هیچ

دلنه وایی و په چا و گردنیک ناکه ن

له مامه له لکه لتاندا. ﴿الَّا﴾: سوژ و

به زه یی و خزمايه تی. ﴿ذممة﴾:

په یمانه برداری. [۹] ﴿أَشْتَرُوا﴾: ترا و

فروشتیان و ده ست بررداری بوون.

﴿لَصَدُّوا﴾: ریځه یان گرت. ﴿ساء﴾:

خراپ ترین. [۱۰] ﴿لَا يَرْقُبُونَ﴾:

چا و دیری و په چا و ناکه ن.

﴿الْمُغْتَدُونَ﴾: نه وانه ی سنور شکیښ.

[۱۱] ﴿فَصَلِّ الْآيَاتِ﴾: به لکه کانه مان

روشن ده که ینه وه. [۱۲] ﴿لَنُكْشِرُوا﴾:

شکاندیان. ﴿أَيْمَانُهُمْ﴾: په یمانه کانیان.

﴿طَعَنُوا فِي دِينِكُمْ﴾: له که و تانوتیان

له نایق تاندا. ﴿أُتِمَّ الْكُفْرُ﴾: سر کرده ی

كَيْفَ يَكُونُ لِلْمُشْرِكِينَ عَهْدٌ عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ
رَسُولِهِ إِلَّا الَّذِينَ عَاهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ فَمَا
اسْتَقَامُوا لَكُمْ فَاسْتَقِيمُوا لَهُمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُتَّقِينَ
۷- كَيْفَ وَإِنْ يَظْهَرُوا عَلَيْكُمْ لَا تَرْقُبُوا فِيكُمْ إِلَّا
وَلَا ذِمَّةَ يُرْضُونَكُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ وَتَأْبَى قُلُوبُهُمْ وَأَكْثَرُهُمْ
فَتَيِّقُونَ ۸- أَشْتَرُوا بِعَاقِبَتِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا فَصَدُّوا
عَنْ سَبِيلِهِ إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۹- لَا تَرْقُبُونَ
فِي مُؤْمِنٍ إِلَّا دَوْلَمَةً وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُغْتَدُونَ ۱۰-
فَإِنْ تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَآمَنُوا بِمَا
فِي الدِّينِ وَتَفَصَّلَ الْآيَاتِ لَقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۱۱- وَإِنْ لَكُنَّوْا
أَيْمَانُهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَطَعَنُوا فِي دِينِكُمْ فَحَقَّبْنَا
أَيْمَةَ الْكُفْرِ إِنَّهُمْ لَا أَيْمَانَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ يَنبَهُونَ
۱۲- أَلَا تَتْلُونَا قَوْمًا تَكُونُ أَيْمَانُهُمْ وَهَكُومًا
بِإِخْرَاجِ الرُّسُلِ وَهُمْ بَدَّوْكُمْ أَزَلَّ مَرْوً
أَتَحْشَوْنَهُمْ قَالَهُ أَهَقُ أَنْ تَحْشَوْهُ إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ۱۳-

بی با وهران. [۱۳] ﴿هُمُوا﴾: مه به سستیان بوو.

له سر هم گله یی و گازندانه برده و مان بوون هتا بوغزو کین چه کړه ی کرد له دلیاندا نجا خوا ی

گوره نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْغَنَاءُ وَالْمَسْكِينُ﴾: د بهراند. هندی کیش شو نایه تیان

لنکدایه وه سهارت به وانه ی پینش هاتنه خواره و ی نایه ته که مردیوون و دیمان و ت: نه و

شرابه ی گمه و ی فلانه که س که مر و ی (احد) دا کوژ واره هه مان شراب و مه ی نایه ته که نییه،

په مر و دگاریش نایه تی: ﴿يَسْ عَلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَغِمْلُوا﴾: نازل کرد.

هو ی دایرینی نایه تی (۱۰۰): ﴿فَلَا لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾: نایه ته که:

– (واحدی) و (اصبهانی) له (ترغیب) دا له (جواب) وه ده گپ نه وه، ده لیت: پیغه مبهری خوا (۱۱)

باسی له حرام کردنی مه ی کرد، عمره یی که ده شته کیش هه ستاو و تی: من پیا ویکم پیشه م

بازرگانی بوو به شرابه و مه له ریځه ی هم بازرگانی یوه مالنیک کوژ و دت وه، نایا نه و ماله به که لکم

دیت نه که له نیستا به دواوه گو ی پرایه ی خوا بکه و له و مالش به خشم؟ پیغه مبهری خوا (۱۲)

فهرمو ی: خوا ی گوره پاکه و به تنه اش هه ریا که بیکه و ورده و گرت، په مر و دگاریش بو

چه سیان و نه و گواهی دانی له سر نه و قسه یی پیغه مبهری خوا (۱۳) نایه تی: ﴿فَلَا لَا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ﴾: نازل کرد.

سورہ نسی (التوبۃ) جزئی (۱۰)

المزاحمہ

شورۃ التوبۃ

[۱۵] غِطْ قُلُوبَهُمْ ﴿۱۵﴾ رقی دلہ کا نیان۔
[۱۶] ﴿۱۶﴾ اَمَّ حَسْبُكُمْ ﴿۱۶﴾ نایا واتان
دہ زانی۔ ﴿۱۷﴾ وَلَیْسَ لَہٗ یُؤْتِیہُ ۖ پوچھل بوہ تہوہ۔
[۱۷] ﴿۱۷﴾ حِطَّتْ ﴿۱۷﴾ پوچھل بوہ تہوہ۔
[۱۹] ﴿۱۹﴾ سَفَاۃَ الْحَاجِّ ﴿۱۹﴾ بریتہ لہ تاو گہران
بؤ حاجیان مائی خوا۔

* پیغمبر مہری خوا ﴿۱۵﴾ دہ مہرموت:
(مہرموت بینیتان یمکک نامشور و روتی
مزگہوت دہکات شہوا گہوامی باومہی بؤ
بدن، چونکہ یمکک مزگہوتہکانی خوا
لہوہ دان دہکاتہوہ کہوا بہوای
بہ پمہر دہکارو روئی دہوایی مہمیت):
[اخرجہ الترمذی و (الحاکم)].

ہوئی دہہ زینی ثابہتی (۱۰۱): ﴿۱۰﴾ اَیُّہَا الَّذِیْنَ آمَنُوا
لَا تَسْأَلُوا عَنْہِمْ سَفَاۃَ

— (بخاری) ی لہ (انس) ی کوہی (مالک) ہوہ
دہ گہریتہوہ، دہ لیت: پیغمبر مہری خوا ﴿۱۵﴾
وتاری دہداو پیایک راست بوویہوہ وئی:
باوکی من کی یہ؟ پیغمبر مہری خواش ﴿۱۵﴾

فہرموی: (فلانہ) نثجا ثابہتی: ﴿۱۰﴾ لَا تَسْأَلُوا عَنْ اَشْیَاءَ دہہ زنی۔

ہوہوہا لہ (ابن عباس) ہوہ دہ گہریتہوہ، دہ لیت: کوہ لیکہ پرسپاریان دہ کرد لہ پیغمبر مہری خوا
مہہستیشیان کالتہو سو کاہتی بو، پیای و اشیان مہبو دہیکوت: باوکی من کی یہ؟ پیای
واش مہبو کاتیک حوشرہ مکہ ی بزر دہبو دہپرسی: حوشرہ مکہ لہ کوئی یہ؟ خوا ی گہوہش
ثابہتی: ﴿۱۰﴾ اَیُّہَا الَّذِیْنَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا عَنْ اَشْیَاءَ دہہ زانی۔ (احمد و ترمذی و (حاکم) لہ (علی) ہوہ
دہ گہریتہوہ، دہ لیت: کاتیک ثابہتی: ﴿۱۰﴾ وَلَکَ عَلَی النَّاسِ حُجُّ الْبَیْتِ دہہ زنی پرسپان: ناخو حہج
ہوہوہ سائیک فہرہ؟ پیغمبر مہری خوا ﴿۱۵﴾ بئ دہنگ بو، نثجا دو بارہ پرسپان: ہوہوہ سائیک؟
فہرموی: نہخیر، خو شہ گہر بلیم: بملی شہوا بہ پیویست دہ گہریت و فہرہ دہمیت، پاشان
پہرہر دہکار ثابہتی: ﴿۱۰﴾ لَا تَسْأَلُوا عَنْ اَشْیَاءَ اِنَّ لَکُمْ نَسُوکَہُمْ ی ناز لکرد۔

سورہ نسی (الانعام)

ہوئی دہہ زینی ثابہتی (۱۹): ﴿۱۹﴾ اَکْثَرُ شَہَادَۃَ دہہ زانیہ مکہ:

— لہ (ابن عباس) ہوہ دہ گہریتہوہ، دہ لیت: (نعام) ی کوہی (زید) و (قروم) ی کوہی (کعب) و (بحری)
کوہی (عمرو) ہاتن بؤ خرمہت پیغمبر مہری خوا ﴿۱۵﴾ و تیان: لہی (محمد) جگہ لہ خوا مہج -

[۲۱] ﴿رَضُوا﴾: پەزىلەتلىرى.

﴿مَقَرُّهُمْ﴾: مەقسەتلىرى، نەپەسلىرى.

[۲۳] ﴿اسْتَحْبُوا﴾: مەلۇم بولغان.

[۲۴] ﴿اقْرَبُوا﴾: كىرىشتىن.

﴿كَسَادَهَا﴾: قەيەتلىرى، نەپەسلىرى.

﴿فَرَبَّصُوا﴾: چاۋەپى.

﴿بَكَرَ﴾: بىر قەيەتلىرى، خەۋەر.

دايناۋە. [۲۵] ﴿مَوَاطِنَ﴾: ئەھۋال، شەرتلىرى.

مەۋەتلىرى، ئەھۋاللىرى، ئەھۋاللىرى.

﴿يَوْمَ حُنَيْنَ﴾: بۇرۇنقى جەنگى، حۇنەين.

(۱۶ شەۋال سالى ۸ كۈچى).

﴿كَثْرَتَكُمْ﴾: كۆپلىكى، ئەھۋاللىرى.

ژمارى، مۇسەلمانلار، ۱۲۰۰ ھەزار.

كەس دەپ، كەپتىن، ژمارى، ئەھۋاللىرى.

نەپەسلىرى، ئەھۋاللىرى، ئەھۋاللىرى.

﴿بِمَارْحَبَةٍ﴾: بىر قەيەتلىرى، ئەھۋاللىرى.

﴿وَلَيْتُمْ مَدْبَرِينَ﴾: پەيغەمبەرلىرى، ئەھۋاللىرى.

[۲۶] ﴿سَكِينَةً﴾: قەيەتلىرى، ئەھۋاللىرى.

يُبَيِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَتِهِ وَرِضْوَانٍ وَجَّعْتَ لَمْ يَبَيِّرْ
فِيهِمْ مُبَيِّرٌ خَلِيفَتِكَ فِيهَا أَيْدِىَ اللَّهِ عِنْدَهُ أَجْرٌ
عَظِيمٌ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْذَرُوا آيَةَ كُمْ
وَإِخْوَانَكُمْ أُولَئِكَ إِنْ أَسْتَحْبُوا لَكَ فَرَعْلَ الْإِيمَانِ
وَمَنْ يَتَوَلَّهُمْ فَاوْلَهُمْ فَأُولَئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ قُلْ إِنْ
كَانَ آبَاؤُكُمْ وَأَبْنَاؤُكُمْ وَإِخْوَانُكُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ وَعَشِيرَتُكُمْ
وَأَمْوَالٌ اقْتَرَفْتُمُوهَا وَتِجَارَةٌ تَخْشَوْنَ كَسَادَهَا وَمَسَاكِينُ
تَرْضَوْنَهَا أَحَبَّ إِلَيْكُمْ مِنْ اللَّهِ وَرَسُولِهِ وَجِهَادٍ
فِي سَبِيلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتَّى يَأْتِيَ اللَّهُ بِأَمْرٍ يَوْمَ اللَّهِ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللَّهُ فِي مَوَاطِنَ
كَثِيرٍ وَبِوَمِ حُنَيْنٍ إِذْ أَعْجَبَتْكُمْ كَثْرَتُكُمْ فَلَمْ
تَغْنِ عَنْكُمْ شَيْئًا وَضَاعَتْ عَلَيْكُمْ الْأَرْضُ
بِمَارْحَبَةٍ ثُمَّ وَلَّيْتُمْ مُدْبِرِينَ ثُمَّ أَنْزَلَ اللَّهُ سَكِينَتَهُ
عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَنْزَلَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْهَا
وَعَذَّبَ الَّذِينَ كَفَرُوا ذَلِكَ جَزَاءُ الْكَافِرِينَ

* حەزەتلى (عەس) بە پەيغەمبەرى خوا (ﷺ) ى فەرموو: پەيغەمبەرى خوا: تۆ لەمە مووشىتىك لەلام خۆشەويستىت جگە لەنەفسى خۆم، پەيغەمبەرى خواش (ﷺ) فەرمووى: ((ھىچ كام لەئێوە باوەرناھێنن تا من لەخودى خۆى خۆشەويستەر نەبم لەدنيا)) نەجا (عەس) وتى: سوێندىيەت بەخوا تۆ نىستە لەنەفسم خۆشەويستى. پەيغەمبەرى خواش (ﷺ) فەرمووى: ((ئىستە باوەرەت تەواوە ئەى (عەس)).

[[اخبرجه البخاري]].

- كەسكى تر بە پەروەردگار دانانن، پەيغەمبەرى خواش (ﷺ) فەرمووى: منىش ھەر بۆ (لا اله الا الله) تەك و تەنبايى خوا نەرداوم و بانگەوازيش بۆلاى ئەم دەكەم، سەبارەت بە قەسەكانىشىيان ئايەتى: ﴿قُلْ أَيُّ شَيْءٍ أَكْبَرُ شَهَادَةً﴾ دابەزى.

ھۆى دابەزى ئايەتى (۲۶): ﴿وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَنْهُ﴾ نەپەسەكە:

- (ھاكەم) و فەرموو دەگێرەرەو كەنى دىكە لە (ابن عباس) ھە دەگێرەرەو، دەلييت: ئەم ئايەتە سەبارەت بە (ابى طالب) ھاتە خوارەو، رىگىرى دەكرد لە موشرىكەكان كە ئازارى پەيغەمبەرى خوا (ﷺ) بەدەن و لەھەمان كاتيشدا دور دەكەوتەو لەو نىگايەى بۆ پەيغەمبەرى خوا (ﷺ) -

سورتهى (التوبة) جزمى (۱۰)

سُورَةُ التَّوْبَةِ

الْمُؤْمِنُونَ

ثُمَّ تَوْبُ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ عَلَى مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ عَفُورٌ
رَحِيمٌ ﴿٧﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّمَا الْمُشْرِكُونَ
نَجَسٌ فَلَا يَقْرِءُوا الْمَسْجِدَ الْحَرَامَ بَعْدَ عَمَلِهِمْ هَذَا
وَأِنْ خِفْتُمْ عَلَيْهِمْ فَمَوْفٍ بِغَنِيكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ إِنْ
شَاءَ إِنَّ اللَّهَ عَلَيْهِ حَكِيمٌ ﴿٨﴾ قَالُوا الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ
اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا
الْكِتَابَ حَتَّى يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَنْ يَدٍ وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿٩﴾
وَقَالَتِ الْيَهُودُ عِزِّي أَيْنَ اللَّهُ وَقَالَتِ النَّصَارَى
الْمَسِيحُ ابْنُ اللَّهِ ذَلِكَ قَوْلُهُمْ بِأَفْوَاهِهِمْ
يَضَعُوثٌ قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَسَاءَ لَهُمْ
اللَّهُ أَنْ يُفَكَّرُ ﴿١٠﴾ اتَّخَذُوا أَعْبَادَهُمْ
وَرَهْبَنَهُمْ أَنْبَاءًا مِنْ دُونِ اللَّهِ وَالْمَسِيحَ ابْنَ
مَرْيَمَ وَمَأْمُورُوا إِلَّا لِعَبْدِهَا وَآلِهَا وَجَدَّ
لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ سُبْحَانَهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿١١﴾

[۲۸] ﴿نَحْسُ﴾ شَتِكِي پيس و گندهل.
﴿عَامِهِمْ هَذَا﴾ سالى نؤيهى كؤچى.
﴿عِيْلَةً﴾ همزارى. [۲۹] ﴿الْجَزِيَّةُ﴾ بريتيه
لهو بواجى كه داده نريت له سهر خاوهن
ثاينه كانى تر. ﴿عَنْ يَدٍ﴾ بههيزو وتوانا.
﴿صَاغِرُونَ﴾ ملكهچ بوون.
[۳۰] ﴿غَرِيبٌ﴾ ناوى پيغه مبريكه
(د.خ). ﴿يُضْلِمُونَ﴾ چاوله وان دمكهن.
﴿قَاتِلَهُمُ اللَّهُ﴾: خوا له ناويان بريت. ﴿أَنْ
يُفَكَّرُونَ﴾: چؤن لاهدهن له حق و
پاستى. [۳۱] ﴿أَعْبَادَهُمْ﴾ زانا يانى
جاوله كه (خاхам). ﴿رَهْبَنَاهُمْ﴾: له لاي
مسيحيه كان بهوكه سانه ده لين كه بو
خوابه رستى يه كلا بوونه ته وه (قه شه).
﴿أَرْبَابًا﴾: ته وهى ده يه رستن.

- هاتبوريه خواره وه. (ابن ابى حاتم) يش
له (سعيدى كورى) ابى هلال) وه
ده گيريت وه. ده ليت: سهاره به مامه كانى
پيغه مبر (ﷺ) هاتوته خواره وه كه ژماره يان

(ده) كهس بوو، توند ترين كهس بوون بهر و كهش و نهينى بهرامبرى.
هؤى دابره ينى نهيتى (۳۳): ﴿قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزُلُنَّ﴾ نهيتكه:

- (ترمذى و) (حاكم) له (على) وه ده گيريت وه. ده ليت: (ابا جهل) به پيغه مبرى خواى و ت: نيمه
تؤ به درؤ ناخمين وه بهلكو ته وهى بؤت هيناوين به درؤى ده زانين، خواى گهورهش ثايمتى: ﴿فَالْأَنَّهُمْ
لَا يُكْذِبُونَ﴾ لَكِنْ الظَّالِمِينَ بَأْيَاتِ اللَّهِ يُخْلِفُونَ﴾ هى دابه زاند.

هؤى دابره ينى نهيتى (۵۲): ﴿وَلَا تُطْرَدُ الْيَهُودُ رَهْبًا بِالْفِئَادَةِ وَالْأَنْبِيَاءُ يُرِيدُونَ وَجْهَهُ﴾ نهيتكه:

- (ابن حبان و) (حاكم) له (سعدى كورى) (ابى وقاص) وه ده گيريت وه. ده ليت: نه م ثايمته
سهاره به شمش كهس نازلبوو، (من و) (عبدالله) كورى (مسعود و) چوار كهسى ديكه، (قريش)
به پيغه مبرى خوايان و ت: نه مانه دهريكه، نيمه شهرم ده مانگريت شوينكوتهى ريبازيك بين
نه مانه هاوريبازين له كه له ماندا، ته وهى بهروردگار نازلى كرد هاته نينو لايهرى دلى
پيغه مبر (ﷺ) ثايمتى: ﴿وَلَا تُطْرَدُ الَّذِينَ يَذْهَبُونَ رَهْبًا﴾ هتا ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ دابه زى.
(احمد و) (طبرانى و) (ابن ابى حاتم) له (ابن مسعود) وه ده گيريت وه. ده ليت: كؤمليك له سهرانى
(قريش) تپه بهر بوون به لاي پيغه مبرى خوايا (ﷺ) و له وكاته دا (خواب) كورى (ارت و) (صهيب) -

[۳۲] ﴿نُورُ اللَّهِ﴾: قورئانی پیرۆز. ﴿یَٰبَیَّ

اللَّهُ﴾: رازی نایبیت. [۳۳] ﴿لِطَـَّهْرَهُ﴾:

تابهرزی بکاتوره. [۳۴] ﴿يَكْسِرُونَ﴾:

کۆو جهمی دهکهنهوه. [۳۵] ﴿يَحْمِي

عَلَيْهَا﴾: ناگریکی گهرمو بلیسه داری

تی بهرده بییت. ﴿فَتَكْوِي﴾: داخ دهکریت.

[۳۶] ﴿أَرْبَعَةُ حُرُمٍ﴾: چوارمانگیان حهرام

کراوه تیایدا کوشتار (ئهو مانگانهش

ئهمانهن: رجب، نوالقعدة، ذو الحجة،

محرم). ﴿الَّذِينَ الْقِيَمُ﴾: فایفی راستو

درووست.

* پیغه مبریی خوا (﴿﴾ دهفرمونت: ((میج

کەسیک ئییه بچیته نیو بههشتهوهو

هزریکات بگریتهوه بۆ دنیا جگه له شهید

نه بییت، خواز یاره بگریتهوه بۆ دنیاو

دهیان جار شهید بگریتهوه، چونکه ریزو

پایه داری بهکی زۆر کراوه له بههشتدا)).

[﴿متفق علیه﴾].

س- (بلال) و (عمار) دهوری پیغه مبریان

دابوو، ئهمانیش بهم هاوه لانه قارس بوونو

وتیان: ئه ی (محمد) ﴿﴾ تۆ رازییت ئهوانه شوینکمهوه ی تۆ بن؟ گهر ئهوانه دهریکهیت ئهوا ئیعه

شوینت دهکومین، خوای گهرهش سهبارت بهم مهسه له یه قورئانی دابه زاند: ﴿وَالَّذِينَ

يَخَالُونَ أَن يُخْشَرُوا﴾ ههتا ﴿سَبِيلَ الْمُجْرِمِينَ﴾.

(ابن جریر) له (عکرمه وه دهگریتهوه، دهلیت: (عتبه ی کوپی (ربیعته وه (شبیعه ی کوپی

(ربیعته وه (مطعم ی کوپی (عدی وه (حارث ی کوپی (نوفل) که نه مانه له ریزدارانی (بنی

عبد مناف وه بنی باوه ران بوون، هاتن بۆلای (ابی طالب وه وتیان: گهریبتوو برزاکهت ئهو کۆیلانه

له دهوری خۆی دور بخاتهوه ئهوا له سینهو دلی ئیعهدا زیاتر گهره دهبیو، قسه کانی پهسه ند

دهکریو، شوینکمهوتمان بۆی نزیک ده بییت، (ابو طالب) یش بۆ ئهم مه بهسته گفتوگۆی کرد

له گهل پیغه مبریی خودا ﴿﴾ وه (عمر ی کوپی (خطاب وتی: ئه ی پیغه مبر خوا ﴿﴾ گهروات

بکردایه تا بۆمان دهریکهوتایه که مه بهستیان چییه، په روه ردا گاریش ئایهتی: ﴿وَالَّذِينَ

يَخَالُونَ﴾ ههتا ﴿أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِالشَّاكِرِينَ﴾ دابه زاند، ئهوانهش پێکهاتبوون له (بلال وه (عمار ی

کوپی (یاسر وه (سالم ی بهنده ی (ابی حذیفه وه (صالح ی کۆیله ی (اسید وه (ابن مسعود وه

(مقدادی ی کوپی (عبدالله وه (واقده ی کوپی (عبدالله ی (حنظلی وه چه ند که سیکێ هاوچه شنی

ئهمانه، (عمر) یش پاکانه ی بۆ قسه که ی پێشوو ی کردو ئنجا ئایهتی: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ

يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَهُ أَن يَسْهُو نُورَهُ لَوُ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ﴿٣٢﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ ﴿٣٣﴾ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا لَن كَثِيرَاتٍ مِّنَ الْأَخْبَارِ وَالرَّهْبَانِ لَيَأْكُلْنَ أَمْوَالَ النَّاسِ بِالسَّيْلِ وَيَصُدُّونَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ وَالَّذِينَ يَكْفُرُونَ أَزْهَبَ أَلْوَصَهُ وَلَا يَتَّقُونَهَا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ﴿٣٤﴾ يَوْمَ يُحْمَى عَلَيْهَا فِي نَارِ جَهَنَّمَ فَتَكْوِي بِهَا جَاهُهُمْ وَجُوهُهُمْ وَظُهُورُهُمْ هَذَا مَا كَفَرْتُمْ لَا تُفْسِدُ كُفْرُوكُمْ مَا كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ﴿٣٥﴾ إِنَّ عَذَابَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللَّهِ أَثْقَالٌ عَشْرَ شَهْرٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ يَوْمَ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ مِنْهَا أَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذَلِكَ الَّذِينَ الْقِيَمُ فَلَا تَطْمَئِنُّوهُمْ أَنفُسُكُمْ وَقَبِلُوا الشُّرَكَاءَ كَأَفْوَ كَمَا يَقْبَلُونَكُمْ كَأَفْوَ وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿٣٦﴾

سورته (التوبة) جزئی (۱۰)

لَمَّا جَاءَهُ

سُورَةُ التَّوْبَةِ

[۳۷] ﴿النَّاسِ﴾: بریتیه له دواخستنی

یه کیك له مانگه یاساغ کراوه کان بو مانگیکی تر (به موی کوشستارو برینه موه). ﴿لِیُؤْطُوا﴾: تا پازی بنو چوون یه کن. [۳۸] ﴿انْفِرُوا﴾: خیرا بکن. ﴿اِنَّا قُلْنٰمْ﴾: دواکه وتن. [۴۰] ﴿ثَانِیْ اَتٰیْنِ﴾: یه کیك له دوانه. ﴿فِی الْفَارِ﴾: مه بهست پیی نه شهکوتی (ثور) نزیك (مه که) یه. ﴿لِصَاحِبِه﴾: به هاوه له کهی (که نه مویه کری سدیق بو). ﴿سَکِیْنَةً﴾: هیمنی و نارامی په روه ردگار. ﴿کَلِمَةَ الذِّیْنِ کَفَرُوا﴾: ریکه وتن بی باوه ران له سر کوشتنی پیغه مبر (الله). ﴿کَلِمَةَ اللّٰهِ﴾: بریتیه له به لینه ی خوا داویه تی به پیغه مبران و باوه رداران تا سهریان بخت.

* حمزرمی (ابویکری (سدیق) ده فرموت: کاتیک له شهکوتی (ثور) دابوین له گهل پیغه مبری خوا (الله)

ته ماشای قاچی موشریکه کانم کردو وتم نهی پیغه مبری خوا (الله) نه گمر یه کیك له موشریکانه ته ماشای بهر پیی خوئی بکات شهوا ئیمه ده بینیت، پیغه مبری خواش (الله) له رموی: ((تو گومانن چونه به دوکس که سینه میان په روه ردگار بیت)) (متفق علیه).

-بایاتنا (دابه زی. (ابن جریر و) (ابن ابی حاتم و) لهوانی دیکه له (خواب) موه ده گپ نه وه، ده لیت: (اقرع) کوپی (حابس و) عینه) کوپی (حصن) هاتن بولای پیغه مبری خوا (الله) و بینیان هریک له (صهیب و) (بلال و) (عمار و) (خواب) له خزمت پیغه مبرا دانیشتون و کومه له خه لکیکی رمش و روتی تریش له باوه رداران له دوه دانیشتون، هر که نه مانیه ان بینی له دوه پیغه مبری خوا (الله) خه شم و قین له دلیاندا بهرامبر شه باوه رداره لاوازه په نگی خواره دوه پیغه مبری خوایان مینایه لاوه و تیان: ئیمه ده مانه ییت کوپیکی تاییه تمان بو بگریت تا سرچم نه ته وهی عه رب بزانن ئیمه خاوه ن چ پلهو ریزنیکن، کاتی نوینه ری هوزه عه ربیه کان دین بولات، ئیمه شهرم ده کین له گهل شه به ندوم کوپلاند ده بمان بینن و بهماواتی شهوانمان بزانن، هرکات ئیمه هاتین شهوان دور بضر موه له خوت، کاتیکیش ئیمه ههستاین به ته نیا له گهل شهوان دابنیشه، پیغه مبری خواش (الله) له رموی: بلی، شهوا نایه تی: ﴿وَلَا تُطِرُ الذِّیْنِ یَذْعَبُونَ رَأْسَهُمْ﴾ دابه زی. پاشان (اقرع و) هاوه له کهی ده لین نایه تی: ﴿وَكَذٰلِكَ فَتٰا بَعْضَهُمْ

اِنَّمَا اَللّٰی مُرَبِّدَةً فِی الْکُفْرِ یَصُلُّ بِه الذِّیْنِ کَفَرُوْا یُجَلِّوْنَهٗ عَمَّا وُجِعَ رَمُوْنَهٗ عَمَّا یُلُوْا طُغُوْا عِدَّةَ مَا حَرَّمَ اللّٰهُ فِیْجُلُوْا مَا حَرَّمَ اللّٰهُ رُبُّکُمْ لَهٗمْ سُوْءُ عَمَلٍ هُمْ وَاللّٰهُ لَا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکَافِرِیْنَ ﴿٣٧﴾ یٰۤاَیُّهَا الذِّیْنَ اٰمَنُوْا مَا لَکُمْ اِذَا قِیْلَ لَکُمْ اَنْفِرُوْا فِی سَبِیْلِ اللّٰهِ اِنَّا قُلْنٰمْ اِلَی الْاَرْضِ اَرْضِیْهُمْ بِالْحَیْوةِ الَّذِیْنَ اَمِنَ الْاٰخِرَةُ فَاَمْنَعُ الْحَیْوةِ الَّذِیْنَ اَفِی الْاٰخِرَةِ اِلَّا قَلِیْلٌ ﴿٣٨﴾ اَلَا تَنْفِرُوْا یُعَذِّبُکُمْ عَذَابًا اَلِیْمًا وَیَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَرِبَکُمْ وَلَا تَنْصُرُوْهُ شَیْئًا وَّاللّٰهُ عَلٰی کُلِّ شَیْءٍ قَدِیْرٌ ﴿٣٩﴾ اَلَا تَنْصُرُوْهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّٰهُ اِذَا اُخْرِجَ الَّذِیْنَ کَفَرُوْا اَنَّا کَفِیْ اَنْتَیْنِ اِذَا هُمَا فِی الْفَارِ اِذَا یَقُوْلُ لَصٰحِبِهٖ لَا تَحْزَنْ اِنَّ اللّٰهَ مَعَا فَانْزَلَ اللّٰهُ سَکِیْنَةً عَلَیْهِ وَاَوْرَثَهُ بَیْتًا وَّلَمْ تَرَوْهَا وَجَعَلَ کَلِمَةَ الذِّیْنِ کَفَرُوْا اَلْسَفٰی وَّکَلِمَةَ اللّٰهِ هِی الْعُلَیّٰ وَاَللّٰهُ عَزِیْزٌ حَکِیْمٌ ﴿٤٠﴾

[۴۱] ﴿خَفَافًا وَثِقَالًا﴾: له سر هر حالیک

بن. (به پی) یان به سواری یان پیرو
په کوته یاخود لاو جهیل بن).

[۴۲] ﴿عَرَضًا قَرِيبًا﴾: ده سکه و تیکي
ناسان بیئت. ﴿سَفَرًا قاصِدًا﴾: مام

ناوهندی بیئت له نیوان نزیک و دوردا.

﴿الشُّقَّةُ﴾: نمر ماوهمیه که ناتوانریت

بپریت مه گهر به ناره حتی و گران

نه بیئت. ﴿لَوْ اسْتَطَعْنَا﴾: گهر بمان

توانایه. [۴۳] ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾: خوا

له گونا مه کانت خوش بیئت. ﴿حَتَّى

يَبْتَغِيَنَّ﴾: همتا پوون ده بیته مه.

[۴۵] ﴿ارْتَضَيْنَا﴾: گوماندار پوو.

[۴۶] ﴿لَا عُدْوَاءَ﴾: خویان ناماده ده کرد.

(به مال و تویشووی معنه وی).

﴿انْعَاثُهُمْ﴾: ههستان بو نه وی بچنه

دهر مه. ﴿فَنَبْطِئُهُمْ﴾: ریگری و

خو مه لاسدان له چوونه دهر مه.

[۴۷] ﴿خَالًا﴾: بریتیه له شهر و خرابی شو نه خوشیه کار ده کاته سر عه قل و

بیر کرد نه مه. ﴿لَا وَضَعُوا خِلالَكُمْ﴾: خیرا کردن له تیکدانی نیوانی موسلمانان

به قسه هینان و بردن و فیتنه یی. ﴿سَمَاعُونَ لَهُمْ﴾: گوئیان بو ده گرن (نه وانه ش کهسانی

عه قل لاوازو بی که سایه تین).

* پیغمبر ی خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((ناگری دوزخ یه کیک ناسوتینیت له ترسی په رومردگار

گریابیت همتا شیر نه چیتنه گوانی مهر، مهره ما ته پ توژی تیکوشان له پیناوی خواو

دووکلی دوزخ له گهل یه کدا کونابنه مه)). (اخرجه الترمذی وقال: حدیث حسن صحیح).

- بعض دابه زوی پیغمبر ی خوا (ﷺ) له گهل نیمه دابوو، کاتیک بیویستایه به جیمان بهیل

مهله دستاو نیمه ش به جیمان ده میشت، دواپی نایه تی: ﴿وَأَسْبِرْ لِنَفْسِكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ

رَبَّهُمْ﴾ نازلبوو. [ابن کثیر] ده فرمویت: ثم فرموده (غریب) چونکه نایه ته که (مکیه) و (قرع) و

(عینه) ش دوا کی کوچ به سرده میت موسلمان بوون.

(فریابی) و (ابن ابی حاتم) له (مامان) مه ده گرینه مه، ده لیت: کومه لیک هاتن بو خرمت

پیغمبر (ﷺ) و تیان: نیمه گونامی گهره مان کردوه، پیغمبر ی خواش (ﷺ) هیچ وه امیکي

نمده انه مه، همتا په رومردگار نایه تی: ﴿وَإِذَا جَاءَكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِآيَاتِنَا﴾ دابه زاند.

سوره نسی (التوبة) جزی (۱۰)

لَمَّا الْوَصَلَ

بُحْرُ الْوَصَلَ

[۴۸] ﴿اِغْشَاوْا﴾: ویستیان و هولیان
 بؤدا. ﴿قَلْبُوا لَكَ الْأُمُورُ﴾:
 قسویا سکه یان لیت هه لکیرایه وه.
 ﴿جَاءَ الْحَقُّ﴾: سهرکه وتن و زال بوون.
 ﴿ظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ﴾: دینه که ی سهرکه وت
 شمره که شی زالبور. [۴۹] ﴿اَنْذَنْ لِي﴾:
 ریگه بده (له وه ی دوابکه وم
 له جیهاد). ﴿لَا تَقْتُلْ﴾: تووشی فیتنه
 مه که. [۵۰] ﴿حَسَنَةً﴾: سهرکه وتن و
 ده سته که وت ببالا ده سته ی.
 [۵۱] ﴿مَوْلَانَا﴾: هه لسوورین هری
 سهرجه م کاروباره کانه مانسه.
 [۵۲] ﴿تَرْصُورٌ﴾: چاره ی ده که ن.
 ﴿اِحْدَى الْحُسَيْنِ﴾: یه که ی له و دوو
 دهره نجامه. [۵۴] ﴿كَسَالِي﴾: ته به لی و
 قورس و گران ی.

هوی دبه زینی نایه ی (۶۵): ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ
 أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ﴾: نایه ته که:

- (ابن ابی حاتم) له (زید) ی کوپی (اسلم) وه
 ده که ی ته وه، ده لیت: کاتیک نایه تی: ﴿قُلْ هُوَ الْقَادِرُ عَلَىٰ أَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذَابًا مِنْ دُونِ هَذَا﴾: دابه ی
 پیغه مبهری خوا (۸۸): فرموی: دوی من بی باوه مبهن و بدهن له که ردنی یه که به شمشیر،
 هاوه لانیس و تیان: شتی و اچون ده بیت، له کاتیکدا نایه که وای تاک و ته نیایی په و مر دگاری
 پیغه مبهری ته تو دهمین؟ مه ندیک له که ش و تیان: هر گیز شتی و انابیت، یه که تی بکوژین
 مادام موسولمانین، نجا نایه تی: ﴿الظُّرُوفُ لِمَنْ عَرَفَ الْآيَاتِ﴾: دابه ی.
 هوی دبه زینی نایه ی (۸۲): ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾: نایه ته که:

- (ابن ابی حاتم) له (عبیدالله) ی کوپی (زهر) وه و له ویش له (بکر) ی کوپی (سواد) وه
 ده که ی ته وه، ده لیت: پیانو که له وژمن شالوی هینا بو پزی موسولمانان و یه کیکی لی کوشتن،
 نجا به رده وام بوو تا دووانی دیکه شی کوشتن، دواتر پرس ی: شاخو ده توانم موسولمان بیم؟
 پیغه مبهری خوا (۸۸): فرموی: به لی، له ویش له سپه که ی تاوداو که رایه وه نیو هاوه له
 بی باوه مبهری دووانی لی کوشتن و له وجا خوشی کوژا. ثم نایه ته ش سبه اره ت
 به و دابه ی: ﴿الَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسُوا إِيمَانَهُمْ بِظُلْمٍ﴾.

لَقَدْ آتَيْنَا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَقَالُوا لَكَ الْأُمُورُ حَقٌّ
 جَاءَ الْحَقُّ وَظَهَرَ أَمْرُ اللَّهِ وَهُمْ كَرِهُوا
 وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ أَئِذَا دُنِيَ لِي وَلَا نَفِي لِي فِي الْفِتْنَةِ
 سَقَطُوا وَإِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحِيطَةٌ بِالْكَافِرِينَ
 إِنْ تَصِبْكَ حَسَنَةٌ نَسُواهُمْ وَإِنْ تَصِبْكَ
 مُصِيبَةٌ يَقُولُوا قَدْ أَخَذْنَا أَمْرًا مِنْ قَبْلُ وَيَسْأَلُونَكَ
 وَهُمْ فَرِحُونَ ﴿قُلْ لَنْ يُصِيبَكَ إِلَّا مَا كُتِبَ
 اللَّهُ لَنَا هُوَ مَوْلَانَا وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ
 قُلْ هَلْ تَرْضَوْنَ بِنَا آلَ آدَمَ الْحُسَيْنِ وَنَحْنُ
 نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَنْ يُصِيبَكُمْ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِنْ عِنْدِهِ
 أَوْ يَأْتِيَكُمُ الْفِتْنَةُ أَفَأَنْتُمْ مُنْزِفُونَ ﴿قُلْ
 أَنْفِقُوا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يُتَقَبَلَ مِنْكُمْ إِنْ كُمْ كُنْتُمْ
 قَوْمًا فَاسِقِينَ ﴿وَمَا مَعَهُمْ أَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقَتُهُمْ
 إِلَّا أَنْهَضَهُمْ كَفَرُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَلَا يَأْتُونَ الصَّلَاةَ
 إِلَّا وَهُمْ كَسَالَى وَلَا يُنْفِقُونَ إِلَّا وَهُمْ كَارِهُونَ ﴿۱۰﴾

پیسی۔ ﴿تَزْهَقْ أَنْفُسُهُمْ﴾: روحیان

دھرم بچیت. [۵۶] ﴿یفرق—ون﴾: نذر

دوتر سن. [۵۷] ﴿ملجأ﴾: په ناگايه ك.

﴿مغارات﴾: نہ شکوت لے چیا کاندھا۔

﴿مدخل﴾ : نهلقو چاليك ليناو

زهریدا. ❖ یجمہون ❖: بہ خیرایی دہ چنہ

باوی لکھاتی کدا شہل مارون.

وَأَمَّا الْفُلُ فَأُرْسِلَتْ بِرَحْمَةٍ مِنَّا لِيُبَيِّنَ مَا نَالُوا لَوِ اتَّخَذَ النَّاسُ حِزْبَ لَدُنَّ الْأَوَّلِينَ لَنُكَفِّرَنَّهُمْ وَلَنُنَزِّلَنَّ مِنْهُمْ دَرَسًا

فَمِنْ أُولَئِكَ مَنْ قُلِيَ آلُ الْفِرْيَافِ الَّذِي يُلْحِقُونَ الْفِرْيَافَ بِالْمَدِينَةِ ۚ

﴿رَاغِبُنْ﴾: بولمک، چر، لالان، وود، دانا

ہم کہیں لے خوار گئے ہیں۔

[٦٠] ﴿الصدقات﴾: زكوات. ﴿العاملين﴾:

علیہا): شوکار مہندانن کہ دہولت

دايان دەنیت بۇ كۆكرىدە

زہکات. ﴿المؤلفۃ قلوبہم﴾: نہوانہی

پیغامبری خوا دلی پادہ کرتی و

یونیاں ہوں۔ ﴿فِي الرِّقَابِ﴾: نازا دکر دنی

کهوا قەرزار بوون بەھۆی پێداویستی

بگه یه نیت به پازی بوونی خوا. این

هتو، پښوېستی به پاره یه تا بگاتهوه

پراسننى دهرانى و كوى بۇ دهگرى.

فَلَا تُعْجِبْكَ أَمْوَالُهُمْ وَلَا أَوْلَادُهُمْ إِنَّمَا يُرِيدُ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ
بِهَا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَتَزْهَقَ أَنْفُسُهُمْ وَهُمْ كَافِرُونَ ﴿١٠١﴾
يَحْلِفُونَ بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنْكُمْ وَمَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَكِنَّهُمْ
قَوْمٌ يَمْرُقُونَ ﴿١٠٢﴾ لَوْ يَخْتِذُونَ مَلَائِكَةً أَوْ مَغْرِبَاتٍ
أَوْ مُدَحَّلَاتٍ لَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَهُمْ يَجْمَحُونَ ﴿١٠٣﴾ وَمِنْهُمْ مَن يُلَازِكُ
فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوا مِنْهَا رَضُوا وَإِنْ لَمْ يُعْطُوا مِنْهَا إِذَا
هُمْ يَسْخَطُونَ ﴿١٠٤﴾ وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ
رَسُولَهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّهُ سَيُؤْتِينَا اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ
رَسُولَهُ إِنَّا إِلَى اللَّهِ رَاغِبُونَ ﴿١٠٥﴾ إِنَّمَا الصَّدَقَاتُ
لِلسَّعْيَاءِ وَالْمَسْكِينِ وَالْعَامِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةُ فُلُوقُهُمْ
فِي الرِّقَابِ وَالْغُرَمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَآبِنِ السَّبِيلِ
رِضَةً مِنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿١٠٦﴾ وَمِنْهُمْ
الَّذِينَ يَبْذُونَ النَّفْسَ وَيَقُولُونَ هُوَ ذَنْبٌ قَدْ أَذِنَ حَسْبُ
كُمْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَيُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنِينَ وَرَحْمَةٌ لِلَّذِينَ
آمَنُوا مِنْكُمْ وَالَّذِينَ يَبْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٠٧﴾

هَوَىٰ دَاهِيْزِي نِيْلَتِي (٩١): ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ نِيْلَتِي كَه:

- (ابن ابی حاتم) له (سعيدى كوپى (جبیر) موه دوگيترتو، دملیت: پیاویك بڼاوى (مالك) ی كوپى (صيف) موه مات بولای پیغمبرى خوا (ﷺ) سرپیچی نواند له ابراهیم پيغمبردا، پیغمبرى خواش (ﷺ) پی ی فرموو: سویندت ددمم بهوى (تورات) ی نازلکړدوه بوسر (موسی) ثابا له (تورات) دا باسی شو موکړوه پرموړدگار خشم و قینی له قشعی قلمو بیټ؟ خودی (مالك) یش قشعیکی قلمو زېبوو بویه توپه وو وسى: خوا هیچ نیگایه کی نهاردوه بۇ سر مړوف، هاوریکانیشى وتیان: نهى هوار شوه توچی دملیت، نهى بۇ (موسی) -

سورہتی (التوبة) جزمی (۱۰)

لما نزل

سورة التوبة

[۶۳] ﴿يَحْسَادُ اللَّهِ﴾: به سہریچی

دڑایہتی خوائ گہورہ بکات.

﴿الْخِزْي﴾: زہسوائو سہر شہزی ہما

ہماتی. [۶۴] ﴿مَخْرَج﴾: ناشکرای

دہکات لہریگہی نیگا و سروشہورہ.

[۶۵] ﴿مَخْرُوض﴾: مہبہست پیوی

قیہہ لچوون بہ قسہ و باسدایہ.

[۶۷] ﴿يَقْبِضُونَ أَيْدِيَهُمْ﴾: خنیرو چاکہ

ناکھن. ﴿فَسِيْهُمْ﴾: لہیری کردن (بہرہی

رینمویان ناکات و دیان سپیریٹ

بہ نفسی خویان). [۶۸] ﴿هٰمِي﴾

حسہم: پراو پری شو بی باورہ پیہیان

سزادہ درین. ﴿مَقِيْم﴾: ہمیشہیی.

- نیگا دانہ بہ زیوہ؟ نجا پەرہر دگار

نایہتی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾

دابہ زاند. [مرسل ۵].

ہوی دابہ زینی نایہتی (۹۳): ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ

افترى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا﴾ نہیتمکہ:

يَخْلِفُونَ بِاللَّهِ لَكُمْ لِيُرْضَوْكُمْ وَاللَّهُ وَرَسُولُهُ أَحَقُّ
أَنْ يُرْضَوْهُ إِنْ كَانُوا مُؤْمِنِينَ ﴿٦٣﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّهُ
مَنْ يُكَادِرُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ فَوَآتٍ لَهُمْ نَارُ حَهَمَةٍ خَلِيدٍ فِيهَا
ذَلِكَ الْخَبْرُ الْعَظِيمُ ﴿٦٤﴾ يَحْذَرُ الْمُتَّقُونَ
أَنْ تَنْزِلَ عَلَيْهِمْ سُورَةٌ تُنْبِئُهُمْ بِمَا فِي قُلُوبِهِمْ فَلَا أُسْرَءُ
إِنَّ اللَّهَ يُخْرِجُ مَا تَحْذَرُونَ ﴿٦٥﴾ وَلَكِنْ سَأَلْتَهُمْ
لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَنَلْعَبُ قُلْ أَبِاللَّهِ وَآيَاتِهِ
وَرَسُولِهِ كُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ ﴿٦٦﴾ لَا تَعْلَمُونَ أَفَذَكَّرْتُمْ
بَعْدَ إِيمَانِكُمْ إِنْ تَقِفْ عَنْ طَائِفَةٍ مِنْكُمْ تُحَدِّثْ طَائِفَةً
بِأَنَّهُمْ كَانُوا مُجْرِمِينَ ﴿٦٧﴾ الْمُتَّقُونَ وَالْمُتَّقُونَ
بَعْضُهُمْ مِنْ بَعْضٍ يَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَيَنْهَوْنَ
عَنِ الْمَعْرُوفِ وَيَقِصُّونَ أَيْدِيَهُمْ نَسْأَلُ اللَّهَ فَسَيَسْأَلُهُمْ
إِنَّكَ الْمُتَّقِينَ ﴿٦٨﴾ هُمُ الْمُتَّقُونَ ﴿٦٩﴾ وَعَدَّ اللَّهُ
الْمُتَّقِينَ وَالْمُتَّقِينَ وَالْكَافِرَ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا
فِيهَا هِيَ حَسْبُهُمْ وَلَعَنَّ اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ مُّقِيمٌ ﴿٧٠﴾

- (ابن جریر) لہ (عکرمہ) وہ دہگریتہوہ، دہلیت: سہبارت بہ نایہتی: ﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ افترى عَلَى

اللَّهِ كَذِبًا أَوْ قَالَ أُوحِيَ إِلَيَّ وَلَمْ يُوحَ إِلَيْهِ شَيْءٌ﴾ وتی: دہرہق بہ (مسئلہ) نازلہوہ. سہبارت

بہ نایہتی: ﴿سَأَلُوا مِثْلَ مَا أُنْزِلَ اللَّهُ﴾ وتی: نہم نایہتہ دہرہق بہ (عبداللہ) ی کوہی (سعدی) کوہی

(ابی سرخ) دابہ زنی، بانگہ شہی شہوی دہکرد گواہ نیگا دہنووسیتہوہ بؤ پیغہمہر (ﷺ) و کاتی

پیغہمہر (ﷺ) پیی دہلی: بنووسہ ﴿غَزِيْرٌ حَكِيْمٌ﴾ شو دہنووسیت: ﴿غَفْسُورٌ رَّحِيْمٌ﴾ پاشان ہوی

دہخوینیتہوہ پیغہمہریش دہلیت: جیوازی نییہ لہنیوانیاندا، نجا نہم پیاورہ لہنیسلام

ہہ لہگریہوہو خوی گہیاندہوہ نیو (قریش). (سدی) یش ہوا نیکی لہوچہ شہنہ دہگریتہوہو،

دہلیت: (عبداللہ) دہلیت: نہگر (محمد) نیگای بؤ ہاتینت شو نیگاش بؤ من ہاتوہو، خو نہگر

بیٹو خوا نیگا بنیریت منیش ہاوچہ شہنی نیگای خوا نار دوہ (محمد) دہلیت: ﴿سَمِيعًا عَلِيْمًا﴾

منیش دہلیت: ﴿عَلِيْمًا حَكِيْمًا﴾... ۱۱

ہوی دابہ زینی نایہتی (۹۴): ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى﴾ نہیتمکہ:

- (ابن جریر) و شوانی دی دہگریتہوہ لہ (عکرمہ) وہ دہلیت: (نضری) کوہی (حارث) وتی: (لات) و

(عزی) پاکانہو شہفاعہم بؤ دہکن، نجا نایہتی: ﴿وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فَرَادَى﴾ ہما ﴿شُرَکَاءُ﴾ دابہ زنی.

[۶۹] ﴿فَاسْتَمِعُوا بِغَلَاظِهِمْ﴾: به مشی

خویشان چیژسان و هرگرت
له خویشیه کانی دنیا. ﴿خَصَمٌ﴾: شانتان
کرد به کاروباری به تال و هیچ و
پوچدا. ﴿حِطَّتْ﴾: به تال بوویه وه.

[۷۰] ﴿الْمُتَّفِكَاتِ﴾: نهو گوندانه ی ژیرو
ژوردرکران بریتیه له گونده کانی قهومی
لوط (سهلامی خسوی لیبیئت).

[۷۲] ﴿جَنَّتْ عَدْنٌ﴾: نهو بهه شتانه ی
بهه تاهه تایی تیدا جینشین ده بن.
﴿رِضْوَانٌ مِنَ اللَّهِ﴾: رازی بوونی تهوایی

پهروهر دگار.

* پیغه مبهری خوا ﴿﴾: دهه رمویت: ((هر

پیغه مبهریک پهروهر دگار پیش من ناریدیتی
بو نه تهوه که ی شهرا هاولی نزکی هه یومو
شوین سوننه و فرمانه کانی کهوتون.
به لام دواي شهوان کهسانیک هاتون و
جی پنیان هه لگرتون شهوه گوتویانه
جی به جی یان نه کردیوه شهوه شسی
فرمانیان پیغه کراوه کردیویانه، هه رکس

تیبکوشیت دژ بهوانه به زمانی یان دلی شهوا باوهرداره، بهدور لهوتیکوشانهش به نه اندازه ی
گهردیله یکه لیمان نی یه (واته نه گه گه شهوه کهسه به دلش نه توانیت شهوا نیت باوهرداره له دلیدانی یه)
[((اخرجه مسلم)].

هوی دایه زنی نایهتی (۱۰۸): ﴿وَلَا تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ فَيَسُبُّوا اللَّهَ عَدْوًا بِغَيْرِ عِلْمٍ﴾: نایه ته که:
- له (قتاده) وه ده گپ نه وه، ده لیت: موسولمانه کان جنیوو قسه ی ناشیرینیان به بی باوهرداره کان
دهوت و شهوانیش جنیوو قسه ی ناشیرینیان به پهروهر دگار دهوت، خوی گه رهش نایه تی: ﴿وَلَا
تَسُبُّوا الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ﴾: دایه زاند.

هوی دایه زنی نایهتی (۱۰۹): ﴿وَرَأْسُهَا بِاللَّهِ جَهْدُ أَيْمَانِهِمْ لَمَّا جَاءَتْهُمْ آيَةُ الْيَوْمِ مِنْ بَيْنِهَا﴾: نایه ته که:

- (ابن جریر) له (محمد) ی کوپی (کعبی) (القرظی) وه ده گپ نه وه، ده لیت: پیغه مبهری
خوا ﴿﴾: گفتمو گوی کرد له گه (قریش) داو شهوانیش و تیان: شهی (محمد) تو باسی (موسی)
ده که بیت و ده لیت گۆچانیکی پی بوو ده یکنیسا به بهرداو، (عیسی) ش مردوی زیندوو
ده کردیوه، (شود) خاوهن حوشر بوون، توش به لگم نیشانه ی لهوچه شهه مان بو بهینه تا
باوهرت پی بکین، پیغه مبهری خوا ﴿﴾: فره موی: کام له یه لگانه حمز پی ده کهن بو تان بهینم؟
شهوانیش و تیان: کئی (صفا) مان بو بکه به نالتون، فره موی: نه گه و امکرد باوهرداره پی ده کهن؟-

سوره توبه (التوبة) جزوی (۱۰)

الزَّالِمِينَ

سُورَةُ التَّوْبَةِ

[۷۳] ﴿جَاهِدِ الْكُفَّارَ﴾: نه پیری توانا و
 مهیزت به کار بهینه له برهنگار بوونی
 شهو خرابه یان. ﴿اغْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾:
 گه مارویان بدو زوریان بو بهینه.
 [۷۴] ﴿هُوَ بِمَا لَمْ يَنْتَهِوا﴾: مهولیانداو
 نه یان توانی. (و یستیان پیغه مبری
 خوا) ﴿لَمْ يَنْتَهِوا﴾: گه پانه وهی له توبه
 بکوئن به لام پرموردگار پاراستی و
 دوو پوهو کان مهولک هیان پووجهل
 بوویمه. ﴿مَنْ قَامُوا﴾: زور لیکنردن و
 به عه ییوعار زانین. [۷۵] ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ
 عَاهَدَ اللَّهَ﴾: مه یان بوو په یمانی دا
 به خوا (که ثعلبی کوپی حاطب بوو).
 [۷۸] ﴿سِرُّهُمْ﴾: نه ینی و ناواخی نیو
 دل و دبروون. ﴿لِجَوَاهِرِهِمْ﴾: نه وهی
 به نه ینی له نیوان خویندا باسی
 ده کن. [۷۹] ﴿يَلْمِزُونَ﴾: به نهنگی و
 ناتو اوای زانین. ﴿الْمُطَّوِّعِينَ﴾:
 خو به خشان. ﴿جَهْدُهُمْ﴾: مه به ست پیی مالیکی
 که مه به پیی توانای خو یان. ﴿سَحَرُ اللَّهِ

يَأْتِيهَا النَّيْءُ جَهْدُ الْكُفَّارِ وَالْمُتَّقِينَ وَأَغْلَظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَا وَهُمْ بِهِمْ جَهْدٌ وَلَا يَنْتَهُوا وَلَا يَنْتَهُوا وَلَا يَنْتَهُوا
 مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةَ الْكُفْرِ وَكَفَرُوا بَعْدَ إِسْلَامِهِمْ
 وَهُمْ يَوْمًا أَزْهَقُونَ أَوْ يَنْتَفِعُونَ بِهَا لَآ أَنَا غَنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ
 مِنْ فَضْلِهِ إِنْ يَتُوبُوا يَكُ خَيْرًا لَهُمْ إِنْ يَتُوبُوا يَعْلَمِ بِهِمُ
 اللَّهُ عَذَابُ آلِ يَسَاءٍ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَمَا لَهُمْ فِي الْأَرْضِ
 مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ﴿٧٦﴾ وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ
 آتَيْنَاهُم مِنْ فَضْلِهِ لَيَصَّدَّقَنَّ وَلَيَكُونُنَّ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٧٧﴾
 فَلَمَّا آتَاهُم مِنْ فَضْلِهِ جَحَلُوا بِهِ وَتَوَلَّوْا وَهُمْ مُعْرِضُونَ
 ﴿٧٨﴾ فَأَعْقَبَهُمْ نِفَاقًا فِي قُلُوبِهِمْ إِلَى يَوْمِ يَلْقَوْنَهُ بِمَا أَخْلَفُوا
 اللَّهَ مَا وَعَدُوهُ وَبِمَا كَانُوا يَكْذِبُونَ ﴿٧٩﴾ أَلَمْ يَعْلَمُوا
 أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ وَأَنَّ اللَّهَ عَلَّامُ
 الْغُيُوبِ ﴿٨٠﴾ الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ
 الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا
 جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٨١﴾

منهم﴾: خواوهند گالت هیان پیده کات.
 * له (ابی سعید) (خدی) مو ده گپرنه، ده لیت: کاتیک نایمتی خیرو خیرات دابهزی، به کول
 شت و مه کان ده یناو ده مان به خشی، پیایک هات و مالیکی زوری به خشی، هاره لان و تیان:
 نهو بو روپیامای دیکات، پیایوکیش هات و موقیه کی به خشی و تیان: خوا دهوله مه ندو
 پیویستی به موقیه کی شتی نهو نی به، لنجا نایمتی: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ
 وَالَّذِينَ لَا يَجِدُونَ إِلَّا جُهْدَهُمْ فَيَسْخَرُونَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللَّهُ مِنْهُمْ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾ (دابق علیه).

* مهروما پیغه مبری خوا (دقرموت): ((مهروما خاوه نالتوون و زیوئک مافی پرموردگاری
 ئی دهرنه کات نهوا له زوری قیامتدا پارچه ناسنی ناگرینی بو دوست ده کریت و، مهروما
 ناگری دوزخیشدا سوور ده کریت مو روخسارو نیوچه وان و پشتی نهو که سهی پی داخ
 ده کریت، مهروما ساردهوویمه سرله نوی بوی تازه ده کریت مو له زوریکدا که به نه ندازهی په نجا
 هزار ساله، له سر نهو حاله بهردوام ده بیت تا داورو میگردن له نیوان به نه دکانداو به یگرکردنی
 یان بو به مهشت یاخود بو دوزخ)). (دابق علیه).

[۸۱] ﴿الْمُخَلَّفُونَ﴾: دواکه و توان.

﴿عَقَدَهُمْ﴾: بیدانیشتن و مانع و دیان.

﴿لَا تُفِرُّوْا﴾: مه چن بؤ جیهاد و

تیکویشان. [۸۳] ﴿الْخَالِفِينَ﴾: ثنوانه ی

دواکه و تون له جیهاد. [۸۴] ﴿لَا تُصَلِّ﴾:

مبهست پی ی نویژی مردود و.

﴿فَاسْقُون﴾: ثنوکسانن که لایان داوه

لهو با و ده ی له بر چاو و دیاره.

[۸۵] ﴿تَرْفُقْ أَنْفُسَهُمْ﴾: رو حیان

دوره چیئت. [۸۶] ﴿أُولُوا الطُّوْلِ﴾:

ثنوانن که توانای جیهادیان مه یسه

به مال و گیان. ﴿ذُرْنَا﴾: لیمان بگه ی و

دهست مهینه پیمان.

* پیغمبری خوا (ﷺ) ده فرموت: «(ثو

ناگره ی ثنوکانی شادم له دنیادا به کاری

دهمینن، به شیکه له حفتا بهشی ناگره ی

دوزه (هاوه لانیش و تیان: جاخو ثو ناگره

به تنیا بهسه بؤ سوتاندن و دامرکانده و،

له فرموی: شهست و نو بهش لهو ناگره

دهرکاروو به تنها به شیکه ما و تمه و)). [متفق علیه].

- ثنوانیش و تیان: سویندبی به خوا بروت پی دهکین، پیغمبری خوا (ﷺ) ههستا و دهستی کرد

به دعوا و نزا (تا جبریل) مات و پی و ت: ثنکر به موت ثنوا (صفا) دهیئت بهالتون، به لام نهگر

با ورت پی نهینن ثنوا سزایان دههین، ثنکرنا ثنوا بواریان بده بهلکو تموبه بکن، نلجا خوی

گوره ثایهتی: «وَأَسْمُوا بِاللّٰهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ» پی دابهزانده.

هو ی دابهزنی ثایهتی (۱۱۸): «فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ» نایهتکه:

- (ابوداود و (ترمذی) له (ابن عباس) هو دهگیرنه و، دهلیت: هه نیکه کس هاتن بؤ خرزهت

پیغمبر (ﷺ) و تیان: ثه ی پیغمبری خوا، ثایا ثو گیانداره بخرین که خومان دهیکوژین،

به لام ثهوی پهروهگار دهیکوژیت نه یخون؟! خوی گورهش ثایهتی: «فَكُلُوا مِمَّا ذُكِرَ اسْمُ اللّٰهِ

عَلَيْهِ إِنْ كُنْتُمْ بِآيَاتِهِ مُؤْمِنِينَ» پی دابهزانده. (ابوداود و (حاکم) و فرمو و دهگیرنه و ثنوا ی دی له (ابن

عباس) هو دهگیرنه و دهلیت: کاتیک ثایهتی: «وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَكَاۤهِنُونَ إِلَىٰ أُولَٰئِكَ يَهۡجَدُونَ لَكُمْ»

دابهزی و تیان: ثهوی خوا سهری بریوه نایخون، کهچی ثهوی خوتان سهرتان بریوه ده یخون؟.

(طبرانی) و ثنوا ی دیکهش له (ابن عباس) هو دهگیرنه و، دهلیت: کاتیک ثایهتی: «وَلَا تَأْكُلُوا مِمَّا

لَمْ يَذْكُرِ اللّٰهُ عَلَيْهِ» دابهزی فارسهکان نوینرکیان نارد بؤلای (قریش) و نامیهکیان پییدا و-

سورہ نئی (التوبۃ) جزی (۱۰)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

[۸۷] ﴿الْخَوَالِفُ﴾: مہبست پیسی
 ٹافرہ تانہ چونکہ نہوان لہمال
 دادہ نیشن و نامادی جیہاد نابن
 ﴿طبع علی قلوبہم﴾: دلیان مؤکراروہ
 (واتہ: دلہکان داخراون لہور گرتنی
 حق و راستی دا). [۸۹] ﴿اعمد﴾:
 نامادی کردوہ. [۹۰] ﴿المغذرون﴾:
 نہوانی بہمانہو بیانوی درو
 دہمینہرہ. ﴿الأعراب﴾: عمرہ بہ
 دہشتکی بہکان. [۹۱] ﴿الضعفاء﴾:
 نہویرانی بہسالچوون و توانیان
 کہم بوہتہوہ. ﴿خرج﴾: گوناہو تاوان
 [۹۲] ﴿لتحملہم﴾: مہتا پییان
 ببہ خشیت و بیاندہیتی. ﴿لا اجد﴾:
 شک نابہم و نیمہ. ﴿تفیض﴾: پریوہو
 لی دہریت.

رَضُوا بِأَن يَكُونُوا مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ
 لَا يَفْقَهُوْنَ ﴿۸۷﴾ لَئِكَ الْرَّسُولُ وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ
 جَاهِدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ وَأَوْالِيَهُمْ لِمَا كَفَرُوا
 وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿۸۸﴾ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ جَنَّاتٍ
 تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا ذَلِكَ الْغَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿۸۹﴾ وَجَاءَ
 الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْأَعْرَابِ لِيُؤْذَنَ لَهُمْ وَقَعَدَ الَّذِينَ كَذَبُوا
 اللَّهَ وَرَسُولَهُ سَيُصِيبُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۹۰﴾
 لَيْسَ عَلَى الضَّعَفَاءِ وَلَا عَلَى الْمَرْضَى وَلَا عَلَى الَّذِينَ
 لَا يَجِدُونَ مَا يَنْفِقُونَ حَرَجٌ إِذَا نَصَحُوا لِلَّهِ وَرَسُولِهِ
 مَا عَلَى الْمُحْسِنِينَ مِنْ سَبِيلٍ وَاللَّهُ عَفْوٌ رَحِيمٌ ﴿۹۱﴾
 وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لَا أَجِدُ
 مَا أَحْمِلُكُمْ عَلَيْهِ تَوَلَّوْا أَوْ أَعَيْنُهُمْ تَفِيضٌ مِنَ الذَّمِّ
 حَرَجًا لَا يَجِدُ مَا يَنْفِقُونَ ﴿۹۲﴾ إِنَّمَا السَّبِيلُ عَلَى
 الَّذِينَ يَنْتَظِرُونَكَ وَهُمْ أَغْنَاءُ رَضُوا بِأَن يَكُونُوا
 مَعَ الْخَوَالِفِ وَطُبِعَ عَلَى قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿۹۳﴾

* پیغہ مہبری خوا (ﷺ) بہ یارانی فرموی:
 ((کہسانیک لہشاری مہدینہ ماونہتہروہ
 هیچ شیوہ دولیکیان نہبریوہو ہاوبہشن
 لہنہجرو پاداشتا لہگل ٹیوہدا، ہاودلانیس ہسہر سورمانہوہ پرسیان لہ(مہدینہ) ماونہتہروہ؟
 فرموی: ہلی، بہلام بہمانہ گیری داون و نہیان توانیوہ بینہ دہروہ)). [[مفق علیہ]].
 - لہنامہکہدا ہاتیو: زخنہ لہ(محمد) بگرن و پیی بلین: بوجی تہوی بہچہقو بہدہستی خوٹ
 سہری دہبری حاللہ، کہچی تہوی بہدہستی قودرہتی لالتوونی خوایسی (مہبستی
 مرداروہ پیوہ) حرامہ؟ تہوسا تہم ٹایہتہ نازلبوویہ خواروہ: ﴿وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ
 لِيُجَادِلُوكُمْ﴾ دابہزی و مہبستی: شہیتانہکانی فارس بوو لہگل ہاودہم و ہاوپہیمانہکانیان
 لہ(قریش).

ہوی دابہزینی نیلہتی (۱۲۲): ﴿أَوْ مَن كَانَ مِنَّا فَأَخِيَّتَاهُ﴾: نیلہتہکہ:
 - (ابو الشیخ) لہ (ابن عباس) ہوہ دہگیری تہوہ، دلہیت: ٹایہتی: ﴿أَوْ مَن كَانَ مِنَّا فَأَخِيَّتَاهُ﴾ سہبارہت
 بہ(عمر) و (ابی جہل) دابہزی:
 ہوی دابہزینی ٹایہتی (۱۶۱): ﴿وَأَلَّوْا حَقَّ يَوْمٍ خَصَادَهُ وَلَا تُسْرِفُوا﴾: نیلہتہکہ:
 - (ابن جریر) لہ (ابی العالیہ) ہوہ دہگیری تہوہ، دلہیت: تہو خنہکہ جگہ لہزہکات پاروہ مالیان
 دہداو زیادہ پرییان تیندا دہکرد، تہوجا تہم ٹایہتہ نازلبوویہ خواروہ. (ابن جریر) دلہیت:
 سہبارہت بہ(ثابت) ی کوپی (قیس) ی کوپی (شماس) دابہزی، دارخورمایہکی ہری پیوہو
 دہر خواردی دان تانیواروہ خوٹشی هیچ ہریوہو مینکی نہبوو.

[۹۴] ﴿يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ﴾: پوزشی دروتان
 بو دهمننهوه. ﴿لَنْ نُّؤْمِنَ لَكُمْ﴾:
 باورتان پی ناکهین. ﴿فَبِئْسَ
 رَاهِدًا كَيْهَ نَبِيتٍ﴾ [۹۵] ﴿انْقَلَبْتُمْ﴾:
 مه لگه رانهوه. ﴿رَجَعْتُمْ﴾: پيس و
 گه نده لن. ﴿مَسَاوَاهُمْ﴾: سمرنه نجاميان.
 [۹۷] ﴿الْأَعْرَابُ﴾: خه لکی دهشت و
 لادین یان (کۆچمري). ﴿اجْعَلْهُمْ﴾:
 له پيش و لایق تر. [۹۸] ﴿مَغْرَمًا﴾:
 زیان. ﴿بِغْرَبِصَ﴾: چاوهری یه.
 ﴿الدَّوَانِرِ﴾: نهو به لاو ناشوبانهی دینه
 پی ی مرقف و نازاری ددهن. ﴿عَلَيْهِمْ
 دَانِرَةُ السَّوَاءِ﴾: به لایان به سهرا دباریت.
 [۹۹] ﴿قُرْبَاتٍ﴾: نزیك گه ره وه و هاو دم.
 ﴿صَلَوَاتِ الرَّسُولِ﴾: (به دهسته یانی)
 دوعا و نرای پیغه مبسر (ﷺ). ﴿بِوُ
 دُوْرُوْهِمْ وَهَكَانَ﴾.

سورتهی (الاعراف)

هوی دابه زینی نایمتی (۳۱): ﴿يَا بَنِي آدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ نایمتکه:

- (مسلم) له (ابن عباس) هوه دهگیریتنهوه، ده لیت: ژنان بهرووت و قووتی بهدموری که عبه (بیت) دا
 له سهردمی نه فامی دا ده سوپانه وه گیانیا ن بهدموه و بوو، له بر خویانه وه دهیان وت: گه رنه مپو
 مه نديك یان هه موو عه و ده تمان دیار بیت نهوا مخرج نی یه جه لالمان کرد بیت، پاشان
 نایمتی: ﴿خُذُوا زِينَتَكُمْ عِندَ كُلِّ مَسْجِدٍ﴾ دابه زی. هوه وها نایمتی: ﴿قُلْ مَنْ حَرَّمَ زِينَةَ اللَّهِ﴾
 نازلبوو.

هوی دابه زینی نایمتی (۱۸۴): ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جُنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾ نایمتکه:

- (ابو حاتم) و (ابو الشیخ) له (قائدة) وه دهگیریتنهوه، ده لیت: پیغه مبسری خوا (ﷺ) له سهرد
 (صفا) وه ستاو (قریش) ی بانگ کرد یه که بهدوای یه کدا به ناو نیاشانی خو یان و دهیتر ساندن به سزاو
 خه شمو قینی خوایی، نجا نوینسری (قریش) وتی: نهام هاو له ی فیوه شیته، شهو تابه یانی
 بهرد هوامه له سهرد نهام حاله، نهو جا نایمتی: ﴿أَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوا مَا بِصَاحِبِهِمْ مِنْ جُنَّةٍ إِنَّ هُوَ إِلَّا نَذِيرٌ مُبِينٌ﴾
 دابه زی.

هوی دابه زینی نایمتی (۱۸۷): ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ نایمتکه:

- (ابن جریر) و فهرموو دهگیریتنهوه و ده لیت: دی له (ابن عباس) هوه دهگیریتنهوه، ده لیت: (حمل) ی
 کوپری (قشیر) و (سموعل) ی کوپری (زید) له پیغه مبسریان پرسی: پیتمان رابگه یه نه که ی قیامت -

سورة التوبة

سورة التوبة

يَعْتَذِرُونَ إِلَيْكُمْ إِذَا رَجَعْتُمْ إِلَيْهِمْ قُلْ لَا تَعْتَذِرُوا لِي
 تُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَأَ اللَّهُ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
 اللَّهُ عَمَلَكُمْ وَرَسُولُهُ ثُمَّ تَزِيدُونَ إِلَىٰ عَلَيْهِ الْقَتِيبِ
 وَالشَّهَادَةِ فَبِئْسَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ سَيُخَلِّفُونَ
 بِاللَّهِ لَكُمْ إِذَا انْقَلَبْتُمْ إِلَيْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَأَعْرِضُوا
 عَنْهُمْ إِنَّهُمْ رَجِسٌ وَمَا وَهُمْ بِجَهَنَّمَ جَزَاءً يَصَافُونَ
 يَكْسِبُونَ ۚ يَخْلِفُونَ لَكُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنْ
 تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَرْضَىٰ عَنِ الْقَوْمِ الْفَاسِقِينَ
 ۚ الْأَعْرَابُ أَشَدُّ كُفْرًا وَبَغَاءً وَأَجْدَرُ أَنْ لَا يَخْلِفُوا
 حُدُودَ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ عَلَىٰ رَسُولِهِ ۚ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ وَمِنَ
 الْأَعْرَابِ مَنْ يَتَّبِعُ مَا يَفْقَهُ مَغْرَمًا وَيَرْغَبُ فِي الدَّوَانِرِ
 عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَاءِ ۚ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۚ وَمِنَ
 الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَيَتَّخِذُ
 مَا يَفْقَهُ قُرْبَةً بَعْدَ اللَّهِ وَصَلَوَاتِ الرَّسُولِ إِلَّا هَافِيَةً
 لَهُمْ سَيُخَلِّفُهُمُ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ ۚ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ

[۱۰۰] ﴿السَّابِقُونَ﴾: نهوانه ی زوو

پروایان هینا به نیس سلام.

[۱۰۱] ﴿مُردوا﴾: راهاتون. ﴿سَعَدْتُمْ﴾: سعادتمند شدید.

﴿مَرَّتَيْنِ﴾: دوو جار سزایان دمه دین.

﴿جَارِيكَ﴾: له دنیا دا به به لاو جار یکی

تریش له کاتی مردندا. [۱۰۲] ﴿اعترفوا﴾

بدنوهم. ﴿دانیان به گونا به باری خویندا

نا. [۱۰۳] ﴿صدقه﴾: نهو مال ه ی موسلمان

ده به خشنی تا له خوای گهره نریک

بیتهوه. ﴿تظهرهم﴾: پاکیان بکتهتوه

پنی. ﴿له نیره یی بردن و گونا به.﴾

﴿ترکهم بها﴾: گه شه کردنی چاکو

مالیان بهو خیرانه. ﴿صل علیهم﴾:

نویژان له سر بکه. ﴿سکن﴾: نارامی.

[۱۰۵] ﴿الغیب﴾: جیهانی نادیار.

﴿الشهادة﴾: نهوه ی که دیارو ناشکراو

له بهر چاوه. [۱۰۶] ﴿مُرْجُون﴾: دواکهوتن

له وهر گرتنی ته به دا.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالسَّابِقُونَ الْأَوَّلُونَ مِنَ الْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ وَالَّذِينَ
 اتَّبَعُوهُمْ بِإِحْسَانٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ
 لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا
 ذَلِكَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ وَمَنْ حَوْلَ كُرْسِيِّ الْأَعْرَابِ
 مُتَّبِقُونَ وَمِنْ أَهْلِ الْمَدِينَةِ مَرَدُّوا عَلَى الْأَنْفَاقِ لَا يَعْلَمُونَ
 مَنْ يَعْلَمُهُمْ سَعَدَ بِهِمْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ يَرَدُّونَ إِلَى عَذَابِ
 عَظِيمٍ وَمَا آخِرُونَ إِلَّا الَّذِينَ يُدْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ وَلِإِلَهِهِ
 وَمَا آخِرُ سَيْفًا عَسَى اللَّهُ أَنْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنْ اللَّهُ غَفُورٌ رَحِيمٌ
 خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِمْ بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ
 إِنَّ صَلَاتَكَ سَكَنٌ لَهُمْ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ الَّذِينَ يَتْلُوا
 آيَاتِ اللَّهِ هُوَ يُقْبِلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ وَيَأْخُذُ الصَّدَقَاتِ وَأَنَّ
 اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ وَقُلْ أَعْمَلُوا فَسِرِّي اللَّهُ عَسَى
 وَرَسُولُهُ أَوْ الْمُؤْمِنُونَ وَسَرَدُونَ إِلَى عَذَابِ النَّارِ وَالنَّارُ
 يُنْفِثُ كَيْدَهُمْ بِمَا كَانُوا يَفْعَلُونَ وَمَا آخِرُكُمْ إِلَّا الَّذِينَ
 اللَّهُ أَمَّا يُعَذِّبُهُمْ وَإِنَّا بِتُوبِهِمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ

* پیاویک هات بۆلای پیغه مبهری خوا (الله) یی پرسی: چ به خشین و خیریک گهرمه لای
 پهروم دگار؟ فرموی: ((که تیکدا به خشیت که له س ساغ بیت و برسیت له مه ژاری و
 نومیده و لریش بیت که دمه له مند ببیت و، به خشین پشتگوئی نه خیت نه بادا رۆحت بگاته
 گهروت، نهوسا بلئی: نهونده ی نه ماله بق فلان و نهونده یی بق نهوی دی)).

[متفق علیه].

- هله ده ستیت؟ نه گهر تو پیغه مبهری و بانگه شه ی نهوه ده که ی، خو ئیمه ده زانین که ی دادیت؟
 خوای گهره ده شایه تی: ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ السَّاعَةِ اَيُّ اَن مُرْسَاهَا﴾ ی نازل کرد. ههروما له (قتاده) وه
 ده گپ نهوه، ده لیت: (قریش) وه مایان وت... (ننجا جیروکیکی لهوچه شته ی گپرایمه).
 هوی دبه زینی نایه تی (۲۰۴): ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَأَنْصِتُوا لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ﴾ نایه ته که:
 - (ابن ابی حاتم) له (ابی هریره) وه ده گپ نهوه، ده لیت: نایه تی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ
 وَأَنْصِتُوا﴾ سه بهارت به دنگ بهر کردنه وه له نویژا له دوا ی پیغه مبهروه دابه زی. ههروما
 ده گپ نهوه ده لیت: هاوه لان له نویژا قسه بیان ده کرد، نهوجا نایه تی: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ﴾ نازل بوو.
 (زهری) ش ده گپ نهوه، ده لیت: نه نایه ته سه بهارت به لایک له پشتیوانه کان دابه زی، ههركات-

[۱۰۷] ﴿ضَرَّارٌ﴾: زیان‌بخش، بؤ

باومهداران. (مه‌هست پسی ئه‌مو
مژگه‌وته‌یه‌ که‌ دو‌پوه‌کان
دروستیان‌کرد له‌گه‌په‌کینکی شاری
مه‌دینه‌دا بو‌ جیا‌وازی‌و دو‌په‌ره‌کی
نانه‌وه). (از رصا‌د): چا‌ودیری‌و

چاوهرپروانی. ﴿ان اردنا﴾: ویستمان.
﴿الحسنی﴾: حاکه. [۱۰۸] ﴿لاتقم فیہ﴾:

نویژی تیدا مه که. ﴿المسجد﴾: مه بهست
 بیی مزگوتی (قباء) ۵. ﴿المطهرین﴾:

پاکان (ئەوانەى زۆر بەپەرۋەش بۇ
خۇياككردنەۋە لەيلىسى رۇخى و

جہستی)۔ [۱۰۹] ﴿شف﴾: لیوارِ رُوح۔
﴿خزف﴾: سرنیک، ہل نہ حنراو،

ياخود چالئك. ﴿٥٥٠﴾: (ديوارىك) ى درز
بردوه كه واخه ركه دهر و خرو

ہر س دینیت، ﴿فانہار بے﴾: پیکرہ
ہر سباز ہننا (برکہ، نور، ہل)

رچہ لہناو دہجیت بہہوی مردنہوہ.

مؤسسة الكويتية

الحمد لله رب العالمين

وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا بِضُرٍّ أَكْثَرُ مِنْ فَائِدَةٍ يَقُولُونَ
الْمُؤْمِنُونَ وَإِنْ صَادِقَ الْيَمْنِ حَارَبَ اللَّهُ وَسُئِلَهُ مِنْ قَبْلِ
وَلَيْ حِلٌّ لَنَا أَنْ نَدْعَاكَ إِلَّا الْحُسْنَى وَاللَّهُ يَشْهَدُ أَنَّهُمْ لَكَذِبُونَ
لَا تَقْعُدُ فِيهِ أَبَدًا الْمَسْجِدَ أُنْشِئَ عَلَى النَّقْوَى مِنْ أَوَّلِ
يَوْمٍ وَأَحَقُّ أَنْ تَقُومَ فِيهِ فِيهِ رِجَالٌ يُحْيُونَ أَنْ يَبْطُلُوا
وَاللَّهُ يُحِبُّ الْمُطْهَرِينَ ﴿٨٨﴾ أَفَمَنْ أَتَسَسَّ بَيْنَهُ
عَلَى نَقْوَى مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٍ خَيْرٌ أَمْ مَنْ أَتَسَسَّ بَيْنَهُ
عَلَى شِقَاجِرٍ هَا قَاتَارُ بِهِ فِي نَارِ جَهَنَّمَ وَاللَّهُ لَا يَهْدِي
الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٩﴾ لَا يَزَالُ بَيْنُهُمُ الَّذِي يَتَوَارَى
فِي قُلُوبِهِمْ إِلَّا أَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٩٠﴾
إِنَّ اللَّهَ أَشْرَفُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسُهُمْ وَأَمْوَالُهُمْ
يَأْتِ لَهُمُ الْجَنَّةُ يُغْفِرُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ يَمُتُونَ
وَيُقْتَلُونَ وَعَدَ عَلَيْهِمْ حَافٍ التَّوَرَةِ وَالْإِنْجِيلِ
وَالْفُرْقَانِ وَمَنْ أَوْفَى بِعَهْدِهِ مِنَ اللَّهِ فَاسْتَبْشِرُوا
بِيعْكُمْ الَّذِي يَبْعَثُ بِهِ وَذَلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ﴿٩١﴾

[۱۱۰] ﴿تَطْعَمُوهُمْ﴾: پارچه پارچه لہناو دہیچیت بہہوئی مردنہوہ.
[۱۱۱] ﴿فَاسْتَشِرُوا﴾: دلخوشین.

* پیغمبرى خوا (ﷺ) هات بۆلای پشتیوانه کان له مزگهوتی (قبا) و پێی فرموی: ((خوای گهوره به باشی باسی کردون له مهسهله ی دوستنویژو پاک و خاوینی له میانه ی چیرۆکی مزگهوته کاتندا، ئهو پاک و خاوینیه چیه که مناویانگنان پی ده رکردوه؟))، وتیان: سویندبی به خوا ئه ی پیغمبرى خوا (ﷺ) وانا زانی شتیگمان کردبیت به لام دراوستیه کی جووله که مان هه بوو پاشیان ده شته دوا ی چوونه سه رئاو ئیمهش وه که ئهوانمان کرد). [اخرجه ابن خزيمة فی صحیحه]. و له فرمودیه که (که بزار) ده یگن پتوه ده لیت: وتیان: دوا ی ئه وه ی خو مان به به رد پاک ده که ی نه وه ئنجا ئاو ده مینین به شوینی دا. پیغمبرى خواش (ﷺ) فرموی: ((ئهو یه ، بۆیه یارن زگاری له رهوشه تان بکه)).

* له (ابي ن) موه (ﷺ) دهگړنمړه، دولتيت: به پيغه مېرې خوام وت: باشتړين كردار چي يه؟
فرموي: ((باوړه مينان به خود او جيهاد كړن له پيناوې شوډا)) (متفق عليه).

* مەرھوما (رحمۃ اللہ علیہا) دھرمپوت: ((ھاتو چۆمەك لە پێناوی خوا لە سەر جەم دنیاو خوشی یەكانی
باشترە)) [متفق علیہ].

مُؤَدِّ الثَّوْبَةِ

الغزل والحنايغية

[illegible]

[۱۱۲] ﴿السَّاحُونَ﴾: ئەوانەى لەسەر
 زەوى دا بىلاۋپونەتەو، مەبەستى
 مۇجاھىدو تىكۆشەرانە. ﴿الرَّاكِعُونَ﴾:
 نوپۇزخوینان. ﴿الْحُدُودَ اللَّهِ﴾: (پارىزەرى)
 سىغۇرەكانى خىۋاى گەورە.
 [۱۱۴] ﴿لَاؤَاغُ﴾: زۆر دىلى دەترسا
 لەپەرورەدگار. ﴿حَلِيْمٌ﴾: ئارامگەر.
 [۱۱۵] ﴿مَّا يَتَّقُونَ﴾: ئەوەى خوۋىانى
 ئىدەپارىزن لەھەرام كراۋەكان.
 [۱۱۷] ﴿سَاعَةً﴾: مەبەستى ھەموو
 كاتىكە رۇژىك يا كەمترىان زىاتر.
 ﴿الْعُسْرَةَ﴾: ئاپرەھەتى و گرانى.
 ﴿يَزِيغُ﴾: لالەدەدا.

* له(ابی فراس) (ریبوعه)ی کوپی (کعب)ی
(الاسلمی)ی خزمهتکاری پیغمهبری خواو
لهملی(الصفه)وه دهگپنهوه، دهلیت: من
لهگهل پیغمهبری خوایا دهمامهوهو ناوی
دهستوئیزه بو دهملناو پیذاویستهکانه بو
جی بهجی دهکرد، روزنکیان بیی وتم:

((داواکاری به کم لی بکه بوټ جنبه جی بگم)) منیش وتم: داواای یاومری و هاوہ لایه تیت لیده کم له بهم شتدا، فرموی: ((داوایه کی دیکه بگه)) وتم: هر نوم دومیت، فرموی: ((زور کرنوش بره بق خوا))، [اخرجه مسلم].

* له (برای) کوپی (عازب) موه (ﷺ) دهگیرنموه دهلیت: پیغمبري خوا فرموي: ((نهی فلان، هرکات چوپوته سر جینگه کهت بلی: پروردگار! نهیسی خو به تو سپاردومو، هموو کاروباره کاند داووته دوستی تو، په ناو پشتیشم هر به تو په، هیچ پاسیرو رزگار کریک نی په بگرم نموه بولای خودی تو نه بیت، خواجه گیان باوهرم بهر کتیبه هیناوه کمبوت ناردومو و لکه گل شو پیغمبره رموانهت کردوه، خو نه گهر شو شهو مردیت شو! له سر پاکو و خاوتنی مردویت، نه گهر مایت و رزقت و بیوی موه خیرت ده بیت بهنسیب)) [متفق علیه].

- پیغمبرى خوا (ﷺ) له نوږځا قورځانى بخوڼدياڼه لمرېش دمېخوڼدموه. (سميدى كورې منصور) له (سنن مكيده) له (محمدى كورې) (كعب) موه دمگڼيتموه، دمليت: مهرکات پيغمبرى خوا (ﷺ) ثابته تېكى بخوڼدياڼه تمه ثراينش له دوايموه دميانونتموه لىيان ورمدمگرت، سهاره بدم حاله يش ثابته تې: ﴿وَإِذَا قُرِئَ الْقُرْآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ﴾ دابه زى. نجا دمليت: روگه شى ثابته تېگه ش وادرمدهات له (مدينه) نازلووبت.

[۱۱۸] ﴿عَارِضَتْ﴾ ویترای فراوانی.

﴿ضَافَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ﴾: دلیان

داخراوه و هیچ خوششیه ک پروی

تی ناكات. [۱۲۰] ﴿لَا يَرْغَبُوا بِأَنْفُسِهِمْ﴾:

خویان بهرز نه ده گرت به سهریه وه.

﴿طَمَأ﴾: تینوویه تی. ﴿نَصَب﴾:

هیلاکی و ماندویتی. ﴿مَحْصَصَةٌ﴾:

برسیتی و قات و قری. ﴿يَطَّارُونَ مَوْطِنًا﴾:

پی له سهر شوئیکی دابین. ﴿يَغِيظُ

الْكُفَّارَ﴾: توووه و پرخه شم و قینیان

دهكات. ﴿لَا يَسْأَلُونَ﴾: زالنابن و دهست

ناوه شینن. [۱۲۲] ﴿لِيَنْفَرُوا﴾: بچنه

دهروه بو جیهادکردن. ﴿طَائِفَةٌ﴾:

تاقم و کومه لیک.

* پیغمبری خوا ﴿﴾: دهفرمویت:

((راستگویی خاومنه کی دهبات بهرمو

چاکس چاکش مرؤف دهبات بهرمو

به هشت، مرؤف نهومنده راستگو دهبیست

هتا له لای بهرموردگار به راستگو ناو نووس

دهکریست، درؤش خاومنه کی دهبات بهرمو

خرپه و خرپهش بهرمو دوزه کی دهبات، مرؤف

نهومنده درؤ دهكات هتا لای بهرموردگار به دؤزن ناو نووس دهکریست.)) [متفق علیه].

سورەتی (الانفال)

هؤی دایه زینی نایه تی (۱): ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْآفَالِ﴾ نایه ته که:

- (ابوداود و نسائی و ابن حبان و حاکم) له (ابن عباس) هوه دهگیزنه وه، ده لیت: پیغمبری

خوا ﴿﴾: دهفرمویت: هرکه سیک له جهنگدا یه کی که بکوزیت نهوا پاداشتی نهومنده و

نهومنده، نهوهشی یه کی که نه سیر بکات پاداشتی نهومنده و نهومنده؟ پیرویه که هتو کانش

له ژیر نالاکاندا له کاتی جهنگدا و مستان و لاوه کان به شه قهوه چون بهرمو کوشتارو

کوکردنه وهی دهستکوت، نجا به تمه نهکان به لاوه کانیا و ت: هاو به شمان بکه له گهل خوتان،

نیمه وک قهلفانیک و ابووین بو نیوه له پشته وه، خو نه گهر حالیکی نااسایی له بهرمه کانی

جهنگدا بهوی تی بگردنایه نهوا هانانان بو نیمه دهمینا، نجا همدو تاقمه که - پیرو لاو -

چوونه خرمیت پیغمبری خوا ﴿﴾: داوای دادومری یا نکرد، نهوسا نایه تی: ﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ

الْآفَالِ قُلِ الْآفَالُ لِلَّهِ وَالرَّسُولِ﴾ دایه می. هروها (احمد) له (سعدی) کوپی (ابی وقاص) هوه

دهگیزنه وه، ده لیت: له پوژی (بدر) (عمیر) برام کوژاو له بهرمه بهری نهودا (سعدی) کوپی -

[۱۲۳] ﴿يَلُوذُكُمْ﴾: لیتان نزیک دہمنہ وہ۔

﴿غَلظَ﴾: توندیسی و زبریسی۔

[۱۲۴] ﴿سُورَةُ﴾: بہ شیک لہ قورٹان کہ پر

لہ لنگہ بیت بؤ رہ واندنہ وہی گومان۔

[۱۲۵] ﴿مَرَضَ﴾: دوپوویسی و بن باوہری

لاوازی بیرو باوہر۔ [۱۲۶] ﴿يَقْتُلُونَ﴾: قاتی

دہ کرتنہ وہ بہ نارہ حہتی و بہ لاو

موسیبتہ۔ ﴿يَذْكُرُونَ﴾: پھند و مرگرتن و

بہ ہندگرتن۔ [۱۲۸] ﴿عَزِيزٌ﴾: توندو

نارہ حہت۔ ﴿مَاعِثٌ﴾: نیگہران کردنتان۔

[۱۲۹] ﴿تَوَلَّوْا﴾: پشتیان ہل کرد۔

﴿حَسْبِيَ اللَّهُ﴾: خودام بہسہ (پہناو

پشتگیر بیت)۔

-(عاصم) گوشت و، شمشیردکیم برہو

ہاتہ بؤ خزمہتی پیغہمبری خوا(﴿﴾ و

فرموی: بہؤ خیرا فری ہی بدہ، منیش

بہ حالیکہ پرنشانہ وہ گہراموہو لہایک

ہرام کوڈا بسو لہایکیش لہو

دہستکہوتی بدہستہ مینابو لہدہستہ

سُورَةُ التَّوْبَةِ

سُورَةُ التَّوْبَةِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا قِيلُوا لِلَّذِينَ يَلُوذُكُمْ مِنَ الْكُفَّارِ

وَلِيَجِدُوا فِيكُمْ غُلْظَةً وَأَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ ﴿١٢٣﴾

وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَن يَقُولُ أَيْشُكُمْ زَادَتْهُ هَلِيلَةٌ

إِيمَانًا فَأَمَّا الَّذِينَ آمَنُوا فَأزَادَتْهُمْ إِيمَانًا وَهُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿١٢٤﴾

وَأَمَّا الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزَادَتْهُمْ رِجْسًا

إِلَى رِجْسِهِمْ وَمَا تَوَّابُهُمْ كَاغُورُونَ ﴿١٢٥﴾ أُولَئِكَ يَرَوْنَ

أَنَّهُمْ يُفْتَنُونَ فِي كُلِّ عَامٍ مَّرَّةً أَوْ مَرَّتَيْنِ ثُمَّ لَا يَتُوبُونَ وَلَا هُمْ يَذْكُرُونَ ﴿١٢٦﴾ وَإِذَا مَا أُنْزِلَتْ

سُورَةٌ نَّظَرَ بَعْضُهُمْ إِلَى بَعْضٍ مِنْكُمْ مِنْ أَجْلِ

ثُمَّ أَنْصَرَفُوا سَرَفًا اللَّهُ قُلُوبُهُمْ بِأَنَّهُمْ قَوْمٌ لَا يَفْقَهُونَ ﴿١٢٧﴾

لَقَدْ جَاءَكُمْ رَسُولٌ مِنْ أَنْفُسِكُمْ عَزِيزٌ

عَلَيْهِ مَا عَنِتُّمْ حَرِيصٌ عَلَيْكُمْ بِالْمُؤْمِنِينَ

رَءُوفٌ رَحِيمٌ ﴿١٢٨﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ

إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ﴿١٢٩﴾

سُورَةُ التَّوْبَةِ

چو، ہم حالہ وہ توڑیک رویشتم و شوہندی بہسرا رانہ بود سورہ متی (التفال) نازلہو، ہو جا

پیغہمبری خوا(﴿﴾ فرموی: بہؤ شمشیردکمت ہلہگرہ۔ ہروہا (ابوداود) و (ترمذی) و

(نسائی) لہ (سعید) وہ دہگیرنہو، دلہیت: روئی (بدر) شمشیرنک ہلگرت و ہاتہ بؤ خزمہتی

پیغہمبری خوا(﴿﴾ و تم: نہی پیغہمبری خوا(﴿﴾ ہروہر دگار سینہی دامرکاندہوہ لہو

موشریکانہو شوہی بؤ لوا پیم کردن، با ہم شمشیرہ بؤ خؤم بیت، نویش فرموی: نہبؤ

منہو نہ بؤ توہی، منیش لہدلا و تم: کئی دلئی نایدات بہیکیکہ کئوہ رنج و ماندوبونہی منی

نہچہ شتہیت، پاشان پیغہمبری خوا(﴿﴾ ہات بؤلاو و تی: توداوی شو شمشیرت لیگردو

ہی من نہبو، وانہستا بوہ بہی من، منیش دہیبہ خشم بہؤ، نجا نایہتی: ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ

الْأَفْئَالِ قُلِ الْأَفْئَالُ﴾ داہری۔ (ابن جریر) لہ (مجاہد) وہ دہگیرنہو، دلہیت: ہووان داوی پینچ

ہمکیان کردو نایہتی: ﴿يَسْأَلُكَ عَنِ الْأَفْئَالِ﴾ سہارت ہووان داہری۔

ہوای داہرینی ڈاہتی(ہ)﴾: ﴿كَمَا أَعْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ﴾ نہدہکہ:

- (ابن ابی حاتم) و (ابن مردویہ) لہ (ابو ایوب الانصاری) وہ دہگیرنہو، دلہیت: ہیشتا لہ شاری

(مدینہ) بووین پیغہمبری خوا ہوالی ہاتنی کاروانہکی (ابوسفیان) ی بیستبو پی و تین:

راتان چؤنہ لہسر شوہی دہست بگرین بہسر لہو کاروانہ؟ ہلکو خوای گورہ بیکات

بہدہستکہوتیک بؤمان و ہناسانی دہستی بہسردا بگرین۔ نجا لہ شاری (مدینہ) ہاتینہ -

سوورەتی «یونس»

سُورَةُ يُوسُفَ

الْاَنْعَامِ

[۱] «الْعَصْر» : بەئەلف، لام، را، دەخوێنریتەوه. «الحکیم» : ئەوەی جیگیر و پتەوکرەوه بەهەڵان و حەرام و حوکمەکانیان. [۲] «الناس» : ئەوەی ئەوانەى شەرك و تەكلیفی شەریعی کەوتوووە ئەستۆیان. «قدم صدق» : فەزل و رێزدارى. [۳] «سنة أيام» : ماوەیەکی دیاریکراو کە چۆنیەتیەکی بەتەنها خۆی گەرە دەیزانی. «یُدبِرُ الْأُمُور» : دەسووڕێت و دیاری دەکات. [۴] «بالقسط» : بەدادپەروەری. «حمیم» : ئاوێکی لەکۆل. [۵] «ضیاء» : ڕووناک و ڕۆشنە. «قَدَرَهُ مَنَیْلُ» : مانگی کردووە بەچەند پلەیەکەوه هەر شەویەک دەگوزەریشت لەبەرگو شێوەیەکی دەردەکەوێت.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ۚ أَيُّهَا الْكَافِرُ الْكَبِيرُ ۚ أَكُنَ لِلنَّاسِ عَجَبًا ۖ
أَنْ أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ أَنْذِرِ النَّاسَ وَبَشِّرِ الَّذِينَ آمَنُوا
أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ صَدَقَ عِنْدَ رَبِّهِمْ قَالَ الْكَافِرُونَ إِنَّ هَذَا
لَسِحْرٌ مُبِينٌ ۚ إِنَّ رَبَّكُمْ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ يُدَبِّرُ الْأُمُورَ مَا مِنْ شَيْعٍ
إِلَّا آمِنَ بَعْدَ آذَانِهِ ۚ ذَلِكَ كُنْهٌ رَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوهُ أَقْلًا
تَذَكَّرُونَ ۚ ۝ إِلَهُكُمْ جَمِيعًا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا إِنَّهُ
يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ لِيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
بِالْقِسْطِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ شَرَابٌ مِنْ حَمِيمٍ وَعَذَابٌ
أَلِيمٌ مِمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ ۚ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ الشَّمْسُ
ضِيَاءً وَالْقَمَرَ نُورًا وَقَدَرَهُ مَنَازِلَ لِيَعْلَمُوا عِددَ السِّنِينَ
وَالْحِسَابَ مَا خَلَقَ ذَلِكَ إِلَّا بِالْحَقِّ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ
لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ۚ ۝ إِنَّ فِي آخِثَاتِ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَمَا خَلَقَ
اللَّهُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ۚ ۝

- دەرەوهی ڕۆژێک یان دوو ڕۆژ ڕۆشتین، ئنجا پیغمبەر (ﷺ) فەرمووی: ئێستا راتان چیه؟
وتمان: ئەو پیغمبەری خوا، هیچ تواناو هێزێکمان نییه لەکوشتاری ئەوانەدا، ئێمە بۆ
کاروانەکە هاتینە دەرەوه لەشاری (مەدینە). (مقداد) هەڵبەداوە وتی: ئێوه وەک گوتهی گەل و
نەتەوهی (موسی) مەلین: «فَاذْهَبْ أَنتَ وَرَبُّكَ فَقَابِلَا إِلَّا هَاهُنَا قَاعِلُونَ». پاشان پەرەردگار
نایەتی: «كَمَا أَغْرَجَكَ رَبُّكَ مِنْ تَحْتِ الْبَحْرِ وَأَنْ قَرِيفًا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ لَكَارِفُونَ» ی دابەزاند.
هەو دابەزینی نایەتی (۹): «إِذْ تَسْتَفِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَلِي مُؤْمِنٌ بِاللَّهِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ» نایەتەکە:
(ترمذی) لە (عەسی کوری) (خطاب) هەو دەگێرتەوه. نایەتی: لە ڕۆژی (بەردا) پیغمبەری
خوا (ﷺ) تەماشای موشریکەکانی کردو بێنی هەزار کەس دەبن و هەو لەنیشی سێ سەدو چەند
هەرەملێکن، شەرجا ڕووی کردە (قبلة) بۆ دەستی بێند کردەوهی بانگی پەرەردگارەکی کرد:
پەرەردگار ئەو بێلێنە پیت دابوو بۆم بەینە دی، خۆیەکیان گەڕیتوو شەم تاقمە تیاچیت
ئەوا جارێکی دی لەسەر زەوی دا ناپەرستیت. ئنجا بەردەوام بانگی پەرەردگاری دەکردو
دەستی بەرزدەکردەوه ڕوو (قبلة) هەتا عەباکە لەسەر شانی پێڕۆزی کۆتە خوارەوه، پاشان
حەزەرتی (ابوبکر) هاتو عەباکە هەلگرتەوه دایەوه بەسەر شانی داو باوەشی پێداکردو وتی:
ئەو فرستادە پەرەردگار بەسە بانگکردنی پەرەردگارەکە، بەراستی ئەو یەمانە ی بنیادای
بۆت بەجی دەگەییشت، ئنجا نایەتی: «إِذْ تَسْتَفِثُونَ رَبَّكُمْ فَاسْتَجَابَ لَكُمْ أَلِي مُؤْمِنٌ بِاللَّهِ مِنَ الْمَلَائِكَةِ
مُزْدَلِفِينَ» دابەزی پەرەردگار بەفریشتەکانی کۆمەکی کردن.

سوورەتی (یونس) جزمی (۱۱)

سُورَةُ يُوسُفَ

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

[۷] ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا جُونُ﴾: ئومىدى پىناكەن.
﴿اَطْمَانُوا بِهَا﴾: دۇنيا بون بەزىانى دىنا.
(هەموو توانايان لەدەورى
خوشى يەكانى دىنا گىرا).
[۸] ﴿مَأْوَاهُمْ﴾: بارەگاو جىنشىنيان.
[۱۰] ﴿دَعَاوَاهُمْ﴾: دوعاو نزاىان.
[۱۱] ﴿لَقَضَى إِلَهُهُمْ﴾: ئەوا تىادەچون.
﴿طَفَاهُمْ﴾: سەنور شكاندىان (لەبى
باوەرىدا). ﴿يَعْمَهُونَ﴾: كۆزايان
دادىت. [۱۲] ﴿مَسَّ﴾: تووشى
بىت. ﴿الضَّرَّ﴾: زيان. ﴿دَعَا لِحَبِيهِ﴾: بۆ
پال پشت و فرىاكەرتنى. ﴿مَرَّ﴾:
دىسان بەردەوام دەيتەوه لەسەر
حالى يەكەمجارى. [۱۳] ﴿الْقُرُونِ﴾:
سەدەكانى پىشسور (نەتەوهكان).
[۱۴] ﴿حَالَتُفٍ﴾: جىنشىن لەسەر
زەوىدا. (پاش تىابردنى خەلكى ئەو
چەرخانەى پىشور).

* پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفرمۆت: ((مەركات رۆلەى بەندەيك مرد خواى گەرە بەفرىشتەكانى
دەفرمۆت: رۆحى رۆلەى بەندەكەمتان كىشا، ئەوانىش دەلێن: بەلى، پەرەردگار دەفرمۆت:
گىيانى خۆشەويستى مەناوتان كىشا، فرىشتەكانىش دەلێن: بەلى، ئنجا پەرەردگار
دەفرمۆت: ئەى بەندەكەم چى وت؟ دەفرموون: سوپاس و شوكرى كردو گەرايەوه بۆلاى تۆ،
ئنجا خواى گەرە دەفرمۆت: ((مالىك لەبەهشتدا بۆ بەندەكەم دروست بكەن ناوى بىن مالى
سوپاسگوزارى)).
* پىغەمبەرى خوا (ﷺ) دەفرمۆت: ((دوعا لەخوتان و مندال و تياچوونى مال و سامانقان مەكەن
نەبادا بكويتە ئەوساتەوه كەخواى گەرە دوعاى تيا و مەردەگرى و قبولى دەكات)).
[اخرجه الترمذى وقال حديث حسن].

هوى دابەزىنى ئابەلى (۱۷): ﴿وَمَا رَمَيْتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾: ئىلەكەكە:
- (حاكم) لە (سعيدى) كۆپى (مسب) مەوه، ئەويش لەباو كىيەوه دەگىرەتەوه، دەلێت: (ابى) كۆپى
(خلف) شالۆى مينا بۆ پىغەمبەر (ﷺ) و هاوێلان رىگەياندا نزىك بىتەمو، (مصعب) كۆپى
(عمير) بەرمنگارى بوو، بەلام پىغەمبەرى خوا (ﷺ) خۆى كۆنكى دۆزىوه لەنىوان گەروى
(ابى) و ئەو زۆرىيەى پۆشى بوو، بەهەركەى برىندارىكرد، ئنجا (ابى) لەسەر ئەسپەكەى -

[۱۵] ﴿مَا يَكُونُ لِي﴾: هرگز شستی و

نابیت و روئادات بیکم. [۱۶] ﴿لَا

أَدْرَاكُمْ بِهِ﴾: پی پی رانده گه یاندن. ﴿لَيْسَتْ

فِيكُمْ﴾: لهنا و تاندا بووم.

[۱۸] ﴿يَعْبُدُونَ﴾: ده پیرستن (بریتیه

له نزیك بوونهوه لهو خواگه لانه به نوزو

به ندایه تی دیکه). ﴿اتَّبِعُون﴾: نایا پی ی

پانده گه یمن.

- کوه خواروه، خوینیش له برینه کی

نمات، به لام پراسوویه کی شکاو

بویمه کی لیوهمات، هاو له کانی شی و تیان:

بوچی ناوا پهکت کوه، حق ته نها

برینداریه کی سووکه هیچی تر، شویش

باسی شو فرمودیه ی پیغه مبره ی کرد

کها (محمد) و تویه تی: من (ابی) ده کوئم،

نجا وتی: سویند بیت بهوکه سی گیانی

منی به ده سته، نه گهر شو سازاره ی رووی

له من کردووه رووی له خملکی (ذی

المجان بگردایه هموو دمردن و گیانیان

ده سپارد، پاشان (ابی) پیش شهوی

ی دابه زاند.

بگاته وه (مکه) مرد: خوی گوره ش نایه تی: ﴿وَمَا رَمَيْتُ إِذْ رَمَيْتُ وَلَكِنَّ اللَّهَ

ی دابه زاند. [مرسل مو] (اسناد) هکی باشه، به لام (غریب) ه. به لام شهوی

مه شهوره روژی (بدر) هاو ته خواروه. (ابن جریر) و (ابن بی حاتم) و (طبرانی) له (حکیم) ی کوپی

(حزام) مو ده گنیزته وه، ده لیت: روژی غه زوی (بدر) گویمان له دهنگیک بوو لهاسمانه وه

دابه زیه سه زهوی، وهک دهنگی ورده بهرد و ابوو بهویتنه نیو ته شتی که وه، پیغه مبره ی

خوداش (ع) ورده بهرد هکانی ه لگرت و ه لید، شهو بوو نیغه شکستمان خوارو و دوا رین

(مه بهستی بی باوهرانه)، پاشان نایه تی: ﴿وَمَا رَمَيْتُ إِذْ رَمَيْتُ﴾ ه دابه زی.

هو ی دابه زینی نایه تی (۱۹): ﴿إِنْ تَسْتَفِخُوا فَقَدْ جَاءَكُمْ الْفَتْحُ﴾ نایه ته که:

- (حاکم) له (عبد الله) ی کوپی (ثعلبه) ی کوپی (صفیر) مو ده گنیزته وه، ده لیت: شهوکه سی

دهستی پیکرد (ابو جهل) بوو: کاتی هردو هیزی باوهراران و بی باوهران بهیه گه یشتن وتی:

خوا به هرکام له نیغه بوته هو ی بچراندنی په یوه ندی خزمایه تی و، نایتنیکی سه یرو نه ناسراوی-

وَإِذَا تَنَادَوْا عَلَيْهِمْ «يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِيَ الْخُشْيَانُ لِقَاءَ أُنْتُمْ بِشُرَةِ أَنْفٍ عَرِضًا فَذَلِكُمْ فَلَمْ يَكُونُوا لَهُمْ نَصِيرًا» أَوْ يَدُلُّهُ قُلْ مَا يَكُونُ لِي أَنْ أُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقَائِي نَفْسِي إِنْ أُتِيعَ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي وَذُنُوبِي عَظِيمَةٌ ۚ قُلْ لَوْ شَاءَ اللَّهُ مَا تَلَوْتُمْ عَلَيْهِمْ قُرْآنًا وَلَا أَذْرَكُكُمْ بِهِ فَقَدْ لَبِثْتُ فِيكُمْ عُمُرًا مِنْ قَبْلِهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۚ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنِ اتَّخَذَ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا أَوْ كَذَّبَ بِآيَاتِهِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الْمَجْرِمُونَ ۚ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَبْصُرُهُمْ وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَؤُلَاءِ شَفَعُونَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتُشْرِكُونَ اللَّهُ يَمَّا لَا يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ وَمَا كَانَ لِلنَّاسِ إِلَّا أَمَةٌ وَاحِدَةٌ فَأَخْلَفُوا وَتَوَلَّوْا لَكَلِمَةٍ سَقَطَتْ مِنْ رَبِّكَ لَقُضِيَ بَيْنَهُمْ فِيمَا فِيهِ يَخْتَفُونَ ۚ وَيَقُولُونَ لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ إِنَّمَا الْغَيْبُ لِلَّهِ فَانْتَظِرُوا إِنِّي مَعَكُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرِينَ ۚ

[اسناد] هکی (صحيح) به لام (غریب) ه.

ناماژه میگرد بو گه روی و وتی: سهر پین، نه و جا نایه ته که ناز لبوو. (ابو لباب) ش وتی: میشتا قاجار له شه و نه جنگه، خود نه و نه لاندیه، زانیه خبانته کاردیه و له خوا و بیغومیه مکه.

الْحَقُّ وَالْحَقُّ

سورسور

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَدْعُوا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ اللَّهُ يُعِيدُهُمْ
الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُمْ فَأَنْ تَوْفُكُونَ ۚ قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكَائِكُمْ مَنْ يَهْدِي
إِلَى الْحَقِّ قُلْ اللَّهُ يَهْدِي لِلْحَقِّ أَفَمَنْ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ أَحَقُّ أَنْ
يُسَمَّى أَمِنْ لَا يَهْدِي إِلَّا أَنْ يَهْدِيَ مَا لَكَ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ۚ
وَمَا يَنْبَغُ أَكْثَرُهُمْ إِلَّا طَائِفَةٌ لَمْ يُغْنِ مِنَ الْحَقِّ شَيْئًا إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِمَا يَفْعَلُونَ ۚ وَمَا كَانَ هَذَا الْقُرْآنُ أَنْ يُفْتَرَى مِنْ دُونِ
اللَّهِ وَلَكِنْ تَصْدِيقُ الَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَتَفْصِيلُ الْكِتَابِ لَا رَيْبَ
فِيهِ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ أَمْ يَقُولُونَ افْتَرَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ
مِثْلِهِ وَادْعُوا مَنْ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۚ
بَلْ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كَذِبًا مُبِينًا وَلَمَّا يَأْتِهِمْ تَاوِيلُهَا كَذَلِكَ كَذَبَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْظِرْ كَيْفَ كَانَتْ عَقِيبَةُ الظَّالِمِينَ ۚ
وَمِنْهُمْ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمِنْهُمْ مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهِ وَرَبُّكَ أَعْلَمُ
بِالْمُفْسِدِينَ ۚ وَإِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لِي عَمَلٍ وَلَكُمْ عَمَلُكُمْ
أَسْمُرُ بَعْثُوكُمْ وَإِنَّمَا أَعْمَلُ وَأَنَا بَرِيءٌ مِمَّا تَعْمَلُونَ ۚ وَاللَّهُ وَمِنْهُمْ
يَسْمَعُونَ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَسْمَعُ أَلَمْ تُسْمِعْ وَلَوْ كَانُوا لَا يَعْقِلُونَ ۚ

[۳۴] ﴿فَأَنى تَوْفُكُونَ﴾: ئىدى چوڭ
لادى دەن ۱۹. [۳۵] ﴿لَا يَهْدِي﴾: رىنمونى
ناكرىت. ﴿تَحْكُمُونَ﴾: قىرمان دەردەكەن.
[۳۷] ﴿أَنْ يَفْتَرَى﴾: دروست بىرىۋ
هەلبەستىت. ﴿تَفْصِيلُ الْكِتَابِ﴾:
روونكر دىنەمەى ئەوشىستانەى
كەلەكتىبەكانى پىششودا ساتوۋە
لەبىروباۋەر شەرىعت و خەلال و
خەرام و قەرزو حوكمەكان.
[۳۸] ﴿افْتَرَاهُ﴾: دروستى كردو هەلى
بەست. [۳۹] ﴿تَاوِيلُهُ﴾: رافەكردن و
دەرنجامى دواى.

- اللّٰهُ وَالرُّسُلُ ھى دابەزاند. [غریب] ھو
(سند و درىزەى دەقەكە سەرنج و تىبىنى
لەسەر).

(ابن جریس) لە (سدى) ھو دەگىزىتە ھو،
دەللىت: گوى بىستى قەسەكانى پىفەمەرى
خو دەبوون و دواتر با ھەيان دەكردو ئەم
باس و خواسە دەگەشت بەموشرىكەكان،

ئىنجا ئایەت لەسەر ئەمە دابەزى.

ھۆى دابەزىنى ئایەت (۳۰): ﴿وَأَذِّنْكُمْ بِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾: ئایەتەكە:

- (ابن ابى حاتم) لە (ابن عباس) ھو دەگىزىتە ھو، دەللىت: ھەندىك لە (قىرىش) بەكان و رۆزدارانى
سەرچەم ھۆزەكان، كۆبوونە ھو بۆ ھەمەى بچن بۆ (دار الندوة)، بەلام (ابلىس) رىگەى لىگرتن
لەشە ھەمەى رىش سەپى بەكى بەوقاردا، كاتىك بىنەيان و تىان: تۆ كىنەت؟ ئەویش وتى: مەن رىش
سەپى بەكى خەلكى (نەجەم) ھو، ھەوالى كۆبوونە ھەمەى ئىنوم بىست و وىستە نامادەبىم، و ابزانە
راوئامۆزگارى مەشە جىگەم رىبەك بگىزىت بۆتان، ئەوئىش بەدلىنەى بە ھەمەى و تىان: بەلى؛
بەفرمە. ئىنجا لەگەلەيان ھاتە دەرمەمە وتى: راوتەگىزىك بەكەن لەبەرەى چارەنووسى ئەو پىيامو،
بەكەك لەنامادەبووان ھەستە وتى: بەكۆت و بەند بىبەستە ھەمەى ھەتتا تىادەجىت بەچەشنى شاعىر
بۆزئانى ھەم (زەھىر) (نابە) ئەویش بەكەكە ھەم ئەوان، (ابلىس) ئەمەفەت لىكرە ھەلەدەى ھەم
وتى: ئەخىر! سۆيىدەى بەخو ئەم راپە پەسەند ئەى، لەزىندان و بەندىخانەكەى چاوسا ھەم
جاسوسىك دەدۆزىتە ھەمەى دەنیرىت بۆلاى ھەمەلەكانى، ئەوسا پەلامارتان دەدەن و ئازادى دەكەن
لەچىنگەتان، ئىتر دەستەلاتان بەسەریاندا ئاشكەت، دلىناش نەم ھەمەى بتوان بەنەمە و ئاسایش
لەولاتى خۆتان دابەشەن، بۆیە و اباشە بەدەى راوئامۆزىكى تەردا بەگەزىن. بەكەكى دىكە
لەنامادەبووان وتى: لەم ولاتە شارەدەرى بەكەن و بىروھۆشان قوتار بەكەن لە كىشەنەى -

(واته بهو سهیرکردنه نیشانه‌کانی
بیغه‌مه‌رایه‌تی له‌تۆدا دیاری ده‌کات).

۴۶ ﴿شہید﴾: چاودیرو پاریزرو زاناو
 ۴۷ ﴿قضى بينهم بالقسط﴾:

فرمانداری کرد به دادپسرووری
لنهتواناندا. [۵۰] «ارایم»: مه به ست

پسے ٹوہیہ: پیم بلین؛ ناگادارم
بکھن ﴿بیاتاً﴾: شہو. [۵۱] ﴿الآن﴾:

نَیْسَتَا (بِرَوَا دِهْمِیْنَن بِهَرُوْدَانِی).
[۵۲] ﴿عَذَابُ الْخَالِدِ﴾: نَهْ شَكَمَنْجَهو

نَازارو سَزای هَما هَما تایی.
[۵۳] ﴿يَسْتَبْنُونَكَ﴾: داوات فی دِه کهن.

﴿آي﴾: بەلى. ﴿مُعْجِزِينَ﴾: ھەلھاتىن يا قوتارىيۇن لەھەردىگار.

- بۆي خولساندورون، گەريٲٲو لەناوتاندا
نەمىنىت دلىام لەهوى زىياني
دورده كەريٲهوى لىقان، (ابلىس) لىزهشدا
هەلىدايەوتى: بەخوا ئەمەش راوتگىرى

گونجاووشياو نىيە، باشە ئىۋە دىقەتتى تامو چىڭزى قىسەكانىتان ئەداۋە، يان نازانن چ زىمان رىۋانىكە و چۆن داتن كەمەندكىش دەكات بەلاى خۇيىدا، بەخۋايە گەرىتو شىتى وابىكەن ھەموو خەرب لەدەۋورى گەرد دەپنەمو رۇكىيان دەخات لەدۇتاتان و لەم شارە بەدەرتان دەخەن و رىزدارەكانتاتن يەك لەدۋايەك دەكوڭن، ھەموو بەيەك دەنگ گوتيان: بەخۋا راست دەكات، باپايەكى تەردۇزىنەۋە. لەناكاۋ (ابوجەل) سىنگى دەپەرپاندو وتى: سۈيىندىت بەخۋا رايەكە ھەيە بېرواناكەم ھىچ كەستان پەي بردىت پىيى و رىتان ئى كەوتىت، منىش بەتەنھا لەپايە زىياتر بەدى ناكەم، بەسەرسامى يەۋە وتيان: بلى بابازانن ئەۋرايە چىيە ئەي (ابا حكەم)؟ وتى: لەمەر (ھۆزىك) لاۋىكى گورج و گۆلۈ بەھىز ھەنېزىرن و، شەمشىر ئىكەن بۇدەنە دەست و بەيەك چار بەن بەسەر (مەھمۇد) داۋ لەت و پەتى بىكەن، ئىۋجا خۇيەكەي لەنىۋ ھۆزەكاندا دابەش دەيت، بېرواناكەم (بىنى ھاشەم) بىتوانن دۇلەتتى ھەموو (قىرىش) بىكەن، ھەركات (بىنى ھاشەم) لاۋازى تواناى خۇيان لەئانائى تواناى سەراپاى ھۆزەكانى (قىرىش) بۇ دەركەوت بەۋە رازى دەبن خۇينى (مەھمۇد) ۋەرىگىن و بەمەش سەرفراز دەبن و زىگارمان دەيت. (ابلىس) نەفەرت لىكراۋ كەلەشنىۋەي رىش سىپىيەكى (نەجىدى) دابو وتى: بەخۋايە ئا ئەمە باشتىن راۋ بۇچۈنە، قىسە ئىم لاۋە باشتىن رايەى وانازانم لەمە باشتە مەيت. ھەمووشىيان لەسەر ئى رايە كۆيۈنەۋە -

وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْظُرُ إِلَيْكَ أَفَأَنْتَ تَهْدِي الْعُمْىٰ وَلَوْ كَانُوا لَا يَبْصُرُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ اللَّهَ لَا يُظْلِمُ النَّاسَ شَيْئًا وَلَكِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ ظَالِمُونَ ﴿١٧﴾ وَيَوْمَ يُحْشَرُهُمْ كُلٌّ تُرْبَتُهُمْ إِلَىٰ سَاعَةِ مِّنَ النَّهَارِ يَتَعَارَفُونَ بَيْنَهُمْ قَدْ خَبِرَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِلِقَاءِ اللَّهِ وَمَا كَانُوا مُهْتَدِينَ ﴿١٨﴾ وَإِمْرَأَتُكَ بَعْضُ الَّذِي يَبْغُونَ أَوَلَمْ تَكُن مِّنْهُمْ قَالِ إِنَّمَا تَعْبَهُمُ ثُمَّ اللَّهُ شَهِيدٌ عَلَىٰ مَا يَفْعَلُونَ ﴿١٩﴾ وَلِكُلِّ أَفْوَءٍ رَّسُولٌ وَإِذَا حُكِمَ رُسُلُهُمْ قُضِيَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٢٠﴾ وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿٢١﴾ قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي ضَرًّا وَلَا نَفْعًا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَمَلٌ وَإِذَا جَاءَ أَمْلُهُمْ فَلَا يَسْتَجِيرُونَ ﴿٢٢﴾ قُلْ أَرَأَيْتُمْ أَنُكُم عَذَابَ بَيْتًا أَوْ نَهَارًا مَا يَسْتَعْجِلُ مِنْهُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ إِذَا مَا وَقَعَ أَمْرٌ بِهِ لَأَنَّكُمْ وَفَدَّ كُفْرُكُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٤﴾ ثُمَّ قِيلَ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ادْعُوا عَذَابَ الْغُلَّةِ هَلْ خَرَجْتُمْ إِنَّمَا كُنتُمْ تَكْسِبُونَ ﴿٢٥﴾ وَتَسْتَعْجِلُونَ ﴿٢٦﴾ أَحَقُّ هُمْ قُلًّا وَرَفِيًّا لَّيْسَ بِهِ لَحِقٌ وَوَأَسَاسُهُمْ مَّعْجِرُونَ ﴿٢٧﴾

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۵۴] ﴿أَسْرِ﴾: پنهانی و شاردنمه.
 ﴿الدَّامِیة﴾: غم و داخ همکنیشان.
 [۵۹] ﴿أَرِیْهِمْ﴾: پیغم را بگمیهن و
 ناگادارم بگمیه. ﴿تَفْتَرُونَ﴾: دروغ
 دهکن. [۶۱] ﴿فِی سُلُكٍ﴾: کاریکی گرنگ
 کموا گرنگیهکی زوری پی بدریت.
 ﴿تَفِیضُونَ فِیْهِ﴾: ملی پیدا بگم.
 ﴿یَعْرِضُونَ﴾: ون ده بیئت و دور
 دهکویتقمه. ﴿مُنْقَلَدٌ ذُرَّةً﴾: به نه ندازهی
 کیخی وردترین و بچو و کترین گمردیه.
 ﴿کِتَابٌ مِّبِینٌ﴾: بریتیه لهو لا پرهیهی
 هموو شتیکی تیذا تو مارکراوه.

* له (مالك) ی کوی (نصله) وه
 ده گنر نه وه ﴿ده فرمویت﴾: هاتم بؤ
 خرمست پیغم مبری خوا ﴿و جل و
 بر گنکی چلکن و پیسم له بر دابو، پی
 وتم: ((مال و سامانت همیه؟)) وتم: بهئی.
 فرموی: ((مالی جیت همیه؟)) وتم: هموو
 شتیك ! خوشتر و کویله و نسیپ و مهر
 مالآ. فرموی: ((نه گم خوی گموره

وَلَوْ أَنَّ لِكُلِّ قَوْمٍ ظُلُمَاتٌ مِّمَّا فِی الْأَرْضِ لَافْتَدَتْ بِهِ. وَأَسْرِوا
 النَّفْسَ لِمَآ رَأَوْا الْعَذَابَ وَفُضُوا بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَهُمْ
 لَا یُظْلَمُونَ ﴿۵۴﴾ أَلَا إِنَّا نَحْنُ الْغَنِيُّ وَالْأَرْضُ أَلَّا إِنَّا
 وَعَدَ اللَّهُ حَقَّ وَعْدِهِ وَلَئِنْ أَكْثَرَهُمْ لَا یَعْلَمُونَ ﴿۵۵﴾ هُوَ یُبِیِّنُ
 وَیُخْفِی أَمْرًا یَتَأْتِی النَّاسَ قَدْ جَاءَ نَكْمٌ مُّوعَدَةٌ
 مِّن رَّبِّكَ وَشَفَاعَةُ الْبُشَدُورِ وَهَدَىٰ وَرَحْمَةً لِّلْمُؤْمِنِیْنَ ﴿۵۶﴾ قُلْ یُفْضِلُ اللَّهُ وَرَحْمَتَهُ فِیْ ذَٰلِكَ فَلَیْسَ خَوْفٌ هُوَ خَیْرٌ مِّمَّا
 یُجْمَعُونَ ﴿۵۷﴾ قُلْ أَرَأَیْتُمْ مَّا أُنْزِلَ لَكُم مِّن رَّبِّی
 فَجَعَلَتْهُ مِنَّا حَرَامًا وَحَلَالَ قُلْ اللَّهُ أَزْوَاجُ لَكُم أَرَأَیْتُمْ
 تَقْرَؤُونَ ﴿۵۸﴾ وَمَا ظَنُّ الذِّیْنَ یَقْرَءُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ
 یَوْمَ الْقِیَمَةِ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِنْ أَكْثَرُهُمْ
 لَا یَشْكُرُونَ ﴿۵۹﴾ وَمَا تَكُونُ فِی شَأْنٍ وَمَا تَتْلُوا مِنْ قُرْآنٍ
 وَلَا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ إِلَّا كُنَّا عَلَیْكُمْ شُهُودًا إِذْ تُفِیضُونَ
 فِیهِ وَمَا تَرْجَبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِّثْقَالِ ذَرَّةٍ فِی الْأَرْضِ وَلَا فِی
 السَّمَآءِ وَلَا أَصْغَرُ مِنْ ذَٰلِكَ وَلَا أَكْبَرُ إِلَّا فِی كِتَابٍ مُّبِیْنٍ ﴿۶۰﴾

مال و سامانی پیدایت نوا با شوینهواری نهو نیعمهت و بهخششه ده ریگمویت. ((وخرجه الامام احمد)).
 -ریگموتن له سر جی به جی کردنی. پاشان (جبریل) هات بؤ خرمستی پیغم مبری ﴿و فرمائی
 پیکرد له جیگه خویدا نه بیئت و ماله کی به جی به بیلیت و پیلانه کی قورمیشی بؤ و الا کرد،
 پیغم مبری خواش ﴿لشوین و جیگه خوی نه مایه وه، نه وشوه ماله کی به جی میشت،
 پرموردگاریش ریگه کوی کردنی پیداو دواتر له شاری (مهدینه) باسی نهو نیعمهتهی خوی کرد
 به نایهتی: ﴿وَإِذَا يَمْكُرُ بِكَ الْإِنْسَانُ كَفَرًا﴾.
 هوی دهمزینی نیهتی (۳۱): ﴿وَإِذَا ثَلَّىٰ عَلَيْهِمْ آيَاتُنَا﴾: نیهته که:

- (ابن جریر) له (سعید) ی کوی (جبر) وه ده گنر نه وه، ده لیئت: پیغم مبری خوا ﴿لشوی
 غمزهی (بدر) له سر خؤ دوی ده ستگیر کردنی هریه که له (عقیه) ی کوی (ابی معیط) و
 (طعمیه) ی کوی (عدی) ی کوی (حارث) ی کوی، (مقداد) یش (نضر) یه سر کردبو، کاتیک
 پیغم مبری ﴿فرمائی پیداو (نضر) بکوزیت وتی: نهی پیغم مبری خوا ﴿خؤم نه سیرم کردوه،
 پیغم مبری خواش ﴿فرموی: (نکولی و بهر بهرچی کتنبه کی خوا ده داتوه و پلارو توانجی
 فی ده گرنیت). ثنجا (سعید) وتی: سه بارت به (نضر) نهو نایهته هاته خوارمه: ﴿وَإِذَا ثَلَّىٰ عَلَيْهِمْ
 آيَاتُنَا قَالُوا قَدْ سَمِعْنَا لَوْ نَشَاءُ لَقُلْنَا مِثْلَ هَٰذَا إِن هَٰذَا إِلَّا أَصَاوِرُ الْأَوَّلِ﴾: نایهته که.

[٦٢] ﴿أُولَئِكَ سَاءَ اللَّهُ﴾: نه وإنه

ئەمە كەدار بوون بۇ خەلای گەورە
بە گوی پرایەلی، پەرەردە گاریش
بە پشت گیری و ری خەوش كەردن و
یارمەتی دان. [۶۴] ﴿لَا تَبْدِيلَ﴾: هیچ
گۆپانكارىه كى تیدا نی.هە. ﴿لَكَلِمَاتِ
اللَّهِ﴾: بۇ پەیمان و تەهی خوا.

﴿الفر﴾: بردنوهو به دست هینان.

[۶۵] ﴿العزّة﴾: هيّزو تواناو سهرکه و تن.

[۶۶] ﴿الظَّنُّ﴾: الْخُرُودُ مَا يَهْبَسُ يَنْبُي

ئەو خەيالە بە كەھيچ راستىيەكى نىيە.

﴿يُخْرِصُونَ﴾: وادهزان و هیهو

زانیار یہ کیان فیہ۔ [۶۷] ﴿تسکون﴾

فِيهِ: مَهْمَا تَقْبِلَا هُنُورًا أَرَامَ بَيْنَ.

[۶۸] ﴿مَلِكًا﴾ لَطَانٌ: به لگو و نشانه.

[۶۹] ﴿لَا يَفْلَحُونَ﴾: قوتار دھریاز ناسن.

[۷۰] ﴿مَنَعَكَ﴾ شمعك یاں جنٹ و درگرتن

لہشتیہ.

الْآيَاتِ أُولَآئِكَ اللَّهُ لَأَحْوَفُ عَلَيْهِمْ وَلَا هُمْ يَحْزَنُونَ
الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ١٧ لَهُمُ الْبُشْرَى
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ لَا يَتَوَلَّىٰ لِكُفْرَانِهِمُ اللَّهُ
ذَٰلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظِيمُ ١٨ وَلَا يَحْزَنُكَ قَوْلُهُمْ إِنَّ
الْعِزَّةَ لِلَّهِ جَمِيعًا هُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ١٩ الْآيَاتِ لِلَّهِ
مَنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَتَّبِعُ الَّذِينَ
يَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ شُرَكَاءُ إِنْ يَسْتَعِثُّوا إِلَّا
الْفُلْكَ وَإِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ ٢٠ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
الَّيْلَ لَتَكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنْ فِي ذَٰلِكَ
لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَسْمَعُونَ ٢١ قَالُوا اتَّخَذَ اللَّهُ وَلَدًا
سُبْحَنَهُ هُوَ الْعَزِيزُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ
إِنْ عِنْدَكُمْ مِنْ شَأْنٍ فَاسْأَلُوا آلَ نَعْمَانَ عَلَى اللَّهِ مَا
لَا تَقْلَقُونَ ٢٢ قُلِ الْبَرِّ يَصْعَدُونَ عَلَى اللَّهِ الْكُذُوبَ
لَا يَقْبَلُونَهَا ٢٣ مَنَعَ فِي الذِّكْرِ إِسْمَاعِيلُ إِذْ سَأَلَ عَنْهُمُ
مَتَّعَهُمُ الْعَذَابَ الشَّدِيدَ بِمَا كَانُوا يَكْفُرُونَ ٢٤

* پیغمبرِ خَوا (ﷺ) دہلم رویت: ((لَمَّا نَبَوُا نَهْ تَوَهْ کَانِی پِیْشُو دَا خَه لَکِی ثِلْهَامْدَار هَم بَوُون، لَکَر لَمَّا نَبَوُ نَهْ تَوَهْ کَی مَنْدَا هَم بِنْت نَمَا (عمره)).)) [متفق علیہ].

* پیانو کی پیش وستی: تھی پیغمبر مہرؐ کی خواہش (۱۱۱) کی دوست و وہی پسر و مردگارہ؟ فرمودی: (لہوائی کاتی در مدد کھن بیر خوات دہ خنہ)۔ (اخراجہ البزار)۔

هوای دایمزمینی نایبتمی (۳۲): ﴿وَإِذْ قَالُوا اللَّهُمَّ نَبِيتُكَ﴾:

— (ابن جریر) له (سعید) ی کوپی (جیپ) موه دوگړې پتموه، دولت: هم نایه ته سهاره به (نصر) ی کوپی (حارث) دانه ی.

- (بخاری) له (انس) موه دمگیریتتهوه، دملیت: (ابوجهل) ی کوپی (هشام) وتی: خواجه گهر شهوه
سهق و راستی به شهوا لهاسمانهوه بهردمهبارنگان بکه یان سزاو خهشمیکمان بهسره داببارینه،
فنجنا ثایته: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ وَأَنْتَ لِيَهْمُ﴾ نازلیوو. (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) موه
دمگیریتتهوه، دملیت: موشریکهکان تهوافیان دموکړه بهدموری کهعبه (بیت) دداو دیانوت: لیمان
خوشببه، خوای گورمش ثایته: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ لِيُعَذِّبَهُمْ﴾ (ابن جریر) له (یزید) ی
کوپی (رومان) و (محمد) ی کوپی (قیس) موه دمگیریتتهوه، دملیت: (قریش) یهکان لهسینوان
خوایاندا ویتان: خوا ریزی له (محمد) گرتووهو هملی بزاردووه لهسینواناندا، بهدم شه قسانهوه
ویتان: ﴿اللَّهُمَّ إِنْ كَانَ هَذَا هُوَ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِكَ فَأَنْظِرْ عَلَيْنَا حِرَاجَةَ مِنَ السَّمَاءِ﴾. یق ښواری شه روژه =

سورہتی (یونس) جزئی (۱۱)

سورہ یونس

مَزَلَّةٌ مِّنْ عَذَابِ رَبِّكَ

[۷۱] ﴿يَا أَيُّهَا الْمَلَأُوا الْأُبُورَ﴾: مہوالو سرگزشتہ.
 ﴿كِرْ عَلَيْكُمْ﴾: قورس و گران بوو
 به لاتانہوہ. ﴿مَقَامِي﴾: مانہوہم
 لہ نیوانقاندا. ﴿فَاجْعُوا أَمْرَكُمْ﴾: سورین
 لہ سسر زیان و تیا بردنہ. ﴿غَمَّةٌ﴾:
 تنگو و شاراوہ. ﴿اقْضُوا إِلَيَّ﴾: نہو شہرو
 تہگیرہی کردتان لہ درم (جی بہ جی
 بکنہ). ﴿لَا تَنْظُرُونَ﴾: پشت گوی
 مہخن. [۷۲] ﴿تَوَلَّيْتُمْ﴾: پشتتان
 مہلکرد. ﴿اجْعَلُوا﴾: پاداشت.
 [۷۳] ﴿خَلَّافٌ﴾: لہ شوینی ثوانہ
 نیشتہ جی دہبن کہ خنکان و غہرق
 بوون. [۷۴] ﴿بَعَثْنَا﴾: ناردمان. ﴿نَطْبَعُ﴾:
 موزی دہکین. [۷۵] ﴿مَلَكُهُ﴾: ریش
 سپی و دم راستی نہتہوہ. [۷۶] ﴿سَحَرُ﴾:
 مبین. چاوبہستیکی ناشکرایہ
 کہہ موو کہس دہزانیست.
 [۷۸] ﴿لَتَلْقَيْنَا﴾: تا دورمان بخیتہوہو

﴿وَأَقْلَعَتْ عَلَيْهِمْ يَأْسَهُمْ﴾: اذ قال لقومہ یقومہ ان کان کبر علیکم
 مَقَامِي وَتَذَكَّرِي بِنَايَاتِ اللَّهِ فَقَلَّ اللَّهُ تَوَكَّلْتُ فَاجْعُوا
 أَمْرَكُمْ وَشَرَّكُمْ ثُمَّ لَا يَكُنْ أَمْرُكُمْ عَلَيْكُمْ غَمَةً ثُمَّ اقْضُوا
 إِلَيَّ وَلَا تَنْظُرُونَ ﴿٧٢﴾ فَإِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَمَا سَأَلْتُكُمْ مِنْ أَجْرٍ إِنْ
 أَجَرْتُمْ إِلَيَّ اللَّهُ وَأَمَرْتُ أَنْ أَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٧٣﴾
 فَكَذَّبُوهُ فَجَعَلْنَاهُ مِنْ مَعْنَةٍ فِي الْفَلَكِ وَجَعَلْنَاهُمْ خُلَفَاءَ
 وَأَعْرَفْنَا الَّذِينَ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَكَبِّرِينَ
 ﴿٧٤﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَأَمَّا يَأْتِيَنَّ
 فَمَا كَانُوا لِيُؤْمِنُوا بِمَا كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذَلِكَ نَطْبَعُ عَلَى قُلُوبِ
 الْمُعْتَدِينَ ﴿٧٥﴾ ثُمَّ بَعَثْنَا مِنْ بَعْدِهِم مُّوسَى وَهَارُونَ إِلَى
 فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا مُّجْرِمِينَ ﴿٧٦﴾
 فَلَمَّا حَاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِندِنَا قَالُوا إِنَّ هَذَا لَيْسَ خَرِيقٌ ﴿٧٧﴾
 قَالَ مُوسَى أَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمَّا جَاءَكُمْ لَيْسَ خَرِيقًا وَلَا يُبْلَغُ
 السَّحَرُونَ ﴿٧٨﴾ قَالُوا أَجِئْنَا لِنُلْقِيَنَّكُمْ عَمَّا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آيَاتَنَا
 وَتَكُونَ لَكُمْ الْكِبَرِيَّاءُ فِي الْأَرْضِ وَمَا نَحْنُ لَكُمْ بِمُؤْمِنِينَ ﴿٧٩﴾

چہاشمان بکیت. ﴿الکریاء﴾: مہزنی مولکو دہستہلات.

پہشیمان بوونہوہ لہ قہسی خویان و وتیان: خواہہ داوای لیخوشبوونتی لی دہکین، خوای
 گہورہش نایہتی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَفِرُّونَ﴾ ہی ہمتا ﴿لَا يَغْلِبُونَ﴾ دابہزاند. ہمر (ابن
 جریر) لہ (ابن ابزی) ہوہ دہگیریتہوہ، دلہنت: پیغہمبہری خوا (ﷺ) لہ شاری (مہککہ) بوو، خوای
 گہورہ نایہتی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَفِرُّونَ﴾ ہی دابہزاند. تنجا کوجی کرد بو (مہدینہ) و لہویش
 نایہتی: ﴿وَمَا كَانَ اللَّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَهُمْ يَسْتَفِرُّونَ﴾ دابہزانی مہہست پی ہی نہو موسلمانانہ بوو
 کہلہ شاری (مہککہ) دا مابوونہوہ داوای لیخوشبوونیان دہکرد، کاتیک شوایش کوجیان کرد
 نایہتی: ﴿وَمَا لَهُمْ آلَا يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ﴾ دابہزی. پسرور دگار ریگہی دا بہ موسلمانہ کان لہتہی (مہککہ)
 بکن، نہمہش غہشو و سزایہک بوو بو موشریکہکان و بہلہتیان پی درابوو.
 ہوئی دابہزینی نایہتی (۳۵): ﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ إِلَّا مُكَاءٌ وَتَضَاعُفُ لَئِيْمَةُ مَكَّةَ﴾:
 (واحدی) لہ (ابن عمر) ہوہ دہگیریتہوہ، دلہنت: خہلکی بہ دہوری (کہعبہ) یا دہسوہانہوہ
 بہچہ پلہو فیکہ لیدان، ثم نایہتش لہ سہرئہوہ دابہزی. (ابن جریر) لہ (سعید) ہوہ دہگیریتہوہ،
 دلہنت: (قریش) نکوولیان دہکرد لہ سوہانہوہ پیغہمبہر (ﷺ) بہ دہوری (بیت) داو گالہہیان
 پیدہکرد بہ فیکہو چہ پلہریزان نہو رہفتارہیان دہنواند، ثم نایہتش لہ سہر نہو رووداوہ دابہزی.

[۷۹] ﴿عَلِمَ﴾: شاره‌زا له‌هونه‌ره که یدار.

[۸۰] ﴿الْقَوَا﴾: فریادی بدمن.

[۸۲] ﴿الْمُجْرِمُونَ﴾: سه‌رپیچی که رانی

خوای گه‌وره؛ نه‌وانه‌ی که گونا‌هو

تاوان ده‌که‌ن. [۸۳] ﴿يَفْتَنَهُم﴾: تاقی‌یان

بکاته‌هو و سزایان بدات. ﴿لَمَالٍ﴾: مال

الارض: زالبووه به‌سه‌ر خه‌لکی‌داو

سقه‌مو زولعیان لی ده‌کات. ﴿المُسْرِفِينَ﴾: المسرفین:

نه‌وانه‌ی شه‌رو خراپه ده‌که‌ن

به‌به‌رده‌وامی. [۸۴] ﴿تَوَكَّلْ﴾: تو کلسوا:

متمانه‌تان به‌خوا بیست و کاروباری

خوتانی پی‌بسیپین. ﴿مُسْلِمِينَ﴾: مسلمین:

ملکه‌چ و گوی‌رایه‌ل و دلسوز.

[۸۵] ﴿فَتَنَ﴾: هوی سزوا نه‌شکه‌نجه‌ی

نه‌وان. [۸۶] ﴿نَجَّاهُ﴾: نژگارو سه‌رفرازمان

بکه. [۸۷] ﴿تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا﴾: بیکه‌ن

به‌جینگه بو نه‌ته‌وه که‌تان. ﴿قَبِيلَهُ﴾: قبیله:

شوینی نویژ. [۸۸] ﴿أَطْمَسَ﴾: اطمس:

وَقَالَ فِرْعَوْنُ أَتَأْتُونِي بِكُلِّ سِحْرِ عَلِيمٍ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا جَاءَ السَّحَرَةُ
قَالَ لَهُمْ مُوسَىٰ أَلْقُوا مَا أَنْتُمْ مُلْكُونَ ﴿٨٠﴾ فَلَمَّا أَلْقَوْا قَالَ
مُوسَىٰ مَا جِئْتُمْ بِهِ السَّحَرُ إِنَّ اللَّهَ سَيُبْطِلُهُ إِنَّ اللَّهَ لَا يُصْلِحُ
عَمَلَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨١﴾ وَيَحْيَىٰ اللَّهُ الْحَقَّ بِكُلِّ مِثْقَلٍ وَلَا ذِكْرَ
الْمُجْرِمِينَ ﴿٨٢﴾ فَمَاءَ أَمْنٍ لِّمُوسَىٰ إِلَّا ذَرِيَّتَهُ مِّنْ قَوْمِهِ وَعَلَىٰ
خَوْفٍ مِّنْ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِمْ أَن يَفْتِنَهُمْ وَإِنَّ فِرْعَوْنَ لَمَالٍ
فِي الْأَرْضِ وَإِنَّهُ لَمِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٨٣﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ يَقَوْمِ إِن كُنتُمْ
ءَامِنْتُمْ بِاللَّهِ فَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا إِن كُنتُمْ مُّسْلِمِينَ ﴿٨٤﴾ فَقَالُوا عَلَى اللَّهِ
تَوَكَّلْنَا رَبَّنَا لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً لِّلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٨٥﴾ وَنَحْنَا
بِرَحْمَتِكَ مِنَ الْقَوْمِ الْكَافِرِينَ ﴿٨٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ مُوسَىٰ وَأَجِبه
أَن تَبَوَّءَ الْقَوْمَ كَمَا يَبْغُونَكَ وَأَتَّعَلُوا بِيُوتِكَ قَوْلَهُ
وَأَقْبِمُوا آلَ صَالِحٍ وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٧﴾ وَقَالَ مُوسَىٰ
رَبَّنَا إِنَّكَ ءَاتَيْتَ فِرْعَوْنَ وَمَلَئَهُ زِينَةً وَأَمْوَالًا فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا رَبَّنَا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِكَ رَبَّنَا اطْمِسْ عَلَىٰ أَمْوَالِهِمْ
وَأَشْدُدْ عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ فَلَا يُؤْمِنُوا حَتَّىٰ تَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٨٨﴾

بی‌فوتینه‌و تیا‌ی به‌ره. ﴿اشدد﴾: مؤزی بکه.

هوی دبه‌زینی نه‌یته‌ی (۳۶): ﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾: نه‌یته‌که:

— (ابن اسحاق) ده‌گپ‌یت‌ه‌وه، دملیت: کاتیک (قریش) له‌روژی (بدن) دا شکستیان هیناو که‌رانه‌وه بو

(مه‌که) (عبدالله) ی کوپی (ابی ربیع) و (عکرمه) ی کوپی (ابی جهل) و (صفوان) ی کوپی (ابی

امیه)، له‌گه‌ل چهند پیاوینکی کۆست که‌وتودا که‌باوک و که‌سوکاریان کۆژرابوو چوون بو لای

(ابو سفیان) و نه‌وانه‌ی خاوه‌ن باریبون له‌کاروانه‌که‌ی (ابو سفیان) داو و تیان: نه‌ی گرو‌هی

(قریش) (محمد) کۆستی خستوون و په‌ل و پۆی کردوون و دم راست و پیاو ما‌قولانی کوشتون،

بهم مال و سامانه کۆمه‌که‌مان بکه‌ن تا‌جیه‌نه‌گین له‌گه‌لیا سا‌به‌لکو بتوانین تۆله‌ی لی‌بکه‌ینه‌وه؛

(قریش) به‌کانش به‌گویی‌ان کردن و سه‌بارت به‌وان. و هک (ابن عباس) دملی: تاییته‌ی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ

كَفُورًا يُقْفَرُونَ أَمْوَالَهُمْ﴾: تا‌ه‌خ‌ش‌س‌رون دبه‌زای. (ابن ابی حاتم) له‌(حکم) ی کوپی (عتیبه) وه

ده‌گپ‌یت‌ه‌وه، دملیت: نه‌م تاییته‌ سه‌بارت به‌ (ابو سفیان) نازلبوو، چل مس‌قال نالتونی خه‌رج کرد

بو موش‌ریکه‌کان. (ابن جریر) یش له‌ (ابن ابزی) و (سعید) ی کوپی (جبر) وه ده‌گپ‌یت‌ه‌وه،

و تویانه: نه‌م تاییته‌ سه‌بارت به‌ (ابو سفیان) نازلبوو، که‌له‌ج‌نگی (احد) دا زیاتر له‌دو‌مه‌زار-

سوره نبي (يونس) جزوی (۱۱)

الزُّلُمَاتِ

مَجْرُؤَاتِ

[۸۹] ﴿دَعَوْتُكُمْ﴾: دعو اکاهی

همردو و گتان. (موسا و هارون) سه لای

خوایان بی بیت. ﴿فَاسْتَقِمْ﴾: جیگرو

چسپاوبن. ﴿لَاتَّبِعَنَّ﴾: مهیگر نه بر.

﴿سَبِيلَ﴾: ریگهی. [۹۰] ﴿بَغِیًّا﴾: ستم.

﴿عَدُوًّا﴾: ناهه قی و دوزنمایه تی.

﴿الْفَرْقَ﴾: ناو که سیک داپوشی و

سه رجهم ریگه کانی بی بگریخت تا

دهمرت. ﴿المسلمین﴾: ملکچه و گوی

رایسل؛ ﴿بِوَسْوَی﴾: که خواکاهی موسا

(د.خ) دهیویتی. [۹۱] ﴿الْآنَ﴾: فیستقا

(باوهی دهیغیتی). [۹۲] ﴿نَجِیًّا﴾:

جهسته که رزگار دهکین (دهیغینه

شوینیکی دیارو برچای). ﴿آیَةً﴾:

پهنو ناموزگاری. [۹۳] ﴿مَبْرَأَ صَدَقَ﴾:

شوین و جیگهی راست گویان (که باش

بوو و پیوی رازی بوون، نهو شوینهش

(فله ستم). [۹۴] ﴿الْكَافَ﴾: تورات و

نینجیل. ﴿الْمُتَرِینَ﴾: نهوانی گومانیان هیهو دوو دلن. [۹۵] ﴿حَقَّتْ عَلَیْهِمْ کَلِمَةُ رَبِّكَ﴾:

خوای گهوره به لینی داوه سزایان بدات. [۹۶] ﴿كُلَّ آيَةٍ﴾: به لگه و نیشانه یه کی

تماوا و بی گومان و دوو دلی.

* کاتیک پیغهمبری خوا (ﷺ) کچی کرد بی مدینه جوله که کانی شاری مدینه برورژو بوون

لرورژو (عاشورا، دا) پیغهمبری خوا (ﷺ) بی پرسین خاخو نهو رورژو چییه که تاییدا برورژوون؟

نهوانیش و تیان: نهو نهو رورژهی که خوای گهوره تاییدا (موسی) ی سرخست به سمر (فرعون) دا،

پیغهمبری خواش (ﷺ) فرموی به اواره کانی: ((نیوه له پیشترن بی (موسی) لهوان بیوه نیوهش

برورژو بن)). (اخرجه البخاری).

- کویلهی حبهشی به کری گرت بی کوشتر در پیغهمبری خوا (ﷺ).

هوئی دهیغینی نیملی (۴۷): ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرَاءَ النَّاسِ﴾: نهیله که:

- (ابن جریر) له (محمد) ی کوپی (کعب) ی (قرظی) موه دهیغیتیوه، ده لیت: کاتیک (قریش) یه کان

له (مهکه) یوه دمرچوون بی (بدر) له کهل خوایان گورانییورژو دوف ژمنیان برد، خوای گهورهش

نایه تی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا﴾: دابه زند.

قَالَ قَدْ أُجِيبْتُ دَعْوَتَكُمْ فَاستَقِمْ وَلَا تَتَّبِعَنَّ سَبِيلَ
 الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٨٩﴾ وَخَوِّزْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ بِالْبَحْرِ
 فَأَتَيْنَهُمْ فِرْعَوْنُ وَجُنُودُهُ بَغْيًا وَعَدُوًّا حَتَّى إِذَا أَذْرَكَهُ
 الْفَرْقُ قَالَ أَمْسَتْ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا الَّذِي آمَنْتَ بِبَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَأَنَا مِنَ الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٠﴾ أَلْقَنَّا وَقَدْ عَصَيْتَ قَبْلَ وَكُنْتَ
 مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٩١﴾ فَأَلْوَمْنَا نَجِيَّكَ بِدَنِكَ لَتَكُونَ لِمَنْ
 خَلَقَكَ آيَةً وَإِنْ كُيِّرَ مِنَ النَّاسِ عَنْ آيَتِنَا لَنُعْلِمَنَّ ﴿٩٢﴾
 وَلَقَدْ بَوَّأْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ مَبْرَأَ صَدَقَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ
 فَمَا اخْتَلَفُوا حَتَّى جَاءَهُمُ الْعِلْمُ إِنَّ رَبَّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
 فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٩٣﴾ فَإِنْ كُنْتَ فِي شكٍ مِمَّا أَنزَلْنَا إِلَيْكَ
 فَسَلِ الَّذِينَ يُقْرَأُونَ الْكِتَابَ مِنْ قَبْلِكَ لَقَدْ جَاءَكَ
 الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَلَا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرِينَ ﴿٩٤﴾ وَلَا تَكُونَنَّ
 مِنَ الَّذِينَ كَذَبُوا بِآيَاتِ اللَّهِ فَتَكُونُوا مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٩٥﴾
 إِنَّ الَّذِينَ حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَتُ رَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٩٦﴾
 وَلَوْ جَاءَهُمْ كُلُّ آيَةٍ حَتَّى يَرَوْا الْعَذَابَ الْأَلِيمَ ﴿٩٧﴾

[۹۵] ﴿حَقَّتْ عَلَيْهِمْ كَلِمَةُ رَبِّكَ﴾:

خوای گهوره به لینی داوه سزایان بدات. [۹۶] ﴿كُلَّ آيَةٍ﴾: به لگه و نیشانه یه کی

تماوا و بی گومان و دوو دلی.

* کاتیک پیغهمبری خوا (ﷺ) کچی کرد بی مدینه جوله که کانی شاری مدینه برورژو بوون

لرورژو (عاشورا، دا) پیغهمبری خوا (ﷺ) بی پرسین خاخو نهو رورژو چییه که تاییدا برورژوون؟

نهوانیش و تیان: نهو نهو رورژهی که خوای گهوره تاییدا (موسی) ی سرخست به سمر (فرعون) دا،

پیغهمبری خواش (ﷺ) فرموی به اواره کانی: ((نیوه له پیشترن بی (موسی) لهوان بیوه نیوهش

برورژو بن)). (اخرجه البخاری).

- کویلهی حبهشی به کری گرت بی کوشتر در پیغهمبری خوا (ﷺ).

هوئی دهیغینی نیملی (۴۷): ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا وَرَاءَ النَّاسِ﴾: نهیله که:

- (ابن جریر) له (محمد) ی کوپی (کعب) ی (قرظی) موه دهیغیتیوه، ده لیت: کاتیک (قریش) یه کان

له (مهکه) یوه دمرچوون بی (بدر) له کهل خوایان گورانییورژو دوف ژمنیان برد، خوای گهورهش

نایه تی: ﴿وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ خَرَجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ بَطَرًا﴾: دابه زند.

[۱۰۰] ﴿الرَّحْمَنُ﴾: سزاو خشم و قین

یان سرشورپی. [۱۰۱] ﴿مُتَغَبِّی﴾:

بی سوود. ﴿النَّذِرُ﴾: ناگادار کردنده.

[۱۰۲] ﴿نَایَم﴾: عهده به شمه به کار

دهمینی بوشو رووداره مزنانهی

تی دا روی داره. ﴿خَلَوُا﴾: رابووردو

به سرچوو. [۱۰۴] ﴿تَوَفَّلَکُمْ﴾: روختان

ده کیشتی. [۱۰۵] ﴿حِیفَا﴾: لادان

له ناهق بوشانی حق و

داد پوره ری.

* پیغمبری خوا ﴿﴾: دهه رمویت: (داوای

خبریکن له پوره دگار هکتان به دریزایی

سردمو: هملی به دست مینانی شمائی

روخی (حاله نه نیمانیه کان) بدن له لایه

پوره دگار مه، خوای گهوه گزی

رحمتهی ده کیشتی به به نندانهی

که دیسویت، داوکاری شووش بن

که عیب و عارتان داپوشیت و ترس و

بیعتان پرهوینتیتهو).

[(اخرجه ابن عساکر)].

هوای دایه زنی نایمتی (۴۹): ﴿إِذْ يَقُولُ الْمَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ﴾: نایمتی که:

— (طبرانی) له (اوسط) دا به (سند) یکی لاواز له (ابی هریره) وه ده کیشتی وه، ده لیت: کاتیک

خوای گهوه له شاری (مککه) نایمتی: ﴿سَيَهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُلَوِّنُ الذَّبْرُ﴾: دایه زاند بوسر

پیغمبر مه کی (عمری کوری) (خطاب) (رمزای خوای فی بیت) ده لیت: و تم نهی پیغمبر می خوا،

کام تاقه له دو تاقه شکست ده خوات؟ نه مش پیش غمزوهی (بدر) بو، به لام دواي شووی

(قریش) دورا تماشای پیغمبر می خوام کرد به شمشیریکوه ده گه به گور پانی جهنگداو

ده پوره مو: ﴿سَيَهْزَمُ الْجَنْعُ وَيُلَوِّنُ الذَّبْرُ﴾: نه مش روژی (بدر) بوو خوای گهوه نایمتی: ﴿حَتَّىٰ

إِذَا أَخَذْنَا مِيثَاقَهُمْ بِالْعَذَابِ﴾: دایه زاند. شجا نایمتی: ﴿أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ بَدَلُوا بَعَثَ الْفَرَسَ كَفْرًا﴾: می

دایه زاندو پیغمبر می خوا ﴿﴾: تیرکی هاویش و چاوو ده سیانی گرتهمو — نه پراپه پریان.

تعانته میان بوو ده کوژا چاوو ده می در ده تو قی به درموه، خوای گهوه نایمتی: ﴿وَمَا

رَمِيتْ إِذْ رَمَيْتْ وَلَكِنَّ اللَّهَ رَمَى﴾: دایه زاند. سباهرت به (ابلیس) پیش نایمتی: ﴿فَلَمَّا كَرِهَتْ الْفُتُتَانِ

لُكْصَ عَلَىٰ عَقِيْبِهِ﴾: دایه زنی. (عتبه) ی کوری (ربیع) و چند موشریک یکی تر له روژی (بدر) دا و تیان:

نه مانه بوغرابوون به نایمتی که میان خوای گهوه نایمتی: ﴿إِذْ يَقُولُ الْمَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ

غَرَّ هَؤُلَاءِ دِيْهَهُمْ﴾: ی دایه زاند.

سورتهی (یونس) و (هود) جزمی (۱۱)

[۱۰۷] ﴿يَسْأَلُكَ تَوَشَّتْ بَيْتٌ﴾ تلا

را: ﴿هیچ کس ریگرو برگری ناکات﴾ [۱۰۸] ﴿بوکیل﴾ پاریزهرو یاومر.

سورتهی ﴿هود﴾

[۱] ﴿السر﴾ به نه لیف ، لام ، را؛ ده خوینریتتهوه. ﴿احکمت آیاته﴾:

ریگخراوه به چه شنیکی مهزنو موعیزه ناسا. ﴿فصلت﴾ ناشکراو کورتکراو. ﴿من لسن﴾ له لایمن.

[۲] ﴿نذیر﴾ ناگادارکار. ﴿بشیر﴾:

مژدهدمر. [۵] ﴿ینون صدورهم﴾:

دژیایه تی له دلیاندا چه شار ددهن.

﴿یستغشون ثیابهم﴾: جل و بر گه که یان

دهکن به پردو داپوشمیری رویان.

* پیغمبری خوا(ﷺ) ده فرمویت:

((هودو واقعو عم یستاعلون و اذا الشمس

کورت پیران کردم)). [اخرجه ابو یعلی].

* پیغمبری خوا(ﷺ) چهوه سر

کئی(صفا) و هه موو تیره و هزهکانی (قریش) ی بانگ کرد یه که کوژبونوه، نهوجا

پیغمبری خوا(ﷺ) فرموی: ((ئی گرومی قورهیش، نهکر پیتان رایگه یه نه گله نه سپنکی

سواری لمبره بیاندا ددهن به سمرقاندا باومر پیده که یان نا؟ و تیان: پیشتی دژومان له تو

نه بیستوه، نهجا فرموی: من نیدراوم بۆتان ناگادارتان بکه کهوا سزایه کی توند رو به پروتان

ده بیتهوه گهر باومر نه مینن)). [اخرجه مسلم].

* ههروهه پیغمبری خوا(ﷺ) فرموی به (سعدی کوری (ابی وقاص)): ((هر به خشینیک

بکه له پیناوی خوادا نهوا پاداشت ده ریتهوه، نه نامت نهو پاروهشی دهیکهیت به قورگی

خیزانه که تدا)) [اخرجه الترمذی].

هوی دابه زینی نایهتی (۵۵): ﴿إِنَّ شَرَّ الثَّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نهیله که:

-(ابو الشیخ) له (سعید) کوری (جبر) هوه ده گنریتتهوه، ده لیت: نایهتی: ﴿إِنَّ شَرَّ الثَّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ

الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سه بارهت به شهش جووله که دابه زنی و له نیویاندا (ابن القابوت) ی

تیدایوو.

هوی دابه زینی نایهتی (۵۸): ﴿وَأَمَّا تَخْلِفُ مِنْ قَوْمٍ عِبَادَةٍ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نهیله که:

-(ابو الشیخ) له (ابن شهاب) هوه ده گنریتتهوه، ده لیت: (جبریل) هات بۆ لای پیغمبر(ﷺ) و پی -

سورة هود

سورة هود

وَأَن يَسْأَلَكَ اللَّهُ بَصْرَ فَلَا كَاشِفَ لَهُ إِلَّا هُوَ وَإِن يُرَدِّكَ بِخَيْرٍ فَلَا رَادَّ لِفَضْلِهِ يُصِيبُ بِهِ مَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَهُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٠٧﴾ قُلْ يَا أَيُّهَا النَّاسُ قَدْ جَاءَكُمْ مِنَ اللَّهِ حَقٌّ مِنْ رَبِّكُمْ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْدِي لِنَفْسِهِ وَمَن ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ بِوَكِيلٍ ﴿١٠٨﴾ وَاتَّبِعْ مَا بُوْحَىٰ إِلَيْكَ وَأَصِرْ حَتَّىٰ يَحْكُمَ اللَّهُ وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ ﴿١٠٩﴾

سورة هود

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّكُوبِ أَهَكَمْتَ يَا اللَّهُ ثُمَّ فَصَلْتَ مِنْ لَدُنْ حَكِيمٍ خَيْرٍ ﴿١٠٧﴾ أَلَا تَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي لَكُم مِّنْ ذِكْرٍ وَبَشِيرٍ ﴿١٠٨﴾ وَإِن أَسْتَعِزُّوا بِرَبِّكُمْ ثُمَّ يُؤْتُوا إِلَيْهِ يُعَذِّبُكُمْ مِّنْهُمَا حَسًّا إِلَىٰ أَجْلِ سَمَىٰ رُبُوبِ كُلِّ ذِي فَضْلٍ فَضْلُهُ وَإِن تَوَلَّوْا فَإِنِّي آسَافٌ عَلَيْكُمْ عَذَابٌ يُّومٍ كَبِيرٍ ﴿١٠٩﴾ إِلَى اللَّهِ مَرْجِعُكُمْ وَمَوْعِلُ كُلِّ شَيْءٍ وَفِيهِ الْآلَاءُ الَّتِي يَتْلُونَ صُورَهُمْ لِيَسْتَحْفَظُوا مِنْهُ الْآحِبَانِ يَسْتَفْشُونَ ثِيَابَهُمْ يَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْهُ عَلَيْهِمْ ذَاتُ الصُّلُوفِ ﴿١١٠﴾

هوى دابه زینی نایهتی (۵۵): ﴿إِنَّ شَرَّ الثَّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ نهیله که:

-(ابو الشیخ) له (سعید) کوری (جبر) هوه ده گنریتتهوه، ده لیت: نایهتی: ﴿إِنَّ شَرَّ الثَّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ

الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ سه بارهت به شهش جووله که دابه زنی و له نیویاندا (ابن القابوت) ی

تیدایوو.

هوى دابه زینی نایهتی (۵۸): ﴿وَأَمَّا تَخْلِفُ مِنْ قَوْمٍ عِبَادَةٍ فَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ﴾ نهیله که:

-(ابو الشیخ) له (ابن شهاب) هوه ده گنریتتهوه، ده لیت: (جبریل) هات بۆ لای پیغمبر(ﷺ) و پی -

[۶] ﴿الدابة﴾: دېستې وازېدېكې بۇ ھەموو

زینده وهریک به کار دیت که به سمر
زهوی دا پروات به سکه خشکه یان
له سمر دووپی یان زیقاتر.
﴿مستقرا﴾: نهو لانه یی له سمر
زهوی دا رووی تی ده کسات.

﴿مستودعها﴾: نهوشوینهی دواى مردن
بوی دهریت یان نیشته جی دهریت.

[۷] ﴿لَبِزْكُم﴾: مہمہ تاقیتان بکاتہود.

[٨] ﴿أمة﴾: ما وديك. ﴿معدودة﴾:

دياريڪراو. ﴿مايجب﴾: ڇ شتيڪ

گرتوویہ تی. ﴿حاق﴾: ہاتھ خوار و

مکرتی۔ [۹] ﴿رحمة﴾: مہربانی (خوشی و

لېش ساغمو (زۆرۈ، زۆرۈ).

﴿لَنْ نَعْنَاهُ﴾: لَنْ: النّمان، بهر کنشمان.

[۱۰] **لَا ضَاءَ لَهُ** : نار و حرّت و ناخن و شمشیر

ف: الخفاف، بوزن شانازی،

کتابخانه و مرکز پژوهش و خوابگاه

وَمِنْ دَاتِي فِي الْأَرْضِ إِلَّا عَلَى اللَّهِ رِزْقُهَا وَيَعْلَمُ مُسْتَقَرُّهَا
وَسُتُودَ عَمَّا كُلِّ فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ﴿١٠٠﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَكَانَ عَرْشُهُ
عَلَى الْمَاءِ لِيَبْلُوَكُمْ أَنْتُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَلَئِنْ قُلْتُمْ
إِنَّكُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَيَقُولَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿١٠١﴾ وَلَئِنْ أَخَّرْنَا عَنْهُمُ الْعَذَابَ إِلَى
أَمَوْمَعْدٍ لَيَقُولَنَّ مَا يَجْهَشُونَ الْأَيَّامَ يَأْتِيهِمْ لَيْسَ
مَصْرُوفًا عَنْهُمْ وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِشَتَّى حَصْرٍ ﴿١٠٢﴾
وَلَئِنْ أَقْنَا الْإِنْسَانَ مِمَّا رَحِمْنَا قَدْ نَرَاعِيَهَا مِنْهُ إِنَّهُ
لَيَكُونَنَّ كَفُورٌ ﴿١٠٣﴾ وَلَئِنْ أَقْنَيْتَهُ نِعْمَةً بَعْدَ ضَرَاءٍ
مَسَّتْهُ لَيَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّيِّئَاتِ عَنِّي إِنَّهُ لَفَرِحَ فَخُورٌ ﴿١٠٤﴾
إِلَّا الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ
وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ﴿١٠٥﴾ فَلَعَلَّكَ تَارِكٌ بَعْضَ مَا وَصَّى إِلَيْكَ
وَضَاقَ بِهِ حَذَرَكَ أَنْ يَقُولُوا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْهِ كُتُبٌ أَوْ جَاءَهُ
مَعَهُ مَلَكٌ إِنَّمَا أَنْتَ نَذِيرٌ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَكِيلٌ ﴿١٠٦﴾

[۱۱] ﴿کنز﴾: گنجینه.

-فرمود: چه کت داناهو شوین نهوانه نه کهوتیت؟ برو خوی گه وړه ریگه ی پیداویت دژ به (بني

قریظہ) جہنگی، لُجّا سہارہت بہوان ٹاہیہ تی: ﴿وَأَمَّا الْخَالِفُ مِنْ قَوْمِ عِیلَہٗ دَابِیْزِی

هَوَىٰ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ مَا يَشْعُرُونَ ﴿٦٤﴾ هِيَ أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ وَمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦٥﴾ ذَٰلِكَ تَتْلُوهُمْ

[illegible][illegible]

فرموده‌ییه (شواهدی هیه. (طبرانی) و نه‌وانی دی له‌ریگه‌ی (سعیدی) کوپی (جبر) موه

دەخیزكۆك، كۆيس (دە (ابن عباس) مەزەبىيەت: كاتىپ (سىيىنى) كەس بەپيارو قاترەكۆك
 مەسولمان بون، ئىلجا (عەز) مەسولمان بون، مەسولمان بون، ئىلجا مەسولمان بون

به چل) کسو و نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خُشِعْكَ اللَّهُ وَمِنَ الْبَعَثِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ دابه زی. (ابن ابی حاتم)

به (سند) یکی (صحیح) له (سعید) ی کوہی (جبر) موہ دمگیریتہوہ، دلایت: کاتیک

[illegible]

(عمر) موسولمان بوو، خدای گهوره سیمبارت به موسولمان بوونی فایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ خُذْ حَقْلَكَ﴾

اللَّهُ وَمَنِ الْهَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠٠﴾ يَا دَابَّهَ اُنْدَ.

[۱۳] ﴿افترأه﴾ هملی بهستوه.

﴿ادعوا﴾ پیمان پیگیران و هانای بؤ

بهرن. [۱۵] ﴿لایخسون﴾ هیچ له نه جرو

پاداشتیان کهم ناکات. [۱۶] ﴿حبط﴾

به تال و پوچ بووموه. [۱۷] ﴿اماما﴾

پیشه و او پیشه ننگ. ﴿هریه﴾ گومان و

دوو دلی. [۱۸] ﴿الاشهاد﴾ کوی

(شاهد) و مبهست پسی

فریشته گانه. [۱۹] ﴿یصدون﴾ ریگری و

دور خستنه و دی خهک. ﴿یغوصا﴾

باسی دهکن. ﴿عوجا﴾ به درو و لارو

خوار و خییج.

* پیغمبری خوا ﴿ده فرمویت﴾

((خوای گهره له موسولمان نزیک

ده بیته مو پهرمو بهر بهستیگ دودات بهسر

گوناهه گانی داو دهیشاریتوه، پاشان دانی

پیدا ده نیست به مموو گوناهه گانی داو

کاتیکیش بهنده دان به گونا هباری خوی دا

ده نیست وادمزانیست تیاچومو فو تاوه، نلجا

پهروردگار پی ده فرمویت: ((من له دنیا دا نهم گونا هانه ی تو م شارده و، وانه مروش لیت

خوش دهی))، پاشان نامه ی چاکه گانی وهرده گریست. به لام بی باومو دوو پو پی بیان دهوتریت:

﴿یقول الانشهاد هؤلاء الذین کذبوا علی ربهم ألا لعنة الله علی الظالمین﴾ نایه ته که. [متعلق علیه].

هوی دایه زینی نیلئی (۶۵): ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ﴾ نایه ته که:

— (اسحاق) ی کوری (راهویه) له (مسند) ده کیدا له (ابن عباس) هوه ده گپریته و، ده لیت: کاتیک

پهروردگار به پیویستی گپرا له سهریان که و هه ریه کهس بهرامبر ده موشریک بو ده ستیت

قورس و نهستم بوو له سهریان، به لام پهروردگار سووک و ناسانی کرد له سهریان به و دی یه

موسولمان بجه نگیست له گهل دوو پیاودا، نلجا نایه تی: ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا الْمُتَنَفِّرِينَ﴾

تا دوی نایه ته که دایه زی.

هوی دایه زینی نیلئی (۶۷): ﴿مَا كَانَ لِبَنِي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يَفْخِرَ فِي الْأَرْضِ﴾ نایه ته که:

— (احمد) و فرموده گپرموه گانی دیکه له (انس) هوه ده گپریته و، ده لیت: پیغمبری خوا ﴿(احمد)

راویزی کرد له گهل خملکی دا سهارت به سهریه گانی جهنگی (بدر) و فرموی: خوا ی بالاده ست

زانی کردن به سهریاند، (عمر) ی کوری (خطاب) هه ستاو و تی: پیغمبری خوا ﴿(عمر) بده

له گهر دنیا، به لام پیغمبری خوا ﴿(عمر) راکه ی په سهند نه کرد، نلجا (ابوبکر) هه ستاو و تی: -

سوره هود

للز النازع

أَمْ يَقُولُونَ أَفْتَرَنَاهُ قُلْ فَأْتُوا بِمِثْرِ سُورَتِهِ مَثَرَاتٍ
وَأَدْعُوا مَنْ أَسْطَعَتْ لَهُمْ دُونَ اللَّهِ أَنْ يَكْفُرَ صَدِيقِينَ
فَكَأَيُّ يَسْتَجِيبُوا لَكُمْ فَأَعْلَمُوا أَنَّمَا أَنْزَلَ يَعْلَمُ اللَّهُ وَأَنَّ اللَّهَ
إِلَهُهُمْ قَهْلَ أَشَدَّ مُسْلِمُونَ ۱۵ مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا وَزِينَتَهَا نُوَفِّ إِلَيْهِمْ أَعْمَلَهُمْ فِيهَا وَهُمْ فِيهَا لَا يُخْصُونَ
۱۶ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَيْسَ لَهُمْ فِي الْآخِرَةِ إِلَّا النَّارُ وَحِطَّ
مَا صَنَعُوا فِيهَا وَنُحِلَّ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۱۷ أَفَنْ كَانَ
عَلَى بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ رَبِّهِمْ أَنْ يَتْلُوهُ شَاهِدٌ مِنْهُ وَمِنْ قَبْلِهِ كُتِبَ
مُوسَى إِمَامًا وَرَحْمَةً أُولَئِكَ الَّذِينَ يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ بَاطِنِهِمْ
مِنْ الْأَحْزَابِ فَأَلْزَمَهُمُوعِدَهُ فَلَا تُكَفِّرُ عَنْهُمْ وَهُمْ فِيهِ مُتْرَكُونَ
۱۸ أُولَئِكَ الَّذِينَ يَصْطَدُونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَيَتَّبِعُونَ آيَاتِهِمْ بِالْآخِرَةِ كُفْرًا ۱۹

پهروردگار پی ده فرمویت: ((من له دنیا دا نهم گونا هانه ی تو م شارده و، وانه مروش لیت خوش دهی))، پاشان نامه ی چاکه گانی وهرده گریست. به لام بی باومو دوو پو پی بیان دهوتریت: ﴿یقول الانشهاد هؤلاء الذین کذبوا علی ربهم ألا لعنة الله علی الظالمین﴾ نایه ته که. [متعلق علیه].

هوی دایه زینی نیلئی (۶۵): ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ﴾ نایه ته که:

— (اسحاق) ی کوری (راهویه) له (مسند) ده کیدا له (ابن عباس) هوه ده گپریته و، ده لیت: کاتیک پهروردگار به پیویستی گپرا له سهریان که و هه ریه کهس بهرامبر ده موشریک بو ده ستیت قورس و نهستم بوو له سهریان، به لام پهروردگار سووک و ناسانی کرد له سهریان به و دی یه موسولمان بجه نگیست له گهل دوو پیاودا، نلجا نایه تی: ﴿إِنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ يَغْلِبُوا الْمُتَنَفِّرِينَ﴾ تا دوی نایه ته که دایه زی.

هوی دایه زینی نیلئی (۶۷): ﴿مَا كَانَ لِبَنِي أَنْ يَكُونَ لَهُ أَسْرَى حَتَّى يَفْخِرَ فِي الْأَرْضِ﴾ نایه ته که:

— (احمد) و فرموده گپرموه گانی دیکه له (انس) هوه ده گپریته و، ده لیت: پیغمبری خوا ﴿(احمد) راویزی کرد له گهل خملکی دا سهارت به سهریه گانی جهنگی (بدر) و فرموی: خوا ی بالاده ست زانی کردن به سهریاند، (عمر) ی کوری (خطاب) هه ستاو و تی: پیغمبری خوا ﴿(عمر) بده له گهر دنیا، به لام پیغمبری خوا ﴿(عمر) راکه ی په سهند نه کرد، نلجا (ابوبکر) هه ستاو و تی: -

[۲۰] ﴿مَعْجِزِينَ﴾: دهرناچن و ناتوانن.

(له سزای خواپی قوتار بین گهر

پهروردگار بیهویت سزایان بدات).

[۲۱] ﴿ضَلَّ﴾: رویشت و به سهرچوو.

[۲۲] ﴿لَا جَرَمَ﴾: بیگومان، یان بهمانایی

راستی و جیگیربوون هاتوو.

[۲۳] ﴿أَحْبَبُوا﴾: ملکهچ و دلدیابوون.

[۲۷] ﴿أَرَادُوا لَنْبُلَ﴾: مه بهست پی ی ههزارو

لاوازه گانه. ﴿بَادِيَ الرَّأْيِ﴾: خاوهن پاو

بوچوونسی لاوازو نادروسست.

[۲۸] ﴿أَرَاتِ﴾: پیتم رابگه یه نن.

﴿سَبَّ﴾: به لگه و نیشانه (نورو بهرچاو

پوونی). ﴿عَمَّ سَت﴾: شارایه وه

نادیابوو. ﴿أَنْلَزْ مَوْكُوهَا﴾: نایا زورتان

لی بکه م؟ (له سهر گوئیاریه لی).

- من واده بینم چاریان لی بیوشیت و

فیدییه یان لورمبگری باشه: پیغه مبهری

خواش (﴿﴾: لیلیان خووش بوو و، داوای

فیدییه لی کردن، پهروردگاریش نایه تی:

﴿أَوَلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ﴾: دابه زاند. (احمد و (ترمذی و (حاکم) له (ابن مسعود) موه ده گپرتنه وه،

ده لیت: کاتیک روژی (بدر) هات و نه سهرمکانیان مینا پیغه مبهری خوا (﴿﴾: فرمووی: چی ده لیت

سه بارت به نه سهرمکان؟ لنجا ههریه رای خویمان دهربریو، دواتر قورتان نازلوو سه بارت بهی

مه سه لیه گوته ی (عمری) مینا: ﴿مَا كَانَ لِيَ أَنْ يَكُونَ لِي أَسْرَى﴾: قاداوی نایه ته که.

- (ترمذی) له (ابی هریره) وه ده گپرتنه وه، ده لیت: پیغه مبهری خوا (﴿﴾: فرمووی: پیش لی وه

ده سکه و ته کانی جهنگ بو کس حه لال نه بوو، له ناسامنه وه شاگر دانه به زی و ده سکووتاند،

کاتیک جهنگی (بدر) قهوما کهوتن به سهر ده سکه و ته کاند پیش شهوی بویان حه لال بکریت،

خوای گهرمش نایه تی: ﴿أَوَلَا كِتَابٌ مِنَ اللَّهِ سَبَقَ لَكُمْ أَنْ تَقُولُوا عَذَابُ اللَّهِ شَدِيدٌ﴾.

هوی دابه زنی نه لیت (۷۰): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي الْأَرْضِ﴾: نه لیت ته که:

- (طبرانی) له (اوسط) دا له (ابن عباس) موه ده گپرتنه وه، ده لیت: (عباس) وتی: سویندبی به خوا شه

نایه ته سه بارت بهمن دابه زی. کاتیک موسولمان بوونی خووم راگه یاند به پیغه مبهری خوا (﴿﴾،

داوام لی کرد مه زنه ی شه بیست هوقه یه بکات که پیتم بوو، پیغه مبهری خواش (﴿﴾: بیست

به نه دی پیدام له بهرامبه شه پهربوو مه داو هه موویان به ماله ی من بوون به بازارگان، له گه ل

شه شه دا خوا زاری لیخووش بوونی پهروردگار بووم.

﴿سُورَةُ هُودٍ﴾

﴿سُورَةُ هُودٍ﴾

أُولَئِكَ لَمْ يَكُونُوا مُعْجِزِينَ فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا مِنْ
دُونِ اللَّهِ مِنْ أُولَئِكَ يَضَعُ اللَّهُ عُذْرَهُمْ مَا كَانُوا يَسْطِيعُونَ
السَّمْعَ وَمَا كَانُوا يُبْصِرُونَ ۝ أُولَئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا
أَنْفُسَهُمْ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۝ لَا جَرَمَ لَهُمْ
فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْأَخْسَرُونَ ۝ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ وَأَخْبَتُوا إِلَىٰ رَبِّهِمْ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ
هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ مِثْلَ الْفَرْقَيْنِ ۝ كَأَنَّ الْأَعْمَى
وَالْأَصْمَى وَالْبَصِيرَ وَالسَّمِيعَ هَلْ يَسْتَوِيانِ مِثْلًا أَفَلَا تَذَكَّرُونَ
۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ إِذِي لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۝
أَنْ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا اللَّهَ إِنَِّّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمِ الْإِسْرِ
۝ فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا تَرِيدُ إِلَّا بَشْرًا
يَمْلَأُنَا وَمَا تَرِيدُ أَنْ نَعْبُدَكَ إِلَّا الْآلِهَةَ هُمْ أَرَادُوا لِنَسْأَلَكُمُ
الْأَرْزَىٰ وَمَا نَرَىٰ لَكُمْ عَلَيْنَا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّكُمْ كَاذِبِينَ
۝ قَالَ يَقَوْمِ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كُنْتُ عَلَىٰ يَنْبُوتَ مِنْ رَبِّي وَآلِيَّ رَحْمَةً
مِنْ عِنْدِهِ فَقُتِلَ عَنْكُمْ أَنْلَزْ مَوْكُوهَا وَأَنْتُمْ هَاكِرُونَ ۝

سوره همتی

سوره همتی

[۳۱] ﴿خَزَائِنُ اللَّهِ﴾: خزاینه گنجینه ی

خوای گهره. [۳۴] ﴿أَنْ يُغِيَكُمْ﴾:

گوسپراو سه رگم دانتان بکات.

[۳۵] ﴿إِجْرَامِي﴾: تاوانم. [۳۶] ﴿فَلَا

تَبْتَئِسْ﴾: غم و خهفت مه خو.

[۳۷] ﴿الْفُلْكَ﴾: کهشتی. ﴿بِاعْتِسَا﴾:

له بمرچاوو پاریزگاری نیمه دا.

هو ی دابه زنی نایمتی (۷۳): ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا

بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ﴾ نیمه که:

-(ابن جریر) و (ابو الشیخ) له (سدی) و (ابی

مالك) هوه ده گنیزنه وه، ده لیت: پیاونک وتی:

میراتگری و چه کانه من له موشریکه کان؟

نهوجا نایمتی: ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا بَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ

بَعْضٍ﴾ دابه زنی.

هو ی دابه زنی نایمتی (۷۵): ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ

بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾ نایتمه که:

-(ابن جریر) له (ابن الزبیر) هوه ده گنیزنه وه،

ده لیت: زورجار په ایمان به ستان له نیوان

دو که سدا دابه سترا بهو ده ستروا زده ی

یه کینکیان بهوی دیکه ی دهوت: من دهیم

به میراتگری توو توش بیه به میراتگرم، نهوجا نایمتی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ

اللَّهِ﴾ دابه زنی. (ابن سعد) له ریزگی (هشام) ی کوپی (عرو) وه، نهویش له باوکیه وه ده گنیزنه وه،

ده لیت: پیغمبری خوا (ﷺ) برایمتی به ست له نیوان (زبیر) ی کوپی (عوام) و (کعب) ی کوپی

(مالك)، (زبیر) وتی: له غه زه ی (احد) دا (کعب) بریندار بوو، وتم: گهر (کعب) بمریت و دنیا به جی

به نیلیت نهوا دهیم به میراتگری، نهوجا نایمتی: ﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾

دابه زنی، لیتر میراتگری کهوته نیوان خزمی نزیک و له نیوان برای تیمانیه وه دواپی پنیات.

سوره همتی ﴿التوبة﴾

هو ی دابه زنی نایمتی (۱۴): ﴿قَالُوا لَهُمْ يَذَلُّهُمْ اللَّهُ بِأَيْدِيكُمْ وَيُخْزِمُكُمْ وَيَنْصَرُّكُمْ عَلَيْهِمْ﴾ نایتمه که:

-(ابو الشیخ) له (قتاده) وه ده گنیزنه وه، ده لیت: پیم راگهیم را که نه نایتمه سه باروت به (خراعة)

نازل بوو، کاتی دهستیان دابه کوشتاری (بني بکر) له (مه کهه). له (عکرمة) وه ده گنیزنه وه،

ده لیت: نه نایتمه له سهر (خراعة) دابه زنی. له (سدی) شهوه ده گنیزنه وه، ده لیت: مه به ست

له نایتمه ﴿وَيُثَبِّرُ صُدُورَ قَوْمٍ مُّؤْمِنِينَ﴾ (خراعة) به هاو په ایمانه کانی پیغمبر (ﷺ) همتا دموونیان

ساریژ بییتنه بهرامبر (بني بکر).

هو ی دابه زنی نایمتی (۱۷ - ۱۹): ﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ أَنْ يَعْمُرُوا مَسَاجِدَ اللَّهِ﴾ نایتمه که:

-(ابن ابی حاتم) له ریزگی (علی) کوپی (طلحه) وه و نهویش له (ابن عباس) هوه ده گنیزنه وه -

وَيَنْصَرُّوهُ لَا اسْتِغْنَاءَ لَكُمْ عَلَيْهِ مَا لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ وَمَا
أَنَّا بِطَارِدِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّهُمْ مُلْتَقُوا بِهِمْ وَلَكِنِّي أَزِيدُهُمْ
قَوْمًا تَجْهَلُونَ ﴿١٥﴾ وَيَنْصَرُّوهُ مَنْ يَنْصَرُّ فِي مَنَاسِكِ اللَّهِ
أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٦﴾ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا
أَعْلَمُ الْغَيْبِ وَلَا أَقُولُ إِنِّي مَلَكٌ وَلَا أَقُولُ لِلَّذِينَ تَزْدَرِي
أَعْيُنُكُمْ أَلَيْسَ اللَّهُ خَيْرًا اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا فِي أَنْفُسِهِمْ إِنِّي إِذَا
لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿١٧﴾ قَالُوا يَنْصَرُّ قَدْ جَدَلْنَا فَاكْتَفَرْتُ
جَدَلْنَا فَأَنَّا لَبَاءٌ نَأْتِي الْغَنَاءَ نَكُنَّ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿١٨﴾ قَالَ
إِنَّمَا يَأْتِيكُمْ بِهِ اللَّهُ إِنْ شَاءَ وَمَا أَنَا بِمُعْجِزٍ ﴿١٩﴾ وَلَا يَنْفَعُكُمْ
نُصْرِي إِنْ أُرِدْتُ أَنْ أُنْصَحَ لَكُمْ إِنْ كَانَ اللَّهُ يُرِيدُ أَنْ يُغْوِيَكُمْ
هُوَ رَبُّكُمْ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَيْنَا
قُلُوبَ إِبْرَاهِيمَ إِسْمَاعِيلَ إِجْرَامِي وَأَنَّا بَرِيٌّ مِمَّا يَخْرُجُونَ ﴿٢١﴾
وَأَوْحَىٰ إِلَىٰ نُوحٍ أَنَّهُ لَنْ يُؤْمِنَ مِنْ قَوْمِكَ إِلَّا مَن قَدْ آمَنَ
فَلَا تَبْتَئِسْ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٢٢﴾ وَأَمْسَحَ الْفُلْكَ بِأَعْيُنِنَا
وَوَحَيْنَا وَلَا تَحْطَبُنِي فِي الَّذِينَ طَلَمُوا إِنَّهُمْ مُّغْرَقُونَ ﴿٢٣﴾

[۳۹] ﴿يَخْرِجُهُ﴾: ملکه چ و سمرشوری
 دهکات. ﴿يَحِلُّ عَلَيْهِ﴾: دا دباریت
 به سمریدا. ﴿مُقِيمٌ﴾: همیشگی و هتا
 هتایی. [۴۰] ﴿فَارَ التَّوْرَ﴾: ناو بهلیشاو
 له کوانوره هلقولا. [۴۱] ﴿مَجْرَاهَا﴾:
 روښت و کهوته جووله. ﴿مُرساهَا﴾:
 وه سستان و گیر ساندنوهی.
 [۴۲] ﴿تَجْرِي﴾: دهر روښتن. ﴿فِي مَعْزَلٍ﴾:
 له شویڼکی کنار گیر. [۴۳] ﴿سَاوِي﴾:
 په ناده بهم. ﴿بِعَصْمِي﴾: په نام ددهات.
 ﴿عَاصِمٌ﴾: پاریز و بهرگری کار.
 [۴۴] ﴿أَبْلَعِي﴾: هملی بمره. ﴿أَقْلَعِي﴾:
 بیگره روه. ﴿غِيضَ الْمَاءِ﴾: چوو به ناخی
 زه ویدا. ﴿اسْتَوَتْ﴾: جیگ پر بوو.
 ﴿الْجُودِي﴾: چپایه که له موسل. ﴿بَعْدًا﴾:
 تیا بچن و شوینه واریان نه مینیت.
 * پیغه مبهری خوا (الله) ده فرموت:
 ((نه گهر خوا له یه کیک خوش ببوایه
 له نه تهری (نوح) لهوا له دایکی مناله که

وَصَنَعَ الْفُلَافِلَ وَكَلَّمَا مَرْعَى عَلَيْهِ مَلَأَتْ قَوْمَهُ سَخِرُوا
 مِنْهُ قَالَ إِنْ تَسْخَرُوا مِنَّا فَإِنَّا نَسْخَرُ مِنْكُمْ كَمَا تَسْخَرُونَ ﴿٣٩﴾
 تَسَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِيهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ
 مُقِيمٌ ﴿٤٠﴾ حَتَّى إِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَفَارَ التَّنُورَ قُلْنَا احْمِلْ فِيهَا
 مِنْ كُلِّ زَوْجَيْنِ اثْنَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلاَّ مَن سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 وَمَنْ أَمَنَ وَمَنْ أَمَنَ مَعَهُ إِلاَّ قَلِيلٌ ﴿٤١﴾ وَقَالَ ارْكَبُوا
 فِيهَا بِسْمِ اللَّهِ نَحْمِلُكُمْ وَفِيهَا وَرِثَتُكَ لَكُمْ فَارْكَبُوا ﴿٤٢﴾ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ
 يَحْيَىٰ فِي مَوْجٍ كَالْجِبَالِ وَنَادَى نُوحٌ ابْنَهُ وَكَانَ
 فِي مَعْزَلٍ يَبْنِي أَرْكَبَ مَعًا وَلَا تَكُنْ مَعَ الْكَافِرِينَ ﴿٤٣﴾
 قَالَ سَاوِعِي إِلَىٰ جَبَلٍ يَعْصِمُنِي مِنَ الْمَاءِ قَالَ لَأَعِصِمَ
 الْيَوْمَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِلاَّ مَن رَّجِعَ وَحَالَ بَيْنَهُمَا الْمَوْجُ فَكَانَ
 مِنَ الْمُغْرِقِينَ ﴿٤٤﴾ وَقِيلَ يَا أَرْضُ ابْلَعِي مَاءَكِ وَبَسِّمِي
 أَقْلَعِي وَغِيضَ الْمَاءِ وَفُتِحَ الْأَمْرُ وَاسْتَوَتْ عَلَى الْجُودِيِّ وَقِيلَ
 بُعْدًا لِلْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٤٥﴾ وَنَادَى نُوحٌ رَبَّهُ فَقَالَ رَبِّ إِنَّ
 ابْنِي مِن أَهْلِي وَإِن وَعْدَكَ الْحَقُّ وَأَنْتَ أَحْكَمُ الْحَاكِمِينَ ﴿٤٦﴾

خوش دهبوو.)) [اخرجه ابن جریر] و (ابن ابی حاتم).

- ((نم دایکه مناله کی هلگرت و بردی بچیا، کاتیک ناو گه ښته سمر چپاکه دیسان
 مناله کی گرت بهاوه شی یوهو گه یانده لوتکه کی، نجا ناو گه ښته قاچه کانی و مناله کی
 بهر کړدوه ناستی سمری و زوری نه برد هردو کیان خنکان.))

- دملیت: کاتیک (عباس) له روژی (بدر) دا نه سیرکرا وتی: نه گهر نیوه پیش ښه کهوتن
 له موسولمان بوون و کوچ کړدن و جیهاد لهوا نیه مزگوتی (حرام) مان ناوه دان کړدوتنه و
 ناومان داوه به حاجیان مالی خواو گری کویره خاوه تنگو چله مه مان کړدوتنه، خواي
 گهرهش نایه تی: ﴿أَجْعَلْنَمُ سَفَايَةَ الْحَاجِّ وَعِمَارَةَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ﴾ دایه زاند. (مسلم) و (ابن حبان) و
 (ابوداود) له (نعمان) ی کوپی (بشیر) هره ده گپړنه وه، دملیت: له نریک (دوانگه) که ی پیغه مبهری
 خوایا بووم له گهل چنه هاو لیکداو، پیاوړک لهوا وه لانه وتی: دواي نه وه موسولمان بووم
 خوازیارم ناو دیری حاجیان بکه، یه کیکی تر وتی: لای من ناوه دان کړدوتنه وه مزگوتی (حرام)
 باشرین پیشیه، یه کیکی تریشیان هلیدایو وتی: جیهاد له پیناوی خوایا زور باشره له وهی
 نیوه دملین: حمزه ته (عم) سمره نشی کړدن وتی: دهنکتن بهر مکه نه وه لای دوانگه کی
 پیغه مبهری خوایا به تابهت له روژی (هینی) دا، به لام دواي نوژی (هینی) بچن بچ خرمهت -

سوره هتی (هود) جزوی (۱۲)

لَقَدْ اَرْسَلْنَاكَ

مُرْسَلًا

[۴۷] ﴿اَعُوْذُ بِكَ﴾: په نادوگرم به تو.
[۴۸] ﴿اَهْبِطْ﴾: دابهزه. ﴿بِرَكَّتْ﴾: خيږو
بهره کمه. [۵۰] ﴿مَفْتَرُوْنَ﴾: دروژنن.
[۵۱] ﴿فَطَرَنِي﴾: دروستی کردومو
هیناومیه تیه جیهانی بوون.
[۵۲] ﴿مَدَارَا﴾: بعلیزمو یه که له دواي
یه.

- پیغه مبهری خواو به نارمنووی خوتان
پرسیاری لیکه: په روهردگاریش
نایه تی: ﴿اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ ی هه تا:
﴿يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾ ی دابه زانده.
(فریابی) له (ابن سیرین) موه دهگیریتموه،
دهلئت: (علی) کوږی (ابی طالب) هات بو
شاری (مهکه) و به (عباس) ی وت: مامه تو
کوچ ناکه تی؟ ناتوینت بگیت به پیغه مبهری
خوا (ﷺ) ۱۹: (عباس) یش وتی: من مزگوت
ناوهدان دهکه موه مو خزمه تی (بیت) دهکه م؟
خواش نایه تی: ﴿اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ ی
دابه زانده. پاشان به کو ملیکیشی وت

قَالَ يٰٓنُوْحُ اِنَّهُ لَيْسَ مِنْ اَهْلِكَ اِنَّهٗ هَمَلٌ عَرَصِلِحٌ فَلَا تُخَوِّفْ
مَالِيْكَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنِّيْ اَعْطٰكَ اَنْ تَكُوْنَ مِنَ الْجَاهِلِيْنَ ۝۴۷
قَالَ رَبِّ اِنِّيْ اَعُوْذُ بِكَ اَنْ اَسْأَلَكَ مَالِيْكَ لِيْ بِهِ عِلْمٌ وَّ اَلَا
تَغْفِرُ لِيْ وَ تَرْحَمْنِيْ اَكُنْ مِنَ الْخٰسِرِيْنَ ۝۴۸
اَهْبِطْ بِسَلٰمٍ مِّنَّا وَ بَرَكَاتٍ عَلٰیكَ وَ عَلٰی اَمْرٍ مِّنْ مَّعٰلِكُمْ
وَاَمَّا سَمْعِيْهُمْ فَمَنْ يَّمْسُرْهُمْ مِّنَّا عَذَابٌ اَلِيْمٌ ۝۴۹
مِنْ اَنْبَاۗءِ الْغَيْبِ نُوْحٰۤى اِلَيْكَ مَا كُنْتَ تَعْلَمُهَا اَنْتَ وَاَنْتَ قَوْمُكَ
مِنْ قَبْلِ هٰذَا قٰصِرِيْنَ اِلَّا الْعَصِيَّةَ لِلْمُفْسِدِيْنَ ۝۵۰
اَخَاهُمْ هُوْدًا قَالَ يٰٓنُوْعُ اَعْبُدُوْا اللّٰهَ مَا لَكُمْ مِنْ اِلٰهٍ
غَيْرِهٖ اِنْ اَنْتُمْ اِلَّا مُفْتَرُوْنَ ۝۵۱
اَجْرًا اِنْ اٰخَرٰى اِلَّا اَعْلٰى الَّذِيْ فُطِرْنَا فَلَا تُعْقِلُوْنَ ۝۵۲
وَيٰٓنُوْعُ اسْتَغْفِرْ لِرَّكْمٍ ثُمَّ تَوْبُوْا اِلَيْهِ يُرْسِلِ السَّمَاءَ
عَلَيْكُمْ مِدْرَارًا وَ يَزِدْكُمْ قُوَّةً اِلٰى قُوَّتِكُمْ وَلَا تَتَوَلَّوْا
مُجْرِمِيْنَ ۝۵۳
يٰٓاَرٰكُمُ الْهٰٓئِلُ تَاَعَنَ قَوْلُهُمْ وَ تَاَعَنَ لَكَ يٰٓمُؤْمِنِيْنَ ۝۵۴

که ناوی بردون - لهی ښوه کوچ ناکه؟ وتیان: ښمه لهگل یراو تیره و مال و مندالی خو ماندا
دمین، ښجا نایه تی: ﴿قُلْ اِنْ كَانَ اٰبَاؤُكُمْ﴾ دابهزی. (عبدالرزاق) له (شعبی) موه هاوشیوهی نوره
دهگیریتموه، (ابن جریر) له (محمد) ی کوږی (کعب) ی (قرظی) موه دهگیریتموه، دهلئت: هر یه که
له (طلحه) ی کوږی (شعبه) و (عباس) و (علی) کوږی (ابی طالب) شانازیان کرد، (طلحه) وتی: من
خاوهنی (بیت) مو کلیله کانی به منه، (عباس) یش وتی: منیش به پیرس و خاوهنی ناوډیریمو
سمر پیرشتی دهکه م. (علی) یش وتی: پینش خه لکی نوږم کردومو رووم له (قیبله) بووه، من
خاوهنی جیهادو تیکو شام، په روهردگاریش نایه تی: ﴿اَجَعَلْتُمْ سِقَايَةَ الْحَاجِّ﴾ ی دابه زانده.
هو ی دابه زینی نایه تی (۲۵): ﴿اَلَقَدْ لَعْنَتُكُمُ اللّٰهُ فِیْ مَوَاطِنَ کَثِیْرَةٍ وَّ یَوْمَ حَتِّیْنٍ اِذْ اٰغْجَبْتُكُمْ کَثْرَتُكُمْ فَلَمَّ لِسِنِ
عَنْکُمْ شِیْءًا﴾ نایه ته که:

- (بیهمی) له (دلال) دا له (ربیع) ی کوږی (انس) موه دهگیریتموه، دهلئت: پیاوړیک له روژی (حنین) دا
هه ستاو وتی: هر گیز له موږ شکست روومان تی ناکات به مو ی که می ژماره مانوه، لهو روژدها
موسولمانه کان دوازه هزار جهنگاوهر بوون، ښم قسبه یش توندبوو له سمر دلی پیغه مبهری (ﷺ) و
خوا ی کهوره نایه تی: ﴿وَّ یَوْمَ حَتِّیْنٍ اِذْ اٰغْجَبْتُكُمْ کَثْرَتُكُمْ فَلَمَّ لِسِنِ عَنْکُمْ شِیْءًا﴾ ی نازل کرد.

[۵۴] ﴿اعْرِضْ لَكَ﴾ دهستیان

لی و دهستان دیت. ﴿بِسُوءٍ﴾ به شیعی.

[۵۵] ﴿لَا تَنْظُرُونَ﴾ هیچ مؤلفه مدهن.

[۵۶] ﴿اِخْذْ بِنَاصِيَتِهَا﴾ جلوی گرتووه.

[۵۷] ﴿تَوَلَّوْا﴾ پشت هلمکن

(له ناموزگاری). ﴿حَفِظْ﴾ چاودیترو

پسارینر به هم مو زانیاری یه.

[۵۸] ﴿اَمْرًا﴾ سزاو غشم. ﴿عَلَيْطْ﴾

توندو گران. [۵۹] ﴿جِلْرًا﴾ نهو خاوهن

دهسته لاته ی غیری خوی ملکچ

دهکات. ﴿عَبْدًا﴾ مله پرنکی سته مکار،

هر گیز ملکچ نایت بو راستی

هر چنده به لگه کانی به میزو پته ویش

بیست. [۶۰] ﴿بِعَمَلٍ﴾ له ناویچن.

[۶۱] ﴿فَاسْتَعْمِرْكُمْ﴾ جینشین و

فرمانداری کردون. [۶۲] ﴿مَرْجُوا﴾

خاوهن که سایه تی و جیگی متمانه.

﴿مَرِيبٌ﴾ دوو دلی و دلهر اوکه.

إِنْ نَقُولُ إِلَّا اعْرَضَكَ بَعْضُ إِلَهِنَا يَسُوءُ قَالُوا إِنِّي أَشْهَدُ اللَّهَ
وَأَشْهَدُوا أَنِّي بَرِيءٌ مِمَّا تُشْرِكُونَ ۚ إِنَّمِنْ دُونِهِ فَكِدُونِي
جَمِيعًا ثُمَّ لَا تُنْظِرُونِ ۚ إِنِّي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّي وَرَبِّكُمْ مَا
مِنْ دَابَّةٍ إِلَّا هُوَ آخِذٌ بِنَاصِيَتِهَا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ
ۚ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ أَبْلَغْتُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ إِلَيْكُمْ وَيَسْتَخْلِفُ
رَبِّي قَوْمًا غَيْرَكُمْ وَلَا تَضُرُّوهُ شَيْئًا ۚ إِنَّ رَبِّي عَلَى كُلِّ شَيْءٍ حَفِظٌ
ۚ وَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا نَجَّيْنَا هُودًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ
مِّنَّا وَنَجَّيْنَاهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ ۚ وَكَانَ عَادٌ جَحْدًا وَبِأَيَّتِ
رَبِّهِمْ وَعَصَاؤُا رُسُلَهُ وَاتَّبَعُوا أَمْرَ كُلِّ جَبَّارٍ عَنِيدٍ ۚ وَأَتَّبَعُوا
فِي هَؤُلَاءِ الدُّنْيَا لِقَنَةٍ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ ۚ أَلَا إِنَّمَا عَادًا كُفْرًا رَبِّهِمْ ۚ أَلَا
بَعْدَ لَعْنٍ أَوَّورٍ مُّهُودٍ ۚ ۝ وَإِلَى ثَمُودَ أَخَاهُمْ صَالِحًا قَالَ
يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرُهُ هُوَ أَنشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَاسْتَعْمَرَكُمْ فِيهَا فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تَوَلَّوْا إِلَيْهِ وَإِنَّ رَبِّي قَرِيبٌ مُّجِيبٌ
ۚ قَالُوا لَنْ نَبْصِلَكَ فَلَمَّا كُنْتُمْ مِمَّا مَرْجُوا قِيلَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَنشَأْنَاهُنَّ
فَعَبَدُوا مَا بَيْنَهُمْ ۚ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ ۚ قَالُوا لَنْ نَبْصِلَكَ فَلَمَّا كُنْتُمْ مِمَّا مَرْجُوا قِيلَ هَؤُلَاءِ الَّذِينَ أَنشَأْنَاهُنَّ

هُوَ دابه زینی نایمتی (۲۸): ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ نایمتکه:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) موه ده گنیزیت موه، ده لیت: موشریکه کان ده ماتن بو (بیت - کعبه) و

له گهل خوشیاند ا خواردنیان ده میتا و باز گانیان پیوه ده کرد، به لام کاتیک ریگمان لیگرا له ماتن

بو (بیت) موسولمانه کان و تیان: نیتر له کوئوه خواردنه مان دهست بکویت، خوای گمورهش

نایمتی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ دابه زاند. هروما (ابن جریر) و (ابو الشیخ)

له (سعید) ی کوپی (جیر) موه ده گنیزیت موه، ده لیت: کاتی نایمتی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ

مِنْ فَضْلِهِ﴾ دابه زی و قورس بوو له سمر موسولمانه کان و تیان: کی خواردن و پیداو یستیمان بو

ده میتنیت، خوای گمورهش نایمتی: ﴿وَإِنْ خِفْتُمْ عَيْلَةً فَسَوْفَ يُغْنِيَكُمْ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ﴾ دابه زاند.

هُوَ دابه زینی نایمتی (۳۰): ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ غُرُورًا إِنَّ اللَّهَ﴾ نایمتکه:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) موه ده گنیزیت موه، ده لیت: (سلام) ی کوپی (مشکم) و (نعمان) ی

کوپی (لوفی) و (محمد) ی کوپی (دحیه) و (شاس) ی کوپی (قیس) و (مالک) ی کوپی (صیف) هاتن-

سورتهتی (هود) جزمی (۱۲)

لَمَّا نَادَىٰ

بِرَبِّهِ

[۶۳] ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾: پیم بلین. ﴿بِئْسَ﴾: بهلگو نیشانه. ﴿رَحْمَةً﴾: مهربست پیوی پیغهمبرایهتی به. ﴿تَحْسِرُ﴾: کهوتنه ناو داوی زیان و تیاچوون. [۶۴] ﴿آيَةً﴾: مو عجیزه و بهلگه یکه له سمر پیغهمبرایهتی. ﴿فَذَرُوهَا﴾: وازی لی بهینن. ﴿فَلْيُخَذْكُمْ﴾: له ناو تان ده بات. [۶۵] ﴿فَقُتِرُوا﴾: و شتره که یان کوشت. [۶۶] ﴿خِزْيَ﴾: سمر شوپی. [۶۷] ﴿الصَّحْحَةَ﴾: دهنگیکی تووړه له نا سمانوه. ﴿جَاثِينَ﴾: خاپوړیوون و سرددن. (له سمر روو به ده ما کهوتن به مردووی). [۶۸] ﴿لَمْ يَغْنَوْا﴾: نه مهنده نه مانوه. (له خوشی و نیعمه ته کاند، یا خود وه که نه وی نه بوو بوون). [۶۹] ﴿لَمَّا لَبِثَ﴾: زوړی پینه چوو. ﴿بِعِجْلٍ حَنِيفٍ﴾: گویره که یکه کی سوروړه کړاو له سمر به مرد.

قَالَ يَتَقَوَّرُ أَرَهُ يَتَقَوَّرُ إِن كُنْتُ عَلَىٰ يَسْتَعْمَلُ مِن رَّبِّي وَآتَنِ مِنهُ رَحْمَةً مَّن يَصْرِفُ مِنكَ اللَّهُ إِنْ عَصَيْتُهُ فَمَا زِيدُونِي غَيْرَ تَحْسِرٍ ۚ وَيَتَقَوَّرُ هَلْدِهِ نَافَةَ اللَّهُ لَكُمْ آيَةً فَذَرُوهَا تَأْكُلُ فِي أَرْضِ اللَّهِ وَلَا تَمْسُوهَا بِسُوءٍ فَاخْذُكُمْ عَذَابٌ قَرِيبٌ ۚ فَعَقَرُوهَا فَقَالَ تَمَتُّعُوا فِي دَارِكُمْ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ ذَٰلِكَ وَعَدٌ غَيْرُ مَكْذُوبٍ ۚ فَلَمَّا جَاءَهُ أَشْرَانَا بَحْتًا صَالِحًا وَالَّذِينَ آمَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنَّا وَمِنْ خِزْيِ رَبِّهِمْ إِن ذَٰلِكَ هُوَ الْفَقْرُ الْفَرِشُ ۚ وَأَخَذَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الصَّيْحَةَ فَأَصْبَحُوا فِي دِيارِهِمْ حَشِيبٌ ۚ ۱۷ كَانُوا لَمْ يَتَقَوَّرُوا بِهَا إِلَّا أَن تُمُودًا كَفَرُوا وَهُمْ إِلَّا بَعْدًا لِّتُمُودٍ ۚ وَلَقَدْ جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبَشْرَىٰ قَالُوا سَلَامًا قَالَ سَلَّمَ فَمَا لَبِثَ أَن جَاءَهُ بِعِجْلٍ حَنِيفٍ ۚ فَلَمَّا رَءَا أَيْدِيَهُمْ لَا تُفِيلُ إِلَيْهِمْ نَكْرَهُمْ وَأَوْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَحْزَنْ إِنَّا أَنزَلْنَاهُ إِن قَوْمُ لُوطٍ ۚ وَأَمْرَانَهُ قَاطِعَةً فَنَصَحْتَهُمْ فَبَشَّرْنَاهَا بِإِسْحَاقَ وَمِنْ وَرَاءَهُ إِسْحَاقَ يَعْقُوبَ ۚ

[۷۰] ﴿نَكَرَهُمْ﴾: سمر سام بوو ترساو، لی یان دوور کهوتهوه. ﴿أَوْجَسَ﴾: له ناخیدا هستی به ترس دوکړد لی یان.

- بولای پیغهمبری خوا (و) و تیان: نیمه چوون شوینت بکمرین وانیستا تو ده بینین رووت له (قبیله) که مان و مرگړاو دانیش نانیت بهر ده که (عزیز) کوپی خوا بیت؟ له سمر هم قسانه ش ثایه تی: ﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ غُرُورًا﴾: دایه زی. هوی دایه زینی ثایه تی (۳۷): ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾: نه مهنده که: (ابن جریر) له (اسی مالک) موه ده گپړتیه وه، ده لیت: سالیان ده کړد به سیان زده مانگو (محرم) له جی تی (صفر) دایه نړاو حرام و قه ده که کړاو که انیان تیدا حه لال ده کړد، خوی گه وړه ش ثایه تی: ﴿إِنَّمَا النَّسِيءُ زِيَادَةٌ فِي الْكُفْرِ﴾: دایه زی. هوی دایه زینی ثایه تی (۳۸): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ الْفُرُؤُا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾: نه مهنده که: - (ابن جریر) له (مجاهد) موه ده گپړتیه وه، ده لیت: هم ثایه ته کاتی دایه زی که مفرمانیان پیکرا به غه زوهی (تبوک) دوی فته و کاتی کیش مفرمانی گشتگیر ده چوو له هارین و وادهی سیبیر کهوتنی داری بهر داری بوو که ورس و گران بوو له سمریان ده چووون و به جی هیشتنی سیبیر، نه و سا ثایه تی: ﴿الْفُرُؤُا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾: دایه زی.

[۷۲] ﴿يَا وَلَدَنِي﴾ هاوارو داد

دهستمواژه یکه بو سسر سوپمان
به کار دیت وه: نهی هاواریان نای
چمد سهیره. ﴿بعلی﴾ میرده کهم.

﴿شیخا﴾ به تمهن و به سال اچوه.

[۷۳] ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾ مبهست پیئی

خانه وادهی پیغه مبرانه. ﴿محمدا﴾

خاوهن خیریو چاکه یه کی زور.

[۷۴] ﴿الرَّوْعِ﴾ ترس و بیم

پاچله کاندن. [۷۵] ﴿حَلِيمٍ﴾ هیواش و

له سسر خویو په لسه ناکات

له کار و باره کانی دا. ﴿اواه﴾ لسه خوا

ترس. ﴿منیب﴾ له مموو

کار و باره کانی دا ده گپرتمهوه بو لای

خوای پرموردگار. [۷۷] ﴿سَيِّئِهِمْ﴾

به ماتنیان تووشی نارحمتی بسو

کوته غم و پزاره یه کی قوولهوه.

﴿ذراعاً﴾ تواناو دهسته لات. ﴿یسوم

عصی﴾ روزنکی رهش و به لا نامیز. [۷۸] ﴿بِهَرْعُونِ إِلَيْهَا﴾ بهمه له داوان هاتن و

هه ندیکیان هه ندیک ی دیکه یان بانگ کردبوو. ﴿رَسِيدٌ﴾ عاقل و رینمونی کراو.

[۷۹] ﴿حَقٍّ﴾ ماف، هق. [۸۰] ﴿هَؤُلَاءِ﴾ په ناده بهمه. [۸۱] ﴿سَرٍّ﴾ شمو به پی بکمون.

﴿نَفْطَحُ﴾ به شیک. ﴿لَا نُلْفِتُ﴾ لانه کاتمهوه.

هوی دابه زنی نایلی (۳۹): ﴿لَا تُفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابُ آلِهَتِكُمْ﴾

- (ابن بی حاتم) له (نجهده) ی کورې (نفع) موه ده گپرتمهوه، ده لیت: سهبارت بهم نایمه پرسیار
کرد له (ابن عباس) و له و له امداد وتی: پیغه مبهری خوا (الله) داوی له کوم ملک له عمره مبه کان کرد
خو یان ناماده بکن بو جهنگ، ثورانش به لایانهوه قورس بوو خاوخلیچکیان تیدانواندو خوای
گموره نایمه تی: ﴿لَا تُفَرُّوا يُعَذِّبُكُمْ عَذَابُ آلِهَتِكُمْ﴾ ی دابه زاندو بارانی لگرتنهوه، بهمهش سزاو
خه شمی دان.

هوی دابه زنی نایلی (۴۱): ﴿الْفُرُؤُا خِفَالًا وَقَالُوا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾

- (ابن جریر) له (حضرمی) موه ده گپرتمهوه، ده لیت: هه ندیک کهم گهر نه خویش بوو نایه یان
به سال اچوو نهوا دمیانگووت گونا مهابرین، خوای گمورهش نایمه تی: ﴿الْفُرُؤُا خِفَالًا وَقَالُوا وَجَاهِدُوا
بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾ نازلکرد.

سوره هود

سوره هود

قَالَتْ تَوَلَّيْتُ لِلدِّ وَأَنَا عَجُوزٌ وَهَذَا بَعْلِي شَيْخًا إِنَّ هَذَا
لَشَيْءٌ عَجِيبٌ ۖ قَالُوا اتَّعَجِبِينَ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ رَحِمْتُ اللَّهُ
وَرَكْنُهُ عَلَيْكُمْ أَهْلَ الْبَيْتِ إِنَّهُمْ حَبِيدٌ تَجِيدٌ ۖ فَلَمَّا ذَهَبَ
عَنْ إِبْرَاهِيمَ الرُّوحُ وَجَاءَهُ الشَّرُّ يُعَذِّبُهُ فِي قُبُورِهِ ۖ
إِنَّ إِبْرَاهِيمَ لَحَلِيمٌ أَوَّاهٌ مُنِيبٌ ۖ يَكْفُرْهُمْ أَعْرَضَ عَنْ هَذَا إِنَّهُ
قَدْ جَاءَهُ أَمْرٌ رِيكٌ وَإِنَّهُمْ لَنَبِهِمْ عَذَابٌ غَيْرَ مِنْ دُونِ ۖ وَلَمَّا
جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَئِيءَ يَوْمٍ وَّضَاقَ بِهِمْ ذَرْعًا وَقَالَ هَذَا
يَوْمٌ عَصِيبٌ ۖ وَجَاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ إِلَيْهِ وَمِنْ قَبْلُ كَانُوا
يَعْمَلُونَ السَّيِّئَاتِ قَالَ يَنْفِقُوا هَؤُلَاءِ بَنَاتِي هُنَّ أَطْهَرُ لَكُمْ
فَاتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تَخْزَوْا فِي صَیْفِي أَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشِيدٌ
ۖ قَالُوا لَقَدْ عَلِمْتَ مَا لَنَا فِي بَنَاتِكَ مِنْ حَقٍّ وَإِنَّكَ لَفَعَالٌ خَاسِرٌ
ۖ قَالُوا قَالُوا لَنَبِيٍّ يَكْفُرُ أَوْهَ أَوْهَ إِلَى ذِكْرِ سَدِيدٍ ۖ قَالُوا
يَلُوطُ إِنَّا رُسُلُ رَبِّكَ لَنْ يَصِلُوا إِلَيْكَ فَأَسْرِ بِأَهْلِكَ بِقِطْعِ
مِنَ اللَّيْلِ وَلَا يَلْبَسْ مِنْكُمْ أَحَدًا إِلَّا أَمْرًا إِنَّكَ أَنْتَ مُصِيبُهَا
مَا أَصَابَتْهُمْ بِأَنْ مَوْعِدُهُمُ الصُّخْرُ أَلَيْسَ الشُّعْبُ بِقَرِيبٍ ۖ

[۸۲] ﴿جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا﴾:

گونده که یانمان ژیسرو ژورور کرد.

﴿جیل﴾: قورپیک به ناگر

سور کر ابیتوه. ﴿مضور﴾: به دواى

یه کدا یه که له دواى یه که.

[۸۳] ﴿مُسَوَّمَةٌ﴾: نیشانه یه کی تاییه تی

هه بوو. [۸۴] ﴿یوم محط﴾: روزیکى

سه رپاگیر. [۸۵] ﴿لَا تَبْخَسُوا﴾: زهوت و

که می مه کن. ﴿لَا تَغْتَابُوا﴾: مهول

مهدن. [۸۶] ﴿بِقِیَّةِ اللَّهِ﴾: نهوچه لاله ی

خوا بو ی جی هیشتون. ﴿مَحْفُوظٌ﴾:

چاودیر. [۸۷] ﴿الْحَلِیمُ﴾: ژیریکى دان

به خوداگر. [۸۸] ﴿وَمَا تَوْفِیقِی﴾:

پیچه وانه ی سه رشو ی و شکسته و

بریتیه له سه ره کوتن و پیکاندن

له هه موو کاریکى باشد.

* پیغه مبهری خوا (ع) ده فرموی:

((پیاویک له نه ته و مکانی پیشوو لی

پر سرایه موو هیچ کرده ویه کی خبری نه بوو

جگه له و ی تیگن به خه لکی ده بوو و کاروباری بؤ ناسان ده کردن و فرمانی

به خزمه تکاره کانیشی ده کرد چاوپوشی بکن له که سی میشک تهنگ و چله مه دار، خوی

گهره ش دهره ق بهم پیاوه فرموی: لئی بیوون و چاوپوشی لی بکن، ئیمه له پیشتین له و تا

کاریکى و امان لی بوه شیتوه)). [اخرجه مسلم].

هوی دهرینی نه یی (۴۳): ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِلَّتْ لُحْمٌ﴾ نه یه که:

- (ابن جریر) له (عمرو ی کوی (مجون ی) (الازدی) موه ده گیزیتوه، ده لیت: دوشه پیغه مبهری

خوا (ع) کردی و بؤ هیچ کامیان فرمانی پیغه گرابوو: ریگه دانی دورپوه مکان و مهرگرتنی

فیدیه له نه سیرمکان، خوی گهره ش پاپه تی: ﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ لِمَ أَذِلَّتْ لُحْمٌ﴾ ی دابه زاند.

هوی دهرینی نه یی (۴۹): ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ الَّذِیْ لَا وَفَیِّ﴾ نه یه که:

- (طبرانی و) (ابو نعیم و) (ابن مردویه) له (ابن عباس) موه ده گیزیتوه، ده لیت: کاتیک پیغه مبهری

خوا (ع) ویستی بجیت بؤ غه زوی (تهبوك به) (جد ی کوی (قیس ی) و: رات چی یه له سه ر

جیهان کردن له دژی وچه ی زهر دباو (مبهستی رومکان بوو) ؟ نه ویش وتی: نه ی پیغه مبهری

خوا من پیاویک خاوه ژند وهرکات شافره تی له وچه شنه ی شوان ده بینم خزم پی راناگیریت و

تووشی پیوه بوون و پی مه لخیسکان ده ب، ریگه بده و تووشی فیتنه مه که، خوی گهره ش لایه تی -

بُورِی

لَا تَبْخَسُوا

فَلَمَّا جَاءَ أَمْرُنَا جَعَلْنَا عَالِيَهَا سَافِلَهَا وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهَا
 حِجَابًا مِّن سِجِّيلٍ مَّضُورٍ ﴿٨٢﴾ مُسَوَّمَةٌ عِندَ رَبِّكَ
 وَمَا هِيَ مِنَ الظَّالِمِينَ بِبَعِيدٍ ﴿٨٣﴾ وَإِلَى مَدِينٍ آخَاهُ
 شُعَيْبًا قَالَ يَقَوْمُ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُم مِّنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ
 وَلَا تَنْقُصُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ إِنِّي أَرَبُكُمْ بِحَبِيرٍ
 وَإِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ مُّحِيطٍ ﴿٨٤﴾ وَيَقَوْمُ
 أَزِفُوا الْمِكْيَالَ وَالْمِيزَانَ بِالْقِسْطِ وَلَا تَبْخَسُوا
 النَّاسَ أَشْيَاءَهُمْ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ ﴿٨٥﴾
 يَقِيْتُ اللَّهُ خَيْرَ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ مُّؤْمِنِينَ وَمَا أَنَا عَلَيْكُمْ
 بِحَفِيفٍ ﴿٨٦﴾ قَالُوا يَشْعَبُ أَسْأَلُكَ تَأْمُرُكَ أَنْ
 تَتْرَكَ مَا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا أَوْ أَنْ نَفْعَلَ فِي أَمْثَلِنَا مَا نَشْتَرُ
 إِنَّكَ لَا تَ الْحَلِيمَ الرَّشِيدَ ﴿٨٧﴾ قَالَ يَقَوْمُ أَرَأَيْتُمْ إِنْ
 كُنْتُ عَلَى يَدَيْكُمْ رَبِّي وَرَزَقَنِي مِنْهُ رِزْقًا حَسَنًا وَمَا أُرِيدُ أَنْ
 أُخَالِفَكُمْ إِلَى مَا أَنْتُمْ عَلَيْكُمْ عَنْهُ إِن أُرِيدُ إِلَّا الْإِصْلَاحَ
 مَا اسْتَطَعْتُ وَمَا تَوْفِيقِي إِلَّا بِاللَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ أُنِيبُ ﴿٨٨﴾

[۸۹] ﴿لَا يَجْرُمُكُمْ﴾: و اتان لی نهکات.

﴿شَقَاقِي﴾: دژایه تی من. [۹۰] ﴿وَدُودٌ﴾:

خوشو یستی بی سنوره بو

توبه کاران. [۹۱] ﴿مَانِقَهُ﴾: حالی ناین.

﴿رَهْطُكَ﴾: کومل و هوزو خزمی

نزیکت. [۹۲] ﴿وَأَرْءَاكُمْ ظَهْرِي﴾:

به سووک پوانین و پشت گوی خست.

[۹۳] ﴿عَلَىٰ مَكَانِكُمْ﴾: نه پیری تواناو

دهسه لاتیان. ﴿ارْتَقُوا﴾: چاوه پی بن.

[۹۴] ﴿الصَّحْحَةَ﴾: دهنگیکی توند

لهنا سمانهوه. ﴿حَاشَيْنَ﴾: به چوکدا

هاتبون. [۹۵] ﴿لَمْ يَغْوَا﴾: نه جیگیر

نهه بیون له بناغوهوه. ﴿بَعْدَتْ﴾:

تیاچون.

* پیغمبری خوا (ﷺ) دفرمویت:

((سویندیت به خوا من لر وژیکدا زیاتر

له هفتا جار توبه داوی لیخوش بوون

دهکم له پرموردگان)). (اخرجه البخاری).

* مروهها (ﷺ) دفرمویت: ((خوا ی

گموره دهستی میهره بانیو لیخوش بوونی رادهختا به شوی بونهوی تاوانباری روژ توبه

بکات و بگریتموه، دهستی میهره بانیو لیخوش بوون رادهختا بهروژ بونهوی تاوانباری شوی

توبه بکات نهه بهر دوماه هفتا خوړ لر وژ تاواوه هلدیت)) (واژه: توبه قبول دهگریت له بنده

تا روژ قیامت)). (اخرجه مسلم).

﴿يَوْمَنَّهُمْ مِنْ يَوْمٍ أَلَذَّنَ لِي وَلَا تُفِيِّي﴾: ی دابهزاند. (ابن ابی حاتم) و (ابن مردویه) له (جابر ی کوی

(عبدالله) وه فرموده یکی هاوشینوازی نهه دهگریتموه. (طبرانی) له (ابن عباس) موه

دهگریتموه، دلدیت: پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی: بهنگن و کجانی و دهی زهر بؤخوتان

دهستخن، همدنیک له دوپرووه کابیش و تیان: نهه بهنا فرت هلدتان دهخله تینیت، خوا ی

گمورهش نایهتی: ﴿يَوْمَنَّهُمْ مِنْ يَوْمٍ أَلَذَّنَ لِي وَلَا تُفِيِّي﴾: ی دابهزاند.

هوی دابهزنی نایهتی. (۵۰): ﴿إِنْ لَهْبِكَ حَسَنَةٌ كَسَرْتُمْ وَإِنْ لَهْبِكَ مُصِيبَةٌ﴾: نایلهکه:

— (ابن ابی حاتم) له (جابر ی کوی (عبدالله) وه دهگریتموه، دلدیت: نه دوپروانه ی لهشاری

(مدینه) جی مابوون دهستیان دایه بلو کردنهوی پروپاگنده و هوالی خراپ دژ به پیغمبری

خوا (ﷺ) و دمیانگوت: (محمد) و هاوه لانی لهم سهفه میاندا ماندوبوون و فستتان، ننجا

پیچروانه ی قسهکانی خویان بیست لهوه ی پیغمبرو هاوه لانی ساغو سهلامتن و بهم هوالهش

غهمباربوون، خوا ی گمورهش نایهتی: ﴿إِنْ لَهْبِكَ حَسَنَةٌ كَسَرْتُمْ وَإِنْ لَهْبِكَ مُصِيبَةٌ﴾: ی دابهزاند.

وَيَقُولُ لَا يَحْرِمُكُمْ شِقَاقِي أَنْ يُصِيبَكُمْ مِثْلَ مَا أَصَابَ
قَوْمَ نُوحٍ أَوْ قَوْمَ هُودٍ أَوْ قَوْمَ صَالِحٍ وَمَا قَوْمُ لُوطٍ مِنْكُمْ
بَعِيدٌ ۚ وَأَسْتَغْفِرُكُمْ ثُمَّ يَوْبُ إِلَيْهِ إِنْ رَبِّي
رَحِيمٌ وَدُّدٌ ۚ قَالُوا يَسْتَعِيبُ مَا نَفَقَهُ كَثِيرًا مِمَّا نَقُولُ
وَإِنَّا لَنَرِيكَ فِيْنَا ضَعِيفًا وَلَوْلَا رَهْطُكَ لَرَجَمْتَكَ وَمَا أَنتَ
عَلَيْهَا بِعَزِيزٍ ۚ قَالَ يَقُولُ أَهْلِي أَعَزُّ عَلَيْكُمْ مِنْ
اللَّهِ وَاتَّخَذُوا شُرَكَاءَ لَهُمْ ظَهْرًا لِيَأْتِيَهُمْ رِيقُ بَمَا تَعْمَلُونَ
مُحِيطٌ ۚ وَيَقُولُ أَعْمَلُوا عَلَىٰ مَكَانِكُمْ إِنِّي عَمِلٌ
سَوْفَ تَعْلَمُونَ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَمَنْ هُوَ
كَذِبٌ وَارْتَقِبُوا إِلَىٰ مَعَكُمْ رَقِيبٌ ۚ وَلَمَّا جَاءَ
أَمْرًا غَيَّبْنَا عَنْ آلِ الْيَمَنِ مَا مَوَّاهَهُمْ بِرَحْمَتِنَا وَأَخَذَتْ
الْيَمَنُ طُلُوعَ الصُّبْحِ فَأَصْبَحُوا فِي يَدِ يَدِهِمْ جَذِيمٌ ۚ
كَانَ لَرَبِّهِمْ أَهْلًا الْأَبْعَدُ الْيَمَنُ كَمَا بَدَتْ تُسُودُ ۚ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ۚ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ
وَمَا لَهُ يُغَافِرُ فِرْعَوْنَ وَوَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رُسُلٍ

سوره نبي (هود) جزمی (۱۲)

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي

بَعَثَ فِي

[۹۸] ﴿يَقْدِمُ قَوْمَهُ﴾: پیشیان ده که مونت.
 ﴿فَأُورِدَهُمْ﴾: ده یا نباته ناوی یه وه.
 ﴿الْمُرُودُ﴾: نهوشوینه یه که تیفوان
 روى تیده که نه تسا تینویه تیان
 بشکیت. [۹۹] ﴿الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ﴾: نهو
 به خششهی شایسته ی بسون.
 [۱۰۰] ﴿قَانَمُ﴾: قنا نه مرق ماوه ته وه.
 ﴿حَصِيدُ﴾: تیاچوو و فه و تار (هروهک
 بهروبو می خراپ). [۱۰۱] ﴿غَمِرُ
 تَيْيِبُ﴾: به دهر له ویرانهو تیاچوو
 زیاتر. [۱۰۲] ﴿أَخَذَ رَبُّكَ﴾: دابه زینی
 سزا به سمریدا. [۱۰۳] ﴿مَشْهُودُ﴾:
 گه وه ای دان. (سهرجه م
 دروستکراوه کانی پهروهردگار
 شاهیدن له سمر نه وه ی تیییدا
 روودهدات). [۱۰۴] ﴿لَا جَلَ مَعْدُودُ﴾:
 بو ماوه یه کی دیاری کراوی کورت
 که ته منی دنیا یه. [۱۰۶] ﴿زُلْفَرُ﴾:

يَقْدِمُ قَوْمَهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَأُورِدَهُمُ النَّارَ وَيُسَّ الْوُرْدُ
 الْمُرُودُ ۝ وَأَتَّبِعُوا فِي هَيْدِهِ لَعْنَةُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ يُسَّ
 الرَّفْدُ الْمَرْفُودُ ۝ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْفَرَى نَقَضَهُ عَلَيْهِ
 مِنْهَا قَائِدٌ وَحَصِيدٌ ۝ وَمَا ظَلَمْنَاهُمْ وَلَكِنْ ظَلَمُوا
 أَنْفُسَهُمْ فَمَا أَغْنَتْ عَنْهُمْ آلِهَتُهُمُ الَّتِي يَدْعُونَ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ لَمْ آخُذْ أَمْرُ رَبِّكَ وَمَا زَادُهُمْ عِزًّا تَنْبِيبُ ۝
 وَكَذَلِكَ أَخْذُ رَبِّكَ إِذَا أَخَذَ الْقُرَىٰ وَهِيَ ظَالِمَةٌ إِنَّ أَخْذَهُ
 أَلِيمٌ شَدِيدٌ ۝ إِنِّي فِي ذَلِكَ لِأَيُّ لَمْ خَافَ عَذَابَ الْآخِرَةِ
 ذَلِكَ يَوْمَ تَجْمُوعُ أُمَّةُ النَّاسِ وَذَلِكَ يَوْمَ مَشْهُودٌ ۝ وَمَا
 نُؤَخِّرُهُ إِلَّا لِأَجَلٍ مُعَدَّدٍ ۝ يَوْمَ يَأْتِ لَا تَكَلَّمُ نَفْسٌ
 إِلَّا بِإِذْنِهِ فَمَنْهُمْ سِقْفٌ وَسَعِيدٌ ۝ فَأَمَّا الَّذِينَ سَفَّوْا فِي
 النَّارِ لَهُمْ فِيهَا زُفْرٌ وَشَيْقُ ۝ خَلِيلٌ فِيهَا مَا دَامَتْ
 السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ لَا مَأْشَاءَ رَبِّكَ إِنَّ رَبَّكَ فَعَالٌ لِمَا يَرِيدُ
 ۝ وَأَمَّا الَّذِينَ سَعِدُوا فِي الْجَنَّةِ خَلِيلٌ فِيهَا مَا دَامَتْ
 السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ لَا مَأْشَاءَ رَبِّكَ عَطَاةٌ غَيْرُ مُجَدَّدٍ ۝

بریتیه له دهنگی هه ناسه که به نا په حهت بیته دهر وه. (هه ناسه برکه). ﴿شَهَقُ﴾: بریتیه
 له دهنگی ههوا کاتی ده چیته ناو سیه کان به توندی. [۱۰۸] ﴿عَطَاءُ﴾: به خشش. ﴿غَمِرُ
 مجدود﴾: همرگیز نابریت و دواپی پینایهت.

* پینغه مبهری خوا (﴿﴾ ده ره مویت: ((پهروهردگار مؤلهتی سته مکار ده دات، به لام همرکات گرتی
 نهوا له ژیر چنگی دهر ناچیت)) نجا نایهتی: ﴿و کذلک اخذ ربک اذا اخذ القرى وهي ظالمة ان اخذه
 الیم شدید﴾: خوینده وه. [متعلق علیه].

هوی دابه زینی نایهتی (۵۳): ﴿قُلْ أَلْفِقُوا طُوعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ﴾: نایهته که:

- (ابن جریر) له (ابن عباس) وه ده گپرتیه وه، ده لیت: (جدی کوپی (قیس) وتی: من همرکات
 نافرهت ده بینم نا توانم نارام بگرم و توشی فیتنه ده ب، بویه ده توانم به مال و سامان پشتگیریت
 بکم، دهرهق بهو نه نایهته نازل بوو: ﴿قُلْ أَلْفِقُوا طُوعًا أَوْ كَرْهًا لَنْ يَقْبَلَ مِنْكُمْ﴾: به هوی نه وه وه
 که گوتی: به مال که م پشتگیریت لیده که م.

هوی دابه زینی نایهتی (۵۸): ﴿و مِنْهُمْ مَنْ يَلُزْكَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾: نایهته که:

- (بخاری) له (ابی سعید) ی (خدری) وه ده گپرتیه وه، ده لیت: پینغه مبهری خوا (﴿﴾ سمرقالی
 دابه شکردنی ده سته که ته کانی جهنگ بوو (ذو القویصره) هات و وتی: نهی (محمد) داد پهروهربه-

[۱۰۹] ﴿مَرِيَّةٌ﴾: گومان. ﴿لَوْ فَوْهَمٌ﴾:

پس یمان ددهدین. ﴿نَصِيحٌ﴾: نصیحه. بهشی

خویان. [۱۱۰] ﴿الْكِتَابُ﴾: تهورات.

﴿مُرِبٌ﴾: کهوتنه گومان و دوو دلیهوه.

[۱۱۲] ﴿فَاسْتَقِمَّ﴾: نهو رینگه راسته بگره

که هیچ خوارو خچیچه کی تیدانی یه.

﴿لَا تَطْفُوا﴾: نهو سنوورانه مهشکینن

که بوئان دیساری کراوه.

[۱۱۳] ﴿لَا تَرْكَبُوا﴾: لا مدهدن.

[۱۱۴] ﴿زُلْفَا﴾: چهند خوله کیك.

[۱۱۶] ﴿الْقُرُونُ﴾: نهتهوهو گه لان.

﴿اُولُوا بَقِيَّةٍ﴾: نیعمهت و بهخشش پڑا

بهسریاندا.

* له (ابی عمر سفلیان) ی کوبی

(عبدالله) دهگیرنهوه، دهلیت: و نهی

پیغمبری خوا و تهیهم پس بلی

له نیسلامدا نیت پرسیار له کهسی تر نهکم،

پیغمبری خواش (ﷺ) فرموی: ((بلی

باوهرم هیناوه بهخواو، نجا جیگیر بیه)).

(اخرجه مسلم) [هروههه] دهفرموی: ((پینج نویره کهوهی بی هینی گوناه

بجووکی نیوانیان دهسرنهوه بهمرجیک گوناه

فرموی: نهی هاوار کابرا نهوه تو دهلیتی چی؟ ا گهر من دادپهروهر

نهیم دهبی کی دادپهروهر بیت؟ نجا نایهتی: ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلُوزُكَ فِي الصَّلَاتِ﴾ دابهزی. (ابن ابی

حاتم) له (ابن عباس) هوه دهگیرنهوه، دهلیت: (نبیل) ی کوبی (حارث) دهوات بولای پیغمبری

گوئی له قسه کانی دهگرت و دواتر نهو قسهو باسانه ی دهگواستهوه بؤ دوپوره کان، نجا

نایهتی: ﴿وَمِنْهُمْ الَّذِينَ يُؤْذُونَ النَّبِيَّ﴾ دابهزی.

هوی دابهزینی نایهتی (۶۵): ﴿وَلَيْن سَأَلْتَهُمْ لَيَقُولُنَّ إِنَّمَا كُنَّا نَخُوضُ وَلَقَبُ﴾ نایهت که:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عمر) هوه دهگیرنهوه، دهلیت: پیایوک رۆژی غمزوهی (تهبوك) وتی:

هرگیز وینهی قورئانو، ورگ زلو زمان درؤزنو ترسنوکی وه که هوانهه نه دیووه، پیایوکیش

ئی راست بوویهوه وتی: تو درؤ دهکیمتو، دوپرویت، شهرتبی نهه قسانه به پیغمبری

خوا (ﷺ) رابگهینم، نجا قورئان دابهزی.

(ابن عمر) دهلیت: نهو پیادهو بینی خوی هلواسی بوو به بهتی هوشتره که ی پیغمبری خوا یا

نهوهنده بهردی بهرکهوتبوو جهسته ی خوینی لودهتکاو دهیگووت: نهی پیغمبری خوا (ﷺ) -

فَلَا تَكُ فِي مَرْيَةٍ مِمَّا يَبْعِدُ هَؤُلَاءُ مَا يَعْبُدُونَ إِلَّا كَمَا يَبْعِدُ
 آبَاؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَإِنَّا لَمُوفُونَ نَصِيحَتَهُمْ غَرَضٌ مِنْ
 وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ فَاخْتَلَفَ فِيهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
 سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَفُتِ بَيْنَهُمْ وَإِنَّهُمْ لَفِي شَكٍّ مِنْهُ مُرِيبٍ
 وَإِنَّا لَمَّا لَوْفُيْنَهُمْ رَبُّكَ أَعْمَلُهُمْ إِنَّهُمْ يَعْمَلُونَ
 خَيْرٌ فَاسْتَقِمَّ كَمَا أَمَرْتَ وَمَنْ تَابَ مَعَكَ وَلَا تَطْغَوْا
 إِنَّهُمَا سَمْعَلُوكَ بِصِيرٍ وَلَا تَرْكَبُوا إِلَى الَّذِينَ ظَلَمُوا
 فَمَنْكُمْ الشَّارَ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ أَوْلِيَاءَ ثُمَّ
 لَا تُنصَرُونَ وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَ الْبَارِ وَرَلْمَا مِنْ
 الْبَلِّ إِنَّ الْحَسَنَاتِ ذَٰلِكَ ذَكَرْنِي لِلَّذِينَ كَرِهَتْ
 وَأَصْبِرْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يُضِيعُ أَجْرَ الْمُحْسِنِينَ فَلَوْلَا
 كَانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِكُمْ أُولُوا بَقِيَّةٍ يَهْتَدُونَ عَنِ الْفَسَادِ
 فِي الْأَرْضِ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّنْ أَجْبَنَّا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذِينَ
 ظَلَمُوا مَا أَتَوْا بِهِ وَكَانُوا تَجْرِيمِينَ وَمَا كَانَ
 رَبُّكَ لِيُهْلِكَ الْقُرَىٰ بِطَغْيٍ وَأَهْلُهَا مُصْطَحُونَ

سورہتی (هود) و (یوسف) جزمی (۱۷)

[۱۱۸] ﴿اِمَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾: يَمَك نَتَمَوِه.

(مہبست پی ی ثموہیہ ہموو لہسر بہندیہتی بو خواہاماتین).

[۱۱۹] ﴿اَلْجَنَّةُ﴾: جَنُوكِه.

[۱۲۰] ﴿مَوْعِظَةٌ﴾: نَامُوزْگاری.

﴿ذِكْرٌ﴾: يَاد خَسْتَنَمَوِه.

[۱۲۱] ﴿مَكَاتِكُمْ﴾: نَمُوپہری توانای

خَوَاتَان بہگہربخن.

سورہتی ﴿یوسف﴾

[۱] ﴿الْهَرَمُ﴾: بَہ نَہلف، لام، را

نہخوینریتَمَوِه. [۲] ﴿قَرَأْنَا عَرَبِيًّا﴾:

بہزمانی عہری. [۳] ﴿لَحْنٌ نَقْصٌ﴾: بَوْتُ

باس دہکین یاخود بَوْتُ دہگیرنَمَوِه.

* پیغہمہری خواہ ﴿﴾ دہفہرمویت:

((بہمہشت و دُوزخ کسوتنہ دہمہدہمہ

لہگہل یعدا، بہمہشت وتی: بُوچی من

ہمر خہلکی لاوازو نہدار دینہ ناوم،

دُوزخیش وتی: بہشی منیش خہلکی

خُوہزلزانو ستہمکارہ، خَوای گہورہش

وَلَوْ شَاءَ رَبُّكَ لَجَعَلَ النَّاسَ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَا يَزَالُونَ مُخْتَلِفِينَ
﴿۱﴾ إِلَّا مَن رَّحِمَ رَبُّكَ وَلِذَلِكَ خَلَقَهُمْ وَتَمَّتْ كَلِمَةُ رَبِّكَ
لَأَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ أَجْمَعِينَ ﴿۲﴾ وَلَا تَقْصُ
عَلَيْكَ مِن آيَاتِ الرَّسُولِ مَا نُنِثِي بِهِ فَوَادِكُ وَجَاءَكَ فِي هَذِهِ
الْحَقُّ وَمَوْعِظَةٌ وَذِكْرٌ لِلْمُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ وَقُلْ لِلَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ
أَعْمَلُوا أَعْمَالَهُمْ إِنَّا عَمِلُنَا وَلَا نَنْظُرُ وَإِنَّا نَنْظُرُونَ
﴿۴﴾ وَلِلَّهِ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَيْهِ يُرْجَعُ الْأُمُورُ كُلُّهُ
فَاعْبُدْهُ وَتَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَمَا رَبُّكَ بِغَافِلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿۵﴾

سُورَةُ يُوسُفَ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّسُولَ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿۱﴾ نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ
بِمَا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ هَذَا الْقُرْآنَ وَإِن كُنْتَ مِن قَبْلِهِ
لَينَ الْغَافِلِينَ ﴿۲﴾ إِذْ قَالَ يُوسُفُ لِأَبِيهِ يَا أَبَتِ إِنِّي رَأَيْتُ
أَحَدَ عَشَرَ كُتُبًا وَالْقَمَرَ رَافِعًا فِي سُجُودٍ ﴿۳﴾

بہمہشتی فہرمو: تُو سُوو بہزیمی خُووی مہرکہسینک بویت دہیہخشم بہتُو. بہناگریشی
فہرمو: تُو خہشمو سزای منی و تُو لَہت پندہسینم بہمہرکہسینک خُوہ بہمہویت، مہریہک
لہنُوہش مہشتا مہر شوین و جینگہتان مہیہ، بہمہشت جینگہر شوینی تیدا دہمینیت مہتا
پہروردگار خہلکی دی بُو دروست دہکات و لہنُویا جینشینیان دہکات، دُوزخیش بہردوام
دہلِیت: با زیاترو زیاتر خہلکی بین، بہردوام دہلِیت لہسر ثَمَوہ مہتا خَوای بالادہست پی
دہخاتہ سر، نِیر دُوزخ دہلِیت ہسہ ہسہ سویندبی ہشکُرمہندی (تُو). - [متلق علیہ].

- وامگوت گالتہر گہپمان کرد، پیغہمہری خواہ ﴿﴾ فہرموی: بہخواو نایہت و
پیغہمہرکہی گالتہتان دہکرد ۱۱۹. لہ (کعب) ی کوپی (مالک) مَوہ دہگیرنَمَوِه، دہلِیت وتیان:
خوازیری مہرگ بووین مہریہک لہنِیہ سہدجار لی بی ہدایہ بہمہرجی قورنای لہسر
دانہبہزیایہ، ثَم قسانہش گہیشٹ بہپیغہمہر ﴿﴾، نَوانیش بہہلہداوان ہاتن و بہانہیان
مہنایمَوہ، خَوای گہورہش نایہتی: ﴿لَا تَخْشَوُا﴾ ی دابہزاند. ثَمَوہشی کہ پہروردگار لی خُوہ بوو
(نحشی) ی کوپی (حمین) بوو دواتر ناوی خُوی گُوپی بہ (عبدالرحمن) و دوعایکرد پہروردگار
بہشہمیدی بیکوژو ہیچ کہسیش شوینی کورنای نہزانیت، دوعاکہشی گہرابوو
لہجہنگی (یمامہ) داشہمیدبو کہس بہکوزانی نہزانی. (ابن جریس) لہ (قتادہ) مَوہ دہگیرنَمَوِه،
دہلِیت مہندیک لہدووپوہکان لہغہزوی (تہبوک) دا وتیان ثَموپیاوہ نُو میدواری رزگارکردنی -

[۵] ﴿عَدُو مِیْن﴾: دوزمنیک درآیه‌تی و

دوزمنایه‌تی بهر چار و دیارینت.

[۶] ﴿یَحْیِیْکَ﴾: همل دهبژدردیت بؤ

کاری مه‌زن. ﴿تَاوِیْلُ الْأَحْصَادِیْ﴾:

لینکدانه‌وی خم. [۷] ﴿أَیْلَکَ﴾: به‌لگو

نیشانان. ﴿لِلْسَّائِلِیْنَ﴾: بؤ ثوانه‌ی

ده‌پرسن. [۸] ﴿غَصْبَکَ﴾: کؤمه‌لیک.

﴿ضَلَال مِیْن﴾: هه‌له‌یه‌کی روون و

ناشکرا. [۹] ﴿اَطْرَحُوهُ اَرْضًا﴾: هفری‌ی

بدون و دوری بخه‌نوه بؤ چنگو

شونینکی چه‌په‌ک و دور. ﴿یَحْل لَکُمْ﴾:

به‌تنها بؤخوتان دهمینیت‌وه.

[۱۰] ﴿غِیَاةُ الْجَب﴾: تاریکایی ناویر.

﴿السَّیْرَۃُ﴾: شو گه‌شتیارو

موسافیرانه‌ی بؤ شوینی دور

ده‌پؤن (کاروانی). [۱۱] ﴿لِاصْحٰوْن﴾:

خوازیاری خیرو دل سووتان پی‌ی.

[۱۲] ﴿یَرْتَع﴾: شو خواردانه بخوات

کبه‌تام و له‌زه‌ته. ﴿یَلْعَب﴾: پیش‌پکی‌ی تیرهاویشتن بکات. (یاری و گه‌مه). [۱۴] ﴿وَنَحْنُ

مُتَوَكِّلِیْنَ

لَا اِلٰهَ اِلَّا هُوَ

قَالَ بَنٰی لَا تَقْصُصْ رُءُۤیَاکَ عَلٰی اَخَوٰیكَ فِیْکِذْ وَاَلَاکَ کِیْدًا
اِنَّ الشَّیْطٰنَ لِلْاِنْسٰنِ عَدُوٌّ مُّبِیْنٌ ۝۲۰ وَکَذٰلَکَ یَجْعَلُیْکَ
رَبُّکَ وَیُعَلِّمُکَ مِنْ تَاوِیْلِ الْاَحَادِیْثِ وَیُفِیْءُ نِعْمَتَهٗ عَلَیْکَ
وَعَلٰی اٰلِ یَعْقُوْبَ کَمَا اَنْتَ عَلٰی اَبَوٰیكَ مِنْ قَبْلِ اِزْهٰیْمٍ وَاِنِّمِیْ
اِنَّ رَبَّکَ عَلِیْمٌ حَکِیْمٌ ۝۲۱ لَقَدْ کَانَ فِیْ یُوْسُفَ وَاَخَوَیْهِ
مَا یَنْتَبِیْ لِلنَّاسِ لَیْلٰیۃٍ ۝۲۲ اِذَا قَالُوْا یُوْسُفُ وَاَخُوهُ اَحَبُّ اِلَیَّ
اٰیْمٰنًا مَّا نَحْنُ غٰصِبٌۢ ۝۲۳ اِنْ اَنَابَا لَفِیْ صَلٰتٍ مُّبِیْنٍ ۝۲۴ اَقْتُلُوْا
یُوْسُفَ اَوْ اَطْرَحُوْهُ اَرْضًا یَحْل لَکُمْ وَجْهٌ اَیْکُمْ وَتَکُوْنُوْا مِنْ
بَعْدِیْهِ قَوْمًا صٰلِحِیْنَ ۝۲۵ قَالَ قَاہِلٌ مِنْهُمْ لَا تَقْتُلُوْا یُوْسُفَ
وَاَلْقُوْهُ فِیْ غَیْبَتِ الْحَبِّ یَلْقَیْطَهٗ بَعْضُ السَّیْرَۃِ اِنْ کُنْتُمْ
فَعٰلِیْنَ ۝۲۶ قَالُوْا اٰتَاَنَا مَا لَکَ لَا تَاْمَنَّا عَلٰی یُوْسُفَ وَاِنَّا لَآلَهُ
لَنَصْحُوْنَ ۝۲۷ اَرْسَلَهُ مَصَاعِدًا یَّرْتَعُ وَیَلْعَبُ وَاِنَّا لَآلَهُ
لَحٰفِظُوْنَ ۝۲۸ قَالَ لِّیْ یَحْزَنُ اَنْ تَذْهَبُوْا بِیْ وَاَکَاثُ
اَنْ یَاْکُلَ الْذَّیْبُ وَاَنْتُمْ عَنّٰہِ عَمِلُوْتُمْ ۝۲۹ قَالُوْا لَیْنَ
اَکَلَهُ الْذَّیْبُ وَنَحْنُ غٰصِبٌۢ ۝۳۰ اِنْ اِذَا لَحْزَنُوْنَ ۝۳۱

نہ

موت
نہ

عصبة: ١. ٢. ٣. ٤. ٥. ٦. ٧. ٨. ٩. ١٠. ١١. ١٢. ١٣. ١٤. ١٥. ١٦. ١٧. ١٨. ١٩. ٢٠. ٢١. ٢٢. ٢٣. ٢٤. ٢٥. ٢٦. ٢٧. ٢٨. ٢٩. ٣٠. ٣١. ٣٢. ٣٣. ٣٤. ٣٥. ٣٦. ٣٧. ٣٨. ٣٩. ٤٠. ٤١. ٤٢. ٤٣. ٤٤. ٤٥. ٤٦. ٤٧. ٤٨. ٤٩. ٥٠. ٥١. ٥٢. ٥٣. ٥٤. ٥٥. ٥٦. ٥٧. ٥٨. ٥٩. ٦٠. ٦١. ٦٢. ٦٣. ٦٤. ٦٥. ٦٦. ٦٧. ٦٨. ٦٩. ٧٠. ٧١. ٧٢. ٧٣. ٧٤. ٧٥. ٧٦. ٧٧. ٧٨. ٧٩. ٨٠. ٨١. ٨٢. ٨٣. ٨٤. ٨٥. ٨٦. ٨٧. ٨٨. ٨٩. ٩٠. ٩١. ٩٢. ٩٣. ٩٤. ٩٥. ٩٦. ٩٧. ٩٨. ٩٩. ١٠٠.

کۆشک و ته‌لامکانی شاهه؟ نه‌یخوات تاله (واته هه‌رگیز شتی وانا بینیت)؟ خوی گه‌وره‌ش
پیغه‌مبه‌ره‌کی ناگادار کرد له‌وقسه په‌روبوو چانه‌و لنجا پیغه‌مبه‌ری خوا (١٠٠) هات بؤ لایان و
وتی: ئیوه قسه‌ی واتان کردوه؟ وتیان: له‌نیوان خۆماندا کاله‌مه‌مان ده‌کرد، پاشان نایه‌ته‌که
له‌سهر ثوان هاته خواره‌وه.

هوی دهبزینی ئایه‌تی (٧٤): ﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا وَلَقَدْ قَالُوا كَلِمَةً كَثِيرًا نَّهَيْتَهُمْ عَنْهَا﴾

— (ابن ابی حاتم) له‌ (ابن عباس) هوه ده‌گه‌ڕێت‌وه، ده‌لێت: (جلاس) ی کورپی (سويد) ی کورپی
(صامت) یه‌کله‌ بوو له‌وانه‌ی دو‌اکه‌وتن له‌غه‌زوه‌ی (ته‌بوک) و (تېبووی: گهر (محمد) راست بکات
ئهو ئایه‌ له‌گه‌ڕێژ خراپه‌ترین. (عمیر) ی کورپی (سعید) ییش شو قسه‌یه‌ی گه‌ڕایه‌وه بؤ
پیغه‌مبه‌ر (١٠٠) (جلاس) سویندی خوارد که‌شتی و هه‌ای له‌زار نه‌هاتۆته‌ ده‌روه، خوی گه‌وره‌ش
ئایه‌تی: ﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾ ی دابه‌زاند. لنجا (جلاس) ته‌به‌ی کردو که‌وت به‌سهر چاکه‌دا؛
(ابن ابی حاتم) له‌ (انس) ی کورپی (مالک) هوه ده‌گه‌ڕێت‌وه، ده‌لێت: (زید) ی کورپی (ارقم) گوی‌ی
له‌ به‌یوانکی دو‌روو بوو له‌کاتی و تاردانی پیغه‌مبه‌ردا (١٠٠) و تېبووی: ته‌گه‌ر راست بکات ئهو ئایه‌
له‌گه‌ڕێژ خراپه‌ترین، ئهم قسه‌یه‌ش گه‌ڕایه‌وه بؤ پیغه‌مبه‌رو کابرا حاشای لیکرد، نه‌وسا
ئایه‌تی: ﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾ دابه‌زی. (ابن جریر) له‌ (ابن عباس) هوه ده‌گه‌ڕێت‌وه، ده‌لێت:
پیغه‌مبه‌ری خوا (١٠٠) له‌ئێره‌ سینه‌ری داریکا دانیشتبوو، هه‌رموی: ئیستا پیاویک دیت بۆلاتان—

[۱۵] ﴿وَأَجْعَلُوا﴾: پايان كۆك بوو

سوورەتتە لىسەسە ئىسەمى...

[۱۷] ﴿سَتَقِي﴾: پېشپىر كىمان دەكرىد

لەگەل يەكتىردا. [۱۸] ﴿سَوَّلْتُ﴾: جوان و

ئاسانى كىردۈرۈپ. ﴿امرا﴾: پېشپىر

كرىدە ۋە يەككى نەگۈنچاۋ. ﴿تصفون﴾:

دروپەككى ئاشكرى دىيار دەكەن.

[۱۹] ﴿سَيَّارَةً﴾: پىيادە ۋە يەككى.

﴿وار دهم﴾: بىر كەسە دەۋىرتىت پېشى

كۆمەلىك دەكەۋىت ھەتتا ئاۋيان بۇ

دەربېشى. ﴿فَادُلْ دَلُوهُ﴾: دۆلچەككى

خستە ئاۋ يىرەكەۋە. ﴿وَأَسْرُوهُ بِضَاعَةً﴾:

شاردىنە ۋە ۋەك شىت و مەك

مامەلەپان لەگەسەلدەكرىد.

[۲۰] ﴿وَأَسْرُوهُ﴾: فروشتىيان. ﴿بِمَنْ

بَحْسٍ﴾: بەنرخىكى كەم. ﴿مَعْدُودَةٌ﴾:

كەم و دىيارى كراۋ. [۲۱] ﴿أَكْرَمِي مَثْوَاهُ﴾:

شۈينى جىنشىنى باش و چاكى بۇ

دەبىنى. ﴿تَخَذَهُ﴾: بىكەين. ﴿مَكَانًا﴾: جى پىمان قايم كىرد.

﴿غَالِبَ عَلَى أَمْرِهِ﴾: ھەرچىككى

بۈيۈك جى بەجى دەكات. [۲۲] ﴿بَلِّغْ أَشَدَّهُ﴾: ئەۋەپى تۈۋانى لاشەۋە قىلى. ﴿آتَيْنَاهُ

حُكْمًا﴾: زانىنى نەينى شەكەن.

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

سورة يوسف

قُلْ مَا ذُحِرْتُ بِهِ وَأَجْعَلُوا أَنْ يَجْعَلُوهُ فِي غَيْبَتِ الْغَيْبِ وَأَوْحِنَا
إِلَيْهِ لَتُنَتِّتَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هَذَا وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۚ وَجَاءَ وَ
أَبَاهُمْ عِشَاءً يَبْكُونَ ۖ قَالُوا أَيَّتَا أَبَانَا ذُحِرْتَ بِهِمَا فَاسْتَبِقْ
وَتَرَكْنَا يَوْسُفَ عِنْدَ مَتْعَانٍ فَأَكَلَهُ الذِّلَّةُ وَمَأْنَتَ
يَمُومِينَ لَنَا وَلَوْ كُنَّا صَادِقِينَ ۖ وَجَاءَ وَعَلَى قَيْصِهِ
يَدْرِكُهُ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا فَصَبْرٌ جَمِيلٌ
وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ ۚ وَجَاءَتْ سَيَّارَةٌ فَأَرْسَلُوا
وَارِدَهُمْ فَأَدْلَى دَلْوَهُ قَالَ يَبُشِّرُنِي هَذَا عَلَّمَ وَأَسْرُوهُ بَضْعَةً
وَاللَّهُ عَلَيْهِمْ بِمَا يَعْمَلُونَ ۖ وَشَرَوْهُ بِمِثْقَلِ خَمْسِ
دَرَاهِمٍ مَقْدُودَةٍ وَكَانُوا فِيهِ مِنَ الزَّاهِدِينَ ۖ وَقَالَ
الَّذِي اشْتَرَاهُ مِنْ مِصْرَ لَا مَرَأَتَهُ أَكْرَمِي مَثْوَاهُ عَسَى
أَنْ يَنْفَعَنِي أَوْ يَتَّخِذَهُ وَلَدًا وَكَذَلِكَ مَكَّنَّا لِيُوسُفَ فِي
الْأَرْضِ وَلِنُعَلِّمَهُ تَاۋِيلَ الْأَحَادِيثِ وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَى
أَمْرِهِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ۖ وَلَمَّا بَلَغَ
أَشَدَّهُ آثِنَهُ حُكْمًا وَعَلَّمَا وَكَذَلِكَ نَحْنُ الْمُحْسِنِينَ ۖ

جى پىمان قايم كىرد. ﴿غَالِبَ عَلَى أَمْرِهِ﴾: ھەرچىككى

بۈيۈك جى بەجى دەكات. [۲۲] ﴿بَلِّغْ أَشَدَّهُ﴾: ئەۋەپى تۈۋانى لاشەۋە قىلى. ﴿آتَيْنَاهُ

حُكْمًا﴾: زانىنى نەينى شەكەن.

- بەچاۋى شەپتان بۇتان دەۋاننى، پىياۋىكى شىن باۋ ھات و پىغەمبەرى خوا(ﷺ) پىنى وت:

بۇچى تۇۋ ھامەلەكانت سوۋكايەتتىم پى دەكەن؟ كابرار ش ھەستار چوۋ پىاۋەكانى ھىناۋ

سوۋىندىيان خوارىد بەپىرۋەردگار، قەسەى واپان لەزار نەھاتتە دەۋە، پىغەمبەرىش(ﷺ)

چاۋپۇشى لىكرىد، نىچا خۋاى گەۋرە ئايەتى: ﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾ دى دابەزاند.

- لە(قائەدە ۋە دەگىرەنەۋە، دەلىت: دوۋپىاۋ شەپىيان بوۋ، يەككىيان لە(جەينە) ۋە ئەۋى دىكەش

لە(غفار)، (جەينە)ش ھاپەيمانى پىشتىۋانەكان بوۋ، (غفار) يەكە زالبوۋ بەسەر

(جەينى) يەكەداۋ (ئەبەل) كۆپى (ابى) بە(اۋس) يەكانى وت: براكتان سەربىخەن، بەخۋايە

ۋىئەنى ئىمىم (مەھمەد) ۋەك ئەپەندە ۋەھايە كەدەلى: سەگەكەت قەلەۋ يەكە تا پەلامارت بىداۋ

بىتخۋا، بابگەر پىنەۋە بۇ شارى (مەدىنە) ئىسۋا شىكۈمەندى بىلند كەسانى سوۋك ۋەزەل

دەردەكەن، پىياۋىكىش لەۋسولمانان ئەم قەسانى گىراپەۋە بۇ پىغەمبەرى خوا(ﷺ) ۋە ناردى

بەدۋاى(ئەبەل)داۋ ئەۋىش سوۋىندى خوارىد قەسەى ۋەھاي نەكرىدەۋە، خۋاى گەۋرەش ئايەتى: -

[۲۳] ﴿وَرَاوَدَتْهُ﴾: داوای کاری خراپه

(زینا) ی لیگرد. ﴿هَيْتَ لَكَ﴾: هیت لست. وهره

خیزاو دوامه کهوه. ﴿مَعَ مَعَادِ اللَّهِ﴾:

پهناده گرم به خودا. [۲۴] ﴿بِرَّهَانٍ رَبِّهِ﴾:

به لگه ی پسر وهره دگاری (بو رزگار یوون

له ی هه لو یسته). ﴿السُّوءِ﴾: خراپه.

﴿الْفَحْشَاءِ﴾: زینا و داوین پیسی.

﴿الْمُخْلِصِينَ﴾: هه لبریز دراوون بو

گو ی زیاه لی خوی گهره. [۲۵] ﴿اسْتَبَقَا

الْبَابَ﴾: هه ردوکیان به پرتاو چوون

بو لای دهرگاهه. ﴿قَدْ قَامَ فَمِصَّهُ﴾:

کراسه که ی دراند. ﴿مَنْ دَبَّرَ﴾:

له دواوه. ﴿الْفَيْسَا﴾: پیسی گه یشتن

(بینیان و کهوتن به سه ره). ﴿لَدَى

الْبَابِ﴾: لای دهرگاهه. [۲۶] ﴿وَرَاوَدَتْهُ﴾:

داوای کاری خراپه ی لی گردم (زینا).

﴿قَدْ﴾: دراپوو. ﴿بَلَّ﴾: له پیشه وه.

[۲۸] ﴿كَيْدَكُنْ﴾: مه به ست پی ی مه کرو

فیله. [۲۹] ﴿اعْرِضْ﴾: هه راموشی بکه و ازین ه.

[۳۰] ﴿فَتَاهَا﴾: کو یله که ی (یوسف

سه لامی خوی لی بیت). ﴿شَفَعَهَا حَبًّا﴾: خوشه ویستی یوسف سه لامی خوی لی بیت

که یوه ته ناو دلی و ته و او عاشق و نالوده ی بووه.

* (ابن عباس) ﴿﴾: ده ره رمویت: چوار کهس له منالیدا قس میان کردووه، (عیسی) ی کوپی (مریم)

(سه لامی خوی لی بیت)، له گمل هارمله که ی (جریج و)، شاهیده که ی (یوسف) (سه لامی خوی

لی بیت و)، کوپی شاهنکه ری که به که ی (فرعمون). [اخرجه احمد].

﴿يُخْلِفُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾: دابه زاند. (طبرانی) له (ابن عباس) هوه ده گپ ریت هوه، ده لیت: پیاو یکه

به ناوی (اسود) هوه هه لیدا پیغه مبه ری خوا ﴿﴾: بگو یزت و شایه تی: ﴿وَمَنْ سَأَلَ﴾: بگو یزت و شایه تی: ﴿وَمَنْ سَأَلَ﴾

سه به رت یو دابه زی. (ابن جریر و) (ابو الشیخ) له (عکرمه) وه ده گپ ریت هوه، ده لیت: کو یله که ی

(بني عدي) ی کوپی (کعب) پیاو یکی له پشتیوانه کان کوشت و پیغه مبه ری خواش ﴿﴾: دادومری

کرد بو دیاری کردنی خوینی کابرای کوژاو به پیدانی دوازه هه زلر، سه به رت یو شایه تی: ﴿وَمَا

لَقُمُوا إِلَّا أَنْ أَغْنَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَتْنِهِ﴾: دابه زی.

هوی دابه زینی نه یستی (۷۵): ﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ لَئِنْ آتَانَا مِنْ فَتْنَةٍ﴾: نایه ته که:

- (طبرانی و) (ابن مردویه و) (ابن ابی حاتم و) (بیهقی) له (دلائل) دا به (سند) یکی لاواز له (ابی -

وَرَاوَدَتْهُ الْيَافِقُ يُوسُفَ بْنَ مَرْيَمَ عَنْ نَفْسِهِ. وَعَلَّقَتْ الْأُتُوبُ
وَقَالَتْ هَيْتَ لَكَ قَالَ مَعَادُ اللَّهِ إِنَّهُ رَبِّي أَحْسَنَ مَثْوَايَ
إِنَّهُ لَا يَمْلِكُ الظَّالِمُونَ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ هَمَّتْ بِهٖ وَهَمَّ بِهَا
لَوْلَا أَنَّ رَهْا بَرَهْمَنَ رَبِّهٖ. كَذَلِكَ لِنَصْرِفَ عَنْهُ الشُّوْءَ
وَالْفَحْشَاءَ إِنَّهٗ مِنْ عِبَادِنَا الْمُحْلَصِينَ ﴿٢٤﴾ وَاسْتَبَقَا
الْبَابَ وَقَدَّتْ فَمِصُّهٗ مِنْ دُبُرٍ وَأَلْفَا سَيْدَهَا لِدَا الْبَابِ
قَالَتْ مَا جَزَاءُ مَنْ أَرَادَ بِأَهْلِكَ سُوءً إِلَّا أَنْ يُسْجَنَ أَوْ عَذَابٌ
أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ قَالَ هِيَ رَاوَدَتْنِي عَنْ نَفْسِي وَشَهِدْتُ شَاهِدًا مِنْ
أَهْلِهَا إِنْ كَانَتْ فَمِصُّهُ قُدِّمَ مِنْ قَبْلِ قَصْدَتِ وَهُوَ مِنْ
الْكُذِبِينَ ﴿٢٦﴾ وَإِنْ كَانَ فَمِصُّهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَهُوَ
مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَلَمَّارَةً فَمِصُّهُ قُدِّمَ مِنْ دُبُرٍ قَالَ إِنَّهٗ
مِنْ كَيْدِكُنَّ إِنَّ كَيْدَكُنَّ عَظِيمٌ ﴿٢٨﴾ يُوسُفُ أَعْرِضْ عَنْ
هَذَا وَاسْتَغْفِرِي لِذَلِّكَ إِنَّكَ كُنْتَ مِنَ الْخَاطِئِينَ
﴿٢٩﴾ وَقَالَ يَسُوْفُ وَالْمَرْيَمَةُ أَمْرَاتُ الْعَرَبِ بَرَزُوا مِنْهَا
عَنْ نَفْسِهِ. فَشَفَعَهَا حَبًّا إِنْ أَلَّزَمَهَا فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ﴿٣٠﴾

سورہ یوسف (یوسف) جزی (۱۲)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

یوسف

[۳۱] ﴿مَتٰكَا﴾: نه و فرشو و را خمرانه ی
له سمری داده نیشن و پالی پیوه
دهده نه وه. ﴿اَكْبَرْنَه﴾: سمر سام بیون
به بینینی نه و جوانیه بی شو مارو
سنوره. ﴿قَطْعَن اَيْدِيْهِنَّ﴾: ده ستیان
بریندارو زامدار کرد له چند لایه کموه.
﴿حَاشَ لِلّٰهِ﴾: بی گمردی بو پرموردگار.
[۳۲] ﴿فَاسْتَعِمْ﴾: زور به توندی رنگری
کردو رازی نه بوو. ﴿الصَّاعِغْرِیْنَ﴾:
نه وانه ی ملک هج ده کریزنو
ده چه و سینرینه وه. [۳۳] ﴿اَصْبَحَ
اِلَیْهِنَّ﴾: هه واداری وه لأم دانه وه یانم.
﴿الْجَاهِلِیْنَ﴾: نه زانه کان. [۳۵] ﴿بَدَا لَهُمْ﴾:
وایان به باش زانی و بویان ده رک هت.
﴿حَتّٰی حَمِیْن﴾: بو ماوه یه کی ناداری
کراو. [۳۶] ﴿فَبَیَّان﴾: دوو خزمه تکار.
﴿اَرَانِی﴾: خخوم له خه ودا بینیه وه.
﴿اَعْمَر﴾: ده یگوشم و ده ری ده هیتم.
﴿هَوَآءُ﴾: شمرا بی تری.

فَلَمَّا سَمِعَتْ بِمَكْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَیْهِنَّ وَاَعْتَدَتْ لَهُنَّ مَتٰكَا وَاَتَتْ
كُلَّ وَجْهٍ مِّنْهُنَّ سِیْئًا وَاَقَابَتْ اَخْرَجَ عَلَیْهِنَّ فَلَمَّا رَاَتْهُ اَكْبَرْنَه
وَقَطْعَن اَيْدِيْهِنَّ وَقُلْنَ حَاشَ لِلّٰهِ مَا هَذَا بَشَرًا اِنْ هَذَا اِلَّا مَلَكٌ
كَرِیْمٌ [۳۱] قَالَتْ فَنَدِلْكُنَّ الَّذِی لُمْنٰنِیْ فِیْهِ وَلَقَدْ رَاَوْنَهُ عَنْ
نَفْسِهٖ فَاسْتَعِمْ وَاَكْرَمَ لَمْ یَفْعَلْ مَا اَمَرُهُ وَلَسَجَنَ وَاَلِیْكُوْنَا
مِنَ الصَّغْرِیْنَ [۳۲] قَالَ رَبِّ السِّجْنُ اَحْسَبُ اِلَیَّ وَمَا یَدْعُوْنَ
اِلَیْهِ وَاَلَا تَصْرِفُ عَنِّیْ كَيْدَهُنَّ اَصْبَحَ اِلَیْهِنَّ وَاَكْرَمَ مِّنَ الْجَاهِلِیْنَ
[۳۳] فَاسْتَجَابَ لَهُمْ رَبُّهُ فَمُصْرَفٌ عَنْهُ كَيْدُهُنَّ اِنَّهٗ هُوَ السَّمِیْعُ
الْعَلِیْمُ [۳۴] ثُمَّ رَدَّ اِلَیْھُمْ مِنْۢ بَعْدِ مَا رَاَوْاْ الْاٰیٰتِ لَیَسْجُنَّهٗ
حَتّٰی حَمِیْنٌ [۳۵] وَدَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَیَّانٌ قَالَ اٰحَدُهُمَا
اِنِّیْ اَرٰنِیْ اَعْصَرَ خَمْرًا وَاَقَالَ الْاٰخَرُ اِنِّیْ اَرٰنِیْ اَحْمِلَ فَوْقَ
رَاسِیْ خُبْرًا نَّأْكُلُ الطَّیْرَ مِنْهُ نَبْتُنَا بِتَاوِلِهِۦ اِنَّا نَرٰكَ مِنْ
الْمُحْسِنِیْنَ [۳۶] قَالَ لَا یَأْتِیْكُمَا طَعَامٌ فَرَّاقًا یَاۤیُّهَا الَّذِیْنَ كُنتُمَا
تَاوِلٰیهِۦ قَبْلَ اَنْ یَّاْتِیْكُمَا ذٰلِكُمَا مَعَ اَعْلٰنِیْ رَبِّیْ اِنِّیْ نَزَّلْتُ
مِلَّةً فَرًّا لَّا یُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَهُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ كٰفِرُوْنَ [۳۷]

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾ ده فرمویت: ((حوت تا قم خوی گموره له ژنر سیبیری خویدا دهیان
حوینتیه وه، له ژنر کدا که هیچ سیبیری نی یه جگه له سیبیری خوا نه بیت، نه وانهش نه مانه ن:
(۱) پیشه وایه کی داد پرمور. (۲) لایک له به ندایه تی پرموردگار دا پیگه یشتیت. (۳) پیایوئک دلی
پابه ندی مزگوته کان بیت. (۴) دوو کس له بر خوا یه کتریان خوش و یشتیت و هر له بر خواش
له یه کی جیا بوو نه وه. (۵) پیایوئک نافرمتیکی خاوم ده سته لات و مال داوای به دروشتی لیکرد بیت
به لأم پیایوئک له وه لأمدا و تبیتی: من له خوا ده ترسم. (۶) هه ووهما پیایوئک خیر و چاکه ی کرد بیت و
نه یه یشتیت هیچ کام له لای راست و چه پی به ی دیکیان بزانن. (۷) پیایوئک هه رک بهاسی خوا
کرا بیت چاوه کانی فرمیسکیان پیدا هاتیت خوار وه.)) [متفق علیه].
- امامه وه ده گپینه وه، ده لیت: (ثعلبه ی کوری (حاطب) هات بو خزمه تی پیغه مبهر (﴿﴾ بو
وتی: نه ی پیغه مبهری خوا (﴿﴾) دوعام بو بکه له لای پرموردگار به لکو مال و سامان
پی به خشیت، پیغه مبهری خواش (﴿﴾) له رموی: وازیینه نه ی (ثعلبه)، مالیکی کم باشته
له مالیکی زور، چونکه مالی کم ده توانیت سوپاس گوزاری له سهریگی، به لأم زورمه که ناتوانیت
سوپاس گوزاری له سمری، (ثعلبه) ش وتی: به خوا گه پرموردگار مال و سامان پیروا ده بین
نه و مالی گشت لایه که ده ده، پیغه مبهری خوا (﴿﴾) دوعای بو کردو مه رکانی زور بی شو مار-

ۋە بۇ روپامايى دەيىمەخشى، پياۋىكى -

وَاتَّبَعْتُ مِلَّةَ آبَائِيِ الَّذِينَ هُمْ وَاسْتَحَقُّوا نَعْقُوبَ مَا كَانُوا
لَنَا أَشْرَكَ بِاللَّهِ مِنْ شَيْءٍ وَذَلِكَ مِنْ فَضْلِ اللَّهِ عَلَيْنَا وَعَلَى
النَّاسِ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿٣٢﴾ يَصْطَلِحِي
السَّجْنُ ۚ أَرَأَيْتَ تُتَعَرِّقُوتُ خَيْرٌ أَوْ اللَّهُ الرَّزَّاقُ ۚ أَلَمْ
يَمْتَعِبْدُونِ مِنْ دُونِهِ ۚ أَلَا أَسْمَاءُ سَيِّئَتْهُمَا أَنْتُمْ
وَهُمَا أَبَاؤُكُمْ مَا أَنْزَلَ اللَّهُ بِهِمَا مِنْ سُلْطَانٍ ۚ إِنَّ الْعُكْمَ ۖ لِلَّهِ
أَمْرٌ ۚ لَا تَعْبُدُوا إِلَّا إِيَّاهُ ۚ ذَلِكَ لِلَّذِينَ لَقِيتُمْ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ
النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٣﴾ يَصْطَلِحِي السَّجْنُ ۚ أَمَّا أَحَدُكُمَا
فَيَسْقِي رَبِّهِ خَمْرًا ۚ وَأَمَّا الْآخَرُ فَيُصْلَبُ فَتَأْكُلُ أَطْيَرُ
مِنْ رَأْسِهِ ۚ فَخُذِ الْأَمْرَ الَّذِي فِيهِ تَسْتَفْتِيَانِ ﴿٣٤﴾ وَقَالَ لِلَّذِي
طَلَبَ أَنْتَا جِئْنَا مِنْهُمَا أَذْكَرُ فِى عِنْدِ رَبِّكَ فَاسْأَلْهُ
الشَّيْطَانُ ۚ ذَكَرَ رَبِّهِ ۚ فَلَيْتَ فِى السَّجْنِ يَضَعُ سِجِينَ
﴿٣٥﴾ وَقَالَ إِلَيْكَ إِنِّى أَرَى سَمِعَ نَعْرَتِ سِمَانَ يَأْكُلُهُنَّ
سَمِعَ عِجَافَ وَسَمِعَ سُبُلَيْتَ خَضِرٍ وَآخَرَ يَابِسَتِ
يَتَأَمَّرُ الْمَلَأُ أَتُونِى فِى رُءُوسِى ۚ إِنَّ كَثِيرَةً لِّلرَّءِىَ بَاتَعَرَّوْتُ ﴿٣٦﴾

سورہ یوسف (یوسف) جزمی (۱۲)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَالُوا أَضَلَّتْ أَعْيُنُكُمْ وَأَنْتُمْ بِالْآيَاتِ بِلَايِينَ ۖ
 وَقَالَ الَّذِينَ يَتَّبِعُهَا أَذْكَرُ بَعْدَ أَمْرِ أَنَا أَنْتُمْ كُمْ بِتَأْوِيلِهِ
 فَأَرْسَلُونَا ۖ يُوسُفُ أَيُّهَا الصِّدِّيقُ أَفْتِنَا فِي سَبْعِ مَنَاقِبٍ
 سَمَانٍ بِأَكْثَلُنَا سَبْعَ عَجَافٍ وَسَبْعَ شُبُلَاتٍ خَضِرٍ
 وَآخِرُ يَابِسَتٍ لَعَلَّ أَرْجِعَ إِلَى النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَعْلَمُونَ ۚ قَالَ
 تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنِينَ دَأَبًا فَمَا حَصَدْتُمْ فَذَرُونَهُ فِي سَنِيَةٍ إِلَّا
 قَلِيلًا مِمَّا نَأْكُلُونَ ۚ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ سَبْعٌ شِدَادٌ يَأْكُلْنَ
 مَا قَدْ مَتَّعْتُمْ لَهُنَّ إِلَّا قَلِيلًا مِمَّا تَحْصُونَ ۚ ثُمَّ يَأْتِي مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ
 عَامٌ فِيهِ يَغَاثُ النَّاسُ وَفِيهِ يَعْصَرُونَ ۚ وَقَالَ لِيكَ أَنْتَوْنِي
 بِهِ ۖ فَلَمَّا جَاءَهُ الرَّسُولُ قَالَ أَرْجِعْ إِلَى رَبِّكَ فَسْأَلْهُ مَبَالَ
 الْيُسُوفَ الَّتِي قَطَعْتَ ۖ يَدَّيْنِ إِنَّ رَبِّي بِكَيْدِهِمْ عَلِيمٌ ۚ قَالَ
 مَا خَطْبُكَ إِذْ رَاوَدْتَنِي يُوسُفُ عَنْ نَفْسِهِ قُلْتُ خَشِيَ اللَّهُ
 مَا عَمِلْتُ عَلَيْهِ مِنْ سُوءٍ قَالَتْ أَمْرَأَتُ الْعَزِيزِ الْفَن حَصْحَصَ
 الْحَقُّ أَنَا رَاوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَابْتُلِيَ الصِّدِّيقُ ۚ ذَٰلِكَ
 لَعَلَّكَ إِنِ لَمْ أَخْتَمْ بِالْقَبْرِ وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي كَيْدَ الْغَائِبِينَ ۚ

[۴۴] ﴿اضْعَافَاتِ احْلَام﴾: خمونی
 بچہ بچہ پرو تیکہ لہو پیکہ لہو
 [۴۵] ﴿ادکر﴾: بیری کہو تمہوہ۔ بعد
 امہ: دواوی ماوہیہ کی دورو دریز۔
 [۴۶] ﴿دایا﴾: بی بچران ویک لہ دواوی
 یمہ: فذروہ: وازی لی بہینن۔
 [۴۸] ﴿شداد﴾: قات و قہی۔ ﴿حصون﴾:
 شو تو وہی مہلی دہ گرن بو چاندن۔
 [۴۹] ﴿یغاث الناس﴾: بارانیان بو
 دہبارینیت۔ ﴿بعضرون﴾: شو
 بہروبو مہی دہ گوشریت۔ [۵۰] ﴿الی
 ربک﴾: شو ناغا و گورہیہی بہ خششی
 پڑاندوہ بہ سہرتا۔ ﴿مبال النسوة﴾:
 دہنگو باسی ژسان چی یہ ۱۹
 [۵۱] ﴿ماخطک﴾: جیتان لی قوم اوہ
 ﴿حشش لله﴾: بیگہردی و پاکی بو
 پھر مردگار۔ ﴿حصحص﴾: دہرکوت۔
 [۵۲] ﴿لہ اخنہ﴾: شہرہ و پاکیتی
 شوہ لہ کددار نہ کردوہ۔

— دیکھش مات و مؤقیہک دانوئلہی بہ خششی، ہندیک و تیان: خوا دولہ مہندوہ پیوستی
 بہ خیری وانیہ، نجا ثاہیہ: ﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ فِي الصَّدَقَاتِ﴾ دابہزی۔

ہو دابہزینی ثاہیہ (۸۱): ﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلَافَ رَسُولِ اللَّهِ﴾ نیلہکک:

— (ابن جریر) لہ (ابن عباس) ہوہ دہ گنیزتہوہ، دہلیت: پیغمہ مہری خوا (ﷺ) دواوی شوہ میگرد
 لہ گہلید بچینہ دہروہ لہومری ماویندا، پایویش وتی: گہرمایہ کی زہرو ناتواش بینہ
 دہروہ با لہم گہرمایہ دا نہ چینہ دہروہ، خوای گہومش ثاہیہ: ﴿قُلْ لَّارِ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ می
 دابہزاند۔ ہروہا (محمدی کوپی (کعبی (قرظی) دہ گنیزتہوہ، دہلیت: لہ گہرمایہ کی زہرو
 پیغمہ مہری خوا (ﷺ) ماتہ دہروہ بہرکوت بو (تہوک)، پایویش لہ (بني سلمہ) وتی:
 لہ گہرمایہ دا مچنہ دہروہ، شوہو ثاہیہ: ﴿قُلْ لَّارِ جَهَنَّمَ أَشَدُّ حَرًّا﴾ دابہزی۔

ہو دابہزینی ثاہیہ (۸۴): ﴿وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ أَبَدًا﴾ نیلہکک:

— (بخاری) و (مسلم) لہ (ابن عمر) ہوہ دہ گنیزتہوہ، دہلیت: کاتیک (عبداللهی کوپی (ابی) مرد،
 کوپہ کی مات بو خزمت پیغمہ مہری خوا (ﷺ) و دواوی لیکرد کراسہ کی خوی بدائی ہما
 بیکات بہ کفن بو باوکی، پیغمہ مہری خواش (ﷺ) کراسہ کی دایہ، نجا دواوی لیکرد نویشی -

[۵۴] ﴿اَسْتَخْلَصْنٰهُ لِنَفْسِ﴾: به تائیه تنی بوق

خومی ترخان ده کم. ﴿مَكِيْن﴾: خاوهن

پلهو پاییه کی بهرزو بلند. [۵۵] ﴿اِنْسِ

حَقِيْقَةً﴾: ده پیاریزم به پیئی

به رزه وهندی. [۵۶] ﴿مَكَّنَا يُوْسُفَ﴾:

وامان لی کرد ده سته لات و بریاری

به سر خاکی میسر دا بهوات. ﴿يَتَّبِعُوْا

مَنْهَا﴾: جینشین ده بیئت به پیئی ویستی

خوی. [۵۸] ﴿مُكْرُوْنَ﴾: نه ناسی بوون.

[۵۹] ﴿جَهَنَّمَ يَجْهَزُهُمْ﴾: نه وهی

له پیئای دا هاتبوون پیئی دان.

﴿الْمَزْلٰی﴾: میواندار. [۶۱] ﴿نَارُوْدُ﴾:

گفتو گو و هول ده ده یین.

[۶۲] ﴿لَقِيْنٰهٗ﴾: به خرمه تکارو

کارگوزاره کانی. ﴿بِضَاعِهِمْ﴾: بهو نرخی

نه وهی کریویانه له خواردن.

﴿رَحْمٰتِهِمْ﴾: به ره کانیان. ﴿اِنْقَلَبُوْا﴾:

گه پانه وه. [۶۳] ﴿الْكَيْلِ﴾: بهارو بارگی

وَمَا اَنْزٰی نَفْسِيْ اِنْ اَلنَّفْسُ لَا اَمَارَةٌ اَشْوٰهٍ اِلَّا مَا رَجَعَهُ رَبِّيْ اِنْ رَفِيَ عَنْوَرٌ رَّحِيْمٌ ۝۵۴ وَقَالَ الْمَلِكُ اَنْتَوْنِیْ بِهٖ اَسْتَخْلَصْنٰهُ لِنَفْسِیْ فَلَمَّا كَلَّمْنٰهٗ قَالَ اِنَّكَ الْیَوْمَ لَدٰیْنَا مَكِيْنٌ اٰمِيْنٌ ۝۵۵ قَالَ اَحْمَلْنِیْ عَلٰی خَرَابِیْنِ الْاَرْضِیْنِ اِنِّیْ حَفِیْظٌ عَلَیْهِنَّ ۝۵۶ وَكَذٰلِكَ مَكَّنَّا یُوْسُفَ فِی الْاَرْضِ یَتَّبِعُوْا مِنْهَا حَيْثُ شَاءَ نَبْنِیْ بِرَحْمَتٍ اَمِنْ شَاءَ وَلَا نَضِیْعُ اٰخِرَ الْمُحْسِنِیْنَ ۝۵۷ وَلَا جَزَءُ الْاٰخِرَةِ خَیْرٌ لِّلَّذِیْنَ اٰمَنُوْا وَكَانُوْا یَتَّقُوْنَ ۝۵۸ وَكَذٰلِكَ اِخْرَجْنٰ یُوْسُفَ فَدَخَلُوْا عَلَیْهِ فَعَرَفُوْهُمْ وَهُمْ لَمْ یُنْكِرُوْنَ ۝۵۹ وَلَمَّا جَهَزْنٰهُمْ بِجَهٰزِهِمْ قَالَ اَنْتَوْنِیْ بِاِحْ لَكُمْ مِنْ اٰیٰتِكُمْ اَلَّا تَرَوْنَ اَنْیْ اَوْفِی الْكَيْلِ وَاَنَا خَیْرُ الْمَزْلٰی ۝۶۰ فَاِنْ لَّمْ تَاْتُوْنِیْ بِهٖ فَلَا كَيْلَ لَكُمْ عِنْدِیْ وَلَا تَقْرَبُوْنِ ۝۶۱ قَالُوْا سَرَدُوْهُ عَنْهُ اَبَیْہٗ وَاِنَّا لَفَاعِلُوْنَ ۝۶۲ وَقَالَ لِنَفْسِیْہِ اَجْعَلُوْا بَصَنَّتْہُمْ فِی رَحْمٰتِہِمْ لَعَلَّہُمْ یَعْرِفُوْنَہَا اِذَا اَنْفَلُوْا اِلَیْ اٰہْلِہِمْ لَعَلَّہُمْ یَرْجِعُوْنَ ۝۶۳ فَلَمَّا رَجَعُوْا اِلَیْ اٰہْلِہِمْ قَالُوْا اِنَّا بَاۡتَاۡنَا مَعَ وَنَا الْكَيْلِ فَاَرْسِلْ مَعَنَا اَخَانَا فَانْکُنْ لَّوْنًا لِّحٰفِظُوْنَ ۝۶۴

کیشر او دانو یلمو خوار ده منی. ﴿بُکَلِّ﴾: نه وهی ده کیشریت وهری بگرین.

له سر بکات، پیغمبری خواش ﴿لَقٰی﴾: هستا تا نویژی له سر بکات، (عمری کوپی) خطاب

هستا به دای داو له دواوه جله کانی گرت و تنی نهی پیغمبری خوا ﴿لَقٰی﴾: نه وه نویژی له سر

ده کمیت: خو بهروردگار مکته ریگری کردوه ایئت له وهی نویژ له سر دوپوو بکسیت؟

پیغمبری خواش ﴿لَقٰی﴾: فرموی: خوی گه وه سریشکی کردوو له نیوان داوای لیخوش

بوون و داوانه کردنی و فرموی تنی: ﴿اَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اَوْ لَا تَسْتَغْفِرُ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعِیْنَ مَرَّةً﴾: من

له حقه جاز زیاتر داوای لیخوش بوونی بده کم، (عمر) تنی: تاخر دوپووه به لام

پیغمبری خوا ﴿لَقٰی﴾: نویژی له سر کردو بهروردگارش نایه تنی: ﴿وَلَا لَعَلَّ عَلٰی اٰخِرِ مِنْہُمْ مَاتَ اَبَدًا

وَلَا تَقُمْ عَلٰی قَبْرِہٖ﴾: نجا دای لهو نایه پیغمبر ﴿لَقٰی﴾: ده ستهرداری نویژ کردن بوو له سر

دوپووان له مش له فرموده (عمر) و (انس) و (جابر) داهاتوه.

هوی دایه زنی نایه (۹۲/۹۱): ﴿لَقٰی عَلٰی الضَّمٰءِ وَلَا عَلٰی الْمَرْضٰی﴾: نایه مکته:

- (ابن ابی حاتم) له (زید) کوپی (ثابت) وه ده کیشریت وه، ده یئت: نیکام ده نووسیوه بوق

پیغمبری خوا ﴿لَقٰی﴾: سوورته (براء) م نووسی وه، نجا پیئوسه کم دانا کاتی فرمائی

کوشتریان پیکر. دای پیغمبری خوا ﴿لَقٰی﴾: چاوهی نیکابوو پیائیکی کویر هات بولای -

سورته یوسف (جزمی (۱۲)

سورته یوسف

سورته یوسف

[۶۵] ﴿مَتَاعَهُمْ﴾ شتومەك و بارو بارگەكەیان. ﴿مَا نَبْغِي﴾ نیت دواناگەین. (داواى چاكه). ﴿غیر اهلنا﴾: خواردنیان لەمیسرمووە بۆ دەهینسین و تیریان دەكەین. [۶۶] ﴿مَوْتَهُمَا﴾: پەیمانیکى جیگرو چەسپاو (بەسویند خواردن بەزاتى پەروەردگار). ﴿يَحْطَا بِكُمْ﴾: هەموواتن بەهەلاکدا بچن و بفەوتین. ﴿وَكُلُّ﴾: چاودینو شامید. [۶۸] ﴿حَاجَةً﴾: بۆچوونیک هات بەدلیدا. [۶۹] ﴿أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ﴾: باوەشى پێداکرد کاتیک ئەوان بى ئاگابوون ئى. ﴿فَلَا تَبْتَئِسْ﴾: غەمت نەیت.

و-ئى: من چى بکەم لەئەلوانى فرمانى کوشتار ئاواکۆزیم ئنجا ئایەتى: ﴿لَيْسَ عَلَى الضَّالِّينَ﴾ دابەزى. لەرێگەى (ابن عباس) هوه دەگێزێم، دەلیت: پێغەمبەرى خوا. ﴿﴾

قَالَ هَلْ أُمِسْتُكُمْ عَلَيْهِ إِلَّا كَمَا أُمِسْتُكُمْ عَلَى أَخِي وَمِنْ قَبْلِ اللَّهِ خَيْرٌ حَفِظَ وَهُوَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ. وَلَمَّا فَتَحُوا مَتَاعَهُمْ وَجَدُوا بِضْعَتَهُمْ رُدَّتْ إِلَيْهِمْ قَالُوا بَلْ أَنَا مَنبِيُّ هَذِهِ. بِضْعَتُنَا رُدَّتْ إِلَيْنَا وَنَمِيرُ أَهْلُنَا وَنَحْفَظُ أَخَانَا وَنَزَادُ كَيْلَ بَيْتِ ذَلِكَ كَيْلَ بَيْتِ. قَالَ لَنْ أَرْسِلَهُ مَعَكُمْ حَتَّى تُؤْتُوا مَوْفِقًا مِنَ اللَّهِ لَتَأْتُنَّنِي بِهِ إِلَّا أَنْ يُحَاطَ بِكُمْ فَلَمَّا آتَوْهُ مَوْفِقَهُمْ قَالَ اللَّهُ عَلَى مَا نَقُولُ وَكِيلٌ. وَقَالَ بَنِي إِدْ لَدْخُلُوا مِنْ بَابٍ وَاحِدٍ وَادْخُلُوا مِنْ أَوْبٍ مُتَّقِرَةً وَمَا غَنَى عَنْكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِنْ أُلْحَقْتُكُمْ إِلَّا لِلَّهِ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَعَلَيْهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ. وَلَمَّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ أَمَرَهُمْ أَبُوهُمْ مَا كَانَ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا حَاجَةٌ فِي نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضَاهَا وَإِنَّهُ لَدُوْهُمْ لَمَّا أَلَمَنَهُ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ. وَلَمَّا دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ أَوَى إِلَيْهِ أَخَاهُ قَالَ إِنْ أَنَا أَتَاكَوَكَّلَ تَبْتَئِسَ بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ.

فرمانى ئەوهى دەرکرد بۆ هاوهلان لەگەڵیدا بچنە دەرەوه بۆ جیهاد، تاقمێک لەیارانی هاتن و لەنبویاندا (عبدالله)ى کوپى (مەقل)ى (مزن)ى یان تێدابوو، وئى: ئەى پێغەمبەرى خوا. ﴿﴾ ئامادەمان بکە (مەبەستیان پرچەك كردن و پێدانی پێویستی جەنگ بوو)، پێغەمبەرى خواش. ﴿﴾ فرەموو: سویندبیت بەخوا هیچ شک نابەم تا ئێوهى پێ ئامادە بکەم، ئنجا پشتیان هەڵکردو فرمیسک بەچاوەکانیاندا دەهاتە خوارەوه! زۆر بەلایەنە گران بوو دواکەون لەجیهاد و ئەوەندەیان نەیت خوێان ئامادە بکەن بۆ بەشداریکردن، ئنجا خۆای گەوره ئایەتى: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ دابەزاندو ئاوەکانیشیان نادیارە. هۆى دابەزینی ئێمە (۹۹): ﴿وَمِنَ الْأَغْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾ ئێمەكە:

- (ابن جریر) لە (مجاهد) هوه دەگێزێتەوه گواپە ئەم ئایەتە سەبارەت بە (بنی مکر) نازلەبوو. (عبدالرحمن)ى کوپى (مەقل)ى (مزن)ى دەگێزێتەوه دەلیت: ئێمە دە کوپى (مکر) بووین و ئایەتى: ﴿وَلَا عَلَى الَّذِينَ إِذَا مَا أَتَوْكَ لِتَحْمِلَهُمْ﴾ سەبارەت بە ئێمە دابەزى. هۆى دابەزینی ئێمە (۱۰۲): ﴿وَأَخْرُؤْنَ اغْرَقُوا بِلُكُوبِهِمْ خَطَرًا عَمَلًا صَالِحًا وَآخِرَ سَيِّئَةٍ﴾ ئێمەكە:

- (ابن مردويه) و (ابن ابى حاتم) لە (ابن عباس) هوه دەگێزێتەوه، دەلیت: پێغەمبەرى خوا. ﴿﴾ چو بۆ غەزاو (ابو لباپە) و پێنج کەسى تر دواکەوتن، ئنجا (ابو لباپە) و دوو پیاوی تر پیران کردەوه و پاشگەز بوونەوه هەستیان بەخەسارۆمەندى کردو وتیان: ئێمە لە ژێر سەینەر و نازو نەعمەتدا یین و پێغەمبەرى خواش. ﴿﴾ لەگەڵ باوەرداران لەجیهاد و تیکۆشاندا یین، سویندبى بەخوا خۆمان دەبەستینەوه بەکۆلەکیەکیە نایب کەس بەمانکاتەوه پێغەمبەرى خوا نەیت، -

[۷۰] ﴿يَجْهَرُ لَهُمْ﴾: بهو خوارند و

شت و مه‌گانه‌ی دیکه. ﴿السَّاقِيَةَ﴾:

جامیکه شاوی تیدا ده‌خوریت‌وهو

گه‌نو و دانه‌وئله‌ی پی‌ده‌کیشری. ﴿رَحِلْ

اخیه﴾: شت و مکه و باری براک‌هی. ﴿اذن

مؤذن﴾: یه‌کیک ه‌اوری کرد.

﴿العیر﴾: کاروان. [۷۲] ﴿صَوَاعُ الْمَلِكِ﴾:

ئو جامه‌ی کیشانه‌ی پی‌ده‌کرد و می

پادشابوو (پی‌وو). ﴿عمر﴾: و شتریک.

﴿زعمر﴾: که‌فیل و به‌لیندر. [۷۵] ﴿فِي

رَحْلِهِ﴾: له‌ناو شته‌کانی ئه‌ودا. ﴿فهو

جزاء﴾: ئه‌وه پاداشتی‌یه‌تی. ﴿واته

ده‌کریت به‌کویلو به‌نده‌ی ئه‌وه‌ی دزی

لی‌کردوه. [۷۶] ﴿كُلُّنا لِيُوسُفَ﴾: ناوا

به‌نه‌ینی بو‌مان ری‌خست. ﴿که‌وا

مه‌به‌ست و مه‌رامی ده‌سگری‌یت. [۷۷]

﴿فَاسْرِهَا﴾: شار‌دی‌وهو مه‌لیگرت

(له‌لدا). ﴿لَمْ يَدْهَاهُمْ﴾: له‌به‌ر‌چاوی

ئه‌واندا ده‌ری نه‌خست. ﴿مَكَانًا﴾: په‌لو پایه. ﴿لَايَ خَوا﴾: به‌وه‌ی باسی

نه‌مکن.

- سی‌که‌سیان مان‌وه خو‌یان نه‌به‌ستوه، کاتی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌پای‌وه له‌غزه‌وه که
فرمووی: ئه‌وانه کین خو‌یان به‌ستوه‌وه به‌و کۆله‌که‌نه‌وه؟ پیاویک وتی: ئه‌وه (ابو لبابه) و
هاوله‌که‌نه‌می، کاتی دو‌که‌وتوو له‌جیهاد به‌لین‌انداده به‌په‌روه‌ر‌گار که‌س گری‌کانیان
نه‌که‌ته‌وه تو نه‌بییت، پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فرمووی: منیش گری‌ی ئه‌و په‌تانه نا‌که‌مه‌وه
تا‌فرمانم پینه‌کریت، خ‌وای گموره‌ش ئایه‌تی: ﴿وَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ﴾ ب‌ذ‌ک‌وبه‌م، دایه‌زاند، ئنجا
پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) گری‌ی په‌ته‌کانی کردمو نازادی کردن، به‌لام سی‌که‌س ما‌بو‌نه‌وه که‌خو‌یان
نه‌به‌ستبو‌یه‌وه هیچ با‌سی‌کیان نه‌هات‌بو، ئه‌مانیش ئه‌وانه بو‌ون په‌روه‌ر‌گار با‌سی‌کردن
به‌ئایه‌تی: ﴿وَأَعْرَضُوا عَنْهُمْ﴾ خ‌ه‌لیش ده‌یان وت: ئه‌که‌ر به‌مانه‌که‌یان دانه‌به‌زیت ئه‌وا
تیاج‌وو، ه‌ندی‌کیش ده‌یان وت: به‌لکو خ‌وای گموره ئیان ببوریت، ه‌تا ئایه‌تی: ﴿وَعَلَى الثَّالِثَةِ
الَّذِينَ خَلُّوا﴾ دایه‌زی. (ابن جریر) له‌ری‌گه‌ی (علی) کوی (ابی طلحه) ده‌کیری‌ته‌وه، له‌(ابن
عباس) وه‌وه ده‌لیت: (ابو لبابه) هاوله‌که‌کانی هاتن به‌مال و سامانیا‌نه‌وه کاتیک نازاد‌کران وتیان:
ئه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ئه‌وه مال و سامانه‌که‌مانه‌و بیبه‌خشو دا‌وای لی‌خ‌وش بو‌ونمان بۆ بکه، -

سورتهی (یوسف) جزمی (۱۳)

سورتهی

سورتهی

[۷۹] ﴿مَعَاذَ اللَّهِ﴾ په نا به خوا.
 [۸۰] ﴿اسْتَیَسُوا مِنْهُ﴾ نا نومید بوون.
 (لهودی یوسف) سهلامی خوامی
 لی بیت و ه لامیان بداته وه. ﴿خَلَصُوا﴾
 سهریان کرد به یه کدا بو گفتوگوو
 راوریز. ﴿نَجَّی﴾ نهودی به نهی نی قسه
 ده کات له گیل بهر انبره کهیدا.
 ﴿مَوْتَقَا﴾ په ییمان و به یینکی ته و او.
 ﴿لَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ﴾ له م زهوی به
 نا جولیم. [۸۲] ﴿وَاسِلَ الْقَرْیَةِ﴾ له خه لکی
 نهو گونده پیرسه. ﴿وَالْعِیْرِ﴾ خاوه نی
 قافلکه. [۸۳] ﴿سَوَّلْتُ﴾ جوان و ناسان
 بوو. [۸۴] ﴿تَوَلَّی عَنْهُمْ﴾ لییان
 دور کهوته وه. ﴿یَا اَسْفَا﴾ داخه که م.
 ﴿اَبْیَضَ عِیْنَاهُ﴾ مه بهست پی نی نهویه
 پرده یه که به سهر چاوی دا هاتبو نه ی
 ده بینی. ﴿کَظِیْمٌ﴾ پریو له خه و
 په ژاره. [۸۵] ﴿تَفَقَّأَ﴾ هیشتا بیرت ماوه.
 ﴿تَذَكَّرَ﴾ قسه ده کهیت له باره یه وه. ﴿حَرَضًا﴾
 [۸۶] ﴿بَنَی﴾ غه م و په ژاره ی زور.

قَالَ مَعَاذَ اللَّهِ أَنْ نَأْخُذَ لَكُمْ مِنْ مَالِكُمْ وَلَكِنْ لَكُمْ فِيهِ نَصِيبٌ مِمَّا كَسَبْتُمْ وَإِنَّا لَظَالِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَلَمَّا اسْتَيْسَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًّا
 قَالَ كَبِيرُهُمْ أَلَمْ تَعْلَمُوا أَنَّ أَبَاكُمْ قَدْ أَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقًا مِنَ اللَّهِ وَمِنْ قَبْلُ مَا فَرَّطْتُمْ فِي يُوسُفَ فَلَنْ أَبْرَحَ
 الْأَرْضَ حَتَّى يَأْذَنَ لِيَ ابْنُ أُمِّ يَحْزَمَ اللَّهُ لِي وَهُوَ خَيْرُ الْحَاكِمِينَ
 ﴿٨٠﴾ أَرْجِعُوا إِلَى آبَائِكُمْ فَقُولُوا إِنَّا نَاثِرَاتُكُمْ سَرَقَ
 وَمَا شَهِدْنَا إِلَّا بِمَا عَلَّمْنَا وَمَا كُنَّا لِلْغَيْبِ حَافِظِينَ
 ﴿٨١﴾ وَنَسِئَ الْقَرْيَةَ الَّتِي كُنَّا فِيهَا وَالْعِمْرَ الَّتِي أَقْبَلْنَا فِيهَا
 وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٨٢﴾ قَالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَكُمْ أَنْفُسُكُمْ أَمْرًا
 فَصَبْرٌ جَمِيلٌ عَنِ اللَّهِ أَنْ يَأْتِيَنِي بِهِمْ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ
 الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ﴿٨٣﴾ وَتَوَلَّى عَنْهُمْ وَقَالَ يَأْسَفُ عَلَيْ
 يُونُسَ وَأَبْیَضَ عِیْنَاهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٨٤﴾
 قَالُوا تَاللَّهِ تَفَقَّأْتَ فَكُنَّا نَدْكُرُ يُونُسَ حَتَّى نَكُونَ حَرَضًا
 أَوْ نَكُونَ مِنَ الْهَالِكِينَ ﴿٨٥﴾ قَالَ إِنَّمَا أَشْكُوا بِنْتِي
 وَحُزْنِي إِلَى اللَّهِ وَآعْلَمَ مِنْكَ اللَّهُ مَا لَا تَعْلَمُونَ ﴿٨٦﴾

پيغه مبهري خواش ﴿فَرَمَوَى﴾ فرموی: من فرمانم پی نه گراوه هیچ له مال و سامانه که تان بهرم.
 نجا نایه تی: ﴿خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ حَقًّا﴾ دابه زی. له (قتاده) وه ده گپرنه وه، ده لیت: نه م نایه ته
 سهاره ت به بهوت کهس دابه زی: چواریان خو یان به سته بو یه وه به کوله که که موه (ابو لبابه) و
 (مرداس) و (ارس) ی کوپی (خدام) و (ثعلبه) ی کوپی (ودیه) بوون. (ابو الشیخ) و (ابن منده)
 له ماه و لانون، له ریگه ی (ابی سفیان) و نهویش له (جابه) وه ده گپرنه وه، ده لیت: نه وانه ی له غه زهوی
 (ته بوک) دو اکو تن شمش کهس بوون: (ابو لبابه) و (ارس) ی کوپی (خدام) و (ثعلبه) ی کوپی
 (ودیه) و (کعب) ی کوپی (مالک) و (مراره) ی کوپی (ربیع) و (هلال) ی کوپی (امیه)، هریه که
 له (ابو لبابه) و (ارس) و (ثعلبه) هاتن و خو یان به کوله که که موه به سته موه ماله کانیشیان هینا بو
 پیغه مبهرو و تیان: نه ی پیغه مبهری خوا نه م ماله مان بهر، نه م بوو دوا ی خستین له تو،
 پیغه مبهری خواش ﴿فَرَمَوَى﴾ فرموی: گری کانیان ناکه موه تا کوشتار مه لته ستیت، نجا قورشان
 دابه زی و نایه تی: ﴿وَأَخْرُؤْنَ عَثْرُونَ بَلْ كُوبِهِمْ﴾ هاته خوار موه. [نهم] (اسناد) ش به میزه.

[۸۷] ﴿فَحَسْبُوا﴾ بگه پښون

سوسه بگمن. ﴿لَا تَيْسُوا﴾ ناښوئد مېن.

﴿روح الله﴾ لا ښکړدنه ورو ره حمه و

سوزی خواي گه وړه. [۸۸] ﴿مَسْنَا﴾

تووشمان بووه. ﴿الضر﴾ لاواز بوون

به هوی برسیتی و خراپی بارو حالی

ژیان. ﴿بِضَاعَةٍ﴾ شت و مهک (لیره دا

مېهستی بهما و نرڅه). ﴿مَرْجَاةٌ﴾

بی سوودو خراپ. [۹۱] ﴿أَتْرَكَ﴾ هلی

بژاردویست و پیښی خستویت.

[۹۲] ﴿لَا تُثْرِبَ﴾ سمرزه نشت و گله یی

له سمر نی یه. [۹۴] ﴿فَصَلَّتِ الْمَرْءُ﴾

کاروانه که له میسر در چوو.

﴿تَفْدُونَ﴾ بریتیه له ټیځچوونی عقل و

چوونه سساله و (پیری).

[۹۵] ﴿ضَلَّالِك﴾ له ده ستدانی بیداری و

هوش ویر.

* پیغه مېری خوا (﴿﴾ ده فرموی:

((هریک له مېه مهشت و دوزخ له سمری نه عله کانتان بؤ پیتان نږیکته لیکنه))

[﴿اخرجه البخاري﴾].

- (ابن مردويه) به (سندیک) که (واقدي) ټیډایه له (ام سلمه) وه ده گېږیته وه، ده لیت: ته به و لیخوش

بوونی (ابو لبابه) له مالی منا نازلبوو، گوښم ئی بوو پیغه مېری خوا (﴿﴾ بزمیه گرتی له کاتی

سه حمدا، منیش وتم: به چی پښه که نی نهی پیغه مېری خوا؟ فرموی: خوا ته بهی (ابی

لبابه) و هر گرت، منیش وتم: بهم پی و رابگه ښم؟ فرموی: نارم زوی خوته. ننجا هه ستام و

له ده می دهرگا که ره بانگ کرد، له مېش پیش نه وهی نایه تی (حجاب) دابه زئ و وتم: مژده بی لیت

(ابی لبابه) خواي گه وړه لیت خوش بووه، خه لکیش که وخته خو هتا گری په تکهان بکه ښوه،

به لام خزی وتی: نابیت هېچ کس دهستم بؤ بهریت پیغه مېری خوا (﴿﴾ خزی نه بیت، کاتیک

پیغه مېری (﴿﴾ هات بؤ نویږي به یانی نازادی کردو نایه تی: ﴿وَأَخْرَجُوا بِذُلٍّ﴾ دابه زی.

هوی دابه زینی نایه تی (۱۰۷): ﴿وَالَّذِينَ الْخُلُوْا مُسْجِدًا وَضَرَارًا أَكْثَرًا مِنْ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نایه ته که:

- (ابن مردويه) له رڼگی (ابن اسحاق) وه ده گېږیته وه، ده لیت: (ابارهم) که یه که بوو له وانه ی

په یمان و به لیتیان دا به خواي گه وړه له زویر داره که دا بو مان ده گېږیته وه ده لیت: له وانه ی

مژگه وتی (ضرار) یان دروست کرد هاتن بؤ لای پیغه مېری خوا (﴿﴾ له کاتیکدا خه ریکی

ناما ده کردنی سویا بوو بؤ غه زوی (ته بوک) و وتیان: نهی پیغه مېری خوا نیمه مژگه و ټیکمان

دروست کرد ووه بؤ نه خوش و مانه وهی خه لک له شوانی زستان و باران داو، حمزه ده کین تو بیت-

لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ

سوره یوسف

[۹۶] ﴿فَارْتَدَّ بَصَرًا﴾: بینایی چاوی
 گهرایه وه. [۹۹] ﴿أَوَى إِلَه﴾: نوساندنی
 به سنگی خویسه وه (له کاتیکدا ماچی
 ده کرد). [۱۰۰] ﴿الْعَرْش﴾: کورسی
 دهسته لات. ﴿الْبَدْو﴾: دهشت. ﴿نَزَعَ
 الشَّيْطَان﴾: وه سوه سهی شهره نگیزی
 شهیتان. [۱۰۱] ﴿فَاطْر﴾: داهینفرو
 دروست کمر. [۱۰۲] ﴿اجْمَعُوا أَمْهَم﴾:
 سور دیون له سهری. [۱۰۳] ﴿حَرَصْتَ﴾:
 سور دیون له سهری.

* پیغمبهری خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((میچ
 کام له نیوه خوازیاری مردن نه بیت به موی
 به لاو گرفتیکه وه که تووشی هات بیت، خو
 شه کمر چاری نه بوو ده یوست خوازیاری
 مردن بیت نهوا بایلی: په رومردگارا به ژینه
 کمر ژیان باشه بوو، گیانیضم بکیشه کمر
 مردن باشه یو حالی من)).

[(اخرجه البخاری)].

- و به نوری تیدا بکیت بو مان،
 پیغمبهری خوا (ﷺ) فرموی: ئیستا ئینه

خومان ناماده ده کین بو سفر، هر که گهراینه وه خوی گهره بیهریت دین و نوری تیدا
 ده کین بو تان، کاتیک گهرایه وه له ناوچه ی (ذی اوان) لایدا که نزدیک بوو له (مدهینه) وهو خوی
 گهره له باره ی مزگوتیه وه نایه تی: ﴿وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مَسْجِدًا ضِرَارًا وَكُفْرًا﴾: هتا کوتایی
 نایه ته کی دابه زاند؛ ئنجا پیغمبهری خوا (ﷺ) بانگی (مالک) ی کوپی (خسن) و (معن) ی کوپی
 (عدی) یان (عاصم) ی کوپی (عدی) کردو فرموی: بچن بو ئه مزگوتیه ی له سر بناغی
 ستم و فروقیل داهنراوه یووخین و بیسوتین، نهوانیش ده سته جی چوون و فرمانه کیان
 جی به جی کرد، (ابن ابی حاتم) و (ابن مردویه) له (ابن عباس) وه ده گپنه وه، ده لیست: کاتیک
 پیغمبهری خوا (ﷺ) مزگوتی (قباء) ی دروست کرد چه ند که سی له پشتیوانه کان
 له نیواندا (یخج) ی تیدا بو مزگوتی دوو وه کانیاں دروست کرد، پیغمبهری خوا (ﷺ)
 به (یخج) ی وت: وهی له حالتا مه بست نه وه نه بوو که من مه بست بوو؟ نهویش وتی: نهی
 پیغمبهری خوا من مه بست خیر و چاکیه، ئنجا خوی گهره نایه تی دابه زاند. (ابن مردویه)
 له (ابن عباس) وه ده گپنه وه، ده لیست: چه ند که سی له پشتیوانه کان مزگوتیکیان
 دروست کرد، (ابو عامر) پس ی وتن: مزگوتیه تان بینا بکن و، خوتان پرچه وه
 ناماده بکن، من دهچم بؤلای (قیصر) ی پادشای (روم) و سوبایه کی بی شو مار ده فیم تا (محمد) -

فَلَمَّا أَتَى الْبَشِيرُ أَقْبَهُ عَلَى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصِيرًا قَالَ
 أَلَمْ أَقُلْ لَكُمْ إِنِّي أَعْلَمُ مِنْ آلِهِ مَا لَا تَعْلَمُونَ ۖ قَالُوا
 يَتَّبِعُنَا أَنْتَ وَنَبِيُّنَا إِنَّكُمَا خَطِئْتُمْ ۖ قَالَ سَوْفَ
 أَسْتَغْفِرُكُمْ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ ۖ فَلَمَّا
 دَخَلُوا عَلَى يُوسُفَ ءَاوَى إِلَيْهِ أَبْوِيهِ وَقَالَ ادْخُلُوا مِصْرَ
 إِن شَاءَ اللَّهُ آمِنِينَ ۖ وَرَفَعَ أَبْوِيَهُ عَلَى الْعَرْشِ وَخَرُّوا
 لَهُ سُجَّدًا وَقَالَ يَأْتِي هَذَا تَوَلَّى رَءِيسًا مِنْ قَبْلُ فَدَجَّلَهَا
 رَبِّي حَقًّا وَقَدْ أَحْسَنَ بِي إِذْ أَخْرَجَنِي مِنَ السِّجْنِ وَجَاءَ بِكُمُ
 مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ أَنْ نَزَعَ الشَّيْطَانُ بَيْنِي وَبَيْنَ أَهْوِي ۖ قَالَ
 رَبِّي لَطِيفٌ لِمَا يَشَاءُ إِنَّهُ هُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۖ رَبِّي
 قَدْ ءَاتَنِي مِنَ الْمُلْكِ وَعَلَّمَنِي مِنْ تَأْوِيلِ الْأَحَادِيثِ فَاطْرَ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَنتَ وَلِيِّ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ تَوَفَّنِي
 مُسْلِمًا وَأَلْحَقْنِي بِالصَّالِحِينَ ۖ ذَلِكَ مِنْ أَنْبَاءِ الْغَيْبِ
 نُوحِيهِ إِلَيْكَ وَمَا كُنْتَ لَدَيْهِمْ إِذْ اجْمَعُوا أَمْهَمَ وَهُمْ يَمْكُرُونَ
 وَمَا أَكْثَرُ النَّاسَ وَلَوْ حَرَصْتَ بِمُؤْمِنِينَ ۖ

وَمَا تَسْأَلُهُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَمْرٍ إِنَّهُ لَذِكْرٌ لِّلْعَالَمِينَ ۝۱۰۴
وَكَأَيِّن مِّنْ آيَةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَٱلْأَرْضِ يَعْزُونَ عَلَيْهَا
وَهُمْ عَنْهَا مُعْرِضُونَ ۝۱۰۵ وَمَا يَوْمُنَّ أَكْثَرُهُمْ بِٱللَّهِ إِلَّا
وَهُمْ مُشْرِكُونَ ۝۱۰۶ أَفَأَمِنُوا أَن تَأْتِيَهُمْ غَشِيَةٌ مِّنْ عَذَابِ ٱللَّهِ
أَوْ تَأْتِيَهُمُ ٱلسَّاعَةُ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝۱۰۷ قُلْ هَذِهِ
سَبِيلِي أَدْعُو إِلَى ٱللَّهِ عَلَىٰ بَصِيرَةٍ أَنَا وَمَنِ اتَّبَعَنِي وَسُبْحَٰنَ
ٱللَّهِ وَمَا أَنَا مِنَ ٱلْمُشْرِكِينَ ۝۱۰۸ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ
إِلَّا رِجَالًا نُّوحِي إِلَيْهِمْ مِنْ أَهْلِ ٱلْقُرْءَانِ أَفَلَمْ يَسِيرُوا فِي
ٱلْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ ٱلَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
وَلَدَارُ ٱلْآخِرَةِ خَيْرٌ لِّلَّذِينَ ٱتَّقَوْا أَفَلَا تَعْقِلُونَ ۝۱۰۹ حَتَّىٰ
إِذَا اسْتَفْسَسَ ٱلرَّسُولُ وَطَنَهُمْ فَذَكَّرُوهُ بِآيَاتِهِمْ
نَصْرًا مِّنْ رَبِّهِمْ ۝۱۱۰ وَلَا يُرَدُّ بَأْسُنَا عَنِ ٱلْقَوْمِ ٱلْمُجْرِمِينَ
۝۱۱۱ لَقَدْ كَانَتْ فِي قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِّأُولِي ٱلْأَلْبَابِ مَا كَانَ
حَدِيثًا يَمُوتَرُ وَلَكِنَّ صِدْقَ ٱلَّذِي بَيْنَ يَدَيْهِ
وَتَفْصِيلَ كُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى وَرَحْمَةً لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۝۱۱۲

[۱۰۴] ﴿ذِكْرٌ﴾: یادخبره ده.
[۱۰۵] ﴿كَلِین﴾: نوریك یان هر و مگو.
[۱۰۷] ﴿غَاشِیة﴾: ناپره جعتی و سزاو
غەشمی بیت به سه ریاندا. ﴿بَغْتة﴾:
له ناكاو. [۱۰۸] ﴿هَذِهِ سَبِيلِي﴾: نه مه
ریگه سو سوننه تی منه.
[۱۱۰] ﴿اسْتَفْسَسَ﴾: ناو میډ بوو.
﴿بِأَسْمَانَا﴾: سزاو تۆله ی ئیمه .
[۱۱۱] ﴿عَبْرَة﴾: پەند. ﴿يَفْستَرِي﴾:
هه له به ستر او بیت. ﴿وَتَفْصِيل﴾: کل
شیء. هه مووشتیکه له خو گرتوو
(موسولمان له ییرو باوه رو کرداری
رؤژانه ی دا پیویستی پی یه تی).

* پیغه مبهری خوا(ﷺ) ده فەرموین:
(خەڵکیته خۆتان له هاول بۆ پەیدا کردن بۆ
خوا بپارێزن، چونکه له جی پێنی میرووله
شاراوهره، یه کێش پرسی: نه ی
پیغه مبهری خوا(ﷺ) باوهردار چۆن خۆی
بپارێزیت؟ فەرمووی: ((بِلَیْن :

پهروردگارا په نادهوگرین به تو لهوه ی هاولت بۆ پەیدا بکەین به زانی و، داوی لیخۆش بوونیش
دهکەین لهوه ی به سه زماندا ئیبه ده بیت و نازان)) [اخرجه الامام احمد].

* پیغه مبهری خوا(ﷺ) ده فەرموین: ((نه ی باوهرداری تیکه له به خه لکی ده بیت و نارام ده گریت
له سه ر ناپه جه تیه کانیان باشته له ی باوهرداری تیکه له به خه لکی ناییت و نارام ناگریت
له سه ریان)).

- و هاوله کانی ده ربکەم، کاتی که له دروستکردنی مزگوتە که بوونه هاتن بۆلای پیغه مبهری
خوا(ﷺ) و وتیان: له دروستکردنی مزگوتە که مان بوینه وه، هه زه ده کەین به روێژیه که ی
تیدا بکهیت، پهروردگاریش ئایه تی: ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ (واحدی له (سعدی کوپی (ابی
وقاص) هوه ده گێڕێته وه، ده لیت: ده ووه ووه کان پێشنیاری دروستکردنی مزگوتیکیان کرد هه تا
پێشبرکی مزگوتی (قباء) ی پی یکه ن، داواشیان کرد له (ابی عامر) (راهب) تا ببێته پێشه وای
مزگوتە که یان، کاتیک له دروستکردنی بوونه وه هاتن بۆلای پیغه مبهری خوا(ﷺ) و وتیان: ئیمه
مزگوتی که مان دروست کردوو به روێژیمان بۆ تیدا بکه، نه جانا ئایه تی: ﴿لَا تَقُمْ فِيهِ أَبَدًا﴾ (دابهزی.
(ترمذی) له (ابی هریره) وه ده گێڕێته وه، ده لیت: نه ی ئایه ته سه بارته به خه لکی (قباء) دابهزی: ﴿فِيهِ
رِجَالٌ يَّحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُّقْتَصِدُونَ وَٱللَّهُ يُحِبُّ ٱلْمُطَّهِّرِينَ﴾ خۆیان پاک ده کردوه به ئاوو، ئایه تیان له سه ر
دابهزی. له (عمی کوپی) (سه ل) ی (انصاری) هوه ده گێڕێته وه، گوایه نه ی ئایه ته له سه ر -

سورہ ہمتی (الرعد) جزئی (۱۳)

سورہ ہمتی ﴿الرعد﴾

الرعد

سورۃ الرعد

سورۃ الرعد

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّعْدُ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ وَالَّذِي أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿۱﴾ اللَّهُ الَّذِي رَفَعَ السَّمَوَاتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَهَا ثُمَّ أَسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ وَسَحَرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى يُدِيرُ الْأَمْرَ يُفَصِّلُ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقَاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ ﴿۲﴾ وَهُوَ الَّذِي مَدَّ الْأَرْضَ وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسٍ وَأَنْهَارًا وَمِنْ كُلِّ الشَّرْبِ جَعَلَ فِيهَا رَوَاسٍ اثْنَيْنِ يُغْشَى الْبَلَدَ النَّهَارُ فِي ذَلِكَ الْآيَاتِ لَعَلَّكُمْ تَتَفَكَّرُونَ ﴿۳﴾ وَفِي الْأَرْضِ قِطْعٌ مُّتَبَعِبُونَ وَجَنَّتْ مِنْ أَعْتَبٍ وَزَّرَعَ وَغَدَلَ صُنُوفٌ وَغَيْرُ صُنُوفٍ يُسْقَى بِمَاءٍ وَجِلْدٍ وَيُقَصِّلُ بَعْضَهَا عَلَى بَعْضٍ فِي الْأَكْشَلِ ﴿۴﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّعَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿۵﴾ وَإِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ أَذْكَاتُ بَآءٍ ثَالِثِي خَلْقٍ جَدِيدٍ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّهُمْ وَأُولَئِكَ الْأَغْلَلُ فِي أَعْنَاقِهِمْ وَأُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿۶﴾

[۱] ﴿الرعد﴾: بہ تلف ، لام ، میم ، را دھوینریتھوہ۔ [۲] ﴿عَمَد﴾: بریتیہ لہوہی لہ سہری بینادہ کروی پشٹی پی دہ بہ ستریت (کولہ کھو پایہ)۔ ﴿اجل مسمی﴾: کاتیکی دیاریکراو۔ ﴿یدبر الامر﴾: لہو جیہانانہ بہرہوہ دہبات (بہ دانایو توانای خوی)۔ [۳] ﴿مد الأرض﴾: فراوانی کرد بہریرژی و پانی۔ ﴿رواسی﴾: چیاو شاخ۔ ﴿زوجین﴾: دوو چہشن۔ ﴿اثین﴾: دووان۔ (مہبہست پی نیرو می (یہ)۔ ﴿یغشی اللیل النہار﴾: شہودہ کات بہ برگ بو روژ۔ [۴] ﴿قطع متجاورات﴾: پارچہو بہشی بہ یکدا نوساوو لہ پال یکدا۔ ﴿صنوفان﴾: چہند دارخورمایہ کہ لہ یکدہ گہوہ ہاتبیت۔ ﴿الاکل﴾: بہرہوہو دہنک۔ [۵] ﴿الاعلال﴾: کوژو بہندی ٹاسنین۔

* پیغمبرہی خوا (ﷺ) دہرمویت: ((لہوہی ہاومہی ہمیہ بہ خواو پیغمبرہکھی با ریز لہمیوانہکھی بگریٹ، لہوہی ہروای بہ خواو روژی دواپی ہمیہ با سہرانی خزہ گانی بکات، لہوہی ہروای بہ خواو روژی دواپی ہمیہ با قسہی چاک بکات یان بیدہنگ بیٹ))۔ (متفق علیہ)۔
- خہلکی (قباء) نازلبوہ کاتی خویان پاک کردوتھوہ دوا چوہوہ سہریشاوو: ﴿لہی رجال یجسون أن یظہروا﴾ دابہزی۔ (ابن جریر) لہریگی (عطاء) وہ دہگریٹھوہ، دہلنیت: کوہلی لہ خہلکی (قباء) خویان پاک کردموہ بہناو سہبارت ہوان ٹاہمتی: ﴿لہی رجال یجسون أن یظہروا﴾ دابہزی۔

ہو دابہزینی ٹاہمتی (۱۱۱): ﴿إن الله اشترى من المؤمنين أنفسهم وأموالهم بأن لهم الجنة﴾ ٹاہمتکھ:

- (ابن جریر) لہ (محمد) کی کوپی (کعب) کی (قرظی) موہ دہگریٹھوہ، دہلنیت: (عبداللہ) کی کوپی (رواحہ) بہ پیغمبرہی خواو وٹ: سہرج بگرہ لہ سہرمان بو خواو نہفسی خوت؟ پیغمبرہیش (ﷺ) ہرمووی: سہرجی ہرہردگار لہوہیہ بیہرستخو ہاوہلی بو پیدانہکھن، سہرجی خوٹھم بریتیہ لہوہی چوٹ پاریزگاری لہ خوتان و مال و مدالتان دہکھن ناواش پاریزگاری لہمن بکھن، ٹوایش وٹیان: ٹہکھن وامان کرد چیعان دہستگیر دہیٹ؟ ہرمووی: -

وَسَمِعَ الْجَلْدُكَ بِالْأَيْدِي قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَقَدْ خَلَّتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثَلُتُ وَإِنْ رَبُّكَ لَذُو مَقْفَرٍ لِلنَّاسِ عَلَى ظُلُمِهِمْ وَإِنْ رَبُّكَ لَشَدِيدُ الْعِقَابِ وَيَقُولُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَرِّعٌ وَلِكُلِّ قَوْمٍ هَادٍ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تَعْمَلُ كُلُّ أُمَّةٍ وَمَا تَغِيضُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَزِدُّوا وَمَا تَرَدُّوا وَكُلُّ شَيْءٍ عِنْدَهُ بِعَقْدَارٍ عَلَيْهِ الْقَنَيبُ وَالشَّهَادَةُ الْكَبِيرُ الْمُتَعَالِ سَوَاءٌ مِنْكُمْ مَنْ أَسْرَعَ الْأَعْوَالُ وَمَنْ جَهَرَ بِهِ وَمَنْ هُوَ مُسْتَخْفٍ بِاللَّيْلِ وَسَارِبٌ بِالنَّهَارِ اللَّهُ مُعَقِّبٌ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ يَحْفَظُونَهُ مِنْ أَمْرِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُغَيِّرُ مَا بِقَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرَ أَمْرًا بِأَنْفُسِهِمْ وَإِذَا أَرَادَ اللَّهُ بِقَوْمٍ سُوءَ أَفْلًا مَرَدَّهُ وَمَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَالٍ هُوَ الَّذِي يُرِيكُمْ الْبَرْقَ حَوَاقٍ وَطَمَعًا وَيُسَيِّدُ السَّحَابَ الْقَيْطَالُ أَوَيْسَ الْجَزَعُ يُجْمَدُ وَالْمَلَائِكَةُ مِنْ خِيفَتِهِ وَرُسُلُ الصَّوْغِقِ فَيَصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ وَهُمْ يُجْعَلُونَ فِي اللَّهِ وَهُوَ شَدِيدُ الْحَالِ

[۶] ﴿خَلَّتْ﴾ به سرچوو. ﴿المثلات﴾: سزای پهنه نامیز بوق خه لکی هاوشیوه یان. [۸] ﴿ما تغیض﴾: نه وهی هه لکی ده مژئی یان بی کی کم ده کات. ﴿بمقصدار﴾: به نه ندازه یک. [۹] ﴿الکبیر﴾: مهنزو پایه دار. ﴿المتعال﴾: به مرنو بالا له ناست هه موو شتی کدا. [۱۰] ﴿سارپ﴾: ارب. له جموجوولو و روش تنی دا ده رده که ویت. [۱۱] ﴿مقفور﴾: فریشته یک شوینی ده که ویت و ده یاریزیت. ﴿وال﴾: هانا و پشتگیریک بوق نه و کاره یان. [۱۲] ﴿الغفل﴾: قورس و پر له ناو. [۱۳] ﴿الاحمال﴾: نه خشمو پلان یا خود سزاو غه شم.

* پیغمبر صری خوا (ﷺ) ده فرم ویت: فریشته کان به مشهور و روز دین بوق لاتان و، له نوژی به یانیان و عه سردا کو ده بنه موو نجا ده گهرینه وه لای په روه ردا گارو نه ویش لیان ده برسیت - له کاتیکدا ناگاداری هه موو شتی که - به نه ده کان له حالی کدا بوون کاتی به جیمان میشتن؟ نه وانیش ده فرم ویت: کاتی چو وین بولایان نوژیان ده کردو کاتیکیش به جیمان میشتن هر خهریکی نوژی کردن بوون. (اخرجه البخاری و الترمذی و مسلم و مالک). * پیغمبر صری خوا (ﷺ) ده فرم ویت: خوی گه وه فرم ویت: ((نه گهر به نه ده کان فرمانه کان به جی بوینن نه و هر به شه بارانم بوق ده باراندن و به روزیش تیشکی خورم به نه نه بوق هه ده میتان و، هر گیز کویشیان له دهنگی هه وه برووکه نه ده بوو. (اخرجه الامام احمد). - به مهشت، وتیان: به راستی بازگانی که سوو ده منده، بویه نه ده می گورینه وه نه ده مستی بی ده کیشینه وه، نجا نایه تی: ﴿إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَى مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنْفُسَهُمْ﴾ دابه ری. هوی دابه زینی نایه تی: ﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ آمَنُوا﴾ نایه ته که: - (بخاری و مسلم) له رنگی (سعیدی کوپی (مسیب) و نه ویش له باوکیه وه ده گهرینه وه، ده لیت: کاتیک (ابوطالب) که وه سه ره مرگ واده ی مردنی نزیک بوویه وه، پیغمبر صری خوا (ﷺ) هات بولای له و کاته دا (ابو جهل و (عبدالله ی کوپی (ابی امیه ی لابیو، پیغمبر صری خوا (ﷺ) فرم ویت: مامه بلی: (لا اله الا الله) هه تا لای په روه ردا گار داوای لیخوش بوون بوق بکه و به به هانه ی بگرم، (ابو جهل و (عبدالله) هه لیان دایم و تیان: نه ی (ابو طالب) له نایینی باو پایرانت پاشگزه ده بیت وه؟ -

موسىريت بۇو. مىنىس ئەمەم بۇ پىتەمبىرى جۇ (2004) جىنچىلەرى مەزىبە - يەككىلى

سورة الرعد

الرعد

[۲۰] ﴿الْمِثَاقُ﴾: پیمانگی چسپاوی

جنگیں۔ [۲۲] ﴿يُدْرَعُونَ﴾: پالی پیئوہ

دھنیت و دوری دہخنہ۔

[۲۳] ﴿عَدَنَ﴾: شوینی مانوہی مہتا

مہتایی۔ [۲۴] ﴿عَقَبَى السَّادِرَ﴾:

سہرہ نجام و مہزلگای باش

کبہ ہشتہ۔ [۲۵] ﴿اللُّغْمَ﴾:

دورکہ و تنہوہ لہرہ حممت و سوژی

پہرہ ردگار۔ ﴿سَاءَ السَّادِرَ﴾: مہبست

پیی دوزخہ۔ [۲۶] ﴿يَسْطُ﴾: فراوانی

دہکات۔ ﴿يَقْدِرُ﴾: دہیگری۔ ﴿مَنَاعَ﴾:

شتیکی کہہ و کورت۔ [۲۷] ﴿أَنَابَ﴾:

بہدل بگریتنہوہ و تہویہ بکات۔

* پیاوئی خلتی (بني سلمة) ہات بؤ

خزمت پیغمبری خوا (ﷺ) و پرسى:

پیغمبری خوا: ناخو باوک و دایکم ہیج

ما فیکیان لہسرم بیت پاش مردنیان بؤیان

بکہم؟ فرموی: ((بلى))، نویز کردن

لہسہریان و، داوایخوشیون و،

بہجیکہ یاندنی پیمان و بلتینیان پاش خویان؛ لہگہل بہجیکہ یاندنی پیہوہندی خزمایہتی

کہہموی تہوانہوہ دروست بوہو ریزگرتیش لہاواہ لانی تہوان۔۔۔ [اخرجه ابوداود]۔

- اَنْ يَسْتَظْفِرُوا لِلّٰهِ شُرَكَاءَ (حاکم و بیہقی) و فرمودہ دگریمرہوانی دی لہ (ابن

مسعود) موہ دگرینہوہ، دلایت: رؤزکیان پیغمبری خوا (ﷺ) چو بؤ گؤرستان، لہسمرگؤرک

دانیش و زور دوعای کرد، نجا دہستی کرد بہگریان، منیش دلم پربو گریام، دواپی پیئی و تم:

تہو گؤرہی لہسری دانیشتم گؤری دایکم بو، داوام کرد لہپہرہردگار رینگہ بدات دوعای بؤ

بکہم بہلام پہرہردگار رینگہ ندام، نجا ٹایہتی: ﴿مَا كَانَ لِلْبَشَرِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ يَسْتَظْفِرُوا

لِلْمُشْرِكِينَ﴾ (احمد و (ابن مردویہ) لہ (بریدہ) وہ دگرینہوہ، دلایت: لہگہل پیغمبری

خوایا بوہم کاتی لہناوچی (عسفاں) لایداو گؤرہکی دایکی دوزیمو، دہستوئی گرت و

نوئی کرد و دہستیکرد بہگریان، نجا فرموی: من داوام کرد لہپہرہردگار رینگہ بدات داوای

لیخوش بوہم بکہم بؤ دایکم بہلام رینگہ ندام، نجا ٹایہتی: ﴿مَا كَانَ لِلْبَشَرِ وَالَّذِينَ آمَنُوا أَنْ

يَسْتَظْفِرُوا لِلْمُشْرِكِينَ﴾ (طبرانی و (ابن مردویہ) لہ (ابن عباس) موہ دگرینہوہ، دلایت:

کاتیک تہمہ رویدا کہ پیغمبری خوا لہ (تبوک) گہرایمو سہری کرد بؤ (مہکک)

بہمہبستی (عمرو) و لہرینگہ لایدا لہناوچی (عسفاں)۔ (ابن حجر) دلایت: دہگوجیت دابہزنی

تہم ٹایہتہ چند ہواکاریکی مہبیت سہرمتا باسی (ابو طالب) و دواپیہکشی باسی (امتہ) و -

۱۰ اَمَّنْ يَقُولُ اِنَّمَا اُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ الْحَقُّ لَمْ يَأْتِ بِدَلٍّ
 أَوَّلُ الْأَنْبِيَاءِ ۚ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ بِعَهْدِ اللَّهِ وَلَا يَحْضُرُونَ الْعَيْثُ
 وَالَّذِينَ يَصِلُونَ مَا أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ
 وَيَعَاوَنَ سَوَاءَ الْحِسَابِ ۚ وَالَّذِينَ صَبَرُوا ابْتِعَاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ
 وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوْا زَكَاةً مِنْهُم مِّمَّا رَزَقْنَاهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً وَبَدَّوهُ
 بِالْحَسَنَةِ السَّيِّئَةِ أُولَئِكَ هُمْ عَقِبَى الدَّارِ ۚ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا
 وَمَنْ صَلَحَ مِنْ آبَائِهِمْ وَأَزْوَاجِهِمْ وَذُرِّيَّتِهِمْ وَالسَّالِكِينَ يَدْخُلُونَ
 عَلَيْهِمْ مِنْ كُلِّ بَابٍ ۚ سَلَامٌ عَلَيْهِمْ بِمَا صَبَرُوا فَيَعْمُ عَقِبَى الدَّارِ
 ۱۱ وَالَّذِينَ يَحْكُمُونَ عَهْدَ اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مِيثَاقِهِ وَيَقْطَعُونَ مَا
 أَمَرَ اللَّهُ بِهِ أَنْ يُوصَلَ وَيَفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ أُولَئِكَ هُمُ اللَّعَنَةُ
 وَهُمْ سَوَاءُ الدَّارِ ۚ ۱۲ اللَّهُ يَسْطُ الرِّقَّ لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ وَفَرَحُوا
 بِالْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَا الْحَيَاةُ الدُّنْيَا فِي الْآخِرَةِ إِلَّا مَتَاعٌ ۚ يَقُولُ
 الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ آيَةٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّ اللَّهَ يَصْلُ
 مِنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي إِلَيْهِ مَنْ أُنَابَ ۚ ۱۳ الَّذِينَ آمَنُوا وَمَنْ وَطَّعَهُ
 قُلُوبُهُمْ يَذْكُرْ اللَّهُ الْأَنْبِيَاءَ اللَّهُ تَعْلِيمُ الْقُلُوبِ ۚ

سورہتی (الرعد) جزمی (۱۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورۃ الرعد

[۲۹] ﴿طوبی لهم﴾: ژیا نیکى خوش و پر له شادی و همتا هتایى له قیامتدا.
 ﴿حسن مآب﴾: مه نزلتکى باش.
 [۳۰] ﴿متاب﴾: تموبه و گه پرانموم.
 [۳۱] ﴿سیرت به الجبال﴾: چیاکانى پی مه لیکه ندرایمو برؤیش تئایه.
 ﴿یأس﴾: بریتیه له ناثومیدی.
 ﴿قارعة﴾: ناره جهتیه که رویمان تی بکات و تووشی دله راوکهو ناچارامیان بکات وه که به لاو موسیبت.
 [۳۲] ﴿فاملیت﴾: بوارم پیدان.
 [۳۳] ﴿فالم﴾: چاودیره.
 [۳۴] ﴿واق﴾: پاریزگاریک پاریزگاری لبکات کاتی سزای خوایی دیت.

- جیرۆکه که (علی) نه مش بهر هه مۆکاری دابه زین ناو نراوه.
 هوی دابه زینی نایمتی (۱۱۷): ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ نایمتکه:
 (بخاری) و هه مود ده گنیر مود هه کانی دیکه

الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ طُوبَىٰ لَهُمْ وَحَسَنُ مَّآبٍ ﴿٢٩﴾ اَكْذَلُكَ أَرْسَلْنَا فِي أَمْوَالِكُمْ مِنْ قَبْلِهَا أَمْ لَسْتُمْ لَهُمْ عَلَيْهِمُ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ وَهُمْ يَكْفُرُونَ بِالرَّحْمَنِ قُلْ هُوَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَإِلَيْهِ مَّآبٍ ﴿٣٠﴾ وَلَوْ أَنَّ قُرْءًا شِئِرَتْ بِهِ الْجِبَالُ أَوْ قُطِعَتْ بِهِ الْأَرْضُ أَوْ كُفِيَ بِهِ الْأَمْوَالُ بَلْ لَئِيْلَهُ الْأَمْرُ جَمِيعًا أَفَلَمْ يَأْتِ الْبَشَرَ إِلَّا بِنُوحٍ وَأَنَّهُ كَانَ لَؤَيْسًا لِلَّهِ لَهْدَىٰ النَّاسَ جَمِيعًا وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا تُصِيبُهُمْ بِمَا صَنَعُوا قَارِعَةٌ أَصْحَفًا وَقَحْلًا قَرِيبًا مِّنْ دَارِهِمْ حَتَّىٰ يَأْتِيَ وَعْدَ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُخْلِفُ الْوَعْدَ ﴿٣١﴾ أَوَلَقَدْ أَسْمَعْتُمْ يَرْسُلَ مِن قَبْلِكَ فَأَمْلَيْتَ لِلَّذِينَ كَفَرُوا ثُمَّ أَخَذْتَهُمْ فَكَيْفَ كَانَ عِقَابِ ﴿٣٢﴾ أَفَمَن هُوَ أَقْبَرُ عَلَىٰ كُلِّ بَشَرٍ إِنَّمَا كَسِبَتْ وَجَعَلُوا لِلَّهِ شُرَكَاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ أَمْ يَنْتَوْنَهُ بَعْدَ مَا يَعْلَمُ فِي الْأَرْضِ أَمْ يُظَاهِرُونَ الْقَوْلَ بَلْ زَيْنٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مَكْرَهُمْ وَصُدُّوا عَنِ السَّبِيلِ وَمَن يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِن هَادٍ ﴿٣٣﴾ لَهُمْ عَذَابٌ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشَقُّ وَمَأْلَهُم مِّنَ اللَّهِ وَمِنَ الْوَاقِ ﴿٣٤﴾

له (کعب) ی کوپی (مالک) مود ده گنیرنموه، ده لیت: له هه هه غه زایه که لهو غه زایانه ی پیغه مبهه (سورده کردی دوانه که و نه جگه له غه زای (بدن) و (تبوک)، که دوا هه مین غه زای پیغه مبهه بوو (سورده) و داوا یکرد سه سه جهه خه لکی به شدارین و جهه دهر موه، نایمش دوا که و تین (هه مود مکه ی به دیرزی گنیرایه موه) و داوی تموبه مان فی و مرگه ی نایمتی: ﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ وَالْمُهَاجِرِينَ وَالْأَنْصَارِ﴾ هه تا (ان الله هو التواب الرحيم) دابه زینی، هه مود هه دهر هه هه نایمتی: ﴿اتَّبِعُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ دابه زینی. هوی دابه زینی نایمتی (۱۲۲): ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾ نایمتکه:
 - (ابن ابی حاتم) له (عکرمه) وه ده گنیرنموه، ده لیت: کاتی نایمتی: ﴿إِلَّا تَنفِرُوا يَغْذِبَنَّكُمُ اللَّهُ﴾ دابه زینی. هه نایمتی که سه له ده شت و دهر مابوونه موه له نایم موز و تیره کانیان و له که ل پیغه مبهه ی خوا (سورده) بهری نه که و تیر و، سه رقالی فی رکردنی تیر موه موز هه کانیان بوون، دوو و و هه کان و تیان: هه نایمتی که سه له شت و دله کان ما و نه تموه، بهر استی فو تان و تیا چوون، ننج نایمتی: ﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾ دابه زینی. له (عبدالله) ی کوپی (عبید) ی کوپی (عمیر) موه ده گنیرنموه، ده لیت: موسولمانان به موی سوور بوونیان له سه سه جهه هه رکات پیغه مبهه ی خوا (سورده) تا قنیمکی بنار دابه بۆ به جیگه یانندی سه رکی هه موه ده چوون و به تئنه پیغه مبهه ریان به جی ده میشت سه بهارت بهمه نایمت ناز لبوو.

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتِي دُعِيَ الْمُتَّقُونَ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
أُكْلُهَا دَائِمٌ وَظُلُمَاتُهَا لَيْلٌ أَتَقُوا الْوَيْحَ وَقَدْ غَفَى
الْكَافِرِينَ النَّارُ ۚ وَالَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ أَكْثَرُ الْوَيْحِ
يَمَأْزُجٌ إِلَيْكَ وَمِنَ الْأَحْزَابِ مَنْ يَكْفُرُ بَعْضُهُمْ قُلُوبًا
أَمَّا أَرْثُ أَنْ يَعْبُدَ اللَّهَ وَلَا أَشْرَكَ بِهِ يَدْعُوا إِلَيْهِ مَنَابِ
وَكَذَلِكَ أَرَاتَهُ حُكْمًا عَرَبِيًّا وَلَئِنْ أَتَيْتَ أَهْوَاءَ هُمْ بَعْدَ مَا
جَاءَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ مَا لَكَ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا وَاقٍ ۚ وَلَقَدْ
أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِنْ قَبْلِكَ وَجَعَلْنَا لَهُمْ أَزْوَاجًا وَذُرِّيَّةً وَمَا كَانَ
لِرُسُلِنَا أَنْ يَأْتِيَ بِبَيِّنَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ لِكُلِّ أَجَلٍ كِتَابٌ ۚ
يَمَحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ وَعِنْدَهُ أُمُّ الْكِتَابِ ۚ
وَإِنْ مَا يُرِيدُكَ بَعْضُ الَّذِينَ يَدْعُوهُمْ أَنْ تُتَوَفَّنَكَ فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلْعُ وَعَلَيْنَا الْحِسَابُ ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا نَأْتِي الْأَرْضَ نَنْقُصُهَا
مِنْ أَطْرَافِهَا وَاللَّهُ يَحْكُمُ لَا مُعَقِّبَ لِحُكْمِهِ ۚ وَهُوَ سَرِيعُ
الْحِسَابِ ۚ أَوَلَمْ يَكُنْ لِلَّذِينَ آمَنُوا قِيلَهُمْ قُلْ لِلَّهِ الْمَكْرُ جَمِيعًا
يَعْلَمُ مَا تَكْتُمُ كُلُّ نَفْسٍ وَسِعَ عِلْمُهُ الْغُيُوبَ ۚ لَنْ غَفَى الدَّارِ ۚ

[۳۵] ﴿اَكْلُهَا﴾: بهر یوم و شهوی
تبیاید و ده خوریت. ﴿غَفَى﴾: سمره نجام و
دوره نجامی. [۳۶] ﴿مَنَابِ﴾: گهرانه و
سمره گهر کار و باره گاه. بوقای
پهر و مردگار. [۳۷] ﴿وَاقٍ﴾: پاریز و
[۳۸] ﴿بَیِّنَةٍ﴾: به به لگه و نیشانه.
﴿اجل﴾: کاتینکی دیاری کراو. ﴿کتاب﴾:
به لگه و نیشانه به که گهری رودانی
نزیکه. [۳۹] ﴿ثَبَّتَ﴾: جیگری ده کات.
﴿ام الکتاب﴾: شو پرتو و کوی همو
زانباریه کی مردمانی تبیاید یا خود
زانباری خوی معن. [۴۱] ﴿مُعَقِّبَ﴾:
به و کسه ده لاین که شوینی باسو
خواسیک ده که ویت و بهر خسه و
پلاگرگرتن. [۴۲] ﴿المکر﴾: نه خسه و پلان.
﴿غَفَى الدار﴾: سمره نجامی لانهی
باش و نارام.

سوره نعتی ﴿یونس﴾

هُوَ دایم زینی نایمتی (۲): ﴿أَكَا لِلنَّاسِ عَجَبٌ أَنْ

أَوْحَيْنَا إِلَى رَجُلٍ مِنْهُمْ أَنْ يَلْبِسَ الثَّاسَ وَيُخْرِجَ الْبَيْنَ آمَنُوا أَنْ لَهُمْ قَدَمٌ حَذَقٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ﴾ نایمتکه:
- (ابن جریر) لرنگه (ضحاك) هوه ده گهریت و هو، نهویش له (ابن عباس) هوه ده لیت: کاتی خوی
گموره (محمدی) نارد به پیغمبر (ﷺ) عمره بهر پسرچی نهویمان دایم هوه، یان نهوانه
بهر پسرچیان دایم هوه و تیان: خوا له هوه مهزتره پیوستی به پیغمبر مه بیت له ریزی موقدا،
خوی گمورهش نایمتی: ﴿أَكَا لِلنَّاسِ عَجَبٌ﴾ و ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا﴾ دایم زاند، کاتی
پهر و مردگار به لگه کانی به که له نوای به که بوقای و باره مکرده و تیان: نه که له ریزی موقدا
پیغمبر بنی زیت لهوا کسی تر بهدر له (محمد) شایستهی پیام بری بوو ﴿لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ﴾
علی رجل من القرین عظیم، دهیان وت: مه بهستیشیان له (ولید) کوی (مفیده) بوو له (مه که و)
(مسعودی) کوی (عمرو) (ثقیفی) بوو له (طائف)، بوقه لاه دانموی نه موش نایمتی: ﴿أَفَمَنْ

سوره نعتی ﴿هود﴾

هُوَ دایم زینی نایمتی (۵): ﴿أَلَا لَهُمْ يَتُوبُونَ ضَلُوبَهُمْ لِيَسْتَخَفُوا مِنْهُ﴾ نایمتکه:

- (بخاری) له (ابن عباس) هوه ده گهریت و هو، ده لیت: همدنیک کهس شمریان ده کرد بچن یوسر
لاوو عموره تیان ده ریکویت، روو و ناسمان یان له گمل ژنه کانیان دروست بین، سه بارت بهوان -

سورہتی (الرعد) و (ابراہیم) جزئی (۱۲)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۴۳] ﴿شَهِدُوا﴾: به گدیه له سر

راستگویم.

سورہتی * ابراہیم

[۱] ﴿الر﴾: به شریف، لام، را

ده خوینرتی تہوہ. ﴿بِأَذْنِ رَبِّهِمْ﴾:

بہ نہ خشو ری پیدان و کو مہ کی

پہرہ ردگار. ﴿الْعَزِيزُ﴾: نہو

سہرکہ و توہی ہر گیز شکست

ناہینی و ہا و چہ شنی نی یہ. ﴿الْحَمِيدُ﴾:

سو پاسکراوی نازو نیعمت.

[۲] ﴿وَبِئْسَ﴾: تیا چوون و ناخ و ناہ

ہلکیشان. [۳] ﴿يَسْتَحْيُونَ﴾: مہلی

دہ برین و زالی دہ کن. ﴿يَبْغُوها عِوَجًا﴾:

نہم ریبازہ دہ شیونین بہ درو بوہتان و

گوپینی دہ کان. [۵] ﴿بِأَمْرِ اللَّهِ﴾: بہو

پووداوانہی ہات بہ سر نہ تہوہ کانی

پیشوودا.

* پیغہ مہری خوا (ﷺ) دہ مہرویت:

((بہ راستی حالی باوہر دار سہر سو پیغہ تہوہ بؤ ہیچ کہس شتی و ہا نی یہ جگہ لہ باوہر دار

زیاتر، نہ گہر خوشی یہ بیتہ پئی تہوہ سو پاسگوزار دہ بیت و بہ خیر دہ نو سرت بؤی، نہ گہر

خراپہ یہ کیش بیتہ پئی تہوہ نارام دہ گرت و نہ مہش بہ خیر بؤی دہ نو سرت)). [متفق علیہ].

* مہروہا دہ مہرویت: ((نہ گہر پہرہ ردگار نازو نیعمت کی پشت بہ سر بہ نہدیہ کدا تہوہ با

لہ خوئی و خاوخیزانی یہوہ دہست پی بکات)). (واتہ خیری تہوہ نازو نیعمتہ)).

[سلسلہ الاحادیث الصحیحة ژمارہ: (۲۵۸)]

- ثایہ نازلبو، (ابن جریر) ثعوانی دیکہ دہ گرت تہوہ، لہ (عبداللہ) ی کوہ (شداد) تہوہ

دہ لیت: مہندیکیان گہر بہ لای پیغہ مہری خوا یا تپہ پوونایہ سنگیان دادہ نہواند مہتا

نہیانین، تہوہا ثایہ لہ سر تہمہ دابہزی.

ہوئی دابہزینی ثایہتی (۸): ﴿وَلَيُنْ أَخْرَجْنَاهُمُ الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَّعْلُومَةٍ﴾: لہ نہ مہک:

- (ابن ابی حاتم) لہ (قتادہ) تہوہ دہ گرت تہوہ، دہ لیت: کاتیک ثایہتی: ﴿أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾

دابہزی مہندیکیان گہر و تیان: قیامت نزیک بؤ تہوہ دہست بکیش تہوہ، کہ مہک دہستیان

کیشایہوہ، دواتر ملیا نہ کردہوہ بہ خراپہ پیلانگرتاندا، خوا ی گہر دہش ثایہتی: ﴿وَلَيُنْ أَخْرَجْنَاهُمُ

الْعَذَابَ إِلَى أُمَّةٍ مَّعْلُومَةٍ﴾ ی دابہزاند.

وَسْئُولَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَسْتَ مُرْسَلًا قُلْ كَفَى بِاللَّهِ
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ وَمَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْكِتَابِ
سُورَةُ الرِّدِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الرَّكْعَتُ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْفُرْقَانَ لِيُخْرِجَ النَّاسَ مِنَ الظُّلُمَاتِ
إِلَى النُّورِ بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ
اللَّهُ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَوَيْلٌ
لِّلْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ شَدِيدٍ
الْحَيَّةُ الدُّنْيَا عَلَى الْأَخْزَةِ وَصُدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ
وَيَبْغُوا عِوَجًا أُولَئِكَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ
مِنْ رَسُولٍ إِلَّا يُلْسِنَ قَوْمِهِ لِيُجِبَكَ لَهُمْ قَبِضُ اللَّهِ
مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ
وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَى بِآيَاتِنَا أَنْ أَخْرِجْ
قَوْمَكَ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَذَكِّرْهُمْ بِآيَاتِ
اللَّهِ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ

المَرْءُ الْكَافِرُ

سُورَةُ الرَّافِعِہِ

[۶] ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾: يَتَنَاقَضَانِ فِي حَيْثُورِهِ.

❖ **سیستہمبول** : میٹالووی (کیڑہکان

بہزیندویٹی). ﴿بلاء﴾: تاقیکردنہوہو

بہ لا [۷] تساذن ربکم: ہوا الیک

چەسیاو و زانیاریه‌کی ته‌واوی بی

راگہ یانندن. [۹] ﴿فردوا أیدیہم﴾:

دوستیان گِیرایِ وہ۔ ﴿مَـرِیْب﴾:

به دگومان. [۱۰] ﴿فلطر﴾: به دی هیمنه.

﴿سلطان حسین﴾: بہہ لگو موعیزہ ی

ديارو بهرجاو.

* پیغمبرِ خوا (ﷺ) دہرِ موت: ((خوای

گورہ دہلوی رویت: ہی ہندوکانم نہ گہر

سەرھاتو كۆتاييىتانو مروفو جىنۇكەتان

لەسەر شێوێکی دڵی یەک پیاوی ھواناس

بیت لہوا ہیچ لہمولکی من زیاد ناکات،

ئەي بەندەكانم گەر سەرمەتاو كۆتاييتان و

مروڻ و جنوڪه تان ليهڪ شويٰندا ههلبسن و

دادا بکھن گھوا پنتان دہہ خشم و میج

له مولكي من كم ناكات مهكر به چه شني

وَأَقَالَ مُوسَى لِقَوْمِهِ أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ
إِذْ أَخْرَجَكُمْ مِنْ آلِ فِرْعَوْنَ يَسُومُونَكُمْ سُوءَ الْعَذَابِ
يَدْبَحُونَ أَبْنَاءَكُمْ وَيَسْتَحْيُونَ نِسَاءَكُمْ فِي
ذَلِكُمْ بَلَاءٌ مِنْ رَبِّكُمْ عَظِيمٌ ٦ وَإِذْ تَأَذَّنَ
رَبُّكُمْ لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ
عَذَابِي لَشَدِيدٌ ٧ وَقَالَ مُوسَى إِنَّ تَكْفُرًا أَنْتُمْ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا إِنَّ اللَّهَ لَغَفُورٌ حَمِيدٌ ٨ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبُوءُ الَّذِينَ
مِنْ قَبْلِكُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَعَادٍ وَثَمُودَ وَالَّذِينَ مِنْ
بَعْدِهِمْ لَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا اللَّهُ جَاءَهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ
فَرَدُّوا أَعْيُنَهُمْ فِي أَعْيُنِهِمْ وَقَالُوا إِنَّا كَفَرْنَا بِمَا أُرْسِلْتُمْ
بِهِ وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِمَّا تَدْعُونَنَا إِلَيْهِ مُرِيبٌ ٩ قَالَتْ
رُسُلُهُمْ أَفِي اللَّهِ شَكٌّ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَدْعُوكُمْ
لِيَغْفِرَ لَكُمْ مِنْ ذُنُوبِكُمْ وَيُخْرِجَكُمْ إِلَى أَجَلٍ
مُسَمًّى قَالُوا إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا تُرِيدُونَ أَنْ تَصُدُّونَا
عَمَّا كُنَّا يَعْبُدُ آبَاؤُنَا فَلَوْلَا بَاطِلٌ مُبِينٌ ١٠

دهرزيك كه بکريټ به ناوي دهر يادا ((، [اخرجه مسلم].

هَوَىٰ دِهْدِهْنِي نَابِغَتِي (١١٤): ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيْ النَّهَارِ وَزُلَاقًا مِنَ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ ذَلِكَ ذَكَرَى لِلذَّاكِرِينَ﴾ نَبِغَتُهُ: ذَكَرَتْهُ.

- (بخاری و) (مسلم) له (ابن مسعود) موه دگڼې نه وه، دملیت: پیاوړتیا ماچې ئافره تیکي کړد، هات بڼو خرمستی پیغمبرې خوا (ﷺ) و رووداوه کښې بڼو گڼې ایه وه، خواي گهرمش نایه تی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَى النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنْ اللَّيْلِ إِنَّ الْحَسَنَاتِ يُذْهِبُنَ السَّيِّئَاتِ﴾ هې دابه ژاند. پیاوه کښ وتی: شو نایه ته بڼو منه؟ پیغمبرېش (ﷺ) فهرمووی: بوسهرجهم خه لکي یه. (ترمذي) و فهرموودگڼې موه کاشي دیکه دگڼې نه وه، له (ابی الیسر) موه دملیت: ژنیک هات بڼو لام خورمام بڼو بکړیت، منیش وتم: له مال موه خورماي جوانترمان هیه، ئافره ته که له گه لهما هات بڼو مال موه په لامرم داو ماچیکم کړد، ئنجا هات بڼو خرمستی پیغمبرې خوا (ﷺ) و رووداوه کښې بڼو گڼې ایه وه، فهرمووی: تو چاکښی تیکو شرنکی رڼکښی خوات بهودایه وه ئاوا بمرامبرې ژنه کښې بکمیټ؟! ئنجا ماویدیک کښته دمریای بیرکړد نه وه هتا پهروردگار نیکای بڼو میناوا نایه تی: ﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَى النَّهَارِ﴾ هتا ﴿لِلذَّكْرِينَ﴾ دابه زی.

سورہتی (ابراہیم) جزمی (۱۲)

سورہ ابراهیم

سورہ ابراهیم

[۱۱] ﴿يٰۤاِبْرٰهٖمُ﴾ ریزداری دهکات.
 [۱۴] ﴿خَافَ مَقَامِی﴾ و دهستانی
 له بمرده ممدا بؤ لیتر سینوه. ﴿وَعِید﴾:
 به لین و همپه شه. [۱۵] ﴿اسْتَغْثُوا﴾:
 سهریان خست. ﴿خَافَ﴾ زبانی
 لیگموت و تیاچوو. ﴿جَارَ﴾ خو
 به لزان. ﴿عِید﴾ گوی نه گرتن بؤ
 حق و دژواری. [۱۶] ﴿صَدِید﴾ نهوی
 له جهستهی دوزه خیه کان ده چوپیت و
 دیتسه خووار (کیم و زوخاو).
 [۱۷] ﴿يَتَجَرَّعُهُ﴾ زوری فی دهکریت تا
 بیخواتموه هلی لوشی. ﴿یَسِیغُهُ﴾:
 قوتی بدات. ﴿وِیَاتِهِ الْمَوْتُ﴾ مردن روی
 تیده دهکات. [۱۸] ﴿یَوْمَ عَصَفَ﴾ روزنکی
 گهرده لولوی. ﴿الضَّلَالِ الْبَعِیدَ﴾ سمر
 لیشتیواری تهوار.

* له (ابی امامه) وه ﴿﴾ دهگیرنموه،
 سه یارته به نایمتهی: ﴿وَسَقَى مِنْ مَّاءٍ صَدِیدٍ﴾،

یَتَجَرَّعُهُ دهلیت: لئی نزیک دهکریتموه رقی فی دهیتموه، کاتی دادنهویت رووخساری
 دهسوتینی و سهری دهکویته ناوی یهوه، کاتیکیش دهیخواتموه ریخوله کانی لهت لهت دهبن و
 به نه ندازه کیان فی دیت پارچه پارچه له دوا یهوه دینه دهرموه. [اخرجه الامام احمد].

سورہتی ﴿یوسف﴾

هوی دابه زنی نایمتهی (۳): ﴿لَحْنُ لَقْمٍ عَلَیْكَ اَحْسَنُ الْقَصَصِ بِمَا اَوْحٰتَا اِلَیْكَ هٰذَا الْقُرْآنُ﴾ نایمته که:
 - (حاکم) و همرموده دهگیرموانی دیکه له (سعدی کوپی (ابی وقاص) موه دهگیرنموه، دهلیت:
 قورنان دابه زی بؤسر پیغه مبهری خوا ﴿﴾ و ماویه که بؤی خویندنموه، نجا هاوه لآن وتیان:
 نهی پیغه مبهری خوا نه گهر بؤت باس بگردینایه نجا نایمتهی: ﴿اللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدِیثِ﴾ دابه زی.
 (ابن ابی حاتم) یش دهلیت: وتیان: نهی پیغه مبهری خوا نه گهر بیرت بخستینایه تموه، خوای
 گهردهش نایمتهی: ﴿اَلَمْ یَاۤنِ لِلَّذِیۡنَ اٰمَنُوْا اَنْ تُخْشَعَ لِقُلُوْبِهِمْ﴾ دابه زاند. (ابن جریر) له (ابن عباس) موه
 دهگیرنموه، دهلیت: وتیان نهی پیغه مبهری خوا گهر چیروکت بؤ بگیریانایه تموه، نجا
 نایمتهی: ﴿لَحْنُ لَقْمٍ عَلَیْكَ اَحْسَنُ الْقَصَصِ﴾ دابه زی.

قَالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلَّا بَشَرٌ مِّثْلُكُمْ وَلٰكِنَّ اللّٰهَ
 یَعْلَمُ عَلٰی مَنْ یَّشَآءُ مِنْ عِبَادِهِۦ مَا کَانَ لَنَا اَنْ نَّأْتِیَکُمْ
 بِسُلْطٰنٍ اِلَّا بِاِذْنِ اللّٰهِ وَعَلٰی اللّٰهِ فَلِیَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُوْنَ
 ۱۱۰ وَاٰتٰنَا اَلْاِنۡوَجَ کُلَّ عَلٰی اللّٰهِ وَقَدْ هَدٰنَا سَبۡلًا
 وَلَنَصۡبِرَ عَلٰی مَاۤ اَذِیۡتُنَا وَعَلٰی اللّٰهِ فَلِیَتَوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُوْنَ
 ۱۱۱ وَقَالَ الَّذِیۡنَ کَفَرُوْا اِلٰی رُسُلِهِمۡ لَنُخْرِجَنَّکُمْ مِنْ
 اَرْضِنَاۤ اَوْ لَنَعُوۡدَنَّ فِیۡ مَیۡمَنَآۤ اَوْ نَحۡمِلَنَّکُمْ اِلَیۡلَکَ
 ۱۱۲ اَلظَّالِمِیۡنَ ۱۱۳ وَلَنَسُکِّنَنَّکُمۡ اَلْاَرْضَ مِنْۢ بَعۡدِہِمۡ
 ذٰلِکَ لِمَنْ خَافَ مَقَامِیۡ وَخَافَ وَعِیدَ ۱۱۴ وَاسْتَغْثُوا
 وَخَافَ کُلُّ جُنَّآءٍ عِیدَ ۱۱۵ مِنْ وَّرَآیَہِۢ جَہَنَّمَ وَسَقٰی
 مِنْ مَّآءٍ صَدِیدٍ ۱۱۶ یَتَجَرَّعُهُ وَلَا یَکَادُ یَسِیغُهُ
 وَیَاۤتِیۡہِ الْمَوْتُ مِنْ کُلِّ مَکَآنٍ وَمَا هُوَ بِمَیۡتٍ وَّیۡنَ
 وَرَآیَہِۢ عَذَابٌ عَلِیۡظٌ ۱۱۷ مَثَلُ الَّذِیۡنَ کَفَرُوْا بِرَبِّہِمۡ
 اَعۡمَٰلُہُمۡ کَرَمَآدٍ اَسۡتَدَّتْ بِہِ الرِّجۡحُ فِیۡ یَوْمٍ عَاصِفٍ لَا یَقۡدِرُوْنَ
 ۱۱۸ مِمَّا کَسَبُوْا عَلٰی شَیۡءٍ ۱۱۹ ذٰلِکَ هُوَ الضَّلٰلَ الْبَعِیۡدُ ۱۲۰

[۱۹] ﴿بِالْحَقِّ﴾: به حیکمه تینکی زور دور

له کویری و هراو بی هوده.

[۲۰] ﴿بِعِزِّهِ﴾: گران و قورس.

[۲۱] ﴿بِرِزْوَانِهِ﴾: له گوره کانیان هاتنه

دوره و بؤ دادگایی و لیپرسینه وه.

﴿الضُّعْفَاءُ﴾: شوینکه وته کان. ﴿لِلَّذِينَ

اسْتَكْبَرُوا﴾: سرکرده و گوره کانیان.

﴿مُفْغَنُونَ عَنْهَا﴾: بهر گریمان لی ده کهن.

﴿أَجْزَعْنَا﴾: نایا شو پیری خه و

خه هتمان خوارد. ﴿مُحِصَّصٌ﴾: په ناو

پاسیر. [۲۲] ﴿لَمَّا قُضِيَ الْأَمْرُ﴾: پاش

ته و او بوونی فرمان و دادگایی

خواهی. ﴿مَنْ سُلْطَانٌ﴾: زور لی کردن یان

به لگمی نیشانه یه کی دیار و ناشکرا.

﴿مُصْرَحِكُمْ﴾: نه وهی به مانا و فریای

که سینه وه دیت. [۲۳] ﴿نَحْنُ﴾: هم:

سلا و کردنیان. [۲۴] ﴿كَلِمَةً طَيِّبَةً﴾:

وشه یه کی جوان شه وهی رینو مایی

دهر بیت بؤ حق و راستی. ﴿أَصْلُهَا﴾: بناغمو بنچینه ی. ﴿ثَابِتٌ﴾: جیگرو چه سپا وه.

سورتهی ﴿الرعد﴾

هو ی دابه زینه ی نه ی (۸): ﴿اللَّهُ يَغْلُظُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَىٰ وَمَا تَغِيصُ الْأَرْحَامُ وَمَا تَرْذُلُونَ﴾: نایه ته که:

- (طبرانی) و فرموده گنیزه مروانی دیکه له (ابن عباس) هوه ده گنیزه وه، ده لیت: (اربید) ی کوپی

قیس و (عامر) ی کوپی (طفیل) روویان کرده شاری (مه دینه) و هاتن بؤ لای پیغه مبهری (و)

(عامر) وتی: له ی (محمد) نه گمر موسولمان بیم چیم بؤ ده که یته؟ پیغه مبهری خوا (و) فرمووی:

موسولمانان چ مانیکیان همیه توش شو مافهت ده بیت و چ نرک و فرمانیکیان له سر بیت

به هه مان شیوه له سر توش پیویست ده بیت، وتی: دوی خوت فرمانداریم بؤ جی ده مایی؟

فرمووی: شتی و نه بؤ توو نه بؤ نه ته وه که تی به، نجا هردو وکیان هاتنه دهرمو و (عامر)

به (اربید) ی وت: من (محمد) سمرقال ده که م توش به شمشیری که لهت و پستی بکه، دیسان

گهرا نه وه (عامر) وتی: له ی (محمد) ههسته له گه لدا باقسهت له گه لدا بکه، پیغه مبهری

خوا (و) ههسته له گه لی و بهرام بهری وهستا و قسه ی له گه لدا ده کرد (اربید) به شمشیری که وه خوی

مه لاسد ابو، دهستی خسته سر کیفی شمشیره که ی دهستی روق بوو، پیغه مبهری خوا (و)

ناوپی دایه وه بیی، نجا پیغه مبهری (و) هردو وکیانی به جی هیشته، نه وانیش به هله داوان -

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَوَفَّيْنَا كُلَّ شَيْءٍ بِإِذْنِ رَبِّهَا وَيَضَرُّهُ اللَّهُ أَثْمَالًا
لِلنَّاسِ لَعَنَهُمْ يَذَّكَّرُونَ ﴿٢٥﴾ وَمَثَلُ كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ
كَشَجَرَةٍ خَبِيثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْأَرْضِ مَا لَهَا مِنْ قَرَارٍ
﴿٢٦﴾ يَثْبُتُ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا بِالْقَوْلِ الثَّابِتِ فِي الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَفِي الْآخِرَةِ وَيُضِلُّ اللَّهُ الظَّالِمِينَ وَيَفْعَلُ
اللَّهُ مَا يَشَاءُ ﴿٢٧﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نَفْسَهُمْ كُفْرًا
وَأَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْآبَاءِ ۚ وَجِئْتُمْ بِصَلَوَاتِهَا وَنِسْرِ
الْقَرَارِ ﴿٢٨﴾ وَجَعَلُوا لِلَّهِ أَندَادًا لِيُضِلُّوا عَنْ سَبِيلِهِ قُلْ
تَمَتَّعُوا فَإِن مَّبِيعَتُكُمْ إِلَى النَّارِ ۚ قُلْ لِعِبَادِيَ الَّذِينَ
آمَنُوا يُعْمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَتُنْفِقُوا أَمْوَالَهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً
مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا تَمْنَعُ فِيهِ وَلَاحِقٌ ﴿٢٩﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجَ
بِهِ مِنَ الشَّجَرِ رِزْقًا لَّكُمْ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْفَلَكَ لِتَجْرِيَ
فِي الْبَحْرِ بِأَمْرِهِ ۚ وَسَخَّرَ لَكُمُ الْأَنْهَارَ ﴿٣٠﴾ وَسَخَّرَ لَكُمُ
الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ دَائِبَيْنِ وَسَخَّرَ لَكُمُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ ﴿٣١﴾

[۲۵] ﴿تَوَفَّيْنَا كُلَّ شَيْءٍ﴾ بهر یوم و ده دات.
[۲۶] ﴿كَلِمَةٍ خَبِيثَةٍ﴾ وشه ی پرپوچ وچ.
﴿اجْتُثَّتْ﴾ له بناغوه هه لکیشراو.
﴿قَرَارٍ﴾ جینگیر یون و مانهوه.
[۲۷] ﴿يَثْبُتُ اللَّهُ﴾ خوای گهوره
جینگیر یان ده کات. ﴿بِهِ﴾ به لگه ی
به مین. [۲۸] ﴿اجْعَلُوا﴾ هینایان
به سهریدا. ﴿الْبَحْرِ﴾ تیاچوو و فهوتاو.
[۲۹] ﴿يُضِلُّوا﴾ ده کورته ناوی و تیایدا
ده سوتینریت. [۳۰] ﴿أَنْدَادًا﴾ بت
وهاوشیوه. [۳۱] ﴿خَلَقَ﴾
هاوری یه تی. [۳۲] ﴿الْفَلَكَ﴾
که شسته کان. [۳۳] ﴿دَائِبَيْنِ﴾
به رده و امن.

* پیغه مبری خوا ﴿الله﴾ ده لهر مویت:
(هه موو به ندمیه که له سهر شو حاله ی تیدا
مردوه زیندوو ده کورته و لگور که ی دیته
ده رده، باور ددار له سهر باور ده که ی،
دوو ووش له سهر دوو وریه که ی.))
[اخرجه احمد بن حنبل].

- رۆیشتن تاگه یشتنه ناوچه ی (رقم) و له وێ یه رومر دگار هه رده وروسکه یه کی نارد بۆ (ارید) و
کوشتی، ئنجا ئایه تی: ﴿اللَّهُ يَغْلِبُ مَا تَخِيلُ كُلُّ الْيَتِيمِ﴾ ههتا ﴿شدید البخال﴾ ده به زاند.
هوی ده به زانی ئایه تی (۱۲): ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ﴾ ئایه ته که:

- (نسانی) و (بزان) له (انس) هوه ده گنێ نه وه، ده لیت: پیغه مبری خوا ﴿الله﴾ پیاویکی له هاوه لانی
نارد بۆ لای یه کیک له پیاوه به ناو بانگه کانی نه فامان تا بانگی بکات بۆ لای ریبانی یه رومر دگار،
کا برای نه فامیش پرسی: شو خوا به ی تو منی بۆ بانگ ده که یته چی به له ناسنه یان زیوو
ئالتونه؟ هاوه له کهش گه پیاوه بۆ لای پیغه مبری خوا و قسه کانی شو کا برای به بۆ گنێ پیاوه،
دیسان بۆ جاری دووه و سینی پیغه مبری خوا ﴿الله﴾ هاوه له که ی نارد هوه هه هه مان
قسه ی کرد، ئنجا خوای گه رده هه رده وروسکه یه کی بۆ ناردو سوتاندی، نه م ئایه ته ش ناز بۆ ویه
خواره وه: ﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَن يَشَاءُ﴾ ههتا کو تایی.
هوی ده به زانی ئایه تی (۳۱): ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ ئایه ته که:

- (طبرانی) و شوانی دی له (ابن عباس) هوه ده گنێ نه وه، ده لیت: ئه گه ر تو راست ده که یته شو
پیره پیاوانی مردوو ی پیشوومان بۆ زیندوو بکه رده ههتا قسه یه کبان له که لدا بکه ین، نه م
شاخه ی (مه که که) مان ل دوو ربه رده وه، ئنجا ئایه تی: ﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾ ده به زانی. (ابن
ابی حاتم) و (ابن مردویه) له رێگه ی (عطیه) ی (عوفی) هوه ده گنێ نه وه، ده لیت: به پیغه مبری خوا یان -

[۳۴] ﴿لَا تَحْصُوهَا﴾: نایز می‌توان. [۳۵] ﴿هَٰذَا

الْبَلَدُ﴾: شاری (مهککه). ﴿اجْنِبْنِي﴾:

دورم بجزیره. [۳۷] ﴿يَتَذَكَّرُ

الْمُحَرَّمُ﴾: که عبی پیروز. ﴿افْتَدَى﴾:

دل‌ه‌کان. ﴿هَوَى﴾: بیر کردن و سوزو

جوشان یا خود په‌کردن و سوزدار

بوونی. [۴۲] ﴿تَشْخَصُ﴾: بریتیه له‌وی

چاو پیلوه‌ک‌هی به‌زده‌بیته‌وه

له‌ناره‌حتی بارودوخ‌که به‌کراوه‌یی

ده‌می‌بیته‌وه به‌لام ناتوانیت بجولینیت.

* پیغه‌مبیری خوا (ﷺ) دفسر مویت:

((دوعای موسولمان بوق براک‌هی گریایه،

خوای گموره له‌لای سمریره فریشته‌یه‌کی

دانامو هرکات دوعای کرد بوق براک‌هی

فریشته‌که پیی ده‌لینت: شامین، بوقش

همان دوعا گریایه)). [(اخرجه مسلم).

- وت: گم‌شاخه‌کانی دوری (مهککه) مان

بوق فراوان بک‌میت هتا بتوانین کشتوکالی

تیندا بک‌مین، یان ماوه‌ی دانراوی نیوان

زه‌میت بوق برینایه به‌چه‌شنی سوله‌یمان

بوق زیندوو بکره‌دینایه‌توه به‌وینه‌ی (عیسی) بوق

نه‌توه‌ک‌هی، خوای گموره‌ش نایه‌تی: ﴿وَلَوْ أَن قُرْآنًا﴾ دابه‌زاند.

هوی دابه‌زینی نایه‌تی (۳۹): ﴿يُمْنُوا اللَّهَ مَا يُشَاءُ وَيَهْتُوا﴾: نایه‌تکه:

- (ابن ابی حاتم) له (مجاهد) هوه ده‌گنیزنه‌وه، ده‌لینت: کاتی نایه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ لِرَسُولٍ أَنْ يَأْتِيَ بِآيَةٍ إِلَّا

بِإِذْنِ اللَّهِ﴾: دابه‌زی (قریش) وتیان: وانا‌بینن له‌ی (محمد) هیت به‌دمست بیت، هه‌مووشقی

کوتایی پی‌ماتوه، خوای گموره‌ش نایه‌تی: ﴿يُمْنُوا اللَّهَ مَا يُشَاءُ وَيَهْتُوا﴾: دابه‌زاند.

سورتهی (ابراہیم)

هوی دابه‌زینی نایه‌تی (۲۸): ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللَّهِ كُفْرًا وَآخَلُوا قَوْمَهُمْ دَارَ الْآثَرِ﴾: نایه‌تکه:

- (ابن جریر) له (عطاء‌ی کوبی (یسار) هوه ده‌گنیزنه‌وه، ده‌لینت: ثم نایه‌تکه دهره‌قی به‌وانه هاته

خواروه کله‌روژی (بدن) دا کوژدان.

سورتهی (العجیر)

هوی دابه‌زینی نایه‌تی (۲۴): ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾: نایه‌تکه:

- (ترمذی) و (نسائی) و (حاکم) و ثمانی دی، له (ابن عباس) هوه ده‌گنیزنه‌وه، ده‌لینت: شافرم‌تیک

له‌دوای پیغه‌مبیری خواوه نوینژی ده‌کرد زور جوان و سرنج راکیش بوو، هه‌ندیک له‌هاده‌لان

ده‌ماتنه‌ریزی پینشوه هتا شو شافرم‌ته‌ن‌بینن، هه‌ندیکیش خو‌یان دوا ده‌خست تا له‌ریزی

دواوه نوینژیک‌ن، هرکات ده‌چونه (ریک‌وه) هوه له‌زیر بالیا‌ن‌وه ته‌ماشای شو شافرم‌تیان ده‌کرد،

په‌م‌م‌رد‌گاریش نایه‌تی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمُسْتَأْخِرِينَ﴾: دابه‌زاند.

سوورەتی (ابراھیم) جزمی (۱۲)

سورۃ ابراهیم

سورۃ ابراهیم

مُطْعِمِينَ مُقْنِي رُؤُسِهِمْ لَا يَرْجِعْ إِلَيْهِمْ ظَرْفُهُمْ وَأَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ ۝ وَأَذِيرُ النَّاسَ يَوْمَ يُنْفَخُ الْعَذَابُ يَقُولُ الَّذِينَ
ظَلَمُوا رَبَّنَا آخِرْنَا إِلَٰكُ أَحْكِمْ فِرْعَوْنَ عَذَابَكَ دَعَاكَ وَتَجِيعُ
الرُّسُلُ أَوَلَمْ تَكُونُوا أَقْسَمْتُمْ مِّنْ قَبْلِ مَا لَكُم
مِّنْ زَوَالٍ ۝ وَسَكَنْتُمْ فِي مَسْجِدِ الَّذِينَ ظَلَمُوا
أَنَّهُمْ وَبَنَاءٌ لَّكُمْ كَيْفَ فَعَلْنَا بِهِمْ وَضَرَبْنَا
لَكُمُ الْأَمْثَالَ ۝ وَقَدْ مَكَرُوا مَكْرَهُمْ وَعِنْدَ اللَّهِ
مَكْرُهُمْ وَإِنْ كَانَتْ مَكْرُهُمْ لَئَزُولَ مِنْهُ الْجِبَالُ
۝ فَلَا تَحْسَبَنَّ اللَّهَ خَافِئًا وَعِدَهُ رُسُلُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ
ذُو انْتِقَامٍ ۝ يَوْمَ يُبَدِّلُ الْأَرْضَ عِثْرَ الْأَرْضِ وَالسَّمَوَاتِ
وَيَرْزُقُ اللَّهُ الْوَحِيدَ الْفَقَّارَ ۝ وَتَرَى الْمُجْرِمِينَ يَوْمَئِذٍ
مُقَرَّرِينَ فِي الْأَصْفَادِ ۝ سَرَّابِلُهُمْ مِّنْ قَطِرَانٍ وَتَغْشَى
وُجُوهُهُمُ النَّارُ ۝ لِيُخْزِيَ اللَّهُ كُلَّ نَفْسٍ مَّا كَسَبَتْ
إِنَّ اللَّهَ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۝ هَذَا نَذِيرٌ لِلنَّاسِ وَلِيُنذِرُوا
بِهِ ۚ وَلِيَعْلَمُوا أَنَّمَا هُوَ إِلَهُ الْوَاحِدُ وَلِيَذَّكَّرُوا أُولَٰئِكَ

[۴۳] ﴿مُطْعِمِينَ﴾: خێراو پەلەدەكەن.
﴿مُقْنِي رُؤُسِهِمْ﴾: سەریان
بەرز کردووەتەرەو بەتەنها تەماشای
بەردەمی خۆیان دەکەن. ﴿أَفْئِدَتُهُمْ
هَوَاءٌ﴾: دڵەکانیان بەتال بوو
لەتێگەیشتن و لێکدانەوە بەهۆی
زالبوونی سەرسامیان بەو دیمەنە
(دیمەنەکانی قیامەت). [۴۵] ﴿ظَلَمُوا
أَنفُسَهُمْ﴾: ستەمیان لەخۆیان کرد.
(بەبێ باوەڕی و سەپینچی پەرەردگان).
[۴۶] ﴿مَكَرُوا مَكْرَهُمْ﴾: پیلانی خۆیان
کێشا. [۴۷] ﴿عِثْرَ الْأَرْضِ﴾: ئەو کەسە
سەرکەوتوو و هەرگیز شکست نایەت
بەسەریدا. [۴۸] ﴿رَزَا اللَّهُ﴾:
لەگۆرەکانیان هاتنە دەرەو بو
دادگایی و لێپرسینەو. [۴۹] ﴿مُقَرَّرِينَ﴾:
بریتییە لەبەستەنەو و قاچ و دەست
پێکەرە کوژ کردن. ﴿الْأَصْفَادِ﴾: کوژ و

بەند. [۵۰] ﴿سَرَّابِلُهُمْ﴾: جل و بەرگیان؛ (کراس یان هەر جل و بەرگیکی تر). ﴿قَطِرَانٍ﴾:
ماددەیەکی رەشە لەجۆریک لەدارەکانی دەرەچیت لەقیری تواوە دەچیت. ﴿تَغْشَى
وُجُوهُهُمْ﴾: چاویان دادە پۆشین و لەبیینی دەخات.

- (ابن مردویه) لە (داودی کوری (صالح) مەو دەگێڕێتەرە، دەلیت: پرسیارکەر لە (سەهل) کوری
(حنیفە) (الانصاری) سەبارەت بەناوەتی: ﴿وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمُسْتَقِيمِينَ بِكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْتُمُ الْمُسْتَخَرِينَ﴾
ناخۆ سەبارەت بە وادە گرتە بەری رێبازی خوا دابەزییەتی؟ لەوە لایەدا وتی: نەخێر، دەریارە
ریزەکانی نوێژ نازلیبوو.

هۆی دابەزینی نایەتی (۴۵): ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ نایەتەکە:

- (تعلیبي) لە (سلمان) (فارسی) مەو دەگێڕێتەرە، دەلیت: کاتێک گوێم لەناوەتی: ﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ
لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ بوو سێ رۆژ مەلەمەت لەترساو عەقڵ و هوشم نەما، هینایانم بوای
پێغەمبەر (ﷺ) و هۆی دیاریدانی ئەو حالە لێپرسیم، منیش وت: ئەو پێغەمبەری خوا
نایەتی: ﴿وَإِنْ جَهَنَّمَ لَمَوْعِدُهُمْ أَجْمَعِينَ﴾ نازل بوێتە خوارەو، سوێندییەتی بەوێ تۆی بەحەق و راستی
رەوانەکردووە دڵت بچراخەم، ئنجا نایەتی: ﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ﴾ دابەزی.

سورتهی ﴿العجر﴾

سورة العجرا

سورة العجرا

[۱] ﴿السر﴾: به نهلیف، لام، را ده خویندیتومه. [۲] ﴿ود﴾: ثومیده وارده. [۳] ﴿ذرهم﴾: وازیان لی بهینه. ﴿یلهم الامل﴾: ثومیده کانیان سمرقالیان بکات. [۴] ﴿كتاب معلوم﴾: وادهیه کی دیاری کراو. [۵] ﴿ما تسبق﴾: پیش ناکه ویت. [۷] ﴿لوم﴾: گهر بیتو. [۸] ﴿بالحق﴾: بهوجه شنه ی پیویسته. ﴿منظرین﴾: دوانا کهوین له سزاو نه شکمنجه دانیان. [۹] ﴿الذکر﴾: قورثانی پیروز. [۱۰] ﴿شع الأولین﴾: گرزو و تاقمه کان سمرده مه کان پینشوو. [۱۲] ﴿نسلک﴾: ده یخینه ناویه وه. [۱۳] ﴿حلت﴾: به سهرچوو. ﴿سنة الأولین﴾: یاساو ریسا خوا بیه کان سه بارت بهوان. [۱۴] ﴿فظلوا﴾: وایان لیها ت. ﴿بعرحون﴾: سمرده کهون و بلند ده بنه وه. [۱۵] ﴿سکرت﴾: داخراوو ریگه ی لی گرا له بینین. ﴿محورون﴾: چاویه ست و جادوو لیگراوین.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّيْلَكَ أَيَّتَ الْكِتَابِ وَقُرْءَانِ مِثِينَ ﴿١﴾ رَيْبًا يَوْدُ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ كَانُوا مُشْلِمِينَ ﴿٢﴾ ذَرَهُمْ يَأْكُلُوا وَتَسْتَعْمُوا وَيَلْبَسُوا الْأَمْلَ فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ وَمَا أَهْلَكْنَا مِنْ قُرْبَةٍ إِلَّا وَمَا كُنَّا بِمَعْلُومٍ ﴿٤﴾ مَا تَسْبِقُ مِنْ أَمْرٍ أَجَلُهَا وَمَا يَسْتَعْجِرُونَ ﴿٥﴾ وَقَالُوا إِنَّمَا الَّذِي نَزَّلَ عَلَيْهِ الذِّكْرُ إِنَّكَ لَمَجْنُونٌ ﴿٦﴾ لَوْ مَا تَأْتِينَا بِالْمَلَكِ إِنَّ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ ﴿٧﴾ مَا نَزَّلَ الْمَلَكُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَا كُنَّا إِذَا نُنْظِرِينَ ﴿٨﴾ إِنَّا نَحْنُ نَزَّلْنَا الذِّكْرَ وَإِنَّا لَهُ لَنَظِيرُونَ ﴿٩﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي شَيْعِ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿١١﴾ كَذَلِكَ نَسْلُكُهُ فِي قُلُوبِ الْمُجْرِمِينَ ﴿١٢﴾ لَا يُؤْمِنُونَ بِهِ وَقَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الْأَوَّلِينَ ﴿١٣﴾ وَلَوْ فَتَحْنَا عَلَيْهِمْ بَابًا مِنَ السَّمَاءِ فَظَلَّوْا فِيهِ يَعْجِرُونَ ﴿١٤﴾ لَقَالُوا إِنَّمَا سَكِرَاتُ أَنْصُرٍ نازلَ عَنْ قَوْمٍ مَّحْجُورُونَ ﴿١٥﴾

جادوو لیگراوین.

هوی دابه زینی نایمتی (۴۷): ﴿وَلَوْ كُنَّا مَا لِي صُنُورِهِمْ مِنْ غُلٍّ إِخْوَانًا عَلَى سُرٍّ مُتَقَابِلِينَ﴾ نایتمه که:

-(ابن ابی حاتم) له (علی) ی کوپی (حسین) موه ده گپرتومه، ده لیت: نایمتی: ﴿وَلَوْ كُنَّا مَا لِي صُنُورِهِمْ مِنْ غُلٍّ﴾ سه بارت به (ابو بکر) و (عمر) دابه زی. پرسیان مبهست به خموش و لیلی چییه؟ فرموی: خموش و لیلی نه فامی، (بنی تقیم) و (بنی عدی) و (بنی هاشم) له سمرده می نه فامی دا دوژمنایه تی له نیوانیاندا هه بوو، کاتی شو که سانه ی سهر بهم هوزانه موسولمان بوون خوژمه ویستی له نیوانیاندا دروست بوو، وای لیها ت (ابوبکر) و (علی) هاوشانی یه کتر دهریشتن و (علی) دهستی ده خسته سهرشانی (ابوبکر)، نجا نهم نایتمه نازل بوو. هوی دابه زینی نایمتی (۴۹): ﴿ثُمَّ عِبَادِي آتَى الْآلَ الْفُورُ الرَّحِيمُ﴾ نایتمه که:

-(طبرانی) له (عبدالله) ی کوپی (زبیر) موه ده گپرتومه، ده لیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) به لای چهند هاوه لیکی دا تیپه ی پیغه مکنین، فرموی: نه وه پیغه مکنین و باسی بهمشت و دوزخ له سمرده ستاندایه؟! نجا نایمتی: ﴿ثُمَّ عِبَادِي آتَى الْآلَ الْفُورُ الرَّحِيمُ﴾، وآن عذابی فو العذاب الایم (دابه زی. (ابن مردویه) بهرویه کی تر دا ده گپرتومه، له یه کیک له هاوه لانی پیغه مبهرویه (ﷺ) -

سوره نعتی (العصر) جزوی (۱۴)

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ

سورة العصر

[۱۶] ﴿جَعَلْنَا﴾: دروستان کرد.

﴿وَجَعَلْنَا﴾: پله‌وپایه‌ی نه‌ستیره‌کان

(خولگه). [۱۷] ﴿وَجَعَلْنَا﴾: نه‌فروت

لینکراو. [۱۸] ﴿أَسْطَرَقَ السَّمْعَ﴾:

به‌نه‌ینی و وریاییه‌وه گوی بگریت.

﴿شَهَابٌ﴾: به‌شیک له‌ناگر. ﴿مَبِينٌ﴾:

به‌رچارو دیاره بو هه‌موو یه‌کیک

خاره‌نی روشنایی بینین بینت.

[۱۹] ﴿مَدَدْنَاهَا﴾: فراوانمان کردووه.

﴿وَأَسَی﴾: شاخ و چپای جینگو

چه‌سپاو. ﴿أَنْتِنَا﴾: دروستان کرد.

﴿مُوزُونٌ﴾: نه‌ندازه‌گیرکراوه

به‌حیکمه‌ت. [۲۰] ﴿مَعَايِشَ﴾: نه‌وه‌ی

ژیانی پی‌مه‌یسه‌ر ده‌بیت له‌خواردن و

جلو به‌رگو خانه. [۲۱] ﴿نَنْزَلُهُ﴾:

پی‌ی ده‌به‌خشین. ﴿بِقَدَرٍ مَّعْلُومٍ﴾:

به‌نه‌ندازه‌یه‌کی دیساریکراو.

[۲۲] ﴿لَوْ أَقْبَحَ﴾: پی‌تینی هه‌موو دارو

دره‌ختیک. [۲۴] ﴿الْمُسْتَقْدِمِينَ﴾: دروستکراوه‌کانی پی‌نیشو. ﴿الْمُسْتَخْرَجِينَ﴾:

دروستکراوه‌کانی دیکه. [۲۵] ﴿بِحَشْرِهِمْ﴾: کو‌یان ده‌کاته‌وه. [۲۶] ﴿صَلْصَالٌ﴾: قورپکی

وشک. ﴿حَمَاءٌ﴾: بریتیه له‌و قوره‌ی که‌په‌ش بووه به‌هوی زور تیکه‌ل بوونی به‌ناو یان

مانه‌وه‌ی زوری له‌ناودا. ﴿مَسْنُونٌ﴾: بون و به‌رام گوزاو. [۲۷] ﴿الْجَانِ﴾: جنوکه. ﴿سَارِ

السَّمُومِ﴾: بریتیه له‌بلیسه‌ی نه‌و ناگره‌ی دوکله‌ی تیدا نه‌ماوه. [۲۹] ﴿سَوْبَةً﴾:

دروست و ریکسازیم تیدا‌کرد. ﴿سَاجِدِينَ﴾: که‌پنوشی ریز نه‌وه‌ک که‌پنوش بردنی

به‌ندایه‌تی. [۳۱] ﴿أَبَى﴾: رازی نه‌بوو و به‌رپه‌رچی دایه‌وه.

وَلَقَدْ جَعَلْنَا فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَزَيَّنَّاهَا لِلنَّظِيرِ
وَحَفِظْنَاهَا مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ رَجِيمٍ ۚ إِلَّا أَسْرَفَ السَّمْعَ
فَاتَّبَعَهُ يَشَاقُ شَيْئًا ۚ وَالْأَرْضَ مَدَدْنَاهَا وَأَلْقَيْنَا فِيهَا
رُوسًا وَأَنْبَتْنَا فِيهَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ مَوْرُورٍ ۚ وَجَعَلْنَا لَكُمُ فِيهَا
مَعْيِشًا وَمَنْ لَكُمْ لَهُ بِرُزْقٍ ۚ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا عِنْدَنَا
خَزَائِرُهُ وَمَا نُنْزِلُهُ إِلَّا بِقَدَرٍ مَعْلُومٍ ۚ وَأَرْسَلْنَا الرِّيحَ
لَوَاقِحَ فَأَنْزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَسْقَيْنَاكُمُوهُ وَمَا أَنْشَرْنَاهُ
إِلَّا غَدَرِينَ ۚ وَإِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي ۚ وَنُمِيتُ وَنَحْنُ الْوَارِثُونَ ۚ
وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمِينَ مِنْكُمْ وَلَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَخْرَجِينَ ۚ
وَإِنَّ رَبَّكَ هُوَ يُحْشِرُهُمْ إِنَّهُ حَكِيمٌ عَلِيمٌ ۚ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ
مِنْ صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَنْسُورٍ ۚ وَالنَّجَّانَ خَلَقْنَاهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نَارِ
السَّمُومِ ۚ وَإِذْ قَالَ رَبُّكَ لِلْمَلَائِكَةِ إِنِّي خَلِيقٌ بَشَرًا مِنْ
صَلْصَلٍ مِنْ حَمَلٍ مَنْسُورٍ ۚ فَاذْأَسْوَيْتُهُ وَنَفَخْتُ فِيهِ مِنْ
رُوحِي فَقَعُوا لَهُ سَاجِدِينَ ۚ فَسَجَدَ الْمَلَائِكَةُ كُلُّهُمْ
أَجْمَعُونَ ۚ إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى أَنْ يَكُونَ مَعَ السَّاجِدِينَ ۚ

و دملین: پی‌غه‌به‌ری خوا (الله) له‌و ده‌رگایه‌وه هات بو لامان که‌(بنو شیبیه) لی‌وه‌ی ده‌هاتنه

ژورره‌وه‌و له‌رمووی: نه‌وه بوچی پیناکه‌ن، نجا پشته‌ی هه‌لک‌ردو دوا‌یی خیرا که‌په‌یسه‌وه

له‌رمووی: من رو‌یستمه ده‌رموه هه‌تا که‌یستمه لای ژورره‌که (جبرول) هات بو‌لام و‌تی: نه‌ی

(محمد) خوا‌ی که‌وره پیت دملیت: بوچی به‌نده‌کان نا‌لوم‌ید ده‌کمه‌ت ؟ ﴿لَبَّيْ عِبَادِي أَلَيْسَ أَلَا الْغُفُورُ

الرَّحِيمُ، وَأَنْ عَذَابِي هُوَ الْعَذَابُ الْأَلِيمُ﴾.

[۳۲] ﴿مَالِكٌ﴾: مبهست و بهانست
چریه؟ [۳۴] ﴿رَجِيمٌ﴾: نه فرست
لیکراو. [۳۵] ﴿الْعَنَقُ﴾: دور خستنه و دور
سورکایه تی. ﴿یَوْمَ الدِّینِ﴾: روزی
لیبر سینمه. [۳۶] ﴿فَانْظُرْ﴾: ریگم
بدو مهم مرینه. [۳۸] ﴿الْوَقْتُ الْمَعْلُومُ﴾:
روزی کساتی دیار یکر او.
[۳۹] ﴿لَا غَیْبَ لَهُمْ﴾: وایان لیده کهم ری
ون بکه. [۴۰] ﴿الْمُخْلِصِينَ﴾: نه وانه ی
پاک و بیگه ردبون له مه مو
ناته و اویه که. [۴۱] ﴿صِرَاطٌ عَلَیَّ﴾:
ما فیکو ده بیست چاودی ری بکه.
[۴۲] ﴿سُلْطَانٌ﴾: توانا و ده ستلآت.
[۴۴] ﴿جَزْءٌ مَّقْشُومٌ﴾: بریکی
دیاری کراو. [۴۷] ﴿نَزْعًا﴾: دهرمان
هیناوه. ﴿غُلٌّ﴾: خه شم و قین.
[۴۸] ﴿لَا عِصْمَ لَهُمْ﴾: نایهت به سه ری اندا.
﴿نَصَبٌ﴾: شه که تی و ماندوبوون.

قَالَ يٰٓإِبْلِيسُ مَا لَكَ اَلَا تَكُوْنُ مَعَ السَّٰجِدِيْنَ ۚ قَالَ لَمْ اَكُنْ لِّاَسْجُدْ لِّشَيْءٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلَٰفٍ مِّنْ حَمَإٍ مَّسْنُوْنٍ ۚ قَالَ فَاخْرُجْ مِنْهَا فَاِنَّكَ رَجِيْمٌ ۙ وَاِنْ عَلَيَّكَ الْعَنَقَةُ اِلَى يَوْمِ الْاٰلِزِيْنَ ۚ قَالَ رَبِّ اَنْظِرْنِيْ اِلَى يَوْمِ يُعْعَوْنَ ۚ قَالَ فَاِنَّكَ مِنَ الْمُنْظَرِيْنَ ۚ اِلَى يَوْمِ الْوَقْتِ الْمَعْلُوْمِ ۚ قَالَ رَبِّ بِمَا اَغْوَيْتَنِيْ لَآ اُتِيَنَّ لَهُمْ فِى الْاَرْضِ وَلَا اُغْوِيَنَّهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۚ اِلَّا اَعِيَاذَكُم مِّنْهُمُ الْمُخْلِصِيْنَ ۙ قَالَ هٰذَا صِرَاطٌ عَلٰى مُّسْتَقِيْمٍ ۙ اِنْ عَادَى لِّئْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطٰنٌ اِلَّا مَن اَشْعَلَ مِنَ الْاَعْيٰوِيْنَ ۙ وَاِنْ جَهَنَّمُ لَمَوْعِدُهُمْ اَجْمَعِيْنَ ۚ لَمَّا سَعَا اَنْوَابٌ لِّكُلِّ نَابٍ مِّنْهُمْ جُزْءًا مَّقْشُوْمًا ۚ وَاِنَّ الْمُتَّقِيْنَ فِى حَشَبٍ رَّغِيْبٍ ۙ اَدْخُلُوْهَا سَلٰمًا اٰمِيْنَ ۙ وَنَزْعًا مَّا فِى صُدُوْرِهِمْ مِّنْ غَلٍ اَوْ نَاعِلٍ سُرَّرَتْ عَلَيْهِمْ لَا يَمَسُّهُمْ فِيْهَا نَصَبٌ وَّمَا هُمْ فِيْهَا بِمُخْرَجِيْنَ ۙ نَبِّئْ عِبَادِىْ اَنِّ اَنَا الْعَزِيْزُ الرَّحِيْمُ ۙ وَاَنْ عَذٰبِىْ هُوَ الْعَذٰبُ الْاَلِيْمُ ۙ وَنَبِّئْهُمْ عَنْ ضِيْفِ اٰزْهٰرِهِمْ ۙ

* پیغمبری خوا (ﷺ) دهرمویت: ((پرومردگار به خدایکى بهمهشت دهرمویت: ((نه ی خدایکى بهمهشت، نه وانیش دهبه جی دهلین: بهلی پرومردگاری خوشهویستمان هه مو خیر و چاکمیک لهئو دوستی تودایه، نجا دهرمویت: نایا رازی بوون بهوی پیتان به خشراوه؟ نه وانیش دهلین: چون رازی نهین نه ی پرومردگاری خوشهویستمان، له کاتیکدا نه به خششهی تو بهئیمهت بهخشیه نه تداوه بههیج کام له بهندو دروستکراوه کانی خوت؟ پاشان پرومردگار دهرمویت: نایا باشت لهوشتان پی بهخشتم؟ نه وانیش بهسر سورمانهوه دهرسن: ناخوچ شتیک لهه باشت بیت؟ دهرمویت: بهخشینی رهمانندیم پیتان، نیت هرگیز تووه ناب لیتان)). [متفق علیه].

هو ی دبهزینی نایمتی (۹۵): ﴿اِنَّا كَفٰنَاكَ الْمُسْتَهْزٰیْنَ﴾ نایهت که:

- (بزان و طیرانی) له (انس) ی کوری (مالک) هوه دهگیر نهوه، دهلین: پیغمبری خوا (ﷺ) به لای خدایکى له (مه که) دا تیپه ی، له دواوه جاویان لی دهنو قاندو لیجان مهل دهو رتاندو دهیان و ت: له مه به دهلی پیغمبرمو (جبریل) م له که نایه؟ نجا (جبریل) (ﷺ) به به نه کهانی جهسته ی وهک نیفوک بریندار کردو کیمو جهراعت زایه نه برینا تا بوگه نیان کردو وایان لیها ت هیچ کهس نه توانیت لهبر بو ی لیان نزیک ببیتوه، نجا نایه تی: ﴿اِنَّا كَفٰنَاكَ الْمُسْتَهْزٰیْنَ﴾ دبهزنی.

سورۃ العنبر

سورۃ العنبر

[۵۲] ﴿وَجَلَّوْنَ﴾ ترساون.
 [۵۳] ﴿بِغْلَامٍ﴾: منذالیک (که اسحاق).
 (د.خ.) [۵۵] ﴿القانتین﴾: بی‌ثومیدان
 له خیرو چاکه. [۵۷] ﴿فَمَا خَطْبُكُمْ﴾:
 چیتان به‌دسته‌وهیه ؟. [۶۰] ﴿قَدَرْنَا﴾:
 زانیمان و نه‌ندانم‌گیمان کردو
 فرماناندا. ﴿الغابین﴾: نه‌وانه‌ی له‌نیو
 سزادا ده‌میننوه. [۶۲] ﴿مَنكَرُونَ﴾:
 نادیارو نه‌ناسراون. [۶۳] ﴿عَمَتْرُونَ﴾:
 گومانیان هه‌یه و به‌دروی ده‌زان.
 [۶۵] ﴿بِقَطْعٍ﴾: به‌بشیك له‌شه‌ودا.
 [۶۶] ﴿قَضِيًّا إِلَيْهِ﴾: نیگامان بو‌نارد.
 ﴿دَابِرَ هَؤُلَاءِ﴾: کو‌تاییان ، دواپریان.
 ﴿مَقْطُوعٍ﴾: له‌بن هه‌ل ده‌کیشریت.
 ﴿مُصْحِحِينَ﴾: کاتی هه‌له‌اتنی روژی
 به‌یانی. [۶۷] ﴿يَسْتَبْشِرُونَ﴾: دلخوش
 بوون. [۷۰] ﴿عَنِ الْعَالَمِينَ﴾: له‌میوانداری
 کردنی خه‌لکی.

سورتهی ﴿الفعل﴾

هو‌ی دابه‌زینی ئایه‌تی (۱): ﴿أَمَرَ اللَّهُ فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾ ئایه‌ته‌که:

- (ابن مردویه) له (ابن عباس) هوه ده‌گیڕنه‌وه، ده‌لیت: کاتی ئایه‌تی: ﴿أَمَرَ﴾ دابه‌زی هاوه‌لانی
 پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ترسیان ئی‌نیش و تو‌قین تا ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ دابه‌زی ئنجا بی‌ده‌نگ بوون.
 (عبدالله‌ی کوپی (امام احمد) له (زوائد الزهد) داو (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) له (ابی بکر‌ی
 کوپی (حفص) هوه ده‌گیڕنه‌وه، ده‌لیت: کاتی ئایه‌تی: ﴿أَمَرَ اللَّهُ﴾ دابه‌زی هاوه‌لان هه‌موو
 هه‌ستانه سه‌رپێ و به‌حواله‌وه مانه‌وه هه‌تا ﴿فَلَا تَسْتَعْجِلُوهُ﴾ دابه‌زی.

هو‌ی دابه‌زینی ئایه‌تی (۳۸): ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾ ئایه‌ته‌که:

- (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) له (ابی العالیه) وه ده‌گیڕنه‌وه، ده‌لیت: پیاویکی موسولمان قه‌ززی
 لای پیاویکی موشریک بوو، موسلمانه‌که هات داوای قه‌زه‌که‌ی کرده‌وو له‌و قسانه‌شی کردی
 وتی: سویندبیت به‌وه‌ی دوا‌ی مردن جی‌که‌ی ئومیدمه، نه‌وه‌ندوه ئومه‌دمیه، موشریکه‌که وتی:
 تو‌ بانگه‌شه‌ی ئه‌وه ده‌که‌یت دوا‌ی مردن زیندوو ده‌کریت‌ه‌وه؟! سویندی خوارد به‌وه‌په‌ری
 دل‌تیاپی‌ه‌وه: خوا که‌س زیندوو نا‌کاته‌وه دوا‌ی مردن، نه‌وجا ئه‌م ئایه‌ته نازلبوویه خواره‌وه.

إِذْ دَخَلُوا عَلَيْهِ فَقَالُوا سَلَامًا قَالَ إِنَّا مِنْكُمْ وَجُونَ ۖ قَالُوا
 لَا تَوْجَلْ إِنَّا نُبَشِّرُكَ بِغُلَامٍ عَظِيمٍ ۚ قَالُوا أَبَشِّرُتُمُوهُ بِغُلَامٍ
 مِّنْىَ الْكَبِيرِ قَالُوا نُبَشِّرُونَ ۚ قَالُوا نَبَشِّرُكَ بِالْحَقِّ
 فَلَا تَكُن مِّنَ الْقَانِطِينَ ۚ قَالُوا وَمَنْ يَقْنَطُ مِن رَّحْمَةٍ
 رَبِّهِ ۖ لَا الصَّالُّونَ ۚ قَالُوا فَمَا خَطْبُكُمْ أَيُّهَا الْمُرْسَلُونَ
 قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمٍ ثَمَرِيَّتٍ ۚ إِلَّا أَعَالُ لُوطٍ
 إِنَّا الْمُسْحَرُونَ أَجْمَعِينَ ۚ إِلَّا أَمْرًا نَّهَىٰ قَدَرْنَا لَهَا لَئِنْ
 أَعْتَبَرْتَ ۚ فَلَمَّا جَاءَ أَعَالُ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ ۚ قَالُوا
 إِنَّكُمْ قَوْمٌ مُّسْكِرُونَ ۚ قَالُوا لَيْسَ لَكَ بِمَا كَانُوا فِيهِ
 يَتَمَرَّضُونَ ۚ وَأَيْنَتُكَ بِالْحَقِّ وَنَا لَصْدِيقٌ ۚ فَأَسْرَبُوا
 بِأَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِّنَ اللَّيْلِ وَاتَّبَعُوا أَدْرَافَهُمْ وَلَا يُلْقُوا مِنْكَ أَحَدًا
 وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ ۚ وَقَضَيْنَا إِلَيْهِ ذَٰلِكَ الْأَمْرَ أَنَّ
 دَابِرَ هَؤُلَاءِ مَقْطُوعٌ مُّصْحِحِينَ ۚ وَجَاءَ أَهْلَ الْمَدِينَةِ
 يَسْتَبْشِرُونَ ۚ قَالُوا لَئِنْ هَؤُلَاءِ صَبُّوا فَلَا فَعْلَ ۚ وَأَنفَعُوا
 اللَّهَ وَلَا تُخْزَوْنَ ۚ قَالُوا أَوَلَمْ تَشْهَدْ عَنِ الْعَالَمِينَ ۚ

سورة الحجر

سورة الحجر

[۷۲] ﴿لَعْمُرُك﴾: سویندیکه له لایه ن

په روم د گار هوه به پیغه مبهری ئازیز

(درو د سلاوی خوا ی ئیست).

﴿سکر قم﴾: گومرایو ری و نکر دنیان.

﴿یعم هون﴾: دوو دل و گومان دارن.

[۷۳] ﴿الصيحة﴾: دهنگیکي تیا بهر

له ناسمان هوه. ﴿مشرقین﴾: کاتی خور

هه لاتن. [۷۴] ﴿جبل﴾: قوریکي

سور کراوه به ناگرو له ناویدا بهر د

هه بیت. [۷۵] ﴿للمتوسمین﴾: نهوانه ی

هوش و بیرو سه رنج ده دن.

[۷۶] ﴿لبسیل مقیم﴾: ریگه یه کی دیاره و

میشتا تیا نه چووه. [۷۸] ﴿الایکة﴾:

شونیکي چرو پ به دارو دره خست.

[۷۹] ﴿لبانام میر﴾: ریگه یه کی ناشکرا و

دیاره. [۸۰] ﴿الحجر﴾: خانو و لانه ی

نه ته وه ی (تهمود). [۸۲] ﴿یتحسنون﴾:

شاخه کانیان هه لده کولی و، بینایان

تیدا دروست ده کرد. [۸۳] ﴿مصححین﴾: بهر به یان. [۸۵] ﴿الساعة﴾: روزی قیامت.

﴿فاصح﴾: به میمنی و له سه رخوی ریگریان ئی بکه. [۸۷] ﴿سما﴾: بریتیه له سوره تی

فاتحه. ﴿الثانی﴾: نه و قور ئانه ی له نویژدا دوو باره ده کریته وه. [۸۸] ﴿لاعدن﴾: به چاوی

ره غبه ته وه بوی مه روانه. ﴿اخفض جناح﴾: بالی به زه می نهوی بکه. [۹۰] ﴿المقسمین﴾:

مه به ست پی یان جوو له که و مه سیحیه کانه.

* له (انس) هوه ده گنیز نه وه ده لیت: له کهل پیغه مبهری خوا یا (الله) دهری شتم به زیوه و عه بایه کی

(نجرانی) دامین دریزی له بهر دابوو، له نا کاو عمره بیکی ده شتکی پهیدا بوو به توندی عبا که ی

پیغه مبهری خوا ی راکیشا، منیش ته ماشای گمردنی پیغه مبهری خوا مگرد شونخوا یی نه و

راکیشانه ی پیوه دیار بوو (سور یوبو یوه)، ننجا نه و پیوا وه وتی: نه ی (محمد) له و مال ی خوا

پنی داویت به شم بده، پیغه مبهری خواش (الله) بزه یه ک گرتی و پاشان فرمانی کرد له و

ده ستکوتانه به شی نه و پیوا وه بدن. [متعلق علیه].

هو ی دابه زنی ئایه تی (۴۱): ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾: ئایه ته که:

- (ابن جریر) له (داود) ی کوری (ابی هند) هوه ده گنیز ته وه، ده لیت: ئایه تی: ﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ

مِنْ بَعْدِ مَا ظَلَمُوا﴾ هه تا ﴿وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ﴾ سه به رت به (ابی جندل) ی کوری (سهل) دابه زی.

قَالَ هَؤُلَاءِ سَافِرٌ كَثُرَ فَعَلِينَ ۖ لَعْمُرُكُ إِنَّمَا لِي سَكْرِيهِمْ
يَعْمُونَ ۖ فَأَحَدُهُمُ الصَّيْحَةُ مُشْرِقِينَ ۖ فَعَلَّمْنَا عَلَيْهِمَا
سَاقِلَهَا وَأَمَطَرْنَا عَلَيْهِمْ حَجَارَةً مِنْ سِجِّيلٍ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَاتٍ لِّلْمُتَوَسِّمِينَ ۖ وَإِنَّمَا لِيَسْبِيلٌ مَّقْبِرٍ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ
لَآيَةً لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَإِنْ كَانَ أَحْصَبَ الْأَيْكَةَ لَطْلُمِينَ ۖ
فَانْقَمْنَا مِنْهُمْ وَإِنَّمَا لِيَا مَامِ مَقْبِرٍ ۖ وَلَقَدْ كَذَّبَ أَحْصَبُ
الْحَجَرِ الْمَرْسَلِينَ ۖ وَأَوَّلَتْهُمْ عَائِنَتَانَا فَكَانُوا عَنْهَا مَعْرِضِينَ ۖ
وَكَانُوا يُحِجُّونَ مِنَ الْجِبَالِ بُيُوتَاءَ آمِيكَ ۖ فَأَحَدَهُمُ
الصَّيْحَةُ مُصْحِحِينَ ۖ فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۖ
وَمَا عَلَّمْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَإِنَّ
السَّاعَةَ لَآيَةٌ فَاصْصَحْ الصَّصْحَ الْجَبِيلَ ۖ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ
الْحَقُّ الْعَلِيمُ ۖ وَلَقَدْ أَلَيْتَكَ سَعَامٌ مِنَ الثَّانِي وَالْقُرْآنُ
الْعَظِيمُ ۖ لَأَنْتَ ذُنَّ عَيْنِكَ إِلَى مَا مَعْنَاهُ ۖ أَرْوَاجًا مِنْهُمْ
وَلَا تُحِزَّنَ عَلَيْهِمْ وَانْخِصْ جَنَاحَكَ لِّلْمُؤْمِنِينَ ۖ وَقُلْ إِنْ
أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۖ كَمَا أَرْسَلْنَا عَلَى الْمُتَقَسِّمِينَ

– (ابن ابی حاتم) له (مجاهد) موه دمگیریتنه، دملیت: عمره یبگی دمه تکی هات بو خرمه تی پیغه مبر (ﷺ) یو پرسیری لیکرد، پیغه مبری خواش (ﷺ) نایه تی: ﴿وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُمْ مِنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا﴾ یو خویندموه، دمه تکی په که وتی: بملی پاشان نایه تی: ﴿وَجَعَلَ لَكُمْ مِنْ جُلُودِ الْاَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ اِقَامِكُمْ﴾ یو خویندموه کابرا وتی: بملی پاشان هر نایه تکی یو دمخویندموه کابرا دیووت: بملی، هتا که پیشته نایه تی: ﴿كَذٰلِكَ يَمُنُّ نِعْمَةً عَلٰیكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُوْنَ﴾ نفا یماو که بشتی هلکړو نایه تی: ﴿يَعْرِفُوْنَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يُنْكِرُوهَا وَاَكْثَرُهُمْ الْكَافِرُوْنَ﴾ دابه زی.

[۷] ﴿أَفَقَالِ الْكُفْرُ شَيْئًا مِمَّا كَفَرَ بِهِ كَذِبًا وَمِنْهُ كَذِبٌ﴾

قورسه کافتان. ﴿بالغیسه﴾ پی‌ی بگن.
 ﴿بشق الأنفس﴾ به ناره حتی و هیلاکی و
 مآندویون. ﴿رووف﴾ هممو
 ناره حتی یهک له بنده کانی دور
 ده خاتوه. ﴿رحم﴾ چاکه کاره له گهل
 به بنده کانی. [۸] ﴿الغیال﴾ هیستر
 (بریتی له ناژله ی کهله دور ره گزی
 جیا له دایک بووه). [۹] ﴿قص السیل﴾
 روونکرده وی ریگه ی راست و
 دروست. ﴿حجر﴾ خوارو خنج و لایداوه
 له جیگری. [۱۰] ﴿تسیمیون﴾
 ناژله کافتان دهله و مریزن.
 [۱۳] ﴿ذرا﴾ دروستی کردو هیئایه
 بوون. [۱۴] ﴿طربا﴾ تازو و تهو پر.
 ﴿مواخر فیہ﴾ پیایدا تیپه ده بیت و
 شه پوله کانی ناو ده پریت. ﴿لنبتوا﴾
 تاوه کو داوی بگن.

هو دیه زنی نایته (۹۱): ﴿وَأُولُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَقْضُوا الْيَمَانَ بَعْدَ تَوْكِيدِهَا﴾ نایته که:

- (ابن جریر) له (بریده) ده ده گیزیتهوه، ده لیت: ثم نایته له کاتی په یمان به ستر له گهل
 پیغه مبردا (۹۲): ﴿وَلَا تُكْرُوا كَالْتِي لَقَضْتَ غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَكَنَّاهُ﴾ نایته که:

- (ابن ابی حاتم) له (ابی بکر) کوپی (ابی حفص) هوه ده گیزیتهوه، ده لیت: (سعیده) ی (اسدی)
 شیت بوو، پوش و به لاشی دارخورمای کۆده کردهوه، نایته: ﴿وَلَا تُكْرُوا كَالْتِي لَقَضْتَ غَزْلَهَا﴾
 دایه ی.

هو دیه زنی نایته (۱۰۳): ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ نایته که:

- (ابن جریر) به (سند) یکی لاواز له (ابن عباس) هوه ده گیزیتهوه، ده لیت: پیغه مبردا خوا (۱۰۳)
 له (مککه) بهنده یهکی ده ناسی ناوی (بلعام) بوو، زمانی (عجمی) بوو، موشریکه کانش
 پیغه مبردا ده بیینی ده چوه ژور هوه بولای بیان ده ماته دهرمه. له بیوان خویندا و تیان:
 (بلعام) فیری ده کات، خوی گموره ش نایته: ﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ﴾ ی دایه زاند.
 (ابن ابی حاتم) له (عبدالله) ی کوپی (اسلم) ی (حضرمی) هوه ده گیزیتهوه، ده لیت: دو کۆیله مان
 همبوو، یه کیکیان ناوی (یسار) بوو، له وی دیکهش ناوی (جبر) بوو، ئیشیان تیژکرده وی
 شمشیزوو، ناویه ناویش کتیبه که ی خوینیان ده خوینده موو خلیکان فیژده کرد، زور جار
 پیغه مبردا خوا (۱۰۳) به لایندا تیپه ده بوو گوی ی ده گرتن، (قریش) یه کان و تیان: له وانوه فیژ
 ده بیت، تنجا ثم نایته هاته خوارهوه.

شیراز

طریق

[۱۵] ﴿رواسی﴾: جای جنگی و پتو.
 ﴿غید﴾: بیپاریزیّت. ﴿سیلا﴾: پتو و بان.
 [۱۶] ﴿علامات﴾: نشانه‌های
 گمشدنی و موسافران پس‌ی ده‌گانه
 به‌شوینی خویشان. [۱۸] ﴿لأغصوها﴾:
 تاوانن سرزمینی بکن. [۲۱] ﴿ایان﴾:
 چ کات؟ [۲۲] ﴿مکرمه﴾: رقی
 لی ده‌بیتوه. [۲۳] ﴿لأجرم﴾: راسته و
 جنگی و هیچ گومانی تیدانی‌یه.
 [۲۴] ﴿أساطیر الأولین﴾: درو
 پروپاگنده. [۲۵] ﴿أوزارهم﴾: کول و
 باران. ﴿سوء﴾: خرابترین. ﴿مایرون﴾:
 نمره‌ی هلیان گرتووه.
 [۲۶] ﴿القواعد﴾: بناغ و کوله‌که.

* پیغمبری خوا (ﷺ) ده‌فهرمیت:
 ((هرکسیک بانگموز بکات بؤ رینمووی
 کردنی خه‌لکی شهوا پاداشتی
 شونکوته‌کانی بؤ دهنوسریت، هیچ
 له‌هجو پاداشتی کهسیان کم ناکات،

وَأَلْقَى فِي الْأَرْضِ رَوَاسِيَ أَنْ تَمِيدَ بِكُمْ وَأَنْهَارًا وَسُبُلًا
 لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ﴿١٥﴾ وَعَلَّمَنَّاكُمْ الْاِلْعَامَ فَهُمْ يَعْلَمُونَ
 ﴿١٦﴾ أَفَمَنْ يَخْلُقُ كَمَنْ لَا يَخْلُقُ أَفَلَا تَذَكَّرُونَ ﴿١٧﴾ وَابْنُ
 تَعْدُوا نِعْمَةً أَلَهُ لَا تُحْصَوها إِنَّ اللَّهَ لَعَمُورٌ رَحِيمٌ ﴿١٨﴾
 وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿١٩﴾ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ لَا يَخْلُقُونَ شَيْئًا وَهُمْ يُخْلَقُونَ ﴿٢٠﴾ أَقَمْتُ عَنْ
 أَنْبَاءٍ وَمَا يَشْعُرُونَ أَيَّانَ يُبْعَثُونَ ﴿٢١﴾ لَئِنْ لَمْ يَنْهَ الْأَعْمَى
 فَأَلَذَّكَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ فَوَيْلٌ لَهُمْ مِنْكَ اللَّهُمَّ تَسْتَخِيرُونَ
 لِأَجْرِكَ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا تُسْرُوتُ وَمَا تُعْلِنُونَ ﴿٢٢﴾ إِنَّهُ
 لَا يُحِبُّ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٢٣﴾ وَإِذْ أَقْبَلُ لَهُمْ مَا أُنْزِلُ رَبُّكَ
 قَالُوا اسْطِطِرْ الْأَوَّلِينَ ﴿٢٤﴾ لِيَحْمِلُوا أَوْادَهُمْ كَأَمَلَةٍ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَابْنُ الْأَذْيَاقِ يُضِلُّوهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ أَلَا
 سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٢٥﴾ قَدْ مَكَرَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ
 فَأَفْ اللَّهُ بَنِيهِمْ مِنَ الْقَوَاعِدِ فَحَرَّ عَلَيْهِمُ النَّسْفُ
 مِنْ مَوْقِعِهِمْ وَأَنْتُمْ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا تَشْعُرُونَ ﴿٢٦﴾

هرکسیکیش بانگموز بکات بؤ سرگردانی مال و ویرانی شهوا هوشیوه‌ی گوناو تاوانی
 شونکوته‌کانی بؤ دهنوسریت، به‌بی‌نمره‌ی له‌گوناو تاوانی کهسیان کم بکات)). ((اخرجه مسلم)
 هوی دایه‌زینی نایمتی (۱۰۶): ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ نایمته‌که:
 - (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) هوه ده‌گنیتوه، ده‌لینت: کاتی پیغمبری خوا (ﷺ) ویستی کوج
 بکات بؤ (مهدینه) موشریکه‌کان (بلال) و (خیاب) و (عمار) ی کوری (یاسر) یان ده‌ستگیرکرد،
 (عمار) و ته‌یک له‌زاری هاته دهرموه موشریکه‌کان پس‌ی رازی بیون و ده‌سهررداری بیون،
 کاتیکیش گه‌رایه‌وه بؤ‌ای پیغمبری خوا (ﷺ) بؤی گن‌رایه‌وه، پیغمبری خوا پرس‌ی: ناخو
 دلت له‌وکاته‌دا شه قسه‌یه له‌زارت هاته دهرموه جۆن بوو؟ خوشحال‌بوو به‌وتنی شه‌وقسه‌یه یان
 نا؟ (عمار) وتی: نه‌خیر، خوی گهرمش نایمتی: ﴿إِلَّا مَنْ أَكْرَهَ وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيمَانِ﴾ دایه‌زاند.
 له‌(مجاهد) هوه ده‌گن‌نوه، ده‌لینت: شه نایته‌ه سهارت به‌ه‌ندیک له‌وانه‌ی باومریان هینابو
 له‌(مه‌که) مابون‌نوهو هیشتا کوجیان نه‌کردبوو دایه‌زی کهوا ه‌ندیک له‌ه‌وه‌لان نامه‌یان بؤ
 نووسین و داوای شه‌ویان لیکردن کوج بکن بؤ (مهدینه)، شه‌وانیش (مه‌که) یان به‌جی ه‌نیش و
 رووموه (مهدینه) که‌وتنه‌ ری، (قریش) به‌کان دویان که‌وتن و له‌خشتیان بردن و به‌زور
 بی‌باومریان کردن، سهارت به‌وان شه نایته‌ه هاته خوارموه. (ابن سعد) له‌(طبقات) ه‌که‌یدا
 ده‌گن‌یتوه له‌(عمر) ی کوری (حکم) ده‌لینت: (عمار) ی کوری (یاسر) و (صهیب) و (بلال) و (عمار) ی
 کوری (فهر) و چند موسولمانیکی تر شه‌که‌نجه‌ی بازار دهران و ایان لیده‌کرا نه‌یاند‌ه‌زانی -

[۲۷] ﴿تَزِيه﴾: سمر شوړو ملکه چیان

دهکات. ﴿تَسْأَلُونَ﴾: بهریره کانیان

دهکرد. ﴿الْخِزْي﴾: سمر شوړی

ریسوايي. ﴿السَّوء﴾: چهیا چوونو

سزای خوايي. [۲۸] ﴿فَالْقَوَا﴾: دهریان

خست. ﴿السَّلم﴾: ملکه چي و خودان

بهدسته وه. [۲۹] ﴿مَنْوَى﴾: شوینو

جیگه ی جیگیربون. [۳۱] ﴿عَدَن﴾:

مانه وه. [۳۲] ﴿طَبِین﴾: پاک و پوخت. (له

پیسی گوناو هاوول پهیدا

کردن). [۳۳] ﴿أَمْر رَبِّكَ﴾: فرمانی

پهرومردگار (بسته تیاچوونیان).

[۳۴] ﴿حَاق﴾: دابهزی و دوری دان.

- چی دهکمن، دهرهق بهمانهش نایه تی:

﴿لَمْ يَنْ رَّبِّكَ لِلْيَسْنِ فَاجْزُوا مِنْ نَعْمٍ مَا

فُتُوا﴾ دابهزی.

هو ی دابهزی نایه تی (۱۲۶): ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَمَلِّقُوا

بِعِثْلٍ مَا عَوَّيْتُمْ بِهِ﴾ نایه ته که:

(حاکم) و (بیقی) و (بزار) دهگیرنوه، له (ابی

هریره) وه، دهلیت: پیغه مبری خوا (ﷻ) له سمر جهسته کی (حمزة) وهستا کاتی شه میدکرو

بهوچه شنه شینوینرابو، توپه بوون گرتی و هرموی: ده بیت هفتا کهس له توله ی نهم کاره یاندا

بهو دهره مبرم، ننجا (جبریل) دابهزی و هیشتا پیغه مبرم (ﷻ) وهستا بو به پیو مو کوئی

سورتهی ﴿نحل﴾ ی بؤ هیئا: ﴿وَإِنْ عَاقَبْتُمْ فَمَلِّقُوا بِعِثْلٍ مَا عَوَّيْتُمْ بِهِ﴾ تاکوئی سوره ته که،

پاشان پیغه مبرم دوست بهرداری نه وه بوو که ناماده پاشی بؤ و مرگرتیوو. (ترمذی) و (حاکم)

له (ابی) کوپی (کعب) وه دهگیرنوسمه، دهلیت: روژی (احد) شهست و چوار کهس

له پشتیوانه کان و چوار که سیش له کوچبران شه میدکران، له نیویاندا (حمزة) ی تیدا بوو که و

جهسته کی شینوینرابو، پشتیوانه کان و تیان: نه که روژی کی وه که مرمزان بؤ هله کهوت نه و

توله یان ی دهکه پنه وه، کاتی روژی نازا کردنی شاری (مه که) داهات خوی گوره نایه تی: ﴿وَإِنْ

عَاقَبْتُمْ فَمَلِّقُوا بِعِثْلٍ مَا عَوَّيْتُمْ بِهِ﴾ ی دابهزاند.

روو کهشی نهم نایه تهش نه وه دهره خات دواکو تووو له روژی (فتح) دا دابهزی وه،

له هرمو و ده کی پیشووشدا باس له وه دهکات له (احد) دا دابهزی وه، (ابن العصار) له باره ی وه

دهلیت: سهرتا له (مه که) دابهزی وه، پاشان له (احد) و بؤ جاری سییهم له روژی (فتح) و

نازا کردنی (مه که) یا دابهزی وه، بؤ هوی یی بهنده کانی بخانه وه.

سورة النحل

سورة النحل

ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يُخَرِّجُهُمْ وَيَقُولُ بَيْنَ شَرِكَائِكَ الَّذِينَ كُنْتُمْ تُشْفِقُونَ فِيهِمْ قَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ إِنَّ الْآخِرَىٰ أَلْيَمُ وَالْأُولَىٰ خَيْرٌ عَلَى الْكَافِرِينَ ۚ الَّذِينَ نَفَقْتُمْ إِلَيْكَ عَلَىٰ أَلْسِنِهِمْ قَالُوا لَوْ لَمْ نَكُنْ مَعَكُمْ لَأَخَذُوا مِنْكُمْ مَتَاعًا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَيْكُمْ بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ قَدْ خَلَوْا أَنْوَابَ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَلْيُنْسِ مَوْتَى الْمُتَكَبِّرِينَ ۚ وَقِيلَ لِلَّذِينَ اتَّقَوْا مَاذَا أَنْزَلَ رَبُّكُمْ قَالُوا حَسْرًا لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلِآلِ الْآخِرَةِ خَيْرٌ وَلَنَعْلَمَنَّ دَارَ الْمُتَّقِينَ ۚ جَنَّاتٌ عِدْنُ يَدْخُلُونَهَا يُجْرَىٰ مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ فِيهَا مِنْ ثَمَرَاتٍ كَذَلِّ يَجْزَىٰ اللَّهُ الْمُتَّقِينَ ۚ الَّذِينَ نَفَقْتُمْ إِلَيْكَ الْمُتَكَبِّرِينَ يَتْلُونَ كَذِبًا يُكَذِّبُونَ ۚ هَلْ يَتُوبُونَ إِلَيْنَ إِنَّ تَأْنِيهِمَ الْإِلَهَ كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ هَلْ يَتُوبُونَ إِلَيْنَ كَذَلِكَ فَعَلَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا ظَلَمَهُ اللَّهُ وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ۚ فَأَصَابَهُمْ سَيِّئَاتُ مَا عَمِلُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ۚ

سُورَةُ النَّعْلِ

النَّعْلُ

[۳۶] ﴿الطُّغُوتُ﴾: مہموو پرستراویک

جگہ لہ خواہ گورہ۔ ﴿حَقَّتْ﴾: جیگیرو

فرز بوو۔ ﴿الظَّالَّةُ﴾: مہموو جوڑہ کانی

بی باومری۔ [۳۸] ﴿جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ﴾:

دوپا تکرار و چسپااو سوربوون

لہ سہری۔ [۴۱] ﴿لِنُؤْتِيَهُمْ﴾: جینشین یان

دہکین۔ ﴿حَسَنَةً﴾: لانو مالی ہیمن و

ثارام۔

* پیغمبر مہری خوا (ﷺ) دہلہ رمویت:

((مہزترین پاداشت لہ بہ لاو تاقی کردنموی

مہز نمورہ بدہست دہکویت، گہر

پروردگار ہر نعتوہ کی خوش بویت

نہوا تاقیان دہکاتوہ، ہرکس رازی بوو

نہوا رازی بوون بدہست دہمینیت،

نہوشی بیزاریی و بیتاقمتی دہری

توہر بوون و خہشم و قینی بدہست

دہکویت))۔ [اخرجه الترمذی وقال حدیث حسن]۔

سورہ نعلی ﴿الانراء﴾

ہوی دہیزنی نایہتی (۱۵): ﴿وَلَا تُؤْزِرْ وَازِرَةً وَزَّرَ

أُخْرَى﴾ نایہتہک:

وَقَالَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا لَوْلَا إِلَهُ مَعَنَا مِنْ دُونِهِ، مِنْ شَيْءٍ وَنَحْنُ وَلَا آبَاءَ أَوْنَا وَلَا أَحْرَمْنَا مِنْ دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ كَذَلِكَ نَقُولُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَالُوا عَلَى الرَّسْلِ إِلَّا الْبَلْعُ الْمَبِينُ ﴿٣٦﴾ وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنْتَ عَبْدُ اللَّهِ وَلَجَبْنَا الطُّغُوتَ فَيَسْتَمِعُونَ مِنْ هَدَى اللَّهِ وَمِنْهُمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَبِئْسَ مَا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقَابَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٧﴾ إِنْ تَحَرَّضَ عَلَى هُدَاهُمْ فَإِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ يُضِلُّ وَمَا لَهُمْ مِنْ نَاصِرِينَ ﴿٣٨﴾ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَا يَبْعَثُ اللَّهُ مَنْ يَمُوتُ بَلَى وَعَدًا عَلَيْهِ حَقًّا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٣٩﴾ لَيْسَ لَهُمْ الَّذِي يَخْتَلِفُونَ فِيهِ وَيَعْلَمُ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنَّهُمْ كَانُوا كَاذِبِينَ ﴿٤٠﴾ إِنَّمَا قَوْلُنَا لِشَيْءٍ إِذَا أَرَدْنَاهُ أَنْ نَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٤١﴾ وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِنْ عِدْمِ ظَاهِرٍ لِنُؤْتِيَهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَالْآخِرَةُ أَكْبَرُ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٤٢﴾ الَّذِينَ صَدَّوْا عَلَى رُءُوسِهِمْ يَبْعَثُ اللَّهُ

- (ابن عبدالبر) بہ (سند) نیکی لاوا لہ (عائیشہ) وہ دہگیریتوہ، دہلیت: (خدیجہ) پرسیری کرد

لہ پیغمبر مہری خوا (ﷺ) سہارت بہ منالی موشریک کان، پیغمبر مہری خواش (ﷺ) فرموی:

نہو منالانہ لہ باوکیان، نلجا ہمان پرسیری لیکرد و پیغمبر مہری خواش (ﷺ) فرموی: خوا

دہزانیٹ چیان کردوہ، پاش فرماندار بوونی نیسلام پرسیریان لیکرد، نہوسا نایہتی: ﴿وَلَا تُؤْزِرْ

وَازِرَةً وَزَّرَ أُخْرَى﴾ دہیزنی و تی: نہوان لہ سہر پاکیتی و سروشتی خوئیان، یان فرموی:

لہ ہمہشتدان۔

ہوی دہیزنی نایہتی (۲۶): ﴿وَأَتَا ذَا الْقُرْبَى حَقَّهُ وَالْيَتَامَى وَالسَّبِيلَ وَلَا يُبْدِرْ ثَلَاثًا﴾ نایہتہک:

- (طبرانی) و شوای دی لہ (ابی سعید) ی (خدی) وہ دہگیریتوہ، دہلیت: کاتی نایہتی: ﴿وَأَتَا ذَا

الْقُرْبَى حَقَّهُ﴾ دہیزنی پیغمبر مہری خوا (ﷺ) (فاطمہ) ی بانگ کرد و بریک شتی پیدا۔ (ابن

کثیر) دہلیت: نہمہ جینگہی سہرنجہ چونکہ وامہست دہکرت نایہتہک لہ (مہدینہ) نازلیوویت و

نہوشی باوہ پیچہوانہی نہوہ۔

ہوی دہیزنی نایہتی (۲۸): ﴿وَأَمَّا نَفْسُ عَنْهُمْ إِنْصَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ تَرْجُوهَا﴾ نایہتہک:

- (سعید) ی کوہی (منصور) لہ (عطاء) ی (خراسانی) وہ دہگیریتوہ، دہلیت: ہندیک کس

ہاتن بق خرمیت پیغمبر (ﷺ) و داوی نہویانکرد نامادیمان بکات بق ہشداری کردن لہ غزایا،

ہمزہ تیش فرموی: ہیچ شک نابہم، ناخوش بوو ہشداری نہک، چونکہ واکوامیان برد -

[۴۳] ﴿أَهْلَ الذِّكْرِ﴾: خاوهن په یامانی
 پیښوو. [۴۴] ﴿بِالْبَيِّنَات﴾: به بهلگو
 نیشانہی روشن و ناشکرا. ﴿الزَّيْبِ﴾:
 شوکتیانہی شرعو و شرک کانیان
 له خوگر توه. [۴۵] ﴿يُخَسِّفُ﴾: و نیان
 بکات. [۴۶] ﴿يَأْخُذْهُمْ﴾: تیا یان دوبات.
 ﴿تَقْلِبُهُمْ﴾: سزاو غشم دابارینیت
 به سریاندا له کاتیکدا سرقالی ژیا نی
 روزانه کاره کانیان. ﴿بِمَعْجِزِينَ﴾:
 دهرناچن له سزای خوای گه وړه.
 [۴۷] ﴿تَخَوُّفٍ﴾: ترسان له سزاو غشم و
 قین. [۴۸] ﴿يَفْضُوا ظُلُمًا﴾: له لایه که وړه
 دهچیت بو لایه کی دیکه. ﴿دَاخِرُونَ﴾:
 ملکه و گوی پرایه. [۵۱] ﴿فَارْهَبُونَ﴾:
 بترسن. [۵۲] ﴿الدِّينِ﴾: گوی پرایه لی و
 پابند بوون. ﴿وَأَصْلُ﴾: هه میشه یی یو
 له یه که ناسازیت. [۵۳] ﴿تُجَارُونَ﴾:
 دپارینه ووه و دنگتان به زده که نه ووه

سورة الفل

سورة الفل

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ إِلَّا رَجُلًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَتَشَاءُ أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْمَلُونَ ﴿١﴾ بِالْبَيِّنَاتِ وَالزُّبُرِ وَأَرْسَلْنَا إِلَيْكَ
 الذِّكْرَ نَبِيًّا لِلنَّاسِ مَا نُزِّلَ إِلَيْهِمْ وَلَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢﴾
 أَقَامِنَ الَّذِينَ مَكَرُوا السَّيِّئَاتِ أَنْ يَخْسِفَ اللَّهُ بِهِمُ الْأَرْضَ
 أَوْ يَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٣﴾ أَوْ يَأْخُذْهُمْ
 فِي تَقْلِيلِهِمْ فَتَأْخُذْهُمْ بِمَعْجِرِينَ ﴿٤﴾ أَوْ يَأْخُذْهُمْ عَلَى غُفْرٍ فَإِنَّ
 رَبَّكَ لَهُمْ وَهُوَ رَجِيمٌ ﴿٥﴾ أَوْ لَعَنُوا إِلَى مَا خَلَقَ اللَّهُ مِنْ شَيْءٍ
 يَنْفَعُوهُمْ يُطْلِقُهُمْ عَنِ السَّيِّئِ وَالسَّمَاءِ سَجْدًا لِلَّهِ وَهُمْ دَاخِرُونَ ﴿٦﴾
 وَلِلَّهِ سَجْدٌ مِمَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمِمَّا فِي الْأَرْضِ مِنْ دَابَّةٍ
 وَالْمَلَائِكَةِ وَهُمْ لَا يُشْكِرُونَ ﴿٧﴾ يَخَافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ قُرُونِهِمْ
 وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ﴿٨﴾ وَقَالَ اللَّهُ لَا تَتَذَكَّرُوا إِلَهًا إِلَّا
 أَنِّي أَنْتَ إِلَهُهُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَإِنِّي فَارْهَبُونَ ﴿٩﴾ وَلَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَهُ الْوَلَدُ وَإِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ نَفْثُونَ ﴿١٠﴾ وَمَا يَكُمُ مِنْ
 تَعْمَلُونَ اللَّهُ ثُمَّ إِذَا مَسَّكُمْ الْأُصْرُ فَإِنَّهُ يَخْرُجُ عَنْكُمْ
 إِذَا كُفِّ الْأُصْرُ عَنْكُمْ إِذَا فَرِقَ بَيْنَكُمْ بَرِيَّةً يَشْرِكُونَ ﴿١١﴾

داوا له خوای گه وړه دهکن.

* پیغمبر خوا (ﷺ) دهفرمویت: ((هیچ کس بهرادهی پروردگار ناراگر نی په کاتی کوږ وچه ددمنه پال؛ کهچی شو رزق و روزیان دداو لهش ساغیان دهکات)). [متفق علیه].

* هروما پیغمبر خوا (ﷺ) دهفرمویت: ((پروردگار مولهتی ستمکار ددات به لام کاتیک گرتی لهوا بهری نادات)). [متفق علیه].

- پیغمبر خوا (ﷺ) لیان تووړه بووینت، نجا خوای گه وړه ثایمتی: ﴿وَمَا لَكُمْ مِنْهُمْ أَنْ يَغْلِبَ رَحْمَتِي دَابَّارًا﴾ (ابن جریر) له (ضحاك) هوه دهگیرنه ووه، دهلیت: سهارهت بهو ههژارانه دابهزی کداوایان له پیغمبر خوا دهکرد (ﷺ).

هو دابهزنی نیللی (۲۹): ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَلُولَةً إِلَى غُنْفِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾ نهیته که:

- (سعید) کوپی (منصور) له (سیار) کوپی (ابی الحکم) هوه دهگیرنه ووه، دهلیت: جل و بهرگیکی کهتان و لوکیان هینا بو پیغمبر خوا (ﷺ)، نمویش له نیوان خلکی یا دابهشی کردو کومه که سینک هاتن بینیان له دابهشکردنی بوته ووه، نجا ثایمتی: ﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ مَلُولَةً إِلَى غُنْفِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا﴾ دابهزی. (ابن مردویه) له (ابن مسعود) هوه دهگیرنه ووه، دهلیت: لاوتک هات بو خره متی پیغمبر خوا (ﷺ) و وتی: دایک داوای هم شتانهت لی دهکات، نمویش -

- (بخاری) و ئەوانى دى لە (ابن مسعود) موە دەگێننەو، دەلیت: مەندىك خەلكى لەنێو گروھى موفدا كەسانىكیان لەنێو گروھى جەنۇمىا دەپرسەت، جەنۇمەكان موسلمان بون، ئەوانى دىكەش پابەندبون بەبەندىيەتى خۇيانەو، پەرەزدەگارىش ئایەتى: ﴿قُلِ ادْعُوا الَّذِينَ رَعَيْتُمْ مِنْ دُونِ﴾ دەیانەند .

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ النَّمْلِ

[۷۳] ﴿مِنَ السَّمَاوَاتِ﴾: وەك باران.

﴿وَالْأَرْضِ﴾: ۱. وینە ۲. پووەك.

[۷۶] ﴿إِيَّكُمْ﴾: كەم. ﴿كُلُّ﴾: تەقو و بار.

[۷۷] ﴿أَمْرُ السَّاعَةِ﴾: كاتى ھەلسانى

قیامت. ﴿كَلِمَاحِ الْبَصَرِ﴾: وەك داخستەو

کردنەو ۳. پیلوی چار و ھەیاھ.

[۷۸] ﴿الْأَفْنَادُ﴾: دڵەكان.

[۷۹] ﴿مَسْخَرَاتٍ﴾: ملەكەچن. ﴿جَوَ

السَّمَاءِ﴾: نیشان ئاسمان و زەوی.

(بۆشایی ئاسمان).

* پیغمبەری خوا (ﷺ) دەفرمویت: ((خوای

گەرە دەفرمویت: ھەركەس دزاییەتی

و ەل یەکی مەن بکات ئەوا بێراری

جەنگی داو ەگەل مەدا، بەندەكەشم بەھێج

شتێك ئێم نزیک نەبۆتەو ەئەندە ۳

بەجێگەیانەنی ەسزەكان، بەردوام

بەندەكەم ئێم نزیک دەبیئەو بە سوننەتەكان

مەتا خۆشم دەوێت، كاتیكێش خۆشم

وێست ئەوا گۆی ئێم قەسەر گۆتانە

دەییستی مەن پێم خۆشە، دێی ئێم

شتانە دەبیئەت مەن پێم خۆشە،

دەستی ئێم بەچەشنە دەجۆلێت مەن پێم خۆشە،

پێمەكانێش بەو جۆرە دەكۆیتە كەم مەن پێم

خۆشە، ھەركاتێش داوام ئێمەك ئێم پێم دەبەخشم و كەم پەنام پێمەكێت پەنامی دەندەم، ھێج

شتێك بەئەندازە ئێمە ەملۆیستەھەك بۆ دروست ناكات كاتێ وادە ۳ رۆح كێشانێ بەندە

باوەردارەكەم دێت، رقی لەمەردن دەبیئەو مەنیش رقی لەمەركەسات و ئەشكەنجە ئێم دەبیئەو،

بەلام روودانی ئێمەش كەمە ئێمە ۳ بۆ ئێمە دەبیئەت بێتە جی)). ((اخرجه البخاري)).

- بەلكو ئارامیان لەسەردەكەم، پەروەردگاریش ئایەتی: ﴿وَمَا تَعْنَى أَنْ تُؤْمِنَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَلَّمَ بِهَا

الْأَلْوَنَ﴾ ئێمە ئێمە.

ھۆی دەبەزینی ئێمە (۶۰): ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ ئێمەئەكە:

- (ابو یعلی) لە (ام ھانی) موە دەگێرێتەو، دەلیت: كاتێ شەو ەوێ كرا بە پیغمبەری خوا (ﷺ) بۆ

بەیانێ ئێم شەوە باسی كەشتەكی كرد بۆ چەند كەسێكی خەلكی (قەریش)، ئێوانیش كاتەیان

پێكردو داوای بەلگەو نیشانەیان لێكرد، ئنجا پیغمبەری خوا (ﷺ) نیشانەو شیوانی (بیت

المقدس) بۆ باس كردن و چێوکی كاروانەكی بۆ گێرانەو، (ولید) كۆپی (مغیرە) وتی: ئێم

پیاو ە جادوگەرە، خوای گەرەش ئایەتی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ ئێم دەبەزاند.

(ابن مردويه) لە (حسین) كۆپی (علی) موە دەگێرێتەو، دەلیت: رۆژێكیان پیغمبەری خوا (ﷺ)

غەمباربوو، پێیان وت: ئێمە پیغمبەری خوا بۆ تۆ ئاوا غەمباری ئێمەتا خەونەكی تۆ بوو

بەمایە ئاقیركردنەو بۆیان، ئنجا خوای گەرە ئێم ئایەتی دەبەزاند: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ﴾.

وَيَعْبُدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقًا مِّنَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ شَيْئًا وَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿٧٣﴾ فَلَا تَضْرِبُوا لِلَّهِ الْأَمْثَالَ
إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧٤﴾ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا عَبْدًا
مَّمْلُوكًا لَا يَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ مِّن رَّزْقَتِهِ مَنَارًا فَاخْتَصَنَّا
فَهُوَ يُقِيئُ مِنْهُ رِزًّا وَجَهِرًا هَلْ يَسْتَوِي الْحَمْدُ لِلَّهِ
بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٥﴾ وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا رَجُلَيْنِ
أَحَدُهُمَا أَتَىٰ بِكُمُ الْيَقْدِرُ عَلَى شَيْءٍ مِّن رَّزْقَتِهِ
مَوْلَانَهُ إِنَّمَا يُوجِهُهُ إِلَىٰ آيَاتٍ يُخَيِّرُ هَلْ يَسْتَوِي هُوَ وَمَن
يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَهُوَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ﴿٧٦﴾ وَلَقَدْ عِيبَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا أَمْرُ السَّاعَةِ إِلَّا كَلَمَحٍ الْبَصَرِ
أَوْ هُوَ أَقْرَبُ إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٧٧﴾ وَاللَّهُ
أَخْرَجَكُمْ مِّن بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ لَا تَعْلَمُونَ شَيْئًا وَجَعَلَ
لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٨﴾
أَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ مُسَخَّرَاتٍ فِي جَوِّ السَّمَاءِ
مَا يَمْسِكُهُنَّ إِلَّا اللَّهُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ﴿٧٩﴾

دەستی ئێم بەچەشنە دەجۆلێت مەن پێم خۆشە،
پێمەكانێش بەو جۆرە دەكۆیتە كەم مەن پێم
خۆشە، ھەركاتێش داوام ئێمەك ئێم پێم دەبەخشم و كەم پەنام پێمەكێت پەنامی دەندەم، ھێج
شتێك بەئەندازە ئێمە ەملۆیستەھەك بۆ دروست ناكات كاتێ وادە ۳ رۆح كێشانێ بەندە
باوەردارەكەم دێت، رقی لەمەردن دەبیئەو مەنیش رقی لەمەركەسات و ئەشكەنجە ئێم دەبیئەو،
بەلام روودانی ئێمەش كەمە ئێمە ۳ بۆ ئێمە دەبیئەت بێتە جی)). ((اخرجه البخاري)).

- بەلكو ئارامیان لەسەردەكەم، پەروەردگاریش ئایەتی: ﴿وَمَا تَعْنَى أَنْ تُؤْمِنَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَلَّمَ بِهَا
الْأَلْوَنَ﴾ ئێمە ئێمە.

ھۆی دەبەزینی ئێمە (۶۰): ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ﴾ ئێمەئەكە:

- (ابو یعلی) لە (ام ھانی) موە دەگێرێتەو، دەلیت: كاتێ شەو ەوێ كرا بە پیغمبەری خوا (ﷺ) بۆ

بەیانێ ئێم شەوە باسی كەشتەكی كرد بۆ چەند كەسێكی خەلكی (قەریش)، ئێوانیش كاتەیان

پێكردو داوای بەلگەو نیشانەیان لێكرد، ئنجا پیغمبەری خوا (ﷺ) نیشانەو شیوانی (بیت

المقدس) بۆ باس كردن و چێوکی كاروانەكی بۆ گێرانەو، (ولید) كۆپی (مغیرە) وتی: ئێم

پیاو ە جادوگەرە، خوای گەرەش ئایەتی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ﴾ ئێم دەبەزاند.

(ابن مردويه) لە (حسین) كۆپی (علی) موە دەگێرێتەو، دەلیت: رۆژێكیان پیغمبەری خوا (ﷺ)

غەمباربوو، پێیان وت: ئێمە پیغمبەری خوا بۆ تۆ ئاوا غەمباری ئێمەتا خەونەكی تۆ بوو

بەمایە ئاقیركردنەو بۆیان، ئنجا خوای گەرە ئێم ئایەتی دەبەزاند: ﴿وَمَا جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرْتَاكَ﴾.

وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِّنْ بُيُوتِكُمْ سَكَنًا وَجَعَلَ لَكُم مِّنْ جُلُودِ
الْأَنْعَامِ بُيُوتًا تَسْتَخِفُّونَهَا يَوْمَ ظَعْنِكُمْ وَيَوْمَ إِقَامَتِكُمْ
وَمِنْ أَصْوَافِهَا وَأَوْبَارِهَا وَأَشْعَارِهَا أَثْنَاوُمَتَّعًا إِلَىٰ حُبٍ
۸۰ وَاللّٰهُ جَعَلَ لَكُم مِمَّا خَلَقَ ظِلَالًا وَجَعَلَ لَكُم
مِّنَ الْجِبَالِ أَكْنَانًا وَجَعَلَ لَكُم سُرُرًا يَّفِيكُمُ
الْحَرَّ وَسُرَرٍ يُفِيكُمُ الْبَأْسَ كَذَلِكَ يَمُرُّ نِعْمَتُهُ
عَلَيْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ۸۱ فَإِن تَوَلَّوْا فَإِنَّمَا عَلَيْكَ
الْبَلِغُ الْمُمِينُ ۸۲ يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّٰهِ ثُمَّ يَنكُرُونَهَا
وَكَفَرُوا بِهَا لِكُفْرَانِ ۸۳ وَبِئْسَ مَا يَكُونُ لِمَن
شَهِدَ أَنَّهُ لَا يُؤْذَنُ لِلَّذِينَ كَفَرُوا وَلَا لَهُمْ يَسْتَعِينُونَ
۸۴ وَإِذَارَ الَّذِينَ ظَلَمُوا الْعَذَابَ فَلَا يُخَفَّفُ عَنْهُمْ وَلَاهُمْ
يُنظَرُونَ ۸۵ وَإِذَارَ الَّذِينَ أَشْرَكُوا أَشْرَكَاءَ هُمْ
قَالُوا رَبَّنَا هَؤُلَاءِ شُرَكَاؤُنَا الَّذِينَ كُنَّا ندْعُو مِن دُونِكَ
فَآلَقُوا إِلَيْهِمْ الْقَوْلَ إِنَّكُم لَكَاذِبُونَ ۸۶ وَآلَقُوا
إِلَى اللَّهِ يَوْمَئِذٍ السَّلَامَ وَضَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَفْتَرُونَ ۸۷

[۸۰] ﴿تستخفونها﴾: وادهینن هه لگرتنی
ناسانه. ﴿یوم ظعنکم﴾: کاتی سه سفر
رویشستنن. ﴿اثنا﴾: بریتیه
له پیدایستیه کانی ناوما. ﴿الی حین﴾:
بو ماویه کی دیاریکراو له سردهم.
[۸۱] ﴿ظلالا﴾: نهو شتانه ی ده چنه ژیر
سینهرو پاساریه وه دارو دره دخت.
﴿اکنانا﴾: نهو چیگه یه ی لی ده میتنه وه
له نه شکوه یان هه چیگه یه کی دی
یا خود شویننکی هه لکه نهراو
له شاخیکدا. ﴿سراییل﴾: بریتیه له وه ی
له بهر ده کریت له جل و بهرگ یان
قه لغان. ﴿تفیکم﴾: ده تان پارینیت.
﴿باسکم﴾: گهرمه ی جهنگ.
[۸۴] ﴿شهادا﴾: شایه ت (که پیغه مبهری
نهو نه ته وه یه) (دخ). ﴿ولا هم
یستعینون﴾: مبهست پی ی نه وه یه داوا
له بی باوه ران ناکریت له قیامتدا

باشگنز بینه وه خوی گهره له خویمان پازی بکن. [۸۵] ﴿ینظرون﴾: مؤله ت پیدان.
[۸۶] ﴿شرکاءهم﴾: نهو شتانه ی ده یان پرست. ﴿ندعوا﴾: ده یان پرستین.
[۸۷] ﴿السلام﴾: خوته سلیم کردن به حوکمی خوی گهره. ﴿ضل عنهم﴾: لی یان ون بوو.
﴿یفترون﴾: هه لیان ده بهست.

هؤی دابه زینی نهیمتی (۶۱): ﴿وَالشَّجَرَةُ الْمَأْمُورَةُ فِي الْقُرْآنِ﴾: نهیمته که:

- (ابن ابی حاتم) و (بیهقی) له (ابن عباس) وه ده گنر نه وه، ده لیت: کاتی خوی گهره باسی
(زقوم) ی کرد تیره یه که (قریش) یه کان توقین، (ابو جهل) هه لیدایه و تی: نایا ده زان نهو
(زقوم) هی (محمد) نهو ی پی ده تر سینیت چی یه و تیان: نه خیر، و تی: تیولنی نانه له نهو
ماستدا، نه گهر سهریکوه ین به سریدا، نهوا نهیمه تالوو ژهر ده که ین به گه روی دا، خوی
گهره ش نهیمتی: ﴿وَالشَّجَرَةُ الْمَأْمُورَةُ فِي الْقُرْآنِ وَكَوْنُهُمْ فَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا طُغْيَانًا كَبِيرًا﴾ و ﴿إِنَّ شَجَرَتَ
الزُّقْمِ طَعَامُ الْإِيمِ﴾ ی دایم زاند.

هؤی دابه زینی نهیمتی (۷۳): ﴿وَإِن كَادُوا لَيَفْتُوْنَكَ عَنِ الَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ لِتَفْزِيَ عَلَيْنَا غَرَةً﴾: نهیمته که:

- (ابن مردویه) و (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) وه ده گنر نه وه، ده لیت: (امیه) ی کوری (خلف) و
(ابو جهل) و چنه د پیایوکی (قریش) هاتن بولای پیغه مبهری (۷۳) و تیان: نهی (محمد) تو دهست-

سورتهی (الفعل) جزئی (۱۴)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۸۸] ﴿وَصَدُّوا﴾: رنگریان کرد.
 [۸۹] ﴿الْكَتَابِ﴾: قورئان. ﴿تَبَانَا﴾:
 روونکردنه و به کی ته او بؤ همو
 نهوشتانهی مروز پیوستی پی یتهی.
 [۹۰] ﴿بَلْعَدِل﴾: پیدانی حقی همو
 خاوهن مافیک. ﴿الْإِحْسَل﴾: شاره زایی و
 لیزانین له کاروباردا. ﴿الْفَحْشَاءُ﴾:
 نهوگوناه و تاوانانهی گمورهن له گوت
 یان کرداردا. ﴿الْمُنْكَر﴾: همکاریک شهر
 نکوولی لی بکات. ﴿الْبَغْي﴾: دهستدریژی
 کردنه سر برانبر به ناحق و ستم.
 [۹۱] ﴿لَا تَقْضُوا الْإِيمَانَ﴾: به لین و پهیمان
 مه شکنین. ﴿كَفِيلًا﴾: شاهید و چاودیره.
 [۹۲] ﴿نَقَضْت﴾: شیکردموه. ﴿قُوَّةً﴾:
 تهواریبون و لیوونه و جیگیربون.
 ﴿انْكَاسًا﴾: هلهوه شاندهوی رستی
 خوری بؤ نهوهی جاریکی تر
 بیرینیتهوه. ﴿دَخَلًا بَيْنَكُمْ﴾: تیکدمو

الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ يُدْعَاهُمْ عَذَابُ قَوْفٍ
 الْعَذَابِ بِمَا كَانُوا يُفْسِدُونَ ﴿۸۸﴾ وَتَوْمَ نَبْعَثُ فِي كُلِّ
 أُمَّةٍ شَهِيدًا عَلَيْهِمْ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَجِئْنَا بِكَ شَهِيدًا عَلَى
 هَؤُلَاءِ وَنَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ تِبْيَانًا لِكُلِّ شَيْءٍ وَهُدًى
 وَرَحْمَةً وَنُزُلًا لِلْمُسْلِمِينَ ﴿۸۹﴾ إِنْ اللَّهُ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ
 وَالْإِحْسَانِ وَإِيتَايَ ذِي الْقُرْبَىٰ وَيَنْهَىٰ عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَالْبَغْيِ يُطِيعْكُمْ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ﴿۹۰﴾
 وَأَوْفُوا بِعَهْدِ اللَّهِ إِذَا عَاهَدْتُمْ وَلَا تَنْقُضُوا الْأَيْمَانَ
 بَعْدَ تَوْكِيدِهَا وَقَدْ جَعَلَهُ اللَّهُ عَلَيْكُمْ كَيْدًا إِنْ
 اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَقْعَلُونَ ﴿۹۱﴾ وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِي نَقَضَتْ
 غَزْلَهَا مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ أَنْكَا تَتَّخِذُونَ أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا
 بَيْنَكُمْ أَنْ تَكُونَ أُمَّةٌ هِيَ أَرْبَىٰ مِنْ أُمَّةٍ إِنَّمَا يُلْوَكُمْ
 اللَّهُ بَعْدَ ذَلِكَ وَلْيُتَبَيَّنْ لَكُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ مَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْلِطُونَ ﴿۹۲﴾
 وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَجَعَلَكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَلَكِنْ يَفْضِلُ مَنْ
 يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَلَتَتَّبِعُنَّ عَمَّا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۹۳﴾

ناپاکی و چاوبهست و هلهه تاندن. ﴿أَرْبَى﴾: زیاترو مهتر. ﴿يُلْوَكُمْ﴾: تاقیتان
 دهکاتموه.

* پیغمبر خوا (ﷺ) ده فرموت: ((هر بهنده یک خوی گموره کاریک بخاته ژیر دهستی و
 مافی نهدات و به ناپاکی سرینیتموه، نهوا پرموردگار به بهشتی له سر حرام دهکات)). [متلح علیه]
 * پیغمبر خوا (ﷺ) ده فرموت: ((هر که سیک به سر (حزب) ی قورئانه که ی شهوی دا
 بخویت، دواپی له نیوان نویژی به یانی و نیومرودا بیخوینیتموه، وه نهوه بؤی دنوسریت
 شو خویندیت)). [اخرجه مسلم].
 * خاتوو (عائشه) دایکی موسلمانان ده فرموت: ((خوشه و سترین تاین له لای پرموردگار
 نهویه خاوه نه که ی برده و مای بیت له سری)). [اخرجه البخاری].
 - بهینه به سر خواکماندا نیمهش باومر دهینین به تاینه که ی تو، پیغمبر خوا (ﷺ) حمزی
 ده کرد نه تهو که ی باومر بهینن، دلی پیمان ده سووتا، به لام پرموردگار راسته و خوق لایتهی:
 ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَفْتُرُنَّكَ غَيِّبًا وَتَكُنَّ الْفِتْنَةُ بَيْنَهُمْ فَانظُرْ إِلَىٰ ظُنُونِهِمْ إِنَّ ظُنُونَهُمْ كَانَ غَيْرَ مَا هُوَ﴾ (ابو الشیخ) له (سعید) ی کوپی
 (جبر) موه ده گپیتموه، ده لیت: پیغمبر خوا (ﷺ) دهستی دهینا به برده که ی (که به) دا،
 نهوایش کاتی نه میان بینی و تیان: رنگه نادهین دست بهینیت پیایدا تا دست نهینیت -

[۹۴] ﴿دَعَا﴾: بهمانه بؤ ناپاکی و چاویهست. ﴿فَنَزَلَ﴾: قدم: پی مهلده خلیسکی پاش چسپان و جیگیر بونی. [۹۵] ﴿لَا تَشْتُرُوا﴾: بهسمر میگویند. [۹۶] ﴿يَفْذُ﴾: بهسمر دهچیت و تهاو دهیبت. [۹۸] ﴿فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ﴾: پهنا بگره بهخودا. [۹۹] ﴿سُلْطَانٌ﴾: دوسهلات و توانا. [۱۰۰] ﴿يَتُولَنَّهُ﴾: دهیکن بهماو دهی خویان و شوین وهسوسهکانی دهکون. [۱۰۱] ﴿بَدَلْنَا آيَةً مَكَانَ آيَةٍ﴾: نایهتیک بهینین پیچهوانهی نایهتیک بیئت له نایهتیکانی ناو تهورات. (نمیش مه بهست پسی نایهتی روو کردنه که عبیه کهله قورئاندا هاتووو پیچهوانهی نایهتی روو کردنه (بیئت المقدس) ه. [۱۰۲] ﴿رُوحَ الْقُدُسِ﴾: روحی پاک و

سورة النحل

النحل

وَلَا تَتَّخِذُوا أَيْمَانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِهَا وَتَذُوقُوا أَلْوَسَ مَا صَدَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَلَكُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ وَلَا تَشْتَرُوا بِعَهْدِ اللَّهِ ثَمَنًا قَلِيلًا إِنَّمَا عِنْدَ اللَّهِ هُوَ خَيْرٌ لِّكُمْ إِن كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۚ مَا عِنْدَكُمْ يَنْفَدُ وَمَا عِنْدَ اللَّهِ بَاقٍ وَلَنَجْزِيَنَ الَّذِينَ صَبَرُوا أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا مِّن ذَكَرٍ أَوْ أَتَىٰ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهٗ حَيٰوةً طَيِّبَةً وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَإِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ مِنَ الشَّيْطَانِ الرَّجِيمِ ۚ إِنَّهُ لَيْسَ لَهُ سُلْطٰنٌ عَلَى الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ۚ إِنَّمَا سُلْطٰنُهُ عَلَى الَّذِينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَالَّذِينَ هُمْ بِهِ مُشْرِكُونَ ۚ وَإِذَا دُلْنَا آيَةً مِّنْ كِتَابٍ ءَايَةً وَأَنذَرْنَا أَعْلٰهُنَّ بِمَا كُفَرْنَ قَالَُوا إِنَّمَا أَنْتَ مُفَرِّقٌ لِّكُرْهُنَّ لَا يَعْلَمُونَ ۚ أَفَلَمْ يَرَوْا رُوحَ الْقُدُسِ مِن رَّبِّكَ بِالْحَقِّ يَلْقَىٰ الَّذِينَ ءَالَيْكَ ءَامَنُوا وَهُدًى وَبُشْرَىٰ لِلْمُسْلِمِينَ ۚ

بیگردد حمزه تهی جویره نیل (سهلامی خوی لی بیئت).

- به خواکانی ئیمه شدا، پیغمبیری خوا (ﷺ) فرموی: چی دهکن گمروام کرد؛ گسچی پرموردگار پیچهوانهی ئیمه ده زانیت له دلما؟ نجا ئیم نایهته هاته خوارموه. له (جبری) کوری (نفی) موه دهگیرنموه، دهلیت: (قریش) یهکان هاتن بؤلای پیغمبیری خوا (ﷺ) و وتیان: ئهکمر ئیمه بانگ دهکیت بؤئهمی باور بهینین ئهوا ده بیئت ئهوا خهکه رمش و روت و ههزارو کویلانه له دهوری خوت دور بخیتهمو ئیمه له جیگی ئهوان بین بهیارو هاوالت، پیغمبیری خوا (ﷺ) ههلوئستهیهکی کرد له نایانی داواکه یانداو ئهوجا ئیم نایهته ناز لبوو. له (محمدی) کوری (کعبی) (قرظی) موه دهگیرنموه، دهلیت: پیغمبیری خوا (ﷺ) نایهتی: ﴿وَالْتَجَسَّمْ﴾ ی تا ﴿أَفَرَأَيْتُمُ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ﴾ ی خوندومو شیتان قسیهکی هینا بهبرداو وتی: ئهوا بالنده بهرزفرانه پارانه موه شهفاعتیان جیگی هیوایه، نجا بالندهکه دابهزی: پیغمبیری خوا (ﷺ) غم و پهزاره دایگرت تا نایهتی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ مِن رَّسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِذَا تَمَثَّى أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيهِ فَيَنْسُخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ لَسْمٌ بِحُكْمِ اللَّهِ﴾ نایهتکه. ئهمش بهلگیه لهسمر ئهمی ئیم نایهتانه له (مهکه) دابه زیوه.

سوره قی (الفعل) جزئی (۱۴)

سورة القی

الفعل

[۱۰۳] ﴿بَشِّرْ﴾: مرؤف. (مههست پی ی
لاویکی رومی گاور بوو، که میک
شاره زای تهورات و فیجیل بوو و
له (مهکه) شمشیری دروست
ده کرد. ﴿یلحدون الیه﴾: نهوهی دودنه
پال که دهیزانی. ﴿اعجمی﴾: زمانیکی
نادیار که و اتاو دهست و اههکانی
ناشکراو روون نی یه. (نیتر چوون
قورسانیک که بهروون و ناشکراو
به زمانیک داد بهزیت که واکه له پیواونی
عمره به زمان زمانهکانیان دهست و سان
ده بن له مینانی هاوچه شن و شیوهی
شودا). [۱۰۷] ﴿استحبوا﴾: مهلیان
بزاردو پیشیانخست. [۱۰۸] ﴿طبع﴾:
مؤرکرا. [۱۱۰] ﴿قتلوا﴾: تا قی کرانه وهو
سزاو نه شکمنجه یه کی ناره هت و
گران دران.

* موشریکهکان (عماری کوپی (یاسر) یان
گرت و له شکمنجهی نازاریانداو بهزور دانیان

وَلَقَدْ عَلِمَ أَنَّهُمْ يَقُولُونَ إِنَّمَا يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِّسَانُ
الَّذِي يُلْحِذُونَ إِلَيْهِ أَعْجَبٌ وَهَذَا لِسَانٌ عَرَبِيٌّ
ثَبِيثٌ ۚ إِنَّا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِقَائِلَتِ اللَّهِ لَا يَهْدِيهِمُ
اللَّهُ وَلَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ إِنَّمَا يَقْرَأُ الْكَذِبَ الَّذِينَ
لَا يُؤْمِنُونَ بِقَائِلَتِ اللَّهِ وَأُولَئِكَ هُمُ الْكَافِرُونَ
ۚ مَن كَفَرَ بِاللَّهِ مِن بَعْدِ إِيْمَانِهِ لَا مَن أَكْثَرُ
وَقَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْإِيْمَانِ وَلَكِن مِّن شَرِّ بِالْكَفْرِ صَدْرًا
فَعَلَيْهِمْ عَذَابٌ مِّنَ اللَّهِ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۚ
ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اسْتَحْبُوا الْحَيٰوةَ الدُّنْيَا عَلَى الْآخِرَةِ
وَأَنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ ۚ أُولَئِكَ
الَّذِينَ طَبَعَ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِهِمْ وَسَمِعَتْهُمْ لَبَنَةً
وَأُولَئِكَ هُمُ الْفٰسِقُونَ ۚ لَّجَرَمَ أَنَّهُمْ فِي
الْآخِرَةِ هُمُ الْخٰسِرُونَ ۚ تُرَابٌ رَّبَّكَ
لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِن بَعْدِ مَا فُتِنُوا أَنَّهُمْ جَاهِدُوا
وَصَبَرُوا ۚ إِنَّ رَّبَّكَ مِن بَعْدِهَا لَعَزِيزٌ مُّجِيبٌ ۚ

پیدانا بهوهی ویستیان، نهویش لهم حاله ی بؤ پیغه مبهری خوا (﴿﴾ باسکردو پیغه مبهری
خواست (﴿﴾ فرموی: ((حالی دلت چونه؟)) فرموی: دلنمایه به ایمان. پیغه مبهریش (﴿﴾
فرموی: ((گهر جاریکی دی گهرانه وه سرت مهر واکه)). [اخرجه ابن ماجه].
هو دی دایه زینی نهی (۷۶): ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لَيُخْرِجَنَّكَ مِنْهَا﴾ نهیته که:
- (ابن ابی حاتم) و (بیهقی) له (شهری کوپی (حوشب) وه ده گهرانه وه، نهویش له (عبدالرحمن) ی
کوپی (غم) وه ده لیت: جووله کهکان هاتن بؤ لای پیغه مبهری (﴿﴾ و وتیان: نه گهر تو پیغه مبهری
بچو بؤ (شام) چونکه (شام) خاک و زهوی زیند و بوونه وهو مهلبه ندی پیغه مبهرا نه، پیغه مبهری
خوا (﴿﴾ پشتگیری قسهکانی کردن، پاشان چوو بؤ غه زهوی (تبهوک) و ریگه ی (شام) ی گرت مبهری
کاتی گه شسته (تبهوک) خوی گه وهه چمند نایه تیکی سوره قی (بنی اسرائیل) ی نارد خوار وهه.
پاشان دواپی هیذا به سوره ته که به: ﴿وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لَيُخْرِجَنَّكَ مِنْهَا﴾ و فرمانیشی
پیکرد بگه ریته وه بؤ شاری (مه دینه)، حمزه رتی (جبریل) پی ی فرموی: دوا له بهر و مر دگاره کهت
بکه، هه موو پیغه مبهری که دوا یه کی تایه بیته هیه، پیغه مبهری خوا (﴿﴾ فرموی: تو ده لی ی چ
دوا یه کی لی بکه؟ (جبریل) فرموی: ﴿وَقُلْ رَبِّ ادْخُلْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي
مِن لَّدُنْكَ سُلْطٰنًا نَّصِيرًا﴾ لهم نایه تانه له سر گهرانه وهی پیغه مبهری (﴿﴾ له (تبهوک) هاته خوار وهه. -

[۱۱۱] ﴿تَجَادَل﴾: بمرگری و دمه دمه

دهکات. [۱۱۲] ﴿وَرَعْدًا﴾: فروان و زور.

[۱۱۵] ﴿الْأَذْمُ﴾: خوینسی له بر سر

رؤیشتوو. ﴿لَحْمَ الْخِزْرِ﴾: بهر از

بهمه موو به شه کانی بهوه. ﴿مَا أَهْلَ لَغِيرِ

اللَّهِ بِهِ﴾: نهو به که بوق غیری خوا

سر بر پیت و له کاتی سر بر پیتی دا

ناوی غیری خوا بر پیت.

﴿اضْطَرَّ﴾: ناچار بوو. ﴿غیر باغ﴾:

نهو به که حرام کراوه که به ناچار

بخوات نه که بوق له زهت و خویشی.

﴿وَلَا عَادَ﴾: سنووری پیو یست و

بر سیتی نه شکینی (واته زیاد

له پیو یست). [۱۱۶] ﴿تَصَفَّ﴾:

له جواترین شیوه دا دهری بخات.

[۱۱۸] ﴿الَّذِينَ هَادُوا﴾: جوو له که.

- [نهمهش (مرسل) یکسی لاوازه] به لام

(شاهد) یکسی هم به له (مرسل) مکانی

(سعیدی) کوپی (جبری) کله (ان ابی

حاتم) موو ده گنپریت موو ده ستواژ که مش می نهو و ده لیت:

موشری که کان به پیغه مبری خویان

وت: پیغه مبران له (شام) جینشین بوون تو چیت داوه به سر (مهدینه) وه؟ پیغه مبریش (ﷺ)

و یستی بهوات لنجا نایهت هاته خوار موو.

هوئی دبه زنی نایهتی (۸۰): ﴿وَقُلْ رَبِّ أَدْعِلْنِي مَدْخَلَ مِثْقِ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ مِثْقِ﴾ نایهت که:

- (ترمذی) له (ابن عباس) موو ده گنپریت موو، ده لیت: کاتی پیغه مبری خوا (ﷺ) له (مه که) بوو

فرمانی کوچ کردنی پیکرو نایهتی: ﴿وَقُلْ رَبِّ أَدْعِلْنِي مَدْخَلَ مِثْقِ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ مِثْقِ وَأَجْعَلْ

لِي مِنْ ذَلِكَ سُلْطَانًا نَصْرًا﴾ بوق نازل بوو. نههش روون و ناشکرایه له سر نهوئی نایهت که

له (مه که) هاتوته خوار موو. (ابن مردویه) به ده ستواژیه یکی رووتر له ده گنپریت موو دو پاتی

نهو ده کات موو نه نایهت له (مه که) هاتوته خوار موو.

هوئی دبه زنی نایهتی (۸۵): ﴿وَسْأَلُكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ نایهت که:

- (بخاری) له (ابن مسعود) موو ده گنپریت موو، ده لیت: له شاری (مهدینه) هاوشانی پیغه مبر (ﷺ)

دهریشتوو، خوئی دابوو به سر گوچانیکداو به لای چهند جوو له که به کدا تیهرین، هندیکیان

وتیان: بوجی پرسیری لی نا که، لنجا وتیان: باسی روحمان بوق به، هه ستاو سهری

بهز کرد موو ماوه که چاوهری بوو، منیش دهمزانی نیگای بوق دیته خوار موو، پاشان فریشته ی-

يَوْمَ تَأْتِي كُلُّ نَفْسٍ مَحْدِلٌ عَنْ نَفْسِهَا وَتُوْفَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ۚ وَصَرَّبَ اللَّهُ مَثَلًا قَرِيبَةً كَانَتْ ءَامِنَةً مَطْمَئِنَةً بِأَنْبِيَآهَا رِزْقَهَا رَعْدًا مِنْ كُلِّ مَكَانٍ فَكَفَرَتْ بِأَنْعُمِ اللَّهِ فَأَذَقَهَا اللَّهُ لِيَاسَ الْجُوعِ وَالْخَوْفَ بِمَا كَانُوا يَصْنَعُونَ ۚ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُمُ الْعَذَابُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۚ فَكُلُوا مِمَّا رَزَقَكُمْ اللَّهُ فَكُلُوا لَطِيبًا وَاشْكُرُوا نِعْمَتَ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تَعْسُدُونَ ۚ إِنَّمَا حَرَّمَ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةَ وَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخَيْزِ وَمَا أَهْلَ لَغِيرِ اللَّهِ بِهِ ۚ فَمَنْ اضْطَرَّ غَرَبًا وَلَا عَاقِبَ لَهُ فَإِنِ اللَّهُ عَفُورٌ رَحِيمٌ ۚ وَلَا تَقُولُوا لِمَا نَصَبَ الْإِنْسَانُ مِنَ الْكَذِبِ هَذَا حُلٌّ وَهَذَا حَرَامٌ لِنَفَرٍ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبُ إِنَّ الَّذِينَ يَفْعَلُونَ عَلَى اللَّهِ الْكَذِبَ لَا يَقْبِضُونَ ۚ مَتَّعَ قَبْلَ وَلَقَدْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ وَعَلَى الَّذِينَ هَادُوا حَرَمًا مَقْصُصًا عَلَيْكَ مِنْ قَبْلٍ وَمَا ظَنَنْتَهُمْ وَلَنِلَّكَ أَنْفُسُهُمْ يَظْلِمُونَ ۚ

سورہ نعلی (النعل) جزئی (۱۴)

سورة النعل

سورة النعل

[۱۱۹] ﴿بِهَا لَئِنْ﴾ : به مؤی زال بوونی
 ثارہ زوو شکاندنی سنوورو
 کہ لہلہ مرہ قیہوہ . [۱۲۰] ﴿کسان اُمہ﴾ :
 بہتہنہا یہ کہ نہتہوہ بوو لہ سہرہ می
 خویدا . ﴿فَاتَا لِلَّهِ﴾ : ملکہ چو گوی زایہ لی
 پسرورہ دگار بوو . ﴿حَنِيفًا﴾ : لایدا بوو
 لہنا حق بہرہو راستی و دروستی .
 [۱۲۱] ﴿اجتہاہ﴾ : مہلی بزارد بوو .
 [۱۲۲] ﴿مِلَّةَ اِبْرَاهِيمَ﴾ : شہریعہ تہکھی
 نبیبراہیم (سہلامی خوی لی بیت)
 کہ یہ کتابہرستیہ . [۱۲۴] ﴿جَمْعًا﴾ :
 السبت : فہر زکراوہ ریز کرتن لہوژی
 شہمہ . [۱۲۷] ﴿ضِيقٌ﴾ : نہداری .

* پیغمبر می خوا (ﷺ) دہ فرمویت :
 ((تہووترین باوردار لہ ایماندا تہوانہ
 جوانترین و باشتین خورورہشتیان مہیہ ،
 باشتینیتان تہوانہ بؤ خیزانہ کانیان
 باشن)) . (اخرجہ الترمذی و قال حدیث
 حسن صحیح) .

- نیگای لی دور کہوتہوہ پیغمبر می خوا (ﷺ) ثایہتی : ﴿قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ
 إِلَّا قَلِيلًا﴾ (قریش) : دہلیت : (قریش)
 بہ جوولہ کہ کانیان و ت : شتیکنان پی بلین تاپرسیار لہ (محمد) بکہین ، جوولہ کہ کانیان و تیان :
 پرسپاری لی بکہن دہریارہی (روح) ، تہوانیش پرسپاریا لیکردو ثایہتی : ﴿وَسْأَلُوكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ
 الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي﴾ دابہزی . (ابن کثیر) دہلیت : ہمدو ہر موودہ کہ بہیہ کہوہ کو دہکرتنہوہ
 بہوہی دو ہر موودہی فرہ ہوکارن .

ہوہی دابہزینی نیہتی (۸۸) : ﴿قُلِ لِّیْنَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِحُجٍّ مِمَّا يَدْعُونَهُمْ إِلَىٰهَا فَهُوَ لِلَّهِ يُخِيبُ مَن يَشَاءُ﴾ :
 - (ابن اسحاق) و (ابن جریر) لہریگی (سعید) یان (عکرمہ) ہوہ لہ (ابن عباس) ہوہ دہکرتنہوہ ،
 دہلیت : (سلام) کوہی (مکثم) لہنیو کوہملہ جوولہ کہ کیدا ہاتن بؤلای پیغمبر (ﷺ) و تیان :
 چوئن ثیمہ شوین تو بکہوین لہ کاتیکندا دہبیتن پشت لہ (قبلہ) مہکمان مہلہ مہکیت و تہوشی تو
 میناوتہ گونجاو و چوون یہک نیہ بہچہشنی (تہورات) ، بؤیہ دلاوات لیندہکمین کتینیکمان بؤ
 بہینہ بیزانین و سہیر نہبیت لامان ، دہکرنا تہوا ثیمہ ہاوجہشنی تہو کتینہی تو دہمیتن : خوی
 کہوہ ثایہتی : ﴿قُلِ لِّیْنَ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ عَلَىٰ أَنْ يَأْتُوا بِحُجٍّ مِمَّا يَدْعُونَهُمْ إِلَىٰهَا فَهُوَ لِلَّهِ يُخِيبُ مَن يَشَاءُ﴾ : دابہزاند .

سورتهی (الإسراء)

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

الْاِسْرَاءِ

[١] ﴿سبحان الذي﴾: بی گهردی و پاکی
بق خواسی مه زن و سرسام بوون
له توانای. ﴿أسرى﴾: شه پره وی پیکرد.
﴿المسجد الأقصى﴾: بریتیه له (بیت
المقدس) و (الاقصى) به مانای
دو درترین هاتوره. [٢] ﴿الكتاب﴾:
تهورات. ﴿وکیلا﴾: په روه د گاریک
همه مو کاروباره کانی بده نه ده ست.
[٣] ﴿ذریة﴾: وه چهو نه وه. [٤] ﴿قضینا الی
بنی اسرائیل﴾: پیمان را گه یانندن که و
چیان لی پوره دات. ﴿لعلن﴾: خو تان
به گه و ره دوزانن له گوی پاره لی خودایا.
[٥] ﴿اولی بأس﴾: هیزو ده ست لآت
له جه نگدا. ﴿فجاسوا﴾: ده گهرین
به دوتاندا. ﴿خلال الدیار﴾: نا وهر پراستی
مال و کوچه و کولانه کان. [٦] ﴿الکرة﴾:
دوران و سرکه وتن. ﴿نفرأ﴾: شمارو

هؤز. [٧] ﴿وعذ الآخرة﴾: واده دی دواپی و کو تایی خراپه نانه وهی (بنی اسرائیل).
﴿لیسوءوا وجوهکم﴾: تاخه فه تتان بده نی و دیارده کانی بده مو و چاوتاندا دیار بدات.
﴿المسجد﴾: مزگه وتی (اقصى). ﴿لیتروا﴾: تا ویران و تیابجن. ﴿ما علوا﴾: نه وهی ده ستیان
به سه ردا گرتوه.

هؤی دله زینی نایه تی (٩٠): ﴿وقالوا لن تؤمن لك حتى تفجر لنا من الارض يتبعنا﴾:

- (ابن جریر) له ریگهی (ابن اسحاق) موه نهویش له شیخیکی خه لکی (میسر) موه له (عکرمه) و
له (ابن عباس) موه ده گهرتیه موه، ده لیت: هریک له (عبه) و (شعبه) ی کوپانی (ربیع) و (ابا
سفیان) ی کوپی (حرب) و پیاویک له (بنی عبدالدار) و (ابا بختری) و (اسود) ی کوپی (مطلب) و
(ربیع) ی کوپی (اسود) و (ولید) ی کوپی (مغیره) و (ابا جهل) و (عبدالله) ی کوپی (امیه) و (امیه) ی
کوپی (خلف) و (عاصی) کوپی (واثل) (نبه) و (منبه) ی کوپانی (حاج) کوپو نه مو و تیان: نهی
(محمد) نیه شک نابهین هیچ کس له مهربدا وه توی کردیت، قسه ت به با و پیرانمان وتوو
نایه که مانت له که دار کردوو خه نه کانه مانن به مده بریدوو، په کیتی ریزه کانه مانن
مهلو مشاندو موه، هیچ شتیکی خراپ نه ماوه تو نه یه تینی له نیتوان نیه سو خو تدا
زه تی نه که یته موه، نه گهر تو مبه ست له قسانه مال کو کردنه موه نه ماوه نه مبه ست مال -

سورتهی (الاسراء) جزمی (۱۵)

سورة الاسراء

المزمل المزمور

[۸] ﴿حَصْرًا﴾: که مارویان دودات و دهک زیندانی لیدی. [۹] ﴿اقوم﴾: مه‌بست پیسی ری‌نیشاندهرترین ری‌نگه که یه‌کتابه‌رسستی و بپروامی‌نسان به‌پیغه‌مبه‌ران (سه‌لامی خویان بی‌بیت). [۱۱] ﴿عجـولاً﴾: به‌له‌ده‌کات. [۱۲] ﴿آیین﴾: دوو به‌لگن. ﴿فمحونا﴾: دامان پووشی. ﴿مـصره﴾: رووناک. [۱۳] ﴿الزمنه طائره﴾: شه‌کرداره‌ی له‌چاره‌ی نووسراوه لی‌جیاناییتوه. ﴿مشورا﴾: کراویه نه‌ک داخراو. [۱۴] ﴿حسیاً﴾: ژمی‌راوو تو‌مارکراو. [۱۵] ﴿لاتـزر وازره﴾: هیچ نه‌فسیک گوناو تاوانی یه‌کیکی تر هه‌لناگریت. [۱۶] ﴿امرنا﴾: فرمانانکرد. ﴿متر فیها﴾: دمو‌له‌مهنده له‌خوبایی بو‌ه‌کان. ﴿ففسقوا فیها﴾: یاخی‌بوون. ﴿فحق علیها القول﴾: شه‌سزایی

به‌لیمان‌دابوو بی‌ت به‌سه‌ریان‌دا هاته دی. ﴿فدمرناها﴾: ویرانمان کرد (ری‌شه‌کی‌ش کردن و هه‌لته‌کاندن ته‌خت و تاراجیان). [۱۷] ﴿القرون﴾: کۆمه‌ل و نه‌ته‌ه‌کان.

بۆ کۆده‌که‌ینه‌وه تاله‌مه‌موومان زیاتر دمو‌له‌مه‌ندتر ده‌بی‌ت، خۆ‌له‌گه‌ر خوازیاری شان شه‌که‌تبی وه‌مات لیده‌که‌ین له‌مه‌مووان ریزدارو پایه‌دارترین، یان نه‌گه‌ر شه‌وه‌ی دیت بۆلات وه‌ک خوی‌ک وایه‌ تازه زالبووه به‌سه‌رتا شه‌وا مال و سامانمان ده‌خه‌ینه‌ گه‌ر بۆ شه‌وه‌ی چاکت به‌که‌ینه‌مو باشترین پزیشکت بۆ ده‌هینین، له‌وه‌لامی شه‌م قسان‌دا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) فهرمووی: شه‌وشقانه‌ی ئیو‌مه‌باسی ده‌که‌ن له‌مه‌نه‌وه دووره، به‌لام په‌روه‌ردگار منی ره‌وانه‌کردوه بۆ‌ای ئیو‌مه‌ کردوومی به‌پیغه‌مبه‌رو کتیبیکی بۆ ناردوومه‌خواوو فهرمانی پیکردووم مژده‌ده‌رو ناگادارکار به‌ بۆتان، (قریش) یه‌کان وتیان: نه‌گه‌ر تو شه‌م داواکاریانه‌ی ئیمه قبول نا‌که‌یت شه‌وا ئیمه داواکاریمان هه‌یه‌و بۆمان جیه‌جی به‌ک، داواکه‌شمان نا‌شکراو بی‌گری‌یه، شه‌وه‌تا خۆت ده‌زانی خه‌لکی هیچ شارو ناوچه‌یه‌ک به‌را‌ده‌ی ئیمه به‌ری شاریان ته‌نگ نی‌یه‌و ژبانیکی ره‌زه‌لیان نی‌یه، بۆیه داوا‌به‌که له‌خواکه‌ت که‌تۆی ره‌وانه‌کردووه با شه‌م شاخانه‌ی ته‌وقی داوین و ژبانی ناوای کردوین هه‌لب‌گری‌ت و لاتمان فراوان بکات، هه‌روه‌ها با رووباری هاوچه‌شنی رووباره‌مکانی (شام) و (عیراق) مان بۆ ده‌ره‌یه‌نی‌و، باو‌یا‌پیری مردوومان بۆ زیندوو‌بکاته‌وه، گه‌ری‌تتوو شه‌م -

عَسَىٰ رَبُّكَ أَنْ يَرْحَمَكُ وَإِنْ عُدْتُمْ عَدَاؤُنَا جَعَلْنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ حَصِيرًا ۚ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ يَهْدِي لِلَّذِي هُوَ أَقْوَمُ وَيُبَشِّرُ الْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ الصَّالِحَاتِ أَنَّ لَهُمْ أَجْرًا كَبِيرًا ۚ وَأَنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ أَتَيْنَاهُمُ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ وَبَدِيعَ الْإِنْسَانِ أَشْرَدَعَاهُ بِالْغَيْرِ وَكَانَ الْإِنْسَانُ عَجُولًا ۚ وَجَعَلْنَا أَلِيلَ وَالنَّهَارَ آيَاتٍ فَحَوَّنَا آيَةَ اللَّيْلِ وَجَعَلْنَا آيَةَ النَّهَارِ مُبْصِرَةً لِّتَسْعَوْا فَضْلًا مِّنْ رَبِّكُمْ وَلِتَسْلُمُوا عَدَدَ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَكُلُّ شَيْءٍ قَصَلْنَاهُ نَقِصِيلًا ۚ وَكُلَّ إِنْسَانٍ أَلَيْنَاهُ طَرِيقًا مِّنْ عِنْدِنَا ۖ وَنُخْرِجُ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ كِتَابًا يَلْقَاهُ مَنْشُورًا ۚ أَفَرَأَىٰ كِتَابَكَ كَفَىٰ بِنَفْسِكَ الْيَوْمَ عَلَيْكَ حَسِيبًا ۚ مِّنْ أَعْدَتِي فَأَيُّهَا يَهْدِي لِشَيْءٍ ۖ وَمَنْ سَلَ فَأَيُّهَا يَضِلُّ عَلَيْهَا وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ۚ وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا ۚ وَإِذَا أَرَادْنَا نَسُفَّ قَرْيَةً أَمْرًا مِّنْهَا فَفَسَقُوا فِيهَا فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَرْنَاهَا تَدْمِيرًا ۚ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِن الْقُرُونِ مِن بَعْدِ نُوحٍ وَكَفَىٰ لِرَبِّكَ ذُنُوبَ عِبَادِهِ جِبْرًا ۚ

[۱۸] ﴿الْعَاجِلَةَ﴾: مه‌بهستی خوئی

دنیا به. ﴿بِصَلَاهَا﴾: ده‌خزفته ناوی،

یا خود به ده‌سست گهر می‌که یه‌وه

ده‌نا لینیّت. ﴿مَذْمُومًا﴾: سهرزه‌نشت

ده‌کریست له‌لایهن په‌روهر دگاری

فریشته‌کان و خه‌لکی یه‌وه. ﴿مَدْحُورًا﴾:

له‌سوزو به‌زه‌یی خوایی ده‌رده‌کریست.

[۱۹] ﴿سَعَهَا﴾: مافی خوئی. [۲۰] ﴿كَلَّا

عَدَّ﴾: به‌خشین جار له‌دوای جار زیاد

ده‌که‌ین. ﴿عَظُورًا﴾: یاساغ و قه‌ده‌غیه

بو‌لوانه‌ی کاری بو‌ ده‌که‌ن.

[۲۲] ﴿فَقَعَّدَ﴾: ناتوانیّت رزگاری

بییت. ﴿مَحْذُولًا﴾: دؤ‌راو و بی‌نومید.

[۲۳] ﴿قَضَىٰ رَبُّكَ﴾: فهرمانی ده‌رکردو

گیرای له‌سهریان. ﴿أَمَّا يَلْفُ سَنَ

یه‌کیکیان (باوک و دایک) پیر ده‌بن.

﴿وَإِ﴾: ده‌سته‌واژه‌یه‌که بو‌ بی‌تاقه‌تی

ده‌ریرین هاتووه‌و، له‌کوردیدا

ده‌ورتیّت (ثو‌ف). ﴿لَا تَهْرَمَاهَا﴾: سهرزه‌نشتیان مه‌که له‌سهر نه‌وه‌ی به‌دلّت نی‌یه.

[۲۵] ﴿لِلْأَوَّلِينَ﴾: نه‌و ته‌وبه‌کارانه‌ی که‌ته‌وبه ده‌که‌ن له‌سهر نه‌وه‌ی لی‌ان قه‌وماوه‌و

په‌ویداده. [۲۶] ﴿حَقَّهُ﴾: مافی خوئی. (له‌مافه‌کانی خزم‌و‌کس و کار نه‌وه‌یه سهردانی

بکه‌ی یان یارمه‌تی به‌دیت نه‌که‌ر هه‌زارو نه‌دار بو‌). ﴿ابْنِ السَّبِيلِ﴾: نه‌و ری‌بواره‌ی

له‌ولاتی‌کدا گیرده‌خوات و له‌مال و که‌س و کاری ده‌پریت. ﴿تَبَذُّوْهُ﴾: خه‌رج کردنی مال و

سامان به‌چه‌شنیکی نه‌شیاو. [۲۷] ﴿إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ﴾: له‌سهر ده‌ستوورو په‌وی‌یه‌ی

نه‌وان. ﴿كُفُّوْهُ﴾: نه‌وه‌ی به‌ نیعمه‌ت و به‌خششه‌کانی خوا نازانیّت.

* یه‌کیک له‌ماوه‌لن ده‌هرمویّت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌سهر حه‌سریک خه‌وتبوو کاتی

به‌خه‌بره‌ات شوینه‌واری حه‌سیره‌که به‌چه‌سته‌یه‌وه دیاربوو، لی‌مه‌ش وثمان: نه‌ی پیغه‌مبه‌ری

خوا گهر راخه‌ریکی نه‌رمو شلمان بو‌ رابه‌خستی‌تایه‌ی باشر بو‌و، نه‌ویش فهرمووی: ((چیم داوه

له‌دنیا؟ من له‌دنیا دا مه‌روه‌ک سواریک وه‌مام له‌ژیر سی‌به‌ری دره‌خفتی‌کدا لام دابیت و سواتر به‌جینی

می‌شتی)). [اخرجه الترمذی وقال: حدیث حسن صحیح].

مَنْ كَانَ يَرْثُ الْعَاجِلَةَ عَجَلْنَا لَهُ فِيهَا مَا نَشَاءُ لِمَنْ نُرِيدُ ثُمَّ
جَعَلْنَا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْلَاهَا مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۝ وَمَنْ أَرَادَ
الْآخِرَةَ وَسَعَىٰ لَهَا سَعْيَهَا وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ كَانَ
سَعْيُهُمْ مَشْكُورًا ۝ كَلَّا نُمَدِّدُ هَؤُلَاءِ وَهَؤُلَاءِ مِنْ عَطَا
رَبِّكَ وَمَا كَانَ عَطَا رَبِّكَ مَحْظُورًا ۝ أَنْظِرْ كَيْفَ فَضَّلْنَا
بَعْضَهُمْ عَلَىٰ بَعْضٍ وَلِلْآخِرَةِ أَكْبَرُ دَرَجَاتٍ وَأَكْبَرُ تَفْصِيلًا
۝ لَا تَجْمَعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُومًا مَدْحُورًا ۝
وَقَضَىٰ رَبُّكَ أَلَّا تَعْبُدُوا إِلَّا يَاقَا وَبِالْوَالِدَيْنِ إِحْسَانًا إِنَّمَا
يَبْلُغُنَّ عِنْدَكَ الْكِبَرُ أَحَدُهُمَا أَوْ كِلَاهُمَا فَلَا تَقُلْ لِمَا
أُفِي وَلَا تَنْهَرْهُمَا وَقُلْ لَهُمَا قَوْلًا كَرِيمًا ۝ وَأَنْخِفْ
لَهُمَا جَنَاحَ الذَّلِيلِ مِنَ الرَّحْمَةِ وَقُلْ رَبِّ ارْحَمْهُمَا كَارِيَائِي
صَغِيرًا ۝ زُكْرًا أَعْلَمُ بِمَا فِي نَفْسِكَ إِنْ تَكُونُوا صَالِحِينَ
فَإِنَّهُ كَانَ لِلْأَوَّلِينَ عَفْوَ ۝ وَءَاتَ ذَا الْقُرْآنِ حَقَّهُ
وَالْيَسِيرِينَ وَالنَّسِيلَ وَلَا تَبْذُرْ ذُرِّيًّا ۝ إِنْ الْمُبْدِينَ
كَانُوا إِخْوَانَ الشَّيَاطِينِ وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِرَبِّهِ كَفُورًا ۝

سوره نعتی (الاسراء) جزوی (۱۵)

سورة الاسراء

المزمل عشر

[۲۸] ﴿ابْتَغَاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّكَ﴾: داوای

پنذ و یوزی کردن له خوای گموره.

[۲۹] ﴿مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ﴾: مبهست پی‌ی

شوهیه به خیل و چاوچنوگ مبه.

﴿لَا تَبْسُطُهَا كُلَّ الْبَسْطِ﴾: مبهست پی‌ی

نیسراف کردنه. ﴿فَتَقَعْدُ﴾: وهات

لی دیت. ﴿مَحْشُورًا﴾: به شیمان و غمبار.

[۳۰] ﴿يَسْطُ﴾: فراوانی دهکات.

﴿يَقْدِرُ﴾: دهیگریت. [۳۱] ﴿خَشِيَّةٌ

إِمْلَاقٌ﴾: له ترسی دژواری و برسیقی.

﴿خَطُ﴾: تاوان و گوناها.

[۳۲] ﴿فَاحْشَةٌ﴾: رهفتاریکه که خراپی و

گندهلی دیار و ناشکرا بیت. ﴿سَاءَ

سَيِّلًا﴾: خراپترین ریگه داوین پیسی و

زینایه. [۳۳] ﴿سُلْطَانًا﴾: زال بوون

به سر پیاو کوژ: به کوشتنهوی یان

غرامت لی سندن. ﴿فَلَا يَسْرِفُ فِي

الْقَتْلِ﴾: نابیت کسیکی دیکه

وَأَمَّا نَعُودُ عَنْهُمْ أَوَّاهٌ مِّنْ رَبِّكَ رَجُوعًا فَقُلْ لَّهُمْ قَوْلًا
مَّيْسُورًا ۖ وَلَا تَجْعَلْ لِّدِكْ مَغْلُولَةً إِلَىٰ عُنُقِكَ وَلَا تَبْسُطْهَا
كُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُومًا مَّحْشُورًا ۚ إِنَّ رَبَّكَ بِسَطِّ الرَّزْقِ
لَيِّنٌ شَاءَ وَيَقْدِرُ إِنَّهُ كَانَ بِعِبَادِهِ خَبِيرًا بَصِيرًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوا
أَوْلَادَكُمْ خَشْيَةً إِمَّا يَكُنْ مَرْثُهُمْ وَإِنَّا لَنَافِلُهُمْ كَانَ
خَطُّا كَبِيرًا ۚ وَلَا تَقْرَبُوا الرِّقَّةَ إِنَّهُ كَانَ فَحْشَةً وَسَاءَ
سَبِيلًا ۚ وَلَا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَمَن
قُتِلَ مَظْلُومًا فَقَدْ جَعَلْنَا لَوْلَاهُ سُلْطَانًا فَلَا يَسْرِفُ فِي
الْقَتْلِ إِنَّهُ كَانَ مُحْشُورًا ۚ وَلَا تَقْرَبُوا مَالَ الْيَتِيمِ إِلَّا بِالَّتِي
هِيَ أَحْسَنُ حَتَّىٰ يَبْلُغَ أَشُدَّهُ وَأَوْفُوا بِالْعَهْدِ إِنَّ الْعَهْدَ كَانَ
مَسْئُولًا ۚ وَأَوْفُوا الْكَيْلَ إِذَا كُنْتُمْ وَرَوًا بِالْقَيْسِ إِنَّ السَّيِّئِ
ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ۚ وَلَا تَقْفُ مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
إِنَّ السَّمْعَ وَالْبَصَرَ وَالْفُؤَادَ كُلُّ أُولَٰئِكَ كَانَ عَنْهُ مَسْئُولًا ۚ
وَلَا تَنفِسْ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّكَ لَن تَخْرِقَ الْأَرْضَ وَلَن تُلْجَأَ
الْحِلَالَ طَوْلًا ۚ كُلُّ ذَلِكَ كَانَ سَيِّئُهُ عِندَ رَبِّكَ مَكْرُوهًا ۚ

بکوزیتوه له جیاتی بکوژ) ههروهک له سردهمی نه فامی دا روی دهدا. [۳۴] ﴿يَبْلُغُ

أَشُدَّهُ﴾: تواناو هیژ پهیدا دهکات بو پاراستنی مال و سامانی. [۳۵] ﴿الْقَيْسُ طَاسٌ﴾:

کیشانه و ترازوو. ﴿الْمُسْتَقِيمُ﴾: هاوسهنگ و تهواو کهسته می تیدانه بیت. ﴿أَحْسَنُ

تَأْوِيلًا﴾: باشترین دهره نجام و حال. [۳۶] ﴿لَا تَقْفُ﴾: شوینی مه کهوهو به گومان فرمان

دهره که. ﴿الْفُؤَادُ﴾: دل. [۳۷] ﴿مَرَحًا﴾: به خوشی و خوبه زلزان و گهوره ییهوه. ﴿تَخْرِقُ﴾:

کونی تی نا کهیت یان شقی پی نابهیت. [۳۸] ﴿كُلُّ ذَلِكَ﴾: ههریک لهو رهوشتانه ی

باسکران، (که نه می کراوو فرمان پی کراوه کائن). ﴿سَيِّئُهُ﴾: شو رهفتاره قهدهغه و

یاسا غکراوانیه خوای گموره قهدهغه کردوو.

* پیغمبری خوا(ﷺ) دهفرمویت: ((خراپترین کهس لای خوا له قیامهتدا شو که سهیه له گهل

هاوسه کهیدا جووت بوو بیت و نوایی نهینی نیوان خوئی و نافرته کهی درکاندیت).

[اخرجه مسلم].

* ههروهما(ﷺ) دهفرمویت: ((جاری وا هیه بهنده قسه یهک دهکات و گوئی پی نادات و بیری

لی نا کاتره کهچی به نه ندازه ی ماوهی نیوان خوره لات و خورنار و دهیبات بهرمو دوزخ)). (مطلق علیه).

* ههروهما(ﷺ) دهفرمویت: ((شوهنده بهسه بو مروف دوزن بی کوا ههرجی یهکی بیست

باسی بکاو بیگریتوه)). [اخرجه مسلم].

مِثْلَ الْجَنَّةِ

مِثْلَ الْجَنَّةِ

[۳۹] ﴿مَدْحُورًا﴾: دهر کراو له سوزو

به زهیی خوايي. [۴۰] ﴿أَفَأَصْفَاكُمْ﴾: نایا

خوای گه وره ښووی تایبیت کردووه.

[۴۱] ﴿صِرْفًا﴾: ورونمان کردووه تهموه.

﴿نَفْسُورًا﴾: دوروکه وتنهوه پشت

مه لکردن له حق و راستی.

[۴۲] ﴿لَا تَبْغُوا﴾: نهوا داوایان ده کرد.

﴿ذِي الْعَرْشِ﴾: خواوهی مولکو

ده سست ته لاتی راست ته قینه

که پسر و مرد گاره. ﴿سَبِيلًا﴾: ریگه یهک.

[۴۵] ﴿حِجَابًا﴾: کو سپینک ریگه یان

لی بگریت له وی سوود و مر بگری.

﴿مَسْتَوًى﴾: داپوشمر. [۴۶] ﴿أَكْثَرُ﴾:

په رده یه کی زور نه ستور. ﴿وَقَرَارًا﴾:

که ری و گوی گران. ﴿نَفْسُورًا﴾: پشت

مه لده که و مه لښی. [۴۷] ﴿مَهْمُوحًا﴾:

چرپه چرپ ده که له ښوان خوایاندا.

﴿يَسْتَمْعُونَ﴾: گوی ده گرن. ﴿مَسْحُورًا﴾:

زالبون به سهر عه قلیدا به سحر و چاویه ست. [۴۹] ﴿عِظَابًا﴾: بریتیه له ښسکانی نازهل

که گوشتی پیوه یه. ﴿رَفَاتًا﴾: بهشی پارچه پارچه یان خاک و خول.

- داواکانمان بو جنبه جی نه کهیت! نهوا داواکه له خوا که با پهری یه که روانه یکتا و راستی

تو دهر بخت، یان باغو و باغات و کوشک و تله لاری نالتوون و زیویمان بداتی و کومه کی حالی توی

پن بکین، نه وتا به چاری خویمان ده ښیښ تو به بازاردا ده سووړی تهموه به دواي رزق و روزی دا،

خو نه گهر ماتو له مه ست نه توانی با ناسمان بکه ویت به سهرماندا ده که خو ت ده لیت، ښه هر گیز

بروانا مه ښیښ به تو تا نهوا داوا یانه مان بو جی به جی نه کهیت. ښجا پیغه مېر (ﷺ) مه ستاو

له گله ښیا (عبدالله) ی کوپی (امیه) مه ستاو وی: نهی (محمد) نه تهره که ت پښنیا ری خویمان

خسته به رده ست و قبولت نه کرد، چه د داوا که ری کیشیان له تو کرد هتا پلهو ناستی تو یان بو

دهر بکه ویت لای خوا نه ویت همر نه کرد، دواتر داوا یان کرد نهو سزاو غه شمی باسی ده کهیت

ده ستبه جی بیت به سهرماندا، سوړی ښی به خوا هر گیز بروانا مه ښیښ به تو هتا نه ښیښ به دیار چاوی

خو موه سهر ده که ویت بو ناسمان و له وی کتیبی کی ناسکر اوون ده ښیښت له گهل چوار

فرشته دا کهوا گه وای بو تسه کانی تو بدن. ښجا پیغه مېر ی خوا (ﷺ) به غه و په ژاموه لیان

دورو که تهموه پسر و مرد گار بو دلته وای پیغه مېر که ی نایه تی ناز لکرو باسی له تسه کانی

(عبدالله) ی کوپی (ابی امیه) کرد: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾ تا ﴿نَسْرًا رَمًى﴾. هرومه (سعید) ی

کوپی (منصور) له (سنن) به کیدا له (سعید) ی کوپی (جبر) موه ده گرتنه ووه، ده لیت: سهراره به-

ذَلِكَ مِمَّا أَوْحَى إِلَيْكَ رَبُّكَ مِنَ الْحِكْمَةِ وَلَا تَجْعَلْ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا
 ءَآخَرَ فَتُلْقَى فِي جَهَنَّمَ مَلُومًا مَدْحُورًا ۚ أَفَأَصْفَاكُمْ رَبُّكُمُ
 بِالْبَنِينَ وَاتَّخَذَ مِنَ الْمَلَائِكَةِ إِنْسَانًا لِّتَقُولُوا قَوْلًا عَظِيمًا ۚ
 وَلَقَدْ صَرَّفَ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ لِيَذَّكَّرُوا وَمَا يَزِيدُهُمْ إِلَّا نُفُورًا ۚ
 قُلْ لَّوْكَانَ مَعَهُ ءَالِهَةٌ كَمَا يَقُولُونَ إِذًا لَّيَبْعَثَ إِلَىٰ دِيَارِ الْمِيشِ سَبِيلًا
 ۚ سُبْحَنَهُ وَعَلَىٰ عَمَّا يَقُولُونَ عَلُوًا كَبِيرًا ۚ تَسْمِعُ لَهُ السَّمَوَاتُ
 السَّبْعُ وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسْمِعُ بَحْوً ۚ وَلَٰكِنْ
 لَا يَسْمَعُونَ سَبْعَ حُجَّتِهِمْ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَوْرًا ۚ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ جَعَلْنَا بَيْنَكَ وَبَيْنَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ حِجَابًا
 مَّسْتَوًى ۚ وَجَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ يَفْقَهُوهُ وَفِي آذَانِهِمْ
 وَقْرًا وَإِذَا ذُكِّرْتُ بِهِمْ يَتَوَلَّوْا رُءُوسَهُمْ وَأَنصَرِفْ ۚ وَإِذَا قَرَأْتَ
 الْقُرْآنَ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ وَاسْمِعْ يَسْمِعُونَ إِلَيْكَ وَإِنَّهُمْ لَنَجْوَى
 إِذ يَقُولُ أَفْلَايُمُونَ لَنْ تَسْمِعُوا إِلَّا رَجُلًا مَّسْحُورًا ۚ أَنْظِرْ
 كَيْفَ صَرَّفْنَا لَكَ الْأَمْثَالَ فَصَلُّوا فَلَا يَسْمَعُونَ سَبِيلًا ۚ
 وَقَالُوا إِنْ دَنَا عِظْمَا وَرَفَعْنَاهُ لَأَنصَبُوا عَلَيْنَا لَعْنًا غَدِيدًا ۚ

سوره تهی (الاسراء) جزئی (۱۵)

سورة الاسراء

الحمد لله

[۵۱] ﴿يَكْبَرُ﴾: ثمودیه عقل به نه ستمی
 بزانیست. ﴿فَطَرَكْنَاهُمْ﴾: دروستی
 کردون. ﴿فَسَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ رُكُوعًا وَرُكُوعًا﴾: ده جویین
 به گالتو سوو کایه تی پی کرد نه وه.
 [۵۲] ﴿بِحَمْدِهِ﴾: به خیرایی ملکه چو
 گوی زایه لی دهن. [۵۳] ﴿يَنْزِلُ فِيهَا النَّبِيُّ مُرْسِلًا﴾: فرستاده
 ده کن له نیوا تاندا. [۵۴] ﴿وَكَيْلًا﴾: کی
 ثمودی کاروباری کو مه لیکی
 پی ده سپی زدریت. [۵۵] ﴿زَبُورًا﴾: زبور
 نه وکتیبه ی دابه زیووه بو پیغه مبری
 خوا (داود) سه لامی خوی لی بیت و
 ناموزگاری و حیکمه تی تیدایه.
 [۵۶] ﴿تَحْوِيلًا﴾: گواستنه وه ی بو
 که سیکی دی. [۵۷] ﴿يَتَفَوَّنُونَ﴾: داوای
 ده کن. ﴿الْوَسِيلَةَ﴾: ثمودی
 له پهره وردگار نزیکیان ده کات نه وه
 له به نندایه تی و گوی زایه لی. ﴿مَحْذُورًا﴾:

﴿قُلْ كُونُوا حِجَارَةً أَوْ حَدِيدًا﴾: اولخافما ی کبرف
 صدور کر فسیقولون من یعیذنا قل الذی فطرکم اول مرر
 فیسئضون الیک ره وسهم ویقولون من هو قل عسی ان
 یكون قریبا. یوم یدعوکم فسنجیبت بحمدیه
 وتظنون ان لیلت لا قلیلا. وقل لیسادی بقولوا الی هی
 احسن ان الشیطان یزع بینهم ان الشیطان کانت للانس
 عدوا مبینا. وایکرا اعلی یکرا ان یشارحکم. وایکرا
 یعدبکم وما ارسلناک علیهم وکیلا. وریک اعلی
 یمن فی السموات والارض ولقد فضلنا بعض النبیین علی بعض
 وایتنا داود ویزور. قل ادعوا الذین زعمتم من دونی فلا
 یملکون کشف الضر عنکم ولا تحویل. اولتک الذین
 یدعوت ینغوث الی ربهم الوسیلة ایهم اقرب ورجون
 رحمته. ویاخافون عذابه ان عذاب ربک کان محذورا. [۵۸]
 ولذین قرینا لا عن مهلیکوها قبل یوم القیمه
 او معدیوها عذابا شیدا کان ذلک فی الکتاب مسطورا.

ثمودیه که مه مو خاوه نریری یه خوی لی پاریزیت. [۵۸] ﴿الکتاب﴾: ثمودی کتبیبه ی
 له لای پهره وردگار پاریز زاره. ﴿مسطورا﴾: نوسراو و جیکر.

ثایه تی: ﴿وَقَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾ و دلایت: دباره ی برایکی (ام سلمه) (عبدالله ی کوری (ابی امیه)
 هاته خوارمه، [مرسل یکی (صحیح)].

هوای دایزینی نیلانی (۱۱۰): ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾: نیلانه که:
 - (ابن مردویه) و شوانی دی له (ابن عباس) مه ده گپ نه وه، دلایت: روزیکیان پیغه مبری
 خوا (مه که) بو، نزاو دوعای کردو له دوعا کانی داوای: نهی (الله) نهی (رحمان)،
 موشریکه کانی و تیان: ته ماشای نه پیاوه (صابه) بکن له نیلانی قده ده کردوه بانگی بوو
 خوا بکین که چی خوی بانگی دوان ده کات، پهره وردگاریش ثایه تی: ﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ أَوْ ادْعُوا
 الرَّحْمَنَ أَيًّا مَا تَدْعُوا فَلَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى﴾: دابه زاند. سه بارت به ثایه تی: ﴿وَلَا تُجَاهِرْ﴾: ثایه ته که.
 (بخاری) و شوانی دی له (ابن عباس) مه ده گپ نه وه، دلایت: کاتی نازلبوو پیغه مبری خوا (مه که)
 لهشاری (مه که) دا خوی شار دبوویه وه، هرکات بیویستایه نویر به هار و له کانی بکات دهنگی
 قورثان خویندنه که ی به زده کردوه، موشریکه کانی به گوی بیست بووینان بو قورثان پهست
 ده بوون و جنیوو قسه ی ناشیرینیان پی دمو و قسه ی جنیویشیان ده دا به وه ی نارویه تیبه
 خوارمه، له سر نه مه ثایه ته که نازلبوو. هره وه (بخاری) و شوانی دی له (عائشه) وه
 ده گپ نه وه، دلایت: نه ثایه ده رهق به نزاو دوعا هاتو ته خوارمه. [یکم هره ورمیان -

[۵۹] ﴿لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا﴾: مبهست پیئی

موعجزیمو کاری لهرا ده به دهره.

(نهو کارانهی تورهش داوایان کردبوو

روویداتو بهمرجیان گرتبوو لهسر

باومر هیئانیان). ﴿مُبْصِرَةٌ﴾: بهلگه یهکی

پوونو ناشکراو بهرجاو. ﴿فَطْلَمُوا بِهَا﴾:

بی باومر پوون پیئی و بهم کرداردهش

سته میان له نهفسی خویمان کردووه.

[۶۰] ﴿أَحَاطَ بِالنَّاسِ﴾: پهروهر دگار

دهوری داون بههیزو تواناو دهسته لاتی

خوی. ﴿الشجرة الملعونة﴾: دره ختی

(زه قوم) کهله دوزخ دایه. ﴿طغیاناً﴾:

شکاندنی سنوور له بی باومر پی

یاخی بونیاندا. [۶۲] ﴿لَا حَتَّكَ﴾: زال

ده بهم بهسریاندا. [۶۴] ﴿وَاسْتَغْفِرْ﴾:

بیان توقینهو هراسانیان بکه.

﴿بصوتک﴾: بهوه سووه سو گومان.

﴿اجلب علیهم﴾: بهینه سریان. ﴿یحملک

ورجلک﴾: بهو سربازانهی سوارینو نهوانهشی پیادهن.

﴿غرورا﴾: پووج و درو (کهوا

له خه لکی دهکات له چه شنی راستی دا بییینن). [۶۵] ﴿سُلْطَان﴾: دهسته لاتو

توانا. ﴿وکیلا﴾: پاریزهر. [۶۶] ﴿یرجی﴾: بههیمنی ده بیات و پائی پیوه ده نیت.

وَمَا مَنَعَنَا أَنْ نُرْسِلَ بِالْآيَاتِ إِلَّا أَنْ كَذَّبَ بِهَا الْأَوَّلُونَ
وَالْيَا تُنَادُوا أَنفُسَهُمْ فَمُصِرَةٌ فَفَلَمَؤْا بِهَا مَا رُسِلَ بِالْآيَاتِ
إِلَّا تَخَوِيفًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لَكَ إِنَّ رَبَّكَ أَحَاطَ بِالنَّاسِ وَمَا
جَعَلْنَا الرُّؤْيَا الَّتِي أَرَيْنَاكَ إِلَّا فِتْنَةً لِلنَّاسِ وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ
فِي الْقُرْآنِ وَنُحْمًا يُهْطَمُ فَمَا رَيْدُكُمْ إِلَّا لَطْفِنَا كَبِيرًا ۖ
وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ
قَالَ أَأَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتُ طِينًا ۚ قَالَ أَرَأَيْتَ إِنْ هَذَا الَّذِي
كَرَّمْتَ عَلَيَّ لَنْ أَخْرُسَ إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ لِأَحْتِكَنَ
ذُرِّيَّتَهُ إِلَّا قِيلَ لَا ۚ قَالَ أَذْهَبَ فَمَنْ يَبْعَثُ مِنْهُمْ فَإِنَّ
جَهَنَّمَ جَزَاءُ وَكُفْرًا مَوْفُورًا ۚ وَاسْتَغْفِرُ مِنْ أَسْطَعَتْ
مِنْهُمْ بَصُورِكَ وَأَجْلَبَ عَلَيْهِمْ بِحِيلِكَ وَرَجَلِكَ وَشَارَكَهُمْ
فِي الْأَمْوَالِ وَالْأَوْلَادِ وَعَدَّ لَهُمْ مَا يَعْزُبُ عَنْهُمْ الشَّيْطَانُ إِلَّا
عُرُورًا ۚ إِنَّ عَادِي لَيْسَ لَكَ عَلَيْهِمْ سُلْطَانٌ وَكَفَى
رَبِّكَ وَكِيلًا ۚ رَبُّكَ الَّذِي يُزْجِي لَكَ الْبَحْرَيْنِ لِكُمْ الْفَلَاحُ
فِي الْبَحْرِ لِيَتَّخِذَ مِنْ فُضُولِهِ إِنَّهٗ كَاتِبٌ بِكُمْ رَحِيمًا ۝

— (صحیح) ترینیانه چونکه (سند) هکی باشتوین (سند) مو (نوی) یش ثوره هله دبیزیت. (ابن

حجر) یش دهلی: دهگونجیت هردوو هوکارمه بهیه کهوه کوپکه یهنره بهروی له دوعا کردنی ناو

نویژدا دابهزی بیت. (ابن مردویه) لهفرموده یهکی (ابی هریره) وه دهگیریتتهوه، دهلیت: کاتی

پیغه مبهری خوا (الله) له لای (بیت) کهعبدا نویژی بگردایه دهنگی دوعا و نزای بلند دهکردومو

ثم ثایه تمش لهسر ثوره دابهزی. (ابن جریر) (حاکم) له (عائیشه) وه دهگیریتتهوه، دهلیت: ثم

ثایه ته له (ته حیات) دا دابهزی و داوا خواسته کانی لهفرموده ی پینشو دهخاته پوو. (ابن

منیع) یش له (ابن عباس) وه دهگیریتتهوه، دهلیت: کاتی دوعایان دهکرد دهنگیان هله مبهری و

دهیان وت: خواجه لیمان خوش ببه، لتجا ثم ثایه ته دابهزی و فرمانیان پیکرا نه به سووکی و

له ژیر لیوهمو نه به دهنگی بهرز دوعا نه کهن، بلکهو ناستیکی مام ناوهندی و مر بگرن.

سورتهتی (الاسراء) جزئی (۱۵)

سورة الاسراء

الْاِسْرَاءُ

[۱۷] الضمر: زیان دهسته و اژه یکه

به کار دیت بؤ هه مو و نهو
به سر هاتانه ی لهه دنیا یه دا دین
به سر مرقدا لهه مزاری و نه خوشی و
تیا چوون و ترس و بیم. ﴿هـ﴾
رؤیشت و به سر چوو. ﴿تدعون﴾: بانگ
ده گنه و هانسی بؤ ده بن.
[۱۸] بحسف: روچوون و دیار نه مان.
﴿حاصبا﴾: بایه کی توند کورد به ردی
هه لگرتیت. [۱۹] تارة: جاریک.
﴿قاصفا﴾: (گه رده لولی) توندو زیان
به خش. ﴿تیمأ﴾: پشتگیریک، یا خود
یه کیک داوای توله سهند نه وه بکات.
[۷۱] یا ما هم: بهو پی شه ننگانه ی
شویفیان که هون، یان
به پیغه مبره که یان. ﴿فیلا﴾: بهو تاله
باریکه ی ناو ده نکه خورما دهوتریت.
[۷۳] لیفتوک: بتخنه نیو هه راوه.

﴿لنفتري﴾: تاهه لی بههستی. [۷۴] ترکن: لادان و هه واداری. [۷۵] ضعف الحیاة:

سزایه کی زیاتر.

هو دبه زینی نایهتی [۱۱۱]: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ نایهته که:

— (ابن جریر) له (محمد) ی کوپی (کعب) ی (قرظی) هوه ده گپرنه وه، ده لیت: جووله که و
مه سیجیه کان و تیان: پهرومردگار نهو و هچی هیه بؤ خو، عه ره به کانی و تیان: خوا
هاو ملی نریه جگه له هاو ملیک خو دایناه، (صابنه) و شاگر په رسته کانی و تیان: گه
دوسته کانی خوا نه بویه نهوا ملکه چ دهو، خوی گه رهش نایهتی: ﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ الَّذِي لَمْ يَتَّخِذْ
وَلَدًا وَلَمْ يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ﴾ ی دابه زاند.

سورتهتی «الکھف»

— (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه ده گپرنه وه، ده لیت: (قریش) یه کان (نضر) ی کوپی (حارث) و
(عقبه) ی کوپی (ابی معیط) یان ناره لای زانای جووله که کان له (مهدینه) و پیان و تن: په سیاریان
فی بکن دهر باره ی (محمد) و، سیفه ته کانی و ته کانی بگپرنه وه، چونکه نهوان کتیب داری یه که من،
دهر باره ی پیغه مبرانیش له نیمه زانیاری زیاتریان هیه، جا هه ردو کیان رؤیشت تاگه میشتنه
(مهدینه) و په سیاریان کرد له جووله که دهر باره ی پیغه مبره ی خوا (۱۱۲) و رووداو به سر هاته که یان —

[٧٦] ﴿يَسْفِرُونَكَ﴾: بهسوك سهيرت

دهكهن. ﴿لَا يَلْبِثُونَ﴾: ناميننهوه.

﴿خلافك﴾: دواى تو، يان له پاش تو.

[٧٧] ﴿سُنَّةٌ﴾: نينگو ياساى

پيشينيان. ﴿تُحِبُّونَ﴾: گوپان.

[٧٨] ﴿لَدُلُّوكَ الشَّمْسُ﴾: دواى

شاو ابوونى خوړو گواستنه وهى

له ناوهراستى ئاسمانه وه بوى لای

خوړناو. ﴿عَسَقَ اللَّيْلُ﴾: تاريكايى

شهو. ﴿قِرَانَ الْفَجْرِ﴾: نويژى بهيانى.

[٧٩] ﴿فَهَجَدَ بِهِ﴾: نويژى تيدابكه.

بريتيه لههستان لهخو بوى شهونويز.

﴿نَافِلَةٌ لَكَ﴾: فهرزيكى زياده يه و بهتته نا

له سر تو فهرزه. ﴿مَبْعُوثٍ﴾: پينغه مبهري

خودايه (د.خ). ﴿مَقَامًا مَحْمُودًا﴾:

پله وپايه شفاعته مهن.

[٨٠] ﴿مَدْخُلٌ صَدَقَ﴾: دهر وازه يه تو

لى رازى بيت و باش بيت. ﴿سُلْطَانًا

نصيرا﴾: بهلگو نيشانه يه هتا پنى سريكويت به سر دوزمانى ئيسلامدا.

[٨١] ﴿زَهَقَ﴾: زويشت و تياچوو. ﴿زَوْوًا﴾: زوو تيا ده چيت و له بيريك

هله دوه شيت. [٨٢] ﴿خَسِرَ﴾: فهوتان (بهوى بى باوهرپان). [٨٣] ﴿أَعْرَضَ﴾: پشتي

هه لگرد (له سوياسكردنى نيعمهت و به خششى پهروردگار هكه). ﴿نَآيَ بَجَانِيهِ﴾: خوځى

به دور ده گرت له گوى رايه لى و پشتي تيده كرد. ﴿يُؤَسِّسُ﴾: نهو پهرى بى ئوميدى

له سوزو به زه يى پهروردگار. [٨٤] ﴿شَاكِلَتَهُ﴾: نهو ده ستور و ريبازى ده گونجيت

له گه ليدا. [٨٦] ﴿لَدَهَيْنَ﴾: له ناوى دهبين.

* له (عائشه) دايكى موسولمانانم ده (رمزى خواى له سيرييت) ده گيرنم ده، ده ليت: پينغه مبهري

خوا (عائشه) شهوان نهو منده شهونويزى ده كرد هتا قاچه كانى ده ناوسا، منيش پيم و: نهى

پينغه مبهري خوا بوى و له خوځ ده كهيت خو پهروردگار له گونامى پيشوو داهاتوت خوځ

بووه، نهو پش پنى و تم: (نهى (عائشه) نهى ناييت به منده يه كى سوياسگوزاريم)) ۱۱۹.

[متفق عليه].

وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَمِرُّوكَ مِنَ الْأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا
وَإِذَا لَا يَلْبِثُونَ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٧٦﴾ سُنَّةٌ مِنْ قَدْ
أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَا وَلَا تَجِدُ لِسُنَّتِنَا تَحْوِيلًا ﴿٧٧﴾ أَفَمِ
الضَّلَاةِ لِلدُّلُوكِ الشَّمْسِ إِلَى عَسَقِ اللَّيْلِ وَقُرْآنِ الْفَجْرِ إِنْ
قُرْءَانَ الْفَجْرِ كَاتٍ مَشْهُودًا ﴿٧٨﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَتَهَجَّدْ بِهِ
نَافِلَةً لَكَ عَسَى أَنْ يَبْعَثَكَ رَبُّكَ مَقَامًا مَحْمُودًا ﴿٧٩﴾ وَقُلْ رَبِّ
أَدِّخْنِي مَدْخَلَ صِدْقٍ وَأَخْرِجْنِي مَخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لِي مِنْ
لَدُنْكَ سُلْطَانًا نَصِيرًا ﴿٨٠﴾ وَقُلْ جَاءَ الْحَقُّ وَزَهَقَ الْبَاطِلُ
إِنَّ الْبَاطِلَ كَانَ زَهُوقًا ﴿٨١﴾ وَنُزِّلَ مِنَ الْقُرْآنِ مَاءٌ يَشَاءُ
وَرِيحًا لِلنَّاسِ وَالْزَيْدُ الْقُلَيبِيُّ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿٨٢﴾ وَإِذَا
أَنصَحْنَا عَلَى الْأَنْسِ أَعْرَضَ وَتَأْبَخَّجَ بِهِ وَإِذَا سَأَلْنَا عَنْ يَتِيمٍ
سَاءَ ﴿٨٣﴾ وَتَسْتَلُونَا عَنْ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي
وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا ﴿٨٤﴾ وَلَيْسَ شَيْئًا لَنُذْهِبَنَّ
بِالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ ثُمَّ لَا تَجِدُكَ بِهِ عَلِيمًا وَكِيلًا ﴿٨٥﴾

سوره هتی (الاسراء) جزوی (۱۵)

لَمَّا لَمَسُوا نَجْمًا

سُورَةُ الْاِسْرَاءِ

[۸۸] ﴿ظَهَرَ الْفَلَاجُ﴾ پشست و پهنا.

[۸۹] ﴿صَرَفْنَا﴾ شیوازه کانی به لگه

هینانمان له سسر حه ق فره چهن

کردوو. ﴿فَإِنِّي﴾ رازی نه بوو.

﴿كُفُّورًا﴾ نکوولی کردن له حق و

راستی. [۹۰] ﴿يَبُوعَا﴾ سهرچا و دهک

ناو مکی همرگیز وشک نه کات.

[۹۱] ﴿خَلَّاهَا﴾ له ناوهره استیدا.

[۹۲] ﴿كَمَا زَعَمْتَ﴾ همره ک چو

بانگه شه تکرد. ﴿كُفًّا﴾ پارچه یهک.

﴿فَإِنَّا﴾ به ناشکراو له بهرچاو.

[۹۳] ﴿زُخْرَفٍ﴾ فالتوون. ﴿تَرْقَى﴾

سهرکهو تن. ﴿مَطْمَئِنِّينَ﴾ جینشین و

جیگر.

- بؤ گپراهی مو همدیک لهو ته کانیشیان بؤ

باسکردن، لهو انیش و تیان: فیوه

سی پرسیاری لیکن، نه گهر وه لاهی

دانموو زانستی پندان لهو بارهیهوه لهوا

بهراستی پیغه مبهریکی رهوانه کراوه.

خو له گهر وه لاهی پیغه بوو شهوه که سیک

کۆمه له لاهه له زهمانی زودا رویشتن چی یان به سهرات، بهراستی رووداو که یان زود سهرنج

راکیشه، همره ها پرسیاری لیکن دهریاری پیاو نیکی گه یوک! که روژه لات و روژ ناوا گهراوه،

نایا دنگ و باسی چونه؟ نجا پرسیاری لیکن دهریاری روح (کیان) چی یه؟ لهوا

هر دوو کیان گهرا نهوه تا که یشتنه وه به (قریش) یهکانو، و تیان: شتیکنان بؤ هینان نیوانی شیوو

(محمد) یه کلایی دهکاته وه، لهو بوو هاتنه لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و پرسیاره کیانان لیکرد،

لهویش فرمویی: سببینی وه لاهی پرسیاره کانتان دهممه وه، به لام نهیوت (ان شاء الله) لهو انیش

رویشتن، پیغه مبهری خوا (ﷺ) پانزه شهو مایه وه هیچ نیگایه کی بؤ نهاته خوار، (جبریل) یش

نهاته لای، مهتا خه لکی (مهکه) لهم دنگ و باسیان به ناودا بلا بوو مو، نهاته خوار وهی

نیگاش دلی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نیگه ران کردو قسه کانی خه لکی (مهکه) ی به لاهه

قورس و گران بوو، پاشان (جبریل) له لایان خوی گهره وه سووره تی (کهف) ی بؤ هینایه خوار!

که تیایدا ره خنه دهگرت له پیغه مبهری گویه نیگه ران بووه بهرام بهر لهو نیست و قسه ی

خه لکی (مهکه) و تیایدا دنگ و باسی لهو کۆمه له لاهه تی دیابو له گه ل پیاو دهگه یو که که پاشان

خوی گهره نایه تی: ﴿وَسْأَلُوكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ نازل کرد.

إِلَآرَحْمَةً مِن رَّبِّكَ إِن فَصَّلْنَا كَاتَ عَلَيْكَ كَبِيرًا مِّنْ قَل
لِّي أَجْتَعِبَ الْإِنْسَ وَالْجِنَّ عَلَى أَن يَأْتُوا بِمِثْلِ هَذِهِ الْقُرْآنِ
لَا يَأْتُونَ بِمِثْلِهِ وَلَوْ كَانَتْ بِبَعْضِهِمْ غَبِيْرَةٌ فَقَدْ
صَرَّفْنَا لِلنَّاسِ فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ مِن كُلِّ مَثَلٍ فَأَيُّ أَكْثَرِ النَّاسِ
إِلَّا كُفُّورًا ﴿١٨٨﴾ وَقَالُوا لَن نُّؤْمِرَكَ لَكَ حَتَّى تَفْجُرَ لَنَا مِنَ
الْأَرْضِ يَبُوعَا ﴿١٨٩﴾ أَوْ تَكُونَ لَكَ حَنَّةٌ مِّنْ تَحِيْلٍ وَعَسَى
تُفْجَرُ لَنَّا نَهْرٌ جَدُّهَا نَفْجِرُهَا ﴿١٩٠﴾ أَوْ تُنْقِطَ السَّمَاءُ كَمَا
زَعَمْتَ عَلَيْنَا كِسْفًا أَوْ تَأْتِي بَآئِهِ وَالْمَلَكُ قَبِيلًا ﴿١٩١﴾
أَوْ يَكُونُ لَكَ يَوْمَ تَرْفُي أَوْ تَرْفِي السَّمَاءُ وَلَن نُّؤْمِرَ
لِرَفْعِكَ حَتَّى تَنْزِلَ عَلَيْنَا كِنْنًا نَقْرُوهُ قُلْ سُبْحَانَ رَبِّي هَلْ
كُنْتُ إِلَّا نَذِيرًا ﴿١٩٢﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَن يُؤْمِنُوا إِذْ جَاءَهُمُ
الْهُدَىٰ إِلَّا أَن قَالُوا أَبَعَثَ اللَّهُ بَشَرًا رَسُولًا ﴿١٩٣﴾ قُلْ لَّوْكَانَ
فِي الْأَرْضِ مَلَائِكَةٌ يَّبْعَثُونَ مُطْمَئِنِّينَ لَرَأَيْنَا عَلَيْهِم
مِّنَ السَّمَاءِ مَلَكَكَ رَسُولًا ﴿١٩٤﴾ قُلْ كُنْتُ نَذِيرًا
شَهِيدًا بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ إِنَّهُ كَانَ بِعَادِهِ خَيْرٌ بَصِيرًا ﴿١٩٥﴾

جاسه هلهسته، جا پرسیاری لیکن دهریاری شهو
کۆمه له لاهه له زهمانی زودا رویشتن چی یان به سهرات، بهراستی رووداو که یان زود سهرنج
راکیشه، همره ها پرسیاری لیکن دهریاری پیاو نیکی گه یوک! که روژه لات و روژ ناوا گهراوه،
نایا دنگ و باسی چونه؟ نجا پرسیاری لیکن دهریاری روح (کیان) چی یه؟ لهوا
هر دوو کیان گهرا نهوه تا که یشتنه وه به (قریش) یهکانو، و تیان: شتیکنان بؤ هینان نیوانی شیوو
(محمد) یه کلایی دهکاته وه، لهو بوو هاتنه لای پیغه مبهری خوا (ﷺ) و پرسیاره کیانان لیکرد،
لهویش فرمویی: سببینی وه لاهی پرسیاره کانتان دهممه وه، به لام نهیوت (ان شاء الله) لهو انیش
رویشتن، پیغه مبهری خوا (ﷺ) پانزه شهو مایه وه هیچ نیگایه کی بؤ نهاته خوار، (جبریل) یش
نهاته لای، مهتا خه لکی (مهکه) لهم دنگ و باسیان به ناودا بلا بوو مو، نهاته خوار وهی
نیگاش دلی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نیگه ران کردو قسه کانی خه لکی (مهکه) ی به لاهه
قورس و گران بوو، پاشان (جبریل) له لایان خوی گهره وه سووره تی (کهف) ی بؤ هینایه خوار!
که تیایدا ره خنه دهگرت له پیغه مبهری گویه نیگه ران بووه بهرام بهر لهو نیست و قسه ی
خه لکی (مهکه) و تیایدا دنگ و باسی لهو کۆمه له لاهه تی دیابو له گه ل پیاو دهگه یو که که پاشان
خوی گهره نایه تی: ﴿وَسْأَلُوكَ عَنِ الرُّوحِ﴾ نازل کرد.

[۹۷] ﴿خَبَسَتْ﴾: بلیس و شراره که ی

دامر کایه وه. ﴿سَعَرَ﴾: گجرو بلیسه.

[۹۹] ﴿لَارِبَ فِيهِ﴾: گومانی تیدا نی یه.

[۱۰۰] ﴿خِزَالِن﴾: گه نجینه ی سوزو

بهره یی و بزق و روزیسی و...

﴿لَامَسْكُم﴾: به خلیتان ده کرد. ﴿خَشِیة

الْاِنْفَاق﴾: له ترسی هه ژاری و نه داری.

﴿قَتُور﴾: نهو بهری گیریی و ده ست

نوقاوی. [۱۰۱] ﴿مَسْجُور﴾: عه قل

ناتمه و به موی کاریگری سیجره وه.

[۱۰۲] ﴿بَصَائِر﴾: روشن کره وه کان.

(بملگن له سه ر راستگویی). ﴿مَشْبُور﴾:

تیاجور هه وتاو. [۱۰۳] ﴿مَسْفُور﴾:

بیان ترسینی و بیزاریان بکات بق

چوونه دهره وه. [۱۰۴] ﴿الْاٰخِرَةُ﴾:

قیامت. ﴿لَفِیْهَا﴾: هه موهوتان بهیه که موه

به تیکه ل.

- هه موهما (ابن مردویه) له (ابن عباس) موه

دهگیریتسه وه، دهلیت: (عتبه) ی کوپی (ریبعه) و (شیهه) ی کوپی (ریبعه) و (ابو جهل) ی کوپی

(هشام) و (نضر) ی کوپی (حارث) و (امیه) ی کوپی (خلف) و (عاص) ی کوپی (وائل) و (اسود) ی

کوپی (مطلب) و (ابو بختری) له گهل کوملیک له (قریش) به کان کوبونه وه؛ پیغه مبهری خواش (ﷺ)

سه ریچی موزمه که به لاه قورس و گران بوو، هاوکات له گهل بی گوی کردنیان له بهرام بهر

ناموزگاری به کانی دلهنگ بوو بهه لوئستیان، سه بارت بهه مش په موهردگار نایه تی: ﴿فَلَمَّا لَسَّكَ

بَاعِیَ لَفْسُكَ عَلٰی اَآرَامِهِمْ﴾ ی ناره خواره وه. (ابن مردویه) له (ابن عباس) موه دهگیریتسه وه، دهلیت:

نایه تی: ﴿وَلَوْ اَنَّ فِیْ كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ﴾ هاته خواره موه و تیان: نهی پیغه مبهری خوا چند سالیکه

یان چند مانگیکه؟ پاشان په موهردگار نایه تی: ﴿مَبِیْنٍ وَّازْدَادُوا بَسْمًا﴾ ی نالکرده خواره وه.

هوی دابه زنی نیلمتی (۲۳): ﴿وَلَا تَقُولُنَّ لَنَشْءَ اِلٰهِيْ فَاعِلْ ذٰلِكَ عَدُوٌّ، اِلَّا اَنْ يُّنْشِءَ اللّٰهُ نَعِیْمَةً لِّكَ:

- (ابن جریر) و (ابن مردویه) له (ابن عباس) موه دهگیریتسه وه، دهلیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ)

سوئندی له سه رییمانیک خوارد، دواتر چل شهی به سریدا تیبه ری کرد، نهو جا خوی گه وه

نایه تی: ﴿وَلَا تَقُولُنَّ لَنَشْءَ اِلٰهِيْ فَاعِلْ ذٰلِكَ عَدُوٌّ، اِلَّا اَنْ يُّنْشِءَ اللّٰهُ﴾ ی نالکرده.

هوی دابه زنی نیلمتی (۲۸): ﴿وَاَصْبِرْ لِفَسْكَ مَعَ الَّذِیْنَ يَدْعُوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَدَاةِ وَالْغُشٰی﴾ نیلمته که:

- موزگاری دابه زنه که ی له سورمه (الانعام) دا خرایه روو سه بارت بهه موهده که ی

(خواب) هاتبوو. هه موهما سه بارت بهه نایه تی: ﴿وَلَا تُطِغْ مِنْ اَغْلٰتِ قَلْبِیْ عَنْ ذِكْرِكَ﴾ (ابن مردویه) له -

وَمَنْ يَدَّ اِلٰهَ فُهٗوَ اِلٰهٌ مَّهْدٍ وَمَنْ يُّضِلَّلْ فَلَنْ يَّجِدَ لَهٗ اَوْلِیَّآةً
 مِنْ دُوْنِیْهِ وَنَحْشُرُهُمْ یَوْمَ الْقِیَمَةِ عَلٰی وُجُوْهِهِمْ عَمَیْا وَیَكْفُرُ
 وَصَمًا مَاوْنَهُمْ جَهَنَّمَ كَمَا جَبَّتْ رِذٰلَتُهُمْ سَعِیْرًا ﴿۹۷﴾
 ذٰلِكَ جَرّٰوْهُمْ بِاَنَّهُمْ كَفَرُوْا بِعَآیِنِنَا وَقَالُوْا اِلٰهًا كَا عِظَمْنَا
 وَرَفَعْنَا وَاَلَا لِمَبْعُوْثُوْنَ خَلْقًا جَدِیْدًا ﴿۹۸﴾ اَوَلَمْ یَرَوْا اَنَّ اِلٰهَ
 الَّذِیْ خَلَقَ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضَ قَادِرٌ عَلٰی اَنْ یَّخْلُقَ مِثْلَهُمْ وَیَجْعَلُ
 لَهٗمْ اِلٰهًا اٰخَرَ لَا رِبَّ فِیْهِ فَاٰی الظَّٰلِمِیْنَ اِلَّا کُفُوْرًا ﴿۹۹﴾
 قُلْ لَّوْ اَنْتُمْ تَمْلِكُوْنَ خَزَآیِیْنَ رَحْمَةِ رَبِّیْ اِذَا لَأَسْکُنَّكُمْ خَشِیةً
 اِلْاِنْفَاقٍ وَّكَانَ اِلٰنَّسُ قَتُورًا ﴿۱۰۰﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوسٰی نَشِیْعَ
 اٰیٰتِنَا یَنْتَقِلُ فَمَنْ یَّسْرِ لَیْ اِسْرَءَیْلَ یَلْ اِدْجَآءُ هُمْ فَقَالَ لَهٗ فِرْعَوْنُ
 اِنِّیْ لَا طَیْئَتَ لَیْمُوْسَی مَسْحُوْرًا ﴿۱۰۱﴾ قَالَ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا اَنْزَلَ
 هٰذِیْٓ اِلَّا اِلَّا رَّبِّ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ بِصَآیِرٍ وَاِنِّیْ لَا طَیْئَتَ
 یَعْرِیْعُوْثَ مَشْبُورًا ﴿۱۰۲﴾ فَاَرَادَ اَنْ یَّسْفِرَ هُمْ مِنَ الْاَرْضِ
 فَاعْرَضَهُمْ وَمِنْ مَعَهُ جَمِیْعُ اٰیٰتِنَا وَقُلْنَا مِنْ بَعْدِهِ لَیْیْ اِسْرَءَیْلَ
 اَسْكُنُوْا الْاَرْضَ فَاِذَا حَآءَ وَعَدُ الْاٰخِرَةُ جَنَابُكَ لَفِیْهَا ﴿۱۰۳﴾

سورة الانبياء

الحزب "ملتوي عشر"

[۱۰۶] ﴿فرقنا ساء﴾: روون و جیگیرو

چہ سیا و مان کردو وہ۔ (علی مکت):

له سهرخو و هیواش. [۱۰۷] یخرون:

به خیرای دهکده نرسد زهوی دا.

﴿لِلْأَذْقَانِ﴾: لیسیر رو دهم. [۱۱۰] ﴿آیہ﴾

ماتدعوا: بهمهريك لهو ناوانه (ناوه

جوانانہ کان) بانگی بکھن. ﴿الاسماء﴾

الحسنى: ناوه جوانه كان. (نه و نا و نه ی)

لهمانا و ایاکانیدا مهزنی و گهورهیی

۱۰ خۇگرتوۋە). ﴿تَجَهَّر﴾: ئاشىقراۋ

دهنگی بهرز. ﴿تخافت﴾: به نزمی و جریه.

سورۃ الکہف

[۱] عوجا: لادان له مائای راستی.

[۲] ﴿قِيمَا﴾: جیگر و ماوسہنگ۔

﴿بِأَسْأَ﴾ : سزایه ک. ﴿مَآکِینَ﴾ : قیّد

بہارِ نبوت

* پیغمبر مہرِ خوا (ﷺ) دہرِ موت: ((هیچ

شىتيك ئەۋەندەي دوو تىۋىك دوو شۈيىنەۋار

لای پهروردگار خوشهویست نی یه:

وَالْحَقُّ أَرْسَلَهُ وَالْحَقُّ مَوْلَا أَرْسَلَنَكَ إِلَّا لَمْ يَشْرَأْ بِذِكْرِهِ
وَقَرْنَهُ وَقَرْنُهُ لِقَرْنِهِ عَلَى النَّاسِ عَلَى مَكْثٍ وَقَرْنُهُ نَزِيلٌ
فَلَا يَمُوتُ بِهِ أَوْ لَا تُؤْمِنُ أَنَّ الْإِنْسَانَ أَوْثَقُ الْعِلْمِ مِنْ قَبْلِهِ إِذَا سَأَلَ
عَلَيْهِمْ يَحْزَنُونَ لِلْآدَقِينَ سَجْدًا ١٧ وَيَقُولُونَ سُبْحَنَ رَبِّنَا إِنْ كَانَ
عِندَ رَبِّنا لَمَعْمُولٌ ١٨ وَيَحْزَنُونَ لِلْآدَقِينَ يَكُونُ وَزِيدُهُمْ
خُشوعًا ١٩ قُلِ ادْعُوا آلَكُمْ أَوْ ادْعُوا الرَّحْمَنَ أَيُّ مَدْعَاؤُهُ
الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَى وَلَا تَجْهَرُ بِصَلَاتِكَ وَلَا تَخَافُهَا وَابْتَغِ
بَيْنَ ذَلِكَ سَبِيلًا ٢٠ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَمْ يَخْشَ وَلَمْ يَكُنْ
لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا مِمَّنْ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَكَبِيرٌ ٢١

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَرْسَلَ عَلَى عَبْدِهِ الْكِتَابَ وَلَمْ يَجْعَلْ لَهُ عِوَجًا .

فَيَا الْيَزِيدَ يَا شَيْدَ امْنٍ لَدُنْهُ وَيُسْرَ الْمُؤْمِنِ الَّذِينَ

يَقْمَلُونَ الصَّلَاةَ اَنْ لَّهُمْ اَجْرًا حَسَنًا ۚ فَاَكْفُرُوا

فَهَئِنْدَا ۖ وَيُنْدِ الْيَوْمَ قَالَ التَّحْدِ اللَّهُ وَلِيًّا

الحمد لله

دوونوکه که! تنوکیک فرمیسک له پیناوی خویا برژیت له گهل تنوکیک خوین له بهر خوا برژیت،

دوو شوینه وارمکش بریتین له شوینه وارنیک له پیناوی خوا یاو لهوی دیکش شوینه واری

به جیگه یاندنی قهریزک له قهریزه کانی پهره وردگار.)) [اخرجه الترمذی، وقال حدیث حسن].

«مهرودما (۱۳۹۳) دهرمویت: ((خوای گهروده رازی دهرییت لهرینه کانی خواردن و خواردنمه
 مه خواتمه سهراسرگه زاری اهرسه زهره زهره)) [دفرجه مسلمان]

-(ابن عباس) ہوا وہ گنہگار بن گیا، دہلنت: ٹامہ تم، ﴿وَلَا تُطْعَمُونَ﴾ اُغْلَنَّا قُلُوبَنَا

کوری (خلفی) (جمعی) هاته خوارمه، نیش لوهو که بانگه‌نشتی پیغمبری خواکرد

بۆلەۋەي ھەژارەكان لە دەوری خۆی دەریكات و گەورەكانی (مەككە) لە خۆی نزیك بکاتەوە،

پەروەردگارىش ئەمەي پېنئاخۆش بوو ئايەتى لەسەر دابەزاند. ھەروەھا (ابن ابى حاتم)

له (ریعه)وه دهگیریتنهوه، دهلیت: گاتی پیغه مېر (1999) بهرامبریان بوییموه بی ناگابو لهوهی

پیش رو، پشرو، چاريس كم تايتكى تسمير كوه دابرا اند. تسمير كوه (بني مريزه) و

لهڙمه تيدا سوو (عسبه) وٽي: ٺٺ هه ڪاٺڪ هاڻ به لات ٺٺ به دريڪس ٺٺ به ڪو ٺٺ به.

پاشان ئۇم ئايەتتە داپىزى.

[۵] ﴿كُتِبَ عَلَيْكُمُ الَّتِي كُنْتُمْ تُعْبَدُونَ﴾: له گنده لی و

پیسیدا پچی شکاندوه. [۶] ﴿بِاخْتِصَانٍ﴾: نهفسی خوٚت بکوزیت به غم و
پهژاره و ناو حه سره توه. ﴿اَسْفَا﴾:

توره یسی و غم و خهفت. [۷] ﴿لَبِلُوهُم﴾: تاوه کو تا قیان

بکهینهوه. (گهرچی پیشت ده زانین چی ده کن). [۸] ﴿صَعِدَا جِزْرًا﴾: خوٚنیک

به ربوبی تیدا نه بیٚت یا خود له سر زهوی دیارو بهرچاو بیٚت. [۹] ﴿اَم﴾

حسبٚت: به لکو واتده زانی. ﴿الکھف﴾:

نه شکوه تیکی فراوان له شاخیکا یا خود کونیک. ﴿الرَّقِیْم﴾: نهو

ته خته یی ناوی نهوانی له سر نوسراوه. [۱۰] ﴿اَوَى الْفِتْیةَ﴾: لاوه کان

چوون بهر و. ﴿رَشَدًا﴾: ریٚنوما یی کراو بو ریٚنگه ی هق و پاسستی.

[۱۱] ﴿فَضْرَبْنَا﴾: واماٚن لیٚکردو به بارمان

هینا. ﴿سَبْعَ عَدَدًا﴾: .. سالانٚکی دیاری کراو یان زور. [۱۲] ﴿بِعِزَّتِهِمْ﴾: له خه به ناگاماٚن

هینان. ﴿الْجِزْبِیْنَ﴾: هه ریه که دوو تا قعه ی جیاوازی کهوتبوه نیوانیان سه بارهت به کاتی نووستنی نهو کوٚمه له لاوه. ﴿اَحْصٰی﴾: زیاتر پاریزگار. ﴿اَمَدًا﴾: ماوه یه که چهند

سالیٚک. [۱۴] ﴿رَبَطْنَا﴾: به هینزو جیگیرمان کرد. ﴿شَطَطًا﴾: گوته یه کی دور له پاسستی و دروستی. [۱۵] ﴿بِسُلْطَانٍ﴾: به به لگوو نیشانه یه که. ﴿بَيْنَ﴾: دیارو به هینزو.

هوی دبه زینی نهیٚتی. (۱۰۹). ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِثْلًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّیْ﴾: نه به تهمکه:

(حاکم) و نهوانی دی له (ابن عباس) موه ده گپرنهوه، ده لیٚت: (قریش) یه کان به جووله که کانیاٚن و ت: شتی که مان بده نی که دهر باره ی پرسیار لهم پیاره بکهین؟ نهوانیش و تیان: پرسیاری لیٚکهٚن

دهر باره ی (رُوح)، بوٚیه هاتن بوٚلای پیغه مبه (رُوح) و پرسیاریان لیٚکرد له باره ی (رُوح) موه خوا ی گهره ش نهیٚتی: ﴿وَسْأَلُوكَ عَنِ الرُّوحِ قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّیْ وَمَا أُوتِیْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِیْلًا﴾: ناره

خواره موه. نهو جا جووله که کان و تیان: نهیٚمه زانستیکی زورمان پیٚدراوه، نهیٚمه (تسورات) مان بوٚ هاتوه، نهو هشی (تسورات) ی پیٚدرا بیٚت بیٚگومان خیر یکی زوری ده ستگیر بسوه، پاشان

نهیٚتی: ﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِثْلًا لِّكَلِمَاتِ رَبِّیْ﴾: نازل بوٚیه خواره موه.

مَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ وَلَا لِابْنِهِمْ كُتِبَ عَلَيْهِمْ كَلِمَةٌ تَخْرُجُ مِنْ
أَفْوَاهِهِمْ اِنْ يَقُولُوْنَ اِلَّا كَذِبًا ۝ فَلَمَّا كُنْتُمْ بَيْنَ يَدَيْكُمْ
عَلَى الْعَرْشِ اِنْ لَمْ يُؤْمِنُوْا بِهَذَا الْحَدِیْثِ اَسْفَا ۝ اِنَّا
جَعَلْنَا مَا عَلَى الْاَرْضِ زِیْنَةً لِّمَا لَسْتُمْ لَوْ هُمْ اَحْسَنُ عَمَلًا
۝ وَاِنَّا لَجَاعِلُوْنَ مَا عَلَيْنَا صَعِیْدًا جُرْزًا ۝ اَمْ حَسِبْتَ
اَنْ اَصْحَبَ الْكُهْفِ وَالرَّقِیْمِ كَانُوْا مِنْ اٰیٰتِنَا عِجَابًا ۝ اِذْ
اَوٰی الْفِتْیةَ اِلَى الْكُهْفِ فَقَالُوْا رَبَّنَا اِنَّا مِنْ لَدُنْكَ رَحْمَةً
وَهَیْثُ كُنَّا مِنْ اَمْرِ نَارِ سَدًّا ۝ فَضْرَبْنَا عَلٰی اَذْنِهِمْ فِی
الْكُهْفِ سَبْعَ عَدَدًا ۝ ثُمَّ بَعَثْنَاهُمْ اِیْمَانًا اِلَى الْجِزْبِیْنِ
اَحْصٰی لِمَا اٰتٰوْا اَمَدًا ۝ ثُمَّ نَقَضْ عَلَیْكَ نَبَاهُمْ وَاَلْحَقْ
اِیْنَهُمْ وَفِیْةً وَاَمَّاوْا بِرَبِّهِمْ وَزِدْنَاهُمْ هُدًی ۝ وَرَبَطْنَا
عَلٰی قُلُوْبِهِمْ اِذْ قَالُوْا قُلُوْبُنَا رُبَّ السَّنَوٰتِ وَالْاَرْضِ
لَنْ نَدْعُوْا مِنْ دُوْنِہَا اِنَّمَا لَقَدْ قُلْنَا اِذَا شَطَطًا ۝ هٰذَا
قَوْمُنَا اَتَّخَذُوْا مِنْ دُوْنِہَا اِلٰهَةً لَّوْ لَا یَاْتُوْنَكَ عَلَیْہِمْ
بِسُلْطٰنٍ بَیِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ اَفْتَرٰی عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا ۝

سوره نبي (الكهف) جزوی (١٥)

مَكَّةُ الْكَهْفِ

الْمَكَّةُ الْكَهْفِ

وَإِذْ أَعْرَضْنَا عَنْهُمْ وَمَا يَعْبُدُونَ إِلَّا اللَّهَ فَأَوْدَأْنَاهُمُ إِلَى الْكَهْفِ
يَنْشُرُ لَكُمْ رُحْمَكُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَيَهَيِّئْ لَكُمْ مِنْ أَمْرِكُمْ مَرْفَقًا
(١٦) وَتَرَى الشَّمْسَ إِذَا طَلَعَتْ تَرُورُ عَنْ كَهْفِهِمْ ذَاتَ
الْيَمِينِ وَإِذَا غَرَبَتْ تَقَرُّضُهُمْ ذَاتَ الشِّمَالِ وَهُمْ فِي فَجْوَةٍ
مِنْ ذَلِكَ مِنْ آيَاتِ اللَّهِ لَعَلَّاهُمْ يَهْتَدُونَ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَمَنْ
يُضِلِلْ فَلَنْ يَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْسِدًا (١٧) وَتَحْسَبُهُمْ آيَةً أَنْ
وَهُمْ رُفُودٌ يُقَالُ لَهُمْ ذَاتَ الْيَمِينِ وَذَاتَ الشِّمَالِ وَكَلْبُهُمْ
بَسِيطٌ ذَرِيعُهُ بِالْوَصِيدِ لَوِ اطَّاعَتْ عَلَيْهِمْ لَوَلَّيْتَ مِنْهُمْ
فِرَارًا وَلَمَلَّيْتَ مِنْهُمْ رُعْبًا (١٨) وَكَذَلِكَ بَعَثْنَاهُمْ
لِئْسَاءَ لَوِائِيهِمْ قَالَ قَائِلٌ مِنْهُمْ كَمْ لَبِئْتُمْ قَالَوا لَبِئْنَا
يَوْمًا أَوْ بَعْضَ يَوْمٍ قَالَوا لَكُمْ أَكْبَرُ بِمَا لَبِئْتُمْ فَابْعَثُوا
أَحَدَكُمْ بِرُحْمِكُمْ هَذِهِ إِلَى الْمَدِينَةِ فَلْيَنْظُرْ أَيُّهَا أَزْكَى
طَعَامًا فَلْيَأْتِكُمْ بِرُحْمِهِمْ وَلَا تَشْعُرُوا
بِكُمْ أَحَدًا (١٩) إِنَّهُمْ إِذَا نَظَرُوا عَلَيْكُمْ يَرْجُمُوكُمْ
أَوْ يُعَذِّبُوكُمْ فِي مَلَبَتِهِمْ وَلَنْ تُفْلِحُوا إِذَا أَكْبَدُوا

[١٦] ﴿اعزولتموهم﴾: خوتان لی پاراست،
که نارتان گرت لینی. ﴿فأودأ﴾:
په نابیهن. ﴿ینشر﴾: فراوانی دهکات.
﴿مرفق﴾: نهوی سوودی لی و مرده گرن
لهشت و مک. [١٧] ﴿تزاور﴾: لادهدات و
ریک دهییتوه. ﴿تقرضهم﴾: لادهدات
لهسریان و دور دهکویتوه. ﴿فجوة
منه﴾: ماوهو بواریکی بهر فراوان
لهشه کهوته که. ﴿مرشدا﴾: نئی روشن
کهروه. [١ٸ] ﴿باسط﴾: دریزی کردوه.
﴿ایفاظ﴾: به ناگاو هوشیارن.
﴿بالوصید﴾: دمرگاو دمر وازی
نه شه کهوته که. ﴿رعبا﴾: ترس و بیمیک
تهو و سینه ی مردوم دابگریست.
[١٩] ﴿بعثاهم﴾: به ناگامان هیئانه وه
له خسو. ﴿بورقکم﴾: بهو دراوه ی
پیتانه. ﴿ازکی طعاما﴾: باش و پاک و
پوخت. ﴿ولیتلطف﴾: هیمن و لهسر خو

بیئت. [٢٠] ﴿یظهورا علیکم﴾: به دیتان بکن و زال بین بهسر تاندان.

هوی دایمینی لیهتی. (١١٠): ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ﴾

- پیاوئک وتی: نهی پیغه مبری خوا (﴿﴾ من دهوستم و بهستم رها مندی خوایه، پیشم
خوشه جیگو شوینه کم بینراو بهرچاو بیئت، پیغه مبری خوا (﴿﴾ هیچ ولامیکی نه دایمه، تا
نم نایته هاته خواره وه. ﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ﴾
أَحَدًا﴾. [فرموده میکی (مرسل) هو (حاکم) له (مستدرک) دا گپروایه تیهومو بهر یوایه تیکی تر
(موصول) و (تصحیح) ی کردوه لهسر مرجه کانی (بخاری) و (مسلم).]

(مجاهد) یش دهگیزیته وه، دهلئت: پیاوئک له موسولمانان دهجهنگا، زور پیی خوش بوو
که خه لکی سهیری پلویایس نازیایه تی بهکی بکن، سهبارت بهم پیاووش نایه تی: ﴿فَمَنْ كَانَ
يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَالِحًا﴾ دایمزی.

هسروما (جندب) ی کوپی (یسار) دهفرمویت: نه گمر کهسیک نویزی کرد یان روژی گرت،
یا خود خیری کرد نهو جا خه لکی به چاکه باسیانکرد، زور دلی پیی خوش بوو، دوی نویژ
روژی خیره که ی زیاده کردو برهوی پیدا نهو له بهر قهسه ی خه لکی یه، نم نایه تهش لهسر نم
روداوه هاته خواره وه.

[۲۱] ﴿اعْتَرَا عَلِيَهُمْ﴾: خه لکی بینیان

یا خود نیشانی خه لکیمان دا. ﴿غلبوا﴾: علی امرهم. دهسته لاتیان زالبو.

[۲۲] ﴿رَجَعْنَا بِالْغَيْبِ﴾: ههروا گومان بردن

بی یوونی به لگسو نیشانه یه.

﴿فَلَا تَمَرُّ﴾: گفتوگوو دهمه دهمه مه که

له سه ری. ﴿لَا تَسْتَفْتِ﴾: داوا مه که و

مه پرسه. [۲۴] ﴿رَشِدًا﴾: رهنمونی و

چاوساگی کردنسی خه که.

[۲۵] ﴿لِشَاوَا﴾: مانه وه له نه شکوته که دا

((۳۰۰ سالی روزیسی یان ۳۰۹ سالی

مانگی (قمری)). [۲۶] ﴿وَلِي﴾: پهنا و

پشتگیر. ﴿حُكْمَهُ﴾: قهز او قه ده ری

پهرو مردگار. [۲۷] ﴿كِتَابِ رَبِّكَ﴾:

قورنانی پیروز. ﴿لِكَلِمَاتِهِ﴾: بقو

فهرا مه کانی. ﴿مُلْتَحِدًا﴾: نهو قهزارگا و

شوینه ی مهردوم پهنا ی بقو ده بات

تا وه کو خوی بیاریزیت لی.

وَكَذَلِكَ اعْتَرَا عَلَيْهِمْ لِيَعْلَمُوا أَنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَأَنَّ السَّاعَةَ لَا رَيْبَ فِيهَا إِذْ يَتَنَزَّعُونَ مِنْهُمْ أَمْرَهُمْ فَقَالُوا ابْتُوا عَلَيْهِمْ بِبَيِّنَاتٍ مِنْهُمْ أَغْلَمَ بِهِمْ قَالَ الْمَلِكُ غَلْبُوا عَلَيَّ أَمْرَهُمْ لَسْتُ خَذِفْتُ عَلَيْهِمْ مَسْجِدًا ۖ سَيَقُولُونَ ثَلَاثَةٌ رَابِعُهُمْ كَذِبُهُمْ وَيَقُولُوتُ خَمْسَةٌ سَادِسُهُمْ كَذِبُهُمْ رَحْمًا بِالْغَيْبِ وَيَقُولُوتُ سَبْعَةٌ وَثَامِنُهُمْ كَذِبُهُمْ قُلْ رَبِّي أَعْلَمُ بِعَدَّتِهِمْ مَا يَعْلَمُهُمْ إِلَّا قَلِيلٌ فَلَا تَحْزَنْ فِيهِمْ وَلَا مَرَّةً ظَهَرَ وَلَا تَسْتَفْتِ فِيهِمْ مِنْهُمْ أَحَدًا ۚ وَلَا تَقُولَنَّ لِيْشَاءُ ۚ إِنِّي فَاعِلٌ ذَٰلِكَ عَدَا ۚ إِنِّي لَأَن نِّشَاءَ اللَّهُ وَادْكُرْ رَبَّكَ إِذَا نَسِيتَ وَقُلْ عَسَىٰ أَن يَهْدِيَنِي رَبِّي لِأَقْرَبَ مِنْ هَٰذَا رَشَدًا ۚ وَلِئِشْوَا فِي كَهْفِهِمْ ثَلَاثَ مِائَةٍ سِنِينَ وَازْدَادُوا تِسْعًا ۚ قُلِ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا لِئِشْوَا لَهُ غَيْبُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَبْصِرْ بِهِ وَأَسْمِعْ مَا لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِن وَلِيٍّ وَلَا يُشْرِكُ فِي حُكْمِهِ أَحَدًا ۚ وَأَنزَلْنَا مِنْ أُورُوجٍ إِلَيْكَ مِنْ كِتَابِ رَبِّكَ لَا مُبَدِّلَ لِكَلِمَاتِهِ وَلَنُحْذِرَنَّ دُونَهُ ۚ مُلْتَحِدًا ۚ

سورتهی ﴿مريم﴾

هوی دیه زینی نایه تی (۶۴): ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾: نایه ته که:

- (بخاری) له (ابن عباس) موه ده گپرنه وه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) به (جبریل) ی فرموو:

چس رنی لیگرتووی زیاتر له جاران سهردانمان نه کهیت؟ پاشان نایه تی: ﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾

دایزی. له (ابن ابی حاتم) موه ده گپرنه وه، ده لیت: (جبریل) تا چل رزؤ له هاتنه خواره وه خوی

دواخست، شهو جا به یزینی ریوایه ته که ی پینشووی گپراهه وه. له (انس) یشه وه ده گپرنه وه،

ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پرسباری له (جبریل) کرد: کام پارچه یه زؤر خوشه ویسته به لای

خوای گهوره موو کامیش زؤر خوای گهوره رقی فییه تی؟ نه ریش فرمووی: نازانم تا پرسبار

ده کهم، پاشان (جبریل) هاته خواره موو هینشتا زؤری به سهرا رانه بوردبو، پیغه مبه ری خوا (ﷺ)

فرمووی: نه وه نده دواکه رتیت تا گومانم بقو پهیدا یو لیم زویر بوو بیت. (جبریل) یش فرمووی:

نیسه به فه رمانی پهرو مردگار دیننه خواره وه. له (ابن عباس) موه ده گپرنه وه، ده لیت:

(قریش) یه کان پرسباریان کرد سه بارت به (اصحاب الکهف) تا (جبریل) هاته خواره موو ماوه یه کی

خایاندو پیغه مبه ری خوا (ﷺ) پیی فرموو: به راستی درهنگ هاتیه خواره وه.

سوره هتی (الکھف) جزوی (۱۵)

سورة الکھف

الحزب الثانی

[۲۸] ﴿اصبر نفسك﴾: نه فست بگرمو
جیگیری بکمو نارامگریه. ﴿اغفلنا﴾
قلبسہ: دلیمان بی ناگا کردووه.
﴿لاتعد﴾: لامده. ﴿فرطاً﴾: لادان
له حق و راستی. [۲۹] ﴿سراذقها﴾:
ناگریک که له مه مو لایه که وه دهوریان
بدات. ﴿کالمهل﴾: نهم وشهیه ناویکه
به کارده هینریت بؤ مه مو کانزایه
له سر زهوی دا وه نالتون و مس و
ناسن و .. به مسرجیک تواوه بیئت.
﴿مرتقفا﴾: جیگهی دانیشتن یاخود
باره گاو مه لبند. [۳۱] ﴿جنات عدن﴾:
به هشتانیک که جیگهی مانه وه
جیگیربوون و له من و ناسایشه.
﴿سندس﴾: ناوریشمی نهرم و نول و
ناسک. ﴿استبرق﴾: جل و برگ
ناوریشمی فراوان و پان و پوپ.
﴿الاراک﴾: نهو جیگهی له سر

وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ مَعَ الَّذِينَ يَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْقَدْرَةِ وَالْعِزِّ
يُرِيدُونَ وَجْهَهُ وَلَا تَعْدُ عَيْنَاكَ عَنْهُمْ تُرِيدَ رِيشَةَ الْحَيَاةِ
الدُّنْيَا وَلَا تَطْغِ مِّنْ أَغْفَلْنَا قَلْبَهُ عَن ذِكْرِنَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ وَكَانَ
أَمْرُهُ فُرُطًا ۚ وَقُلِ الْحَقُّ مِن رَّبِّكَ فَمَن شَاءَ فَلْيُؤْمِنْ وَمَن
شَاءَ فَلْيُكْفِرْ إِنَّا أَعْتَدْنَا لِلظَّالِمِينَ نَارًا أَحَاطَ بِهِمْ سُرَادِقُهَا
وَأَن يَسْتَعِثُوا يَأْتُوا بِأَيِّمَاءٍ كَالْمِهلِ يَتَوَى الْوُجُوهُ بِفِكَ
الْشَّرَابِ وَسَاءَتْ مُرْتَقَفًا ۚ إِن الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ إِنَّا لَا نَضِيعُ أَجْرَهُمْ أَحْسَنَ عَمَلًا ۚ أُولَئِكَ
لَهُمْ جَنَّاتٌ عَدْنٌ تَجْرِي مِن تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَدْخُلُونَ فِيهَا مِنْ أَسْوَ
رٍ مِّنْ ذَهَبٍ وَيَلْبَسُونَ ثِيَابًا خُضْرًا مِن سُندُسٍ وَإِسْتَبْرَقٍ مُّتَّكِينَ
فِيهَا عَلَى الْأَرَائِكِ يَنعَمُ ۚ الْوُجُوهُ وَحُشِّنَتْ مُرْتَقَفًا ۚ وَأَصْبِرْ
لَهُمْ مَثَلًا رَّحِيمًا ۚ جَعَلْنَا لِأَحَدِهِمَا جَنَّتَيْنِ مِّنْ أَعْنَبٍ وَحَفَفْنَاهُمَا
بِتَلْحُلٍّ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمَا زُرْعًا ۚ كُنَّا الْبَاسِطِينَ ۚ أَلَمْ نَكْهَلْهُمَا وَلَمْ
نَقْطِرْ لَهُمَا شَيْئًا وَفَعَّرْنَا بَيْنَهُمَا جَهَنَّمَ ۚ وَكَانَ لَهُمَا شُفْعَالٌ
لِّصَاحِبِهِ ۚ وَهُوَ حَاضِرٌ ۚ إِنَّا أَكْثَرُ مِنْكَ مَا لَا أَعْرَفَرَا ۚ

دانه نیشن و پهردهی له دهو رگیاوه. [۳۲] ﴿جنتین﴾: باخ و باخات. ﴿حففناهما﴾: دهو و
پهریزمان گرت. [۳۳] ﴿لم تظلم﴾: هیچی که نه کرد. ﴿فجرنا﴾: مه لمان قولاند یان
بردمان. ﴿نهر﴾: مال و سامانیکی زور. [۳۴] ﴿نفرا﴾: لایه نگر یاخود هوزو تیره.

* له پیغه مبهری خواوه ﴿﴾ دهگیرنه وه، ده فرمویت: ﴿پیاویک سهردانی براییه کی
موسولمانی کرد له گوندیکی تر، خوی گورهش فریشته به کی له سر ریگای شو که سه دانا و لئی
پرسی: بؤ کوئ دهجیت؟ شویش وتی: ده مویت بجم بؤ شو گونده بؤ لای براییه کم؟ شویش وتی:
هیچ دهستی و یکی مهیه به سهرته وه تا بتهویت بؤی بگیریته وه؟ وتی: نه خیر، تنها له بر خوا
خوشم دهویت و سهردانی ده کم، فریشته کهش وتی: من نیردراوی خواو پیت راده که به من
پهروهر دگار توی خوشت دهویت به چه شنی خوشه ویستی تو بؤ شوهاوه له ت.﴾. ﴿اخرجه مسلم﴾.
* ههروها ﴿﴾ ده فرمویت: ﴿ههه کوهملیک دابنیشن و یادی خوا بکه نه وه شو فریشته کان
داده بارین به سهریاندان و بالی سوژو به زهوی خوی دیانگریته وه، دلیبایی دهو ریت
به سهریاندان، پهروهر دگاریش له لای فریشته کان باسیان دهکات.﴾. ﴿اخرجه مسلم﴾.
ههروها ﴿﴾ ده فرمویت: ﴿ههه موسولمانیک بهرویهو ریت شو ههه کهس بیخوات یا
بیدریت یا تام و چینی بکات هه به خیر دهو سرنیت بؤی.﴾. ﴿اخرجه مسلم﴾.

الجزء العشرون

مِنْ مَوَازِينِ الْكَيْفِ

وَدَخَلَ جَنَّتَهُ وَهُوَ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ قَالَ مَا أَطْلُتُ أَنْ يَبْدَأَ هَذِهِ
أَبَدًا ۖ وَمَا أَطْلُتُ السَّاعَةَ فَأَسْبَغَ وَلَئِنْ رُودْتُ إِلَىٰ رَبِّي
أُجِدَنَّ خَيْرًا مِنَّمَا مُنْقَلِبًا ۖ قَالَ لَهُ صَاحِبُهُ وَهُوَ يُحَاوِرُهُ
أَكْفَرْتَ بِالَّذِي خَلَقَكَ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ أَنْفَعَهُ ثُمَّ سَوَّاهُ رَحَلًا
ۚ لَيْكُنَا هُوَ اللَّهُ رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِرَبِّي أَحَدًا ۚ وَلَا لِأَذَى
دَخَلْتَ جَنَّتَكَ مَا شَاءَ اللَّهُ لَا قُوَّةَ إِلَّا بِاللَّهِ إِن تَرَنِ أَنَا
أَقَلُّ مِنْكَ مَا لَوْ لَدَا ۚ فَقَسَىٰ رَبِّي أَنْ يَتُوبَ خَيْرًا مِنْ
جَنَّتِكَ وَنُرْسِلُ عَلَيْهَا حُسْبَانًا مِنَ السَّمَاءِ فَيُصْبِحُ صَعِيدٌ
رَافِقًا ۚ أَوْ يُصْبِحُ مَا وَهَّاجُوا فَرَقًا ثُمَّ نَجْعِلُ لَهُ سُلَيْمًا ۚ
وَأُحِيطُ بِشَرِّهِ ۚ فَاصْبِرْ يَطْلُبُ كُفْرَهُ عَلَىٰ مَا أُفَوِّدُهَا وَهُوَ خَائِفُهُ
عَلَىٰ عُرْوَتِهَا وَيَقُولُ بِلَيْتِي لَمْ أَشْرِكْ بِرَبِّي أَحَدًا ۚ وَلَمْ تَكُنْ لَهُ
فِتْنَةٌ يَصْرُوهُ ۚ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَا كَانَ مُنتَصِرًا ۚ هَٰذَا كَلِمَةُ الْوَلِيَّةِ
لِلَّهِ الْحَقُّ وَهُوَ خَيْرُ نَوَابٍ وَخَيْرُ عِقَابٍ ۚ وَأُصْرِبُ لَهُمْ مِثْلَ الْحَيَاةِ
الَّذِي كَانُوا أَرَلْتُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ فَاتَّخِذُوا بِهِ سَبَاتٍ ۚ الْأَرْضُ
أَنْصَبُ مِنْ هِمَجٍ ۚ وَرَوْادِ الْأَرْضِ ۚ وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ مُّقْتَدِرًا ۚ

[۳۵] ﴿تَبٰیءٌ﴾: تباہی و بے ہودگی.

[٣٦] ﴿قائمة﴾: بيروني ههيه. ﴿منقلباً﴾:

ریگھو دھرتی نجامیک۔ [۳۸] ﴿لکھنا﴾:

بِهِ لَمْ مِنْ... ﴿هُوَ اللَّهُ﴾ رُبِّي: دَوْلِيمْ خُودَا

یہ رویدگارمہ. [۴۰] (یونسؑ): یم

بِه خَشِیَّت. ﴿حَسْبَانَا﴾: به لاوسزایهك

وہ کہ ہرورہ یروسکو ٹافہ تہ کانی

دېكە. ﴿صَعِيداً﴾: خۇلىك يان ھەر

زەھرى زارىڭ. ﴿زاق﴾: مېچ روھىيى

تَيَّا نَهِيَّت. [٤١] ﴿غُورَا﴾: وَنَ بِيَّتْ وَ

يحييه ناو ناخي زهوي يهوه.

[۴۲] ﴿احیط بثمره﴾: یہ رویہ مگہی

فہر تاو ھموی لہناو جیو. ﴿یقلب﴾

کفیلہ: دوستی دہکیشا بہ یہ کدا

لهیه شیمانی و غم و قیندا. (خاویه علی)

عروسیلار: خۇيىو كۆلەكەكانى

مەرھۇبىيان شۇنا يەيەكەۋە. [۴۳] **فەتۋە:**

كُومَه لِيكَ. [٤٤] ﴿الْوَالَايَةُ لِلَّهِ﴾:

سرکوتن و هاوکاری و دسته‌لآت هر یق زاتی، یسومردگار، عقاب: درونخام یو

خو اناسانه. [٤٥] هشیما: وشك و بنگ و بارجه بارجه. تذر وه الریسا ح: یا

دەشكەنە ۋە دەسلەت ئەتاسماندا ئەھۋى سۈۈكى دەۋە.

* پیغمبري خوا (ﷺ) دفرمونټ: ((بندې دینارو درهمو یو یوومو حل ویرگ ناټومېدی

ناټو، هېرکات دوستکوټی باش وو رازی دهیټ کاتیکیش هیچی دوست نهکوت

دھومچاو دھمات بیهکداو رازی نابیت)). [اخرجه البخاری].

هو ديهزيني نيمتي (۷۷): ﴿الْمَرَاتِ الَّذِي كَفَرَ بِآبَائِنَا وَقَالَ لَأَوْتِينَ مَالًا وَلَوْلَا نَيْمَتُهُ﴾:

- (خېباب) كوپى (ارت) دمليت: هاتم بۇلاى (عاص)ى كوپى (واڭلى) (سەمەم)ى بۇڭدەۋى داۋاى

هەقیکی خۆم بکەم کەلەلای بوو، ئەریش وتی: ئەر حەقەت نەدەسەوێ تا بێ باوەر نەبیتەوێ

به(محمد). منبش وٲم: نهخبر هٲتا نهوگاتهى دهمرين و زيندوو دهكرييهوه، (عاص)وتى: من

دهمرو دوايش زيندو دگریموه؟ وتم: بکلی، وتی: دهی مادام دیه لهالو سامانو

سَمِعُوا مِنْكُمْ الْيَوْمَ بِأَنَّكُمْ كُنْتُمْ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا، فَتُجَازَىٰ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ

سورتهی (الکھف) جزئی (۱۵)

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

نَعْرِضُكَ لِلْمُتَعَلِّمِينَ

[۴۶] ﴿الْبَاقِيَاتُ الصَّالِحَاتُ﴾: کردهوه چاکه بمرقهرارو ماوهکان.
 [۴۷] ﴿نُورُ﴾: دیارو هیج شتیک دای ناپوشیت. ﴿فَلَسْمَ نَعَادِرُ﴾: دهست بمررداری نهبووین. [۴۸] ﴿مَوْعِدًا﴾: پهیمان و وادهی بهجی هینانی زیندو بوونهوه. [۴۹] ﴿مُشْفِقِينَ﴾: دهرسن. ﴿يَاوِيلَتَا﴾: نهی هوار واتیاجووین. ﴿لَايَغَادِرُ﴾: بهجی ناهیلی. ﴿أَحْصَاهَا﴾: ژماردوویهتی وریکی خستوهه. ﴿حَاضِرًا﴾: نامادهو نوسراوه لهو تیانوسه دا (الروح المحفوظ). [۵۰] ﴿فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ﴾: دمرچوو لهفهرمانی پهرورددگار. [۵۱] ﴿مَا أَشْهَدُكُمْ﴾: وههات ئینه کردوون. (ههتا بهچاری بهصیرت مهزنی دروستکاروه کانی خوا ببینن). ﴿عَصَا﴾: لایهنگرو پشتگیر.

أَلَمْ أَلْهِنُوا رَبَّنَا الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَبِالْآخِرَةِ الصَّالِحَاتِ
 خَرَّ عُنْدَ رَبِّكَ تَوَابًا وَخَيْرًا مَلَأَ ﴿٤٦﴾ وَيَوْمَ نُسَبِّحُ لِلْحَيْلِ وَتَرَى
 الْأَرْضَ بَارِزَةً وَحَشَرْنَا لَهُمْ فَلَمْ تَنفِرْ مِنْهُمْ أَحَدًا ﴿٤٧﴾ وَعَرَضُوا
 عَلَى رَبِّكَ صِفًا لَقَدْ جِئْتُمُونَا كَمَا خَلَقْنَاكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ قُلْ رَعِمْتُمْ
 أَلَّنْ تَجْعَلَ لَكُمْ مَوْعِدًا ﴿٤٨﴾ وَوَضَعَ الْكِتَابَ فَتَرَى الْمُجْرِمِينَ
 مُشْفِقِينَ مَتَافِيهِ وَيَقُولُونَ بَوَيْلَنَا مَا لَ هَذَا الْكِتَابِ
 لَا يَغَادِرُ صَعِيرَةً وَلَا كَبِيرَةً إِلَّا أَحْصَاهَا وَوَجَدُوا مَا عَمِلُوا
 حَاصِرًا وَلَا يَطْمَئِنُّ رُكْبُ أَحَدٍ ﴿٤٩﴾ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا
 لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ كَانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ أَمْرِ رَبِّهِ
 أَفَلَمْ تَجِدُوهُ يَوْمَ يُدْعَى إِلَى الْوِلَايَةِ مِنْ دُونِهِ وَهُمْ كَأَنَّهُمْ
 يَفْسُ لِلْإِطْلَاقِ يَدْعُونَ مَا أَشْهَدُكُمْ خَلْقَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَلَا خَلْقَ أَنْفُسِهِمْ وَمَا كُنْتُمْ مُتَعِلِّقِينَ عَصَا
 رَبِّهِ وَيَوْمَ يَقُولُ نَادُوا شُرَكَائِيَ الَّذِينَ رَعِمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ
 فَأَنْسَبُوا لَهُمْ وَجَعَلْنَا بَيْنَهُمْ مَوْبِقًا ﴿٥٠﴾ وَرَأَى الْمُجْرِمُونَ
 النَّارَ فَظَنُّوا أَنَّهُمْ مُوَاعِدُوهَا وَلَمْ يَجِدُوا عَهَا مَصْرَفًا ﴿٥١﴾

[۵۲] ﴿مَوْعِدًا﴾: شییو دۆلیکه له دۆزه خدا، تیییدا ئیش و نازار دهچێژن.
 [۵۳] ﴿فَطَنُوا﴾: بهتهواوی زانیان. ﴿مَوَاقِعُهَا﴾: دهکونه ناوی هیج لایهکی دیکه نییه بۆی بچن. ﴿مَصْرَفًا﴾: جیگهو شوینیک رووی تی بکن.
 هۆی دابهزینی ئایهتی (۹۶): ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾: نایهتهکه:
 - کاتیک (عبدالرحمن) ی کوپی (عوف) کرد بۆ (مه دینه) له ناخی خۆیدا مهستی بهناپههتی کرد بهمۆنه ی جیابونهوهی له هاوهله کانی له (مه کهکه)، له وانه (شییه) و (عقبه) دوو کوپهکی (ربیع) و (امیه) ی (خلف) شجا ئایهتی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمَنُ وُدًّا﴾: دابهزی، نه مهش لهو خۆشهویستی بیه که دوست دهیبت له نێوان دلی باوهر داراندا.

سورتهی (طه)

هۆی دابهزینی ئایهتی (۱): ﴿طه﴾، مَا أَزْنَأْ عَلَیْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى: نایهتهکه:
 . له (ابن عباس) هوه دهگێڕنهوه، دهلیت: پیغه مبهری خوا لهسهر تاوه نیکای بۆهاته خوار، لهسهر سنگی مهردوو پیی دهوهستا لهکاتی نوێژکردندا، لهوجا خوای گهوره ئایهتی: ﴿مَا أَزْنَأْ عَلَیْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى﴾ ی نارد هواروهه. (ربیع) ی کوپی (انس) دهلیت: پیغه مبهری خوا (دههات و دهچوو تالای ههمو پیاویک بههستیت و بانگی بکات هم ئایهتهش لهسهر نهوه هاته خواروهه.

[۵۴] ﴿صَرَفْنَا﴾: بەشیوازی جوړاو جوړو
جیاواز دوو باره مان کردموه. ﴿مِنْ كُلِّ﴾
مثل: ﴿بِهِوَائِي هَمُور مَانَا یه کی سه یرو
سهر سو پهنر. [۵۵] ﴿سُنَّةَ الْأُولَیْنَ﴾:
بریتیه له شیوازو ریتسای خوا یی
سه باره ت به خه شم و قین کرتن
له نه ته وه کانی پینشو. ﴿قَبْلَ﴾: شیوه ی
جوړاو جوړو فرده چه شمن.
[۵۶] ﴿لِیَحْضُرُوا﴾: ههتا به تالی
بکهنه وهو لای بهرن. ﴿هَیْزُوا﴾: کالتهو
کالته پیکردن. [۵۷] ﴿اَکْثَرَهُ﴾:
په رده یه کی ریکرو داپوشمر. ﴿وَقُرْ﴾:
قورسی و گرانسی له بیستندا.
[۵۸] ﴿مَوَسًی﴾: په ناو پشتگیریک.
[۵۹] ﴿لِیَهْدِیَهُمْ﴾: بۆ تیا بردنیان.
[۶۰] ﴿لَا تُبْرِحْ﴾: واز ناهیتم. ﴿مَجْمَعِ
الْبَحْرِیْنَ﴾: نهو شوی نه ی تیا یدا دوو
دهریا ده گهن به یه ک. ﴿حَقْبًا﴾:

وَلَقَدْ صَرَفْنَا فِي هَذِهِ الْقُرْآنِ لِلنَّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَكَانَ
الْإِنْسَانُ أَكْثَرَشَقٍّ حَذَلًا ﴿۵۴﴾ وَمَا مَنَعَ النَّاسَ أَنْ يُؤْمِنُوا
إِذْ جَاءَهُمُ الْهُدَىٰ وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ إِلَّا أَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ
الْأُولَیْنَ أَوْ یَأْتِيَهُمُ الْعَذَابُ قُبُلًا ﴿۵۵﴾ وَمَا رُسُلُ الْمُرْسَلِیْنَ
إِلَّا مُبَشِّرِیْنَ وَمُنْذِرِیْنَ وَیُحْدِیْلُ الَّذِیْنَ كَفَرُوا بِالْبَیْطِ
لِیَدْخُلُوهُ بِالْحَقِّ وَاتَّخَذُوا آلَیَّتِیْ وَمَا نَذِرُوا هَرُونَ ﴿۵۶﴾ وَمَنْ
أَظْلَمُ مِنْ ذَکْرِ بَیْأَتِ رَبِّهِ فَأَعْرَضَ عَنْهَا وَنَسَىٰ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ
إِنَّا جَعَلْنَا عَلَىٰ قُلُوبِهِمْ أَكِنَّةً أَنْ یَفْقَهُوهُ وَفِیْ آذَانِهِمْ وَقْرًا
وَإِنْ نَدَعُهُمْ إِلَى الْهُدَىٰ فَلَنْ یَهْتَدُوا إِذْ أَبَدْنَا ﴿۵۷﴾ وَرَبُّكَ
الْعَفُورُ ذُو الرَّحْمَةِ لَوْ يُؤَاخِذُهُمْ بِمَا كَسَبُوا لَعَجِلَ لَهُمُ
الْعَذَابُ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَّنْ یُحْدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْعِدًا ﴿۵۸﴾
وَبَلَّغْنَا الْقُرْآنَ أَهْلَکَهُمْ لَمَّا ظَنَّمُوا وَجَعَلْنَا لِمَهْلِكِهِمْ
مَوْعِدًا ﴿۵۹﴾ وَإِذْ قَالَ مُوسَىٰ لِفَتْنِهِ لَا أُبْرَحُ حَتَّىٰ
أُبَلِّغَ مَجْمَعَ الْبَحْرِیْنِ أَوْ أَمْضِیَ حَقْبًا ﴿۶۰﴾ فَلَمَّا بَلَغَا
مَجْمَعَ بَيْنَهُمَا نَسِيَا حَوْثَهُمَا فَتَمَازَا سَبِيلَهُ فِی الْبَحْرِ سَرَبًا ﴿۶۱﴾

ماوه یه کی دوورو دریز. [۶۱] ﴿حَوْثَهُمَا﴾: جوړیکه له ماسی. ﴿سَرَبًا﴾: ریکو دهر وازه یه ک.
له (ابن عباس) موه ده گپړنموه: ده لیت: و تیان شم پیاوه ماندوو شه کت بوو به موی
په رور دگاری یوه، خوی گموریش نایه تی: ﴿طه﴾، مَا أَلَزَمْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَىٰ ﴿۱﴾ دایراند.
هو دایرانی نایه تی (۱۰۵): ﴿وَيَسْأَلُكَ عَنِ الْجِبَالِ فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا﴾ نایه ته که:
له (ابن جریر) موه ده گپړنموه، ده لیت: (قریش) یه کان و تیان: نهی (محمد) په رور دگارت چی بهم
شاخانه ده کات له روتی قیامه تدا؟ په رور دگاریش نایه تی: ﴿وَيَسْأَلُكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾ ی نازل کرده
خوارموه.

هو دایرانی نایه تی (۱۱۴): ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ﴾ نایه ته که:
له (سدی) موه ده گپړنموه، ده لیت: کاتیک (جبریل) ده مات بۆلای پیغه مبه (ﷺ) و قورانی بۆ
دهمینا زور خوی ماندوو ده کرد تاله بهری بکات، به شیوه یه ک زور قورسو و گران ده بوو له سهر
دهروونیو، ده ترسا له وهی (جبریل) (سهلامی خوی لیتیت) بهر بیتموه بۆ ناسمان و شه میش
قورثانه کی له بهر نه کردی، نالیردها خوی گموره نایه تی: ﴿وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ﴾ نازده خوارموه،
مه ر له میانه ی شم باسه دا له سوورەتی (نساء) هو کاریکی ترمان گپړایه مو به لام شه میان راستره.

سوره الکف

سوره الکف

[۶۲] ﴿جَاوَزَا﴾ به جیهشتنی جیهو

شوینی دیار یگراو. ﴿نَصَبَا﴾ هیلاکی و

ماندوبون. [۶۳] ﴿أَرَايْتَ﴾ پیم بلی

یا خود بؤ وریا کردنه و هو بیر خستنه و

به کار ده میفریت. ﴿أَوَيْسَا﴾ پرومان

تیکرد و لاماندا. ﴿عَجَبَا﴾ به شیوه کی

واسه یر. [۶۴] ﴿نَبْع﴾ داوای ده کین و

به دوایدا ویلن. ﴿فَارْتَدَا﴾

به پی گهرانه و. ﴿أَثَارَهَا﴾ ثهو ریگه یی

لیوه ی هاتوبون. ﴿قَصَصَا﴾ زور بهوردی

پییدا ده ویشستن و په چاویان

ده کرد. [۶۵] ﴿مَنْ لَدُنَّا﴾ له لایه ن

نیمه و. [۶۶] ﴿رُشِدَا﴾ پیکاندن یا خود

ده سکه و تنی خیر و چاکه یه

[۶۸] ﴿خَسِرَا﴾ زانیاری و هوال و

باسیک. [۷۱] ﴿أَمْرَا﴾ بی وینه بی

له خرابی و گه نده لیدا.

[۷۳] ﴿لَا تَرْهَقَنِي﴾ بیزارم مه که.

﴿عَسْرَا﴾ قورسی و گرانی. [۷۴] ﴿رَكْبَةً﴾ پاك و باش.

﴿بُكَرَا﴾ خرابه یه کی کاریگرو

نادوست.

هوی دابه زینی نیهتی (۱۳۱): ﴿وَلَا كُفْرًا عَيْنِكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ نیهته که:

- له (ابو رافع) و ده گهر نه و، ده لیت: پیغه مبر ی خوا (﴿﴾ میوانیکی راگرت، ثعوجا منی نارد

لای پیاوینکی جووله که، تا ناردی لایه نیم به (سلم) نهو کاته ش سره قای مانگی (رجب) بو،

جوله که و تی: نه خیر نایده می تاگره نتمیم نه داتی، ده لیت: هاتمه و خزمه ت پیغه مبر (﴿﴾ و

ده لای جووله که کم پی راگه بیاند، نهویش همره ووی: سویند بی به خوا من نه مین و مقمانه ی

پیکراوم له ناسمان و زمویدا، ثنجا هاوه له که ده لیه ویت: هیشتا له خزمه تی پیغه مبر (﴿﴾

نه رویشتبوم نایه تی: ﴿وَلَا كُفْرًا عَيْنِكَ إِلَى مَا مَتَّعْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْهُمْ﴾ دابه زی.

سورتهی (الانبیاء)

هوی دابه زینی نیهتی (۶): ﴿مَا أَنتَ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرَّةٍ أَهْلَكْنَاهَا أَهْلَهُمْ يَوْمَئِذٍ﴾ نیهته که:

- له (قتاده) و ده گهر نه و، ده لیت: خه لکی (مه که) به پیغه مبر یان وت: نه گهر نه و تی تو ده لیت

راستو زورت پیخوشه باور بهینن، کیوی (صفا) مان بؤ بکه به لاقون، پاشان (جبریل) هاته

خوارمه و بؤ لای پیغه مبر (﴿﴾ و پنی وت: نه گهر و یستت لینی بیت نه و تی هه که کت داوای ده که ن

دیته دی، به لام له وای به جیه گه یاندنی داواکاریه کیان ده بیت باور بهینن و گهرنا -

[۷۷] ﴿وَسَأُوبَا﴾ نه یا نکرد. ﴿اَن﴾

بضیفو هـ ﴿مِیواندارییان بکن.﴾

﴿بِقَض﴾ به خیزیایی بروخی و همرس

بهینیت. [۷۸] ﴿سَأَنِكَ﴾ پیست

پاده گیه نم. ﴿بِأَوَّلِ﴾ رانسه کردن و

لیکدانه موی. [۷۹] ﴿وَرَاءَهُمْ﴾

له دوا یا نه موه. ﴿غَصِبَا﴾ زه و تکر دنی

به ناهق. [۸۰] ﴿بِرَهَقَمَا﴾ زردیان بؤ

بیت و نا چاریان بکات. [۸۱] ﴿رَكَاهُ﴾

پاکی و نفس و چاکی. ﴿رَحْمَا﴾ سوزو

به زه می. [۸۲] ﴿أَشْشَدَّهْمَا﴾ توانای

عقلی و جهسته ییان. [۸۳] ﴿ذِی

القرنی﴾ بهنده یه کی صالح و پیوا باشد و

خوای گوره زانیاری و دسته لاتی

له سسر زهوی دا پی به خشکی بوو.

﴿سَاتِلُو﴾ بؤتان ده گپرمه موه. ﴿ذِکْرَا﴾

باس و هوال.

تووشی سزای خوایی دهبین ، خؤنه گسر

بقانه ویست توو گله کت بار و زرداو دهبین له سزای خوایی ، پاشان خوای گموره نم نایه تی

ناردم خوار موه. ﴿مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْبَةٍ أَهْلُكُمْ أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ﴾.

هوئی هاته خوار موهی نایلی (۳۴). ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ إِلَّا مَنْ لَّهُمُ الْخَالِدُونَ﴾ نایه ته که:

- (ابن منذر) له (ابن جریر) موه ده گپرمه موه: ده لیت: پیغه مبهری خوا (ع) له ناخوه دل نیگمران

بوو بؤیه له رموی: نهی پرموردگار کی دوی من بؤ نوممه ته کم بیت؟ پاشان نم نایه ته هاته

خوار موه: ﴿وَمَا جَعَلْنَا لِشَرٍّ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾.

هوئی دبه زنی نایلی (۳۶). ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَسْحَبُوا إِلَّا هُزُوا﴾ نایه ته که:

- (ابن ابی حاتم) له (سدی) موه ده گپرمه موه: ده لیت: پیغه مبهری خوا (ع) به لای (ابو جهل) و (ابو

سفیان) دا تیپه ری له کاتیکدا نموان پیکمه گفتوگو یان ده کرد، کاتیک (ابو جهل) پیغه مبهری بینی

پیکه نی و به (ابو سفیان) ی وت: نه موه پیغه مبهری له تیره (عبد المناف) و (ابو سفیان) تور موه و تی:

نایا نکوولی نه موه ده کت که (عبد مناف) پیغه مبهریکیان هه بیت، پیغه مبهری خوا (ع) گوئی له

قسانه بوو ، بؤیه گه پیموه بؤ لای (ابو جهل) و هات به سمریدا و ترساندی و پیی وت: وانا بینم

کؤتایی به لاساری و سرکه شی بهینی تا تووشی نه موه ده بیت که پیشتر تووشی کهسانی په یمان

شکین بوو، پاشان نم نایه ته نازلبوویه خوار موه: ﴿وَإِذَا رَأَى الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَسْحَبُوا إِلَّا هُزُوا﴾.

﴿قَالَ أَرَأَيْتَ لَكَ إِلَهًا لَنْ تَسْتَطِيعَ مَعِيَ صَبْرًا﴾ ۷۷ ﴿قَالَ إِنْ سَأَلْتُكَ عَنْ شَيْءٍ بَعْدَ هَذَا فَلَا تُصَاحِبْنِي قَدْ بَلَغْتَ مِنْ لَدُنِّي عُذْرًا﴾ ۷۸ ﴿فَاتَّطَلَفَ حَتَّى إِذَا لَبَّى أَهْلَ قَرْيَةٍ اسْتَطْعَمَا أَهْلُهَا فَأَبَوْا أَنْ يُصَيِّفُوهُمَا فَوَجَدَ فِيهَا جِدَارًا يُرِيدُونَ أَنْ يَنْقُضَ فَأَقَامَهُ﴾ ۷۹ ﴿قَالَ لَوْ شِئْتُ لَفَعَدْتُ عَلَيْهِمْ أَجْرًا﴾ ۸۰ ﴿قَالَ هَذَا أَرْأَيْتَ بَيْنِي وَبَيْنَكَ سَبَيْتُكَ بِأَوَّلِ مَا لَمْ تَكُنْطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ۸۱ ﴿أَمَّا السَّيِّئَةُ فَمَا كَانَتْ لِلْمَسْكِينِ يَفْعَلُونَ فِي الْبَحْرِ فَأَرْدَتْ أَنْ أَعْيِبَهَا وَكَانَ وَرَاءَهُمْ مَلِكٌ يَأْخُذُ كُلَّ سَفِينَةٍ غَصْبًا﴾ ۸۲ ﴿وَأَمَّا الْفُلُ فَمَا كَانَ أَبْوَاهُ مُؤْمِنِينَ فَخَشِينَا أَنْ يَرِيقَهُمَا طُغْيَانًا وَكُفْرًا﴾ ۸۳ ﴿فَأَرْدَقْنَا أَنْ يَبْدُلَهُمَا رِيقًا وَكُنَّا بِمَنْعِهِمْ رُحَمَاءَ﴾ ۸۴ ﴿وَأَمَّا الْجِدَارُ فَكَانَ لِغُلَامَيْنِ يَتِيمَيْنِ فِي الْمَدِينَةِ وَكَانَتْ تَحْتَهُ كَنْزٌ لَهُمَا وَكَانَ أَبُوهُمَا صَالِحًا فَأَرَادَ رَبُّكَ أَنْ يَبْلُغَا أَشُدَّهُمَا وَيَسْتَخْرِجَا كَنْزَهُمَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ وَمَا وَعَدْنَاهُ عَنْ أَمْرِ ذَلِكَ تَأْوِيلُ مَا لَمْ تَسْطِيعَ عَلَيْهِ صَبْرًا﴾ ۸۵ ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنْ ذِي الْقَرْعَيْنِ قُلْ سَأَتْلُوا عَلَيْكُمْ مِنْهُ ذِكْرًا﴾ ۸۶

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

[۸۴] ﴿مَكَانًا لَهُ فِي الْأَرْضِ لَهُ سَمَرٌ

زَعُودٍ دَاوَانَا وَدَهْسَتَهُ لَا تَمَانٍ يَبْدَاوَهُ.

﴿سَبَا﴾: نَوْرِي كِهِي لِيَوِي دِه كِهِي

كَارُو مِه سَبَكِي. [۸۵] ﴿فَاتَبِعْ سَبَا﴾:

رِي كِهِي كِي كَرْتِه بِر. [۸۶] ﴿تَغْرِبْ فِي

عَيْنٍ﴾: ثَاوَا دِه بِيْتْ بَه پِي نِي بِي نِي جَاو.

﴿حَنَّة﴾: قَوْرِي رَهش. ﴿حَسَنًا﴾:

بَانِكِه وَا زَكْرْدَن بُو رِي كِهِي رَاسَت و

دِرُوسَت. [۸۷] ﴿نَكْرًا﴾: خِرَابِهِي كِي

كَارِي كِهِي. [۸۸] ﴿الْحُسْنَى﴾: پَادَا شَتِي

بَاش. ﴿مَنْ أَمْرًا يَسْرًا﴾: فِه رَمَانِي كِي

ثَاسَان. [۹۰] ﴿مَطْلَعُ الشَّمْسِ﴾: فِه و

شَوِي نِي كِه لِه سَه رَه تَاوَه لِيَوِي

دِه رُجُو و نِه وِش شَارِي (بَلُغ) بَو.

﴿سَرًا﴾: دَا پُو شَر لِه جَل و بَه رُكُو لَانَو

مَال. [۹۱] ﴿خِيَا﴾: زَانِيَارِي كِي تِه وَا و

بَه رُفَرَا وَا. [۹۳] ﴿السَّيِّئِينَ﴾: دُو و شَاخ.

[۹۴] ﴿يَاجُوجَ وَمَاجُوجَ﴾: بَرِي تِهِي لِه دُو و

إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَءَاتَيْنَاهُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا ۚ فَاتَّبَعَ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَقْرَبَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَغْرُبُ فِي عَيْنٍ حَمِئَةٍ ۚ وَوَجَدَ عِنْدَهَا قَوْمًا قُلْنَا يَذَّكَّرُ إِلَيْنَا إِنَّمَا أَنْتَ مُعَذِّبٌ ۚ وَإِنَّمَا أَنْتَ مُنْجِدٌ ۚ فِيهِمْ حُسْنًا ۚ قَالَ أَمَّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نَعَذِّبُهُ ثُمَّ يُرَدُّ إِلَىٰ رَبِّهِ ۚ فَيُعَذِّبُهُ عَذَابًا أَكْثَرَ ۚ وَأَمَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَلَهُ جَزَاءُ ۚ الْحَسَنَىٰ ۚ وَسَقُولُ لَهُ مِنْ أَمْرِنَا يُسْرًا ۚ ثُمَّ أَنْتَبَعَ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ مَطْلِعَ الشَّمْسِ وَجَدَهَا تَطْغَعُ عَنْ قَوْمٍ لَمْ يَجْعَلْ لَهُمْ مِنَ دُونِهَا سَبَبًا ۚ إِنَّكَ لَذَكَّا لَدِينٍ ۚ وَوَدَّ أَحْطَانًا لِمَا لَدَيْهِ خَيْرًا ۚ ثُمَّ أَنْتَبَعَ سَبَبًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ بَيْنَ السَّدَّيْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهَا قَوْمًا لَا يَكْفُرُونَ يَفْقَهُونَ قَوْلًا ۚ قَالُوا يَنْذِرُ الْفَرِيقَ ۚ إِنَّا نَجُوجَ وَمَاجُوجَ مُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ ۚ فَهَلْ عَمَلٌ لَكَ خَيْرًا عَلَىٰ أَنْ نَجْعَلَ بَيْنَنَا وَبَيْنَهُمْ سَدًّا ۚ قَالَ مَا مَكَّنِّي فِيهِ رَبِّي خَيْرٌ فَأَعِينُونِي بِقُوَّةٍ أَجْعَلْ بَيْنَكُمْ وَبَيْنَهُمْ رَدْمًا ۚ وَأَنفُثْنِي مِنْ حَافِيٍّ ۚ حَتَّىٰ إِذَا سَاوَىٰ بَيْنَ الصَّدَفَيْنِ قَالَ انْفُخُوا ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَعَلَهُ نَارًا ۚ قَالَ أَنفُثْ ۚ فَرَفَعَ عَلَيْهِ قَطْرًا ۚ فَمَا اسْتَطَعُوا ۚ أَن يَظْهَرُوا ۚ وَمَا اسْتَطَعُوا ۚ لَه تَقَاتَا ۚ

هَوَز لِه نِه وِه كَانِي (يَافَس) ي كُورِي (نُوح) و تَرَاوِي شِه لِه تِه تِه رِه كَانِي. ﴿خَرَجًا﴾: پَشَك و

بِه شِي كِه لِه مَالِه كِه مَان دِه رِه كِه يَن. ﴿سَدًّا﴾: بَه رِه سَبَكِي تَاوَه كُو رِي كَرِي ت لِه وِي

دِه سَتِيَان پِي مَان بَكَاَت. [۹۵] ﴿رَدْمًا﴾: بَه رِه سَبَكِي تِه وِه تُو كِه م. [۹۶] ﴿تَوْنِي﴾: بُو م

بِهِي نِه. ﴿زَبْرُ الْحَدِيدِ﴾: پَارِجِهِي كِي مَه زَن. ﴿سَاوَى﴾: هَا وِزِي كِي كَرْد. ﴿الْصَدَفَيْنِ﴾:

هَه رِد وَا لَای شَاخِه كِه. ﴿أَفْرَغَ﴾: تَنِي دِه كِه م. ﴿قَطْرًا﴾: مَسِي تَاوَه. [۹۷] ﴿يَظْهَرُوهُ﴾:

سَه رِه كِه مَان يَان بَه رِزِي بَكِه ن. ﴿تَقَاتَا﴾: بَرِي ن و كُون تِي كَرْدَن.

* پِي نِه مِه بَرِي خَوَا (عَلَيْهِ السَّلَام) بَه هَا وِه لَانِي فِه رِه مَو: ((مَنْ مَرَّ فَمَوْ زَوْجَارَ ثِيَوَه دِي نِه لَام و دَا وِه رِي

دِه كِه م لِه نِي وَا تَقَا نَدَا و دِه كُو نَجِي تْ هَه نِي كَتَا ن لِه خَسْتِه مِه وِي وِي بِلَكِه دَا زَمَان رِه وَا نَتْر بِي تْ ، مَنِي ش

بَرِيَار لِه بَرِه رِه وِه نَدِي ثِه وِ دِه م ، چُونَكِه لِه سَه رِ بِنَاغِي قِسْمَا ن فِه رِمَان دِه رِه كِه م ، خُو نِه كِه ر

يَه كِي كَتَا ن مَافِي بَرَا كِي كِه مِ تْ بَه لَادَا ثِه وَا بَه شِي كِه لِه نَا كَرْم پِي دَاوَه.)) [مَتَفَقْ عَلَيْهِ].

هُوَي دَا بَه زِي نِي نِي مَتِي (۱۰۱): ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحَسَنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ۚ لَا يَخْلَعُ عَلَيْهِمْ

- (حَاكِم) لِه (ابن عَبَّاس) هُوَه دِه كِي رِي تِه رِه دَلِي تْ: كَاتِي كِه ثَا يِه مَتِي: ﴿لَكُمْ وَمَا تُعْبَدُونَ مِن دُونِ اللَّهِ

خَصَبٌ جَعَلَهُمْ أَشْمًا لَهَا وَارْدُونَ﴾ نَا زَلِي وِي (ابن الزُّبَيْرِي) و تِي: بَه نَدِي رِي وِزْ مَانِكُو وِزْ وِي رِه مَه

هَه مَوِي رِيَان لِه كِه لْ خَوَا كَانِي ثِي مَه دَا لِه دُو زَخْدَان، پَاشَان ثَا يِه مَتِي: ﴿إِنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحَسَنَىٰ -

[۹۸] ﴿فَإِذَا جَاءَ وَعَسَدَ رَبِّي﴾: مہ بہست

پہنی کاتی ہاتنی قیامتہ۔ ﴿ذُکَاءٌ﴾:

زہریہ کی رینک و تہخت۔ [۹۹] ﴿عُجُوجٌ﴾:

پیکدادان و تیکہل بوون۔ ﴿رُفُخٌ﴾ فی

الصور: فووکرا بہکہرنا (فووی دووہم)۔

[۱۰۱] ﴿عُطَاءٌ﴾: پیردہیہ کی چہ توون و

رہش۔ [۱۰۲] ﴿نَزْلًا﴾: لانہیکہ یاخود

ہرشتیک تام و چیشی لیوہریگرن۔

[۱۰۴] ﴿ضَلَّ سَبِيلَهُمْ﴾: ہمر و تیاچوو۔

[۱۰۵] ﴿فَنَجَّطُتْ﴾: بہموانتہو فیرو

چوو۔ ﴿وَرَزَّابًا﴾: قہدرو رین۔

[۱۰۶] ﴿هَمَزُوا﴾: گالتہ پیکردن۔

[۱۰۷] ﴿الْفَرْدُوسِ﴾: بہر زترین شوین و

جینگہ بہمہشت۔ ﴿نَزْلًا﴾: بہو شوین و

جینگہ بہدو تریت کہبو میوان

نامادہدہ کرفت۔ [۱۰۸] ﴿لَا يَغْنَوْنَ﴾:

داوای ناکہن۔ ﴿حَوْلًا﴾: گواستہوہ۔

[۱۰۹] ﴿مَدَادًا﴾: نئہوہی پیسی

دہنوسریت۔ ﴿لِکَلِمَاتِ رَبِّي﴾: زانیاری و زانیسی پیرودہگار۔ ﴿لَقَدْ الْبَحْرُ﴾: دہریا تہواو

دہبوو۔ ﴿مَدَدًا﴾: زیاد لہوہش۔

* پیغہمبری خوا (﴿﴾ دہنرمویتی: ((لہرؤی قیامتہ خہلکی بہپہنی پمتی و بہرہوت و قووتی

حہشر دہکرین و سوونہ (خہتمہ) نہکراون))، خاتوو (عائیشہ) ش لہرمووی: لہی پیغہمبری خوا

ژن و پیاو بہیکہوہ حہشر دہکرین و تہماشای یکتہ دہکن ۱۹ پیغہمبہر (﴿﴾ لہرمووی: حال و

بارکہہ نذر لہومہزترہ بتوانن بؤ یکہ ہروان)) لہ (روایہ) تیکی تردا دہنرمویتی: ((بارو حالہ کہ

نذر لہومہزترہ بؤ یکتری ہروان))۔ (متفق علیہ)۔

- أُولَئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿وَلَمَّا ضُرِبَ ابْنُ مَرْيَمَ مَلَأَ﴾ (تہا) غصمون ﴿ہاتہ خوارمہ۔

سورتهی ﴿العج﴾

ہوی دابہزینی نایمتی (۳): ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُجَادِلُ فِي اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّبِعُ كُلَّ شَيْطَانٍ مُرِيدٍ﴾: نایمتہکہ:

- (ابن ابی حاتم) لہ (ابی مالک) موہ دہکپیتہوہ، دہلئت: نایمتی: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ

يُجَادِلُ﴾: لہسہر (نضری) کوری (حارث) ہاتہ خوارمہ۔

ہوی دابہزینی نایمتی (۱۱): ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْبِدُ اللَّهَ عَلَى حَزَلٍ﴾: نایمتہکہ:

- (بخاری) لہ (ابن عباس) موہ دہکپیتہوہ، دہلئت: پیوان دہاتن بہرمو (مہدینہ) لہوی موسلمان-

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

سُورَةُ الْكَافِرَاتِ

قَالَ هَذَا رَحْمَةً مِنْ رَبِّي إِذَا جَاءَ وَعَدَرَبِي جَعَلَهُ ذُكَاءً وَكَانَ وَعَدَرَبِي حَقًّا ﴿٩٨﴾ وَكَرَّ بَعْضُهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فِي بَعْضٍ وَبِغِيضٍ فِي الْأُصُورِ فَمَنْعَتْهُمْ جَعْلًا ﴿٩٩﴾ وَعَرَضْنَا جَهَنَّمَ يَوْمَئِذٍ لِلْكَافِرِينَ عَرْضًا ﴿١٠٠﴾ الَّذِينَ كَانَتْ أَعْيُنُهُمْ فِي غِطَاءٍ عَنْ ذِكْرِي وَكَانُوا لَا يَسْتَطِيعُونَ سَمْعًا ﴿١٠١﴾ فَاحْسِبِ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَنْجُوْا بِعِبَادِي مِنْ ذُنُوبِهِمْ أُولَئِكَ إِنَّمَا أَعِندَنَا جَهَنَّمَ لِلْكَافِرِينَ نُزْلًا ﴿١٠٢﴾ قُلْ هَلْ يَنْتَظِرُكَ بِالْآخِرِينَ أَعْمَلًا ﴿١٠٣﴾ الَّذِينَ صَلَّ سَبِيلَهُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَهُمْ يَعْسِبُونَ أَنَّهُمْ مُخْسِنُونَ صُنْعًا ﴿١٠٤﴾ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِ رَبِّهِمْ وَلِقَائِهِمْ فَحُطِّتْ أَعْيُنُهُمْ فَلَا تَنفَعُهُمْ هُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَزُنَّا ﴿١٠٥﴾ ذَلِكَ جَزَاؤُهُمْ جَهَنَّمَ بِمَا كَفَرُوا وَاتَّخَذُوا آيَاتِي وَرُسُلِي هُزُوًا ﴿١٠٦﴾ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ كَانَتْ لَهُمْ جَنَّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزْلًا ﴿١٠٧﴾ خَالِدِينَ فِيهَا لَا يَغْنَوْنَ فِيهَا جَوْلًا ﴿١٠٨﴾ قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ مِدَادًا لَكَلِمَاتِ رَبِّي لَنَفِدَ الْبَحْرُ قَبْلَ أَنْ نُنْفِذَ كَلِمَاتِ رَبِّي وَلَوْ جِئْنَا بِمِثْلِهِ مَدَدًا ﴿١٠٩﴾ قُلْ إِنَّمَا أَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحَى إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ إِلَهُ وَاحِدٌ فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ فَلْيَعْمَلْ عَمَلًا صَادِقًا وَلَا يُشْرِكْ بِعِبَادَةِ رَبِّهِ أَحَدًا ﴿١١٠﴾

سوورەتى (مەرىم)

المیزان الشریعہ

سورۃ مەرىم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

كەيەص ۱۰ ذِكْرُ مَحَبَّتِ رَبِّكَ عَبْدُكَ زَكَرِيَّا ۚ
إِذْ نَادَى رَبَّهُ يَدَّاءَ خَفِيًّا ۚ قَالَ رَبِّ إِنِّي وَهَنَ الْعَظْمُ
مِنِّي وَأَسْأَلُ الرَّأْسَ سَيِّئًا وَلَمْ أَكُنْ بِدُعَائِكَ رَبِّ
شَقِيًّا ۚ وَإِنِّي خِفْتُ الْمَوْتَى مِنْ وَرَثَتِي وَكَانَتْ
أَمْرًا قَارِعًا فَهَبْ لِي مِنْ لَدُنْكَ وَلِيًّا ۚ يَرْنِي يَرْبُ
مِنْ أَلٍ يَعْشَوْنَ وَأَجْعَلَ رَبِّ رُضِيًّا ۚ يَنْزَكِرُكَ
إِنَّا نُنشِرُكَ يُعْلِمُ اسْمُهُ يَحْيَى لَمْ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَيِّئًا
ۚ قَالَ رَبِّ أَنَّى يَكُونُ لِي غُلَامٌ وَكَانَتْ أَمْرًا قَارِعًا
وَقَدْ بَلَغْتَ مِنَ الْكِبَرِ عِتِيًّا ۚ قَالَ كَذَلِكَ
قَالَ رَبُّكَ هُوَ عَلَى هَئِنٍ وَقَدْ خَلَقْتُكَ مِنْ قَبْلُ وَلَمْ تَكُ
شَيْئًا ۚ قَالَ رَبِّ اجْعَلْ لِي آيَةً قَالَ آيَتُكَ أَلَّا
تُكَلِّمَ النَّاسَ لَوْلَا سَوِيًّا ۚ فَخَرَجَ عَلَى قَوْمِهِ
مِنَ الْخَرَابِ فَأَوْحَى إِلَيْهِمْ أَنْ سَبِّحُوا بُكْرَةً وَعَشِيًّا ۚ

[۱] ﴿كەيەص﴾: بە (كاف، ها، يا، عين، صاد) دەخوینریتەوه. [۲] ﴿ذکر﴾: ئەمە پێکھاتوو لە فەرموودەو چێرۆک. [۳] ﴿نداء خفياً﴾: نزاو پارا ئەو یەکی شاراو لە خەلکی. [۴] ﴿وهن العظم﴾: بریتیە لە لاوازبوونی ئێسکەکانی لاشە کەداندەنریت بەکۆلەکی جەستەو بەهۆی ئەووە بەرێوە دەچیت. ﴿اشتعل الرأس شيباً﴾: سەرم سپیی بوو. (ئەمەش چواندنی سپی بوونی سەرم بەبلیسی ناگر). ﴿شقياً﴾: ناوئێدو شکست خواردو لەکاتێک لەکاتەکاندا. [۵] ﴿المـوالى﴾: خەزمە نزیکەکانم. ﴿عاقراً﴾: بەو ئاھەرەتانە دەوتریت کە لەسەرەتاو بێچەووە مەدالیان نابیت (نەزۆک). ﴿ولياً﴾: مەدالێکی سالت کەوا کاروبارەکان دواى خۆی بەرێوە ببات. [۶] ﴿یرنی﴾: ببیت بەمیراتگرم. (میراتی پیغەمبەرانیش (د.خ) زانیاری و زانستە). ﴿رضياً﴾: لای خۆت لێ رازی بیت. [۷] ﴿سمیلاً﴾: هاوشێوە. (لەو مەرو سیفەتە جوانەکاندا). [۸] ﴿انى يكون﴾: چۆن دەبیت. ﴿عتیاً﴾: حالەتیکە لەپیری کەوا هیچ چارەسەریکی نییە. [۹] ﴿هین﴾: سووک و ئاسان. [۱۰] ﴿آیة﴾: نیشانیەک. ﴿سویاً﴾: تەواو کەپۆلأل و نەخۆش نیت. [۱۱] ﴿اغراب﴾: ئەو ژوورەى بەندایەتى تیدا دەکریت. ﴿بکرة﴾: سەرەتای رۆژ. ﴿عشیاً﴾: کاتی خۆر ئاوابوون.

- دەبوون، جا ئەگەر خێزانەکی کوپی ببوایە مەرومالاتەکی بەچکەى ببوایە دەیکووت: بەراستی ئەمە یە نایە راست و گونجاو، خۆ ئەگەر خێزانەکی کوپی نەبوایە مالاتەکی بەچکەى نەبوایە دەیکووت: بەراستی ئەمە نایەنکی خراپە، ئنجا خۆی گەورە ئایەتى: ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَن يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ﴾ دابەزاند.

هۆی دابەزینی ئیلمی (۱۹): ﴿هَذَا خِطْمَانِ اخْتَصَمُوا فِي رَبِّهِمْ﴾ نەبەتەکە:

- (بخاری و) (مسلم) و ئەوانی دی لە (ابی نر) مەو دەگیرنەو، دەنیت: ئەم ئایەتە سەبارەت بە (حمزە) و (عبیدە) و (علی) کوپی (ابی طالب) و (عتبە) و (شیبە) و (ولید) کوپی (عتبە) هاتە خوارەو.

[۱۲] ﴿بِقَوْلِهِ﴾: بەعەزم و ھەول و
 کۆششەوہ. ﴿الْحُكْم﴾: تەیکەیشتن
 لە (تەورات) و بەندایەتی. [۱۳] ﴿حَنَانًا﴾:
 سۆز و بەزەیی و خۆشەویستی بۆ
 خەلکی. ﴿مِّنْ لَّدُنَّ﴾: لە لای خۆمانەوہ.
 ﴿رَکَاةً﴾: پاکیستی نەفس. ﴿كَانَ تَقِيًّا﴾:
 خۆی لە گوناھ و تاوان دەپاراست.
 [۱۴] ﴿بِرَأْوَالِهِ﴾: زۆر باش بوو لە گەل
 باوک و دایکی دا. ﴿جَارًا عَصِيًّا﴾:
 خۆبەزەزان و ئەوہی بی گۆی
 پەر و مردگارەکی دەکات. [۱۵] ﴿سَلَامٌ
 عَلَيْهِ﴾: نەمن و ناسایش لە خواوە بۆ
 ئەو. [۱۶] ﴿فِي الْكِتَابِ﴾: لە قورئاندا.
 ﴿انْبَدَتْ﴾: کەنارگیر و دورکەوتەوہ
 ﴿شَرْقِيًّا﴾: زۆرەلاتی (بیت المقدس).
 [۱۷] ﴿حِجَابًا﴾: پەردەیک. ﴿رُوحَانًا﴾:
 (جبریل) (سەلامی خۆی لێبێت). ﴿بَشَرًا
 سَوِيًّا﴾: لە دیمەنی پیاویکی تەواودا.

سورۃ المريم

المريم

يَبْعَثُ خُذِ الْكِتَابَ بِقَوْلِهِ إِنَّا إِنَّا الْكِتَابَ صَبَّأً
 وَحَنَانًا مِّنْ لَّدُنَّا وَرَكُوعًا وَكَانَ تَقِيًّا ۝
 يَكُنْ جَارًا عَصِيًّا ۝
 وَبِئْسَ يَبْعَثُ حَيًّا ۝
 وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مَرْيَمَ إِذِ انْتَبَذَتْ
 مِنْ أَهْلِهَا مَكَانًا شَرْقِيًّا ۝
 فَاتَّخَذَتْ مِنْ دُونِهِمْ حِجَابًا
 فَأَرْسَلْنَا إِلَيْهَا رُوحَنَا فَتَمَثَّلَ لَهَا بَشَرًا سَوِيًّا ۝
 قَالَتْ أَنَّى
 أَعُوذُ بِالرَّحْمَنِ مِنْكَ إِن كُنْتَ تَقِيًّا ۝
 قَالَ إِنَّمَا أَنَا رَسُولُ
 رَبِّكِ لِأَهَبَ لَكِ غُلَامًا زَكِيًّا ۝
 قَالَتْ أَنَّى يَكُونُ لِي
 غُلَامٌ وَلَمْ يَمْسَسْنِي بَشَرٌ وَلَمْ أَكُ بَغِيًّا ۝
 قَالَ رَبُّكِ هُوَ عَلَىٰ هَئِثٍ وَلِنَجْعَلَكَ آيَةً لِّلنَّاسِ وَرَحْمَةً
 مِنَّا وَكَانَ أَمْرًا مَّقْضِيًّا ۝
 فَحَمَلَتْهُ فَانْتَبَذَتْ
 بِهِ مَكَانًا قَصِيًّا ۝
 فَجَاءَهَا الْمَخَاضُ إِلَىٰ جِذْعِ النَّخْلَةِ
 قَالَتْ يَلَيْتَنِي مِتُّ قَبْلَ هَذَا وَكُنْتُ نَسِيًّا مَّنْسِيًّا ۝
 فَنَادَاهَا مِن تَحْتِهَا أَلَّا تَحْزَنِي قَدْ جَعَلَ رَبُّكِ تَحْتَكِ سَرِيًّا ۝
 وَهَرَىٰ إِلَيْكِ جِذْعُ النَّخْلَةِ تُسَاقُ عَلَيْهِ رُبًّا حَيًّا ۝

[۱۸] ﴿إِنْ كُنْتَ تَقِيًّا﴾: گەرتۆ لەسزای خۆایی دەترسیت و گۆی بیستی پەناگرتن
 دەبیت. [۱۹] ﴿رَکَاةً﴾: پاک و پوخت لە پیسی و گەندەلی. [۲۰] ﴿أَنَّى﴾: چۆن. ﴿لَمْ يَمْسَسْنِي
 بَشَرٌ﴾: ھیچ پیاویک لێم نزیک نەبۆتەوہ (واتە مێردم نەکردووە). ﴿بَغِيًّا﴾: ئەوہی داوین
 پیسە و ھەولی پیاو دەدات بۆ زیناکردن. [۲۱] ﴿آيَةً لِّلنَّاسِ﴾: بەلگەیەک لەسەر تەواوی
 توانای پەر و مردگار بۆ خەلکی. ﴿مَقْصَبٌ﴾: رێکخراو. [۲۲] ﴿انْتَبَذَتْ﴾: بەھۆیەوہ کەنارگیر
 بوو. ﴿قَصِيًّا﴾: دور لە کەس و کاری و دەلێن لە پشتی چیاوہ. [۲۳] ﴿فَجَاءَهَا﴾:
 ناچار بیکرد. ﴿الْمَخَاضُ﴾: ئەو ئێش و ئازارە پێش منداڵ بوون. ﴿مَّنْسِيًّا﴾: بێرتیە لەو
 شتە بێ ترخەیی بەھۆی ھیچ و پوچیەوہ لە بێرکاروہ و فری دەدرێت. ﴿مَّنْسِيًّا﴾: شتیکی
 وازی ھێنراو کەنە ناسرێت و باس نەکریت. [۲۴] ﴿سَرِيًّا﴾: جۆگە لە یەکی بچووک.
 [۲۵] ﴿هَرَىٰ﴾: بێجیو لێنە. ﴿حَيًّا﴾: باش و گونجاوہ بۆ لێکردنەوہ و خواردنی.

* (عمرو) (کۆبی (میمون) دەفەر مویت: ((ھیچ شتێک نایە ئەوێ دەخوێت بۆ ئافەرتی
 زەمێستان باش بێت)).

سورته (مریم) جزئی (۱۶)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سورة مریم

[۲۶] ﴿قُرَى عِيسَى﴾: دلخوش بهو غم و

خهفت مه خو. ﴿انسایا﴾: سر دوم.

[۲۷] ﴿قُرِیَا﴾: کاریکی خراپی گوره.

[۲۸] ﴿یا اُخت هارون﴾: نهی خوشکی

هارون (له چاکو خوره وشتی جواندا

نهک له نهسه بدا). ﴿امرا مـوـء﴾:

پیاوینکی داوین پیس. ﴿بغیا﴾: داوین

پیس و زیناکر. [۲۹] ﴿المهد﴾: نهو

جیگه یی بؤ مندا ل ناماده کریت

(بیشکه). ﴿صیا﴾: نهو مندا له ی هینشتا

بالغ نمووه. [۳۱] ﴿مارکا﴾: سود

به خه لکی دهگه ی نهو فیبری خیریان

دهکهم. [۳۲] ﴿بررا﴾: چاکو ریزو

ریتمونیان دهکهم بؤ کرده و جو له و

ره وشتی بهرز. ﴿جبارا﴾: خوبه زلانی

سته مکار. ﴿شقی﴾: کهسی بی بهش و

هول و کوشش بهمه درچوو.

[۳۴] ﴿عـتـرون﴾: گومان ده بن و

فَكُلِي وَاشْرَبِي وَقَرِّي عَيْنًا مَّا تَرَيْنَ مِنَ الْبَشَرِ أَحَدًا فَقُولِي
إِنِّي نَذَرْتُ لِلرَّحْمَنِ صَوْمًا فَلَنَأْكُلِمَ الْيَوْمَ لَيْسًا ﴿٢٦﴾
فَأَتَتْ بِهِ قَوْمَهَا تَحْمِيلًا قَالُوا يَمْرُؤُا لَقَدْ جِئْتَ شَيْئًا
فَرِيًّا ﴿٢٧﴾ يَكَاخْتُ هُرُونُ مَا كَانَ لَأَبُولُوا أَمْرًا سَوًّا وَمَا كَانَتْ
أُمُّكَ بِعِيًّا ﴿٢٨﴾ فَأَشَارَتْ إِلَيْهِ قَالُوا كَيْفَ نَكَلِمُ مَنْ كَانَ فِي
الْمَهْدِ صَبِيًّا ﴿٢٩﴾ قَالَ إِنِّي عَبْدُ اللَّهِ آتَنِي الْكَتَبَ وَجَعَلَنِي
نَبِيًّا ﴿٣٠﴾ وَجَعَلَنِي مُبَارَكًا أَيْنَ مَا كُنْتُ وَأَوْصَانِي بِالصَّلَاةِ
وَالزَّكَاةِ وَأَدَمْتُ حَيًّا ﴿٣١﴾ وَبَرًّا بِوَالِدِي وَلَمْ يَجْعَلْنِي
جَبَّارًا شَقِيًّا ﴿٣٢﴾ وَالسَّلَامُ عَلَيَّ يَوْمَ وُلِدْتُ وَيَوْمَ أَمُوتُ
وَيَوْمَ أُبْعَثُ حَيًّا ﴿٣٣﴾ ذَلِكَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ قَوْلَ الْحَقِّ
الَّذِي فِيهِ يَمْعُرُونَ ﴿٣٤﴾ مَا كَانَ لِلَّهِ أَنْ يَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحَنَهُ
إِذَا قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٣٥﴾ وَلَمَّا تَرَىٰ رَبُّكَ
قَاعِدُوهُ هَذَا إِصْرًا مُّسْتَقِيمًا ﴿٣٦﴾ فَاتَّخَذَ الْأَحْزَابُ مِنْ
بَيْنِهِمْ قَوِيلًا لِّذِينَ كَفَرُوا مِنْ مُّشْرِكِي عِزِّهِمْ ﴿٣٧﴾ أَسْمِعْ بِهِمْ
وَأَبْصُرْ بِهِمْ يَأْتُونَكَ لِنِكَي الْفَاطِمُونَ الْيَوْمَ فِي صَلَاتٍ مِّمَّنْ

جیا وازیان هیه. [۳۵] ﴿قضی امرأ﴾: هرچی هکی بویت. [۳۷] ﴿الأحزاب﴾: گزروه

تاقمه کانی کتیب داری پینشو. [۳۸] ﴿اسمع هم وأبصر﴾: چهن گوی و چاریان بههیزه

کاتیک دهگن به خوای گوره.

* پیغه مبری خوا (ع) ده فرمویت: ((هیچ کس نهو نهدهی پهروردگار به نارام نییه، نهو متا کوپی بؤ پیداده کهن له کاتیکدا پهروردگار رزق و رزیزان به سردا دهبارینئو لهش ساغیان دهکات)). [متفق علیه].

* هرودها (ع) ده فرمویت: ((هرکه سیک گواهی بدات بؤ تاک و ته نیایی پهروردگار و دان بنیت به پیغه مبرایه تی (محمد) دا، له گهل نهوهی (عیسی) ی کوپی (مریم) بهنده و پیغه مبری خوایه و بهو تیهک له (مریم) بهوو و ریحیکسی پهروردگار، هرودها دان بنیت بهودا که (بههشت) و (دوزه) رهوان نهوا پهروردگار دهخاته (بههشت) هوه لهسر نهو کرداری دهیکات)). [متفق علیه].

هرودها (حاکم) له (علی) هوه دهگیریتوه، ده لیت: هم نامهت: ﴿فَإِن خَضَّانَ اخْتَصَمُوا فِی رَأْسِهِمْ﴾ سهبارت بهو کسانه هاته خواره و کله پوزی جهنگی (بدر) دا زور انبازیان کرد: (حمزه) و (علی) و (عبیده) ی کوپی (حارث) له گهل (عتبه) و (شیهه) ی کوپی (ریبهه) و (ولید) ی کوپی (عتبه).

[۳۹] ﴿يَوْمَ الْحُسْرَى﴾: روزی به شیمانی

گهر و کاریگر. ﴿قُضِيَ الْأَمْرُ﴾:

له دادگایی بوییه و خه لکی بوون

به دو ده سستو تا قه هه.

[۴۱] ﴿صَدِيقًا﴾: بروای پتهوی به حق و

راستی هیه. [۴۳] ﴿سَوِيًّا﴾: ریگه یه کی

راست و دروست بهوشیوه یه مردم

دهگه یه نیت به سرفرازی و قوتار بوون.

[۴۴] ﴿عَصِيًّا﴾: که سی زور بی گوی و

سمر پچی کهر. [۴۵] ﴿عِصًّا﴾: تووشت

بیث. ﴿وَلِيًّا﴾: هاوسزاو چاره نووس.

[۴۶] ﴿أَرَاغِبَ أَنْتَ عَنْ آلِهَتِي﴾: نایا تو

ناپازیت له خواکانی من. ﴿لَأَرْجَمَنَّكَ﴾:

به ره بارانت ده کم. ﴿أَهْجُرَنِي مَلِيًّا﴾:

ماوه یه کی زور لیم دور بکه و ره و هه

یا خود هر لیم دور بکه و ره و هه

نه دبیم. [۴۷] ﴿حَفِيًّا﴾: که سی زور

چاکه کارو به سوزو به زهی.

[۴۸] ﴿اعْتَزِلْ لَكُمْ﴾: لیتا جیاده بیه و هه (به کوچ کردن له ناوتان). ﴿وَمَاتَدْعُونَ﴾: نه و هه شی

که نیوه ده پهرستن. ﴿ادْعُوا رَبِّي﴾: به ته نه پهر و دگارم ده پهرستن. ﴿شَقِيًّا﴾: مایه پوچ و

ره نه بری. [۵۰] ﴿لِسَانَ صِدْقٍ﴾: قسه ی جوان و شیرین بهرامبر ناینداران.

[۵۱] ﴿مُخْلِصًا﴾: بریتیه له که هه ی خوی گهره هلی بژارد و هه پاکی کرد و هه و هه

له پیسی و پوخلی.

* پیغمبری خوا (ﷺ) ده فرموت: ((کاتکه خه لکی به هشت چونه به هشت و، خه لکی دز و هه چونه دز و هه نوسا مردن ده هیزیت له شیوه ی مریکی چاو و هدا و له نیوان به هشت و دز و هه خدا راد و گریخت و بانگ له خه لکی به هشت ده گریخت: نه ی به هشتیه کان نایا نه و ده ناسن؟ نه و انیش: به هه و هه نیگایان ده هه سه ی و ده لین: به لی، نه و مردن، نجا بانگ له دز و هه یه کان ده کن و ده لین: نه ی نه و نه ی له دز و هه د، نه و ده ناسن؟ نه و انیش له دز و هه کن و ته ماشای ده کن و ده لین: به لی، نه و مردن، نجا فرمان ده ده گریخت و مردن کله شیوه ی به رانیکدایه سمر ده بریت، پاشان بانگی به هشتیه کان ده گریخت: نه ی دانیش توانی به هشت لیت ناهوتین و مردن نایهت به سرفرازی و هتا هتا به دیننه، به هه مان شیوه ی بانگی دز و هه یه کان ده گریخت، نجا پیغمبری خوا (ﷺ) نایمتی: ﴿وَأَلْبِرْهُمْ يَوْمَ الْحُسْرَى إِذْ لَفِيَ الْغُرُ وَهُمْ فِي غُلَّةٍ وَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ﴾ ی خوند و هه به دهستی ناهزه ی کرد و فرموی: ((خه لکی دنیا سرفرازی بی ناگان به و نیوا و)). (اخرجه له امام احمد و (البخاری) و (مسلم)).

سوره تهی (مریم) جزوی (۱۶)

[۵۲] ﴿قَرِئَةً نَّجِيًّا﴾: پاره نهوه و لاله نهوه

هر له خوځمان ده گرد. (واته

له پسر و مردگان). [۵۷] ﴿وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا

عَلِيًّا﴾: پله و پايه يه كي به رزو بلندمان

پيښه خشي (له دنيا و قيامتدا).

[۵۸] ﴿إِسْرَٰئِيلَ﴾: مېهست پتي

(يعقوب) پيغه مېره (د.خ). ﴿وَاجْتَبَيْنَاهُ﴾:

هه لمان بزارد. ﴿بِكُرْسِيٍّ﴾: له ترسي

پسر و مردگان ده گرځن. [۵۹] ﴿خَلْفَ﴾:

به دواي نه وانداهات (گسړوهو

نه ته و يه كي خراب). ﴿يَلْقَوْنَ غَيًّا﴾:

سزايان ديتته پي (له پاداشتي ويلي و

سرگره دانياندا). [۶۱] ﴿مَاتِيًّا﴾:

نهوه ديت و گومان له هاتني دا نيه.

[۶۲] ﴿لَفُتُوًّا﴾: قسه ي خراب يا خود

زياده يان نژد و ته ي پرو و وچ و

بي سوود. ﴿بِكُرْءٍ﴾: بهر به يان.

﴿عَشِيًّا﴾: کو تايي روژ، کاتي روژ

ناو ابون. [۶۳] ﴿نُورًا﴾: پتي ده به خشيښ.

﴿تَقِيًّا﴾: برپتیه له وکسه ي گوي پايه لي خوي

ده پاريزيت و ناکه ويته داوي شه يقانه وه. [۶۴] ﴿نَسِيًّا﴾: واز ليه ينان يان له مير چوون.

* پيغه مېري خوا (ع.ع) ده فرموت: ((خوای گه وه له پياويک خوش بيت که له نيوه شه ودا

هله ده ستيت و نوژ ده کات له گهل نه وه شدا خيزانه که ي به ناگاده مه نييت، خو نه گهر نکولي کرد

نهوا ناو ده پريژنييت به دهم و چاويدا، خواش له ونا فرمه خوش بيت که نيوه شو هله ده ستيت و

نوژ ده کات و پياوکه ي به ناگاده مه نييت، خو نه گهر نکولي کرد نهوا ناو له دهم و چاوي

ده پريژنييت)). (اخرجه ابوداود و (ابن ماجه)).

- هر وه (ابن جرير) له (ابن عباس) وه ده گپړتته وه، ده ليت: نهام نايه ته سه باره به کتييداراني

پيشو هاته خواره وه که به باورم دارانيان دوت: نيمه نزيک ترين له خواوه تا نيوه، کتيه که شمان

به له کتيبي نيوه نازلبوو، پيغه مېريشمان له پيش نيوه دا بؤ په وانه کړاوه!! باورم دارانيش

وتيان: نيمه نزيک ترين له پسر و مردگان، نيمه باورم داران به (محمد) هيناوه له گهل پيغه مېره کاني

نيوه، باورم داران به سرجه م نهو کتيبانه ميه که نيز دراو ته خواره وه!! (ابن ابي حاتم) يش

له (قتاده) وه هر هه مان رو داو ده گپړتته وه.

سوره مريم

سوره مريم

وَنَدْبَيْنَهُ مِنْ جَانِبِ الطُّورِ الْأَيْمَنِ وَقَرَّبْنَاهُ نَجِيًّا ۖ وَوَهَبْنَا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنَا أَخَاهُ هَارُونَ نَبِيًّا ۖ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَانَ صَادِقَ الْوَعْدِ وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا ۖ وَكَانَ بِأَمْرِ أَهْلِهِ بِالْصَّلَاةِ وَالزُّكُوفِ وَكَانَ عِنْدَ رَبِّهِ مَرْضِيًّا ۖ وَادْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صِدِّيقًا نَبِيًّا ۖ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ۖ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ النَّبِيِّينَ مِنْ ذُرِّيَةِ آدَمَ وَمِمَّنْ حَمَلْنَا مَعَ نُوحٍ وَمِنْ ذُرِّيَةِ إِبْرَاهِيمَ وَإِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَإِذَا نُفِيَ عَنْهُمْ أَمْرٌ أَلَيْسَ الْأَمْرُ بِالْأَمْرِ تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَلَا يُظْلَمُونَ شَيْئًا ۖ جَنَّتٌ عَدْنٍ الَّتِي وَعَدَ الرَّحْمَنُ عِبَادَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّهُ كَانَ وَعْدُهُ مَأْتِيًّا ۖ لَا تَسْمَعُونَ فِيهَا لَقْوًا إِلَّا سَلَامًا وَهُمْ يَرْفَعُوهُمْ فِيهَا كُرَّةً وَغَشِيًّا ۖ ذَٰلِكَ الْجَنَّةُ الَّتِي نُورِثُ مِنْ عِبَادِنَا مَنْ كَانَ تَقِيًّا ۖ وَمَا نَزَّلْنَا إِلَّا بَأْمُرِنَا رَبِّكَ لَهُمَا بَعَثْنَا إِلَيْنَا وَمَا خَلَقْنَا وَمَا يُبَيِّنُ ذَٰلِكَ وَمَا كَانَ رُتُكُ شَيْئًا ۖ

سوره مريم

[۶۵] ﴿اصْطِرْ لِعِبَادَتِهِ﴾: جیگیر به له سسر به ندایه تی کردنی. ﴿سَمِئًا﴾: هاو چشن و شیوان. [۶۸] ﴿جِئًا﴾: له سسر چوکی نه ژنو داهات به هوئی قورس و گرانى دیمه نه که وه. [۶۹] ﴿شِيعَةً﴾: کو مه لیك. ﴿عِیًا﴾: خو به زلزان و سنوور شکیں. [۷۰] ﴿صَلِیًا﴾: که سانى له پیشتر بو چوونه ناو دوزهخ و جهشتنى سزاو نه شکه نجه. [۷۱] ﴿وَارِدَهْلًا﴾: تی به پوون به سسر پردی سیر اتدا. ﴿حَمًا﴾: نه و کرداره ی هر ده بیست نه نجام بدریت. ﴿مَقْضِیًا﴾: فرمانى له سسر دراو و هه مووشتی ته واو بووه. [۷۳] ﴿نَدِیًا﴾: کو پو کو مه ل. [۷۴] ﴿قَرَن﴾: خه لکی نه و سسر ده مانه ی که ته مه نیان نزیکه له یه که وه واته به روپشتی یه کن و یه که به دواى یه کدا هاتوون. ﴿اَحْسَنَ اَنَّا﴾: مال و خوشیه کانی دنیا. ﴿رِیًا﴾: دیمه و شیوازیان. [۷۵] ﴿فَلِیْمَدَد﴾: بواردان تاپی هه لده خلیسکی. ﴿اِمَّا الْعَذَاب﴾: نه وه ی له دنیا دا روود دات له کوشتن و برین و به ند کردن و ملکه چی و سهر شوپی. ﴿اِمَّا السَّاعَةِ﴾: بریتیه له وه ی له روژی قیامه تدا روود دات له نه شکه نجه و نازار. ﴿شَرِّ مَكَانًا﴾: خراپترین شوینی هیه. ﴿اَضْعَفُ جُنْدًا﴾: لاوازترین په ناو پشنگیر. [۷۶] ﴿الْبَاقِیَاتِ الصَّالِحَاتِ﴾: نه و کرده وانه ی سوودو باشه یان به رده وام ده میتیتیه وه. ﴿مَرَدًا﴾: دهره نجام.

هو ی دایه زنی نایلی (۲۵): ﴿وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ يَالْحَادِ بِظَلَمٍ ثِقَلٌ مِنْ عَذَابِ اٰلِیْمٍ﴾ نایمه که:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) وه ده گپرتیه وه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا (عبدالله) ی کوپی (انیس) ی له گه ل دوو پیاندا په وانه کرد که یه کیکیان له کوچکه ران بوو نه وه ی تریشیان له پشتیوانه کان، ده ستیان کرد به خو هه لکیشان به پشت و ره چه له کیاندا، نه وه بوو (عبدالله) ی کوپی (انیس) تو به بوو له هاورى پشتیوانه که ی کوشتی. پاشانیش هه لکه رایه وه له نایینی نیسلاو رایکرد به ره و (مه که)، نجا نه م نایه ته ناز لبویه خوار وه: ﴿وَمَنْ يَرِدْ فِيهِ يَالْحَادِ بِظَلَمٍ﴾ دابه زی.

سورہ نبی (مریم) جزئی (۱۶)

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

سُورَةُ النَّبِيِّ

اَفَرَأَيْتَ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا وَقَالَ لَأُوتِيَنَّكَ مَا لَمْ يَلُوكَ وَلَدًا
۷۷. اَطْلَعِ الْغَيْبَ اَمْ اَعْدَدَ عِنْدَ الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۷۸. كَلَّا
سَنَكْتُبُ مَا يَقُولُ وَنَعُدُّهُ مِنْ الْعَذَابِ مَدًّا ۷۹. وَنُرْثُهُ
مَا يَقُولُ وَيَأْتِينَا فَرْدًا ۸۰. وَاتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً
لِّيَكُونُوا لَهُمْ عَزًّا ۸۱. كَلَّا سَيَكْفُرُونَ بِعِبَادَتِهِمْ وَيَكُونُونَ
عَلَيْهِمْ عِزًّا ۸۲. اَلَمْ نَرَا اَنْزَلْنَا الشَّيْطٰنَ عَلَى الْكَافِرِينَ
تُورِثُهُمْ اَزًّا ۸۳. فَلَا تَعْجَلْ عَلَيْهِمْ اِنَّمَا عُدُّ لَهُمْ عَدًّا ۸۴.
يَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقِينَ إِلَى الرَّحْمٰنِ وَفْدًا ۸۵. وَسَوْفَ الْعَجْرِبِينَ
إِلَىٰ حَهَمٍ وَرَدًا ۸۶. لَا يَمْلِكُونَ الشَّفْعَةَ إِلَّا مَنِ اعْتَدَ عِنْدَ
الرَّحْمٰنِ عَهْدًا ۸۷. وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمٰنُ وَلَدًا ۸۸. لَقَدْ
جِئْتُمْ شَيْئًا إِدًّا ۸۹. تَكَادُ السَّمَوٰتُ يَنْفَطِرْنَ مِنْهُ
وَتَشَقُّ الْأَرْضُ وَغِيْرَ الْجِبَالِ هُدًّا ۹۰. اَلَمْ نَدْعُوا لِلرَّحْمٰنِ وَلَدًا
۹۱. وَمَا يَنْبَغِي لِلرَّحْمٰنِ أَنْ يَتَّخِذَ وَلَدًا ۹۲. اِنْ كُلُّ مَنْ فِي
السَّمٰوٰتِ وَالْأَرْضِ إِلَّا عِاقِبُ الرَّحْمٰنِ عِدًّا ۹۳. لَقَدْ أَحْصَيْنَاهُمْ
وَعَدُّهُمْ عَدًّا ۹۴. وَكُلُّهُمْ آتِيَةٌ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فَرْدًا ۹۵.

[۷۷] ﴿اَفَرَأَيْتَ﴾: نایا بینیت.
[۷۸] ﴿اَطْلَعِ﴾: زانین و زانیاری همبو
له سمری. [۷۹] ﴿عُدُّ لَهُ﴾: بوی زیاد
دهکین. [۸۰] ﴿فَرْدًا﴾: تاک و تنیا
بی مال و منداال و دهسته لات.
[۸۱] ﴿عَزًّا﴾: شه فاعه تکارو پهناو
پشتگی. (تاشه فاعه تی بو بکه و
هانایان بو بهریت). [۸۲] ﴿عِزًّا﴾: دښ
[۸۳] ﴿تُورِثُهُمْ اَزًّا﴾: ویل و سرگره دانیان
دهکین. (به سهر پچی و گوناو تاون).
[۸۵] ﴿وَفْدًا﴾: نهوانی دهچن بو
وهرگر تنی به خشه کان. [۸۶] ﴿وَرَدًا﴾:
تینوون وه شو ناژه لانی به پرتاو
دهچن بو شو و خوار دسره.
[۸۹] ﴿اِدًّا﴾: کاریکی خراپ و ناقولا.
[۹۰] ﴿يَنْفَطِرْنَ﴾: له ت و پت دهب
له گندهلی و پیسی شو گوته یه دا. ﴿غَر﴾
الجمال: شاخه کان هره س دین و

دېر وخین. [۹۲] ﴿ما ینبی﴾: دروست نه. [۹۴] ﴿لقد احصاهم﴾: به زانیاری وزانینی خوی
دهوری داوون.

هوی دایه زینی نایه تی (۲۷): ﴿وَأَذِّنْ لِلنَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾: نایه ته که:

- (ابن جریر) له (مجاهد) هوه ده گیزیت هوه: ده لیت: ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾: وه هره مانی پیکردن
نده بهوون، ننجا هم نایه ته هاته خواره وه: ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾: وه هره مانی پیکردن
به تویشو و خستن و روخته تی دانی که به سوارې بین و کارو کاسپیش بکه.
هوی دایه زینی نایه تی (۳۷): ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دَمَافَهَا وَلَكِنَّ يَنَالُ الْقُرَىٰ مِنْكُمْ﴾: نایه ته که:
- (ابن ابی حاتم) له (ابن جریر) هوه ده گیزیت هوه: ده لیت: ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾: وه هره مانی پیکردن
وشترو خوینه ته که که عبیدان خویناری ده کرد، هاره لانی پیغه مبریش (ﷺ) و تیان: پیغه شیا و ترو
له پینشترین که خوینای بکهین، ننجا خوی گه وه هم نایه ته یه ناره خواره وه: ﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهُ لُحُومَهَا وَلَا دَمَافَهَا وَلَكِنَّ يَنَالُ الْقُرَىٰ مِنْكُمْ﴾: نایه ته که:

هوی دایه زینی نایه تی (۳۹): ﴿أَذِّنْ لِلَّذِينَ يَقَالُونَ بِآلِهِمْ ظَلَمُوا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ لَعْنِهِمْ قَدِيرٌ﴾: نایه ته که:

- (احمد و ترمذی و حاکم) له (ابن عباس) هوه ده گیزیت هوه: ده لیت: ﴿يَأْتُوكَ رِجَالًا وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾: وه هره مانی پیکردن
له (مه که) و (ابوبکر) یش فرموی: پیغه مبرې خوا بیان به ده کرد سویندې تیا دهچن، ننجا
خوای گه وه هم نایه ته یه ناره خواره وه: ﴿أَذِّنْ لِلَّذِينَ يَقَالُونَ بِآلِهِمْ ظَلَمُوا إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ لَعْنِهِمْ قَدِيرٌ﴾: نایه ته که:

[۹۶] ﴿وَدَا﴾: بریتیه له خوشه و یستیهک

په یوه نډیکه کی با وهر بیت.

[۹۷] ﴿بَسَاك﴾: به زمانی تو. ﴿قوما﴾

لدا: خه لکیکی مه لومو.

[۹۸] ﴿قِرْنَ﴾: نه ته ویهک. ﴿عَسَّ﴾:

مهست ده کهیت یان ده بینی

یاده زانیت. ﴿رَكَرَّا﴾: چرپه.

سورەتی ﴿طه﴾

[۱] ﴿طه﴾: به (طا ها): ده خوینرن ته وه.

[۲] ﴿لَشَقَى﴾: تاماندو شه کهت نه بیت.

[۳] ﴿تَذَكَّرَ﴾: بیر خستنه وه.

[۶] ﴿السَّوْءِ﴾: خاكو و خولی پاک و

بی گهرد. [۷] ﴿تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ﴾: دهنگت

به زبانه یته وه. ﴿أَخْفَى﴾: گوته و وشه ی

نیو نه فس و بوهاته کانی. [۸] ﴿الْأَسْمَاءُ

الْحَسَى﴾: شه و ناوانه نه که له مانادا رافه

له مزینتییه کی بی پایان ده کهن.

[۱۰] ﴿أَنْتَ نَارًا﴾: ئاگر یکی

به دیکرد. ﴿بَسَسَ﴾: به پرسیک که له ناگره. ﴿هَدَى﴾: رینمونی کاریک رینمونی

بکات. [۱۲] ﴿الْمَقْدَسِ﴾: پاک و پیروز یا خود ریزدارو شکومه ند. ﴿طوى﴾: ناوی دولیکه.

* پیغمبه ری خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((گهر یه کیکتان خه نوچکه بر دیه وه و باویشکی دا له نو زدا،

نه واپال بکویت، مهتا خه مه کی به سر ده جیت، چونکه نازانیت چی ده لیت نه بادا جنیو

به خودی خوی بدات و ابزانیت داوی لیخوش بوون ده کات)) (له بهر لومو ی خه و تهنگی

پی مهنجیوه و نازانیت چی ده لیت و ناگای به سر بیروهوشی یه وه نه ماوه).

[متفق علیه].

هو ی دابه زنی نایمتی (۵۲): ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا كُنْتَ فِيهِمْ مَكَّةَ:

- (ابن ابی حاتم) و (ابن جریر) و (ابن منذر) له (سعید) ی کوپی (جبر) موه ده گپرنه وه، ده لیت:

پیغمبه ری خوا (ﷺ) له (مه کهه) سورەتی (والنجم) ی خوینده وه و کاتیک گه یشته نایه تی: ﴿أَفَرَأَيْتُمُ

اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ، وَمَنَاةَ الثَّالِثَةَ الْأُخْرَىٰ﴾ و شیعان هم چند قسه یه ی خسته سر زاری: (تلك الغرائق

العلا، وأن شفاعتهم لثرتجي) موشریکه کان وتیان: هیچ کاتیک ناوی خوی نیمه ی نه بر دوه

به خیر و چاکه پیش نه مر و نه رجا پیغمبه ری (ﷺ) کپنوشی برد و مه وه نه وانیش کپنوشیان -

سورة طه

سورة طه

إِنَّ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَيَجْعَلُ اللَّهُ
الْزَّكَاةَ ۝۱۰ فَإِنَّمَا يَسَّرْنَاهُ بِلِسَانِكَ لِتُبَشِّرَ بِهِ
الْمُتَّقِينَ وَتُنذِرَ بِهِ قَوْمًا لَّدُنَّا ۝۱۱ وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم
مِنْ قَرْنٍ هَلْ يُحْسِبُ مِنْهُمْ مِنْ أَحَدٍ أَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِكْزًا ۝۱۲
سُورَةُ طه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طه ۱. مَا أَرْسَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى ۝۱ إِلَّا تَذَكُّرًا
لِمَنْ يَخْشَى ۝۲ تَذَكُّرًا وَمَنْ خَلَقَ الْأَرْضَ وَالسَّمَوَاتِ الْفُرى ۝۳
الْزَّكَاةَ عَلَى الْعَرْشِ اسْتَوَى ۝۴ لَهُ مَا فِى السَّمَوَاتِ وَمَا فِى
الْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَمَا تَحْتَ الْعَرْشِ ۝۵ وَإِنْ تَجَهَّرَ بِالْقَوْلِ
فَإِنَّهُ يَعْلَمُ السِّرَ وَأَخْفَى ۝۶ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ الْأَسْمَاءُ
الْحُسْنَى ۝۷ وَهَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ مُوسَى ۝۸ إِذْ رَأَىٰ نَارًا
فَقَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّى آنَسْتُ نَارًا لَّيْلىٰ أَيْكُمُومَهَا فَيَسِى
أَوْ أَجِدُ عَلَى النَّارِ هَدًى ۝۹ فَلَمَّا أَنهَا تُودىٰ بِمُوسَىٰ ۝۱۰
إِنِّى أَنَا رَبُّكَ فَاصْنَعْ لِعَلَّكَ يَأْتِىكَ بِالْوَدِّ الْمَقْدَسِ طوى ۝۱۱

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۱۵] ﴿السَّاعَةُ﴾: قیامت. ﴿اَكَاد﴾: خەریکە بەدەر بکەوێت. ﴿تَسْمِي﴾: نەوێی دەیکات لە کردارو رەفتار. [۱۶] ﴿فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا﴾: لات نەدات لە کار کردن بۆ قیامت. ﴿فَرَدَى﴾: بەهێلاک دەچیت. [۱۸] ﴿اتَوَكَّأَ عَلَيْهَا﴾: خۆم دەدەم بە سەریدا. ﴿أَهْشَ هَا﴾: بەگوچانە دەکێشم بەگەلای دارەکاندا تاوەکو بکەوێتە خوارو مەرەکانم بپخۆن. ﴿مَّارِبَ أُخْرَى﴾: پێداویستی دیکە. [۱۹] ﴿الْقَهْرُ﴾: فەرقی بەدە. [۲۰] ﴿تَسْمِي﴾: بەخێرای سەرەوە. [۲۱] ﴿سِرْمًا﴾: شێوەی پێشووی خۆی. [۲۲] ﴿اضْمَم يَدَكَ﴾: دەستت بخەرە. ﴿إِلَى جَنَاحِكَ﴾: ژێر بانی. ﴿سَوْءٌ﴾: گەرمی. ﴿آيَةُ أُخْرَى﴾: موعجیزەو نیشانەیەکی دیکە.

شەرعی

لەبەرچاوی

وَأَنَا أَخَذْتُكَ فَاسْتَمِعْ لِمَا يُوحَىٰ ﴿١٦﴾ إِنَّكَ أَنْتَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدْنِي وَأَقِمِ الصَّلَاةَ لِذِكْرِي ﴿١٧﴾ إِنَّ السَّاعَةَ آتِيَةٌ أَكَادُ أَخْفِيهَا لِتُجْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا تَسْعَىٰ ﴿١٨﴾ فَلَا يَصُدُّكَ عَنْهَا مَنْ لَا يُؤْمِنُ بِهَا وَاتَّبَعَ هَوَاهُ فَتَرْدَىٰ ﴿١٩﴾ وَمَا تَلَكَ يَمِينُكَ يَمُوسَىٰ ﴿٢٠﴾ قَالَ هِيَ عَصَايَ أَتَوَكَّأُ عَلَيْهَا وَأَهُشُّ بِهَا عَلَىٰ غَنَمِي وَلِيَ فِيهَا مَآرِبُ أُخْرَىٰ ﴿٢١﴾ قَالَ أَلْقَاهَا يَمُوسَىٰ ﴿٢٢﴾ فَالْقَهَا فَإِذَا هِيَ خَيْلٌ مُّتَسَلِّمَةٌ ﴿٢٣﴾ قَالَ خُذْهَا وَلَا تَخَفْ سَتُعِيدُهُمَا لَكَ سِرًّا ﴿٢٤﴾ وَأَوَّصِمُ يَدَكَ إِلَىٰ جَنَاحِكَ تَخْرُجُ بَصَاطًا مِنْ غَيْرِ سَوْءٍ آيَةُ أُخْرَىٰ ﴿٢٥﴾ لِمَ لِيكَ مِنْ آيَاتِنَا الْكُبْرَىٰ ﴿٢٦﴾ أَذْهَبَ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ أَنَّهُ طَغَىٰ ﴿٢٧﴾ قَالَ رَبِّ اشْرَحْ لِي صَدْرِي ﴿٢٨﴾ وَيَسِّرْ لِي أَمْرِي ﴿٢٩﴾ وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي ﴿٣٠﴾ يَفْقَهُوا قَوْلِي ﴿٣١﴾ وَاجْعَلْ لِي وَزِيرًا مِنْ أَهْلِي ﴿٣٢﴾ هَٰزِرُونَ ﴿٣٣﴾ آخِي ﴿٣٤﴾ أَشَدُّ دَهْءًا أَرَىٰ ﴿٣٥﴾ وَأَشْرِكُهُ أَمْرِي ﴿٣٦﴾ كَسَيْتُكَ كَبِيرًا ﴿٣٧﴾ وَتَذَكَّرَ كَبِيرًا ﴿٣٨﴾ إِنَّكَ كُنتَ بِنَاصِرًا ﴿٣٩﴾ قَالَ قَدْ أُوتِيتَ سُؤْلَكَ يَمُوسَىٰ ﴿٤٠﴾ وَلَقَدْ مَنَّا عَلَيْكَ مَرَّةً أُخْرَىٰ ﴿٤١﴾

[۲۴] ﴿طَغَى﴾: سنووری شکاندوو. لەستەم و خۆبەزەزانیدا. [۲۶] ﴿سِرْمًا﴾: ئاسانی بکە. [۲۷] ﴿احْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسَانِي﴾: ئەو گریزەیی سەر زمانم بکەرەوه. [۲۹] ﴿وَزِيرًا﴾: پالێشت و پەنا. [۳۱] ﴿أَرَى﴾: پشت و هێزم. [۳۴] ﴿تَذَكَّرَ﴾: بەمێرکردنەوهو رەمان. [۳۶] ﴿أُوتِيتَ سُؤْلَكَ﴾: نزاكەت گێرابوو.

* پیاویك هاته خزمەت (ابن عمر) و پنی وت: گویم ئی بوو پیغمبەری خوا (ﷺ) لەرمووی: ((لەپێژی قیامەتدا پەروردگار لەباوەردار نزیک دەبێتەوه بەپادەیک گۆی قولاغی دەکات و، دانی پێدا دەنێت بەسەر گوناھو تاوانەکانیدا، ئنجا بەبەندە دەفەرموێت: ئەو گوناھانە دەزانیت؟ ئەویش دەڵێت: بەڵێ پەروردگار دەزانم، پەروردگارێش دەفەرموێت: من لەدوینا دامپێژی بۆتۆو ئەمڕۆش لێت خۆشەبەم، پاشان نامەی کردارە چاکەکانی وەردەگیرێت، بەلام بێباوەرو دووپوان لەبەرچاوی سەرچەم خەلکی یەمە بانگ دەکێژن و پێیان دەوترێت: ئەوانەن دروێان کرد بەدەم پەروردگارەوه.)) [متفق علیه].

-بەرد، ئیتر ئەم ئایەتە هاته خوارەوه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ سَابِقَ لَهُ رِوَايَةً جِوَاوَزِي مَعِيهِ لَهْ نَبِيَّوَان زَانَايَاندا، زۆرێك لەزانایان دەفەرموون: سەندەیی ئەم رەوایەتە بچراوە، لاوازی تێدا. (ابن العربی) و (عیاض)یش دەفەرموون: ئەم رەوایەتانە -

[۳۸] ﴿أَوْحِنَا﴾: خستمانه دلیهوه.

[۳۹] ﴿أَقْذِفْهُ﴾: بیخه ره ناو. ﴿التَّبَوْتُ﴾:

مه به ست پستی سندوقینکه له ته خسته

دروسستکراوه دواى شهوى توکمسه

کون بپرکرا. ﴿الْيَمُّ﴾: شاوی روبری

(نیل). ﴿لَتَصْنَعُ عَلٰی عِيسٰی﴾: هه تا له ژیر

چاودیری مندا په روره بکړیت.

[۴۰] ﴿يَكْفُرْ﴾: بیگریته نامیزو

په روره دی بکات. ﴿فَرَحَعْنٰكَ﴾:

گه پامانیتهوه. ﴿تَقْرَأُ عَنْهَا﴾: چاوت

گهش بیتهوه به بینینی (موسی) (د.خ).

﴿فَتَنَّاكَ﴾: له سرجه تاقیکړنهوهو

به لاو نارحه تیه کان رزگارمان کردیت.

﴿فَلَبِثْتَ﴾: مایتهوه. [۴۱] ﴿اصْطَنَعْتُكَ

لَفْسِي﴾: بو راگه یاندنی په یامی خوم

هلم بژاردیت. [۴۲] ﴿بِأَيَّانِي﴾: بهو

موعجزانه ی ناردمه. (وهک دهستی

نورین و گوچانه کمه...). ﴿لَاتِيَا﴾:

إِذَا وَحِیْنَآ إِلَىٰ أُمَمٍ مَّا بَیْنَ (۳۸) أَن أَقْذِفْهُ فِی النَّبَاطِیْتُ فَأَقْذِفْهُ
فِی النَّیْرِ فَلَنَقْبِذَ أُنْمُوسًا مِّنَ السَّحَابِ یَاخُذُهُ عَدُوٌّ لِّوَعْدِوْهُ وَأَلْقِیَتْ
عَلَيْكَ حَبَّةٌ مِّنْیَ وَتَصْنَعُ عَلٰی عِیْسٰی (۳۹) إِذْ تَمْشِیْ أَمْثَلُكَ
فَنَقُولُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلٰی مَن یَكْفُرُ ۖ فَرَجَعْنٰكَ إِلَىٰ أُمَمٍ مِّنْ قَبْرٍ
عِیْنَهَا وَلَا تَحْزَنْ وَقُلْنَا تَفْسًا فَجَنَّبَكُمِنَ الْعَمْرِ فَهَذِهِ مَوْنًا
فَلَمِیْتَ سِیْنًا فِیْ أَهْلِ مَدِیْنٍ ثُمَّ جِئْتَ عَلٰی قَدَرٍ مِّنْمَوْسٰی (۴۰)
وَأَصْطَنَعْتُكَ لِنَفْسِی (۴۱) أَذْهَبَآ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ إِنَّهُ طَغٰی (۴۲) فَقَوْلَا لَهُ قَوْلَا لِّنَا
لَعَلَّہُمْ یَرْدُکُمْ أَوْ یَحْشٰوْا (۴۳) فَآلَا رَأٰی أَنَا نَخَافُ أَن یَفْرُقَ عَلَیْنَا
أَوَّلَآءَ بَنٰی نُوْحٍ (۴۴) قَالَ لِنَخَافَآ إِنِّیْ مَعْکُمْ کَمَا أَصْعَمَ وَرَآیْ
لِنَفْسِیْ (۴۵) فَأَیْنَآءَ فَقَوْلَا إِنَّا رَسُوْلَا رَبِّکَ فَأَرْسِلْ مَعَنَا بَنٰی إِسْرٰءِیْلَ
وَلَا تَعْذِرْ ۖ بَہُمْ قَدْ جِئْنٰکَ بِبَیِّنٰتٍ مِّنْ رَبِّکَ وَالسَّلَامُ عَلٰی مَنِ اتَّبَعَ
الْهُدٰی (۴۶) إِنَّا قَدْ أُوحِیَ إِلَیْنَا أَن الْعَذَابَ عَلٰی مَن کَذَّبَ
وَتَوَلٰی (۴۷) قَالَ فَمَنْ رَبِّکُمْ یَا مُوسٰی (۴۸) قَالَ رَبُّنَا الَّذِیْ أَعْطٰی
کُلَّ شَیْءٍ خَلْقَہُ ثُمَّ هَدٰی (۴۹) قَالَ فَمَا بَالُ الْقُرُونِ الْأُولٰٓئِی (۵۰)

ساردی روتان تی نه کات و کمه و کوپش مه نوین. [۴۵] ﴿فَرَطُ عَلَیْنَا﴾: خیرا سزاو

نه شکه نهجه مان بدات. ﴿یَطْفِئُ﴾: سنوور بشکینی به ده ست دریژی کردن بو نیمه.

[۵۰] ﴿خَلَقْهُ﴾: نهو شیواوهی گونجاو لایقه بو. ﴿هَدٰی﴾: رینمایى کردوه بو شهوى

که پنیوستی به تی. [۵۱] ﴿بَال﴾: حال و بارى... ﴿الْقُرُون﴾: نه ته وه کان. ﴿الْأُولٰٓئِی﴾: پیشوو.

— به تالان و هیچ بناغیه کیان نی به.

((له پاستیدا قسه ی عیاض) و (ابن العربی) و جگه له مانیش تمواوه له نهملی ته تحقیق کده لاین:

نهم ریوایه تانه به تالان؛ چونکه مه سه له کانی بیرویاوه (عقیده) پشت به (یقین) و هاوشیوازی (یقین)

د مه ستیت نهمه و ریوایه تی لاوازو بچراو)).

هو ی دابه زنی نیلته (۶۰): ﴿وَمَنْ غَآبَ بِبَیْثٍ مَّا غَوَّبَ بِهٖ﴾: نایه نه که:

— (ابن ابی حاتم) له (مقاتل) موه دهگریتهوه، ده لیت: نهم نایه ته سه بارت به (تاقمیک)

هاته خوارموه که پیغه مه بری خوا (۶۱) رهوانه ی کردبوو، دوو شهوی مابوو له مانگی (محرم) داو

له گهل موشریکه کانداهیه کدا مهلچوون، موشریکه کان له تاو خویندا و تیان: هاو پیانی (محمد)

بکوون؛ چونکه نهمان له مانگه قدهغه کراوه کانداههنگ کردن به حرام دزمان، هاوه لانیس

داوایان لیکردن له مانگانه دا، جهنگیان له گهلدا نه کن و بو پشتگیری قسه کانیشیان خوا ی گه وره-

جوه طه

الحق الحق

[۵۲] ﴿فِي كِتَابٍ﴾: کتیبی پارینزادی
 پرموردگار (لوح المحفوظ). ﴿لَا يَصِلُ﴾
 رپی: پرموردگارم هه لهناکات.
 [۵۳] ﴿مَهْدًا﴾: وهک نهو راخمری بو
 مندال راده خریت. یان (لانکه). ﴿سَبِيلًا﴾:
 ریگه یهک بو نه وهی بیگر نه بر.
 ﴿أَرَأَوْا﴾: هاوچه شن و شیوان.
 ﴿شَيْءٍ﴾: جیاوان له شکل و شیوه دا.
 [۵۴] ﴿لَا أُولَى النَّهْيِ﴾: خاوه ن عه قل و
 ژیری. [۵۶] ﴿أَبَى﴾: ریگری کردن
 له باوه پهنان و گوی زایه لی.
 [۵۸] ﴿مَكَانًا سَوًى﴾: شوین و
 جیگه یهکی روون و ناشکرا هه تا
 سرجه م ناماده بوان بتوانن بیبینن
 به چای خویان. [۵۹] ﴿سَوًى﴾:
 الزینة. ﴿رُؤُوسًا﴾: روژیک لمرژه
 بهناوبانگه کان روژی جه زن.
 [۶۰] ﴿فَجَمَعَ كِسَدَهُ﴾: هه موو ساحرو

قَالَ عَلَّمَهَا عِنْدَ رَبِّي فِي كِتَابٍ لَا يَصِلُ رَبِّي وَلَا يَنْسَى
 الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ مَهْدًا وَسَلَّكَ لَكُمْ فِيهَا سَبِيلًا وَأَنْزَلَ
 مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَخْرَجْنَا بِهِ أَزْوَاجًا مِنْ نَبَاتٍ شَقٍ ۖ كُلُوا
 وَأَرَعُوا أَنْعَمَكُمْ إِنْ فِي ذَلِكَ لَا يَنْتَبِهُونَ ۚ وَلِيَ الْأَرْضِ ۚ مِنْهَا
 خَلَقْنَكُمْ فِيهَا نُعِيدُكُمْ وَمِنْهَا نُخْرِجُكُمْ تَارَةً أُخْرَى ۚ وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا آيَاتِنَا أَنْتَبِهُوا ۚ فَلَا تَنْتَبِهُونَ ۚ وَأَنْزَلْنَا مِنْ سَمَاءٍ
 مِثْرًا فَاصْبِرْ ۚ وَبَنَيْنَا فِيقَكَ مِثْرًا ۚ وَلَا تَحْتَسِبُ مَكَانًا
 سَوًى ۚ قَالَ مَوْعِدُكُمْ يَوْمَ الزَّيْنَةِ وَأَنْ يُخْسِرَ النَّاسُ سَعْيَ
 ۚ فَتَوَلَّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ أَتَى ۚ قَالَ لَهُمْ
 مُوسَى وَيْلَكُمْ لَا تَنْتَقِرُوا عَلَيَّ كَذَّبْتُمْ بِآيَاتِي حَتَّىٰ بِعَازِبٍ
 وَقَدْ خَابَ مِنْ أَفْرَتِي ۚ فَتَنَزَّعُوا لَهُمْ مِنْهُمْ وَاسْرُوا
 الْتَجَوْا ۚ قَالُوا لَنْ هَذَا لَسِحْرَانِ بُرِيدَانِ أَنْ يُخْرِجَاكُمْ
 مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِمَا وَيَذْهَبَا بِطَرَفَيْكُمْ الْمَثَلِ ۚ فَأَجْمَعُوا
 كَيْدَهُمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا صَفًّا وَقَدْ أَفْلَحَ الْيَوْمَ مَنْ اسْتَعْلَىٰ ۚ

جادو و گهران و پیلانگیرانی کو کرده وه. [۶۱] ﴿وَيْدِكُمْ﴾: خوا له ناوتان به ریت. ﴿لَا تَفْتَرُوا﴾
 علی الله: درو مهکن به دهم پرموردگار وه. ﴿فَاسْتَحْتَكُم﴾: له ریشه تان هه لده کیشی و
 له ناوتان ده بات. [۶۲] ﴿فَتَنَزَّعُوا﴾: مشت و مریانگرد. ﴿اسْرُوا الْجَوَى﴾: ورته ورتی
 نیوان خویان زور به ووردی کرد و شار دیانه وه. [۶۳] ﴿الْمَثَلِ﴾: باشتترین و
 چاکترین. (مبهستیش پیی نهو ریبازیه که خویان هه یانه). [۶۴] ﴿فَاجْمَعُوا﴾
 کیدکم: سیحره که ی خوتان قایم و مه حکم بکن. ﴿صَفًّا﴾: به ریز. (هاوشانی یهک
 بوهستن). ﴿أَفْلَحَ﴾: مهرامی خوی ده ست کهوت. ﴿اسْتَعْلَى﴾: زالبوو سهر کهوت.

- یان بیر خستنه وه تا له ومانگدا هیرش نه که نه سریان؛ چونکه نه مان بهحه لالی نازانن
 شهر یکن له مانگه قه ده گه کراوه کاند، به لام موشریکه کان رازی نه بوون، له ومانگانه دا جهنگیان
 له گه لدا کردن و سنوورمه کاشیان شکاند، له برام به ریشدا موسلمانان ده ستیان نیکردنه وه
 دواتریش سهر کهوتن به سریاندا، نجا نه نه نایه ته نازالبوویه خواره وه.

شور و طعن

الْحَمْدُ لِلَّهِ

[۶۵] ﴿تَلَقَّيْنِي﴾: فہری پی بدہ.

[۶۶] ﴿عَصِيْبُهُمْ﴾: گوجانہ کانیان.

[۶۷] ﴿فَلَوْ جَسَ﴾: مہستیکرد لہنہ فسی

خویدا. ﴿جِهْمُهُ﴾: ترس و بیم.

[۶۸] ﴿أَلْسَاغُلِي﴾: سہرکہ وتوو و

بہدہستہ لات. [۶۹] ﴿تَلَقَّيْصُفَ﴾: قوتی

دہدات بہ خیرایی. [۷۱] ﴿مَسْ خِلَافَ﴾:

مہبہست پی پی لہ دوولادہ، دہست

لہ لایہ کمرہ قاچ لہ لایہ کی

دیکمرہ. [۷۲] ﴿لَنْ نُوْثِرَكَ﴾: مہلت

نابزیرین. ﴿فَطَرْنَا﴾: مہنایینہ

بوون. ﴿فَاقْصُ﴾: چی دہکیت بیکہ.

[۷۶] ﴿تَرْكِي﴾: خوی پاک کردہ وہ

لہ پیسی و گندہ لی کوفر و بی باور پی.

* پیغمبر پی خوا (ﷺ) دہفرموت:

((لوانہی گہشتورن بہ پلہی بہرزد

لہ جتگہ و شوینہ بہرزدگانان کہسانی

سہرو خویان دہیین، بہ چہشنی بینینی

ثیوہ بؤ لہستیرہ کی گہشاوہ لہ سوچی کی

ٹاسماندا، بہو پی ریزو شکذاری نیوانیان)).

ہاوہ لانیس پرسیان: ٹہی پیغمبر پی خوا، ٹہوہ

پلہو پیای پیغمبران نیہ؟ لہویش فرموی: ((بہلی، سویندبی بہوہی گیانی منی بہدہستہ

پیوانیک کہ باور پیان ہیناوہ بہ خواو پیغمبرانیان بہراست زانیوہ)) (واتہ دہگن بہو

پلہو پیایہ). [متفق علیہ].

سورہتی ﴿الْمُؤْمِنُونَ﴾

ہوہ دہہزینی ٹاہنتی (۲): ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾: ٹاہنتہ کہ:

- (حاکم) لہ (ابی ہریرہ) وہ دہگنیزتہوہ، دہلئت: پیغمبر پی خوا (ﷺ) گہر نوپڑی بکردایہ سہری

بہرزدہ کردوہ بؤ ٹاسمان، ٹنجا ٹہم ٹاہنتہ ہاتہ خواروہ: ﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾، پاشان

سہری داخست، (ابن مردویہ) یش ہر ہم دہستہرازیہ دہگنیزتہوہ: (پیغمبر پی خوا (ﷺ))

لہ نوپڑا لای دہ کردوہ بہ ملاو لا - (سعدی) کو پی (منصور) یش لہ (ابن سیرین) وہ

بہ پچراوی (مقطوع) دہگنیزتہوہ: دہلئت: چاوہ کانی گنپاوہ، ٹنجا ٹہم ٹاہنتہش نازلپوویہ

خواروہ.

ہر بہ پچراوی (مقطوع) لہ (ابن ابی حاتم) وہ دہگنیزتہوہ کہ: ہاوہ لآن لہکاتی نوپڑا چاوہ کانیان

بہرو ٹاسمان بہرزدہ کردوہ، ٹنجا ٹہم ٹاہنتہ نازلپو.

سورة طه

سورة طه

[۷۷] ﴿أَسِرُّ﴾ به شسمو بکه وه پری.

﴿یَسْأُ﴾ وشکمو ناوه که ی نه ماوه.

﴿دِرْکَا﴾ پی نی گه یشته وه. ﴿لَا تَخْشَى﴾:

نه ترسیت له نفرز بوون.

[۷۸] ﴿فَغَشَّيْهِمْ﴾ هات به سمریانداو

نفروی کردن. ﴿الْیَمَّ﴾: ناویکی زور.

[۸۰] ﴿الْمَنَ﴾: گه زو. ﴿السَّالُوْیَ﴾:

سوئسکه. [۸۱] ﴿لَا تَطْعَمُ﴾ وَا:

سنخوره کانی په رومردگار مه شکینن.

﴿فَیَجِلْ عَلَیْکُمْ غَضَبِیَّ﴾: سته مو غه شمی

من داده باریت به سمرتا ندا. ﴿هَوَیَّ﴾:

به مه لاکه ت ده چیت. [۸۳] ﴿مَا أَعْجَلَکَ﴾:

چی وای نی کردو ویست په له ت بیت؟.

[۸۴] ﴿عَلَىٰ اَثَرِیَّ﴾: له ری نی منه وه

ده پون و دوانا که ون. [۸۵] ﴿فَتَا قَوْمَکَ﴾:

تاقیما نکرد و نه توه یان خستوما ننه ته

ناو فیتنه وه. ﴿السَّامِرِیَّ﴾: پی او یکی

فله ستینی به له سمریمی (سامره) و

سهرتا بانگه شه ی پروا بوون به (موسی) ی کردو له ناخیشه وه بی باوه ری خو ی

شارده وه. [۸۶] ﴿أَسْفَا﴾: غه مو په زارده دار یا خود نه و په ری توورده یی. ﴿وَعَدَا

حَسَنًا﴾: په یمانیکی باش (به وه ی ته ورانی پیدان). ﴿مَوْعِدِیَّ﴾: په یمانه که م. (نهو به لیینه ی

به (موسی) یان دابوو. [۸۷] ﴿مَلَکَا﴾: به ویستی خومان. ﴿أَوْرَارًا﴾: کؤل و باریکی

قورس. ﴿مِنْ زِبَةِ الْقَوْمِ﴾: له خشلی (قطیبه) کانی (میسر).

* پیغمبری خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((خوای گوره ده فرمویت: نه ی نه وه ی لادم گهر بیتو بانگم

بکیت و داوای لیخوشبوونم لیبکیت نهوا لیث خوش دهم و هیچ باکم نی به به سمر نه وه وه

کردو ته، نه ی نه وه ی لادم گهر بیتو گونا که کانت نه مند و زریبت سمر له ناسمان بدات و داوای

لیخوشبوونم لیبکیت نهوا لیث خوش دهم، نه ی نه وه ی لادم گهر به نه ندازه ی خوؤل و خاکی

سر زمو ی گونا و تاوان بکیت پاشان بگریته وه بولام و ها ولت پیدا نه کرد بی بوم نهوا به و

نه ندازه یه لیخوشبوونم به سمر (ده بارینم)). [اخرجه الترمذی] وقال حدیث حسن.

[۸۸] ﴿عَجَلًا جَسَدًا﴾: بهر چه هسته کربابو

له شیوهی چه هسته یه کی بی گیاندا. ﴿له

خوار﴾: دهنگیکی وهک دهنگی مانگی

هه بوو (بووه). ﴿نفسی﴾: له بیر چو یا

بی ناگابوو. [۸۹] ﴿الا یرجع﴾: وه لامیان

ناداته وه. [۹۱] ﴿ان یرح علیه عذکفین﴾:

بهرده وام ده بین له سر پرستنی

مانگاکه و دست هه لنگرین. [۹۲] ﴿ما

منعک﴾: چی وه های لیگردیت.

[۹۳] ﴿الاتبعن﴾: نایا له ریازی حق و

راستی دا شوینم نه که وتویت. [۹۴] ﴿ولم

ترقب قولي﴾: قسه کانی منت

له گوی نه گرتوه. [۹۵] ﴿فما خطبك﴾:

ثو کاره مه ترسیداره چی به کردوته؟

[۹۶] ﴿بصرت﴾: زانیم. ﴿من اشر

الرسول﴾: له شیوینه واری نه سپه که ی

(جبریل) (سه لامی خوی لیبت).

﴿فبذک﴾: خسته ناو نالتونه

توینرا وه که وه. ﴿سولت﴾: جوان و رازا وه ی کرد. [۹۷] ﴿لامساس﴾: هر گیز ده ست و

گیانت بهر ده ست و گیانم نا که ویت. ﴿وان لك موعد﴾: بهر وار یکت بو دانرا وه (که روژی

قیامته و تیدا لیت ده پر سریت وه). ﴿طلت علیه عاکفا﴾: بهر ده وام خیریکی پرستنی

بوویت. ﴿لنسفنه﴾: ورده خاشی ده که ی و وهک توژیک ده بیبه ی به ناسماندا.

هو ی دابه زینی نایمتی (۱۶): ﴿قَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنُ الْعَالَمِينَ﴾ نایمته که:

- (ابن ابی حاتم) له (عمر) وه ده گیزیت وه: ده لیت: هاو هملو نیست بووم له خزمته پروردگاردا

له چوار شتدا، کاتیک نایمتی: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ سُلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾ دابه زی منیش وتم: ﴿قَبَارَكَ

اللَّهُ أَحْسَنُ الْعَالَمِينَ﴾.

هو ی دابه زینی نایمتی (۱۷): ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِسَائِرٍ كُفْرُونَ﴾ نایمته که:

- (ابن ابی حاتم) له (سعید) ی کوپی (جبری) وه ده گیزیت وه: ده لیت: قور میشی به کان له دوری

بهیتدا. که عبه ی پیروز - ده مه قییان ده کرد، به لام تو افیان به دوردا نه ده کردو شانازیشیان

به وه ده کرد، سه بارت به ممش پروردگار نایمتی: ﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِسَائِرٍ كُفْرُونَ﴾ ی دابه زاندا.

سورته (طه) (جزی ۱۶)

سورة طه

الطه

[۹۹] ﴿ذَكَرَ﴾: مبهست پیتی قورنانی

پیرۆزه. [۱۰۰] ﴿وَزَرَا﴾: گوناو و تاوان.

[۱۰۱] ﴿سَاءَ﴾: خراپترین.

[۱۰۲] ﴿رَفَا﴾: شین مه لگه ران (مبهست

پیتی نه وهیه له توندی و سهختی نه و

مه لو یسته ی تیی که و توون کو یرو شین

مه لگه راون. [۱۰۳] ﴿يَخْرَافُونَ﴾:

خو زیان ده شار نه وه و چرپه چرپ

ده که ن. ﴿ان لبت —————﴾: نه وه نه ده

نه ما و نه توه (له دنیا دا). ﴿الا عسرا﴾:

به تهنه ده روژ. [۱۰۴] ﴿امثلهم طريقة﴾:

داد پیره ورو باشترینیان له دهر بیریندا.

[۱۰۵] ﴿ينسفها﴾: مه لی ده وه شینیت و

له بنج و بنا وانه وه مه لی ده ته کینیت.

[۱۰۶] ﴿فَيَذَرُهَا﴾: شوینی چیا کان چۆل

ده کات. ﴿فَاعْلَمْ﴾: زه و ییه کی به رفر وانی

ساف و لووس که هچی تیدا

نه بیت (بينا یان رو وه و کژو گی او ..

هتد). ﴿صَفْصَفَا﴾: ساف و لووس. [۱۰۷] ﴿عَوَجَا﴾: لار و لو یرو. ﴿امْتَا﴾: شوینی کی

به رن. [۱۰۸] ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾: وه لاهی بانگیژی خوایی ده ده نه وه که (اسرافیل) ده بو

حه شرکردن. ﴿لَا عَوْجَ لَهُ﴾: خا ورو خلیچکی ناکات له چوون به دم بانگه وازه که یه وه.

﴿خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ﴾: همه ورو ده نگه کان که یوون. ﴿هَمْسًا﴾: ده نگیکی شار ووه و نرم.

[۱۱۰] ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾: نه وه ی پیش و دوایان خستوه. [۱۱۱] ﴿عَنَتِ

الْوُجُوهُ﴾: خه لکی ملکه و زه لیل بوون. ﴿لِلْحَيِّ﴾: نه و که سه ی همیشه زیند ووه و

فه و تان نایه ت به سرید ا. ﴿الْقَيُّومُ﴾: نه وه ی همیشه کار وباری به نه ده کانی

ریکده خات. [۱۱۲] ﴿هَضُمَا﴾: ماف خواردن. [۱۱۳] ﴿صَرْفَ نَفْسٍ﴾: به شیوه ی جوړ او جوړ

دو و پاتمان کرد وه. ﴿الْوَعِيدُ﴾: مبهست پیتی ترساندنه له سزای په روه ردگار. ﴿تَحْسُدَتِ

لَهُم ذَكَرًا﴾: بیر خستنه وه و ناموز نگاریان لا دروست بییت.

پیغه مبهیری خوا (د هفرمونت: (په روه ردگار د هفرمونت: هه رینه دیک به نه ندازه ی مسقاله که ریدیلک لیمان له دنیا دا
 هیه نه و له ندوزخ دهری بهینن، لئجا فریشته کانیش خه لکی زور له ندوزخ دهرمیدنن، پاشان د هفرمونت: هه رینه دیک
 به نه ندازه ی نیوه ی مسقاله که ریدیلک با ورم له دنیا دیک به نه ندازه ی دهری بهینن، دواتر د هفرمونت: نه وه ی به نه ندازه ی
 که ریدیک با ورم له دنیا دیک به نه ندازه ی دهری بهینن، پاشان د هفرمونت: که مته که ریدیکیش) (متفق علیه).

كَذَلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ أَنْبَاءٍ مَا قَدْ سَبَقَ وَقَدْ آتَيْنَاكَ مِنْ لَدُنَّا
 ذِكْرًا ۚ مَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَإِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وِزْرًا
 خَلِيلِينَ فِيهِ وَسَاءَ لَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ حِمْلًا ۚ يَوْمَ يُنْفَخُ
 فِي الصُّورِ وَنَحْشُرُ الْمُجْرِمِينَ يَوْمِيزَافًا ۚ يَخْلَقُونَ
 يَنْتَهِمُ إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا عَشْرًا ۚ نَحْشُرُ أَعْلَمُ يَمَاقُولُونَ إِذْ يَقُولُ
 أَشْأَلُهُمْ طَرِيقَةً إِنْ لَيْتُمْ إِلَّا يَوْمًا ۚ وَنَسْتَلُونَكَ عَنِ الْغَبَالِ
 فَقُلْ يَنْسِفُهَا رَبِّي نَسْفًا ۚ فَيَذَرُهَا قَاعًا صَفْصَفًا ۚ
 لَا تَبْقَى فِيهَا فُجُورًا وَلَا أَمْتًا ۚ يَوْمَ يَمِيزُ الْيَتِيمَ الدَّاعِيَ
 لَأَعْوَجَ لَهُ ۚ وَخَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ لِلرَّحْمَنِ فَلَا تَسْمَعُ إِلَّا هَمْسًا
 ۚ يَوْمَ يَمْيزُ لَّا تَنفَعُ الشَّفْعَةُ إِلَّا مَنْ أَذِنَ لَهُ الرَّحْمَنُ وَرَضِيَ لَهُ
 قَوْلًا ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ
 عِلْمًا ۚ وَنَعْبَتِ الْوُجُوهُ لِلْبَاقِي الْقَبُورِ وَقَدْ خَابَ مَنْ
 حَمَلَ ظُلْمًا ۚ وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَلَا
 يَخَافُ ظُلْمًا وَلَا هَضْمًا ۚ وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا
 وَصَرَفْنَاهُ مِنَ الْغَيْبِ لَعَلَّهُمْ يَنْقَرُونَ أَوْ يُحَدِّثُ لَهُمْ دِكْرًا ۚ

هتد). ﴿صَفْصَفَا﴾: ساف و لووس. [۱۰۷] ﴿عَوَجَا﴾: لار و لو یرو. ﴿امْتَا﴾: شوینی کی
 به رن. [۱۰۸] ﴿يَتَّبِعُونَ الدَّاعِيَ﴾: وه لاهی بانگیژی خوایی ده ده نه وه که (اسرافیل) ده بو
 حه شرکردن. ﴿لَا عَوْجَ لَهُ﴾: خا ورو خلیچکی ناکات له چوون به دم بانگه وازه که یه وه.
 ﴿خَشَعَتِ الْأَصْوَاتُ﴾: همه ورو ده نگه کان که یوون. ﴿هَمْسًا﴾: ده نگیکی شار ووه و نرم.
 [۱۱۰] ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ﴾: نه وه ی پیش و دوایان خستوه. [۱۱۱] ﴿عَنَتِ
 الْوُجُوهُ﴾: خه لکی ملکه و زه لیل بوون. ﴿لِلْحَيِّ﴾: نه و که سه ی همیشه زیند ووه و
 فه و تان نایه ت به سرید ا. ﴿الْقَيُّومُ﴾: نه وه ی همیشه کار وباری به نه ده کانی
 ریکده خات. [۱۱۲] ﴿هَضُمَا﴾: ماف خواردن. [۱۱۳] ﴿صَرْفَ نَفْسٍ﴾: به شیوه ی جوړ او جوړ
 دو و پاتمان کرد وه. ﴿الْوَعِيدُ﴾: مبهست پیتی ترساندنه له سزای په روه ردگار. ﴿تَحْسُدَتِ
 لَهُم ذَكَرًا﴾: بیر خستنه وه و ناموز نگاریان لا دروست بییت.

پیغه مبهیری خوا (د هفرمونت: (په روه ردگار د هفرمونت: هه رینه دیک به نه ندازه ی مسقاله که ریدیلک لیمان له دنیا دا
 هیه نه و له ندوزخ دهری بهینن، لئجا فریشته کانیش خه لکی زور له ندوزخ دهرمیدنن، پاشان د هفرمونت: هه رینه دیک
 به نه ندازه ی نیوه ی مسقاله که ریدیلک با ورم له دنیا دیک به نه ندازه ی دهری بهینن، دواتر د هفرمونت: نه وه ی به نه ندازه ی
 که ریدیک با ورم له دنیا دیک به نه ندازه ی دهری بهینن، پاشان د هفرمونت: که مته که ریدیکیش) (متفق علیه).

[۱۱۴] ﴿لَا تَعْجَلْ بِهِ لَه مَه كَه﴾: بقضی:

مه به ست پیئی ته او بوونی (جبریل) ه

له دابه زینی (نیگا). [۱۱۵] ﴿عَهْدَنَا﴾:

فهرمانان پیگرد (بهودی له بهری شهو

داره نه خوات). ﴿فَنَسِيَ﴾: ده ستبهرداری

گوی پرایه لی بوو. ﴿عَزَمَ﴾: رایه کی پشت

شه تور یان شام گرتن له سر شهودی

ریگریمان کردبوو لی. [۱۱۶] ﴿أَبَى﴾:

ریگری کرد له کرنوش بریدن.

[۱۱۸] ﴿لَا تَمْرِي﴾: روت و قوتی

نایهت به سمرتدا. [۱۱۹] ﴿لَا تَطْمَئِنَّا﴾:

تینوت ناییت. ﴿لَا تَضْحَى﴾: تیشکی

خور لیث نادات. [۱۲۰] ﴿فَوَسَّسَ إِلَيْهِ

الشَّيْطَانُ﴾: شه پتان گوماندارو

دوودلی کرد. ﴿شَجَرَةُ الْخُلْدِ﴾: شهو داره ی

هرکس لیسی بخوات نامریت و

ده مینیتوه. ﴿لَا يَلِي﴾: له ناونا چیت.

[۱۲۱] ﴿فَبَدَّدَتْ﴾: دهرکوت.

﴿سَوَّاهُمَا﴾: عموره تیان. ﴿طَفِئَا﴾: شانیان پیدا کرد. ﴿خَصَفَانِ﴾: پیدانانووسان و

داپوشین. ﴿عَصَى آدَمَ﴾: سه ریچی فرمانه کی کرد به نه زانین یان لیکنانه وه.

﴿فَفَوَى﴾: له راستی و دروستی لایداو نه پییکا. [۱۲۲] ﴿اجْتَبَاهُ﴾: نزیک کی خسته وه

به ورگرتنی تهو به که ی. [۱۲۴] ﴿عَنْ ذَكْرَى﴾: بریتیه له قورنان و هه موو شتیک بییته

هو ی یادو زیگری خوا. ﴿مَعِيشَةً ضَنْكًا﴾: ناره حهت و گران (له گورپه که یدا یان له دنیا دا).

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾. ده فهرموت: هرکسینک له مالی خو ی به دهر بکه ریت به شوین زانستدا

لهوا له پیناوی خوادیه هتا ده گپرتیه وه.)) ههروها (﴿﴾. ده فهرموت: ((باوه ردار هرگیز له میچ

خیریک تیر ناخوات هتا نه گات به به مه شت)). [اخرجهما الترمذی وقال: حديث حسن.].

هو ی دابه زینی نفی (۷۶): ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْأَذْبَابِ فَمَا اسْتَكَاوْا لَهُمْ وَمَا يَنْتَضِعُونَ لَهْ فَنَكَّهَهُمْ﴾:

- (نسائی) و (هاکم) له (ابن عباس) موو ده گپرتیه وه ، ده لیت: (ابو سفیان) هاته خزمهت پیغه مبه

(﴿﴾. وه ی (محمد) تکات لیده که به زاتی خوا ی گهورو خرزما به تیمان شهو هتا له نه بوونیدا

خوین و پیسته ده خوین اا ننجا هم نایه ته نازلبویه خواره وه: ﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْأَذْبَابِ فَمَا اسْتَكَاوْا

لَهُمْ وَمَا يَنْتَضِعُونَ﴾. (بیهقی) ش له (دلائل النبوة) دا بهم شیوازه گپراویه تیه وه و

ده لیت: کاتیک (ابن ابیان ی (حنفی) ان هینا به شه سیری بو خزمهت پیغه مبهری خوا (﴿﴾)، ربیان بو =

فَعَلَىٰ أَنَّهُ إِلَيْكَ الْحَقُّ وَلَا تَعْجَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ أَنْ يُقْضَىٰ إِلَيْكَ وَحْيُهُ وَقُلْ رَبِّ زِدْنِي عِلْمًا ۖ وَلَقَدْ عَهِدْنَا إِلَىٰ آدَمَ مِنْ قَبْلِ فَنَسِيَ وَلَمْ نَجِدْ لَهُ عِزْمًا ۖ وَإِذْ قُلْنَا لِلْمَلَائِكَةِ اسْجُدُوا لِآدَمَ فَسَجَدُوا إِلَّا إِبْلِيسَ أَبَى ۖ فَقُلْنَا يَا آدَمُ إِنَّكَ عَلَىٰكَ وَوَلَوْ جِئْتَ فَلَا تَخْرُجَنَّ مِنْ الْجَنَّةِ فَتَشْقَى ۚ إِنَّ لَكَ الْأَنْحُوعَ فِيهَا وَلَا تَمَرَى ۚ وَأَنَّكَ لَا تَظْمَأُ فِيهَا وَلَا تَصْحَى ۚ فَوَسَّسَ إِلَيْهِ الشَّيْطَانُ قَالَ يَتَّخِذُ هَلْ أَدُلُّكَ عَلَىٰ شَجَرَةِ الْخُلْدِ وَمُلْكٍ لَآبَدٍ ۚ فَأَكَلَا مِنْهَا فَبَدَّتْ لَهَا سَوْءٌ لَهَا وَطِفَئَا يَخْصِفَانِ عَلَيْهِمَا مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَعَصَى آدَمُ رَبَّهُ فَغَوَى ۚ ثُمَّ أَجْنَبَهُ رَبَّهُ فَتَابَ عَلَيْهِ وَهَدَى ۚ قَالَ أَهْطَأَ مِنْهَا جَمِيعًا بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَإِمَّا يَأْتِيَنَّكُمْ مِنْهُ هُدًى فَمَنِ اتَّبَعَ هُدًى فَلَا يَضِلُّ وَلَا يَشْقَى ۚ وَمَنْ أَعْرَضَ عَنْهُ فَاكْرَىٰ فَإِنَّ لَهُ مَعِيشَةً ضَنْكًا وَنَحْشُرُهُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَعْمَى ۚ قَالَ رَبِّ لِمَ حَشَرْتَنِي أَعْمَى وَقَدْ كُنْتُ بَصِيرًا ۚ

سورة طه

الطه

[۱۲۶] ﴿فَنَسُوا نَافَا﴾ وازت لیسهناو

تہامشات نہ کرد۔ [۱۲۷] ﴿أَسْرَفَ﴾:

رؤجوو له ناره زودا۔ [۱۲۸] ﴿يَهْدِهِمْ﴾:

رینمونی کردن و ریگای راست و

دروستی بؤ روونکردنوه۔ ﴿لَاوِي

النَهْيِ﴾: خاوهن عه قلر ژیری۔

[۱۲۹] ﴿لَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ﴾: نه گمر

به لینیکی پیشوتر نه بویابه

له پهروردگارده وه۔ ﴿لِإِذَا مَا﴾: ده بوو

روویدات۔ ﴿وَأَجَلَ مَسْمًى﴾: کات و

واده یه کی دیار یکر او۔ [۱۳۰] ﴿سَبَّحَ بِحَمْدِ

رَبِّكَ﴾: کات هکانت پر یکرده وه

به بلندپر اگر تنی پهروردگارت۔ ﴿إِنَاءِ

الَّيْلِ﴾: کات ژمیره کانی شو یان

ساته کانی۔ ﴿أَطْرَافَ النَّهَارِ﴾: نه م پهر او

پهری روژ۔ [۱۳۱] ﴿لَا تَعْدُنَ﴾: نه فسی

خوت خمریک مه که۔ ﴿أَزْوَاجًا﴾:

شیوازی جوژو او جوژو له بی باوه پی۔

﴿زَهْرَةَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾: جوانی و قه شنگی دنیا (که پراوه یه)۔ ﴿لِنُفْنِمَهُمْ فِيهِ﴾: هه تاکو قاقیان

بکهینه وه۔ [۱۳۲] ﴿أَصْطَرَّ عَلَيْهِ﴾: به توندی نارام بگره و برده و امبه له سمری۔

[۱۳۳] ﴿بِأَيِّسَةٍ مِّن رَّبِّكَ﴾: موعجیزه و به لگه یه کی هه ست پیکراو له لایه ن

پهروردگار که تموه۔ ﴿بِئْسَةَ﴾: ناگادار که ره وه (که قورثانی پیروژ و مزنه و به لگه یه و

شاهیده له سمریان)۔ ﴿الصَّحُفِ الْأُولَى﴾: (صحف) ی (ابراهیم) و (موسی) (د.خ)۔

[۱۳۴] ﴿نَزَلَ﴾: سوو کایه تیمان پی بکریت۔ (به کوشتن و زهوت کردن)۔ ﴿وَنَحْزَمِي﴾:

حیامان بجیت (له روژی دوا یی دا به سزاو نه شک نه ده دان)۔ [۱۳۵] ﴿كُل مَرِيضٍ﴾: همریک

له نئم و نیوه با جاوه پروان بیت۔ ﴿الصُّرَاطِ السُّوَّى﴾: ریگه ی راست و پروان۔

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾ ده فرمویت: ((منذ اله کانتان پابهینن له سر نوژ کردن کاتیک ته مهنیان

گهشته حوت سالان و کاتیکش گهشته ده سالی لهوا فشاریان به نه سمر مه تا نوژ

ده که نو، له جیگه ی نوستنیشدا له یه کیان جیا بکه نه وه)) (آخرجه ابوداد باسناد حسن)۔

- چو لکرو به ریاندا، نه ریش موسلمان بوو، پاشان گه پراوه بؤ (مه که) دواتر گه پراوه و،

بوو به چته له نیوان خلی (مه که) و (میره) ی (یه مامه) و برده و ام بوو تا قورمیشیه کان -

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتَانَا فَسَيَرْكَبُكَ الْيَوْمَ نُوسَىٰ ۖ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي مَن أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشدُّ
وَأَبْقَىٰ ۖ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَىٰ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ الْجَنَّةِ لَكُمْ ۚ فَأَصْبَحَ وَكَلَّ
مَا يَقُولُونَ ۚ وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبَّحَ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۚ وَلَا
تَعْدَنَّ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَعْنَاهُ ۚ أَزْوَاجُ ثَمَرِهِم ۚ زَهْرَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنُفْنِمَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ وَأَمْرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ
وَأَصْطَرَّ عَلَيْهِمَا لَأَسْتَغْفِرَنَّ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَنُقَةُ لِلنَّفَقَىٰ
ۚ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي
الصَّحُفِ الْأُولَىٰ ۚ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ ۚ
لَقَالُوا إِنَّا لَنَرَاهُ تَفْتُنًا أَوْ أَنشَارَ سُلَاسٍ ۚ فَنُفِخَ فِي نَفْسِكَ مِن
قَبْلِ أَن نَّبْدِلَ وَنَخْرُجَ ۚ قُلْ كُلُّ مَرِيضٍ فَرَّصَوْا
فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصُّرَاطِ السُّوَّىٰ وَمَن أَهْلَتُنَىٰ ۚ

قَالَ كَذَلِكَ أَنْتَ أَيْتَانَا فَسَيَرْكَبُكَ الْيَوْمَ نُوسَىٰ ۖ وَكَذَلِكَ
نَجْزِي مَن أَسْرَفَ وَلَمْ يُؤْمِنْ بِآيَاتِ رَبِّهِ ۚ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَشدُّ
وَأَبْقَىٰ ۖ أَفَلَمْ يَهْدِ لَهُمْ كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُم مِّنَ الْقُرُونِ يَمْشُونَ
فِي مَسْكِنِهِمْ ۖ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً لِّأُولِي النُّهَىٰ ۚ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ
سَبَقَتْ مِن رَّبِّكَ لَكَانَ لِزِمَامِ الْجَنَّةِ لَكُمْ ۚ فَأَصْبَحَ وَكَلَّ
مَا يَقُولُونَ ۚ وَسَبَّحَ بِحَمْدِ رَبِّكَ قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ غُرُوبِهَا
وَمِنْ أَنَاءِ اللَّيْلِ فَسَبَّحَ وَأَطْرَافَ النَّهَارِ لَعَلَّكَ تَرْضَىٰ ۚ وَلَا
تَعْدَنَّ عَيْنُكَ إِلَىٰ مَا مَتَعْنَاهُ ۚ أَزْوَاجُ ثَمَرِهِم ۚ زَهْرَةُ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
لِنُفْنِمَهُمْ فِيهِ ۚ وَرِزْقُ رَبِّكَ خَيْرٌ وَأَبْقَىٰ ۚ وَأَمْرُ أَهْلِكَ بِالصَّلَاةِ
وَأَصْطَرَّ عَلَيْهِمَا لَأَسْتَغْفِرَنَّ رِزْقًا نَّحْنُ نَرْزُقُكَ وَالْعَنُقَةُ لِلنَّفَقَىٰ
ۚ وَقَالُوا لَوْلَا يَأْتِينَا بِآيَاتٍ مِّن رَّبِّهِ ۚ أَوَلَمْ تَأْتِهِم بَيِّنَةٌ مَّا فِي
الصَّحُفِ الْأُولَىٰ ۚ وَلَوْ أَنَّا أَهْلَكْنَاهُمْ بِعَذَابٍ مِّن قَبْلِهِ ۚ
لَقَالُوا إِنَّا لَنَرَاهُ تَفْتُنًا أَوْ أَنشَارَ سُلَاسٍ ۚ فَنُفِخَ فِي نَفْسِكَ مِن
قَبْلِ أَن نَّبْدِلَ وَنَخْرُجَ ۚ قُلْ كُلُّ مَرِيضٍ فَرَّصَوْا
فَسَتَعْلَمُونَ مَن أَصْحَابُ الصُّرَاطِ السُّوَّىٰ وَمَن أَهْلَتُنَىٰ ۚ

سورتهی ﴿الانبیاء﴾

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

الْأَنْبِيَاءِ

سُورَةُ الْأَنْبِيَاءِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ وَهُمْ فِي غَفْلَةٍ مُّعْرِضُونَ ﴿١﴾
 مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَبِّهِمْ مُجَدِّدٍ إِلَّا آسَمَوْهُ وَهُمْ
 يَلْعَبُونَ ﴿٢﴾ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي الْمَوْتَىٰ وَأَنْشُرُوا الَّذِينَ ظَلَمُوا
 هَٰذَا هَٰذَا الْأَنْبَشِرُ مِثْلَكُمْ أَفَنُؤْتِبُ الْيَسْحَرَ وَأَنْتُمْ
 تَبْصُرُونَ ﴿٣﴾ قَالَ رَبِّي يَعْلَمُ الْقَوْلَ فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ﴿٤﴾ بَلْ قَالُوا أَضْغَاثُ أَحْلَامٍ بَلْ
 أَفْقَرُهُ بَلْ هُوَ شَاعِرٌ قَلِيلًا أُنَا شَايَ كَمَا أُرْسِلَ الْأَوَّلُونَ
 ﴿٥﴾ مَا آمَنَتْ قَبْلَهُمْ مِنْ قُرْبَىٰ أَهْلِكُنْهَا أَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ
 ﴿٦﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ إِلَّا رِجَالًا نُوْحِي إِلَيْهِمْ فَاتَّبَعُوا أَهْلَ
 الذِّكْرِ إِنْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٧﴾ وَمَا جَعَلْنَاهُمْ جُنُودًا
 لَا يَأْكُلُونَ الطَّعَامَ وَمَا كَانُوا خَالِدِينَ ﴿٨﴾ ثُمَّ صَدَقْنَاهُمُ
 الْوَعْدَ فَأَنْجَيْنَاهُمْ وَمَنْ نَشَاءُ وَأَهْلَكْنَا السُّرِيفِينَ ﴿٩﴾
 لَقَدْ أَنْزَلْنَا إِلَيْكُمْ كِتَابَ فِيهِ ذِكْرُكُمْ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿١٠﴾

[۱] ﴿اقترَب﴾: نزیک بوو ته مو.
 ﴿حسابهم﴾: وادهی لپیر سیغه و یان.
 (روژی قیامت). [۲] ﴿مجدد﴾: نویی.
 تازه هاتوته خواره مو. [۳] ﴿لا اله﴾:
 بی ناگایه. ﴿واسروا النجوى﴾: روچوون
 لهشار دنهوی ورتو بولدهدا.
 [۴] ﴿اضغاث أحلام﴾: خهوی تیکهل و
 پیکهل. ﴿افسره﴾: خووی هلی
 بهستوه. ﴿بآیه﴾: به بهلگه یهک. [۷] ﴿أهل
 الذکر﴾: خاوهن زانیاری و شاره زایی
 به کتیبی پیغمبرانی پیشوو.
 [۸] ﴿جدا﴾: تنهنا لاشه یهک بیت و
 بی خواردن برژی وهک فریشته کان.
 [۱۰] ﴿فیه ذکرکم﴾: باسی پرزو
 پله و پایه ی نویی تیډایه.

له نه بوونیدا خوین و پیستیان ده خوارد،
 له سوچا (ابوسلفیان) هاته لای
 پیغمبرو (ﷺ) وتی: تو نالی من
 سوژ به زهیم و بولای هه مو خه لکی نیرد راوم؟
 به شمشیر با و انعامت کوشت و مناله کانه شمانت به برسیتی
 جیهیشت. نیرت نهو نایه ته دابه زیه
 خواره مو.

سورتهی ﴿الزمر﴾

هُوَ دابه زینی نیملی (۳): ﴿الزَّالِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانَةً أَوْ مُشْرِكَةً وَالزَّانِي لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ﴾ نایه ته که:
 - (نسائی) که (عبدالله) ی کوپی (عمر) هوه ده گپرتتوه، ده لیت: ئافره تیک هه بوو پنیان دهوت: (ام
 مهزول)ی، داوین پیسی ده کرد، پیاوینک له هاره لانی پیغمبر (ﷺ) ویستی ماره ی بکات، نجا نه
 نایه ته هاته خواره مو: ﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرْمٌ ذَلِكَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ﴾. هه روه
 (ابوداود) و (ترمذی) و (نسائی) (حاکم) ده گپرتتوه له بابیری (عمر) ی کوپی (شعیب) هوه، ده لیت:
 پیاوینک هه بوو پنیان دهوت (مزید) له بازاری بازرگانه کانه و باری ده مینا بو (مهکه)، ئافره تیکیش
 له (مهکه) بوو هاوړتی بوو پنیان دهوت (عناق)، (مزید) داوای له پیغمبر ی خاگرد (ﷺ) که رتی
 بدات نهو ئافره ته ماره بکات، نهویش هیچ وه لایمیکی نه دایه و تا نه نایه ته دابه زی ﴿الزَّانِي لَا
 يَنْكِحُ إِلَّا زَانَةً أَوْ مُشْرِكَةً﴾. پیغمبر ی خواش (ﷺ) هه مووی: نهی (مزید) پیاوی داوین پیس تنهنا
 ئافره تی داوین پیس یان بی باومراره ده بریت. بویه ماره ی مهکه.

سورة الانبياء

الانبياء

[۱۱] ﴿قَصَصْنَا﴾ :شكافندمان و له تو
په تمان كرد. [۱۲] ﴿أَحْسُوا بِأَسْنَا﴾ :
ههستيان به سزاو نه شكه نجهى توندو
كارى گهر كرد. ﴿يُرْكَضُونَ﴾ :مه له اتن و
رايانكرد. [۱۳] ﴿أَتَرْفَم فِيهِ﴾ :نيغمه و
به خششتان پى دراو له خوبايى بوون.
[۱۵] ﴿دَعَا هُم﴾ :هاوارو دوعايان.
﴿حَصِيدًا﴾ :نهو به رو بوومى دروينه
ده كريت. ﴿خَامِدِينَ﴾ :نهو نا كره يه
كه گرو بليسه ي دادمه مركيتموه.
[۱۶] ﴿لَا عَمِينَ﴾ :به گالتو گه پ.
[۱۷] ﴿هَوًّا﴾ :نهو كارانه ن كه هيچ
سوويكى نى يه. [۱۸] ﴿نَقْذِفُ﴾ :فرى
دهدين به ميژو توندى. ﴿فِيدَمَهُ﴾ :تياى
دهبات و ده يفه و تينيت. ﴿زَاهِقٌ﴾ :
شتيكي تيا چو له بريكه مه لوه شار.
﴿الْوَيْلُ﴾ :سزاو نه شكه نجه
سهر شوپى. [۱۹] ﴿مَسْ عِنْدَهُ﴾ :لاى

وَكَمْ قَصَصْنَا مِنْ قَبْلِكَ كَانَتْ طَائِفَةٌ وَأَنشَأْنَا بَعْدَهَا قَوْمًا
آخَرِينَ ﴿١١﴾ فَلَمَّا أَحْسَوْا بِأَسْنَائِهِمْ مِنَّا يَرْكَضُونَ ﴿١٢﴾
لَا تَرْكُضُوا وَارْجِعُوا إِلَى مَا أْتَرَفْتُمْ فِيهِ وَمَسْكِكُمْ لَعْنُكُمْ
تُشَلُّونَ ﴿١٣﴾ قَالُوا بَنِيْنَا إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿١٤﴾ فَمَا زِلْتَ تِلْكَ
دَعْوَتَهُمْ حَتَّى جَعَلْنَهُمْ حَصِيدًا خَمِدِينَ ﴿١٥﴾ وَمَا خَلَقْنَا
السَّمَاءَ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لَعَيْنٍ ﴿١٦﴾ لَوْلَا دَنَا نَتَّخِذَهُنَّ
لَا تَخَذْنَهُ مِنْ لَدُنَّا إِن كُنَّا فَاعِلِينَ ﴿١٧﴾ بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ
عَلَى الْبَاطِلِ فَيَدْمَغُهُ فَإِذَا هُوَ زَاهِقٌ وَلَكُمُ الْوَيْلُ مِمَّا تَصِفُونَ
﴿١٨﴾ وَلَهُ مِنَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَنْ عِنْدَهُ لَا يَسْتَكْبِرُونَ
عَنْ عِبَادَتِهِ وَلَا يَسْتَحْجِرُونَ ﴿١٩﴾ يُسَبِّحُونَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ
لَا يَفْتُرُونَ ﴿٢٠﴾ أَمْ اتَّخَذُوا آلَ اللَّهِ مِنَ الْأَرْضِ هُمْ يُبْشِرُونَ
﴿٢١﴾ لَوْ كَانَ فِيهِمَا آلُ اللَّهِ إِلا اللَّهُ لَفَسَدَتَا فَسَخَّنَا لِلرَّحْمَنِ
عَمَّا يَصِفُونَ ﴿٢٢﴾ لَأَسْأَلَنَّ عَمَّا يَفْعَلُ وَهُمْ يُسْتَلُونَ ﴿٢٣﴾ أَمْ
اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ آلَ اللَّهِ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ هَذَا ذِكْرٌ مِمَّا
وَدَّكُمْ قَبْلَ أَنْ تَكْفُرُوا لَا يَعْلَمُونَ الْحَقَّ فَهُمْ مُعْرِضُونَ ﴿٢٤﴾

خوى (مه به ست پيى فريشته كان). ه. ﴿لَا يَسْتَحْجِرُونَ﴾ :بيزارو ماندو نابن.
[۲۰] ﴿لَا يَفْتُرُونَ﴾ :هيچ سارد بوونه و خو خليچكي يكه رو بيان تى ناكات.
[۲۱] ﴿يُسَبِّحُونَ﴾ :بريتيه له زيندو و كردنه وى مردو. [۲۲] ﴿إِلاَّ اللَّهُ﴾ :جگه
له په رومردگار. ﴿لَفَسَدَتَا﴾ :نهو سيسته مه كه يان تيك ده چوو. (به هوى نه وانيشه وه
گهر دوون ده شووا).

همه رها (سعيدى) كوپى (منصور) له (مجاهد) موه ده گيريتمه، ده ليت: كاتيك خواى گه روه
زيڼاى قهده غه كرد، كوښه ټافره متيكي داوڼن پيس هه بوون جوان بوون، خه لكى وتيان: ده چين و
ما رمان ده كين ټنجا نهو ټايه ته دايه زېږه خوار موه.
هوى دايه زېڼى ټايه ټي (٦): ﴿وَالَّذِينَ يَرْفَعُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَمْ يَكُنْ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلاَّ أَنفُسُهُمْ﴾ :نيمه ته كه:
— (بخارى) له (ابن عباس) موه ده گيريتمه، ده ليت: (هلال) كوپى (اميه) خيزانه كى
تو مه تياركرد به زيناو داوڼن پيسى له به روم پيغه مبهري خوادا (ﷺ)، پيغه مبهري خواش (ﷺ)
پيى فرموو: ده بيت شايه ت به نيت يا خود دارى حمد له پشتت نهدين، شويش وتى: نهى
پيغه مبهري خوا (ﷺ) نه گهر يكه كه له نيمه پياوړيك له گهل هاوسه ريدا بيه نيت، ده بيت به روات
شايه ت په يدا بكت؟ پيغه مبهري خوا (ﷺ) فرموو: يان شايه تى ده نيت، يان دار له پشتت
نهدين. (هلال) يش وتى: به وكه سهى كه توې ږمونه كړدوه به حق من پاستوگم، خواى -

[۲۸] ﴿مَشَقَّقُونَ﴾: نهوانی زود

دهترسن. [۳۰] ﴿السَّمَوَاتِ﴾: بریتیه

لهمه مووشتیک که له سهرووی خوتوره

بیست. (رؤو نه ستیره هه ساره کان

هه مووی ئاسمانه). ﴿رَقَّأَ﴾: یهک شت

بوون و به یه که وه نوسا بوون.

﴿فَتَقَدَّمَا﴾: له یه کمان جیا کردنه وه.

﴿كُلَّ شَيْءٍ حَسِيٍّ﴾: هه شتیک ژیا نی

تیدا بیست مروف یان ئاژهل (واته ناو

هوی بوونیه تی). [۳۱] ﴿رَوَّاسِيٍّ﴾: شاخ و

چیای جیگر بو راگرتنی هاوسهنگی

زهوی. ﴿تَعَدَّدَ﴾: لادهات و هاوسهنگی

له دهست دوات. ﴿فَجَاجَا سَبَلًا﴾:

ریگه و بانی بهر فراوان. [۳۲] ﴿مَحْفُوظًا﴾:

پسارینزاو له که و تن و گوژانکاری.

[۳۳] ﴿فَلَكَ﴾: تیره ی هه ساره کان

له ئاسمان (له شتیوهی باز نه ش

ده چیت). ﴿يَسْحُونَ﴾: نهو هه سارانه ن

که ده گهرین و ده سوورینه وه. [۳۵] ﴿يَبْلُوكُمْ﴾: تا قیتان ده که یه وه. (ویرای نه وهی

بهرومردگار پیشتر ده زانیت لهج حال و باریکدان). ﴿فَنَصَبَ﴾: تا قیکردنه وه.

* له (ابی هریره) ده گهرینه وه ﴿نَصَبَ﴾: ده لیت: وتم: نهی پیغه مبهری خوا من کاتیک ده تبینم نه قسم

پاک و بینگر ده بیست و، چارم گهش ده بیتمه، بویه داوات لیده کهم هه مووشتیکم پی پابگه یه نیت،

نهویش بهرمووی: (هه مووشتیک له ناو دروستکاره)، وتم: باشه پیم بلی کاریک نه نجام بدهم پیی

بچه بهه شته وه، بهرمووی: سلو بکه و نان بدهم خزم و کهس و کار بهه ساریکهرمووی شه نووژیش

بکه کاتیک خه لکی رۆچو بوون له خه ودا، پاشان به سه لاهه تی ده چیت بهه شته وه).

[(اخرجه الامام احمد)].

گهرومش نیگا ده نیرینه خوار وه تاداری حمد له پشتم نه دریت، نجا (جبریل) سه لاسی خوی لبییت

هات، بهرومردگاریش نهام نایه ته ی ناره خوار وه: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾ تا ﴿إِنْ كَانَ مِنَ

الصَّادِقِينَ﴾. پشیموا (احمد) بهم شیوازه گیزاویه تیه وه: کاتیک نایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُطَهَّاتِ ثُمَّ لَمْ يَلْمُوا

بِأَرْبَعَةٍ هُنَّ أَصْحَابُهُمْ فَلَهُنَّ جَلْدٌ وَلَا تَلْبَسُوا لَهُنَّ شَهَادَةُ أَبْدَانٍ﴾ دابهزی. (سعدی کووی عباده) -

که گهرومی پشتیوانه کان بو. بهرمووی: ئاوا دابهزی وه خوار نهی پیغه مبهری خوا پیغه مبهری خواش ﴿فَلَهُنَّ﴾

وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَلَّهُ، لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ ۚ وَقَالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمَنُ وَلَدًا سُبْحَنَهُ ۚ بَلْ عِبَادٌ مُكْرَمُونَ ﴿٢٨﴾ لَا يَسْبِقُونَهُ بِالْقَوْلِ وَهُمْ بِأَمْرِهِ يَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يَشْفَعُونَ إِلَّا لِمَنْ أَرَادَ وَهُمْ مِنْ حَسْبِهِ ۚ مُتَشَفِّقُونَ ﴿٣٠﴾ وَمَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ إِنِّي إِلَهٌ مِنْ دُونِهِ، فَلَهُ عَذَابٌ يُجْزِيهِمْ ۚ كَذَلِكَ نُجْزِي الْأَنْبِيَاءَ ۚ أُولَئِكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ أَسْمَوْنَ وَالْأَرْضَ كَانَتْ رَقًا فَفَتَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ أَفَلَا يُؤْمِنُونَ ﴿٣١﴾ وَجَعَلْنَا فِي الْأَرْضِ رَوَّاسِيٍّ أَنْ نُبِيدَ بِهِمْ وَجَعَلْنَا فِيهَا فِجَاجًا سَبِيلًا لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٣٢﴾ وَجَعَلْنَا السَّمَاءَ سَفًّا مَحْفُوظًا وَهُمْ عَنْ آيَاتِهَا مُعْرَضُونَ ﴿٣٣﴾ وَهُوَ الَّذِي خَلَقَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَالشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ﴿٣٤﴾ وَجَعَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ أَفَإِنْ مِتَّ فَهُمْ الْخَالِدُونَ ﴿٣٥﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ وَبَلَّوْكُمْ بِالْأَسْرِ وَالْخَبَرِ فَفَتَنَّا وَالْتِمَا تُرْجِعُونَ ﴿٣٦﴾

سورتهی (الانبیاء) جزمی (۱۷)

سورة الانبياء

لما انزلنا من السماء

وَادَارَءَالَّذِينَ كَفَرُوا ابْنَ يَخْذُوكَ الْاَمْزُوا
 اَهَذَا الَّذِي يَدْعُوْا اِلٰهَكُمْ وَهُمْ يَدْعُوْنَ الرَّحْمٰنَ
 هُمْ كَفَرُوْا ۚ خَلِقُ الْاِنْسَانَ مِنْ عَجَلٍ سَآوِيَكُمْ
 مَا يَنْتَقِيْ فَلَا تَسْتَعْجِلُوْا ۚ وَيَقُولُوْنَ مَتٰى هٰذَا الْوَعْدُ
 اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۚ لَوْ يَعْلَمُ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا حِيْنَ
 لَا يَكْفُرُوْنَ عَنْ وُجُوْهِهِمْ النَّارُ وَلَا عَنْ ظُهُوْرِهِمْ وَلَا
 هُمْ يَنْصُرُوْكَ ۚ بَلْ تَأْتِيْهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلَا
 يَسْتَطِيعُوْنَ رَدَّهَا وَلَا هُمْ يُنْظَرُوْنَ ۚ وَلَقَدْ اَسْتَفْزِئُ
 بِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحَاقَ بِالَّذِيْنَ سَخِرُوْا مِنْهُمْ مَا كَانُوْا بِهِ
 يَسْتَهْزِءُوْنَ ۚ قُلْ مَنْ يَّكْذِبُكُمْ بِالْحَقِّ وَالنَّهَارِ مِنْ
 الْاَحْمَرِ بَلْ هُمْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِمْ مُّعْرِضُوْنَ ۚ اَمْ
 هُمْ اِلٰهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُوْنِكَ لَا يَسْتَطِيعُوْنَ نَصْرَ
 اَنْفُسِهِمْ وَلَا هُمْ يَنْصُرُوْنَ ۚ بَلْ مَنَاسِكُهَا لَا
 وَاَمَّا هُمْ فَحَقَّ طَالَتْ عَلَيْهِمُ الْعُمُرُ اَفَلَا يَرْوُوْنَ اَنَّا نَأْتِي
 الْاَرْضَ نَنْفُصُهَا مِنْ اَطْرَافِهَا اَفَهُمُ الْعٰلَمِيْنَ ۚ

[۳۶] ﴿هـ ز و ا﴾: کالتھی پیدہ کریت.
 ﴿یذکر آفتکم﴾: باسی خواکانتان
 دهکات. (به خراپه ورق لیبونوه).
 [۳۷] ﴿عجل﴾: فرمو زور پلهیه تی.
 [۳۹] ﴿لا یکفون﴾: دور ناخریتوه
 فیان. [۴۰] ﴿بغتة﴾: له پرو ناگاو.
 ﴿فتبتهم﴾: سرسامیان دهکات.
 ﴿ینظرون﴾: بو تمویه کردنیش ریگه یان
 پی دهریت. [۴۱] ﴿فحاق﴾: داباری و
 هاته خواروه پاریزگاریتان فی دهکات.
 [۴۲] ﴿یکلوا کم﴾: پاریزگاریتان
 فی دهکات. [۴۳] ﴿یصحبون﴾: هاودومو
 پاریزگاریان فی دهکمن. (کس ناتوانیت
 سزای نیمه یان فی دور بختوه).
 [۴۴] ﴿ناتانی الارض﴾: زهوییه که یان
 دهگرینه بر. ﴿تنقصها من اطرافها﴾:
 لینده گرین له ملاو لوه.

فرمودی: نهی خملکی پشتیان گویتان

فی به که گموره که تان چی دملیت؟! نهوانیش وتیان: نهی پیغمبری خوا لومهی مه که به راستی
 نهویاویکی زور خاوهن غیرییه، سویند به خوا هیچ نافرتهیکی مارنه کردوه، دوی نهویاویکی
 له نیمه ویرایتی نهویا فرته ماره بکاتوه... له بهر زوری غیره که ای سعید وتی: سویند به خوا
 نهی پیغمبری خوا من دزمان که نهو نایه ته حقه راستو، له لایه ن خواوه هاتوته خواروه،
 به لام من سرم سورماوه لهوی گهر پیواویکی داوین پیس به سر نافرتهی که بیت چون ده توانم
 رایان بگرم بهو حالوه تا جوار شاهید پیدا دهکم، دهی سویند به خوا ناتوانم شایه تی
 پیدا بکم تا کابرا تمواو دهمیت، نجا (ابن عباس) ده فرمویت: زوری پینه چو (هلال) ی کوپی
 (امیه) هات، که یه کی که بو لهوسی که سسی خوی گموره تمویه فی قبول کردیوون، فیواره
 دره گانیک ریشتوه مالوه، بیبی واپیواویکی لای خیزانه که یه تی به چاری خوی بیبی و
 به گوی خوی بیستی و، باسه که ی نه روزاند تا روزی کردوه، به بیانی چووه خزمت
 پیغمبری خوا (ﷺ) و پی و ت: من چوموه بو لای خیزانو لهوی پیواویکم بیبی، به چاری خوم
 دیمو به گوی خوم بیستم، پیغمبری خوا (ﷺ) زور نهو هواله ی پینا خوش و قورس بو،
 پشتیان که انیش کوبونوه و وتیان: به راستی نهوی (سعد) ی کوپی (عباده) وتی: تووشی هاتین،
 نیستا پیغمبری خوا (ﷺ) له (هلال) ی کوپی (امیه) دمدات و له شایه تیدانی دهکات له ناو خملکید، (هلال)
 وتی: سویند به خوا من داواکرم خوی گموره دهر و زمیمکم بو و الا بکات و له باره قوتاریم سویند بی به خوا

[۴۵] ﴿اَنْدِرْكُمْ بِالْوَحْيِ﴾: ناگادارتان

دهکه مهوه بهو نیگایه‌ی خوا

ناردوویه‌تی. [۴۶] ﴿نَفْحَةٍ﴾: نه‌دازوه

ماوهیه‌کی کهم. [۴۷] ﴿الْقِسْطِ﴾:

دادپه‌روهری. ﴿مِثْقَالَ حَبَّةٍ﴾: کی‌شی

که‌مترین پیکه‌اته. ﴿خَرْدَلٍ﴾: ده‌نکی‌کی

ره‌شی دانه‌وئله‌یه زور زور بچوکه.

[۴۸] ﴿الْفُرْقَانِ﴾: مه‌به‌ست پی‌ی

شهو (ت‌هورات) هیه جیاوازی ده‌کات

له‌نیوان حق و ناحق و حه‌لال و

حرامدا. ﴿ضِيَاءٍ﴾: رووناکی‌یه. (له‌کاتی

وئلی و سه‌رگه‌ردانی‌دا). ﴿ذِكْرٍ﴾: یاد

خه‌روهو و جیکه‌ی په‌ندو شاموزگاری‌یه.

[۴۹] ﴿مُشْفِقُونَ﴾: شه‌وانه‌ی ناگادارن و

که‌ئی ده‌ترسن. [۵۰] ﴿هَذَا ذِكْرٌ﴾:

مه‌به‌ستی شه‌ویه‌یه: شه‌م قورنانه

یادویرتان ده‌خاته‌وه. ﴿مَبَارَكٌ﴾: به‌وه

ده‌لین که‌خیری زوربی‌ت و به‌ره‌که‌تی

له‌ده‌ور بی‌ت. [۵۱] ﴿رَشِيدٌ﴾: بریتی‌ه له‌رینومایی کردن بو باش ره‌فتارکردن و

هه‌ستکردن به‌یاساگر دو‌ونه‌که‌انی په‌روه‌رگار. [۵۲] ﴿الْمُتَمَنِّينَ﴾: شه‌و په‌یکه‌ره‌یه

که‌دروست ده‌کریت له‌سه‌ر شی‌وه‌ی دروستکراویکی زیندوو له‌به‌رد یان فاسن یان

مسو و زیو... هتد. ﴿هَٰلَاكَ﴾: به‌رده‌وامن له‌په‌رستنیاندا. [۵۵] ﴿الْاَلَّاعِينَ﴾:

شه‌وانه‌ی گالته‌و که‌پ ده‌که‌ن. [۵۶] ﴿فَطْرَهْنِ﴾: دروستی‌کردن و هینانیه‌ بوون.

﴿الشَّاهِدِينَ﴾: شه‌وه‌ی دلناییه له‌رووداویک و به‌لگه‌ی به‌ده‌سته‌وه‌یه. [۵۷] ﴿لَا كِدْنَ﴾:

په‌رووچی به‌که‌ان ده‌رده‌خه‌م. ﴿تَوَلَّوْا﴾: پشت هه‌لده‌که‌ن و دور ده‌که‌ونه‌وه.

- پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ووستی فرمان بدات و له‌(هلال) بدن، شه‌وجا خوی گه‌ره نیگای

نارده‌خوارمه، بویه وازیان له‌مینا تا نیگا دواپی پی‌هات، پاشان شه‌م نایه‌ته نازلیوویه

خوارمه: ﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ اَزْوَاجَهُمْ﴾. (بخاری و) (مسلم) و شه‌وانی دی له‌(سه‌ل) ی کوری (سه‌د) وه

ده‌گیرنه‌وه، ده‌لیت: (عمیر) هاته‌لای (عاصم) ی کوری (عدی) و وتی: په‌سیارم بویه‌که له‌پیغه‌مبه‌ری

خوا (ﷺ) نایا گه‌ر پیاویک له‌گه‌ل خیزانه‌که‌یدا بیینی و بیکوژی شاخو ده‌کوژیت‌مه‌وه یاخود

چی بکات؟ (عاصم) په‌سیاریکده له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ)، پیغه‌مبه‌ری خواش (ﷺ) په‌خنه‌ی

له‌په‌سیاره‌که‌ گرت، دواتر (عمیر) بیینی‌وه‌و لینی په‌رسی: چی‌ت کرد؟ شه‌ویش وتی: چی‌م کرد، تو =

[۵۸] ﴿جَنَازًا﴾: پارچه پارچه، لهت لهت. ﴿إِلَّا كِبْرًا لَهُمْ﴾: جگه لهبته گوره که یان. [۶۱] ﴿عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ﴾: به دیار چاوی خه لکه وه. [۶۴] ﴿رَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ﴾: به نفسی خو یاندا چو ونه وه و لومو سهره نشستیان کرد. [۶۵] ﴿نَكِسُوا﴾: بریتیه له وهی دیسان ناحق و به تال مه لبیزیری. ﴿مَا هَؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ﴾: مهبست پیئی نه وهیه نهو بقاته له جنسی نهو گیاندارو دروستکاروانه نین گوته و قسه له زاریان بیته درم وه و خاوهن موئش و ژیری بن. [۶۷] ﴿إِنَّا نَقُودُ لَدُنْهُمْ﴾: نوق له دهستان. [۷۱] ﴿إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي﴾: مهبست پیئی خاکی (شام) ه. [۷۲] ﴿نَالِلَةٌ﴾: زیاد له وهشی داوا کرد.

- شتیکی چاکت بو نه مینام، پرسیارم کرد له پیغه مبری خوا لهویش ره خنه ی گرت له پرسیاره کم (عمیر) وتی: سویند بیت

لَعَلَّ الْإِنشَاءَ

لَعَلَّ الْإِنشَاءَ

فَجَعَلَهُمْ جُنُودًا لِّلْأَكْبَرِ لَمْ يَلْعَلْهُمُ إِلَٰهَ يَرْجِعُونَ ﴿٥٨﴾ قَالُوا مَنْ قَدَّرَ هَٰذَا بِإِذْنِنَا إِنَّهُ لَمِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا سَمِعْنَا فَاقْ يَدَكَ لَهُمْ بَقَالَ لَهُمْ إِبْرَاهِيمُ ﴿٦٠﴾ قَالُوا فَأَنَّىٰ يَصْعَدُ عَلَىٰ عَيْنِ النَّاسِ لَعَلَّهُمْ يُشْهَدُونَ ﴿٦١﴾ قَالُوا أَأَتَتْكَ مُرْسَلَاتُ رَبِّكَ فَهَٰذَا ﴿٦٢﴾ هَٰذَا بَشِيرًا يَلْقَاكَ يَبْرَأ هَٰذَا ﴿٦٣﴾ قَالَ بَلْ فَعَلَهُ كَبِيرُهُمْ هَٰذَا أَفْتَسْتَأْذِنُكَ إِن كُنَّا نُظِلُّونَ ﴿٦٤﴾ فَرَجَعُوا إِلَىٰ أَنفُسِهِمْ فَقَالُوا إِنَّكُمْ أَنتُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٦٥﴾ ثُمَّ نَكِسُوا عَلَىٰ رُءُوسِهِمْ لَقَدْ عَلِمْتَ مَا هَٰؤُلَاءِ يَنْطِقُونَ ﴿٦٦﴾ قَالَ أَفَتَضْحَكُونَ ﴿٦٧﴾ قَالُوا لَا وَكَلَّا وَكَلَّا وَإِنَّا لَفِي شَكٍّ مِّنْ دُونِ اللَّهِ أَفَلَا تَعْقِلُونَ ﴿٦٨﴾ قَالُوا حَرِّقُوهُ وَانصُرُوا آلِهَتَكُمْ إِن كُنْتُمْ فَاعِلِينَ ﴿٦٩﴾ قُلْنَا إِنَّا نُؤَيِّدُ بَرْدًا وَسَلَامًا عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ﴿٧٠﴾ وَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَخْسَرِينَ ﴿٧١﴾ وَنَجَّيْنَاهُ وَلُوطًا إِلَى الْأَرْضِ الَّتِي بَارَكْنَا فِيهَا لِّلْعَالَمِينَ ﴿٧٢﴾ وَوَعَدْنَا لَهُمُ اسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ نَاوِلَةً وَكَلَّا جَعَلْنَا صُلَيْحَ

به خوا ده چمه خزمهت پیغه مبری خواو خوم پرسپاری لیده کم. لنجا هاته خزمهت پیغه مبری خوا (عمر) و پرسپاری کرد، لهویش فرمودی: به راستی نیگا دابه زیویه سهبارت به توو هاوریکهت .. لنجا فرموده که ی گنرایوه. (ابن حجر) له میانه ی خستنه رویی نه هوارده دهرمویت: پیشه وایان چند رایه کیان هیه له سر نه هه بابه تانه، هندیکیان لهویمان له پیشتر داناوه نایه ته که سهبارت به (عمیر) دابه زیویه، هندیکیان لهویمان به پیشتر داناوه سهبارت به (هلال) نازلبوه، هندیکی دیکهش له مردو و راکه یان کز کرد تووه بهم شیویه: لهوکه سهی نه رووداوه یی قسه واره (هلال) بووه، ریکه و تووه له گهل هاتنی (عمیر) دا، لنجا نهو نایه ته دهرباره یی همدروکیان هاتو ته خوارم وه، (امام) ی (نوی) یش مهیلی به لای نه بوچورنه دا دهروات، (خطیب) یش شوینی کتو تووه ده لیت: لهو ده هجیت له سر همدروکیان رویدا بیت لهیک کاتدا، (ابن حجر) دهرمویت: ده گونجیت هاتنه خوارم وهی نایه ته که پیشتر به هو یی (هلال) وه بووینت له کاتیکدا (عمیر) هاتووه ناگایشی لهو ووداوه نه بووینت که به سر (هلال) دا هاتووه، پیغه مبری خوا (عمر) حوکمی نه رووداوه یی پزراگه یان دبیت. هر لهر نه همیشه که له باسی (هلال) دا دهرمویت: (جبریل) هاته خوارم وه. له باسی (عمیر) یشدا دهرمویت: خوا ی گموره له باره یی تووه نایه تی ناردمه ته خواره وه.

[۷۳] ﴿أَنۡمۡة﴾: پیشہ ننگیک چاوی

لی بکریست لہ کاروباری ٹایندا.

[۷۴] ﴿حُکَمَا﴾: دانایی لہ زانینی نہینی

روودا وہ کاندہ. ﴿تَعْمَلُ الْخَبَآئِثَ﴾: کردارہ

نابہ جی و ناشیرینہ کان دہ کمن. ﴿قُومِ

سَوۡءٍ﴾: خہ لکیکی بہ دخو.

[۷۸] ﴿الْحَرِثَ﴾: دانہ و نلہ یان میو.

﴿نَفْسًا فِیۡہِ﴾: شہوتییدا بلا و بویوہو

شوان و چاودیریکی لہ گہل نہبوو.

[۸۰] ﴿صَنۡعَ نٰسِوۡسٍ﴾: پیشہ ی دروست

کردنی قہ لغان و زری. ﴿لِتَحۡصِنَکُمۡ﴾:

ہتا بتانباریزیٹ. ﴿بِآسَکُمۡ﴾: جہنگی

دوڑمانتقان. [۸۱] ﴿عَاصِفۡةً﴾:

گہرہ لول و زریانیک زور بہ توندی

ہہ لہ بکات. ﴿اِلٰی الْاَرْضِ الَّتِیۡ بَارَکۡنَا

مہ بہ ست پی و لاتی (شام) ۵.

* پیغہ مہری خوا (ﷺ) دہ فرمویٹ:

﴿جَارِکَ دُوۡی شَافَرَتِ مَہَرِکَ مَنَالِکِی

پی دہ بیٹ و لہری گورگ دہ دات بہ ہسہریاندو

یہ کیک لہ مندالہ کان دہ خوات، ہم دوو شافرتہ ش دینہ خرمہت (داود) و داوی دادوہری دہ کمن،

لہویش فرمان لہ ہرڑوہندی گہرہ کہ یان دہرہ کات و شوہا ہر دوکیان دہ چنہ دہرہ و،

پاشان حہرہ و تی (سلیمان) بانگی ہر دوکیان دہ کات و دہلی: نادہی چہ قویہ کم بؤ بہینن با ہم

منالہ لہنا و ہر پاستدا بکم بہر و کہر تہوہ، شافرتہ بچو کہ کہ یان خیرا دہلی: خوا لیتخو شہ بیٹ شو

منالہ می شوہو مہیکہ بہ دوو کہر تہوہ، نجا (سلیمان) فرمان دہ دات منالہ کہ بہ دن بہر تہ

بچو کہ کہ.﴾. [اخرجہ الامام احمد و البخاری و مسلم].

(بزار) لہ (حذیفہ) وہ دہ گہر تہوہ، دہلیٹ: پیغہ مہری خوا (ﷺ) بہ (ابوبکر) ی فرموی: ٹہ گہر

لہ گہل (ام درمان) دا پیانو کت دی، نایا چی دہ کیت؟ شویش وتی: شہرم لہ گہل دا دہ کرد، نجا

بہ (عمر) ی فرموی: ٹہی تو چیت دہ کرد؟ شویش فرموی: من ہم وت: شہرہ تی خوا

لہ دہ ستہ و سان و بی دہ ستہ لاتہ کہ یان و ہر استی پیسہ، نجا ہم نایہ تہ ہاتہ خواروہ. (ابن

حج) دہلیٹ: مہج رگہرک نی بہ کہلہ دوو ہو زیاتر مہ بیٹ بؤ نایہ تیک.

ہوی دہ زینی ٹہلی (۱۱): ﴿اِنَّ الَّذِیۡنَ جَاۡءُوۡا بِالۡاٰفَکِ غَصَبَہٗ مِنْکُمۡ لَا تُحِسُّوۡہُ شَرًّا لَّکُمۡ﴾ ٹہلیٹہ کہ:

-(بخاری و مسلم) ی شوای دیکہ لہ خاتو (عائیشہ) وہ دہ گہر تہوہ، دہلیٹ: پیغہ مہری خوا (ﷺ)

ٹہ گہر نیازی سہ مہری بویاہ، تیروپشکی دہ کرد لہ نیوان خیرانہ کانیدا، ناوی مہر کامیان -

وَجَعَلْنٰہُمْ اٰیۡمَۃً یَّہْدُوۡنَ بِاَمْرِنَا وَاَرْحَمَآ اِلَیۡہِمۡ فِعۡلَ
الْخَیۡرَتِ وَاَقَامَ الصَّلٰوۃَ وَاٰتٰہُ الزَّکٰوۃَ وَكَانُوۡا لِنَا
عٰیۡدِیۡنَ ﴿۷۳﴾ وَاُولٰٓئِہٖ حُکَمَا وِعِلۡمًا وَنَجِیۡنَہٗ مِنْ
الْفَرِیۡقَۃِ الَّتِیۡ کَانَتۡ تَعْمَلُ الْخَبِیۡثَ اِنَّہُمۡ کَانُوۡا قَوْمَ سَوَۃٍ
فٰتَمِیۡقِیۡنَ ﴿۷۴﴾ وَاَدْخَلْنٰہُ فِی رَحْمَتِنَا اِنَّہٗ مِنْ الصّٰلِحِیۡنَ ﴿۷۵﴾
وَنُوۡحًا اِذَا نَادٰی مِنْ قَبۡلِ فَاَسْتَجَبۡنَا لَہٗ وَفَتَحْنَا
وَاٰہِلَہٗ مِنْ الصّٰکِرِ الْعَظِیۡمِ ﴿۷۶﴾ وَنَصَرْنٰہُ مِنَ الْقَوۡمِ
الَّذِیۡنَ کَذَّبُوۡا اٰیٰتِنَا اِنَّہُمۡ کَانُوۡا قَوْمَ سَوَۃٍ فَاَعْرَقْنٰہُمۡ
اَجْمَعِیۡنَ ﴿۷۷﴾ وَاَدَاوُدَ وَدَٰوِیۡمَ اِذۡ یَخٰجِدُکُمَا فِی الْحَرِّ اِذۡ
نَفَسْتۡ فِیۡہِ غَیۡمَ الْقَوۡمِ وَکُنَّا لِحُکُمِہِمۡ شٰہِدِیۡنَ ﴿۷۸﴾
فَفَقَّہْنٰہُمَا سُلَیۡمَٰنَ وَکُلَّآءَ اٰیٰتِنَا حُکَمَا وِعِلۡمًا وَسَخَرْنَا
مَعَ دَاوُدَ الْاِجۡبَالَ یَسِیۡحَ وَالطُّرۡ وَکُنَّا لِعٰدِیۡنَ ﴿۷۹﴾
وَعَلَّمْنٰہُ صَنۡعَ نٰسِوۡسٍ لَّکُمۡ لِتَحۡصِنَکُمۡ مِنْۢ بَآسَکُمۡ
فَہَلۡ اَنْتُمْ شٰکِرُوۡنَ ﴿۸۰﴾ وَاسْلَمْنَا الرَّجۡ عَاصِفَۃً تَجۡرِیۡ بِاَمۡرِہٖ
اِلَی الْاَرْضِ الَّتِیۡ بَرَکْنَا فِہَا وَکُنَّا لِکُلِّ شَیۡءٍ عَلِیۡمِۨنَ ﴿۸۱﴾

سوره تهی (الانبیاء) جزوی (۱۷)

مِثْلَ النِّجَاحِ

مِثْلُ النِّجَاحِ

[۸۲] ﴿يُفَوِّصُونَ لَهُ﴾ ده چنه ناو قولایی
 ده ریاوه بو دهر مینانی نه وشت ومهکه
 گران بهماو ناوازانهی تییدایه تی.
 ﴿حَافِظِينَ﴾ پاراستن و چاودیری
 کردنی (لمبه جی نه گه یاندنی فرمان و
 پشیوی و خراپه نانهوه له سمر
 زهوی دا). [۸۳] ﴿الضُّرُوفُ﴾ بریتیه له وهی
 تووشی مروف ده بیت له نه خووشی و
 لاواز بوون. [۸۵] ﴿ذَا الْكَفُلِ﴾ ده لئین
 (نیلیاس) پیغه مبه ره (سه لامی خوای
 لیبتت). [۸۷] ﴿ذَا النُّونِ﴾ (یونس)
 ((سه لامی خوای لیبتت)) کهوا کهوت
 سنگی نه مه نگه وه. ﴿مَغْصَبًا﴾ توده بوو
 له گه له کهی به هوئی بی پرواییانه وه.
 ﴿لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ﴾ (واید هزانی) تهنگی
 پی هله ناچنین (به به نه دکردن و
 توند کردن و...) ﴿لَنَسْلُكَنَّهُ فِي
 الظُّلُمَاتِ﴾ له تاریکی دا نزاو دوعای

وَمِنَ الشَّيَاطِينِ مَن يُفَوِّصُونَ لَهُ وَيَعْمَلُونَ عَمَلًا
 دُونَ ذَلِكَ وَكَأَلَّهْمُ حَفِظِينَ ﴿٨٢﴾ وَأَيُّوبَ إِذْ
 نَادَى رَبَّهُ أَنِّي مَسَّنِيَ الضُّرُّ وَأَنْتَ أَرْحَمُ الرَّاحِمِينَ ﴿٨٣﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ فَكَفَفْنَا مَا فِيهِ مِنْ ضَرٍّ وَأَنْتَبَهَ أَهْلُهُ
 وَفِيْلَهُمْ مَعَهُ رَحْمَةٌ مِنْ عِنْدِنَا وَذَكَرَ لِلْعَالَمِينَ ﴿٨٤﴾
 وَلِسَعِيدٍ وَادْرِيسَ وَذَا الْكِفْلِ كُلٌّ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿٨٥﴾
 وَأَدْخَلْنَاهُمْ فِي رَحْمَتِنَا إِنَّهُمْ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٨٦﴾
 وَذَا النُّونِ إِذْ ذَهَبَ مُغْضِبًا فَظَنَّ أَنْ لَنْ نَقْدِرَ عَلَيْهِ
 فَنَادَى فِي الظُّلُمَاتِ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ سُبْحَانَكَ إِنِّي
 كُنْتُ مِنَ الظَّالِمِينَ ﴿٨٧﴾ فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَجَعَلْنَاهُ
 مِنَ الصَّامِتِينَ وَكَذَلِكَ نُنْجِي الْمُؤْمِنِينَ ﴿٨٨﴾ وَذَكَرَ
 إِذْ نَادَى رَبَّهُ رَبِّ لَا تَذَرْنِي فَرْدًا وَأَنْتَ خَيْرُ الْوَارِثِينَ ﴿٨٩﴾
 فَاسْتَجَبْنَا لَهُ وَوَهَبْنَا لَهُ يَحْيَىٰ وَأَصْلَحْنَاهَا
 لَهُ وَزَكَرَهُ إِتْمَهُمْ كَأَنَّهُمْ كَانُوا بِأَخْزَابٍ
 وَبَعْدُ نَسَارِعًا وَرَهْبًا وَكَأَنَّهُمْ كَانُوا لَنَا خُشْعِينَ ﴿٩٠﴾

کرد. (ده لئین سی تاریکی بوو تاریکی شهو، تاریکی ده ریا، تاریکی سنگی
 نه مه نگه که). [۸۹] ﴿لَنْ نَقْدِرَ﴾ (فردا) تا که و ته نیا. [۹۰] ﴿أَصْلَحْنَاهَا﴾
 زوجه ﴿خیزانه که یمان وها لیکرد مندالی ببیت. ﴿رَغْبًا وَرَهْبًا﴾ بریتیه له نو میذ بوون
 به په رحم و ترس له سزاو خه شم. ﴿خَاشِعِينَ﴾ ملکه چ و سهر شوپ.
 * پیغه مبه ری خوا ﴿لَنْ نَقْدِرَ﴾ ده مرمویت ((باشترین دوعا نزا دوعا نزا کهی (ذالنون) کاتیک له ننیو
 سکی نه مه نگه که دابوو وتی: (هیچ خوابه که نه یه جگه له زاتی تو، بیگه ردی و پاکی هر بو تو یه،
 به راستی من له وانم که ستمیان له خو یان کردوه)) هیچ موسلمانیک بهم دوعایه بانگی
 په مرمودگاری نه کردوه مه گهر وه لای دراوه تهمو دوعای قبول بووه)).
 [اخرجه الامام احمد و الترمذی و النسائی].
 - له تیرو پیشه که دا دهر چو وایه، نهوه یانی دهر د له گه ل خوی دا، له یه کیک له غه زاکاندا تیرو پیشی
 له ننیو انماندا کردو ناوی من دهر چوو، نه مهش کاتیک بوو بالاپوشی هیشتا به پیو نیست نه گه پر بوو،
 منیش له ناو که ژاوه که مده هلیان ده گرت، هر له ناویشیدایووم کاتی دایانده گرت، رؤیشتین
 تا پیغه مبه ری خوا ﴿لَنْ نَقْدِرَ﴾ تهوا بوو له غه زاکو، کاروانی ریگه ستمو نزی که بوو یه وه له (مه دینه)
 شهو ری پیداین به رؤیشتن، منیش هه ستمو رؤیشتن تاله سوپا که دور کهوتسه وه، پاش -

وَالَّذِي أَحْصَنَتْ رَجْعَهَا فَنَفَحْنَا مِنْهُ رُوحَنَا
وَجَعَلْنَاهَا نَبْهَاءَ آيَةٍ لِلْعَالَمِينَ ﴿٩١﴾ إِنَّ هَذِهِ
أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ فَاعْبُدُونِ ﴿٩٢﴾
وَقَطِّعُوا أَمْرَهُم بَيْنَهُمْ كُلَّ إِلَهٍ تَارِجُومُ ﴿٩٣﴾
فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ ﴿٩٤﴾ فَلَا كُفْرَانَ
لِسَعِيدٍ. وَإِنَّا لَهُ كَنُيُوتٌ ﴿٩٥﴾ وَكَرَّمُوا عَلَى قَرَبٍ
أَهْلَكْنَاهَا إِنَّهُمْ كَانُوا فِيهَا رَاجِعُونَ ﴿٩٦﴾ إِذَا فُجِّعَتْ
يَا جُوجُ وَمَأْجُوجُ وَهُمْ مِنْ كُلِّ حَدَبٍ يَنْسِلُونَ ﴿٩٧﴾
وَاقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَإِذَا هِيَ شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ الَّذِينَ
كَفَرُوا ابْتُيِلُوا فَرَغُوا فَوَيْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ
ظَلِيمٍ ﴿٩٨﴾ إِنَّكُمْ وَمَنْ تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ أَنتُمْ لَهَا وَرَدُونَ ﴿٩٩﴾ لَوْ كُنَّا
هَؤُلَاءِ إِلَهًا مَا وَرَدُوا مَا وَكُلَّ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١٠٠﴾
لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ ﴿١٠١﴾ إِنَّ الَّذِينَ
سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحُسْنَىٰ أُولَٰئِكَ عَنْهَا مُبْعَدُونَ ﴿١٠٢﴾

[۹۱] ﴿أَحْصَنَتْ﴾: پاراستی و پاریزگاری
لینکرد. [۹۲] ﴿أُمَّتُكُمْ﴾: نه ته موهو
میلله ته که تان. ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾: یه که ثانیه
لای سهرجه م پیغه مبه مران (د.خ).
[۹۳] ﴿قَطِّعُوا أَمْرَهُمْ﴾: له نیو
ثاینه که یاندا بوون به چهند گروو
تاقمیکه موه. [۹۴] ﴿فَلَا كُفْرَانَ لِسَعِيدٍ﴾:
رهنج به خه سار نابیت. [۹۵] ﴿كَرَّمُوا عَلَى قَرَبٍ﴾:
قَرَبَةً: به موهو کلوجیک یاساغه
لئی. ﴿أَهْلَكْنَاهَا﴾: تیا مانبرد (به موهی
بی باومدی موه). [۹۶] ﴿يَا جُوجُ وَمَأْجُوجُ﴾:
و مأجوج: دوو هوزیوون که له باکووری
روژه له لاتی ناسیا جیگه یروون.
﴿حَدَبٍ﴾: شوینیکی به رزو کوپ.
﴿يَنْسِلُونَ﴾: خیزاو په له ده کن.
[۹۷] ﴿الْوَعْدُ الْحَقُّ﴾: مهستانی قیامت.
﴿شَاخِصَةٌ أَبْصَرُ﴾: بریتی به چاو
دهر تو قین. [۹۸] ﴿حَصَبُ جَهَنَّمَ﴾:
سورته مهنی دوزخ. [۱۰۰] ﴿لَوْ كُنَّا إِلَهًا مَا وَرَدُوا مَا وَكُلَّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾:
سورته مهنی دوزخ. [۱۰۱] ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾:
سورته مهنی دوزخ. [۱۰۲] ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾:

سورته مهنی دوزخ. [۱۰۰] ﴿لَوْ كُنَّا إِلَهًا مَا وَرَدُوا مَا وَكُلَّ فِيهَا خَالِدُونَ﴾:
سورته مهنی دوزخ. [۱۰۱] ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾:
سورته مهنی دوزخ. [۱۰۲] ﴿لَهُمْ فِيهَا زَوْجٌ وَهُمْ فِيهَا لَا يَسْمَعُونَ﴾:

نه موهی پیوستی خوم له نجامدا، به موه لای کاروان و باره که گه موه، نجا ده ستمدا له سنگم
دیتم ملوانکه کم بچراوه، نجا به بشوین پنی خومدا گه موه هتا ملوانکه کم بدوزمه موه،
به دوا گه موه دوا یخستم که بگه موه، نه که سانهی که ژاو که بیان هلد مگر، هاتبوون و
خستبوون موه سر و شتره که ییان نه زانی بو له نایدانیم، چونکه نافرمان کنشیان کم بوو
قلبو نه بوون! به موهی خواردن نانی سادو نه بوونی موه. نجا و شتره که بیان تساودابو
رویشتبوون، کاتیک ملوانکه کم دوزمه سوپاکه رویشتبوون، منیش چومه شوینی سوپاکه،
هانو پمنا یه کی له نبوو، گومان و ابوو خه که که هست به نه بوونی من ده کن و ده که موه
به دوا موه. له کاتیکدا دانیشتبووم له جیگه کهی خومدا خور زوری بوو هینام و نوستم.
(صفوانی) کوپی (معطل) یش له پشتی سوپاکه شوه پشوو دابوو،
تا که یشتبوو نه موهی موه یه کی پیچوبوو، که مهنی بینی پاسه توخو
ناسیم موه چونکه میشتا بالا پوشتی فرزه کرابوو به تهنیا نه موه دی و ت: (اننا لله وانا -

سوورەتی (الانبیاء) جزمی (۱۷)

سورۃ الانبیاء

الانبیاء

لَا يَسْمَعُونَ حَيِّسَهَا وَفِي مَا أَشْنَهَتْ أَنْفُسُهُمْ
خَلِدُونَ ﴿١٠٣﴾ لَا تَحْزَنْهُمْ الْفَرْخُ الْأَكْبَرُ وَتَلْقَاهُمْ
الْمَلَائِكَةُ هَذَا يَوْمُكُمْ الَّذِي كُنْتُمْ تُوعَدُونَ
﴿١٠٤﴾ يَوْمَ نَطْوِي السَّمَاءَ كَطَيِّ السِّجِلِ لِلْكُتُبِ كَمَا
بَدَأْنَا أَوَّلَ خَلْقٍ نَعِيدُهُ وَعَدًا عَلِيمًا إِنَّا كُنَّا فَاعِلِينَ
﴿١٠٥﴾ وَلَقَدْ كَتَبْنَا فِي الزَّبُورِ مِنْ بَعْدِ الذِّكْرِ أَنَّ الْأَرْضَ
رِثْنَا وَعِبَادِيَ الصَّالِحُونَ ﴿١٠٦﴾ إِنَّ فِي هَذَا لَبَلَاغًا
لِقَوْمٍ عَالِمِينَ ﴿١٠٧﴾ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ
﴿١٠٨﴾ قُلْ إِنَّمَا يُوحِي إِلَيَّ أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ
فَهَلْ أَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ﴿١٠٩﴾ فَإِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ أَذَنْتُمْكُمْ
عَلَى سَوَاءٍ وَإِنْ أَذْرَيْتُمْ أَوْ يُعْرَضُوا تُعَذَّبُونَ ﴿١١٠﴾
إِنَّهُ يَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَيَعْلَمُ مَا تَكْتُمُونَ
﴿١١١﴾ وَإِنْ أَذْرَيْتُمْ لَعَلَّه فَبَشِّرْهُم بِعَذَابٍ أَلِيمٍ قُلْ
رَبِّ أَعْمَرَ بِالْحَقِّ رِثْنَا الرَّحْمَنَ الْمُسْتَعَانَ عَلَى مَا تَقْسِفُونَ ﴿١١٢﴾

سورة الانبياء

[۱۰۲] ﴿حَسْبُهَا﴾: دەنگی جموجول و
نرکە ی ناگری دۆزەخ. (گوی رایەلی).
[۱۰۳] ﴿الفرخ الأكبر﴾: بریتیە لەقووی
زیندو بوونەوه. [۱۰۴] ﴿السجل﴾:
تینووس، دەفتەر. ﴿الكتب﴾: ئەوهی
تیدا دەنووسریت. [۱۰۵] ﴿الزبور﴾:
بریتیە لەکتیبەکە ی پیغمبەری خوا
داود (سەلامی خەوای ئیبت).
﴿الذکر﴾: مەبەست پێی (تەورات).
[۱۰۶] ﴿إِنَّ فِي هَذَا﴾: ئەو چیرۆکە ی
گێڕدراوە لە چیرۆک و سەرگۆزشتە ی
پیغمبەران (د.خ). ﴿لِبَلَاغٍ﴾: بەلگە
مەبەستێک مەرۆف بگە یەنیت
بە مەبەست. [۱۰۸] ﴿مسلون﴾: ئەوانەن
ملکەچ بوون بۆ پەروردگار.
[۱۰۹] ﴿أذنكم﴾: واتە بە مەمووتان
را دەگە یەنم. ﴿على سواء﴾: وەک یە
بە مەمووتان. ﴿إِنْ أذْرِي﴾: نازانم.

[۱۱۱] ﴿فبشِّرْهُم﴾: پێمەخلیسکان. (بۆ ئەوهی زیاتر گوناو تاوان بکەن و خەشم و
سزاش ئەستۆتان بگرتەوه). ﴿متساع﴾: خوشی یەکی کاتی بە جوانی یەکانی دنیاوه.
﴿إلى حين﴾: بۆ کاتیکی دیاریکراو (کاتی دوایسی هینان بەوا دە ی تەمەنتان).
[۱۱۲] ﴿المستعان﴾: ئەوهی داوی پەناو پشگیری لیکراوه.

* پیغمبەری خوا (ﷺ) دەفرمویت: ((خەڵکی ئەو حەشردەکرێن لەخەمات پەروردگاردا
بە پێی پەتی و رووت و قوتی و بێ ئەوهی سوننەتکاران (خەتەنە)، ﴿مەرۆک چۆن یەکم
دروستکاروان دەستپێکرد ئەوا دیگەر تێنەوه بەلێنە لەسەرمان و بەحیی دەگە یەنن﴾
مەرۆهە یەکم کەسیک پۆشتەدەکریت (ابراھیم) (د.خ)، ئنجا پیاوانیک دەهینن لەتەتەوهکە ی
من و دەیانخەن بەلای چەپداو منیش دەلێم: پەروردگار! هاو لەنی من! ئنجا دەوتریت: تۆ
نازانیت دوا ی تۆ چیان داھیناو کردیان، منیش وەک وتە ی بەندە پیاوچاکە (عیسی) ی کوپی
مەریەم) دەلێم: ﴿و کنت علیهم شهيدا مادمت فیهم﴾ هەتا ﴿العزيز الحکیم﴾ ئنجا پێم دەلێن: ((ئەوان
بەردوام پاشگەزیوونەتەوه پشیمان مەلکردووه لەکاتەوه تۆ لیان جیا بووتەوه)). [متفق علیه].
* پیغمبەری خوا (ﷺ) دەفرمویت: ((پەروردگار تەماشای جەستەو لەش و لار و شکل و
شیوەتان ناکات بەلکو تەماشای دڵتان دەکات)) [آخرجه مسلم].

سوره تهی (الحج)

سورة الحج

الحج

[۱] ﴿زَلْزَلَةُ السَّاعَةِ﴾: زهمین له‌ره‌ی قیامت. [۲] ﴿نَذْهَلْ﴾: واکسی وې ده‌مینیت. [۳] ﴿مَرِيدٌ﴾: یاخی‌بوون یاخود که‌سیک له‌تیکدان ویرانکاری‌دا که‌یوره‌ته چله‌پوږه. [۴] ﴿کُتِبَ عَلَيْهِ﴾: په‌روم‌دگار له‌سهر شه‌یتان نووسیویه‌تی. ﴿تَسْلُوْاهُ﴾: کردی به‌هاو‌ده‌می خوی و شوینی که‌وت. ﴿یَهْدِيْهِ﴾: رینمونوی ده‌کات. [۵] ﴿نَظْفِیةٌ﴾: دل‌وپه ناوی پی‌او. ﴿عَلَقَةٌ﴾: پارچه خونیکی به‌ستو. ﴿مُضْغَةٌ﴾: پارچه گوشتیک که‌دیاردی ئاده‌می پیویه. ﴿مَخْلَقَةٌ﴾: بریتیه له‌وی دروست‌بوونی ته‌واو بووه. ﴿تَلْفِیْةٌ﴾: اشدکم. ﴿تَلْوِیْهِیْ﴾: هیزی جه‌سته‌یی و عه‌قلی ده‌گریته‌وه. ﴿اَرْذَلِ الْعَمْرَ﴾: ناخوشت‌ترین کاتی ته‌من که‌پیری و

خه‌له‌فاندنه. ﴿هَامِدَةٌ﴾: وشک و بی‌ناوه. ﴿اهْتَزَتْ﴾: بریتیه له‌وی که‌زه‌وی ده‌شنیت‌وه به‌و بروبو‌وه‌می له‌سهریه‌تی. ﴿رَبَّتْ﴾: زیادو نه‌ش و نمایکرد. ﴿زَوْجٌ﴾: چه‌شن و شیواز. ﴿مِهْجٌ﴾: جوان و باش و که‌شاهه.

* پیغه‌مبری خوا (ﷺ) ده‌فرموت: ((له‌وی من ده‌بینم ئیوه نایینن ، ناسمان قورس بووه حمیشه قورس ببیت ، به‌ندازه‌ی چوار په‌نجه جیگه‌و شوین نه‌ماوه مه‌گه‌ر فریشته‌یک تنیدا له‌حالی که‌نوش بردندایه بې په‌روم‌دگار ، سویندبیت به‌خوا گه‌ر بیتو له‌وی من ده‌یزانم ئیوه بتان‌زانیایه له‌وا که‌مینک پیده‌که‌نین و زوریش ده‌گریان و ، ه‌رگیز تام و چیژتان له‌ژان و مرند‌ه‌گرت له‌سهرجیگه‌و ، ده‌چوونه سهر‌نیکان و ه‌اناو په‌ناتان د‌ه‌برد بې خوی گه‌وره)).

[اخرجه الترمذی وقال: حدیث حسن].

- الیه راجعون) لنجا یخی و شتره‌که‌ی دایاو منیش سوار و شتره‌که‌ی بووم و ، و شتره‌که‌ی تاوداو رویش‌تین ، به‌رد‌ه‌وام جله‌وی و شتره‌که‌ی گرت‌بوو تاگه‌یش‌تینه‌وه به‌سوپاکه‌ دوی له‌وی نه‌وان به‌هوی گه‌راوه لایان‌د‌ابوو له‌ناوه‌راستی نیوم‌و‌دا تا ماندویتیان به‌ویته‌وه ، پاشان کومه‌لیک تیگه‌وتن سه‌بارت به‌حالی من ، نه‌که‌سه‌ی سهر‌په‌رشتی نه‌و درو‌یه‌ی ده‌گرد (عبدالله) ی کوپی (ایسی) کوری (سلول) بوو ، دوی له‌وی ه‌اتین به‌رو (مه‌دینه) نه‌خوش که‌وت تامانگیک ، خه‌لکیش قسه‌و‌باسیان ده‌کرد ده‌ریاره‌ی بوه‌تانه ه‌له‌به‌ستراوه‌که ، منیش ه‌ستم به‌میج نه‌ده‌کرد -

«لېو باره يوه تاكه مېكه هاتمهوه سرخړو له گېل(ام مسطح) دا چوومه دهر موه بۇ جينگايه كي تاييهت بهنار دتمان كه شويڼي دهست بهنار گهيان دني هه موومان بوو: (ام مسطح) قاچي هه لخر او وتي: ئهئ(مسطح) تيا بچي، منيش وت: شتيكي خراپ وت، قسه به پياړويك ده لنييت كه له جهنگي (بدن) دا به شداري كردوه، وتي: ئهئ هوار نه ت بيستوه كه چي وتوه، وت: چي وتوه؟ ئهئ سا دهنگو باسي بوختانچي يه گاني بۇ گنر اموه، ئهئ مندهي تر نه خو شكه وت، كاتيگ پيغه مبري خوا(ﷺ) هات بۇلام پيم وت: نايا رنكهم ددهي بجه لاي دايكو باوكم، دهمويست ئهم دهنگو باسه له لاي ئهئ اموه ببيستم، ئهئ بوو رنكي دامو، هاته بۇلاي دايكو باوكم، به دايكم وت: دايكه ئهئ خهلكه له سر جي ددهوڼ؟ وتي: كمى خوم له سرخړه ي ناره هت مبه:»

[۱۷] ﴿الَّذِينَ هَادُوا﴾ بریتین

له جو له که. ﴿الصابین﴾ په رستیا رانی

فریشتو هه ساره کان. ﴿المجوس﴾:

نوانه نه که ناگر ده په رستن له فارس و

خه لکی دیکه. [۱۸] ﴿الذّواب﴾:

سه رجه م گیانداران جگه له مروف:

نوانه ی به سر رووی زه وی دا دهر وڼ

به ریوه. ﴿حق علیه﴾ جیگیرو چه سپاو

به پیو یست گپرا. [۱۹] ﴿حَصَنان﴾: دوو

کو مه لی نه سیارو دژوار به یسه.

﴿الحمیم﴾: ناوی به کول. [۲۰] ﴿بصهر﴾:

ده تیو نیتموه. [۲۱] ﴿مقلع﴾: چه کوش

یان قامچی. [۲۲] ﴿علون﴾: ده پیو شن.

﴿ولولوا﴾: دوو مرواری.

* پیغه مبری خوا ﴿﴾: دهر مویت: ﴿جلو

به رگی ناویشم له برمه که نه له دنیا دا ،

چونکه هر که سیک له دنیا دا له بری بکات

نوا له قیامه تا به خویره نابینیت و له بری

ناکات.﴾. ﴿متفق علیه﴾.

وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَاهُ آيَاتٍ يَتَذَكَّرُ أَلَّا اللَّهُ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ
 ﴿١٧﴾ إِنَّ الَّذِينَ هَادُوا هَادُوا وَالصَّابِغِينَ وَالنَّصْرَانِ
 وَالْمَجُوسَ وَالَّذِينَ أَشْرَكُوا إِنَّ اللَّهَ يَفْصِلُ بَيْنَهُمْ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ ﴿١٨﴾ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ
 يَسْجُدُ لَهُ مِنْ فِي السَّمَوَاتِ وَمِنْ فِي الْأَرْضِ وَالشَّجَرُ وَالْحَشَى
 وَالْجِبَالُ وَالْأَنْبَاءُ وَالنَّاسُ كَثِيرٌ حَقَّ عَلَيْهِ الْعَذَابُ وَمَنْ يُنِ اللَّهَ فَمَا لَهُ مِنْ مُكْرِمٍ
 إِنَّ اللَّهَ يَفْعَلُ مَا يَشَاءُ ﴿١٩﴾ هَذَانِ حَصَنَانِ أَخَصَصْنَاهُ
 فِي رَحْمَةٍ فَالَّذِينَ كَفَرُوا قُطِعَتْ لَهُمْ نِيَابٌ مِنْ نَارٍ يُصَبُّ
 مِنْ فَوْقِ رُءُوسِهِمُ الْحَمِيمُ ﴿٢٠﴾ يُصْهَرُ بِهِ مَا فِي بُطُونِهِمْ
 وَالْجُلُودُ ﴿٢١﴾ وَلَهُمْ مَقْعٌ مِنْ حَدِيدٍ ﴿٢٢﴾ كُلَّمَا أَرَادُوا
 أَنْ يَخْرُجُوا مِنْهَا مِنْ غَمٍّ أُعِيدُوا فِيهَا وَذُقُوا عَذَابَ الْحَرِيقِ
 ﴿٢٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْخِلُ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ
 جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يُكَلِّفُ فِيهَا مِنْ
 أَسَاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَلُؤْلُؤًا وَلِبَاسُهُمْ فِيهَا حَرِيرٌ ﴿٢٤﴾

- سویند بیت به خوا هیچ نافرمتیک نی به نزیك بیت له پیاده که یه مو نهویش خویشی بویت و
 هوی هبیت مگر قسه زوری له سر ده که نه، منیش وتم: (سبحان الله) نایا خه لکی نه م
 قسه میان کردوه؟ نیت نهو شوه دهستم کرد به گریان تا به یانی فرمیسکی چارم وشک
 نهو مو مو خویشم لینه کتوت ، پیشوازی به یانی شم هر به گریانوه کرد، پیغه مبری خوا ﴿﴾
 بانگی (علی) کوپی (ای پی طالب و) (اسامه) ی کوپی (زید) یکرد که ماوه یه بو نیکا نه هاتوویه
 خواره رو روژی پیگردن دهر باره ی جیا بو نهو ی له من ، (اسامه) نا ماژی به مودا خیزانه کانی
 چند داوین پاکنو ، وتی: نه ی پیغه مبری خوا نه وان خیزانی تو ن نیمه خیزنه بیت هیچ شتیکی
 تر نازانین له باره یانهوه. (علی) ش وتی: خوی گوره دونیات لئ ته سک ناکاتمو، نافر هتانی تر
 زوږن، خو نه گپر پرسیار له که نیزه که کش بکیت خیرا ولامت ده داتهوه، بانگی (بریره) یان کردو
 وتی: نه ی (بریره) نایا هیچ شتیکت دیوه که گومانت بو دروست بکات برامبر به (عائشه)،
 نهویش وتی: سویند بهو که سه ی توی به حق و راستی پوهانه کردوه؛ هیچ شتیکم نه دیووه لئی
 له که داری بکات، نهو نه بیت که نافر هتیکی کم ته مه نه له سر هویره که ی خوی لیده که وت و
 په لهر دیت و بره دیت له هویره که ی !! نجا پیغه مبری خوا ﴿﴾ له سر دوانگه که ی وه ستاو -

醫學博士

15:41:41

وَهْدُوا إِلَى الطَّيِّبِ مِنَ الْقَوْلِ وَهْدُوا إِلَى صِرَاطِ الْحَمِيدِ
 ﴿٦٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَيَصُدُّونَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَالْمَسْجِدِ
 الْحَرَامِ الَّذِي جَعَلْنَاهُ لِلنَّاسِ سَوَاءً الْعَنكِفُ فِيهِ وَالْبَادِ
 وَمَنْ يَرُدَّ فِيهِ بِالْحَادِ يُقْطَعُ نَفْثُهُ مِنْ عَذَابِ اللَّهِ ﴿٦٥﴾
 وَإِذْ بَوَّأْنَا لِإِبْرَاهِيمَ مَكَانَ الْبَيْتِ أَنْ لَا تُشْرِكْ فِي
 شَيْءٍ وَطَهِّرْ بَيْتِيَ لِلطَّائِفِينَ وَالْقَائِمِينَ وَالرُّكَّعِ
 السُّجُودِ ﴿٦٦﴾ وَأَذِّنْ فِي النَّاسِ بِالْحَجِّ يَأْتُوكَ رِجَالًا لَا
 عَلَى فِئْرٍ ضَامِرٍ يَأْتِينَ مِنْ كُلِّ فَجٍّ عَمِيقٍ ﴿٦٧﴾ لِيَشْهَدُوا
 مَنَافِعَ لَهُمْ وَيَذْكُرُوا أَنَّمَا لِلَّهِ فِي أَيَّامٍ مَقْضُومَاتٍ
 عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَهِيمَةِ الْأَنْعَامِ فُكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا
 أَمْرَ الْفَقِيرِ ﴿٦٨﴾ ثُمَّ لِيَقْضُوا أَقْسَمَهُمْ وَلِيَوْفُوا
 بِذُرِّهِمْ وَلِيَبْطِئُوا بِآلِ الْبَيْتِ الْعَمِيْقِ ﴿٦٩﴾ ذَلِكَ وَمَنْ
 يُعْظِمْ حُرْمَتَ اللَّهِ فَهُوَ خَيْرٌ لَهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَأَجَلْتُ
 لَكُمْ الْأَنْعَامَ إِلَّا مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ فَاجْتَنِبُوا
 الرِّجْسَ مِنَ الْأَوْثَانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ ﴿٧٠﴾

﴿٢٤﴾ ﴿وَهْدُوا﴾: رَيْفَمُونِي كِرَان. ﴿أَلِ
الطَّبِ مِنْ الْقَوْلِ﴾: بَوُوتَنِي (لَا إِلَهَ إِلَّا
اللَّهُ) و پِنْدَاوِیستی و مرجه کانی و هر
رهفتار تیکیش به مهن و پیروز دانانی
پرو مردگاری تیدا بیت. ﴿٢٥﴾ ﴿المسجد
الحرام﴾: مبهست پینی مزگوتی
(مکه) یه. ﴿سِوَاءُ﴾: چوون یه کن.
﴿العاکف فیہ﴾: نهوی تیایدا
دهمینتیهو. ﴿البَادِ﴾: نهوی دیت بو
سردان لدهشتیهو. ﴿بِالْحَادِ﴾: لادان
لهحقهوه بو ناحق. ﴿٢٦﴾ ﴿وَأَنَا
لِإِبْرَاهِيمَ﴾: رونمان کردهوه بو (ابراهیم)
(د.خ.) ﴿طَهْرِيْقِي﴾: (کهعبه) پاک بکمرهوه
لبت و هاوول پیدا کردن. ﴿لِلطَّائِفِيْنَ﴾:
ئوانهی تهواف دهکن بدهووری
کهعبه. ﴿٢٧﴾ ﴿أَذِنَ فِي النَّاسِ﴾: بانگ
بکه لهناو یانداو فیریان بکه. ﴿وَجَلَّالاً﴾:
بیاده. ﴿ضَامِرٌ﴾: نازه لَنکی لاوز بههوی

نۆز رۆيشتنهوه. ﴿فج عميق﴾: زېږېدلىكى دور. [۲۸] ﴿لینهدوا﴾: بۆلۈنۈپ سۈرۈپ ۋە بېرىپ
 لېو سېرىداتە لېروى بازىرگانی و سەرچەم سوۈدەكانی دېكەى دونیاو ئاخیرت. ﴿ایلم
 معلومات﴾: ئەوسى رۆژەيە كەيەكەمیان رۆژى جەژنە. ﴿هیمه الأنعام﴾: وشترو مانگاۋ
 مەر. ﴿البانس﴾: ئەۋەى توۋشى ئاپەحتەى و مەژارى بۈۋە. [۲۹] ﴿یقضوا تفهم﴾: پېسىى و
 چلكنى لابەرن. ﴿العتیق﴾: كۆۋن دېرن. [۳۰] ﴿حرمات الله﴾: ئەركى ھەج و شتى
 دېكە. ﴿الرجس﴾: پېسىى ديارو ناديار دەرگىتەۋە. ﴿الزور﴾: دېرۋ دەلەسە.

-داوای له (عبدالله) ی کورۍ (ابې) کړد بهانه بهینځیتوه، ننجا فرموي: موسلمانان کي بهمانه عوزم بڼ دمهینځیتوه لبرۍ پیاوړک نازور زیانم ددات کاتیک تۆلم ئی سندهوه، سویندینیت بهخوای گموره جگ لهخیز هیچ شتیکی تر شک ناهم لهخیزانهگمدا.

خاتوو (عالیشه) فرموي: ئو روژه بهردوام گریام و چاوم وشک نه کړدوه، ئو شهوش هر گریامو خمو لهچاوهکان باریانکړ، دایکو باوکم واگومانیان دهرد گریان جهرگی برییم، لهکاتیکدا هر دوکیان لام دانیشتبوون دهر گریام، شافرنیک لهپشتیوانهکان داوای رنگی پیدای هاته ژوروهی لیکردم، منیش رنگمدا، ئویش دوستیکرد به گریان لهگلهما، یاشانیش بغه مبهری خوا (الله) هاته لامان، سهلامی کړدو دانیش، ماوهی مانیک بوو (نیکا) -

[۳۱] ﴿حَفَاءَ لِلَّهِ﴾: راست ره. ﴿خِرَ﴾:

گلورو ده که ویته خواروه. ﴿فَنُخْطَفُ﴾:

دهیرینیت. ﴿قَوِي بِهِ﴾: پیوهی

ده که ویته خواروه. ﴿مَكَانَ سَحِقٍ﴾:

شوینیکی دور. [۳۲] ﴿شَاعَرَ اللَّهَ﴾:

دروشمه کانی خواوهند. [۳۳] ﴿عَلَّهَا﴾:

شوینی سرپرینی. ﴿إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ﴾:

له موو حرهم دا ده بیست.

[۳۴] ﴿مَسْكَ﴾: خوینی رشتن (ناراه لیک

سر بریت). ﴿الْمُحْتَبِينَ﴾: نه وانهی

خویان به کم ده زانن و ملکه چن بو

پهروه دگار هکیان. [۳۵] ﴿وَجَلَّتْ﴾:

بریتیه له دا چله کین و ترسان.

[۳۶] ﴿الْبَدَنَ﴾: نه وهی ده بریت بو مانی

خوا له وشترو مانگا. ﴿شَاعَرَ اللَّهَ﴾: ریو

ره سمه کانی شسریت له جدا.

﴿صَوَّافَ﴾: مهیست پیئی راگرتن و

سهیرکردنی قاچ و دهستیانه و نابیت

هیچ عیب و ناتواویه کیان تیدابیت له کاتی سرپریندا. ﴿وَجِئَ جُنُوهَا﴾: له سر

زهی تهخت کردنه دوا ی سرپرینی (کاتی خواردنی هاتوه). ﴿الْقَانِعَ﴾: نه و هژارهیه

که به حالی خوی رازی یه دوا له کمس ناکات. ﴿الْمَعْرَ﴾: نه و هژارهیه دوا له خه لکی

دهکات. [۳۸] ﴿إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنَّا﴾: پهروه دگار شه و خراپه ی دوزمانیان

ئی دورده خاتوه و دهیان پاریزیت. ﴿خَوَّانَ﴾: نه وهی همیشه ناپاک و خیانت

له مانه و سپارده دهکات. ﴿كُفُورَ﴾: نه وهی همیشه بی باوهی ده نویینیت.

* پیغه مبری خوا ﴿﴾ ده فرمویت: ((براکت سهریخه گهر ستمکار بیت یان ستم لیکراو،

پیایو لیکش وتی: نه ی پیغه مبری خوا! سهریده خین کاتی ستمی لیکرا به لام نه ی کاتی

ستمکار بوو چون؟ فرمووی: ((دهستی بگره یان ریگری بکه له ستم)).

[اخرجه البخاری].

حَفَاءَ لِلَّهِ غَيْرَ مُشْرِكِينَ بِهِ. وَمَنْ يُشْرِكْ بِاللَّهِ فَكَأَنَّمَا خَرَّ مِنَ السَّمَاءِ فَتَخْطَفُهُ الطُّيُورُ أَوْ تَهْوِي بِهِ الرِّيحُ فِي مَكَانٍ سَحِيقٍ ﴿٣١﴾ ذَلِكَ وَمَنْ يُعْظِمِ شَعْبَهُ اللَّهُ فَانْهَارَ مِنْ تَقْوَى الْقُلُوبِ لَكُمْ فِيهَا مَنَافِعُ إِلَى أَجَلٍ مُسَمًّى ثُمَّ يَحْمِلُهَا إِلَى الْبَيْتِ الْعَتِيقِ ﴿٣٢﴾ وَلِكُلِّ أُمَّةٍ جَعَلْنَا مَنْسَكًا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَى مَا رَزَقَهُمْ مِنْ بَيْمَاتٍ الْآنَ عَمِلْ فَلَهِمْ لَهُ وَجِدٌ فَلَهُ أَسْلِمُوا وَيُشِرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٣﴾ الَّذِينَ إِذَا ذَكَرُوا اللَّهَ خَلَّتْ قُلُوبُهُمْ وَالصَّادِقِينَ عَلَى مَا أَصَابَهُمْ وَالْمُقِيمِي الصَّلَاةِ وَمِمَّا رَزَقْنَاهُمْ يُنفِقُونَ ﴿٣٤﴾ وَالَّذِينَ جَعَلْنَاهَا لَكُمْ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ لَكُمْ فِيهَا خَيْرٌ فَادْكُرُوا اسْمَ اللَّهِ عَلَيْهَا صَوَافٍ فَإِذَا وَجِئَتْ جُنُوبُهَا فَكُلُوا مِنْهَا وَأَطِيعُوا الْقَانِعَ وَالْمَعْرَ كَذَلِكَ سَخَّرْنَاهَا لَكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٣٥﴾ لَنْ يَبَالَ اللَّهُ لَهَا وَلَا يَمُوتُهَا وَلَيْسَ كَذَلِكَ بِنَالِهِ النَّفْوَى مِنْكُمْ كَذَلِكَ سَخَّرَهَا لَكُمْ لِتُكَبِّرُوا اللَّهَ عَلَى مَا هَدَيْكُمْ وَيُشِرَ الْمُحْسِنِينَ ﴿٣٦﴾ إِنَّ اللَّهَ يَدْفَعُ عَنِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ خَوَّانٍ كَفُورٍ ﴿٣٨﴾

سورة الحج

الحج المبرور

[٣٩] ﴿أَذِّنْ﴾ رِيكَ هـ در اوه.

[٤٠] ﴿صَوِّعْ﴾ شويئى پهرستنى

قه شه مهسيحيه كانه. (دير). ﴿يَبْعْ﴾:

به كه نيسه ي مهسيحيه كان ده وتريت.

﴿صَلَوَاتْ﴾: پهرستگای جوله كه كان.

﴿مَسَاجِدْ﴾: پهرستگای موسولمانان

(مژگه وت). [٤٤] ﴿أَصْحَابْ مَدِينْ﴾:

گهل و نه ته وه كه ي (شوعه ييب) پيغه مبر

(سه لامى خواى ليئيت). ﴿فَأَمَلَيْتْ﴾:

ريگه مدان (سزايانم دواخست).

﴿نَكَّرْ﴾: نكولى كردنم به گوراني

به خشش و نيعمهت بؤ سز او غه شم.

[٤٥] ﴿فَكَأَيْنَ﴾: زوريك. ﴿خَاوِيَةً عَلَى

عروشها﴾: ويژانه و پوو خاو. ﴿مُعْطَلَةً﴾:

وازيه يئنا و كويزه وه بوو. ﴿قَصْرَ

مَشِيدَ﴾: كوشكى به رزو بلند.

ي بؤ نه هاتبوو دهر باره ي من، نجا

شايه توماني ميناو فرموى: نهو جا بزانه

نه ي (عائيشه) دهر باره ي تو شتيكى ناره هام

پيگه يشتوه، نه گهر توپاك بيت لهو كاره نهوا خواى گهره به پاكيئى رات ده گريت، خوئه گهر

گوناهيكيشت كرد بيت نهوه داواى ليخوشبوون له خواى گهره بگه، پاشانيش تهو به بكم

بگه ريره وه بؤلاى، به راستى بهنده نه گهر تاوانيكي كردو دانى نا به تاوانه كهيداو، دواتر تهو به ي

كرد نهوا خواى گهره تهو به كه ي قبول دهكات. پاش نهوه ي قسه كه ي تهواو كرد به باوكم وت:

لهبرى من وه لامى پيغه مبرى خوا به دروه، وتى: سويند به خوانازانم بلنم چى ١١، مينيش

هر چه نده نافرته يكي كه ته منم به ورم وت: سويند بيت به خوا دزمان كه ئيوه نهام قسانه تان

بيستوه، تا له ئيو دلتاندا جيئى گرتوه و باهر تان پيئى كردوه، خوئه گهر پيتان بلنم: من

پاك و بي بهريم لهو كار، خواش دزمانى من بي تاوانم، ئيوه باوهرم پيئناكهن، له ريو به يتيكي تردا

هاتوه: خوئه گهر دان بنيم به شتيكدا بو تان نهوا خوا دزمانى من لئى بي تاكام، به لام ئيوه باوهرم

پيئناكهن، ده سويند بي به خوا بؤ خوم ئيوه هيچ نمونه يهك نازانم جگه له وه ي (يعقوب) ي

باوكى (يوسف) وتى: ﴿لَقَسِّرْ جَمِيلَ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾، پاشان پووم وهر گيزاو پاكشام

له سر جگه كه ي خوم، سويند به خواى گهره پيغه مبر هه لئه ساو كه سيش نه چوه دهر وه

هه تا پهر وه دگار نيگاي ناره خواره وه بو سر پيغه مبره كه ي، بهوشيوه به كه نيگاي وهر ده گرت

زور ناره هه ت و مانديوو تانيكا كو تايى پنهات. دواى نهوه يه كه م وشه له زارى هاته دهر وه -

أُذِّنْ لِلَّذِينَ يَبْقَتُلُونَ بِأَنَّهُمْ ظَلَمُوا وَإِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ نَصْرِهِمْ لَقَدِيرٌ ۚ الَّذِينَ أَخْرَجُوا مِن دِيَارِهِمْ بغيرِ حَقٍّ إِلَّا أَن يَقُولُوا رَبُّنَا اللَّهُ وَلَوْلَا دَفْعُ اللَّهِ النَّاسَ بَعْضَهُم بِبَعْضٍ لَّفُوتَ صَوَاعُ وَيَبْعُ وَصَلَوَاتٌ وَمَسَاجِدُ كُرِّهًا فَمَا أَسْمَ اللَّهُ كَثِيرًا وَلَيَنْصُرَنَّ اللَّهُ مَن يَنْصُرُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ الَّذِينَ إِن مَكَانَهُمْ فِي الْأَرْضِ أَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآتَوُا الزَّكَاةَ وَأَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَنَهَوْا عَنِ الْمُنْكَرِ ۚ وَلِلَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ ۚ وَإِن يَكْذِبُوا فَكَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَعَادُ وَثَمُودُ ۚ وَقَوْمُ إِبْرَاهِيمَ وَقَوْمُ لُوطٍ ۚ وَأَصْحَابُ مَدْيَنَ ۚ وَكَذَّبَ مُوسَىٰ فَأَمَلَيْتُ لِلْكَافِرِينَ ثُمَّ أَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كَانَ نَكِيرِ ۚ فَكَأَيْنَ مِن قَرْبَةٍ أَهْلَكْنَاهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ فَمِنْ حَاوِيَةٍ عَلَىٰ عُرُوشِهَا وَبِئْسَ مُعْطَلَةٌ وَقَصْرٌ مَّشِيدٌ ۚ أَفَلَا يَسِيرُونَ فِي الْأَرْضِ فَيَنظُرُونَ فَهُمْ قَلُوبٌ يَعْقِلُونَ ۚ أَوْ مَا أَذَانٌ يَسْمَعُونَ ۚ أَوْ أَفَاتَهَا لَا تَعَى الْأَبْصَارُ وَلَكِن تَعَى الْقُلُوبُ الَّتِي فِي الصُّدُورِ ۚ

پيگه يشتوه، نه گهر توپاك بيت لهو كاره نهوا خواى گهره به پاكيئى رات ده گريت، خوئه گهر گوناهيكيشت كرد بيت نهوه داواى ليخوشبوون له خواى گهره بگه، پاشانيش تهو به بكم بگه ريره وه بؤلاى، به راستى بهنده نه گهر تاوانيكي كردو دانى نا به تاوانه كهيداو، دواتر تهو به ي كرد نهوا خواى گهره تهو به كه ي قبول دهكات. پاش نهوه ي قسه كه ي تهواو كرد به باوكم وت: لهبرى من وه لامى پيغه مبرى خوا به دروه، وتى: سويند به خوانازانم بلنم چى ١١، مينيش هر چه نده نافرته يكي كه ته منم به ورم وت: سويند بيت به خوا دزمان كه ئيوه نهام قسانه تان بيستوه، تا له ئيو دلتاندا جيئى گرتوه و باهر تان پيئى كردوه، خوئه گهر پيتان بلنم: من پاك و بي بهريم لهو كار، خواش دزمانى من بي تاوانم، ئيوه باوهرم پيئناكهن، له ريو به يتيكي تردا هاتوه: خوئه گهر دان بنيم به شتيكدا بو تان نهوا خوا دزمانى من لئى بي تاكام، به لام ئيوه باوهرم پيئناكهن، ده سويند بي به خوا بؤ خوم ئيوه هيچ نمونه يهك نازانم جگه له وه ي (يعقوب) ي باوكى (يوسف) وتى: ﴿لَقَسِّرْ جَمِيلَ وَاللَّهُ الْمُسْتَعَانُ عَلَى مَا تَصِفُونَ﴾، پاشان پووم وهر گيزاو پاكشام له سر جگه كه ي خوم، سويند به خواى گهره پيغه مبر هه لئه ساو كه سيش نه چوه دهر وه هه تا پهر وه دگار نيگاي ناره خواره وه بو سر پيغه مبره كه ي، بهوشيوه به كه نيگاي وهر ده گرت زور ناره هه ت و مانديوو تانيكا كو تايى پنهات. دواى نهوه يه كه م وشه له زارى هاته دهر وه -

[۴۸] ﴿أَمْلَيْتَ هَآءَا﴾: مؤلته تم داوه.

[۵۱] ﴿سَعَا﴾: همولیاندا، ﴿معاجزین﴾:

واگومان بهرن له سزای نیمه قوتار
دهبن. [۵۲] ﴿عَسَى﴾: نومیده واری

سهرکه وتنی بانگه وازه که ی بیست.

﴿القی الشیطان﴾: گومان و خه یالی

پروپوچی شه یقان. ﴿فی امانتیه﴾:

مه به سستی نهو نایه تانه یه

که ده یخوینتیه وه. [۵۳] ﴿معرض﴾:

دوو پرووی. ﴿شقاق﴾: جیا وازی و

پهرته وازه یی. [۵۴] ﴿لحبت﴾: ملکه چ و

گوی زایل بیت. [۵۵] ﴿مریة﴾: گومان و

دودلی. ﴿الساعة﴾: قیامت یان کاتی

مردنیان. ﴿یوم عقیم﴾: روزیکه که روژی

دیکه نه یهت به داویدا.

- نه و به ورتی: مرده بی لیست

نهی (عائیشه)، به راستی خوی گهره داوین

پاکی توژی دهرخست. دایکم پیی و تم:

هسته بچو بولای پیغه مبر (عائیشه)، منیش

و تم: سویند به خوا ناچم بولای سوپاسی که سیشی له سر ناکم جگه له خوی گهره: چونکه

نهو داوین پاکی منی دهرخست، خوی گهره نه نایه تانه ی نارد خوارمه: ﴿إِنَّ الْبَیِّنَ جَاوَا

بِأَلْفِكَ عَصَبَةَ مِنْكُمْ﴾. (که ده نایه ته له سر بیگهردی (عائیشه) دایکی موسلمانان) (دودی خوی

له سر بیست) (دابه زنی).

هوی دابه زنی نایه تی (۲۲): ﴿وَلَا يَأْتِلِ أَوْلُو الْفُضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾ هتا ﴿أَلَا لَجُونُ أَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَكُمْ﴾

-(ابوبکر) خرجی (مسطح) ی ده کیشا له به رخزمایه تی و هزاری و تبووی خرجی ناکی شم

چونکه به شداری کردوه له بهوتانه که دژ به (عائیشه)، به لام دوی دابه زنی نایه ته که

فهرمووی: سویند بیت به خوا من پیم خوشه خوی گهره لیم خوش بیت، بویه گهرایمه سر

خرجی و نه فقه کیشانی جارانی بؤ (مسطح).

هوی دابه زنی نایه تی (۲۳): ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُخَفَّتَاتِ الْفَالَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ نایه ته که:

-(طبرانی) له (خصیف) وه ده گهریته وه، نهویش له (سعید) ی کوپی (جیر) وه، ده لیت: نایا

کامپان توندتره زینا یاخود بهوتان! فهرمووی: زینا، منیش و تم: خوی گهره ده فهرمویت:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَزْمُونَ الْمُخَفَّتَاتِ الْفَالَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾ فهرمووی: نه نایه ته به تاییهت سبارت

به خاتوو (عائیشه) هاتوه خوارمه (نه سنده لاوازی تیدا هیه).

وَسَتَجِدُنَا بِالْعَدَابِ وَلَنْ يَخْلِفَ اللَّهُ وَعْدَهُ وَلَئِنْ يَوْمًا
عِنْدَ رَبِّكَ كَأَنفِ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ۖ وَكَأَن يَمِنْ
قَرِيبَةٍ أَمْلَيْتَ لَهَا وَهِيَ ظَالِمَةٌ ثُمَّ أَخَذْنَا إِلَى الْمَصِيرِ
ۚ فَمَنْ يَتَابِعْنَا النَّاسُ إِنَّمَا أَنَا لَكُمْ نَذِيرٌ مُبِينٌ ۚ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۚ
وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِرِينَ أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْجَحِيمِ
ۚ وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ وَلَا نَبِيٍّ إِلَّا إِذَا تَمَنَّى
أَلْقَى الشَّيْطَانُ فِي أُمْنِيَّتِهِ فَيَنسَخُ اللَّهُ مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ
ثُمَّ يُحْكِمُ اللَّهُ ءَايَتِهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۚ لِيَجْعَلَ
مَا يُلْقِي الشَّيْطَانُ فَتَنَةً لِلَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْقَاسِيَةِ
قُلُوبُهُمْ ۚ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَفِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ ۚ وَلِيَعْلَمَ
الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ أَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ
فَتُخَفَّفَ عَنْ قُلُوبِهِمْ وَإِنَّ اللَّهَ لَهَادٍ لِلَّذِينَ آمَنُوا إِلَى صِرَاطٍ
مُسْتَقِيمٍ ۚ وَلَا يَزَالُ الَّذِينَ كَفَرُوا فِي مِرْيَقَةٍ حَقٍّ
تَأْتِيهِمُ السَّاعَةُ بَغْتَةً أَوْ يَأْتِيهِمْ عَذَابٌ يَوْمٌ عَقِيمٌ ۚ

سورہ نسی (الحج) جزئی (۱۷)

سورہ الحج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

اَللّٰهُ يَوْمَ يُدْعَىٰ لِلّٰهِ يُحْجُّكُمْ مِنْهُمْ فَاَلَّذِيْنَ اَمَامُوْهُ
وَعَبِلُوْا اَللّٰهُ يَخْتَلِفُ فِيْ جَنَّتِ النَّعِيْمِ ﴿١﴾ وَالَّذِيْنَ كَفَرُوْا
وَكَذَّبُوْا اَيَّانَنَا قَالُوْا لَتِلْكَ اَللّٰهُمَّ عَذَابٌ مُّهِمٌ ﴿٢﴾
وَالَّذِيْنَ هَاجَرُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ ثُمَّ قَتِلُوْا اَوْ مَاتُوْا
لَنَرْزُقَنَّهُمُ اللّٰهُ رِزْقًا حَسَنًا وَّاَنَّ اللّٰهُ لَهُوْ خَبِيْرٌ
الرَّزِيْقِ ﴿٣﴾ لَنُدْخِلَنَّهُمْ مُّدْخَلًا رَّضُوْنَةً وَّاِنَّ
اللّٰهُ لَعَلِيْمٌ حَلِيْمٌ ﴿٤﴾ ذٰلِكَ وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ
مَا عُوْبِدَ بِهِ ثُمَّ بَقِيَ عَلَيْهِ لَنَنْصُرَنَّهُ اللّٰهُ اِنَّ اللّٰهَ
لَمَفْعُوْعٌ ﴿٥﴾ ذٰلِكَ يَآ اَبَا اللّٰهِ يُوَلِّجُ الْاَلْبَاحَ فِي
النَّهَارِ وَيُوَلِّجُ النَّهَارَ فِي الْبَلِّ وَاَنَّ اللّٰهَ سَمِيْعٌ بَصِيْرٌ
﴿٦﴾ ذٰلِكَ يَآ اَبَا اللّٰهُ هُوَ الْحَقُّ وَاَنَّ مَا يَدْعُوْنَ مِنْ
دُوْنِهِ هُوَ الْبَطْلُ وَاَنَّ اللّٰهَ هُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيْرُ ﴿٧﴾
اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّٰهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَتَخْضِبُ الْاَرْضَ
مُخْضَرَةً وَّاَنَّ اللّٰهَ لَطِيْفٌ خَبِيْرٌ ﴿٨﴾ لَّهٗ مَا فِي السَّمٰوٰتِ
وَمَا فِي الْاَرْضِ وَاَنَّ اللّٰهَ لَهُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيْدُ ﴿٩﴾

[۵۷] ﴿مُهْم﴾ توندو سہخت۔
[۵۸] ﴿لِرِزْقِهِم﴾ روزیان دہدات۔
[۵۹] ﴿مُدْخَلًا يَرْضَوْنَهُ﴾ دہروازہو
مہنزلک پیسی رازی بن۔ (بہہشت
یاخود پلہوپایہی ہرن۔ [۶۰] ﴿م﴾ ہنسی
علیہ۔ سستہم بکات بہدروپات
کردنہوہی سسزاو شہشکہنجہ۔
[۶۱] ﴿يُوَلِّجُ﴾ دہیخاتہ۔

ہمروہا لہ (ضحاک) ی کوری (مزاحم) ہوہ
دہگنپنہوہ، دہلئت: نہم نایہتہ بہتایبہتی
دہریارہی خیزانہکانی پیغہمبہر (ﷺ)
ہاتوہتہ خوارہوہ، ہمروہا (ابن ابی
حاتم) لہ (ابن عباس) ہوہ دہگنپنہوہ،
دہلئت: نہم نایہتہ بہتایبہتی لہسر خاتوو
(عائیشہ) ہاتہ خوارہوہ، (ابن جریر) یش
لہ (عائیشہ) ہوہ دہگنپنہوہ، دہلئت: نہوہی
ہیلیان بہست ہوہ ہیلیان بہست، منیش
بی ناگابوہم لہوہ: کہ پینان راگہیاندم،
لہ کاتیکدا پیغہمبہری خوا (ﷺ) لای من
ہوو، کہ نیگای ہوہاتہ خوار، پاشانیش

دانیشٹو دہستی مینا بہدہموچاوی داو ہمرمووی: نہی (عائیشہ) مرڈہبی لیت، منیش وتم:
لہ سایہو ہمہدی خواوہ نہک ہی تو، نہوچا نایہتہکھی خویندہوہ: ﴿اِنَّ الَّذِيْنَ يَرْمُوْنَ الْمُحْصَنٰتِ
اَلْقَالَاتِ الْمُؤْمِنٰتِ﴾ تاکہیشٹہ ﴿اَوْ لَيْكَ مَّرْءُوْنٌ مِّمَّا يَقُوْلُوْنَ﴾۔

ہوہ دہہزینی نہیمتی (۲۶): ﴿اَلْخَبِيٰثَاتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ وَالْخَبِيْثُوْنَ لِلْخَبِيٰثَاتِ وَالطَّيِّبٰتُ لِلطَّيِّبِيْنَ﴾ نہیہتہکھ:

– (طہرانی) لہ (عبدالرحمن) ی کوری (زید) ی کوری (اسلم) ہوہ دہگنپنہوہ، دہلئت: نایہتی:
﴿اَلْخَبِيٰثَاتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ﴾ سہبارت بہخاتوو (عائیشہ) ہاتہ خوارہوہ، کاتیک دوروہوہکان بہدرو
ہوہتان توہمتباریان کرد، خواہی گہورہش پاکیتی لہوتوہمتانہ دہرخت، ہمروہا (طہرانی)
لہ (ابن عباس) ہوہ دہگنپنہوہ۔ [بہدو سہندی لاوا] دہلئت: نہم نایہتہ سہبارت بہوانہ دہہزی
کہ بوختان و دریان کرد سہبارت بہخیزانی پیغہمبہری خوا (ﷺ)۔ ہمروہا (طہرانی) لہ (حکم) ی
کوری (عتیبہ) وہ دہگنپنہوہ، دہلئت: لہ کاتیکدا خہلکی دہریارہی رو داوہکھی خاتوو (عائیشہ)
دہوان و قہسیان دہکرد، پیغہمبہری خوا (ﷺ) ناردی بہشوین خاتوو (عائیشہ) داو، پیسی
ہمرموو: نہی (عائیشہ) خہلکی چی دہلن؟ نہویش ہمرمووی: بہہیچ شیوہیک بہہانہ ناہینہوہ
تا داوین پاکیم لہاسمانہوہ دادہہزیت، نیتر خواہی گہورہ دہریارہی نہی پانزہ نایہتہی ناردہ
خوارہوہ لہسورہتی (نور) دا، پاشانیش خویندہوہ تاکہیشٹہ: ﴿اَلْخَبِيٰثَاتُ لِلْخَبِيْثِيْنَ﴾ نایہتہکھ۔

[۶۷] ﴿مَسْكَاً﴾: شهریه و

پرگرامیکی تاییهت. ﴿ناکسوہ﴾:

رهفتاری پتہ کھن. ﴿فی الأمس﴾:

سہبارت بہہ ندایہ تی و خواہرستی

لہ تاینہ کہ تدا. [۷۰] ﴿فی کتاب﴾: لہو

لاپہرہی بہ (لوح المحفوظ) ناوبراوہو

ہموو شتیکی تیدایہو ون ناییت.

[۷۱] ﴿سلطاناً﴾: بہ لگوو نیشانہ.

[۷۲] ﴿المنکر﴾: نیشانہو دیاردہ کانی

دہموچاو گرزیو بہ یہ کدادان.

﴿سلطان﴾: بریتیہ لہ چہو ساندنہوہو

چروسانہوہو.

ہوی دایرینی نایمتی (۲۷): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا

لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾ نایمتہ کہ:

— (فریابی) و (ابن جریس) لہ (عدی) کوہی

(ثابت) موہ دہگیریتہوہو، دہلیت: ٹافروہ تیک

لہ پشتیوانہ کان ہات بق خزمتی

پیغہ مہبری خوا (ﷺ) و وتی: ٹہی

پیغہ مہبری خوا من لہ مالہوہو لہ سہر

شیوازیک حمزناکم ہیج کس لہ سہر لہو

شیوازہ بم بینیت، بہر دہوامیش پیماویک لہ بنہ مالہ کہی

شیوہیم، نایا چی بکہ، نجا ہم نایہتہ ہاتہ خوارہوہو: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ

بُيُوتِكُمْ حَتَّى تَسْتَأْذِنُوا وَاسْأَلُوا عَلَى أَهْلِهَا ذَلِكَ خَيْرٌ﴾.

(ابن ابی حاتم) لہ (مقاتل) ی کوہی (ابن حبان) موہ دہگیریتہوہو، دہلیت: کاتیک یارمہ تی و مہسلہی

لینز و مرگرتن لہ مالان ہاتہ خوارہوہو، (ابوبکر) فرمووی: ٹہی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) ٹہی

بازرگانہ کانی (قریش) چی بکہن کہ لہ نیوان (مکہ) و مہدینہ و (شام) ہاتوچو دہ کھن، چہند

مالیکی دیاریکراویان مہیہ لہ سہر رنگادا، ہیج کہ سیتیکی تیدانی بہ تیتہر چوین لینز و مرگرتن و

سہلام لہ کی بکہن، نجا ہم نایہتہ ہاتہ خوارہوہو: ﴿يَسْأَلُ عَلَيْكُمْ بِحُجَّاحٍ أَنْ تَدْخُلُوا بُيُوتًا غَيْرَ

مَسْكُونَةٍ﴾.

ہوی ہتہ خوارہوہو (۳۱): ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ وَيَحْفَظْنَ فُرُوجَهُنَّ﴾ نایہتہ کہ:

— (ابن ابی حاتم) لہ (جابر) ی کوہی (عبداللہ) و دہگیریتہوہو، دہلیت: (اسماء) ی کچی (مرثد) لہ نیو

دارخورماکانی دا بو، ٹافروہ تانیس دہچوونہ لای بی ہستی پشتین، ٹوہوشی لہ قاچہ کانیاندا بوو

دہرہ کھوت - واتہ خرخالہ کانیان - لہ گول سنگ و زولفیان، (اسماء) ش وتی: ٹای ٹہم چہندہ

ناشیرینہ، تیتہر ٹہم نایہتہ ہاتہ خوارہوہو: ﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ يَغْضُضْنَ مِنْ أَبْصَارِهِنَّ﴾.

مہروہا (ابن جریس) لہ (حضر) ی موہ دہگیریتہوہو، دہلیت: ٹافروہ تیک خرخال و گہراندہی لہ زیو

دروست کردبوو بہدروزش شتی بہنرخ پیوہ کردبوو، بہ لای کوہلیک لہ خلیکدا تیتہری، -

لَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ سَخَّرَ لَكُمْ مَآ فِي الْأَرْضِ وَاللَّهُ يَجْعَلُ فِي الْبَحْرِ
بِأَمْرِهِ وَيُمْسِكُ السَّمَاءَ أَنْ تَقَعَ عَلَى الْأَرْضِ إِلَّا بِإِذْنِهِ إِنَّ
اللَّهَ بِالنَّاسِ لَرُؤُوفٌ رَحِيمٌ ۝۶۷ وَهُوَ الَّذِي أَحْيَاكُمْ
ثُمَّ يَمِيتُكُمْ ثُمَّ يُحْيِيكُمْ إِنَّ الْإِنْسَانَ لَكَفُورٌ ۝۶۸
لَکَلِّ أُمَةٍ جَعَلْنَا مَنَّاكُم نَاسِكُهُ وَفَلَا تَزِرُ عَنْكَ
فِي الْأَمْرِ وَادْعُ إِلَى رَبِّكَ إِنَّكَ لَمِنَ هُدًى مُسْتَقِيمٍ ۝۶۹
وَأَنْ جَدُّ لَوْ قُلَّ اللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا تَقْمَلُونَ ۝۷۰ اللَّهُ يَحْكُمُ
بَيْنَكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ فِيمَا كُنْتُمْ فِيهِ تَخْتَلِفُونَ ۝۷۱
أَلَمْ تَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ ذَلِكَ
فِي كِتَابٍ إِنَّ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝۷۲ وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ
اللَّهِ مَا لَمْ يَرْزُقْ بِهِ سُلْطَانًا وَمَالًا لَمْ يَكُنْ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَمَا لِلظَّالِمِينَ
مِنْ نَصِيرٍ ۝۷۳ وَإِذْ أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْبُرْهُانَ فَتَرَفَ فِي
وُجُوهِ الَّذِينَ كَفَرُوا الْمُنْكَرُ يَكْادُونَ يَسْطُونَ
بِالَّذِينَ يَتْلُونَ عَلَيْهِمْ آيَاتِنَا قُلْ أَفَأَنْتُمْ بِشُرْعِ
ذَلِكَ النَّارِ وَدَعَا اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِالسَّيْرِ ۝۷۴

سورتهی (الحج) جزئی (۱۷)

سُورَةُ الْحَجِّ

لِلَّهِ الْحُكْمُ

[۷۳] ﴿لَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ: هه ندیکیان بچنه پال هه ندیکی تریان. [۷۴] ﴿مَا قَدَرُوا اللَّهَ: بهمه زنیان رانه گرت یا خود نه یان ناسی بهوجه شنه ی شایسته یه تی. [۷۵] ﴿بِصَافَةِ: هه لیده بیزیریت. [۷۸] ﴿حَقَّ جِهَادُهُ: جیهادو تیکو شان له سر شیزه یه کی ته و او گونجاو. ﴿اجْتَبَاكُمْ: هه لتان ببیزیریت بؤ ناینو به ندایه تی خو ی. ﴿حَرَجَ: بارو تهنگ پی هه لچنین به نه رکیکی قورسو نه سته م. ﴿مَلَّةً: ناینی. ﴿مَوْلَاكُمْ: خاوه ن و سرخه رو به پیوه بهری سرجه م کاروباره کانتان.

* پیغه بهری خوا (هه) ده فرمونت: ((موسلمان برای موسولمانه، سته می لیناکات و نایشی دات به ده سته مه، هر که سته یه لبه جینگ میاندنی پیدایوستی یه کانی براک ی دا بیست له و پهره مردگار لبه جینگ میاندنی

يَتَأْتِيهَا النَّاسُ ضُرْبَ مَثَلٍ فَاغْتَبِعُوا لَهُ الْذِيكَ نَدَعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَنْ يَخْلُقُوا ذُبَابًا وَلَوْ اجْتَمَعُوا لَهُ وَإِنْ يَسْلُبْهُمُ الذُّبَابُ شَيْئًا لَا يَسْتَفِذُوهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطَّالِبُ وَالْمَطْلُوبُ ۚ مَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ إِنَّ اللَّهَ لَقَوِيٌّ عَزِيزٌ ۚ اللَّهُ يَصْطَلِي مِنَ الْمَلَائِكَةِ رُسُلًا وَمِنَ النَّاسِ إِنَّكَ سَمِيعٌ بَصِيرٌ ۚ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ ثُمَّ إِلَى اللَّهِ يَرْجِعُ الْأُمُورُ ۚ يَتَأْتِيهَا الْذِيكَ ؕ آمَنُوا أَوْ كَفَرُوا وَسُجُودًا وَعَبْدًا وَرَبِّكُمْ وَأَقْعُوا الْخَبَرَ لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ۚ وَجَنِّدُوا فِي اللَّهِ حَقَّ جِهَادِهِ ؕ هُوَ اجْتَبَاكُمْ وَمَا جَعَلَ عَلَيْكَ فِي الدِّينِ مِنْ حَرَجٍ ؕ مَلَّةً أَيْكُمْ يُزْهِمُهُمْ هُوَ سَمٌّ مُمْسِكٌ الْمُسْلِمِينَ مِنْ قَبْلِ وَفِي هَذَا لِيَكُونَ الرَّسُولُ شَهِيدًا عَلَيْكُمْ وَتَكُونُوا شُهَدَاءَ عَلَى النَّاسِ فَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَاعْتَصِمُوا بِاللَّهِ هُوَ مَوْلَاكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلَى وَنِعْمَ النَّصِيرُ ۚ

سُورَةُ الْحَجِّ

پیدایوستی یه کانی دا له گه لیدا ده بیست، هر که سیکیش ناپه حه تیه ک له ناپه حه تیه کانی دونه ا له سر براک ی لابه ریت له و پهره ردگار ناپه حه تیه ک له ناپه حه تیه کانی روژی قیامه تی له سر لاده بات، نه وه شی ناتواو یه کانی موسولمانیک داپو شیت له و خوا ی گهره له روژی قیامه تدا ناتواو یه کانی بؤ داده پو شیت)) . [متفق علیه].

- قاجی کیشا به زمویدا، خر خاله کان کوه تن به سر بار نه کی قاجی داو دونه کیکی لی په پیدابوو، نه م نایه ته ش له سر له وه هاته خوارمه وه: ﴿وَلَا يَضُرُّنَّ بِأَرْجُلَيْهِ﴾. هوی دابه زنی نایه تی (۳۳): ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ مِنْ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾ نایه ته که:

- (ابن السکن) له (معرفة الصحابة) دا له باوکی (عبدالله) ی کوری (صبیح) وه ده گزیرته وه، ده لیت: من کو یله ی (حویطب) ی کوری (عبدالعزی) بووم، داوام لی کرد نامه یه ک بنووسی، هه تا خو م نازا دبه کم، نجا نه م نایه ته هاته خوارمه وه: ﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ﴾. هوی دابه زنی نایه تی (۳۳): ﴿وَلَا لَكُمْرُهَا قَتَابِكُمْ عَلَى الْبَاءِ إِنْ أَرَدْتُمْ لِحَصْنًا﴾ نایه ته که:

- (مسلم) له (جابر) ی کوری (عبدالله) وه ده گزیرته وه، ده لیت: (عبدالله) ی کوری (ابی) به که نیزه کی خو ی ده وت: برؤ شتی که مان بؤ په پیدابکه، پاشان خوا ی گهره نه م نایه ته ی ناره ده خوارمه وه: ﴿وَلَا لَكُمْرُهَا قَتَابِكُمْ عَلَى الْبَاءِ﴾.

سورہ قی (المؤمنون)

سورة المؤمنون

المؤمنون

[۱] ﴿قَدْ أَفْلَحَ﴾: سرکهوتوو و سرههراز یون (به به ده سستی هتانی به خشش و نیعمه تی هه تا هه تای).
 [۲] ﴿خَاشِعُونَ﴾: نهوانه ی ملکه چ و خو به که مزانن. [۳] ﴿الْقَوَّٰةُ﴾: نهو قسهو باسه ی هیچ سوو دیکی نه بیئت.
 [۴] ﴿غَيْرِ مُلْمَعِينَ﴾: لییان ناگیریت و سره نهشت ناگیرن. [۵] ﴿الْعَادُونَ﴾: نهوانه ی سنووری خوای گه وره ده به زینن. [۶] ﴿رَاعُونَ﴾: پاریزگاری لیده کهن. [۷] ﴿الْوَارِثُونَ﴾: نهوانه ی شایسته ن. [۸] ﴿الْفَرُودَسُ﴾: به رزترین پله ی به هه شته. [۹] ﴿سَلَالَةٍ﴾: کورتهو پوختهو پالفته ی. [۱۰] ﴿بَطْفِئَةٌ﴾: منه ی (ناوی پیار). ﴿قَرَارٌ مَّكِينٌ﴾: لانه یکی مه حکمه و نارام که (ره حمه).
 [۱۱] ﴿عَلَقَةٌ﴾: بریتیه له پارچه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ ﴿١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ ﴿٢﴾
 وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ ﴿٣﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ
 فَاعِلُونَ ﴿٤﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِفُرُوجِهِمْ حَافِظُونَ ﴿٥﴾ إِلَّا عَلَى
 أَزْوَاجِهِمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مُلْمَعِينَ ﴿٦﴾
 فَمَنْ أَتَّبَعَىٰ فَإِنَّ ذَلِكَ قَالَ لِيَبْكَ هُمْ الْعَادُونَ ﴿٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 لَا مُنْتَهَىٰ لَهُمْ وَعَهْدُهُمْ رُحُونَ ﴿٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَىٰ صَلَاتِهِمْ
 يُحَافِظُونَ ﴿٩﴾ أُولَٰئِكَ هُمُ الْوَارِثُونَ ﴿١٠﴾ الَّذِينَ يَرِثُونَ
 الْفِرْدَوْسَ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ﴿١١﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِن
 سَلَالَةٍ مِّن طِينٍ ﴿١٢﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاهُ نَفْلَةً فِي قَرَارٍ مَّكِينٍ ﴿١٣﴾ ثُمَّ
 خَلَقْنَا النُّفُوفَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْمَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَا
 الْمُمَضَّعَةَ عِظْمًا فَكَسَوْنَا الْفُطْرَ خُمًا ثُمَّ أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا
 آخَرَ فَبَارَكَ اللَّهُ أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ ﴿١٤﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ
 لَمَعِينُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُنْعَمُونَ ﴿١٦﴾ وَلَقَدْ
 خَلَقْنَا فَوْقَكُمْ سَبْعَ طَرَائِقَ وَمَا كُنَّا عَنِ الْخَلْقِ غَافِلِينَ ﴿١٧﴾

گوشتیکی به ستوو. ﴿مُضْغَةٌ﴾: پارچه گوشتیک به نه ندازه ی گوشتپاره. ﴿فَبَارَكَ اللَّهُ﴾: بی گمردی و پاک ی بز پروه ردگار. ﴿أَحْسَنَ الْخَالِقِينَ﴾: به توانا ترین و لیها تو ترین شاره زو کارامه و به دیهنر. [۱۷] ﴿سَبْعَ طَرَائِقَ﴾: جهوت چینی ناسمان. ﴿عَنِ الْخَلْقِ﴾: له دروستکار و به دیهنر او ده کانی. ﴿غَافِلِينَ﴾: بی ناگا. (واته پروه ردگار بی ناگا نی به له دروستکار او ده کانی).

* پیغمبری خوا (عبدالله) ده فرمویت: ((لکاملی نیسلامه تی که سیک نهویه مروف واز لهو باس و خواسانه به نیت که پیومندی به موه نی به)). [(اخرجه الترمذی و غیره)].

هر له رنگیه موه ده گیر نه موه (عبدالله) ی کوپی (ابی) که نیزه کیکی هه بوو بییان دهوت: (مُسْكِينَةٌ) به کیکی دیکه شی هه بوو بییان دهوت (امیمه)، (عبدالله) زوری لیده کردن زینا بکهن، نهوانیش سکالایان برده لای پیغمبری خوا (عبدالله)، نهوجا نه نایه ته هاته خواره موه: ﴿وَلَا تُكْرَهُوا قِيَابَكُمْ عَلَى الْبِلَدِ﴾. هه روه (حاکم) له رنگی (ابن الزبیر) موه ده گیر نه موه، ده لیت: (مُسْكِينَةٌ) ی که نیزه کی (عبدالله) لای هه ندیک له پشتیوانه کان دانیشقبوو و تی: خاونه کهم به زور داوین پیسیم پنده کات. نهوجا نه نایه ته هاته خواره موه. هه روه (بزار) و (طبرانی) به (سند) یکی (صحیح) ده گیر نه موه له (ابن عباس) موه، ده لیت: (عبدالله) ی کوپی (ابی) که نیزه کیکی هه بوو داوین پیسی -

سوره نبي (المؤمنون) جزئی (۱۸)

سورة المؤمنون

المؤمنون

[۱۸] ﴿بِقَدَرٍ﴾: به اندازه ی پیوسته.
 [۲۰] ﴿شَجَرَةٍ﴾: بریتی به له داری زیستن.
 ﴿طُورٍ سِينَاءَ﴾: نهو کینه ی (موسا)
 (سهلامی خسوی لیبیت) گفتگوگوی
 تیدا کرد له گهل خواوند. ﴿بِالذَّهَبِ﴾:
 بون. ﴿صَنِيعٍ﴾: زهیت. [۲۱] ﴿الْأَنْعَامِ﴾:
 حوشتر و مانگا و مهر و بز. ﴿لَعِبْرَةٍ﴾:
 په‌ند. [۲۲] ﴿الْقَلْبِ﴾: که‌شتی.
 [۲۴] ﴿الْمَالِ﴾: سه‌کرده و پیشه‌نگی
 خه‌ک. ﴿يَفْضَلُ عَلَيْكَ﴾:
 سه‌زکایه‌تی تان بکات. [۲۵] ﴿بِهِ جَنَّةٍ﴾:
 شیت. ﴿فَرَبِّصَا بِهِ﴾: چاوه‌ی بن. ﴿حَتَّىٰ﴾:
 حین. ﴿هَهُنَا كَاتِي جَاكِبُونَهُرَىٰ﴾:
 له‌وشیتی‌یه‌ی به‌ساری هاتووه.
 [۲۷] ﴿الْفَلَکِ﴾: که‌شتی. ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾:
 به‌دیار چاومانوه؛ مه‌ست پی له‌زیر
 چاودیری و پاریزگاری
 په‌روردگار دایه. ﴿جَاءَ أَمْرُنَا﴾: سزای

وَأَنزَلْنَا مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَسْكَنَّاهُ فِي الْأَرْضِ وَلِنَاعْلَىٰ هَاهُنَا
 بِهِ لَقْدَرُونَ. فَأَنشَأْنَا لَكَ بِهِ جَنَّتَيْنِ مِنْ نَجِيلٍ وَأَعْنَبْنَا
 لَكَ فِيهَا نُورَكَ كَثِيرَةً وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ. وَشَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ
 طُورٍ سِينَاءَ تُبْتِئُ بِالذَّهْنِ وَصَنِيعٍ لِلْأَكْلَيْنِ. وَإِنْ لَكَ فِي
 الْأَنْعَامِ لَعِبْرَةٌ لِّتُفَكِّرَ مَعَا فِي بَطُونِهَا وَلَكَ فِيهَا مَنَافِعُ كَثِيرَةٌ
 وَمِنْهَا تَأْكُلُونَ. وَإِنَّا وَعَدْنَاهُ عَلَى الْفَلَکِ نَحْمَلُونَهُ. وَلَقَدْ
 أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ فَقَالَ يَتُوبُوا رَبِّعِدُّوا إِلَهُ مَالِكُمْ مِنْ إِلَهِ
 غَيْرِهِ أَفَلَا تَتَّقُونَ. فَقَالَ الْمَلَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ مَا هَذَا
 إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُرِيدُنَا بِفَضْلِ عِلْمِكُمْ وَلَوْ شَاءَ اللَّهُ لَأَنزَلَ
 مَلَائِكَةً مَّا سَمِعْنَا بِهَذَا فِي آبَائِنَا الْأَوَّلِينَ. إِنَّا هُوَ إِلَّا
 رَجُلٌ بِهِ جَنَّةٌ فَرَصَّوْا بِهِ. حَتَّىٰ جَاءَ مِنْ رَبِّكَ آيَاتُنَا
 بِمَا كَذَّبُون. فَأَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنْ اصْنَعْ الْفَلَکَ بِأَعْيُنِنَا
 وَوَحِّينَا فِإِذَا جَاءَ أَمْرُنَا وَكَارَ الْشُّرُورُ فَاسْلُفْ فِيهَا مِنْ
 كُلِّ زَوْجٍ مِثْلَيْنِ وَأَهْلَكَ إِلَّا مَنْ سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ
 مِنْهُمْ وَلَا تُخْطِئُ فِي الَّذِينَ ظَلَمُوا إِنَّهُمْ مُعَذَّبُونَ.

خواهی‌یه. ﴿فَارَ التَّوْرَ﴾: هه‌لقولاندنی ئاو لهو (ته‌نور)‌هی گهرم ده‌کرا بونان
 برزاندن. ﴿فَاسْلُكْ﴾: بیخه نیو (که‌شتی‌یه‌که‌وه). ﴿زَوْجَيْنِ﴾: نیرو میی هه‌موو گیانداری
 روح له‌بریتک. ﴿سَبَقَ عَلَيْهِ الْقَوْلُ﴾: نه‌وه‌ی ویستی په‌روردگار وایه له‌ناو‌بچیت.
 - ده‌کرد له‌سهرده‌می نه‌فامیدا، له‌کاتیکدا داوین پیسی قه‌ده‌ه‌کرا وتی: سویندیت به‌خوا
 هرگیز داوین پیسی ناکم، پاشان نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿وَلَا تُكْرِمُوا قَبِيحَكُمْ عَلَى الْبِغَاءِ﴾.
 مه‌روها (سعدی کوپی) منصور له (عکرمه) وه ده‌گیزیت‌مه، ده‌لیت: (عبدالله‌ی کوپی (ابی)
 دوو که‌نیزه‌کی هه‌بوو ناویان (مسکینه و معاذه) بوو، به‌زور داوین پیسی پیده‌کردن، یه‌کیکیان
 وتی: له‌گهر نه‌م کاره چاکه بیت زورم کردووه، گهر واش نه‌بیت نه‌وا به‌راستی پیوسته ده‌ستی
 لیه‌لبگرم، ئنجا نه‌م نایه‌ته هاته‌خواره‌وه.
 هوی دایه‌زینی نایه‌تی (۴۸): ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾: نایه‌ته‌که:
 - (ابن ابی حاتم) له (مرسل) م‌کانی (حسن) موه ده‌گیزیت‌مه، ده‌لیت: گهر که‌سیک کیشه‌یه‌کی
 هه‌بوایه له‌گهل که‌سیکی تردا، بانگیان ده‌کرد بولای پیغه‌م‌بر (ﷺ)، خو نه‌گهر خاوه‌ن حق بوایه
 گهردن که‌چ ده‌بوو و، ده‌یزانی پیغه‌م‌بری خوا (ﷺ) دادووه‌یه‌که‌ی به‌حق و راستی ده‌دات، -

[۲۸] ﴿اسْتَوِيَتْ﴾: جیگیر بوویت.

[۲۹] ﴿مَزَلَا﴾: شوینی دابه‌زین.

[۳۰] ﴿لَا يَصْنَعُونَ﴾: جیگهی په‌ند.

وهرگرتنه. ﴿لَمُبْتَلِينَ﴾: ناقیتان.

ده‌کینه‌وه. [۳۱] ﴿قُرْبًا آخِرِينَ﴾:

بریتی‌یه له‌گهل و نه‌ته‌وهی (هود)

پیغه‌مبر (د.خ). [۳۲] ﴿أَتَرْكُهَا﴾:

رژاندمان به‌سهریاندای پیمان به‌خشین.

[۳۵] ﴿مَحْرُورُونَ﴾: زیندو ده‌کینه‌وه

له‌گۆه‌کانتان بو پرس‌سیارو

لیفرسینه‌وه سزا. [۳۶] ﴿هِيَ هَاتِ﴾:

دود و نه‌سته‌مه رودانی.

[۳۷] ﴿عَوْتَ وَغِيًّا﴾: هه‌ندی‌کمان

ده‌میرین و هه‌ندی‌کی تر له‌دایک ده‌بن.

[۴۰] ﴿عَمَّا قَلِيلٍ﴾: پاش ماوه‌یه‌کی که‌م.

[۴۱] ﴿فَأَخَذَهُمُ﴾: هات به‌سهریاندای.

﴿الصَّحَّةَ﴾: مه‌به‌ست پی‌ئی سزایه‌کی

توندو تیژه. ﴿بِأَحَقِّ﴾: به‌دایه‌په‌روه‌ی و

حق. ﴿عَلَّه﴾: بریتی له‌وشتانه‌ی لافا و هله‌یده‌گریت له‌گهل خۆیدا وک گه‌لای دایو

که‌ف و شته پرتوکاو رزیوه‌کان. ﴿فَعَدَا﴾: ده‌با

خوایی. [۴۲] ﴿قُرُونًا آخِرِينَ﴾: میله‌ته و نه‌ته‌وه‌ی دیکه.

- به‌لام گهر نه‌و که‌سه نیازی ستم کردنی بی‌بایه و بانگیان بکردایه بو لای پیغه‌مبر (پشتی

هله‌ده‌کردو ده‌بیوت: بابچین بۆلای فلان که‌س، نجا ئه‌م نایه‌ته نازلبوییه خواروه: ﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى

الله وَرَسُولِهِ﴾.

هۆی دابه‌زینی نیه‌می (۵۵): ﴿وَعَذَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ﴾: نایه‌ته‌که:

- (حاکم) (طبرانی) له‌(ابی‌کوری (کعب) هوه ده‌گیرنه‌وه، ده‌لێت: کاتیک پیغه‌مبر (پشتی) له‌گهل

هاوه‌له‌کانیدا هاتن بو (مه‌دینه) و پشتیوانه‌کان جییان کردنه‌وه، عه‌ره‌ب به‌گشتی له‌یه‌ک که‌وان و

سۆنگه‌وه تیری بو ده‌هاویشن و می‌رشیان ده‌کردنه‌ سهر، ئه‌وانیش هه‌موو شه‌میکیان به‌چه‌که‌وه

رۆژ ده‌کرده‌وهو به‌یانیا‌نیش هه‌ر به‌چه‌که‌وه ده‌سوورانه‌وهو، له‌نیو خۆیاندای و تیان: تو بلی‌ئی نی‌مه

نه‌میرین و هه‌ر له‌ژاندا کاتیک‌ی وا داییت ئیواره به‌هه‌می و بی‌باکی‌یه دابه‌نیشین و له‌خوانه‌بی

له‌هیج که‌سی تر نه‌ترسین، نجا ئه‌م نایه‌ته هاته‌خواروه: ﴿وَعَذَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾.

هه‌روه‌ها (ابن‌ابی‌حاتم) له‌(براه) وه ده‌گیرنه‌وه، ده‌لێت: ئه‌م نایه‌ته له‌سهر نی‌مه دابه‌زی له‌کاتیک‌دا

نی‌مه له‌وی‌پی ترسدا ژیا‌نمان ده‌برده‌ سهر.

فَإِذَا اسْتَوِيَتْ أَسْفَلَ مَكَانٍ عَلَى الْغَالِيَةِ فَقُلْ لِمَنْ لَدُنِّي الَّذِي نَحْنُ
مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝ ٢٩ وَقُلْ رَبِّ أَرَأَيْتُمْ أَفْعَلْتُ مِمَّا كُنْتُ أَفْعَلُ خَيْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ۝ ٣٠ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ وَإِنْ كُنَّا لَمُبْتَلِينَ ۝ ٣١ قُرْآنُ شَا
مِنَ تَعْدِهِمْ قُرْآنًا آخِرِينَ ۝ ٣٢ فَأَرْسَلْنَا فِيهِمْ رَسُولًا مِنْهُمْ أَنْ أَعْبُدُوا
اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ أَفَلَا تَتَّقُونَ ۝ ٣٣ وَقَالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا الْآخِرَةِ وَأُتِرْتُمْ فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا
مَا هَذَا إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ بَلْ كُلُّكُمْ عَيْنٌ وَهُمْ يَسْتَكْبِرُونَ ۝ ٣٤
تَشْرَبُونَ ۝ ٣٥ وَلَئِنْ أَطَعْتُمْ بَشَرًا مِثْلَكُمْ إِنَّكُمْ إِذَا لَخَبِيرُونَ
۝ ٣٦ أَعْبُدُوا أَكْثَرَ إِلهٍ مِنْكُمْ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا وَعِظْنَا أَكْثَرَ نَجْوَ
۝ ٣٧ هِيَ هَاتِ هَاتِ لِمَا تَعْبُدُونَ ۝ ٣٨ إِنَّ هِيَ إِلَّا أَلْهِيَا لَنَا
الَّذِينَ آمَنُوا وَتَحْيَاوُا مَعَهُ يَسْمَعُونَ ۝ ٣٩ إِنَّ هُوَ إِلَّا رَجُلٌ
أَفْتَرَى عَلَى اللَّهِ كَذِبًا وَمَا عَنِ لَّهُ بِمُؤْمِنِينَ ۝ ٤٠ قَالَ رَبِّ
أَنْصُرْنِي بِمَا كُذِّبْتُ ۝ ٤١ قَالَ عَمَّا قَلِيلٍ لَيُصْبِحُنَّ نَدِيمِينَ ۝ ٤٢
فَأَخَذَتْهُمُ الصَّيْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْنَاهُمْ غَنَاءً فَبَعَثَ لِلْقَوْمِ
الظَّالِمِينَ ۝ ٤٣ ثُمَّ أَنْشَأْنَا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونًا آخِرِينَ ۝ ٤٤

سُورَةُ الْمُؤْمِنُونَ

الْمُؤْمِنُونَ

[۴۴] ﴿تَعْرِىٰ﴾: يهك له دواى يهك (هر

پيغه مبهريك به دواى شهوى دى دا).

﴿جَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾: وهك هه وال و

به سهرهاتيک بو سهر سورمان و په ندو

دهست له کار کيشانه وه. [۴۵] ﴿بَيَّاتِنَا﴾:

بهو به لگسو نيشانانه ي هه ستيان

پيښه کړيت. ﴿بِلَطَانِ مَبِينٍ﴾: به لگسو

نيشانه يهك راستى دهر بخات.

[۴۶] ﴿عَالِينَ﴾: نه وانه ي خوږه زلزان و

دهستدريژگار يوون بهر انبه به خه لکى و

سته ميان ده کرد. [۴۹] ﴿الْكِتَابِ﴾:

تهورات. [۵۰] ﴿آيَةٍ﴾: مو عجيزو به لگسو

نيشانه بن له سهر گهره وي و تواناي

په روه ردگار. ﴿اَوِيْنَاهُمْ﴾: گهيان دومان.

﴿رَبُّوهُ﴾: شوي نيکى بهر ز که مبه ستي

(بيت المقدس) ه. ﴿مَعِينٍ﴾: ناويکى له بهر

رؤيشتووه که به چاو ده يي نريت.

[۵۲] ﴿أَمْتَكُمْ﴾: نه ته وه که تان يان شو

شهر يعه ته ي له سهرى کوږونه ته وه. [۵۳] ﴿فَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ﴾: ټپ او بوچوونيان په رت و

بلاو بوو سه باره ت به کاروبارى ثاينه که يان (جياوازيى که و ته نيوانيا نه وه). ﴿زَبْرًا﴾:

کو مه ل و حيز ب و تاقم تاقم. [۵۴] ﴿ذَرَهُمْ﴾: دهست بهر داريان ببه. ﴿عَمَرَهُمْ﴾: مه ستي و

که لله په قيان. ﴿حَتَّىٰ حِينٍ﴾: هه تا شو کاته ي دانراوه بو تيا بردن و فهوتان يان. [۵۵] ﴿أَعَا

نَدَهُمْ بِهِ﴾: ده يکه ين به پال پشت و کو مه ک بويان. [۵۷] ﴿مَشْفُقُونَ﴾: زور ده تر سن.

* پيغه مبهري خوا ﴿وَلَهُمْ رُؤُوسٌ﴾: ده فهرمويټ: ((خه لکينه په روه ردگار پاک و بيگه ردمو شهوشى پاک و

بيگه رده نيبيت وهر ينا گريټ، هه روه ما په روه ردگار فهرمانى کيږدوه به به او پر داران به هه مان

فهرمانى که داويه تى به پيغه مبه ران و فهرمويه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا عَمِلْتُمْ﴾

هه روه ما فهرمويه تى: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُلُوا مِنْ طَيِّبَاتِ مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾: پاشان باسى شو پيا وانه ي کرد

له سه فهر نيکى توولانى دا ده ميننه وه قزيان کولکن و به يه کا نالوز کاهو دهست بهر زده که نه وه

به رمو ناسمان و بهر زو بانيش: په روه ردگار، په روه ردگار! ده لين! له کاتيکدا خوار بدن و

خوار نه رويان هه رماي، چه سته شيان به حهرام نه شو نماي کردوه، نيدي چوڼ په روه ردگار

وه لاميان ده اته وه!)). [(اخرجه مسلم).]

مَا تَسْبِقُ مِنْ أَمْرٍ أَهْلًا مَا يَسْتَخْرُونَ ﴿٤٤﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا رُسُلَنَا تَتْرًا
 كُلَّ مَاجَةٍ أَمَةٌ رَسُولًا كَذَّبُوهُ فَأَتَيْنَا بَعْضَهُمْ بَعْضًا وَجَعَلْنَاهُمْ
 أَحَادِيثَ فَبِعَلَّ الْقَوْمَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ وَأَخَاهُ
 هَارُونَ بِآيَاتِنَا وَسُلْطَانٍ مُبِينٍ ﴿٤٦﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ
 فَاسْتَكْبَرُوا وَكَانُوا قَوْمًا عَالِينَ ﴿٤٧﴾ فَقَالُوا أَتُؤْمِنُ لِبَشَرَيْنِ مِثْلِكَ
 وَقَوْمُهُمَا لَنَا عَبِيدُونَ ﴿٤٨﴾ فَكَذَّبُوهُمَا فَكَانُوا مِنْ الْأَشْكٰلِ
 ﴿٤٩﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَىٰ الْكِتَابَ لَعَلَّهُمْ يَهْتَدُونَ ﴿٥٠﴾ وَجَعَلْنَا
 آيَاتِنَا فِي الْهَرَمِ وَأَمْرًا يَاجِدُونَ ﴿٥١﴾ وَأَوْسَيْنَاهُمَا إِلَىٰ رِبْوَاتٍ بِرَأْيِ رَبِّكَ
 فَتَكَايَا أَيُّهَا الرُّسُلُ كُلُّ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا
 تَعْمَلُونَ عَلِيمٌ ﴿٥٢﴾ وَإِنَّ هَٰذِهِ أُمَّتُكُمْ أُمَّةً وَاحِدَةً وَأَنَا رَبُّكُمْ
 فَاتَّقُونِ ﴿٥٣﴾ فَتَقَطَّعُوا أَمْرَهُمْ بَيْنَهُمْ زُبُرًا كُلٌّ حِزْبٌ بِمَا لَدَيْهِمْ
 فِرْعَوْنٌ ﴿٥٤﴾ فَذَرُّهُمْ فِي غَمْرِهِمْ حَتَّىٰ حِينٍ ﴿٥٥﴾ أَيْحَسِبُونَ أَنَا
 نُبْدِلُهُمْ رَبَّهُمْ مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ أَوْ أَسْمِعُ تَكْوِيْنَهُمْ فِي الْغَيْبِ بَلْ لَا يَشْعُرُونَ
 ﴿٥٦﴾ إِنَّ الَّذِينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٥٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ
 يَأْتِيَتْ رَبِّهِمْ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٨﴾ وَالَّذِينَ هُمْ رَبَّهُمْ لَا يُشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾

[۶۰] ﴿يُؤْتُونَ مَا آتَوْا﴾: به خشینی نهوهی
پتیاں دراوه. ﴿وَجَلَّة﴾: دهرسن نهوه
خیره کر دیوانه لیان وهره گیری.
[۶۱] ﴿هَا سَلْبِقُونَ﴾: به دهستی دهینن.
[۶۲] ﴿وَسَمِعَهَا﴾: به نه اندازهی توانای
خوی له کارو کرده وه. ﴿كَلْب﴾: نامه ی
کرده وهی به نه. [۶۳] ﴿غَمْرَةٌ﴾: بریتیه
له بی ناگای و غافل بوون.
[۶۴] ﴿مُتْرَفِیْهِمْ﴾: نهوانه ی له نازو
نیعه تدا روچوون. ﴿يَحْنَرُونَ﴾: هاوار
ده کن و هانا ده بن. [۶۶] ﴿تَكْصُونَ﴾:
ده گهرینه وه دواوه و نکولی ده کن.
[۶۷] ﴿مُسْتَكْرِبِينَ﴾: خوین به گه وه
ده زانن به وهی خه لکی نهوین و
پیچه وانه ی سه رجهم خه لکی
جینشینی شوینه کانی دیکه ن.
﴿سَامِرًا﴾: دریره دهن به قسه کانیا ن
که گالته پیکردنه به شو له دهوری

وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ رَاجِعٌ إِلَيْهِمْ رَاجِعُونَ ۚ
أُولَٰئِكَ يَسْرِعُونَ فِي الْحَزَنِ ۖ وَهُمْ هَٰلَا سَافِرُونَ ۚ وَلَا تَكْلَفُ
نَفْسٌ إِلَّا أَوْسَعَهَا ۚ وَلَدَيْنَا مَكْتُبٌ بِالْحَقِّ ۚ وَمَا يُظَاهِرُونَ ۚ
بَلْ قُلُوبُهُمْ فِي غَمْرٍ ۖ مِنْ هَٰذَا ۚ وَهُمْ أَغْمَلُ مِنْ دُونِ ذَٰلِكَ ۚ هُمُ ۚ هَٰكَا
عَمِلُونَ ۚ ۚ حَقٌّ ۚ إِذَا أَخَذْنَا مِرْقَهُمْ ۚ بِالْعَذَابِ ۚ إِذَا هُمْ يَحْتَرُونَ
ۚ ۚ لَا تَحْشَرُوا الْيَوْمَ أَنَّا لَا نَحْشَرُونَ ۚ ۚ فَذَكَاتِ ۚ آيَتِي
نُتِلَّ عَلَيْكُمْ ۚ فَمَكَّنْتُمْ عَلَٰنَ عَقْبِكُمْ ۚ تَنَكَّصُونَ ۚ ۚ مُسْتَكْرِبِينَ
بِهِ ۚ سَمِرًا ۚ تَهْتَجِرُونَ ۚ ۚ أَفَلَا يَذَرُوا الْقَوْلَ ۚ أَمْ جَاءَهُمْ مَالُ الْيَاقَاتِ
ۚ أَبَاءَهُمْ ۚ هُمُ ۚ الْأُولَٰئِينَ ۚ ۚ أَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ ۚ فَهُمْ لَهُ ۚ مُسْتَكْرِبُونَ
ۚ ۚ أَمْ يَقُولُونَ بِهِ ۚ جِنَّةٌ ۚ بَلْ جَاءَهُمُ بِالْحَقِّ ۚ وَكَذَّبُوا ۚ بِالْحَقِّ
كَرْهُونَ ۚ ۚ وَلَوْ أَنِجَ الْحَقُّ أَهْوَاءَهُمْ ۚ لَفَسَدَتِ السَّمَوَاتُ
وَالْأَرْضُ وَمَنْ فِيهِنَّ ۚ بَلْ أَتَيْنَهُمْ بِذِكْرِهِمْ ۚ فَهُمْ عَنْ
ذِكْرِهِمْ مُعْرِضُونَ ۚ ۚ أَمْ نَسُوا ۚ حَرَجًا ۚ فَرَجًّا ۚ رُبَّكَ خَيْرٌ
وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۚ ۚ وَإِنَّكَ لَتَدْعُوهُمْ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ۚ
وَالَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ بِالْآخِرَةِ ۚ وَغَالِبُ لَهُمُ ۚ السُّرُطُ ۚ لَنَكُونَنَّ

(بیت). ﴿يَحْنَرُونَ﴾: ورینه ورتو چرپه ده کن به وهی ره خنه له نایه ته کان ده گرن.
[۶۸] ﴿أَفَلَمْ يَذَرُوا﴾: لئی تیگه ن ویری لیکنه وه. [۷۰] ﴿بِهِ جَنَّةٌ﴾: شیتی له گه لدايه.
[۷۱] ﴿بِذِكْرِهِمْ﴾: به شانازی و پرزداریا ن. [۷۲] ﴿خَرَجًا﴾: بهش و پاداشتی که له مال و
ساماندا. [۷۴] ﴿لَنَكُونَنَّ﴾: لایانداه له راستی.

*خاتوو (عاشه) سه بارت بهو که سانه ی له نایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يُؤْتُونَ مَا آتَوْا وَقُلُوبُهُمْ رَاجِعٌ إِلَيْهِمْ رَاجِعُونَ﴾
له پیغه مبهری خوی پرسی: نه ی پیغه مبهری خوا: نایا نهوانه له خوا دهرسن که دزی و
زینا ده کن و، فاروق ده خونه وه پیغه مبهری خواش (فهرموی: نه خیر نه ی کچی (ابوبکر):
نه ی کچی (صدیق): به لکو نهوانه له خوا دهرسن که نویر ده کن و روژو ده گرن و دهرسن لیان
وهره گیری). (اخرجه احمد) و (الترمذی) و (ابن ابی حاتم).
هو ی دهرزنی نایه تی (۶۱): ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرَجٌ﴾: نه یه ته که:

— (عبدالرزاق) له (مجاهد) موه ده گهرینه وه، ده لیت: پیاویر ده مات شل و کویرو نه خوشی ده میتا
بو مالی باوکی یا مالی برای یا مالی خوشکی یا مالی پووری، یا مالی شاموژنی، به لام نه م په
کهوتوانه ناپه صحت ده بوون به کارو ده یان و: نه مانه نیعه بو مالی خه لکی ده بن، نجا نه م
نایه ته نازله بو به خواروه وه رنیدان و کارناسانیه که بوین: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾.

[۹۱] ﴿لَذَهَبَ كُلُّ الْهَمِّ﴾: همر پرستراویک به تنه نیا. ﴿يَصْفُونَ﴾: درو یه کی روون و ناشکرا. [۹۶] ﴿ادْفَعْ﴾: بهر پرچی بد مردوه. ﴿بِالْقِي هِيَ أَحْسَنُ﴾: بهوسیفهت و خسه سله تهی جوانترین رهوش و کرده و دیه. [۹۷] ﴿أَعُوذُ بِكَ﴾: په نا و پشتگیر ده گرم به تو. ﴿هَرَابٍ﴾: نهی گومان و وه سوه سانهی مروف بهرو خراپه ده بات. [۹۸] ﴿أَنْ يَحْضُرُونَ﴾: به سهرمه وه ناماده بن جنوکه. [۹۹] ﴿أَرْجُونَ﴾: به مگر پیننه وه. [۱۰۰] ﴿فِيمَا تَرَكْتُمْ﴾: نه وهی به جیم میشتوه (له باوه و کردار). ﴿مِنْ وَرَائِهِمْ﴾: له پشتیان وه. ﴿بِرِزْحٍ﴾: بهر به سستی که نایه لی بگر پیت وه. [۱۰۱] ﴿الصُّورِ﴾: که په نا. ﴿يَوْمَئِذٍ﴾: راسته و خو دوی فووی دووم (روژی راجله کینی گه وه). [۱۰۲] ﴿تَقْلُتُ﴾: موار به. [۱۰۳] ﴿حَفَّتْ مَوَازِينُهُ﴾: خیر و چاکه ی زور بوو یان زال بوو به سهر خراپه دا. [۱۰۴] ﴿تَلْفَحُ﴾: هه لی

بَلْ أَتَيْنَهُم بِالْحَقِّ وَإِنَّهُمْ لَكَاذِبُونَ ۝۹۱ مَا تَتَذَكَّرُ اللَّهُ مِنْ وَلِيٍّ وَمَا كُنَّا مَعَهُ مِنْ شَيْءٍ إِذَا لَذَهَبَ كُلُّ الْهَمِّ بِمَا خَلَقَ وَلَعَلَّا بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ سُبْحَنَ اللَّهِ عَمَّا يُصِفُونَ ۝۹۲ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ فَعَلَّ عَمَّا يُشْرِكُونَ ۝۹۳ قُلْ رَبِّ إِمَّا تُرِيدُنِي بِمَا أُعَذُّوكَ ۝۹۴ رَبِّ فَلَا تَجْعَلْنِي فِي الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ۝۹۵ وَإِنَّا عَلَى أَنْ تَبْرِكَ مَا بَعَدَ مِنْهُمُ الْقَدْ بَرُونَ ۝۹۶ ادْفَعْ بِأَلْقِي هِيَ أَحْسَنُ النَّسِيئَةِ عَنْ أَعْلَمَ بِمَا يَصِفُونَ ۝۹۷ وَقُلْ رَبِّ أَعُوذُ بِكَ مِنْ هَمَزَاتِ الشَّيْطَانِ ۝۹۸ وَأَعُوذُ بِكَ رَبِّ أَنْ يَحْضُرُونِي ۝۹۹ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَ أَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قَالَ رَبِّ ارْجِعُونِ ۝۱۰۰ لَعَلِّي أَعْمَلُ صَالِحًا فِيمَا تَرَكْتُ كَلَّا إِنَّهَا كَلِمَةٌ هُوَ قَائِلُهَا وَمِنْ وَرَائِهِم بَرْخٌ إِلَىٰ يَوْمِ يُعْثُونَ ۝۱۰۱ فَيَذَاقُ فِي الصُّورِ فَلَا أَنْسَابَ لَيْنَهُمْ يَوْمَئِذٍ وَلَا يَتَسَاءَلُونَ ۝۱۰۲ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوَازِينُهُ ۝۱۰۳ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۝۱۰۴ وَفَمَنْ خَفَّتْ مَوَازِينُهُ ۝۱۰۵ فَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ فِي جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۝۱۰۶ تَلْفَحُ وُجُوهُهُمْ أَلْتَارُوهُمْ فِيهَا كَالِحُونَ ۝۱۰۷

دو کورز نینت. ﴿کالون﴾: هه لقرچاو. -چونکه ثوان به تار مزوی دلیان رنگیمان نه داوین، پاشان ثم نایه ته هاته خوار وه: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾ هه ما ﴿أَوْ مَا تَلَائِكُمْ مَقَاتِحُ﴾. هه روه ما (ابن جریس) له (زمري) وه ده گیریت وه، ده لیت: پر سیار کرا سه بارت به نایه تی: ﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾ بوجی لیزه دا باسی کوینو شه و نه خوش کرا وه، نه ریش لسه و لامدا هه رموی: موسو لمانان کاتیک ده چوون بو غه زاکردن په ککه وه تکانیان له ماله کانیاندا ده کرد به جینشین و، کللی دمر گاکانیان ده دانی و پینان ده وتن: و ابو مان حه لآل کردوون له ماله کانه اندا نان بخون، ثوانیش بهمه دلنیکرمان ده بوون و، دهیانوت: نیچه ناچینه ناو ماله کیهان وه له کاتیکدا ثوان له مال نین، ثموجا ثم نایه ته دابه زیه خوار وه و ریخی پیدان نان بخون. هه روه ما له (قتاده) وه ده گیریت وه، ده لیت: نایه تی: ﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ أَنْ تَأْكُلُوا جَمِيعًا﴾ سه بارت به مگر کیکی عرب هاته خوار وه، پیاویان به تنه نای نانی نه ده خوار و، خوار نه کهی هه لده گرت تاکه سینیکی دی بدیایه و لگه لیدا بیخوار دایه. هه روه ما له (عکر مه) و (ابی صالح) وه ده گیریت وه، ده لیت: پشتیوانه کان گه رمیو نیکیان بهاتایه نانایان نه ده خوار تا -

سورہتی ﴿النور﴾

[۱] ﴿فَرْضَاهَا﴾: ئەو ھۆكۈمەنى تېڭىدە
 بەپۇيۇستىمان گېراۋە. [۲] ﴿فَاجْلِدُوا﴾:
 جەلدىيان لىيىدەن. (بەلىنداڭ دەۋرتىت
 ئۇشش و ئازار بگەيەنىت بىئەۋەى
 ئۇسك بشكىت و گۆشتى جەستەى
 بچرىت). ﴿كُلْ وَاحِدٌ﴾: كەسكى
 ئازادى رەبەن. (ھاسەرى نەگرتىت).
 ﴿فِي دِينِ اللَّهِ﴾: لەجى بەجى كىردنى ئەو
 سىنۋورەى خۋاى گەۋرە داینەۋە.
 ﴿طَائِفَةٌ﴾: ئاقىمىك كەمتىرىيان سى
 كەس يان چۈاربىن. [۴] ﴿يَرْمُونَ
 غَضَبَاتٍ﴾: ئەۋەنەى داۋىن پاك و
 بىگەردەكان تۆمەتبار دەكەن بەزىنا و
 داۋىن پىسى. [۶] ﴿شَهَادَةُ أَحَدِهِمْ﴾:
 شاھىتەى يەكىكىيان. [۸] ﴿يَدْرَأُ عَنْهَا﴾:
 (سىزاكەى) ئى دورىخاتەۋە.

«قومیشیه‌کان سه‌بارت به‌ناقرته
(مخرومیه) کی که‌زی کردبو تووشی
گه‌ل پیغه‌میری خوادا (ﷺ) قسه‌بکات
ده‌ناکات (اسامه‌ی گوپی (زید) نه‌بیت، شو
میکرد پیغه‌میری خوا (ﷺ) فرمویی: نایا
هفت ده‌کعبه؟ نجا هستاو وتاریکی‌داو
یون کاتیک یه‌کیکی ریزدارو خاوه‌ن شان و
اری ده‌یون، خو نه‌گهر یه‌کیکی لاواز دزی
جی‌ده‌کرد، سوئندبیت به‌په‌روردگار گهر
(م.)) [متفق علیه].»

سورمتی ﴿الفرقان﴾

هَؤُلَاءِ دَابِئُونِي نِيَمَتِي (١٠): ﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا﴾ نِيَمَتُهُ كَذَلِكَ:

- (ابن ابی شیبہ) و (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) له (خثیمه) وه دهگیر نهوه، ده لیت: به پیغمه مبری، خویان فرموو: گهر ویست لیه تی، کیلی همه مو زموو خوزنه کانیت ده ده یی، له دواتریشدا هیچ له پاداشتی تو کم نابیتوه!!، خو نه گهر ویستیش ه بیت هردو به شه که له دوا ژوژو ناخه رتدا بیت دمه خشین، ئه ییش فرمووی: بئکو بومی کۆکره مو بۆ قیامت!!-

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

الجزء الثاني عشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سُورَةُ الزَّانِيَةِ وَفَرْضُهَا وَالزَّانِيَةُ أَيُّهَا النَّبِيُّ يَسْتَبِ لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ
 ١ الزَّانِيَةُ وَالزَّانِي فَاجْلِدُوا كُلَّ وَاحِدٍ مِّنْهُمَا مِائَةَ جَلْدَةٍ وَلَا تَأْخُذْكُمْ
 بِهِمَا رَأْفَةٌ فِي دِينِ اللَّهِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَشَهِدَ
 عَدَاؤُهُمَا طَائِفَةٌ مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ٢ الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً أَوْ
 مُشْرِكَةً وَالزَّانِيَةُ لَا يَنْكِحُهَا إِلَّا زَانٍ أَوْ مُشْرِكٌ وَحُرِّمَ ذَلِكَ عَلَى
 الْمُؤْمِنِينَ ٣ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ ثُمَّ لَا يَأْتُوا بِأَرْبَعَةِ شُهَدَاءَ
 فَاجْلِدُوهُمْ ثَمَانِينَ جَلْدَةً وَلَا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهَادَةً أَبَدًا وَأُولَئِكَ هُمُ
 الْفَاسِقُونَ ٤ إِلَّا الَّذِينَ يَتَابُونَ مِنْ بَعْدِ ذَلِكَ وَأَصْلَحُوا فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ
 رَّحِيمٌ ٥ وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ وَلَيْسَ لَهُمْ شُهَدَاءُ إِلَّا أَنْفُسُهُمْ
 فَشَهِدُوا حِوْصَهُمْ أَرْبَعًا شَهَادَةً بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنَ الصَّادِقِينَ ٦
 وَالْخَوَاسِئُ أَنْ لَعَنَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ مِنَ الْكَذِبِينَ ٧ وَيَدْرَأُ
 عَنْهَا الْعَذَابُ أَنْ تَشْهَدَ أَرْبَعٌ شَهَادَةً بِاللَّهِ إِنَّهُمْ لَمِنَ الْكَذِبِينَ
 ٨ وَالْخَوَاسِئُ أَنْ غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ إِنْ كَانَ مِنَ الصَّادِقِينَ ٩
 وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ تَوَّابٌ حَكِيمٌ ١٠

سوره نوری (النور) جزئی (۱۸)

سورة النور

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۱۱] ﴿بِالْفَلَكِ﴾: خراپترین و ناقولترین

جوری درو. ﴿عصبة منكم﴾: کومه لیکلی

یک ریز که وایک مهبست و نامانج

کویکردبنهوه. ﴿تولی کبره﴾: زوربهی

مه لده گریته. [۱۴] ﴿افضتم فیسه﴾:

شانان پیداده کرد. [۱۵] ﴿تلقونسه

بالستکم﴾: مه ندیکتان له مه ندیکی

دیکهوه دهیگریتهوه. ﴿هینا﴾:

ناسانهو هیچ گوناوه نییه.

[۱۶] ﴿مایکون لنا﴾: نه گونجاوو

ناشیسته یه. ﴿سبحانک﴾: بی گهردیو

پاکی بو پرموردگار. ﴿هتانا﴾:

درویه که نهوهی گوی لیه دبیته

سرسام ده بیته نه مه نه پیس و

گه نه له. [۱۹] ﴿تشیع﴾: بلاوده بیتهوه.

﴿الفاحشه﴾: نهو گوناوه خراپانه ی زور

پیس و گه نه له لیه گوته یان کردار.

* پیغمبری خوا(ﷺ) ده فرمویت: ((هیچ

بهنده یه عیب و عاری بهنده یه کی تر

داناپوشیت مگه پرموردگار له زوی قیامتدا عیب و عاره کانی داده پوشیت)). (اخرجه مسلم).

* هرومه(ﷺ) ده فرمویت: ((دلخوش مبه به شکستی براهت، ده گونجیت خوی گهره سوزو

به زمی بو نهو بکویته گهره نهوسا تو گیزدهی تاقیکردنهوه بکات)). (اخرجه الترمذی و قال: حدیث حسن).

- نجا نم نایته هاته خوارمه: ﴿تبارک الذی ان شاء جعل لك خيرا من ذلك﴾ نایته که.

هوی دابه زینی نیته(۲۰): ﴿وما ارسلنا قبلك من المرسلین الا الهم لیاکلون الطعام ویمشون فی

الاسواق﴾ نایته که:

- (واحدی) له ریگی (ابن عباس) هوه ده گیزتهوه، ده لیت: له کاتیکدا موشریکه کان پیغمبری

خوایان له که دارده کرد بهوی هزاری یهوه دهیان و ت: نه چیه نم پیغمبره نان ده خوات و

به بازارد ده سوو ریتهوه، پیغمبری خواش(ﷺ) بهم قسیمه دل نیگران بو، نهو جانه نایته

هاته خوارمه: ﴿وما ارسلنا قبلك من المرسلین الا الهم لیاکلون الطعام ویمشون فی الاسواق﴾. هر

له ریگی (سعید و عکرمه) شهوه همان رو داو گیزدراو تهوه.

هوی دابه زینی نیته(۲۷): ﴿یوم یغض الظالم علی یدیه﴾ نایته که:

- (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه ده گیزتهوه، ده لیت: (ابی) کوپی (خلف) ناماده ده بو له خرمته

پیغمبری خوا(ﷺ) (عقبه) ی کوپی (معیط) یش نه شکسته جو نازاری ددها، نجا نم نایته

هاته خوارمه: ﴿یوم یغض الظالم علی یدیه﴾ تا ﴿خنولا﴾. (شعبی و مقسم) یش وینه ی نه میان

گیزدراو تهوه.

إِنَّ الَّذِينَ جَاءُوا بِالْإِفْكِ عُصْبَةٌ مِنْكُمْ لَا تَحْسَبُوهُ شَرًّا لَكُمْ بَلْ هُوَ
خَيْرٌ لَكُمْ لِكُلِّ امْرِئٍ مِنْهُمْ مَا اكْتَسَبَ مِنَ الْإِثْمِ وَالَّذِي تَوَلَّى
كِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١١ لَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ
وَالْمُؤْمِنَاتُ بَأْنِفُسِهِمْ خَبَرًا وَقَالُوا هَذَا إِفْكٌ مُبِينٌ ١٢ لَوْلَا
جَاءَ وَعَلَيْهِ بَآرِعُهُ شَهَادَةٌ فَآذَلُمْ يَا أَيُّهَا الشَّهَدَاءُ فَأُولَئِكَ
عِنْدَ اللَّهِ هُمْ الْكَذِبُونَ ١٣ وَلَوْلَا فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ لَمَسَّكُمْ فِي مَا أَفَضْتُمْ فِيهِ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٤
إِذْ تَلَقَّوْنَهُمْ يَأْتِيَنَّكُمْ وَتَقُولُوا بِأَفْوَاهِكُمْ مَا لَيْسَ لَكُمْ بِهِ عِلْمٌ
وَتَحْسَبُونَهُ هَيَّا وَهُوَ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمٌ ١٥ وَلَوْلَا إِذْ سَمِعْتُمُوهُ
قُلْتُمْ مَا يَكُونُ لَنَا أَنْ نَكْتُمَ هَذَا سُبْحَانَكَ هَذَا بُهْتَانٌ عَظِيمٌ
١٦ يَعْلَمُ اللَّهُ أَنَّكُمْ تَعُدُّوا لَهُ لَعْنَةً أَبَدًا إِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنِينَ ١٧
وَيَبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ١٨ إِنَّ الَّذِينَ
يُحْسِنُونَ أَنْ تُشِيعَ الْفُجْشَةُ فِي الَّذِينَ آمَنُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ
فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ وَأَنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ١٩ وَلَوْلَا
فَضْلُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ وَرَحْمَتُهُ وَأَنَّ اللَّهَ رَءُوفٌ رَحِيمٌ ٢٠

[اخرجه مسلم].

* هرومه(ﷺ) ده فرمویت: ((دلخوش مبه به شکستی براهت، ده گونجیت خوی گهره سوزو

به زمی بو نهو بکویته گهره نهوسا تو گیزدهی تاقیکردنهوه بکات)). (اخرجه الترمذی و قال: حدیث حسن).

- نجا نم نایته هاته خوارمه: ﴿تبارک الذی ان شاء جعل لك خيرا من ذلك﴾ نایته که.

هوی دابه زینی نیته(۲۰): ﴿وما ارسلنا قبلك من المرسلین الا الهم لیاکلون الطعام ویمشون فی

الاسواق﴾ نایته که:

- (واحدی) له ریگی (ابن عباس) هوه ده گیزتهوه، ده لیت: له کاتیکدا موشریکه کان پیغمبری

خوایان له که دارده کرد بهوی هزاری یهوه دهیان و ت: نه چیه نم پیغمبره نان ده خوات و

به بازارد ده سوو ریتهوه، پیغمبری خواش(ﷺ) بهم قسیمه دل نیگران بو، نهو جانه نایته

هاته خوارمه: ﴿وما ارسلنا قبلك من المرسلین الا الهم لیاکلون الطعام ویمشون فی الاسواق﴾. هر

له ریگی (سعید و عکرمه) شهوه همان رو داو گیزدراو تهوه.

هوی دابه زینی نیته(۲۷): ﴿یوم یغض الظالم علی یدیه﴾ نایته که:

- (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه ده گیزتهوه، ده لیت: (ابی) کوپی (خلف) ناماده ده بو له خرمته

پیغمبری خوا(ﷺ) (عقبه) ی کوپی (معیط) یش نه شکسته جو نازاری ددها، نجا نم نایته

هاته خوارمه: ﴿یوم یغض الظالم علی یدیه﴾ تا ﴿خنولا﴾. (شعبی و مقسم) یش وینه ی نه میان

گیزدراو تهوه.

[۲۱] ﴿خطوات الشیطان﴾: ریگہو

رېځپه کاني شهيدان. ﴿المکسر﴾: نه وهی
شهرم قهده غه وياساغي کردوه.

﴿مازکی﴾: یا کہ نہ دہو وہ لہ ییسی و

گہندہ لی. (ایدا) : مہتا مہتایہ.

[۲۲] ﴿لَا بَاطِلَ﴾: سویند نہ خوات. ﴿اُولَٰئِہٖ﴾

الفصل: خواہن چاکو خیری

نور. السيرة : دولة مہندی.

[۲۲] یرمون الحصنات: ثأره تانی

اولیٰ پاک ٹومہ تیار ہو گئے۔

شہوانہ بہ سینہ باز پاکو، برناکہ نہور

له وېشانه یی یې وروڼه د گاره که یان تووړه

بکات). [۲۵] ﴿دینهم الحق﴾: پاداشتی

بپراوه بۆ ئەوان. [۲۶] ﴿الْحَيَّاتُ

للخیثین: نهوانه ی پیس و گنده لن

شایسته‌ی نه‌وانه‌ن که‌وه‌ک خو‌یان وان.

[۲۷] تستاسوا: مؤلفات بخوان.

* پیغمبەری خوا (ﷺ) (پیرۆزە)ی کەنیزەکی بانگ کردو لێی پەرسی: ئاخۆ شتیکی وەهات
 بێنیوو لە (عائیشە) سەرچی راکێشاییت؟ ئەویش وتی: نەخێر، سوپێندبێت بەوێ تۆی بەهەق
 پەوانە کردوو شتیکی وەهات لێ ئەوێوو مەگر ئەوەنەبێت ئاوارەتێکی تازە پیگەشتوو و خەری
 لێدەکەوێت بەسەر هەوێرە کەداو مریشتو یەلەور دەجنە سەری و دەخۆن. (([مەتلق علیہ].)

* پيناوئيك له پيغه مېرې خواي(ﷺ) پرسي: چ ره قاريك له ئيسلامدا خير چاكه؟ فرموي: ((نابدهي به خلكو سلاوبكيت له وهی دينا سیت و له وهی كه ناينا سیت)). [متفق عليه].

هو دابرینی نایمتی (۳۲): ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾ نایمتکه:

– (ابن ابی حاتم) و (حاکم) و (ضیاء) له (ابن عباس) موه دگپرئمو، دهلیت: موشریکهکان
 دمیانت: گمر (محمد) وک خوی دملی پیڅه ممبره نیتړ بؤ پر مور دگار که ی نازاری دودات؟ بؤچی
 هممو قورثانی بهیک جار بؤ نایسته خوارمو، بهلکو نایمیتیک یان دوانی بؤ دیت، ننجا خوی
 گموره نهم نایمیت ی نارد خوارمو: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ جُمْلَةً وَاحِدَةً﴾.

هَؤُلَاءِ دَابِرُنِي نِيْلِي (٦٨): ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ الْبَاطِلُ وَلَا يُنْفِقُونَ مِمَّا حَبَّلَ بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ﴾

— (بخاری و مسلم) له (ابن مسعود) موه دهگیرنموه، دهلیت: پرسپارم کرد له پیغمبره (خواص): کام گوناوه زړه گورمیه، فرموی: لهو گوناوه گورمیه هاوړ بق خوا دانستی =

شركة التوزيع

المعاني

يَتَأْتِيهِ الَّذِينَ آمَنُوا لَاتُخْبِتُوا حُطُوبَ الشَّيْطَانِ وَمَنْ يَبْغِ
حُطُوبَ الشَّيْطَانِ فَإِنَّهُ يَأْمُرُ بِأَفْحَشِهِ وَالْمَكْرَ وَلَوْلَا فَضْلُ
رَبِّهِ عَلَيْكَ وَرَحْمَتُهُ مَا زَكَا مِنْكَ مِنْ أَحَدٍ أَبَدًا وَلَئِنْ اللَّهُ يُزَكِّي
مَنْ يَشَاءُ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ١٤ وَلَا يَأْتِيَنَّ أُولُو الْفَضْلِ مِنْكُمْ
وَالسَّعَةِ أَنْ يُؤْتُوا أُولَى الْقُرْبَى وَالْمَسْكِينِ وَالْمُهَاجِرِينَ فِي
سَبِيلِ اللَّهِ وَلْيَعْلَمُوا وَلْيُفْضِعُوا الْأَعْيُنَ أَنْ يُعْرِفَ اللَّهُ لَكُمْ
وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ١٥ إِنْ الَّذِينَ يُؤْمَرُونَ بِالْمَحْصَنَاتِ لَقَدْ كَلَبَتْ
الْمُؤْمِنَاتُ لَعْنُوا فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ١٦
يَوْمَ تُنْفَذُ عَلَيْهِمُ اللَّعْنَةُ وَلْيَدْعُهمُ وَأَرْجَاهُمْ يَمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
١٧ يَوْمَ يُؤْمَرُ بِهِمُ اللَّهُ دِينَهُمُ الْحَقُّ وَيَعْلَمُونَ أَنَّ اللَّهَ هُوَ الْحَقُّ
الْقَائِمُ ١٨ الْحَقِيقَتُ لِلْمُحْسِنِينَ وَالْمُحْسِنَاتِ لِلْمُعْسِرَاتِ
وَالطَّيِّبَاتُ لِلطَّيِّبِينَ وَالطَّيِّبُونَ لِلطَّيِّبَاتِ أُولَئِكَ مُبَرَّءُونَ
مِمَّا يَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ١٩ يَتَأْتِيهِ الَّذِينَ
آمَنُوا لَاتَدْخُلُوا بَيْتَ سَوِيءٍ كَفَّيْكُمْ عَنْ تَنَاسُلِهِمْ
فَلْيَسْمَعُوا أَهْلَ الْبَيْتِ لَكُمْ عَزْلًا لَكُمْ لَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ (٢٠)

الحسين

سوره نوری (النور) جزئی (۱۸)

سُورَةُ النُّورِ

النُّور

[۲۸] ﴿أَزْكٰى لَكُمْ﴾: پاک و باشره بۆتان.
 [۲۹] ﴿جَنَاحٌ﴾: گوناھ. ﴿غَيْرَ مَسْكُونَةٍ﴾: ناماده نه کراوه بۆ جینشین بوون. ﴿مَتَاعٌ﴾: لکـم. ﴿سَوْدُو قَازَانِجِ بۆتَانِ﴾: [۳۰] ﴿بَغْضًا﴾: واز بهیندن و بیاریزن. [۳۱] ﴿بِدین﴾: دهرده گمون. ﴿رِیْثَهُنَّ﴾: ئەر شوینانهی جهسته که سهرنج راده کیشن. ﴿وَلِیْضَرِّیْنَ﴾: دای بنین یان داییده نه وه. ﴿عَمْرَهَنْ﴾: سهرپوش و له چکی سهریان. ﴿عَلٰی جِوَهْرَمَ﴾: له شوینی خوی (سنگ و دهر و بیری). ﴿لِیَعْلَمُوْهُنَّ﴾: بۆ میرده کانیان. ﴿التَّابِعِیْنَ﴾: خزمه تگوزار. ﴿اَوَّلِ الْاَرْبَةِ﴾: نهوانه ی مه یلیان بۆ ئن هیه. ﴿لَمْ یُظْهَرُوا﴾: نه یان بینیه و. ﴿وَتَوَبُّوْا اِلٰی اللّٰهِ﴾: واته توبه بکه نه بۆلای پهر و مردگار. ﴿زَانَا یَا یَا نَدَیْنِ﴾: توبه کردن واجبه له سهر هه موو

فَاِنْ لَّمْ یَجِدُوْا فِیْهَا اَحَدًا فَلَا تَدْخُلُوْهَُا حَتّٰی تَخْرُجَ لَكُمْ اَوْ اَنْ یَّقَالَ لَكُمْ اَرْجِعُوْا فَاَنْ جِئْتُمْ اَوْ اَنْ یَّقَالَ لَكُمْ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ عَلَیْكُمْ جَنَاحٌ اَنْ تَدْخُلُوْا بِنُورٍ غَیْرِ مَسْكُوْنَةٍ فِیْهَا مَتَاعٌ لَّكُمْ وَاللّٰهُ یَعْلَمُ مَا تَصْنَعُوْنَ وَمَا تَكْتُمُوْنَ قُلْ لِلْمُؤْمِنِیْنَ بَعْضُوْا مِنْ اَنْفُسِهِمْ وَیَحْفَظُوْا اَرْوَاحَهُمْ ذٰلِكَ اَزْكٰى لَّهُمْ اِنَّ اللّٰهَ خَبِیْرٌ بِمَا یَصْنَعُوْنَ وَیَحْفَظُنْ فِرْوَاجَهُمْ وَلَا یُبْدِیْنَ رِیْثَهُنَّ اِلَّا مَا ظَهَرَ مِنْهَا وَلِیَضَرِّیْنَ یُخْمِرْنَ عَنْ جِوْهِرٍ وَلَا یُبْدِیْنَ رِیْثَهُنَّ اِلَّا لِمَوْلٰتِهِنَّ اَوْ اَبَائِهِنَّ اَوْ اَبَآءَ مَوْلٰتِهِنَّ اَوْ اَبْنَآءَ اَوْ اَبْنَآءَ مَوْلٰتِهِنَّ اَوْ اَمَّا مَلَکَتْ اَیْمُنَهُنَّ اَوْ اَلتَّحْرِیْبِ غَیْرَ اَوَّلِ الْاَرْبَةِ مِنَ الرِّجَالِ اَوْ الْطِفْلِ الذِّیْکَ لَمْ یُظْهَرْ وَاَعْلٰی عَوْرَتِ النِّسَاءِ وَلَا یَضَرِّیْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِعَلَمٍ مَا یُخْفِیْنَ مِنْ رِیْثَهُنَّ وَتَوَبُّوْا اِلٰی اللّٰهِ جَمِیْعًا اِنَّهُ الْمُوْمِنُوْنَ لَعَلَّكُمْ تُفْخَرُوْنَ

گوناهیک ، نه گهر گونا هه که له نیوان بهنده و پهر و مردگار که ی داییت و په یوه ست نه ییت به مافی مروقه وه ئه و سئ مارجی هیه: یه کهم: خیرا ده ستبهر داری گونا و تاوان بییت. دووم: پاشگه ز بییت وه له و گونا و تاوانه. سییه م: ده ییت سوو رییت له سهر نه وه ی هه رگیز نه گهر یته وه سهری ، نه گهر په یوه ندی هه بییت به مروقی شه وه ئه و چوار مارجی هیه ، و یپرای ئه و سئ مارجی ئه و ده بییت گهر دنی خوی ئازاد بکات لای ئه و که سه ی مافه که ی لای ته یی.))

* (ام سلمة) (رمزای خوای لی بییت) ده فهر مویت: له خزمه ت پیغه مبهری خوادا بووم (و میمونه) (ش لهوی بوو) (ابن مکتوم) هات، نه مهش کاتیک بوو فرمانی بالا پوشی دابهزی بوو، پیغه مبهری خوا (و فهر مووی: خۆتان بشار نه وه لای) ، ئیمهش وتمان: ئه ی پیغه مبهری خوا ئه و پیاره کوژم و ئیمه ناناسییت، پیغه مبهری خواش (و فهر مووی: (بوچی ئیوهش نایبنا و ئه و نایبنا ؟) . [(اخرجه ابوداود) و (الترمذی) و قال حدیث حسن صحیح] .

- له کاتیکدا تۆی دروست کرد و وه: دوا ی ئه وه چی تر؟ فهر مووی: کوشتنی منداله که ته له ترسی ئه وه ی نانت له گه لدا بخت، و تم: دوا ی ئه وه چی تر؟ فهر مووی: ئه وه ی زینا له گه ل نافرته ی دروستی که تدا بکه ییت!! ئنجا خوای گه و ره وه ک دو پات کردن و به راست دانان و به ییز کردن -

[۳۲] ﴿أَنكِحُوا﴾: آنکھوا: مارہیان بکن۔

﴿الْأَيَامِ﴾: نوروکھسی بی ہاوسرہ نیر۔

﴿بَيْتِ يَانَ مِی﴾: عبادکم: کوئلہ کان۔

﴿إِمَانُكُمْ﴾: کہنیزہ کہ کاننان۔

[۳۳] ﴿لَا يَجِدُونَ نِكَاحًا﴾: ناتوانن ہاوسرہ

بگرن (توانای خہرجی ہاوسرہ دریان

نی یہ)۔ ﴿يَتَفَرَّغُونَ﴾: داوایدہ کہن۔

﴿الْكِتَابِ﴾: پھیماں نووسین لہ نیوان

خاودنہ کانیان (مہبست پھیماں

نیوانی بہندہ و گہورہ کہ یستی)۔

﴿خَرَّأَ﴾: مہبست پیئی ٹہسپاردہ

پاریزی و توانای پھیدا کردنی

بڑیوی یہ۔ ﴿فِيَاكُمْ﴾: فیاک

کہنیزہ کہ کاننان۔ ﴿الْبَغَا﴾: زینا و داوین

پیسے۔ ﴿تَخَصَّصًا﴾: پاکو و بی گہردی و

خوپاراستن لی۔ ﴿لَتَتَفَرَّغُوا﴾: مہتا

خواریار و داواکاری بن۔ ﴿عَرْضَ﴾:

بریتیہ لہ خوشیہ کی کاتی کہ لہ ژیاںی

راہورد۔ [۳۵] ﴿اللَّهُ نُورٌ﴾: پھروہر دگار

رؤشنکار و جوانکارہ، یان رینوماپی دہری خہلکی یہ۔ ﴿كَمْشَاةٌ﴾: تاقیک۔ ﴿مَصْبَاحٌ﴾:

چرایہ کی گہورہ۔ ﴿زُجَاجَةٌ﴾: بلورینکی شوشہ پی سپی و جوان۔ ﴿كُوكَبٌ دَرِي﴾:

پووناک و درہوشا۔ [۳۶] ﴿فِي بُيُوتٍ﴾: مہبست پیئی مزگوتہ کانہ۔ ﴿تَرْفَعُ﴾: بہمن

رایبگریٹ۔ ﴿بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ﴾: بہنیانیان و نیواران۔

* پیغہ مہبری خوا (ﷺ) دہفرمویت: ((ہی گروہی لاوان ہرکام لہ نیوہ توانای مہبوو باژن

بہنیت: چونکہ بڑچا و قہلغانہ و پاریزگاریش دہکات لہ عمرت۔ لہوی تووشی زینا بہیت - ،

لہوشی توانای مہبوو ژن بہنیت لہوا با بہرژوو بہیت چونکہ رژو دہبیت بہ پاریزمریک

لہدہری - دہیگریتہوہ لہداوین پیسی -)، (متفق علیہ)۔

- قسہ کی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) ہم لایمتہ ہاتہ خوارہوہ: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا

يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾۔

مہروہا (بخاری و) (مسلم) لہ (ابن عباس) موہ دہگیرنہوہ، دہلٹ: کوملٹیک لہ خہلکی موشریک

کوشتاریانکردو بہ پشت نہستوری شہوہ شانیانکرد بہ زینا و داوین پیسی دا، پاشان ہاتنہ لای

پیغہ مہبری خوا (ﷺ) و وتیان: لہوی تو دہیلٹیت و بانگہشی بڑ دہکیت بہراستی شتیکی -

وَأَنكِحُوا الْأَيَّامَ مِنكُمْ وَالصَّالِحِينَ مِنْ عِبَادِكُمْ وَإِمَائِكُمْ إِن يَكُونُوا فُقَرَاءَ يُغْنِهِمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَاللَّهُ وَسِعَ عَلَيْكُمْ وَلَيْسَتْ غَيْفٌ لِّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ يَكَا حَقٌّ يُغْنِيَهُمُ اللَّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَالَّذِينَ يَبْتَغُونَ الْكُتُبَ مِمَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ فَمَا بَوَّاهُمْ إِن عَلِمْتُمْ فِيهِمْ خَيْرًا وَأَنُوهُمْ مِنْ مَالِ اللَّهِ الَّذِي آتَاكُمْ وَلَا تُكْرَهُوا فَتِينَكُمْ عَلَى إِلَهِآءٍ إِن أُرْدَنَّ تَحْصَنًا لِّيَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَمَن يُكْرِهْهُنَّ فَإِنَّ اللَّهَ مِن بَيْنِ كُرْهِيهِنَّ عَفْوٌ رَّحِيمٌ وَلَقَدْ أَنزَلْنَا إِلَيْكُمْ آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ وَمَثَلًا لِّلَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلِكُمْ وَمَوْعِظَةً لِّلْمُتَّقِينَ ﴿٣٢﴾ اللَّهُ نُورٌ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ مِثْلُ نُورٍ كِشْكُوفٍ فِيهَا مِصْبَاحٌ الْمِصْبَاحُ فِي زُجَاجَةٍ الزُّجَاجَةُ كَأَنَّهَا كَوْكَبٌ دُرِّيُّ يُوقَدُ مِن شَجَرٍ مُّبَرَّكَ كَوْزَبُونٍ لَا شَرِيفٌ وَلَا عَرَبِيَّةٌ يَكَادُ زَيْتُهَا يَبُيُّ وَلَوْ لَّمْ تَمْسَسْهُ نَارٌ نُّورٌ عَلَى نُورٍ يَهْدِي اللَّهُ لِنُورِهِ مَن يَشَاءُ وَيَضْرِبُ اللَّهُ الْأَمْثَلَ لِلنَّاسِ لَأَنَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ فِي بُيُوتٍ إِذْنُ اللَّهِ أَن تَرْفَعَ وَيَذْكُرَ فِيهَا أَسْمَاءٌ يُسَبِّحُ لَهُ فِيهَا بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ ﴿٣٤﴾

دو نیا دا دہیچیز ٹیت۔ [۳۴] ﴿خَلَّوْا﴾: بہسہرچو و راہورد۔ [۳۵] ﴿اللَّهُ نُورٌ﴾: پھروہر دگار رؤشنکار و جوانکارہ، یان رینوماپی دہری خہلکی یہ۔ ﴿كَمْشَاةٌ﴾: تاقیک۔ ﴿مَصْبَاحٌ﴾: چرایہ کی گہورہ۔ ﴿زُجَاجَةٌ﴾: بلورینکی شوشہ پی سپی و جوان۔ ﴿كُوكَبٌ دَرِي﴾: پووناک و درہوشا۔ [۳۶] ﴿فِي بُيُوتٍ﴾: مہبست پیئی مزگوتہ کانہ۔ ﴿تَرْفَعُ﴾: بہمن رایبگریٹ۔ ﴿بِالْعُدُوِّ وَالْأَصَالِ﴾: بہنیانیان و نیواران۔

* پیغہ مہبری خوا (ﷺ) دہفرمویت: ((ہی گروہی لاوان ہرکام لہ نیوہ توانای مہبوو باژن بہنیت: چونکہ بڑچا و قہلغانہ و پاریزگاریش دہکات لہ عمرت۔ لہوی تووشی زینا بہیت - ، لہوشی توانای مہبوو ژن بہنیت لہوا با بہرژوو بہیت چونکہ رژو دہبیت بہ پاریزمریک لہدہری - دہیگریتہوہ لہداوین پیسی -)، (متفق علیہ)۔

- قسہ کی پیغہ مہبری خوا (ﷺ) ہم لایمتہ ہاتہ خوارہوہ: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي حَرَّمَ اللَّهُ إِلَّا بِالْحَقِّ وَلَا يَزْنُونَ وَمَنْ يَفْعَلْ ذَلِكَ يَلْقَ أَثَامًا﴾۔

مہروہا (بخاری و) (مسلم) لہ (ابن عباس) موہ دہگیرنہوہ، دہلٹ: کوملٹیک لہ خہلکی موشریک کوشتاریانکردو بہ پشت نہستوری شہوہ شانیانکرد بہ زینا و داوین پیسی دا، پاشان ہاتنہ لای پیغہ مہبری خوا (ﷺ) و وتیان: لہوی تو دہیلٹیت و بانگہشی بڑ دہکیت بہراستی شتیکی -

سوره هتی (النور) جز می (۱۸)

بسم الله الرحمن الرحيم

بسم الله الرحمن الرحيم

[۳۷] ﴿لَا تَلْهِمُهُمْ﴾: سر قالیان ناکات.
 ﴿تَقْلِبْ فِيهِ الْقُلُوبَ﴾: دل تپیدا
 ده که ویته ترس و بیمه وه. [۳۸] ﴿بَغِيرِ
 حِسَابٍ﴾: به خشینیک که وه سنوورو
 کو تایی نی یه. [۳۹] ﴿كُسْرَابٍ بِقِيعَةٍ﴾:
 بریتیه له و تراویلک یه ی ده بی نریت
 له بیبا نیکی بهر فراوانی چولدا له کاتی
 چیشته نگاودا. ﴿عَسَبَةٍ﴾: واده زانیست.
 ﴿الظُّمَانِ﴾: که سیل زور تینووری
 بیت. [۴۰] ﴿بِحَرْجٍ﴾: ده ریایه کی قول و
 بهرین. ﴿بِغِشَاهُ﴾: مه به ست پی شپوله
 بهر زو یه که له دوا ی یه که کان.
 [۴۱] ﴿صَافَاتٍ﴾: بالیان راخستووه
 له مه وادا. ﴿صَلَاسَةٍ﴾: مه به ست پی
 داوی کومه که له پهر وهر دگار.
 [۴۲] ﴿يَزْجِي سَحَابًا﴾: مه وهره کان
 به هیمنی پال پیووه ده نیست. ﴿رَكَامًا﴾:
 هه ندیک یه له سه ره هه ندیک یه

يَجَالُ لَا تَلْهِمُهُمْ تَجَدَّرَ وَلَا يَبْعُ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ وَآيَاتِهِ الصَّلَاةُ وَإِلَيْهِ
 الرُّكُوعُ يَخَافُونَ يَوْمًا تَقْلِبُ فِيهِ الْقُلُوبُ وَالْأَنْصُرُ ۳۷
 لِيَجْزِيَهُمُ اللَّهُ أَحْسَنَ مَا عَمِلُوا وَيَزِيدَهُم مِّن فَضْلِهِ وَاللَّهُ يَرْزُقُ
 مَن يَشَاءُ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۳۸ وَالَّذِينَ كَفَرُوا أََعْمَلَهُمْ كُورَابٍ
 بِقِيعَةٍ يَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّى إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْئًا
 وَوَجَدَ اللَّهَ عِنْدَهُ فُوفَةٌ حَسَابُهُ وَاللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ۳۹
 أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّي يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّن فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّن
 فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَكْدُورُ
 يُكْدِرُ رِيَّاهُ وَمَن لَّيْجَلِي اللَّهُ لَهُ نُورًا فَمَا لَهُ مِن نُّورٍ ۴۰ الَّذِينَ سَرَّ
 اللَّهُ يَسْخِجْ لَهُ مِّن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالظُّلُمُتِ كُلِّ قَدَ
 عِلْمٍ صَلَاتُهُ وَتَسْبِيحُهُ وَاللَّهُ عِلْمُهُ بِمَا يَفْعَلُونَ ۴۱ وَاللَّهُ مَلِكٌ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَإِلَى اللَّهِ الْمَصِيرُ ۴۲ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَرْزُقُ
 سَحَابًا ثُمَّ يُؤَلِّفُ بَيْنَهُمْ يَمْجَعُهُمْ رَكَامًا فَرَى الْوَدْقَ يَخْرُجُ مِّن
 جُلَّةٍ ۖ وَبُرُزِلَ مِّنَ السَّمَاءِ مَن جَالِي فِيهَا مِن بَرٍّ قَصِيْبٍ يَوْمَ يَشَاءُ
 وَيَبْصُرُهُ عَنِ مَن يَشَاءُ يَكَادُ سَنَاقُورُ يَذْهَبُ بِالْأَبْصُرِ ۴۳

که له که بووه. ﴿الودق﴾: باران. ﴿خلاله﴾: بریتیه له و کون و قور و نهانی هیه له نیو
 به شه کانی دا. ﴿من جبال﴾: گه واله هه وری گه وره که له چیا کان ده چیت. ﴿سنا
 برقه﴾: تیشک و پرشنگی. ﴿یذهب بالأبصار﴾: ناوی چاو ده بات.

* پیغمبری خوا (ﷺ) ده لمرویت: ((کاتیک خوی گه وره سر جهم خلکی زیند و کردمه له وری
 قیامتدا، فریشتیه که بانگ ده کات بعده نگیکی بهر سر جهم دروست کرد و کان گویان یان یه هیئت:
 ئیستا خلکی گرد ووه و ده زان کی له پیشه به وری ریزی لیبگیریت، با شه وانی باز رگانی و
 سه وادگه ری له یانو زیکری خوی دور نه خستبو و نه و ناماده بن، کاتی ناماده و بن کومه لیکی
 که من، نجا سر جهم خلکی لیان ده پرسریت ووه)). [اخرجه النسائي و (ابن ابي حاتم)].
 - زور باشه، خوزگه پیست راده گه یان دین نایا له گو یانانه ی کرد و وانه که فار تیان هیه، نجا
 هم نایه ته دابه زیه خوار ووه: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ﴾ تا ﴿غُلُورًا رَّجِيمًا﴾ هه ووه هم
 نایه ته ش دابه زیه خوار ووه: ﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا﴾.
 هوی دابه زینی (۷۰): ﴿إِنَّمَا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾ نایه ته که:
 - (بخاری) و شه وانی دی له (ابن عباس) وه ده گه نه ووه، ده لیست: کاتیک له سوره هتی (الفراق) دا هم
 نایه ته دابه زی: ﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ وَلَا يَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتِي...﴾ موشریک کانی (مه کهه)
 و تیان: بهر استی به نامه ق خه لکمان کوشت ووه، ها و ارمان له غه پری خوار کرد ووه، داوین
 پیسیمان نه نجا واده، نجا هم نایه ته دابه زیه خوار ووه: ﴿إِنَّمَا مَن تَابَ﴾ واته جگه له ته ویه کاران.

[۴۴] ﴿لأولي الأبصار﴾: بؤ خاوهن عقل و
ژیری. [۴۷] ﴿تسول﴾: پشت هه لئه کات.
[۴۹] ﴿مذعن﴾: گوی پرایه ل و ملکه چ.
[۵۰] ﴿فی قلوبهم﴾: نایا له دله کانیاندا
نه خویشی هه یه (مبهست پیسی
نه خویشی وهک دوو پیسی و نه زانین و
ترسنوکی یه). ﴿ارتابوا﴾: گومانیان
هه یه. ﴿یحف﴾: ناداد پیر وهریتی و دانه
پال یه کیل لهو دوو لایه نه یارو دژ
به یه که. [۵۳] ﴿جهن ایمانهم﴾: نهو پیری
سویندو دلنیا ترینیان. ﴿طاعة معروفة﴾:
گوی پرایه لیه کی ناسراوه (مبهست
پیسی نهو یه که گوی پرایه لیه کی
روکesh و بهر چاوه).

سورتهی «الشعراء»

هوی دایه زینی نایهتی (۲۰۵-۲۰۷): ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ
مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ مَا أَغْنَىٰ
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ﴾ نایهته که:

- (ابن ابی حاتم) له (ابی جهضم) هوه
دهگپیرنهوه، دهلیت: پیغه مبری خوابان دی وهک نهو یه سرسورماوی، بویه پرسپاریان لیکرد
لهو باره یهوه، نهویش فرموی: بؤ نا؟ لهکاتیکدا دوژمه که ی خویم دی لهناو نوومه ته که ی
خویمدا پاش خویم. نجا نه نایهته دایه زینی: ﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ مَا
أَغْنَىٰ عَنْهُمْ مَا كَانُوا يُمَتَّعُونَ﴾ پاشان بهمه دلی نارام بوو.
هوی دایه زینی (۲۱۴): ﴿وَإِخْفُضْ جَتَاكَ لِمَنْ الْبَقَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾ نایهته که:

- (ابن جریر) له (ابن جریر) هوه دهگپیرنهوه، کاتیک نایهتی: ﴿وَأَنْسِلْ غُشْرَكَ الْإِلَافِينَ﴾ هاته
خوارمه، له مال و خیزان و تایهفه که ی خویمهوه دهستی پیکرد، نه مهش لهسر موسلمانان قورس
بوو !! نجا نه نایهته دایه زینه خوارمه: ﴿وَإِخْفُضْ جَتَاكَ لِمَنْ الْبَقَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾.
هوی دایه زینی نایهتی (۲۲۴): ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾ نایهته که:

- (ابن جریر) (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) هوه دهگپیرنهوه، دهلیت: دوو پیساو لهسر دهمی
پیغه مبری خوادا (ع) هه لهمتیان بؤ یه کتر برد یه کیکیان له پشتیان هه کان بوو، نهو یه تریان
له موژیکی تر بوو، له گهل هه یه کیل لهم دووانه هه لهنرو وروژنه ریان هه بوو له موژی خویشان
که نه زان و بی ناگابوون، نجا نه نایهته دایه زینه خوارمه: ﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾.
هه له (عکرمه) وه وینه ی نه مهش روایه تکراره.

يُقَلِّبُ اللَّهُ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَعِبْرَةً لِّأُولِي الْأَبْصَارِ ﴿١﴾
وَاللَّهُ خَلَقَ كُلَّ دَابَّةٍ مِّن مَّاءٍ فَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ بَطْنِهِ وَمِنْهُمْ مَّن
يَمْشِي عَلَىٰ رِجْلَيْنِ وَمِنْهُمْ مَّن يَمْشِي عَلَىٰ أَرْبَعٍ يَخْلُقُ اللَّهُ مَا يَشَاءُ
إِنَّ اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٢﴾ لَقَدْ أَرْسَلْنَا آيَاتٍ مُّبِينَاتٍ
وَاللَّهُ يَهْدِي مَن يَشَاءُ إِلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٣﴾ وَيَقُولُونَ
ءَامَنَّا بِاللَّهِ وَبِالرَّسُولِ وَأَطَعْنَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ فِرْقٌ مِنْهُمْ مِّن بَعْدِ
ذَلِكَ وَمَا أُولَٰئِكَ بِالْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾ وَإِذْ دُعِيَ إِلَى اللَّهِ رُسُلُهُ
لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ إِذْ أَرْفَقَ مِنْهُمْ مُّعْرِضُونَ ﴿٥﴾ وَإِنْ يَكُنْ لَهُمُ الْحَقُّ
يَأْتُوا إِلَيْهِ مُذْعِبِينَ ﴿٦﴾ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرَضٌ أَوْ زَانُوا ثَوَامٍ يَخَافُونَ
أَنْ يُخَيَّفَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ رُسُلَهُ، ذَلَّ أُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ﴿٧﴾
إِنَّمَا كَانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنِينَ إِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرُسُلِهِ لِيَحْكُمَ بَيْنَهُمْ
أَنْ يَقُولُوا سَمِعْنَا وَأَطَعْنَا وَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٨﴾ وَمَنْ
يُطِيعِ اللَّهَ وَرُسُلَهُ وَيَحْشَ اللَّهُ وَتَقَرَّرْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْغَافِرُونَ ﴿٩﴾
وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِنْ أُمِّرُوا لَيَخْرُجُنَّ قُلْ
لَا تَقْسِمُ طَاعَةٌ مَّعْرُوفَةٌ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٠﴾

سوره نبي (النور) جزئی (۱۸)

لَمَّا نَسُوا

سورة النور

[۵۴] ﴿تَوَلَّوْا﴾: پشتیان هه لکرد.

﴿مَاحِل﴾: لهگه یاندنی په یامه که دا

له نه ستوی دایه. [۵۵] ﴿لِیَسْتَحْلِفَهُمْ﴾:

ده یانکات به جیتشین. ﴿لِیَدْلِسَهُمْ﴾:

بویانده کویت. [۵۷] ﴿مَعْجَرِیْنِ﴾:

قوتار دهن له سزای نیمه. ﴿بَنَسِ

المصروع﴾: خراپترین ناکام و دهره نجامی

همیه. [۵۸] ﴿ثَلَاثَ عُرَاتٍ﴾: سنی کاتی

دیساریکراو له کاته بی پسرده و

پوشه کان. ﴿جَنَاحٍ﴾: لینگرتن یا خود

گوناه و تاوان. ﴿طَوَافُونَ﴾: زور

دهگمرین به سمر تاندا بو

خز مه تگوزاری. ﴿بَعْضُکُمْ مِنْ بَعْضٍ﴾:

ده سته ردار نابین له تیکه ل بوون له گه ل

یه کدا.

* پیغه مبری خوا (عذی) به (عدی) کوپی

(حسام) ی فسر موو، کاتیک (عسدی) ی

به نوینه رایه تی مات بو لای: ((ده زانیت

قُلْ أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ قَالَتْ تَوَلَّوْا فَمَا عَلَيَّ مَا مِمَّا مِثْلٍ
وَعَلَيْكُمْ مَا مِثْلُهُ وَإِنْ طِيعُوهُ تَهْتَدُوا وَمَا عَلَى الرَّسُولِ
إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ۝ وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا مِنْكُمْ وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ لَيَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِي الْأَرْضِ كَمَا اسْتَخْلَفَ
الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَلَيُمَكِّنَنَّ لَهُمْ دِينَهُمُ الَّذِي ارْتَضَىٰ لَهُمْ
وَلَيُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ أَمْنًا يَعْبُدُونَنِي لَا يُشْرِكُونَ بِي
شَيْئًا وَمَنْ كَفَرَ بَعْدَ ذَلِكَ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝
وَأَقِمُوا الصَّلَاةَ وَآتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّكُمْ
تُحْمَدُونَ ۝ لَا تَحِبَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مُعَاجِزَتَكَ فِي الْأَرْضِ
وَمَا وَلَهُمْ أَلَّا يَكُونَ لِلنَّارِ لَيْسَ الْصَّبْرُ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا
لِيَسْتَفْزِمَكَ الَّذِينَ امْلِكُوا يَسْتَفْزِمُونَ ۝ وَالَّذِينَ لَا يَرْغَبُوا
الْحُكْمَ مِنْكُمْ
تِلْكَ مَرْثَاتٌ مِمَّنْ قَبْلُ صَلَّوْا الصَّلَاةَ وَحِينَ تَضَعُونَ ثِيَابَكُمْ مِنَ الظَّهِيرَةِ
وَمِنْ بَعْدِ صَلَاةِ الْعِشَاءِ ثَلَاثُ عُرُوفٍ لَكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ
وَلَا عَلَيْهِمْ جُنَاحٌ بَعْدَ هُنَّ طَوَّفُوتٍ عَلَيْكُمْ بَعْضُكُمْ عَلَى
بَعْضٍ كَذَلِكَ يُبَيِّنُ اللَّهُ لَكُمْ الْآيَاتِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ۝

(حیره) له کوپی نه؟) عدی وتی: نه خیر، به لام ناویم بیستوه، فسر مووی: سویند بیت بهوی
گیانی منی به دهسته خه لکی له (حیره) وه دینت بو (مه کهه) و ناشچیته ژیر سیبهی کهس و
به دهوری بهیتدا تواف دکات، هروها مال و سامانی (کیسری) کوپی (هرمن) ده به خشریتوه
ننجا (عدی) وتی: (کیسری) ی کوپی (هرمن)؟ فسر مووی: بهی (کیسری) ی کوپی (هرمن)،
و مال و سامان ده به خشنه وه کهس و هری ناگرت. ((اخرجه احمد بن حنبل)).

هره وها له (عرو) وه دهگپرنه وه، دملیت: کاتیک نایه تی: ﴿وَالشُّعْرَاءُ﴾ تا ﴿مَا لَا يَقُولُونَ﴾ دابهزی
(عبدالله) ی کوپی (روح) ه - که شاعیر بوو - وتی: خوا ناگاداره من له واث، ننجا هم نایه ته
دابهزیه خواره وه: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ تا کوتایی سوره ته که. هروها (ابن جریر) و (حاکم) له (ابی
حسن البراد) وه دهگپرنه وه، دملیت: کاتیک نایه تی: ﴿وَالشُّعْرَاءُ﴾ دابهزی (عبدالله) ی کوپی
(روح) وه (کعب) ی کوپی (مالک) و (حسان) ی کوپی (ثابت) و تیان: نهی پیغه مبری خوا، خوا ی
کهوره هم نایه ته ی نارده ته خواره وه و خوی ده زانیت نیمه شاعیرین، به راستی تیا جووین، ننجا
خوا ی کهوره هم نایه ته ی نارده خواره وه: ﴿إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ پیغه مبری خواش (عبدالله) بانگی
کردن و هم نایه ته ی به سهر خویندنه وه.

[۶۰] ﴿القواعد﴾: نافره تانی په ککوته

وپیر (که له حییرو زاوی کسوتبن).

﴿غیر مترجات بزینسه﴾: جوانی

شاراویدان دهر نه خن. [۶۱] ﴿حرج﴾:

مه به ست پنی گوناو تاوانه. ﴿من

یوتکم﴾: مه به ست پیسی مالی

کوړه کانتانه. ﴿ما ملکتکم مفتاحه﴾: نهو

خانووانه ی نیوه کراون به و کیلی

خاوه نه کانی و کیلیه کانی لای نیوه

دانراوه. ﴿اشتات﴾: به جیا جیا.

* پیایو ک له کونی دهر گاهو ته ماشای

پیغه مبری خوا. ﴿ی﴾ کرد له کاتیکدا

پیایو کی له ابو، ننجا پیغه مبری

خوا. ﴿کابرای بینی و فرموی﴾: (ګر

بمزانیایه تو ته ماشام ده کیت نهو چاوم

کویر دهر کیت) هروها پیغه مبری

خوا. ﴿فرموی﴾: ((ټین خواستن له بهر

چاو دانراوه)). [اخرجه مسلم].

* هروها پیغه مبری خوا. ﴿

ده فرموی: ((خه کینه سه لام بګن له یه ک

نانبدنو، خرمو کس و کارتان به سر بګنه نو،

نوستون، نهو به سه لام متی ده چنه به ه شته نو)). [اخرجه الترمذی وقال حدیث حسن صحیح].

سوره نوری القصص

هو دابه زنی نیمی (۵۱) و (۵۲): ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ﴾: نه به ته که:

- (ابن جریر و طبرانی) له (رفاعة) ی (قرضی) هوه ده ګڼې نه نو، ده لیت: نایه تی: ﴿وَلَقَدْ وَصَّلْنَا لَهُمُ

الْقَوْلَ﴾: له سر ده کس دابه زی، من یه کیک بووم له وان، هروها (ابن جریر له (علی)

کوړی (رفاعة) ده ګڼې نه نو، ده لیت: ده کس له کتیداران پېشوو که یه کیکیان باوکم بوو هاته

خرمه ته پیغه مبری خوا باوهریان هینا، ننجا نازاریان دان، پاشانیش ثم نایه ته هاته خواره و

سهاره به وان: ﴿الَّذِينَ الْبِأَنَّهُمُ الْكِتَابُ﴾.

هروها له (قتاده) وه ده ګڼې نه نو، ده لیت: نیمه دهر یاری ثم نایه ته گفتوګومان دهر دهر ی

خه لکانیک له کتیداران هاته خواره که پېشته له سر حق و راستی بوون، تاخوا ی ګوره

پیغه مبر محمد. ﴿ی﴾ په وانه کرد، نه وانش باوهریان هینا، له وانه (عثمان و (عبدالله) ی کوړی

(سلام).

هو دابه زنی (۵۲): ﴿الَّذِينَ الْبِأَنَّهُمُ الْكِتَابُ﴾: نایه ته که له سوره نوری (حدید) دا هو دابه زینه که ی دیت.

سورتهی (النور) و (الفرقان) جزمی (۱۸)

سورة الفرقان

سورة الفرقان

[۶۲] ﴿أمر جامع﴾: کاریکی گرنک
کۆبوینهوه بۆ ئەنجامدانی. [۶۳] ﴿دعاء
الرَّسُول﴾: داوای پیغمبەر (برودی
خوای لەسەر) لێتان بۆ کاریکی گرنک.
﴿يَسْأَلُونَ مِنْكُمْ﴾: پێوێنه دەرەوه
بەهێمنی و نهیانی لەکۆپو خزمەتی
پیغمبەر (ﷺ). ﴿لَوْ اِذَا﴾: هەندیکتان
لهچوونه دەرەوه دا بچنه پال
هەندیکی ترو خۆتان بشارنەوه.
﴿يَخْلِفُونَ عَنْ امْرَةٍ﴾: بەرپەرچی
فەرمانی پیغمبەر دەدەنەوه. ﴿فَنَسَا﴾:
بەلاو تاقی کردنەوه یەک لەدیادا.

سورتهی ﴿الفرقان﴾

[۱] ﴿تبارك الذي﴾: بەرزوبلندبوو یان
خیری زۆریوو. ﴿نزل الفرقان﴾: ئەو
کتیبەی کەحەق و ناحەق لەیەک
جیادهکاتەوه و مەبەست پێی قورئانی
پێرۆزە. [۲] ﴿فقدرة﴾: ئەندازەگیری
کردوو.

* پیغمبەری خوا (ﷺ) دەفرمویت: ((نمونهی من و ئێوە وێنەی پیاویک وایە شاگریکی
کردووەوەو کاتیکی دەرووبەری رۆشن دەکاتەوه ئازەو پەپووله دەکەونه ناوی ، بەلام ئەو پیاوه
هەولەدات نەیهێت ئەو گیاندارانە بکەونه ناو ناگرەکەوه کەچی هەر بەزۆر خۆیان فەری دەدەنە
ناوی ، ئەمەش نمونهی من و ئێوەیە: من ئەستۆتان بەرنادەم بەکێشتان دەکەم هەتا دورتان
بخەمەوه لەدۆزەخ و دەلیم : دوربکەونهوه لەناگر، کەچی ئێوەش خۆتان تێفەری دەدەن))
[متفق علیه].

هۆی دابەزینی ئایەتی (۵۶): ﴿اَلَمْ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ﴾ نایەتکە:

- (مسلم و شوانی دی لە (ابی هريرة) وه دهگیرنەوه، دەلێت: پیغمبەری خوا (ﷺ) بەمامی وت:
بێ (لا اله الا الله) هەتا گواهیت بۆ بدهم لەرۆژی قیامەتا، ئەویش وتی: ئەگەر لەبەر ئەوەنەبێت
نافرەتانی قورەیش پەخنەم ئی بگرن و عەیبدارم بکەن و بلێن: پیری یا ترس وای لێکردوو باوەر
بەیتیت، ئەو شایەتومانم دەهێناو دلتەم پێدەهوانەوه، ئنجا خۆی گەوره نایەتی: ﴿اَلَمْ لَا تَهْدِي
مَنْ اَحْبَبْتَ﴾ ی دابەزاند. هەروەها (نسائی) و (ابن عساکر) لە (سعدی) کۆری (رافع) وه دهگیرنەوه،
دەلێت: پرسیارم لە (ابن عمر) کرد سەبارەت بەم نایەتە: ﴿اَلَمْ لَا تَهْدِي مَنْ اَحْبَبْتَ﴾ نایا دەرپارە
(ابی جەهل) ی (ابی لهب) دابەزیوو، لەوە لاما فرموی: بێ.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي نَزَّلَ الْفُرْقَانَ عَلَى عَبْدِهِ لِيَكُونَ لِلْعَالَمِينَ نَذِيرًا
الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَمْ يَتَّخِذْ وَلَدًا وَلَمْ
يَكُنْ لَهُ شَرِيكٌ فِي الْمُلْكِ وَخَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ فَقَدَرَهُ تَقْدِيرًا

[۳] ﴿نشوراً﴾: زیندوبوونه له دواى مردن. [۴] ﴿افك﴾: درېو و بوختان و قسه ی هه لیه ستر او. ﴿زورا﴾: درو یه کی گه وړه که مه به سستی خو ی نه گات. [۵] ﴿اساطیر الاولین﴾: نه ی خورافات و درو یان نه ی له کتبی به کانیاندا نوسراو دته وړه. ﴿اکتبها﴾: داوا ی کرد وړه بو ی بنووسف نه وړه. ﴿بکرة واصیلاً﴾: سه ره تاو کو تایى روژ. [۶] ﴿یعلم السر﴾: نه ینى دهنایت. [۸] ﴿جنة﴾: باخیکی به ره مدار. ﴿رجلاً مسجوراً﴾: نه ی پیاره ی سیحرو جادو زالبووه به سه ره عه قلیدا. [۱۰] ﴿بارک الی﴾: بیگهردی و پاکی بو نه و خوا به ی. [۱۱] ﴿سعی﴾: ناگریکی بلیسه دار.

هو ی دابه زینی نایمى (۵۷): ﴿وقالوا ان تبع الهی مَنک﴾ نایمته که:

- (ابن جریر) له (ابن عباس) وه دگنپرتنه وړه، ده لیت: کومه لیک له قورمیشی به کان به پیغه مبرى خوا یان وت: گهر شوین تو به کوین نه و خلکی به سه رماندا دده ن، ئنجا نه م نایمته هاته خوار وه. (نسائی) له (ابن عباس) وه دگنپرتنه وړه، ده لیت: (حارث) ی کوپى (عامی) کوپى (نوفل) نه مه ی وتوه.

وَأَخَذُوا مِنْ دُونِهِ إِلَهًا لَّا يَحْكُمُونَ شَيْئًا وَهُمْ يَحْكُمُونَ وَلَا يَمْلِكُونَ لِأَنْفُسِهِمْ ضَرًّا وَلَا نَفْعًا وَلَا يَمْلِكُونَ مَوْتًا وَلَا حَيَاةً وَلَا نُشُورًا ۝۲۰ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ هَذَا إِلَّا أَفْكٌ أَفْتَرْتَهُ وَأَعَانَهُ عَلَيْهِ قَوْمٌ آخَرُونَ فَقَدْ جَاءُوا ظُلْمًا وَزُورًا ۝۲۱ وَقَالُوا أَصْطِيرَ الْأَوَّلِينَ أَكُنْتُمْ هَآفِي تَمَلُّ عَلَيْهِ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝۲۲ قُلْ أَنْزَلَهُ الَّذِي يَعْلَمُ السِّرَّ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَفُوًّا رَحِيمًا ۝۲۳ وَقَالُوا مَا هَذَا الرَّسُولُ يَأْكُلُ الطَّعَامَ وَيَنْتَعِشُ فِي الْأَسْوَاقِ لَوْلَا أَنْزَلَ إِلَهُهُ مَلَكٌ فَيَكُونُ مَعَهُ، نَذِيرًا ۝۲۴ أَوْ يُنْفِخُ إِلَيْهِ كَزَآءً أَوْ يَكُونُ لَهُ جَنَّةٌ يَأْكُلُ مِنْهَا وَقَالَ الظَّالِمُونَ إِنْ تَتَّبِعُونَ إِلَّا رَجُلًا مَسْجُورًا ۝۲۵ أَنْظِرْ كَيْفَ ضَرَبُوا لَكَ الْأَمْثَل فَضَلُّوا فَلَا يَسْتَطِيعُونَ سَبِيلًا ۝۲۶ تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ خَيْرًا مِنْ ذَلِكَ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَيَجْعَلُ لَكَ فُصُورًا ۝۲۷ بَلْ كَذَّبُوا بِالسَّاعَةِ وَأَعْتَدْنَا لِمَنْ كَذَّبَ بِالسَّاعَةِ سَعِيرًا ۝۲۸

هو ی دابه زینی نایمى (۶۱): ﴿أَفَنُ رَعَدْنَاهُ﴾ نایمته که:

- (ابن جریر) له (مجاهد) وه دگنپرتنه وړه، ده لیت: نه م نایمته دهریاره ی (ابی جهل) ی کوپى (هشام) دابه زیووه، له ورو به کی تر شه و دگنپرتنه وړه ده لیت: سه بارت به (ابی جهل) و (حمزه) دابه زیووه.

هو ی دابه زینی نایمى (۸۵): ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ﴾ نایمته که:

- (ابن ابی حاتم) له (ضجاک) وه دگنپرتنه وړه، ده لیت: کاتیک پیغه مبرى خوا (ﷺ) له (مه که که) چووه دهر وه گمیشته (الجحفه) شه یدای (مه که که) بوو شه و قی بو ی هه ستا، ئنجا خوا ی گهر وه نایمى ﴿إِنَّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لَرَادُّكَ إِلَىٰ مَعَادٍ﴾ دابه زاند.

سوره نعتی العنکبوت

هو ی دابه زینی نایمى (۱): ﴿إِلَٰمٌ أَحْسَبَ النَّاسُ أَنْ يَبْرُكُوا﴾ نایمته که:

- (ابن ابی حاتم) له (شعبی) وه دگنپرتنه وړه، ده لیت: نه م نایمته سه بارت به ی خه لکانه هاته -

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

الفرقان

[۱۲] ﴿تَعْظَا﴾: قولہ قولی کولاندن.
 ﴿زَفِرَا﴾: دہنگی ہناسہ ہرکہ یان
 مہ لمرزنی ہناسہ یہ بہنستہم.
 [۱۳] ﴿مقرنین﴾: مہریک بہتنہا لہگل
 شہ یقنہ کہی دا کؤت و بہندکراوہ.
 ﴿دَعُوا﴾: بانگ دہکن. ﴿ثُورًا﴾:
 تیاجوون و فہوتان. [۱۶] ﴿وَعِدَا﴾:
 مسوولا. وادہیک شایستہی نہوہ
 بَیت لَیٰی پیرسریتموہ. [۱۸] ﴿مَا كَانَ﴾:
 ینہی. ناگونجیت. ﴿نَسُوا الذِّكْرَ﴾:
 بہلگہکانی یہ کتابہرستیان لہبیر
 چوویہوہ. ﴿قَوْمًا بَوْرًا﴾: خراپہکارو
 تیاجوو. [۱۹] ﴿صُرَفًا﴾:
 دروخستنہوہی سزاو نہشکہنجہ
 لہنہفسی خویمان. ﴿وَلَا تُصْرَا﴾:
 بی پشتگیرو پشنا. [۲۰] ﴿فَتَنَةً﴾:
 تاقیکردنہوہو قہیران.

- خواروہ کہلہ (مکہ) دابوون و دانیان

بہنسلامتہی دا نابوو، ہاوہلہکانی پیغہمبہر ﴿﴾ نامہیان بُو نووسین: والیتان و ہرناگیریت ہتا
 کؤچ نکہن، نہوانیش ہمستان بہرو (مدینہ) کہوتنہی، موشریکہکانیش شوینیان کہوتن و
 ہموویانیان گیرایہوہ، نجا نہم نایہتہ ہاتہخواروہ، ہاوہلانیش دیسان نامہیان بُو
 نووسینہمو تیندا نووسیان: نہم نایہتہانہ لہسر نیوہ نازلہومتہ خواروہ، نہوانیش ہریریاندا
 کؤچ بکہن و ہریریشیاندا نہوہی شوینیان بکہویت بیکوون، موشریکہکان ہموو دانہنیشتن و
 شوینیان کہوتن، نہوانیش جہنگان لہگلہیان و ہندیکیان لیکوڑاو ہندیکیان رزگاریانہوو،
 نجا بہروہر دگار نہم نایہتہی لہسر نہوان ناردہ خواروہ: ﴿ثُمَّ اِنْ رَكَ لِلَّذِينَ هَاجَرُوا مِنْ نَفْسٍ
 مَا تَوَارَا﴾. ہمووہا لہ (قتادہ) وہ دہگیرنہوہ، دلہیت: نایہتی ﴿اَلَمْ اَحْسِبِ النَّاسَ﴾ دہرہق بہکہسافیک
 لہ خہلکی (مکہ) ہاتہخواروہ، بہریکہوتیوون بہمبہستی گہیشتن بہپیغہمبہر ﴿﴾،
 موشریکہکان رزگیان لیکرتیوون و نہوانیش گہرابوونہوہ، براکانیشیان لہ (مدینہ) بہنامہ نہو
 نایہتہنامہیان بُو نووسیوون کہوا سہبارت بہوان ہاتبوہ خواروہ، نہوانیش دیسان
 بہریکہوتیوون و نہوہی لنیان کوڑابوو کوڑابوو، نہوہشی دہریابوو رزگاری بووہوو، نجا
 قورٹان سہبارت ہم رووداوہ دابہزی: ﴿وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا﴾. ہمووہا (ابن سعد)
 لہ (عبداللہ) ی کوپی (عمیر) موہ دہگیریتہوہ، دلہیت: دہریارہی (عمار) ی کوپی (یاسر) دابہزی
 کہنازارو نہشکہنجہدہرا لہ (مکہ).

اِذْ رَأٰهُمْ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيْدٍ يَّعْمُرُوْنَ مَا تَعْطٰوْنَ وَاَوْفِرَا۟ ۙ وَاِذَا
 اَلْقَوْهَا مَكَانًا ضَيِّقًا مُّقْرَّبَيْنَ دَعَوْا هٰذَا لَكَ ثُبُوْرًا ۙ
 لَا نَدْعُوْهُ اَلْيَوْمَ ثُبُوْرًا وَّجَدًا وَاَدْعُوْا ثُبُوْرًا كَثِيْرًا ۙ اَقْلَ
 اَذٰلِكَ خَيْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ اَلَيْسَ وَعْدًا مُّثْقُوْتًا ۚ كَانَتْ
 هُمْ جَزَآءَ وَّاصِيْرًا ۙ هُمْ فِيْهَا مَا يَشَآءُوْنَ خٰلِيْنٌ
 كٰثِرٌ عَنِ رَّبِّكَ وَّعَدًا مُّسْتَوْسِلًا ۙ وَيَوْمَ يَخْشَرُهُمْ وَمَا
 يَّعْبُدُوْنَ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ فَيَقُوْلُ ؕ اَتُنْسَوْنَ اَضَلَلْتُمْ عَسٰوٰى
 هٰذَا ۙ اَمْ هُمْ سَكُوْنَ السَّبِيْلَ ۙ قَالُوْا سُبْحٰنَكَ مَا كَانَ
 يَنْبَغِيْ لَنَا اَنْ نَّتَّخِذَ مِنْ دُوْنِكَ مِنْ اَوْلِيَآءَ وَلٰكِنْ مَّتَّعْتَهُمْ
 وَءَاثَآءَ هُمْ حَتّٰى نَسُوْا الذِّكْرَ وَكَانُوْا قَوْمًا مُّوْرًا ۙ فَقَدْ
 كَذَّبُوْكُمْ بِمَا تَقُوْلُوْنَ فَمَا تَسْتَطِيْعُوْنَ صَرْفًا وَّلَا
 نَصْرًا وَّمَنْ يَّظْلِمِ مِّنْكُمْ نُدْفِعْ عَذَابًا كَبِيْرًا ۙ
 وَمَا اَرْسَلْنَا قَدٰمَكَ مِنَ الْمُرْسَلِيْنَ اِلَّا اَنَّهُمْ لِيَآكُوْرَتِ
 اَلْعُلَمٰٓءِ وَنَسُوْنَ فِي الْاَسْوَاقِ وَجَعَلْنَا بَعْضَكُمْ
 لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَنْصَبُوْنَ ۚ وَكَانَ رَّبُّكَ بِصِيْرًا ۙ

[۲۱] ﴿لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا﴾: خوازیاری دیداری نیمه نین (چونکه دادکوی لهوه دهکن زیندو بینهوه). ﴿عَتُوا﴾: سنووری ناسایی یان شسکاندوه له ملهپوی و سرکهشی دا. [۲۲] ﴿حَجَرُوا﴾: حجرام و قهدهغه کراوه. [۲۳] ﴿هَاء﴾: نهوهی دهبینری لهبر تیشکی خوردا وهک تهپ و توژ. ﴿مَنُورُوا﴾: پهرت و بلاو؛ ناتوانریت کوبکریتهوه. [۲۴] ﴿أَحْسَنُ مَقِيلًا﴾: شوینی حوانهوه. [۲۵] ﴿تَشَقَّقُوا﴾: ناسمان والا دهبیئت. ﴿بِالْغَمَامِ﴾: ههروی سپی و تهنگ. [۲۷] ﴿بَعْضُ الظَّالِمِ عَلَى يَدَيْهِ﴾: قهپ دهکات به دهستی خویدا (لهپه شیمانی و په نهپوی دا). ﴿سَبِيلًا﴾: ریگه و دهروازه یهک بوو رزگسایوون و سهر فزایی. [۲۹] ﴿عَنِ الذِّكْرِ﴾: له یادی

وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَرْجُونَ لِقَاءَنَا لَوْلَا أُنْزِلَ عَلَيْنَا الْمَلَكُ أَتُورَى رَسُولًا لَقَدْ اسْتَكْبَرُوا فِي أَنْفُسِهِمْ وَعَتَوْا عُتُوًا كَبِيرًا ۚ يَوْمَ يَرْوَى الْمَلَكُ لَأَمْشَرَى يَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمِينَ وَيَقُولُونَ حَجَرًا مَّحْمُورًا ۚ وَقَدْ مَنَّ اللَّهُ مَاعْمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْنَاهُ هَبَاءً مَنْثُورًا ۚ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ يَوْمَئِذٍ خَيْرٌ مُسْتَقَرًّا وَأَحْسَنُ مَقِيلًا ۚ وَيَوْمَ تَشَقَّقُ السَّمَاءُ بِالْغَمَامِ وَنُزِّلَ الْمَلَائِكَةُ تَنْزِيلًا ۚ الْمَلَكُ يَوْمَئِذٍ الْحَقُّ لِلرَّحْمَنِ وَكَانَ يَوْمًا عَلَى الْكَافِرِينَ عَسِيرًا ۚ وَيَوْمَ يَعْصُ الظَّالِمُ عَلَى يَدَيْهِ يَقُولُ يَلَيِّنِي أَفْعَدْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبِيلًا ۚ أَلَيْسَ لِي بِمَعْنَى لَمْ أَفْعَدْ فَلَا تَأْخِذْ لِي ۚ لَقَدْ أَضَلَّنِي عَنِ الذِّكْرِ بَعْدَ إِذْ جَاءَنِي وَكَانَ الشَّيْطَانُ لِلْإِنْسَانِ خَذُولًا ۚ وَقَالَ الرَّسُولُ يَرْبِّ إِنِّي فِيْ عَذَابٍ مُّهِينٍ ۚ وَكَانَ يَوْمًا هَادِيًا وَنَصِيرًا ۚ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ خُمْلَةً وَجُودَةً كَذَلِكَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤَادَكَ وَرَفَّلْنَاهُ تَرْتِيلًا ۚ

خوا یاخود قورشان خویندن. ﴿خَذُولًا﴾: وازهینان لهوهی نه مه کداری دهبیئت. [۳۰] ﴿مَهْجُورًا﴾: شتی وازلی هینراو و پشتکوی خراو. [۳۲] ﴿رَتَّلْنَاهُ﴾: نایهت له دواى نایهت دامان به زاندوه.

* پیغمبری خوا (ﷺ) دهر مویت: ((خوای گهوه ریگه ی هیچ شتیکی نه داوه نهوهندهی ریگه ی نهوهی داوه به پیغمبریکی دهنگ خوش قورشان به دهنگهوه بخوینیتیهوه)). (مه بهست له ریگه دان: رازی بوونه). [متعلق علیه].

هُوَ دَاهِرُ زُنَى نَاهِي (۸): ﴿وَرَوْضَتَا الْإِنْسَانِ بَوَالِدَيْهِ خُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾ نایهتهکه:

— (مسلم و ترمذی) و نهوانی دیکه، له (سعد) ی کوپی (ابی وقاص) وه دهگیر نهوه، دهلیت: دایکی (سعد) وتی: نایا خوا ی گهوه ههرومانی به چاکه کردن نه کردووه؛ سویندیی به خوا نهان دهخومو نهان؛ ههتا دهرم یاخود توو بر باومر دهبیتهوه بهو ناینه، ننجاً شه نایهته هاته خوارموه: ﴿وَرَوْضَتَا الْإِنْسَانِ بَوَالِدَيْهِ خُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي﴾.

هُوَ دَاهِرُ زُنَى نَاهِي (۵۱): ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَلَّا أُنْزِلَ عَلَيْهِ الْكِتَابُ يَنْتَلِي عَلَيْهِمْ﴾ نایهتهکه:

— (ابن جریر و ابن ابی حاتم و دارمی) له (یحیی) ی کوپی (جمعه) وه دهگیر نهوه، دهلیت: کومه لیک له موسولمانان چه نه دهفرزکیان هینا ههندیک لهوشتانهیان قیدا نوسیبوو کهله جووله کهکانهوه بیستجوویان، پیغمبری خوا (ﷺ) لهرووی: بهسه بوو نه تهوهیهک تووشی کومرایی بین کهوا پشت لهو نیگایه بکن پیغمبرهکه ی خویمان بوو هینا وروبوکه نه شتی-

سُورَةُ الْفُرْقَانِ

الفرقان

وَلَا يَأْتُونَكَ بِمَثَلٍ إِلَّا جِئْنَاكَ بِالْحَقِّ وَأَحْسَنَ تَفْسِيرًا ﴿٣٣﴾
الَّذِينَ يُحْشَرُونَ عَلَىٰ وُجُوهِهِمْ إِلَىٰ جَهَنَّمَ أُولَٰئِكَ سُوءُ
مَكَانًا وَأَصْلُ سَبِيلًا ﴿٣٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ
وَجَعَلْنَا مَعَهُ أَخَاهُ هَارُونَ وَزِيرًا ﴿٣٥﴾ فَقُلْنَا أَذْهَبَا إِلَى
الْقَوْمِ الَّذِينَ كَذَبُوا بَيِّنَاتِنَا فَذَمِّرْنَاهُمْ نَذِيرًا ﴿٣٦﴾ وَقَوْمُ
نُوحٍ لَمَّا كَذَبُوا الرُّسُلَ أَغْرَقْنَاهُمْ وَجَعَلْنَاهُمْ لِلنَّاسِ
آيَةً وَأَعَدْنَا لِلظَّالِمِينَ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٧﴾ وَعَادًا وَثَمُودًا
وَأَصْحَابَ الرَّيِّ وَقُرُونًا بَيْنَ ذَلِكَ كَثِيرًا ﴿٣٨﴾ وَكُلًّا ضَعَفْنَا
لَهُ الْأَمْثَلَ وَكُلًّا تَبَّرْنَا تَتْبِيرًا ﴿٣٩﴾ وَلَقَدْ أَنْوَا عَلَى الْقَرْيَةِ
الَّتِي آمَطْرَتْ مَطَرًا نَسُوءَ أَكْثَمَ يَكُونُوا بِرُؤْسِهِمْ أَمْثَل
كَانُوا لَا يَرْجُونَ شَوْكَهُ إِذَا رَأَوْهُ إِلَّا يَنْجُدُونَكَ
إِلَّا هَرُورًا أَهْدَا الَّذِي بَعَثَ اللَّهُ رَسُولًا ﴿٤٠﴾ يَدْعَاكَ
لِيُضِلَّنَا عَنْ إِلَهِنَا أَوْ لَا أَنْ صَدَرْنَا عَنْكَ وَنُفِرَ
بَعْلَمُونَ حَيْثُ يَرُونَ الْعَذَابَ مِنْ أَصْلُ سَبِيلًا ﴿٤١﴾ أَرَأَيْتَ
مَنْ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ أَفَأَنْتَ تَكُونُ عَلَيْهِ وَكِيلًا ﴿٤٢﴾

[۳۳] ﴿بِمَثَلٍ﴾: به نمونه‌ی پُرپو و پُر.
﴿أَحْسَنَ تَفْسِيرًا﴾: به جوا تری و راستری
شیوه روون ده کرتیه وه. [۳۴] ﴿أَصْلُ سَبِيلًا﴾: چیه و چیه یلترین ریگا
[۳۵] ﴿وَزِيرًا﴾: ها و کارو یاریده ده.
[۳۶] ﴿ذَمِّرْنَاهُمْ﴾: له نا و مان بردن.
[۳۷] ﴿آيَةً﴾: په ندو نا مؤزگاری.
[۳۸] ﴿أَصْحَابَ الرَّيِّ﴾: نه وانه
که هه سه ستان به کوشه ستنی
پیغه مبه ره که یان و خه شیمان لیگیرا.
﴿قُرُونًا﴾: نه ته وه ی دیکه.
[۳۹] ﴿تَبَّرْنَا﴾: به توندی تیامان بردن و
شوینه و ارمان نه میشتن. [۴۰] ﴿الْقَرْيَةِ﴾:
مبه ست پیی گه وره ترین گوندی
نه ته وه که ی (لوط) (سه لامی خوای
لیبیت). ﴿مَطَرًا نَسُوءَ﴾: به ریگی تیابه
که به چه شنی باران باری به سر یاندا.
﴿لَا يَرْجُونَ شَوْكَهُ﴾: نو میده واری

زیند و بوونه وه نه بیون. (به ری ره چی زیند و بوونه و یان ده دایه وه و یروایان پیی
نه بیو). [۴۱] ﴿هَرُورًا﴾: گالتی سو و کایه تیای پی ده کرد. [۴۲] ﴿أَنْ كَادَ﴾: خه ری که یان
نزیکه. [۴۳] ﴿أَرَأَيْتَ﴾: پیم رابه یه نه. ﴿هَوَاهُ﴾: نا ره زوی خوی. ﴿وَكِيلًا﴾: پارنزه.
- به دمر له پیغه مبه ره که ی خو یان و بو نه ته وه که ی دی ها تبیت اا فجا نایه تی: ﴿أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَا أَنْزَلْنَا
عَلَيْكَ الْكِتَابَ يُطِى عَلَيْهِمْ﴾: نا زلیویه خواره وه.
﴿وَكُلَّ مِّنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رَحْمَتَ اللَّهِ يَرْزُقُهَا وَإِنَّا كَاشِفُكَ﴾: نایه ته که:
- (عید بن حمید) و (ابن ابی حاتم) و (بیهقی) به (سند) یکی لا وار، له (ابن عمر) وه ده گنیزه وه،
ده لیت: له گن پیغه مبه ری خوادا (سند) جو وه دمر وه تا گیه شتینه نزی که چند باخیکی (مهدینه)،
ده ستی کرد، به هه لگرتنه وه خورما و خورادی، پیی وتم: نه ی (ابن عمر) نه وه ناخویت؟ منیش
وتم: جهزی لیناکم، فرموی: به لام من جهزی لیده کم، نه مه چواره م به یانی به که دهم
له خواردن نه دا وه خورادنیشم ده ست نه که وتوه، خو نه گمر به یوت نه وه له پسر و مر دگارم
ده یاریم وه و نه ی (کیسری) و (قیصر) م پی بیه خشی، نای حالت چو ن ده بیت نه ی (ابن عمر) گمر
به که سانیگ گیه شتیت رژی سانیگ ده شارنه وه یه قینیان نه یه؟ فرموی: سویند به خوا
نر و شتین و نه چی که یه مان به جی نه میشت هتا تم نایه ته دابه زیه خواره وه: ﴿وَكُلَّ مِّنْ دَابَّةٍ لَا
تَحْمِلُ رَحْمَتَ اللَّهِ يَرْزُقُهَا وَإِنَّا كَاشِفُكَ﴾. پیغه مبه ریش (سند) فرموی: ((خوای گموره
فرمانی پیغه داوم به خر کردنه وه مالی دنیا و شوینکوتنی هه و نا ره زو، با سزانی من -

[۴۵] ﴿مَدَّ الظِّلُّ﴾: سیبیری فراوان و دروست کرد. [۴۶] ﴿قَبَضَ﴾: **بِهَاتَا**:

گرفتار نمود و تاوتساو لا مانع برد.

[۴۷] ﴿اللَّيْلُ لِبَاسًا﴾: به تاریکایی که می

دایبوشین همروک جل و بمرگ. ﴿النَّوْمُ

سباتا﴾: پشودان به جهستتان و

بچراندنی کاروباره کانتان. ﴿النَّهَارُ

نشورا﴾: هستان له خو بو نهوهی

کاروباره کان دهست پی بکاتوه.

[۴۸] ﴿الرِّيحُ بَشْرًا﴾: با مژدهی سوزو

به زهی مه لگرتووه. ﴿بَيْنَ يَدَيْ رَحْمَةٍ﴾:

کاتی دبارینی باران. ﴿طَهْرًا﴾: نهو

ناویده که پاک و پاکمره ویده.

[۴۹] ﴿مَيْتًا﴾: زهوی یه کی مردو.

﴿أَنَاسٍ﴾: مروفه کان. [۵۰] ﴿صَرْفَاهُ﴾:

بارانمان دابه زاند له شوینی جیا جیا

﴿كُفُورًا﴾: مله وری و سپله یی به رانبر

به نعیته کان. [۵۱] ﴿جَاهِدْهُمْ بِهِ﴾:

به قورن داکوکی بکه له گه لیاندا. [۵۲] ﴿مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾: له سه رج او کانیانه وه

ناردونی. ﴿فَرَاتٍ﴾: زور سازگارو بی گهرد. ﴿أَجَاجٍ﴾: زور سویر. ﴿بَرْزَخًا﴾: به ریه سستیک

له نیوان دووشتدا. ﴿حَجَرًا مَّحْجُورًا﴾: زور له یه ک جیا و دور. [۵۳] ﴿نَسَبًا﴾: خاوه و ده چه

(کوریک بدریته پالی). ﴿صَهْرًا﴾: خاوه نی کچ (میتینه به هوئی شیر خوار دنه وه).

[۵۴] ﴿عَلَى رِبِّهِ ظَهْرًا﴾: هاوکاری دوزمنانی خوا بکات دژ به پهره وردگار.

* نته وه کی (لوط) جیشینی ناوچی (سودم) یون که پهره وردگار تیای بردن و له جیگو شوینی

نهو ناوچه به دریاچه کی بوگن و پیسی له ولاتی (الغور) دا دروست کرد، نهو دریاچه یه ش

له قهد پالی چیا (بیت المقدس) ه.

- تنیا دینار کیش کونا که موهو یوزی بو سیه یی ناشار موه.

هوئی دایرینی نایمی (۱۷): ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا وَيَنْتَخِطُ النَّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ لَا يَمَسُّهُ﴾:

(جوبیر) له (ابن عباس) موه ده گزیتیه وه، ده لیت: نهی (محمد) هیچ شتیک رسی ئی نه گرتوین

کمیینه ناو ناینه که توه، نهوه نه بیت دهرسین خه لکی له مبرکی ژماره مان بدن به سه رماندا،

عمره به کان زیاترین له نیمه، همرکاتیکیش دنگو باسیان پی بگات و بزائن نیمه موسلمان بووین و

هاتوینه ناو ناینه که توه، دهن به سه رماندا و دمیینه خوراک سهر کرده کانیان، نجا نه

نایته نازبوویه خوار موه: ﴿أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا حَرَمًا آمِنًا﴾.

سُورَةُ الْفَرْقَانِ

الفرقان

[۵۸] ﴿سَبِّحْ﴾: خَوای بِالْأَدَه‌سْت

لَه‌م‌م‌و و ناتو او یه‌ک بپار یزیت و

به‌دو و بگری. ﴿حَمْدُهُ﴾: به‌سیفه‌ته

تو او ه‌کانی باسی بکه. [۶۰] ﴿زَادَهُمْ

نُفُورًا﴾: خُوبَه‌لَزَانین و دو و ک‌ه‌ت‌ن‌ه‌و

له‌با و ه‌مینان. [۶۱] ﴿تَبَارَكَ الَّذِي﴾:

به‌رزو بَلَدْنِیَّت یان خیر و چاک‌ه‌ی ه‌ر

زُورِیَّت نه‌و‌ی... ﴿بُرُوجًا﴾: خولگ‌ه‌ی

نه‌ستیره گه‌رُک‌ه‌کان. ﴿سَرَجًا﴾:

خُور. ﴿مَنِيرًا﴾: رُوشَن و رووناک.

[۶۲] ﴿خَلْفَهُ﴾: ه‌اتنی ه‌ریه‌ک

له‌تاریک‌ای و رووناک‌ی به‌دو‌ای یه‌کدا.

[۶۳] ﴿هُنَا﴾: به‌ه‌یعنی و سه‌نگینی و

خُوبَه‌ک‌م زانینه‌و. ﴿الْجَاهِلُونَ﴾:

نه‌زان و نه‌فامه‌کان. ﴿قَالُوا سَلَامًا﴾:

و تیان سَلَو. [۶۵] ﴿غَرَامًا﴾:

ده‌یانگری‌ته‌و لَیْیَان جِیانا بی‌ته‌و.

[۶۶] ﴿سَاءَتْ﴾: خراپ‌تره. [۶۷] ﴿لَمْ

يَقْتِرُوا﴾: تم‌نگیان ه‌ل‌نه‌چنی و ره‌زلیان نه‌کرد به‌رام‌به‌ر به‌خُویان. ﴿قَوْمًا﴾: ها و سه‌نگیه

له‌نیوان ده‌ست بلاوی (نیسراف) و ره‌زلی‌دا.

* پیغه‌م‌بری خوا (﴿﴾) ده‌فرم‌وئیت: ((گ‌ریئتو نیوه به‌راستی پشت به‌خوا ببه‌ستن نه‌وا

په‌روم‌دگار رزقتان ده‌دات به‌چه‌شنی بالنده ؛ ه‌رومک چُون به‌یانیان به‌گ‌ده‌یه‌کی خالی و

برسیه‌و ده‌چِیته‌و دره‌مو، نیوانانیش به‌گ‌ده‌یه‌کی تیرو پر‌موه ده‌گ‌ریته‌و)).

[(اخرجه الترمذي وقال: حديث حسن).]

* ه‌روم‌ها (﴿﴾) ده‌فرم‌وئیت: ((ده‌ستی به‌رزو کار و کاسب باشته‌ر له‌و ده‌سته‌ی نزمه‌و ده‌ست پان

ده‌کاته‌و، له‌خیر و چاک‌ه‌دا له‌ک‌س و کاری خُوت‌ه‌و ده‌ست پنبیکه، باشرین چاک‌و خیریش نه‌ویه

له‌س‌ر ده‌وله‌م‌ندی بگریت، نه‌و‌شی خُوی پپاریزی خَوای گ‌م‌وره ده‌پاریزی، نه‌و‌شی دل

ده‌وله‌م‌ند بی‌ت و نه‌فسی به‌رز بگریت له‌ده‌ست پانکرده‌و نه‌وا په‌روم‌دگار ده‌وله‌م‌ندی

[(متفق عليه).]

ده‌کات...]

وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا نَذِيرًا وَنَذِيرًا ۚ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ ۖ إِنَّمَا سَأَلْتُ أَنْ يَتَجِدَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ۚ وَتَوَكَّلْ عَلَىٰ الْحَيِّ الَّذِي لَا يَمُوتُ وَسَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَكَفَىٰ بِهِ بِذُنُوبِ عِبَادِهِ خَبِيرًا ۚ إِنَّ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَىٰ عَلَى الْعَرْشِ الرَّحْمَنُ فَتَنَّا بِهِ خَيْرًا ۚ وَإِذْ قِيلَ لَهُمْ اسْجُدُوا لِلرَّحْمَنِ قَالُوا وَمَا الرَّحْمَنُ أَنَسْجُدُ لِمَا تَأْمُرُنَا وَزَادَهُمْ نُفُورًا ۚ سُبَّحَانَ الَّذِي جَعَلَ فِي السَّمَاءِ بُرُوجًا وَجَعَلَ فِيهَا سِرَاجًا وَقَمَرًا مُنِيرًا ۚ وَهُوَ الَّذِي جَعَلَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ خِلْفَةً لِّمَن أَرَادَ أَن يَذَّكَّرَ أَوْ أَرَادَ شُكُورًا ۚ وَعَبَادُ الرَّحْمَنِ الَّذِينَ يَتَمَشُّونَ عَلَى الْأَرْضِ هَوْنًا وَإِذَا خَاطَبَهُمُ الْجَاهِلُونَ قَالُوا سَلَامًا ۚ وَالَّذِينَ يَبِيتُونَ لِرَبِّهِمْ سُجَّدًا وَقِيَامًا ۚ وَالَّذِينَ يَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنَّا عَذَابَ جَهَنَّمَ إِنَّ عَذَابَهَا كَانَ غَرَامًا ۚ إِنَّهَا سَاءَتْ مُسْتَقَرًّا وَمُقَامًا ۚ وَالَّذِينَ ذَلَّلُوا نَفْسَهُمْ وَهُمْ لَا يَقْرَأُونَ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُحِبُّونَ حُرًّا وَلَا عَبْدًا مِمَّنَّ سَاءَ مَقَامًا ۚ وَالَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ مَتَاعًا إِذَا وَقَفُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ لِحُكْمٍ ۚ وَالَّذِينَ لَا يُحِبُّونَ إِذَا يُدْعَوْنَ إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاكِبُونَ ۚ ذَٰلِكَ قَوْلُكَ ۚ

[۶۸] ﴿لَقَدْ أَنَا مَاءٌ﴾: سزای تاوانه کی

و در ده گریخت (له قیامه تدا).

[۶۹] ﴿يُضَاعَفُ﴾: دوو جار سزاو

نه شکنه ده درین. ﴿مَهَا﴾: ملکه چو

پیسوا. [۷۰] ﴿يَدُلُّ﴾: دل الله سیاهم

حسنات: خوی گهوره کرداره

خرابه کانیان بو ده گویست به باشه.

[۷۱] ﴿يُؤَبِّدُ﴾: یوب الی الله متاب: تهوبه یه کی

تهواو بو لای په رور دگار.

[۷۲] ﴿الرُّورُ﴾: پرپوچ و به تال. ﴿مُرُوا﴾:

بالغر: نهو گوته پوچ و به تالانی

ده گوت ریت. ﴿مُرُوا كَرَامًا﴾: نه فسی

خویان به ریزه گرن به پشت مه لکردن

لیان. [۷۳] ﴿لَمْ يَخْرَ﴾: ههروا تینا په پن

به سه ریدا. ﴿صَمًا﴾: که رو بیده نگ.

﴿عُمَانًا﴾: کویر و نابینا. [۷۴] ﴿قِرَّةٌ﴾:

أعین: دلخوشی و گهش بوون. ﴿أَمَامًا﴾:

پیشه نگ له کرده و چاک و خیردا.

[۷۷] ﴿مَا يَفْبَأُ بِكُمْ﴾: گوی

ناداتی. ﴿دَعَاؤُكُمْ﴾: به ندایه تیتان بو نهو. ﴿لِزَامًا﴾:

شویتان ده کویت و لیتان

نابیته وه.

* پیغه مبری خوا (د هغه رموت: ((نهوی له نیسلامدا رنگو شوینکی باش دابهینیت نهوا پاداشتی داهینان و نهوشی دهیگریته بهر بوی دهنووسریت بی نهوی له پاداشتی کسیان کهم بکات، همرکه سیکیش له نیسلامدا رنگو شوینکی خراب دابهینیت نهوا گونامی خوی و نهوی دهیگریته بهر بردهوام له سهری دهورات نه ستوی نهو کهسه دهیگریته بهر نهوی له گونامی کهسیان کهم بکات.)) (اخرجه مسلم).

سوردهی (الروم)

هُوَ دَابَهْرُ زُنَى نَابَهْتِ (۱) ﴿أَلَمْ، غَلَبْتَ الرُّومَ﴾: نایه ته که:

– (ترمذی) له (ابی سعید) موه دهیگریته وه، دهلیت: روژی جهنگی (بدر) کاتیک رومه کان به سه ر فارسه کانداز سه رکهوتن، نهو سه رکهوتنه سه رچی باوه ردارانی راکیشاو پنی سه رسام بوون، نجا نهو نایه ته هاته خوار موه: ﴿أَلَمْ، غَلَبْتَ الرُّومَ﴾ تا «بصر الله واته: به له تهی (ع) که، (ابن جویس) یش له (ابن مسعود) موه هه مان شتی گیرا و ته وه. ههروها (ابن ابی حاتم) له (شهاب) موه دهیگریته وه، دهلیت: پیش نهوی پیغه مبری خوا (ع) بیته دهر موه موشریکه کانی (مه که که) له گهل باوه رداران کهوتنه دهه دهمو، دهیانوت: رومه کان کتیب داران کهچی ناگر په رسته کان به سه ریاندا سه رکهوتن، نیمهش به سه ر نیوه دا سه رده کوین به چه شتی سه رکهوتنی فارسه کان-

سورہ قی (الشعراء) جزئی (۱۹)

سورہ قی (الشعراء)

سورۃ الشعراء

سورۃ الشعراء

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طسے ﴿۱﴾ تِلْكَ أَلِفُ الْكَتِبِ الْمُبِينِ ﴿۲﴾ لَعَلَّكَ بَدِيعُ فَنَسَدَ
الْأَلَا يُكُونُوا مُؤْمِنِينَ ﴿۳﴾ إِنْ شَاءَ رَبُّنَا لَنُنَزِّلَ مِنْ سَمَاءٍ آيَةً فَطَلَّتْ
أَعْنَاقُهُمْ لَهَا خِضَعُونَ ﴿۴﴾ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِنْ رَحْمَنِ مُخْدِتٍ
إِلَّا كَانُوا عَنْهُ مُعْرِضِينَ ﴿۵﴾ فَقَدْ كَذَّبُوا فَاسْتَأْتَيْنَهُمْ أَتَيْتُ مَا كَانُوا
بِهِ يَسْتَهْزِئُونَ ﴿۶﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الْأَرْضِ كَمْ أَهْلُهَا مِنْ كُلِّ دُورٍ
كَرِيمٍ ﴿۷﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿۸﴾ وَإِنْ
رَبُّكَ لَهَوَّالْغَزِيرُ الرَّحِيمُ ﴿۹﴾ وَإِذْ نَادَى رَبُّكَ مُوسَى أَنْ أَنْتَ الْقَوْمَ
الظَّالِمِينَ ﴿۱۰﴾ قَوْمُ فِرْعَوْنَ أَلَا يَتَّقُونَ ﴿۱۱﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي أَخَافُ
أَنْ يُكَذِّبُونِ ﴿۱۲﴾ وَيَصِفُّ صَدْرِي وَلَا يَنْطَلِقُ لِسَانِي فَأَرْسِلْ
إِلَيَّ هَؤُلَاءِ ﴿۱۳﴾ وَهُمْ عَلَى ذَنْبٍ فَأَخَافُ أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿۱۴﴾ قَالَ
كَلَّا فَادْخُلْ أَرْضَ عَاتِلَآ إِنَّا نَمُكِّمُكَ شَيْعُونِ ﴿۱۵﴾ فَأَتَا فِرْعَوْنَ
فَقَوْلًا إِنَّا رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۶﴾ أَنْ أَرْسِلْ مَعَنِيَّ إِسْرَافِيلَ
﴿۱۷﴾ قَالَ لَأَرْسِلَنَّكَ بِسَاطِرٍ لَيْدٍ وَلَيْسَتْ بِمَا مِنْ شَرِّكَ سَيِّئٍ ﴿۱۸﴾
وَقَعَلْتَ فَعَلْتَنِي لَئِي فَعَلْتَ وَأَنْتَ مِنَ الْكَافِرِينَ ﴿۱۹﴾

﴿۱﴾ طسے ﴿۲﴾ بہ (طا، سین،
میم) دہ خوینریتہ وہ ﴿۳﴾ بـ (ساخ
نفسک) نہ نفسی خوت لہ داغ و خہ فہ تدا
تووشی تیاچوون بکہیت ﴿۴﴾ آیتہ :
موجیزہ یہک (کہنا چارو ملکہ چیان
بکات باوہ پہینن) ﴿۵﴾ فطلت : وای
لینہات ﴿۶﴾ اعناقہم : گہر دنیان ﴿۷﴾ من
ذکر : کتیبیکہ دابہ زینیت
لہ سریان ﴿۸﴾ زوج کرم : رہ گہ زیکی
فرہ سوود ﴿۹﴾ لایۃ : بہ لگہو جیگہی
پہند و ہر گرتن ﴿۱۰﴾ آیاتنا : مہ بہست
پئی موجیزہ کانی پسرہ رد گارہ
(گوچان و ہستی سپی و روشن و...) ﴿۱۱﴾
﴿۱۲﴾ لیت : مایتہ وہ ﴿۱۳﴾ فعلنک :
کردار و دوشہ کتہت ﴿۱۴﴾ الکافرین :
کہسی نمک بہدو پینہزان

- ہسہ رؤمہ کاندہ، نجا خوی گہورہ ثم
نایہتہی ناردہ خوارمہ : ﴿۱۵﴾ الم غلبت الروم

ہرودہما (ابن جریس) وینہی ثمہی لہ (عکرمہ و) یحیٰی کوہی (یعمر و) قتادہ وہ گنبر اوتمہ وہ
(روایہ) تی یہکم لہسر نو شیوازی خویندہنومہی بہ (غلبت) بہ فہتہ دہ خوینریتہ وہ، چونکہ
ثم نایہتہ لہرزی سرکہ و تنیان لہ (بدر) دا دابہ زیوہ، دوہمیش لہسر شیوازی خویندہنومہی
(غلبت) بہ زہمہ، نوکاتہ و اتاکہی بہم شیوہی لیدیت : نہوان پاش سرکہ و تنیان ہسہ
فارسہ کاندہ لہداتوودا موسلمانان ہسہ ریاندہ سرہدہکون، ہمیش بوٹومہ ہما واتای
قسکہ دیوست دہر بیت، وگہرنا واتاہیکی پور بہہیز نایہ خشتہ
ہوی دابہ زینی نایہتی ﴿۲۷﴾ ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾ نایہتہ کہہ :

- (ابن ابی حاتم) لہ (عکرمہ) وہ دہگیرنہ وہ، دہلین : بنی ہرکان سہریان سوہ ماہو لہرہی خوی
گہورہ مردوہ زیندو دہکاتہ وہ، نجا ثم نایہتہ دابہ زیہ خوارمہ : ﴿وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ ثُمَّ يُعِيدُهُ
وَهُوَ أَهْوَنُ عَلَيْهِ﴾

ہوی دابہ زینی نایہتی ﴿۲۸﴾ ﴿هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾ نایہتہ کہہ :

- (طبرانی) لہ (ابن عباس) وہ دہگیرنہ وہ، دہلین : موشریکہ کان تلبیہیان دہکرو، دہیان و ت :
(لیک اللہم لیک لا شریک لک، الا شریکا ہو لک تملکہ و ماملک) نجا ثم نایہتہ دابہ زیہ خوارمہ :
﴿هَلْ لَكُمْ مِنْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِنْ شُرَكَاءَ فِي مَا رَزَقْنَاكُمْ﴾

ہرودہما (جوہریش وینہی ثمہی گنبر اوتمہ وہ (داود) ی کوہی (ابی ہند) و شویش لہ (ابی
جعفر محمد) ی کوہی (علی) ہومہ شویش لہ باوکی ہومہ

[۲۰] ﴿الضالین﴾: ئەوانە ی بەئزانی
 ھەلە دەگەن. [۲۱] ﴿حُكماً﴾: دانایی.
 [۲۲] ﴿عبدت بنی اسرائیل﴾: کوردانی
 (ئیسرائیل) ت کردوو بەبەندە ی
 خووت و ملکە چن. [۲۲] ﴿نعمان﴾:
 ماریکی گەورە. [۲۳] ﴿نزغ یدە﴾:
 دەستی لەگەرفانی دەر ھینا. ﴿بیضاء﴾:
 سپی تێک ناوی چا و دەبات.
 [۲۴] ﴿للملأ﴾: بریتین لەسەر وک و
 سەر کردو دەم پاستی گەلان.
 [۲۵] ﴿تأمرن﴾: مەبەست پیتی رێگە
 شوین دانانە. [۲۶] ﴿أرجه وأخاه﴾:
 پەلەمەکە لەسزادانی خو ی و براکە یدا.
 ﴿حاشرین﴾: پۆلیس و فەرمانبەر ان
 بنیژرە سەر جەم جادوو گەران
 کۆیکە نەو. [۲۸] ﴿لیقات یوم معلوم﴾: یو
 ژوانی پۆژیکسی دیاریکرا و (روژی
 جەژن، یان روژی خوشی یانە).

قَالَ قُلْنَا إِيَّاهُ أَتَمَنَّا أَنْ نَقْرَأَ مِنْكِ لَمَّا جَعَلْتُمْ
 قُوَاهُ لِي رَفِي حُكْمًا وَجَعَلْتُمُ الْمَرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾ قَوْلًا تَكْفُرًا نَمْنَاهُ
 عَلَى أَنْ عِبَدْتُمْ بَنِي إِسْرَءِيلَ ﴿٢١﴾ قَالَ فِرْعَوْنُ وَمَا رَبُّ الْعَالَمِينَ
 ﴿٢٢﴾ قَالَ رَبُّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ
 ﴿٢٣﴾ قَالَ لِمَنْ حَوْلَهُ أَلَا تَسْمَعُونَ ﴿٢٤﴾ قَالَ رَبُّكُمْ رَبُّ آدَمَ
 الْأَوَّلِينَ ﴿٢٥﴾ قَالَ إِنْ رَسُولُكُمْ الَّذِي أُرْسِلَ إِلَيْكُمْ لَمَجْنُونٌ ﴿٢٦﴾
 قَالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ وَمَا بَيْنَهُمَا إِنْ كُنْتُمْ تَقُولُونَ ﴿٢٧﴾ قَالَ
 لِيِنِ اتَّخَذَتِ الْهَآءُ غَيْرِي لِأَجْعَلَكَ مِنَ الْمَسْجُورِينَ ﴿٢٨﴾ قَالَ
 أَوْ لَوْ جِئْتُكَ بِشَيْءٍ مُبِينٍ ﴿٢٩﴾ قَالَ فَأْتِ بِهِ إِنْ كُنْتَ مِنَ
 الصّٰدِقِينَ ﴿٣٠﴾ فَأَتَاهُ نَصَآءُهُ فَإِذْ هِيَ ثَمَآنٌ مِّائِينَ ﴿٣١﴾ وَنُوحَ بِهِ
 فَإِذْ هِيَ بَيْضَاءُ لِلنَّظِيرِينَ ﴿٣٢﴾ قَالَ لِلْمَلَأِ حَوْلَهُ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
 عَلِيمٌ ﴿٣٣﴾ يُرِيدُ أَنْ يُخْرِجَكُمْ مِنْ أَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِ فَمَاذَا
 تَأْمُرُونَ ﴿٣٤﴾ قَالُوا أَرْجِهْ وَأَخَاهُ وَأَقِمْ فِي الدِّينِ خَشِيرَتِ
 نَاؤُنَا يَكْفُلُ سَحَارَ عَلِيمٍ ﴿٣٥﴾ فَجَمَعَ السَّحَرَةُ
 لِمِيقَاتِ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ﴿٣٦﴾ وَفِيلٌ لِنَاسٍ هَلْ أَتَمَّ يَجْمَعُونَ ﴿٣٧﴾

سورەتی ﴿لقمان﴾

ھۆی دابەزینی نایەتی (۲۷): ﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ﴾ نایەتەکە:

— (ابن جریس) لە (ابن عباس) ھو دەگێژتە ھو، دەلیت: ئەم نایەتە دەربارە ی پیاویک
 لەقورەیشی یەگان دابەزی کەوا کەنیزەکیکی گۆرانی بیژنی کەیبوو، ھەروەھا (جویب) لە (ابن
 عباس) ھو دەگێژتە ھو، دەلیت: ئەم نایەتە سەبارەت بە (نضری کوبی (حارث) دابەزی
 کەنیزەکیکی گۆرانی بیژنی کەیبوو، جا ھەمکاتیکی بەرگوینی بکەو تاپە کەوا کەسیک دەپەویت
 موسلمان بیت، ئەوا یەکسەر دەچو وە لای ئەو کەسەو بەرمو لای کەنیزەکە گۆرانی بیژمەکی
 دەبەردو، دەپووت: نانی بەدەری ناوی بەدەری و گۆرانیشی بۆ بلی، ئەو جا دەپووت: نائەمە زۆر
 باشترە لەو ی (محمد) بانگەشە ی بۆ دەکات لەنوێژو روژو کوشتار لەبەردەستی ئەودا، ئنجا ئەم
 نایەتە دابەزێ خوار ھو.

ھۆی دابەزینی نایەتی (۲۷): ﴿وَلَوْ أَنَّ مَالِ الْأَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ أَقْلَامٍ﴾ نایەتەکە:

— (ابن جریس) لە (عکرمە) ھو دەگێژتە ھو، دەلیت: کتیبەداران پرسیاریان کرد لە پیغەمبەری
 خوا (ﷺ) دەربارە ی (روح)، ئنجا خوای گەورە ئەم نایەتە ی ناردە خوار ھو: ﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الرُّوحِ
 قُلِ الرُّوحُ مِنْ أَمْرِ رَبِّي وَمَا أُوتِيتُمْ مِنَ الْعِلْمِ إِلَّا قَلِيلًا﴾ وتیان: تۆ واگومان دەبیت ئێمە تەنھا کەمی کێمان
 لەزانست پێدراو، لەکاتیکی (تورات) مان بۆ ھاتوو، ھەمو ی حیکمەت و دانایی یە، ھەر -

یا خود کومه لیک چه کیان هه لگرتوو. [٥٧] [فاخر حسنه] : به درمان کردن (مبهستی جوواندنی هه کاره کانی به در که تنه له نه فسیاندا). [٦٠] [مشرقی] : کاتی خو ره لاتن. - که سیکیش حیکمه تی ده ست بکویت شه خو ریکی بی شو ماری به ده ستیناوه، نجا شه نایه ته هاته خو اره وه: ﴿وَلَوْ اَلَمَّا فِی الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةِ اَفْلَامَ﴾. هه روه ها (ابن اسحاق) له (عطاء ی کو ی (یسار) وه ده گرتیه وه، ده لیت: کاتی نایه تی: ﴿وَلَوْ اَلَمَّا فِی الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةِ اَفْلَامَ﴾ هاته خو اره وه، کاتیکیش کۆچرا بو (مه دینه) زانا بیانی چو له که هاته لای و تیان: نایا له تو وه پیمان نه گمیش تو وه که تو ته: ﴿وَمَا اَوْتِیْتُمْ مِنَ الْعِلْمِ اِلَّا قَلِیْلًا﴾ نایا بهم قسه یه نیمه ته مبهستی یا خود نه تو مه کی خو ت، پیغه مبری خوا (ﷺ) فرمو ی: هه موو لایه کی مبهستی هه موومان ده گرتیه وه، و تیان: خو تو له قوراندا ده یخو نییتیه وه نیمه ته ورتان پندرا وه تیایدا روونکردنه وه مهیه درباری هه مووشتیک !! پیغه مبری خواش (ﷺ) فرمو ی: شه له چاو عیلم و زانستی خوا وه هر زۆر که مه، نجا خوا ی گهره شه نایه تی ناره خو اره وه: ﴿وَلَوْ اَلَمَّا فِی الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةِ اَفْلَامَ﴾. هه روه ها (ابو الشیخ) و (ابن جریر) له (قاده) وه ده گرتیه وه، ده لیت: موشریکه کان و تو یانه: شه ته نیا قسه یه که نزیکه تیاچی و بی نه ما در بیچی. نجا پهرومردگار نایه تی: ﴿وَلَوْ اَلَمَّا فِی الْاَرْضِ مِنْ شَجَرَةِ اَفْلَامَ﴾ ی دابره زاند.

[۶۱] ﴿تراء الجمعان﴾: همدردو کومه‌له‌که

به‌نده‌ندازه‌یه‌ک نزیک بوونه‌وه هه‌تا

یه‌که‌تریان بینی. ﴿لمر کون﴾: دوامان

که‌وتوون. [۱۳] ﴿فاسلق﴾: له‌ت و

قلیشبوو. ﴿کل فرق﴾: هه‌موو لایه‌ک

له‌لاکانی ناوه‌که. ﴿کالطود﴾: وه‌ک

شاخیک یان کیویک. [۶۴] ﴿أزلفنا﴾:

لیمان نزیک خستنه‌وه. ﴿مهبستی

فرع‌هون و تاقمه‌که‌یه‌تی له‌موساو

هاوه‌له‌کانی. [۶۷] ﴿لایه﴾: په‌ندو

ناموژگاری. [۷۱] ﴿عسا کفین﴾:

بهرده‌وامین له‌سهر پرسقنی.

[۷۵] ﴿أفرأیتهم﴾: نایا بینیوتانه

تابزان. [۸۲] ﴿يوم الدين﴾: روژی

لیپرسینه‌وه که‌روژی پاداشته.

[۸۳] ﴿حکما﴾: دانایی.

هوێ دابه‌زینی نایه‌تی (۳۴): ﴿ان الله عنده علم

الساعة﴾ نایه‌ته‌که:

- (ابن جریر و (ابن ابی حاتم) له‌مجاهد) وه‌

بده‌رموه: خیزانم دووگیانه چی ده‌بیت و: ولاته‌که‌مان بی‌بارانه‌و که‌ی باران ده‌باریت!! یاخوڕ

ده‌زانی که‌ی له‌دایک بووم، پێشم بلی چ کاتی دهرم؟ شجا خوا‌ی گه‌وره نایه‌تی: ﴿ان الله عنده

علم الساعة﴾ ی دابه‌زانده.

سوره‌تی ﴿السجدة﴾

هوێ دابه‌زینی نایه‌تی (۱۶): ﴿تتجافى جنوبهم عن المضاجع يدعون ربهم خوفاً وطمئناً﴾ نایه‌ته‌که:

- (بزار) له‌(بلال) وه‌ ده‌گیرنه‌وه، ده‌لێت: ئێمه له‌مزگه‌وتا دانه‌نیشتن، خه‌لکانیک له‌هاوه‌لانی

پێغه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌دوای شیوانه‌وه تا خه‌وتان نوێژیان ده‌کرد، شجا ئهم نایه‌ته هاته‌خواره‌وه:

﴿تتجافى جنوبهم عن المضاجع﴾ [له‌سه‌نه‌ده‌که‌ی دا (عبدالله) کوری (شيب) هه‌یه که‌لاواژه. هه‌روه‌ها

(ترمذی) له‌(انس) وه‌ ده‌گیرنه‌وه ده‌لێت: نایه‌تی: ﴿تتجافى جنوبهم عن المضاجع﴾ ده‌ریاره‌ی

چاوه‌ڕێکردنی ئهو نوێژه هاته‌خواره‌وه کوبینی ده‌لێن: (البعثة) - خه‌وتان -

هوێ دابه‌زینی نایه‌تی (۱۸): ﴿افمن كان مؤمناً كمن كان فاسقاً لا يستؤمن﴾ نایه‌ته‌که:

- (واحدی و (ابن عساکر) له‌(انس) وه‌ ده‌گیرنه‌وه، ده‌لێت: هه‌روه‌ها له‌(ابن عباس) وه‌

ده‌گیرنه‌وه، ده‌لێت: (ولید) کوری (عقبه‌ی کوری (ابی معیط) به‌(علی) کوری (ابی طالب) ی

وت: من له‌تو شمشیرمه‌که‌م تیرتیرمه‌ له‌تو خه‌تم خوشترمه‌، (علی) بێش پێی وت: بۆده‌نگ به‌تو

بهراستی فاسقی، شجا ئهم نایه‌ته هاته‌خواره‌وه: ﴿افمن كان مؤمناً كمن كان فاسقاً لا يستؤمن﴾

هه‌روه‌ها (جریر) له‌(عطاء) ی کوری (یسار) وه‌ هه‌مان شت ده‌گیرنه‌وه..

سوورەتی (الشعراء) جزمی (۱۹)

[۸۴] لسان صدق:

سو پاسگوزاریه‌کی به‌رزو به‌رین.

[۸۶] الضالین: بی‌یاوه‌پان.

[۸۷] لا تخزینی: ملکه‌چ و ریسوام

مه‌که. [۸۹] بقلب سلیم: به‌دلیکی

پاک و پوخت. (ده‌روونی پاک و پوخت

بیست لهر و پامایی و دوو پوویی و

بی‌یاوه‌ری). [۹۰] ازلفت الجنة:

به‌هشت نزیك کرایه‌وه. [۹۱] برزت

الجحیم: به‌ده‌رکه‌وت. [لله‌واوین]:

ئوانه‌ی لهریگه‌ی حه‌ق لایانداه.

[۹۳] يتصرون: سزاه و غه‌شم

له‌خو‌یان دوورده‌خه‌نه‌وه.

[۹۴] فككبوا: چه‌ند جارێك له‌سەر

روویان ته‌ختران. [۹۸] نسويکم

ببرب العالمین: له‌گه‌ل په‌رهر دگاری

جیه‌اندا هه‌ماهه‌نگمان ده‌کردن.

[۱۰۱] هم: هه‌وه‌لیکی به‌سو‌زو

به‌زه‌یی. [۱۰۲] کره: گه‌رانه‌وه بو‌ژیانی دنیا. [۱۱۱] اتبعك الارذلون: خه‌لکی

سووک و نزم (شوینکه‌وته).

* پیغه‌مه‌ری خوا (ده‌فرمویت: له‌روژی قیامه‌تا (ابراهم) پیغه‌مه‌ر. سه‌لامی خوای لبیبت. ده‌گات به‌باوکی و ده‌لی: په‌رهر دگارا ته‌ به‌لینت پیندام له‌م روژدا که‌سه‌ر جه‌م به‌نده‌کان کو‌بوونه‌وه ملکه‌چ و سه‌رشو‌م نه‌که‌یت، په‌رهر دگاریش ده‌فرمویت: من به‌هه‌شم حه‌رام و یاساغ کردوه له‌سەر سه‌مکاران.)) [(اخرجه البخاري).]

هه‌روه‌ما (عمرو)ی کو‌پی (دینار) له‌ (ابن عباس) وه‌ ده‌گن‌یه‌ته‌وه، ده‌لیت: ئه‌م ئایه‌ته سه‌باره‌ت به‌ (علي) کو‌پی (ابي طالب) و (عقیبه)ی کو‌پی (ابي معیط) هاته‌وته خواره‌وه، ئه‌ویش له‌سەر شه‌ره قه‌سه‌یه‌که‌ که‌له‌نی‌وانیاندا رویدا‌بوو، (هه‌ر له‌م روایه‌ته‌شدا هاته‌وه ئه‌م ئایه‌ته له‌سەر (عقیبه)ی کو‌پی (ولید) دابه‌زیوه ته‌که‌ خودی (ولید).

ه‌وی دابه‌زینی ئیه‌تی (۲۸): ﴿وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْفَتْحُ إِنَّا كُنَّا صَادِقِينَ﴾ ئایه‌ته‌مه‌که:

– (ابن جریس) له‌ (قتاده) وه‌ ده‌گن‌یه‌ته‌وه، ده‌لیت: هه‌وه‌لێن فه‌رموویان: روژیکمان هه‌یه که‌نزیکه تییدا ئه‌سه‌راچه‌ت به‌کین و مانه‌ویتی ده‌ریکه‌ین و بیه‌نه خاوه‌نی نازو نه‌عمه‌ت، موشریکه‌کان و تیان: که‌ی ئه‌و روژو ئه‌و. فه‌ته‌ ده‌یت ته‌گه‌ر ئی‌وه راست ده‌که‌ن؟ ئه‌وجا ئه‌م ئایه‌ته دابه‌زیه خواره‌وه.

شهر الشعراء

الشعراء

[۱۱۶] ﴿المرجوم﴾: نهوانه‌ی

بسه‌خراپ‌ترین شیوه کوژاوان.

[۱۱۸] ﴿فافتح﴾: دادوهری بکه.

[۱۱۹] ﴿الفلک﴾: کهشتی. ﴿المشحون﴾:

بارکراو له‌مه‌موو شیتیکو

له‌مه‌ریه‌که‌یان نیرومیته‌ک. [۱۲۷] ﴿ان

أجری﴾: پاداشتی من. [۱۲۸] ﴿ریع﴾:

جیگه‌ی برزو بلند. ﴿تعشون﴾: یاریو

گالته ده‌که‌ن. [۱۲۹] ﴿تتخذون مصلع﴾:

مبه‌ست پی‌ی قه‌لا یاخود کو‌شکو

ته‌لاره. [۱۳۲] ﴿أمدکم﴾: رشتی

به‌سهرت‌اندا یان پی‌ی به‌خشین.

[۱۳۳] ﴿بأنعام﴾: وشترو مانگاو مه‌رو

بزن.

سورتهی ﴿الاحزاب﴾

هوی دایه‌زنی نه‌یته‌ی (۱): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ

وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ نه‌یته‌که‌ه:

— (ابن جویی) له‌ (ابن عباس) هوه

ده‌گن‌یتسه‌وه، ده‌لیت: (ولیدی کوپی

مغیره) و (شیهه‌ی کوپی (ربیع) یه‌کیک بوون له‌دانیشتووانی شاری (مه‌که‌ه) ، بانگی

پیغه‌مبه‌ریان کرد (۲) که‌وا له‌وته‌ی قسه‌کانی خوی یه‌شیمان ببیتسه‌وه، له‌برامبه‌ر نه‌وه‌شدا

هاوشینه‌ی مال و سامانی خو‌یانی بو‌ پیگه‌وه‌بینن، له‌همه‌مان کاتی‌شدا دو‌پوان و جووله‌که‌کانی

شاری (مه‌دینه) ده‌یا‌ترساند که‌ر یه‌شیمان نه‌بیتسه‌وه ده‌یکوژن، ئنجا په‌رو‌ردگار نایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا

النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تُطِعِ الْكَافِرِينَ وَالْمُنَافِقِينَ﴾ ی دایه‌زاند.

هوی دایه‌زنی نه‌یته‌ی (۴): ﴿مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ﴾ نه‌یته‌که‌ه:

— (ترمذی) له‌ (ابن عباس) هوه ده‌گن‌یتسه‌وه، ده‌لیت: روزن‌کیان پیغه‌مبه‌ری خوا (۳) مه‌ستا

نویژر کرد له‌مانا‌و هه‌لو‌نسته‌یه‌کی کرد، دو‌پوه‌کان نه‌وانه‌ی نویژان له‌که‌لدا ده‌کرد و تیان:

نابین (محمد) دو‌دلی هیه: یه‌کنکیان له‌که‌ل نیوه‌دایه‌ی نه‌وی دی له‌که‌ل خو‌یدایه، ئنجا خوی

گه‌وره ئه‌م نایه‌تی نارده‌خواره‌وه: ﴿مَّا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِيْ جَوْفِهِ﴾. مه‌روه‌ها (ابن ابی حاتم)

له‌ (سعید) ی کوپی (جیری) و (مجاهد) و (عکرمه) وه ده‌گن‌یتسه‌وه، ده‌لیت: پیاویک هه‌بوو پینان

ده‌وت پیاوه دو‌ دل‌ه‌که‌ه، ئه‌م نایه‌ته‌ش له‌سه‌ر نه‌وه دایه‌زی‌یه خواره‌وه. مه‌روه‌ها (ابن جریس)

له‌ (حسن) هوه هاوشینه‌ی ریوا‌یه‌تی پی‌شوو ده‌گن‌یتسه‌وه، له‌ریوا‌یه‌تیکی تری‌شدا ده‌لیت:

نه‌ریوا‌وه ده‌یوت: نه‌فسیکم هیه فه‌رامنه‌ پیده‌کات، نه‌فسیکی تریشم هیه ریگریم لیده‌کات.

مه‌روه‌ها (ابن ابی نجیح) له‌ (مجاهد) هوه ده‌گن‌یتسه‌وه، ده‌لیت: ئه‌م نایه‌ته‌ سه‌بارت به‌پیاویک هاته

خواره‌وه له‌تیره‌ی (بنی جهه) که‌وا ده‌یوت: له‌نیو سینه‌ی مندا دو‌ دل‌ هیه، به‌مه‌ردوکیان -

قَالَ وَمَا عِنِّي بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١١٦﴾ إِنَّ جَسَابَهُمْ إِلَّا عَلَى رِجْلٍ
لَوْ تَشْعُرُونَ ﴿١١٧﴾ وَمَا أَطَاعُوا الْمُؤْمِنِينَ ﴿١١٨﴾ إِنَّ نَارَ الْأَنْبِيَاءِ مِثْرًا
قَالُوا لَيْسَ لَكَ سَمْعٌ يَنْبَغُ لَكَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمَرْجُومِينَ ﴿١١٩﴾ قَالَ
رَبِّ إِنِّي قَوْمِي كَذَّبُونِ ﴿١٢٠﴾ فَأَفْنَعُ بَنِي وَبَنَهُمْ فَتَحَاوَجِبِي وَمَنْ
مَعِيَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٢١﴾ فَأَجْنَحُهُ وَمَنْ مَعَهُ رِيَّ الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ
﴿١٢٢﴾ ثُمَّ أَعْرَفْنَا بَعْدَ الْبَاقِينَ ﴿١٢٣﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ
أَكْثَرُهُمْ مُؤْمِنِينَ ﴿١٢٤﴾ وَإِنَّ رَبَّكَ لَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿١٢٥﴾ كَذَّبَتْ
عَادُ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٢٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ هُودٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٢٧﴾ إِنِّي لَكُمْ
رَسُولٌ آمِنٌ ﴿١٢٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٢٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ
مِنْ أَجْرٍ إِن أَجْرِي إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٣٠﴾ أَتَسْتَبْشِرُونَ بِكُلِّ رِيْعٍ
ءَايَةٍ تُبْعَثُونَ ﴿١٣١﴾ وَتَسْتَحْذِرُونَ مِمَّا صَبَّحَ لَعْنُكُمْ مُخْلَدُونَ ﴿١٣٢﴾
وَإِذَا اطْمَأْسْتُمْ يَطْمَئِنُّ جِبَالُهُمْ ﴿١٣٣﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا ﴿١٣٤﴾
وَاتَّقُوا اللَّهَ الَّذِي أَنْذَرَكُمْ بِمَا تَعْمَلُونَ ﴿١٣٥﴾ أَمْذَكُمْ بَأْسُهُمْ وَبَيْنَ
وَحْنَتٍ وَعُيُونٍ ﴿١٣٦﴾ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ ﴿١٣٧﴾
قَالُوا سَوَاءٌ عَلَيْنَا أَوَعَطَّ أَوْ لَمْ يَنْكُ مِنْ أَوْعَاطِكُمْ ﴿١٣٨﴾

سورته (الشعراء) جزئی (۱۹)

سورة الشعراء

الزّوال

[۱۳۷] ﴿خَلَقَ الْاَوَّلِينَ﴾: داب و نهریتیان
(که هه مان بانگه شهی تویان ده کرد).
[۱۴۸] ﴿طَلَعَهَا﴾: بهر بوومه که ی.
﴿هَضْبُهَا﴾: پیگه یشتوو.
[۱۴۹] ﴿تَحْتَوْنَ﴾: هه لیده کوئن.
﴿فَارْهِنَ﴾: وریاو زرنگ.
[۱۵۳] ﴿الْمَسْحَرِينَ﴾: نهوانه ی زور
سیحرو جادوویان کردوه هه تا وایان
لیها تووه سیحر زالبووه به سه ر
عمقیاندا. [۱۵۰] ﴿لَهَا شَرِبٌ﴾: یشک و
به شیک لهناوی خوار دنه وه.
[۱۵۶] ﴿فَاِخْذُكُمُ﴾: لهناو تان ده بات.
[۱۵۷] ﴿فَعَقَرُوهَا﴾: سه ریان بری.
﴿نَادَمِينَ﴾: پاشگمز بوونه وه.

- هه ست به شت ده کم زیاترو باشتر
له عقی (محمد)، هه وه ما (ابن ابی حاتم)
له (زیدی) حوه ده گنیزیتسه، ده لیت: نه م
ثایته له سه ر پیاوکی قورمیشی
له تیره ی (بنی جمح) دابه زیه خوار وه و
به پیاو که شیان ده وت (جمیل) ی کوپی (معم).

هو ی دابه زنی ثایته ی (۹): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾: نه مته که:

- (بیهمی) ی له (حذیفة) وه ده گنیزیتسه، ده لیت: شهوی نه هز ایمان بینی که چون تنیدا به ریز
دانیش تبووین (ابو سفیان) و نهوانیش که کوملی کافرو بی با و مر بوون له سه ر ئیمسه بوون، (بنی
قریظه) ش له خوارو مانه مر بوون، لیان ده ترساین بدن به سه ر مال و مندالماندا، هیچ شهوی کمان
به سه ر نه ماتبو وینه ی نه شه تاریک و ره شه با و گرده لو لاری، نه م له لایه که له لایه کی
تریشه وه دور وه کمان ده مانته لای پیغه مبهری خوا (۱۰) داوای یارمته ی ئیزنیان لیده کردو
دهیان وت: ماله کانمان بهر چاو دیاره له دور من و ده ترسین .. هه که سینیکیش داوای ئیزنی
بکر دایه پیغه مبهری خوا (۱۱) رضی پیئندا، هه ر کات ئیمش رو مان بکر دایه ته پیغه مبهری خوا
لهوا یه که خویان ده زیه وه، ئنجا پیغه مبهری خوا (۱۲) هات بو لوم فرموی: بری
دهنگوباسی دور منم بقی بهینه، منیش چوم و بینیم ره شه با به سه ر دهوارو سه ر یازگاکه یانه وه !!
سوئند بیت به خوا دهنگی بهردم ده بیست له ناو جیگا و چادره کانفاندا و له گال بهریان ده که وت
دهیان وت: بابروین، بابروین .. منیش هاتسه وه دهنگوباسه که بهر چه شه ی بینیم ووم بقی
پیغه مبهری خوا گنیزیه وه، پهرو مردگارش ثایته ی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ
جَاءَكُمْ جُنُودُهُ﴾: ثایته که.

[۱۶۶] ﴿تَذَرُونَ﴾: وازی لیده میزن.

﴿عَادُونَ﴾: نهوانه‌ی سنووری

پسروهردگار دهش کینن.

[۱۶۸] ﴿الْقَالِينَ﴾: خهشم وقیناوییه‌کان.

[۱۷۱] ﴿الغَابِرِينَ﴾: نهوانه‌ی قیاچوون و

فهوتاوان له‌سزاو خه‌شمدان.

[۱۷۲] ﴿دَمَرْنَا﴾: تیا مانبردن به‌سزایه‌کی

سه‌خت و قورس. [۱۷۳] ﴿أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ

مَطَرًا﴾: له‌اسمانه‌موه

به‌رده‌بارانمانکردن به‌چه‌شنی باران.

﴿سَاءَ﴾: خراپ‌ترین. ﴿الْمُذْرِبِينَ﴾: نهوانه‌ی

پیغه‌میره‌که‌یان ناگاداری‌کردن

به‌داهاتنی سزاو خه‌شمی خوایی.

[۱۷۶] ﴿أَصْحَابِ الْآيِكَةِ﴾: نهو پارچه

زه‌وییه‌به‌که‌داری چوپری تیدایه.

(مبه‌ستی نه‌توه‌که‌ی (شعیب)

(سه‌لامی خسوای لیبیت).

[۱۸۱] ﴿الْمُحْشَرِينَ﴾: نهوانه‌ی مافی

خه‌لکی ده‌خون. [۱۸۲] ﴿الْقِسْطَ الْمُسْتَقِيمَ﴾: کی‌شانه‌ی دادو یکسان.

[۱۸۳] ﴿لَا تَبْخَسُوا﴾: که‌لو که‌می مکه‌ن. ﴿لَا تَعْتُوا﴾: فه‌ساندو خراپه مه‌نینه‌وه.

هُوَ بِمِزْنٍ يُبَالَى (۱۲): ﴿وَإِذْ يَقُولُ الْمُتَفَقِّهُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا

غُرُورًا﴾: نه‌بله‌ت‌که:

— (ابن ابی حاتم) (بی‌هقی) له‌(کثری) کوپی (عبدالله) ی کوپی (عمری) (مزی) موه ده‌گیرنه‌وه،

ده‌لیت: پیغه‌میره‌ی خوا (ع) نه‌خشه‌ی خه‌نده‌قی کی‌شا له‌سالی رو‌داوی (احزاب) داو،

له‌ناو‌جانه‌که‌دا به‌ردیکی خبری سپی‌گوره‌ده‌رکه‌وت، پیغه‌میره‌ی خواش (ع) چه‌کوشه‌که‌ی

هه‌لگرت و به‌توندی پیای کی‌شا، به‌رده‌که‌درزی بردو بریسه‌کیه‌کی دایه‌وه، لایه‌کی (مه‌دینه) ی

رووناک کرده‌وه، نه‌وجا (الله اکبر) ی کردو موسلمانانیش هه‌موو (الله اکبر) یانکرد، جاری

دوه‌میش کی‌شایه‌وه به‌به‌رده‌که‌داو درزیکی تری تیبوو، بریسه‌کیه‌کی تری دایه‌وه لابه‌لایه‌کی

رووناک کرده‌وهو (الله اکبر) ی کردو موسلمانانیش هه‌موو (الله اکبر) یانکرد، بوجاری سینییم

کی‌شایه‌وه به‌به‌رده‌که‌داو تیکی شکاندو بروسه‌کیه‌کی دایه‌وه، لابه‌لایه‌کی تری رووناک کرده‌وه،

(الله اکبر) ی کردو موسلمانانیش هه‌موو (الله اکبر) یانکرد، نه‌وجا پرسیاریان لیکرد ده‌ریاره‌ی نه‌و

پو‌داوه، نه‌ویش (ع) فه‌رمووی: له‌پیاکی‌شان‌ی یه‌که‌مدا کوشه‌که‌کانی (حیره) و (مدائن) و

(کیسرا) م بۆ رووناک بوویه‌وه، (جبریل) پنی راگه‌یاندم که‌وا نه‌توه‌که‌م به‌سریاندا زال ده‌بیت و

ده‌سته‌لاتیان ده‌شکی به‌سریاندا، دواتر بوجاری دوه‌م پیام کی‌شا و کوشه‌که‌کانی (حیره) م له =

كَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٦٦﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ أَخُوهُمْ لُوطُ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٦٧﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٦٨﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٦٩﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٧٠﴾ أَتَأْتُونَ الذِّكْرَانَ مِنَ الْعَالَمِينَ ﴿١٧١﴾ وَتَذَرُونَ مَا خَلَقَ لَكُمْ مِنْكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ عَادُونَ ﴿١٧٢﴾ قَالُوا لَيْسَ لَكَ عَلَيْنَا لُطُوفٌ ﴿١٧٣﴾ لَنَكُونَ مِنَ الْمُخْجَرِينَ ﴿١٧٤﴾ قَالَ إِنِّي لِعَمَلِكُمْ مِنَ الْقَالِينَ ﴿١٧٥﴾ رَبِّ بَحْثِي وَاهْلِي بِمَا كَعْمَلُونَ ﴿١٧٦﴾ فَتَجَنَّبَهُ وَاهْلُهُ أَتَمُوعُونَ ﴿١٧٧﴾ إِلَّا أَعْمَجُوا فِي الْعَنَدِينَ ﴿١٧٨﴾ ثُمَّ دَمَرْنَا الْآخَرِينَ ﴿١٧٩﴾ وَأَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا سَاءً مَطَرُ الْمُنْذَرِينَ ﴿١٨٠﴾ إِنْ فِي ذَلِكَ لَآيَةٌ وَمَا كُنَّا أَكْثَرُ مُؤْمِنِينَ ﴿١٨١﴾ وَإِنْ رَيْتَكَ تُفِرُّ مِنَ الرَّجْمِ ﴿١٨٢﴾ كَذَبَ أَصْحَابُ لَيْكَةِ الْمُرْسَلِينَ ﴿١٨٣﴾ إِذْ قَالَ لَهُمْ شُعَيْبٌ أَلَا تَتَّقُونَ ﴿١٨٤﴾ إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِينٌ ﴿١٨٥﴾ فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا أَمْرِي ﴿١٨٦﴾ وَمَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا عَلَى رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٨٧﴾ أَوْفُوا الْكَيْلَ وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُخْسِرِينَ ﴿١٨٨﴾ وَزِنُوا بِالْقِسْطِ أَسْقَمِ الْمُسْتَقِيمِ ﴿١٨٩﴾ وَلَا تَحْسَبُوا النَّاسَ شِئَاءً هُمْ وَلَا تَقْنُوفُوا الْأَرْضَ مُقْسِدِينَ ﴿١٩٠﴾

بُور

[۱۸۴] الْجَلَّةِ الْأُولَى: خهك و نهتهوهكانی پینشوو. مـ
السَّحَرِينَ: نهوانه ی بههوی سیحو
جادوهوه ژیریو عهقلیان لیکهوتوه.
[۱۸۷] كَسَافًا: قوناغهكانی سزاو
خهشمی خوایی. [۱۸۹] الظَّلَّة: بریتیله پهله همریک هاته سمریان و دایووشین: نهوجا سووتاندنی.
[۱۹۳] الرُّوحِ الْأَمِينِ: خهزدهتی (جبریل) سهلامی خوای لیبت.
[۱۹۴] الْمُنِيرِينَ: نهوانه ی خهلکی ناگادار دهکهنهوه لهسزاو غهشمی خوایی. [۱۹۵] بِلِسَانِ غَرِي مُبِينٍ: بهزمانیکی عمرهبی پاراو. [۱۹۶] زَبَرِ الْأُولَى: کتیبهکانی پیغهمبرانی پینشوو. [۱۹۷] آيَةً: بهلگهیک (لهسر راستگوویی پیغهمبری خوا (دخ). [۱۹۸] الْأَعْجَمِينَ: نهوانه ی عمره ب

سورة الشعراء

لَمَّا نَسُوا اللَّهَ

وَأَنفُوا الَّذِي خَلَقَهُم وَالْجَلَّةِ الْأُولَى: قَالُوا إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمَسْحُورِينَ وَمَا أَنتَ إِلَّا مَسْرُومٌ وَإِنْ ظَنَّاكَ لَيْسَ الْكَذِبِينَ فَاسْقِطْ عَلَيْنَا كِسْفًا مِّنَ السَّمَاءِ إِنْ كُنْتَ مِنَ الصَّادِقِينَ قَالَ رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا تَعْمَلُونَ فَكَذَّبُوهُ فَأَخَذَهُم عَذَابٌ يَوْمَ الظُّلَّةِ إِنَّهُ كَانَ عَذَابٌ يَوْمٍ عَظِيمٍ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَةً وَمَا كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُّؤْمِنِينَ وَإِنَّ رَبَّكَ لَمَوْعِدٌ رَّحِيمٌ وَإِلَيْهِ لَنَرْجِعَنَّ الْعَالَمِينَ: نَزَلَ بِهِ الرُّوحُ الْأَمِينُ عَلَى قَلْبِكَ لِتَكُونَ مِنَ الْمُنذِرِينَ بِلِسَانٍ عَرَبٍ مُّبِينٍ وَإِلَيْهِ لَنَرْجِعَنَّ الْأُولَى: أَوْ تَكُونَ لَهُمْ آيَةً أَنْ يَعْلَمَهُ عُلَمَاءُ بَنِي إِسْرَءِيلَ وَلَوْ تَرَىٰ أَلَّهُ عَلَىٰ بَعْضِ الْأَعْجَمِينَ فَقَرَأَهُ عَلَيْهِمْ مَا كَانُوا بِمُؤْمِنِينَ كَذَلِكَ سَلَكْنَاهُ فِي قُلُوبِ الْمُخْرِبِينَ لَا يَكُونُونَ فِيهِ حَقٌّ يَرَوْنَ الْعَذَابَ الْأَلِيمَ فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ يَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ فَيُعَذِّبُنَا يَسْتَعْجِلُونَ أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ

نبین. [۲۰۰] سَلَكَاهُ: خستومانه ته سر. [۲۰۲] بَغْتَةً: لهناکاو بی نهوه ی چاوه ی بیت. [۲۰۳] مُنْظَرُونَ: دواخراو و پشتگوینخراون. [۲۰۵] أَفَرَأَيْتَ: پیم رابگه یه نه. مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ: وازمان لیهینان چهند سالیك له خووشیهکانی دنیا دا بتلینهوه.

* (عبدالله) ی کوپی (عم) دهلمه رموت: پهروردگار حوت روژ گهرمایه کی کوژننه زانکرد بهسر (نهتهوهکی شعیب) داو سییهر دادی نهدهدان، پاشان خوای گهره همریکی بوژاگرتن وک چهریکو یه کیکیان بهمهله داوان خوئی کیشکرد بو ژیری و له ژیری دا فیکسی و پشوی بو هات و خیرا گهرایهوه بو لای نهتهوهکی و بهوانیشی و ت، هه موویان شوینی کهوتن بو نهوه ی بجه ژیر نه پهله همرهوه ژوری نهبرد هه موو له ژیریدا سووتان و ناگریان تیبهربوو. (تفسیر ابن کثیر) له خاکی رومدا بو رووناک بوویهوه، (جبریل) پیی راگه یاندم کهوا نهتهوهکهم دهست دهگریت بهسهریدا، پاشانیش سییهههجار که کیشام بهبهرد کهدا کوшкеکانی (صنعا) م بو رووناک بوویهوه (جبریل) پیی راگه یاندم که نهتهوهکهم دهست دهگریت بهسهریدا، دوو بهوهکان و تیان: شهوه سهرتان سوورنامینیت؟ (محمد) له (یثرب) هوه کوшкеکانی (حیره) و (مدائن) ی (کیسرا) دهبینیت و دهشلیت نیوه فهتقی دهکن، لهکاتیکدا نیوه بویه لیزه دا خیریکی هه لکه بندي چال و خه نهدهقن لهبر دوژمنان و ناتوانن جوتان باشکرا بکن! انجا نایهتی: وَرَأَى الْقَوْمَ الْمُتَافِرِينَ دابهزاندا.

دەيبیيى، ھونەكەر ئو ئو ئابىيىت ئاھا ئو ئو دەيبىيىت)، [[اخرجه مسلم]].

سورة التين

1515

سوره نمل (النمل)

النمل

سوره نمل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طَسَّ تِلْكَ أَيْتُ الْفَرْعَانِ وَكَتَابٍ مُبِينٍ هُدًى وَبُشْرَى
لِلْمُؤْمِنِينَ الَّذِينَ يُقِيمُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ زُتْنَا لَهُمْ
أَعْمَلَهُمْ فَمِنْهُمْ يَحْمِلُونَ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَمْ يُؤْمَرْ بِالْعِزَابِ
وَهُمْ فِي الْآخِرَةِ هُمْ الْآخِسُونَ وَإِنَّكَ لَلْفَلَقِ الْفَرْدِ
لَدُنْ حَكِيمٍ عَلِيمٍ إِذْ قَالَ مُوسَى لِأَهْلِهِ إِنِّي آنَسْتُ نَارًا تَاسِيكُ
مِنْهَا خَبِرَ آوَاءَ ابْنِكُمْ بِشَبَابٍ قَبَسَ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ فَلَمَّا
جَاءَهَا نُورٌ أَنْبَأَتْ بِرَبِّكَ مِنَ النَّارِ وَمَنْ جَوْلَهَا وَسِعَتْ اللَّهُ رَبِّ
الْعَالَمِينَ لَمْ يَأْمُرْ أَنْتَ أَنْتَ اللَّهُ أَعَزُّ الْحَكِيمِ وَأَلْقَى عَصَاكَ
فَلَمَّا رَأَاهَا هَاتِفًا كَأَنَّهُ جَانٌّ وَلِي مُدِيرٌ وَلَمْ يَعْقِبْ يُعْصَى لَأَخْفَى
إِنِّي لَأَبْحَثُ لَدَى الْمَرْسُولِ لَأَمْسَ ظِلُّهُ فُتْرَدَلْ حُسْنًا يَعْدُ
سُورًا فَيَنْفَعُ غُورُوحَهُمْ وَأَدْخَلَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ تَخْرُجُ بَيْضَاءَ
مِنْ غَيْرِ سُوْرٍ فِي سَبْعٍ آيَاتٍ إِلَى رُءُوفٍ وَقَوِيٍّ أَرْهَمَهُمْ كَأَوْفَاءَ فَيَسْقِيَنَ
فَلَمَّا حَآهُ تَهُمُ آبَانَا مُصِرَّةً قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُرْسِيٌّ

[۱] ﴿طَسَّ﴾ به (طا، سین) ده خویندیتوه. ﴿مُبِین﴾: سهرجه موارده کانی به ختسه وهری روون ده کاتوه. [۲] ﴿هُدًى﴾: رینماییه دهره له گومراییه یوه. [۳] ﴿يُوقِنُونَ﴾: بریتیه له وجوره باوه مهینانه ی وه که وه وهماییه به چاوی سهر راستیه کان بیینن. [۴] ﴿يَحْمِلُونَ﴾: ده تلینیه وه له ویلیو سهر گهر دانییدا. [۵] ﴿لَتَلْقَى﴾: وهریده گریت و پیت ده لین. ﴿مَنْ لَدُنْ﴾: له لایه ن. [۶] ﴿آنَسْتُ نَارًا﴾: به دلنیا ییوه ناگریکم به دیکردوه. ﴿بِشَبَابٍ﴾: ناگریکم به دیکردوه. ﴿قَبَسَ﴾: ناگریساو. ﴿تَصْطَلُونَ﴾: (بهو ناگره) خو تان ده پارینن له سهرما. [۷] ﴿بُورِكَ﴾: پاکبوه وه خیری زیاتربوو. ﴿مَنْ فِي النَّارِ﴾: نه وهی له نزیک ناگره که وهیه

(مبهست پنی حه زه ته موسی (د.خ) یه. ﴿وَمَنْ حَوْلَهَا﴾: نه وهی له دهری دایه (مبهست پنی فریشته کانه (سه لامی خویان لیبیت). [۸] ﴿تَصْطَلُونَ﴾: به خیرایی ده جولیو په شوکاوه. ﴿جَانَّ﴾: ماریکی خیراو تیرتیپه. ﴿وَلَمْ يَعْقِبْ﴾: ناوپی نه دایه وه. [۹] ﴿أَلَا مَنْ ظَلَمَ﴾: مهگر نه وهی سته می له نه فسی خوی کردییت. ﴿بَدَلْ حُسْنًا يَعْدُ سُوْرًا﴾: نه وهی کرداری چاکه ده کات له جیاتی خرابیه به دکاری. [۱۰] ﴿جَيْبِكَ﴾: گهر فانی سهر وه که له سهر قه فزه ی سنگه. ﴿مِنْ غَيْرِ سُوْرٍ﴾: بی نه وهی دو چاری نه خو شیی بییت. (مبهست پنی نه خو شیی گهریو نه خو شیی به کانی دیکه ی پیسته). ﴿فِي سَبْعٍ آيَاتٍ﴾: (نو) موعجزه که به لگه بییت له سهر راستییتی په یامه که ی. [۱۱] ﴿مُصِرَّةً﴾: روون و نا شکر.

هروه ما (ابن جویی) له (ابن عباس) وه ده گپرتیه وه، ده لییت: نه لایه ته سه باره ت به (معتب) ی کوپی (قشیر) ی (انصاری) دابه زیه خواره وه همر نه ریش بوو نهو قسه یی یه کرد. هروه ما (ابن اسحاق) و (بیهقی) له (عروه) ی کوپی (زبیر) وه ده گپرتیه وه، ده لییت: (معتب) ی کوپی (قشیر) وتی: (محمد) واده بیینیت له زبیرو که نه جیه کانی (قیس) ده خوات، له کاتیکیدا هیچ کام له نیمه دلنیا نی یه -

[۱۴] ﴿جَعَدُوا﴾: نكولسى و

بهرپرچيان دايهوه. ﴿وَأَسْبَغَتْ﴾: نيكتهها

انفسهم. ﴿لَهَا خَوْفٌ وَلَنِيَابُوون لِيَسَى﴾.

﴿عَلُوا﴾: خوځيان بهگه وره زانى. ﴿بُؤْيِه﴾

باوه ريان نه مينا. [۱۶] ﴿مَنْطِقُ الطَّرِ﴾:

تيگه يشتن لاهه ننگى په لاهه ور.

[۱۷] ﴿خَشِر﴾: كڅوويوه، جهه برون.

﴿يُوزَعُونَ﴾: شينوازيك له وه سستان

كه سه ره تا وه سستاوه و بوازيكى

وايره خساندوه كڅاى سوپاكه پيى

بگاته وه. [۱۸] ﴿لَا يَخْطُبُكُمْ﴾: نه تان

شيلن و تياتان بهرن. [۱۹] ﴿فَبِئْسَ

صَاحِبًا﴾: بهر زه ده خه نه به ده ورتيت

كه به پيگه نين دوايى ديت. ﴿أَوْزَعْنِي﴾:

فيرم بگه. [۲۰] ﴿تَفْقَدُ﴾: گه ران به دواي

شتيكي ونبودا. [۲۱] ﴿بِسُلْطَانٍ مُبِينٍ﴾:

به هانه به لگه يه ك پاساوى ونبوونى

بو بداته وه. [۲۲] ﴿غَيْرِ بَعِيدٍ﴾: ماوه و

وَجَعَدُوا بِهَا وَأَسْبَغَتْهَا أَنْفُسُهُمْ طَلَمًا وَعَلُوا فَأَنْظُرْ كَيْفَ
كَانَ عَقِبَةُ الْمُفْسِدِينَ ﴿١٤﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ وَسُلَيْمَانَ عِلْمًا
وَقَالَ الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي فَضَّلَنَا عَلَى كَثِيرٍ مِّنْ عِبَادِهِ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٥﴾
وَوَرِثَ سُلَيْمَانُ دَاوُدَ وَقَالَ إِنِّي أَبَإُهَا النَّاسُ عِلْمًا مِّنْطِقِ الطَّرِ
وَأُوتِينَا مِنْ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّ هَذَا لَهُ الْفَضْلُ الْمُبِينُ ﴿١٦﴾ وَخَشِرَ
لِسُلَيْمَانَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَالْإِنسِ وَالطَّرِ فهُمْ يُوزَعُونَ ﴿١٧﴾
حَتَّى إِذَا أَتَوْا عَلَى وَادِ النَّمْلِ قَالَتْ نَمْلَةٌ يَا أَيُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا
مَسْكَنَكُمْ لَا يَحْطُبُكُمْ سُلَيْمَانُ وَجُنُودُهُ وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ﴿١٨﴾
فَبَسَّ صَاحِبُكُمْ قَوْلَهَا وَقَالَ رَبِّ أَوْزَعْنِي أَنْ أَشْكُرَ
بِعَمَلِكَ الَّذِي أَنْعَمْتَ عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَادِيكَ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا
تَرْضَاهُ وَأَدْخُلَنِي بِرَحْمَتِكَ فِي عِبَادِكَ الصَّالِحِينَ ﴿١٩﴾
وَتَفَقَّدَ الطَّرِ فَقَالَ مَا لِيَ لَا أَرَىٰ الْهَدْدَ هَذَا مَا كَانَ مِنْ
الْفَاسِيَةِ ﴿٢٠﴾ لَأُعَذِّبَنَّهُ عَذَابًا شَدِيدًا أَوْ لَأَذْهَبَنَّهُ
أَوْ لَأُنَبِّئَنِي بِسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢١﴾ فَكَتَّ غَيْرَ بَعِيدٍ فَقَالَ
أَحْطَبْتُ بِمَا لَمْ يَحْطُبْ بِهِ وَجِئْتُكَ مِنْ سَبِيلٍ لَّا يَبْصُرُ ﴿٢٢﴾

واده يكي نزيك (كه دور نه بښت). ﴿بِئْسَ﴾: به هه واليك.

* پيغه مبرى خوا (ﷻ) سه بارهت به گروهي پيغه مبران دفرمويت: ((لَيْمَىٰ كُرُوهى پيغه مبران هيج ميرا تيه كمان له دوا به جينا مينيت، نه وه دى له دواي خومان جيمان مينيت ده كريت به خير و خاوخيزاني (محمد) له ماله ده خون)) [متفق عليه].

* هه روهه (سليمان) كورې (داود) (سه لامي خوايان لييت) چوه دهره وه بو نويزه بارانه و، بيى ميروله يه كه له سه رگازره دى پشت ليى كه توه و لاقى بهر زكروه ته وه بو ناسمان و دليت: په روه رداكارا نيمه به شيكين له به نه دكانى تو هه رگيز بي پويست نين له بارانى تو، خو نه گه ر بارانمان بو نه بار نيت شهوا بهمه لك ده چين، حمزه دى (سليمان) يش فرمووى: بگه رينه وه.. بگه رينه وه؛ به هوى دوعا نژاى خه لى ديكه وه بارانمان بو ده بارى)).

[(اخرجه الحاكم وصححه)].

* هه روهه پيغه مبرى خوا (ﷻ) دفرمويت: ((ميروله يه كه پيغه مبريك له پيغه مبرانى خواي گه زت و لويش فرماني سوتاندى شاره ميروله كه دى ده كرت، نجا په روه رداك نيكاي بو نارد: فاق به هوى گه زتى ميروله يه كه وه نه ته وه يه كه تيا برد كه زكرو يادى خوايان ده كرت)).

[(اخرجه مسلم)].

سورة النمل

النمل

[٢٣] ﴿امْرَأَةٌ شَاوِي سِبَا﴾: شازنى (سبا)، كهناوى (بعلقيس) ه. ﴿عَرَّشُ﴾: تاختى پادشاهيتى. [٢٤] ﴿فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ﴾: پهاگندهى كردن له شويئ كهوتنى حق و راستى. [٢٥] ﴿يُخْرِجُ الْحَبَّ﴾: نهوى شاراوه و ناديار دهخاته بهو. [٢٨] ﴿تَوَلَّ عَنْهُمْ﴾: لنيان دووربكه و مرهوه. ﴿مَاذَا يَرْجِعُونَ﴾: نهوه بى يه كه بؤ راويئ دهگيرنهوه بؤلاى يك. [٢٩] ﴿الْمَلَأَ﴾: سمركردهو پيشهنگى نهتهوه. [٣١] ﴿اتَّعَلُوا عَلَيَّ﴾: خوئان بهگهوره مهزانن بهسمر مندا. ﴿مُسْلِمِينَ﴾: بياوهردار يان ملكهچ و گوئپرايهل. [٣٢] ﴿تَشْهَدُونَ﴾: نامادهن (بؤ پيشكهش كردنى راويئ. [٣٣] ﴿أُولُوا بَأْسَ﴾: خاوهن تواناو دهسهلات له جهنگدا.

له خوئى بهوات دهست بهئاو بگيه نيئ ا ، مهروهما (اوسى) كوپى (قيظى) لهئاو نهتهوه كهى خوئدا وئى: ماله كانمان له پيش چاوى خه لكين و له دهرمهوى (مدينه) شن، بهلكو ريگه مان بدهيت بگه ريئنهوه بؤلاى مال و منالمان، ئنجا خواى گهروه پاش تهواو بوونى پيغه مبهرى خوا (الله) له جهنگى بى بياوهردان و رهواندنهوى نارمحته يه كان نهوايه تانهى نارده خوارمهوه كه تيئدا باسى نيعمهت و بهخششه كانى خوئى دهكاو يادى موسلمانانى خستهوه چؤن زكاري كردن ، پاش نهو گومانه خراپانهى برديان و دواى نهو و تانهى دووهرمهكان له زاريان هاته دهرمهوه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ إِذْ جَاءَكُمْ جُنُودُهُ

هُوَ دَابِرُ زَيْنِ نَائِلَتِي (٢٣): ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾: نيهتهكه: هوى (مسلم) و (ترمذي) بى شوانى ديكه له (انس) هوه دهگيرنهوه، دمليت: مامم (انس) كوپى (نض) له جهنگى (بدن) دا ناماده نهبوو، زؤر بهلايهوه سهنگين و قورس و ناخوش بوو، همهيشه دهگيوت: يه كهم جهنگى پيغه مبهرى خوا (الله) ناماده نهبووم ، گهريئو له رووداو جهنگيكي ترده بهشداريم كرد پهرومردگار خوئى دهبنيت چى دهكه؟ نهوه بوو له جهنگى (احد) دا بهشداريكرده، دهستكرده به جهنگانندن تاكوژا، دواى نهوهى دؤزرايهوه نزيكهى ههشتاو ههوت شويئى بريندارى پيئوهبوو: له چيگهى بهم و شمشيرو تير، نهوچا هم نايهته دابهزيه خوارمهوه: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾.

إِنِّي وَجَدْتُ امْرَأَةً تَبْلُغُكُمُ وَأُوتِيتُ مِنْ كُلِّ شَيْءٍ وَمَا عَرَّشُ عَظِيمٌ ۚ وَجَدْتُهَا وَقَوْمَهَا يَسْجُدُونَ لِلشَّيْءِ مِنْ دُونِ اللَّهِ وَزَيْنُ لَهُمُ الشَّيْطَانُ أَعْمَلُهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لَا يَهْتَدُونَ ۚ أَلَا يَسْجُدُونَ لِلَّهِ الَّذِي يُخْرِجُ الْخَبْءَ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُخْفُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ ۚ قَالَتْ سَنَنْتُنُكَ أَصْدَقْتَ أَمْ كُنْتَ مِنَ الْكَذَّابِينَ ۚ أَذْهَبَ بِكَ نَارِي هَذَا فَأَلْقَيْتُهَا إِلَيْهِمْ ثُمَّ تَوَلَّى عَنْهُمْ فَانْظُرْ مَاذَا يَرْجِعُونَ ۚ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ إِنِّي أُلْقِيَ إِلَيْكَ كِتَابٌ كَرِيمٌ ۚ إِنَّهُ مِنْ شَيْطَانٍ وَهَّاءٍ يَبْسُو ۚ اللَّهُ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۚ أَلَا تَقُولُوا عَنِّي وَأَنْتُمْ مُسْلِمُونَ ۚ قَالَتْ يَا أَيُّهَا الْمَلَأُ أَفْتُونِي فِي أَمْرِي مَا كُنْتُ قَاطِعَةً أَمْرًا حَقًّا نَشْهَدُونَ ۚ قَالُوا لَمْ نَكُنْ أَوْلِيَاءَ قَوْمٍ فَأُولُوا بَأْسَ شَدِيدٍ وَلَا نَكُنَّا لَكَ فَانْظُرْ مَاذَا تَأْمُرِينَ ۚ قَالَتْ إِنَّ الْمُلُوكَ إِذَا دَخَلُوا قَرْيَةً أَفْسَدُوهَا وَجَعَلُوا أَعْرَءَ أَهْلِهَا آذِلَّةً وَكَذَلِكَ يَفْعَلُونَ ۚ وَإِنِّي مُرْسِلَةٌ إِلَيْهِمْ بِهِدْيَ قَاطِرَةٍ ثُمَّ يَرْجِعُ الْمُرسِلُونَ ۚ

هوى دابهزى نايلى (٢٣): ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾: نيهتهكه: هوى (مسلم) و (ترمذي) بى شوانى ديكه له (انس) هوه دهگيرنهوه، دمليت: مامم (انس) كوپى (نض) له جهنگى (بدن) دا ناماده نهبوو، زؤر بهلايهوه سهنگين و قورس و ناخوش بوو، همهيشه دهگيوت: يه كهم جهنگى پيغه مبهرى خوا (الله) ناماده نهبووم ، گهريئو له رووداو جهنگيكي ترده بهشداريم كرد پهرومردگار خوئى دهبنيت چى دهكه؟ نهوه بوو له جهنگى (احد) دا بهشداريكرده، دهستكرده به جهنگانندن تاكوژا، دواى نهوهى دؤزرايهوه نزيكهى ههشتاو ههوت شويئى بريندارى پيئوهبوو: له چيگهى بهم و شمشيرو تير، نهوچا هم نايهته دابهزيه خوارمهوه: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾.

هوى دابهزى نايلى (٢٣): ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾: نيهتهكه: هوى (مسلم) و (ترمذي) بى شوانى ديكه له (انس) هوه دهگيرنهوه، دمليت: مامم (انس) كوپى (نض) له جهنگى (بدن) دا ناماده نهبوو، زؤر بهلايهوه سهنگين و قورس و ناخوش بوو، همهيشه دهگيوت: يه كهم جهنگى پيغه مبهرى خوا (الله) ناماده نهبووم ، گهريئو له رووداو جهنگيكي ترده بهشداريم كرد پهرومردگار خوئى دهبنيت چى دهكه؟ نهوه بوو له جهنگى (احد) دا بهشداريكرده، دهستكرده به جهنگانندن تاكوژا، دواى نهوهى دؤزرايهوه نزيكهى ههشتاو ههوت شويئى بريندارى پيئوهبوو: له چيگهى بهم و شمشيرو تير، نهوچا هم نايهته دابهزيه خوارمهوه: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾.

سوره نعتی

سوره نعتی

[۳۶] ﴿اَتَمْسُدُون بِمَال﴾ نایا پارام
 دوده نی. [۳۷] ﴿ارْجِعْ إِلَيْهِمْ﴾ بگه پیرموه
 بو لایان (نمه قسه ی سلیمان
 پیغه مبرمه د.خ). ﴿لَا قِيلَ لَهُمْ بِهَا﴾
 ناتوانن بمره نگاری ببندوه.
 ﴿صَاغِرُونَ﴾ ملکه چ و به ندو کو یلن.
 [۳۸] ﴿مُسْلِمِينَ﴾ ته سلیم و گو پرایل.
 [۳۹] ﴿عَفْرَتٍ﴾ به میزترین جنوکه یه.
 ﴿مَنْ مَقَامُكَ﴾ له جیگه ی خو ت.
 [۴۰] ﴿طَرَفُكَ﴾ مبه ست پی ی
 مه لپین و دابزینی پیلوی چاوه.
 ﴿لَيْلُونِي﴾ مه تا تا قیم بکاته وه.
 [۴۱] ﴿نَكَرُوا﴾ بیگوین. [۴۴] ﴿ادْخُلِي
 الصَّرْحَ﴾ بچوره نیو کوشک یان
 گوره پانه که ی. ﴿رَأَتْهُ﴾ بی نی (مبه ست
 پی نی ریگه ی کوشکه که یه که به دوپو
 مهر مهر پویشکراوه. ﴿حَسْبَتْهُ﴾
 وایده زانی. ﴿لَحَةً﴾ ناویکی زور. ﴿صَرَحَ

فَلَمَّا حَآءَ سَلَمَنْ قَالَ اُنْهَدُوْنِي بِمَالِ مَعَا اَنْتَنِي اَللّٰهُ خَيْرٌ مِّمَّا
 اَتَاكُمْ مَلْ اَشْرَهْدِيْكُمْ تَقْرَعُوْنَ ﴿۳۶﴾ اَرْجِعْ اِلَيْهِمْ فَلَمَّا اَبَيْنَتْهُمْ
 بِخُودِلَا قَبِلَ لَهُمْ بِهَا وَ اَخْرَجَهُمْ مِنْهَا اَدْلَةً وَهُمْ صَاغِرُونَ ﴿۳۷﴾ قَالَ
 يٰ اَيُّهَا الْمَلَا اَتَاكُمْ بِاَيِّ بَعْشٍ قَبْلَ اَنْ يَأْتُوْنِي سَلِيْمِينَ ﴿۳۸﴾
 قَالَ عَفْرَتٍ مِّنَ الْبَنِي اَنَا اِيْلِكَ بِهِ قُلْ اَنْ تَقُوْمَ مِنْ مَّقَامِكَ وَاِيْنِي
 عَلَيْهِ لَقَوِيْ اَمِيْنٌ ﴿۳۹﴾ قَالَ الَّذِيْ عِنْدَهُ عِلْمٌ مِّنَ الْكِتَابِ اَنَا اِيْلِكَ
 بِهِ قَبْلَ اَنْ تَقْدُلَ اِلَيْكَ طَرَفُكَ فَلَمَّا رَاَهُ مُسْتَقَرًّا عِنْدَهُ قَالَ هٰذَا
 مِنْ فَضْلِ رَبِّيْ لِيُفَوِّيْ اَشْكُرْ اَمْ اَكْفُرُوْا مِنْ شُكْرٍ فَاَمَّا يَشْكُرُ
 لِنَفْسِهِ وَمَنْ كَفَرَ فَاَنْ رَبِّيْ عَنِّيْ كَرِيْمٌ ﴿۴۰﴾ قَالَ يٰ كُفْرُوْا لَهَا عَرْشَهَا
 نَنْظُرُ اَنْهَدِيْ اَوْ تَكُوْنُ مِنَ الْاَبْدَانِ لَا يَهْدُوْنَ ﴿۴۱﴾ فَلَمَّا حَآءَتْ قِيلَ
 اَهْ كَذَا عَرْشُكَ قَالَتْ كَاَنَّهُ هُوَ اَوْ اَنْتَا اَلَيْسَ لِيْ فِيْهَا وَكَأْسٌ مِّمَّنْ
 يَشْرَبُوْنَ وَصَدَّهَا مَا كَانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ اَتَا كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ كٰفِرِيْنَ
 ﴿۴۲﴾ قِيلَ لَهَا ادْخُلِي الصَّرْحَ فَلَمَّا رَاَتْهُ حَسِبَتْهُ لُحَةً وَ كَشَفَتْ عَنْ
 سَاقَيْهَا قَالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُّعَدٌّ لِّمَنْ قَوَّارِيْرٌ قَالَتْ رَبِّ اِنِّيْ
 طَلَمْتُ نَفْسِيْ وَاَسْلَمْتُ مَعَ سَلَمَانَ لَّيْلُوْنِي الْفَلَمِيْنَ ﴿۴۴﴾

مُحَمَّدٌ رَّوْيَهُ كِي سَاف و لووس. ﴿قَوَّارِيْرٍ﴾ شوشه.

هُوَي دابزینی نایمتی (۲۸): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِّأَزْوَاجِكَ إِن كُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَزَيَّنَّتْهَا﴾ نایمتی که:

- (مسلم و (احمد و) (نسائی) له (ابن زبیر) ی کوری (جابر) موه ده گپرنه وه، ده لیت: (ابو بکر) هات
 داوای نیزنی ریگه پندان بو هاتنه ژورموه ی له پیغه مبرمی خوا کرد، به لام رنی نه دا،
 پاشان (عم) هات داوای همان شتیکرد ریگه ی نهویشی نه دا، دواتر ریان پندراو همدو وکیان
 هاتنه ژورموه، بینیان و پیغه مبرمی خوا (ع) دانیش تووه خیزانه کانی دهریانداه، (عمر)
 فرمووی: ده بیت قسه له گهل پیغه مبردا بکم، دهیدویم بملکو پیپکه نیت، (عمر) یش فرمووی:
 نه ی پیغه مبرمی خوا (ع) کهمر که که ی (زید) - مبه ستی خیزانه که ی خو یته - داوای نه فقه م
 لیکات منیش بکیشم به لامیدا چی ده بیت؟ پیغه مبرمی خوا (ع) ده ستیکرد به پیپکه نین
 تاخریکانی دهرکوتن - واته زور پیکنی - فرمووی: خیزانه کانه له ده ورمدان و نهوایش داوای
 نه فقه م لیده که ن، (ابو بکر) خیرا مه ستا له (عائشه) بدات، (عمر) یش مه ستا له (حفصه) بدات،
 همدو وکیان دهیان وت: داوای شتیک له پیغه مبرمی خوا ده که ن کهوا نییه تی؟ پاشان خوای
 گهره نایمتی: ((سریشک کردن)) له نیوان مانه مو ته لاقدانی ناره خوارموه. پیغه مبریش (ع)
 له خاتوو (عائشه) وه ده ستی پیکردو فرمووی: من شتیکت بو باس ده کم حزن اکه م په لکه ی
 تییدا، مه تا پرس به دایکو باوکت ده که ی، خاتوو (عائشه) پرسسی: چی یه؟
 نجا پیغه مبرمی خوا (ع) نایمتی که ی به سردها خوینده وه که باس له سریشک کردن ده کات -

سوورەتی (الفعل) جزی (۱۹)

سورة الفعل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۴۶] ﴿أُولَئِكَ كَفَرُوا﴾ [۴۷] ﴿أَطْرَافُ

بِكَ﴾ بوی بەمایە شومی بۆ ئێمە

﴿طائركم﴾: شومیتان یان کاری

خراپتان. ﴿تفتنون﴾: شەیتان تووشی

فیتنەتان دەکات بەرەسووسەو بەد

گومان. [۴۸] ﴿تسمة رهط﴾: نو

سەرکردە کەمەریەک کۆمەڵ و

تەریەکیان لەژێر دەستدا بۆ.

[۴۹] ﴿تفاسموا بالله﴾: سویندیان خوارد

بەخو. ﴿لنبتنه وأهله﴾: شەو

دەیانکۆزین خۆی و ئەوانی باوەریان

پێنناو. ﴿لوليه﴾: خاوخێزانەکی یا

ئەوانی مافی حەق و تۆلە سەندیان

هەیه. ﴿ما شهدنا﴾: ناگامان لێی نەبوو.

﴿مهلك أهله﴾: شوین و جینگە

تیاچوونیان. [۵۰] ﴿مكروا﴾: بەنەنی

پیلانیان کێشا. [۵۱] ﴿دمرناهم﴾:

لەناومان بردن. [۵۲] ﴿خاوية﴾: چۆل

یاخود روخاو و وێران. ﴿لآية﴾: بەلگەو نیشانە.

[۵۴] ﴿واشم تبصرون﴾: مەبەست پێی

ئەوێ دەزانن داوین پیسی بەدرەوشتی.

[۵۵] ﴿تجهلون﴾: مەردومی نەزان و

پەرپووج.

﴿يا ايها النبي قل لأزواجك﴾ نایەتەکە، (عائشە) فەرموی: فایا لەمەلێاردنی تۆدا پرس بەدیک و

باوکم بکەم؟! دەی وامن خواو پیغەمبەرەکی هەلبەزێرم.

هۆی دایەزینی نایەتی (۳۵): ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ نایەتەکە:

- (تەرمی) دەگێژیتەو (لە) عمارە (ی) (ئەنصار) مو، دەلیت: هاتە خزمەت پیغەمبەری خوا (ﷺ) و

وتم: من وادەبێم هەمووشتیک هەر لەخزمەت پیاواندایەر نابێم ئافەرەتان بەهیچ شێوەیەک باس

بکۆرن، ئنجا ئەم نایەتە هاتە خوار مو: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾. هەروەها (طەرازی) (لە) (ابن

عباس) مو دەگێژیتەو، دەلیت: ئافەرەتان وتیان: ئەو پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئەو بۆ باسی

پیاوانی باوەردار دەکۆرت، کەچی باسی ئافەرەتانی باوەردار ناکۆرت؟ ئنجا ئەم نایەتە

هاتە خوار مو. (ئەم فەرموودەیە (سەلمە) لەکۆتایی سوورەتی (ال عمران) دا ئاماژەی پێکراوە).

هەروەها (ابن سەعد) (لە) (قەدە) وە دەگێژیتەو، دەلیت: لەکاتی کەدا باس لە ئافەرەتانی

پیغەمبەر (ﷺ) ئافەرەتانی تر وتیان: گەر ئێمەش خێرمان تێدا بۆیە باسمان لێوە دەکرا، ئنجا

خوای گەرە ئەم نایەتی ناردە خوار مو.

وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَىٰ قَوْمِهِمُ أَخَاهُمْ صَالِحًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ فَإِذَا هُمْ فَرِيقَانِ يَخْتَصِمُونَ ﴿٥٦﴾ قَالَ يَقَوْمِ لِمَ تَسْتَعِجِلُونَ بِالْبَيْتَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلَا تَسْتَغْفِرُونَ اللَّهَ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ﴿٥٧﴾ قَالُوا أَطِيعُوا نَايِكَ وَيَمَعَكَ قَالِ طَيْعُكُمْ عِنْدَ اللَّهِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تَفْتَنُونَ ﴿٥٨﴾ وَكَانَ فِي الْمَدِينَةِ بَيْعَةٌ رَهْطٍ يُفْسِدُونَ فِي الْأَرْضِ وَلَا يُصْلِحُونَ ﴿٥٩﴾ قَالُوا تَقَاسَمُوا بِاللَّهِ لَنُبَيِّتَنَّهُ وَأَهْلَهُ ثُمَّ لَنَقُولَنَّ لِوَلِيِّهِ مَا شَهِدْنَا مَهْلِكَ أَهْلِهِ وَإِنَّا لَصَادِقُونَ ﴿٦٠﴾ وَمَكَرُوا مَكْرًا وَمَكَرْنَا مَكْرًا وَهُمْ لَا يُنْصَرِفُونَ ﴿٦١﴾ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ مُكْرِهِمْ أَنَاذَرْتَهُمْ وَقَوْمَهُمْ تَجْمَعُونَ ﴿٦٢﴾ فَتَالِكَ يَوْمَئِذٍ خَاوِيَةٌ بِأَمْطَلُمُوا إِلَيْنَا فِي ذَلِكَ لَأَيَّاهُ لَقَوْمٌ يَعْلَمُونَ ﴿٦٣﴾ وَأَنجَيْنَا الَّذِينَ آمَنُوا وَكَانُوا يَتَّقُونَ ﴿٦٤﴾ وَلَوْ طَافَ الْأَرْضُ لَقَوْمٌ ﴿٦٥﴾ أَنَاثُوكَ الْفَلَحَةَ وَأَنزَلْنَا نُحُوتَ ﴿٦٦﴾ أَتَيْتُكُمْ لَأَتُنَوِّنَ الرِّجَالَ شَهْوَةً مِّنْ دُونِ الْبَسَاءِ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ تُجَاهِلُونَ ﴿٦٧﴾

﴿واشم تبصرون﴾: مەبەست پێی

ئەوێ دەزانن داوین پیسی بەدرەوشتی.

[۵۵] ﴿تجهلون﴾: مەردومی نەزان و

پەرپووج.

﴿يا ايها النبي قل لأزواجك﴾ نایەتەکە، (عائشە) فەرموی: فایا لەمەلێاردنی تۆدا پرس بەدیک و

باوکم بکەم؟! دەی وامن خواو پیغەمبەرەکی هەلبەزێرم.

هۆی دایەزینی نایەتی (۳۵): ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ وَالْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ نایەتەکە:

- (تەرمی) دەگێژیتەو (لە) عمارە (ی) (ئەنصار) مو، دەلیت: هاتە خزمەت پیغەمبەری خوا (ﷺ) و

وتم: من وادەبێم هەمووشتیک هەر لەخزمەت پیاواندایەر نابێم ئافەرەتان بەهیچ شێوەیەک باس

بکۆرن، ئنجا ئەم نایەتە هاتە خوار مو: ﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾. هەروەها (طەرازی) (لە) (ابن

عباس) مو دەگێژیتەو، دەلیت: ئافەرەتان وتیان: ئەو پیغەمبەری خوا (ﷺ) ئەو بۆ باسی

پیاوانی باوەردار دەکۆرت، کەچی باسی ئافەرەتانی باوەردار ناکۆرت؟ ئنجا ئەم نایەتە

هاتە خوار مو. (ئەم فەرموودەیە (سەلمە) لەکۆتایی سوورەتی (ال عمران) دا ئاماژەی پێکراوە).

هەروەها (ابن سەعد) (لە) (قەدە) وە دەگێژیتەو، دەلیت: لەکاتی کەدا باس لە ئافەرەتانی

پیغەمبەر (ﷺ) ئافەرەتانی تر وتیان: گەر ئێمەش خێرمان تێدا بۆیە باسمان لێوە دەکرا، ئنجا

خوای گەرە ئەم نایەتی ناردە خوار مو.

[۵۶] ﴿يَطْرُقُهُنَّ أَهْلُ الْغَابِرِينَ﴾: نهوانه‌ی

دورده‌گه‌ونه‌وه له‌پیس‌ی و گه‌نده‌لی و بانگ‌ه‌شی پاک‌ی و پوخت‌ی ده‌گه‌ن.

[۵۷] ﴿قَدَرْنَا﴾: قدرناه

به‌سهریدا. ﴿مَنْ الْغَابِرِينَ﴾: نهوانه‌ی

ده‌مینه‌وه له‌نیو سزاو خه‌شعدا.

[۵۸] ﴿أَمْطَرْنَا عَلَيْهِمْ مَطَرًا﴾: لیزمه

بارانمان کردن. ﴿فَسَاءَ﴾: خراپ‌ترین.

[۵۹] ﴿اللَّهُ خَيْرٌ﴾: نایا په‌روه‌ر‌دگار باش‌تر

نی‌یه؟ ﴿أَمْ يَشْرِكُونَ﴾: یاخود نهوانه‌ی

کردوویانن به‌یارو یاوه‌ر. [۶۰] ﴿حَدِّثْ

ذَاتَ الْهَيْجَةِ﴾: باخ و باخاتی جوان و

دلشاد‌کار. ﴿قَوْمٌ يَعْدِلُونَ﴾: نهوانه‌ی

له‌کارو باره‌گانیاندا له‌حق و راستی

لاده‌ده‌ن. [۶۱] ﴿قَرَارًا﴾: مه‌به‌ست پنی

نه‌و شوینه‌یه که‌بووه به‌مایه‌ی

جینشین بوون. ﴿رَوَاسِي﴾: چیای

چه‌سپاوو جینگیر. ﴿الْبَحْرَيْنِ﴾: مه‌به‌ست

پنی ناوی سو‌یرو شیرین و، سارد و گهرمه. ﴿حَاجِرًا﴾: به‌ریه‌ستیک که‌ریگه بگ‌ریت

له‌تیک‌ل بوونی ه‌م‌ردو ناوه‌که (سو‌یرو شیرین). [۶۲] ﴿الْمُضْطَرَّ﴾: نه‌وکه‌سه‌ی

نا‌ه‌حه‌تی و غه‌مباری حال و ده‌روونی زوری بو ده‌هینیت هانا به‌ریت بو په‌روه‌ر‌دگار.

[۶۳] ﴿بَشِيرًا﴾: مرژده‌لگر. ﴿بَيْنَ يَدَيْ﴾: له‌به‌رده‌مدا. ﴿رَحْمَةً﴾: سو‌زو میه‌ره‌بانی خوا

که‌مه‌به‌ستی بارانه.

* پیغه‌مهری خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: ((هیچ موسلمانیک نی‌یه دوعاکات و داوای شتیک بکات

مه‌گه‌ر په‌روه‌ر‌دگار پنی ده‌به‌خشیت و نه‌و خراپه‌یه‌شی داواکاره ایی دور بخزیتوه ، ایی دور

ده‌خاتوه، به‌م‌رجیک دوعاکه‌ی دوعای شه‌رو خراپه‌و بچرانی پایه‌له‌کانی خزمایه‌تی نه‌بییت،

پیاووکیش له‌وانه‌ی دانیش‌تبوون وتی: که‌واته پارانه‌وه زیاد ده‌گه‌ن، پیغه‌مهریش (ﷺ)

فرمووی: ((به‌شی خوایی زیاتره)). [اخرجه الترمذی وقال: حدیث حسن صحیح].

هو‌ی داب‌زینی نایه‌تی (۳۶): ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَنْهَكَهُ﴾:

— (طبرانی) له‌(قتاده) وه ده‌گه‌ریتوه، ده‌لینت: پیغه‌مهری خوا (ﷺ) خوازینی (زینب) ی کرد

بو‌زید (زینب) یش واید‌م‌زانی بو‌خ‌وی نه‌و خوازینی‌یه ده‌کات، به‌لام کاتیک زانی خوازینی‌یه‌که

بو‌ (زید) رازی نه‌بوو، خوای گهره‌ش نایه‌تی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَنْهَكَهُ﴾: بویه (زینب) رازی‌بوو و خویدا به‌ده‌ستوه.

فَمَّا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ: لَا أَنْ فَكَالُوا آخِرُ جَوَابٍ
لِطُوفٍ مِنْ قَرِينِكُمْ إِنَّهُمْ أَنَاسٌ يَطْعَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَأَجْنَحَتْ
وَأَهْلَهُ: إِلَّا أَمْرًا: قَدَرْنَا مِنْ الْغَابِرِينَ ﴿٥٧﴾ وَأَمْطَرْنَا
عَلَيْهِمْ مَطَرًا فَسَاءَ مَطَرُ الْمُنْذِرِينَ ﴿٥٨﴾ قُلِ لِّلْحَمْدِ لِلَّهِ وَلِسَلَّمَ
عَلَى عِبَادِهِ الَّذِينَ أَصْطَفَى اللَّهُ خَيْرًا أَمْ يَشْرِكُونَ ﴿٥٩﴾
أَمْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ السَّمَاءِ
مَاءً فَأَنْبَتْنَا بِهِ حَدَائِقَ ذَاتَ بَهْجَةٍ مَّا كَانَ لَكُمْ
أَنْ تُثْمِرُوا شَجَرَهَا أَوْ لَهُمْ مَعَ اللَّهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ يَعْدِلُونَ ﴿٦٠﴾
أَمْ نَجْعَلُ الْأَرْضَ قَرَارًا وَنَجْعَلُ لَهَا أَنْهَارًا وَنَجْعَلُ لَهَا
رَوَاسِي وَنَجْعَلُ بَيْنَ الْبَحْرَيْنِ حَاجِرًا أَوْ لَهُمْ مَعَ اللَّهِ بَلْ
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٦١﴾ أَمْ يُحِبُّ الْمُضْطَرَّ إِذَا دَعَاهُ
وَيَكْتُمُ الشَّوْءَ وَيَجْعَلُكُمْ خُلَفَاءَ الْأَرْضِ أَوْ لَهُ
مَعَ اللَّهِ فَلْيَلَا مَا نَذَرُكُمْ ﴿٦٢﴾ أَمْ يَهْدِيكُمْ فِي
ظُلُمَاتٍ لَّيْلٍ وَنَارٍ وَالْبَحْرَيْنِ رُسُلُ الرِّيحِ بُشْرًا لَكُمْ بَدَى
رَحْمَتِهِ أَوْ لَهُ مَعَ اللَّهِ تَعَالَى اللَّهُ عَمَّا يُشْرِكُونَ ﴿٦٣﴾

سوره نمل (النمل) جزئی (۲۰)

لَمَّا خَسَفَ

سُورَةُ النَّملِ

[۶۵] ﴿اِبْرٰهٖمَ﴾ كهی ، چ كات.

[۶۶] ﴿اِدَارِكْ عِلْمَهُمْ﴾ زانیاریان

سهبارت به قیامت و قوناغه كانی

كامل و توارو بوو. ﴿عَمَوْنَ﴾ كویریون

له نمانای به لنگه كاندا. [۶۸] ﴿اَسَاطِیرُ

الْاَوَّلِینَ﴾ دبر و پرو پاگندهی نووسراو

له کتیبه كانیادا. [۶۹] ﴿سَمِیْرًا﴾:

ته ماشای شوینه واری نه وانه بكن

كه هه مان گوتهی نیوه یان ده و تهره.

[۷۰] ﴿ضِیقٌ﴾ بریتیه له هاتنه و به کی

سینه. [۷۲] ﴿رَدْفٌ لِّكُمْ﴾ فزیک بیت و

پیتان ده گات. [۷۳] ﴿لَدُوْهُ فَضْلٌ﴾ خاوهن

رینزو پایه. [۷۴] ﴿مَآثِرُكُمْ﴾ نه وهی

شارا و به. ﴿یَعْلَنُونَ﴾ نه وهی ناشکرایه.

[۷۵] ﴿مِنْ غَایِبَةٍ﴾ شستیک شارا و بو

نادیاری بیت له بهر چاو. ﴿کِتَابٌ مُّبِیْنٌ﴾:

لا بهره کی روون و ناشکرا (كه به لوح

المحفوظ ناسراوه).

أَمْسَیْدُوا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعِیْدُهُمْ مَنْ یَّرْفُقُ بِكُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ
 أَوَّلُهُ مَعَ اللَّهِ قُلْ هَآؤُنَا بُرْهَٰنُكُمُ إِن كُنتُمْ صَادِقِینَ ﴿۶۵﴾
 قُلْ لَا یَعْلَمُ مَنْ فِی السَّمَوٰتِ وَالْأَرْضِ الْغَیْبَ إِلَّا اللَّهُ وَمَا یَشْعُرُونَ
 أِیَّٰنَ یَعْتَبُرُونَ ﴿۶۶﴾ بَلِ ادْرٰكْ عِلْمَهُمْ فِی الْآخِرَةِ بَلْ هُمْ
 فِی شَكٍّ مِّنْهَا بَلْ هُمْ مِّنْهَا عَمَوْنَ ﴿۶۷﴾ وَقَالَ الَّذِیْنَ كَفَرُوا
 أَیَّدَاكُمَا هَآؤُنَا أَیُّنَا لَمُخْرَجُونَ ﴿۶۸﴾ لَقَدْ وُعِدْنَا
 هَٰذَا غَمًّا ۖ وَآبَاؤُنَا قَبْلُ إِن هَٰذَا إِلَّا اَسْطِیْرُ الْأَوَّلِینَ ﴿۶۹﴾
 قُلْ سِیرُوا فِی الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَیْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُجْرِمِینَ
 ﴿۷۰﴾ وَلَا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَلَا تَكُنْ فِی حَسَبِیٍّ مَّتَآبِمُكُرُونَ ﴿۷۱﴾
 وَیَقُولُونَ مَتَىٰ هَٰذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِینَ ﴿۷۲﴾ قُلْ عَسَىٰ
 أَن یَكُونَ رَدْفٌ لِّكُمْ بِغَضِّ الَّذِی سَمِعْتُمْ جُلُوسَ ﴿۷۳﴾ وَلِئَن رَّبَّكَ
 لَدُوْهُ فَضْلٌ عَلَى النَّاسِ وَلَٰكِن أَكْثَرُهُمْ لَا یَشْكُرُونَ ﴿۷۴﴾ وَإِن
 رَبَّكَ لَیَعْلَمُ مَا تُكِنُّ صُدُورُهُمْ وَمَا یُعْلِنُونَ ﴿۷۵﴾ وَمَا یُنَبِّئُكَ
 فِی السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِلَّا فِی كِتَابٍ مُّبِیْنٍ ﴿۷۶﴾ إِنَّ هَٰذَا الْقُرْآنَ
 یَقُصُّ عَلَىٰ نَبِیِّ إِسْرَءِیْلَ أَكْثَرَ الَّذِی هُمْ فِیهِ یَخْتَلِفُونَ ﴿۷۷﴾

ههروها (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه ده گپرتنه وه، ده لیت: پیغه مبهیری خوا (زینب) ی کچی

(جحش) ی داوا کرد بو (زید) ی کوپی (حارثه)، به لام (زینب) رازی نه بوو و وتی: من له ره چه له کدا

له ویا شترم، ئنجا پهروه ردگار نایه تی: ﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ﴾ ی ناره خواره وه.

ههروها (ابن جریر) له رینگه ی (عوفی) هوه روود او یکی هاوشیوه ی نه وه ده گپرتنه وه. ههروها

(ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) هوه ده گپرتنه وه، ده لیت: نه م نایه ته ده بهراره ی (ام کلثوم) ی کچی

(عقبه) ی کوپی (ابی معیط) هاته خواره وه، که به که م نافرته بوو کوچی کرد له تاو نافرته انداو،

خوی پینشکهشی پیغه مبهیری خوا کرد (زید)، پیغه مبهیری خواش (زید) له کوپی (حارثه) ی

ماره کرد، (ام کلثوم) برا کهیشی ههرو دوکیان تووره بوون و وتیان: ئیمه مه بهستان خودی

پیغه مبهیر بوو، به لام نه له کوپله که ی ماره کرد، ئنجا نه م نایه ته هاته خواره وه.

هوی دابه زینی نایه تی (۳۷): ﴿وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِی أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَیْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَیْهِ لَیْسَ بِكَ:

— (بخاری) له (انس) هوه ده گپرتنه وه، ده لیت: نایه تی: ﴿وَتَخْفِی فِی نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِیْهِ﴾ سهبارت

به (زینب) ی کچی (جحش) و (زید) ی کوپی (حارثه) هاته خواره وه. ههروها (حاکم) له (انس) هوه

ده گپرتنه وه، ده لیت: (زید) ی کوپی (حارثه) هاته خزمت پیغه مبهیری خوا (زید) و حه زه تیش

پینی ی ههرووی: خیزانت رابگرو دوستی لیه له مگه، ئنجا نه م نایه ته هاته خواره وه: ﴿وَتَخْفِی

فِی نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِیْهِ﴾.

[۸۰] ﴿أَنْتَ لَا تَسْمَعُ الْوَسْوَی﴾: مه بهست

پیتی شو بی باوه پانه به که وه که مردو

وه هان و نابیستن و نابینن. ﴿وَلَوْ

مُدْبِرِینَ﴾: پشتیان مه لکرد. [۸۱] ﴿إِنْ

تَسْمَعُ﴾: نابیستی. ﴿مُسْلِمُونَ﴾: ملکه چ و

گوی پاییلن بق فرمانه کان. [۸۲] ﴿وَقَسَّ

الْقَوْلَ﴾: قیامت و ناره حه تیه کانی نزیک

بوونه وه. [۸۳] ﴿فَوَجَّأ﴾: کو ممل و

گرو هیک. ﴿فَهُمْ یُوزَعُونَ﴾: مه ندیکیان

له گهل مه ندیکیاندا کو ده کری نه وه.

[۸۵] ﴿وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ﴾: شو سزا و

غه شمه ی پهر و مردگار داینا بو هاته

دی. [۸۶] ﴿مُبْصِرًا﴾: رو و ناک و روشن

کمره وه. [۸۷] ﴿فَفَزَعٌ﴾: نور ترسا

(به چه شنی راسته و خو مردن هات

به دو ایدا). ﴿دَاخِرِینَ﴾: ملکه چ و زلیل.

[۸۸] ﴿جَامِدَةً﴾: وه سستان له جو و له و

بز اوتن.

وَأَنَّهُ لَمُدَىٰ وَرَحْمَةً لِّمُؤْمِنِینَ ۚ إِنَّ رَبَّكَ یَقْضِی بَیْنَهُمْ
حُكْمَهُ ۚ وَهُوَ الْعَزِیزُ الْعَلِیمُ ۚ فَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ إِنَّكَ عَلَى
الْحَقِّ الْمُبِینِ ۚ إِنَّكَ لَا تَسْمَعُ الْكَلَمَ وَلَا تَسْمَعُ الضَّمَّ الدَّعَاةَ
إِذَا وَلَوْ أَمْدَرِینَ ۚ وَمَا أَنتَ بِهَدِی الْقَسْبِ عَنْ صَلَاتِهِمْ إِنْ
تَسْمَعُ إِلَّا أَمْرٌ یُؤْمِنُ بِتِلْكَ فَتُفْهِمُ مُسْلِمُونَ ۚ وَإِذَا
وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ أَخْرَجَهُمْ دَابَّةً مِّنَ الْأَرْضِ تُكَلِّمُهُمْ أَنَّ
النَّاسَ كَانُوا بِآيَاتِنَا لَیُؤْفَكُونَ ۚ یَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ
فَوْجًا مِّنْ یُّكَلِّبُ بِآیَاتِنَا فَهُمْ یُوزَعُونَ ۚ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ
قَالَ أَكُذِّبْتُمْ بِآیَاتِی وَلَمْ تَحْمِطُوا بِهَا عَلَمًا مَاذَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
ۚ وَوَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِمْ بِمَا ظَلَمُوا فَهُمْ لَا یَسْطِقُونَ ۚ أَلَمْ
یَرَوْا أَنَّا جَعَلْنَا اللَّیْلَ لِنَسْکُنَ وَفِیهِ وَالنَّهَارَ مُبْصِرًا إِنَّكُم فِی
ذَٰلِكَ لَآیَاتٍ لِّقَوْمٍ یُّؤْمِنُونَ ۚ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ فَتُزْجَعُ
مَنْ فِی السَّمَوَاتِ وَمَنْ فِی الْأَرْضِ إِلَّا مَنْ شَاءَ اللَّهُ وَكُلٌّ أَتَوْهُ
دَٰخِرِینَ ۚ وَنَرَى الْجِبَالَ تَحْسِبُ جَٰمِدَةً وَهِيَ ثَمَرٌ مِّنَ السَّحَابِ
صُنِعَ اللَّهُ الَّذِی أَفْلَحَ كُلُّ شَیْءٍ ۖ إِنَّهُ خَبِیرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ

* پیغه مبهری خوا (ﷻ) ده فرمویت: ((قیامت مه لناسیت هاتا ده بلمگه نه یته دی، مه لهاتنی خور لمرؤژ ناواوه، دوکله و، هاتنه قسه ی گیسانداری، به درکوه تنی (یاجوج و ماجوج) و سر مه لدانی (عیسی) ی کوپی (مریم) (سه لامی خوا ی لیبیت) ، له گهل سئ خورگیران، یه کیکیان لمرؤژ ناواو ، یه کیک لمرؤژ مه لات و یه کیکیش له دورگی عمره ب، مه روه ها له گهل که و تنه وه ی شاگریک له ناو جهرگی (عدن) خه لکی راپیتچ و گری ده دات و به سهریانه وه ده بیت له سهرجه مهنکاوه کانیندا پیوه یان ده لکی)). [(اخرجه مسلم)].

* مه روه ها پیغه مبهری خوا (ﷻ) ده فرمویت: ((خوبه کهم زانین بنوینن هاتا هیچ کهس شانازی نه کات به سهر شو ی دیکه داو که سیش مه لنه کو تیت به سر که سی دیکه)). [(اخرجه مسلم)].

* پیاو وک له پیغه مبهری خوا ی پرسى: نه ی پیغه مبهری خوا (ﷻ) من حه زده کهم جلو بهرگ و نه عله کانم باش و جوان بیت شاخو شه وه لمباز نه ی خوبه زلزانیندا بیت؟ فرموی: ((نه خیر، پهر و مردگار جوانو جوانیشی خوش دهویت)). [(اخرجه ابوداود)].

* پیغه مبهری خوا (ﷻ) ده فرمویت: ((مه رکه سیگ ببیت بهر نیشاندرو ده لیلی خیرو چاکه نهوا مه مان پاداشتی خاوه نه که ی بن ده نوسریت)). [(اخرجه مسلم)].

سوورەتی (الْمَل) و (القصص) جزمی (۲۰)

سُورَةُ الْقَصَصِ

لِلْمَلِكِ

[۹۰] ﴿فَكَيْتَ وَجْهَهُمْ﴾: به پوودا

دهخویننه ناوی. [۹۱] ﴿الْبَلَدَةِ﴾: مهککه.

سوورەتی ﴿القصص﴾

[۱] ﴿طس﴾: به (طا ، سین ، میم)

دهخوینریتهوه. [۲] ﴿الْبَيْنِ﴾: روژشو و

روونکهرهوه. [۳] ﴿بِئْسَ﴾: ههوالی.

[۴] ﴿عَلَا﴾: بریتیه لهوهی خوێ

بهگه وره ده زانی به سههر خه لکی دا.

﴿شِعَا﴾: گهروه و تاقمی جیاواژ.

﴿يَسْتَحْيِ نِسَاءَهُمْ﴾: نافره تانی

دهیهیشتهوه بو خزمهت کردن.

[۵] ﴿أَنفَع﴾: نهو سههر کردانهی چاویان

لیده کریت له خێرو چاکه دا.

* پیغه مبهری خوا (ﷻ) له روژی ئازاد کردنی

شاری (مهککه) دا فهرمووی: ﴿ئهم شاره

په رومردگار یاساغ و قهدهغه ی کردوه

له وکاتهوه که ئاسمان و زموی دروست کردوه

ههتا روژی قیامهت، نابیت دیک و دالی

بشکینریت و، نیچیری بریندار بکری و،

شته دۆزراوهکانیشی هه لئاگیریتهوه مهگر بناسریت و هاواری بو بکریت)). [متفق علیه].

- ههروهه (مسلم) و (احمد) و (نسائی) دهگیرنهوه، دهلین: کاتیک وادهی مانگاشی (زینب)

به سههرچو، پیغه مبهری خوا به (زید) ی فهرموو: بۆ منی بیربخه رهوه، رویشت و پئی راگه یاند،

ئهویش وتی: من هیچ شتیک ناکهم تا ئیستخاره نهکهم، نهو جا ههستاو چوو بو جیگا و شوینی

نویژکردنه که ی، ئنجا قورئانی پیروژ دابهزیه خوارهوه، ههروهه دهلین: پیغه مبهری خوا (ﷻ)

هات و بێ ئهوهی ئیزن و مر بگری چوو ره ژورهوه، ئیغه دیمان که خاتوو (زینب) چوو بۆلای

پیغه مبهری خوا (ﷻ) ئیغه ئاوو گۆشتمان دایه، خه لکی رویشتن، به لām پیاوان له دوا ی ناخواردن

نه چوونه دهرموو قهسیان پێکهوه دهکرد، پیغه مبهری خوا (ﷻ) چوو دهرموه، منیش شوینی

کهوت، ئهویش دهچوو مالی خێزانهکانی، پاشان پیم راگه یاند که خه لکهکه رویشتون، ئهویش

رویشت تاجهوه بۆ مال و، منیش به دوایدا رویشتم تا بچمه ژورهوه په ردهی دایا یهوه

له نێوان من و خویدا، پاشان ئایهتی حجاب دابهزیه خوارو ئامۆژگاری خه لکی بهوشیوازه کرا: ﴿لَا

تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ﴾.

مَنْ حَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ حَرْمَمَهَا وَهُمْ مِنْ فَرْجٍ يَوْمَئِذٍ آمِنُونَ ﴿٩٠﴾
وَمَنْ حَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَكَيْتَ وَجْهَهُمْ فِي النَّارِ هَلْ تُعْرَوْنَ ﴿٩١﴾
إِلَّا مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٩٢﴾ إِنَّمَا أَمْرُهُ أَنْ أُعَدَّ رِبَكْ هَكَدِه
الْبَلَدَةِ الَّذِي حَرَمَهَا وَلَهُ كُلُّ شَيْءٍ وَأَمْرُهُ أَنْ أَكُونَ مِنَ
الْمُسْلِمِينَ ﴿٩٣﴾ وَأَنْ أَتْلُو الْقُرْآنَ فَمَنِ اهْتَدَىٰ فَإِنَّمَا يَهْتَدِي
لِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَقُلْ إِنَّمَا أَنَا مِنَ الْمُنذِرِينَ ﴿٩٤﴾ وَقُلْ أَكْفَدُ
لِلَّهِ سِرِّيكَ إِنِّي أَخَذْتُ بِعَهْدِيكَ وَأَمَّا رَبُّكَ بِفَعْلٍ عَمَّا تَعْمَلُونَ ﴿٩٥﴾

سُورَةُ الْقَصَصِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

طس ﴿١﴾ تِلْكَ آيَاتُ الْكِتَابِ الْمُبِينِ ﴿٢﴾ تَلَّوْا عَلَيْهِ

مِنْ نَّبَاٍ مُسَبِّحٍ وَقُرْآنٍ لَفُوقٍ مُمْنُونٍ ﴿٣﴾ إِنْ

فَرَعُونَ عَلَا فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَا لَهُمْ شِيعًا يَنْصِفُونَ

طَائِفَةً مِنْهُمْ يَتَّبِعُ أَبْنَاءَهُمْ وَيَسْتَحْيِي نِسَاءَهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا

مِنَ الْمُفْسِدِينَ ﴿٤﴾ وَزَيْدَانِ تَمَنَّوَا عَلَى الذَّيْنِ اسْتَضْعِفُوا

فِي الْأَرْضِ وَجَعَلْنَاهُمْ آيَةً وَجَعَلْنَاهُمْ لَوَارِثِينَ ﴿٥﴾

[۶] ﴿ثمکن﴾: بریتیه له جیگیرکردنیاں

له سهر زهوی. ﴿هامسان﴾: وهزیری

فیرعون بوویان راویژکاری.

﴿يُخَذَّرُونَ﴾: ده ترسن. [۷] ﴿أَوْ حِينَا﴾:

خستمانه دلیه وه. ﴿الیم﴾: ئاویکی زۆر

(مہبہ سستی دھریسای نیل) ۵.

[۸] ﴿فَالْقَطْعُ﴾: بریدی و گرتیه خو.

﴿حزن﴾: ہوی غم و پہڑارہ۔ ﴿کانوا﴾

خداطین: (فرعون و هامان و

ریاضه‌کانیان). گونا مپـارو

تاوانباریون. [۹] ﴿قُرۡةٓ عَیۡن﴾: جیگمو

مایه‌ی خوشحالی و بهرچاو پرونی.

[۱۰] ﴿فَارْغُوا﴾: به تالپو

۴۴۴ موشتیکی دیکه جگه له موسا

(سه لامی خواہی لی بیّت). ﴿تبدی بہ﴾:

خەرىك بۇرۇلۇش كۆپۈرگە ئۆتۈش

منہ۔ ﴿ربطنا علی قلبہا﴾: پتھر و

چہسپاومانکرد بسہٹارامگرتن و

جیگیر یون. [۱۱] ﴿قصبه﴾: شوین پی هه لږگړه. ﴿فصرت به﴾: به دیکرد، چاوی

پیکھوت. ﴿عز جنس﴾: لہ شویئیکے دور دورہ۔ [۱۲] ﴿حرمنسا علیہ﴾: یاساغو

قدمه‌ها نکرد ایی. (به‌یستی پی‌روندگان). ﴿يَكْفُلُونَهُ﴾: مه‌لده‌ستن به‌پی‌رو ده‌کردنی

له پیناوی نیوه دا. [۱۳] ﴿تَقْرَءُ عَنْهَا﴾: دلخوشو شادمان بیت (چاوی پوون بیته وه).

* له(ابن مسعود)عزوه دهگيرنهو، دهليت: پرسپارم کرد له پينغه مبري خوا(ﷺ) ناخو کام کرده

فرمودی: (حاکم کردن لهگله دایک واکدا)، اینجا و ت: حرکت؟ فرمودی: (تاکداشان

له پیناوی خواډا)، (متفق علیه).

* پیغمبرى خوا دهر مویت! ((نهوى ریگو شوینیکی باش دابنیت لوا پاداشتی داهینانو

نموده‌شی رنگم شوینگی خراب داسه‌نتت نهوا گوناو تاونم داهتناز، شه‌ه، لسه-ه

دەروات بەئەستۆی ئەر دەبیئت)). [اخرجه مسلم]

پیغمبر صلی الله علیه و آله و سلم فرمود: ((نضوونه‌ی ثمرانی ده‌جنگن له پیناوی خواداو موچه

وايه که شیرى دودا به مندا له کى و پادا دشتى نوشيردانه شى و رده گرت.)) [اخرجه السبيحى في السنن]].

وَنَسِكَ لَمْ يَلِ الْأَرْضَ فِرْعَوْنُ وَهَمَّ وَخَدُّهُمَا
مِنْهُمْ مَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٦﴾ وَأَوْحَيْنَا إِلَىٰ أُمِّ مُوسَىٰ
أَنْ أَرْضِعِيهِ فَإِذَا خِيفَ عَلَيْهِ فَأَلْقَاهُ فِي السَّيِّءِ وَلَاحِافٍ
لَّاهُ عِزِّي إِنَّا أَزِيدُ الْإِلَاقَ وَجَاعَلُوهُ مِنَ الْمُرْسَلِينَ ﴿٧﴾
فَالْقَلْبَ ۚ أَلْ فِرْعَوْنَ لِيَكُونَ لَهُمْ عَدُوًّا وَحَرًّا إِنَّا
فِرْعَوْنَ وَهَمَّ وَخَدُّهُمَا كَانُوا يَحْذَرُونَ ﴿٨﴾
وَقَالَتْ أُمُّ مَرْثَ فِرْعَوْنَ قُرْتُ عَيْنِي يَا وَلَدَ لَا تَقْسَلُوهُ عَسَىٰ
أَنْ يَنْفَعَنَا أَوْ يَتَّبِعُنَا وَلَدًا وَهَمَّ لَا يَشْعُرُونَ ﴿٩﴾ وَأَصْبَحَ
قَوَادُّ أُمِّ مُوسَىٰ فَرِحَ أَنَّ كَادَتْ لِتَلْبُدِي بِهِ لَوْلَا أَنَّ
يَسْكُ عَلَىٰ قَلْبِهَا التَّكْوُنُ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ﴿١٠﴾ وَقَالَتْ
لِأَخِيهِ قُصِيصِيهِ بَصُرْتُ بِهِ عَزَّ جُبُّ وَهَمَّ لَا يَشْعُرُونَ
وَحَرَّمْنَا عَلَيْهِ الْمَرَاضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقَالَتْ هَلْ أَدُلُّكُمْ
عَلَىٰ أَهْلِ بَيْتٍ يَكْفُلُونَهُ لَكُمْ وَهُمْ لَهُ نَصِيبٌ ﴿١١﴾
فَرَدَدْنَاهُ إِلَىٰ أَبِيهِ كَ تَقَرَّبَتْهَا وَلَا تَحْزَنُ وَلَتَعْلَمَنَّ
أَنَّ وَعَدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَكِنْ أَكْزَرْنَاهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿١٢﴾

لَقَدْ اَفْلَحَ مَنْ

سُورَةُ الْقَصَصِ

[۱۴] ﴿بَلِّغْ أَشَدَّهُ﴾: بریتیه له تهواو

بوونی هیزی جهستهی و فراوان
بوونی پادهی تیگهیشستنی.

﴿استوی﴾: بریتیه له تهواو پربوونی
عقل و زیری مروف. ﴿حُكْمًا﴾: دانایی.

[۱۵] ﴿مِنْ شِيعَتِهِ﴾: نیسرائیلی یهک بوو
له نه تهوه که ی خوی. ﴿مِنْ عَدُوِّهِ﴾:

خه لکی میسر (قبطی) بوو. ﴿فَوَكَّزَهُ
مُوسَى﴾: دهستی توند نوقاندو

بوکسیکی پیدا کیشا. ﴿فَقَضَى عَلَيْهِ﴾:
کوشتی و له نای برد. ﴿هَذَا مِنْ عَمَلِ

الشَّيْطَانِ﴾: نهم کرداری من پیی
ههستام به هوئی شهیتانهوه بوو.

(چونکه شهیتان تورپی له نه نفسی
مروفدا ده ورژینی و فشارده خاته

سه رخاوه نه که ی وای لیده کات
دهستبوه شینیت له برامبره که ی)

﴿مِنْ﴾: دیارو بهرچاو. (مه بهستی
نهویه شهیتان درژمنایهتی بو مروف وون و ناشکرایه).

[۱۷] ﴿ظَهَرَ لِلْمَجْرِمِينَ﴾: چاوه پی بوون چی پوودات. (له ره واندنه وهی
نهو ناره خه تیه یان شیوان و خراب بوون). ﴿اَسْتَصْرَه﴾: داوای سه رکه و تن و پشتگیری

لیکرد. ﴿يَسْتَصْرِخُ﴾: هانای بو برد. ﴿اَلْفَوْي﴾: که سیکی ویل و سه رگه ران له راستی.

[۱۹] ﴿يَبِطِشُ﴾: به توندی بیگری. [۲۰] ﴿يَسْمَى﴾: خیراو تیزه وهی ده کرد له رویشتهندا.
﴿اَلْمَلَأُ﴾: دهم راست و گهری نه تهوه. ﴿يَاْعُرُونَ بِكَ﴾: گفتوگو ده کن له سه رکه و تن

تو. [۲۱] ﴿يَتَرَقَّبُ﴾: ره چای نه وهی ده کرد سه مکاران پی ی بگه نه وهی.

هوئی دبه زینی نایهتی (۴۰): ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ رَجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولُ اللَّهِ وَخَاتَمُ النَّبِيِّينَ﴾: نایهته که:
(ترمذی) له (عائشه) وه ده گپ رته وه، ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خوا (ﷺ) خاتوو (زینب) ی کرد

به هاوسه ری خوی، و تیان: (محمد) ژنی کوره که ی ماره برپوهته وه، خوی گهرش نهم نایهته ی
دابه زاند: ﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ اَبَا اَحَدٍ مِنْ رَجَالِكُمْ﴾.

هوئی دبه زینی نایهتی (۴۳): ﴿هُوَ الَّذِي يُضِلِّيْكُمْ وَمَلَايْكَةُ﴾: نایهته که:
(عبد) ی کوی (حمید) له (مجاهد) وه ده گپ رته وه، ده لیت: کاتیک نایهته ی: ﴿اِنَّ اللَّهَ وَمَلَايْكَتَهُ

وَلَمَّا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَاسْتَوَىٰ مَا آَلَيْتُهُ حُكْمًا وَعِلْمًا وَكَذَلِكَ نَجْزِي
الْمُحْسِنِينَ ﴿١٤﴾ وَدَخَلَ الْمَدِينَةَ عَلَىٰ حِينِ غَفْلَةٍ مِّنْ أَهْلِهَا
فَوَجَدَهَا رَجُلَيْنِ يَمْتَلِيَانِ هَذَا مِنْ شِيعِهِ وَمَذَا مِنْ عَدُوِّهِ
فَاسْتَفَنَّهُ الَّذِي مِنْ شِيعَتِهِ عَلَى الَّذِي مِنْ عَدُوِّهِ فَوَكَزَهُ مُوسَى
فَقَضَىٰ عَلَيْهِ قَالِ هَذَا مِنْ عَمَلِ الشَّيْطَانِ إِنَّهُ عَدُوٌّ مُّضِلٌ مُّبِينٌ
﴿١٥﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي ظَلَمْتُ نَفْسِي فَاغْفِرْ لِي فَغَفَرَهُ إِنَّهُ هُوَ
الْمَغْفُورُ الرَّحِيمُ ﴿١٦﴾ قَالَ رَبِّ بِمَا أَتَيْتُ عَلَىٰ قُلْنِ أَكُوتُ
ظَهْرًا لِلْمُجْرِمِينَ ﴿١٧﴾ فَاصْبِرْ فِي الْمَدِينَةِ حَاطِمًا يَّرْقُبُ فَإِذَا
الَّذِي اسْتَصْرَعَهُ بِالْأُفْسِ يَسْتَصْرِخُهُ قَالَ لَهُ مُوسَى إِنَّكَ لَمَوْتٌ
مُّبِينٌ ﴿١٨﴾ فَلَمَّا أَرَادَ أَنْ يَبِطِشَ بِالَّذِي هُوَ عَدُوٌّ لَهُمَا قَالَ
يَمُوتُ أَفَرِيدَ أَنْ تَقْتُلَنِي كَمَا قُتِلْتَ نَفْسًا بِالْأُفْسِ إِنَّ رَبِّي لَأَ
أَنَّ تَكُونَ جَبَّارًا عَلَى الْأَرْضِ وَمَا رِيدَ أَنْ تَكُونَ مِنَ الْمُصْلِحِينَ ﴿١٩﴾
وَجَاءَ رَجُلٌ مِّنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ يَسْعَى قَالَ يَمُوتُ لَكُمْ اَلْمَلَأُ
يَا تُمْرُونَ بِكَ لِيَقْتُلُوكَ فَاخْرُجْ إِلَىٰ لَّكَ مِنَ النَّاصِبِ ﴿٢٠﴾
فَخَرَجَ مِنْهَا خَائِفًا يَتَرَقَّبُ قَالَ رَبِّ نَجِّنِي مِنَ الْقَوْمِ الظَّالِمِينَ ﴿٢١﴾

وَلَمَّا تَوَجَّهَ تِلْقَاءَ مَدْيَنَ قَالَ عَسَى رَبِّي أَنْ يَهْدِيَنِي سَوَاءَ
السَّبِيلِ ﴿٢٤﴾ وَلَمَّا وَرَدَ مَاءَ مَدْيَنَ وَجَدَ عَلَيْهِ أُمَّةً مِنَ
النَّاسِ يَسْقُونَ وَوَجَدَ مِنْ دُونِهِمْ امْرَأَتَيْنِ تَذُودَانِ
قَالَ مَا خَطْبُكُمَا قَالَتَا لَا سَقَىٰ حَتَّىٰ يَصُدَّ الرَّعَاةَ وَأَبُورَا
شَيْخٌ كَبِيرٌ ﴿٢٥﴾ فَسَقَىٰ لَهُمَا ثُمَّ تَوَلَّىٰ إِلَى الظِّلِّ فَقَالَ
رَبِّ إِنِّي لِمَا أَنْزَلْتَ إِلَيَّ مِنْ خَيْرٍ فَقِيرٌ ﴿٢٦﴾ فَمَاءَهُمَا
تَمَشَّى عَلَىٰ أَسْتَحْيَا ۖ قَالَتِ ابْنَتُ ابْنِ يَدْعُوكَ لِيَجْزِيكَ
أَجْرَ مَا سَقَيْتَ لَنَا فَلَمَّا جَاءَهُ وَوَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قَالَ
لَا تَخَفْ جَمُوعٌ مِنْ الْعَوْرِ الظَّالِمِينَ ﴿٢٧﴾ قَالَتِ ابْنَتُهُمَا
يَا بَنِي أَسْتَعِجْهُ إِنَّكَ خَيْرٌ مِنْ أَسْتَعِجَرَتِ الْقَوَى الْأَمِيَّةِ
﴿٢٨﴾ قَالَ إِنِّي أُرِيدُ أَنْ نَمْلِكَ إِحْدَى ابْنَتَي هَاتَيْنِ عَلَىٰ أَنْ
تَأْجُرَنِي ثَمْنِي حَبْصًا فَإِنْ تَمَنَّتْ عَشْرًا فَمِنْ عِنْدِكَ
وَمَا أُرِيدُ أَنْ أَشُقَّ عَلَيْكَ سَتَجِدُنِي إِِنْ شَاءَ اللَّهُ مِنْ
الضَّالِّينَ ﴿٢٩﴾ قَالَ ذَلِكَ بَنِي وَيَسَّكَ أَيُّهَا الْأَجْلِينَ
فَضَبْتُ فَلَا عُدْوَانَ عَلَيَّ وَاللَّهُ عَلَيَّ مُقَوِّلٌ وَكَبُرَ

ناوچه‌ی (مه‌دیه‌ن) هره. ﴿سواء السبیل﴾:

رنگی میانرہوی. [۲۳] ﴿ماء مدین﴾:

مہیہ ست یئی بیرک بوو کہ ئاویان

لِيُذَمِّرَ دِينَنَا. ﴿١٠٠﴾ أَمَةٌ: كَوْمَةٌ لِيَكِي زُور.

﴿تذودان﴾: مہرہ کا نیاں دور

له سسر جاوهی ناوه که گرتیوو. ﴿ما﴾

خطبکما: حیتانہ؟ (یان یوچی وہک

شوانه کانی دیکه مهره کانتان ناو

فادەن). ﴿يُضِدُّ الرِّعَاءَ﴾: شوانەکان

مدره کانیان له سهرحاوهی ناوهکه

دوور بخنه و ه. [۲۵] ﴿استحياء﴾: شهر می

دەكردو خۇي دايۇشىي بوو.

[۲۷] ﴿تَاجِرُن﴾: بییت به کریکارو

خزمت گوزاری من (له به خيؤ کردنی

مہر و مالاً تکہ مدا). ﴿حجج﴾: سوال.

[۲۸] ﴿أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾: مہرکام لہو

وادهیهی دیاریکراوه بۆ خزمهتکردن

جَنَبَةُ جِي ٻُڪَيت، ﴿فَلَا عُدْوَانَ﴾: مہربست ڀڻي ٿو هڻيه نايبت زورم لي ٻُڪَيت ماوه

زیادہ کہ ہلیڈیٹرم ٹیگس ماوہ کہم کہم ہلیڈیٹرم۔

* (عبداللہ کی کوپی (مسعود) (ﷺ) دوفرمودیت: خواہن بیداری و فہرستہ ترین کہ س سیان:

(ابوبکر) کاتیک پەي بە (عمر) بێردو، خواوەندەکی (یوسف) کاتی بە هاوسەرەکی و: ریزی

بناوکی وت: ئم پیاوه بگره بگری چونکه بهمنزو ئهمنه)).

[[اخرجه الطبراني] و[الحاكم] في [المستدرک]].

- یصلو علی النبی وعلی آله وعلی پیغمبری خواتم (ع) خواتم که در
هر خدیجی که بآیه اندیشد، خداوندش بتدا بشمارد: «هُوَ الَّذِي يُعَلِّمُ

وَمَا لَكُمْ أَنْ تَخْرُجَكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ۖ دَائِمِينَ ۝

هو دبر زنی نیت (۷۷): ﴿وَبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ أَنَّ لَهُمْ مِنْ اللَّهِ فَضْلًا كَبِيرًا﴾ نیت مذکر:

- (ابن جرير) له مديرك له (عكرمة) و (حسن) ي (بصري) هو دمهقر سوره، دممين: كانيك
دامت: لله لك الله ما تقدم من ذلك وما تأخره هاتو خوار هم: كم ذاك ليهاء ان: ماهو بان

وتیان: مرگوت لی بیت لئی پیغمبری خوا (ﷺ) براسستی دھانین چ خبریکت به سر دیت،

نہیچی بے سہارے دیئے؟، نجات ہم ناپاک ہاتھ خوار ہوئے: ﴿يُدْخِلُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ جَنَّاتٍ﴾

مەرمۇھاممەت سۈررىيە (الاحزاب) يېنىدا ئاياتى: ﴿يَرْسِلِ الْمُؤْمِنِينَ إِلَىٰ إِبْرَاهِيمَ إِخْوَتَهُ﴾

سوره نسی (القصص) جزوی (۲۰)

سورة القصص

الحزب العاشر

[۲۹] ﴿انس﴾: به روون و ناشکرا بینی.
 ﴿الطور﴾: کتبی (طور) ه. ﴿جذوة من النار﴾: بریتی له پشکو کوا ناگری
 تیدی به بی بیسی سوور بوته وه.
 ﴿تصطلون﴾: خوتانی پی گهرم بکمنه وه
 له سه رمادا. [۳۰] ﴿البقرة﴾: پارچه
 زویه ک. [۳۱] ﴿هز﴾: به خیرایی و له رزه
 له رز ده جوو لایه وه. ﴿جان﴾: ماریکی
 مام ناوه ندی که خیرا ده جوو لایه وه.
 ﴿ولی مدبراً﴾: پشتی هه لکردو هه لهات.
 ﴿لم یعقب﴾: نه گه پایه وه هیچ ناویشی
 ندایه وه. [۳۲] ﴿اسلک بدک﴾: ده ست
 بخه. ﴿یضاً﴾: سپی و دره وشاوه.
 ﴿سوء﴾: مه به ست پیی گه پیی یه.
 ﴿جناح﴾: مه به ست پیی ده ستی
 راسته. ﴿الرهب﴾: ترس و بیم.
 ﴿فذانک﴾: نه و دووانه. (مه به ستی
 گوچان و ده ست که دوو معجزه که ی

﴿فَلَمَّا قَضَىٰ مُوسَى الْأَجَلَ وَسَارَ بِأَهْلِهِ آنس﴾ من جانب
 الطورِ تَارًا قَالَ لِأَهْلِهِ امْكُثُوا إِنِّي آنَسْتُ تَارًا لَعَلِّي آتِيكُمْ
 مِنْهَا بِخَبَرٍ أَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النَّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
 ﴿فَلَمَّا أَنشَأَ نُودَىٰ مِنْ سُطْحَى الْأَوْدَى الْأَيْمَنِ فِي الْبُقْعَةِ
 الْمُبْرَكَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ أَنْ يَسْمُوعَ إِلَيَّ أَنَا اللَّهُ رَبُّ
 الْكَافِرِينَ ﴿٣١﴾ وَأَنْ أَلْقِ عَصَاكَ فَلَمَّا رَآهَا هَازِلَةً كَأَنَّهَا
 جَانٌّ وَلَّى مُدْبِرًا وَلَرَّ يَعْقِبُ يَسْمُوعُ أَقْبَلُ وَلَا تَخَفُ إِنَّكَ
 مِنَ الْأَمِينِ ﴿٣٢﴾ أَسْلَكَ يَدَكَ فِي جَيْبِكَ فَخَرَجَ يَضَاءً مِنْ
 غَيْرِ سَوْءٍ وَأَضْمَمَ إِلَيْكَ جَنَاحَكَ مِنَ الرَّهْبِ فَذَلَّكَ
 بَرْهَنَانِ مِنْ رَبِّكَ إِلَىٰ رِعْوِكَ وَمَلَإِيَهُ إِيَّاهُمْ كَانُوا
 قَوْمًا فَتَسْتَفِيدُ ﴿٣٣﴾ قَالَ رَبِّ إِنِّي قُلْتُ مِنْهُمْ نَفْسًا فَأَخَافُ
 أَنْ يَقْتُلُونِ ﴿٣٤﴾ وَأَخِي هَارُونُ هُوَ أَفْصَحُ مِنِّي لِسَانًا
 فَأَرْسِلْهُ مَعِيَ رِدْءًا يُصَدِّقُنِي إِنِّي أَخَافُ أَنْ يُكِيدُونِي ﴿٣٥﴾
 قَالَ سَنُنْذِرُ عَصِدَكَ بِأُخِيكَ وَنَجْعَلُ لَكُمَا سُلْطَانًا فَلَا
 يَصِلُونَ إِلَيْكُمَا بِإِذْنِنَا أَنْتَا وَمَنْ آتَبَعَكُمَا الْفَالِقُونَ ﴿٣٦﴾

موسا پیغه مبر سوون. [۳۴] ﴿ردء﴾: په ناو پشتگیر. ﴿یصدق﴾: بییت
 به روشنگره وهی نه وهی من ده یلیم (نه مهش بیته مایه ی به تال کردنه وهی گومان و
 پروپاگنده کانیان). [۳۵] ﴿سنشد عضدک﴾: به هیزت ده که ی و پشتگیر یشته لیده که ی.
 ﴿سلطان﴾: زالبوونی مهن و تهواو؛ کهوا سه رکه وتنی له خوگر تیت.
 مهره ها بییتی له (دلائل النبوة) داده گه پیته وه، له (ربیع) ی کوری (انس) وه، ده لیت: کاتیک
 ثایه تی: ﴿وما أدري ما يفعل بي ولا بكم﴾ هاته خواری وه، به داوی نهوا ثایه تی: ﴿لغيرك الله ما تقدم
 من ذلک وما تأخر﴾ هاته خواری وه، نجا و تیان: له ی پیغه مبری خوا (الله) ده زانیت چی
 به توده کری، نه چی به نیته ده کری؟ نجا ثایه تی: ﴿وبشر المؤمن بان لهم من الله فضلا كبيرا﴾
 دابهزی نجا فرموویشی: ریزو نه زلی ژوریش به مه شته.
 هوی دابهزینی نه تی (۵۰): ﴿ها أيها النبي إنا أخلقنا لك أزواجك اللاتي آتيت أجورهن﴾ نه مه کهه:
 — (ترمذی) و (حاکم) له (ابن عباس) وه ده گه پیته وه، ده لیت: (ام هانی) کچی (ابی
 طالب) فرموویشی: پیغه مبری خوا (الله) خواری نیس کردم، منیش داوا ی لیبوردنم لیکرد،
 نهویش لئی قبول کردم، نجا هم ثایه ته هاته خواری وه: ﴿ها أيها النبي إنا أخلقنا لك أزواجك﴾ تا
 ﴿اللّٰهی جاعزٌ نَعْلُک﴾ بهمه من بق نهو حالان نهووم چونکه کوچم نه کردبوو.

[۳۶] ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾ به موعيزه و به لگه کانی

ثیمه. ﴿يَسْمِعُوا﴾: رؤشنکره وه.

﴿مُفْتَرِي﴾: هه لیه ستراو. [۳۷] ﴿عَاقِبَةُ

الدَّارِ﴾: دهره نجامی باش که مه به ست

پنی به هه شته. [۳۸] ﴿فَإِذَا وَقَدُ﴾: بوم

بنیاد بنی و دروستی بکه. ﴿هَامَانَ﴾:

سهرک وه زیران یان راویزکاری

فیرمهون بوو. ﴿صَرَحا﴾: کوشکیکی

به رزی بهرچاو. ﴿أَطْلَعُ﴾: سهریکه وم.

[۴۰] ﴿فَأَخَذْنَاهُ وَجَنَّتُودَهُ﴾: خوئی و

سهریازه کانیمان تیدابرد. ﴿فَنَبَذْنَاهُمْ﴾:

غهرقمان کردن. ﴿الْيَمِّ﴾: دهریا.

[۴۱] ﴿أَنَّمَا﴾: پینشهنگ و پینشپره و.

[۴۲] ﴿لَعْنَهُ﴾: دهرکراو له سوژو

به زهی. ﴿المقو حین﴾: دورخراو و

تیاجوو. [۴۳] ﴿الْكِتَابِ﴾: ته ورات.

﴿الْقُرُونِ الْأُولَى﴾: نه و نه ته وانه ی

پیشوو (که نه مه په یامه یان به درو

خسته وه). ﴿بَصَائِرَ لِّأَسَاسٍ﴾: مایه ی رؤشنی دل و دهر وونی خه لکی.

هرمه ها (ابن ابی حاتم) له (ام هانی) وه ده گپرتته وه، ده لیت: کاتی ثایه تی: ﴿وَبَنَاتٍ عَمَّكَ وَبَنَاتٍ

عَمَّاتِكَ وَبَنَاتٍ خَالَاتِكَ وَبَنَاتٍ خَالَاتِكَ الْمَلَايَ هَاجَرْنَ مَعَكَ﴾ دابه زی: پیقه مبهری خوا (ع) و یستی

بمکات به هاوسری خوئی، به لام منی ئی قه ده غه کرا چونکه کوچم نه کردبوو.

هوی دبه زینی ثایه تی (۵۰): ﴿وَأَمْرًا مُّؤْمِنَةً إِن وَهَبْتُ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ نایمه هکه:

— (ابن سعد) له (عکرمة) وه ده گپرتته وه، ده لیت: نه مه ثایه ته سه بارت به (ام شریک) ی

(دوسی) دابه زی وه ته خوارمه وه. هرمه ها (ابن سعد) له (منیر) ی کوپی (عبدالله) ی (دولی) وه

ده گپرتته وه، ده لیت: (ام شریک) ی (غزیه) که وا کچی (جابر) ی کوپی (حکیم) ی (دوسی) بوو و

نافره تیکی شوخ و شهنگ بوو، خوئی پیشنیاری بوون به هاوسری پیقه مبهری خوا بکرد، نه ویش

رازی بوو، خاتوو (عایشه) فهرمووی: خیر له نافره تیکدا ئی به خوئی پیشکش به پیوا بکات، (ام

شریک) یش وتی: ده ی نه و نافره ته منم، خوی گهره ش به نیماندار ناوی بردو فهرمووی: ﴿وَأَمْرًا

مُؤْمِنَةً إِن وَهَبْتُ نَفْسَهَا لِلنَّبِيِّ إِنْ أَرَادَ النَّبِيُّ أَنْ يَسْتَنْكِحَهَا﴾ ئی دابه زاند، کاتیک نه مه ثایه ته دابه زی

خاتوو (عایشه) فهرمووی: خوی گهره خیرا له سهر جهزی تو وه لامی دابه وه.

فَلَمَّا جَاءَهُمْ مُوسَى بِآيَاتِنَا يَبْتَغِ الْوَأْمَانَ فَلَا يُخْفِئُ لَهُمْ مَا جَاءَهُمْ وَقَالَ مُوسَى رَبِّي أَعْلَمُ بِمَا يَكُونُ لَكُمْ عَقِيبَ الدَّارِ إِنَّهُ لَا يُفْلِحُ الظَّالِمُونَ ۚ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَتْلُوا كُتَابَهَا الْمَلَأَ مَا عَلِمْتُ لَكُم مِّنْ إِلَهِ غَيْرِي فَأَوْقِدْ لِي يَهْنَكُنْ عَلَى الطَّيْنِ فَأَجْعَلَ لِي صَرَحا لَمْ أَكُنْ أَطْلِعُ إِلَى إِلَهِ مُوسَى وَإِنِّي لأظنُّهُ مِنَ الْكَذِبِينَ ۚ وَأَسْتَكْبِرُ هُوَ وَجُنُودُهُ فِي الْأَرْضِ بِكِبَرِ الْحَقِّ وَظَنُوا أَنَّهُمْ إِلَهًا لَا يُرْجَعُونَ ۚ فَأَخَذْنَاهُ وَجَنَّتُودَهُ فَسَبَّحْنَاهُمْ فِي النَّارِ فَانظُرْ كَيْفَ كُتِبَ عَلَيْهِ الظَّالِمِينَ ۚ وَجَعَلْنَاهُمْ أَيْمَةً يُدْعَوْنَ إِلَى الْإِسْلَامِ وَهُمْ أَلِفُ الْيَمِينِ لَا يَصْرُوحُونَ ۚ وَأَتَّبَعْنَاهُمْ فِي هَذِهِ الدُّنْيَا لَعْنَةً ۚ وَوَعَدْنَاهُمْ أَلِفُ الْيَمِينِ هُمْ مِنَ الْمَقْصُوحِينَ ۚ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْكِتَابَ مِن بَعْدِ مَا أَهْلَكْنَا الْقُرُونَ الْأُولَىٰ بِصَافِرٍ لِلنَّاسِ وَهَدًى وَرَحْمَةً لَّعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ۚ

سوره هتی (القصص) جز می (۲۰)

سورة القصص

الحق المبین

[۴۴] بحانب الفری: به تهنیتش نامو
کیومه کما کمتوبوه لای رذناوای
موسا (د.خ) کاتی تهوراتی بزماته
خواروه. الشاهدین: نهوانه سی
ناماده بون لهوکاته دا. [۴۵] قرونا:
تهومو چین چین له نهومو
مرقا یه تی. ثاوی: جینشین.
[۴۷] لاسولا: گهریتو.
[۴۸] سحران: مبهست پنی قورنانو
تهوراته. نظاهرا: هاوکاری یه کن.
هو دهرینی نیعتی (۵۱): لرجی من نشاء منهن
وگوزی الیک من نشاء: نیتمه که:
— (بخاری) و (مسلم) له (عانیشه) وه
دهگیرنوه، دهلیت: وتم: نایا ناهرت شهرم
ناکات خوی پیشکش بکات؟ نجا لهم
نایته نالزبویه خواروه: لرجی من نشاء
بنهن. پاشان دهلیت: وتم: وادهینم
پرومردگار زوو له سر حمزکانت دینه گو.
هروما (ابن سعد) له (ابن زین) وه
دهگیرنوه، دهلیت: پیغمبری خوا (ﷺ)

و ما کنت بحانب الفری اذ قضیتا الی موسی الا نرو ما کنت
من الشهدین. ولکن انشأنا قمر وناقل اول علیهم
المر و ما کنت ثاوی اهل مدین تلوا علیهم
اینینا ولکن کنا مرسلین. و ما کنت بحانب
الطور اذ نادینا ولکن رحمة من ربک لشندر قوما
ما أنتم من تدیر من قبلک لعلهم یتذکرون. (۵۱)
ولولا ان نصیبهم نصیبه یما قدمت ایدیهم فیقولوا
ربنا لولا ارسلت الینار سولا فتنیع ایدیک وکون
من المؤمنین. (۵۲) فلما جاءهم الحق من عندنا قالوا
لولا اوفی مثل ما اوفی موسی اولکم یکنروا یما اوفی
موسی من قبل قالوا سحران نظاهرا قالوا اننا یکل کفرور
الله قل فأتوا بکتاب من عند الله هو اهدی منها انیعه
ان کنته صدیق. (۵۳) فان لم یستجیوا لک فاعلم
انما یتعرب اهواءهم ومن اضل ممّن اتع هوده بغیر
هدی من انوار الله لا یتدی القوم الظالمین. (۵۴)

و یستی دهست له همدیک له خیزانه کانی هلبگریت، کاتیک خیزانه کانی به میان زانی،
خستیان دهره ناخو کامیان هلبگریت، نجا خوی گموره هم نایته ی نارد هواروه: (۵۱)
أحللنا لک أزواجک هتا لرجی من نشاء منهن.
هو دهرینی نیعتی (۵۲): فلا یجل لک النساء من بعد ولا أن تبدل بهن نیتمه که:
— (ابن سعد) له (عکرمه) وه دهگیرنوه، دهلیت: پیغمبری خوا (ﷺ) خیزانه کانی سریشکرد،
نهوانیش خوا پیغمبره کانی هلبگرد، نجا هم نایته هاته خواروه.
هو دهرینی نیعتی (۵۳): یا ایها الین آتوا لا تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ نیتمه که:
— له سور هتی (البقرة) دا فرموده که ی (عمر) رابورد. هروما (بخاری) و (مسلم) له (انس) وه
دهگیرنوه، دهلیت: کاتیک پیغمبری خوا (ﷺ) بو بهماوسری (زینب) ی کچی (جحش) خهکی
بانگردو نانی پیدان، نهوانیش نایان خوارد، پاشان دهستانگرد به قسه کردن له ناروایاندا،
پیغمبری خواش (ﷺ) کوته جوولم وک نهومی خوی ناماده بکات و دانیشته که به جی
بهیلت، به لام خهکه هر هلهستان، کاتی پیغمبری خوا (ﷺ) نه می به دیکرد خوی
هستا دانیشته که به جی بهیلت، کوته لیکش لهوانه ی دانیشتبون به دایدا هستان،
سی که سیشیان دانیشته وه، پاشان رویشتن، منیش هاته خزمه پیغمبر (ﷺ) پیم پاگیاندا.

[۵۱] ﴿وَصَلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ﴾: بهدوای یه کدا
 ناردومانته خواره وه. [۵۴] ﴿يَدْعُونَ﴾:
 دوری ده خنمه وه. [۵۵] ﴿اللَّهُ﴾: بریتیه
 له قسه ی پرپوچ و به تال. ﴿سَلام﴾:
 علیک
 ﴿لَا تَبْغِي﴾: نامانه ویت تیکه لیان بین و
 هاوه لایه تیان بکهین. [۵۷] ﴿تَخْطِفُ﴾:
 به خیرای ده فرینرین. ﴿حَرَمًا﴾:
 مه به سست پیسی نه وه یسه
 نیشتمانکه یانمان کردوه به شوین و
 جیگه یه که کوشتار تیدا یاساغ و
 حرامه. ﴿أَمَّا﴾: نه من و ناسایش
 ﴿يَجْزِي إِلَٰهَ﴾: بویده گوینریته وه. ﴿مِنْ
 لَدُنَّا﴾: لای نیمه وه. [۵۸] ﴿وَكَمْ أَهْلَكْنَا﴾:
 زور گوندان تیا بردو فموتاند. ﴿بَطَرًا
 مَعِيشَةً﴾: به دنمه که بوو به رانبر
 نیعمه و به خششه کانی خوی گوره.
 [۵۹] ﴿فِي أَمْهَاتٍ﴾: له گوره ترینیان (که نه و)

وَلَقَدْ وَصَلْنَا لَهُمُ الْقَوْلَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿٥١﴾ الَّذِينَ
 مَا أَنْتَهُمُ لَكَ كَتَبَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ يُؤْمِنُونَ ﴿٥٢﴾ وَلَا يَأْتِلُ عَلَيْهِمْ
 قَالُوا آمَنَّا بِهِ إِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنَا إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلِهِ مُسْلِمِينَ ﴿٥٣﴾
 أُولَٰئِكَ يُؤْتُونَ أَجْرَهُمْ مَرَّتَيْنِ بِمَا صَبَرُوا وَيَذَرُونَ بِالْحَسَنَةِ
 أَلْسِنَةً وَمَمَارَ فَنَّهُمْ يَقُولُونَ ﴿٥٤﴾ وَإِذَا سَمِعُوا اللَّغْوَ
 أَعْرَضُوا عَنْهُ وَقَالُوا إِنَّا تَعَالَيْنَا وَلَكُمْ أَعْمَلُ سَلَّمَ عَلَيْكُمْ
 لَا يَنْبَغِي الْجَهْلِيلِينَ ﴿٥٥﴾ إِنَّكَ لَا تَهْدِي مَنْ أَحْبَبْتَ وَلَكِنَّ
 اللَّهَ يَهْدِي مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ﴿٥٦﴾ وَقَالُوا إِن
 نَجِيعُ الْهَدْيِ مَعَكَ تَخْطِفُ مِنْ أَرْضِنَا أَوْ لَمْ تُمَكِّنْ لَهُمْ
 حَرَمًا آمِنًا يَحِجَّ إِلَيْهِ تَمُرَّتْ كُلُّ شَيْءٍ وَزِقَافُنْ لَدُنَّا وَلَكِنَّ
 أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٧﴾ وَكَمْ أَهْلَكْنَا مِنْ قَبْلِكَ
 بَطَرًا مَعِيشَةً فَلْيَكْ سَنَكُنْهُمْ لَوْ شِئْنَا مِنْ بَعْدِهِ
 إِلَّا قَلِيلًا وَكُنَّا نَحْنُ الْوَارِثِينَ ﴿٥٨﴾ وَمَا كَانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ
 الْقُرَى حَتَّى يَأْتِيَ فِيهَا رَسُولٌ بِالْأَمْرِ عَلَيْهِمْ ؕ إِنَّا إِنَّا وَمَا
 كُنَّا مُهْلِكِي الْقُرَى إِلَّا وَأَهْلُهَا ظَالِمُونَ ﴿٥٩﴾

سهر کردانی نیعمه رزاه به سریاندا.

* پیغه مبری خوا (﴿﴾ ده فرموت: ((سنی تاقم دوجار پاداشتیان ده ستگیر ده بیت، پیایک
 له کتیدارانی پیشو، باومری هینابیت به پیغه مبره کی خوی و پاشان باوه ریشی هینابیت
 به من، به ندهیه کیش مافی خوی پاراستبیت له گه ل مافی گوره کی، له گه ل پیایونکدا
 که نیزه کیکی مه بویت و به باشی په روم دهی کردبیت، نجا نازادی کردبیت و دواتریش
 کردبیتی به هاوسری خوی)). [اخرجه مسلم].

* هروما (﴿﴾ ده فرموت: ((هره کیکی پاریزگاری بکات له سنوورو ریزی براکی له هوا
 په روم دگار پروخساری ده پاریزیت له ناگری دوزخ له روژی قیامه تدا)) (اخرجه ترمذی و قال: حدیث حسن).
 - کهوا خه لکه که رویشتون، نه ریش گه رایمه مالومه چوه ژورمه منیش رویشتم بچه
 ژورمه، په رده کی دایایمه له نیوان من و خویدا، نجا خوی گوره ثایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ﴾ هتا ﴿إِنْ دَلِمُمْ عِنْدَ اللَّهِ عَظِيمًا﴾ دابه زی.

هروما (ترمذی) له (انس) وه ده گیریتومه، ده لیت: من له گه ل پیغه مبری خوادا بووم هاته لای
 ده رگای ژووری هاوسره نوییه کی، سهیریکو خه لکیکی زور دانیشتون، نه وجا رویشتم -

سوره هتی (القصص) جزمی (۲۰)

الحزب العنبري

سورة القصص

[۶۱] من المحضرين: نهوانه

که ده خریته ناو ناگره وه فریشته کان به سهریانه وه نامادهن. [۶۲] حق عليهم

القول: سزا چه سپی به سهریانه و چونکه به لگه کان زمانحال و

شاهید بون. اغویسا: ویل و سهرگره دانمان کرد وه. [۶۴] ادعوا

شکر کاء کم: په نایان پیگرن. [۶۶] فعیمت علیهم: شار او وه

نادیار بوو لیان. الالباء: مبه به ست پیسی به لگه و نیشانه گانه.

[۶۸] اذعوا: هه لبراردن. [۶۹] ساتکن: شار او وه وه

په نهانی به.

پاشان گه رایه وه بینسی خه لکه که رویشتون، چوه ژور وه وه پهره دی

دایایه وه له نیوان من و خویدا، منیش بو (ابو طلحه) م گنرایه وه، نه ویش فره مووی: نه گهر بهوشیوه بهی که تو ده لیت نهوا

خوای گهره له سهر نه مه شتیک دابه زنی، نجا نایه تی (بالا پویشی) دابه زیه خواره وه. هه وه ها (طبرانی) له (عائیشه) وه

ده گنریته وه، ده لیت: له گه ل پیغه مبه ری خوا دا (ع) نامان ده خوارده له قایکدا (عمر) تیه ری، بانگی کرد نه ویش هاتو ده ستی کرد به خواردن، په نهی به ره به نه جم کهوت، پیغه مبه ر (ع)

فره مووی: گهر به گویتان بکرده مایه ده بو هه له بهر چاودا نه بو نایه، نه مه ری وه وه خاتو (عائیشه) فره مو. نجا نایه تی بالا پویشی هاته خواره وه هه وه ها (ابن مردویه) له (ابن عباس) وه

ده گنریته وه، ده لیت: پیار و هاته لای پیغه مبه ر (ع) زور دانیش، پیغه مبه ری خوا (ع) سی جار چوه دهره تاکابرا بروت، به لام هه نه رویش، (عمر) هاته ژور وه وه ناچه حقی له نیوچه مرانی

پیغه مبه ردا خوینده وه، نجا روویکرده پیاره کهوتی: له وه ده چی نازاری پیغه مبه ری خوات دابیت، له ونیوانه شدا پیغه مبه ری خوا (ع) فره مووی: سی جار هه ستام تاشوینم بکه ریت به لام

شوینم نه کهوت، (عمر) یش فره مووی: نهی پیغه مبه ری خوا خوزگه پرده به کت دابنایه، چونکه به راستی هاوسه رکانی تو وینه ی هیچ نافرته تیکی دیکه نین، نه وه ش پاکتره بو دله کانین نجا

نایه تی بالا پویشی دابه زیه خواره وه. پیشه و (ابن حجر) ده لیت: ده تانریت نه ریوایه تانه پیکه وه گری بدرین، بهم شیوه بهی کهوا له پیشدا رو داوی (زینب) رووی داوه نه م نایه ته دابه زیوته خواره وه، به لام له بهر نزیک ری رو داوه که باسی نایه تی (بالا پویشی) کراوه، هیچ ریگریک نی به له بهر دم نه ری زیاتر له بهک هه کت بو نایه تیک. هه وه ها (ابن سعد) له (محمد) ی کوپی (کعب) وه ده گنریته وه، ده لیت: پیغه مبه ری خوا (ع) گهر هه لاسایه بو ماله وه بکه رایه ته وه، -

وَمَا أُولَئِكَ مِنْ شَيْءٍ مِّنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَرَبُّهَا وَمَاعِندَ
أَنفُسِهِمْ أَفَلَا يَعْقِلُونَ ۚ إِنَّ أَقْرَبَ وَعْدُهُ وَعْدًا حَسَنًا
فَهُوَ لَنُفِيقَهُ كَمَن مِّنْهُ مَنَعَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ۖ هُوَ يَوْمَ الْقِيَمَةِ
مِنَ الْمُحْضَرِينَ ۚ وَ يَوْمَ يُكَادِبُهُمْ يَقُولُ أَيْنَ شُرَكَائِيَ الَّذِينَ
كُنتُمْ تَزْعُمُونَ ۚ قَالَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنَا هَؤُلَاءِ
الَّذِينَ أَغْوَيْنَا أَغْوَيْنَاهُمْ كَمَا غَوَيْنَا تَبَارَكَ إِلَهِكَ مَا كُنَّا إِذَا نَا
يَعْبُدُونَ ۚ قِيلَ ادْعُوا شُرَكَاءَكُمْ فَدَعَوْهُمُ فَسُجِدُوا
لَهُمْ وَرَأَوُا الْعَذَابَ لَوْ أَنَّهُمْ كَانُوا يَهْتَدُونَ ۚ وَ يَوْمَ يُكَادِبُ
هُمْ يُقُولُ مَاذَا أَجَبْتُمُ الْمُرْسَلِينَ ۚ قَالُوا مَعِيتَ عَلَيْهِمُ الْأَنْبَاءُ
يَوْمَئِذٍ فَهُمْ لَا يَسْتَأْذِنُونَ ۚ قَالُوا مَن نَّابِئُهُ مِن وَعْدِ
صَلِيلِكَ فَقِيلَ أَن يَكُونَ مِنَ الْمُفْجِرِينَ ۚ وَ رَبُّكَ
يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَيَخْتَارُ مَا كَانَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ سُبْحَانَ
اللَّهِ وَ تَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ ۚ وَ رَبُّكَ يَعْلَمُ مَا تُكِنُّ
صُدُورُهُمْ وَ مَا يَعْلَنُونَ ۚ وَ هُوَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ لَهُ
الْحُدُودُ الْأُولَى وَالْآخِرَةُ وَ لَهُ الْحُكْمُ وَ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۚ

قُلْ أَزْهَرْتُ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ الْآيِلَ سِرْمًا إِلَى يَوْمِ الْقِيَمَةِ
مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ بَصَائِدُ أَعْلَانٍ تَسْمَعُونَ ﴿٧١﴾
قُلْ أَزْهَرْتُ إِنْ جَعَلَ اللَّهُ عَلَيْكُمُ النَّهَارَ سِرْمًا إِلَى
يَوْمِ الْقِيَمَةِ مِنْ إِلَهٍ غَيْرِ اللَّهِ يَأْتِيَكُمُ لَيْلٌ تَكُونُ
فِيهِ أَفْلا تَبْصُرُونَ ﴿٧٢﴾ وَمِنْ رَحْمَتِهِ جَعَلَ لَكُمُ الْآيِلَ
وَالنَّهَارَ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَلَتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَلَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ
﴿٧٣﴾ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ فَيَقُولُ أَيْنَ شُرَكَاءِيَ الَّذِينَ كُنْتُمْ
تَزْعُمُونَ ﴿٧٤﴾ وَتَرَعَسُنَ مِنْ كُلِّ أُمَّةٍ شَهِيدٌ أَفَقُلْنَا
هَآؤُلَاءِ بَرَهْنُكُمْ فَعَلِمُوا أَنَّ الْحَقَّ لِلَّهِ وَصَلَّ عَنْهُمْ مَا كَانُوا
يَقْتُرُونَ ﴿٧٥﴾ إِنْ قُرْءُونَ كَانَتْ مِنْ قَوْمٍ مَوْسَىٰ فَبِحَقِّ
عَلَيْهِمْ وَأَنَّهُ مِنْ الْكُفَرِ مَا إِنْ مَعَاجِزَ لَنُؤَا بِأَلْعَصْبَةِ
أُولَى الْقُوَّةِ إِذْ قَالَ لَهُ قَوْمُهُ لَا تَفْرَحْ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْفَرِحِينَ
﴿٧٦﴾ وَابْتَغِ فِيمَا آتَاكَ اللَّهُ الدَّارَ الْآخِرَةَ وَلَا تَنْسَ
نَصِيبَكَ مِنَ الدُّنْيَا وَأَحْسِنْ كَمَا أَحْسَنَ اللَّهُ إِلَيْكَ
وَلَا تَتَّبِعِ الْفَسَادِ فِي الْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِينَ ﴿٧٧﴾

[۷۱] ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾: پیم رابگه یهنن یان پیم
بلین. ﴿سرمدا﴾: همیشہ ههروایت
(واته تاریک). [۷۲] ﴿لَتَبْتَغُوا﴾: بۆنه وهی
داوا ی بکهن. [۷۳] ﴿تَزْعُمُونَ﴾: دهرمان
هینا. ﴿شَهِيداً﴾: مهبست پیی
پیغه مبهری ئهم نهته وهیه یسه
(محمد). د.خ. ﴿صَلَّ عَنْهُمْ﴾: لییان ون
بوو. ﴿يَفْرَحُونَ﴾: درۆده کهن و
هه لیده بهستن. [۷۴] ﴿فَبِحَقِّ عَلَيْهِمْ﴾:
سته می لیکردن یاخود به وهی
دهوله مهنیه وه خو ی به گهره دانا.
﴿مَعَاجِزَ﴾: مهبست پیی گهنجینه و
قاییه کانیته ی. ﴿تَنْوُءُ بِالْعَصْبَةِ﴾: پیوه ی
قورس و لارده بو نه وه کاتی هه لیان
ده گرت. ﴿أُولَى الْقُوَّةِ﴾: خاوهن هیزو
توانا. ﴿لَا تَفْرَحْ﴾: له خۆت بای ی مبه
به وهی سامان و مالت زۆره.
﴿الْفَرِحِينَ﴾: مهبست پیی ئهوانه ن

نیعمهت و بهخشه کانی خویان له بیر چوه ته وه و دلخۆشن به حالی خویان.

* پیغه مبهری خوا ﴿٧١﴾ ده فرموی: ((بههشت و دۆزه قسه کهوته نیوانیان و دۆزه و تی:
ههرجی مله وو سته مکارو خۆ به زلزانه ده خزینه نیو منه وه، بههشتیش و تی: له نیو منیشدا
خه لکی لاواز و نه دار نیشته جی ده کرین، پهروه ردا گاریش داد و ده یکرد له نیوانیاندا و، بهههشتی
فرموو: تۆ سۆزو بهزه می منیت و هه رکه سیکم بویت بهتۆ ده یبه خشم، به نا گریشی فرموو: تۆ
سز او خه شمی منیت و هه رکه سیکم بویت بهتۆ سزای ددهم، هه ریک له پانتاییه کانی ئیوه وش
ده میت پرکه مه وه)). [اخرجه مسلم].

- خه لکی پیشتر ده چونه مالی و کۆزه که یان ده گرت، باشی و خراپی ئهم کارهش له وو خساری
پیغه مبهروه ﴿٧٢﴾ نه ده خو نرا به وه، پیغه مبهری خوا له شه رمی ئهوان دهستی نه ده برد نان
بخوات، ئیت له سه ر ئهمه لو مه سه ر نه نشتی خه لکه که کرا، خوا ی گه ورهش ئهم ئایه ته ی
نارده خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتَ النَّبِيِّ إِلَّا أَنْ يُؤْذَنَ لَكُمْ إِلَى طَعَامٍ غَيْرِ نَاطِرٍ فِيهَا﴾.

ههروه ئایه تی: ﴿مَا كَانَ لَكُمْ﴾ ئایه ته که: (ابن ابی حاتم) له (ابن زید) وه ده گێڕێته وه، ده لیت:
به پیغه مبهری خوا ﴿٧٣﴾ گه شته وه که وا پیاویک و تویه تی: ئه گه ر پیغه مبهر ﴿٧٤﴾ وه فاتی کرد
دوا ی ئه و فلا نه ژنی ماره ده که مه وه، ئهم ئایه ته ش: ﴿وَمَا كَانَ لَكُمْ أَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللَّهِ﴾ دابه زی.

سوورهتی (القصص) جزوی (۲۰)

سُورَةُ الْقَصَصِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ

[۷۸] ﴿اللَّهُ رُفُوعُ السُّلُوبِ﴾ نه ته وه كان.
 [۷۹] ﴿زَيْتُونَةٍ﴾ ديار ده كانی
 دهوله مه ندی و له خوبای بیونی. ﴿حِطُّ
 عَظِيمٍ﴾ به شتیکی زور له خوشیه کانی
 دنیا. [۸۰] ﴿وَيَلْكَمُ﴾ سمرزه نشتیکه
 له سمر نهو نومید خوازییهی کردیان.
 ﴿لَا يُلْقَاهَا﴾ سمر که وتونا بیت بو
 به ده ست هینانی نهو پاداشته.
 [۸۱] ﴿فَخَسَفْنَا بِهِ﴾ نغروی زهویمان
 کردن. [۸۲] ﴿وَيَكُنَّ﴾ سمر سام
 بونیکه بو نهو پرو داوهی په رومردگار
 هینای به سمر (قارون) دا وه
 دهسته واژهی: نهی هاوار...! ﴿يَسْطُ﴾
 فراوانی ده کات. ﴿وَيَقْدِرُ﴾
 دهیگریته وه دایده خات. ﴿لَخَسَفَ﴾
 بنوا: نهوا به ناخی زهویدا نغروی
 ده کردین. [۸۳] ﴿عَلَّوْا﴾ خو به رزگرتن
 له خه لکی و خو به رزنانین.

قَالَ إِنَّمَا أُوتِيتُهُ عَلَىٰ عِلْمٍ عِنْدِي أَوَلَمْ يَعْلَم أَنَّ اللَّهَ هَدَاهُ لِمَنِ
 مِّن قَبْلِهِ مِثْلُ الْقُرُونِ مَن هُوَ أَشَدُّ بَغْوَ وَأَكْرَهَ مَعَا
 وَلَا يُسْتَلْعَن عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ ﴿٧٩﴾ فَخَرَجَ عَلَىٰ قَوْمِهِ
 فِي زِينَتِهِ قَالَ الَّذِينَ يُرِيدُونَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا بَلِّغْنَا لَنَا
 مِثْلَ مَا أُوتِيَ قَارُونُ إِنَّهُ لَذُو حَظٍّ عَظِيمٍ ﴿٨٠﴾ وَقَالَ
 الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَيَلْكَمُ ثَوَابُ اللَّهِ خَيْرٌ لِّمَن ءَامَنَ
 وَعَمِلَ صَالِحًا وَلَا يُلْقَاهَا إِلَّا الْفَكِيرُونَ ﴿٨١﴾ فَخَسَفْنَا
 بِهِ وَبَدَّاهُ الْأَرْضَ فَمَا كَانَ لَهُ مِّنْ فَتًى يُصْرِفُهَا مِن دُونِ
 اللَّهِ وَمَا كَانُ مِنَ الْمُتَصَرِّينَ ﴿٨٢﴾ وَأَصْبَحَ الَّذِينَ تَمَنَّوْا
 مَكَانَهَا لَأَمْسِ يَقُولُونَ وَيَكُنَّ اللَّهُ يَشْطُرُ الْأَرْضَ لِمَن
 بَشَاءُ مِن عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَوْلَا أَن مِّنَ اللَّهِ عَلَيْنَا لَخَسَفَ بِنَا
 وَيَكَاةٌ لَا يُبْلَغُ الْكَافِرُونَ ﴿٨٣﴾ تِلْكَ الدَّارُ الْآخِرَةُ نَجْعَلُهَا
 لِلَّذِينَ لَا يُرِيدُونَ عُلُوًّا فِي الْأَرْضِ وَلَا فُسَادًا وَالْغَنِيَّةِ لِلْمُتَّقِينَ
 ﴿٨٤﴾ مِّن جَاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِّنْهَا وَمِن جَاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلَا
 يُجْزَى الَّذِينَ عَمِلُوا السَّيِّئَاتِ إِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿٨٥﴾

- هر وه ما له (ابن عباس) وه ده گپړنه وه، ده لیت: نه م نایه ته درباری پیاوړیک هاته خوار وه
 نیازی و ابووی پیغه مبر (ﷺ) هندیك له خیزانه کانی ماره بکاته وه، (سفیان) ده لیت: وتویانه
 مه بهستی پی خاتو (عائشه) یوه. له (سدي) وه ده گپړنه وه، ده لیت: (طلحه) ی کوی
 (عبیدالله) وتویه تی: (محمد) له کچانی مامه کافان به دورمان ده گری و خویشی نافر تانی نیمه
 ماره ده کات: خو نه گپړ شتیکی به سمر هات نهوا خیزانه کانی دواي خو ی ماره ده که موه، نجا نه
 نایه ته دابه زیه خوار وه. هر وه ما له (ابوبکر) ی کوی (عمرو) ی کوی (حزم) وه ده گپړنه وه،
 ده لیت: نه م نایه ته له سمر (طلحه) ی کوی (عبیدالله) هاته خوار وه، چونکه وتبوی گپ پیغه مبر ی
 خوا (ﷺ) وه فاتی کرد نهوا (عائشه) ماره ده که موه. هر وه ما (جوبیر) له (ابن عباس) وه
 ده گپړنه وه، ده لیت: پیاوړیک هاتبوه سمر دانی هندیك له خیزانه کانی پیغه مبر (ﷺ) و، قسه ی
 له گپل په کیکیاندا کرد که نه و کهسه کوی مامی بو، پیغه مبر ی خوا (ﷺ) فرموی: له مری
 به دواوه جاریکی تر کاری و دووباره مه که موه، نهویش وتی: نهی پیغه مبر ی خوا خو کچی
 مامی خو م، سویند به خوا قسه ی خراپ پی نهو تووه، نهویش قسه ی خراپ پی نهو تووم:
 پیغه مبر ی خواش (ﷺ) فرموی: نهو چاک ده زانو و زانه که هیچ که سیك له خوا به غره ت تر
 نی، هیچ که سیکیش له من به غره تر نی، کابراش رویش و پاشان وتی: ریم لیده گریت قسه
 له گپل کچی مامی خو مدا بکم، دهی شهر تی دواي نهو ماره ی بکه موه، نجا خوی
 گپوره نه م نایه ته ی نارد خوار وه. (ابن عباس) ده فرمویت: نهو پیاوه به نده ی که
 رزگار کرد، باری (ده) خوشتری کرده خیر له رنی خوادو، به پیاده ش هجی مالی خوا بکرد -

[۸۵] ﴿فرض﴾: یقینیستی کردووه.

﴿معاد﴾: مہبہست پیئی مہککہ یہ (کاتی

سەرکەوتیت بە سەریدا). [۸۶] ﴿ظہیرا

لکھنؤ (پریس) : پشتگیریان بیت۔

[۸۷] ﴿لَا يَصْدُنْكَ﴾: دورت نه خاتمه.

[۸۸] ﴿لَا تَدْعُ﴾: بانگو و ہاواری فی مہکے

یان مہ پیوستہ۔ ﴿إِلَّا وَجْهًا﴾: جگہ

له ذاتی ۛرور دگار.

سورہ متی ﴿العنکبوت﴾

[۱] ﴿الم﴾: به (ئەلف ، لام ، میم)

دهخوینریت‌وه. [۲] (احسب): نایا

واده زانن؟ لا یفتنون: تا قی

ناکریئنه وه. [۴] یسـبقونا: دهریجن

له سزاو خه شتمان. ❦ ساء ❦: خرايترين.

[۵] یزید جو لقاء اللہ: روای سرؤشی

قیامت میں: ﴿اَجَلُ اللّٰهِ﴾: کاتی

دیار یکاوی سزا [۶] **خِصَاهِد**:

بہرہ مکان نہ فسیں دہرہ ہنگام

چونکہ یہ سب باتیں اس وقت ہو رہی تھیں کہ

سُورَةُ الْقَصَصِ

الحمد لله

إِنِّ الَّذِي فَرَضَ عَلَيْكَ الْقُرْآنَ أَدَّبَكَ لِرَأْدِكَ إِلَىٰ مَعَاوِلَ رَفَاتٍ
أَعْلَمُ مِنْ جَاءَ بِالْمَدَىٰ وَمَنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٥٥﴾ وَأَمَّا كِتَابُ
رَبِّكَ إِذَا بُلِّغَ إِلَيْكَ أَلْحَسُّهُ بِالْإِحْسَةِ مِنْ رَبِّكَ
فَلَا تَكُونَنَّ ظَهِيرًا لِلْكَافِرِينَ ﴿٥٦﴾ وَلَا يَصُدُّكَ عَنْ آيَاتِ
اللَّهِ بَعْدَ إِذْ أُنْزِلَتْ إِلَيْكَ وَادْعُ إِلَىٰ رَبِّكَ وَلَا تَكُونَنَّ مِنَ
الْمُتَّبِعِينَ ﴿٥٧﴾ وَلَا تَدْعُ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ لَا إِلَهَ إِلَّا
هُوَ كَلِمَةُ هَالِكِ الْأَوْحَانِ هَلْ أَلْفَكَ وَلَمْ تَرْجِعْهُنَّ ﴿٥٨﴾

سُورَةُ الْجُنُودِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْمَنَ أَحَبَّ النَّاسُ أَنْ يَتْرَكُوا أَنْ يَقُولُوا آمَنَّا وَهُمْ لَا
يَعْتَمِدُونَ ۖ وَلَقَدْ فَعَلْنَا الْإِنْسَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَئِمَّا لَنَلْبِثَ
صَدَقُوا وَلَعَلَّ الْكَافِرِينَ ۚ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ يَعْمَلُونَ
السَّيِّئَاتِ أَنْ يَسْفُتُونَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ۚ مَنْ كَانَ يَرْجُوا
لِقَاءَ اللَّهِ فَإِنَّ أَجَلَ اللَّهِ لَآتٍ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۚ وَمَنْ
جَاهَدْنَا فَأَنَّا مُجَاهِدُونَ فَإِنَّ اللَّهَ لَعَنَ عَنِ الْعَالَمِينَ ۚ

نارمنز ووه کانی بوویه وه.

* پیغمبرِ مہرِ خوا (ﷺ) دفعہ رویت: ((ہر کہ سیک رینیشاندہری بکات بُو چاکہ نہوا بہہمان شہوی خاوندہ کی یاداشتی بُو دنوسریت)). [آخرخہ مسلم].

- وەك پەشیمانی دەربەرین و تەوبەکردن لەوقسمیەیی کردبووی.

هو دابريني نايمني (٥٧): «إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ» نايمنيكه:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) هوہ دمگیریتوہ، دلایت: فایہ تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ﴾

دوربازوی لږو کسانو د اوبو زې کټانه ياندا له پيښه مېرې خوا : کاتيک (صفيه) ې کچې (حيي)

ماره کرد. هر دو ها (جویری) له (ابن عباس) هوو دو گپیریت هوه، ده لیت: ثم ثایه ده ربار دهی (عبدالله) ی

گوہری (اسی) و خومایک لکھکی گوا بایہ کتوہ مامو بومانیان بو حاور (غاییشہ)

مک: ایما ای که، خدایا که سبک که ده که تهره نازار دهرات، نینجا نه نایسته نازایه به خوار موم.

هَؤُلَاءِ الَّذِينَ يُدْعُونَ لِكُفْرٍ أَكْبَرَ مِنْ ذَلِكَ الَّتِي كُفِرَ فِيهَا وَلَهُمْ أَسْمَاءٌ مِمَّا دُعُوا فِيهَا وَلَمَّا جَاءَهُمْ أَجَلُهَا إِذْ يُصْرَفُونَ عَنْهَا جَاءَ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِنَاتُ جُنُودًا مُتَجَاوِفَةً إِلَيْهَا يُنْفِذُونَ إِلَيْهَا ذُرِّيَّتَهُمْ ذَكْرًا وَمَرْءًا مِمَّنْ وَكُنَ بِهَا مَعْلُومٌ بِمَا دُعُوا إِلَيْهَا وَإِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ إِنَّهَا أَرْضُ اللَّهِ وَأَرْضُ اللَّهِ وَلَهُ جَنَّاتُ عَدْنٍ فِيهَا أَعْنَابٌ وَخِيَارٌ مِمَّا يَنْتَجِبُ وَالْجَنَّةُ فِيهَا زَاقُوتٌ وَكَثِيرٌ مِمَّا يُضْتَمُّ إِلَى الْزَاقُوتِ وَفِيهَا تِلْكَ الْأَشْجَارُ الَّتِي لَا يَنْسِلُ مِنْهَا أُكْلٌ فَاقْذِيفَ إِلَى السَّرَافِ كَذَلِكَ نُفَصِّلُ الْآيَاتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

(بخاری) له (عائشہ) وہ دہ گزرتو وہ دہ لبت: دوائِ شہومی بالابوشم بہ نیست گذرا

خاتو (سوده) جو به دروه به به جنهنائي، ھند پڙاويستھڪي، خوي، خاتو (سوده) ش-

[illegible]

سوره تهی (العنکبوت) (جزمی) (۲۰)

سورة العنكبوت

سورة العنكبوت

[۸] ﴿وَصَيَّا الْإِنْسَانَ﴾: فەرمانمان

پیداوه. ﴿حَسَنًا﴾: چاکه و سوژو به زهیی

هه بیئت بویان. ﴿جَاهِدَاكَ لُتُشْرِكَ﴾:

ئو په پری هه لیا ئنداو کۆشان بوئووهی

هاو له پیدایه کیت. [۱۰] ﴿فَتَنَّا

النَّاسَ﴾: ئهو ئه شکه نجهی ئازاره ی

تووشی ده بیئت به دهستی ئهوان.

[۱۳] ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾: گونا ه و تاوانیان.

﴿یَفْسُتِرُونَ﴾: هه لیده بهستن له درو

پرو پاگه نده. [۱۴] ﴿لَبَّثَ﴾: مایه وه.

* له (ابن مسعود) وه ده گپ نه وه ﴿﴾

ده فهرمویت: پرسیار مگرد له پیغه مبهری

خوا ﴿﴾: کام کرداره باش و خوشه یسته

له لای په رومر دگار؟ فهرمووی: نوێ کردن

له کاتی خویدا، و تم، چیت، فهرمووی:

چاکه کردن له گهل دایکو بارکدا، هه وهما

و تم، چیت؟ فهرمووی: تیکۆشان له پیناوی

خوا ی گه وهدا. ﴿﴾ (متفق علیه).

* هه وهما پیغه مبهری خوا ﴿﴾

ده فهرمویت: ﴿هه که سیکی ریو شوینیکی

باش دروست بکات ئهوا چاکه ی بو

ده نو سرنیت له گهل چاکه ی ئهوانه ی له سه ر په وه ی ئه و ده چن به رۆه بهی ئه وه ی له پاداشتی

که سیان کهم بکات، ئه وه شی ریو شوینیکی خراب دابنیت ئهوا گونا ه و تاوانی ئه وه ی شوینه

به ئه ستۆی ئه و ده بیئت له گهل ئهوانه شی له سه ری ده چن به رۆه.﴾. ﴿(اخرجه مسلم)﴾.

- ئا فره تیکی بالا به رزیو، ئه وه ی ببینیایه یه که سه ر ده ی ناسیه وه، (عه ر) بینو و فهرمووی:

ئهی (سوده) سویند به خوا لیمان ناشار د ریتته وه، بۆیه وردیه بزانه چۆن دیتته دهر وه،

خاتوو (سوده) ده فهرمویت: منیش خیرا گه رامه وه پیغه مبهری خوا ﴿﴾ له ما له وه بوو شیر ی

به ده سه ته بوو، و تم: ئهی پیغه مبهری خوا ﴿﴾ بۆ هه ندیک پیو یستی خۆم چوومه دهر وه (عه ر) م

بینو وه های پنگوتم، ئنجا ده فهرمووی: لهوکاته دا خوا ی گه وه (نیگا ی) ئاره د خوار وه مو دوا ی

تهوا و بوونی واده ی نیگا که هیشتا شیر که ی به ده سه ته بوو داینا، ئه و جا فهرمووی: ئهوا ریتان

پیدا بۆکاری پیو یستی خۆتان بچه دهر وه، هه وهما (ابن سعد) له (طبقات) هکهیدا ده گپ ریتته وه

له (ابی مالک) وه ده لیت: خیزانه کانی پیغه مبه ر ﴿﴾ به شهوا ده چوونه دهر وه بۆجینه جی کردنی

پیو یستی به کانیان، هه ندیک له دو رو وه کانیش له سه ره ر یگایندا ده وه ستان و ئازاریان ده دان،

ئهوانیش له ر وه وه ئا ره ته ی خۆیان دهر پری و ئه م قسه یه یان به دو رو وه کان و ت؟ ئهوانیش

وتیان: خو ئیمه به ئیشاره ت ده یکه ن ئنجا ئه م ئایه ته هاته خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ أَرْجَاكَ

وَبَيْنَكَ وَسَاءَ الْمُرْتِينَ يُدْنِي عَنْهُمْ مِنْ جَلَابِيهِمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرِقُوا فَلَا يُؤْذِنُونَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾.

وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ
وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَحْسَنَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ وَصَيَّا الْإِنْسَانَ
بُولَدِهِ حَسَنًا وَإِنْ جَاهِدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ
فَلَا تُطِعْهُمَا إِلَيَّ مَرْجِعُكُمْ فَأُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ
وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمُ الصَّالِحِينَ
ۚ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَقُولُ آمَنَّا بِاللَّهِ فَإِذَا أُوذِيَ فِي اللَّهِ جَعَلَ
فِتْنَةَ النَّاسِ كَعَذَابِ اللَّهِ وَلَئِنْ جَاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ
إِنَّا كُنَّا مَعَكُمْ أَوَلَيْسَ اللَّهُ بِأَعْلَمَ بِمَا فِي صُدُورِ الْعَالَمِينَ
ۚ وَلَيَعْلَمَنَّ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَلَيَعْلَمَنَّ الْمُنَافِقِينَ ۚ
وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا اتَّبِعُوا سَبِيلَنَا
وَلْنَحْمِلَ خَطَايَكُمْ وَمَا هُمْ بِحَكِيمِينَ ۚ مِنْ خَطَايِهِمْ مِنْ
شَيْءٍ إِنَّهُمْ كَاذِبُونَ ۚ وَلَيَحْمِلُنَّ أَثْقَالَهُمْ وَأَنَّا لَا
مَعَ أَثْقَالِهِمْ وَلَيَسْئَلَنَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ عَمَّا كَانُوا يَفْعَلُونَ
ۚ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا نُوحًا إِلَى قَوْمِهِ فَلَبِثَ فِيهِمْ أَلْفَ سَنَةٍ
إِلَّا خَمْرِينَ عَامًا فَأَخَذَهُمُ الطُّوفَانُ وَهُمْ ظَالِمُونَ ۚ

ده نو سرنیت له گهل چاکه ی ئهوانه ی له سه ر په وه ی ئه و ده چن به رۆه بهی ئه وه ی له پاداشتی

که سیان کهم بکات، ئه وه شی ریو شوینیکی خراب دابنیت ئهوا گونا ه و تاوانی ئه وه ی شوینه

به ئه ستۆی ئه و ده بیئت له گهل ئهوانه شی له سه ری ده چن به رۆه.﴾. ﴿(اخرجه مسلم)﴾.

- ئا فره تیکی بالا به رزیو، ئه وه ی ببینیایه یه که سه ر ده ی ناسیه وه، (عه ر) بینو و فهرمووی:

ئهی (سوده) سویند به خوا لیمان ناشار د ریتته وه، بۆیه وردیه بزانه چۆن دیتته دهر وه،

خاتوو (سوده) ده فهرمویت: منیش خیرا گه رامه وه پیغه مبهری خوا ﴿﴾ له ما له وه بوو شیر ی

به ده سه ته بوو، و تم: ئهی پیغه مبهری خوا ﴿﴾ بۆ هه ندیک پیو یستی خۆم چوومه دهر وه (عه ر) م

بینو وه های پنگوتم، ئنجا ده فهرمووی: لهوکاته دا خوا ی گه وه (نیگا ی) ئاره د خوار وه مو دوا ی

تهوا و بوونی واده ی نیگا که هیشتا شیر که ی به ده سه ته بوو داینا، ئه و جا فهرمووی: ئهوا ریتان

پیدا بۆکاری پیو یستی خۆتان بچه دهر وه، هه وهما (ابن سعد) له (طبقات) هکهیدا ده گپ ریتته وه

له (ابی مالک) وه ده لیت: خیزانه کانی پیغه مبه ر ﴿﴾ به شهوا ده چوونه دهر وه بۆجینه جی کردنی

پیو یستی به کانیان، هه ندیک له دو رو وه کانیش له سه ره ر یگایندا ده وه ستان و ئازاریان ده دان،

ئهوانیش له ر وه وه ئا ره ته ی خۆیان دهر پری و ئه م قسه یه یان به دو رو وه کان و ت؟ ئهوانیش

وتیان: خو ئیمه به ئیشاره ت ده یکه ن ئنجا ئه م ئایه ته هاته خواره وه: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَ أَرْجَاكَ

وَبَيْنَكَ وَسَاءَ الْمُرْتِينَ يُدْنِي عَنْهُمْ مِنْ جَلَابِيهِمْ ذَلِكَ أَدْنَى أَنْ يُعْرِقُوا فَلَا يُؤْذِنُونَ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا﴾.

[۱۵] ﴿آيَةً﴾: په‌ندو ناموزگارۍ.

[۱۷] ﴿تَخْلُقُونَ أَفْكَارًا﴾: دروښه

هه‌لده‌به‌ستن. [۲۰] ﴿نُشِئُ﴾: دروستۍ

ده‌کات. ﴿النَّشْأَةُ الْآخِرَةُ﴾: روژۍ زیندو

بوونه‌وه له‌گوره‌کان. [۲۱] ﴿إِلَيْهِهِ

تَقْلِبُونَ﴾: بولای پرموره‌ردگار

ده‌گه‌رینه‌وه. [۲۲] ﴿عَجَزِينَ﴾: قوتار

ده‌بن له‌سزای خواسی به‌مه‌له‌اتن.

[۲۳] ﴿لَقَانَهُ﴾: گه‌یشتن به پرموره‌ردگار

له‌روژۍ قیامه‌تدا.

سوره‌ی ﴿سبا﴾

هوۍ دابه‌زینی نایمۍ (۱۵): ﴿لَقَدْ كَانَ لِسِيَّ فِي

مُسْكِنِهِمْ آيَةً﴾ نایمته‌که:

— (ابن ابی دنیا) له‌(علي) ى کوږۍ

(رياح) موه ده‌گيړنه‌وه، ده‌لټ: يه‌کيک

له‌ماه‌وله‌کانه بزيگيراموه وټۍ: (فروۍ) ى

کوږۍ (مسيک) ى (غطفاني) هات بو‌سره‌دانۍ

پيغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) وټۍ نه‌ۍ پيغه‌مبه‌رى

خوا (سبا) گه‌ليک بوون له‌کاتۍ نه‌ماييدا

سهريلندبوون، من دهرترسه که‌پاشگه‌زيښته‌وه

له‌نيسلام، نایا به‌نگم له‌گه‌لياندا؟ نه‌ويش فهرموۍ: دهربارۍ نه‌وان تا نيسستا هيچ فهرمانیکم

پيغه‌دراوه، نجا نایمۍ: ﴿لَقَدْ كَانَ لِسِيَّ فِي

هوۍ دابه‌زینی نایمۍ (۳۴): ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ

كَافِرُونَ﴾ نایمته‌که:

— (ابن المنذر) و (ابن ابی حاتم) له‌(ابن رزين) موه ده‌گيړنه‌وه، ده‌لټ: دووپياو شهریک بوون،

يه‌کيکيان به‌رو شام روښت و نه‌وی دیکه‌شيان مایه‌وه، کاتیک پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) ره‌وانه‌کړا،

نامه‌یکۍ بۇ شهریکه‌کۍ نووسۍ دهربارۍ پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) پرسياریکرد گوايه چۍ کردوه؟

نه‌ويش وه‌لامۍ نووسۍ کوا له‌قوره‌شيدا ته‌نها لاوازو هه‌زاره‌کان شوینۍ که‌وتوون، کابرش

بازگانه‌کۍ به‌جنيهنشت و گه‌رایه‌وه بولای شهریکه‌کۍ و پيۍ وت: جيگۍ پیغه‌مبه‌ر که‌م نيشان

بده، جا نه‌م پياوه چه‌ند کتيبيکۍ خویندبوویره‌وه هاته لای پیغه‌مبه‌رو وټۍ: بۇچۍ

بانگه‌شه‌ده‌کيت؟ نه‌ويش فهرموۍ: بۇ فلانه‌شت و فیساره‌شت، وټۍ: دهۍ شاهیدی نه‌دم که‌تۇ

پیغه‌مبه‌رى خوايت، نه‌ويش فهرموۍ: تۇ چۇن ده‌زانيت من پیغه‌مبه‌رى خوا؛ وټۍ: هيچ کات

هيچ پیغه‌مبه‌ريک به‌وانه نه‌کړاوه ته‌نها لاوازو هه‌زاره‌کان شوینۍ که‌وتوون، ښتر نه‌م نایمته‌هاته

خواره‌وه: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِنْ نَذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا إِنَّا بِمَا أُرْسِلْتُمْ بِهِ كَافِرُونَ﴾ دواتر پیغه‌مبه‌رى

خوا (ﷺ) ناردي به‌شوین کابراداو پيۍ فهرمو: به‌راستی خواۍ گوره نه‌م نایمته‌ۍ نارده

فَأَعْيُنُهُمْ وَصَحَابُ الْمَشِيقَةِ وَجَمَلُهَا آيَةً لِمَنْ يَعْلَمُهَا
وَأَنزَلْنَاهُ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاتَّقُوهُ ذَلِكُمْ
خَيْرٌ لَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ ۝ إِنَّمَا تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَشْئًا وَتَخْفَوْنَ إِفْكَارًا الَّذِينَ تَعْبُدُونَ مِنْ
دُونِ اللَّهِ لَا يَمْلِكُونَ لَكُمْ رِزْقًا فَابْتَغُوا عِنْدَ اللَّهِ الرِّزْقَ
وَاعْبُدُوهُ وَاشْكُرُوا لَهُ إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۝ وَإِنْ تُكَذِّبُوا
فَقَدْ كَذَّبَ أُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَمَا عَالَی الرَّسُولُ إِلَّا أَلَّا تُلَاحِظَ
الْمُتَّبِعِينَ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا كَيْفَ يُبْدِئُ اللَّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ
يُعِيدُهُ إِنْ ذَلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ
فَأَنْظُرُوا كَيْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَّ اللَّهُ يُنشِئُ النَّشْأَةَ الْآخِرَةَ
إِنَّ اللَّهَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ يَعْبُدُ مِنْ شِئَاءٍ وَيَرْجُمُ
مِنْ شِئَاءٍ وَإِلَيْهِ تُقْلَبُونَ ۝ وَمَا أُنْتُمْ بِمُعْجِزِينَ فِي
الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ
وَلَا نَصِيرٍ ۝ وَلَئِنْ كَفَرْتُمْ إِنَّ عَذَابَ اللَّهِ لَآتٍ ۝ وَلَئِنْ
أُولَئِكَ يَنْظُرُونَ ۝ وَأُولَئِكَ هُمُ عَذَابُ اللَّهِ ۝

سورہتی (العنکبوت) جزی (۲۰)

سُورَةُ الْعَنْكَبُوتِ

الْعَنْكَبُوتِ

[۲۵] ﴿مُودَةٌ يَنْكُم﴾: خوشه و يستی
نیواقتان. ﴿ما واکم انصار﴾: شوینی
هممورتان هر ناگرم. [۲۶] ﴿آمن له
لوط﴾: مبهستی ثوریه به تنها له نیو
پیاواندا (لوط) به راستگوی دانا
لهبانگه شئی بانگمواز که یدایا. ﴿مهاجر
الی ربی﴾: کوچ دهکم به بولای
پهروردگار که مبهست پی ثوریه
که له (عیراق) موه نه توره کم به جی
دهمیلیم و دهچم بوشام).
[۲۷] ﴿الکتاب﴾: تهورات و نیجیل و
زه بورو قورئان. [۲۹] ﴿تقطعون
السبیل﴾: دهمین به چته و خه لکی روت
دهکته و دهیکوئن. ﴿نادیکم﴾: شو
کورهی تیایدا کوره بنوره ﴿المنکر﴾:
هممو شو رهفتارانهی به لگن له سر
له دستدانی حیا و شهرم.

سورہتی ﴿فاطر﴾

هُوَ دَاهِمُ زَيْنِي نَيْمَتِي (۸): ﴿أَقْمَنَ زَيْنَ لَهُ سُوءُ
عَمَلِهِ فَرَأَاهُ حَسَنًا فَإِنَّ اللَّهَ يُعَلِّمُ مَنْ يَشَاءُ وَيَهْدِي مَنْ يَشَاءُ﴾ نَيْمَتِي كَه:

— (ابن جویی) له (ابن عباس) موه دهگیریتته، دهلیت: نایهتی: ﴿أَقْمَنَ زَيْنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ﴾ دایهزیه
خواروه، پیغه مبهری خوا (ع) فرموی: خوی گموره ناینه که ی خوت بلند بکی به (عمر) ی
کورپی (خطاب) یا خود به (ابی عمرو) کورپی (میشام) ثوریه و خوی گموره رینمووی (عمر) ی
کورپی (خطاب) ی کردو سری له (ابو جهل) شینواند، دهر باره ی نهم رو دواوش شو نایهته
نازلبوویه خواروه.

هُوَ دَاهِمُ زَيْنِي نَيْمَتِي (۲۹): ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ يَثْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ وَآلَفُوا بِمَا رَزَقْنَاهُمْ﴾ نَيْمَتِي كَه:
— (عبد الفنی) کورپی (سعدی) (ثقلی) له (ابن عباس) موه دهگیریتته، دهلیت: نایهتی: ﴿إِنَّ الْإِنْسَانَ
يَثْلُونَ كِتَابَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَاةَ﴾ سبهارهت به (حصین) ی کورپی (حارث) ی کورپی (عبد المطلب) ی
کورپی (عبد مناف) ی (قریشی) هاته خواروه.

هُوَ دَاهِمُ زَيْنِي نَيْمَتِي (۳۵): ﴿إِلَٰهِي أَخَلَّنَا دَارَ الْمُقَامَةِ مِنْ فَضْلِكَ﴾ نَيْمَتِي كَه:

— (بیهمی) و (ابن ابی حاتم) له (عبد الله) ی کورپی (ابی اوفی) موه دهگیریتته، دهلیت: پیاویک
به پیغه مبهری وت: نهی پیغه مبهری خوا (ع) خوی گموره به خمو چاوه کانسان له دنیا دا
لیسراحت پیده کات، نایا له بهمه شتا خوتن همیه؟ فرموی: نه خیر، خوتن هاوملی مردنه،—

فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا أَنْ قَالُوا أَأَقْتُلُوهُ أَوْ حَرِّقُوهُ
فَأَنجَسَهُ اللَّهُ بِكَ النَّارُ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ
﴿وَقَالَ إِنَّمَا اتَّخَذْتُم مِّن دُونِ اللَّهِ أَوْثَانًا مَّوَدَّةَ بَيْنِكُمْ
فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا ثُمَّ يَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُ بَعْضُكُم
بِبَعْضٍ وَيَلْعَنُ بَعْضُكُم بَعْضًا وَمَأْوَىٰكُمُ النَّارُ
وَمَا لَكُم مِّن نَّاصِرِينَ﴾ ﴿فَأَمِنَ لَّمْ يَلُوطْ﴾ وَقَالَ
إِنِّي مُهَاجِرٌ إِلَىٰ رَبِّي إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿وَوَهَبْنَا
لَهُ إِسْحَاقَ وَيَعْقُوبَ وَجَعَلْنَا فِي ذُرِّيَّتِهِ النُّسُوَّةَ وَالْكِتَابَ
وَعَاقِبَتَهُ أَجْرَهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ آمِنَ الْمَصْلِحِينَ
﴿وَلُوطٌ إِذْ قَالَ لِقَوْمِهِ إِنَّكُم لَأَتُونَ الْفَحْشَاءَ
مَا سَكَيْتُمْ بِهَا مِنْ أَحَدٍ مِّنَ الْعَالَمِينَ﴾ ﴿أَيُّكُمْ
لَأَتُونَ الرِّجَالَ وَتَقْطَعُونَ السَّبِيلَ﴾ وَأَتَاوَتْ
فِي نَادِيكُمُ الْمُنْكَرُ فَمَا كَانَتْ جَوَابَ قَوْمِهِ إِلَّا
أَنْ قَالُوا أَأَتَيْنَا بَعْدَ الْإِلَٰهِ إِنَّكُم مِّنَ الضَّالِّينَ
﴿قَالَ رَبِّ انصُرْنِي عَلَى الْقَوْمِ الْمُفْسِدِينَ﴾ ﴿

الحزب العشيرة

سُورَةُ الْعَمَّكَوْنَةِ

[۳۱] ﴿هَذِهِ الْقَرْيَةُ﴾: گمراه‌ترین گوندی

نه‌ت‌ه‌وی (لوط) که‌ناوی گونده‌که

(سدوم) یوو. [۳۲] ﴿الغابرين﴾: نه وانہی

لعریز سزادا ماونہ تھوہ۔ [۳۳] ﴿سسیء

﴿ہم﴾: غم دایگرت بہ ہاتنیان. ﴿ذرعلہ﴾:

می‌تواند و زده. [۳۴] ﴿رجزاً﴾:

سزایہ کی توند و تیز۔ [۳۵] ﴿آیۃ﴾:

یہندو نامور نگاری۔ [۳۶] ﴿لَا تَعْبُدُوا﴾:

فہمادیکی گسورہ مہینہ۔

[۳۷] ﴿فَاخْذُوهُمْ الرِّجْفَةَ﴾: بوم‌له‌مرزهی

تونندو بہت ورم گرتنی یہ وہ ﴿جاغین﴾:

مردن به دانیشتنوه. [۳۸] ﴿کـانوا﴾

مستبصرین: عاقل و ژیر یوں دھیان

توانی کاروباریان ریکبخان.

هُوَ دَاهِي زَيْنِي ذِي مَتَى (٤٢): ﴿وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ

يَمَانِهِمْ لِيْنِ جَاْعَهُمْ لَبِيْرٌ ﴿٢١﴾ نَالِيَهُمْ كَهَ:

— (ابن ابی حاتم) له (ابن ہلال) ہو۔

ت: گھر خواہ گھر ہو بتاؤ میرے دو رات

یو خوا، که سیش له نیمه زیاتر یا بهند نه یه

لَيَقُولُونَ ، لَوْ أَنَّا عِندَكَ ذَكَرْنَا مِنَ الْأَوَّلِينَ ﴿١٠﴾ وَ

عَهْدَ آيْمَانِهِمْ لَئِنْ جَاءَهُمْ لِلدِّيرِ لَيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِنْ

هه‌مان له‌مه‌سیحیی‌یه‌کان ده‌کردو ده‌یان وت:

سورہتی ﴿یس﴾

هوای دایره‌زینی نایب‌تری (۱): ﴿يَس وَالْقُرْآنُ الْحَكِيمُ﴾ نایب‌تره که:

— (ابو نعیم) له (ابن عباس) موه دمگیریتوه، دهلیت: پیغمبري خوا (ﷺ) له نویژدا قورلانی

دوخونیدو دهنګی بهر زده کړه موډه تا کړمه لیک خه لکی (قریش) بهم کاره ناپه رحمت بوون و ههستان

پیغمبر بگردن و بیبهن، له ناگاو دهسته کانیان گیرا له گهر دنیان و بهرچاویان رهش بوو، فیتر

میچیان نهایی، گرجا مانده ای پیغمبری خوا (ع) و وینان: نکات لیده‌کین له‌بهر

وَأَنذَرْتُكُمْ نَارًا تَلَظَّى ۝

فەرمووی: هیچ کەس لەو گۆمەڵە موسڵمان نەبوون و یامەریان نەهێنا.

وَلَمَّا جَاءَتْ رُسُلُنَا إِبْرَاهِيمَ بِالْبُشْرَى قَالُوا إِنَّا مُهْلِكُوا
أَهْلَ هَذِهِ الْقَرْيَةِ إِنَّا أَنْهَأْنَا عَنْهَا عِلْمَ الْغَالِبِينَ ﴿٣٦﴾
قَالَ إِنَّ فِيهَا لُوطًا قَالُوا نَحْنُ أَعْلَمُ بِمَا تُنْجِيهِهُ
وَأَهْلَهُ إِلَّا أَمْرًا نَسْتَعِينُ ﴿٣٧﴾ كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٣٨﴾
أَن جَاءَتْ رُسُلُنَا لُوطًا سَوَاءَ بِهِمْ مَضَاهُ يَوْمَ هُمْ دَخَلُوا
وَقَالُوا لَا تَخَفْ وَلَا تَحْزَنْ إِنَّا مُنْجِيكَ وَأَهْلَكَ إِلَّا أَمْرًا نَكُنُ
كَانَتْ مِنَ الْغَائِبِينَ ﴿٣٩﴾ إِنَّا مُنْزِلُونَ عَلَى أَهْلِ
هَذِهِ الْقَرْيَةِ رِجْزًا مِنَ السَّمَاءِ بِمَا كَانُوا يَفْسُقُونَ ﴿٤٠﴾
وَلَقَدْ رَكَنَّا كُنُفَاءً إِلَى هَذِهِ لَقَوْمٌ يَفْعَلُونَ ﴿٤١﴾
وَلَيْلَ مَدِينٍ أَنهَافَهُمْ شُعَبًا فَقَالَ يَوْمَ أَعْبُدُوا
لِلَّهِ وَارْجُوا الْيَوْمَ الْآخِرَ وَلَا تَتَّبِعُوا فِي الْأَرْضِ مُفْسِدِينَ
فَكَذَّبُوهُ فَأَعْدَدْنَاهُمْ الرَّجْمَةَ فَاصْبِرْ حَوَافِي
دَارِهِمْ جَحِيمِينَ ﴿٤٢﴾ وَعَادَا وَكُنُودَا وَدَنَبَيْنِ
لَكُمْ مِنْ سَكِينِهِمْ وَرَزَقَ لَهُمُ الشَّيْطَانُ
عَمَلَهُمْ فَوَدَّعَهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَكَانُوا مُسْتَعْصِرِينَ ﴿٤٣﴾

سوره نبي (العنكبوت) جزئي (٢٠)

المزاج الحزين

سوره العنكبوت

[٣٩] ﴿سَابِقِينَ﴾: دهر چوون له سزای
 پهروردگار. [٤٠] ﴿أَخَذْنَا بَذَنَّهُ﴾:
 سزماندان به هوی گوناو تاوانی
 خو یا نه وه. ﴿حَاصِبًا﴾: بایهک زیخ و
 بهردی مه لگرت بیت بویان. ﴿أَخَذْتَهُ
 الصَّيْحَةَ﴾: دهنگیک له ناسمانه وه کهوا
 تیایان بهریت. [٤١] ﴿أَوْهَنَّ﴾:
 لاوازترین. ﴿العنكبوت﴾: جالجالوکه.
 [٤٣] ﴿نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ﴾: دهیخهینه بهر
 دیدمی خه لکی. ﴿مَا يَعْقِلُهَا﴾: لئی
 تیناگات. [٤٥] ﴿الْفَحْشَاءَ﴾: بریتیه
 له کرداری قهده غه کراو و دهر چوو
 له سنوور وهک زیناو داوین پیسی.
 ﴿الْمُتَكَبِّرَ﴾: بریتیه لهو کردارانهی
 که شمرعو عهقلی راست و دروست
 به پیشهو رهفتاریکی ناپه سهندی
 داده نیست وهک کوشتن و خراپه و
 پشیوی نانه وه.

وَقُرُونٌ وَفَرَعُونَ وَهَمَنَ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مُّوسَى
 بِآيَاتِنَا فَاسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَا كَانُوا سَاقِينَ
 ﴿١﴾ فَكَلَّا أَخَذْنَا بِذُنُوبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِ حَاصِبًا
 وَمِنْهُمْ مَنْ أَخَذَتْهُ الصَّيْحَةُ وَمِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنَا بِهِ
 الْأَرْضَ وَمِنْهُمْ مَنْ أَعْرَفْنَا وَمَا كَانَتْ اللَّهُ لِيُظْلِمَهُمْ
 وَلَكِنْ كَانُوا أَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ ﴿٢﴾ مَثَلُ الَّذِينَ
 اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَاءَ كَمَثَلِ الْعَنكَبُوتِ
 اتَّخَذَتْ يَتِيمًا وَإِن أَوْهَرَ أَبْصُورَ لَبِيتَ الْعَنكَبُوتِ
 لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿٣﴾ إِنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا يُدْعُونَ مِنْ
 دُونِهِ مِنْ شَيْءٍ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ﴿٤﴾ وَذَلِكَ
 الْمَثَلُ نَضْرِبُهَا لِلنَّاسِ وَمَا يَعْقِلُهَا إِلَّا الْعَاكِلُونَ
 ﴿٥﴾ خَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ إِنَّ فِي ذَلِكَ
 لَآيَةً لِّمُؤْمِرِينَ ﴿٦﴾ أَتَى مَا أَوْحَى إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ
 وَأَقِمِ الصَّلَاةَ إِنَّ الصَّلَاةَ تَنْهَى عَنِ الْفَحْشَاءِ
 وَالْمُنْكَرِ وَلَذِكْرُ اللَّهِ أَكْبَرُ وَاللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَصْنَعُونَ ﴿٧﴾

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾) ده فرمویست: ((نمونه‌ی نه‌وی یانو زیگری خوا دهکات هاوچه‌شنی
 زیندوو مردوو وهامیه)) [اخرجه البخاری].
 * ههروه‌ها (﴿﴾) ده فرمویست: ((نمونه‌ی نوێزکردنه‌کی له‌خراپه و تاوان دوروی نه‌خاتمه‌وه نه‌وا به‌و
 نوێزه (واته: نوێزیک تاوانی له‌که‌لدابیت) زیاتر له‌خوا دوروده‌که‌ویتمه‌وه)). [اخرجه الطبرانی].
 هوی دابه‌زینی نایه‌تی (٨): ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَغْطَائِهِمْ أَغْلَالًا﴾: إلی الذّاقان لَهُمْ مُّغْنَحُونَ نایه‌ته‌که:
 - (ابن جریر) له (عکرمه‌وه ده‌گێڕنه‌وه، ده‌لێت: (ابو جهل) وتی: گهر (محمد) ببینم نه‌وا ده‌بیت
 وه‌های پێبیکم ۱۱ ئنجا خوای گهره‌ نایه‌تی: ﴿إِنَّا جَعَلْنَا فِي أَغْطَائِهِمْ أَغْلَالًا﴾ تا ﴿لَا يُصْرُونَ﴾
 دابه‌زاند، پاشان خه‌لکی دهبان وت: شه‌وه (محمد) شه‌ویش ده‌یوت: کوا له‌کوی یه، له‌کوی یه،
 نه‌یده‌بینی ۱۱۹
 هوی دابه‌زینی (۱۲): ﴿إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَكُنْزُ مَا قُلْتُمَا وَآثَارُهُمْ﴾ نایه‌ته‌که:
 - (ترمذی) و (حاکم) له (ابی سعید) (خدری) هوه ده‌گێڕنه‌وه، ده‌لێت: هۆزی (بنی سلمه) له‌که‌ناری
 (مه‌دینه) دا بوون، ویستیان بگۆڕنه‌وه بۆ نزیک مرگه‌وت، ئنجا شه‌م نایه‌ته‌ نالهبویه خواره‌وه:
 ﴿إِنَّا لَنَحْنُ نُحْيِي الْمَوْتَى وَكُنْزُ مَا قُلْتُمَا وَآثَارُهُمْ﴾ پیغه مبه‌ری خوا (﴿﴾) فرموی: خیری مه‌نگاوو
 شوینه‌واری پیکانتان بۆ ده‌نوسریت، بۆیه مال مه‌گۆڕنه‌وه. هه‌روه‌ها (طبرانی) یش ریاوایه‌تیکی
 هاوچه‌شنی شه‌مه ده‌گێڕنه‌وه له (ابن عباس) هوه.

[٤٦] ﴿الَّذِينَ ظَلَمُوا...﴾: مهگرم
 نهوانی ستمیان کردوه (مههست
 پئی نهوانیه سرکهشی و بهرپه رچی
 رینمایان داوه تهوه). [٤٧] ﴿وَمَنْ
 هَؤُلَاءِ﴾: مههست پئی خه لکی شاری
 (مهککه) یه. ﴿يَجْحَدُ﴾: نکوولی
 دهکات. [٤٨] ﴿لَا رَتَابَ﴾: نهوا گومانی
 دهبرد. ﴿الْمُظْلَمُونَ﴾: نهوانی رۆچوون
 له خراپه دا. [٤٩] ﴿الَّذِينَ اتَّوُوا الْعِلْمَ﴾:
 نهوانی زانیاریان پی به خشراره.
 (مههست پئی زانیانی جووله کهو
 مهسیحی یه که باوه ریان میئا
 به پیغه مبهری خوا (دخ) پاش نهوی
 راستیتی په یامه که یان بۆ روشن
 بووه وه). [٥٠] ﴿لَوْلَا﴾: که ریبتو.
 ﴿آبَ﴾: موعجزهی بهرچارو دیار.
 [٥١] ﴿بِالْبَاطِلِ﴾: بهو پرستراوانه
 دهوتریت که به دهر له پهره دگار

وَلَا تَحْدِلُوا أَعْلَ الْكِتَابِ إِلَّا بِآيَاتِهِ أَحْسَنَ إِلَّا
 الَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَقُولُوا آمَنَّا بِالَّذِي أُنزِلَ إِلَيْنَا وَأَنْزِلَ
 إِلَيْكُمْ وَإِلَهُنَا وَإِلَهُكُمْ وَجِدْ وَنَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ
 وَكَذَلِكَ أَنْزَلْنَا إِلَيْكَ الْكِتَابَ فَالَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ
 يُؤْمِنُونَ بِهِ وَمِنْ هَؤُلَاءِ مَنْ يُؤْمِنُ بِهِ وَمَا يَجْحَدُ بِآيَاتِنَا
 إِلَّا الْكَافِرُونَ وَمَا كُنْتَ تَشَاءُ مِنْ قَبْلِهِ مِنْ كِتَابٍ
 وَلَا تَحْطُهُ بِبَيْمِينِكَ إِذَا لَا رَتَابَ الْمُظْلَمُونَ بَلْ هُوَ
 آيَاتٌ يَنْتَظِرُ فِي صُدُورِ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَمَا يَجْحَدُ
 بِآيَاتِنَا إِلَّا الظَّالِمُونَ وَقَالُوا لَوْلَا أَنْزَلَ عَلَيْهِ
 آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ إِنَّمَا الْآيَاتُ عِنْدَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ
 مُبِينٌ أَوَلَمْ يَكْفِهِمْ أَنَّا أَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ
 يُتْلَى عَلَيْهِمْ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَرَحْمَةً وَذِكْرَى لِقَوْمٍ
 يُؤْمِنُونَ قُلْ كَفَى بِاللَّهِ بَيْنِي وَبَيْنَكُمْ شَهِيدًا
 يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 بِالْبَاطِلِ وَكَفَرُوا بِاللَّهِ أُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ

دهر پرسترین.

* کتیبدارانی پښتو (تورات) بیان به زمانی (عبران) ی دهویندوهو، به زمانی (عبرایی) پش
 راهیان دهکرد بۆ خه لکی موسلمان، پیغه مبهری خواش (عبرایی) فرموی: ((باوه به کتیبداران
 مهکه و بهدروشیان مهخه نهوه، به لکو پښان بلین: «باوه ریان میئاوه بهوی دابهزیوه بۆمان و،
 نهوهشی بۆ نیوه هاتووهو په روه دگار مان تاه و ته نیایو نیمهش خۆمان هر بهو دهسپیری)).

[اخرجه البخاری].

* پیغه مبهری خوا (عبرایی) دهفرمویت: ((مهکه سیك کرداریك نه انجام بدات و له گهل مندا یه کیك
 بکات بهماوهل نهوا کرداره که ی بۆ نهویه که کردویه تی بهماوهل و من لئی بی بهریم)).

[اخرجه مسلم].

هو ی دابهزنی نایه (٧٧): ﴿أَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ فَإِذَا هُوَ خَصِيمٌ مُبِينٌ﴾: نهیه که:

- (حاکم) له (ابن عباس) هوه دهگیریتتهوه، دهلیت: (عاصی) کوری (واهل) هات لای پیغه مبهری
 خوا (عبرایی) بهنسیکی پروکارو رزیوهوه، وتی: نهی (محمد) نایا نهه زیندو دهگیریتتهوه، پاش
 نهوی ناوا پروکارو رزوه؟ پیغه مبهری خواش (عبرایی) فرموی: به لای خوا ی گهره نهه زیندو
 دهکاتتهوه، پاشانیش قوش دهرینیتو زیندوت دهکاتتهوه، دواپی دهتخاته دوزمه خهوه. نجا
 نایه تی: ﴿أَلَمْ يَرِ الْإِنْسَانُ أَنَّا خَلَقْنَاهُ مِنْ نُطْفَةٍ﴾ تا کوتایی سووره ته که دابهزی. هروه (ابن ابی
 حاتم) له (مجاهد) و (عمره) و (عرو) ی کوری (زیم) و (سیدی) هوه دهگیریتتهوه، دهلیت:
 نهوه که سشیان به (ابی) کوپی (خلف) نابردوه.

سورۃ العنکبوت

سورۃ العنکبوت

[۵۳] ﴿أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾: وادھیہ کی دیاریکراو کہ روزی قیامتہ۔ ﴿بَعَثَ﴾: لہناکاو۔ [۵۴] ﴿يَفْشَاهُمْ﴾: لہہموو لایہکموہ دایان دہوشیت۔ [۵۶] ﴿أَرْضِي وَاسِعَةً﴾: زہوی من ہر فراوانہ (واتہ کوچ بکن لہشویتیکموہ بوشوین و جینگہ کی دیکہ)۔ [۵۸] ﴿لَتُبْنَوْنَهُمْ﴾: جینشین یان دہکمین۔ ﴿غُرُفًا﴾: مال ولانہی (ہرزو بلند)۔ [۶۰] ﴿كَأَنَّ زُورِكَ﴾: لا تخمل ررقہا: ناتوانیت رزق و روزی خوی ہلبکرت۔ (بہوی لاوازی ہموہ)۔ [۶۱] ﴿فَأَن يَأْفِكُونَ﴾: فیتر چون لہہندیاتہی نہو لادہدن۔ [۶۲] ﴿يَسْطُو﴾: فراوانی دہکات۔ ﴿وَيَقْدِرُ لَهُ﴾: رزق و روزی دہکرت لہوی کہیمویت۔ [۶۳] ﴿أَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾: ناوہدانی کردوہ تہوہ بہدانہوئلہ پاش نہوی زہویہ کی وشک و بی ہروہووم ہوو۔

وَيَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَ هَؤُلَاءِ الْعَذَابِ وَلَيَأْتِيَنَّهُمْ بَعَثَهُ وَهُمْ لَا يُشْعُرُونَ ﴿۵۴﴾ يَسْتَعِجِلُونَكَ بِالْعَذَابِ وَلَوْلَا أَجَلٌ مُّسَمًّى لَّجَاءَ هَؤُلَاءِ الْعَذَابِ مِن قَبْلِهِمْ وَمَن تَحِبَّ أَزْجِلُهُمْ يَقُولُ ذُوقُوا مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿۵۵﴾ يَبْعَادِ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ أَرْضِي وَاسِعَةً فَإِنِّي فَاعِدُونَ ﴿۵۶﴾ كُلُّ نَفْسٍ ذَائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ إِنَّا نَرْجِعُكُمْ ﴿۵۷﴾ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَتُبْنَوْنَهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفًا يُجْرَى مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا نِعَمَ أَجْرَ الْعَامِلِينَ ﴿۵۸﴾ الَّذِينَ صَبَرُوا وَعَلَىٰ رَبِّهِمْ يَتَوَكَّلُونَ ﴿۵۹﴾ وَكَأَنَّ مِنْ دَابَّةٍ لَا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللَّهُ يَرْزُقُهَا وَإِنَّا كَافٍ عَالِمِينَ ﴿۶۰﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللَّهُ فَأَن يُؤْفَكُونَ ﴿۶۱﴾ اللَّهُ يَسْطُو الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ إِنَّا لِلَّهِ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿۶۲﴾ وَلَئِن سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَأَحْيَا بِهِ الْأَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِهَا لَيَقُولُنَّ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ ﴿۶۳﴾

* پیغمبری خوا (ﷺ) دہرہمویت: ((نہگہر پەروردگار ویستی و ابوو خیریک بہنہتہویہک بگیہنیت نہرا سزاو خہشمہکی بؤ دہخاتہ دنیاوہ، خو نہگہر ہاتو ویستی و ابوو خراپیہک بہنہتہویہک بگیہنیت نہرا نہو دہرگایہی لؤ دادہخات، ہتا لہرؤزی قیامتہدا پیسی دہگہیہنیت))۔

سورہ نسی ﴿الصافات﴾

ہوی دہہزینی نیہمتی (۶۴): ﴿إِنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾: نہیہتہکہ:

– (ابن جریر) لہ (قتادہ) وہ دہگہزیتہوہ، دہلئت: (ابو جہل) وتی: (محمد) ی ہاوپتتان وتوہیتہی لہناگری دؤزخدا درمخت ہمیہ، بؤ شاگر دار دہخوات، سوئندبیت (زقوم) لای نہیہ خورماو شیرینیہ، نہجا خواہ گہورہ نم نہیہتہی ناردہ خواروہ لہکاتیکدا نہوان سہریان سورماہو کہلہ ناگرا دار ہہیت: ﴿إِنهَا شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ﴾ ہاوپہشینی نہمہش لہ (سدی) ہوہ دہگہزیتہوہ۔

ہوی دہہزینی نیہمتی (۱۵۸): ﴿وَجَعَلُوا بَيْنَهُ وَبَيْنَ الْجَنَّةِ نِهَاً وَقَدْ غَلِمَتْ الْجَنَّةُ إِلَهُمْ لَمُخَضْرُونَ﴾: نہیہتہکہ: – (جوہر) لہ (ابن عباس) ہوہ دہگہزیتہوہ، دہلئت: نم نہیہتہ سہبارت ہہسی گہہکی (قریش) دایہزی: (سلیم) و (خزاعہ) و (جہینہ)۔ ہہروہما (بیہقی) لہ (دلائل) لہ (مجامد) ہوہ دہگہزیتہوہ، دہلئت: قورہیشیہکان وتیان: فروشتہکان کچی خوان؟! (ابوبکر) ی (صدیق) یش پیی وتن: =

سورة العنكبوت

سورة العنكبوت

[٦٤] ﴿لَهُوَ وَلَعِبٌ﴾: خوشتی به سهرچو، له گه‌ل جموجوولیکی هیچ و به‌تال.
﴿هِيَ الْحَيَوَانُ﴾: نه‌ی ژیانه ژیا‌نی
راس‌سته‌قینه‌و هه‌میش‌سه‌یه‌یه.
[٦٥] ﴿الْفَلَكَ﴾: که‌شتی. ﴿الَّذِينَ﴾:
به‌ندایه‌تی (نزو پارانه‌وه). [٦٦] ﴿حَرَمًا
أَمْنًا﴾: جیکه‌یه‌کی خاوه‌ن ئاسایش‌و
هیمنی‌یه (مه‌به‌ستی مه‌که‌سه
ده‌ورو به‌ره‌که‌یه‌تی). ﴿يَتَخَفَتِ النَّاسُ﴾:
خه‌لکی ده‌فرین‌ن یاخود ده‌کوژن
﴿أَفَالْبَاطِلُ يُؤْمِنُونَ﴾: ئایا به‌شتی
پرپووج براده‌هیئن؟ (له‌وانه‌ی به‌ده‌ر
له‌په‌سه‌روه‌ر دگار ده‌په‌رس‌سترن).
[٦٨] ﴿مَثْوًى لِّلْكَافِرِينَ﴾: شوینی
مانه‌وه‌و جیگه‌یر بوون بویان.
[٦٩] ﴿جَاهِدُوا فِينَا﴾: کوششیان‌کرد
له‌پیناو سهرکه‌وتنی ئاینه‌که‌ماندا.

سورەتی (الروم)

[١] ﴿الْم﴾: به (ئەلف ، لام ، میم) ده‌خوین‌ریته‌وه. [٢] ﴿غَلَبَتِ الرُّومُ﴾: فارسه‌کان
رۆمه‌کانیان تیکشکان و زالبوون به‌سه‌ریاندا. [٣] ﴿أَدْنَى الْأَرْضِ﴾: نزیک‌ترین و لاتی
رۆمه‌کان له‌خه‌لکی (مه‌که‌وه). ﴿غَلَبَهُمْ﴾: شکان‌دیان. [٤] ﴿بَضْعِ سِنِينَ﴾: ژماره‌یه‌که
له‌سال که‌له‌سی سال بۆ نۆیه. ﴿يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ﴾: له‌و رۆژده‌دا موسلمانان دلخۆش
ده‌بن. (چونکه سهرکه‌وتنی کتیب‌دارانه به‌سه‌ر ناگه‌یره‌سته‌کاندا، ئەمه‌ش ده‌بی‌ت
به‌دو‌پا‌ت‌کرد‌نه‌وه‌ی سهرکه‌وتنی موسلمانان له‌دا‌ها‌ت‌و‌دا به‌سه‌ر ها‌وه‌ل په‌یدا‌که‌راندا).
* پیغه‌مب‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرم‌و‌یت: ((له‌رۆژی قیامه‌تدا که‌سیک ده‌مین که‌له‌ دنیا‌دا له‌نا‌زو
نیعه‌تدا رۆچوو‌و له‌ه‌ر رۆژده‌دا له‌دۆ‌زه‌دا‌یه‌و تا‌ویک نا‌گری تێ‌به‌رده‌دن، پاشان پێی ده‌لێن:
ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م ، ناخۆ هیج کات خیرت دیوه‌، یان تام و چێژی خوشتی و نا‌زو نیعه‌تت
چه‌شتوه‌؟ ئه‌ییش له‌وه‌لام‌دا ده‌لێت: نه‌خێر سوین‌دبی‌ت به‌خوا، پاشان هه‌ژاو نه‌دار‌ترین که‌سی
دنیا ده‌مین له‌به‌ه‌شت‌داو تا‌ویک نه‌سی‌می به‌ه‌شتی ده‌کرت به‌به‌رداو ئه‌وجا پێی ده‌وتریت:
ئه‌ی نه‌وه‌ی ئاده‌م، ناخۆ هیج نا‌ره‌ه‌تی و برسی‌تی و دام‌ویه‌کت چه‌شت‌بی‌ت؟ ئه‌ییش ده‌لێت:
نه‌خێر ، سوین‌دبی‌ت به‌خوا هه‌رگیز هه‌ژاری و برسی‌تیم نه‌چه‌شت‌وه‌و نا‌ره‌ه‌ت نه‌بووم)). (الفرجه مسلم).

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْم غَلَبَتِ الرُّومُ ۚ فِي أَدْنَى الْأَرْضِ وَهُمْ مِنْ بَعْدِ
غَلَبِهِمْ سَخِرَ لَهُمْ ۚ فِي يَضْعِ سِنِينَ ۚ لِلَّهِ الْأَمْرُ
مِنْ قَبْلُ ۚ وَبَعْدُ ۚ يَوْمَئِذٍ يَفْرَحُ الْمُؤْمِنُونَ ۚ
يَنْصُرُ اللَّهُ يَنْصُرُ مَنْ يَشَاءُ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۚ

سوره تهی

سوره تهی

[۷] ﴿ظَاهِرًا مِنَ الْحَيَاةِ الدُّنْيَا﴾: ظهور کاشی
 ژمانی دونیا. [۸] ﴿أَجَلٌ مُّسَمًّى﴾: **یادیه کی دیاریکراو**. [۹] ﴿ثَارُوا الْأَرْضَ﴾: **زهیان کیلا بو کشتوکال کردن**. ﴿عَمَرُوهُ﴾: **ناوهدانیان کردهوه**.
 ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾: **بهم موعیزانه ی به لگمن** له سمر راستگوئی یان. [۱۰] ﴿السَّوَاءِ﴾: **خراپترین سزا**. (که ناگره). [۱۱] ﴿يَذَا الْخَلْقَ لَمْ يُعِدْهُ﴾: **هموو شتیک لهنبوونهوه دهینیت بوون و سمره تاو کوئای بو دیاری دهکات**. [۱۲] ﴿يَلِيسُ الْمُجْرِمُونَ﴾: **تاوانباران به لگیان پی نامینیت یاخود ناومید دهبن**.
 [۱۵] ﴿رَوْضَةٍ﴾: **بریتیه لهو زهوییه دارو درهختیکی زوری تیدایه لهگل سهرچاوه ی ناو که جیگه ی خوشحالی و دلخوشی بینره کانیه تی**.
 ﴿يَحْبِرُونَ﴾: **دلخوش دهبن**.

(شویته واری نیعمته و بهخششی خوایی بهسمریاندای دیاری دهکات).

- نه ی کز دایکی فریشته کانه؟ و تیان: کجانی جنوکه باشه کان، ئنجا خوی گموره نهه نایه ته ی نارد خوارموه: ﴿وَلَقَدْ عَلِمَتْ الْجَنَّةُ إِلَهُمُ لَمُخْضَرُونَ﴾.

هوی دایمزی نیلانی (۱۶۵): ﴿وَالَا تَخُنُ الصَّالُونَ﴾: **نایه ته که**.

- (ابن ابی حاتم) له (یزیدی) کوپی (ابی مالک) هوه دهگیر نهوه، دهلیت: خه لکی پرئو بلاو نوئزبان دهکرد، خوی گمورهش نهه نایه ته ی نارد خوارموه لهمرانی پیکردن بهرین بوهست. همره ها (ابن منذر) له (ابن جریر) هوه وینه ی نهه دهگیر نهوه.

هوی دایمزی نیلانی (۱۶۷): ﴿أَفَعَدَابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾: **نایه ته که**.

- (جویری) له (ابن عباس) هوه دهگیر نهوه، دهلیت: نه ی (محمد) نهو سزایه مان نیشان بده که نه مان توقینی پیو، پیشی بخه بزمان، ئنجا پرموردگار نایه تی: ﴿أَفَعَدَابُنَا يَسْتَعْجِلُونَ﴾: **دایه زاند**.

سوره تهی ﴿من﴾

هوی دایمزی نیلانی (۵): ﴿وَالْقُرْآنَ الَّذِي نَذَرْنَا﴾: **نایه ته که**.

- (احمد) و (ترمذی) و (نسائی) و (حاکم) له (ابن عباس) هوه دهگیر نهوه، دهلیت: (ابو طالب) نه خوش کورت، (قریش) بهکان هاته نه لای، پیغه مبهری خواش (ﷺ) هاته نه لای، ناپه زایی -

[١٦] ﴿مُخْضَرُونَ﴾: نهوانه‌ی هرگیز سزاو تو له‌ی پهروردگار یان له‌سهر هه‌لناگیریت و به‌رده‌وام تیی‌دا ده‌میننه‌وه. [١٧] ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ﴾: پهروردگار به‌دوور بگرن له‌سهرجه‌م ناتهوویه‌ک. ﴿حِينَ تُمْسُونَ﴾: کاتی ئیواره‌ی دادیت به‌سهرتاندا. ﴿حِينَ تُصْبِحُونَ﴾: کاتی به‌به‌یان دیت به‌سهرتاندا. [١٨] ﴿عَشِيًّا﴾: نیوانی عه‌سرو ئیواره. ﴿ظَهْرُونَ﴾: کاتی چینه‌نگاو. [٢٠] ﴿وَمِنْ آيَاتِهِ﴾: له‌به‌لگه‌کانی تواناو ده‌سته‌لاتی پهروردگار. ﴿تَنْشُرُونَ﴾: جموجوول ده‌که‌ن له‌بۆ پیداو یستی و گه‌شت و هاتوو چۆتان. [٢١] ﴿مِنْ أَنْفُسِكُمْ﴾: له‌هه‌گه‌زی خۆتان. ﴿تَسْكُنُوا إِلَيْهَا﴾: هه‌تا نه‌فستان ئارام بگریست به‌ده‌لخاوی و نالوده‌یی. ﴿مُودَةً﴾: خۆشه‌ویستی. ﴿لَا يَاتُ﴾: به‌لگه‌ی تواناو ده‌سته‌لاتی خوا به. [٢٢] ﴿اِخْتِلَافِ السِّتْرِكُمْ﴾: جیاوازی زمانتان له‌عه‌رمی و کوردی و ئینگلیزی و... [٢٣] ﴿اِبْتِغَاؤِكُمْ﴾: داواتان. [٢٤] ﴿خَوْفًا﴾: ترسان (له‌هه‌وره‌ی بروسکه‌ی فهوتینس). ﴿طَمَعًا﴾: خوازیاری چاو له‌باران. * پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: هه‌ر که‌سێک به‌یان یان بلی: ﴿فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ، وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ﴾. ئایه‌ته‌که به‌تواوی، نه‌وا نه‌وه‌ی له‌ور زه‌دا له‌کێسی چووه‌ به‌ده‌ستی ده‌مینیت، هه‌ر که‌سێکێش ئیواران بپه‌خوینیت نه‌وا نه‌وه‌ی له‌شودا له‌کێسی چووه‌ به‌ده‌ستی ده‌مینیت)).

[(اخرجه ابو داود)]

وَأَمَّا الَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا وَلِقَاءِ الْآخِرَةِ فَأُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُخْضَرُونَ ﴿١٦﴾ فَسُبْحَانَ اللَّهِ حِينَ تُمْسُونَ وَحِينَ تُصْبِحُونَ ﴿١٧﴾ وَلَهُ الْحُكْمُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَعَشِيًّا وَحِينَ تُظْهِرُونَ ﴿١٨﴾ يُخْرِجُ الْحَيَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَيُخْرِجُ الْمَيِّتَ مِنَ الْحَيِّ وَيُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَكَذَٰلِكَ تُخْرَجُونَ ﴿١٩﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَكُمْ مِنْ تُرَابٍ ثُمَّ إِذَا أَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ ﴿٢٠﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ خَلَقَ لَكُمْ مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَزْوَاجًا لِتَسْكُنُوا إِلَيْهَا وَجَعَلَ بَيْنَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢١﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاخْتِلَافِ أَلْسِنَتِكُمْ وَالْوُزُكُمَ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِّلْعَالَمِينَ ﴿٢٢﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ مَنَامُكُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ وَابْتِغَاؤُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُسْمِعُونَ ﴿٢٣﴾ وَمِنْ آيَاتِهِ يُرِيكُمُ الْفَرْقَ خَوْفًا وَطَمَعًا وَيُزِيلُ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَيُخْرِجُ بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ﴿٢٤﴾

- خۆیان یان ده‌ریاره‌ی پیغه‌مبهر (ﷺ) لای (ابو طالب) باسکرد، ئه‌ویش وتی: ئه‌ی برازا که‌م، چیت ده‌وینت له‌ته‌وه‌که‌ت، ئه‌ویش فرمووی: وشه‌یه‌که‌م لێیان ده‌وینت به‌هۆیه‌وه‌ هه‌موو عه‌ره‌ب شوێنیان ده‌که‌وینت، هه‌روه‌ها عه‌مه‌میش سه‌را نه‌یان ده‌ده‌نی، ته‌نیا یه‌ک وشه‌یه، وتی: چیه‌ی ئه‌ویش فرمووی: (لا اله الا الله) ئه‌وانیش وتیان: ته‌نیا یه‌ک خوا به‌په‌ستی ته‌مه‌شتیکێ سه‌یره، ئنجا ده‌ریاره‌یان ته‌م ئایه‌ته‌ هاته‌خوا ره‌وه: ﴿ص وَالْقُرْآنِ ذِي الذِّكْرِ﴾.

سوورەتی (الروم) جزمی (۲۱)

سورة الروم

الروم

[۲۵] ﴿تَقُومُ السَّمَاءُ﴾: بەردەوام لەسەر
 حال و باری خۆی ماوەتەوه. ﴿بِأَمْرِ﴾:
 بەویست و فەرمانی (پەروردگار).
 ﴿دَعَاكُمْ﴾: مەبەست پێی فووکردنە
 بەکەرەنای زیندوو بوونە ودا لەروژی
 قیامەتدا. [۲۶] ﴿قَاتِلُون﴾: ئەوانەی
 گۆی پرایەل و ملکەجن. [۲۷] ﴿أَهْلُونَ﴾:
 ئاسانتەر. ﴿الْمَثَلُ الْأَعْلَى﴾: پیاوەلدانیکی
 بەرز لەباسکردنی سیفەتە تەواوو
 پرەکانیدا. [۲۸] ﴿ضَرْبَ لَكُمْ مَثَلًا﴾:
 نموونە پەندی بۆ هیوانەتەوه (هەتا
 پەندو نامۆزگاری لێوەریگرن).
 ﴿سَوَاءٌ﴾: یەكسان و هاوتان. [۳۰] ﴿فَلَقَمَ
 وَجْهَكَ﴾: بەتەواوی رووبەکەرە (ناینی
 خوا). ﴿لِلدِّينِ﴾: ناینی یەکتاپەرستی و
 ئیسلام. ﴿حَنِيفًا﴾: لایداوه بۆی و جیگیر
 بوو لەسەری؛ (مەبەست پێی ئەویە
 بلی: بەندایەتیت بەدڵسۆزی بەکە بۆ

وَمِنْ آيَاتِهِ أَنْ تَقُومَ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ بِأَمْرٍ ثُمَّ إِذَا دَعَاكُمْ
 دَعْوَةً مِنَ الْأَرْضِ إِذَا أَنْتُمْ تَخْرُجُونَ ۚ وَلَهُ مَنْ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ كُلُّ لَهٗ قَنِينٌ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَبْدَأُ الْخَلْقَ
 ثُمَّ يُعِيدُهُ وَهُوَ أَهْوَاتٌ عَلَيْهِ وَلَهُ الْمَثَلُ الْأَعْلَىٰ فِي السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۚ ضَرْبَ لَكُمْ مَثَلًا مِّنْ
 أَنْفُسِكُمْ هَلْ لَّكُمْ مِّنْ مَّا مَلَكَتْ أَيْمَانُكُمْ مِّنْ شُرَكَاءَ فِي
 مَا رَزَقْتَكُمْ فَأَنْتُمْ فِيهِ سَوَاءٌ تَخَافُونَهُمْ كَخِيفَتِكُمْ
 أَنْفُسَكُمْ ۚ ذَلِكَ تَفْصِيلُ الْآيَةِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ ۚ
 بَلِ اتَّبَعَ الَّذِينَ ظَلَمُوا أَهْوَاءَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ ۚ وَمِن يَهْدِي مَن
 أَضَلَّ اللَّهُ وَمَا لَهُمْ مِّن نَّاصِرِينَ ۚ فَأَقْبِرْ وَجْهَكَ لِلدِّينِ
 حَنِيفًا فِطْرَتَ اللَّهِ الَّتِي فَطَرَ النَّاسَ عَلَيْهَا لَا تَبْدِيلَ لِخَلْقِ
 اللَّهِ ۚ ذَٰلِكَ الدِّينُ الْقَيِّمُ وَلَكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ
 لَا يَعْلَمُونَ ۚ ۝ مُبْدِئِينَ إِلَهَ وَأَنْفُسَهُمْ وَأَقِيمُوا الصَّلَاةَ
 وَلَا تَكُونُوا مِنَ الْمُشْرِكِينَ ۚ مِنَ الَّذِينَ قَرَعُوا
 دِيْنَهُمْ وَكَانُوا شَبَاعًا كُلَّ حِزْبٍ بَعْدَ لَدِينِهِمْ قَرِحُونَ ۚ

پەروردگارە کەت). ﴿فِطْرَةَ اللَّهِ﴾: ئەو سروشتی پەروردگار بەندەکانی لەسەر دروست
 کردوو. ﴿لَا تَبْدِيلَ لِّخَلْقِ اللَّهِ﴾: هیچ کەس ناتوانیت ئەو ڕەوشەی پەروردگار ڕەنگ
 ڕیزی کردوو بۆ دروستکراوەکانی بیکۆزیت. ﴿الَّذِينَ الْقِيَمَ﴾: ئەو ئایینە کە هیچ
 خواربەکی تێدا نیە. [۳۱] ﴿مُبْدِئِينَ إِلَهَ﴾: بەتەوبە و دڵسۆزی هەمیشە دەگەرێنەوه
 بۆلای خۆی گەرە. [۳۲] ﴿شِبَاعًا﴾: گروو و تاقمی فرە ئارەزوو.

* پیغمبەری خوا (ﷺ) دەفەرمویت: ((خوای گەرە دەفەرمویت: ((وەچی ئادەم بەروژی
 داناو نەدەگونجا بۆی شتی وەها بکات، سووکایەتی پێکردم و بۆی نەبوو وەها بکات،
 بەروژنکردنی بۆم لەو دایە دەلیت: زیندوو ناکاتەوه وە چون دروستی کردم، لەکاتی کدا
 گەرانیوه زۆر ئاسانتەر لەدروستکردن، سووکایەتی پێکردنیشی لەو دایە دەلیت: پەروردگار
 کوپی هەیه، لەکاتی کدا من تاکی تەنیا و ئەوم کە هیچ کەس ئی نەبوو و لێم ناییت و هاوتاشم
 ئی.))

[اخرجه البخاري].

[۳۳] ﴿مَسَّ﴾: توشیان بوو. ﴿ضَرَّ﴾:

ناپه حمتی. ﴿مَنِّينَ إِلَیْهِ﴾: په ناده گرن

به خوا. ﴿أَذَاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً﴾: ناپه حمتی

له سر ل ا بر دن. [۳۵] ﴿سُلْطَانًا﴾: کتیبیک

یا خود به لگه یمک. [۳۶] ﴿فَرِحُوا بِمَا﴾:

له خو یایی بوون و لایاندا. ﴿يَقْنَطُونَ﴾:

بی نومید بوون له سو زو په حمتی خوا.

[۳۷] ﴿يَسْطُطُ﴾: فراوانی ده کات.

﴿يَقْدِرُ﴾: ده یگر ټکه وه. [۳۸] ﴿ذَا

الْقُرْبَى﴾: خزم و کس و کار. ﴿أَبْسَنَ

السَّيْلَ﴾: شو موسا فیردی مالی

لی پراوه. [۳۹] ﴿رَبًّا﴾: بریتیه له و مال ی

که ناسراوه به وهی حرامه (سوو).

﴿لَرَبِّوَا﴾: تاوه کو له سر حسابی مالی

خه لکی زیاد بکات که حه لال نی په

بویان. ﴿فَلَا يَرْبُئُ﴾: خو یان پاک

نه که نه وه په رومردگار یش فپو

بره کست نا خاتکه نیوانیان.

[۴۱] ﴿ظَهَرَ الْفَسَادُ﴾: خراپه کاری پهری

سهند. ﴿مَا كَسَبَ أَيْدِي النَّاسِ﴾: به هو ی شو هی که له دهستی خه لکی وه که و ته وه

له تاوان و خراپه.

* پیغه مبری خوا (د همرمویت: (بپراستی کاروباری باو مردار سپره: هه مووی هر به خیر

ده گرن بوی، نه مهش بوی که کسی دیکه نی په مگر بوی موسلمان نه بیت، هرکات خوشی په

پرویی تیبکات نهوا سوپاسی له سر ده کات نه مهش به خیر دهنوسریت بوی، خو نه گسر

خراپه مپه کیش پرویی تیبکات نهوا نارام ده گرنیت، نهام نارام گرنیتش به خیر و چا که دهنوسریت

بوی.)) (اخرجه مسلم.))

* همره وها (د همرمویت: ((ناویند مین له رزق و روزیتان مادام به سر زیندون، مرف

کاتیک له دایک ده بیت پارچه مکی سوو روو و قووه پاشان په رومردگار رزق و روزی ده دات ((

[[اخرجه احمد و (ابن ماجه).]]

سورہ قی (الزمر)

هُوَ دَابِرُنِي نَعْمَتِي (۳): ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ﴾: نه مپه حکه:

- (ابن جوبر) له (ابن عباس) وه ده گرن ټکه وه، ده لیت: نهام نایه ته له سر سی که په دایه زی:

(عام و (کنانه و (بني سلمه)، نه مانه بقیان ده پرست و دیان و ت: فریشته کان کچی خوان و،

دیان و ت: تمنا بوی نیک بوونه وه له خوا نهام بقیان ده پرستین: ﴿مَا تَعْبُدُونَ إِلَّا يَفْرُقُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾.

سوورەتی (الروم) جزمی (٢١)

سورة الروم

الحمد لله رب العالمين

[٤٣] ﴿فَاقِمْ وَجْهَكَ﴾: ئاراستەى خۆت
رَبِّكَ بگەر. ﴿لِلدِّينِ الْقِيَمِ﴾: ئایینی
جێگێڕو سروشتیکى پاك. ﴿يَأْتِي يَوْمٌ﴾:
رۆژێك دادیته. ﴿لَا مَرَدَ لَهُ﴾: گەپانەوه
نەیه. ﴿يَصْدَعُونَ﴾: جیاوازی
دەکەوێتە نێوانیان. [٤٤] ﴿يَمْهَدُونَ﴾:
لەبەهەشتدا ئامادەى دەکەن لانیەکی
خۆش و هیمن بەوینەى لانکەو.
پیشکەى مندال کەتییدا دەهەوێتەوه.
[٤٦] ﴿مُبَشِّرَاتٍ﴾: مژدەهەلگر.
﴿لَتَبْعُوا﴾: هەتا داواى بکەن.
[٤٧] ﴿بِالْبَيِّنَاتِ﴾: ئەو موعجیزانەى
بەلگەن لەسەر راستگوییى. [٤٨] ﴿فَتَسِيرُ
سَحَابًا﴾: دەهجوڵێتیست و بەلای
دەکاتەوه. ﴿فَيَسْطُوهُ﴾: بەلای دەکاتەوه.
﴿كَسَفًا﴾: پارچەى پەرت و جیاوا.
﴿الْوَدْقِ﴾: باران. ﴿خِلَالَهُ﴾: ناوهراستی.
﴿لَيَسْتَشِيرُونَ﴾: دڵخۆش دەبن.

قُلْ سِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلُ
كَانَ أَكْثَرُهُمْ مُشْرِكِينَ ﴿١﴾ فَأَقْرَعُوا وَجْهَكُمُ لِلَّذِينَ الْقِيَمِ
مِن قَبْلُ أَن يَأْتِي يَوْمَ لَمْ يَكُن لَّهُم مِّنْ اللَّهِ بِوَعْدٍ يُصَدَّقُونَ ﴿٢﴾ مَن
كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ، وَمَن عَمِلَ صَالِحًا فَلَا نَفْسَ لَهُ بِهِدُونَ ﴿٣﴾
لَيَجْزِيَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِن فَضْلِهِ إِنَّهُ لَا يُحِبُّ
الْكَافِرِينَ ﴿٤﴾ وَمِن بَيْنِهِ: أَن يُرْسِلَ الرِّيحَ مُبَشِّرَاتٍ وَلِيُذِيقَكُمْ
مِن رَّحْمَتِهِ، وَلِتَعْلَمَ أَنَّهَا بِأَمْرِهِ، وَلِتَذْهَبَ أَمْنُ فَضْلِهِ، وَلِتَقْلُكُمْ
تَشْكُرُونَ ﴿٥﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مِن قَبْلِكَ رُسُلًا إِلَى قَوْمِهِمْ فَهَاءُ
بِالْبَيِّنَاتِ فَانْتَقَمْنَا مِنَ الَّذِينَ أَجْرُوا وَأَكَتْ حُجُوعُنَا نَصْرُ
الْمُؤْمِنِينَ ﴿٦﴾ اللَّهُ الَّذِي يُرْسِلُ الرِّيحَ فَتُبْرِسَحَابًا فَيَسْطُوهُ
فِي السَّمَاءِ كَيْفَ يَشَاءُ وَيَجْعَلُهُ كَسَفًا فَرَى الْوَدْقُ يُخْرَجُ مِن
خِلَالِهِ فَإِذَا أَصَابَ بِهِ مَن يَشَاءُ مِن عِبَادِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَشِيرُونَ
﴿٧﴾ وَإِن كَانُوا مِن قَبْلُ أَن يُزَالَ عَلَيْهِمْ مِّن قَبْلِهِ لَمُشِيرِينَ
﴿٨﴾ فَانظُرْ إِلَى آثارِ رَحْمَتِ اللَّهِ كَيْفَ يُخَيِّ الْأَرْضَ بَعْدَ
مَوْتِهَا إِنَّ ذَلِكَ لَمُحْيِ الْمَوْتِ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ﴿٩﴾

[٤٩] ﴿لَيَسْلُكُنَّ﴾: ئاومێد بوون لەهەموو خێروچاکەیکە. [٥٠] ﴿إِنَّا رَحْمَةُ اللَّهِ﴾:
شوێنەواری پەحمی خواى مەبەست پێى باران و دانەوێڵەیه.
پێغهەمەرى خوا ﴿ص﴾ دەفەرموێت: ((هەركەس لەسەر ئەو حالە زیندوو دەكرێتەوه كە لەسەرى
مردووه)). [اخرجه مسلم].
هۇى دابەزىنى ئىلهىتى (٩): ﴿أَمَّنْ هُوَ قَاتِلُ آلِ الْفِيلِ سَاجِدًا وَقَاتِلُ الْآخِرَةِ﴾: ئىلهىتى كە:
— (ابن ابى حاتم) لە (ابن عباس) هەو دەگێڕێتەوه، دەلێت: ئەم ئایەتە سەبارەت بە (عثمان) ی
كوپى (عفان) ھاتە خوارەوه. ھەروەھا (ابن سعد) لە (ابن عباس) هەو دەگێڕێتەوه، دەلێت: ئەم
ئایەتە سەبارەت بە (عمار) ی كوپى (ياسر) ھاتە خوارەوه. ھەر لە (ابن عباس) هەو دەگێڕێتەوه،
دەلێت: ئەم ئایەتە دەربارەى (ابن مسعود) و (عمار) ی كوپى (ياسر) و (سالم) ی بەندەى (ابى
حذیفە) ھاتە خوارەوه. ھەروەھا (ابن جویبر) لە (عكرمة) وە دەگێڕێتەوه، دەلێت: ئەم ئایەتە
سەبارەت بە (عمار) ی كوپى (ياسر) دابەزىووتە خوارەوه.
هۇى دابەزىنى ئىلهىتى (١٧): ﴿قَدْ عَادَ، الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ﴾: ئىلهىتى كە:
— (جويبر) لە (جابر) ی كوپى (عبدالله) وە دەگێڕێتەوه، دەلێت: لەكاتێكدا ئایەتى: ﴿لَهَا سَبْعَةُ
أَنْوَاعٍ﴾ ھاتە خوارەوه، پیاویك لە پشتیانەكان ھاتە خزمەت پێغهەمەرى خوا ﴿ص﴾ و فەرمووی:
ئەى پێغهەمەرى خوا! مەن ھەوت كۆیلەم ھەبوو، بۆ رزگار بوونم لەھەر دەرگاىك كۆیلەىكەم
نازادکرد، ئەم ئایەتەش لەسەر ئەو پیاوھە دابەزىە خوارەوه.

وَلَيْنَ أَرْسَلْنَا بِحَارَاوَةَ مُمْسِقًا لَّظَلُوا مِنْ بَعْدِهِ يَكْفُرُونَ
 ﴿٥١﴾ فَإِنَّكَ لَا تَسْمِعُ الْمَوْتَى وَلَا تَسْمِعُ الْأَمْمَةَ الْأَعْمَى إِذَا وَلَّوْا
 مُدْبِرِينَ ﴿٥٢﴾ وَمَا أَنْتَ بِهَدَى الْعَمَى عَنْ ضَلَالِهِمْ إِنْ تَسْمِعُ إِلَّا
 مَنْ يُؤْمِنُ بِآيَاتِنَا فَهُمْ مُسْلِمُونَ ﴿٥٣﴾ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَكُمْ
 مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ
 قُوَّةٍ ضَعْفًا وَشَيْبَةً يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ وَهُوَ الْعَلِيمُ الْقَدِيرُ ﴿٥٤﴾
 وَيَوْمَ نَقُومُ السَّاعَةَ يُفَسِّدُ الْمُجْرِمُونَ مَا يَبْنُونَ غَيْرَ سَاعَةً
 كَذَلِكَ كَانُوا اتَّوَفَّكُونَ ﴿٥٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ أُوتُوا الْعِلْمَ وَالْإِيمَانَ
 لَقَدْ لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ إِلَى يَوْمِ الْآخِرَةِ فَهَكَذَا يُرِيدُ
 وَلَكِنَّكُمْ كُنْتُمْ لَا تَعْلَمُونَ ﴿٥٦﴾ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُفْعَلُ الْيَقِينُ
 طَلَمُوا مَعْدَرَتَهُمْ وَلَا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ ﴿٥٧﴾ وَلَقَدْ صَرَّفْنَا
 لِلنَّاسِ فِي هَذَا الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَلَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآيَةٍ
 لَيَقُولُنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا إِنْ أَسْمَاءُ إِلَّا مُجْطَبُونَ ﴿٥٨﴾ كَذَلِكَ
 يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥٩﴾ فَاصْبِرْ إِنَّ
 وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ وَلَا يَسْتَخِفُّكَ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿٦٠﴾

[۵۱] ﴿فَرَاوَهُ مُمْسِقًا﴾: بینیان پوهه که که
 زهر دبووه دواى نسموهى پیشتر
 سموزبوو. [۵۲] ﴿وَلَوْ مُدْبِرِينَ﴾:
 بهخبرایى ههلهاتن. [۵۳] ﴿الْعَمَى﴾: دل
 رهشان. ﴿مُسْلِمُونَ﴾: ملکه چو
 گوی پرایه لن. [۵۴] ﴿مِنْ ضَعْفٍ﴾: لاوازی
 بهجستهیدا روچوو و بوو بهبهشیک
 لای. ﴿شَيْبَةً﴾: پیری و لاوازی.
 [۵۵] ﴿مَالِئُوا غَيْرَ سَاعَةٍ﴾: لهنیو دنیاو
 گوړدا بهتهنیا چهند ساتیک مانوه.
 ﴿يُفْكُونَ﴾: لادهدن لهحق و راستی.
 [۵۶] ﴿لَبِثْنَا فِي كِتَابِ اللَّهِ﴾: بهپیتی
 نهاندازهی پروردگار شهونده مانوه
 (شهش له [لوح المحفوظ] ادا دیاری
 کراوه). [۵۷] ﴿يُسْتَعْتَبُونَ﴾: نیدی کاتی
 پهشیمانی و رازیکردنی خوای گهوره
 بهسمرچوو. [۶۰] ﴿لَا يَسْتَخِفُّكَ﴾:
 وهات لینهکات بترسی و دوودل بیت.

هو۱ دابهزنی ثابتهی (۱۷): ﴿وَالَّذِينَ اجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَقْبَلُوها وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمُ الْبُشْرَى﴾: ثابتهکه:

— (ابن ابی حاتم) له (زیدى كورى) (اسلم) موه دهگيريتموه، دهليت: ثم ثابته سهارهت
 بهسى كس هاتومه خوار موه كهلهسهردهمى نهقاميدا دهياوت: (لا اله الا الله) ثوانيش (زیدى)
 كورى (عمرى كورى (نفيل) و (ابى ذرى (الغفارى) و (سلمان) (فارسي) بوون.

هو۱ دابهزنی ثابتهی (۲۳): ﴿اللَّهُ تَزَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِتَابًا مُتَشَابِهًا﴾: ثابتهکه:

— هو۱ دابهزنی ثابته لهسورتهی (يوسف) دا باسكراوه كهله سورته دا ثابتهی (۲۳).

هو۱ دابهزنی ثابتهی (۳۶): ﴿وَيُخَوِّفُكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ وَمَنْ يُضِلِّ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ قَادٍ﴾: ثابتهکه:

— (عبدالرزاق) له (معمر) موه دهگيريتموه، دهليت: يباويك پنى وتم: بهپيغهمهربان وتووه:
 كوتايى بهوه بهينه كهلهس بهخوكانمان بلينيت نهگينا فهران بهخوا كانمان دهكمن شينيت
 بكن! نجا ثم ثابته دابهزيه خوار موه: ﴿وَيُخَوِّفُكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾.

هو۱ دابهزنی ثابتهی (۴۰): ﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ رَحْمَةً أَصْحَابُ قُلُوبِ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ﴾: ثابتهکه:

— (ابن المنذر) له (مجاهد) موه دهگيريتموه، دهليت: ثم ثابته سهارهت بهخويندسموهى
 پيغهممبر (ﷺ) نازلوه خوار موه: لهكاتيكدا سورتهی (النجم) دهخويندسموه لهپان كهعبدا،
 بياومر انيش دلخوش بوون بهباسكردن و ناوبردن خوكانيان.

سوره نعتی ﴿لقمان﴾

[۱] ﴿الْم﴾: به (الف ، لام ، میم)
 ده خونریخته بود. [۴] ﴿يَقُومُونَ الصَّلَاةَ﴾:
 نوبت ده که به وجه شنبه خوی گهره
 فرزی کرد و ده. [۵] ﴿الْفُلُحُونَ﴾:
 نه و نه خورشید ختی هر دو دنیا یان
 به ده ست هینا و ده. [۶] ﴿يَشْتَرِي﴾:
 هه لیده بزیرت و ده گریته بهر. ﴿هُوَ﴾
 احدىث: ناهه قی و لاهر لبراست و
 رهوا. ﴿يُضِلُّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾: هه تا
 خه لکی دور بخاتمه لریبازی خوا
 که نیسلامه. ﴿وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا﴾: نایینی
 خوا بکات به جیگه ی گاتسو
 سو و کایه تی پیگردن. [۷] ﴿وَلِي﴾
 مستکرا: به ناهر زاییه به پشی هه لکرد
 له تیگه یشتن و حالی بوون. ﴿وَقَرَأَ﴾:
 قورقوشم ، یان قورسی و گرانسی.
 [۱۰] ﴿بِغَيْرِ عَمَدٍ﴾: بی کوله که پایه.

سُورَةُ الْقُلُومِ
 بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 اَلَمْ يَلْمِكَ اِنَّكَ الْكَاتِبُ الْحَكِيمُ
 الَّذِي يَقُومُونَ الصَّلَاةَ وَيُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ
 بِالْآخِرَةِ هُمْ يُوقِنُونَ اَلَمْ يَلْمِكَ اِنَّكَ
 هُمُ الْفٰلِحُونَ وَمِنَ النَّاسِ مَن يَشْتَرِي لَهْوَ الْحَدِيثِ
 لِيُضِلَّ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ بِغَيْرِ عِلْمٍ وَيَتَّخِذَهَا هُزُوًا اَلَمْ يَلْمِكَ
 اِنَّكَ لَمُنْهٰیۙ وَ اِذَا نَسَلَ عَلَيْهِ اَبْنٰهُ وَلٰی مُسْتَكْبِرًا
 كَانَ لَرَبِّهٖمَا كَانٌ فِیْ ذُنُوْبِهِمْ قَرِیْبًا فَبَشِّرْهُ بِعَذَابٍ اَلِیْمٍ
 اِنَّ الَّذِیْنَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّٰلِحٰتِ لَهُمْ جَنَّٰتُ النَّعِیْمِ
 خٰلِدِیْنَ فِيْهَا وَعَدَّ اللَّهُ حَقًّا وَهُوَ الْعَزِیْزُ الْحَكِیْمُ
 اَلَمْ تَرَ بِغَيْرِ عِمْدٍ رُّوْحًا اَلْقٰی فِی الْاَرْضِ رُوْحًاۙ اَنْ یَّمِیْدَ
 بِكُمْ وَیَتَّ فِیْهَا مِنْ كُلِّ دَابَّةٍ وَّاَنْزَلَ نٰمِیْنَ السَّمٰوٰتِ مَآءً فَانْشَأْنَا فِیْهَا
 مِنْ كُلِّ رَوْحٍ كَرِیْمٍ اِنَّ هٰذَا خَلْقُ اللَّهِ فَارْوُفِ مَاذَا
 خَلَقَ الَّذِیْنَ مِنْ دُوْنِهٖۙ بَلِ الظَّٰلِمُوْنَ فِیْ صَلٰةٍ مُّبِیْنٍ

﴿رواسی﴾: شاخ و کنوی جیگر. ﴿اَنْ تَعِیْدَ بِكُمْ﴾: هه تا نهیه ته لهرزو جووله به نیوه و ده.
 ﴿بَثَّ فِیْهَا﴾: بلا و یکرده و تیایدا. ﴿زَوْجَ كَرِیْمٍ﴾: چینیکی باش که سوودی زوری
 هه بیت. [۱۱] ﴿مُبِیْنٍ﴾: پورنو و ناشکرا.

هوی دایه زنی نایمتی (۵۴): ﴿قُلْ یَا عِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوا عَلٰی اَنْفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِنْ رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾: نهیه ته که:
 - نهو فرموده می (بخاری و مسلم) روایه تیایان کرد و ده که سووره نعتی (الفرقان) دا ناماره می
 پیکراوه. له نایمتی (۸۶) دایه له سووره نعتی ناوبراودا.
 مهر و ده (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) و ده ده گریخته و ده، ده لیت: نهه نایه ته دهریاره می
 موشریکه کانی خه لکی (مه که) هاته خواره و ده.
 مهر و ده (حاکم و طبرانی) له (ابن عمر) و ده ده گریخته و ده، ده لیت: کاتی خوی نیعه ده مان و ت:
 مهر که سیک دوی نهو می نیسلامی ناسی و دواتر پشنگوی خست، نهو تهو به می بونی یه، به لام
 کاتیک پیغه مبر می خوا (ک) کوچی کرد بو (مه دینه) و هاته ناومان دهریاره می نهو ان نهه نایه ته
 دایه زیه خواره و ده: ﴿قُلْ یَا عِبَادِیَ الَّذِیْنَ اَسْرَفُوا﴾: نایه ته که. مهر و ده (طبرانی) به (سند) یکی لاواز
 ده گریخته و ده، ده لیت: پیغه مبر می خوا (ک) ناردی به شوین (وحشی) دا که بکوری (حمزة) بو و
 بانگی کرد بولای نیسلام نهویش و لامی بو نارد و تی: چون تو بانگه شهی من ده که بیت
 له کاتیک دا مهر خوت ده لیتی: مهر که سنی پیوا کوری یا زینا یان هاره ل بو خوا بهیدا بکات
 نهو ده که نیته ناو تا وانه و ده، سزای بو سهخت ده گریته له قیامه تدا و به هه تا هه تایی له دوزخدا -

وَلَقَدْ آتَيْنَا لُقْمَانَ الْحِكْمَةَ أَنِ اشْكُرْ لِلَّهِ وَمَن يَشْكُرْ فَإِنَّمَا يَشْكُرُ لِنَفْسِهِ وَمَن كَفَرَ فَإِنَّ اللَّهَ غَنِيٌّ حَمِيدٌ ١٢ وَإِذْ قَالَ لُقْمَانُ لِأَبِيهِ وَهُوَ يَعِظُهُ يَبْنِىْ لَكَ بُيُوتًا بِاللَّهِ إِنَّكَ لَمِّنْ شَرِّ لَّطَمِ عَظِيمٍ ١٣ وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حَمَلَتْهُ أُمُّهُ وَهْنًا عَلَى وَهْنٍ وَفَصَّلَهُ فِي عَامَيْنِ أَنِ اشْكُرْ لِي وَلِوَالِدَيْكَ إِلَى الْمَصِيرِ ١٤ وَإِن جَاهَدَاكَ عَلَى أَنْ تُشْرِكَ بِي مَا لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلَا تُطِعْهُمَا وَصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا مَعْرُوفًا وَاتَّبِعْ سَبِيلَ مَنْ أَنَابَ إِلَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ مَرْجِعِكُمْ فَأُنَبِّتُكُمْ يَوْمَ تَكْتُمُوهَا ١٥ يَبْنِىْ أَيْمَانُكَ يُنْقَلُ حَبْرٌ مِّنْ خَرْدَلٍ فَتَكُنْ فِي صَخْرَةٍ أَوْ فِي السَّمُوتِ أَوْ فِي الْأَرْضِ يَأْتِ بِهَا اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ لَطِيفٌ خَبِيرٌ ١٦ يَبْنِىْ أَعْمَ الْفَصْلَةِ وَأَمَرَ بِالْمَعْرُوفِ وَأَنَّهُ عَنِ الشُّكْرِ وَأَصْبَرَ عَلَىٰ مَا أَصْلَاكَ إِنَّ ذَلِكَ مِّنْ عِزِّ الْأُمُورِ ١٧ وَلَا تَصْعَقْ خَدَّكَ لِلنَّاسِ وَلَا تَمْشِ فِي الْأَرْضِ مَرَحًا إِنَّ اللَّهَ لَا يُحِبُّ كُلَّ مُخْتَالٍ فَخُورٍ ١٨ وَأَقْصِدْ فِي مَشْيِكَ وَأَغْضُضْ مِن صَوْتِكَ إِن أَنْكَرَ الْأَصْوَاتُ لَصَوْتُ الْحَمِيرِ ١٩

[۱۲] ﴿لَمَمَان﴾: پیاو چاکتک بوو که خاوهن لیکنده ویه کی دروستو دانایی به کی باش بوو؛ پیش ناردنی (داود) به پیغه مبر (د.خ) فه توای ددها، دواى ناردنی (داود) وازی له فه توادان هیئاو زانیاری له (داود) وه و مرده گرت. ﴿الحکمة﴾: بریتیه له کومه له په فتارو کرداریکی باش و جوان خاوه نه کوی و هماغا لیده کات هه موشتیک له جینگو شوینی خوئی دابنیت، یاخود کرداریکی گونجاوه له کات و جینگوی گونجاو داو له سر ترزیکى شیاو. [۱۴] ﴿وصینا الإنسان﴾: فرماناندا به سر مرو قدا. ﴿وهنا﴾: لاوازیسی. ﴿فصالة﴾: له شیر برینه وه. ﴿لو الدینک﴾: دایک و باوکی یاخود و تراوه مبهست پیتی باوکی له گهل نهو ماموستایه ته کی فیبری کردوه.

[۱۵] ﴿جاهدک علی أن تشرك﴾: نهو په ری توانای خویمان به گپ خست بوئوه و ی بتکه نه به یه کیک له هاو له پیدا کمران بو په رور دگار. ﴿اناب الی﴾: به دلسوزی و گوی پرایه لی بو لای من بگه پر وه. [۱۶] ﴿ثقال حبة﴾: به نه اندازه ی بجوو کترین بوون. ﴿خردل﴾: تووکی بجوو کمو هر له بجوو کیشدایه باس و نموونی له سر ده هیئنه وه. [۱۷] ﴿عزم الأمور﴾: نهو کارو بارانه ی ده بیت له سر جیگر بین. [۱۸] ﴿لا تصعق خدک﴾: رووت و مره گپره له خه لکی. ﴿مرحاً﴾: خویشی و له خوبایی بوون و خوبه زلزانین. ﴿مختال فخر﴾: خوبه زلزانیک شانازی به کرداره کانی خویه وه بکات. [۱۹] ﴿أقصد فی مشیک﴾: هیمن و له سر خویه له رویشتنندا. ﴿اغضض﴾: بریتیه له دهنگ نرم کردنه وه. ﴿انکر الأصوات﴾: خراب و ناقولترین دهنگ.

* پیاو ک هاته خزمت پیغه مبری خوا (الله) و وتی: نهی پیغه مبری خوا نزدیکترین که سیک چاکگی له گهلدا بکه کی به؟ فرمووی: دایکت، نجا پرسى: کی تر؟ فرمووی: دایکت، نجا وتی: کی تر؟ پیغه مبری خواش (الله) دیسان فرمووی دایکت؛ پاشان وتی: کی تر؟ نجا فرمووی: باوکت. ((المعقل مبدی)) * هر وهما (الله) ده فرمویت: ((په دموام باو پرار له زن و پیاو به لاووه ده کاته خوئی و مال و مندالی، هتا ده کات به په رور دگارو هیچ گونا میکی پیوه نامینیت)) (مخرج سبها).

سوره نسی (لقمان) جزئی (۲۱)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

شروع تفسیر

[۲۰] ﴿سَخَّرَ لَكُمْ﴾: بوی رام و فراهمه کردون. ﴿أَسْبَغَ﴾: فراوان و تهوایکرد. ﴿ظَاهِرَةً﴾: شهوی بهر چاهو بهمهستیاره کان دهیفریت. ﴿وَبَاطِنَةً﴾: شهوی بهچاو نابینریت وک ژیری و راتسه گبیری گونجیاو و شیاو. [۲۱] ﴿السَّعِيرَ﴾: ناگریکی بلیسه داری گموره. [۲۲] ﴿يُسْلِمُ وَجْهَهُ إِلَى اللَّهِ﴾: سرجه م کردارو کارویاری خوئی به پهروره دگاره کسهی بسپیئریت. ﴿اسْتَمْسَكَ﴾: دهستی پیوه گرت. ﴿بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى﴾: بهگری پیه تیکی مه حکم و نه پچراو. [۲۴] ﴿نَضَطَرُّهُمْ﴾: دهیانگه یه نین. ﴿عَذَابٌ غَلِيظٌ﴾: قورس و گران. (کسه ناگری دوزه خسه). [۲۷] ﴿بُئْسَ دُءُودٌ﴾: زیادای دهکات. ﴿مِنْ بَعْدِهِ﴾: پاش خالی بوونهوهی شهوی تییدایه. ﴿سَبْعَةٌ﴾: مبهست پیتی ژماره (حوت) نی یه به لکو مبهست پیتی زوری و شواری یه. ﴿مَا تَقِدَّتْ﴾: به تال نابو و تیانا چیت. ﴿كَلِمَاتِ اللَّهِ﴾: شو و شمو دهست و اژانهی به لگن له سسر شه مانداریتی و دروستکراوه کانی.

الَّذِينَ آمَنُوا أَنَّهُ سَخَّرَ لَكُمْ مَافِي السَّمَوَاتِ وَمَافِي الْأَرْضِ وَأَسْبَغَ عَلَيْكُمْ نِعَمَهُ ظَاهِرَةً وَبَاطِنَةً وَمِنَ النَّاسِ مَن يُحَدِّثُ فِي اللَّهِ بَغْيًا عِلْمًا وَلَا هُدًى وَلَا كِتَابَ مُبِينٍ وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا وَجَدْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أَوْ لَوْ كَانَ الشَّيْطَانُ يَدْعُوهُمْ إِلَى عَذَابِ السَّعِيرِ وَمِنَ النَّاسِ وَجْهٌ إِلَى اللَّهِ وَهُوَ مُحْسِنٌ فَقَدْ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى وَإِلَى اللَّهِ عَاقِبَةُ الْأُمُورِ وَمِنَ كُفْرًا يُحْزَنُ لَكُفْرِهِ إِلَيْنَا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُم بِمَا عَمِلُوا إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ نَعْمَةُ لَهُمْ قَلِيلًا ثُمَّ نَضَّطَرُّهُمْ إِلَى عَذَابٍ غَلِيظٍ وَلَكِن سَأَلْتَهُمْ مِّنْ خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لِيَقُولَنَّهُ اللَّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ بَلْ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ لِلَّهِ مَافِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ لَوْ أَنَّمَا فِي الْأَرْضِ مِن شَجَرَةٍ أَقْلَمٌ وَالْحَرِيطُهُ مِّنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ آبْحُرٍ مَا بَقِدَتْ كَيْفَتُ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ عَزِيزٌ حَكِيمٌ مَا حَقَّقَ لَكُمْ وَلَا بَعَثَ لَكُمْ إِلَّا كُفْرًا وَجَدَ إِنَّ اللَّهَ سَبْعُ بَصِيرٍ

— ده مینیت شه بهر یسواپی، دهی منیش شهوم کردوره نایا هیچ دهر و زمو بهمانیه کم بو دهر دوزیت شه؟ لنجا ثایهتی: ﴿إِنَّمَا مَن تَابَ وَآمَنَ وَعَمِلَ عَمَلًا صَالِحًا﴾: وتی: لهو دمه چیت من توانای به چیه نانی شم مرجه م نهیت، پاشان خوای گموره ثایهتی: ﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَن يُشْرَكَ بِهِ وَيَغْفِرُ مَدُونِ ذَلِكَ لِمَن يَشَاءُ﴾. (وحشی) وتی: شه مش له دواوه باسی وستی خوای تییدایه، جا من نازام لیم خوش ده نهیت پان نا؟ نایا جگه لهه شتیکی تر یا رتگایه کی تر هیه؟ لنجا خوای گموره ثایهتی: ﴿يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَىٰ أَنفُسِهِمْ لَا تَقْنَطُوا مِن رَّحْمَةِ اللَّهِ﴾، پاشان (وحشی) وتی: شه میان بلی: شهوا موسلمان بوو باوهری هینا. هوی دابه زینی نهیتی (۶۴): ﴿قُلِ الْغَفُورُ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْتِدُ أَيُّهَا الْجَاهِلُونَ﴾ نهیت لهه: — هوی دابه زینه کی له سورمهتی ﴿الکافرون﴾ دا دیت. (بی هقی) له (دلائل) دا له (حسن) ی (بصری) موه ده گنریت شه، ده لیت: موشریکه کان به پیغه ممبریان و ت: نایا تو باي بایریت به نه زان و سسر لیشیول دده دیت له قلم، خوای گموره ش ثایهتی: ﴿قُلِ الْغَفُورُ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْتِدُ﴾ تا (من الشاکرین) ی نازکرده خوار شه.

الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قُلُوبًا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْتِيهِ اللَّهُ لِمَا يُشَاءُ لَا يَخْتَارُ بَشَرٌ سِوَهُ اللَّهِ الْعَلِيمُ
وَسَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرِي لِأَجَلٍ مُّسَمًّى وَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَافِلُ عَنِ السَّاعَةِ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبِيلِكُمْ إِنَّكُمْ أَنْتُمْ مُّخْرِجُونَ
مِن دُونِهِ الْبَاطِلَ وَأَنَّ اللَّهَ هُوَ الْعَمَلُ الْكَبِيرُ ﴿٢٠﴾
الَّذِينَ أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ قُلُوبًا وَلَهُمْ أَعْيُنٌ لَا يُبْصِرُونَ وَاللَّهُ يَخْتَارُ مَا يُؤْتِيهِ اللَّهُ لِمَا يُشَاءُ لَا يَخْتَارُ بَشَرٌ سِوَهُ اللَّهِ الْعَلِيمُ
فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ شَكُورٍ ﴿٢١﴾ وَإِذَا غَشِيَهم مَوجٌ كَأَلْطَمِلٍ دَعَا اللَّهَ غُلُوصِينَ لَهُ الَّذِينَ قَالُوا خَرُّهُمْ إِلَى الْغُرُورِ
فَمَنْهُمْ مُّقْتَصِدٌ وَمَا يَجْحَدُونَ بِآيَاتِنَا إِلَّا كُلُّ خَفَّارٍ كَفُورٍ ﴿٢٢﴾
يَا أَيُّهَا النَّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ وَأَخْشَوْا يَوْمًا لَا يَجْزِي وَالِدٌ عَنْ وَلَدِهِ وَلَا مَوْلُودٌ هُوَ جَارِعٌ عَنْ وَلَدِهِ شَيْئًا إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا يَغُرَّنَّكُمُ بِاللَّهِ الْفُرُورُ ﴿٢٣﴾
إِنَّ اللَّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَيُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْأَرْحَامِ وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ مَّاذَا تَكْسِبُ غَدًا وَمَا تَدْرِي نَفْسٌ بِأَيِّ أَرْضٍ تَمُوتُ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ﴿٢٤﴾

سُورَةُ النِّعَمِ كَرَّمَ

[۲۹] ﴿يُوجِ﴾: دہیخاتہ۔ ﴿أَجَلَ مُّسَمًّى﴾: وادیہ کی دیاری کروا۔ [۳۲] ﴿غَشِيَهم مَوجٌ﴾: شہ پہوئی دایان بیوشیت۔ ﴿كَالْطَلَمِ﴾: وہ کہ گوالہ ہور یان چیا ی تارک۔ ﴿الَّذِينَ﴾: مہبست پی بہندیاتہ۔ ﴿مُقْتَصِدٌ﴾: لہنیوان بی باوہ پی باوہ پدا۔ ﴿يَجْحَدُونَ﴾: بی باوہو نکولی لی دہکات۔ ﴿خَفَّارٍ﴾: کفار۔ کہسی غدر بکات و گوی نہ دات بہنیمتہ کان۔ [۳۳] ﴿لَا يَجْزِي﴾: فریای ناکہویت و ناتوانیت ہلست بہنرکی خوی۔ ﴿فَلَا تَغُرَّنَّكُمُ﴾: فریوتان نہ دات۔ ﴿الْفُرُورُ﴾: ہمرشتیک مروف لہ خوی بایی بکات یان سرقالی بکات لہ خوی گہورہ۔ [۳۴] ﴿الْغَيْثُ﴾: باران۔ * پیغمبری خوا (ﷺ) دہنرمویت: ((پرموردگارا، زبان نیہ مگر زبانی قیامت نہ بیت)) [متفق علیہ]۔

* ہمروما (ﷺ) دہنرمویت: ((دنیا لہ چا قیامتدا وہ نہوہ وایہ یککتان دہستی بکات بہنیو دہریا وروباریکدا، ناخو هیچ لہ گہل خویدا ہلدہ گوزیت ۱۱۹))۔ [اخرجہ مسلم]۔

ہوی داہرینی نایہتی (۶۷): ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَالْأَرْضُ جَمِيعًا قَبْضَتُهُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾ نایہتہ کہ:

– (ترمذی) لہ (ابن عباس) ہوہ دہگنیتہوہ، دہلئت: جوولہ کیہ کہ بہلای پیغمبردا تپہری پی وت نہی بارکی قاسم چون تو دہلئیت، خوی گہورہ ناسمانہکانی واداناوہ، زمویشی واداناوہ، نجا خوی گہورہ نایہتی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ داہراند۔ ہرمودہ کہش بہدستہواڑی: (خویندہنہوہ) داہری نہوہ دہستہواڑی: (داہرین) ہمروما (ابن ابی حاتم) لہ (حسن) ہوہ دہگنیتہوہ، دہلئت: پوزیک جوولہ کہ کان بہتیروانین لہدروستکردنی ناسمانہکان و زموی فریشتہ کانہوہ خہیک بوون، پاش نہوی تہواو بوون ہاتن پیورہیان بو داناو حسابیان کرد، نجا خوی گہورہ نایہتی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ داہراند۔ ہمروما لہ (سعید) کوپی (مسیب) ہوہ دہگنیتہوہ، دہلئت: جوولہ کہ کان دہبارہی سیقاتی خوی گہورہ قسہیان دہکرد، چہند قسہ کیان کردو لہشتیکدا دووان کہلییان نہدہزانی نہیان بینیبوو، نجا خوی گہورہ ہم نایہتہی ناردہ خوارہوہ۔ ہمروما (ابن المنذر) لہ (انس) ہوہ دہگنیتہوہ، دہلئت: لہکاتیکدا نایہتی: ﴿وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾ داہری، وتیان: نہی پیغمبری خوا (ﷺ) نہمہ کرسیہ ناوایہ، نہی دہبیت (عرش) چون بیت نجا خوی گہورہ نایہتی: ﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾ داہراند۔

سورتهی (السجدة) جزمی (۲۱)

سورتهی ﴿السجدة﴾

المعاني والنفوس

سورة السجدة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي تَوَكَّلْتُ عَلَى اللَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ
 مَا أَقْرَبَهُ بَلْ هُوَ الْقَرِيبُ مِنْ رَبِّكَ لَشَدِيدُ قَوْمًا
 مَا أَنْتُمْ مِنْ تَذِيرٍ مِنْ قَبْلِكَ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ ﴿١﴾
 الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ
 ثُمَّ اسْتَوَى عَلَى الْعَرْشِ مَا لَكُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا شَيْعٍ أَفَلَا
 تَتَذَكَّرُونَ ﴿٢﴾ يُدِيرُ الْأَمْرَ مِنَ السَّمَاءِ إِلَى الْأَرْضِ ثُمَّ يَعْرُجُ
 إِلَيْهِ فِي يَوْمٍ كَانَ مِقْدَارُهُ أَلْفَ سَنَةٍ مِمَّا تَعُدُّونَ ﴿٣﴾ ذَلِكَ
 عَلِيمُ الْغُيُوبِ وَالشَّهَادَةُ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ﴿٤﴾ الَّذِي أَحْصَنَ
 كُلَّ شَيْءٍ خَلْقَهُ وَبَدَأَ خَلْقَ الْإِنْسَانِ مِنْ طِينٍ ﴿٥﴾ ثُمَّ جَعَلَ
 نَسْلَهُ مِنْ سُلَالَةٍ مِّنْ مَّاءٍ مَّهِينٍ ﴿٦﴾ ثُمَّ سَوَّاهُ وَنَفَخَ فِيهِ
 مِنْ رُّوحِهِ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا
 مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٧﴾ وَقَالُوا أءِذَا ضَلَلْنَا فِي الْأَرْضِ أَإِنَّا لَفِي
 خَلْقٍ جَدِيدٍ بَلْ هُمْ بِلِقَاءِ رَبِّهِمْ كَافِرُونَ ﴿٨﴾ قُلْ نَفْسُكُمْ
 مَّا تَشْكُرُونَ ﴿٩﴾ الَّذِي وَلَّىٰكُمْ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿١٠﴾

[۱] ﴿الم﴾ به (نهلف ، لام ، میم)
 دهخویتریتوره. [۲] ﴿لا ریسب﴾ گومانی
 تیدانی به. [۳] ﴿افراہ﴾ لهخوییه وهلی
 بهستوره. [۴] ﴿ولی﴾ هاومل و هاوری
 یارمتهی دهر. [۵] ﴿یخرج إلیه﴾ بهرز
 دهکریتهه بوی. [۶] ﴿الغیب﴾ نهوهی
 بهچاو نابینریت و نادیاره. [۷] ﴿أحسن
 کل شیء﴾ همموشتیکی جوان و ریک
 دروست کردوه. [۸] ﴿نسله﴾ وهچو
 نهوهکانی. ﴿سلالة﴾ پالفتو پوخته.
 ﴿ماء مهین﴾ تویوکی لاوانی میچو
 بی بهما. [۹] ﴿سواء﴾ ریکی کردو
 جوانکاری تیداکرد. ﴿نفخ فیہ من
 روحه﴾ مبهست پیتی نهوهیه نهینیهک
 له نهینیهکانی پهروه دگاری کرد
 بهمردا همتا زیانی پیوی مهیسه
 ببیت. [۱۰] ﴿ضللنا فی الارض﴾ ون بوون

لهناخی زهویدا، یاخود ون بوون بهخاک وخولی زهویدا.

* پیغمهبری خوا(ﷺ) له ژور سهری پیاوړک له پشتیوانهکان وهستاوو، تهماشای فریشتهی
 روح کیشانی کردو پیی وت: ((لهی فریشتهی مردن، نهرمو نیانه لهگهل هم هاوړنیه مدا چونکه
 باومرداره، فریشتهی مردنیش هاته گزو وتی: لهی (محمد) دلنیا به و چاوت گهش و روشن بیت ،
 من لهگهل هممو باومردارنکدا نهرمو نیانم، نهوش بزانه هممو مالیکی سهر روی زهوی
 لهوشکانی و دهریادا دهکړنم و روژی پینچ جار نهمه دهکم، ته ناهنت مندال و گهرمیان باشر
 لهخویان دهناسم ، سویندبیت بهخوا لهی (محمد) گهر بموړیت روحی میښوولیهک بکیشم نهوا
 ناتوانم مگر فرماني خوی لهسر بیت.)). [اخرجه الطبرانی فی الکبیر].

سورتهی ﴿شاهریان مؤمن﴾

هوې دابهزینی نهینتی(۴): ﴿مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾ نهینتهکه:
 - (ابن ابی حاتم) له (ابی مالک) هوه دهکړنیهه، دهلنت: نهینتی: ﴿مَا يُجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ
 كَفَرُوا﴾ سهبارهت به(حارثی) کوری (قیس)ی (سهمی) هاته خوار هوه.
 هوې دابهزینی نهینتی(۵۶): ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِغَيْرِ سُلْطَانٍ أَتَاهُمْ إِنْ فِي صُدُورِهِمْ إِلَّا كِبْرٌ مَّا
 هُمْ بِبَالِغِهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ نهینتهکه:

- له(ابی عالی)وه دهکړنیهه، دهلنت: جوولهکهکان هاتنه لای پیغمهبری خوا(ﷺ) و
 باسی دهجالیا نکر دو وتیان: دهجال لهکوتاهماندا له نیمهیمو زورشتیکی گرنگه پاشان شانازیان-

[۱۲] ﴿تَاكْسُوهُ رُؤُوسَهُمْ﴾: سر دانه خن

(له شمره زاری و په شمره ایمانیدا).

[۱۳] ﴿حَقَّ﴾: جیگړو بی گومان بوو.

﴿الْحَسْبُ﴾: جنوکه. [۱۴] ﴿نَسِيتُمْ لِقَاءَ

يَوْمِكُمْ هَذَا﴾: نه م روژه تان له یاد چوو

بوو (مبهست پیی روژی قیامت و

زیندو بوونه ویه). ﴿نَسِينَاكُمْ﴾:

له یادمان کړدوون (مبهست پیی

نوره ویه به جیمان هیشتوون له سزاو

نیش و نازاردا). [۱۵] ﴿خَرَوْا سُجَّدًا﴾:

له سر پوو کهوتن و کړنووشیان برد.

[۱۶] ﴿تَجَاوَزْ﴾: بهر ز دبیته و بؤ

به ندایه تی و دانه نه ویت. ﴿عَنِ

الْمُضَاجِعِ﴾: نهو جیگړه یی له سمری پال

ده کهون. [۱۷] ﴿مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾: شادی و

سوهای چاوان. [۱۹] ﴿نَزَلَا﴾:

میوانداری و به خشنده یی.

* پیغه مبره یی خوا ﴿﴾: دهر مروت:

((شیمان له سر سمری همره کیکتان سی گری لیدمات، له کاتیکدا نوستوون، له سر هریک لهو گریانه دهلیت: شهویکی دورو درژت له بردهم دایو پالی لیبره موه، خو نه گهر هه ستاو یادی خوا ی کردموه نهوایه کیک لهو گری یانه ده کړنه موه، نه گهر ده ستونیز یی گرت یه کیکی دیکه شیا ده کړنه موه، هرکات نو یژیشی کرد نهو سر جهم گریکان ده کړنه موه، نهو روژه ش بؤ به یانی یه که ی چوست و چالاک ده میت و نه نفسی پاک و بیگمرد ده میت خو نه گهر وانه کات نهو نه نفسی قورس و پیس و گران و تم بهل ده میت)). [متفق علیه].

* مهر موه ﴿﴾: دهر مروت: ((پهر مودگار دهر مروت: نهوی بؤ به نده صالح و باشه کانه ناماده کردموه نه چاو بینو یه تی و نه گوی بیستو یه تی و نه ماتو و شه بدلی هیج مرو فیکدا، نه گهر ویستان نهو نایه تی: ﴿فَلَا تَعْلَمُ نَفْسٌ مَّا أُخْفِيَ لَهُمْ مِنْ قُرَّةِ أَعْيُنٍ﴾ بخویند نهو (واته: هیج که سیک نازانیت پهر مودگار چ نازو نیعمه تیکی بؤ ناماده کردوون که چاویان پیی گش ده میت).

[متفق علیه].

- پیوه کردو، وتیان: ناوهما دهکات، نجا خوا ی گموره نایه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يُخَادَلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ بِئْسَ سُلْطَانٌ أَتَاهُمْ إِنَّ فِي صُدُورِهِمْ إِلَهًا كَبِيرٌ مَّا هُمْ بِإِلَهِهِ فَاسْتَعِذْ بِاللَّهِ إِلَهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾: دایه زاند به ممش خوا ی گموره فمرمانی کرد به پیغه مبره که ی په نا بگړت به خوا له شمرو فیتنه ی ده جال.

سوره نبی (السجدة) جزوی (۲۱)

سورة السجدة

المزمل والمزمل

[۲۱] العذاب الاذن: سزای نذیک

(که له دنیا دا به سهریان ها تووه وه دستگیر کردن و ترسو و ملکه چی و...)

العذاب الاکبر: بریتیه له سزای

دوزهخ (که به سزای گهوره ناو زه ند

کراوه). [۲۲] اعرض عنها: پشتی

تیک بردو نی وردنه بویوه.

[۲۳] الکتاب: تهورات. هریه:

گومان، دوو دلی. هدی: پینو مایی.

[۲۴] انمه: بریتین له پیغه مبه رانی

نه وهی (نیسرا نیل). ههدون:

نهوانه ی پینو مویی خه لکیان ده کرد.

[۲۶] ههدی لهم: پوونی کرده وه

بو یان. کم اهلکنا: زوون نهوانه ی

تیامان بردن. القرون: نه ته وه

گه لانی پیشوو. لایات: په ندو

ناموزگاریه. [۲۷] الارض الجرز:

خاک و خولی وشک و برنگ. زرع:

پوهه کی سهوز. [۲۸] هذا الفح: سهر که وتن یا خود جیا کردنه وه.

مؤلت ده درین (هتا با وې بهین). [۳۰] فاعرض عنهم: دا کوکی یان نی بکه

(به شیوه کی ژیرانه). وانتظر: وچان بگره و چا وې به.

هو دایزینی نیعتی (۵۷): «لخلق السموات والارض اکبر من خلق الناس» نه یته که:

- فرموی: (دوست کردنی ناسمانه کان و زوی گه ورتنه له دروست کردنی دهال)، هروها

له (کعب الاحبار) موده گپ نه وه، ده لیت: نایه تی: «الذین یجادلون فی آیات الله بغیر سلطان» نهوانه ی

لیرده باسیان ها تووه جوو بکه ن، دهر پاره ی نهوان دابه زی که چا ورتنی بوو داوی ده جالیانده کرد.

هو دایزینی نیعتی (۶۱): «قل إلی نهیث أن أعهد الذین کذغون من دون الله» نه یته که:

- (جوبیر) له (ابن عباس) موده گپ نه وه، ده لیت: (ولید) کوی (مغیره) و (شعبه) ی

کوی (ریعه) و تیان: نه ی محمد په شیمان بهر موده له وهی که وتوتنه، په یوه سست به بهانی

با و بپیرانته وه، نجا خوی گه وه نه ی نه یته ی دابه زاند.

سوره نبی (السجدة) بیان فصلت

هو دایزینی نیعتی (۲۲): «وما کنتم تستیرون أن یشهد علیکم منکم» نه یته که:

- (بخاری) و (مسلم) و (ترمذی) و (احمد) نهوانی دیکه له (ابن مسعود) موده گپ نه وه، ده لیت:

له پال (کعبه) دا سی که سی دمه قاله یان بوو، دوو قوره شی و شقه ی یکه، یا خود دوو شقه ی و

قوره شی یکه، په کیکیان وتی: نایا نیوه واده بین خوی گه وه قسه کانمان بپیستیت؟ نه ی -

وَلَنَذِیْقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذَابِ الْأَذْنِ دُونَ الْعَذَابِ الْأَكْبَرِ
لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ ﴿۲۱﴾ وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ ذَكَرَ بَیْتَ رَبِّهِ
وَأَعْرَضَ عَنْهَا إِنَّا مِنَ الْمُجْرِمِیْنَ مُنْقِمُونَ ﴿۲۲﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا
مُوسَى الْكِتَابَ فَلَا تَكُنْ فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَائِهِ وَجَعَلْنَاهُ
هَدًى لِّبَنی إِسْرَءِیْلَ وَجَعَلْنَا وَثَمِیْنَهُمْ أَیْمَةً یَهْدُونَ
بِأَمْرِنَا لِمَا صَبَرُوا وَكَانُوا بِآیَاتِنَا یُوقِنُونَ ﴿۲۳﴾ إِنَّا لَنَرِیْكَ
هُوَ یَقْصِلُ بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیَمَةِ فَمَا كَانُوا فِیهِ یَخْتَلِفُونَ
﴿۲۴﴾ أَوَلَمْ یَهْدِیْهُمْ كَمَا أَهْلَكْنَا مَنِ السَّابِقِ مِنْ قَبْلِهِمْ
فَیَسْئَلُونَ فِی سَبْطِهِمْ إِن فِی ذَلِكَ لَآیَاتٍ فَلَا یَسْمَعُونَ
﴿۲۵﴾ أَوَلَمْ یَرَوْا أَنَّا سَوَّیْنَا الْأَرْضَ الْجُرُزَ فَنُخْرِجُ
بِیْرَ زَعَاتٍ أَكُلُ مِنْهُ أَعْمَهُمْ وَأَنْفُسُهُمْ أَفَلَا یُبْصِرُونَ ﴿۲۶﴾
وَقُلُوبُكَ مَتَى هَذَا الْفَتْحُ إِن كُنْتُمْ صَادِقِیْنَ ﴿۲۷﴾
قُلْ یَوْمَ الْفَتْحِ لَا یَنْفَعُ الدِّیْنَ كُفْرًا إِنْهُمْ وَهَلْ یَنْظُرُونَ
﴿۲۸﴾ فَأَعْرَضَ عَنْهُمْ وَانْتَظَرِ إِنَّهُمْ مُنْتَظَرُونَ ﴿۲۹﴾

سورة الاجزائ

سورۃ نعتی الاحزاب

سورۃ الاحزاب

نعتی الاحزاب

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلَا تُطِيعُوا أَكْثَرِينَ الْأَكْثَرِينَ وَالْمُتَّقِينَ إِنَّ اللَّهَ
كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ وَأَتَّبِعْ مَا بَوَّحُوا إِلَيْكَ مِنْ
رَبِّكَ إِنَّ اللَّهَ كَانَ يَسْمَعُ لَكُمْ خَيْرًا ۝ وَتَوَكَّلْ عَلَى اللَّهِ
وَكَفَى بِاللَّهِ وَكِيلًا ۝ مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فِي
خَوْفِهِ ۝ وَمَا جَعَلَ أَرْزَاقَكُمْ الَّتِي تَنْظَهُرُونَ مِنْهُنَّ أَهْنِيكُمْ
وَمَا جَعَلَ أَدْعِيَاءَكُمْ أَبْنَاءَكُمْ ۝ ذَلِكُمْ قَوْلُكُمْ بِأَفْوَاهِكُمْ وَاللَّهُ
يَقُولُ الْحَقَّ وَهُوَ يَهْدِي السَّبِيلَ ۝ أَدْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ
هُوَ أَقْسَطُ عِنْدَ اللَّهِ فَإِنْ لَمْ تَعْلَمُوا آبَاءَهُمْ فَبِمَنْ خَوَّنَتْكُمْ
فِي الدِّينِ وَمَوْلَاهُمْ وَلَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ فِيمَا أَخْطَأْتُمْ
بِهِ وَلَكِنْ مَاتِمَدَّتْ قُلُوبُكُمْ ۝ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا رَحِيمًا
۝ الَّذِينَ أُولَىٰ بِالْمُؤْمِنِينَ مِنْ أَنْفُسِهِمْ وَأَرْوَاجُهُمْ أَمْهَنُهُمْ
وَأُولُوا الْأَرْحَامِ بَعْضُهُمْ أَوْلَىٰ بِبَعْضٍ فِي كِتَابِ اللَّهِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُهَاجِرِينَ إِلَّا أَنْ تَفْعَلُوا إِلَىٰ أُولَىٰكُمْ
مَعْرُوفًا ۝ كَانَ ذَلِكَ فِي الْكِتَابِ مَسْطُورًا ۝

[۱] ﴿اتَّقُوا اللَّهَ﴾: له خوا بترسه.
[۳] ﴿وَكَيْلًا﴾: پاریزه رو نهو هی سهرجه م
کارو باره کانی پی سپیزاره.
[۴] ﴿تَظَاهَرُونَ مِنْهُنَّ﴾: بریتیه لهو هی
یه کیخ خیزانه که ی له سرخوی حرام
بکات بوینیه نهوانی له سر ی
حرام بووه. (دایک و خوشک و...)
﴿ادْعِیَاءَكُمْ﴾: نهوانی که مندالی خوتان
نین و دهیانکه به مندالی خوتان.
[۵] ﴿ادْعُوهُمْ لِأَبَائِهِمْ﴾: بیانده نه پال
باوکیان. ﴿اقْسَطُ﴾: دادپوه مرتره.
﴿مَوْلَاهُمْ﴾: هاو دمو پشتیوانه کانتان
له ناییندا. ﴿جُنَاحٌ﴾: گوناو تاوان.
﴿تَعَمَّدَتْ قُلُوبُكُمْ﴾: به دهستی نه نقه ست
نه نجامتاندا. [۶] ﴿أُولَىٰ﴾: له پیش و
سوودمندتر. ﴿وَأَرْوَاجُهُمْ أَمْهَنُهُمْ﴾:
هاوشیوهی دایکیان وایه له حرام

کردنی نیکاحیان و به مزنگرتنی نهو په ریزه. ﴿أُولُوا الْأَرْحَامِ﴾: خزم و خویش.
﴿الْكِتَابِ﴾: مه به ست پتی (لوح المحفوظ). ﴿مَسْطُورًا﴾: نوو سراه.

* پیغمبر ی خوا (ﷺ) د هغه مویت: ((نهگر د ادوریک تیکوشا (تجتهاد) ی کرد له مه سه له یه کد او
پیکای نهوا دوو پاداشتی مهیه، خو نهگر تیکوشا و (تجتهاد) ی کرد و هله بوو نهوا به تنیا یه
پاداشتی بو دهنو سرت)) - [(اخرجه البخاری)].

- تریان وتی: نهگر به دمنگی بهر بدوینت نهوا دهی بیستیت، خو نهگر به سوکی چر بهو قسه
بکین نهوا نامان بیستیت، نهوی که شیان وتی: نهگر به بهرزی بدوین ناگای لیمان بیت بیگومان
به په نهانیش هر ناگای لیمان ده بیت و چر به شمان هر ده بیستیت، نجا خوی گوره
ثایه تی: ﴿وَمَا كُنْتُمْ لَسْتُمْ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا جُلُودُكُمْ﴾: دابه زاند.
هو دابه زانی نیعتی (۱۰): ﴿أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾: نیعت که:

- (ابن المنذر) له (بشیر) ی کوپی (فتح) موه ده گپرتیه وه، ده لیت: نهام نایه ته له سر (ابی جهل و
(عمار) ی کوپی (یاسر) هاته خواره وه: ﴿أَفَمَنْ يُلْقَىٰ فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ مَنْ يَأْتِي آمِنًا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾.

سوره الاحزاب

لَمَّا لَمْ يَنْصَرِفْ

[٧] ﴿مِثَاقَهُمْ﴾: په یمان له سمر وه فاداری
 بؤ شو په یامه ی هلیان گرتوه. ﴿مِثَاقًا
 غَلِظًا﴾: په یمانکی جیگیرو
 پتهو. [٨] ﴿لِیَسَّالَ الصَّادِقِینَ عَنْ
 صِدْقِهِمْ﴾: هتا شهوی راستگو یوهو
 پرسسیاری لیکریت سهاره
 به راستگو یی کرداری. [٩] ﴿جَاعَتُکُمْ
 جُنُودٌ﴾: سوپا کانی جهنگی (الاحزاب)
 له موشریکه کان هاتنه سهرتان.
 [١٠] ﴿زَاغَتِ الْأَبْصَارُ﴾: چاو له شوینی
 خوی لایدا به هو ی زالبوونی سرسامی
 به سهریدا. ﴿الْخَنَاجِرُ﴾: گهرو.
 [١١] ﴿هَٰلِکٌ﴾: لهوکاته دا. ﴿ابْتُلِی﴾:
 خوی گهره تاقیکردنه وه. ﴿زُلْزِلُوا﴾:
 زور سهریان سوپا گهوتنه دلمپاوکه.
 [١٢] ﴿غُرُورًا﴾: گوتهی پوچ.
 [١٣] ﴿یَرْبُ﴾: خه لکی مه دینه. ﴿لَا مَقَامَ
 لَکُمْ﴾: ناییت لیره دا بمیننه وه.

وَإِذْ أَخَذْنَا مِنَ النَّبِیِّیْنَ مِیثَاقَهُمْ وَمِنْکَ وَمِنْ نُوحٍ وَإِبْرَهِیْمَ
 وَمُوسَىٰ وَعِیْسَى ابْنِ مَرْیَمَ وَأَخَذْنَا مِنْهُم مِّثَاقًا غَلِیْظًا ۚ
 لِّیَسْئَلَ الصَّادِقِیْنَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَأَعَدَّ لِلْكَافِرِیْنَ عَذَابًا أَلِیْمًا ۚ
 یَا أَيُّهَا الَّذِیْنَ ءَامَنُوا أَذْکُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَیْکُمْ إِذْ جَاءَکُمْ
 جُنُودٌ فَأَرْسَلْنَا عَلَیْهِمْ رِیحًا وَجُنُودًا لَّمْ تَرَوْهَا وَكَانَ اللَّهُ
 بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِیْرًا ۚ إِذْ جَاءَکُمْ مِنْ فَوْقَکُمْ وَمِنْ أَسْفَلَ
 مِنْکُمْ وَإِذْ زَاغَتِ الْأَبْصَارُ وَلَفَّتِ الْقُلُوبُ الْأَحْشَاجَ
 وَنُظِّنُوا بِاللَّهِ الظُّنُونَا ۚ هَٰلِکَ الْبَاقِیُ الْمُؤْمِنُونَ وَزُلْزِلُوا
 زُلْزَلًا شَدِیدًا ۚ وَإِذْ یَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِیْنَ فُتِنُوا
 مِنْهُمْ مَا وَعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّا غُرُورًا ۚ وَإِذْ قَالَتْ طَآئِفَةٌ
 مِنْهُمْ لِبَنَیْهِمْ لَا مَقَامَ لَکُمْ فَارْجِعُوا أَوْ یَسْتَفِیضُوا لِمِ
 مِّنْهُمْ لَنْ یُهَودِیْنَ إِنْ یُؤْتَا عِوْرَةٌ مَّا هِیَ بَعُورَةٌ إِنْ یُرِیدُونَ إِلَّا
 فِرَارًا ۚ وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَیْهِمْ مِنْ أَقْطَارِهَا ثُمَّ سُئِلُوا لَیْسَ
 لَآتُوهَا وَمَا لَئِنَّهُمْ إِلَّا یَسِرُّوا ۚ وَلَقَدْ کَانُوا عَاهِدُوا
 اللَّهَ مِنْ قَبْلِ أَنْ یُؤْتُوا أَنْ لَا یُؤْتُوا ۚ وَكَانَ عَهْدُ اللَّهِ مُسْتَوْلًا ۚ

﴿عُورَةٌ﴾: نهو ی چه پکه و دورو و دوژمن زهلمری پی دهبات. ﴿فِرَارًا﴾: راگردن
 له کوشتارو جهنگ. [١٤] ﴿أَقْطَارُهَا﴾: لاکان و دورو بهری. ﴿سُئِلُوا الْفِتْنَةَ﴾: مه بهست پیی
 شهویه کهوا بی باو په کان داویان کردوه هتا بی باو په بین و دژی موسلمانان
 کوشتار بکن. ﴿لَا تُوْهَا﴾: دهیده نه و دهیکن. ﴿مَاتِلِثُوا بِهَا﴾: دوانه ده کهوتن. (له کوشتاری
 موسلمانان). ﴿الْأَسِرُّ﴾: مه گهر ماو به کی کورت و کهم. (به نه دازه ی شهوی خویان
 ناماده ده کهن). [١٥] ﴿لَا یُؤْتُونَ الْأَدْبَارَ﴾: پشت هت لکانه.

هُوَ دَیْهِزْنِی نَیْمَتِی (٤٤): ﴿لَوْلَا فَصَّلْتُ آيَاتَهُ أَأَعْجَبِي وَغَرَّبِي قُلُوبَ الَّذِينَ آمَنُوا هُدًى وَشَفَاعَةً نَّيْمَتِکَ﴾:
 - (ابن جریر) له (سعید) ی کورې (جبر) هوه ده گنیزنه وه، ده لیت: (قریش) په کان و تیان: ده بو شه
 قورنانه به عجمه ی و عه ربی بهاتایه ته خواره وه، ننجا خوی گهره نایه تی: ﴿لَوْلَا فَصَّلْتُ آيَاتَهُ﴾ ی
 دابه زاند. دوا به دای شه نایه ته ش خوی گهره سهرجه م زمان و دیالکته کانی تیدا که کردوه.
 (ابن حجر) ده لیت: خویندنه وهی ﴿هَذَا أَعْجَبِي﴾ بی مه مزه ی (استفهام) ده که ده بیت.

سوره هتی (الشوری)

هُوَ دَیْهِزْنِی نَیْمَتِی (١٦): ﴿وَالَّذِينَ يَخَافُونَ فِي اللَّهِ مِنْ عَدُوٍّ مَا اسْتَجَبَ لَهُمْ حُجَّتُهُمْ دَیْمَتِکَ﴾:
 - (ابن المنذر) وه ده گنیزنه وه، ده لیت: کاتی نایه تی: ﴿إِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾
 هاته خواره وه موشریکه کان و تیان: له (مه کهه) بهوانه ی که تا و یاندابوون له باو په داران، پنیان -

[۱۷] ﴿يَعَصِمُكُمْ مِنَ اللَّهِ﴾: ده تان پارینیت

له قهدهری خوی گهروه. [۱۸] ﴿المعوقين

منكم﴾: نهوانه می هیمه تی خه لکی کزو

لاوان ده کهن له وهی بجه نگی و

پشتگیری پیغه مبرری خوا ﴿بکن

﴿هلم اليها﴾: خوتا نمان فی نزیک

بکه نه وه. ﴿السانس﴾: جهنگ و کوشتار.

[۱۹] ﴿اشحذ علیکم﴾: به خیلن پیتان

(به وهی سوودتان پی ده گیه نیت).

﴿تدور اغنیهم﴾: چاویان ژیرو ژور

ده کات. ﴿یغشی علیهم﴾: ترس لئی ده دات

له سه ره مرگدا و دلتنه نگی پوی

تیده کات. ﴿سألکم﴾: تاوانبارو

نه زیه تتان بدن. ﴿بالسنة حداد﴾: زمانی

تیز و هک ناسن. ﴿اشحذ علی الخیر﴾:

سوورن له سه ره مال و ده سته کوه تکان و

به خیلن. ﴿فلاحط﴾: پوچه لی

کردوه ته وه. ﴿یسیر﴾: سووک و ناسان.

[۲۰] ﴿یودوا﴾: نومیده وارن. ﴿یادود فی الاعراب﴾: له دهشت بمیننه وه له گه لیان.

[۲۱] ﴿اسوة حسنة﴾: پیشه نگیکی باش.

قُلْ لَنْ يَعْصِيَكُمْ اَلْغَافِرُ اِنْ فَرَّضْتُ مِنَ الْمَوْتِ اَوْ الْقَتْلِ وَاِذَا لَا تُنْعَمُونَ اَلَا قَلِيْلًا ۝ قُلْ مَنْ ذَا الَّذِي يَعْصِيكُمْ اِنْ اَنْتُمْ لَا تُدْرِكُوْنَ اَوْ اَرَادَ بِكُمْ سُوءًا اَوْ اَرَادَ بِكُمْ رَحْمَةً وَلَا يَجِدُونَ لَهٗ مِنْ دُوْنِ اللّٰهِ وِلٰيًا وَلَا نَصِيْرًا ۝ قَدْ عَلِمَ اللّٰهُ الْمَعْوِفِيْنَ مِنْكُمْ وَالْقَائِلِيْنَ اِيْحْوَانِهِمْ هَلَمْ اَلَيْسَ اَوْ لَا يَأْتُوْنَ اَلْبَاسَ اَلَا قَلِيْلًا ۝ اَشِحَّةٌ عَلَيَّكُمْ فَاِذَا جَاءَ الْحُوْفُ رَاَيْتَهُمْ يَنْظُرُوْنَ اِلَيْكَ تَدُوْرًا عَنِّيْهِمْ كَاَلَّذِيْ يُغْنِي عَنْهُمْ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذَا ذَهَبَ الْحُوْفُ سَلَقُوْكُمْ بِالْاَسِنَّةِ جِدَادٍ اَشِحَّةٌ عَلٰى الْخِيَرِ اُولٰٓئِكَ لَمْ يُؤْمِنُوْا فَحَبْطَ اللّٰهُ اَعْمَالَهُمْ وَكَانَ ذٰلِكَ عَلَى اللّٰهِ يَسِيْرًا ۝ يَحْسِبُوْنَ اَلْاَحْزَابَ لَمْ يَذْهَبُوْا اِنْ يَأْتِ اَلْاَحْزَابُ يُوَدُّوْا اَلْوَاثِقَهُمْ بَاَدُوْنَ فِيْ اَلْاَعْرَابِ يَسْتَلُوْنَ عَنْ اَسْبَاطِهِمْ وَلَوْ كَانُوْا فِيْكُمْ مَا قَاتَلُوْا اَلَا قَلِيْلًا ۝ لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيْ رَسُوْلِ اللّٰهِ اَسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَنْ كَانَ يَرْجُوْا اللّٰهَ وَالْيَوْمَ اَلْاٰخِرَ وَذَكَرَ اللّٰهَ كَثِيْرًا ۝ وَلَمَّا رَاَ الْمُؤْمِنُوْنَ اَلْاَحْزَابَ قَالُوْا هٰذَا مَا وَعَدَنَا اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ وَصَدَقَ اللّٰهُ وَرَسُوْلُهُ ۝ وَمَا رَاَهُمْ اِلَّا اِيْمَانًا وَتُسْلِيْمًا ۝

وقت: واخلکی پؤل پؤل ده چنه ناو نایینی خواره نیوهش له ناوامندا مه مینن، له سه ره چی و پوچی له لامان ده میننه وه، نجا خوی گهروه نایه تی: ﴿وَالَّذِيْنَ يُحَاجُّوْنَ فِي اللّٰهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتَجِیْبَ لَهُ﴾ دابه زاند. هروه ها (عبدالرزاق) له (قتاده) وه ده گنیه ته وه، ده لیت: نایه تی: ﴿وَالَّذِيْنَ يُحَاجُّوْنَ﴾ سه بارت بهی جو له که و گاورانه دابه زی کهوتیان: کتیبی نیسه بهر له کتیبی نیوه هاتووو، پیغه مبرریشان له پیش نیوهه بقره وانه کراوه، بویه نیسه باشترین له نیوه. هوی دابه زینی نایه تی (۲۳): ﴿قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمُوْدَّةَ فِي الْقُرْبٰی﴾ نایه ته که: - (طبرانی) له (ابن عباس) وه به (سند) یکی لاواز ده گنیه ته وه، ده لیت: پشتیوانه کان وتیان: بامال و دارایی بقره پیغه مبرری خوا ﴿﴾ کویکه یه وه، خوی گهروهش نهام نایه ته ی ناره خواره وه: ﴿قُلْ لَا اَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرًا اِلَّا الْمُوْدَّةَ فِي الْقُرْبٰی﴾ هندیکیان وتیان: بویه نهام قسیه ده لیت: تا له پیناوی مال و خیزانی خیزدا به نگی و یارمه تی یان بدات، نجا خوی گهروه نایه تی: ﴿اَمْ يَقُوْلُوْنَ اَلْقُرْاٰنُ عَلٰی اللّٰهِ كَذِبًا﴾ تا ﴿وَمَنْ الَّذِيْ يَقْبَلُ الثَّوْبَةَ عَنْ عِبَادِهِ﴾ ناره خواره وه، پاشان ته وهی به شیمانی خسته بهر ده میان تا نایه تی: ﴿وَيَزِيْدُكُمْ مِنْ فَضْلِهِ﴾.

سورته متی (الاحزاب) جزوی (۲۱)

[۲۳] ﴿قَضَىٰ نَحْبَهُ﴾: نه زره که ی خوی به جی هینا یا خود به شهیدی گیانی سپارد. [۲۶] ﴿ظَاهِرُهُمْ﴾: هاوکاریان کردوون. ﴿صِاصِيهِمْ﴾: قه لاو حه شارگا کانیان. ﴿الرَّعْبُ﴾: ترسیکی زور. [۲۷] ﴿لَمْ تَطْوَوهَا﴾: نه چوونه ته نسای (مه به سستی خه بیسه ره). [۲۸] ﴿امْتَعَنَ﴾: مؤله تی ته لاققان پی بدهن. ﴿اسْرَحْنَ﴾: ته لاققان بدهن. ﴿سَرَاخًا جَمِيلًا﴾: ته لاقی که هیچ زیان و ناخوشی یه کی تیدانه بیئت. [۳۰] ﴿بِفَاحْشَةٍ﴾: به گونا میکی گوره. ﴿مُنِيَّةً﴾: روونو خراپی و نا قولایی ناشکریه.

* پیغه مبهری خوا (ﷺ) د میفرموی: (لا اله الا الله) په رومردگار ت ساک و تنبایه سر په یمانه کانی راست و دروستو، سه ریازانی ریگای خوی ریژدار کردو، نهو کومه له شی یه کیان گرتبو و دژی نیسلام پشتی

شکاندن و دژبان و، هیچ یوونیک پیش نهو دواپی نهو نی یه)). [متفق علیه].

* هه رومها پیغه مبهری خوا (ﷺ) فرایکرد له (الاحزاب) و هه روموی: ((په رومردگار! نهی دابه زینه ری قورنان و خاوهن لیبر سینه وهی خیرا، گه له کومه که ی (احزاب) شکست پی بهینه، خواجه گیان بیان ووخینه زهویان بی بهینه رومو یه)). [متفق علیه].

هو دابه زینی نایه تی (۲۷): ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾: نایه ته که:

— (حاکم) له (علی) موه ده گپرنه وه، ده لیت: نه نایه ته دهباری هاوه لانی (صه) هاته خوار. ﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾: نه ویش له بهرنه وهی وتیان: نه گهر نه وه مان ده بو، نومیده خوازی هه موو دنیا یان ده کرد، وینه ی نه مهش (عمر) ی کوری (حریث) موه ریوایه تکراره.

سورته متی ﴿الزخرف﴾

هو دابه زینی نایه تی (۱۹): ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثَاءً﴾: نایه ته که:

— (ابن المنذر) له (قتاده) وه ده گپرنه وه، ده لیت: کومه لیک له دوو پوه کان وتیان: خوی گوره هاو سه ری تی له گه ل جنوکه کاند ا کردو مو فریشته کان له و نیوه نده ا په دابوون، نتجا نایه تی: ﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثَاءً﴾: دابه زاند.

مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رَحَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا ۚ ۲۳. لِيَحْرِيَ اللَّهُ الصَّادِقِينَ بِصِدْقِهِمْ وَيُعَذِّبَ الْمُنَافِقِينَ إِن شَاءَ أَوْ يَتُوبَ عَلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ كَانَ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ ۲۴. وَرَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِعَيْطِهِمْ لَمَّا بَلَغُوا الْحِمْلَ وَكَفَى اللَّهُ الْمُؤْمِنِينَ الْقِتَالَ وَكَانَ اللَّهُ قَوِيًّا عَزِيزًا ۚ ۲۵. وَأَمَّا الَّذِينَ ظَهَرُوا هُمْ وَمَنْ أَمَلَ الرِّكَتَينِ مِنْ صِاصِيهِمْ وَقَذَفَ فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَرِيقًا تَقْتُلُونَ وَتَأْسِرُونَ فَرِيقًا ۚ ۲۶. وَأَوْرَثَكُمْ أَرْضَهُمْ وَبَسَطَهُمْ وَأَمْوَالَهُمْ وَأَرْصَالَهُمْ نَظَرُوهَا وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۚ ۲۷. بَلَّغْنَا النَّفْثَ قُلُوبَهُمْ لَأَزِيدَهُنَّ كُفْرَهُنَّ فَكَانَ الْحَيَوةُ الدُّنْيَا وَزِينَتُهَا فَمَا لِيَكِ أُمَّتُكَ وَأُسْرُوحُكَ سَرَاخًا جَمِيلًا ۚ ۲۸. وَبَلَّغْنَا كُفْرَهُنَّ أَنَّ اللَّهَ وَرَسُولُهُ هُمُ الْبَارُونَ ۚ ۲۹. لَأَخْلِفَنَّهُنَّ الْآخِرَةَ كَمَا أَخْلَفْنَاهُنَّ الْأُولَىٰ ۚ ۳۰. يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا هَذِهِ السَّيِّئَاتِ وَمَا يَنبَغِي لَكُمْ بِهِنَّ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ ۳۱. وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا ۚ ۳۲.

[۳۱] ﴿يَقُتُّ﴾: گهردن که چ و گویرایه ل

دهیبت. ﴿کَرِیْمًا﴾: شکودار. [۳۲] ﴿فَلَا

نُخْصِفَنَّ بِالْقَوْلِ﴾: وته کانتان ناسک

مه که نه وه و ناز مه که ن. ﴿مَرْضٌ﴾:

مه به ست پی پی دوو پوویی و چه زکردن

له خراپه یه. ﴿مَغْرُوفًا﴾: چاک و باش و

دور له گومان و چاو برسییتی و ..

[۳۳] ﴿قَرْنٌ فِي بُيُوتِكُمْ﴾: په یوه ستین

به ماله کانتانه وه. ﴿لَا تُبْرَحْنَ﴾: نه وه

دهر مه خه ن که پیویسته بیشار نه وه

(له جوانی له شو و لارتان). ﴿جَاهِلِيَّةَ

الْأُولَى﴾: نه فامی و نه زانی یه کانی پیش

شایینی نیسلام. ﴿الرَّجَسِ﴾: گونا هو

تاوان. ﴿أَهْلَ الْبَيْتِ﴾: مه به ست پی پی

خزم و خیزانه کانی پیغه مبه ری

خوایه (۳۴) ﴿الْحُكْمَ﴾: خوایه

حوکه مبه کانی قورنانی پیروز یا خود

وته کانی پیغه مبه ری (درو دوسلاوی

خوای له سه ریبت). ﴿لَطِيفًا﴾: زانا و شاره زابه شته په نهانی و نالوزه کان. ﴿حَبِیرًا﴾: زانا و

شاره زابه ریستی و کرؤکی شته کان. [۳۵] ﴿الْقَاتِنِ﴾: گویرایه ل و گهردن که چ بو خوای

گه وره. ﴿الصَّادِقِ﴾: راستگو له نیته و وته و کرده وه دا. ﴿الْحَاشِمِیْنَ﴾: خوایه که مزان

له خزمه تی خوادا (به دل و کرده وه).

* له (ابی محمد) (حسین) ی کوپی (علی) کوپی (ابی طالب) وه (رمزای خوای لیبیت) ده گپ نه وه:

ده فهرمویت: له پیغه مبه ری خواوه (۳۶) ﴿ثُمَّ لَمْ يَكُنْ لِي دِينٌ مِّنْ دِينِ آبَائِي﴾: (ده ستبر داری نه وشتانه

بیه که گومانت بو د دوست ده کات و پوو بکه ره نه وانه ی گومانت بو دوست ناکه ن، چونکه

پاستی دل نیایی ده به خشیت و دروش گومان و دله پراوکه دوست ده کات) ((اخرجه الترمذی)).

هوی دایه زینی نیعتی (۳۱) ﴿وَقَالُوا لَوْلَا نُزِّلَ هَذَا الْقُرْآنُ عَلَى رَجُلٍ مِّنَ الْبَشَرِ لَكُنَّا مُشْكِكُمْ﴾: نایه ته که:

- له سوره هتی (یونس) دا هوی نه دم دوو نایه ته هاتوه.

هوی دایه زینی نایعتی: (۳۶) ﴿وَمَنْ يَغْلِبْ عَلَى رَأْسِهِ شَيْطَانُ فَهُوَ لَعْنَةُ رَبِّهِ﴾: نایه ته که:

- (ابن المنذر) له (قتاده) وه ده گپ نه وه: ده لیت: (ولید) ی کوپی (مغیره) و تبوی: نه گهر محمد

پاست بکات له وهی که ده لیت و حق بیت نه و نه دم قورنانه بو من ده هاته خوار یان بو (ابن

مسعود) ی (ثقفی)، پاشان نه دم نایه ته دایه زیه خواره وه.

وَمَنْ يَقُتُّ مَكْرًا لِّلَّهِ وَرَسُولِهِ. وَتَعْمَلُ صَالِحًا تَوَّعَّاهَا
أَجْرَهَا مَرَّتَيْنِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ رِزْقًا كَرِيمًا. ﴿٣١﴾ يٰٓيَسٰٓءَ الْاَنۢبِيَٓ
لَسَنَٔكَ كَاۡحِدٍ مِّنَ الْاَنۢبِيَٓاۤءِ اِنۡ اَتٰٓيٰٓكَ اَنۡتَقِيۡتَ فَلَا تَخْضَعَنَّ بِالْقَوْلِ
فَيَطۡمَعُ الْاَوۡىٰ فِي قَلۡبِهِ�ۗ. مَرَضٌ وَقُلۡنَا قَوْلًا مَّعۡرُوفًا. ﴿٣٢﴾ وَقَرۡنَ
فِيۡ بُيُوتِكُنَّ وَلَا تَبَرَّجِيۡنَ تَبَرُّجَ الْجَاهِلِيَّةِ الْاَوۡلٰى وَاَقِمِيۡ
الصَّلٰوةَ وَءَاتِيۡكِ الزَّكٰوةَ وَاطِيعِنَ اللّٰهَ وَرَسُوْلَهُۥٓ اِنَّمَا
يُرِيۡدُ اللّٰهُ لِيُذۡهِبَ عَنْكُمُ الرِّجۡسَ اَهۡلَ الْبَيْتِ وَيُطَهِّرَ
تَطٰٓهِرًا. ﴿٣٣﴾ وَاذْكُرۡنَا مَا نُنۢبِئُكَ فِيۡ يَۡوۡمِكُنَّ
اٰتٰٓتِ اللّٰهُ وَالْحُكۡمَ اِنۡ اللّٰهَ كَانَ لَطِيفًا خَبِيرًا. ﴿٣٤﴾
يٰۤاَيُّهَا الْمُسْلِمِيۡنَ وَالْمُسْلِمٰتِ وَالْمُؤۡمِنِيۡنَ وَالْمُؤۡمِنٰتِ
وَالْقَبِيۡلِيۡنَ وَالْقَبِيۡلِيَّاتِ وَالصَّٰدِقِيۡنَ وَالصَّٰدِقٰتِ وَالصَّٰبِرِيۡنَ
وَالصَّٰبِرٰتِ وَالْخٰشِعِيۡنَ وَالْخٰشِعٰتِ وَالْمُتَصَدِّقِيۡنَ
وَالْمُتَصَدِّقٰتِ وَالصَّٰبِقِيۡنَ وَالصَّٰبِقٰتِ وَالْمُحِطۡتِيۡنَ
فُرُوۡجَهُۥمُ وَالْمُحِطۡتٰتِ وَذِكۡرِكُمۡ اِنَّ اللّٰهَ كَثِيۡرٌ
وَالَّذِكۡرُ اَعۡدَاۡ اللّٰهَ لَهُ مَغۡفِرَةٌ وَّاجۡرًا عَظِيۡمًا. ﴿٣٥﴾

سوره نبي (الاحزاب) جزئی (٢٢)

سورة الاحزاب

لنزلنا القرآن

[٣٦] ﴿قُضِيَ﴾: فہرمانیدا. ﴿الخیرۃ﴾:
 سرپیشک. [٣٧] ﴿انعم الله علیہ﴾: خوا
 نیعمہتی موسلمان بونوی
 پی بہ خشیوہ. (ریعمونی کردوہ).
 ﴿انعمت علیہ﴾: چاکہت لہ گہل کردوہ
 بہ نازاد کردن و پسرورہ کردن.
 ﴿وطسرا﴾: پیوستی یہ کہی.
 ﴿ادعیانہم﴾: نہوانی کردوویان
 بہ کوپی خویان. [٣٨] ﴿حرج﴾: نہنگی و
 تاوان. ﴿سنة الله﴾: شیوانو ریسای
 ماملہ لہ گہل نہتہ وہ کانی پیشودا.
 ﴿حلوا من قبل﴾: نہو پیغہ مبرانی
 بیشتر ہاتن. ﴿فسدرا مقدورا﴾:
 فرمانیکی چہ سپاو جیگیر.
 [٣٩] ﴿حسیا﴾: نہوی لہ کاری
 دروستکاروہ کانی دہ پرسیتہ وہ.
 [٤٠] ﴿خاتم النبیین﴾: دوا پیغہ مبر
 کہہو کوتایی ہات بہرشتہ
 پیغہ مبرایہ تی. [٤٢] ﴿بکرۃ﴾: بہ یانیان. ﴿اصحاب﴾: فیواران. [٤٣] ﴿بصلي عسکم﴾: بہ زہی

وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ وَلَا مُؤْمِنَةٍ إِذَا قَضَى اللَّهُ وَرَسُولُهُ أَمْرًا أَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ أَمْرِهِمْ وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَقَدْ وَصَلَ بِصَلَاةٍ مُبِينَةٍ ٣٦ وَإِذْ تَقُولُ لِلَّذِي أَنْعَمَ اللَّهُ عَلَيْهِ وَأَنْعَمْتَ عَلَيْهِ أَمْسِكْ عَلَيْكَ زَوْجَكَ وَاتَّقِ اللَّهَ وَتُخْفِي فِي نَفْسِكَ مَا اللَّهُ مُبْدِيهِ وَتَخْشَى النَّاسَ وَاللَّهُ أَحَقُّ أَنْ تَخْشَاهُ فَلَمَّا قُضِيَ زَيْدٌ وَنَهَا وَطَرًا وَجَعَلَهَا لَكُمْ لَا يَكُونَ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ حَرَجٌ فِي أَنْزَاجِ أَدْعِيَائِهِمْ إِذَا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرًا وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ مَفْعُولًا ٣٧ مَا كَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حَرَجٍ فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًا مَقْدُورًا ٣٨ الَّذِينَ يَرْفَعُونَ رِسَالَتِ اللَّهِ وَيَحْشَوْنَ اللَّهَ وَلَا يَحْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ وَكَفَى بِاللَّهِ حَاسِبًا ٣٩ مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِنْ رِجَالِكُمْ وَلَكِنْ رَسُولَ اللَّهِ وَحَاشَ النَّبِيِّينَ وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ٤٠ يَأْتِيهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا اللَّهَ ذِكْرًا كَثِيرًا ٤١ وَسِعْهُ كُرْسِيُّهُ وَأَصْبَحَ لَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمْ وَهُوَ يُصَلِّيْ عَلَيْكُمْ وَمَلَائِكَتُهُ يَخْرُجُونَ مِنَ الْأَمْشَلَتِ إِلَى الْغُورِ وَكَانَ بِالْمُؤْمِنِينَ رَحِيمًا ٤٢

پیتاندا دیتہ وہو فریشتہ کانتان بو دکات بہ پناو پشتگیر.

* پیانک ہاتہ خرمہت پیغہ مبری خوا(ﷺ) و پی و ت: نہی پیغہ مبری خوا: ریوہ سمہ کانی نیسلام لہ سرم زیادیان کردوہ، بڑیہ دوات لیدہ کمہ شتیکم پی بلنیت پابہ ندہم پیوہی، پیغہ مبری خواش(ﷺ) فرموی: ((با زبانت ہمیشہ تہوپارو بیت بہرکرو یادی خوی گورہ)). [الخبرجہ الترمذی].

ہر وہما (ابن ابی حاتم) لہ (محمد) ی کوپی (عثمان) ی (مخرومی) یوہ دہگیریتہ وہ، دہلنیت: قوپیشی یہ کان وتیان: بو ہر ہاوملنکی (محمد) کہسیک دادہ نین کہلہ خشتہ یان بہر، لنجا بو(ابوبکر) (طلحہ) یان دانوا نمیش ہات بولای (ابوبکر) لہ کاتیکدا لننو کوملنک خلکد ابو، (ابوبکر) رووی تیکردو وتی: بوجی بانگم دہکہیت؟ وتی: بولای پارسنتی (لات) و (عزی)؛ (ابوبکر) یش فرموی: (لات) چیہ؟ وتی: پسرورہ دگارمانہ، فرموی: (عزی) چیہ؟ وتی: لہ کجانی خواہ، فرموی: نہی دایکیان کیہ؟ لیرہدا (طلحہ) بیدہنگ بوو وہ لامی نہادیوہ، لنجا(طلحہ) بہاوملہ کانی وت: دہی وہ لامی نہوپیاوہ بدہنہوہ، خلککہش بیدہنگ بوون.

[۴۵] ﴿شاهد﴾: شاهید و گواهی دہر

(پەسىر ئەوانەى نىردراوى بۆلايان).

[۴۶] یادشده: به‌موی ناسانکردنی

نموده. ﴿سراجا مُنیرا﴾: چراغ کی

درہ خشان. [۴۸] ﴿دَعُ أَذَانُكُمْ﴾: مگوی

ماده به قسمی خراپیدان.

[۱۹] ﴿تَعْتَدُوهُ﴾ : عہدہ ست پیٹی

تہواوکردنی روزہ گانہ۔ ﴿فَمَتَّعُوهُمْ﴾ :

به‌خشینیکی و هایان پی به‌خشن

رازی بن. (سراجا جمیلا): دور

له نازارو، ريگرتن له واجبيكي شهرعي.

[۵۰.] ﴿اٰیٰتِ اٰجُرْمٰنٍ﴾: مارہیئت

بی‌داون. ﴿إِنَّمَا اللَّهُ عَلَيْكَ﴾: نه‌می‌خواهی

گہورہ یئی داویت له غنیمہ و

دہشت گردی کے خلاف آپ کی ہر ایک کوشش کا شکریہ ادا کرتے ہیں۔

﴿يَسْتَكْبِرُهَا﴾: ماره‌ی سریت.

حالىڭىز: ئۇ چوڭكەنلەردىن بولغاندا

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَجِيبُهُمْ يَوْمَ يَقُومُهُمْ سُكُوتُهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ أَجْرًا كَرِيمًا ۝ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا أُرْسِلْتُمْ كُفْرًا مِّنْ دُونِ الْإِيمَانِ لَمَّا بَلَغْتُمُ الْحُلُومَ فَإِنْ
كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُوا أَمْرَهُمْ وَلَا تُخْلَفُوا سَبْعًا مِّنْ دُونِ ذَلِكَ فَهُوَ
مَعَكُمْ أَلَمْ يُدْرِكُوا أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَنَبِيُّهُ مُحَمَّدٌ رَّبُّهُمْ
يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَالَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا
إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا
بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ كُنْتُمْ فِي سَفَرٍ أَوْ عَلَى
صُلْبٍ أَوْ كُنْتُمْ فِي مَازٍ فَطَوَّأُتُمْ بِهِمْ فَمِنْ دُونِ ذَلِكَ فَلَيْسَ بِالْإِيمَانِ
إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ
فَاجْعَلُوا بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الصَّلَاةِ وَطَر�ًا مِّنْ مَّاءٍ وَابْسِطُوا يَدَيْكُمْ
إِلَى الصَّلَاةِ كَمَا بَسَّطْتُمُوهَا إِلَى الْوُجُوهِ وَمَا يَسْتَفِئُونَ بِهَا لَعَلَّكُمْ
يُذَكَّرُونَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ
وَأَيْدِيَكُمْ إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ
وَإِنْ كُنْتُمْ فِي سَفَرٍ أَوْ عَلَى صُلْبٍ أَوْ كُنْتُمْ فِي مَازٍ فَطَوَّأُتُمْ بِهِمْ
فَمِنْ دُونِ ذَلِكَ فَلَيْسَ بِالْإِيمَانِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ يٰٓأَيُّهَا
الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ فَاغْسِلُوا وُجُوهَكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ
إِلَى الْمَرَافِقِ وَامْسَحُوا بِرُءُوسِكُمْ وَأَرْجُلَكُمْ إِلَى الْكَعْبَيْنِ وَإِنْ
كُنْتُمْ فِي سَفَرٍ أَوْ عَلَى صُلْبٍ أَوْ كُنْتُمْ فِي مَازٍ فَطَوَّأُتُمْ بِهِمْ
فَمِنْ دُونِ ذَلِكَ فَلَيْسَ بِالْإِيمَانِ إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝

ئاققارو ئارمىتى.

هَوَىٰ دِهْمَنِي نَالِمِي (۸۰): اَم يَحْسِبُونَ اَلَا لَا تَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ بَلَىٰ وَرُسُلُنَا لَدَيْهِمْ يَكْتُبُونَ ﴿۸۱﴾

۱۔ (ابن جریر) لہ (محمد) ی کوپی (قرضی) ہوو دہ گینر تہوہ، دہ لیت: لہ کاتیکدا سی کہس لہ نیوان

(كعبه) و پرمده كيدا بوون، دوو قوردهيشى و (ثقفى) يهك يان، دوو (شه قه قى) و (قوردهيشى) يهك؛

یه بیکیان وتی: تو بلی ی خوای گهوره نسه گامان بییسنیت ، شهوی نریان وتی: گهر دهنگ

[illegible]

سوره تی ﴿الدخان﴾

هَوَىٰ دَابِرَينِي نِيَهْتِي (١٠): ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُّبِينٍ﴾ نِيَهْتِي ك:

—(بخاری) له (ابن مسعود) موه دهگیرینه وه ؛ دهلیت: کاتیک (قریش) یی هکان سرکه شی یان کرد

سالا لندکی کرائی بنت محمد یاندا ونندی سالانہ پیر کرائی (یوسف) (سولامی) غوغای (موسیٰ) (سالا لندکی)

بوییه تووشی گرانى و نه بوونی یه كه هاتن كه ئیسقانیان ده خوارد له برسا ، پیاوان سهیری

تاسمانيان دکرد له نيوان خويان و تاسمانيان د دووگه ليکيان د پيښي له بهر گرماو ناروغيه تي و

۳. پیغمبری خوا (ﷺ) هات ، وتبان: ثنی پیغمبری خوا دوعای باران مارین به خواجه

[illegible]

[٥١] ﴿تَرْجِی﴾: نه ویه که له شهوی دیاریکراوی خووی دواى بخهیت و جوت نه بیت له گهلی. ﴿تُؤْوِی﴾: نه ویه که وا پیتی بخهیت له شهو و نورهی خووی. ﴿بَغِیْتِ﴾: داواى بکهیت و نزیکى بکهیت هره له خوت (پاش دواختنی). ﴿عَزَلْتِ﴾: دووری بخهیت هره دواى بخهیت له وادهی خووی. ﴿فَلَا جُنَاحَ﴾: یاساغ و حرام نی یه هیچی تیدا نی یه. ﴿ذَلِكَ اَدْنٰی اَنْ تَقْرَ اَعْيُنُهُنَّ﴾: سه ریشک و هه لبرار دنیان خسته دهستی خوت، (باشتر دلیان خوش دهکات، چونکه دهزانن که فهرمانی خوایه). [٥٢] ﴿لَا یَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ﴾: واته: نهی پیغه مبهری خوا چیدی حه لال نی یه هیچ نافره تیکی تر بۆ تو له مېرؤ به دواوه. ﴿وَلَا اَنْ تُبَدِّلَ﴾: ناتوانیت یه کیکیان

﴿تَرْجِی﴾: تَرْجِی مِنْ نِسَاءٍ مِنْهُنَّ وَتَوَوَّیْتَ إِلَیْكَ مِنْ نِسَاءٍ وَمِنْ بَغِیَّتِیْ مِنْ عَزَلْتِ فَلَا جُنَاحَ عَلَیْكَ ذَٰلِكَ اَدْنٰی اَنْ تَقْرَ اَعْيُنُهُنَّ وَلَا یَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِنْ بَعْدِ وَلَوْ اَنْ تُبَدِّلَ مِنْ اَرْوَاحٍ وَلَوْ اَعْجَبَتْ خُسْفٰی اِلَّا مَا مَلَكَتْ یَمِیْنُكَ وَكَانَ لِلّٰهِ عَلٰی كُلِّ شَیْءٍ رَقِیْبًا ﴿تَقْرَ﴾: یَتَّیْبًا لِّیْمٰیكَ ؕ اَمْسُوْا لَا تَدْخُلُوْا بِنِیِّتِ النَّبِیِّ اِلَّا اَنْ یُؤْذَکُمْ اِلٰی طَعَامٍ غَیْرِ نَظَرٍ اِنَّهٗ وَلَکُمْ اِذَا عِیْتُمْ فَاَدْخُلُوْا اِذَا طَعِمْتُمْ فَانْشَرُوا وَلَا تُسْتَفْسِدُ بِلَدِیْسٍ رَّیْذَ لَکُمْ كَانَ یُؤْذِی النَّبِیَّ فِیْسَتَحِیْ بِمَکُمْ وَاللّٰهُ لَا یَسْتَحِیْ مِنْ الْحَقِّ وَاِذَا سَأَلْتُمُوْهُنَّ مَتَاعًا فَسْأَلُوْهُنَّ مِنْ وَرَآءِ حِجَابٍ ذَٰلِکُمْ اَطْهَرُ لِقَوٰیْکُمْ وَفَلَوْ بِهِنَّ وَمَا کَانَ لَکُمْ اَنْ تُؤْذُوْا رَسُوْلَ اللّٰهِ وَلَا اَنْ تَسِکُوْا رُوحَهٗ مِنْ عَقِیْبٍ ؕ اَمَّا اِنْ ذَٰلِکُمْ كَانَ عِنْدَ اللّٰهِ عَظِیْمًا ﴿تَقْرَ﴾: تَبْدُوْا شَیْئًا اَوْ تَحْفَوْهُ فَاِنَّ اللّٰهَ کَانَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلِیْمًا ﴿٥٢﴾

ته لاق بدهیت و له جیاتی نهویش یه کیکی تر ماره بریت. ﴿رَقِیْبًا﴾: پاریزهرو ناگاداره به سه ره مووشتیکدا. [٥٣] ﴿غَیْرِ نَظَرٍ اِنَّهٗ﴾: چاره پئی کاتی پیگه یشتنی خواردن مه کهن. ﴿فَانْشَرُوا﴾: بلا و بینه وه لای مه میتنه وه. ﴿وَلَا تُسْتَفْسِدُ بِلَدِیْسٍ﴾: پشت مه که نه وه بۆ گوینگرتن له قسهی یه کتر. (مه دهن به رازی قسه یا). ﴿فِیْسَتَحِیْ بِمَکُمْ﴾: شهرمتان لیده کات. ﴿مَتَاعًا﴾: شتیکی به سوود.

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾ ده فهرمویت: ((باهیج کهس له نپوه له گهل نافره تیکی غهیره دا کۆنه بیتنه وه؛ مه گهر له گهل یه کتیک له مه حارمه کانی دا)). (متفق علیه).

- (مض) بکه به راستی قات و قربیان تیکهوت، نجا پیغه مبهری خوا (﴿﴾) دوعای باران بارینی بۆکردن، خوای گهرهش بارانی بۆ باراندن و نهم نایه تەش له سه ره نهو به واده ناز لپوه خواره وه.

هوی دابه زینی نایهتی (١٥) و (١٦): ﴿اِنَّکُمْ عَابِدُوْنَ﴾: نایهته که:

- ههر مه مان هۆز دواى نهوی بوون و خوش گوزهرانی بهوی تیکردن جارینکی دی گهرانه وه سه ره حالی پیشوویان، پاشان په روه ردار نایهتی: ﴿یَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْکُبْرٰی اِلَّا مَنْتَقِمُوْنَ﴾: نایهته خواره وه، نه مهش مه بهست پینی بهژی (بدره).

[۵۵] ﴿لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ﴾: لیان ناگیریت.

[۵۷] ﴿لَعَنَهُمُ اللَّهُ﴾: له پرمی خوی

بی به شیکردون له مردو دنیا...

[۵۸] ﴿احْتَمَلُوا﴾: بریتیه له ناره حتی و

بار قورسی. ﴿بِهَتَانَا﴾: بریتیه له قسه

هه له ستن یان درو یه کی له پاره

به دهر...! ﴿أَمَّا مِینَا﴾: گونا هو

تاوانیکی دیارو ناشکرا. [۵۹] ﴿يَذْنِبْنَ

عَلَيْهِنَّ﴾: درو شو پری بکه نه وه

به سه ریاند. ﴿مَنْ جَلَّابِيَهُنَّ﴾: نه وه ی

خو بیانی پی دانه پوش...

[۶۰] ﴿الْمَرْجُفُونَ﴾: نه وانه ی دهنگ و

باسی درو بلا و ده کنه وه. ﴿تُغْرِيكَ

بِهِمْ﴾: زال و بالاده ست ده کهن

به سه ریاند. [۶۱] ﴿مَلْعُونِينَ﴾: نه وانه ی

دور خرا و نه وه له سوژو به زه یی

خوا (نه فره ت لی کروان). ﴿أَيُّهَا تَقْفُوا﴾:

له مهر جیگه یه زه فره یان پی به رن.

لَا جُنَاحَ عَلَيْهِمْ فِي آبَائِهِمْ وَلَا بُنْيَانِهِمْ وَلَا إِخْوَانِهِمْ وَلَا نِسَائِهِمْ وَلَا مَمْلُوكَاتٍ
أَتَمَّنُّهُمْ وَاتَّقِينَ اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ كَاكٍ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ
إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
آمَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا تَسْلِيمًا إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ
اللَّهَ وَرَسُولَهُ لَعَنَهُمُ اللَّهُ فِي الدُّنْيَا وَالْآخِرَةِ وَأَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا
مُهِينًا وَالَّذِينَ يُؤْذُونَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
بِعَدْوٍ مَا لَكُمْ سَبَأٌ فَقَدِ احْتَمَلُوا بُهْتَانًا وَإِثْمًا مُبِينًا
يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لَأُزْجِيَكُمْ مِنْكُمْ وَإِسَاءَ الْمُؤْمِنِينَ يُدْرِكُ
عَلَيْهِمْ مِنْ جَلْبَابِهِمْ ذَلِكَ أَذَقْنَاهُمْ فَلَا يُؤْذُونَ وَكَانَ
اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا لَيْسَ لِرَبِّهِ أَتَمْنَعُونَ وَالَّذِينَ
فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمَرْجُفُونَ فِي الْمَدِينَةِ لَعْنَةُ
اللَّهِ عَلَيْهِمْ ثُمَّ لَاجِبُكَ وَرَوْلُكَ فِيهَا إِتْقَانًا مَلْعُونِينَ
أَيُّهَا تَقْفُوا حُدُودَ اللَّهِ وَقِيلُوا تَقْوِيَةً سُبْحَانَ اللَّهِ
الَّذِي حَوَّلَ قُلُوبَنَا وَلَنْ تَجِدَ لِسَانَ اللَّهِ تَدْبِيرًا

﴿اخذوا﴾: ده ستگر ده کړن. [۶۲] ﴿خُلُوا﴾: به سه ر چوو رابور.

هو ی دایم زنی نیمتی (۶۳): ﴿إِنَّ شَجَرَةَ الزُّمُرِ طَعَامُ الْآيِمِ﴾: نیمته که:

– (سعید) ی کوپې (منصور) له (ابی مالک) وه ده گپرتنه وه: ده لیت: (ابو جهل) خورماو پونی

ده میناو ده بیوت نه وه دروست بکن، نه وه نه وه زه قومه یه که (محمد) به لینی پیداون، پاشان

نایه تی: ﴿يَوْمَ تَبْيَضُّ الْبُطْنَةُ الْكُفْرَى إِلَّا مَتَّقُونَ﴾: دایم ی.

هو ی دایم زنی نیمتی (۶۹): ﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ الْغَرِيزُ الْكَرِيمُ﴾: نیمته که:

– (اموی) له (عکرمه) وه ده گپرتنه وه، ده لیت: پیغه مبری خوا (به) ابو جهل) گه شیت و پنی و ت:

خوای گه وه فره مانی پیداو نه مه ت پی بلیت: ﴿أَوَلَيْكَ فَأُولَى، ثُمَّ أَوَلَى لَكَ فَأُولَى﴾، پاشان

ده لیت: کراسه کی داکه ندو وتی: خوشت و هاوریکه شت ناتوا ن هیچ شتیک له من بکن، خوشت

چاک ده زانی که من پاریزگاری له خه لکی (بطحاء) – شوینی که له (مه که) – ده که و پرای نه وه ش

من گه وه مزمن، به لام په روه ردار له پوژ ی (بدن) دا له ناوی برود زملیل و پسوای کرد، مهر

به گوتو قسه که ی خوشتی سه ر نه نشتی کرد، دهر باره ی شویش نه نایه ته نازلبوه خواره وه:

﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنتَ الْغَرِيزُ الْكَرِيمُ﴾. هره و ما (ابن جریس) وینه ی نه وه له (قتاده) وه ده گپرتنه وه.

سورہ متی (الاحزاب) جزی (۲۲)

سورہ الاحزاب

لَمَّا كَانَ وَابَعِثَ

[۶۶] ﴿تَقَلُّبٌ﴾: لہ لایہ کہ وہ بقی لایہ کی تر
وہری دہ گنہ گریٹ. [۶۷] ﴿سَادَتَنَا﴾: پاشاو
سہر و کہ کانمان. ﴿کِبْرَانَا﴾: زانا
خراپہ کانمان. [۶۸] ﴿ضَعُفَیْنِ﴾: دورو
نہوہندہ. [۶۹] ﴿وَجِہَا﴾: خاوہن پایہنو
نزیان گیرایہ. [۷۰] ﴿قَوْلَا سَدِیدَا﴾:
وتیہ کی راست و مہبہ سقدار.
[۷۱] ﴿یُصْلِحْ لَکُمْ أَعْمَالَکُمْ﴾: یاریدہ دورو
پشتیوان بقی کردہ وہی چاکہ.
[۷۲] ﴿الْأَمَانَةِ﴾: نہرک و تہ کیلفہ کانی
نہرمانی خواہی گہورہ یہ.
﴿فَآئِیْنِ﴾: نکوئیان کرد. ﴿انْفَقَ مِنْهَا﴾:
ترسان لہوی ناپاکی بکن. ﴿طُلُومِ﴾:
نہوی بہرہ و ام ستم لہ خودی خوی
دہکات. ﴿جہولاً﴾: روچو لہ نہزانیندا.
* (ابن مسعود) (رمزای خواہی لیبتیت)
لہ پیغہ مہبری خواوہ ﴿﴾ دہ گنہ گریتموہ ؛
دہ فرمویٹ: ﴿﴾ (پہرہ و رگاز من داوی
رینمایو پارین کاری لہ گن پاکیتی و
دہولہ مہندی دہکم). [اخرجہ مسلم].

يَسْأَلُكَ النَّاسُ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ وَمَا بِيَدِي
لَعَلَّ السَّاعَةَ تَكُونُ قَرِيبًا ۚ إِنَّ اللَّهَ لَعَنَ الْكَافِرِينَ وَأَعَدَّ
لَهُمْ سَعِيرًا ۚ خَلِيلِينَ فِيهَا أُولَا يَجِدُونَ وَلِيًّا وَلَا نَصِيرًا
يَوْمَ تَقْلُبُ وُجُوهُهُمْ فِي النَّارِ يَقُولُونَ يَلَيْتَنَّا أَطَعْنَا اللَّهَ
وَأَطَعْنَا الرُّسُلَ ۚ وَقَالُوا رَبَّنَا إِنَّا أَطَعْنَا سَادَتَنَا وَكِبَرَاءَنَا
فَأَصْلَحْنَا السَّبِيلَ ۚ رَبَّنَا آتِهِمْ ضِعْفَيْنِ مِنَ الْعَذَابِ
وَأَلْعَنَهُمْ لَعْنًا كَبِيرًا ۚ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ
ءَادُوا مُوسَىٰ فَبَرَأَهُ اللَّهُ مِمَّا قَالُوا وَكَانَ عِنْدَ اللَّهِ وَجِہًا ۚ
يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَقُولُوا قَوْلًا سَدِيدًا ۚ يُصْلِحْ
لَكُمْ أَعْمَالَكُمْ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَمِنَ يُطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ
فَقَدْ هَارَ وَرَءَا عِظِيمًا ۚ إِنَّا عَرَضْنَا الْأَمَانَةَ عَلَى السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَالْجِبَالِ فَأَبَيْنَ أَنْ يَحْمِلْنَهَا وَأَشْفَقْنَ مِنْهَا وَحَمَلَهَا
الْإِنْسَانُ ۚ إِنَّهُ كَانَ ظَلُومًا جَهُولًا ۚ يَلْعَنُ اللَّهُ الْمُفْسِقِينَ
وَالْمُنَافِقِينَ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَيَتُوبُ اللَّهُ
عَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا رَحِيمًا ۚ

سورہ متی ﴿الغاثیة﴾

ہوی دابہ زینی نایمتی (۲۳): ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ وَأَضَلَّهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ نَجَسَتَهُ﴾:
— (ابن منذر) (ابن جریر) (سعدی) کوپی (جبری) موہ دہ گنہ گریتموہ ؛ دہ لیت: (قریش) یہ کان
ماوہ یہ کہ ہر دیکیان دہ پیرست ، نہ گہر بہر دیکیان بدیایہ باشترو جوانتر بواہی لہ بہر دی یہ کہم
نہوا یہ کہ میان فہی دہ داو بہر دی دوہ میان دہ پیرست ، نجا خواہی گہورہ نہم نایمتی
دابہ زاند: ﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَذَ إِلَٰهَهُ هَوَاهُ﴾:
ہوی دابہ زینی نایمتی (۲۴): ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾ نایمتہ کہ:
— (ابن جریر) (ابن جریر) (سعدی) کوپی (جبری) موہ دہ گنہ گریتموہ ؛ دہ لیت: خہ لکی نہ نام دہیان وت: تہ نہا شہو روژہ کہ نیتہ
نہ پیرینتہ موہ لہ ناومان دہ بات ، خواہی گہورہ ش نہم نایمتی ناردہ خواوہ موہ: ﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا
حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا يُهْلِكُنَا إِلَّا الدَّهْرُ﴾.

سورہ متی ﴿الاحقاف﴾

ہوی دابہ زینی نایمتی (۱۰): ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾ نایمتہ کہ:
— (طبرانی) (عوفی) کوپی (مالکی) (اشجعی) موہ دہ گنہ گریتموہ ؛ دہ لیت: پیغہ مہبری خواہ ﴿﴾ —

سوره نسی (سبا)

[۲] ﴿مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ﴾: نهوی دهجته ناخی زهوی. ﴿يُخْرِجُ فِيهَا﴾: نهوی بولای ناسمان بهرزو بلند دهبیتوه. [۳] ﴿لَا يَغْذِبُ عَنْهُ﴾: ون و پنهان ناییت. ﴿مَتَقَال ذَرَّة﴾: نه نازدهی بجو و کترین گهر دله. ﴿فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾: لاپهرو کتیبیکسی روون و ناشکرا (مهبستی (لوح المحفوظ) ه). [۵] ﴿سُورًا فِي آيَاتٍ﴾: نهوانی هه و نه دهن به لگه کانی نیمه (به لگه کانی پهروردگار) ناشیرین و عه بیدار بکن. ﴿مُعَاجِزِينَ﴾: خیراده کن و واده زانن دهریان دهن. ﴿مَنْ رَجَرَ﴾: توندوتیزترین چه شنی سزا. [۷] ﴿مَرْقَمَةٍ﴾: لهت و پست بسوون و پاشان بوونهوه به خاک و خول.

= پنی فرموی: نهی گرومی جووله که ،

دوانزه پیوا له نیو خوتان ده ستیشان بکن بوم که شایه تی بدن خوا تاو و نه نیایه و (محمد) پیغه مبری خویه : هتا پهروردگار نهو خهشم و قینهی لئی گرتوون له سر هه مو جووله که ی لایبات. نهوانیش بیدهنگ بوون و که سیان و دلامی نه دایه وه ، پاشانیش پیغه مبری خوا (الله) پشتی تیکردن و به جپی هیشتن ، له ناکاو پیاوئیک له پشتوه هه ستاو و تی: جاری مهری نهی (محمد) ، نجا پوو یکرده جووله که کان و تی: نیوه چون من هه دسه سنگین و به پیایوئیک چون دهران ؟ نهوانیش و تیان: سویند به خوا هیچ پیایوئیکمان له نیو خوماندا نه دیوه که شارمه اتریبت له کتیبی خوی گهروو زاننا تریبت له تو و باوک و باپیرت ، نهویش و تی: به راستی من گهواهی دهم کوا (محمد) نهو پیغه مبریه که له تهوراتدا باسیکراوه ، جووله که کانش و تیان: درو تکرده پاشان بهر په چیان دایه وه و قسهی خراپیان پیوت ؟ نجا نه نایه هاته خوارم وه: ﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ﴾. ههروها (بخاری) و (مسلم) له (سعدی) کوپی (ابی وقاص) وه ده گپ نه وه ، ده لیت: سه بارت به (عبدالله) ی کوپی (سلام) نه نایه ته دایه زیه خوارم وه: ﴿وَرُشِدٌ شَاهِدٌ مِنْ بَنِي إِسْرَائِيلَ عَلَى بَيْتِهِ قَامَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ﴾، ههروها (ابن جریر) له (عبدالله) ی کوپی (سلام) وه ده گپ نه وه ، ده لیت: نه نایه ته سه بارت به من نازل بووه خوارم وه.

سورة نسی

سورة نسی

سورة نسی

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَلَهُ الْحَمْدُ فِي الْآخِرَةِ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْخَبِيرُ ۝ يَعْلَمُ مَا يَلِجُ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَنْزِلُ مِنَ السَّمَاءِ وَمَا يَعْرُجُ فِيهَا وَهُوَ الرَّحِيمُ الْغَفُورُ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَأْتِينَا السَّاعَةُ قُلْ بَلَى وَرَبِّي لَتَأْتِيَنَّكُمْ عِلْمُ الْغَيْبِ لَا يَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقَالُ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ وَلَا أَصْغَرَ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْبَرَ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ ۝ لَيَعْزَى الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أُولَئِكَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَرِزْقٌ كَرِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ سَعَوْا فِي آيَاتِنَا مُعْجِزِينَ أُولَئِكَ لَهُمْ عَذَابٌ مِنْ رَجَرٍ أَلِيمٌ ۝ وَبَرَى الَّذِينَ أَوْفُوا أَلْعَلَمَ الَّذِي أَنْزَلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ هُوَ الْحَقُّ وَيَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ ۝ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا هَلْ نَدُلُّكُمْ عَلَى رَجُلٍ يُبَشِّرُكُمْ إِذَا مَرِضْتُمْ كَلَّ مَرْغَبِي إِنَّكُمْ لَفِي حَلْقٍ مَحْدُودٍ ۝

سوره تى (سبا) جزمى (٢٢)

هَذَا كَقَوْلِهِ

سَوْفَ سَكَبَ

[٨] ﴿بِهْ جَنَّةٍ﴾: شَيْتَى لَهْ كَهْ لَدَا يَهْ.
 ﴿الضَّلَالِ الْعَمْدِ﴾: رِئِى وَنَكْرَدَنِ كِى
 خَرَابِ. [٩] ﴿نَحْصِفْ لَهُمُ الْأَرْضَ﴾:
 بَهْ نَاخِ زَهْوِيدَا نَغْرَوِيَانِ دَهْ كَهْ يِنِ
 وَيْنَهْ قَارُونِ. ﴿كَيْفَا مِنَ السَّمَاءِ﴾:
 چَهْ نَدِ پار چَهْ يَهْ كَ لَهْ نَاسَمَانَهْ.
 ﴿مُنِيبٍ﴾: كَهْ رَا نَهْ وَهْ بَوْ لَاى خَوَا
 بَهْ تَهْ وَهْ وَهْ پَهْ شَيْعَانِ. [١٠] ﴿أَوْبَى﴾:
 دَوِى پَاتِى بَكَهْ وَهْ. ﴿أَلَا لَهُ الْخَلِيدُ﴾:
 نَاسَمَانِ بَوْ نَهْ رَمْ كَرْدِ. [١١] ﴿اعْمَلْ
 سَابِغَاتٍ﴾: زَرِي پُوشِى فَرَا وَا نِى چَاكِ.
 ﴿وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ﴾: بَهْ تَوَكْمَهْ يِى
 زَرِي پُوشَهْ كَانِ چَاكِ بَكَهْ. [١٢] ﴿غَدُوْهَا
 شَهْرٌ﴾: خَيْرَ اِي يَهْ كَهْ يِى بَهْ نَيَانِ مانگَهْ
 رِي يَهْ كَهْ (وَاقَهْ: لَهْ بَهْ يَانِيَهْ وَهْ بَوْ نِيَهْ وَهْ;
 نَهْ مَهْ شَ بَهْ نَهْ نَدَا زَهْ مانگَهْ رِي يَهْ كَهْ).
 ﴿وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ﴾: خَيْرَ اِي يَهْ كَهْ يِى نِيَا نِى
 مانگَهْ رِي يَهْ كَهْ. ﴿أَسْلَنَا لَهُ﴾: تَوَا نَدِ مَانَهْ وَهْ
 بَوْى. ﴿عَيْنَ الْقَطْرِ﴾: مَسِى تَوَا هْ، (ويْنَهْ كَانِيَاوْ)، ﴿يَزْعُ﴾: لَدَا نِ لَهْ فَهْ رَمَانِ. ﴿عَذَابِ
 السَّعِيرِ﴾: نَا كَرِي كِى بَلِي نَهْ دَارِ. [١٣] ﴿مِّنْ مَّحَارِبٍ﴾: كَوْشَكِ وَ خَانُو
 مَزْ كَهْ مَوْتِ. ﴿تَمَلِّلْ﴾: پَهْ يَكَهْ رَو شَتِى خَا وَ نِ قَهْ بَارَهْ. ﴿جَفَانِ كَالْجَوَابِ﴾: قَهْ پِي كَهْ وَرَهْ
 وَيْنَهْ حَهْ وَزِى فَرَا وَا نِ. ﴿قُدُّورٌ﴾: مَهْ نَجَلْ (كَهْ خَوْرَا كِى تِي دَا دَهْ كَوْلِي نَرِي تِ). ﴿رَاسِيَاتٍ﴾:
 جِي كَرِ (كَهْ بَهْ نَاسَانِى نَا كَوِي زَرِي تَهْ وَهْ لَهْ بَر كَهْ وَرَهْ يِى يَهْ كَهْ يِى). [١٤] ﴿قَضِيْنَا عَلَيْهِ الْمَسَوْتَ﴾:
 بَرِيَا رِى مَرْدَنَمَانِ دَهْ رَكْرَدِ. ﴿دَابَّةَ الْأَرْضِ﴾: مِي رَوِيَهْ كِى بَجُو وَ كَهْ دَا رَدَهْ خَوَاتِ. ﴿تَاكُلُ
 مِنْ سَائِهِ﴾: لَهْ كَوْ چَا نَهْ كَهْ يِى خَوَا رَدِ... ﴿خَرٌّ﴾: كَهْ مَوْتِ بَهْ زَهْ وَ يَدَا. ﴿ثِيَابِ الْجَنِّ﴾: بَوْ جَنُو كَهْ رَو وَا
 بَو وَ هْ. ﴿الْعَذَابِ الْمُهِينِ﴾: نَهْ وَ كَرْدَا رَهْ قَوْرَسِ وَ كَرَا نَهْ نَهْ يِى مَهْ يَهْ.

قَتَرَى عَلَى شَكْرِهِمْ أَنَّهُ هُمُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ
 فِي الْعَذَابِ وَالضَّلَالِ الْعَمْدِ ۚ قَالُوا بَرًّا بِمَالِيْنَا يَدِيْهِمْ
 وَمَحْفُومُهُمْ مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ إِنَّ نَا نَحْصِفْ لَهُمْ
 الْأَرْضَ وَأَنْقُضَ عَنْهُمْ كَيْدَهُمْ مِنَ السَّمَاءِ يَوْمَ ذَلِكَ
 لَأَنبِئَنَّ كُلَّ عَشِيْقٍ ۖ وَقَدْ نَبَأْنَا بِذُنُوبِهِمْ فَاصْصَلَا
 يُجِئُكَ أَوَّلَى مَعَهُ وَالظَّيْرُ وَالْأَلَاءُ الْحَدِيدُ ۚ أَنْ تَعْمَلَ
 سَبْعِينَ وَفَرْدِي لَشَرِّهِمْ وَأَعْمُوا صِدْقًا بِمَا تَعْمَلُونَ
 نَصِيْرٌ ۚ وَلَسْتَ لِمَنْ أَرَادَ أَنْ يَنْتَصِرَ مِنْهُمْ وَرَوَّاحَهَا شَهْرٌ
 وَأَسْلَنَا لَهُ عَيْنَ الْقَطْرِ وَمَنْ أَلْجَمَ مَنْ يَعْمَلُ يَوْمَ يَدِيْهِ يَدِيْ
 زَيْدٍ وَمَنْ يَرَى مِنْهُمْ عَنْ أَمْرِ يَدِيْهِ مِنْ عَذَابِ السَّعِيرِ ۚ
 يَعْمَلُونَ لَهُ مَائِدَةً مِنْ مَّحَارِبٍ وَتَمَلِّلْ وَجَدِمْ كَالْجَوَابِ
 وَقُدُّورٌ رَاسِيَاتٍ أَعْمُوا أَلَدُّ دَشْكُرٍ وَفِي السَّعْيِ
 الشَّكُورِ ۚ فَمَا قَصَبَ عَلَيْهِ الْمَوْتُ مَدْفَعَةً عَلَى مَوْتِهِ
 إِلَّا دَبَّ عَنْهُ الْأَرْضَ أَكُلُ مَسَائِدِهِ فَمَا حَرَسَتْ الْجَرُّ
 أَنْ لَوْ كَانُوا يَعْمَلُونَ الْعِبَادَ لَسَوْفَ لَعَذَابُ الْمُهِينِ ۚ

* پیغمبرى خوا (ﷺ) لَهْ شَهْوَا كَوِي نِى لَهْ دَهْ نَكِى (ابو موسى الاشعري) بَوْ قَوْرَنَانِى دَهْ خَوِي نَدِ،
 وَهْ سَتَا بَهْ دِيَا رِى يَهْ وَهْ كَوِي نِي سَتِى بَوْ، پَاشَانِ فَهْ رَمُووى: ((نَهْ پَيَا وَهْ سَوَزُو دَهْ نَكِى خَا نَهْ وَادَهْ يِى
 (داودى پِي بَهْ خَشْرَا وَهْ)). (اخرجه التستائى).

لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ آيَةٌ ۖ جَنَابٌ عَنْ يَمِينٍ وَشِمَالٍ
كُلُوا مِنْ رِزْقِ رَبِّكُمْ وَاشْكُرُوا لَهُ ۚ بَلْدَةٌ طَيِّبَةٌ وَرَبٌّ غَفُورٌ
وَمَا عَرَضُوا فَأَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ سَيْلَ الْعَرِمِ وَبَدَّلْنَاهُمْ بِجَنَّتَيْهِمْ
جَنَّتَيْنِ ذَوَاتِ أَكْمَلٍ خُمْرٍ وَأُتِي وَشَىٰ مِنْ سِدْرٍ قَلِيلٍ
ذَٰلِكَ حَزْنُهُمْ ۖ يَمَّا كَفَرُوا وَهُمْ فِي حُزْنٍ ۖ لَا الْكُفْرَ
وَجَعَلْنَاهُمْ وَبَيْنَ الْقَرَىٰ الَّتِي نَزَعْنَا فِيهَا قَرْيَ ظَهْرَةٍ
وَقَدَّرْنَا فِيهَا الْبَلَاءَ ۚ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَأَيَّامًا مِّمَّنْ
فَقَالُوا رَبَّنَا بَعْدَ بَيْنِ أَسْفَارِنَا وَظَلَمُوا أَنْفُسَهُمْ ۖ فَجَعَلْنَاهُمْ
أَحَادِيثَ وَمَزَّقْنَاهُمْ كُلَّ مُمَرِّقٍ ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَايَتٍ لِّكُلِّ صَبَّارٍ
شَكُورٍ ۚ وَلَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ إِبْلِيسُ ظَنَّهُ ۖ فَاتَّبَعُوهُ إِلَّا
فَرِيقًا مِّنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ وَمَا كَانَ لَهُ عَلَيْهِمْ مِنْ سُلْطَانٍ
إِلَّا لِنَعْلَمَ مَنْ يُؤْمِنُ بِالْآخِرَةِ ۚ مِمَّنْ هُمْ فِيهَا فِي شَكٍّ وَرَبِّكَ
عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ حَفِيظٌ ۚ قُلْ أَذْعُوا إِلَيْكَ رِجْعُهُمْ مِّنْ دُونِ
اللَّهِ لَا يَمْلِكُ كُوفٌ مِّثْقَالَ ذَرَّةٍ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي
الْأَرْضِ وَمَا لَهُمْ فِيهَا مِنْ شِرْكٍ ۚ وَمَا لَكُم مِّنْ ظَهْرٍ ۚ

[۱۵] ﴿لِسَبَا﴾: شوینی مؤزیکه
لهولاتی یه من. ﴿مَسْکُهُمْ﴾: جیگه ی
نیشته جی بوونیان. ﴿آیة﴾: به لگه ی
نیشانه. ﴿جَنَابٌ﴾: دبو باخ. ﴿بَلْدَةٌ طَیِّبَةٌ﴾:
ولایتیکی پاکی خاوهن خیر و فیر.
[۱۶] ﴿فَاعْرَضُوا﴾: هه لگه پانه وه
له سوپاسکردنی خوا ی گه وه وه
با وه پریان به پیغه مبه رانیش نه کرد.
﴿سَيْلَ الْعَرِمِ﴾: لافاو یکی به میز یان
بارانیکی توند. ﴿ذَوَاتِی﴾: خاوهنی.
﴿اُکْمَلٍ﴾: به ربوبوم. ﴿خُمْرٍ﴾: تال و
خاوهن تامیکی زود ناخوش. ﴿اُتِی﴾:
جوره دره ختیک ی ریکه و چلو پوینکی
زوری هه یه وه به ربوبوم کیه ی
ناخوری ت. ﴿سِدْرٍ﴾: دره ختیک ی
بی به ربوبوم. [۱۸] ﴿الْقَرَىٰ﴾: گونده کانی
شام. ﴿ظَهْرَةٌ﴾: نزیک و به پال
یه کوه. ﴿قَدَّرْنَا فِيهَا الْبَلَاءَ﴾: نه وه

گونده انه مان وهما لی کرد وه نزیک بن له یه کوه وه شه وه پیندا دهوات پیو یستی
به توشو نه بی ت. [۱۹] ﴿بَاعِذَ بَيْنَ أَسْفَارِنَا﴾: داوایان کرد له خوا ی گه وه به وه ی
بیابانه وه گونده کان له یه ک دابری ت به چه شنیک که س نه توانی ت نه وه ما وه به بری ت
مه گه ده وه مه نه بی ت. ﴿فَجَعَلْنَاهُمْ أَحَادِيثَ﴾: خه لکی باسیان کات و به نمو و نه
بیانه یتنه وه. ﴿مَزَقْنَاهُمْ﴾: پهرت و بلا و مان کرد نه وه به ولاتدا. [۲۰] ﴿صَدَّقَ عَلَيْهِمْ﴾:
مه به سته که ی تیا هی تانه دی. [۲۱] ﴿سُلْطَانٌ﴾: زال و ده ست به سه را گرتن. [۲۲] ﴿أَذْعُوا﴾:
په نایان پی بگرن. ﴿مِثْقَالَ ذَرَّةٍ﴾: به نه ندازه ی گه رد یله یه ک. ﴿شِرْکٍ﴾: شهریک و ها و کار
له به دیه تاندا. ﴿ظَهْرٍ﴾: پشتیوانیک له به دیه تان و به ربوه بر دندا.

هُوَ دَابِیْزِی نَایَمِی (۱۱): ﴿قَالَ الْبَلْبُ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا كَانَ خَوْفًا مَّا سَقَوْا إِلَيْهِ﴾: نیله ته که:

– له (قتاده) وه ده گپ نه وه: ده لی ت: کومه لیک له مو شریکه کان وتیان: نیمه سه ربهرزین، نیمه واو
واین. خو شه گه نه نه نیسلامه خیری تیا بوا یه شهوا فلان و فیسار پیشمان نه ده که موتن و نیمه
له پینش شهواندا مو سلمان ده بووین: پاشان نایه تی: ﴿قَالَ الْبَلْبُ كَفَرُوا﴾: دابه زی. هه وه ها (ابن
المنذر) له (عون) ی کو پی (شداد) وه ده گپ نه وه: ده لی ت: (عمر) ی کو پی (خطاب) که نینه کیکی –

سوره تى (سبا) جزى (٢٢)

[٢٣] ﴿فَزَعَنْ قُلُوبُهُمْ﴾ ترسو و بیم له دلیاندا مه لگیا. [٢٥] ﴿أَجْرَمْنَا﴾ :
 نهوى نیمه نه نجامان داوه (له تاوان
 بارى لاوازی). [٢٦] ﴿يَفْتَحْ بَيْنَنَا﴾ :
 دادومى دهکات له نیوانماندا.
 ﴿الْفَتْحَاحُ﴾ : دادومى بهر پرس.
 [٢٧] ﴿أَحَقُّنْهُمْ بِهِ﴾ : نهوى دواتان
 خستووه (مه بهست پیى نهو
 دروستکراوانه که له پرستشدا
 خراونه ته ریزى پهروهر دگاږ).
 [٢٨] ﴿كَافَةً لِلنَّاسِ﴾ : بى سرجه م
 خه لکى. [٢٩] ﴿هَذَا الْوَعْدُ﴾ : پهیمانى
 هاتنى روژى دوايى. [٣١] ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾ :
 نهو کتیبانه ی پیش قورنان دابه زیوون.
 ﴿مَوْقُوفُونَ﴾ : نهوانه ی له شوینى
 لپرسینه وده گیر دهکړن. ﴿بِرَحْمَةٍ﴾ :
 بهر پرچى دده نه وه. ﴿الَّذِي﴾ :
 استضعفوا : شوینک و توان. (که لاوازو

سوره سبا

نفران زور لعل

وَلَا تَنْفَعُ الشَّفَعَةُ عِنْدَهُ إِلَّا لِمَنْ أَذِنَ لَهُ حَتَّى إِذَا فُزِعَ عَنْ
 قُلُوبِهِمْ قَالُوا مَاذَا قَالَ رَبُّكُمْ قَالُوا الْحَقُّ وَهُوَ الْعَلِيُّ الْكَبِيرُ
 ٢٢ ﴿قُلْ مَنْ يَرْزُقُكُمْ مِنَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ قُلْ اللَّهُ
 وَإِنَّا أَوْلَىٰكُمْ لَعَلَّ هُدَىٰ أَوْفَىٰ ضَلَلٍ مُّبِينٍ ٢٣ قُلْ
 لَا تَسْتَوُونَ عَمَّا أَجْرَمْنَا وَلَا نَشْتُلُ عَمَّا تَعْمَلُونَ ٢٤ قُلْ
 يَجْمَعُ بَيْنَنَا رَبُّنَا ثُمَّ يَفْتَحُ بَيْنَنَا الْحَقِّ وَهُوَ الْفَتْحُ الْعَلِيمُ
 ٢٥ قُلْ أَرُونِي الَّذِينَ أَهْوَيْتُمْ بِهِ شُرَكَاءَ كَلَّا لَمْ يَكُنْ لَهُ اللَّهُ
 الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ٢٦ وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا كَافَّةً لِّلنَّاسِ
 بَشِيرًا وَنَذِيرًا وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ ٢٧
 وَيَقُولُونَ مَتَىٰ هَذَا الْوَعْدُ إِن كُنتُمْ صَادِقِينَ ٢٨
 قُلْ لَّكُمْ مِيعَادٌ يَوْمَ لَا تَسْتَعِجُونَ عَنْهُ سَاعَةً وَلَا تَسْتَقْدِمُونَ
 ٢٩ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْ نَرَىٰ فِي هَٰذَا الْقُرْآنِ وَلَا
 يَأْتِي بَيْنَ يَدَيْهِ وَلَوْ رَأَيْنَا إِلَّا الظَّالِمِينَ مَوْقُوفُونَ عِندَ
 رَبِّهِمْ يَرْجِعُ بَعْضُهُمْ إِلَىٰ بَعْضٍ الْقَوْلَ يَقُولُ الَّذِينَ
 اسْتَضَعُّوا لِّلَّذِينَ اسْتَخَرُوا أَلَوْ لَا آتَمَّ لَنَا مَوْمِنِينَ ٣١

ملکه چن). ﴿الَّذِينَ اسْتَخَرُوا﴾ : سرور که ستمکاره گان.

مهو پيش خوى موسلمان بوو ناوې (زهين) بوو، خواى گهورش دهر باره ی نهو کنيزه که شم
 نايه ته ی نارده خواره وه: ﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا لَوْ كَانَ خَيْرًا﴾ دابه زى. هروهما (ابن سعد)
 وينه ی شمه ی له (ضحاك) و (حسن) وه گنراو هته وه.
 هو ی دابه زنى نهيتى (١٧): ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهِي لَكُمَا أَفَلَا تَهْتَبَهُمَا﴾ :
 - (ابن ابى حاتم) له (سدى) وه ده گنري ته وه، ده ليت: نايه تي: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهِي لَكُمَا﴾
 سه بارت به (عبدالرحمن) ی کوپى (ابوبکر) دابه زى که به دايك و باوكى و قبوو، دايك و باوكيشى
 پيش پر هوى موسلمان بوون، به لآم شم سوربوو که موسلمان نه بيت، جادايك و باوكى فرمانيان
 پنده کرد موسلمان ببيت، نهو يش بهر پرچى دده انه وه بهر روژنى دادنه ان و دميوت: نهى کوا
 فلان کس؟ يان له وى نه فلان؟، مه بهستى گهوره پياوانى (قریش) ی يه گان بوو که مرديوون، دواتر
 موسلمان بوو به شيوازيکى زو رباش، بويه تهو به کردنى له نايه تا دابه زى: ﴿وَلِكُلِّ دَرَجَاتٍ مِّمَّا
 عَمِلُوا﴾. هروهما (ابن جريس) له ريگه ی (عوف) وه وينه ی شم پويوايه ته له (ابن عباس) وه
 ده گنري ته وه. به لآم (بضارى) له ريگه ی (يوسف) ی کوپى (ماهان) وه ده گنري ته وه: ده ليت:
 (مهروان) دهر باره ی (عبدالرحمن) ی کوپى (ابوبکر) فرموويه تي: نهوه که خواى گهوره
 نايه تي: ﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَا إِلَهِي لَكُمَا﴾ له سهر دابه زاندا، خاتوو (عائشه) ش له پشت پرده وه وتى: -

[۳۲] ﴿يَعْدُ إِذْ جَاءَكُمْ﴾: دواى نهوى

بوتان پهوانهكرا. [۳۳] ﴿مَكْرُ اللَّيْلِ

وَالنَّهَارِ﴾: پيلان و فيل و تهلهكهى

بهردهوام - شهرو رږژ - ﴿أَنْدَادًا﴾:

هاوتا و شهريك. ﴿أَسْرُوا الثَّمَامَةَ﴾:

په شيمان بونه و هيان شاردهوه.

﴿الْأَغْصَالَ﴾: شوو كوټانهى دهست و

گهردن پيكلهوه ده به ستن.

[۳۴] ﴿مَتَرُ فَوْهٍ﴾: سهردارو دهوله مه ندو

نيعه تداران ، يان نهوانهى له نيعه مه ندا

نغرږو بوون. [۳۶] ﴿يَسْطُ﴾: فراوانى

دهكات. ﴿يَفْـَـدِرُ﴾: ده يگرته هوه.

[۳۷] ﴿رَفْسَى﴾: پله و پايه يه كى

نزك. ﴿جِرَاء الضَّعْفِ﴾: پاداشتى چهن د

قات. ﴿الْغُرَفَاتِ﴾: خانوو كوټشه

بلنده كان (له بهه شتندا). [۳۸] ﴿يَسْعَوْنَ

فِي آبَتَا﴾: نهوانهى له هه ول و كوټشيدان

بو بهر په چندان هوى به لگه و

نيشانه كانمان. ﴿مُعْجَزِينَ﴾: دهر يازوون و هه لمان (له سزاي خوايى). ﴿مُحْضَرُونَ﴾:

(فرشته كان) به زور راپيچيان دهكهن. [۳۹] ﴿يَسْطُ الرِّزْقِ﴾: بزق و رږزي فراوان

دهكات. ﴿وَيَقْدِرُ﴾: ده يگرته هوه (له هر كه سيك بيه و يټ). ﴿يُحْلِقُهُ﴾: بهرام بهر ي دهكات هوه،

به مال و سامان له دنيا و به پاداشتى گهرهش له دواړوږدا.

- خواى گهره هيج شتيكى دهر ياره ي نيمه نه نار دمه خواره و له قورئاندا ، نه و نه بيت پاكيتي

من دابه زيوه له پوداوى بوته تانه كهدا. هه روه ها (عبدالرزاق) له رږگه ي (مكه ي) يه وه

پروايه تى كرده وه ، كه شو بيستويه تى له خاتوو (عائشه) وه كه بهر په رچي نه و ي داوه توه نه م

ثايه ته له سهر (عبدالرحمن) هات بيته خواره ووه ، فهرمو يه تى : نه م ثايه ته له سهر فلان كه س

هاتومه خواره ووه ، نجا ناوى پياوځي هينا وه ، (ابن حجر) يش ده فهرمو يټ : نه م

بهر په چندان هوى خاتوو (عائشه) له (سند) ددا راسترو شي او تره كه قبول بكر يټ.

هو ي دابه زنى نيمه ي (۲۹): ﴿وَرِزْقًا لِّكَ لَفَرًا مِّنَ الْجَنِّ يَسْمَعُونَ الْقُرْآنَ﴾ نيمه ته كه :

- (ابن ابى شيبه) له (ابن مسعود) هوه ده گيرته هوه : ده ليټ : جنو كه كان هاتنه خواره و بو لاي

پيغه مبه (ﷺ) له كاتي كدا كه قورئانى ده خو يند هوه ، له (بطن نخلة) ، كاتي ك جنو كه كان كوييان -

قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا لِلَّذِينَ اسْتَضِعُوا اَنْهُمْ صَدَدَتْكُمْ
عَنِ الْمَدَى بَعْدَ اِجَاءِ كُلِّ كَثْمٍ فُجْرَمِينَ ۝۳۱ وَقَالَ الَّذِينَ
اسْتَضِعُوا لِلَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا بَلْ مَكْرُ اللَّيْلِ وَالنَّهَارِ اِذْ
تَأْمُرُونَا اَنْ نَّكْفُرَ بِاللّٰهِ وَنَجْعَلَ لَهُ اَنْدَادًا وَّاسْرُوا الثَّمَامَةَ
لَمَّا رَأَوْا الْعَذَابَ وَجَعَلْنَا الْاَغْلَلَ فِيْ اَعْنَاقِ الَّذِينَ كَفَرُوا
هَلْ يُخْرَجُونَ اِلَّا مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝۳۲ وَمَا اَرْسَلْنَا فِيْ قَرْيَةٍ
مِّنْ نَّذِيرٍ اِلَّا قَالْ مَتَرُ فَوْهٍ اِنَّا مِمَّا ارْسَلْتُمْ بِهِ ۝۳۳ كَفَرُوا
وَقَالُوا اَنْهُمْ اَكْثَرُ اَمْوَالًا وَّاولَدًا وَّمَا نَحْنُ بِمُعْذِرِينَ ۝۳۴
قُلْ اِنْ رَّبِّيْ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ وَيَقْدِرُ وَلِكُلِّ اَكْثَرِ النَّاسِ
لَا يَعْلَمُونَ ۝۳۵ وَمَا اَمْوَالُكُمْ وَّلَا اَوْلَادُكُمْ اِلَّا فِتْنَةٌ كُنْ عِنْدَنَا
زُلْفَى اِلَّا مَنْ ءَامَنَ وَعَمِلَ صَالِحًا فَاُولَٰئِكَ لَهُمْ جَزَاءٌ لِّضَعْفٍ
بِمَا عَمِلُوا وَهُمْ فِي الْفُرْقَتِ ءَامِنُونَ ۝۳۶ وَالَّذِينَ يَسْعَوْنَ فِي
ءَابِئَتِنَا مُعْجِزِينَ اُولَٰئِكَ فِي الْعَذَابِ مُحْضَرُونَ ۝۳۷ قُلْ
اِنْ رَّبِّيْ يَسْطُرُ الرِّزْقَ لِمَنْ يَّشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا
اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ ۝۳۸

سوره نسی (سبا) جزوی (۲۲)

سورة سبا

سورة سبا

[۴۱] ﴿أَنْتَ وَلِيْنَا﴾: تو فریاد پرده سمعایت.

﴿يَعْبُدُونَ الْجِنَّ﴾: گوی قولاغی

و ده سوه سه کانیان ده بن. [۴۳] ﴿آيَاتِنَا﴾:

مه بهست پی قورنانی پیروزه. ﴿اِنَّكَ

مُفْتَرٍ﴾: درو یه کی هه لیه ستر او.

[۴۴] ﴿يَدْرُسُوْنَهَا﴾: ده یخویننه وه لی

تیده گهن. [۴۵] ﴿مِعْشَارٌ﴾: ده یهک، (واته

له ده بهش یهک بهش). ﴿لَكُمْ

تو وره یی و ناره زایی خوایی له سهریان

به له ناو بر دنیان. [۴۶] ﴿اعْظُكُمْ﴾:

به نه رم و نیانی ناموزگاریتان ده که م.

﴿اَنْ تَقُومُوا﴾: تییکووشن

به دل سوژی یه وه. ﴿مَنْشَى﴾: دوو، دوو

(نهک زیاتر). ﴿فِرَادَى﴾: یهک یهک، دانه

دانه. ﴿مِنْ حِمَّةٍ﴾: شپیتی. ﴿بَيْنَ يَدَيَّ﴾:

له بهر ده م. [۴۷] ﴿اِنْ اَجْرِي﴾: پاداشتی

من. [۴۸] ﴿يَقْدِفُ بِاَلْحَقِّ﴾: به لگهی

راستی و هق (که به به پری درو ده کات).

وَيَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جِجَاعًا يَقُولُ لِلْمَلَائِكَةِ اهْزِلُوْا اِيَّانَا كَمَا نُوْا
يَعْبُدُوْنَ ۚ اَلَا اَسْبِغْخَنِكَ اَنْتَ وَلِيْنَا مِنْ دُوْبِهِمْ لَمَّا كَانُوْا
يَعْبُدُوْنَ الْجِنَّ اَكْثَرُهُمْ بِهِ مُؤْمِنُوْنَ ۚ اَلَا يَوْمَ لَا يَمْلِكُ
بَعْضُكُمْ لِبَعْضٍ نَّفْعًا وَلَا ضَرًّا وَنَقُوْلُ لِلَّذِيْنَ ظَلَمُوْا دُوْفُوْا عَذَابَ
لَّئِيْ اَلَيْسَ لَكُم مَّا تَكْتُمُوْنَ ۚ اَلَا وَذَالْقُلُوْبِ عَلَيْهِمْ بَيْنَا يَنْتَابُ
قَالُوْا مَا هَٰذَا اِلَّا رَجُلٌ يَّرِيْدُ اَنْ يُّصَدِّقَ عَمَّا كَانَ يُعْبَدُ اَنَا وَاَوْكُمُ
وَقَالُوْا مَا هَٰذَا اِلَّا اِفْكٌ مُّفْتَرٍ وَقَالَ الَّذِيْنَ كَفَرُوْا لِلْحَقِّ لَمَّا
جَاءَهُمْ اِنْ هَٰذَا اِلَّا اَسْحَرٰثِيْنَ ۚ وَمَا اَلَيْسَ لَهُمْ مِنْ كُتُبٍ
يَدْرُسُوْنَهَا وَمَا اَرْسَلْنَا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَّذِيْرٍ ۚ اَوَكُنْتُ
اَلَّذِيْنَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَمَا لَعَلُّوْا مِعْشَرَ مَا اَلَيْسَ لَهُمْ مَكْدُوْرًا سَلٰ
فَكَيْفَ كَانَ نَكِيْرٍ ۚ قُلْ اِنَّمَا اَعْظُكُمْ بِوَحْدَةٍ اَنْ
تَقُوْمُوْا لِلّٰهِ مَشْفٰى وَفَرْدٍ ۚ ثُمَّ نَنفَعُكُمْ وَاَوْصَا حِكْمًا
مِنْ جَنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلَّا بَدِيْرٌ لَّكُمْ بَيْنَ يَدَيَّ عَذَابٍ شَدِيْدٍ ۚ
قُلْ مَسْأَلَتُكُمْ مِنْ اٰخِرِمْ لَكُمْ بِنَ اٰخِرٍ ۚ لَاعَلٰى لَكُمْ وَاَوْهَوٰى
كُلُّ شَيْءٍ وَشَهِيْدٌ ۚ قُلْ يَرْفَعُ دَرَجَةً لِّمَنْ يَّشَاءُ الْعُلُوْبُ ۚ

- لیبوو و تیان: یینهنگ بن و گوی بگرن، نهران (نق) کس بیون یه کیکیان (زوبعه) بوو، پاشان
خوای گه وه ثم ثایه تهی ناره خواری وه: ﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ لَفْرًا مِّنَ الْجِنَّ﴾: تا ثایه تهی: ﴿ضَلَالٍ
مُّبِينٍ﴾.

سوره نسی (مهمد)

هوئی دابه زینی نایه تهی (۱): ﴿الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيْلِ اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ﴾: نایه ته که:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) وه ده گپرتت وه: ده لیت: ثایه تهی: ﴿الَّذِيْنَ كَفَرُوْا وَصَلُّوْا عَنْ سَبِيْلِ
اللّٰهِ اَضَلَّ اَعْمَالَهُمْ﴾: سه بهارت به خه لکی (مه که) دابه زنی، سه بهارت به: ﴿وَالَّذِيْنَ اٰمَنُوْا وَعَمِلُوا
الصّٰلِحٰتِ﴾: فره مووی: نهران به شپتی وانه کانه.

هوئی دابه زینی نایه تهی (۲): ﴿وَالَّذِيْنَ قِيلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ فَلَنْ نُّضِلَّ اَعْمَالَهُمْ﴾: نایه ته که:

- له (قتاده) وه ده گپرتت وه: ده لیت: ثایه تهی: ﴿وَالَّذِيْنَ قِيلُوْا فِيْ سَبِيْلِ اللّٰهِ لَمْ يُوْزَيْ (احد) دا
هاته خواری وه، که پیغه مبهری خوا (الله) له شیوه کانه دا بوو، برینه دارو کوشتار جینی خوئی
له ناوایندا دیار کرد بوو، موشریکه کانش له و پڑه دا بانگیان کرد: (به رزی هوبه ل)
موسلمانانش هاواریان کرد: (خوای گه وه مهن و بالاده ستره)، موشریکه کان و تیان: نیمه
(عزنی) مان مبه و نیوه نیتانه، پیغه مبهری خواش (الله) فره مووی: بلیس: ((خوایه ناو
یاریده دهرمانه و نیوه خاوه نهی نهی په ناو پشتگیره نین)).

[۴۹] ﴿مَائِدَى الْبَاطِلِ وَمَا...﴾: هاوهل

پهیدا کردن دهره ویته وهو شوینه واری

نامینیت. [۵۱] ﴿فَرَعُوا﴾: بریتیه

راچله کین و ترسان. ﴿فَلَا فُوت﴾: هیچ

شوینکیان نی یه بوی مه لبین.

﴿اِخْذُوا﴾: تیا چوون. ﴿مَكَانَ قَرِيبٍ﴾:

مه به ست پیسی ویتستگه ی

لیر سین هویه. [۵۲] ﴿التَّاسُوشِ﴾:

شهویه له کاتیکدا له دنیا دابوون و تاقی

ده کرانه وه باوه ریان نه هینا و پشتیان

مه لکرد چ جای له قیامت و شه

مه لویتسه دای. ﴿مَكَانَ بَعِيدٍ﴾: لانی

روژی دواپی (کله جینگو شوینی

سوود و هرگرتن له باوه ریه نانه وه

دوره که دنیا یه). [۵۳] ﴿يَقْذِفُ سُونَ

بِالْغَيْبِ﴾: قسه ی گومانای ده که ن.

[۵۴] ﴿وَحِيلَ يَحْيَىٰ﴾: ریکا گیرا

له نیوانیاندا. ﴿بِأَشْيَاعِهِمْ﴾: به رینه و هاوشیه ی

گومانه ی مه میشه گومانیکی دیکه ی له دوا یه ۱۱۹.

سوره هتی ﴿فاطر﴾

[۱] ﴿فَاطِرُ﴾: دروستکار و به دیهنر. ﴿أُولَىٰ أَجْنَحَةٍ﴾: خاوه ن پال: (که هیچ کهس

چونیه تی نازانیت مه گر بهروردگار نه بیت). ﴿مَتْنَى﴾: دوو دوو. ﴿ثَلَاثٌ﴾: سسی سسی.

﴿رَبَاعٌ﴾: چوار چوار. [۲] ﴿مَا يَفْتَحُ اللَّهُ﴾: شهوی خوی گه وره پی پی به خشین و دهر وازه ی

لیکرنه وه. ﴿مَا يُمْسِكُ﴾: شهو سوزو رزو و رژی یه ی بهروردگار ده یگریته وه. ﴿فَلَا

مُرْسَلٌ لَهُ﴾: هیچ که سینک ناتوانیت بینیریت. [۳] ﴿هَلْ مِنْ خَالِقٍ﴾: هیچ به دیهنر یکی

دیکه نی یه. ﴿فَإِنْ تَوَفَّكُن﴾: نیدی چون له یه کتا به رستی شه بهروردگار له ده دهن.

هُوَ دَابْعَتُنِي نَيْمَتِي (۱۳): ﴿وَكَايْنٍ مِنْ قَرِيْبَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قُرَيْتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتِكَ﴾ نایمته که:

— (ابو یعلی) له (ابن عباس) وه ده گریته وه: ده لیت: کاتیک پیغه بهری خوا (ﷺ) کوچی کردو

له (مه که) چوه دهره وه پوی کرده نه شکوته که: سهیریکی (مه که) ی کردو له رموی: -

قُلْ حَآءُ الْحَقِّ وَمَائِدَى الْبَاطِلِ وَمَائِعِيْدٌ ۝۱ قُلْ إِنْ صَلَّيْتُ
فَمَا أَصْلُ عَلَىٰ نَفْسِي وَإِنْ أَهْتَدَيْتُ فِيمَا يُوحَىٰ إِلَيَّ رِقْتُ أَنَّهُ
سَمِيعٌ قَرِيبٌ ۝۲ وَلَوْ تَرَىٰ إِذْ فَرَغُوا فَلَا قُوَّةَ وَارْتَدُّوا مِنْ
مَكَانٍ قَرِيبٍ ۝۳ وَقَالُوا هَٰذَا مَتَابِعُهُ ۝۴ وَإِنَّمَا لَنَا وَشْرٌ مِنْ
مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝۵ وَقَدْ كَفَرْنَا بِهِ مِنْ قَبْلُ وَقَدْ فَتَوْنَا
بِالْغَيْبِ مِنْ مَكَانٍ بَعِيدٍ ۝۶ وَحِيلَ إِلَيْهِمْ وَمِنْ مَائِدَتِهِمْ
كَأَفْعِلَ بِأَشْيَاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ كَأَنَّهُمْ كَانُوا فِي شَيْءٍ مُرِيبٍ ۝۷

سُورَةُ فَاطِرٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَمْدُ لِلَّهِ فَاطِرِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ جَاعِلِ الْمَجَاجِ رُسُلًا ۝۱
أَحْمَدُهُ مَتْنَى وَثَلْتُ وَرَبُّهُ الْخَلْقِ مَا يَسَاءُ إِنْ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ
شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝۲ مَا يَفْتَحُ اللَّهُ لِلنَّاسِ مِنْ رَحْمَةٍ وَلَا مُمْسِكٍ لَهَا
وَمَا يُمْسِكُ وَلَا مُرْسِلٌ لَهُ مِنْ بَعْدِ ۝۳ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝۴ بَنَاهَا
النَّاسُ أَذْكُرُوْا غَفَتَ اللَّهُ عَنْكُمْ هَلْ مِنْ خَالِقٍ غَيْرُ اللَّهِ يَرْزُقُكُمْ
مِنَ السَّمَاءِ وَالْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ ذَلِكُمْ تَوَكَّلُونَ ۝۵

سوره هتی (فاطر) جزمی (۲۲)

لَمَّا نَادَىٰ إِلَىٰ رَبِّهِ

شور و خروش

[۵] ﴿فَلَا تَعْرُكُكُمْ حَيَاةُ الدُّنْيَا﴾: دنيا مهلتان نه خه له تینیت. (به تادم و چیرژی جوان و روو که شی له خسته بهری).
 ﴿الشُّعُورُ﴾: نه وهی مرؤف فریو ده دات شهیتان بیست یان که سیکی تر.
 [۶] ﴿حَزْبُ﴾: کومه ل و شوینکه وتوانی.
 [۸] ﴿فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ﴾: خوٚت ماندرو شکمت مکه. ﴿عَلَيْهِمْ حَسْرَاتُ﴾: غم و پهژاره له سهر بی باوهی نه وان.
 [۹] ﴿مَتِّعَهُمُ الْيَوْمَ بِالْغَنَىٰ﴾: ده یجولینیت و ده یوروژینی. ﴿مَتِّعَهُمُ الْيَوْمَ بِالْغَنَىٰ﴾: زیندوو و کردنه وهی مردوو که کان له گوٚر بو پاداشته اند نه و یان. [۱۰] ﴿الْعِزَّةَ﴾: ریژ و پایان. ﴿الْكَلِمَ الطَّيِّبَ﴾: مبهست پیتی وشه ی یه کتا پرستی و هه موو زیکریکه که به زیان بکړیت. ﴿يُرْفَعُهُ﴾: خوای گه و ره به رزی ده کاته مو و وهی

وَأَن يَكْذِبُونَ قَدْ كَذَبَ رَسُولٌ مِّن قِبَلِكَ وَلِيَّ اللَّهِ تَرْجِعَ الْأُمُورَ إِلَيْهَا يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَلَا تَغُرَّكُمْ حَيَاةُ الدُّنْيَا وَلَا تَغُرَّكُمْ بِاللَّهِ الْقُرُورُ ۚ إِنَّ الشَّيْطَانَ لَكَافٍ عَدُوٌّ ۚ عَدُوٌّ لِّمَا بَدَعُوا حَزْبَهُ لِيَكُونُوا مِنْ أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۚ الَّذِينَ كَفَرُوا لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ أَفَمَن زُيِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ فَرَآهُ حَسَنًا فَإِن لَّو يَضِلُّ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي مَن يَشَاءُ فَلَا تَذْهَبْ نَفْسُكَ عَلَيْهِمْ حَسْرَةً إِنَّ اللَّهَ عَلِيمٌ بِمَا يَصْنَعُونَ ۚ وَاللَّهُ الَّذِي أَرْسَلَ الرِّيحَ فَتَنِيْرَ سَحَابٍ مِّثْقَالُهَا أَثَرُ ۚ بَلَدٍ مِّثْقَالُهَا فَحِينًا يَدُ الْأَرْضِ بِعَدِّ مَوْتِهَا كَذَلِكَ الشُّعُورُ ۚ مَن كَانَ يُرِيدِ الْغَزَا فَلَئِنَّ الْغَزَا جَمِيعًا إِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمَ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ تَرْفَعُهُ ۚ وَالَّذِينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئَاتِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَكْرُ أُولَٰئِكَ هُوَ يُسَوَّرُ ۚ وَاللَّهُ خَلَقَ كُرْسِيَّ رَبِّهِ ثُمَّ مِّنْ تُطْفِئُهُ ثُمَّ جَعَلَهُ أَرْوَاحًا وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَىٰ وَلَا تَضَعُ إِلَّا بُرْءًا ۚ وَمَا يَعْمَرُ مِنْ مَّعْمَرٍ وَلَا يَقْصِرُ مِنْ عُمرِهِ ۚ وَلَا فِي كُنْهٍ إِلَٰهٌ دَلِيلٌ عَلَىٰ لَبِّهِ ۚ

ده گړیت. ﴿يُورِ﴾: بی سوود و به تال ده بیته وه. [۱۱] ﴿أَرْوَاحًا﴾: نیرو می. ﴿يَعْمَرُ﴾: نه وهی په روه ردار ته مهنی دريژ ده کات. ﴿مَعْمَرٌ﴾: که سی به ته مهن و پیر. ﴿كُتَابٌ﴾: مبهست پیتی (لوح المحفوظ): واته: پاريزراوه لای په روه ردار.

پیغه مبهری خوا (الله) ده فرموی: ((په روه ردار وادهی مردنی هیچ که سینک دوا ناخت کاتیک نه جعی دامات، زیاد بوونی ته مهنیش به موی و چه ی باش و سالحهویه، که په روه ردار د مبه خشیت به بندمو، و چه کان دوعای خیری بو ده که نه لدوای خو ی شو دوعایه ش شوینی ده که مویت بو نیو گوړه که ی ته مبه زیاد بوونی ته مهن)). [اخرجه ابن ابی حاتم].
 - تو خوشه و یسترین ولاتی خوای گه و ره به لای منه وه، خو نه گهر خه که که ته به در یان نه کرمایه هر گیز لیت دهر نه ده چوم، نه چا خوای گه و ره نایه تی: ﴿وَكَايْنِ مِنْ قَرْيَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قَرْيَتِكَ الَّتِي أَخْرَجْتَكَ﴾: نازل کرده خواره وه.
 هوی دایه زینی نایه تی (۱۶): ﴿وَمِنْهُمْ مَّنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾: نایه ته که:

- (ابن المنذر) له (ابن جریر) وه ده گړیت ته وه: ده لیت: باوه رداران د ورو ووه کان کونده بوونه لای پیغه مبهری خوا (الله) باوه رداران گو ی یان ده گرت و لیتی تیده که یشتن، د ورو ووه کا نیش گو ی یان ده گرت، به لای لیتی تینه ده گیشتن و دلیان نه ده دایه، کاتیک له خر مه ت پیغه مبه هر ده ستان، به باوه رداران یان دهوت: نه وه (محمد) چی و؟ نه چا نه م نایه ته دایه زی به خواره وه.

[۱۲] ﴿عَدَبُ فُجَرَاتٍ﴾: ناوی شیرین و به تام که تینویتی ده شکیستی. ﴿سَانِعُ شَرَابٍ﴾: نهو ناوهی بهئاسانی به گمرودا تیپهر ده بیئت. ﴿مَلُحُ اجْسَاجٍ﴾: ناویکی سویری له پاره به دور. ﴿لَحْمًا طَرِيبًا﴾: گوشتیکی تازه. ﴿حَلِيبَةً﴾: دووپو مرواری و خشلی جوان. ﴿الْفُلُكُ﴾: کهشتی. ﴿مَوَاجِرُ﴾: به سنگ ناو شەق دهکات. [۱۳] ﴿بُولِجُ﴾: ده یخاته نیو. ﴿لَا جِلَّ مُمْسِي﴾: کاتیکی دیاریکراو (بو) تیاچوونیان (قیامت). ﴿قَطْمِرٍ﴾: تویرلیکی تنکه به دهوری ناوی خورماو به. [۱۵] ﴿الْخَمِيرُ﴾: ستایشکراو له مه موو کاتیکیدا. [۱۶] ﴿بَذْبِجُكُمْ﴾: له ناوتان به ریت و بتان فه و تیفیت. ﴿بَحْدَقُ جَدِيدٍ﴾: به نه ته وه یه کی نوی (جگه له ئیوه). [۱۷] ﴿عَرِيضٌ﴾: قورس و گران.

وَمَا يَسْتَوِي الْبَحْرَانِ هَذَا عَدَبُ فُجَرَاتٍ سَابِعُ شَرَابِهِ وَهَذَا مَلُحُ اجْصَاجٍ وَمِنْ كُلِّ تَأْكُلُونَ لَحْمًا طَرِيبًا وَتَسْتَفْرِحُونَ حَلِيبَهُ تَلْبَسُونَهَا وَتَرَى الْفُلُكُ فِيهِ مَوَاجِرَ تَتْبَعُونَ مِنْ فَضْلِهِ وَلَكُمْ تَشْكُرُونَ ۝ بُولِجُ الْبَلَدِ فِي النَّهَارِ وَبُولِجُ النَّهَارِ فِي اللَّيْلِ وَسَخَرُ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ كُلٌّ يَجْعَلُ لِأَجَلٍ مُّسَيٍّ ذَلِكَ كُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ وَالَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ مَا يَمْلِكُونَ مِنْ قِطْمِيرٍ ۝ إِنْ تَدْعُوهُمْ لَا يَسْمَعُوا دَعَاءَكُمْ وَلَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجَابُوا لَكُمْ وَيَوْمَ الْقِيَامَةِ يَكْفُرُونَ بَشْرِكُكُمْ وَلَا يَنْصُرُكُمْ مِثْلُ خَبِيرٍ ۝ يَا أَيُّهَا النَّاسُ أَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۝ إِنْ يَشَاءُ يُهَيِّجْكُمْ وَيَأْتِ بِخَلْقٍ حَدِيدٍ ۝ وَمَا ذَلِكُمْ عَلَى اللَّهِ بِعَزِيزٍ ۝ وَلَا تَرَوْا زُرَّةً وَرَأَى آخَرَى وَإِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ إِلَىٰ حِمْلِهَا لَا يُحْمَلْ مِنْهُ شَيْءٌ وَلَوْ كَانَ ذَا قُرْبَىٰ ۝ إِنَّمَا لِنُذِرِ الْبَلِيَّ الْبَحْثُورَ رَبَّهُمْ بِالْغَيْبِ وَقَامُوا أَصْلُوهُ وَمَنْ يَتَرَكَ فِتْمَانًا بَرَكًا لِفَيْسِهِ ۝ وَيَلِ اللَّهُ أَمْرَهُ ۝

[۱۸] ﴿لَا تَنْزُورَ﴾: کهسیکی گونا بهار گونا و تاوانی کهسیکی دیکه هه لئاگریت (واته هه کهس گونا و تاوان و کرداره چه و ئله کانی به نه ستوی خوی ده بیئت). ﴿وَأَنْ تَدْعُ﴾: گمر داوا به کی. ﴿مُثْقَلَةٌ﴾: کهسیک گونا و تاوان کول و باری قورس کردبی. ﴿حَمَلًا﴾: نهو گونا هانهی کولی قورس کردوه. ﴿تَرَكَ﴾: خوی پاک کرده و له بی باوه وری و تاوان

هوی دابه زینی ئه یهتی (۳۳): ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾: نایه ته که:

- (ابن ابی حاتم) و ئهوانی دیکه له (ابی العالیه) وه ده گێرنه مه: ده لیت: هاوه لانی پیغه بهر (ع) وایان ده بیینی گوا به له گهل (لا اله الا الله) دا گونا مکردن زبانی نی به، وه چون له گهل هاوه ل پیداکردندا چاکه سوودی نی به، لئجا نایه تی: ﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾ دابه زینی به خواره مه و داوی ده ترسان له وهی گونا مکردن کردوه کانیان پوچه ل بکاته وه .

سورەتی ﴿الفتح﴾

هوی دابه زینی ئه یهتی (۱): ﴿إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾: نایه ته که:

- (حاکم) و ئهوانی دیکه له (مروان) ی کوپی (حکم) وه ده گێرنه مه: ده لیت: سورەتی (الفتح) له نیوان (مه کهه) و (مه دینه) دا ناز لبووه خواره مه سه بارت به په یمانی (حدییه)، له سه ره تا وه ههتا کۆتایی.

– (بخاری و (مسلم و (ترمذی و (حاکم له (انس) مود دهگیرنه وه: دهلیت: نایه تی: ﴿لِيُغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾ دابهزی بوسر پیغه مبهری خوا ﴿﴾ له کاتی گهرا نه وهی له (حدییه). پیغه مبهیر ﴿﴾ فهر موی: به راستی نایه تیکم بۆ دابه زیوه له سر جهه خویشیه کانی دنیا خوشره له لام ، پاشانیش خویندیوه به سر یاندا ، ئەوانیش وتیان: مژدەت لیت و به خیر و خوشی بیت ئەی پیغه مبهری خوا ﴿﴾ ، به راستی خوی گهره بۆ پوون کردیته وه که چیت به سه ر دینیت، ئەی ئیمه چیمان ئی دیت ، ئنجا ئەم نایه ته دابه زیه خواره وه: ﴿لِيُدْخِلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ﴾ تا گه یشته ﴿فَوْزًا عَظِيمًا﴾.

وَالَّذِي أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ مِنَ الْكِتَابِ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقًا لِمَا بَيْنَ يَدَيْهِ إِنَّ اللَّهَ بِعِبَادِهِ لَخَبِيرٌ بَصِيرٌ ﴿٣١﴾ ثُمَّ أَوْرَثْنَا الْقِتْمَانَ الَّذِينَ أَصْطَفَيْنَا مِنْ عِبَادِنَا فَمِنْهُمْ ظَالِمٌ لِنَفْسِهِ وَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَمِنْهُمْ سَابِقٌ بِالْخَيْرَاتِ إِذْنُ اللَّهِ ذَلِكَ هُوَ الْفَضْلُ الْكَبِيرُ ﴿٣٢﴾ جَنَّتٌ عَدْنٌ يَدْخُلُونَهَا يُحِطُونَ فِيهَا مِنْ ثَمَرٍ مِثْلِ نَخْلِ وَلَوْ لُوْا مِنْ دُونِ الثَّمَرَاتِ لَافْتَدَوْا بِهِمْ فَلَا تُفْسِدُوا فَالْتَمِسُوا فِيهَا عِصْيَانٌ عَظِيمٌ ﴿٣٣﴾ وَقَالُوا لَئِنْ كُنَّا لَهُمْ مُنْقِذِينَ لَأُفْتَدِيَنَّاهُمْ بِمَا كُفَرْنَا بِهِ وَهُمْ يُصْطَرَّحُونَ فِيهَا رِثًا أَخْرَجْنَاهُمْ مِنْهَا صَنِيعًا لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿٣٤﴾ أَوَلَمْ نَعْمَرْكُمْ مِمَّا تَدْكُرُونَ فِيهِ مِنْ ذِكْرٍ لَكُمْ لِيَتَذَكَّرُوا فَذُوقُوا الْعَذَابَ بِمَا كُفَرْتُمْ ﴿٣٥﴾ إِنَّ رَبَّكَ اللَّهُ عَسَىٰ أَنْ يَكُونَ لَكُمْ مَوَدَّةً وَرَحْمَةً ﴿٣٦﴾

[۳۱] ﴿لِمَا يَنْ يَذِيهِ﴾: مہ بہست پیٹی کتیبہ کانی پیٹوہ۔ [۳۲] ﴿الکتاب﴾: قورٹانی پیروں۔ ﴿اصطفیٰ﴾: مہ لمانبڑاردو (ریٹیماندا) بہ سہر مہ موو نہ تہ وہ کاندہ۔ ﴿ظالم لنفسہ﴾: ستہ مکار لہ نہ نفسی خوی (تہ وہ ی گوناہہ کانی زیاترہ لہ چاکہ کانی)۔ ﴿مقتصد﴾: تہ وہ کہ سہ ی کردہ وہ ی چاک و خراپی ہہ یہ۔ ﴿سابق بالخيرات﴾: تہ وہ ی چاکہ کانی زیاترہ لہ خراپہ کانی۔ [۳۳] ﴿جنات عدن﴾: بہ ہہ شتی ہہ می شہ یی و پیر لہ ہیمنی۔ [۳۴] ﴿اخرجنا﴾: لانہ ی ہہ می شہ یی کرد بہ شوی نیشتہ جیوونمان بو ہتا ہتای۔ ﴿دار المقامہ﴾: خانہ ی مانہ وہ ی بہ ردہ وام و ہہ می شہ یی کہ (بہ ہہ شتہ)۔ ﴿نصب﴾: نا پہ حہ تی و نہ شکہ نجہ۔ ﴿لغو﴾: بیورانہ وہ و گیز بیوون بہ وہ ی ماندوبوونہ۔ [۳۵] ﴿کفور﴾: کہ سیٹ لہ بی باوہ پیدا روچوینت۔ [۳۶] ﴿یصطرخون﴾: دہ قیزین و دہ لیتہ وہ۔ ﴿اؤلم نمرکم﴾: نایا تہ مہ نمان دریز نہ کردن۔ ﴿ما یتذکر فیہ﴾: مَن تذکر۔ ماوہ یکی تہ او بو پند و مرگرتن و رمان۔ ﴿نصر﴾: پہ ناو پشتگیر۔ [۳۸] ﴿بذات الصدور﴾: شاراوہ کانی نیوول۔

* پیغمبر خا (ﷺ) دہ فرمویٹ: ((گہر پیرور دگار بہ مانہ بذات بہ بندہ یکی تہ او نہ جہل دواہ خات ہتا تہ مہنی دہ بیت بہ شہست سال))۔ [اخرجہ البخاری]۔
 ہوئی دہیزنی نایہتی (۱۸): ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ﴾ نایہتہ کہہ:
 - (ابن ابی حاتم) لہ (سلمہ) ی کوری (اکرم) وہ دہ گیز تہ وہ: دہ لیت: لہ کاتیکدا ٹیمہ لہ وہ دابوون سرخوینک بشکینین بانگیزنی پیغمبر خا (ﷺ) ہاواریکرد: تہ ی خالکینہ پہیمان بدن پہیمان، (روحی قودس) دابہزیوہ، ٹیمہش پویشیتینہ لای پیغمبر خا (ﷺ) کہ لہ زیز داری (سورہ دابو، لہ ی پہیمانمان پیدا، خوی گہورہش نایہتی: ﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾ ی ناردہ خوارہ وہ۔
 ہوئی دابہزی نایہتی (۲۴): ﴿هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَارْتَدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّن مَكَّةَ﴾ نایہتہ کہہ:
 - (مسلم) و (ترمذی) و (نسائی) لہ (انس) وہ دہ گیز تہ وہ: دہ لیت: روژی (حدیہ) ہہ شتا پیوا بہ چکہ وہ ہاتہ سہر پیغمبر خا (ﷺ) و ہاوہ لہ کانی لہ چای (تنعیم) بیوون، مہ بہ ستیان جہگانہ بیو لہ کال پیغمبر خا (ﷺ) بہ لام دہستگیر کرا و دواتر پیغمبر خا (ﷺ) نازادی

[۳۹] ﴿خَلَّافٌ﴾ جانشینی نه‌وانه‌ی پیش خوتان. ﴿مَقْتًا﴾ روقکین و تورپیی‌یه‌کی بی‌شومار. ﴿خَسَارًا﴾ تیاچوون و زهره‌رمه‌ندی. [۴۰] ﴿أَرَايْتُمْ شُرَكَاءَكُم﴾ دهریاره‌ی شمریکه‌کانتان پیم بلین. ﴿شُرَكَاءُ فِي السَّمَوَاتِ﴾ یارمه‌تی و پشتگیری له‌دروستکردنی ناسمانه‌کاندا. ﴿أَن يَعُدَّ﴾ نه‌و به‌لینه‌ی داویانه. ﴿عُرُوا﴾ پووج و به‌تالیکی رووک‌ه‌ش که‌بیس‌مره‌کی مه‌لنه‌خه‌له‌تینیت. [۴۲] ﴿جَهْدًا أَيْمَانَهُمْ﴾ سوینده‌کیان دوپات ده‌کرده‌وه. ﴿نَفُورًا﴾ دوروکه‌وتنه‌وه (له‌راستی و مه‌له‌هاتن لیتی). [۴۳] ﴿مَكْرَ السَّيِّئِ﴾ پیلانی خراپ. ﴿لَا يَحِيقُ﴾ دانابه‌زیت و لیتی نادات (به‌ری ناکه‌ویت). ﴿سُنَّةَ الْأُولِينَ﴾ یاساو ری‌سای خوایی به‌سهر بی‌باوه‌رافندا. [۴۴] ﴿لِنُفَجِّرَ﴾ هجج شتیکی له‌دهست دهرناچیت.

سورة نبي

مُحَمَّدٌ بْنُ عَبْدِ اللَّهِ

هُوَ الَّذِي جَعَلَكُمْ خَلَائِفَ فِي الْأَرْضِ مِن كَفَرٍ مَّعِيهِ كُفْرُهُ، وَلَا يَرِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا مُنَاقَا وَلَا يَزِيدُ الْكَافِرِينَ كُفْرُهُمْ إِلَّا خَسَارًا ۚ قُلْ أَرَأَيْتُمْ شُرَكَاءَكُم الَّذِينَ يَدْعُونَ مِن دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا حَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ لَّوِى السَّمَوَاتِ أَمْ أُنزِلَتْ س�َنَاتُهُمْ عَلَى بَنَاتٍ مِّنْهُ نَالٍ يَّعْدُو لَظُلْمٌ لَّكُم مِّنْهُم مَّعْشُومٌ ۚ إِنَّ اللَّهَ يُعْسِفُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ أَن تَزُولَا وَلَئِن زَالَا أَفْشَا مِّنْ أَشْهُمَا مِمَّا قُرْبَ عَذَابِ اللَّهِ إِنَّهُ كَانَ حَلِيمًا غَفُورًا ۚ وَأَقْسَمُوا بِاللَّهِ جَهْدَ أَيْمَانِهِمْ لَئِن جَاءَهُمْ نَذِيرٌ لَّيَكُونُنَّ أَهْدَىٰ مِن أَهْدَى الْأُمَمِ فَلَمَّا جَاءَهُمْ نَذِيرٌ مَّا رَادُّهُمْ إِلَّا نَقُورًا ۚ أَسْتَكْبَرُوا فِي الْأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّئِ لَا يَحِيقُ الْمَكْرَ السَّيِّئِ إِلَّا جَاءَهُم بِطَرُوفٍ الْأَسَنَتِ الْأُولَىٰ فَلَمْ يُجِدْ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَبْدِيلًا وَلَمْ يَجِدْ لِسُنَّتِ اللَّهِ تَحْوِيلًا ۚ أَوَلَمْ يَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ وَكُنُوا لَهُمْ حَشَرَ مِّنْ قَبْلُ ۚ وَمَا كَانِ اللَّهُ لِيُعْجِزَهُم شَيْئًا فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ إِنَّهُ كَانَ عَلِيمًا قَدِيرًا ۚ

- كردن ، نفجا خوی گه‌وره نهم نایه‌ته‌ی نارده خوارموه: ﴿هُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِطَّنْ مَكَّةَ مِنْ بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا﴾. هوی دابه‌زینی نایه‌تی (۲۵): ﴿وَلَوْ لَا رَجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ﴾ نایه‌ته‌که: - (طبرانی و) (ابو یعلی) له‌(ابی جمعه) (جنیدی) کوری (سبع) وه‌ ده‌گیرنه‌وه ؛ ده‌لیت: جه‌نگاوم دژ به‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ) نه‌وه‌لی پوژ به‌بی‌باوه‌ری و ، بو‌ نیوارده‌که‌شی به‌موسلمان‌ی له‌که‌لیداو له‌پیناویدا ده‌جه‌نگام ، نیمه‌ بی‌پیاووی حیوت نافرته‌ بووین ، دهریاره‌ی نیمه‌ نهم نایه‌ته‌ دابه‌زی‌یه‌ خوارموه: ﴿وَلَوْ لَا رَجَالٌ مُّؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُّؤْمِنَاتٌ﴾. هوی دابه‌زینی نایه‌تی (۲۷): ﴿لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾ نایه‌ته‌که: - (فریابی و) (عبدی) کوری (حمید و) (بی‌هقی) له‌(مجاهد) وه‌ ده‌گیرنه‌وه ، ده‌لیت: له‌کاتیکدا پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌(حدیبیه) بوو نیشانی درا چو‌ن خوی و هاوه‌لانی ده‌چنه (مه‌که‌که) وه ، به‌میمنی و کورتکردنه‌وه‌ی قرئی سهریان ، کاتیکیش له‌(حدیبیه) و شتره‌که‌ی سهریری هاوه‌لان وتیان: نه‌ی کوا راستی خه‌وه‌که‌ت نه‌ی پیغه‌مبه‌ری خوا ، ننجبا نهم نایه‌ته‌ دابه‌زی‌یه‌ خوارموه: ﴿لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْرُّؤْيَا بِالْحَقِّ﴾.

سوورەت

المزنا والمشر

[۱۳] ﴿الْقَرْيَةِ﴾: مەبەست پێی گوندی (انطاکیە) یە. [۱۴] ﴿فَعَزَّزْنَا﴾: بەهێزو توکمەمانکرد. [۱۷] ﴿السَّالِغَ الْبَحْرِ﴾: راگەیاندنکی روون و ناشکرا (کەلێنی تێدا نی یە). [۱۸] ﴿نَظَرْنَا بِكُمْ﴾: رەشبینین بەرامبەر تان (مەبەست پێی ئەو یە ئەو یە ئێو شەوومتان لەگەڵ خو هەلگرتبوو). [۱۹] ﴿طَانَرَكُم مَّعَكُمْ﴾: رەشبینی یە کە تان لەبێ باوەریتاندا یە. ﴿أَنْزَلْنَاكَ مِنْ شَرْقِ مَبْهَاسٍ﴾: مەبەست پێی ئەو یە: ناخو بەهوی نامۆزگاریمان بو ئێو هەره شەوی کوشتنمان لێدەکەن [۱۱]. ﴿مُتَّسِرُونَ﴾: ئەوانە ی سنووریان شکاندوو لەسەر کەشی و بێ باوەریدا. [۲۰] ﴿رَجُلٍ﴾: دەلێن ئەو پیاو (حییب) ی (دارتاش) بوو؛ باوەرە کە ی ئەدرکاندبوو. ﴿يَسْعَى﴾: بەپەلە پادەکات لەبەر نامۆزگاریکردنی هۆزە کە ی.

وَأَصْرَبُ لَهُمْ مَثَلًا ۖ صَغَبَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ۚ إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِلِيبٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ۚ قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا نَسْرٌ مِثْلُكُمَا وَمَا نَزَّلُ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ ۖ إِنْ أَشْرَأْ لَا تُكِيدُونَ ۚ قَالُوا لَوْ شَاءَ يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُمْ لَمُرْسَلُونَ ۚ بَلْ مَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ۚ قَالُوا إِنَّا نَظَرْنَا بِكُمْ لَنْ نَمُوتَهُوَ الرَّحْمَنُ ۖ وَلَيْسَ لَكُم مِثْنَا عَذَابٍ أَلِيمٌ ۚ قَالُوا أَطَرَكُم مَّعَكُمْ أَيْنَ دُكِرْتُمْ بَلْ أَنتُمْ قَوْمٌ مُشْرِقُونَ ۚ وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى ۖ قَالَ يَتَقَوَّمُ أَسْبَغُوا الْمُرْسَلِينَ ۚ أَتَسْبَحُونَ أَمْ لَا ۖ يَسْتَكْبِرُوا أَجْرًا لَهُمْ ۖ شَتَّتُونِ ۚ وَمَا لِي لَا أَعْبُدُ إِلَهَی فُطِرَ إِلَهُ رَبِّكُمْ ۚ أَخَذُوا مِنْ دُونِهِ ۖ إِلَهَ كَافٍ ۚ يَرْذَنَ الرَّحْمَنُ بِضُرِّ لَا تُغْنِي عَنْهُمْ شَفَعَتُهُمْ سَيِّئًا وَلَا يُؤْقِدُونَ ۚ إِنِّي أَتَى عَلَى فَلَاحٍ مُبِينٍ ۚ إِنِّي أَنَا أَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُوا ۚ فَبَدَّلَ الْجَنَّةَ قَالَ بَلَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ۚ بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ۚ

[۲۲] ﴿فَطَرَنِي﴾: دروستی کردوم و هیناومیە بوون. [۲۳] ﴿لَا تُغْنِي عَنِّي﴾: سوودم پێناگە یە نیت و بەرگرم لێناکات. [۲۵] ﴿فَاسْمَعُوا﴾: گوێ بگرن و شایەتی باوەرداریم بو بدەن. [۲۶] ﴿قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ﴾: (ئەو کەسە) دوای مردنی فریشتەکان پێیان وت: بچۆرە نێو بەهەشتەو.

سوورەتی الحجرات

هوی دابه زنی نایەتی (۱): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ نَافِةٌ كَ:

- (بخاری) و ئەوانی دی لە (عبداللە) ی کوپی (زبیر) هەو دەگیر ئەو: دەلێت: کاروانییە کە لەلایە (بنو امیە) وە هاتە لای پیغەمبەری خوا (ﷺ)، (ابوبکر) فەرمووی: فەرمان بە (قققاع) ی کوپی (معید) بکە، (عمر) یش فەرمووی: بە لکو فەرمان بە (اقرع) ی کوپی (حابس) بکە، (ابوبکر) فەرمووی بە (عمر): تەنیا مەبەستت پێچەوانە ی من بوو، (عمر) فەرمووی: بە لکو مەبەستم پێچەوانە ی تۆ نبوو، دەمەقەلە یەکیان بەرپاکرد تا دەنگیان بەرزبوویەو، نجا دەربارە ی ئەم رووداوە نایەتی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ تَا ﴿رَلُّوْا لَهُمْ صَبْرًا﴾ دابه زی. هەروەها (ابن المنذر) لە (حسن) هەو دەگیر ئەو: دەلێت: کۆمە لێک لەخەلکی جەزنی قوریان پێش پیغەمبەری خوا (ﷺ) نازەلیان سەرپە ی، ئەوانە یش فەرمانیان پێکرا جارنکی دی نازەل -

[۲۹] ﴿صِحَّةً وَاحِدَةً﴾: يهك دهنگ

له ناسمانه وه هات (هه موویانی

له ناو برد). ﴿خامدون﴾: مردوو

له ناو چوو (وه چوون ئاگر

ده کوژیته وه). [۳۰] ﴿يا حسرة على

العباد﴾: نهی هاوارو په شیمانی بو

بهنده بی باوره کان. [۳۱] ﴿کم اهلکنا﴾:

زورمان له ناو برد. ﴿القرون﴾: خه لکانی

سهرده میك. [۳۲] ﴿لما جمع﴾: هه موویان

کوژاونه ته وه. ﴿محضرون﴾:

کوژانده کهینه وه بو لیپرسیینه وه و

پاداشت وهرگرتن. [۳۳] ﴿آية لهم﴾:

به لگه یه له سهر تواناو دهسته لاتی

خوای گه وره. ﴿المتة﴾: وشك و

بی بهر و بووم. ﴿احیاهما﴾: زیندومان

کرده وه و کردمان به زهوی یه کی

به ره مدارو به پیت. [۳۴] ﴿فجرنا فيها﴾:

زه ویمان قلیشکردو ئاومان لیډهره ینا

(کانیاو). [۳۶] ﴿الأزواج﴾: چه نډین پؤل و جوړ.

[۳۷] ﴿نسلخ منه النهار﴾: تیشکی

رووناکی لیډهره مینن. ﴿مظلمون﴾: تاریکی هاتووه به سهریاندا. [۳۸] ﴿تجري﴾:

دهروات و دهگه پری (به فرمانی خوای گه وره). ﴿لمستقر لها﴾: بو شوینی جیگر بوونی

کوژایی (به پیی زانیاری خوایی) یا خود کاتی جیگر بوونی دواپی (له روژی قیامه تدا).

[۳۹] ﴿قدرناه منازل﴾: زریړه وه که یمان دیار یکر دوه له چه ند شوینیکی دیار یکر اودا.

﴿كالعرجون القديم﴾: وه که په لکی دارخورما که لارو وشك ده بیت. [۴۰] ﴿لا الشمس ينبغي

لها﴾: ناگو نجیت بو خوړو ناییت .. ﴿ولا الليل﴾: تنانته به لگه ی شوه یش

(مبهستی مانگه). ﴿فلك﴾: ریگایه کی خول خواردووی پیچاو پیچ. ﴿سبحون﴾:

به میمنی ده پون بهر یوه.

سهر برینه وه ، نجا نایه تی: ﴿يا أيها الذين آمنوا لا تقلوا نحن يدي الله ورسوله﴾: دابه زی. هه روه ما

(طبرانی) له خاتوو (عائشه) وه ده گپریته وه : ده لیت: کو مە لیک پیش پیغمبر (ﷺ) بهر ژبوون ،

نجا هم نایه ته نازلېوه خوارمه: ﴿يا أيها الذين آمنوا لا تقلوا نحن يدي الله ورسوله﴾. هه روه ما (ابن

جریر) له (قتاده) وه ده گپریته وه: ده لیت: باسی نه ومان بو کرا که کو مە لیک له خه لکی ده یان وت :-

وَمَا أَرْزَلْنَا عَلَى قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِّنَ السَّمَاءِ وَمَا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۚ إِن كَانَتْ إِلَّا الصِّحَّةُ وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ خَنِيدُونَ ۚ وَنَحْنُ نَحْشُرُهُ عَلَى الْعِبَادِ مَا يَأْتِيهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا كَأَنَّهُمْ يَسْتَهْزِءُونَ ۚ أَلَمْ يَرَوْا كَمَا أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِّنَ الْقُرُونِ أَنَّهُمْ إِلَيْهِمْ لَا يَرْجِعُونَ ۚ وَإِنْ كُلُّ لَمَّا جَمَعَ لَدُنَّا نَحْضَرُونَ ۚ بَوَّأْنَاهُمْ لَهَا الْأَرْضَ مَبِيتَةً أَحْيَيْتُهَا وَأَخْرَجْنَا مِنْهَا حَبًّا ۚ فَبَعَثْنَا فِي كُلِّ قَرْيَةٍ وَجَعَلْنَا فِيهَا حِجَابًا مِّنْ عُثُلٍ ۚ وَأَعْنَبَ وَفَجَّرْنَا فِيهَا مِنَ الْعُيُونِ ۚ أَلَيْسَ كُلُّهُم بِشَهِيدٍ ۚ وَمَا عَمِلَتْهُ أَيْدِيهِمْ أَفَلَا يَشْكُرُونَ ۚ سُبْحَنَ الَّذِي خَلَقَ الْأَزْوَاجَ كُلَّهَا مِمَّا تَنْبِت الْأَرْضُ وَمِنْ أَنْفُسِهِمْ وَمِمَّا لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَآيَةٌ لَهُمْ اللَّيْلُ نَسْلُخُ مِنْهُ النَّهَارَ فَإِذَا هُمْ مُظْلِمُونَ ۚ وَالشَّمْسُ تَجْرِي لِمُسْتَقَرٍّ لَّهَا ۚ ذَلِكَ تَقْدِيرُ الْعَزِيزِ الْعَلِيمِ ۚ وَالْقَمَرَ قَدَرْنَاهُ مَنَازِلَ حَتَّىٰ عَادَ كَالْعُرْجُونِ الْقَدِيمِ ۚ لَا الشَّمْسُ يَنْبَغِي لَهَا أَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَلَا اللَّيْلُ سَابِقُ النَّهَارِ وَكُلٌّ فِي فَلَكٍ يَسْبَحُونَ ۝

نسی

نسی

[۴۱] ﴿ذُرِّيَّتَهُمْ﴾: مال و مندالیان یا خود
 لا از وی نه واکانیان. ﴿الْفَلَك﴾: که شتی.
 ﴿المشحون﴾: پیر و لیواو لیو. [۴۲] ﴿فَلَا
 صَرِيحٌ لَهُمْ﴾: که سیکیان نی به له غرق
 بون رزگاریان بکات. ﴿بَنَفْسُ ذَوْن﴾:
 رزگاریان بییت. [۴۳] ﴿مَتَاعًا﴾: سمرجه
 خوشی به کانی ژبانی دنیا مان
 پی چه شتن. ﴿إِلَى حِينٍ﴾: هتا کات و
 وادهی دواپی هاتنی ته مه نیان.
 [۴۴] ﴿مَا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ﴾: نه وهی به سمر
 نه ته وه کانی پیش بودا هات
 له تیا چوون و فهوتان. ﴿وَمَا خَلْفَكُمْ﴾:
 مه به سستی سزای قیام ته.
 [۴۵] ﴿أَيُّهَا﴾: به لگه یه که له سمر
 به کتا په رستی په روه ردگارو
 راستگیوی پیغه مبره کهی.
 [۴۶] ﴿الْوَعْدِ﴾: نه و روهی به لین
 به داهاتنی دراوه (روزی قیامت).
 [۴۷] ﴿مَا يَنْظُرُونَ﴾: چاوه پی ی ناکه. ﴿صَحِيحَةً﴾: دهنگیکی له نا و بهرو نازار کیش.
 ﴿تَأْخُذُهُمْ﴾: تیا یان ده بات. ﴿مُخَصَّمُونَ﴾: نه وانهی دهنگه دهنگ له سمر کاری روزانهی
 خو یان ده که و بی ناگان. [۴۸] ﴿تَفْجَعُ فِي الصُّورِ﴾: فووی دووم (که ده کریت به که په ندا و
 سمرجه دروستکاره کان زیندو و دینه وه). ﴿الْأَحْصَادِ﴾: گوپو نارامگا کان.
 ﴿يَسْلُونُ﴾: هاتنه دهر وه به خیرایی. [۴۹] ﴿يَا وَيْلًا﴾: نهی هاوار به مالمان: هه پیر.
 (دهسته واژهی تیا چوون و په نجه پیوی به). ﴿عَسَاءَ﴾: زیندووی کردینه وه و به ناگای
 مینان. ﴿مِنْ مَرْقَدًا﴾: له نارامگای پالکو تن و خوی مرگدا. ﴿وَعْدِ الرَّحْمٰنِ﴾:
 نه مه یه که په روه ردگار به لیننی داهاتنی پیدان (نه گوته یه ش له لایه ن فریشته کانه وه
 ده و تریت). ﴿صَدَقَ الْمَرْسُولُ﴾: پیغه مبران راستیا نکرد (له و به لیننه ی پیا ندان به هاتنی
 زیندو و بوونه وه، لیپرسینه وه، پاداشت و سزا). [۵۰] ﴿الْأَصْحَادِ وَاحِدَةً﴾: مه که به یک
 فوو کردن به که په نهی (صور) دا (بق زیندو و بوونه وه). ﴿حَمِيعَةً﴾: هه موویان. ﴿مُخَصَّمُونَ﴾:
 کرد کار و نه ته وه بق زیندو و بوونه وه.

وَمَا يَهُتُّمْ أَنْ حَسَدًا ذُرِّيَّتَهُمْ فِي الْفَلَكِ الْمَشْحُونِ ۝ وَخَلَقْنَا
 لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ مَا يَرْكَبُونَ ۝ وَإِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلَا صَرِيحٌ لَهُمْ
 وَلَا هُمْ يُنْقَذُونَ ۝ إِلَّا رَحْمَةً مِنَّا وَمَتَاعًا إِلَى حِينٍ ۝ وَإِذَا
 قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا بَيْنَ أَيْدِيكُمْ وَمِمَّا خَلْفَكُمْ لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۝
 وَمَا تَأْتِيهِمْ مِنْ آيَةٍ مِنْ آيَاتِ رَبِّهِمْ إِلَّا كَانُوا عَنْهَا مُعْرِضِينَ ۝
 وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ قَالُوا الَّذِينَ كَفَرُوا
 لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْفِقُوا مِمَّا رَزَقَكُمُ اللَّهُ أَنْفِقُوا ۚ إِنَّ أَنْفُسَنَا إِذَا
 ضَلَلْنَا مَبِينٌ ۝ وَيَقُولُونَ مَتَى هَذَا الْوَعْدُ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ۝
 مَا يَنْظُرُونَ إِلَّا صَيْحَةً وَاحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَهُمْ يَخِصِّمُونَ ۝
 ۱۱ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ نَصِيحَةً وَلَا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝
 وَيُفْجَعُ فِي الصُّورِ فَإِذَا هُمْ مِنَ الْأَجْدَاثِ إِلَىٰ رَبِّهِمْ يَنْسِلُونَ ۝
 ۱۲ قَالُوا أَنْتَوْنَا مِنْ بَعَثَانٍ مَرْقَدًا هَذَا مَا وَعَدَ الرَّحْمٰنُ
 وَصَدَقَ الْمُرْسَلُونَ ۝ إِنْ كُنَّا إِلَّا صَيْحَةً
 وَاحِدَةً فَإِذَا هُمْ جَمِيعٌ لَدُنَّا مُحْضَرُونَ ۝ ۱۳ فَالْيَوْمَ لَا تُظْلَمُ
 نَفْسٌ شَيْئًا وَلَا تُعْزَفُونَ إِلَّا آمَاكُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

[۵۵] ﴿شغل﴾: بریتیه له و نازو

نیعمه تانه ی بهنده سه رقان ده کهن
له مه مو شتیکی دیکه. ﴿فکوهون﴾:

نهوانه ی دلخوش و لیو به خه نده و
خاوه ن به خششی مه زن.

[۵۶] ﴿طلال﴾: سیبیریکی پان و پوپو

له بار. ﴿علی الارانک﴾: نه و جیگه یه ی

به پهرده و کولله ران زئراوه ته وه.

[۵۷] ﴿مایدعون﴾: نه وه ی ناواته خوانن

بوی و داوای ده کهن. [۵۹] ﴿امسزوا﴾:

ته نها و گو شه گیرن یا خود دور

بکهنه وه له باوه رداران. [۶۰] ﴿الم عهد

لیکم﴾: نایا ناموز گاریم نه کردن و

فرمانم پیته دان. ﴿لا تفدوا الشیطان﴾:

گو یزایه لی مه کن له وه ولانه دا

که دهیدات بو له خشته بر دنتان.

[۶۲] ﴿حجلا﴾: خه لکیکی زورو

بی شومار. [۶۴] ﴿اصلوها﴾: بچه ناوی و

نا په حه تی یه کانی بجه زن. [۶۵] ﴿نحتم علی افواههم﴾:

مورده نیین به نیو ده می

بی باوه راندا (نیدی هیچیان بو ناگوتری). [۶۶] ﴿لطمسنا﴾:

نه و کو یرو نابینا مان

ده کردن. ﴿فاستبقوا الصراط﴾: ده کهنه خو و په له ده کهن بو ریگاکه هه تا بیین. ﴿فانی

یصرو﴾: نیتر چو ن ریگاکه ده بینن؟! (پاش نه وه ی چاری کو یز کرا).

[۶۷] ﴿لمسخرناهم﴾: نه و رسومان ده کردن و له ناومان ده بر دین. ﴿علی مکانتهم﴾:

له شوینی تا وانه کانیاندا (چونکه وادما زن زال و بالا ده ستن له ویدا). ﴿فما استطاعوا

فضی ولا یرجعون﴾: نه و نه یان ده توانی هات و چو بکن (بیین و بگه رینه وه). [۶۸] ﴿من

نعمره﴾: نه وه ی ته منی دریژ بکین. ﴿لنکسه فی الخلق﴾: به ره و لاوازی و زه بوونی

ده یگه رینه وه (که پیری یه). [۶۹] ﴿ما یبغی﴾: بوی جو رو ناسان نابیت. [۷۰] ﴿حجلا﴾: زیرو

هوشمه ندو خاوه نی هه ست و سوز. ﴿بحق القول﴾: شایسته ی سز او خه شمی

﴿ان اصحح الجنة اليوم في شغل فكهنون﴾

﴿هم وازوجهم﴾

﴿في طلدل علی الاراک مکیکون﴾

﴿لهم فیها فیکهه و لهم﴾

﴿ما یذعون﴾

﴿سلم قول من رب رحیم﴾

﴿وامتروا اليوم﴾

﴿ایها المجرمون﴾

﴿الوا عهد الیکم بنیء ادم ان لا﴾

﴿تعبدوا الشیطان انه لکرعدو مبین﴾

﴿وان اعبدونی﴾

﴿هذ اصراط مستقیم﴾

﴿ولقد اصل منکر حجلا کثیرا﴾

﴿اقلتم تکلونو تعقلون﴾

﴿هذیه﴾

﴿جهنم الی کثر نعدون﴾

﴿اصلوها اليوم بما کثر تکفرون﴾

﴿اليوم نختم﴾

﴿علی افواههم و نکلما یدبهم و نشهد انما لهم بما کالوا﴾

﴿بکسبون﴾

﴿ولو نشاء لطمسنا علی أعینهم فاستبقوا﴾

﴿الصراط فان یتصرون﴾

﴿ولو نشاء لنسخنهم﴾

﴿علی مکه انتهم فما استسطعوا مضیا ولا یرجعون﴾

﴿ومن نعمره سنکسه فی الخلق افلا یعقلون﴾

﴿وما علننه لشیعر وما یبغی له ان هو الا ذکر وقرءان مبین﴾

﴿لینذر من کان حیاً و بحق القول علی الکفرین﴾

«خوزگه له سه رقان شت ینگا بهاتایه ته خواره وه! نتجا نایه تی: ﴿یا ایها الذین آمنوا لا تقدّموا بیق ینذی الله ورسوله و اتقوا الله ان الله سمیع علیم﴾ هاته خواره وه.

[۷۱] ﴿انْعَمَاءُ﴾: وشترو مانگا و مهر و
 بزن. [۷۲] ﴿ذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ﴾: کردمان
 به خزمه تکارو گهردن که چیان.
 ﴿رَكُوبُهُمْ﴾: نهوهی سواری دهبن.
 [۷۳] ﴿مُشَارِب﴾: خواردنهوه (شیر).
 [۷۴] ﴿وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ﴾: واته
 موشریکه کان خویشان سهریان و
 بهرگری له بته کانیان دهکن. [۷۵] ﴿فَلَا
 يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ﴾: نیگه ران مه به بهوی
 باوهر نه هیتانیا و بهر دهوام بوونیا
 له سهر پرستنی جگه له پهره وردگار.
 [۷۶] ﴿خَصِيمٌ﴾: نهوهی زور دهمه ده مه
 دهکات. [۷۷] ﴿ضَرْبٌ لَنَا مِثْلًا﴾: نموونه و
 هاوشیوهی بو دانایان له نیو
 دروستکاره کاندان. [۷۸] ﴿نَسِي خَلْقَهُ﴾: ...
 دروستجوونی خوئی له بیر چوو یه وه.
 ﴿رَمِيمٌ﴾: نزیوو پوکاوه. [۷۹] ﴿أَنشَاهَا﴾:
 دروستی کردوه و به دیهیناوه. [۸۰] **مِرَّةً**
 یه کهم جارو له سهره تاره. [۸۱] ﴿بَلَى﴾: به لی
 (پهره وردگار (توانای دروستکردنی
 وینهی نهوانی هیه). [۸۲] ﴿مَلَكُوتٌ﴾: مولکی
 راسته قینه و تهواو.

سورة یس

لَمَّا كَانَ الْإِنشَاءُ

أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا لَهُمْ مِن مَّاءٍ عِمْلًا آدَمًا أَنْعَمًا فَهُمْ لَهَا
 مَمْلُوكُونَ ﴿٧١﴾ وَأَذَلَّلْنَاهَا لَهُمْ فَمِنْهَا رَكُوبُهُمْ وَمِنْهَا يَأْكُلُونَ ﴿٧٢﴾
 وَلَهُمْ فِيهَا مِنْ شَرْبٍ مُّشَارِبٍ فَلَا يَسْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ وَاتَّخَذُوا
 مِنْ دُونِ اللَّهِ آلِهَةً لَّهُمْ أَنْعَمَ بَصُرَاتٍ ﴿٧٤﴾ لَا يَسْتَطِيعُونَ
 نَصْرَهُمْ وَهُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُّحْضَرُونَ ﴿٧٥﴾ فَلَا يَخْزُوكَ قَوْلُهُمْ
 إِنَّا نَعْلَمُ مَا يُبْسِرُونَ ﴿٧٦﴾ وَمَا يَعْلَمُونَ ﴿٧٧﴾ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا
 خَلَقْنَاهُ مِنْ نَظْفٍ فَبِذَاهِهِمْ حَصِيصَةٌ مِّنْهُنَّ ﴿٧٨﴾ وَضَرَبْنَا
 مِثْلًا لَّوْنِي خَلْقَهُ قَالَ مَنْ يُعِزُّ الْعَظِيمَ ﴿٧٩﴾ وَهِيَ رَمِيمٌ ﴿٨٠﴾
 قُلْ يُحْيِيهَا الَّذِي أَنشَأَهَا أَوَّلَ مَرَّةٍ وَهُوَ بِكُلِّ خَلْقٍ عَلِيمٌ ﴿٨١﴾
 الَّذِي جَعَلَ لَكُم مِّنَ الشَّجَرِ الْأَخْضَرِ نَارًا فَإِذَا أَنْتُمْ
 مِنْهُ تُوقَدُونَ ﴿٨٢﴾ أَوَلَيْسَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ
 بِقَدِيرٍ عَلَىٰ أَن يَخْلُقَ مِنْهُمْ بَقِيَّةً وَهُوَ الْخَلَّاقُ الْعَلِيمُ ﴿٨٣﴾
 إِنَّمَا أَمْرُهُ إِذَا أَرَادَ شَيْءٌ أَن يَقُولَ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٨٤﴾
 فَسُبْحَنَ الَّذِي يَبْدِئُ مَخْلُوقَاتِ كُلِّ شَيْءٍ وَيُعِيدُهُنَّ رَحْمَةً

سورة الصافات

﴿جَعَلَ﴾: دروستیکرد و هینایه بوون.
 ﴿تُوقَدُونَ﴾: ناگری لیده که نهوه. [۸۱] ﴿بَلَى﴾: به لی
 (پهره وردگار (توانای دروستکردنی
 وینهی نهوانی هیه). [۸۲] ﴿مَلَكُوتٌ﴾: مولکی
 راسته قینه و تهواو.

* پیغه مبهری خوا (ﷻ) دهفرمویت: ((پهره وردگار دهفرمویت: نهی نهوهی (شادهم) چوَن له ژیر
 چنگم ده ریان دهیت له کاتیکدا نابوچه شنه دروستم کردوویت: کاتیکیش ریکو وینکم کردیت
 له نیو خه لکیدات و چوَت کردو به سهر زه ویدا هاتیت و چوویت، پاشان پاره و سامانت
 کوَکَردم وه و بهر دهوام بوویت هتا رُوح گهیشته گهروو نهوا و ت: ده به خشم، نیدی چوَن خیر
 لهوکاته دا .. (۱۲)). [اخرجه الامام احمد].

هَوَى دابه زینی نایهتی (۲): ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾: نایهته که:

— له (قتاده) وه دهگیر نهوه: ده لیت: خه لکی به ناشکرا قسه یان ده کردو دهنگیان بهرزو بلند
 ده کردم وه له بهرام بهر پیغه مبهردا (ﷻ)، نجا پهره وردگار نایهتی: ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ
 النَّبِيِّ﴾ ی نارده خواریه وه.

هَوَى دابه زینی نایهتی (۳): ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَلْفُضُونَ أَصْوَاتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾: نایهته که:

— له (محمد) ی کوپی (ثابت) ی کوپی (قیس) ی کوپی (شماس) وه دهگیر نهوه: ده لیت: له کاتیکدا—

سوره هتی (الصفات)

سوره هتی

قرآن مجید

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالصَّفَاتِ صَفَاتٍ ۚ فَالْزَجْرُ زَجْرًا ۚ فَالْثَلَاثُ ثَلَاثٌ ۚ وَكَرَّ ۚ
 إِنَّ إِلَهَكُمْ لَوَاحِدٌ ۚ إِنَّ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا رَبُّ
 الْمَشْرِقِ ۚ إِنَّ رَبَّنَا السَّمَاءُ الدُّنْيَا رَبُّ السَّمَاءِ الْكَوْكَبِ ۚ وَحُفْظَا
 مِنْ كُلِّ شَيْطَانٍ مَارِدٍ ۚ لَا يَسْتَمِعُونَ إِلَى الْمَلَأِ الْأَعْلَى وَيَقْدِرُونَ
 مِنْ كُلِّ حَاسِبٍ ۚ دُحُورًا وَلَهُمْ عَذَابٌ وَاصِبٌ ۚ لَا مَلَأَ مِنْ حُفْظِ
 الْخَطْفَةِ فَأُنِيعَتْ ۚ شِهَابٌ ثَاقِبٌ ۚ فَاسْتَفْتِهِمْ أَهَمْ أَشَدَّ خَلْقًا
 أَمْ مَنِ خَلَقْنَا نَحْنُ خَلَقْنَاهُمْ مِنْ طِينٍ لَّازِبٍ ۚ كُلٌّ عَجِزٌ
 وَيَسْخَرُونَ ۚ وَأَوَّادُكُرُوا لَا يَنْذَرُونَ ۚ وَبَارِئًا وَابَّةً يَنْسَخِرُونَ
 ۚ وَقَالُوا إِن هَذَا إِلَّا سِحْرٌ مُبِينٌ ۚ وَأَوَّادُكُرُوا وَكَانُوا عِظَمًا
 أَوَّادُكُرُونَ ۚ وَأَوَّادُكُرُوا لَا يُولُونَ ۚ قُلْ نَعَمْ وَأَنْتُمْ دَخِرُونَ
 ۚ فَإِنَّمَا هِيَ زَجْرَةٌ وَاحِدَةٌ فَإِذَا هُمْ يَنْظُرُونَ ۚ وَقَالُوا لَوْلَا هَذَا
 يَوْمَ الْآزِمِ ۚ هَذَا يَوْمُ الْقُصْلِ الَّذِي كُنْتُمْ تُكَذِّبُونَ ۚ
 ۚ أَحْسَرُوا الَّذِي ظَنُّوا وَرَجَعُوا وَكَانُوا يَعْبُدُونَ ۚ مِنْ دُونِ
 اللَّهِ فَأَهْدُوهُمْ إِلَى صِرَاطِ الْجَحِيمِ ۚ وَقَفُّهُمْ عَنْهُمْ فَسَوْفَ يُؤْتُونَ ۚ

[۱] ﴿وَالصَّفَاتِ صَفَاتٍ﴾: پهرومردگار سویند ده خوات بهو کومه له فریشتانه ی له فرمانداریتیدان و چاوه پری فرمانده کانی ده کهن. [۲] ﴿فَالْزَجْرُ زَجْرًا﴾: نهو فریشتانه ی ری له شهیته کانه ده گرن و دوریان ده خنه وه له گوی هه لخصت. [۳] ﴿فَالثَلَاثُ ثَلَاثٌ﴾: نهو فریشتانه ی په یامه که ی پهرومردگار دوپات ده که نه وه. [۷] ﴿شَيْطَانٌ مَارِدٌ﴾: شهیتانی دوزمن و سه رکه شو یی اخی بوو له گوی پرایه لی. [۸] ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾: هه تا گوی هه لنه خه نه. ﴿الْمَلَأُ الْأَعْلَى﴾: فریشته گه وره کانه. ﴿يَقْدِرُونَ﴾: بهر ده باران ده کریتن. [۹] ﴿دُحُورًا﴾: دور و خسته نه وه و ده رکردن. ﴿عَذَابٌ وَاصِبٌ﴾: سزای بهر ده و ام و بی بچران. [۱۰] ﴿حُفْظِ الْخَطْفَةِ﴾: وشه یه که به په له و په نهانی بکریت. ﴿شِهَابٌ ثَاقِبٌ﴾: نه ستیژه یه کی کشاوه له ناسمانه وه. ﴿ثَاقِبٌ﴾: نهو پر شنگییه ی بوشایی ناسمان بهروناکی یه که ی ده بریت و رووناکی ده کاته وه. [۱۱] ﴿فَاسْتَفْتِهِمْ﴾: پاپرسی و پرسیاریان لی بکه. ﴿طِينٍ لَّازِبٍ﴾: قوریکی به یه کدا نوساو، که نه شله و نه په که. [۱۲] ﴿وَيَسْخَرُونَ﴾: گالته ده که نه (بهو سه رسامی یه ی تق). [۱۴] ﴿يَسْخَرُونَ﴾: گالته و پابواردن. [۱۷] ﴿الْأَوَّلُونَ﴾: پینشین. [۱۸] ﴿دَاخِرُونَ﴾: زه بوون و ملکه چ. [۱۹] ﴿زَجْرَةٌ﴾: ناله و دهنگیک. ﴿يَنْظُرُونَ﴾: چاوه پری ده بن چیان لی به سر دیت. [۲۰] ﴿وَلِنَا﴾: نه ی هاوار به مالمان (دهسته و اژه یه که بو ناو و په شیمانی به کار دیت). ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾: روژی یاداشت و لیپرسینه وه. [۲۱] ﴿يَوْمَ الْقُصْلِ﴾: روژی جیا کردنه وه ی بهنده کانه له یه که. [۲۲] ﴿وَأَوَّادُكُرُهُمْ﴾: هاوه له خراپه کانیانه. ﴿وَمَا كَانُوا يَعْبُدُونَ﴾: نهویشی ده یان په رست (له بت و...). [۲۳] ﴿فَأَهْدُوهُمْ﴾: په لکیشیان بکه. [۲۴] ﴿فَقَهُمْ﴾: بهندیان بکه.

سوره تي (الصافات) جزئي (٢٣)

متران اول و ثانی

شعر اول

[٢٥] ﴿لَا تَنصُرُونَهُ﴾ : ناتوانن هاوکاری
یهک بکهن (لهو حاله یهکتری رزگار
بکهن). [٢٦] ﴿مُتَسَلِّمُونَ﴾ : ملکه چو
سهرشوپن. [٢٨] ﴿عَنِ الْمِیْنِ﴾ :
لهو لایه وه که باسو و خواسی راستی
دهکرا. [٣٠] ﴿سُلْطَانٌ﴾ : دهسته لات و
توانای زالبوون. ﴿طَاغِیْنَ﴾ : نهوانهی
لهسهر پیچی کردندا لهسهنور
دهرچوون. [٣١] ﴿فَقَحَّ عَلَیْنا﴾ : چهسپاو
به پیویست گهرا لهسهرمان.
﴿لَدَانِقُونَ﴾ : ده چیژین (مه بهست
چهشتنی سزایه). [٣٢] ﴿فَاغْوِیْناکُمْ﴾ :
بانگمان کردن بو خرابه (نیوهش
وه لامتان داینه وه). [٣٦] ﴿ءَاِنَّا لَنَارْکُوا
الْمُتَنَبِّئِیْنَ﴾ : ناخو دهست بررداری
گه له خواکسه مان ده بیین!؟
[٤٠] ﴿الْمُخْلِصِیْنَ﴾ : نهوانهی خوی
گه وه دلسوزی پیداون له گویراپه لیدا.

مَا لَکُمْ لَنَاصِرُونَ ۝ لَیْسَ الْیَوْمَ مُسْتَمِیْنُونَ ۝ وَاَقْلَ بَعْضُهُمْ
عَلٰی بَعْضٍ یَّسَّاءَ لَوْ ۝ قَالُوا اِنَّکُمْ تَأْتُوا سَاعَیَ الْمِیْنِ ۝
قَالُوا لَیْسَ لَکُمْ لَمُؤْمِنِیْنَ ۝ وَمَا کَانَ لَنا عِزٌّ مِنْ سُلْطٰنِیْ
بَلْ کُمْ قَوْمًا طٰغِیْنَ ۝ فَحَقَّ عَلَیْنا قَوْلُ رَبِّنا اِنَّا لَنَاقِبُونَ ۝
فَاغْوِیْناکُمْ اِنَّا کَاغْوِیْن ۝ فَاِنَّهُمْ یَوْمَ ذِی الْقَعْدِیْ مُشْرِکُونَ ۝
۝ اِنَّا کَذٰلِکَ نَعْمَلُ بِالْمُحْرَمِیْنَ ۝ اِنَّهُمْ کَانُوا اِدا قِیلَ لَهُمْ
لَا اِلٰهَ اِلَّا اللّٰهُ یَسْتَكْبِرُونَ ۝ وَیَقُولُوا اِنَّا لَنَارْکُوْهُ لِهٰیئَتِنَا
لِشَاعِرٍ یَّحْتَوِیْنَ ۝ نَلْجَا بِالْحَقِّ وَوَدَّ الْفَرِیْسِیْنَ ۝ نَکْذُرُ
لَدَاقِیْمَا الْقَعْدِیْ الْاَلِیْمِ ۝ وَمَا نَجْرُونَ ۝ اَلَا مَا کُنْتُمْ نَعْمٰیوْنَ
۝ اَلَا عِبَادَ اللّٰهِ لِمَحْلِصِیْنَ ۝ اَوَلَیْکَ لَکُمْ مَعْلُومٌ ۝
فَوَکِّهْهُمْ یَّکْرُمُونَ ۝ فِی جَنَّتِ النَّعِیْمِ ۝ عَلٰی مُرْشِقِیْلِیْنَ
۝ یُطَافُ عَلَیْهِمْ بِکَاسٍ مِنْ مَّعِیْنٍ ۝ بَصَّاءَ لَدُوْا لَشَرِیْرِیْنَ
۝ لَا یَمَسُّهُمْ غَوْلٌ وَلَا هُمْ عَنْ یَزْفَوتَ ۝ وَعِندَهُمْ قِیصَرْتُ
الْاَظْرَفِ عِیْنٌ ۝ کَاَنْتُمْ یَبِصٌ مَّکْنُوتٌ ۝ وَاَقْلَ بَعْضُهُمْ عَلٰی
بَعْضٍ یَّسَّاءَ لَوْ ۝ قَالَ قَابِلٌ مِنْهُمْ اِنِّیْ کَانَ فِیْ قَرِیْنٍ ۝

[٤١] ﴿رَزَقَ مَعْلُومٌ﴾ : نهو رزق و رۆزی یه (که له به هشتدا هیه). [٤٥] ﴿بِکَاسٍ﴾ :
په رداخیک (که ناره قی تیدا بیئت). ﴿مِنْ مَّعِیْنٍ﴾ : نهو شهرابه ی لهسهر چاوه یه که وه
مه لده قولیت. [٤٦] ﴿بِصَّاءٍ﴾ : سپی و گه شه. ﴿لَدَهُ﴾ : زور به تامه. [٤٧] ﴿لَا فِیْهَا غَوْلٌ﴾ : هیچ
زیان و کاریگه ری که ی خرابی نی یه (وه که مهی دنیا). ﴿وَلَا هُمْ عَنْهَا یَزْفَوتُونَ﴾ : نهوان
پی نی سهرخوش و بی هوش نابن. [٤٨] ﴿قِیَصْرَاتِ الْاَظْرَفِ﴾ : نهو ناره تانه ی به ته نها
چاویان له بو میردی خویان ده پوانیت. ﴿عِیْنٍ﴾ : چاوی گه وه و جوان. [٤٩] ﴿بِیَبِصٍ
مَّکْنُوتٍ﴾ : نهو ناره ته سپی پیستانه یه که سپی و ناسکن و له لایه ن هیچ که سه وه
دهستیان بو نه برا وه و خوش و ناته واوی روی تینه کردوون. [٥١] ﴿فَرِیْنٍ﴾ : دوست و
هاوپی.

* پیغه مبهری خوا (ع) ده فرمویت : ((فرمانم پیکراوه له گه ل خه لکیدا بجه نگم هتا ده لین :
(لایله الا الله) مه رکس کوتی شهوا مال و سامان و نه فسی له من پاریزراوه له به رایبی شه وه داو،
لیپرسینه وه ی ژوبالی په روم دگار ده بیئت)). [(اخرجه ابی حاتم)].

يَقُولُ إِنَّكَ لَمِنَ الْمُصَدِّقِينَ ۝ إِيَّاؤُنَا وَكَأَنَّا وَغَطُّنَا وَإِنَّا
لَمُدْرِيُونَ ۝ قَالَ هَلْ أُتِيَ مُطْعِمُونَ ۝ قَاطِعَ قَرَارٍ سِوَاهُ
الْجَحِيمِ ۝ قَالَ تَاللَّهِ إِن كُنتَ لَتَرُدِين ۝ وَلَوْلَا نِعْمَةُ رَبِّي
لَكُنتُ مِنَ الْمُخْضَرِّينَ ۝۷۱ ۝ أَفَمَنْ يَمُنُّ بِمِثْلِنَا ۝ إِلَّا مَوْلَانَا
الْأَوَّلُ وَمَا هُمْ بِمُعْذِبِينَ ۝۷۲ ۝ إِنَّ هَٰذَا لَمَوْلَا الْقَوْمِ الْعَظِيمِ ۝۷۳
لِيُثِلَ هَٰذَا الْقَوْمَ لِمَوْلَاهُمُ الْعَظِيمِ ۝۷۴ ۝ أَذَلِكَ خَيْرٌ مُّزَلًّا أَمْ شَجَرَةُ
الزَّوْقِ ۝۷۵ ۝ إِنَّا جَعَلْنَاهَا فِتْنَةً لِلظَّالِمِينَ ۝۷۶ ۝ إِنَّهَا شَجَرَةٌ
تَخْرُجُ فِي أَصْلِ الْجَحِيمِ ۝۷۷ ۝ طَلْعُهَا كَأَنَّهُ رِئُوسُ الشَّيْطَانِ
۝۷۸ ۝ فَإِنَّهَا لَا تَكُونُ مِنْهَا لُتُونٌ مِنْهَا الْبُطُونُ ۝۷۹ ۝ ثُمَّ إِنَّمَا لَهْمٌ
عَلَيْهَا لَشَوَاتِينِ جَحِيمٍ ۝۸۰ ۝ ثُمَّ إِنَّمَا مَرْجَعُهُمْ إِلَى الْجَحِيمِ ۝۸۱
إِنَّهُمْ الْقَوْمُ الْوَالِيُونَ ۝۸۲ ۝ فَهُمْ عَلَىٰ أَثَرِهِمْ يَرْجِعُونَ ۝۸۳
وَلَقَدْ صَلَّيْنَاهُمْ أَكْثَرَ الْأَوَّلِينَ ۝۸۴ ۝ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا فِيهِمْ
مُتَدِيرِينَ ۝۸۵ ۝ فَانْظُرْ كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُتَدِيرِينَ ۝۸۶
إِلَّا عِبَادَ اللَّهِ الْمُحْلَصِينَ ۝۸۷ ۝ وَلَقَدْ نَادَيْنَا نُوْحًا فَلْيَعْمُرِ
الْمُجْسِمُونَ ۝۸۸ ۝ وَنَجِّنَاهُ وَأَهْلَهُ مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِيمِ ۝۸۹

[۵۳] ﴿مَدِينُونَ﴾: پاداشت ده‌دینده‌وه
لینان ده‌پرسریت‌وه. [۵۵] ﴿فَاطِلَع﴾:
ته‌ماشایکرد. ﴿سِوَاءُ الْجَحِيمِ﴾:
ناوه‌راستی دوزه‌خ. [۵۶] ﴿إِنْ كُنتَ
لَتَرُدِين﴾: خه‌ریک بوو له‌ناو‌مبه‌ریت
(به‌ه‌لخه‌ل‌ه‌تاندن و گوم‌رایسی).
[۵۷] ﴿أَلَمْ يَخْضَرَّ مِنَّا﴾: نه‌وانه‌ی
فریشته‌کان ناماده‌ن بو س‌س‌زاو
نه‌شکه‌نجه‌دانیان. [۶۲] ﴿خَيْرٌ لَّا
بِأَشْرَرٍ﴾: گه‌رم‌ترین می‌واند‌ار‌یت‌ی
(که‌تیدا مروّف خزمه‌ت ده‌گری‌ت و
زیاتر ری‌زدار ده‌بی‌ت). ﴿شَجَرَةُ الزَّوْقِ﴾:
دره‌ختیکه له‌پیس ترین دره‌خته‌کانی
ناوچه‌ی (ته‌امه) له‌نیمچه‌ دورگه‌ی
عه‌ره‌بی، بونیکی بؤگه‌ن و تامیکی
تالی هیه. [۶۳] ﴿فِتْنَةً﴾: نار‌ه‌حه‌تی و
نازارو نه‌شکه‌نجه. [۶۴] ﴿أَصْلُ
الْجَحِيمِ﴾: ناوچه‌رگه‌ی دوزه‌خ.

[۶۵] ﴿طَلْعُهَا﴾: به‌روبوو‌مه‌که‌ی. ﴿رِئُوسُ الشَّيْطَانِ﴾: له‌ناشیرینی و نابوتیدا له‌سه‌ری
شه‌یتانه‌کان ده‌جیت. [۶۶] ﴿فَمَا لُونُ مِنْهَا الْبُطُونُ﴾: گه‌ده‌یان پر ده‌که‌ن. [۶۷] ﴿لَتَوْبًا﴾:
تیکه‌لاو. ﴿جَحِيمٍ﴾: ناویکی زور گه‌رمی له‌کول. [۶۸] ﴿مَرْجَعُهُمْ﴾: سه‌ره‌نجامیان، دوا‌یین
مه‌نزلیان. [۶۹] ﴿الْوَالِيُونَ﴾: دیتیانه‌وه. [۷۰] ﴿عَلَىٰ أَثَرِهِمْ﴾: له‌سه‌ری و شوینی نه‌وان.
﴿يَرْجِعُونَ﴾: په‌له‌ده‌که‌ن و سه‌ورن له‌سه‌ری. [۷۴] ﴿الْمُحْلَصِينَ﴾: نه‌وانه‌ی په‌ره‌ردگار
هه‌لی‌ب‌زاردوون و له‌مه‌موو که‌م و کوپی‌یه‌ک پاک و بی‌گه‌ردی کردوون. [۷۶] ﴿الْكَرْبِ
الْعَظِيمِ﴾: ده‌ره‌سه‌ری و غم و خه‌فه‌تی زور.

* پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: ((س‌شت به‌دوای مر‌دودا ده‌پون که‌س و کارو مال‌و
کرده‌وه‌کان، دوو‌انیان ده‌گه‌رینه‌وه‌ی یه‌کیکیان ده‌مینیت‌وه، که‌س و کارو مال‌ه‌که‌ی ده‌گه‌رینه‌وه‌ی
به‌ته‌نیا ره‌فتارو کرد‌ار‌ه‌کانی ده‌مینیت‌وه له‌که‌لیدا)) [متفق علیه].

- نایه‌تی: ﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ﴾: دابه‌زی (ثابت)‌ی کوپی (قیس) له‌ریگه‌دا
دانیش‌ت‌بوو ده‌گریا، له‌ویدا (عاصم)‌ی کوپی (عجلان) تییه‌پی و وتی: نه‌وه‌بو ده‌گری‌ت، نه‌ویش
وتی: ده‌ترسم نه‌م نایه‌ته له‌سه‌ر من دابه‌زی‌بی‌ت، چونکه ده‌نگم به‌رزو گه‌وره‌یه، (عاصم)‌یش -

سوره تهی (الصفات) جزوی (۲۳)

[۷۸] ﴿تَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ﴾:

شویننه واری باشه ایمان به جیهیشت بۆ شهوانه دواى خوی (واته همر چینیک دههاتن بهباشه باسیان دهکرد). [۸۳] ﴿مَنْ شِيعَتُهُ﴾: نهو دى شوینکته و تهى (ابراهیم) (د.خ) بـوو له بیرو با وهری بهرنامهیدا. [۸۴] ﴿سَلِيمٌ﴾: پاک لهخهوش و گهردی هاوول پیداکردن و تاوان. [۸۶] ﴿فَكَأَنَّ﴾: دیرۆ دهلهسهو فیشان. [۸۸] ﴿فَنَظَرَ نَظْرَةً﴾: به قوولی و وردی ته ماشایکرد. [۸۹] ﴿سَقِيمٌ﴾: نهخوش، ناساغ. [۹۰] ﴿تَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ﴾: به تاپه زایی و نکوولی یهوه پشتیان هه لکرد. [۹۱] ﴿فَرَاغَ إِلَى الْهُتَمِ﴾: به په نهانی چووه لای خواکانیان (تاییسان شکینی). [۹۳] ﴿ضَرْبًا بِالْيَمِينِ﴾: به هیزو به توندی پیای ده کیشان. [۹۴] ﴿يَرْفُونَ﴾: به په لهو خیرا ده پویشن. [۹۷] ﴿بَنِيَانًا﴾: دیوار یان مه نه نیق. [الحجیم] ﴿ناگریکی بلیسه دارو بهسوی یه. [۹۹] ﴿ذَاهِبًا إِلَى رَبِّ﴾: نهو شویننه تییدا ده توانیت په روهردگار پازی بکات (کهولای شام) ه. [۱۰۰] ﴿هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ﴾: مندالی چاک و صالحم پی به خشه. [۱۰۱] ﴿بِفِلاَمٍ حَلِيمٍ﴾: مندالیکى خاوهن دانایی و هیمنى: (کهه زه تهى (اسماعیل) ه (د.خ). [۱۰۲] ﴿بَلِّغْهُ مَعَهُ السَّعْيَ﴾: بهو ته مه نه دهوتریت بۆ مندال که بتوانیت له گهل باوکی دا بژئوی پهیدا بکات و ههول و ته قالا بدات. ﴿إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ﴾: من لهخهوا فهرمانم پیکراوه (خهوی پیغه مبه رانیش نیگا و سروشه بویان).

نور ده

میر به ده

وَحَمَلْنَا ذُرِّيَّتَهُ هَاهُنَا لَمَّا قَالُوا وَيَرْكَبُ عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۷۸﴾ وَتَرَكْنَا عَلَيْهِ فِي الْآخِرِينَ ﴿۷۹﴾ عَلَی رُوحٍ فِي الْعَالَمِينَ ﴿۸۰﴾ إِنَّا كَذَبْنَا عَصَى الْمُحْسِنِينَ ﴿۸۱﴾ إِنَّا بَعَثْنَا فِي نَبِيِّهِمْ عِدْنًا أَلْمُؤْمِنِينَ ﴿۸۲﴾ ثُمَّ أَغْرَقْنَا الْآخِرِينَ ﴿۸۳﴾ وَإِنَّمَا مِنْ شِيعَتِهِ لَآخِرِيهِمْ ﴿۸۴﴾ إِذْ جَاءَهُ رُسُلُ رَبِّهِ بِغُصْبٍ سَلِيمٍ ﴿۸۵﴾ إِذْ قَالَ لِأَبِيهِ وَقَوْمِهِ مَا تَأْتِيكُمْ بِهِمْ أَلَيْسَ لِهَؤُلَاءِ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿۸۶﴾ فَاصْطَلَوْا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۸۷﴾ فَطَرْنَا نَظْرَةً فِي الشُّجُورِ ﴿۸۸﴾ فَقَالَ إِنِّي سَقِيمٌ ﴿۸۹﴾ فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرِينَ ﴿۹۰﴾ فَرَاغَ إِلَى الْهُتَمِ ﴿۹۱﴾ فَقَالَ إِنَّا كُنَّا لَمُتَّكِفِينَ ﴿۹۲﴾ مَا لَكُمْ لَا تَنْطِقُونَ ﴿۹۳﴾ فَرَاغَ عَلَيْهِمْ صَرْبًا بِالْيَمِينِ ﴿۹۴﴾ فَأَقْبَلُوا إِلَيْهِ يَرَفُونَ ﴿۹۵﴾ قَالَ أَتَأْتِدُونَ مَا تَنْجُرُونَ ﴿۹۶﴾ وَاللَّهُ خَلَقَكُمْ وَمَا تَعْمَلُونَ ﴿۹۷﴾ قَالُوا اتَّوَلَّوْنَا لِلْأَفْئِدَةِ ﴿۹۸﴾ فِي الْجَحِيمِ ﴿۹۹﴾ فَأَرَادُوا بِهِ كَيْدًا فَجَعَلْنَاهُمُ الْأَسْقَلِينَ ﴿۱۰۰﴾ وَقَالَ إِنِّي ذَاهِبٌ إِلَى رَبِّي سَيِّدِينَ ﴿۱۰۱﴾ فَدَرَبَ هَبْ لِي مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿۱۰۲﴾ فَبَلِّغْهُ بِعِلْمِ سَلِيمٍ ﴿۱۰۳﴾ قَالُوا بَلِّغْهُ مَعَهُ السَّعْيَ فَقَالَ إِنِّي أَرَى فِي الْمَنَامِ أَنِّي أَذْكُرُ فَاصْطَلَوْا رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿۱۰۴﴾ يَكَاةً أَوْ فَعْلًا مَأْتِيًا وَسَجَّيْتُ إِيَّاهُ اللَّهُ مِنَ الصَّابِرِينَ ﴿۱۰۵﴾

* پیغه مبهری خوا (دهرمویتی: ((خهوی پیغه مبه ران نیگایه)). [اخرجه ابن ابی حاتم]. هات نهم رهو داوهی گیزیهوه بۆ پیغه مبهری (پیغه مبهری خواش) (دهرمووی: نایا پازی نابیت بهسهر پازی بژئیت و بهشه میدی بعیرت و بجیت بههشتهوه؟ نهویش دهرمووی: پازیم و هیچ کاتیک دهنگم بهسهر دهنگی پیغه مبهری خوادا بهر ناکه مهوه ، ئنجا نایه تی: ﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْفُرُونَ أَصْوَابُهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوَى﴾ نازلبوهو خوارموه.

[۱۰۳] ﴿أَسْلَمَا﴾: خویشان سپارد
به فرمانه کانی پهرومردگارو گویند پرایه
بیون. ﴿تِلْكَ لِلْجِینِ﴾: پالی خست له سر
زهوی. (به لای راست یان چه پدا).
[۱۰۵] ﴿قَدْ صَدَّقْتَ الرُّیَا﴾: به راستی
لیبرایت بوو چی به چی کردنی
فرمانه کانی پهرومردگار. [۱۰۶] ﴿الْبِلاءُ
المبین﴾: تاقیکردنه وه کی بیون و
ناشکرا. [۱۰۷] ﴿بَذِیح﴾: به بهر ایتک (بوو
قوربانی و سه برپینی له بری حه زه تی
اسماعیل) (د.خ). [۱۱۷] ﴿الْکِتاب﴾:
تهورات. ﴿المستین﴾: بیون و ناشکرا و
به رفرا وانه. [۱۱۹] ﴿نُرْکَا عَلَیْهِمَا فِي
الْآخِرِین﴾: شویننه واری چاکه یانمان
به چی هیشت له سر نه وانه ی دوایی
خویشان (واته: به باشه باسیان ده کردن).
[۱۲۵] ﴿أَتَدْعُونَ بَعْلًا﴾: نایا بتیک
ده په رستن که ناوی (بعل) ۱۲۵.

فَلَمَّا أَسْلَمَا وَتَلَّهُ لِلْجَبِینِ ۚ وَنَدَبْنَاهُ أَلْبَنًا زُهَیْمًا فَلَمَّا قَدْ
صَدَّقْتَ الرُّیَا إِنَّا كَذَبُکَ الْخَبْرُ ۚ الْمُحْسِنِینَ ۚ إِنَّا هَذَا لَوَ
الْبَلَاءُ الْمُبِینُ ۚ وَتَدَبَّرْنَا عَظِیمَ ۚ وَنُرْکَا عَلَیْهِ فِي
الْآخِرِینَ ۚ سَلَّمَ عَلَیْهِ زُهَیْمًا ۚ كَذَبُکَ الْخَبْرُ الْمُحْسِنِینَ
ۚ إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِینَ ۚ وَتَدَبَّرْنَا بِإِسْحَاقَ یَسَاقُ ۚ یَسَاقُ
الْمُحْسِنِینَ ۚ وَنُرْکَا عَلَیْهِ وَعَلَى إِسْحَاقَ ۚ وَنُرْکَا عَلَیْهِمَا
نُحْسٍ وَطَالَمَ لِنَفْسِهِ ۚ مُبِینٌ ۚ وَلَقَدْ مَنَعْنَا عَلَیْ مَوْسَى
وَهَارُونَ ۚ وَجَعَلْنَاهُمَا قَوْمَهُمَا مِنَ الْكَرْبِ الْعَظِیمِ
ۚ وَصَرَّيْنَاهُمْ فَكَانُوا هُمُ الْعَلِیِّینَ ۚ وَآيَتُهُمَا الْكِتَابُ
الْأَنْبِیَیْنِ ۚ وَهَدَّیْنَاهُمَا الصِّرَاطَ الْمُسْتَقِیمَ ۚ وَنُرْکَا
عَلَيْهِمَا فِي الْآخِرِینَ ۚ سَلَّمَ عَلَیْ مَوْسَى وَهَارُونَ
ۚ إِنَّا كَذَبُکَ الْخَبْرُ الْمُحْسِنِینَ ۚ إِنَّهُمَا مِنْ
عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِینَ ۚ وَإِنَّا لَنَاسُ لَبِئْسَ الْفَرَسِیدَ ۚ
إِذْقَالَ لَوُؤْلَیْمَ ۚ أَلَا نُلْقِیْنَ ۚ أَلَا نَدْعُوْنَ بَعْلًا وَتَدْرُکُ أَحْسَرَ
الْحَافِیْنَ ۚ إِنَّ اللَّهَ رَنُکَا رَبِّ ۚ أَتَايَكُمُ الْآوَلِیْنَ ۚ

﴿تَدْرُونَ﴾: وازی لیده هیین، دهستی لیله لده گرن، دهست بهرداری دهبن.

هوی دایه زینی نایه تی (۴): ﴿إِنَّ الْبَیْنَ یُنَادُوكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا یَعْقِلُونَ﴾ نایه ته که:

(طبرانی) و (ابوعلی) له (زید)ی کوری (رقم) هوه ده گپ نه وه: ده لیت: کومه لیک عمره بی ده شته کی
هاتنه بهر هیوانه که ی پیغه مبهیر (۵) و ده ستیان کرد به بانگ کردنی: نه ی (محمد)، (هو محمد)،
ننجا خوی گموره نایه تی: ﴿إِنَّ الْبَیْنَ یُنَادُوكَ مِنْ وَرَاءِ الْحُجُرَاتِ﴾ هی دایه زاند. ههروها (محمد)
له (عبدالرزاق) هوه ده گپ نه وه: ده لیت: پیایو ک هاته لای پیغه مبهیر (۶) و تی: نه ی (محمد)
ستایش کردنم باشمو زهه کردنم خراپه، پیغه مبهیرش (۷) فرموی: نه وه به دهستی خوییه،
ننجا نایه تی: ﴿إِنَّ الْبَیْنَ یُنَادُوكَ﴾ دایه زی. نه ممش (مرسل) هه بلام چند (شاهد) یکی هیه.

پیغشو (احمد) له (اقرع)ی کوری (حابس) هوه ده گپ نه وه: ده لیت: بانگی پیغه مبهیری خوام کرد
له پشته هودمو هیوانه که هوه شویش وه لای نه دامه وه ننجا وتم: نه ی (محمد) ستایش کردنم
باشمو، زهه کردنم خراپه، شویش فرموی: نه وه به دهستی پهرومردگار.

هوی دایه زینی نایه تی (۶): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ بِنَا فَتِيحًا﴾ نایه ته که:

— (ابن جریر) و شوینی دیکه له (اقرع) هوه ده گپ نه وه: ده لیت: نه ی (محمد) و هره دهموه بولامان،
ننجا نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ فَاسِقٌ﴾ دایه زی. ههروها (احمد) و شوینی دیکه ش
له (حارث)ی کوری (خرزاعی) هوه ده گپ نه وه: ده لیت: چوموه خرمهت پیغه مبهیری خوا (۸) -

سوره تى (الصافات) جزمى (٢٢)

[١٢٧] ﴿لَمُحْضٍ﴾ مروى: نهوانه
 زيوانه كاني دوزه خامادهيان دهكهن.
 [١٢٨] ﴿لَمُحْضٍ﴾ مروى: نهوانه
 هه ليزردارون له لايه ن پهروه دگاروه
 بو گوى زايه ليكردن. [١٣٠] ﴿ال
 ياسين﴾: (فيلياس) پيغه مبر (دخ) يان
 (فيلياس) و شويته و تواني. [١٣٥] ﴿في
 الغابرين﴾: تياچوان يان نهوانه
 ده ميته وه له زير نه شكه نجه نازاردا.
 [١٣٦] ﴿دمرنا الآخرين﴾: نهوانى ترمان
 له ناو برود ته فرو تونامان كردن.
 [١٣٧] ﴿مصبحين﴾: له كاتى بهر به ياندا.
 [١٤٠] ﴿ابق﴾: هه لهات. ﴿القدك﴾:
 كه شتى. ﴿المشحون﴾: پيرو قهره بالغ.
 [١٤١] ﴿فساهم﴾: سه رنشينه كاني
 (كه شتيه كه) تيرو پشكيان نه نجامدا.
 ﴿المدحفين﴾: نهوى له تيرو پشكه كه دا
 بهر كه وت. [١٤٢] ﴿فالنقمه الحوت﴾:

فَكَذَّبُوهُ فَأَنَّهُمْ مُّخْضَرُونَ ۝١٢٧ الْأَعْيَادُ اللَّهُ الْمُخْضَرُونَ ۝١٢٨
 وَزَكَاتِهِ فِي الْأَحْيَاءِ ۝١٢٩ سَلَّمَ عَلَىٰ إِبْرَاهِيمَ ۝١٣٠ إِنَّا كَذَّبُكَ
 نَجْرَى الْمُحْسِنِينَ ۝١٣١ إِنَّمَا مِنْ عِبَادِنَا الْمُؤْمِنِينَ ۝١٣٢ وَإِنْ لَوْطًا
 لِّمَنِ الْمُرْسَلِينَ ۝١٣٣ إِذْ نَجَّيْنَاهُ وَأَهْلَهُ أَجْمَعِينَ ۝١٣٤ الْأَعْجُزَا
 فِي الْعَصِيَّةِ ۝١٣٥ ثُمَّ دَمَرْنَا الْأَحْيَاءَ ۝١٣٦ وَإِنْ لَّكَ لَمُرُوءٌ عَلَيْهِم
 مُّصْبِحِينَ ۝١٣٧ وَإِنْ لَّكَ أَفْلَاقٌ تَقِيلُونَ ۝١٣٨ وَإِنْ يَوْسُ لَمِنْ
 الْمُرْسَلِينَ ۝١٣٩ أَدْنَىٰ إِلَىٰ الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ ۝١٤٠ فَسَاهَمَ فَكَانَ
 مِنَ الْمُدْحَضِينَ ۝١٤١ فَالنَّقْمَةُ الْحَوْتُ وَهُوَ لَيْلٌ ۝١٤٢ فَلَوْلَا أَنَّهُ
 كَانَ مِنَ الْمُسَبِّحِينَ ۝١٤٣ لَلَيْتَ فِي بَطْنِهِ إِلَىٰ يَوْمِ يُبْعَثُونَ ۝١٤٤
 فَبَدَّدَهُ بِالْعَمَاءِ وَهُوَ سَقِيمٌ ۝١٤٥ وَأَلْبَسْنَاهُ عَلَيْهِ شَجَرَةً
 مِنْ يَقْلِينَ ۝١٤٦ وَأَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ مِائَةِ أَلْفٍ أَوْ يَزِيدُونَ ۝١٤٧
 فَتَأَمَّلُوا مَقْعَدَهُمْ إِلَىٰ الْحَيِّ ۝١٤٨ فَاسْتَفْتِهِمْ أَزْوَاجُ الْأَنْبَاءِ
 وَلَهُمُ الْبُشُورُ ۝١٤٩ أَمْ خَلَقْنَا الْمَلَائِكَةَ إِنْسًا وَهَمًّا
 شُهُودًا ۝١٥٠ أَلَا إِنَّهُمْ مِنْ فِئْتَمٍ لِّقَوْلٍ ۝١٥١ وَلَوْلَا
 اللَّهُ وَرَبُّهُمْ لَكِدُّونَ ۝١٥٢ أَصْطَفَىٰ الْإِسْمَ عَلَىٰ الْبَشَرِ ۝١٥٣

نه نهنگه كه قووتى دا. ﴿ملي﴾: نهو كه سهى سه رنه نشست و لومه ده كرئت.
 [١٤٣] ﴿المسبحين﴾: نهوانه زيكرو يادى خواده كهن. [١٤٤] ﴿اللبث﴾: نهوا ده مايه وهو
 جيگرده بوو. [١٤٥] ﴿فبدنناهم﴾: فريمان دايه دهروه. (پهروه دگار وهى
 له نه نهنگه كه كرد فرى بداته سه رنه وهى). ﴿العراء﴾: زهوى يه كى فراوان كه نه پوهه كى
 تيدايه و نه شويته وار. [١٤٦] ﴿يقطين﴾: كوله كه (يا هر گيايه كه له سه رنه وهى په خش
 بيته وهو ساقى نه بيت). [١٤٩] ﴿فاستفهم﴾: ليبيان بيرسه. [١٥١] ﴿الفيهم﴾: درويه كى
 يه كجار گه وه. [١٥٣] ﴿اصطفى﴾: تايا هلى بزرده وه ۱؟

- نهويش بانگى كردم بؤ لاي فيسلام ، منيش دانم پياناو موسلمان بووم ، پاشان بانگى كردم
 بؤ زمك اتدانو ، دانيشم په وه داناو وتم: نهى پيغه مبرى خوا (الله) نه گه پيموه بؤناو موزه كه مو
 بانگيان ده كم بؤ موسلمان بوون و زمك اتدان ، نهوى وه لام بداته زه كاتى ليوزه ده كم و كوى
 ده كه موه ، توش نوينه ريك بنيره له هه مانكاتدا هه تا نهوى من كوى ده كه موه بؤنى بنيرم .
 دواى نهوى (حارث) پويشته وهو زه كاته كه كوى كوى ده وه لهوانه وه لاسى بانگوازه كه يان
 دابوويه وه ، پاشان وادهى ديساريكراوى هاتنى نوينه ركه كاني پيغه مبرى خوا هات ، به لام
 نوينه ركه كان دواكه وتن ، (حارث) گومانى بؤ په يدابوو واپه ي برد خواو پيغه مبره كى لى زوير -

[۱۵۶] ﴿سُلْطَان﴾: به لگو و نیشانه.

﴿مُتَمِّين﴾: يَوْمُونَ نَاشِكِرًا.

[۱۵۸] ﴿الْجَنَّة﴾: فریشتہ کاں ، یا خود

ٲهو دروست ڪراوانه ي ڪه له به رجاو

دیارین. ﴿نَسِبا﴾: خزمایه‌تی و

نزیکایہ تی۔ ﴿اَللّٰهُمَّ لِمُحَضَّرُوْنَ﴾:

بىياوھەران ئامادە دەكرىن بۇ دۆزەخ.

[۱۵۹] (تَصِفَ) — وَنَ: درویدگان.

[۱۶۲] ﴿بِفَاتْنِی﴾: هیچ کس

گومراتا کہن. [۱۶۳] ﴿صال الجحیم﴾:

ئەۋەي دۆزەخىيە دەخىرىتە ناۋى.

[۱۶۵] ﴿الصّٰفّٰتِ﴾: ثوانی له جیگای

بەرستشدا بەپۆل و ریز دەووستن.

[۱۶۶] ﴿الْمَسْبُحُونَ﴾: نهاندهی خدای

گہورہ بہ پاکی رادہ گردن لہوہی

شیاوی شان و شهوکه تی نهونی یه.

[١٦٨] ﴿ذِكْرًا مِنَ الْأُولَى﴾: كَتَبِيكَ

ماوچہ شنی کتیی نہ تہ وہ کانی

پیشور. [۱۷۳] جندنا: باوہر دارانی شوینکھوتہی پیغہ مہران. [۱۷۴] ﴿فَوَلَّ عَنْهُمْ﴾:

نکولے بکے لہگے لیان۔ ﴿حَتَّىٰ حَبْن﴾: مہتا وادہیہ کی دیاری کراو۔ [۱۷۵] ﴿بَصْرُهُمْ﴾:

پروانه بۆ دەرەنجامی رەفتارەکانیان. (فسوف ییـرون): دەرەنجامی رەفتارەکانیان

دەپىننە ۋە (سەرگەرتن بەدەست دەھىنىت و ئەوانىش شىكىست دەخۇن).

[۱۷۷] ﴿بِأَسَاحَتِهِمْ﴾: له یا لیاندا ، (خودی خوین) ، ﴿فَسَاءَ﴾: خرابترین ، ﴿الْمُذْرِبِينَ﴾: نهو

بی باو و رانی پیغمبره کانیان ناگاداریان کردند. [۱۷۸] ﴿ثَوَّلَ عَنْهُمْ﴾: نکو لیا

۱۸۰. ﴿حَسْبُكَ﴾: ههتا کاتی وادهی هاتنی روژی قیامت. ﴿سُبْحَانَ﴾:

بهروردگار همه مور ناتواویک به دور بگره. ﴿رب العزّة﴾ زال و خاوند به سته لات و

توانا. ﴿عَمَّا يَصْفُون﴾: نهو دروؤ یا گنده بهی دهیکن.

-بووبیت ، بویه پیامو قولاتی موزمکه‌ی بانگ کردو پیی وتن: پیغمبری خوا (ﷺ) کاتیکي

دیاریکدوہ گتیایدا نوینئرہکانی بنیریت ۴۴تا ۴۵ زہکاتہی کومان کردوہتوہ بیہن ! کہچی

بَیْغِهِ مَبْرُورٌ (۱۰۰) لَيْكُ دَهْدَمِهوه ، بَاسِحِنْ وَ خَوْمَانِ بَگِه نِنَه خَزْمَتِه ، لَه هِه مَانِ كَاتَدَا بَیْغِهِ مَبْرُورٌ ،

خوا (ﷺ) (ولید)ی کوہی (عقبہ)ی نارد تا نو زمکاتہی کوکراو متوہ و ہری بگریٹ و بہینیت

135

سورہ تہی ﴿۱﴾

[۱] ﴿ص﴾: به (صاد) ده خوینزیته وه.
 ﴿والقمران﴾: په روه ردگار سویند
 و اخوات به قورنانی پیوژ (واته
 وانی په که وه بی باوه پانه ده یلین)
 ﴿ذي الذکر﴾: نه م قورنانه خاوه نی
 تایبه تمسه ندی روون و ناشکرایه و
 ده دویت سه بارهت به وهی له نایندا
 خه لکی پیویستی پیی هی هیه.
 [۲] ﴿عزّة﴾: خوبه زلزان و ده مارگیری
 نه قامی. ﴿شفاق﴾: پیچه وانه ی هه ق و
 راستی. [۳] ﴿کم اهلکنا﴾: نورمان
 تیا برد. ﴿قرون﴾: نوممهت و نه ته وه یه ک.
 ﴿لات حين مناص﴾: کاتی راکردن و
 خوژگار کردن به سه سه ره چوو.
 [۵] ﴿عجاب﴾: چله پوی سه ره سوپمان.
 [۶] ﴿اللا﴾: که ووه کار به ده سستان.
 ﴿امشوا﴾: له سه ره رنگاو به نامه ی

خَوْتَانِ بَرْوَن. [۷] ﴿الْمَلَّةُ الْآخِرَةُ﴾: نایبی
﴿اخْتِلاق﴾: درو و ههنبه ستر او. [۸] ﴿الْزَّهْرُ﴾
باسه ریکه ون. ﴿الْأَسْبَابُ﴾: پلیکانه یه ک
بئی با و ده رانه ی شاری (مه ککه) که به سه
تیکش کا و. ﴿الْأَحْرَابُ﴾: به وانه ده و تر
میزو. [۱۲] ﴿دَوِ الْأَرْسَادُ﴾: نه هرامه ج
[۱۳] ﴿أَصْحَابُ الْأَكْبَادِ﴾: خه لکی
پیغه مبه ره (د. خ). [۱۴] ﴿فَحَقُّ﴾: چه س
﴿صِحَّةٌ وَاحِدَةٌ﴾: فووی دووم (فوو)
گهرانه وه. [۱۶] ﴿قَطْلًا﴾: به شی خَوْتَانِ ل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
ص وَالْقُرْآنِ ذِي الْمَقَرِّ ۚ نَبِيٍّ مِّنَ الْمُرْسَلِينَ ۚ وَشَاقِي ۚ
كَأَنَّهُمْ كَامِئًا فَلَيْسَ مِنْهُمْ فَيَدُونا وَأُولَاتِ حَسَنٍ مَّصِي ۚ وَنَحْمِلُوا
نَاحِيَةً مِّنْهُمْ ۖ وَفَلْ لِّكُفْرِهِمْ هَذَا سَجَرٌ كَذَابٌ ۚ
تَحْمِلُ الْآلَافَةَ لَهُمْ وَحَمَلٌ إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ عُجَابٌ ۚ وَاطْلُقْ لِلْغَلَا
مِنْهُمْ نَاشِئُوا وَأَصْبَحُوا مَتَّعِينَ ۚ لَهْتُمْ كَذِبًا إِنَّ هَذَا لَشَيْءٌ يُرَادُ ۚ
مَا يَنْصِفُ هَهُنَا نَفِيلَةً لِّلْآخِرَةِ ۚ إِنَّ هَذَا إِلَّا خَلْقٌ ۚ فَأَمَّا يُرَدُّ
عَلَيْهِ ۚ أَتَدْرِكُ مِنْ نِّسَابِهِمْ فِي شَيْءٍ مِّنْ ذِكْرِي ۚ بَلْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِّلْعَادِي ۚ
أَتَدْرِكُهُمْ حُرَّابٌ رَّجْمَةً رَبِّكَ ۚ أَتَعْرِضُ الرَّهَابَ ۚ أَمَّا لَهُمْ
فَلَمَّا كَسَمُوا تَوَلَّوْا ۚ وَأَمَّا يَنْظُرُونَ ۚ وَفَالِقٌ يَقُولُ ۚ أَتَأْتَسْتَشِيرُ
جُنْدَ مَا هُمْ بَالِتٌ بِهِ ۚ فَمُفْرَقُونَ ۚ مِنَ الْآخِرَاتِ ۚ كَذَّبَتْ قَوْمُ
نُوحٍ وَعَادٌ وَفِرْعَوْنُ ذُو الْأَوْدَانِ ۚ فَاسْمُدُّوا وَقَوْمُ لُوطٍ ۚ وَاصْحَبْ
نَسْتَكُ أُولَئِكَ الْآخِرَاتِ ۚ إِنَّ كُلًّا لَّكَ ذَكْرٌ لِّلرُّسُلِ
فَحَقَّ عِقَابٌ ۚ وَامْطَرْهُنَّ أَمْطَارًا ۚ لَّاصِبَةٌ ۚ وَجِئَتْ لَهَا
مِنْ هَوًى ۚ وَوَارَتْ عَنِ الْفَيْفِ ۚ قُلْ يَوْمَ الْحِسَابِ ۚ

خَوْتَان بَرْوَن. [۷] ﴿الْمَلَّةُ الْآخِرَةُ﴾: ئاينى ئوكتاھى قورەيش ، يان ئاينى مەسىھى .
﴿اِخْتِلَاق﴾: درۋو ھەلبەستراو. [۸] ﴿الذَكَر﴾: قورئانى پىرۋز. [۱۰] ﴿فَدَسِرْتَقُوا﴾:
باسەرىكەن. ﴿الْأَسْبَاب﴾: پلىكانەيەك بۆ ئاسمان. [۱۱] ﴿خَسَدٌ مَّا هُيَالَتْ﴾: ئەو
بى باۋەرانەى شارى (مەككە) كەبەسەرباز ناۋزەدىان دەكات. ﴿مِهْرُومٌ﴾: دۇراۋو
تىكشاۋ. ﴿الْأَحْرَابُ﴾: بەۋانە دەۋترىت كەيەكيانگرت دژ بەپىغەمبەران بەدرىژاىى
مىژئو. [۱۲] ﴿وَالْأَوْسَادُ﴾: ئەھرامە جىگەرەكان و كۆشك وتەلارە گەرەو بەرزەكان.
[۱۳] ﴿أَصْحَابُ الْأَكْبَادِ﴾: خەلكى ناۋچە چىرۋپەرەكان (نەتەۋەكەى شوعەيب
پىغەمبەرە) (د.خ). [۱۴] ﴿وَالْحَقُّ﴾: چەسپاۋ روۋىدا. [۱۵] ﴿مَاسْطَرٌ﴾: چاۋەرى ئاكەن.
﴿صِحْحَةٌ وَاحِدَةٌ﴾: فەۋۋى دوۋم (فەۋۋى زىندوۋ بوۋنەۋە). ﴿فَوَاقٍ﴾: ۋەستان يان
گەرانەۋە. [۱۶] ﴿قَطَا﴾: بەشى خۇمان لەسزا.

- کاتیک (ولید) دەرچوو هه ندیک له رنگای بری ، دواتر دوو دل بوو به شوین پیی دا هاتهوه دواوه ، تا گه پرایهوه خزمهت پیغه مبهری خوا (ع) ، نهوجا وتی: نهی پیغه مبهری خوا (ع) (حارث) زه کاته کهمی نه دمی و وستی بم کوژیت ، پیغه مبهری خواش (ع) کو مه نکی ترو جه ند =

أَصْرَعُ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَذَكَرَ عِندَهُ ذُودًا لَا يَبْدُو لَهُ أَوْبَ
يَا نَحْرَبَا الْحَدِّ مَعَهُ يَسْتَحْزِنُ الْعَشِي وَالْإِسْرَافِي وَالْظَهْر
مُخْشَوَةٌ كُلُّهَا أَوْتِ وَشَدِيدًا مَلِكُهُ وَهَاسَةً الْحِكْمَةُ
وَفَصْلٌ لِحَطَابٍ وَهَلْ أُنْتُكَ سَوْأَ الْحَصْمِ ذُودُ
الْمَحْرَبِ ذُودُ حَلَا عَلَى دَاوُدَ دَفْعَ مِنْهُ قَالُوا لَا نَحْفَ
خَصْمَانِ بَيْنَ نَعْضٍ عَلَى نَعْضٍ فَحَكَمَ بَيْنَ بِالْحَقِّ وَلَا تَنْطِطُ
وَأَهْبِدْ لِي سِوَاةَ لَيْطَرٍ هَذَا حِجَّةٌ نَعْمَ وَنَعْمُ نَحْمُ
وَلِي نَحْمُ وَوَجِدَةٌ فَقَالَ أَكْفَلِيهِ وَعَرَفِي لِحَطَابٍ فَقَالَ
لَقَدْ طَلَمْتُ سِوَالِي نَعْمَ إِلَى بَعْجَةٍ وَأَنْ كَرَمٍ مِنْ لَحْمَةٍ لَسِي
نَعْمُهُمْ عَلَى نَعْضٍ لَا لَدِينَهُ أَمْوَاوُ عَمِلُوا الصَّالِحِ وَفَبِئْرٍ
مَاهُمْ وَطَنُ دَاوُدَ أَمَّا فَتَنُهُ سَعْفَرِيَّةً وَحَرَّرَ كَعَاوَنَ
فَعَفَّرَ لَهُ ذَلِكَ وَإِنْ لَدُنَّ لَزْلَى وَخَسْ مَنَابٍ
يَنْدَاوُ إِنَّا جَعَلْنَاكَ خَلِيفَةً فِي الْأَرْضِ فَاحْزَنْ لَكَ
بِالْحَقِّ وَلَا تَتَّبِعْ الْهَوَى فَيُضِلَّكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ إِنَّ الَّذِينَ يَضِلُّونَ
عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ يَوْمَ الْحِسَابِ

[۱۷] ﴿ذَا الْأَيْدِ﴾: خاوهن میزی (لاشهو،
له ناین و به ندایه تیدا). ﴿انسه اواب﴾: زور
ته و به کاره و ده گریته و به بوی خوی
گه و ره و گویایه ملی کردنی.
[۱۸] ﴿سَخْرَنَا﴾: گهردن که و گوی
پایه لمان کرد. ﴿العشی﴾: کوتایی روز
(فیواره). ﴿الإسراق﴾: چیشته نگاو.
[۱۹] ﴿اواب﴾: به و که سه ده و تریست
که ملکه چی و یستی په ره و دگار بووه.
[۲۰] ﴿شَدِيدًا مَلِكُهُ﴾: به میز
پته و مان کرد به هه موو هوکاریک.
﴿الحکمة﴾: بریته له پیغه مبرایه تی و
کامیوونی زانیاری و زانست. ﴿فصل
الخطاب﴾: زانستی چاره سر کردنی
کیشه و تهنگ و چه له مه.
[۲۱] ﴿الخصم﴾: هه ردو لایه نی
به ره لستکارو دژوار. ﴿تسوروا
الخراب﴾: له سر دیواری دوانگه که وه
چوونه ژورده وه. [۲۲] ﴿بغی﴾: سته می لی کردو سنووری شکاند. ﴿لَا تُشْطَطُ﴾:
له فرمانه که تدا سته مه که و حق و په و مبریره. ﴿سواء الصراط﴾: ناوه ندی ریگا،
(که خودی حق و راستی به). [۲۳] ﴿بَعْجَةٍ﴾: مه. ﴿اکفلیها﴾: دهستی لی هه لبره هه تا
من سر پهرشتی بکه م. ﴿عسری فی الخطاب﴾: زالیو به سرمدا به به لگه کانی.
[۲۴] ﴿الخطاء﴾: شهریک و هاو به شه کان. ﴿قیل ما هم﴾: نه وانه زور که من. ﴿ظل﴾: زانی.
﴿فساد﴾: تا قیما ن کرده وه. ﴿حرراکم﴾: کرنووشی بر دو خویدا به زه ویدا. ﴿اناب﴾:
نوهی به ته و به کردن ده گریته و به بوی په ره و دگار. [۲۵] ﴿لزلی﴾: شوینی تاییه و
نزیک. ﴿حسن ماب﴾: باشتین مه نزل و لانه (که به هه شته). [۲۶] ﴿حلیفه فی الارض﴾:
جیگری په ره و دگار (له جی به جی کردنی فرمانه کانی په ره و دگار دا).

- نوینرینکی نارد بوی (حارث) له و لایشه وه (حارث) له گه ل هه و له کانیدا هاتن و له دهره و ی
شاری (مه دینه) به به که گه یشتن و تیکه ل به به که بوون و، (حارث) وتی: نیوه بوی کوی په وانه کراون؟
نه و انیش و تیان: بوی تو؟ وتی: بوی؟ و تیان: پیغه مبری خوا (الله) (ولید) ی کورپ (عقبه) -

سوره نبي (ص) جزئی (٢٢)

سوره نبي

طريق النوراني

[٢٧] ﴿بِطَاةٍ﴾: پوچ. ﴿وَبِلَّ﴾: تپاچون،
يان به شوييتك دهوتريت له دوزخ خدا.
[٢٨] ﴿الْفَجَارِ﴾: نهوانه ي گوناوه
تاوانه كانيان به ناشكراو له بهرچاو
نه انجام ددهن. [٢٩] ﴿مَبَارَكٍ﴾: خاوهن
خيريكې زوري دنيايي و ناييني.
[٣٠] ﴿اَوَابٍ﴾: زور تهوبه ي ده كړدو
ده گهرايموه بولاي پهروردگار.
[٣١] ﴿بِالْمَشْيِ﴾: دواي نيوه پو تا
نيواره. ﴿الصَّافِيَّاتِ﴾: نهو نه سپانه ي
له سمر سى پوراده وسترو سمي
چواره ميان به زده كنه وه. ﴿الْجِيَادِ﴾:
خير او غار كمر. [٣٢] ﴿اَنِ احْبَبْتُ حُبَّ
الْخَيْرِ﴾: من خوازياري خيرم (به تيكوشان
بهم نه سپانه وه له پيناوي
پهروردگاردا؛ چونكه هميشه بهرې
چا كدم ده كويته وه). ﴿عَنْ ذِكْرِ رَبِّي﴾:
خوشه ويستى يه كه له بهر خاترى خوا.
﴿تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ﴾: خورناو ابو، يا
نه سپه كان ديارنه مان له پيش چاوي
به هوى تاريخايي شه وه وه. [٣٣] ﴿رَدُّهَا
عَلَيَّ﴾: نه سپه كان بول بگيرنه وه. ﴿فَطْفِقَ مَسْعَاً﴾:
﴿بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ﴾: ده ست به سمر شان و ملياندا ده مينى بول رام كردنيان (يا خود
سمر سام بوو پييان). [٣٤] ﴿فَتَنَّا﴾: تاقيمان كړده وه. ﴿كُرْسِيَّ﴾: كورسى پادشايي.
﴿جَسَدًا﴾: جهسته يه كي لاوازو بى هيز. ﴿اَنَابَ﴾: به تهوبه كړدن گهرايموه بولاي
پهروردگارى. [٣٥] ﴿لَا يَنْفِي﴾: گهردن كه چ و ناسان نه كړيت. [٣٦] ﴿رَحْمَةً﴾: نرم و
هيوو خيرا له رويشتندا. ﴿حَيْثُ اَصَابَ﴾: هر جگاو شوييكي مه به ست بوايه.
[٣٧] ﴿غَوَّاصٍ﴾: مهله كړدن له ناو كړوكي ده رياكاندا تا شته به نرخه كان ده ربينن.
[٣٨] ﴿مَقْرِنَ﴾: به ستنه وه به نكردن. ﴿الْاَصْفَادِ﴾: زنجيرو كه له پچه. [٣٩] ﴿فَاصْ﴾:
به خشه. ﴿اَمْسَكَ﴾: ده ست بگړه وه. ﴿بَغْرَ حِسَابٍ﴾: بى نه دازه و لير سينه وه.
[٤٠] ﴿لَرْفَعِي﴾: ريزو نزيكي. ﴿حَسَنَ مَسَابٍ﴾: چاكترين جگاو شويي (كه به هشته).
[٤١] ﴿مَسِيٍّ﴾: پيم گه يي. ﴿بِضَبٍّ﴾: ناروحيه تي و مدينه تي. ﴿وَعَذَابٍ﴾:
نيس و نازار. [٤٢] ﴿اَرْكَضَ بَرَجِكَ﴾: بيكيشه به زه ويدا. ﴿هَذَا مَعْتَصِلٌ﴾: ناويك خوي
پي بشوات (نهو ناوه ش چاره سهرى نه خوشي يه كه ي ده كات).

وَمَا عَلَّمْنَا السَّمَاءَ وَالْاَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا بِطِلَافِ ذَلِكَ طُلَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
قَوْلَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ النَّارِ ۚ اَرْمَجْعَلُ الَّذِينَ اٰمَنُوا وَعَمِلُوا
الصَّالِحَاتِ كَالْمُفْسِدِينَ فِي الْاَرْضِ اَرْمَجْعَلُ الْمُتَّقِينَ كَالْفُجَارِ
لَا يَرْكَبُ اَنْزَلْنَاهُ اِلَيْكَ مُبَارَكًا لِيَذُرَّ غَوَّاهٍ اَبْتِهٖ ۚ وَلِيَذْكُرَ اُولُو
الْاَلْبَابِ ۚ وَوَهَبْنَا لِدَاوُدَ سُلَيْمٰنَ نِعَمَ الْعَبْدِ اِنَّهٗ اَوَّابٌ
ۙ اِذْ عُرِضَ عَلَيْهِ بِالْعَشِيِّ الصَّافِيَتِ الْاَبْيَادِ ۚ فَقَالَ اِنِّي
اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَيْرِ عَنِ ذِكْرِ رَبِّي حَتّٰى تَوَارَتْ بِالْحِجَابِ ۚ
رُدُّوْهَا عَلَيَّ طَفْفِقْ مَسْعَاً بِالسُّوقِ وَالْاَعْنَاقِ ۚ وَلَقَدْ فَتَنَّا
سُلَيْمٰنَ وَالْاَقْبَاعَ لِكُلِّ سَيِّئَةٍ جَسَدًا اَنَابَ ۚ قَالَ رَبِّ اَعْمِرْ
لِي وَهَبْ لِي مُلْكًا لَا يَنْفِي لِيَ الْخَيْرِ مِنْ هٰذِهِ اِنَّكَ اَنْتَ الْوَهَّابُ ۚ
فَسَخَّرْنَا لَهُ الرِّيحَ تَجْرِي بِاَمْرِ رَحْمَةٍ اَحْبَبَ اَصَابَ ۚ وَالْقَبْلَ طِلَافٍ
كُلَّ نَهْءٍ وَعَوَاصٍ ۚ نَوَّاهُ الْاَحْيٰى مَقْرِنَ فِي الْاَصْفَادِ ۚ هٰذَا
عَطَاؤُنَا فَانْقَضَ اَوَّامُكَ بِغَيْرِ حِسَابٍ ۚ وَاِنَّهٗ لَعِنْدَ رَبِّكَ وَحْسَنُ
مَنَاقِبٍ ۚ اَوَّادٌ كَرَمٌ عِنْدَ الْوَبِّ اِنْ نَادَى رَهْءًا اِنِّي مُسْنِنُ الشَّيْطٰنِ
بِضَبٍّ وَعَذَابٍ ۚ اَرْكَضَ بَرَجِكَ هٰذَا مَعْتَصِلٌ بَارِدٌ وَشَرَّابٌ ۚ

وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ وَمِثْلُهُمْ مِّثْلُهُمْ رَحْمَةً مَّا وَدَّ كَرِي لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
وَوَيْلٌ لِّلَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۚ وَمِثْلُهُمْ مِّثْلُهُمْ رَحْمَةً مَّا وَدَّ كَرِي لِّأُولِي الْأَلْبَابِ
يَعْمُ الْعِبَادُ لَهُ أَزْوَاجٌ ۚ وَادَّكَرْنَا بَيْنَهُمْ وَاسْحَقَ وَيَعْتُوبُ
أُولَى الْأَيْدِي وَالْأَبْصَارِ ۚ إِنَّا أَخْلَصْنَاهُمْ بِخَالِصَةٍ ذُكِّرَى
الدَّارِ ۚ وَإِنَّمْ عِنْدَنَا لَمِنَ الْمُصْطَفَيْنَ الْآخِيَارِ ۚ وَادَّكَرْنَا
إِسْمَاعِيلَ وَإِسْحَاقَ وَذَا الْكِفْلِ وَكُلٌّ مِّنَ الْآخِيَارِ ۚ هَٰذَا ذُكِّرُوا
وَإِنَّا لَمُؤْمِنِينَ لِّحُصْنِ مَّثَابٍ ۚ جَنَّتِ عَدْنٍ مَّقْصَدُهُمْ أَزْوَاجٌ
مُّتَكَبِّينَ فِيهَا يَدْعُونَ فِيهَا بِمَنْكِحٍ كَثِيرٍ وَوَسْرَاءٍ ۚ
وَعِنْدَهُمْ قَاصِرَاتُ الطَّرْفِ الْأَزْوَاجُ ۚ هَٰذَا مَا وَعَدُونُ لِيُؤْمِرَ
الْحِسَابُ ۚ إِن هَٰذَا إِلَّا رُفْقًا مِّنَ الْمَرْسِ فَقَادٍ ۚ هَٰذَا أَزْوَاجٌ
لِّلطَّافِينَ لِّشَرِّ مَثَابٍ ۚ جَهَنَّمَ يَصْلَوْنَهَا فَيَلْسَنُوا لَهَا ۚ هَٰذَا
فَلْيَدْعُوهُ حَمِيمٌ وَغَسَّاقٌ ۚ وَءَاخِرُونَ شَكْلُهُ أَرْوَاحٌ ۚ
هَٰذَا أَرْوَاحٌ مُّقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ لَا مَرْحَبًا بِهِمْ إِنَّهُمْ صَالُوا النَّارِ ۚ
قَالُوا بَلْ أَتَيْنَا لَمَّا سَفَرْتُمْ مُتَمِّمِينَ لِّمَا قَبْلُ الْفَرَارِ ۚ
قَالُوا رَبَّنَا مِمَّا قَدَّمْنَا هَٰذَا فَرَدُّهُ عَدَا مَا بَعْثَعَا فِي النَّارِ ۚ

[۴۳] ﴿ذُكِّرَى﴾: په‌ندو ٲاموژگار په.
﴿أُولَى الْأَلْبَابِ﴾: يو كه سانی
ژیر. [۴۴] ﴿صَعَمًا﴾: ګورژك له‌توئی زهل
یامیشووی دارخورما. ﴿وَلَا تَحْشَبْ﴾:
سوینده‌ک‌ت بېره س‌رو م‌یشکینه.
﴿أَوَابِ﴾: به‌وکه‌سه ده‌وترتست
له‌س‌رج‌م نه‌و کردارو ره‌فتاران‌ه
پاش‌گ‌ز ده‌یت‌ه‌وه که‌له‌خان‌ه‌ی
س‌ه‌ریچی پ‌ه‌رو‌ردگاردا بو‌وه پاشان
نه‌و کرداران‌ه نه‌ن‌ج‌ام ده‌دات مای‌ه‌ی
ره‌زام‌ه‌ندی پ‌ه‌رو‌ردگار‌ه. [۴۵] ﴿أُولَى
الْأَيْدِي﴾: خا‌وه‌ن هیزو ده‌سته‌لات
له‌به‌ندای‌ه‌تیدا. ﴿الْأَبْصَارِ﴾: بریت‌ه
له‌چاوکران‌ه‌وه له‌ئاین و زانسته‌کاندا.
[۴۶] ﴿أَخْلَصْنَاهُمْ﴾: قای‌به‌ت و ده‌ست
نیشان‌مان‌کردوون به‌چ‌ه‌ند سی‌فه‌تیکی
پاک و جوان. ﴿ذُكِّرَى الدَّارِ﴾:
یاد‌خ‌سته‌ن‌ه‌یان به‌روژی قیام‌ه‌ت.
[۴۷] ﴿الْمُصْطَفَيْنَ﴾: که‌سانی ه‌ه‌ل‌ب‌زارده‌و
خا‌وه‌ن ریزی زیاتر له‌خ‌ه‌ل‌کی دیک‌ه.
[۴۸] ﴿مِّنَ الْآخِيَارِ﴾: نه‌وان‌ه‌ی
به‌نا‌وبانگن به‌چاک‌ه‌ خوازی و خیر‌ومه‌ندی. [۴۹] ﴿هَٰذَا ذُكِّرَى﴾: نه‌و سی‌فه‌ته باشان‌ه‌ی
باسکران ریزو س‌ه‌ره‌ری‌ه‌ بویان. [۵۰] ﴿حَسَاتِ عَدْنٍ﴾: به‌ه‌شتی نه‌ه‌را‌وه
ه‌ه‌تاه‌تایی. [۵۱] ﴿قَاصِرَاتِ الطَّرَفِ﴾: نه‌و حوزیان‌ه‌ی ته‌ماشای به‌در له‌ها‌وس‌ه‌ره‌که‌ی
خویان ناک‌ه‌ن. ﴿أَزْوَاجٍ﴾: ها‌وتا له‌جه‌حیلی و جوانیدا. [۵۲] ﴿بِفَادٍ﴾: بچ‌ران و کو‌تایی
ها‌تن. [۵۳] ﴿شَرِّ مَثَابٍ﴾: خراپ‌ترین س‌ه‌ره‌ن‌ج‌ام و چاره‌نو‌وس. [۵۴] ﴿يَصْلَوْنَهَا﴾: چه‌شتنی
سو‌ی و ئیش و نازار. ﴿بِئْسَ الْمِهَادُ﴾: خراپ‌ترین راخ‌رو جیگ‌ه‌یه. [۵۵] ﴿حَمِيمٌ﴾: نا‌ویکی
گ‌ه‌رمی له‌کول. ﴿غَسَّاقٌ﴾: کیم و زو‌خا‌و (که‌له‌جه‌سته‌یان دیت‌ه‌ ده‌روه پاش سو‌تان و
نه‌شکه‌نجه‌دانیان). [۵۶] ﴿وَأَخِرُونَ﴾: نازار و نه‌شکه‌نجه‌یه‌کی‌تر. ﴿مِنْ شَكْلِهِ أَرْوَاحٌ﴾: نه‌و
سزای‌ه‌ی ها‌وچه‌شتنی نه‌وی پ‌یش‌و‌وه له‌ژان و ئیش و ناره‌حه‌تی‌دا. [۵۷] ﴿هَٰذَا فُوجٌ﴾:
کو‌مه‌لیکی بی‌شو‌مار له‌شوینکه‌وته ویل و ګوم‌راک‌نتان. ﴿مُقْتَحِمٌ مَّعَكُمْ﴾: له‌گ‌ه‌ل‌ت‌ان‌دا
به‌زور ده‌خ‌رینه د‌وزه‌خ‌ه‌وه. ﴿لَا مَرْحَبًا بِهِمْ﴾: نه‌ناگ‌ر خو‌ش‌حال بو‌ی پ‌ی‌یان و نه‌فرا‌وانیش!
(نه‌م گو‌ته‌یه له‌زاری بی‌پا‌وه‌پان دیت‌ه‌ ده‌روه‌وه). ﴿صَالُوا النَّارِ﴾: نه‌وان‌ه‌ی ده‌خ‌رینه
د‌وزه‌خ و ناره‌حه‌تی‌یه‌کانی ده‌چیژن. [۶۰] ﴿بِئْسَ الْفَرَارِ﴾: خراپ‌ترین مه‌ل‌به‌ند د‌وزه‌خ‌ه‌.

سوره تى (ص) جزى (٢٢)

شعر

لما كان ذلك

[٦٢] ﴿رَجَا﴾: هه ژارو دامايى
 موسلمانان. [٦٣] ﴿سَخَرِيَا﴾: گاتمه
 سوو كايه تى. ﴿زَاغَتْ عَنْهُمْ﴾: چاو ژيرو
 ژوورى كردو له رؤشنايى بينين كهوت.
 (مه بهست پيى شهويه له دوزه خدا
 له گه لماندان به لام نه مان بينين).
 [٦٤] ﴿حَقَّ﴾: شهويه چه سپاووه
 رووده دات. [٦٧] ﴿يَا عَظِيمُ﴾: دهنگو
 باسيكى گه ووهو بيدار كهره وه.
 [٦٩] ﴿اللَّهُ الْأَعْلَى﴾: فرشته كان. ﴿إِذَا﴾:
 كاتيك. ﴿يَخْتَصِمُونَ﴾: مشتومريان ده كرد
 (دو باره ي شادم). [٧٢] ﴿سَوَّيْتَهُ﴾:
 ته و او دروستم كردو ريكم خست.
 ﴿نَفَخْتُ فِيهِ مِنْ رُوحِي﴾: روحم كرد
 به بهريدا. ﴿سَاجِدِينَ﴾: كړنووشى ژيرو
 شكومه ندى. [٧٤] ﴿إِسْتَكْبَرُ﴾:
 خو به گه ووه زانين له ناستى فرمانى
 خوادا. [٧٥] ﴿الْعَلِينَ﴾: شه وانه ي خويان

به گه ووه ده زانن و سته مكارن. [٧٧] ﴿أَخْرَجَ مِنْهَا﴾: به دهر به له به هه شت يان له ره حمه ت
 يا له ناو كومه لى فرشته كاندا. ﴿رَجِمَ﴾: دهر كراو له هه موو خير و ريژداريه ك. [٧٨] ﴿يَوْمَ
 الدِّينِ﴾: روژى قيامه ت. [٧٩] ﴿فَانظُرِي﴾: مؤله تم بده و مردنم دوا بڅه. [٨٠] ﴿النَّاطِرِينَ﴾:
 شه وانه ي پشتگوى خراون. [٨١] ﴿الْوَقُوفَاتِ الْمَعْلُومِ﴾: روژى زيندو بوونه وه.
 [٨٢] ﴿فَبِعَرَّتِكَ﴾: سويند به ده سته لات و تواناي خو ت. (مه بهستى په روه رډگار ه).
 ﴿لَا غُيْبَهُمْ﴾: وييل و سر گه رډانيان ده كم. [٨٣] ﴿الْمُخْلِصِينَ﴾: شه وانه ي به دلسوزى يه وه
 گوى زايه لى په روه رډگار ده كن.

سى بولاي تو نارودوهو تو زه كات نه داوه تى و هولى كوشتنيشت داوه ا، (حارث) وتى: نه خير ؛
 سويند به وزاته ي (محمد) به حقه و په و نارودوه به هيچ شيوه يه ك چاوم پينه كه وتوه و هه رگيز
 نه ها توه ته لام ، كاتيك (حارث) چوه خزه ت پينه مبرى خوا (پيى لهرموو: نهى (حارث)
 زه كات نه داوه و يستوته نوينه ره كه شم بكوژى ؟ شه ويش وتى: نه خير سويند بيت به و زاته ي
 كه به حقه تو ي په وانه كردوه ، به هيچ شيوه يه ك شتى وها پروى نه داوه: نه چاوم پيى كه وتوه و
 نه هولى كوشتنيم داوه ، منيش بويه ها تووم هه تا زه كاته كه بدم چونكه نوينه رى تو له واده ي -

وولو مال لارى رحا لا كاعدهم من لاشهر فانه لغدهته
 سخرى ثم رعت عنهم الانصر فانه ذلك الحق تحضم هل
 كذير فانه فلان مندر ودين بله لا نه توجد فانه
 رب لستوت و الارض وما بينهما العريز لعنر لانه فلهو سوا
 عظيم فانه من عنه معرضون فانه ما كان من غير دلملا الاقل
 إذ خصصوا فانه من روى الى لانه اسير مشين فانه ذال ريد
 لستيكه في خلق كثر من طين فانه قد سوتته و صحت و به
 من روى ففعلوا له سجين فانه فسد لمتيكه كنه
 اخعون فانه لا ينس سنكر و كان من الكهين فانه قال
 ينس ما معك ان سجد لمتيكه فانه سنكرت فانه ككت
 من العالين فانه قال اسخرت به خلقى من نار و خلقته من طين
 فانه قال فخرج من بيت رحم فانه وان عليك لعننى الى يوم
 الدين فانه قال رب فانظري الى يوم يعنون فانه قال فانك من
 المطر فانه الى يوم الوقت المعلوم فانه قال فعريك
 لا غيبهم اخمين فانه لا عاذك منهم المخلص فانه

[۸۴] ﴿وَالْحَقُّ أَقُولُ﴾: راستی ده‌لیم.

[۸۷] ﴿ذِكْرٌ﴾: جیگه‌بی په‌ندو

ناموزگار یه. [۸۸] ﴿بِأَنَّهُ﴾: راستی

ده‌نگوباس و دروستی وته‌کانی.

سورتهتی ﴿الزمر﴾

[۱] ﴿الْكِتَاب﴾: قورئانی پیروز.

﴿الْعَزِيز﴾: خاوه‌ن شه‌و ده‌سته‌ل‌اته

به‌رنه‌یه که‌هیچ که‌س ز‌النبا‌یت

به‌سه‌ریدا. ﴿الْحَكِيم﴾: به‌و زاته

ده‌وتریت که‌هیچ به‌ه‌وانته‌و

بی‌مه‌به‌ست شه‌نجام نادات. [۲] ﴿مُخْلِصًا

لَهُ الدِّينَ﴾: به‌پاک و پوختی گو‌یریه‌نی‌و

به‌ندایه‌تی بـو بـکـری.

[۳] ﴿اتَّخَذُوا﴾: کردویانه. ﴿أَوْلِيَاءَ﴾:

په‌رسترای پو‌وچ و به‌تال (ه‌و‌لی

نزیک بو‌ونه‌وه ده‌ده‌ن لی‌ی). ﴿زُلْفَى﴾:

نزیک بو‌ونه‌وه و پله‌یه‌ک. ﴿كِفَار﴾:

به‌که‌سیک ده‌وتریت له‌بی‌با‌وه‌ریدا

رؤ‌چو‌ویت. [۴] ﴿اصْطَفَى﴾: هه‌نی ده‌بژارد. ﴿سَبَّحَاهُ﴾: پاک‌و بی‌گه‌ردی بو‌ خ‌و‌ای

گه‌وره (له‌وه‌ی وه‌چه‌و نه‌وه‌ی هه‌بیت). [۵] ﴿يَكُورُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ﴾: شه‌و ده‌پیچته‌وه

له‌تیشکی خ‌و‌رو به‌رگی تاریکی ده‌کا به‌به‌ردا.

* پیغه‌مبه‌ری خ‌و‌ا (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: ((من و پارێزکارانی نه‌ته‌وه‌که‌م بی‌به‌رین له‌وانه‌ی شه‌رک و

ته‌کلیف ده‌خه‌نه سه‌ر خه‌لکی)). [اخرجه الشوکانی فی الفوائد].

* له‌(ابن عمر) ه‌وه (ﷺ) ده‌گێڕنه‌وه ، ده‌لیت: ((شه‌رک خه‌سته سه‌ر خه‌لک و فشارمان ئی‌یاساغ

کراوه)). [اخرجه البخاری].

* (عبدالله‌ی کوری (مسعود) ده‌فه‌رمو‌یت: ((خه‌لکینه هه‌رکه‌سیک زانسته‌تکی هه‌بیت شه‌و

با‌پا‌به‌ندیت پی‌وه‌ی بی‌گه‌یه‌نیت، خ‌ونه‌گه‌ر نه‌یزانی شه‌و با‌بلیت: په‌روه‌ردگار ده‌زانیت ؛

له‌زاناری و زانسته‌ویه بو‌ شتیک که‌نا‌یزانیت بلیت ؛ په‌روه‌ردگار ده‌زانیت ، خ‌و‌ای گه‌وره

به‌پیغه‌مبه‌ره‌کی (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾

[اخرجه البخاری].

-دواکه‌وت و له‌کاتی خ‌و‌یدا نه‌هات . منیش له‌وه‌ده‌ترسام شه‌م دواکه‌وته ده‌رخه‌ستنی توره‌به‌و‌نی

خ‌و‌ا پیغه‌مبه‌ره‌کی بو‌ویت ، پاشان له‌(حجرات) دا شه‌م ئایه‌ته نازنجوه خ‌و‌اره‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ لَأَسْقِ بَنِيَّ﴾ تا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ ((پیاو‌انی سه‌نه‌ده‌که‌ی تمنا‌نه‌دارن))

سوره الزمر

سوره الزمر

قَالَ فَالْحَقُّ وَالْحَقُّ أَقُولُ لِلَّذِي أَثْمَلَكَ مِنَ الْجَهَنَّمَ مِنْكَ وَمِمَّنْ يُشَكِّكُ مِنْهُمْ أَخْبَعِينَ ﴿١٠٠﴾ قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ ﴿١٠١﴾ زهُوَ إِبْرَاهِيمَ إِذْ كَرَّمْنَا بَنِيَّ وَوَلَعْنُ بَنِيَّ بَعْدَ حَبِيبٍ ﴿١٠٢﴾

سورة الزمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
تَرْبِئُ لَكُنْ مِنْ أَهْلِ الْعَرَبِ تَحْكُمُ ﴿١﴾ إِنْ أَرَادْتَ لَدُنَّ
أَلْكَتِبَ بِالْحَقِّ فَأَعْلَمُ أَنَّ اللَّهَ مَخْلُصٌ لَهُ لَدُنَّ ﴿٢﴾ أَلَا
لِلَّهِ الَّذِينَ خَالَصُوا إِلَيْكَ أَتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ
مَا عَسَىٰ لَهُمْ لَّا يَفْقَهُوْا إِلَى اللَّهِ يَرْجِعُ لَّهُ لَنَّا يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ
فِي مَا هُمْ فِيهِ يَخْتَلِفُونَ إِنْ لَّيْسَ لَهُ تَهْدِي مِنْهُ هُوكِزْتُ
كَفَرًا ﴿٣﴾ نَوَازِدَ سَمَآءٍ يَنْجِدُ لِدَا الْأَصْطَفَىٰ مِمَّا
يَخْتَلِقُ مَا يَشَاءُ مِنْ مَّخْصُومَةٍ هَؤُلَاءِ أَلَوْ جَدَّ الْقَهَّارُ ﴿٤﴾
حُلَّتِ السَّمُوتُ وَالْأَرْضُ بِالْحَقِّ يَكُورُ أَيْدِي عَلَى السَّهَرِ
وَيَكُورُ لَهَا رُغَى الْبَدَنِ وَحَسْرَتُ السَّمْسِ وَالْقَمَرِ
كُلٌّ يَجْرِي لِأَحَدٍ مُّسْتَكِيٍّ لَّا هُوَ الْعَرِيبُ الْعَفْرُ ﴿٥﴾

رؤ‌چو‌ویت. [۴] ﴿اصْطَفَى﴾: هه‌نی ده‌بژارد. ﴿سَبَّحَاهُ﴾: پاک‌و بی‌گه‌ردی بو‌ خ‌و‌ای

گه‌وره (له‌وه‌ی وه‌چه‌و نه‌وه‌ی هه‌بیت). [۵] ﴿يَكُورُ اللَّيْلُ عَلَى النَّهَارِ﴾: شه‌و ده‌پیچته‌وه

له‌تیشکی خ‌و‌رو به‌رگی تاریکی ده‌کا به‌به‌ردا.

* پیغه‌مبه‌ری خ‌و‌ا (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: ((من و پارێزکارانی نه‌ته‌وه‌که‌م بی‌به‌رین له‌وانه‌ی شه‌رک و

ته‌کلیف ده‌خه‌نه سه‌ر خه‌لکی)). [اخرجه الشوکانی فی الفوائد].

* له‌(ابن عمر) ه‌وه (ﷺ) ده‌گێڕنه‌وه ، ده‌لیت: ((شه‌رک خه‌سته سه‌ر خه‌لک و فشارمان ئی‌یاساغ

کراوه)). [اخرجه البخاری].

* (عبدالله‌ی کوری (مسعود) ده‌فه‌رمو‌یت: ((خه‌لکینه هه‌رکه‌سیک زانسته‌تکی هه‌بیت شه‌و

با‌پا‌به‌ندیت پی‌وه‌ی بی‌گه‌یه‌نیت، خ‌ونه‌گه‌ر نه‌یزانی شه‌و با‌بلیت: په‌روه‌ردگار ده‌زانیت ؛

له‌زاناری و زانسته‌ویه بو‌ شتیک که‌نا‌یزانیت بلیت ؛ په‌روه‌ردگار ده‌زانیت ، خ‌و‌ای گه‌وره

به‌پیغه‌مبه‌ره‌کی (ﷺ) ده‌فه‌رمو‌یت: ﴿قُلْ مَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ مِنْ أَجْرٍ وَمَا أَنَا مِنَ الْمُتَكَلِّمِينَ﴾

[اخرجه البخاری].

-دواکه‌وت و له‌کاتی خ‌و‌یدا نه‌هات . منیش له‌وه‌ده‌ترسام شه‌م دواکه‌وته ده‌رخه‌ستنی توره‌به‌و‌نی

خ‌و‌ا پیغه‌مبه‌ره‌کی بو‌ویت ، پاشان له‌(حجرات) دا شه‌م ئایه‌ته نازنجوه خ‌و‌اره‌وه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ

آمَنُوا إِن جَاءَكُمْ لَأَسْقِ بَنِيَّ﴾ تا ﴿وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ﴾ ((پیاو‌انی سه‌نه‌ده‌که‌ی تمنا‌نه‌دارن))

سورہتی (الرّمز) جزوی (۲۳)

سورة الرمز

لرّمز الرّمز

[۶] ﴿أَنْزَلَ لَكُمْ﴾: به‌دیهینا و دوستی کرد بو نیوه. ﴿مِنَ الْأَنْعَامِ﴾: و شترو مانگا و مهر و بز. ﴿ظِلْمَاتِ ثَلَاثٍ﴾: تاریکی سکو و رحم و پرمدهی منالان. ﴿فَأَنْ تَصْرَفُونَ﴾: نیدی چون لاده‌دهن (له‌به‌ندایه‌تی کردنی ۴۱). [۷] ﴿لَا تَزُرُوا﴾: و از ره و زر آخری. ﴿هَيْجَ كَهَيْجِ كَهْ سَيْكَ﴾: له‌گهل گونا‌مه‌کانی خویدا، گونا‌می که‌سی‌تر هله‌نا‌گریت. ﴿بِذَاتِ الصُّدُورِ﴾: نه‌و په‌نه‌انیانه‌ی نیو دهر وون که‌شاراوو نادیارن. [۸] ﴿مَسْ﴾: تووشی ببیت یان پیی بگات. ﴿ضَرَّ﴾: به‌لا و نه‌ما‌ه‌تی و نا‌په‌جه‌تی. ﴿مِنِيَا إِلَيْهِ﴾: نزاود و عا‌کردن له‌باره‌گای په‌رو‌رد‌گارا. ﴿خَوْلَهُ نِعْمَةً﴾: نیعه‌تیکی که‌وره‌ی پییه‌خشی. ﴿أَنْدَادُ﴾: پیکه‌اتووه له‌وینه‌و هاوشیوه بو په‌رستنی به‌ده‌ر له‌په‌رو‌رد‌گارا. [۹] ﴿قَانَتْ﴾: نه‌و که‌سه‌ی به‌رده‌وام

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ وَاحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلْ مِنْهَا زَوْجَهَا وَأَنْزَلَ لَكُمْ مِنْ الْأَنْعَامِ ثَمَنِيَّةً أَرْزُوحَ يَخْلُقُكُمْ فِي بُطُونِ أُمَّهَاتِكُمْ خَلْقًا مِّنْ بَعْدِ خَلْقٍ فِي ظُلُمَاتٍ ثَلَاثٍ ذَلِكُمْ اللَّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَى تَصْرَفُونَ إِنْ تَكْفُرُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَنَى عَنْكُمْ وَلَا يَرْضَى لِعِبَادِهِ الْكُفْرَ وَإِنْ تَشْكُرُوا يَرْضَهُ لَكُمْ وَلَا تَزِرُ وَازِرَةٌ وِزْرَ أُخْرَىٰ ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ مَرْجِعُكُمْ فَيُنَبِّئُكُمْ بِمَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ إِنَّهُ عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ وَإِذَا مَسَّ الْإِنسَانَ ضُرٌّ دَارَهُ، مِثْيَابًا إِلَيْهِ ثُمَّ إِذَا حَوَّلَهُ رِيقَهُ، يَسْتَبْشِرْهُ مَاءً كَأَنَّهُ الَّذِي مَلَكَ، فَيَسْئَلُ عَنْ سَبِيلِهِ، قُلْ تَمَسُّعُ بِكُفْرِكَ قَلِيلًا إِنَّكَ مِنْ أَصْحَابِ النَّارِ إِنْ أَمِنَ هُوَ قَلْبُكَ، إِنَّكَ أَتَى الْقِيلَ سَاجِدًا وَقَدْ بَدَأَ يَحْذَرُ الْآخِرَةَ وَيَرْجُو رَحْمَةً رَبِّهِ، قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ إِنَّمَا يَتَذَكَّرُ أُولُو الْأَلْبَابِ قُلْ يَاعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا أَفْتَوَارُكُمْ الَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةً وَأَرْضُ اللَّهِ وَسِعَةٌ إِنَّا نُوَفِّي الصَّدُورَ أَجْرَهُمْ بِغَيْرِ حِسَابٍ

له‌گه‌ردن که‌چی‌یه‌کی ته‌واودایه. ﴿إِنَاءَ اللَّيْلِ﴾: کات و ساته‌کانی شه‌و. ﴿أُولُوا الْأَلْبَابِ﴾: خاوه‌ن ژیری و هو‌ش و بیداری. [۱۰] ﴿وَاسِعَةً﴾: فراوان و به‌ر بلاو. ﴿بِغَيْرِ حِسَابٍ﴾: بی‌کو‌تاو و نه‌ندازه (واته به‌خش‌ش‌ییکی زو‌رو بی‌سنو‌ور دهر‌ژیت به‌سه‌ریاندا).

* پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) ده‌فرمویت: ((له‌ری‌زو مه‌زینتی په‌رو‌رد‌گاره که‌وا ریز له‌مو‌سلمانی پی‌رو به‌تمن ده‌گریت، له‌گهل هله‌گری قور‌نان نه‌وه‌ک نه‌وه‌ی ده‌یخو‌بینتیه‌وو جیبه‌جینی نا‌کات، هه‌رو‌ها ده‌سته‌لا‌ت‌دار‌ی‌کی دا‌وه‌ر)). [حدیث حسن اخرجه ابوداود].

* هه‌رو‌ها (ﷺ) ده‌فرمویت: ((نه‌و که‌سه له‌نیعه‌ نییه به‌زه‌یی نه‌یه‌ته‌وه به‌جو‌و که‌کا‌نه‌انداو ری‌زو قه‌دری به‌تمنه‌که‌نا‌مان نه‌گریت)). [حدیث صحیح اخرجه ابوداود].

هو‌ی ده‌به‌زینی نایه‌تی (۹): ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلَا فَاصْلَحُوا فِيهِمَا﴾: (بخاری و) (مسلم) له (انس) هوه ده‌گیر نه‌وه: ده‌لیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) سواری گو‌ن‌د‌ری‌ژنه‌ک بوو به‌رو له‌ای (عبدالله) ی کو‌پی (ابی) پو‌یشت و وتی: نیم دو‌ری‌که‌وه‌رو‌ه بو‌نی گو‌ن‌د‌ری‌ژنه‌ک شازاری دام، پی‌او‌یک‌یش له‌پشتی‌وانه‌کان وتی: سو‌ین‌د‌بیت به‌خوا بو‌نی گو‌ن‌د‌ری‌ژنه‌کی نه‌و له‌بو‌نی تو‌خو‌شته، پی‌او‌یک‌ی سه‌ر به‌هو‌زی (عبدالله) به‌م قه‌سیه‌ په‌کی لام‌لی هه‌ستاو تو‌په‌وو -

[۱۱] ﴿الَّذِينَ﴾: شهریه و گویرایه لی و
 گهردن که چی بؤ خوا. [۱۶] ﴿ظَلَّلَ﴾:
 چهند و تویریکسی چوپویر.
 [۱۷] ﴿الطَّاعُونَ﴾: بت و سرجه م
 پهرستراوه کان جگه له پهروردگار.
 ﴿انظروا﴾: گهرانه وه بؤ لای پهروردگار
 به ته و به کردن. [۱۹] ﴿حَقَّ﴾: حیجگرو
 پیویست بوو. ﴿کلمة العذاب﴾: نهو
 دهسته و اژه یه یه که پهروردگار تییدا
 به لئین ده دات دوزه خ پهر بکات
 له بی باوه ران. [۲۰] ﴿عَرَفَ﴾: کوشک و
 ته لاری به رزو بلند. [۲۱] ﴿فَسَلَّكَ﴾:
 ناوه کس له شیوه ی کانیاودا
 ههلقولاند. ﴿بِصَاحِبٍ﴾: سرچاوه و
 کانیاوه کان. ﴿الْوَالِيَهُ﴾: چه شن و
 شیوه کانی. ﴿يَهْجُ﴾: وشک و (برنگ)
 ده بیته وه. ﴿حَطَامًا﴾: پارچه پارچه و
 تیک شکاو.

قُلْ إِنِّي أُمِرْتُ أَنْ أَعْبُدَ اللَّهَ مُخْلِصًا لَهُ الدِّينَ ۚ إِنِّي أَرَأَيْتُمْ لَئِنْ كُنْتُ
 أَوَّلَ الْبَشَرِ ۚ قُلْ إِنِّي أَخَافُ إِنْ عَصَيْتُ رَبِّي عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ
 قُلْ اللَّهُ أَعَدَّ عُقُوبًا لِّلَّذِينَ هُمْ بِرَبِّهِ يَافِي ۚ فَاَعْبُدُوا مَا شِئْتُمْ مِنْ دُونِهِ
 قُلْ لِّلْمُتَدَبِّرِينَ الَّذِينَ خَسِرُوا أَنْفُسَهُمْ وَأَهْلِيَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا
 ذَٰلِكَ هُوَ الْخُسْرَانُ الْمُبِينُ ۚ لَّهُمْ مِنْ قَوْفِهِمْ ظُلَلٌ مِّنَ النَّارِ
 وَمِنْ تَحْتِمْ ظُلَلٌ ۚ ذَٰلِكَ يُخَوِّفُ اللَّهُ بِهِ عِبَادَهُ ۚ يَعْبُدُونَ قَائِمُونَ ۚ
 وَالَّذِينَ أَجْتَنَبُوا الطَّاغُوتَ أَنْ يَعْبُدُوهَا وَأَنَابُوا إِلَى اللَّهِ لَهُمْ أَجْرٌ
 فَسَيَرَىٰ عِبَادُ ۚ الَّذِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَيَتَّبِعُونَ أَحْسَنَهُ ۚ
 أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ وَأُولَٰئِكَ هُمُ أُولُو الْأَلْبَابِ ۚ
 أَمْسَ حَقٌّ عَلَيْهِ كَلِمَةُ الْعَذَابِ ۚ أَفَأَنْتَ تُنْفِقُ مِمَّا فِي النَّارِ
 لَكِنَّ الَّذِينَ أَتَوَّا رَبَّهُمْ لَمْ يَعْرِفُوا قَوْمَهُمْ عَرَفَ مَبِيتَهُ نَجْرَى
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ وَعَدَّ لَهُ لَا يَخْلِفُ اللَّهُ الْوَعْدَ ۚ أَلَمْ تَرَ
 أَنَّ اللَّهَ أَنْزَلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً فَسَلَكَهُ يَشْعِبُ فِي الْأَرْضِ ثُمَّ
 يَخْرِجُ بِهِ زَرْعًا مُّخْتَلِفًا أَلْوَانُهُ ثُمَّ يَؤْتِيهِمْ كَضْرِبَهُمْ فَيَمُوتُونَ
 يَحْمَلُهُ حُطَامًا ۚ إِنَّ فِي ذَٰلِكَ لَذِكْرًا لِّأُولِي الْأَلْبَابِ ۚ

* پیغه مبهری خوا (دهرمویت: ((له به مهشتدا ژووری وای تییدایه ناوو دهره وهی له یه که وه
 دیارن، پیاویکی ده شته کیش هه لیدایه و تی: نهو ژورانه هی کین ؟ پیغه مبهری خوا (دهرموی)
 دهرموی: بۆنه و که سه یه قسه و گفتی شیرین بیت و ، ناندات و ، شهویش کاتی خه که له شیرین
 خودان نهو سر قالی شه نویر بیت)). [اخرجه الترمذی] و (عبدالله بن الامام احمد).]

- پاشان هه ریه که له دووانه بؤ هاویریکسی توویره بوو و بهرگری له پای خویرکرد، نه وه نه یه نه بره
 شه که وه نیوانیان به شول و ده ست و پیلای به یه کیاندا کیشا ، نیت دربارهی نهوان نه مانیه ته
 نازلیوه خواروه: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلَا فَلَا فِئْرَةً يُنْفِخُهَا﴾. هه وه ها (سعیدی) کوپی
 (منصور) له (ابی مالک) وه ده گیرته وه: ده لیت: دوو پیوا له موسلمانان ناوکی که وه نیوانیان ،
 هه ریه که له پینای به ره ی خویدا توویره بوو ، پاشان به ده ست و نه هل کیشایان به یه که داو خوی
 گه وه ش ثایه تی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾. دابه زاند. هه وه ها (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم)
 له (سدی) وه ده گیرته وه: ده لیت: پیاویک له پشتیوانه کان ناوی (عمران) بوو ، خیزانیکسی هه بوو
 پینان دهوت (ام زید) : نه مانهرته نیازی هه بوو سهردانی خزمه کانی بکات، به لام میرده که ی
 پنی لیگرتبوو ، له جینگه یه کی به رزا داینا بوو، ناهرته که ش وه لامی نارده بوو بؤ خزمه کانی و
 هاتبوو به ده میوه و دایان گرتبوو تا ببینه وه ، له و کاته شه میرده که له مال چوپوه دهره وه و
 خزمانی خوی بانگ کردبوو، پاشان ناوژاکانی پیوا که له نیوانه دا هه ولی نه وه یان دابوو-

سوره تي (الزمر) جزئي (٢٢)

سوره الزمر

[٢٢] ﴿نُورٌ مِنْ رَبِّهِ﴾: زینمايي

په موره دگار. ﴿فَوَيْلٌ﴾: تياچوونو

فهوتان. [٢٣] ﴿أَحْسَنَ الْحَدِيثِ﴾:

رهو انبیرترینو راسترینو چاکترین

وته (که قورناني پیروزه). ﴿مُتَشَاهَا﴾:

هاوشینویه له دارشتو توکمه یی دا.

﴿مُثَانِي﴾: دووپا تکرندنه وهی فرمانو

ناموزگاری په کان. ﴿نَقْشُورٌ﴾: ده بنویو

داده خورپی لکه کاتی بیستنی

ثایه ته کاند. ﴿تَلَوْنٌ﴾: ناسکو هیمن

دهیته وه. [٢٦] ﴿الْخَزْيُ﴾: سووکی و کهم

نرخي. [٢٧] ﴿ضَرْبًا لِلنَّاسِ﴾: به شینوازی

جوړاو جوړ هوکاره کانی په ند

وهرگر تنمان بو خه لکی هینا یه وه.

[٢٨] ﴿عَوَجٌ﴾: جودایی و لارو له ویری.

[٢٩] ﴿رَجُلًا فِيهِ شُرَكَاءُ﴾: کویله یه ک

چهنه خواو نه یکی هه بیټ.

﴿مُتَشَاكِسُونَ﴾: نه وانه ی هه میشه

فَمَنْ شَرَحَ اللَّهُ صَدْرَهُ لِإِسْلَامٍ فَعَلَى نُورٍ مِنْ رَبِّهِ. فَوَيْلٌ
لِلْقَلْبَيْنِىَّ فَلَوْ بَهُمْ مَنْ ذَكَرَ اللَّهَ أَوْلَيْتُكَ فِي صَلَاتِي مُبِينٍ
اللَّهُ زَلَّ أَحْسَنَ الْحَدِيثِ كِنَا مُتَشَاهَا مَتَانِي نَقْشُورُهُ
جُلُودَ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلَوْنِ جُلُودَهُمْ وَفَلَوْ بَهُمْ
إِلَى ذِكْرِ اللَّهِ ذَلِكَ هُدًى اللَّهِ يَهْدِي بِهِ مَنْ يَشَاءُ وَمَنْ
يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ. أَفَمَنْ يُتْلَى بَوَاجْهِهِ سُوءُ
الْعَذَابِ يَوْمَ الْقِيَمَةِ وَقِيلَ لِلطَّيْمِينِ دُفُّوا مَا كُنْتُمْ تَكْفِيُونَ
كَذَّبَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَأَنْتَهُمُ الْعَذَابُ مِنْ حَيْثُ
لَا يَشْعُرُونَ. فَأَذَاهُمْ تَنَ الْغُرَى فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَالْعَذَابِ
الْآخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ. وَلَقَدْ ضَرَبْنَا لِلنَّاسِ فِي
هَذِهِ الْقُرْآنِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ لَعَلَّهُمْ يَتَذَكَّرُونَ. قُرْآنًا عَرَبِيًّا
غَيْرَ دِي عَوَجٍ لَعَلَّهُمْ يَتَفَكَّرُونَ. ضَرْبًا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ
يَتَذَكَّرُونَ. وَرَجُلًا سَلَمًا لِرَجُلٍ هَلْ يَسْتَوِيانِ مَثَلًا
الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ. إِنَّكَ مِثْلُ وَاسِطَةٍ مَبْنُوتٍ
لِلنَّاسِ ثُمَّ يَنْكَبُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ عَمَّا كُنْتُمْ تَخْتَصِمُونَ.

دووبه رهي و جياوازي هه يه له نيوانياندا به هو ی گنده لوی پيسی نه فسيانه وه.

﴿سَلَامًا﴾: نه و که وسه ته نيا خو ی دايته ده ست يه کيک نه ک چهنه که سيک. ﴿مَثَلًا﴾:

(ثایا !) له سيفه ت و حالدا (نه م دووانه له يه ک ده چن). [٣٠] ﴿إِنَّكَ مِثْلُ﴾: تو دهمريت

(ثاگاداريه که له سهر نه وه ی مردن نه ستوی گشت بوونه وهر ده گريته وه).

* (زير) ﴿ه﴾ ده فرمويټ: نه ی پيغه مبهري خوا ناخو نه و گونا هانه ی له نيوان خوماندا کردمانه

له گهل گونا هه تايبه ته کانمان باس ده گريت له گهل مان؟ پيغه مبهري خواش ﴿ه﴾ فرمويټ: ((به نه ی!))

هه تا نه وانه ی مافيان خورواه مافه کانيان ده سته بهر ده بيټ ((نجا (زير) فرمويټ: سوينديټ

به خوا حالیکي توندو گران واله پيشمان. [اخرجه الترمذي وقال حديث حسن صحيح].

-نه يهلن خرمانی نافرته که خيزانی ناموزا که يان به نه وه، دهره نجامي نه م بارودوخش به ده نگه

دهنگو ده سته ويه خه بوونی يه کدی و نه عمل کيشان به يه کتردا دواي هاتبوو، نه و جا نه م ثایه ته ش

سه بارت به ی رووداوه هاته خواره وه. ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلَا﴾. دواتر پيغه مبهري

خوا ﴿ه﴾ ناردی به دوايانداو دادوه ريکرد له نيوانيان، هه ردولاش پاشگه زبونونه وه و خويان

سپارد به فرماني په موره دگار.

مَنْ ظَنَّمْ مِنْ كَذَبٍ عَلَى اللَّهِ وَكَذَّبَ بِالصِّدْقِ إِذْ جَاءَهُ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ مَثْوًى لِكُفْرِهِمْ ۚ وَالَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ وَصَدَّقَ بِهِ أُولَئِكَ هُمُ الْمُتَّقُونَ ۚ هُمْ مَائِسَاءُ وَكَانَ وَعْدُ رَبِّهِمْ ذَلِكَ حَزَاءَ الْمُحْسِنِينَ ۚ لِيُكَفِّرَ اللَّهُ عَنْهُمْ أَسْوَأَ الَّذِي عَمِلُوا وَيُجْزِيَهم أَجْرَهُمْ بِأَحْسَنِ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِكَافٍ عَبْدَهُ وَيُخَوِّفُونَكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ ۚ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ ۚ وَمَنْ يَهْدِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ مُضِلٍّ ۚ أَلَيْسَ اللَّهُ بِعَزِيزٍ ذِي انْصَارٍ ۚ وَلَيْسَ سَأَلْتُهُمْ مَنْ خَلَقَ لَسَمُوتَ وَالْأَرْضَ لِيَقُولَ ۚ إِنَّ اللَّهَ قُلُّ أَفْرَةٍ يَسْمُ مَا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ ۚ إِنْ أَرَادَى اللَّهُ بِشَيْءٍ هَلْ هُنَّ كَاشِفَاتُ صُورِهِ ۚ وَإِنْ أَرَادَى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكَاتُ رَحْمَتِهِ ۚ قُلْ حَسْبِيَ اللَّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ ۚ قُلْ يَتَقَوَّمُوا عَمَلُوا عَلَى مَكَائِكُمْ ۚ إِنَّ عَلَيْهِمْ لَفُشُوفًا تَعْمَلُونَ ۚ مَنْ يَأْتِهِ عَذَابٌ يُخْزِيهِ وَيَحِلُّ عَلَيْهِ عَذَابٌ مُثَمِّمٌ ۚ

[۳۲] ﴿ثَوَى﴾: جینگو شوینیک (بو) له خوگرتنی بی باوهران. [۳۳] ﴿الَّذِي جَاءَ بِالصِّدْقِ﴾: نهوهی راستی هیناوه (مه به سست پیسی پیغه مبهری خوایه (د.خ). [۳۸] ﴿أَفْرَاتِم﴾: پیم بلین. ﴿حَسْبِيَ اللَّهُ﴾: خوا ی گهره م به سه یارمه تی دهر بیت له هه موو کاریکدا. [۳۹] ﴿مَكَائِكُمْ﴾: نهو حال و باره ی توانات هیه به سه ریدا. [۴۰] ﴿يُخْزِيهِ﴾: زه بوون و کمه نرخ ی ده کات. ﴿عَلَّ عَلَيْهِ﴾: داده بی ز ی به سه ریدا.

* پیغه مبهری خوا (﴿﴾ ده هه رمویت: (نهوهی دهیه ریت به هیزترین کهس بیت با پشت به پهره وردگار به سستیت، نهوهشی دهیه ریت دهوله مه ندرین کهس بیت با دنیا بیت لهوهی له لای په روه دگاره تا لهوهی له ژیر دهستی خویدایه، نهوهشی دهیه ریت ریزدارترین کهس بیت با گویرایه لی په روه دگار بکات)) (﴿﴾ [تخریج: قرآن مجید، مکه، ۱۴۰۰هـ] - هه روه ما (ابن جریر) له (حسن) موه دهگیریت موه: ده لیت: کاتی دهنگه دهنگو

ناژاوه له نیوان دوو گهره کدا دروست ده بوو، بانگه شهی نهوه یان لیده کرا ناو بیژوانیک دابنیز، به لام نهوان ملیان بو نه ده دا، ننجا خوا ی گهره نایه تی: ﴿وَإِنْ طَائِفَتَانِ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اقْتُلَا﴾ دابه زاند. له ریکه ی (قتاده) موه دهگیریت موه. ده لیت: نه م نایه ته سه بارت به دوو پیوا له پشتیوانه کان هاته خوار موه، حه قیان له لای به کتر بوو، به کتکیان که موزیکی زوری هه بوو بهوی تری و ت: به زور لیتی ده سینم موه، نهوی تریشیان بانگی کرد بو خزمت پیغه مبهری خوا (﴿﴾ هه تا داورمیان بکات، به لام نه یاره که ی پازی نه بوو، کیشه که هه روا مایه موه تاشه ر ناژاوه که و ته نیوانیان و به ده ست و نه عی له یه کتر یاندا، به لام کار نه گه یشته به کار هینانی شم شیر. هوی دابیزلی نایه تی (۱۱): ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ بِسِ الْأَسْمِ السُّوقِ بَعْدَ الْأَعْيَانِ﴾ نایه ته که:

- خاوه نی هه چوار (سنن) که له (ابی جبر) ی کوپی (ضحاک) موه دهگیریت موه: ده لیت: پیای و هه بوو له نیو ماندا دوو یان سی ناوی هه بوو، کاتیکیش به هه ندیک له ناوانه بانگ ده کرا لهوه ده چوو پیی ناخوش بیت، نه م نایه ته سه بارت بهو مه سه له یه ناز لبوو خوار موه: ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ﴾. (حاکم) و نهوانی دیکش له هه مان سه رچاوه موه دهگیریت موه: ده لیت: نیوه ناو له سه رده می نه فامی دا باو بوو، پیغه مبهری خوا (﴿﴾ پیایونکی بانگ کرد بهو نیوه ناوهی که هه بیوو، پینان و ت: نه ی پیغه مبهری خوا (﴿﴾ نهو پیاهه زوری پینا خوشه به نیوه ناو بانگی بکیت، ننجا په روه دگار نایه تی: ﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِالْأَلْقَابِ﴾ ی نارد خوار موه. له ده ستواژه که ی (احمد) دا هاتوه ده لیت: دهر باره ی نیمه دابه زی له (بني سلمه): کاتیک پیغه مبهری خوا (﴿﴾ -

سوره نعتی (الزمر) جزوی (۲۴)

سورة الزمر

عبد الرحمن الکوفی

[۴۱] ﴿يُوكِلُ﴾ پاریزه رو شهوی
 ده توانیت ویسته کانی بدات به سر
 بهرامبردا. [۴۲] ﴿الْأَنْفُسِ﴾ گیانه کان.
 [۴۳] ﴿شَفَعَاءُ﴾ تکا کاران (لای
 په رو ردگان. [۴۵] ﴿أَشْمَازُت﴾
 هه لدیت و دیته وهیمک. [۴۶] ﴿فَاطِرُ﴾
 به دپهینر. ﴿الْقَبِ﴾ شهوی په نهانی و
 نادیده ناره له بهرامچراوان.
 ﴿الشَّهَادَةِ﴾ شهوی دیاره به چار
 ده بینریت. [۴۷] ﴿بَدَالَهُمْ﴾ بویان
 دمرکوت. ﴿يُخَسِّبُونَ﴾ گومانیان
 و ابو یا خود واپهییان بردبوو.

هات بو شاری (مدینه) همرکه له نیمه
 دوو یان سنی ناوی هه بوو ، کاتیکیش
 پیغه مبهری خوا (که) بانگی همرکه سینکی
 بگردایه له وانه دهانوت: نهی پیغه مبهری
 خوا شو پیاره بهو ناوه تورپ ده بییت ،
 پاشان شو نایه ته دابه زیه خوارموه.

هوئی دابه زینی نایه تی (۱۲): ﴿وَلَا يَتَّبِعْ بَعْضُكُمُ
 بَعْضًا يَأْتِيكُمُ الْأَمْرُ مِنْ غَيْرِهِمْ﴾ نایه ته که :

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ فَمَنِ اهْتَدَى
 فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ ضَلَّ فَإِنَّمَا يَضِلُّ عَلَيْهِمَا وَمَا أَنْتَ عَلَيْهِمْ
 بِوَكِيلٍ ﴿١﴾ اللَّهُ يَتَوَفَّى الْأَنْفُسَ حِينَ مَوْتِهَا وَالَّتِي
 لَمْ تَشَأْ فِي مَتَابَعِهَا فِيمَا أُغْتِيلُ الْإِنِّي قَضَىٰ عَلَيْهِمُ الْمَوْتَ
 وَرَيْسِلُ الْأَخْرَجَ إِلَىٰ أَعْلَىٰ مُسَمًّى إِنِّي فِي ذَلِكَ لَا بَتَّ
 لِقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ﴿٢﴾ أَمْ أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ شُفَعَاءَ
 قُلْ أُولَٰئِكَ أَوْلُواكَ أَنْ لَا يَعْلَمُ كُنْ شَيْفًا وَلَا يَعْقِلُونَ ﴿٣﴾
 قُلْ لِلَّهِ السَّفْعَةُ جَمِيعًا لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ ثُمَّ
 إِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٤﴾ وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ اشْمَأَزَّتْ
 قُلُوبُ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ وَإِذَا ذُكِرَ الَّذِينَ مِنْ
 دُونِهِ إِذَا هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ ﴿٥﴾ قُلِ اللَّهُمَّ فَاطِرَ السَّمَوَاتِ
 وَالْأَرْضِ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ أَنْتَ تَحْكُمُ بَيْنَ عِبَادِكَ
 فِي مَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٦﴾ وَلَوْ أَنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا
 مَا فِي الْأَرْضِ جَمِيعًا وَمِثْلَهُ مَعَهُ لَافْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذَابِ
 يَوْمَ الْقِيَامَةِ وَبَدَأَهُمُ مِنَ اللَّهِ مَا لَهُمْ يَكُونُوا يَحْتَسِبُونَ ﴿٧﴾

- (ابن منذر) له (ابن جریر) هوه ده گپریته وه: ده لیت: ثم نایه ته سه بارت به (سلمان) ی (فارسی)
 دابه زیه خوارموه ، نانی خوار دو دواتر خوت و بای لیبویه وه ، پیاو یکیش باسی خواردن و
 خوته نه که ی گپریته وه ، ننجا ثم نایه ته دابه زیه خوارموه.

هوئی دابه زینی نایه تی (۱۳): ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ وَجَعَلْنَاكُمْ شُعُوبًا وَقَبَائِلَ﴾ نایه ته که :

- (ابن ابی حاتم) له (ابن ابی ملیکه) وه ده گپریته وه: ده لیت: له کاتیکدا روژی نازادکردنی شاری
 (مهکه) بوو ، (بیلال) چوهو سمر که عببو لهوی بانگی دا، همدیک له خه لکی و تیان: نایا ثم بهنده
 ره شه له سر پشتی (که عبه) بانگ بدات؟ گمر خوا خه شمی لی بگریته نهوا بی گپریته ، ننجا خوا ی
 گموره نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِنَّا خَلَقْنَاكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَأُنْثَىٰ﴾. (ابن عساکر) یش ده لیت: ثم نایه ته
 دهر باره ی (ابی هند) هاته خوارموه ، پیغه مبهری خوا (که) فرمانی دا به سر تیره ی (بني بیاض) دا
 که نافرته تیکی لی ماره بکن ، شو انیش و تیان: نیمه که چه کانمان نه دین به خرمانی خو مان ؟
 پاشان ثم نایه ته دابه زیه خوارموه.

هوئی دابه زینی نایه تی (۱۷): ﴿يُؤْمِنُ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا قُلْ لَا تَمُوتُوا عَلَيَّ إِسْلَامُكُمْ﴾ نایه ته که :

- (طبرانی) له (عبد الله) ی کوپی (ابی وقاص) هوه ده گپریته وه : ده لیت : کومه لیک ده شته کی و
 کوچه ری بهک و تیان: نهی پیغه مبهری خوا (که) نیمه موسلمان بووین بی شهوی له گهلتا بجهنگین:-

[۴۸] ﴿حَافٍ هَمٍّ﴾ هات به سكر يانداو

دهور ييدان. [۴۹] ﴿خَوَلَّاهُ﴾

سهر پيشكمان كردو دارايमान

پى به خشى. ﴿مَيِّ قَسَمَ﴾ نهو نيعمه ته

تاقى كرده ون (تاسو پاسگوزار له نمك

به د جيا بگريته وه). [۵۱] ﴿مُعْجِزِينَ﴾

نهوانه ي له نازارو نه شكه نجه رزگار يان

نايت. [۵۲] ﴿يَسْطُ﴾ فراوانى ده كات.

﴿يَقْدِرُ﴾ ده يگيتر نه وه. [۵۳] ﴿أَسْرَفُوا﴾

سنور يان شكاندوه له تاوانو

سهر پيچى دا. ﴿لَا تَقْطَعُوا﴾ نا نوميد

مهن. [۵۴] ﴿أَيُّوَا﴾ بگه ريته وه بو لاي

خو اى گه ورو تهويه بكن. ﴿أَسْلَمُوا﴾

له. گهر دن كه چو دلسوز بن بو

فرمانه كانى. [۵۵] ﴿بَغْتَةً﴾ له ناكاو.

[۵۶] ﴿يَا حَسْرَتَا﴾ نهى هاوار بو

ره نجه پويى و په شيمانيم. ﴿فَرَطْتُ﴾

كه مته ر خه ميم كرد. ﴿فِي جَنبِ اللَّهِ﴾

له گويز پايه لى فرمان و حقه خواد. ﴿أَسْأَحِرْ﴾ نهوانه ي گالته و سووكايه تى

وَبَدَّالَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا وَحَاقَ بِهِمْ مَا كَانُوا بِهِ
يَسْتَهْزِئُونَ ۚ وَإِذَا مَسَّ الْإِنْسَانَ مُرٌّ دَعَا نَحْمًا إِذَا خَوَّلَتْهُ
نِعْمَةً وَمَا قَالَ إِلَّا زُتًا أَوْ يَتَّبِعْهُ عَلَى عِلْمٍ يَلِيهِ فِتْنَةً وَلَئِنْ
أَكْثَرَهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ فَذَقُوا آلَاءَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَمَا أُغْنِي
عَنْهُمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ۚ فَاصْبِرْ لَهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا
وَالَّذِينَ ظَلَمُوا مِنْ هَؤُلَاءِ سَيُصِيبُهُمْ سَيِّئَاتٍ مَا كَسَبُوا
وَمَا هُمْ بِمُعْجِزِينَ ۚ أَوَلَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يَبْسُطُ الرِّزْقَ
لِمَنْ يَشَاءُ وَيَقْدِرُ ۚ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ ۚ
قُلْ يُعَذِّبُ الَّذِينَ أَسْرَفُوا عَلَى أَنْفُسِهِمْ لَا تَقْطَعُوا مِنْ
رَحْمَةِ اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ يَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمِيعًا إِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحِيمُ
ۚ وَيَأْتِيهِمْ إِلَهِكُمْ وَأَسْلَمُوا إِلَهُ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ
الْعَذَابُ ثُمَّ لَا تُصْرَفُونَ ۚ وَأَنْصَبُوا أَحْسَنَ مَا أُنْزِلَ
إِلَيْكُمْ مِنْ رَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَكُمْ الْعَذَابُ
بَغْتَةً وَأَنْتُمْ لَا تَشْعُرُونَ ۚ أَنْ تَقُولَ نَفْسٌ بِحَسْرَتٍ
عَلَى مَا قَرَّطْتُ فِي جَنْبِ اللَّهِ وَإِنْ كُنْتُ لَمِنَ التَّخْلِفِينَ ۚ

به نايين و شويكته وتوانى ده كن.

- به لام (بنو فلان) له گه لتا جه نگان شو جا موسلمان بوون، پاشان نه م نايه ته
هاته خوار وه: ﴿يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا﴾، هروها له (ابن عباس) موه هاوچه شنى نه م
ده گيتر نه وه. هر له (حسن) يشه وه ويته ي نه م ده گيتر نه موه ده لين: نه م په و داووش له كاتى
نازاد كردنى (مه ككه) دابووه.

(ابن سعد) له (محمد) كوپى (كه بى) (قرظى) يموه ده گيتر نه وه، ده ليت: له سالى (نق) ي
كوچيدا، (ده) كهس له تيره ي (بنى اسد) هاتنه لاي پيغه مبرى خوا ﴿﴾ يه كيك له وان (طلحه) ي
كوپى (خويلد) يو، له وكاته د پيغه مبرى خوا ﴿﴾ له مزكه ورت دابو له گه ل هاوه له كانيدا، نه وان
سلاميان كردو ته بيزه كيان وتى: نهى پيغه مبرى خوا ﴿﴾ نيمه شا به تيمان داوه خواى گموره
تاك و ته نياو بى هاو ملو گواهيما نداده توش به ندوه پيغه مبرى خوايت، خو مان ها تووين بو لات
بى نه وه ي بنيرى به دوا ماندا، نيمه شى هاوچه شنى په ربه ميهك واين بو دواى خو مان، خه لكى
چاومان فى ده كن، ننجا نايه تى: ﴿يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا﴾ دابه زى. هروها (سعيد) ي كوپى
(منصور) له (سعيد) ي كوپى (جبر) موه ده گيتر نه وه، ده ليت: كومه ليك عره به كوپه رى له تيره ي
(بنى اسد) هاتنه خزمه ت پيغه مبرى ﴿﴾ و وتيان: نيمه ها تووين بو لات بى نه وه ي بجه نكين
له گه لتا.. ننجا نايه تى: ﴿يُؤْمِنُونَ عَلَيْكَ أَنْ أَسْلَمُوا﴾ دابه زى به خواره وه.

سورہ الزمر

مترجم و تفسیر

[۵۸] ﴿كَرَّةٌ﴾ گہرا نہوہ بو دنیا۔

[۶۰] ﴿مُشَوًى﴾ شوینی مانہ ورو

جیگیر یون۔ [۶۱] ﴿عَفَا﴾ از ہم:

سہرکہ و تن و بہدہ ست ہینانی

نامانجہ کانیان۔ [۶۲] ﴿وَكَبَّلَ﴾

پاریزہ و سہر پیرشتی کاری سہرجہم

کاروبارہ کان۔ [۶۳] ﴿لَهُ مَقَالِيدُ﴾: کلید

یان گہنجینہ کان۔ [۶۴] ﴿الْأَهْلُونَ﴾:

نہوانی لہ زانین و زانیاری بہ تالو

ہیچیان بہدہ ستہوہ نی یہ۔

[۶۵] ﴿لِيَحْطُنَ عَمَلُكَ﴾: کارہ کانت بہ تال

دہ بیئتہ ورو شوینہ واریان نامینیت۔

[۶۷] ﴿مُاقِدِرُوا اللَّهَ﴾: نہیان ناسیوہ

وہک پیویست۔ ﴿لِقَبَسْتَهُ﴾: لہ ژنر چنگو

دہ ستہ لاتی نہودا۔ ﴿مَطُورَاتٍ بِيَمِينِهِ﴾:

گہردن کہچہ بو فرمانی پەرور دگار۔

سورہ متی ﴿ق﴾

ہوئی دایہ زنی نایمتی (۳۸): ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا

السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾ نایمتہ کہ۔

۔ (حاکم) لہ (ابن عباس) وہ دہ گنیرتہوہ: دہ لیت: جوولہ کہ کان ماتہ لای پیغہ مہری خوا (ﷺ) و
پرسیاریان لیکرد دہ بارہی دروستکردنی ناسمانہ کان و زہوی، فرہمووی: خوای گہرہ لہ پوژی
(یہ کہ شہمہ) و (دوشہمہ) دا زہوی دروست کردوہ۔ لہ پوژی (سی شہمہ) شدا شاخہ کان و نہو
سوودہشی بووانہوہیہ دروستی کردوہ، لہ پوژی (چار شہمہ) شدا درخت و ناو تہ ختایی
ناوہدان و ویرانی دروست کردوہ، لہ پوژی (پنج شہمہ) دا ناسمانی دروست کردو۔ لہ پوژی
(ہینیش) دا نہ ستیزہ و خورو مانگو فریشتہی دروست کردوہ تا سنی کاتر میز لہو روژہ
ماونہوہ، جا لہ یہ کہمی نہو سنی کاتر میزہ دا نہجہ لی دیاریکرد تا نہوہی کاتی مردنی بیت
بمریت، لہ کاتر میزنی دوہمدہ بلاو نہامہتی دروستکرد بو نہوشتانہی مروف سوودیان
نیورہ دہ گریٹ، لہ کاتر میزنی سینیہدا (ثادہم) ی دروستکردو جیگری کرد لہ بہہ شتداو فرمانی
کرد بہ (ابلیس) کپنوش بمریت بو (ثادہم)، لہ کو تایی کاتر میزہ کہ شدا لہ بہہ شتی و دہرنا،
جوولہ کان و تیان: باشہ دواۓ نہمہ چی پویدا نہی (محمد)؟ پیغہ مہری خواش (ﷺ)، فرہمووی:
دہ ستہ لاتی خوی پاگرت بہ سہر عرش (ﷺ) استوی علی العرش و تیان: نہ گہر قسہ کہت تہواو
کردایہ راست دہ کرد، نجا و تیان: خوا پشوری کردوہ لہ نیوہدہدا، پیغہ مہری خوا (ﷺ) زور
تورہ بوو پاشان نہم نایمتہ ماتہ خواروہ: ﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ﴾۔

[٦٨] ﴿الصَّور﴾: نهو که پنهانی فووی
پیدا کرده کزیت بؤ زیندو و گردنه وهی
به نده کان. ﴿فَصَبَقْ﴾: مرد (له فووی
یه که مدا). [٦٩] ﴿وَضَعِ الْكِتَابَ﴾: نامه ی
کرده وه کان در ا به خاوه نه کانی.
[٧٠] ﴿وَفُتِ كُلُّ نَفْسٍ﴾: هر که س
پاداشتی کرده وه کانی و هر گرت.
[٧١] ﴿سَبَقْ﴾: به زور و توند و تیزیه وه
کیشیان کردن. ﴿زَمَرًا﴾: کؤمه لی
جیا جیا و یه که له دوا ی یه که. ﴿حَقَّتْ﴾:
چه سپا. ﴿كَلِمَةُ الْعَذَابِ﴾: گوته ی
په روه رد گاره که ده فیه رمویت: (دوزه خ
پرده که م لیان: {له یی با و هردان {
[٧٢] ﴿فَنَسِ مَثْوَى الْتَّكْوِينِ﴾: خرابترین
لانه و باره گا بؤ نه وانه ی خو یان
به گه ورده زانن. [٧٣] ﴿طَبْطَبْ﴾:
پاکبو و نه ته وه له چلکی گونا و
تاوان. [٧٤] ﴿صَدَقْنَا وَعَدَهُ﴾: نهو

وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
بِالْأَسْوَءِ شَاءَ أَنَّهُ يُفْجِعَ فِيهِ أُخْرَىٰ فَإِذَا هُمْ بِنُظُرٍ
يَوْمَئِذٍ وَاشْتَرَبَ الْأَرْضُ سُورَ رِيَّاهُ وَوُضِعَ الْكِتَابُ وَجِئَ
بِالْيَسِينِ وَالشَّهَادَةُ وَقُضِيَ يَتِيمَ وَالْحَقُّ وَهُوَ لَا يُظْلَمُونَ
وَوُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَّا عَمِلَتْ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَا يَعْمَلُونَ
وَسِيقَ الَّذِينَ كَفَرُوا إِلَىٰ جَهَنَّمَ زُمَرًا ۚ فِإِذَا هُمْ
فِيهَا يُنْفَخُ الْأَوْتَارُ وَقَالَ لَهُمْ حُرَّتُّهَا أَلَمْ يَأْتِكُمْ رُسُلٌ مِّنكُمْ
يَتْلُونَ عَلَيْكُمْ آيَاتِ رَبِّكُمْ وَيُنذِرُوكُم لِقَاءَ يَوْمِكُمْ
هَٰذَا لَأُولَٰئِكَ ۚ وَلَكِنْ حَقَّتْ كَلِمَةُ الْعَذَابِ عَلَى الْكَافِرِينَ
فَقِيلَ ادْخُلُوا النَّارَ فَجَهَنَّمَ حُلِيِّمْ فِيهَا فَنَسِ مَثْوَى
الْمُتَكَبِّرِينَ وَسِيقَ الَّذِينَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ إِلَى
الْجَنَّةِ زُمَرًا ۚ فِإِذَا هُمْ فِيهَا وَقِيلَتْ أَوْتَارُهَا وَقَالَ لَهُمْ
حُرَّتُّهَا سَمِعَ عَلَيْكُمْ طَبْطَبْ فادْخُلُوا حُلِيِّمْ
وَقُلُوا الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقْنَا وَعَدَهُ وَأَوْرَثَ الْأَرْضَ
بَنِي آدَمَ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا لَا يَعْلَمُونَ

په ایمانه ی هی نایه دی (له به خشینی به هه شت و خوشی یه کانی). ﴿وَأَوْرَثْنَا الْأَرْضَ﴾:
کردینی به میراگری نهو خاک و زهوی یه (به هه شتی پان و به رین). ﴿تَبَوَّءُوا﴾: لاده دین و
نیشته جی دین تییدا.

* پیغه مبهری خوا (الله) ده فیه رمویت: موسلمان به پوهشتی جوان و بالا پله و پایسه ی رۆژ و وان
به ده ست ده مینیت). (اخرجه ابوداود).

- هه روه ها (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه ده گپرتیه وه: ده لیت: خه لکی و تیان: نه ی پیغه مبهری
خوا (الله) گهر تو زیک رات بچله کاندینایه له خهوی بی ناگای و غه فله ت، ننجایه ته ی: ﴿فَذَكَّرُوا
بِالْقُرْآنِ مِنْ يَخَافُ وَعِبِدُ﴾: دابهزی.

سوره تهی (الذاریات)

هوی دابه زینی نایه ته ی (١٩): ﴿وَلِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾: نایه ته که:

- (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) له (محمد) ی کوری (حنفی) وه ده گپرتیه وه: ده لیت: پیغه مبهری
خوا (الله) تاقمیک پوهانه کردو نه و انیش لهو نه رک و فرمانه ی خرابوویه نه ستویان سه رکه و تن و
ده سته و تیشیان هه بوو، دوا ی ته و او بوون له کاره که یان کؤمه لیک روویان تیگردن و خوا ی
گهرش نه نایه ته ی دابه زنده خواره وه: ﴿وَلِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾.

سورتهی (الزمر) و (غافر) جزئی (۲۴)

[۷۵] ﴿حَفِیٌّ﴾: نهوانه‌ی چوارده‌وریان داوه و ته‌ماشا ده‌کن. ﴿قُلِ الْحَمْدُ لِلّٰهِ﴾: ده‌لین: سوپاس یوخوا (مبه‌ستی باوه‌پدارانه).

سورتهی ﴿غافر﴾

[۱] ﴿حَمِّمٌ﴾: به (حا، میم) ده‌خوینریت‌موه. [۲] ﴿الْعَزِیزُ﴾: نه‌و بالاده‌سته‌ی که‌وا هه‌رگیز ده‌سته‌لائی شکست ناهینیت و نانه‌ویت. ﴿الْعَلِیمُ﴾: نه‌وی خاوه‌ن زانستیکی فراوان و بی‌سنوره. [۳] ﴿غَافِرٌ﴾: نه‌و زاته‌ی گونا‌هی به‌نده‌کانی دانه‌پوشیت. ﴿قَابِلُ التَّوْبِ﴾: نه‌و زاته‌ی ته‌وبه‌ی ته‌وبه‌کاران قه‌بول ده‌کات. ﴿دِی الطَّوْلِ﴾: خاوه‌ن ده‌وله‌مندی و ده‌سته‌لائی ره‌ها. [۴] ﴿فَلَا یَغْرُرُ﴾: له‌خشته‌و نه‌به‌ن. ﴿تَقْبِلُ﴾: جموج‌وول و سو‌وپانه‌وریان

سورۃ غافر

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ
 حَمِّمٌ تَنْزِیلُ الْکِتَابِ مِنَ اللّٰهِ الْعَزِیزِ الْعَلِیمِ غَافِرٌ
 الذَّنْبِ وَقَابِلُ التَّوْبِ شَدِیدُ الْعِقَابِ ذِی الطَّوْلِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ إِلَیْهِ الْمَصِیرُ مَا یَجْدِلُ فِیْهِ ابْنُ اللَّهِ لَا الَّذِینَ کَفَرُوا فَلَا یَغْرُرُکَ تَقَلُّبُهُمْ فِی الْیَدِیْنِ کَذَبَتْ قُلُوبُهُمْ نُوْحٌ وَالْأَحْزَابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَهَمَّتْ کُلُّ أُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِيَأْخُذُوهُ وَجَدُوا لِیَدْبِطِلَ لِيُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَأَخَذْنَاهُمْ فَکَیْفَ کَانَ عِقَابُ الَّذِینَ کَفَرُوا أَصْحَابُ النَّارِ الَّذِینَ یَجْلُونَ الْعَرْشَ وَمَنْ حَوْلَهُ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَیُؤْمِنُونَ بِهِ وَیَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذِینَ ءَامَنُوا رَبَّنَا وَسِعْتَ کُلَّ شَیْءٍ رَّحْمَةً وَعِلْمًا فَاغْفِرْ لِلَّذِینَ تَابُوا وَاتَّبَعُوا سَبِیلَکَ وَقِهِمْ عَذَابَ الْجَحِیمِ

به‌سه‌لامه‌تی و ناسانی. [۵] ﴿الْأَحْزَابُ﴾: نه‌وانه‌ی کو‌بوونه‌توه در به‌پیغه‌مبه‌رانیان و ده‌ستپیش‌خه‌ریار کردوه له‌نواندن دوز‌منایه‌تی‌دا. ﴿لِیَأْخُذُوهُ﴾: هه‌تا له‌ناوی به‌رن. ﴿لِیُدْحِضُوا﴾: هه‌تا راستی لابه‌رن به‌نا‌ه‌قی و پرپیا‌گه‌نده. [۶] ﴿حَقَّتْ﴾: جه‌سپا. ﴿کَلِمَةً رَبِّکَ﴾: هه‌ره‌شه‌ی خوایی (به‌وه‌ی ده‌یخاته نیودوزه‌خوه). [۷] ﴿وَسِعَتْ کُلَّ شَیْءٍ﴾: زانیاری و به‌زه‌یی خوایی فراوان و بی‌ئه‌ندازه‌یه. ﴿سَبِیلَکَ﴾: رپینازی تو (که‌رپینازی حق و راستی‌یه). ﴿قِهِمْ عَذَابَ الْجَحِیمِ﴾: بیان پاریزه له‌سزای دوزه‌خ.

هوی دابه‌زنی نییتمی (۵۴ و ۵۵): ﴿قُلْ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّکْرَی تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِینَ﴾: نه‌یتمه‌کان: - (ابن منیع و) (ابن راهویه و) (هیثمی کو‌پی (کلیب) له (مسند) ده‌کانیا‌ندا له (مجاهد) موه ده‌گپ‌نه‌وه: ده‌لین: کاتیک نایه‌تی ﴿قُلْ عَنْهُمْ فَمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾ دابه‌زی هه‌ج که‌سینک له‌نیتمه نه‌مایم‌وه دنیا نه‌بیت له‌تیا‌چوونی، چونکه خوای که‌وره فه‌رمانی به‌پیغه‌مبه‌رکرد (پشتیمان تینکات، پاشان شه نایتمه نازلبووه خواره‌وه: ﴿وَذَكِّرْ فَإِنَّ الذِّکْرَی تَنْفَعُ الْمُؤْمِنِینَ﴾ دابه‌زی، نجا دلمان ناوی خواره‌وه ترسمان نیشته‌وه. موه‌ها (ابن جریر) له (قتاده) وه ده‌گپ‌نه‌وه: ده‌لین: -

سوره هتی (غافر) جزمی (۲۴)

سوره غافر

ملا الاصحاح

[۱۸] ﴿يَوْمَ الْآزِفَةِ﴾: روزی قیامت
 (که نزدیک و کات و واده که شکی کورت و
 که مه) ﴿الْحَاجِرِ﴾: گهرو قوپرگ
 ﴿كَاطْمِينَ﴾: خه م و خه فه تیان له نامیز
 گرتووه ﴿حِمِ﴾: خزمیکی به سوز یا
 هاوپی به کی دلسوز ﴿يَطَاعُ﴾: وه لام
 ده داته وه [۱۹] ﴿خَائِفَةَ الْأَعْيُنِ﴾:
 نه و چاو و دیبانه ی به نیازی ناپاکی و
 خیانه ت ده و انن بؤ ده و روبه
 [۲۱] ﴿فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ بِذُنُوبِهِمْ﴾: به موی
 گوناو و تا وانه کانیا نه وه په ره و دگار
 سزای دان ﴿وَاقٍ﴾: به سرگر یکاریک
 نه شکه نه جیهان فی دور بخاته وه
 [۲۳] ﴿بِآيَاتِنَا﴾: نه و به لگانه ی
 به چاو ده بینریت ﴿سُلْطَانٍ مِّنْ﴾:
 به لگه ی به کی روونی به هیز
 [۲۵] ﴿اسْتَحْيُوا نِسَاءَهُمْ﴾: کیزه کانیا ن
 به یلته وه بؤ خزمه ت کردن ﴿ضَالٍ﴾:
 سه رلیش یوان

الْيَوْمَ تُحْزَىٰ كُلُّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ لَا ظُلْمَ الْيَوْمَ رَبُّكَ
 اللَّهُ سَرِيعُ الْحِسَابِ ﴿١٨﴾ وَأَمْرُهُمْ يَوْمَ الْآزِفَةِ إِذِ الْقُلُوبُ
 لَدَى الْحَنَاجِرِ كَطَيِّبٍ مَّا لِلطَّلَاسِيِّ مِنْ حَمِيمٍ وَلَا سَمِيعٍ
 يُطَاعُ ﴿١٩﴾ يَعْلَمُ حَاسَةً الْأَعْيُنُ وَمَا تُخْفِي الصُّدُورُ ﴿٢٠﴾
 وَاللَّهُ يَقْصِي بِالْحَقِّ وَالَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لَا يَقْصُونَ
 بِشَيْءٍ إِنَّ اللَّهَ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ ﴿٢١﴾ وَلَمْ يَسِرُوا فِي
 الْأَرْضِ فَيَنْظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَقِبُ الَّذِينَ كَانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ
 كَانُوا لَهُمْ أَسْدَ ثَمَرُهَا قُوَّةً وَأَنَارًا فِي الْأَرْضِ فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ
 بِذُنُوبِهِمْ وَمَا كَانَ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ وَاقٍ ﴿٢٢﴾ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ
 كَانَتْ تَأْتِيهِمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَكَفَرُوا فَأَخَذَهُمُ اللَّهُ إِنَّهُ
 قَوِيٌّ شَدِيدُ الْعِقَابِ ﴿٢٣﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا
 وَسُلْطَانٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾ إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَهَمْلَكَ وَقُرُونِ
 فَقَالُوا سَحَرُ كَذَّابٍ ﴿٢٥﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْحَقِّ مِنْ
 عِندِنَا قَالُوا اقْتُلُوا نِسَاءَ الَّذِينَ ءَامَرُوا مَعَهُ وَاسْتَحْيُوا
 نَسْلَهُمْ وَمَا كُنْزُ الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ ﴿٢٦﴾

* پیغه مبهری خوا (ﷻ) ده فرمویت: ((خوشتان له سته مکردن بیاریزن؛ چونکه سته م تاریکایی به
 له روزی قیامه تدا، خوشتان بیاریزن له روزی چروکی چونکه بزدی شه وانه ی پیش نیوه ی وها
 لیکرد خوینی به کتر بریزن و قه ده غه کراو و هرام کراوه کان جه لال بکن)) [اخرجه مسلم].
 * (انس) (ﷺ) ده فرمویت: ((نیوه کردموه ی وها ده کن له موو باریکت سه بری ده کن چاوی
 فی ده پوشن که چی نیمه له سه رده می پیغه مبهردا به و کرد وانه مان داده نا که مرؤف تیاده بن))
 [اخرجه البخاری].
 - کاتیک نایه تی ﴿قَوْلَ عَنَّمْ﴾ دابه زی، هاوه لآن زوریان به لاوه قورس و گران بو و واتینگه یشتنبون
 نیگا و هستاوه و نییدی نیگا دانا به زیت و سزای خوایی ناماده ده بیت، نجا نه م نایه ته
 هاته خواره وه: ﴿وَذَكَرَ فَإِنَّ الذِّكْرَ يَنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ﴾.
 سوره هتی ﴿الطور﴾
 هو ی دابه زینی نایه تی (۳۰): ﴿أَمْ يَقُولُونَ شَاعَرٌ تَتَّبِعُ بِهِ رَبِّبُ الْمُؤْنِ﴾ نایه ته که:
 - (ابن جریر) له (ابن عباس) وه ده گپ ریت وه: ده لیت: کاتیک قوره یشی به کان کو بوونه وه له دار
 الندوة) ده باره ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) به کیکیان وتی: به ندی بکن، پاشان چاوهری بن مهتا
 ده مریت وه چون که سانی پیش خو ی له شاعیرانی وه (زهیر) و (نابغه) مردن. چونکه
 به راستی (محمد) یش هریه کی که وه نهوان، نجا نه م نایه ته دابه زی.

[٢٦] ﴿ذُرِّيٌّ﴾: دهست بهردارم بین.
 [٢٧] ﴿غَدَّتْ بَرْقٍ﴾: پشت و په نام هر
 خواجه. [٢٨] ﴿مُسْرَفٍ﴾: سنور شکن.
 [٢٩] ﴿ظَاهِرِينَ﴾: بهرز و بدهسته لات.
 ﴿بِاسِ اللَّهِ﴾: سزاو تۆلهی خواسی. ﴿مَا
 اَرِيكُمْ﴾: نامارته تان بو پی ناکهم.
 [٣٠] ﴿الْاَحْزَابِ﴾: نهو نه ته وانهی
 کوپونه ته وه دژ به پیغه مبه ران.
 [٣١] ﴿دَابِ قَوْمِ نوح﴾: نهو داب و
 نه ریتانهی سوربوون له سهری
 (بی باوه ری). [٣٢] ﴿يَوْمَ التَّنَادِ﴾: روژی
 قیامت (چونکه لهو پوژدها خه لکی
 بانگ ده کرین بو گوزده پانی مه حشه ر.
 [٣٣] ﴿تُولُونَ مَدْيَنَ﴾: به خیرایی
 مه لدین و ناوپناده نه وه. ﴿عاصم﴾:
 پاریزهرو بهرگری کار.

سورهتی ﴿النجم﴾

هو ی دبه ریزی نایمتی (٣٢): ﴿هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ﴾: اذ
 الشاکم من الارض و اذ اتم اجته نایمتکه:

- (واحدی) و (طبرانی) و (ابن المنذر) و (ابن ابی حاتم) له (ثابتی) کوپی (حارثه) وه ده گپرنه وه:
 ده لیت: جووله کان گهر منالیکمی بجوویان بمر دایه ده یانوت: له راستگوزانه، نه مهش گه یشته وه
 به پیغه مبه ری خوا (سوره) و همره وی: جووله که درو ده کن چونکه هیچ منالیک نایبت له دایک مه گهر
 په روه ر دگار ناگادار وه زانیاری مه بهی به ده بخته یان خوش به بخت: په روه ر دگاریش
 نایمتی: ﴿هُوَ اَعْلَمُ بِكُمْ﴾ اذ الشاکم من الارض (بی دابه زاند.
 هو ی دبه ریزی نایمتی (٣٣ - ٤١): ﴿اَفَرَأَيْتَ الَّذِي تُولِي﴾ نایمتکه کان:

- (ابن ابی حاتم) له (عکرمه) وه ده گپرنه وه: ده لیت: له یه کنیک له غزاکاندا پیغه مبه ری خوا (سوره)
 چوه دهره وه، پیاویک هات و یستی چمک مه لبرگرت: به لام هیچی ده ست نه کهوت پنی بروت،
 به هاوړیکه ی خوی گه یشت و پنی وت: شتیکم بده ری، نه ویش وتی: و شتره که ی خومت دده می:
 به مبه رجی گونا مه کان بو مه لبرگری: وتی: بملی باشه، ننجا خوی گه وړه نایته تی: ﴿اَفَرَأَيْتَ الَّذِي
 تُولِي﴾ (بی ناره خواره وه. همره وه له (دراج) ی کوپی (ابی سمیع) وه ده گپرنه وه: ده لیت: تا قمتیک
 چونه دهره وه بو غزا، پیاویک داوایکرد له پیغه مبه ری خوا (سوره) نه ویش بنیریت، پیغه مبه ری
 خوا (سوره) همره وی: هیچ شتیک شک نایم له که ره سته ی جهنگ بده می، نه ویش به دل
 نیگه رانی یوه گهر ایه وه دواوه، به لای پیاویکدا تیبه ری، و شتره کانی پالکه وتبوون له به رده میدا -

وَقَالَ فِرْعَوْنُ ذُرِّيَّتِي أَقْتُلْ مُوسَى وَلْيَدْعُ رَبَّهُ إِنِّي أَخَافُ
 أَنْ يُبَدِّلَ دِينَكُمْ أَوْ أَنْ يُظْهِرَ فِي الْأَرْضِ الْفَسَادَ
 وَقَالَ مُوسَى إِنِّي عُذْتُ بِرَبِّي وَرَبِّكُمْ مِنْ كُلِّ مُتَكَبِّرٍ
 لَا يُؤْمِنُ بِيَوْمِ الْحِسَابِ
 وَقَالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ آلِ
 فِرْعَوْنَ يَكْتُمُ إِيمَانَهُ أَتَقْتُلُونَ رَجُلًا أَنْ يَقُولَ رَبِّيَ
 اللَّهُ وَقَدْ جَاءَكُمْ بِالْبَيِّنَاتِ مِنْ رَبِّكُمْ وَإِنْ يَكُ كَذِبًا
 فَعَلَيْهِ كَيْدُهُ وَإِنْ يَكُ صَادِقًا يُصِيبْكُمْ بَعْضُ الَّذِي
 يَعِدُكُمْ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ كَذَّابٌ
 يَقُولُ لَكُمْ الْفُلُكُ الْيَوْمَ ظَهَرَ فِي الْأَرْضِ فَمَنْ يَضُرُّنَا مِنْ
 بَاسِ اللَّهِ إِنْ جَاءَ نَقَالَ فِرْعَوْنُ مَا أَرِيكُمْ إِلَّا مَا أَرَى وَمَا
 أَهْدِيكُمْ إِلَّا سَبِيلَ الرَّشَادِ
 وَقَالَ الَّذِي آمَنَ يَنْفَعُكُمْ فِي
 أَحَافَ عَلَيْكُمْ يَوْمَ الْأَحْزَابِ
 مِثْلَ دَابِ قَوْمِ نُوحٍ
 وَعَادٍ وَثَمُودَ الَّذِينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَمَا اللَّهُ بِرَبِّ ظَلَمٍ لِلْعِبَادِ
 وَيَنْفَعُكُمْ فِي أَحَافَ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنَادِ
 يَوْمَ تُولُونَ مَدْيَنَ
 مَا لَكُمْ مِنْ أَمْنٍ مِنْ عَاصِمٍ
 وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَمَا لَهُ مِنْ هَادٍ

سوورده تي (غافر) جزوی (٢٤)

[٣٤] ﴿جَاءَكُمْ يَوْسُفُ﴾: حه زره تي (يوسف) (سهلامی خوی لی بیت) بولی باو بایرانتان نیورداوه. ﴿بِالْبَيْتِ﴾: ثهوبه لگه پوون و ناشکرایانه ی به لگهن له سهر راستگویی. ﴿هَلْكَ﴾: مردو گیانی سپارد. ﴿مُسْرِفٌ﴾: که سیک تاوانی له نه ندازه به ده بیت. ﴿مُرْتَابٌ﴾: بهد گومان و دوول له ثایینی خوادا. [٣٥] ﴿بِعِزِّ سُلْطَانٍ﴾: بی به لگه ونیشان. ﴿كَبِيرٍ مَّقَاتٍ﴾: رقو توو په ییه کی گه و ره بی سنور. ﴿يَطْبَعُ﴾: موری لیده دات. ﴿جَبَّارٌ﴾: خوبه گه و ره زان له نواندن ی گوی پرایه لی بوقه و راستی. [٣٦] ﴿صِرَاحًا﴾: کوشکیک یا خود بینایه کی به رزو بلند. ﴿الْأَسَابِ﴾: هوکارو ریکا. [٣٧] ﴿أَسَابِ السَّمَوَاتِ﴾: هوکارو ریگه کانی گه یشتن به ناسمان. ﴿صُدَّ عَنِ السَّبِيلِ﴾: ریگریکرد

وَلَقَدْ جَاءَكُمْ يَوْسُفُ مِنْ قَبْلِ الْيَتِيمِ فَأَرَانِي شَيْءَ مِمَّا جَاءَكُمْ بِهِ حَتَّى إِذَا هَلَكَ قُلْتُمْ لَنْ يَبْعَثَ اللَّهُ مِنْ بَعْدِهِ رَسُولًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتَابٌ ۚ الَّذِينَ يُخَذِّلُونَ فِي بَيْتِ اللَّهِ بَعْدَ سُلْطَانِ أَنَّهُمْ كَبَرُمَا عِنْدَ اللَّهِ وَعِنْدَ الَّذِينَ ءَامُوا كَذَلِكَ يَطْبَعُ اللَّهُ عَلَى كُلِّ قَلْبٍ مُتَكِبِرٍ جَبَّارٌ ۚ وَقَالَ فِرْعَوْنُ يَهْتَكِرُنِ ابْنِي صِرَاحًا لَعَلِّي أَبْلُغُ الْأَسْبَابِ ۚ أَسْتَجِبَ السَّمَوَاتِ فَأَطْلِعَ إِلَيَّ مَوْسَىٰ وَفِي لَأُظَنَّهُ كَذِبًا ۚ وَكَذَلِكَ زَيْنُ لِفِرْعَوْنَ سَوْءَ عَمَلِهِ وَصُدَّ عَنِ السَّبِيلِ وَمَا كَيْدُ فِرْعَوْنَ إِلَّا فِي تَبَابٍ ۚ وَقَالَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يَقَوْمُ أَيْمُونُ أَهْدِكُمْ سَبِيلَ الرَّسَالِ ۚ يَقَوْمُ إِنَّمَا هَدَىٰ الْحَيَوةَ الدُّنْيَا مَتَّعْ وَإِنَّا لَآخِرَةُ هِيَ دَارُ الْقَرَارِ ۚ مَن عَمِلَ سَيِّئَةً فَلَا يُجِزِئُ إِلَّا مَآلَهَا وَمَن عَمِلَ صَالِحًا مِّنْ ذَكَرٍ أَوْ تَنَزَّلُ وَهُوَ مُؤْمِنٌ فَأُولَٰئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ بِرِزْقٍ فِيهَا بَعِيرٌ حَسَابٌ ۚ

له گرتنه بهری ریگای راست و دروست. ﴿تَبَابٌ﴾: خه سارو مهن دی و تیا چون. [٣٩] ﴿مَاعٍ﴾: بهو خوشیه و دوتریت که زو له ناو ده چیت. ﴿لَقَرَارٍ﴾: شوینی نیشته جی و مانه و ی هه تا هه تای. [٤٠] ﴿بِعِزِّ حَسَابٍ﴾: بی بهرام بهری کرده و هه کانیان (به لکو به چند قات پاداشت ده دریته و هه).

- سکالای خوی له لاکرد ، کابراش وتی: نه گهر ده لینی سوارت ده کم به سوپاکه بگه یته و هه ، نهویش وتی: به لی، نهوچا سه رکوت ، نه م نایه ته ش دابه زیه خواره و هه: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تُولَّىٰ﴾ تا ﴿ثُمَّ يُجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ﴾. هه و هه (ابن جریس) له (ابن زید) وه ده گپ نه و هه: ده لیت: پیاویک موسلمان بوو، به مهن دی کسی ره خنه گر گه یشت، پییان وت: ثایا ثایینی بایرانت به جی هیشت و نه و انت به گومرا دانا و ده لینی ده چنه دوزه و هه و هه: وتی: من له سزای خوایی ترساوم ، وتی: شتیکم به مری تا هه هه و سزا کانت له بری هه لبرگم، نهویش شتیکی دایه ، وتی: بوم زیاد بکه، هه و روکیان نا په حهت بوون تا شتیکی تری دایه و کاغه زکی بوقه و سوه و گه وای بوذا، ده باره ی نه و که سه نه م نایه ته هاته خواره و هه: ﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تُولَّىٰ﴾، و اعطی قلیلاً و اذنی.

وَيَقُولُ مَا لِيَ أَدْعُوكُمْ إِلَى النَّجْوَى وَتَدْعُونِي إِلَى
النَّارِ ۚ تَدْعُونِي لَأَكْفُرَ بِاللَّهِ وَأُشْرِكَ بِهِ مَا لَيْسَ
لِي بِهِ عِلْمٌ وَأَنَا أَدْعُوكُمْ إِلَى الْعَزِيزِ الْقَمَرِ ۚ لَأَجْرَهُ
أَتَدْعُونِي إِلَيْهِ لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِي الدُّنْيَا وَلَا فِي الْآخِرَةِ
وَأَنْ مَرَدَّنَا إِلَى اللَّهِ وَأَنَّ الْمُسْرِفِينَ هُمْ أَصْحَابُ النَّارِ
ۚ فَتَذَكَّرُونَ مَا قَوْلُ لَكُمْ وَأَفُوضْ أَمْرِي إِلَى
اللَّهِ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرٌ بِالْعِبَادِ ۚ فَوَقَّهَ اللَّهُ سَيِّئَاتِ
مَا مَكُرُوا وَخَافَ إِذَا قَالَ فِرْعَوْنُ سُوءَ الْعَذَابِ ۚ إِنَّ النَّارَ
يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا غُدُوًّا وَعَشِيًّا وَيَوْمَ تَقُومُ السَّاعَةُ أَدْخِلُوا
إِلَى النَّارِ فِرْعَوْنَ أَشَدَّ الْعَذَابِ ۚ وَإِذْ يَتَحَاوَرُونَ فِي
النَّارِ قِيْلَ الضُّعَفَاءُ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا أَنَا كُنَّا
لَكُمْ تَبَعًا فَمَا كُنْتُمْ مُغْنُونَ عَنْ تَصْيِبِ الْبَرِّ النَّارِ
ۚ قَالَ الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا إِنَّا كُلٌّ فِيهَا إِنَّ اللَّهَ
قَدْ حَكَمَ بَيْنَ الْعِبَادِ ۚ وَقَالَ الَّذِينَ فِي النَّارِ لِخَزَنَةِ
جَهَنَّمَ ادْعُوا رَبَّكُمْ يُخَفِّفْ عَنَّا يَوْمًا مِنَ الْعَذَابِ ۚ

[۴۳] ﴿لَا حَرَمَ﴾: بهراستی، بیگومان.
﴿لَيْسَ لَهُ دَعْوَةٌ﴾: ناتوانیت و لامیان
بدانسته. ﴿مَرَدَّنَا﴾: سهر نجام و
گهرا نه ومان. ﴿الْمُسْرِفِينَ﴾: نهوانی
سنوری خویان شکاندوه بهی
باوهی یا سهر پیچی کردن.
[۴۴] ﴿فَوَقَّهَ﴾: دهسپترم.
[۴۵] ﴿فَوَقَّهَ﴾: پاراستی. ﴿حَقَّ﴾:
داباری بهسهریاندای دهریدان.
[۴۶] ﴿عُدُوا وَعَشَاءُ﴾: بهیانی و
نیواری. [۴۷] ﴿تَحَاوَرُوا﴾: دهه دهه
دهکن. ﴿الضُّعَفَاءُ﴾: شسویتکهوته
لاوازهکان. ﴿الَّذِينَ اسْتَكْبَرُوا﴾:
سهرکرده و گهوره خو بهزلزانهکان.
﴿فَمَا كُنْتُمْ مُغْنُونَ﴾: بهرگری بکن لیمان، یا
لهبریمان نهو سزایه بجهن.

* پیغمبری خوا (ص) دهفرمویت:
(همرکه سیکتان دهرمیت نهوا شوین و
مهزلی بهیانیان و نیواران پی نیشان
دهدیت، نهگه بههشتی بنت یان دوزهخی پیی دهرتیت: نهوه شوین و جیگهی تویه هتا
پهرهردگار زیندوت دهکاتمه لهپوزی قیامتدا)). [اخرجه الامام احمد) و البخاری) و (مسلم)].
* (ابن عمر) (ص) دهفرمویت: لهکوپو دانیشتنیکی پیغمبری خوا (ص) سهده جار نه
دوعایهمان فی دهبیست: ((پهرهردگار لیم خوش بهیو تهویهم فی قهبول بکه، بهراستی همرتو
لیخوش بوو و بهسوزو بهزهیت)). [اخرجه ابوداود) و الترمذی) و قال: حدیث حسن صحیح].
هو دایمینی نیلی (۶۱): ﴿وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾: نیامتهکه:

- (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) هوه دهگیریتومه: دهلیت: بهفیزومه بهلای پیغمبردا (ص)
تیده بهرین، لهکاتیکدا نویزی دهکرد، لهسر لهمش نیامته: ﴿وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾: نازل بووه
خوارومه.

سورته (القمر)

هو دایمینی نیلی (۱): ﴿اقْرَبْتَ السَّاعَةَ وَأَشَقَّ الْقَمَرَ﴾: نیامتهکه:

- (بخاری) و (مسلم) و (حاکم) له (ابن مسعود) هوه دهگیریتومه: دهلیت: مانگم بینی له (مهککه) بوو
بهدووهکرتومه، پیش کوچ کردنی پیغمبر (ص) و، بی باوهپان و تیان: جادووی له مانگیش کرد
ننجا نیامته: ﴿اقْرَبْتَ السَّاعَةَ وَأَشَقَّ الْقَمَرَ﴾: دایمینی (ترمذی) له (انس) هوه دهگیریتومه: دهلیت: =

[٥٠] ﴿ضَلال﴾ گومپایى و تیاچوون.

[٥١] ﴿یوم یقوم الأشهاد﴾ نەو رۆژەى

فریشتەو پیغەمبەرەن و باوەرداران

هەلەستەن. [٥٢] ﴿معدرهم﴾ بەهەنە

هینانەو هەو پۆزەش کردن.

[٥٣] ﴿الکتاب﴾ تەورات و ئینجیل و

زەبوور. [٥٤] ﴿بالعشي والابکار﴾

سەرەتاو کۆتایی رۆژ. [٥٦] ﴿سلطان﴾

بەلگەو نیشانە. ﴿کبر﴾ خۆبەزەل و

گەورە دانان. ﴿ماهم ببالغه﴾ ناگەن

بەداواو پێداویستی

خۆبەزلزانی یەکانیان. [٥٨] ﴿مايستوي

الاعمى والبصر﴾ ئەوێ بەرچاوو

رۆشنە هاوتای ئەوێ نەوێ بەرچاو

تاریک و بێ ناگیە.

- خەلکی (مەککە) داوايان لە پیغەمبەر کرد

تا بەلگەو نیشانە یەکیان پێ نیشان بدات ،

هەر لە (مەککە) دا دوو جار مانگ گەرت بوو ،

ئەوجا ئەم نایەتە هاتە خوارەو: ﴿الفرقت

الساعة والشفق القمر﴾ تا نایەتی: ﴿وان یروا آية یعرضوا ویقولوا سحر مستمر﴾

هۆی داھەزینی نایەتی (٤٥): ﴿سیهزم الجمع ویولون الذب﴾ نایەتەکە:

- (ابن جریر) لە (ابن عباس) هەو دەگێرنەو: دەلیت: بێ باوەرەن لە پۆزی (بدر) دا وتیان: ئێمە

کۆمەڵیکی سەرکەوتووین ، پاشان خۆی گەورە نایەتی: ﴿سیهزم الجمع ویولون الذب﴾ نایەتە

خوارەو.

هۆی داھەزینی نایەتی (٤٧): ﴿ان المجرمین فی ضلال وسفر﴾ نایەتەکە:

- (مسلم) و (ترمذی) لە (ابو ھریرە) وە دەگێرنەو: دەلیت: موشریکەکانی قورەیش هاتن

دەمە دەمەیان لە گەل پیغەمبەر دا کرد دەربارەى (قدر) (چارەنووس) ئیدی نایەتی: ﴿ان المجرمین

فی ضلال وسفر﴾ تا ﴿ان کل شیء خلقناه بقدر﴾ داھەزیه خوارەو.

سوورەتی ﴿الرحمن﴾

هۆی داھەزینی نایەتی (٤٦): ﴿ولمن خاف مقام ربه جنتان﴾ نایەتەکە.

- (ابن ابی حاتم) و (ابو الشیخ) لە کتێبی (عظمة) دا لە (عطاء) هەو دەگێرنەو: دەلیت: پۆزەکیان

(ابوبکر) باسی قیامەت و کیشانەو بەهەشت و دۆزەخی کرد ، لەرمووی: خۆزگە منیش

سەوزایەک بوو مایە لەم سەوزاییانەو ئاژەل بەسەرما بەاتایەو بیخوارد مایە ، یان هەر دروست

نەبوو مایە ، ئنجا پەروردگار نایەتی: ﴿ولمن خاف مقام ربه جنتان﴾ نایەتە. هەرەها (ابن ابی

حاتم) لە (ابن شوذب) هەو دەگێرنەو: دەلیت: ئەم نایەتە سەبارەت بە (ابوبکر) (صدیق) هاتە

خوارەو.

سوورەتی

مراوەی

قَالُوا أَوَلَمْ نَكُتْ أَتَيْنَكُمُ رَسُولَكُمُ يَأْتِيَنَّا بِآيَاتٍ قَالُوا بَلَى قَالُوا أَكَادُعُوا وَمَادُعُوا الْكَافِرِينَ إِلَّا فِي ضَلَالٍ قَالُوا إِنَّا لَنَنصُرُ رُسُلَنَا وَالَّذِينَ آمَنُوا فِي الْحَيَاةِ الدُّنْيَا وَيَوْمَ يَقُومُ الْأَشْهُدُ قَالُوا يَوْمَ لَا يَنفَعُ الظَّالِمِينَ مَعَذِرَتُهُمْ وَلَهُمُ اللَّعْنَةُ وَلَهُمْ سُوءُ الدَّارِ الْآخِرَةِ وَلَقَدْ آتَيْنَا مُوسَى الْهُدًى وَأَوْصَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ أَنْ كَتَبَ هُدًى وَذِكْرًا لِأُولِي الْأَلْبَابِ قَالُوا إِنَّا نَرَى الْفَصِيحَ وَنَعْنَعُ اللَّهُ حَقٌّ وَاسْتَغْفِرُ لِدُنْيَاكَ وَسَيِّحُ بِحَدِّ رَيْكَ بِالْعَمِيِّ وَالْإِبْكَرِ قَالُوا إِنَّا لَنَرَى الْفَصِيحَ وَنَعْنَعُ اللَّهُ يَغْفِرُ سُلْطَانِ أَتَيْنَهُمْ فِي صُدُورِهِمْ بِالْإِبْكَرِ مَا هُمْ بِسَلْبِغَةٍ فَاسْتَعِذَ بِاللَّهِ إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ قَالُوا لَحَقَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ حَلْقِ النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ قَالُوا وَمَا يَسْتَوِي الْأَعْمَى وَالْبَصِيرُ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَلَا الْأُمِّيِّ قَالُوا مَا لَنَا نَدْكُرُوكَ

السَّاعَةِ وَالشَّفَقِ الْقَمَر﴾ تا نایەتی: ﴿وان یروا آية یعرضوا ویقولوا سحر مستمر﴾

هۆی داھەزینی نایەتی (٤٥): ﴿سیهزم الجمع ویولون الذب﴾ نایەتەکە:

- (ابن جریر) لە (ابن عباس) هەو دەگێرنەو: دەلیت: بێ باوەرەن لە پۆزی (بدر) دا وتیان: ئێمە

کۆمەڵیکی سەرکەوتووین ، پاشان خۆی گەورە نایەتی: ﴿سیهزم الجمع ویولون الذب﴾ نایەتە

خوارەو.

هۆی داھەزینی نایەتی (٤٧): ﴿ان المجرمین فی ضلال وسفر﴾ نایەتەکە:

- (مسلم) و (ترمذی) لە (ابو ھریرە) وە دەگێرنەو: دەلیت: موشریکەکانی قورەیش هاتن

دەمە دەمەیان لە گەل پیغەمبەر دا کرد دەربارەى (قدر) (چارەنووس) ئیدی نایەتی: ﴿ان المجرمین

فی ضلال وسفر﴾ تا ﴿ان کل شیء خلقناه بقدر﴾ داھەزیه خوارەو.

سوورەتی ﴿الرحمن﴾

هۆی داھەزینی نایەتی (٤٦): ﴿ولمن خاف مقام ربه جنتان﴾ نایەتەکە.

- (ابن ابی حاتم) و (ابو الشیخ) لە کتێبی (عظمة) دا لە (عطاء) هەو دەگێرنەو: دەلیت: پۆزەکیان

(ابوبکر) باسی قیامەت و کیشانەو بەهەشت و دۆزەخی کرد ، لەرمووی: خۆزگە منیش

سەوزایەک بوو مایە لەم سەوزاییانەو ئاژەل بەسەرما بەاتایەو بیخوارد مایە ، یان هەر دروست

نەبوو مایە ، ئنجا پەروردگار نایەتی: ﴿ولمن خاف مقام ربه جنتان﴾ نایەتە. هەرەها (ابن ابی

حاتم) لە (ابن شوذب) هەو دەگێرنەو: دەلیت: ئەم نایەتە سەبارەت بە (ابوبکر) (صدیق) هاتە

خوارەو.

(نزو پارانئوه). ﴿داخريين﴾: زهـ بوون و
ملكهـچ. [٦١] ﴿مُصْرَا﴾: رووناك و
پوشن. [٦٢] ﴿فاني تافكون﴾: نيدى چؤن
لهـ يكتا پەرسـ تى لادەدمەن ؟
[٦٣] ﴿يُوفِك﴾: ئەو دى لا بەدات
لە باوەر هيتان. ﴿يَجْحَدُون﴾: نكوولى
كسـردن و بەر پەرج دانـئەوهـ.
[٦٤] ﴿قَسْرَارا﴾: جيـگەو شويتيـك بؤ
مانـئەوهـ و جيـنشـين بوون تيـيدا.
﴿والسما بناء﴾: ئاسمانيش وەك
سەقفـيـكە بەسەرتانـئەوهـ. ﴿تبارك الله﴾:
پاك و بەرزو بـلـند بـيـت پەروەردگار.
[٦٦] ﴿اسلم﴾: خوـى سپارد و گەردن
كەچ بوو (بؤ پەروەردگار).

* پیغمبرِی خوا (ﷺ) دفعہ رمویت:
((نزیکر ترین ساتیک بہندہ تیایدا
لہ پروردگار مودہ نزیک بیت کاتی کرنوش

إِنَّ السَّاعَةَ لَأَيُّهَا لَأَرْبَبُ فِيهَا وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يُؤْمِنُونَ ﴿١٠٠﴾ وَقَالَ رَبُّكُمْ دَعُونِي أَسْتَجِبْ لَكُمْ إِنَّ الَّذِينَ يَسْتَكْبِرُونَ عَنْ عِبَادَتِي سَيَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ دَاخِرِينَ ﴿١٠١﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْيَلَّ لَتَسْكُنُوا فِيهِ وَالنَّهَارُ مُبْصِرٌ إِنَّ اللَّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَى النَّاسِ وَلَكِنْ أَكْثَرُ النَّاسِ لَا يَشْكُرُونَ ﴿١٠٢﴾ ذَلِكَ كُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ خَلَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَإِلَيْهِ الْآهُوَ فَاقْتَفِكُونِ ﴿١٠٣﴾ كَذَلِكَ يُؤْفَكُ الَّذِينَ كَانُوا بِآيَاتِ اللَّهِ يَجْحَدُونَ ﴿١٠٤﴾ اللَّهُ الَّذِي جَعَلَ لَكُمْ الْأَرْضَ فَكَّرُوا وَالسَّمَاءَ سَاءَ وَصُورَكُمْ فَأَحْسَنَ صُورَكُمْ وَرَزَقَكُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ ذَلِكَ كُمُ اللَّهُ رَبُّكُمْ فَتَبَارَكَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٥﴾ هُوَ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَادْعُوهُ مُخْلِصِينَ لَهُ الَّذِينَ اتَّخَذَ اللَّهُ رَبَّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٦﴾ قُلْ إِنِّي نَهَيْتُ أَنْ أُعْبَدَ الَّذِينَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ لَعَلَّكُمْ تَهْتَكُونَ مِنْ رَبِّي وَأَمُرْتُ أَنْ أُسْلِمَ لِرَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿١٠٧﴾

بردنه : بویه زور نزاو دوعای تیابگن))، [(اخرجه مسلم)].

* مهر و ما (ع) دهر مویت: ((دوعا کرو کی به نذایه تی به))، [اخرجه الترمذی].

سورمى ﴿ الواقعة ﴾

هَوَىٰ دَبْرَهُنِي نَيْهَتِي (۱۳) وَ (۱۴): «ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ» نَيْهَتُهُ كَ:

- (احمد) و (ابن المنذر) و (ابن ابی حاتم) له (ابو هريرة) و ده گيرنه وه: ده ليت: كاتيك ثايمتي: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ دابه زى زور قورس و گران بوو لسه نه لفسى موسلمانان ، نجا ثايمتي: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ دابه زى. هروه ها (ابن عساکر) له (تاريخ ديمشق) دا له (جانبى كورى (عبدالله) و ده گيرنه وه: ده ليت: كاتيك ثايمتي: ﴿إِذَا وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ﴾ دابه زى تبايدا نه ثايمته هاتبوو: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ ، (عمر) فهرموى: نهى پينغه مبهري خواش ﴿﴾ كؤمليك نه وانى يه كه مو كه ميكيش نه نيغه ؟ تاسا ليك كؤتاى نه م سورته نه هات ، نجا ثايمتي: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ هاته خواروه ، پينغه مبهري خواش ﴿﴾ فهرموى: نهى (عمر) و مره گوى بگره بزانه خواى گوره چي ناروده ته خواروه: ﴿ثَلَاثَةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ، وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾ . [(به (مرسل) ي وئنه نه هاتوه)].

سوره تى (غافر) جزمى (٢٤)

سوره غافر

بسم الله الرحمن الرحيم

[٦٧] ﴿نُفِثَ﴾ نطفه زینده وهره ی
 به توخمی پیاو ناسراوه. ﴿عَلَقَ﴾ علقه
 پارچه یهکی به سستووی خوین.
 ﴿أَشَدَّكُمْ﴾ پپرو کاملی له ژیری و
 هیزتاندا. [٦٨] ﴿قَضَىٰ أَمْرًا﴾ فهرمانی
 به بوونی شتیکدا. [٦٩] ﴿أَوْ نَصْرَفُونَ﴾
 چون لاده دن له نایه ته گانی خوا
 له کاتیکدا پوون و ناشکرایه.
 [٧٠] ﴿بِالْكِتَابِ﴾ قورنانی پیروز
 [٧١] ﴿الْأَغْلَالِ﴾ نغو زنجیره ی
 ده خرنه گهر دن. ﴿السَّلاسلِ﴾ نغو
 زنجیره ی ده خرنه ده ست و قاج
 ﴿یَسْحَبُونَ﴾ به کش ده کریتن.
 [٧٢] ﴿الْحَمِيمِ﴾ ناویکی گهر می له کول.
 ﴿یَسْجُرُونَ﴾ ناگریان پی ده کریته وه
 یا ناگریان پیخوش ده کریتن.
 [٧٤] ﴿صَلُّوا عَنَّا﴾ لیمان ون بوون.
 [٧٥] ﴿تَفْرَحُونَ﴾ دلخوش بوون

هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ مِنْ رُءُوبٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ
 يُخْرِجُكُمْ طِفْلًا ثُمَّ لِتَبْلُغُوا أَشَدَّكُمْ ثُمَّ لِيَخْتَلِفَ أَمْرُكُمْ
 ثُمَّ يَسْجُرُكُمْ فِي سُبُوحٍ وَنُجُومٍ ثُمَّ يَنْزِلُ بِكُمْ نَزْلًا
 وَلَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ﴿٦٧﴾ هُوَ الَّذِي يُحْيِي وَيُمِيتُ فَإِذَا
 قَضَىٰ أَمْرًا فَإِنَّمَا يَقُولُ لَهُ كُنْ فَيَكُونُ ﴿٦٨﴾ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 يُحَدِّثُونَ فِي آلِهَتِنَا آلِهَةً آخَىٰ بَصُرَتُونَ ﴿٦٩﴾ الَّذِينَ كَذَّبُوا
 بِآلِ كَتَبٍ وَبِمَا أَرْسَلْنَا بِهِ رُسُلَنَا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ﴿٧٠﴾
 إِذَا لَأَعْلَلَ فِي آفَاتِهِمْ وَالسَّلَاسِلَ يُسْحَبُونَ ﴿٧١﴾
 فِي الْحَمِيمِ ثُمَّ فِي النَّارِ يُسْجَرُونَ ﴿٧٢﴾ ثُمَّ قِيلَ لَهُمْ أَنْ
 مَا كُنْتُمْ تَشْكُرُونَ ﴿٧٣﴾ مِنْ دُونِ اللَّهِ قَالُوا ضَلُّوا عَنَّا قُلْ لَمْ
 تَكُنْ دَعَاؤُكُمْ قَبْلَ شَيْءٍ كَذَلِكَ يَضِلُّ اللَّهُ الْكَافِرِينَ ﴿٧٤﴾
 ذَلِكَ بِمَا كُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ
 تَمْرَحُونَ ﴿٧٥﴾ أَذْخَلُوا الْآيَاتِ جَهَنَّمَ خَالِدِينَ فِيهَا فَبِمَا
 كَفَرْتُمْ مَوْىِ الْمُتَكَبِّرِينَ ﴿٧٦﴾ فَأَصْبِرْ إِنَّ وَعْدَ اللَّهِ حَقٌّ فَإِنَّمَا
 تُزَيِّنُكَ بَعْضُ الَّذِي نَعِدُهُمْ أَوْ تَوَفِّيتُكَ وَلَسْنَا بِرَجْعُونَ ﴿٧٧﴾

به دنیاو جوانکاری به گانی. ﴿تَفْرَحُونَ﴾ زیاده پوهی له خویشی و شادی دا (به پاده یه که
 بگاته شانازی و خوبه زلزانین به سهر خه لکی به وه). [٧٦] ﴿فَبِسْ﴾ خراپترین. ﴿مَوْىِ﴾
 شوین و مه نزلی مانه وه.

هُوَ دَابِزْنِي نَابِي (٢٧): ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ في سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿نَابِيَه تَه كَه﴾
 - (سعيدى كوپى (منصور) و (بيهيقي) له (عطاء) و (مجاهد) وه ده گپړنه وه: دمليت: كاتيك
 خه لکی (طائف) داوايانكرد دوله كه يان بؤ بياريزريت كه مه نگويني تيا بوو ، وه لاميان درايه وه. نو
 دوله شيان دولتيكي پهنگين بوو ، ننجا گونيان له خه لکی بوو ده يان وت: له بهمه شتا شقى واو وا
 مه به ، وتيان: خوژگه له بهمه شتا وينه ي نهم دوله مان مه بوايه ، ننجا خواى گه وه
 نايه تي: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ في سِدْرٍ مَخْضُودٍ ﴿نَابِيَه تَه كَه﴾ دابه زاند.
 هُوَ دَابِزْنِي نَابِي (٢٩): ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ في سِدْرٍ مَخْضُودٍ ، وَطَلْحٍ مَنضُودٍ ، وَظِلُّ
 مَنضُودٍ ﴿نَابِيَه تَه كَه﴾:

- (بيهيقي) له (مجاهد) وه ده گپړنه وه: دمليت: خه لکی زور سهرمان سورما بوو له دولی (بوچ)
 كه دولتيكه له (طائف) سهيريان له بهر بووم و سيبهرو جوانى شوينه سورما بوو، ننجا خواى
 گه وه نايه تي: ﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾ في سِدْرٍ مَخْضُودٍ ، وَطَلْحٍ مَنضُودٍ ، وَظِلُّ مَنضُودٍ ﴿نَابِيَه تَه كَه﴾ دابه زاند.

[۷۸] ﴿بَاسِئَةً﴾: به لگه و نیش به یہ کہ

به چاو و بین ریخت. [۷۹] ﴿اَلَا اَنْتُمْ اَمَامُ﴾:

و شتر. [۸۰] ﴿حَاجَةٌ فِي صُدُورِكُمْ﴾:

کار یکی گرنگ کہ مہ بہ سستقان بیست.

﴿الْفَلَکُ﴾: کہ شتی. [۸۱] ﴿آيَاتِهِ﴾: نہ و

به لگه و نیشا نانی ہا تون لہ سہر

کاملی توانا و دہستہ لاتی پەروردگار.

[۸۲] ﴿فَمَا اَعٰى عَنْهُمْ﴾: پاریز گاری

فی نہ کردن و سہودی پی نہ گہ یاندن.

[۸۳] ﴿مِنَ الْعِلْمِ﴾: ... بونی زانیاری

سہارت کاروبارہ کانی دنیا و، گالتہ

کردن بہ ناین. ﴿حَاقَ هُمْ﴾: دہوریدان و

تووشیان بوو. [۸۴] ﴿رَاَوْا بِاسْنَاءِ﴾: سزاو

بہ لا کانیان بینی لہ دنیا دا. [۸۵] ﴿سُنَّةَ

اللہ﴾: یاسا و سروشتی پەروردگار.

﴿خَلَّتْ﴾: پویشت و بہ سہر چوو.

هُوَ دہیزنی نیمتی (۷۵): ﴿فَلَا اَنْسِمُ بِمَوَاقِعِ

الشُّجُومِ﴾: ناپہ لہ کہ:

- (مسلم) لہ (ابن عباس) ہو دہیزنی تہوہ:

دہلیت: لہ سہر دہمی پیغہ مہ برد (ﷺ) باران باری، پیغہ مہ بری خوا (ﷺ) فرموی: خہ لکی

ہہندیکیان سو پاس گوزار بیون، ہہندیکیش بی باوہ پی یان نواندوہ لہ برامہ بری بہ خشش و

نیعمتہ تہ کاند، ہہندیکیان و تیان: نہم بارانہ پرحمتی خواہ باراندی بہ سہرماندا، ہہندیکی تر

وتیان: فلان کہس راستی کردو نہستیرہ کہی راستی کرد، ننجہ نہم نایہ تہ نازل بوہ

خوارموہ: ﴿فَلَا اَنْسِمُ بِمَوَاقِعِ الشُّجُومِ﴾ تا ﴿وَنَجْمُونَ رِزْقَكُمْ اَنْتُمْ تَنْكَدُونَ﴾. ہہوہا (ابن ابی حاتم)

لہ (ابی حرزہ) بوہ دہیزنی تہوہ: دہلیت: نہم نایہ تہ دہربارہی پیاونک لہ پشتیوانہ کان دہیزنہ

خوارموہ لہ غزای (تبوک) دا، لہ (حیجر) دہیز بیون کہ جیگای نہتہوہ یک بوو سزاو غہ شمی

فی گہر ابو۔ پیغہ مہ بری خوا (ﷺ) فرمانی پیکردن لہ ناوی نہم شوینہ ہلنہ گوژن، پاشانیش

شوینہ کہی بہ جی ہینشت و لہ جیگہ یہ کی تر لایدا کہ ناوی تیا دہست نہدہ کہوت، شہوانیش

نارہ حمتی خوینیان لای پیغہ مہ بریش (ﷺ) دہرخت و پیغہ مہ بریش (ﷺ) ہستاو دووہرکات

نویژنی کردی پاشانیش دہستیکرد بہدوعا پارانہوہ، خوی گہورہش پہلہ ہہوڑکی ہیناو،

بارانی باراند بہ سہر یاندا تا ہہموویان تیز شاو بیون، پیاونک لہ پشتیوانہ کان

بہ ماو ملیکی وت کہ بہ دووہو ناودہ برا - : نہوہ نابینی ہاوار بہ مالیت، پیغہ مہ بری

خوا (ﷺ) دہستی دانہ گرت لہدوعا کانی خوی گہورہ بارانی بق باراندین، نہویش -

وَلَقَدْ ارسلنا رسلاً من قبلك من قبلك منهم من قصصنا عليك ومنهم من لم نقصص عليك وما كان لرسول ان ياتي بآية الا باذن الله فاذا جاء امر الله فاضى بالحق وخير هنالك المظنون ۷۸ الله الذي جعل لكم الانفس لتزكوا منها ومنها تأكلون ۷۹ ولكم فيها منفع ولتبلغوا عليها حاجة في صدوركم وعليها وعلى الفلك تعلمون ۸۰ وربكم آيتوه فأتى آيت الله تنكرون ۸۱ أفلم يسروا في الأرض فينظروا كيف كان عقبة الذين من قبلهم كانوا اكثر منهم واشد قوة واثار في الأرض فما أغف عنهم ما كانوا يكرهون ۸۲ فلما جاءهم رسلهم بالبينات فرجوا بما عندهم من العلم وحاق بهم ما كانوا به يستهزئون ۸۳ فلما راوا بأسنا قالوا آمنا بالله وحده وكفرتنا بما كذب به متركين ۸۴ فلو يك نفعهم ايمانهم لما راوا بأسنا سئنا الله اني قد حلت في عبادي وخير هنالك الكفرون ۸۵

سوورەتی ﴿فصلت﴾

[١] ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾ به (حا، میم)
 دەخوێنرێتەوه. [٢] ﴿تَزِيلُ﴾ تەزویل: ئەم
 قورئانە نێردراوەتە خوارەوه. [٣] ﴿فَصَلَّتْ﴾
 پووێندراوەتەوه. ﴿لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ﴾ بۆ
 ئەوانەی خاوەن زانست و زانیارین. [٤] ﴿لَا يَسْمَعُونَ﴾
 ئەوانەی گۆی ژیری و هوش هەلناخەن. [٥] ﴿أَكْفَى﴾
 بریتی بە لەچەند پەردەیک کەپێ
 لەتێگەیشتن بگرت. ﴿وَقَرَّ﴾ کەپێ و
 گۆی گرانێ بەک کۆسپ پێت لەبەر دەم
 بێستندا. ﴿حِجَابٍ﴾ پەردەیک
 ئەستوور. [٦] ﴿فَاسْتَقِمْوْا إِلَيْهِ﴾
 رووبەنە خۆی گەورە بەبەندایەتی و
 گوێزاییەتی کردنی. ﴿وَيَلَّ﴾ تیاچوون و
 سزاییەکی سەخت. [٨] ﴿غَيْرُ مُنْمَوْنَ﴾
 بێ پسان و نەبچراو لێیان. [٩] ﴿أَنذَادُ﴾
 هاوچەشن و وێنە. [١٠] ﴿رَوَاسِي﴾ شاخانیکی جیگیرو چەسپاو. ﴿بَارَكْ فِيهَا﴾ خێرو
 سوودی زۆری تێکرد. ﴿أَفْوَاهُهَا﴾ رۆزی خەلکی (کەئەویش پێویستی ژيان و
 بژێوی یانە). ﴿سَوَاءٌ﴾ پێرەتەواو. [١١] ﴿أَسْتَوَى﴾ نیازو مەبەستی کرد.
 ﴿دُخَانٍ﴾ دوکەل.

وتی: ئەخێر، ئەمە ئەستێرەو بورجی فلان بوو بارانی بۆ بارانیدن!!

سوورەتی ﴿الحديد﴾

هۆی دابەزینی نایەتی (١٦): ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ نَبَیْتُهُمْ﴾
 - (ابن ابی شیبە) لە (عبدالعزیز)ی کوردی (ابی رواد) هەو دەگێرنەوه: دەلیت: هاو لەنی
 پیغەمبەر (ﷺ) گالتهو پێکەنین لەناوایندا دەرکەوت، ئنجا ئەم نایەتە هاتە خوارەوه: ﴿أَلَمْ يَأْنِ
 لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾ دابەزی. هەروەها (ابن ابی حاتم) لە (مقاتل) ی کوردی (حبان) هەو دەگێرنەوه: دەلیت:
 هاو لەنی پیغەمبەر (ﷺ) دەستیان کردبوو بە گالته کردن لەناو خۆیاندا، پاشان نایەتی: ﴿أَلَمْ يَأْنِ
 لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾ دابەزی. هەروەها (سەدی) لە (قاسم) هەو دەگێرنەوه:
 دەلیت: هاو لەن تووشی مەلوی هاتبوون و تیان: قسەمان بۆیکە ئەو پیغەمبەری خوا، خۆی
 گەڕەش نایەتی: ﴿لَنْ نَقْصُ عَلَيْكَ أَحَدًا مِنَ الْقَصَصِ﴾ ناز لێ کردە خوارەوه. دواوی تووشی مەلوی هاتتەوه،

سورة فصلت

سورة فصلت

سورة فصلت

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ لِلَّهِ تَزِيلُ مِنَ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ ﴿١﴾ كَتَبْتُ فَصَلَّتْ
 أَيْسَهُمْ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ ﴿٢﴾ نَشِيرًا وَنَذِيرًا فَاعْرَضَ
 أَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لَا يَسْمَعُونَ ﴿٣﴾ وَقَالُوا أَتُوقِنُ أَنَّكُمْ
 مِمَّنْ تَدْعُونَ إِلَيْهِ فِي دِينِنَا وَقُرْآنِنَا وَمِنْ بَيْنِكُمْ حَبَابٌ
 فَاعْمَلْ إِنَّا نَحْنُ الْعَمَلُونَ ﴿٤﴾ أَفَلَا يَأْتِيكُمْ فِتْنَةٌ يُوْحَىٰ إِلَىٰ
 أَنَّمَا إِلَهُكُمُ اللَّهُ وَاحِدٌ فَاسْتَقِمْوْا إِلَيْهِ وَاسْتَغْفِرُوهُ وَوَيْلٌ
 لِلْمُشْرِكِينَ ﴿٥﴾ الَّذِينَ لَا يُؤْتُونَ الزَّكَاةَ وَهُمْ بِالْآخِرَةِ
 هُمْ كَافِرُونَ ﴿٦﴾ إِنَّا الْإِنْسَانَ أَمَّا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَهُمْ
 أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ ﴿٧﴾ قُلْ أَيْتَكُمْ لَيْكُمُوهَا بِالَّذِي خَلَقَ
 الْأَرْضَ فِي يَوْمَيْنِ وَتَجْعَلُونَ لَهُ أَسَادًا ذَلِكَ رُتَبُ الْغَائِبِينَ ﴿٨﴾
 وَجَعَلَ فِيهَا رَوَاسِي مِّنْ فَوْقِهَا وَبَنَىٰ فِيهَا قُفُوفًا مِّنْ
 أَرْغَمَةِ آيَاتِهِ سَوَاءٌ لِّلشَّائِلِينَ ﴿٩﴾ ثُمَّ أَسْتَوَىٰ إِلَى السَّمَاءِ وَهِيَ دُخَانٌ
 فَقَالَ لَهَا وَلِلْأَرْضِ ائْتِيَا طَوْعًا أَوْ كَرْهًا قَالَتَا أَتَيْنَا طَائِعِينَ ﴿١٠﴾

[١٢] ﴿فَقَضَاهُنَّ﴾ ته و او ی کردن و

له جوانترین شیوه‌دا به دیهیتان.

﴿وَأَوْحَى﴾ به دیهیتان و پیکی خست.

﴿أَمْرَهَا﴾ نه و دیار دانه ی مایه ی

به رزه وندی یه تی. ﴿بِمَصَابِيح﴾ به چه ند

نه ستیره کی پرشنگدار. ﴿حِفْطًا﴾:

پاریزداوه (له به لا و درده سهری یه کان).

[١٣] ﴿أَنْذَرْتَهُمْ﴾ ده تان ترسینم.

﴿صَاعِقَةً﴾ سزایه کی توندوتیژی بکوژ.

[١٦] ﴿رِجًا صَرَصًا﴾ ره شه بایه کی

زور توندی ده نگ گه وره؛

که ده لوریتیت. ﴿غَسَّاتٍ﴾:

پرله نه هامه تی. ﴿الْخِزْيَ﴾ زه بوونی و

ملکه چی. ﴿أَخْزَى﴾ زه بوونی و

ملکه چیه کی له راده به ده ر.

[١٧] ﴿فَهَدَيْنَاهُمْ﴾ بو مان روونکردنه وه

(ریگای راست و گومرایی). ﴿عَذَابِ

الْهُوِّنِ﴾ زه بوون و پرسواکه ر.

[١٩] ﴿أَعْدَاءُ اللَّهِ﴾ دورمنا نی خوا. ﴿بُوزَعُونَ﴾ بریتی یه له به کیش کردنی هه موویان

سهره تا و کوتایان به ره و دوزخ.

* رُوَیْکِیَانِ پیغه مبه ری خوا ﴿﴾ زهرده خه نه یه ک گرتی و فره مووی: ((ثایا ناپرسن بوچی

پیکه نیم؟)) نه و انیش پرسیان : بوچی ؟ فره مووی: ((سهرم سوورما له دا کوکی بهنده له گه ل

په رومردگارا له پوژی قیامه تا ، بهنده ده لیت : په رومردگارا ، تو به لیت پینه دام سته م

لینه کمیت ؟ په رومردگارش ده فره مویت: به لی، نه و جا بهنده ده لیت: باشه من جگه له خوم زیاتر

هیچ گه و امیدم رنک په سهند نی یه ، په رومردگارش ده فره مویت: نه ی من و فریشته به رزو

به ریزه کانی کوا کرده و کانیان تو مار کردویت بهس نبین به شاهیدو گه واهی دان به سه رته وه ،

فره مووی: نه م قسه یه چند جارنک دوباره ده کاته وه و پاشان مۆرک ده دات له ده م زاری و

هه ریه له نه ده م کانی دینه قسه و گو سه بارت به و کرداره ی کردو یه تی ده دوتن ، بهنده کesh

ده لیت: دوربکه ونه و لیم ده ک به خیر نه یه نه وه ، من له بهر نیوه ده ده م و داکوکیم ده کرد.))

[(اخرجه البزار) و (ابن ابی حاتم) و (مسلم)]

[۲۲] ﴿تَسْتَوُونَ﴾: خوتان دهشاردهوه

لهکاتی نهجامدانی گوناو تاواندا.

﴿أَنْ يَشْهَدَ﴾: لهترسی شهوی گهواهی

بدا. ﴿ظَنُّهُمْ﴾: واگومانتان برد

(لهخوشاردنهوهتان لهخه لکی).

[۲۳] ﴿أَرَادَكُمْ﴾: خستنیه ناو گیزاوی

نههامهتی و تیاچورونهوه. ﴿مَثْوًى

هُمْ﴾: شویتی مانهوهی مهتا

مهتاییان. ﴿يَسْتَعْبُوا﴾: داوای

پهزامهندی پهرومردگار. ﴿مِنَ الْمُعْتَبِينَ﴾:

نهوانهی وهلامی داواکاندیان

دهدریتهوه. [۲۵] ﴿قِصَصًا﴾: دانانو

ثامادهکردن. ﴿قُرْنًا﴾: هاوپی ی گیانی

بهگیانی. ﴿مَابَيْنَ أَيْدِيهِمْ﴾: حهزو

نارهزوه دنیایی بهکان. ﴿وَمَا خَلْفَهُمْ﴾:

پووداوهکانی قیامت لهزیندو

بوونهوهو لیپرسینهوهو... ﴿حَقَّ عَلَيْهِمُ

الْقَوْلُ﴾: سزاو نهشکهجهیان بهسهدا

چهسپا. ﴿حَلَّتْ﴾: پابوردو بهسهرچوو. [۲۶] ﴿وَلَوْ فَهِ﴾:

گوتی بهتال و پوپوچ لهکاتی خویندنهوهی قورناندا. [۲۹] ﴿الْأَسْفَلِينَ﴾:

لهچینهکانی ژیرهوهی ناگری دوزهزه.

- و تیان: نهی پیغمهبری خوا(ﷺ) قسهمان بو بکه: ننجای خوی گهوره نایهتی: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ

آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ نایهتکه. ههوهها (ابن مبارک) له(زهده)دا

له(اعمش)هوه دهگیزیتهوه: دهلئت: کاتیک هاوهلانی پیغمهبری خوا(ﷺ) هاتنه (معدینه) پاش

شهوی کلهنهبوونی و برسیستی دابون دواتر خوی گهوره دهراکای خیزو دهولهمندهی لی کردنهوه،

مهندیک لهوکارانهی جارن دهیانکرد کهمیک تهملی یان نواند تیابدا، نیت خوی گهوره نههم

نایهتهی ناردده خوارهوه: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾.

هوای دابهزینی نایهتی(۲۸): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَسْرِعُوا بِهِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ نایهتکه:

- (طبرانی) له(اوسط)دا له(ابن عباس)هوه دهگیزیتهوه، دهلئت: (چل) کهس لههاوهلانی

(نهجاش)ی هاتنه لای پیغمهبر(ﷺ) بهشداری جهنگی (احد)یان کرد، تووشی برینداری هاتن،

بهلام کاتیک بینیان چند باوهرداران لههژاری نارههتی دان، و تیان: نهی پیغمهبری خوا(ﷺ)

نیمه خاوهن مال و داراین، پیگهمان بده مال و دارایی بیتین و دلی باوهردارانی پی بدهینهوه، -

سوره فصلت

سوره فصلت

وَقَالُوا لَوْلَا دُعَاهُمْ لِمَ شَهِدْتُمْ عَلَيْنَا قَالُوا أَنْطَقْنَا اللَّهُ الَّذِي أَنْطَقَ كُلَّ شَيْءٍ وَهُوَ خَلَقَكُمْ أَوَّلَ مَرَّةٍ وَلَهُ تُرْجَعُونَ ﴿١١﴾ وَمَا كُنْتُمْ تَشْتَرُونَ أَنْ يَشْهَدَ عَلَيْكُمْ سَمْعُكُمْ وَلَا أَبْصَارُكُمْ وَلَا أَعْلَاؤُكُمْ وَلَكِنْ ظَنَنْتُمْ أَنَّ اللَّهَ لَا يَعْلَمُ كَثِيرًا مِمَّا تَعْمَلُونَ ﴿١٢﴾ وَذَلِكَ ظَنُّكُمُ الَّذِي ظَنَنْتُمْ بِرَبِّكُمْ أَرَدْتُمْ أَنْ تُصَبِّحْتُمْ مِنَ الْخَاسِرِينَ ﴿١٣﴾ فَلَمَّا يَصِيرُوا قَالُوا ثَمَرُ مَثْوًى لِمَ هُوَ يَنْتَعِبُوا أَمَّا هُمْ مِنَ الْمُعْتَبِينَ ﴿١٤﴾ وَفِيصْنَالُهُمْ قُرْآنًا فَرَسُوا لَهُمْ مَابَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَحَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ فِي أَمْرٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْآيَاتِ وَالْإِنشَاءِ إِنَّهُمْ كَانُوا خَاسِرِينَ ﴿١٥﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَأَسْمَعُوا هَذَا الْقُرْآنَ يَنْزِيلُ الْغَوَايَةِ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ﴿١٦﴾ فَلَنَذِيقَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَعَذَابًا شَدِيدًا وَلَنَجْزِيَنَّهُمْ أَشْرَ الَّذِي كَانُوا يَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾ ذَلِكَ جَزَاءُ أَعْدَاءِ اللَّهِ الَّذِينَ كَانُوا يَكْفُرُونَ فِيمَا دَارَ الْخَلْقُ جَزَاءُ يَمَّا كَانُوا يَكْفُرُونَ بِحُجَّتِهِمْ ﴿١٨﴾ وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا رَبَّنَا أَرْنَا اللَّهَ آيَاتًا مِنْ الْآيَاتِ وَالْإِنشَاءَ يَجْعَلُهُمَاتَّ أَقْدَامًا يَلْكُوا مِنَ الْأَسْفَلِينَ ﴿١٩﴾

چسپا. ﴿حَلَّتْ﴾: پابوردو بهسهرچوو. [۲۶] ﴿وَلَوْ فَهِ﴾: گوتی بهتال و پوپوچ لهکاتی خویندنهوهی قورناندا. [۲۹] ﴿الْأَسْفَلِينَ﴾: لهچینهکانی ژیرهوهی ناگری دوزهزه.

- و تیان: نهی پیغمهبری خوا(ﷺ) قسهمان بو بکه: ننجای خوی گهوره نایهتی: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ﴾ نایهتکه. ههوهها (ابن مبارک) له(زهده)دا له(اعمش)هوه دهگیزیتهوه: دهلئت: کاتیک هاوهلانی پیغمهبری خوا(ﷺ) هاتنه (معدینه) پاش شهوی کلهنهبوونی و برسیستی دابون دواتر خوی گهوره دهراکای خیزو دهولهمندهی لی کردنهوه، مهندیک لهوکارانهی جارن دهیانکرد کهمیک تهملی یان نواند تیابدا، نیت خوی گهوره نههم نایهتهی ناردده خوارهوه: ﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ﴾.

هوای دابهزینی نایهتی(۲۸): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اقْرَأُوا الْقُرْآنَ وَلَا تَسْرِعُوا بِهِ لَعَلَّكُمْ يَتَّقُونَ﴾ نایهتکه:

- (طبرانی) له(اوسط)دا له(ابن عباس)هوه دهگیزیتهوه، دهلئت: (چل) کهس لههاوهلانی (نهجاش)ی هاتنه لای پیغمهبر(ﷺ) بهشداری جهنگی (احد)یان کرد، تووشی برینداری هاتن، بهلام کاتیک بینیان چند باوهرداران لههژاری نارههتی دان، و تیان: نهی پیغمهبری خوا(ﷺ) نیمه خاوهن مال و داراین، پیگهمان بده مال و دارایی بیتین و دلی باوهردارانی پی بدهینهوه، -

سورہ نعتی (فصلت) جزمی (۲۴)

نور فصاحت

نور فصاحت

[۳۹] ﴿خَاشِعَةً﴾: جیگرو وشک و قلیش
 قلیش ﴿اَهْتَزَّتْ﴾: بہ نہ رمی دہ بزویت و
 دہ چیتہ قونا غیککی نوی وہ ﴿وَرَبَّتْ﴾:
 زیادو بہر بزویہ وہ ﴿اَحْيَاهَا﴾: وہ های
 لیگرد بریتہ وہ ﴿سَمَوْنَ بَيِّتًا﴾:
 [۴۰] ﴿يَلْجِدُونَ﴾: نہوانہی لادہ دہن
 لہر اسستی و دادپہرہ رمی
 [۴۱] ﴿بِالذِّكْرِ﴾: قورئسانی
 پیروز ﴿عَزِيزٌ﴾: قہ لغان و سوپر ، یان
 نہستہ ماوچہ شنی نہ وہ مہیت
 [۴۲] ﴿لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ﴾: باس و خواستی
 پروپوچ تیتدا جینگہی نابیتہ وہ
 (مہبست پئی نہ وہیہ ہیچ کتیبیککی
 پیتشو وک (تہورات) و (ثینجیل)
 پیچہوانہی نی یہ و دواتریش کتیبیککی
 دیکہ نایہت) [۴۴] ﴿اَعْجَمِي﴾: بہ زمانی
 ناعرہبی (وہک داوای بی باوہران)
 ﴿لَوْلَا فَصَّلْتُ اَيَّاهُ﴾: گہریتو بہ لگہکانی

وَمِنْ اٰيَاتِهِ اَنْتَ تَرَى الْاَرْضَ حَاشِعَةً فَاِذَا بَرَلْنَا عَنِهَا الْمَاءَ
 اَهْتَزَّتْ وَرَبَّتْ اِنَّ الَّذِي اَحْيَاهَا لَمُحْيِ الْمَوْتِ اِنَّهٗ عَلٰ كُلِّ شَيْءٍ
 قَدِيرٌ ﴿۳۹﴾ اِنَّ الَّذِي يَلْجِدُونَ فِيْ اٰيَاتِنَا لَا يَخْفَوْنَ عَلَيْنَا اَفَنْ
 يُلْقٰى فِي الدَّرَجٰتِ اَمْ مَنْ يَأْتِيْ اَمَّا يَوْمَ الْقِيٰمَةِ اَعْمَلُوْا مَا شِئْتُمْ
 اِنَّهٗ بِمَا تَعْمَلُوْنَ بَصِيْرٌ ﴿۴۰﴾ اِنَّ الَّذِي كَفَرُوْا بِالَّذِيْ كَرَّمَاۤهُمُ
 وَاِنَّهٗ لَكِنْتُ عَزِيْزٌ ﴿۴۱﴾ لَا يَأْتِيهِ الْبُطْلُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَلَا مِنْ
 خَلْفِهٖ ۙ تَبٰرَكَ مِنْ حَكِيْمٍ حَمِيْدٍ ﴿۴۲﴾ مَا يَقَالُ لَكَ الْاِمَّا قَدِيْلٌ
 لِلرَّسُوْلِ مِنْ قَبْلِكَ اِنْ رَزَقْنٰكَ ذٰلِكَ وَمَعْفُوْرٌ وَّوَعَقَابٌ اَلِيْمٌ ﴿۴۳﴾
 وَلَوْ عَلِمْتَهُ فَرَاۤءَا اَعْجَبًا لَقَالُوْا لَوْلَا فَصَّلْتُ اَيَّاهُ اَفَنَجْعَلُ
 وَعَرِيْقٌ قُلْ هُوَ لِلَّذِيْنَ اٰمَنُوْا هُدًى وَشِفَاۃٌ وَلِلَّذِيْنَ
 لَا يُؤْمِنُوْنَ فِيْ اٰدَانِهٖمْ وَقُرْوْهُ عَنْهُمْ عِمَّاۤ اُولٰٓئِكَ
 يُلٰدُوْنَ مِنْ مَّكَانٍ بَعِيْدٍ ﴿۴۴﴾ وَلَقَدْ اٰتَيْنَا مُوْسٰى الْكِتٰبَ
 فَاخْتَلَفَ فِيْهِ وَلَوْلَا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَّبِّكَ لَفُضِّيْ
 بَيْنَهُمْ وَاِنَّهٗمْ لَفِيْ شَكٍّ مِّنْهُ مُرِيبٍ ﴿۴۵﴾ اَفَاَنْتُمْ صٰلِحٰٓةٌ
 فَنَفْسِهٖ وَمَنْ اَسَاۤءَ فَعَلَيْهَا وَمَنْ رَّبُّكَ بِطَلَمٍ لِّبَعِيْدٍ ﴿۴۶﴾

پوون بکرایہ تہ وہ ﴿اَعْجَمِيْ وِعَوِيْ﴾: نایا قورئان عہرہبی بیت و پیغہ مہریش زمانی
 عہرہبی بیت ؟! ﴿وَقُرْ﴾: کہری و گوی گرانیک ری لہ بیستن بگری ﴿عَمٰی﴾: کوئری و
 تاریکی و رہش بینی [۴۵] ﴿الْكِتَابَ﴾: تہورات ﴿كَلِمَةً سَبَقَتْ﴾: نہ وہ بہ لینہی
 پەروردگار داویہ تی بہ تیاربردن و شکست ہینانیاں ﴿لَقَضٰی بَيْنَهُمْ﴾: نہ وہ دادوہری
 دہکات لہ نیوانیاندا ﴿مُرِيبٌ﴾: نہ وہی دہکویتہ دوو دلی و دلہ راوکہ وہ [۴۶] ﴿بِطَلَامٍ﴾:
 ستہ مکار نییہ

* پیغہ مہری خوا (۴۴) دہرہ مویت: گہر لیخوشیوونی پەروردگار نہ بوایہ ہیچ کہس بہ خوشی
 نہ دہڑیاو ، نہ گہر بہ لین و تولی خوایش نہ بوایہ نہوا ہہ موو کہس پشتی دہکردوہ))

[(اخرجه ابن ابی حاتم)]

ہوی دابہ زنی نایمتی (۲۹): ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِنْ رَحْمَتِهٖ﴾: نیلہ مکہ:

- (ابن جریر) لہ (قتادہ) وہ دہ گہریتہ وہ: دلہیت: کاتیک نایہ تی: ﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلًا مِنْ رَحْمَتِهٖ﴾: دابہ زی
 کتیدارانی پیتشو و نیرہی یان بہ ماوہ لان برد لہسر نہم یاداشتہ ، پاشان خوای گہورہ
 نایہ تی: ﴿لَوْلَا نَعْلَمَ اَهْلُ الْكِتَابِ﴾: ناردہ خواروہ

إِلَيْهِ يُرْجَعُ السَّاعُ وَمَا تَجْحَدُ مِنْهُ رَبُّكَ مِنْ أَعْمَارِهِ
وَمَا تَحْمِلُ مِنْ أُنْثَى وَلَا تَضَعُ إِلَّا بِحِلْمِهِ وَيَوْمَ يُنَادِيهِمْ أَيْنَ
شُرَكَاءُي قَالُوا أَدْنَاكَ مَا مَسَّا مِنْ شَيْءٍ لَنْ نَجِدَ لَكَ دُونَ
عَنَّا مَأْكُونًا يَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَطُؤُوا مَا لَهُمْ مِنْ مَحْصِنٍ
لَا يَسْتَمُ إِلَّا نَسْنَمُ مِنْ دَعَاؤِ الْخَيْرِ وَإِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَيَنْوَسُ
قُتُوتٌ وَلَكِنْ أَذَقْنَاهُ رَحْمَةً مِنَّا مِنْ بَعْدِ ضَرْحَةٍ مَسَّتُهُ
لِيَقُولَ هَذَا لِي وَمَا أَطُرُ السَّاعَةَ قَابِئَةً وَلَكِنْ رُجِعْتُ إِلَى
رَبِّي إِنَّ لِي عِنْدَهُ الْحُسْنَ فَلْيَنْتِزِعْ الَّذِينَ كَفَرُوا بِمَا عَمِلُوا
وَلْيَدْفَعْنَهُمْ مِنْ عَذَابٍ غَلِيظٍ وَإِذَا الْعَمَلُنَا عَلَى السِّنِّ
أَعْرَضَ وَنُنَاجِيهِمْ وَإِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ فَدُوعًا عَرِيضٌ
قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِندِ اللَّهِ ثُمَّ كَفَرْتُمْ
بِهِ مِنْ أَضَلِّ مَمَنَ هُوَ فِي شِقَاقٍ بَعِيدٍ سَأُرِيهِمْ
آيَاتِنَا فِي الْأَفَاقِ وَفِي أَنْفُسِهِمْ حَتَّى يَتَبَيَّنَ لَهُمْ أَنَّهُ الْحَقُّ
أَوَلَمْ يَكْفِ بِرَبِّكَ أَنَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ أَلَا إِنَّهُمْ
فِي مِرْيَةٍ مِنْ لِقَاءِ رَبِّهِمْ أَلَا بِئْسَ بِكُلِّ شَيْءٍ مُجْتَبِئًا

[۴۷] ﴿اَكْمَامُهَا﴾: تویكله كهی.
﴿اَدْنَاكَ﴾: پیمان راگه یاندی و دانمان
پانا. ﴿شُرَكَاءُي﴾: گه واهی دور.
[۴۸] ﴿اَدْنَاكَ﴾: به تال بوویه و هو
دیار نه ما. ﴿طُؤُوا﴾: دلتیا بوون.
﴿مَحْصِنٍ﴾: شوننگه و بنکه یه كه هه لیبن
بوئی. [۴۹] ﴿لَا يَسْتَمُ﴾: بیزار نابیت.
﴿دُعَاؤِ الْخَيْرِ﴾: داواکاری نازو نیعمه و
هوکاره کانی ژیان. ﴿الشَّرُّ﴾: نه خوشی و خراپه داباریت به سه ریا.
﴿يَدْعُونَ﴾: ناثو میدبوون له ره حمی
خوا. ﴿قُتُوتٌ﴾: بچرانی هیوای باش و
چاك. [۵۰] ﴿رَحْمَةً﴾: دوه له مهندی و لهش
ساغی. ﴿لِيَقُولَ﴾: مه نزل و شوینی
باش. ﴿عَذَابٍ غَلِيظٍ﴾: نازارو سزایه کی
توندوتیز. [۵۱] ﴿أَعْرَضَ﴾: پشتی
هه لکردو هه لهات (لهوای سوپاسی
به خشندهی نازو نیعمه ته کان بکات).

﴿نَايَ بِجَاهِهِ﴾: به ته وای دور که و ته و (له سوپاسگوزاری په روه دگار). ﴿فَدُوعًا
عَرِيضٌ﴾: خاوهن پارانه ویه کی بی شومارو دورو دریش. [۵۲] ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾: پیم
راگه یه نن. ﴿مِنْ أَضَلِّ﴾: هیچ کس نه و نه ده گومرانی یه. ﴿شِقَاقٍ بَعِيدٍ﴾: جیا وازی و
دو به ره کی یه کی بی سنوورو به رده وام. [۵۳] ﴿آيَاتِنَا﴾: به لگه یه ده سته لاتداری.
﴿الْأَفَاقِ﴾: هه موو به شه کانی ناسمان و زهوی. ﴿يَتَبَيَّنَ﴾: روون و ناشکراده بیئت. ﴿شَهِيدٌ﴾:
ناگادارو شاهید. [۵۴] ﴿مِرْيَةٍ﴾: دوو دلی و گومان. ﴿لِقَاءِ رَبِّهِمْ﴾: گه یشتن به دیداری
په روه دگار هه کیان. ﴿مُجْتَبِئًا﴾: زانایه کی خاوهن زانیاری ته واو.

* پیغه مبهری خوا (د فهرمونت: ((شکر په روه دگار سزای گرت له نه ته ویه که شو سزاکه
هه موویان ده گرتنه و، پاشان له قیامه تدا له سر کرده و کانیان زیندو ده گرتنه و)).
((السلسلة الصحيحة: (۴۰۱)).

هه وها له (مجاهد) هه ده گرتنه و: د فهرمونت: جووله کانی و تیان: خریک و نزیکه له نا وماندا
پیغه مبهریک بنبردیت و ده ست و قاجه کان بریت، به لام دواتر پیغه مبهری له نا و عه ره به کاند
دهر که موت، نه وایش با وهریان پی نه هینا، پاشان په روه دگار هم نایه ته ی نارد خوار و: ﴿لَنَا
يَعْلَمُ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾ واته: به هه زل و پزی پیغه مبهرایه تی.

سورتهی (الشوری) جزمی (٢٥)

سورتهی ﴿الشوری﴾

شعره لتوفیق

بسم الله الرحمن الرحيم

سُورَةُ الشُّرَىٰ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حم ﴿١﴾ عسق ﴿٢﴾ ۞ كَذٰلِكَ يُوحِيۡلِكَ وَاِلَى الَّذِيۡنَ مِنْۢ مَّۡلِكَ
 اَللّٰهُ الْعَزِيۡزُ الْحَكِيۡمُ ﴿٣﴾ لَمَّا فَاۡتَى السَّمٰوٰتِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَهُوَ
 الْعَلِيُّ الْعَظِيۡمُ ﴿٤﴾ تَكَادُ السَّمٰوٰتُ يَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ
 وَالْمَلَائِكَةُ يُسَبِّحُوۡنَ بِحَمْدِ رَبِّهِنَّ وَتُسَبِّحُ رُبُّكَ لَمَّا فِى
 الْاَرْضِ اَلَا اِنَّ اللّٰهَ هُوَ الْغَفُوۡرُ الرَّحِيۡمُ ﴿٥﴾ وَالَّذِيۡنَ اتَّخَذُوۡا
 مِنْ دُوۡنِهٖ اَوْلِيَآءَ اللّٰهُ حَفِيۡظٌ عَلَيْهِمۡ وَمَاۡنْتَ عَلَيْهِمۡ يٰۤاَيُّهَا
 الْكَافِرُ ﴿٦﴾ وَكَذٰلِكَ اَوْحَيْنَاۤ اِلَيْكَ قُرْۡاٰنًا عَرَبِيًّا لِّنُذَيِّرَۤاكَ الْاٰفَرٰى وَمَنْ
 حَوَّلَهَا مُنۡبَرِحَتِ يَوْمِ الْمَعۡجِ لَا رَبَّ فِیۡهِ فَرِیۡقٌ فِى الْجَنَّةِ وَفَرِیۡقٌ فِى
 السَّعۡیِ ﴿٧﴾ وَلَوْ شَاءَ اللّٰهُ لَجَعَلَهُمۡ اُمَّةً وَاحِدَةً وَلٰكِنۡ يَدۡخُلُ
 مِنْۢ بَیۡنَآءِ رَحْمَتِهٖ وَالظَّالِمُوۡنَ مَا لَهُمْ مِنْ وَّلٰى وَلَا یَصِیۡرُ ﴿٨﴾
 اَمِ اتَّخَذُوۡا مِنْ دُوۡنِهٖ اَوْلِيَآءَ فَاَللّٰهُ هُوَ الْوَلٰۤىُّ وَهُوَ یُحۡیِ الْمَوۡتَ وَهُوَ
 عَلٰۤى كُلِّ شَیْءٍ قَدِيۡرٌ ﴿٩﴾ وَمَا اخْلَفْتُمْ فِیۡهِ مِنْ شَیْءٍ فَحُكِّمُوۡهُ
 اِلَی اللّٰهِ ذٰلِكُمْ اَنۡهَ رَّبِّیْ عَلَیۡهِ تَوَكَّلْتُ وَاِلَیۡهِ اُنۡبِۡٓٔ

[١] ﴿حم﴾ به (ح، ميم) ده خوینرتتهوه.
 [٢] ﴿عسق﴾ به (ع، عین، سین، قاف)،
 ده خوینرتتهوه. [٥] ﴿نکد﴾ خه ریکه.
 ﴿یفتطرون﴾ له ت و پت ده بن له مه زنی
 خویا. [٦] ﴿اولیاء﴾ نهو په رستراوانه ی
 بوون به ملکه چیان. ﴿حفیظ علیهم﴾:
 چاودیترو ناگاداری کردهوه کانیانه.
 ﴿یوکیل﴾ بریتیه له یو
 به یوو بوونده ی کاره کان. [٧] ﴿ام﴾
 القوی: شاری (مهکه) ی پیروز واته
 خه لکه که ی. ﴿یوم الجمع﴾: روزی
 قیامت (خه لکی تیدا کوذه کرنه ره).
 ﴿لاریب لیه﴾: گومانی تیدانییه.
 [٨] ﴿نن ولى﴾: هاو ده مو دوست.
 [١٠] ﴿انبیب﴾: له ه موو کار نکدا
 ده که پریمه بولای و ته به له مهیدانی
 نهوا ده کم.

* پیغمه بری خوا (ﷺ) ده فرمونت: ((مه که سیک به نه ندازه ی بسته زهوی بهک ستم بکات نهوا
 به نه ندازه ی حوت قاتی زهوی کوژ ده کرتته گهردن و ملی)). [متفق علیه]

سورتهی ﴿المجادلة﴾

هوٰی دابه زینی نایمتی (١): ﴿قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُ فِی زَوْجِهَاۤ نَايِمَتَهٗكَ

— (حاکم) له (عائشه) وه ده گیزرتتهوه: ده لیت: پاکو و بنگه ردی بو نهو زاته ی که بیسه ری
 هه مووشتیکه ، من گویم له قسه کانی (خه وله) ی کچی (ثعلبه) بوو هه نديکیشی لی ده شارمه وه،
 که یاسی باری هاوسه ره که ی لای پیغمه بری خوا (ﷺ) ده کردو ده بوت: نه ی پیغمه بری خوا!
 لاویتی فهوتاندم بو نهو سک پژاند هتا پیر بووم ، نیسته ش مندالم نایمت (ظهار) ی لیکردووم ،
 خویه هاوار بولای تو دینم ، نجا بوری پیته چوو (جبریل) نهو کو مه له نایته ی مینایه خواره وه:
 ﴿قَدْ سَمِعَ اللّٰهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُ فِی زَوْجِهَاۤ بِنِکُومَانِ نِه که سه ش (اوس) ی کوپی (صامت) بوو.

هوٰی دابه زینی نایمتی (٨): ﴿اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذِيۡنَ لَهَاۤ عَنِ النَّجْوٰی ثُمَّ یُعٰوَدُوۡنَ لِمَا لَهَاۤ عَنۡ نَّایِمَتَهٗكَ

— (ابن ابی حاتم) له (مقاتل) ی کوپی (حبان) وه ده گیزرتتهوه ده لیت: له نیوان پیغمه بری
 جووله که کاندآ جیابوونده مو دور کو و تنه وه که هه بوو، بویه گهر بیتو یه کیک له هاوه لان به لایاندا
 تنیه پ بویا به داده نیشتن له ناو خویاندا سهریان ده کرد به یه کداو چپه چیان ده کرد، هتا نهو
 باوه پداره ههستی ده کرد ده باره ی کوشتنی نهو بدوینو پیلان بگینن ؟ یان ده باره ی شتیک-

[۱۱] ﴿فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾:

بنیانتنه رو به دیهینه ری ئاسمان و زهوی. ﴿یذُرُکُمْ فِیْهِ﴾: زیادتان دهکات بههوی هاوسه گر تنه وه. ﴿لِیْسَ کَمِثْلِهِ شَیْءٌ﴾: وینه وها وچه شنی نییه.

[۱۲] ﴿مَقَالِدُ﴾: کلیل یان

خه زینه کان. ﴿یَقْدِرُ﴾: ده یگر تنه وه و

ده یپریت. [۱۳] ﴿شَرَعَ لَکُمُ﴾:

پوونکر دنه وه له گه ل به دیهینه یانی

ریبازیک. ﴿مَآصِیَ﴾: نه وه ی فرمانی

پیکرد وه و به پیوستی داناه. ﴿أَقِمْوَا

الدِّینَ﴾: پاریزگاری له ثانی

یه کتا پرستی بکن. ﴿لَا تَتَفَرَّقُوا فِیْهِ﴾:

جیاواز مه بن قییدا. ﴿کَبُرَ﴾: نه سته و

مه حاله. ﴿یَجْتَنِی﴾: هلی ده بریزیت و

پاک و بیگه ردی دهکاته وه بو

ناینه که ی. ﴿یَبِی﴾: ده که ریتنه وه بو لای

(روله به ندایه تی کردنی دهکات).

[۱۴] ﴿بَعْیًا بَيْنَهُمْ﴾: سته و له سنوورد هر چوون (بههوی دنیا ویستی یه وه). ﴿لَوْلَا کَلِمَةٌ

سَبَقَتْ﴾: گهر نه و به لینه ی په رومردگار پیی داوون نه بوایه (به فراموش کردنیان...).

﴿أَجَلَ مُسَمًی﴾: واده ی کی دیار یکراو (مه به ست پیی قیامه ته). ﴿لَقَضَىٰ بَيْنَهُمْ﴾: نه و

داد و هری ده کرد له نیوانیانا (به تیا بردنی شوینکه و توانی ناحق و سه رخستنی حق

په رومران). ﴿الَّذِیْنَ أَوْثَرُوا الْکِتَابَ﴾: میراگرانی کتیبه کانی پیشو و (مه به ست پیی

جووله که و مه سیحیه کانه). ﴿مُرِیْبٌ﴾: که و تنه نیو گومان و سه رگه ردانی یه وه.

[۱۵] ﴿اسْتَقَمْ﴾: په یوه ست به به پروگرامی راسته وه (هروه ک فرمانت پیکراوه).

﴿لَا حُجَّةَ﴾: به لگه مه یانه وه و ده مه دم کوتایی پیها ت و ته و او بوو (چونکه راستی

ناشکر ابوو). ﴿یَجْمَعُ بَيْنَنَا﴾: کو مان دهکاته وه (له پروژی قیامه تدا).

- ده دوین کموا ها و له که ی پیغه مبر پیی ناخوشه، لنجا پیغه مبری خوا (﴿﴾ چپه چپی
لیقه ده که ردن به لام نه و ان کوتایی یان پینه مه ینا و په رومردگاریش نه م نایه ته ی دابره زنده
خوار وه.

ذَٰلِكَ الَّذِي يُبَشِّرُ اللَّهَ عِبَادَهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ قُلْ لَا
أَمْنُ لَكُمْ عَلَيْهِمْ أَهْلًا إِلَّا أَلَمُودَةٌ فِي الْقُرْآنِ وَمَنْ يَقْرَفْ حَسَنَةً نَّزِدْ
لَهُ فِيهَا حَسَنًا إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ ۚ أَمْ يَقُولُونَ أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ
كِبْرًا فَإِنْ يَشَأْ اللَّهُ يَحْمِلْنِي عَنْ ظَهْرِي وَنَسْتَخِرُ اللَّهَ لِلْبَطِلِ وَنَحْنُ الْحَقُّ
يَكْفُرُونَ بِنَاءَهُ عَلَيْهِمُ ذُنُوبُهُمْ وَاللَّهُ يُبْصِرُ ۚ وَهُوَ الَّذِي يَقْبَلُ التَّوْبَةَ
عَنْ عِبَادِهِ وَيَعْمُو عَنِ السَّيِّئَاتِ وَيَعْلَمَ مَا تَفْعَلُونَ ۚ
وَيَسْتَجِيبُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَيُرِيدُ مِنْ فِضْلِهِ
وَالْكَافِرُونَ لَهُمْ عَذَابٌ شَدِيدٌ ۚ وَلَوْ سَئَطُ اللَّهِ الرَّزْقُ
لِعِبَادِهِ لَعَوَا فِي الْأَرْضِ وَلَكِنْ يَزِيلُ بِقَدَرٍ مَا يَشَاءُ اللَّهُ يَبْدُو
خَيْرٌ بَصِيرٌ ۚ وَهُوَ الَّذِي يُزِيلُ الْعَبَثَ مِنْ تَحْتِ مَا قَنَطُوا
وَيَنْشُرُ رَحْمَتَهُ وَهُوَ الْوَلِيُّ الْحَمِيدُ ۚ وَمِنْ آيَاتِهِ خَلْقُ
السَّمَكِ وَالْأَرْضِ وَمَا فِيهَا مِنْ دَابَّةٍ وَهُوَ عَلَىٰ جَمْعِهِمْ
إِذَا يَشَاءُ قَدِيرٌ ۚ وَمَا أَصْنَعُكُمْ مِنْ شَيْءٍ قِيمًا
كَسَبْتُمْ أَثْمَارَكُمْ وَيَعْمُو عَنْ كَثِيرٍ ۚ وَمَا أَشْءُ بِمُعْجِزٍ
فِي الْأَرْضِ وَمَا لَكُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ مِنْ وَلِيٍّ وَلَا نَصِيرٍ ۚ

[۲۳] ﴿فِي الْقُرْآنِ﴾: له خزمايه تيدا.

﴿يَفْرَفْ﴾: توش بون و نه جامدان.

[۲۴] ﴿أَفَرَأَى عَلَى اللَّهِ كِبْرًا﴾: مه بهست

پى شهويه قورئانى له لای خوويه

هيتاوه به درو داويه تيه پال

په روه دگار! ﴿يَحْمِلْنِي عَلَىٰ ظَهْرِي﴾: مؤر

دهدات له دلت (دهدات لیده کات زانین و

تیگه یشتن له دهست بدهت). ﴿يَمْسَحُ﴾:

ده یسریتوه. ﴿يَحْوَ احْو﴾: خوی گوره

راستی ده چه سپینی و روئی

ده کاتوه. [۲۶] ﴿وَيُرِيدُ مِنْ فِضْلِهِ﴾:

به خشش و نه زلی خوی ده پزیت

به سهری اندا به وی نزاو پارانه وه بکن

لی. [۲۷] ﴿سَطُ﴾: فراوانی کرد.

﴿لَعَوَا﴾: شهوا سنوریان ده شکاندو

لایان ددهات. ﴿يَفْرَفْ﴾: به نه ندازه یه کی

دیاریکراو. [۲۸] ﴿يَعْبُ﴾: شهو بارانه ی

له کاتی پیو یستدا ده باریت. ﴿قَطُوا﴾:

ناو مید بون. ﴿الْوِي﴾: شهو زاته ی کاروباری به نه دکانی ددهات به پیوه. [۲۹] ﴿آيَاتِهِ﴾:

به لگو نیشانه کانی توانا و دهسته لاتی خوایی. ﴿فِيهِمَا﴾: پیکهاتوه له پهرت و بلاو

کرده شه له نیویدا. [۳۱] ﴿تَحْرِيسُ﴾: ده رچون له سزاو خه شمی خوایی (به وه ی

رابکن و هلبین). ﴿مِنْ وَبٍ﴾: هاوړی و هاوړم. ﴿بَصِيرٌ﴾: په ناو پشتگیر.

هوی دابه زنی نایه تی. [۱۱] ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ فَانْسَبُوا كَلِمَاتِكُمْ﴾:

له (قتاده) وه ده گیرنه وه: دملت: هرکات یه کیک بهاتایه ته نیویان لهو کوړه ی بهستبوویان

له دهوری پیغه مبهری خوا (﴿﴾) شهوا ده ترسان له وه ی جیگه ی خویان له خزمت پیغه مبهردا (﴿﴾)

له دهست بدن: نجا نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ﴾: دابه زنی به

خوارمه. هرومه (ابن ابی حاتم) له (مقاتل) وه ده گیریتوه: دملت: شهو نایه ته له پوړی

(هینی) دا هاته خوارمه، کومه لیک له به شدار بووانی جهنگی (بدر) هاتن. جیگا که ته نگبوو بویه

جیگایان نه کردنه وه، نهوانیش به پیوه ودهستان، پیغه مبه ریش (﴿﴾) کومه لیک میهستان و نهوانی

دانیشانده له جیگا که یاند، شهو کومه نش نه میان پینا خوش بوو، شهو جا شه نایه ته نازلبوه

خوارمه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ﴾.

سووره تى (الشورى) جزمى (٢٥)

سُورَةُ الشُّورَى

الْمُلْكُ وَالْمُلْكُ

[٣٢] ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾: نهو كه شتيانه ي
له مريادا دين و ده چن و له نگرمان
به ستووه. ﴿كَلَّا اَعْلَامُ﴾: ويتهى چياكان
يا خود ويتهى كوشك و ته لارى به رزو
بلند. [٣٣] ﴿فِيضْلُن رِوَاكِدَ﴾: جيگيو
چه سپاو ده بن. [٣٤] ﴿يُوبَقُ هَهُنَ﴾:
به نفرويون له ناويان ببات.
(سمر نشينه كانى نيو كه شتيه كه).
[٣٥] ﴿مَحْصُ﴾: جيگيو په ناگايه كه بو
ده ريان بوون له سزاو غه شم و توله.
[٣٧] ﴿كَبائرُ الْاِثْمِ﴾: نهو گونا هانه ي خوا
هه ره شه ي كردوه له نه نجام دانيان و
سزا كه ي به توندى باسكردوه.
﴿الْفَواحِشُ﴾: نهو گونا هه گهرانه ي
توله يان له سهردانراوه. [٣٨] ﴿اَمْرُهُمُ
شُورَى﴾: راويژو گفتوگو ده كه نه لنيوان
خوياندا. [٣٩] ﴿اَصَاهِمُ الْبَغْيِ﴾: تووشى
ستم ليكردن هاتن. ﴿يَتَصَرَّوْنَ﴾: توله

ده كه نه وه له وانه ي ستميان ليكردون و ده ستر ريزى ناكه. [٤٠] ﴿عَفَا﴾: ليخوشبوو
(له وه ي خراپه ي كردوه بهرام به رى). ﴿اصْلَحَ﴾: خوشكردنى نيوان (له گه ل نه وه دا
دژايه تى كردوه). [٤١] ﴿مَنْ سَبَّ﴾: ليكرتن. [٤٢] ﴿مَعْرُوفَ﴾: نه وانه ي خويان به گه وړه
ده زانن و خراپه و پشيو ي بلا و ده كه نه وه. [٤٣] ﴿عَرَمُ الْأُمُورِ﴾: نهو كارانه ي پيوسته
خوپا گرېن تييدا. [٤٤] ﴿مَرْدٌ﴾: گه پانه وه (بو ژيانى دنيا).

* پيغه مېرى خوا (ﷺ) ده فرموي: ((نايا پيتان را بگه يه نم ناگر له سر كى ياساغ ده كرېت؟
فرموي: هر كه سيك نزيك و نهر و نيان بيت)). [اخرجه الترمذي وقال حديث حسن].
* (ابى عبدالله) (خبا بى كوپى (ارت)) (ﷺ) ده فرموي: بارو حالى خومان له لاي پيغه مېرى
خوا (ﷺ) باسكرد، كه اتيكدا به به باكيه وه له ژير سينېرى كه عبه يا دانشتوبو، و تسان: نه ي
پيغه مېرى خوا: بوجي دوعامان بو ناكه يت؟ نه ويش فرموي: كه ساني پيش نيوه له زوى دا
چاليكيان بو هله ده كه نراو ده خرا نه ناوى پاشان مشاريكيان ده مينواو له سر سمرى دانه روا
ده كرا به ديو كه رت هوه، دواتر يش به شانه ي ناسنن گوشه ل لاشه ي ده كرا يه وه به ته نيا
نيسكه كانى ده مايه وه كه چي ده ستر باردارى نايه كه ي نه ده بو، سويند بديت به خوا خواى گه وړه
نه نايه سه رده خات هتا سوارك له (صنعاء) هوه به رپده كه وي ت بو (حضر موت) و ناتر سبت
مه گهر له خوا و په لاماردانى مېر ه كانى له لايه ن كور گه وه، به لام نيوه نه ته مويه كه (په له تانه)).
[اخرجه البخاري]

[۴۵] ﴿عَلَيْهَا﴾: به سمر دوزخ خدا.
 ﴿حاشعین﴾: ملکه چ و سمر شور. ﴿من﴾
 طرف خفی: به لا چاو سیری دوزخ
 دهکن له ترسا. [۴۶] ﴿سبیل﴾: ریگایه
 بو ریتموی و به ده ست هینانی
 سرفرازی (به هشت). [۴۷] ﴿لا مرد﴾:
 ده سر پته و هو لایده بات. ﴿نکر﴾:
 نکولی له گونا و سزادانتان.
 [۴۸] ﴿حفیظ﴾: نه وی به زور ده توانیت
 بهرامبره کانی ملکه چ بکات. ﴿فرح﴾
 بها: به هویه خوی لی بایی بیت.
 ﴿کفور﴾: نه وه به توندی نکولی
 له به خشش و نیعه ته کان ده کات.
 [۵۰] ﴿او یز و جهنم﴾: ... هر دو
 په گهر که له گمل یه کدا کؤده کاتمه
 (نیرو می). ﴿عقیما﴾: نه زوک و بی مندال.
 [۵۱] ﴿من وراء حجاب﴾: له پشتی
 په رده وه بهرامبره که ی ناییب نی.

وَرَنَّهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْهَا خَشِيعَتٌ مِّنَ الدَّلِّ يَنْظُرُونَ
 مِنْ طَرَفٍ خَفِيٍّ وَقَالَ الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ الْخَشِيعَتِ الَّذِينَ
 خَيْرُوا أَنفُسَهُمْ وَأَمْلَيْهِمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ أَلَا إِنَّ الظَّالِمِينَ
 فِي عَذَابٍ مُّقْبِرٍ ۚ وَمَا كَانَتْ لَهُمْ مِنْ أُولِيَاءَ يَنْصُرُوهُمْ
 مِنْ دُونِ اللَّهِ وَمَنْ يُضِلِلِ اللَّهُ فَهُوَ فِي سَبِيلٍ ۚ أَسْتَجِيبُوا
 لِرَبِّكُمْ مِنْ قَبْلِ أَنْ يَأْتِيَ يَوْمٌ لَا مَرَدَّ لَهُمْ مِنَ اللَّهِ مَا لَكُمْ
 مِنْ مَلْجَأٍ يَوْمَئِذٍ وَمَا لَكُمْ مِنْ نَكِيرٍ ۚ فَإِنْ أَعْرَضُوا
 فَمَا أَرْسَلْنَاكَ عَلَيْهِمْ حَفِظًا أَنْ أَلْبِغُوا وَإِنَّا إِذَا
 أَذَقْنَا الْإِنْسَانَ مَتَاعَ رَحْمَةٍ فَرِحَ بِهَا وَإِنْ تُصِيبْهُمْ سَيْئَةٌ
 بِمَا قَدَّمَتْ أَيْدِيهِمْ فَإِنَّ الْإِنْسَانَ كَفُورٌ ۚ لِلَّهِ مُلْكُ
 السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ يَهْدُ لِمَنْ يَشَاءُ أَسْبَاغًا
 وَيَهْدُ لِمَنْ يَشَاءُ الْغُضُوبَ ۚ أَوَلَمْ يَرَوْا أَنَّا خَلَقْنَا
 وَجَعَلْنَا مِنْ شِئَاءٍ عَقِيمًا إِنَّهُ عَلِيمٌ ذَكِيرٌ ۚ وَمَا كَانَ
 لِشَيْءٍ أَنْ يُلْكَمَهُ اللَّهُ إِلَّا وَحْيًا أَوْ بَرَاءً حَتَّىٰ أَوْفَرَ رِيسْلَ
 رَسُولًا فَيُوحِيَ بِإِذْنِهِ مَا يَشَاءُ إِنَّهُ عَلَىٰ حَكِيمٍ ۚ

﴿فیوحی﴾: نیگای بو ده نیروی.

هوای دایرینی نایمی (۱۲) و (۱۳): ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا تَاجَعْتُمْ الرَّسُولَ﴾: نیه ته که:

- (ابن ابی طلحة) له ریگای (ابن عباس) هوه ده گپ نه وه: ده لیت: موسولمانان نه وه نده پرسیاریان
 له پیغه مبرری خوا کرد (ﷺ) تا نارحه تیان کرد، خوی گهرهش ویستی نه کاره سووک بکات
 له سمر شانی پیغه مبره که ی، فنجا نایه تی: ﴿إِذَا تَاجَعْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْهِ فَسَمِعْتُمْ﴾
 هاته خوارمه. کاتیک نه نایه ته دایرزی زوریک له خملکی نارامیان گرت و پرسیاریان نه کرد،
 دوی نه وه خوی گهره نایه تی: ﴿أَشْفَقْتُمْ﴾ ی نارد خوارمه.

- هر وها (ترمذی) و نه وانی دیکش له (علی) هوه ده گپ نه وه: ده لیت: کاتیک نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ
 آمَنُوا إِذَا نَادَيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمُوا بَيْنَ يَدَيْهِ فَسَمِعْتُمْ﴾: چونی
 ده بییت؟ دیناریک بکه نه خیر؟ منیش و تم: خملکی توانایان نییه، فرمووی: با نیو دینار بکن
 به خیر، و تم: خملکی توانایان نییه، فرمووی: نهی چه ند؟ و تم: مشتق ج و، فرمووی:
 به راستی زور زود ده که ی، لنجا نه نایه ته هاته خوارمه: ﴿أَشْفَقْتُمْ أَنْ تَقْدِمُوا بَيْنَ يَدَيْهِ فَسَمِعْتُمْ﴾
 صنفات به هوای منه وه خوی گهره له سمر نه وه نه وه به فرمانه که ی سووک کرد.

سوره تهی (الشوری) و (الزخرف) جزمی (٢٥)

[٥٢] ﴿رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا﴾: نهو قورنانهی دل زیندوو دهکاتهوه. ﴿الْإِيمَان﴾: نهو شهریهتهی تهنها لهریگهی نینگاهو دهزانیئت. ﴿صراط مستقیم﴾: ریتبازیکی راست و دروست (نایینی پاکو نیسلام).

سوره تهی ﴿الزخرف﴾

[١] ﴿مِمْ﴾: به (حا، میم) دهخوینرفتهوه. [٢] ﴿الْحَسَنِ﴾: روون و ناشکرا (قورنانی پیروان). [٤] ﴿أَمِ﴾: (لوح المحفوظ)، یان زانیاری نهزه. ﴿لَعَلَّيْ﴾: بالاو بهرزتره لهسهرجهم پهرتووکه نیردراوهکانی پیشوو (ههندیك لهوزانیاریانه دهسپرتیهوه وههندیکیش جیگیر دهکات و نهوهشی دهستی تیهودراوه بهتالی دهکاتهوه). [٥] ﴿أَفَصْرَبْ عَكُمْ الذَّكْر﴾: نایا راسته که پشت گویتان

سوره زخرف

تصویر او عبارات من کردی

وَكَذَلِكَ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ رُوحًا مِنْ أَمْرِنَا مَا كُنْتَ تَدْرِي مَا الْكِتَابُ وَلَا الْإِيمَانُ وَلَكِنْ جَعَلْنَاهُ نُورًا تَهْدِي بِهِ مَنْ شَاءَ مِنْ عِبَادِنَا وَإِنَّكَ لَتَهْدِي إِلَى صِرَاطٍ مُسْتَقِيمٍ ٥٢ ﴿صِرَاطَ اللَّهِ إِلَهِي لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ صَبْرًا لِمُؤْمَرٍ ٥٣﴾

سورة الزخرف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ ٥٤ وَالْكِتَابِ الْمُبِينِ ٥٥ إِنَّا جَعَلْنَاهُ قُرْآنًا عَرَبِيًّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٥٦ وَإِنَّمَا فِي الزَّكَاةِ لَدُنَّا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ٥٧ أَفَضْرِبُ عَنْكُمْ الذِّكْرَ صَفْحًا أَنْ كُنْتُمْ قَوْمًا مُسْرِفِينَ ٥٨ وَكَمْ أَرْسَلْنَا مِنْ نَبِيٍّ فِي الْأَوَّلِينَ ٥٩ وَمَا يَأْتِيهِمْ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَاوَأَيُّ رَسُولٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ أَمْثَلٌ ٦٠ فَاهْلِكْنَا أَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشًا وَنَحْنُ الْمَوَّلِيُّ ٦١ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزِيزُ الْعَلِيمُ ٦٢ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ مَهْدًا وَجَعَلَ لَكُمْ فِيهَا سُلَالًا لَعَلَّكُمْ تَهْتَدُونَ ٦٣

بخهین و بهقورنان یادتان نهخهینهوه؟ (دهبیت یادتان بخریتهوه ههتا وهك بهلگهیهك بیت بهسهرتانهوه). ﴿صفحاً﴾: پشت ههلیکهین لیقان. ﴿ان کُتِبْ﴾: لهبرنهوهی نیوه. ﴿مُسرِفین﴾: نهوانهی سنووریان شکاندوه لهگومرایی دا. [٦] ﴿كَمْ أَرْسَلْنَا﴾: چه ندین پیغه مبهرمان رهوانه کرد. ﴿في الأولی﴾: لهگهل و نهتهوهکانی پیشوو. [٨] ﴿بَطْشاً﴾: هیزو دهستهلات و توانا. [١٠] ﴿مهد﴾: راخهریک بو جیگیربوون و ستار گرتن تییدا. ﴿سُلالاً﴾: چه ند ریگایهك بو تیپه ربوون.

* پیغه مبهری خوا (ﷺ) دهفرمویت: ((وینهی من و نیوه وهك پیاریك وایه ناگریکی کردوهتهوه پهپوولش دهکونه ناوی، شویش خهریکه پهپوولهکان دور دهخاتهوه، منیش بهکیشتان دهکم ههتا نهکونه نیو ناگرموه، بهلام نیوه دهریاز دهبن لهدهستم)). [اخرجه مسلم]. هوی دابهزینی نایهتی (١٤): ﴿أَلَمْ تَر إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ نَبِيَّهُمْ هَكَه - (ابن ابی الدنيا) له (سدی) هوه دهگپرتنهوه: دهلنیت: نهه نایهته سهبارهت به (عبدالله) ی کوپی (نبیل) هاتهخوارهوه. هوی دابهزینی نایهتی (١٨): ﴿يَوْمَ يَنْفُخُ اللَّهُ جُوعًا فَيُخْلِفُونَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُونَ لَكُمْ نَبِيَّهُمْ هَكَه - (احمد) و (حاکم) له (ابن عباس) هوه دهگپرتنهوه: دهلنیت: پیغه مبهری خوا (ﷺ) لهزیر سیهری -

منوره اربعون

الحمد لله رب العالمين

وَالَّذِي نَزَّلَ مِنَ السَّمَاءِ مَاءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنَا بِهِ بَلْدَةً مَيْمَنًا
كَذَلِكَ نُخْرِجُكَ (١١) وَالَّذِي خَلَقَ الْأَرْوَاحَ كُلَّهَا وَحَمَلَ
لَكُمْ مِنَ الْفَالِكِ وَالْأَنْعَامِ مَا تَرْكَبُونَ (١٢) لَسْتُ أَعْلَى طَهْرِهِ
ثُمَّ تَذْكُرُونَهُ (١٣) وَإِذْ أَسْتَوِيْتُمْ عَلَيْهِ وَنَقُلُوا سُبْحَانَ
الَّذِي سَخَّرَ لَنَا هَذَا وَمَا كُنَّا لَهُ مُقْرِبِينَ (١٤) وَإِنَّا إِلَى رَبِّنَا
لَمُسْقِبُونَ (١٥) وَجَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبَادِهِ جُزْءًا إِنَّا الْإِنْسَانَ
لَكَفُورٌ مُبِينٌ (١٦) أَمْ اتَّخَذَ مِمَّا يَخْلُقُ بَنَاتٍ وَأَصْفَحَكُمْ
يَا بَنِيَّ (١٧) وَإِذْ أَبْرَأَ أَحَدَهُمْ بِمَا صَرَبَ لِلرَّحْمَنِ مَثَلًا
ظَلَّ وَجْهَهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ (١٨) أَوْ مَن يُسْئَلُ أَرْبَ
الْعِلْيَةِ وَهُوَ فِي الْخِصَامِ غَرَمِينٌ (١٩) وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ
الَّذِينَ هُمْ عِندَ الرَّحْمَنِ إِنْسَاءً أَشْهَدُوا وَخَلَقَهُمْ سَكَنًا
شَهِدَتْ لَهُمْ وَكُنُوتُ (٢٠) وَقَالُوا الْوَسْءَ الرَّحْمَنِ مَا عَدَبَهُمْ
مَا لَهُمْ بِذَلِكَ مِنْ عِلْمٍ إِنْ هُمْ إِلَّا يَخْرُصُونَ (٢١) أَلَمْ يَأْتِهِمْ
كِتَابٌ مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُتَسَمِّكُونَ (٢٢) نَلَّ قَالُوا
إِنَّا وَجَدْنَاهُ آبَاءَ عَلَيْنَا وَآبَاءُ عَلَيْنَا أَنزَلَهُمْ فَهُمْ يَنْهَوْنَ (٢٣)

[۱۱] ﴿نَفْسٍ سِدْرٍ﴾: به اندازه یک کی

ديار يکراو. ﴿فانشمرنا به﴾: به ٽاڻو

زیندوومان کردہ وہ ﴿میتا﴾: مردو

(واتہ: رُوہ کی تپدا نہ ہوو پیشتر).

[۱۲] ﴿خلق الأزواج﴾: سمرجه م

بوونه وهره کانی هیئایه بیرون.

﴿الملك﴾: کہشتی یہ کان۔ ﴿الانعام﴾:

و شتر. [۱۳] ﴿لَسْتَ تَوَّابٌ﴾: تاجیگیرین

له سهر پشتي. ﴿سحر﴾: ملڪه چي ڪرد.

﴿مَقْرَنِينَ﴾: لاوازی و زال نهیون.

[۱۴] ملفیوس: ده گهرینه وه (بو

خزمتی خوا). [۱۵] ﴿وَجْعَلُوا لَهُ مِنْ

عمادہ جزاء: پرمردگاریان بہتہ نیا

بەست بەھەندىڭ لەبەندەكانى و وتيان:

فریشتہ کاں کچی خوان...! (لکھنؤ):

بی باوہری کی توند و تیز: ﴿میں﴾:

بی باوہریہ کی روونو ناسکراو دیارہ.

[۱۶] ﴿أَصْفَاكُمْ بِالْبَنِينَ﴾: به ته نیا

چەشن و شیوازی. ﴿ظَل﴾: خەریکە.

وَأَوْ مِنْ يَنْشَأُ فِي الْحُلِيِّةِ: أَيَا تُهْوَى

یہودی نگار (کہوا کی جانب)؟ ﴿الحصام﴾:

سیر: له به لگه مینانه ودا لاوازو کړن.

توويانەو يانگەشەيان بۆ كېرە دەۋە.

گوں کا کر دیوں : مستمسکوں :

سان (ٹھوانہ) لہسہ، زانبار، بہار، مان

نفتان: واما على آثارهم مهملون: ثم

دور وین بهر نه.

Journal of Management Studies, 19(1), 67-80.

هوه، قهرموری: پاش سمانی مروینک دیت

دې ټولنې ته چې له کولمبوس نه وړاندې په دې سیمو کې ژوند کاوه، زوری پینه چور

(جواب) بانگی کردو نہویش نزیك بوو هوو -

سُورَةُ الزَّخْرِفِ

الزَّخْرِفُ

وَكَذَلِكَ مَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ فِي قَرِيْبٍ مِنْ نَذِيْرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا
إِنَّا وَجَدْنَا نَآءِبَاءَ عَلَآ أُنْعُوْا وَإِنَّا عَلَآءُ أَثَرِهِمْ مُتَعَدُّوْنَ ﴿٢٣﴾
﴿قُلْ أُولُوْ حِشْشَةٍ بِأَعْدَآئِهِمْ مَا وَجَدْتُمْ عَلَيْهِ نَآءِبَاءَ﴾ قَالَوْا
إِنَّا بِمَا أَرْسَلْتَهُ كَافِرُوْنَ ﴿٢٤﴾ فَأَنقَضْنَا مِنْهُمْ فَاظْطَرُّوْا
كَانَ عَقِيْبَهُ الْمَكِّيْرِيْنَ ﴿٢٥﴾ وَإِذْ قَالَ إِبْرَاهِيْمُ لِأَبِيْهِ وَقَوْمِهِ
إِنِّيْ بَرَأءٌ مِّمَّا تَعْبُدُوْنَ ﴿٢٦﴾ إِلَّا الَّذِيْ فَطَرَنِيْ فَإِنَّهُ سَيِّدِيْنَ
﴿٢٧﴾ وَجَعَلَهَا كَلِمَةً بَاقِيَةً فِيْ عَقِيْبِهِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُوْنَ ﴿٢٨﴾ كَلَّ
مَتَعْتٌ هَؤُلَاءِ وَآبَاءَهُمْ حَقٌّ جَاءَهُمُ الْحَقُّ وَرُسُلٌ مُّبِيْنٌ ﴿٢٩﴾
وَلَمَّا جَاءَهُمُ الْحَقُّ قَالُوْا هَذَا سِحْرٌ وَإِنَّا بِهِ كَافِرُوْنَ ﴿٣٠﴾ وَقَالُوْا
لَوْلَا نَزَلَ هَٰذَا الْقُرْآنُ عَلَآ رَجُلٍ مِّنَ الْقَرِيْبِيْنَ عَظِيْمٍ ﴿٣١﴾ أَهْمُ
يَقْسِمُوْنَ رَحْمَتَ رَبِّكَ لَنَحْنُ قَسَمًا بَيْنَهُمْ مَّعِيْشَتُهُمْ فِي الْحَيَوٰةِ
الدُّنْيَا وَرَفَعْنَا بَعْضَهُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجَاتٍ لِّيَتَّخِذَ بَعْضُهُمْ
بَعْضًا سُلْطٰنًا وَرَحْمَتَ رَبِّكَ خَيْرٌ مِّمَّا يَجْمَعُوْنَ ﴿٣٢﴾ وَلَوْلَا
أَنْ يَكُوْنَ النَّاسُ أُمَّةً وَاحِدَةً لَّجَعَلْنَا لِمَنْ يَكْفُرُ بِالرَّحْمٰنِ
لِبُيُوتِهِمْ سُقْفًا مِّنْ فِصَّةٍ وَمَعَارِجَ عَلَيْهَا يَظْهَرُوْنَ ﴿٣٣﴾

[۲۳] ﴿مُتْرَفُوْهَا﴾: نعوانهی له نازو
نیعمه تدابوون و له ناز مزووه کانیاندا
نوقم بوون. ﴿مُتَعَدُّوْنَ﴾: دهیگرینه بهر
پهیرهوی دهکین.. [۲۶] ﴿لَا یُبَیْهَ﴾:
(نازمن) ی ساوکی حه زده تی
(ابراهیم) (د.خ). ﴿إِنِّیْ بِرَءٍ﴾: من
دورو به دهرم (بی بهری) م..
[۲۷] ﴿فَطَرَنِيْ﴾: به دیی هیناوم له سر
نهم شیویهو وینهی کیشاوم.
[۲۸] ﴿كَلِمَةً بَاقِيَةً﴾: وشه ی
یه کتا په رستی یاخود به دهر بوون. ﴿فِيْ
عَقِبِهِ﴾: وه چو نه وه کانی (له نیوانیاندا
کهسانی وا دهن ههتا روژی قیامت
یه کتا په رستی په روهردگار دهکن).
[۲۹] ﴿جَاءَهُمُ الْحَقُّ﴾: حه قو
راستی یان بو ره وانه کراوه (قورسانی
پیریون. ﴿مُبِيْنٌ﴾: روون و نا شکر
(فرمانه کانی په روهردگاری تیدا

روشن کراوه تموه). [۳۰] ﴿كَافِرُوْنَ﴾: بی باوه پڼی ی. [۳۱] ﴿الْقَرِيْبِيْنَ﴾: یه کیک له ودو
گونه (مهکه) و (طائف). [۳۲] ﴿رَحْمَةً رَبِّكَ﴾: سوژو به زه یی خوا یی (مه بهستی
پنغه مبه ریه تی یه). ﴿سُلْطٰنًا﴾: تا هه ندیکیان به که په بخرین بو هه ندیکی تر له کارو
کرده ودها. [۳۳] ﴿أُمَّةً وَاحِدَةً﴾: نعوانهی یه کده ننگن له سر بی باوه پڼی و دنیا په رستی.
﴿مَعَارِجَ﴾: پلیکانهو په یژه (کهله زیو دروستکراوه). ﴿فِصَّةٍ﴾: سهرده کهون و
به رز دهنه وه.

- پیتی فرموو: له سرچی توو هاوه لانت قسم پی دملین؟ پیاوه کهش وتی: لیم بگه پی با
لهوایش بهینم، رویشته و نعوانی بانگ کرد، نجا هه موویان سویندیان خوارد شتی وایان له زار
نه هاتینته دهرموو کاری و هه یان لینه وه شاوتموه، پاشان خوی گوره نایه تی: ﴿يَوْمَ يَخْتَصِمُ اللّٰهُ
جَمِیْعًا فَيُخْلِفُوْنَ لَهُ كَمَا يَخْلِفُوْنَ لَكُمْ﴾ پی دابه زاند.
هو ی دابه زینی نایه تی (۲۲): ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُوْنَ بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّوْنَ مَنْ خَادَ اللّٰهُ﴾ نایه ته که:
- (ابن ابی حاتم) له (ابن شوذب) موه ده گنیتتموه: دملیت: نهم نایه ته دهر باره ی (ابو عبیده) ی
(جراح) هاته خوارم وه کهله چنگی (بدن) دا باوکی خوی کوشت - کهله کافران بوو - ﴿لَا تَجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُوْنَ
بِاللّٰهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّوْنَ مَنْ خَادَ اللّٰهُ﴾ دابه زه ی. ههروها (طبرانی) و (حاکم) ده گنیتتموه دملین: باوکی -

وَلْيُؤْمِنُوا بآيَاتِهِ وَمُرُرًا عَلَيْهَا يَبْكُونَ ﴿١٦﴾ وَزُخْرُفًا وَإِنْ كُنَّ لِمَآ مَنَعَ الْحَيَاةَ الدُّنْيَا وَالْآخِرَةَ عِنْدَ رَبِّكَ لَمُتَّقِينَ ﴿١٧﴾ وَمَنْ يُعْشِ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقْضَ لَهُ شَيْطَانًا فَهُوَ لَهُ قَرِينٌ ﴿١٨﴾ وَإِنَّهُمْ لَيَصُدُّوهُمْ عَنِ السَّبِيلِ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿١٩﴾ حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ نَقَالٌ يَلَيْتُ بَنِي وَيَلَيْتُكَ بَعْدَ الْمُشْرِقِينَ ﴿٢٠﴾ قَسَّ الْقَرِينُ ﴿٢١﴾ وَلَنْ يَفْعَلَكَ الْيَوْمَ إِذْ ظَلَمْتُمْ أَتُكْرَفِي الْعَذَابِ مُشْتَرِكُونَ ﴿٢٢﴾ أَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ أَوْ تَهْدِي الْأَعْمَىٰ وَمَنْ كَانَ فِي صُلْبٍ مُّبِينٌ ﴿٢٣﴾ فَإِنَّمَا تَهْوِي بِكَ فَإِنَّمَا مِنْهُمْ مَنْ يُمِيقُونَ ﴿٢٤﴾ أَوُنْزِلَ لَكَ الْإِسْمُ وَعَدُّهُمْ فَإِنَّمَا عَلَيْهِمْ مُّقْتَدِرُونَ ﴿٢٥﴾ فَاسْتَمِعْ لَكَ الْإِسْمُ أَوْحَىٰ إِلَيْكَ إِنَّكَ عَلَىٰ صِرَاطٍ مُّسْتَقِيمٍ ﴿٢٦﴾ وَإِنَّهُ لَذِكْرٌ لَّكَ وَلِقَوْمِكَ وَسَوْفَ تُسْأَلُونَ ﴿٢٧﴾ وَسَلِّ مِنْ أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رُسُلِنَا أَجْعَلْنَا مِنْ دُونِ الرَّحْمَنِ إِلَهًا يُعْبَدُونَ ﴿٢٨﴾ وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا مُوسَىٰ بِآيَاتِنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ وَمَلَئِهِ فَقَالَ إِنِّي رَسُولُ رَبِّ الْعَالَمِينَ ﴿٢٩﴾ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِآيَاتِنَا إِذَا هُمْ مِنْهَا يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

[۳۵] ﴿زُخْرُفًا﴾: خالص، یا جوانی به کی پر رهنه. ﴿لَمَّا مَنَعَ﴾: تمنی را باوردن کی کاتیبه. [۳۶] ﴿مَنْ یُعْشِ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ نُقْضَ لَهُ شَيْطَانًا﴾: هر کس خوی کویر بکات و پشت هه لبکات. ﴿نُقْضَ لَهُ﴾: بوی ناماده ده که ین. ﴿قَرِینَ﴾: هاورنیه که هر گیز جیانه بیتهمو هاورده می بیت. [۳۸] ﴿بَعْدَ الْمُشْرِقِینَ﴾: نه ندازه می دوری نیوان روز مهلات و روز ناوا. [۴۱] ﴿لَذَهْنٌ بَسَّ﴾: رُوح بکیشین و مردن بهینین به سرمتا. [۴۳] ﴿فَاسْتَمِعْ﴾: به توندی پابه ندبو دهستی پیوه بگره. [۴۴] ﴿إِنَّهُ لَذِکْرٌ﴾: قورثانی پیروز جیگه سی ریزو شانازی به. [۴۶] ﴿بِآيَاتِنَا﴾: نهو به لگمو موعجزانه می پروردگار.

- (ابو عبیده) (جراح) ده چوره به ردم (ابو عبیده) له جهنگی (بدر) دا (ابو عبیده) ش خوی لیوور ده خستهمو، به لأم باوکی زوری بوهیداو نهویش ناچار بهرامبری و مستاو باوکی کوشت، نهام نایه تش له سر نهو نازلبوه خوارموه. هروما (ابن منذر) له (ابن جریج) موه ده گنیرتتهوه؛ ده لیت: (ابو قحافة) (ابوکی) جنیویدا به پیغه مبری خوا (ابوکی) یش به زله می پیاکیشاو باوکی کسوت به سر زمویدا، دوایش نه می بوی پیغه مبری خوا (ابوکی) گنیرایموه، همرمووی: شتی وات کرد نه می (ابوکی) نهویش همرمووی: سویند به خوا نه گهر شمشیرم لیوه نریک بویه نهوا لیم ددها، نهجا نایه می: ﴿لَا تُعَذِّبُوا قَوْمًا﴾ هاته خوارموه.

سوره نسی ﴿العشر﴾

هؤی دابه زنی نایه می (۱): ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ نایه نه که: - (بخاری) له (ابن عباس) موه ده گنیرتتهوه؛ ده لیت: غه زای (بني النضير) کتیره می که جووله که بوون له دوا می شمش مانگ له جهنگی (بدر) روویدا، خانوو دارخورماکانیان له سوچیگی (مه دینه) وه بوو، پیغه مبری خوا (ابوکی) دهویدی دان تاپازی بوون به ته سلیم کردنی مال و سرومتیان و تمنی نهونده بهر له مولکیان و شتریک مهلی بگریت و ناییت لهو باره شدا چه کی تیدابیت، نهجا خوی گموره نایه می: ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾ دابه زاند.

سورهتی (الزخرف) جزئی (٢٥)

سوره الزخرف

الحمد لله الذي هدانا لهذا

[٤٨] اختصها: فهو نايه تهی

که له پیشه وه هاتوه. (احد سافه

بالعذاب: هه راسانمان کردن به سزاو

نه شکه نجهو به لاور نه هاهمه تی. [٤٩] بها

عهد عندك: بهوپه ایمانه ی خوا پیی

داوی (په ایمانه که شه بریتیه

له رزگار یوونی باوه رداران له سزاو

خه شم و قین). [٥٠] نکشون: په ایمان

ده شکیئن. [٥٢] مهین: لاوازو هیچ و

پووج. (ئو سسته مکارانه سه ریانو

دست و پیوه ندیان له گه لدا نییه).

[٥٣] سورة: بان. مقصود:

هاوپیی بن و باوه ری پی بهین.

[٥٤] فاستخف قومه: گیلی و بیهووشی

گه له که ی بو ده رکوت (کاتی ملکچی

کردن بو فهرمانه به دو خراپه کانی

به گوینیا نکرد). [٥٥] آسفونا: به توندی

تووره و بیزاریان کردین. [٥٦] سفا:

پیشنگ (بو بی باوه رانی دوی خویان). مثلا

للآخرین: په ندو ناموزگاری بو بی باوه رانی دوی خویان. [٥٧] تصدون:

هاوارده کهن و له ناو خویاندا ده یکن به مهر او ده نگه ده نگه (واهر ده برن پیغه مبه ری

خویان به زانندی!). [٥٨] خصمون:

نه وانه ی به توندی بهرگری له ناحق

ده کهن. [٥٩] مثلاً: نیشانه و په ندیک (وه نموونه یه وها بیت). [٦٠] لعلنا

مکم: له بری ئیوه. بحلمون:

له حیاتی ئیوه جینشین ده برن (ئه مه ش پاش نه وه ی

ئیوه تیا ده چن و ده فه وتین).

هو ی دایه زینی نایه تی (ه): ما قطعتم من لیه او ترکموها قائمه علی اصولها فإبذل الله نایه ته که

- (بخاری) و نه وانی دی له (ابن عمر) موه ده گپرنه وه: ده لین: پیغه مبه ری خوا (دارخورماکانی

(بني نضیر) سوتاندو دره ختی شیوی (البویره) ی بریه وه. نیتر خوی گوره نایه تی: ما قطعتم

من لیه: دایه زانده خواره وه. مهر وها (ابو یعلی) به (سند) یکی لاواز له (جابر) موه ده گپرنه وه:

ده لیست: ری درا پییان که دارخورماکان برین، دواتریش رییان لنگیرا، هاتنه خرمت

پیغه مبه ر (و پییان وت: ئی پیغه مبه ری خوا (نایا هیچ گونا میکان له سه ره دربارهی

ئو دارانه ی بریومانه پشت که نمان خستوه؟ نجا خوی گوره هم نایه ته ی دایه زانده

وَمَا يُرِيدُ مِنَ آيَةِ الْآيِ أَكْبَرُ مِنْ أُخْتِهَا وَأَخَذْنَهُمْ
 بِالْعَذَابِ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ ٥٠ وَقَالُوا يَا بَشِئْرَ آلِ
 رَبِّكَ بِمَا عَاهَدَ عَلَيْكَ إِنَّا لَمُهْتَدُونَ ٥١ فَلَمَّا كَشَفْنَا عَنْهُمْ
 الْعَذَابَ إِذَا هُمْ يَنْكُثُونَ ٥٢ وَنَادَى فِرْعَوْنُ فِي قَوْمِهِ
 قَالَ يَبْقَرُوا الْيَتِيمَ إِلَىٰ مَلِكٍ يَضُرُّهُ هَٰذَا أَتَاهُ نَجْرِي مِنْ
 تَحْتِ أَفَلَا تَبْصُرُونَ ٥٣ أَمْ أَنَا خَيْرٌ مِنْ هَٰذَا الَّذِي هُوَ مَعِي
 وَلَا يَكَادِبُ ٥٤ فَلَوْلَا الْفِي عَلَيْهِ آسُورَةٌ مِنْ ذَهَبٍ أَوْ جَاءَ
 مَعَهُ الْمَلَأُ بِكُمْ مَقَرٍّ نَبِيٍّ ٥٥ فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ
 فَأَطَاعُوهُ إِنَّهُمْ كَانُوا قَوْمًا فَاسِقِينَ ٥٦ فَلَمَّا أَصْبَحُوا
 نَلَقْنَا أَسَفُونًا ٥٧ فَأَعْرِضْنَاهُمْ لَعْنَةِ الْجَمْعِ ٥٨ فَجَعَلْنَاهُمْ
 سَلَفًا وَمَثَلًا لِّلْآخِرِينَ ٥٩ وَمَلَأْنَا أَبْصَارَ ابْنِ مَرْيَمَ
 مَثَلًا إِذَا قَوْمُكَ مِنْهُ يَصِدُونَ ٦٠ وَقَالُوا لَا إِلَهَ إِلَّا هَٰؤُلَاءُ
 خَيْرٌ أَمْ هَٰؤُلَاءُ مَا ضَرَبُوهُ لَكَ إِلَّا جَدَلًا بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ ٦١
 إِنْ هَٰؤُلَاءُ إِلَّا عِبْدٌ أَلْفَعْنَا عَلَيْهِمْ وَجَعَلْنَاهُمْ مَثَلًا لِّبَنِي إِسْرَءِيلَ
 وَلَوْ نَشَاءُ لَجَعَلْنَاهُمْ مَثَلًا لِّكُلِّ بَلَدٍ ٦٢

تووره و بیزاریان کردین. [٥٦] سفا: پیشنگ (بو بی باوه رانی دوی خویان). مثلا

للآخرین: په ندو ناموزگاری بو بی باوه رانی دوی خویان. [٥٧] تصدون:

هاوارده کهن و له ناو خویاندا ده یکن به مهر او ده نگه ده نگه (واهر ده برن پیغه مبه ری

خویان به زانندی!). [٥٨] خصمون: نه وانه ی به توندی بهرگری له ناحق

ده کهن. [٥٩] مثلاً: نیشانه و په ندیک (وه نموونه یه وها بیت). [٦٠] لعلنا

مکم: له بری ئیوه. بحلمون: له حیاتی ئیوه جینشین ده برن (ئه مه ش پاش نه وه ی

ئیوه تیا ده چن و ده فه وتین).

هو ی دایه زینی نایه تی (ه): ما قطعتم من لیه او ترکموها قائمه علی اصولها فإبذل الله نایه ته که

- (بخاری) و نه وانی دی له (ابن عمر) موه ده گپرنه وه: ده لین: پیغه مبه ری خوا (دارخورماکانی

(بني نضیر) سوتاندو دره ختی شیوی (البویره) ی بریه وه. نیتر خوی گوره نایه تی: ما قطعتم

من لیه: دایه زانده خواره وه. مهر وها (ابو یعلی) به (سند) یکی لاواز له (جابر) موه ده گپرنه وه:

ده لیست: ری درا پییان که دارخورماکان برین، دواتریش رییان لنگیرا، هاتنه خرمت

پیغه مبه ر (و پییان وت: ئی پیغه مبه ری خوا (نایا هیچ گونا میکان له سه ره دربارهی

ئو دارانه ی بریومانه پشت که نمان خستوه؟ نجا خوی گوره هم نایه ته ی دایه زانده

وَأَنَّهُ لَعَلَّكَ لَلْإِسَاءَةِ فَلَا تَمُوتُ بِهَا وَأَتَمُّونَ هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ وَلَا يَصُدُّكُمْ أَسْطِنُ إِنَّهُ لَكُودٌ وَمُؤْمِنٌ ۝ وَلَمَّا جَاءَ عِيسَى بِالْبَيِّنَاتِ قَالَ قَدْ جِئْتُكُمْ بِالْحِكْمَةِ وَلِأُبَيِّنَ لَكُمْ بَعْضَ الَّذِي تَخْتَلِفُونَ فِيهِ فَأَقْرَأُ اللَّهُ وَاطِيعُونَ ۝ إِنَّ اللَّهَ هُوَ رَبِّي وَرَبُّكُمْ فَأَعْبُدُوا هَذَا صِرَاطٌ مُسْتَقِيمٌ ۝ فَاخْتَلَفَ الْأَخْرَابُ مِنْ بَيْنِهِمْ قَوْلٌ لِلَّذِي ظَلَمُوا مِنْ عَذَابِ يَوْمٍ آخِرٍ ۝ هَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا السَّاعَةَ أَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لَا يَشْعُرُونَ ۝ الْأَخْلَاءُ يَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ إِلَّا الْمُتَّقِينَ ۝ يَتَوَجَّهُونَ لَوُحٍ عَلَيْهِمْ أَلْوَمٌ وَلَا أُنْشَرُ تَحْرُورُ ۝ الَّذِينَ آمَنُوا بِآيَاتِنَا وَكَانُوا مُسْلِمِينَ ۝ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ أَنْتُمْ وَأَزْوَاجُكُمْ تُحَرَّوْنَ ۝ يُطَافُ عَلَيْهِمْ بِصِحَافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَأَكْوَابٍ وَفِيهَا مَائِدَتُهُمْ أَنْفُسٌ وَتِلْكَ الْأَعْرُسُ وَأَسْرَفُهَا خَلِيدُونَ ۝ وَتِلْكَ الْجَنَّةُ الَّتِي أُورِثْتُمُوهَا بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۝ لَكُمْ فِيهَا فَاكِهَةٌ كَثِيرَةٌ مِنْهَا تَأْكُلُونَ ۝

[۶۱] ۝ ب: ۳: حه زره تی (عیسی) (د.خ).
 ۝ نَعَمْ نَسَاعِدُ: نیشانه یه کی روون و
 ناشکرایه (به واده و نزیك بونه وهی
 روژی قیامت). ۝ فَلَاحُ تَمْرٍ هَا: ۱
 گومانان نه بیئت له داهاتنی قیامت.
 [۶۲] ۝ ﴿لَا يَصُدُّكُمْ﴾: شهیتان دورتان
 نه خاتمه وه له ثانی پیروزی نیسلام.
 [۶۳] ۝ ﴿لَوِیْل﴾: تیاچوون و فهوتان ؛
 یاخود چالیک له دوزه خدا. [۶۴] ۝ هَلْ
 یظرون: چاوه ری نابین مه گهر.
 ﴿بَغْتَةً﴾: له ناگاو، له پر. [۶۵] ۝ ﴿الْأَخْلَاءُ﴾:
 دوست و خوشه و یستانی به دهر
 له ریازی خوا. [۶۶] ۝ ﴿تَحْرُورُ﴾: زور
 خوشحال و شادمان ده بن.
 [۶۷] ۝ صِحَافٍ: دهری کی خوراک.
 ۝ اکواب: کوپیکی ناو هه راکت
 خاوه نه که ی ویستی به کاری ده مین.
 - هروه (ابن اسحاق) له (زید) کی کوپی

(رومان) وه ده گپرتنه وه: ده لیت: کاتیک پیغه مبهری خوا (دابه زی به سر تیره ی (بني
 نضیر) خویان قایم کرد له قه لاکاندا، نهویش فرمانی دا که دارخورماکانیان بپرن و هندیکیشی
 بسوتینن، نهوانیش هاواریانکردو وتیان: نهی محمد پیشتر تو ریگریست لهوکاره ده کرد. که چی
 نیستا خوت فرمانی بنده کهیت، نهام رهفتاره چی به ؟ نجا نایه تی: ﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَبَنٍ أَوْ تَرَکْتُمْوهَا
 قَالِمَةً عَلَىٰ أَسْوَلِهَا فَبِإِذْنِ اللَّهِ﴾ دابه زی.

هوی دابه زینی نایه تی (۱): ﴿وَالَّذِينَ تَبَرَّأُوا الدَّارَ وَالْأَيَّامَ مِنْ قَبْلِهِمْ يَحْیُونَ مِنْ هَاجِرِ إِلَهُمْ﴾ نایه ته که:
 - (ابن منذر) له (زید) کی کوپی (اصم) وه ده گپرتنه وه: ده لیت: پشتیوانه کان وتیان نهی پیغه مبهری
 خوا (دابه زی) نهام زمویه له نیوان نیموه برا کوچه رهکاندا بهش بکه، حه زره تیش فرمانی: نه خیر،
 بهشی ناکم بهلام نیوه خزمه تی بکن و له به ربوبومه که ی بهشیان بدن، زمویه کهش می خوتانه،
 وتیان: نیموه پازین، نجا نهام نایه ته هاته خواره وه: ﴿وَالَّذِينَ تَبَرَّأُوا الدَّارَ﴾.

هروه (بخاری) له (ابوهریره) وه ده گپرتنه وه: ده لیت: پیاویک هاته لای پیغه مبهری خوا (دابه زی) و
 وتی: نهی پیغه مبهری خوا تووشی ناره حه تی هاتووم، یه کیکی ناره لای خیزانه کان لهوی
 هیچ شتیکی دهست نه کهوت، نهوجا فرمانی: هه کهس نه مشه نهام میوانه ربگریست بهر
 په حه تی پهروردگار ده کویت، پیاویک له پشتیوانه کان هه ستاو وتی: من هه لدهستم به میواندار
 کردنی، نجا پیاوه که چوره دهر وه بولای خیزانی وتی: میوانی پیغه مبهری خوامان له مال -

[۷۵] ﴿لَا يَفْتَرُ عَنْهُمْ﴾: خدای گہورہ

سزایان ناسان و سووک ناکات.

﴿مِلْسُونَ﴾: نهوانه‌ی نانو میدو چاره

بر او بیرون له‌مهمو چاکو خیریک.

[۷۷] ﴿لِقِصِّ عَلِیَّا﴾: بابمان مرینئ

(هتا سهرفرانو رزگارین لهو نیئش و

نازاره). ﴿مَّا کُنْ﴾: به‌رده‌وام

ده‌میننهمه. [۷۹] ﴿اٰم ابرموا امرًا﴾:

به‌لکو فیل و پیلانیان گئرا (دژ

به پیغه‌مبهری خوا (د.خ). ﴿مُرْمُونَ﴾:

سه‌قامگیرکردن و چه‌سپاندنی پیلان و

نه‌خشه به‌رام‌مهریان (به‌رام‌مهر

بی‌باوه‌ران). [۸۰] ﴿عَوَاهِم﴾: گفتوگوئی

نه‌ئنی نیوانیان. [۸۲] ﴿بَصَّوْنَ﴾:

پیامه‌لده‌دن. [۸۳] ﴿ذُرْمَم﴾:

فراموشیان بکو ده‌ستبرداریان ببه.

﴿غَوْضُوا﴾: بچنه ناو بواره‌کانی

ناحق و قسه‌ی پرپوچ‌مهر.

[۸۵] ﴿تَبَارَكَ﴾: به‌رزو بلند بیت، یا خیر و بیری زیاد بیت. [۸۷] ﴿فَاقِ یُفْکُوْنَ﴾: نیئدی

چوئن لاده‌دن له‌پهرستنی خدای گہورہ؟ [۸۸] ﴿وَقِیلَہُ﴾: زانیاری نهو و نهو

فرمایشته‌ی پیغه‌مبهر (د.خ) لای نهو پهره‌ردگارہ. [۸۹] ﴿فَصَحَّ عَنْهُمْ﴾: پشتیان

تی‌بکه و گوئییان لی‌مگہرہ. (به‌رده‌وام به‌سهر بانگه‌وازی خوئ). ﴿سَلَامٌ﴾: سلاو

(فرمانم ده‌سبهردار بوون و دورکوتنه‌وه‌یه لهو ده‌مده‌مہ‌ی ده‌یکهن).

- ده‌بیت، همو خوارده‌که دابئی و هیچی لی‌لمگہرہ، نافره‌ته‌کی خیزانیئشی وتی: سویند

به‌خوا تهنیا پیخوژی مناله‌کامان هیه، نه‌میش وتی: کاتیک مناله‌کان داوای نانیانکرده

بیانخویننه، نه‌وجا وهره چراکش بکوژنه‌ره‌وه نه‌مشو باسکمان بگرین و گهر ومان دابخین،

خیزانه‌کشی به‌وشیوازی کرد، بؤ سبه‌ینی نه‌م پیاهو چوه‌وه بؤ لای پیغه‌مبهری خوا (ﷺ)

نه‌میش فرموی: به‌راستی خدای گہورہ نه‌م کاره سه‌یربوو به‌لایه‌وه پیکنی به‌رام‌مهر به‌فلان و

فلان، ئنجا پهره‌ردگار نایه‌تی: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَى الْآلْسِمِ وَلَوْ كَان بِهِمْ خِصَامَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ

فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: ناردہ خوارمہ. مهره‌ها (مسند و (ابن منذر) له (ابی متوکل الناجی) موه

ده‌گنر نه‌وه: ده‌لنت: نه‌م پیاهوی میوانداریه‌تی‌ه‌کی کرد (ثابت) ی کوپی (شعاسی) (قیس) بوو

له‌سهر نه‌م نایه‌ت نازلیووه خوارمہ.

سورہ قی

الزخرف

إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي عَذَابٍ جَهَنَّمَ خَالِدُونَ ۚ لَا يَمُرُّ عَنْهُمْ وَهُمْ
فِيهِ مُتَلِسُونَ ۚ وَمَا ظَنَنْتَهُمْ وَلَكِنْ كَانُوا هُمْ الظَّالِمِينَ ۚ
وَنَادُوا بِإِسْنِكَ لِيَقْضَ عَلَيْنَا رَبُّكَ قَالَ إِنَّكُمْ مَرْكُوتٌ ۚ
حَسَنُكُمْ بِالْحَقِّ وَلَكِنْ أَكْثَرَكُمْ لَعَنَ كُذِّبُوا ۚ أَمْ أَبْرَمُوا أَمْرًا
فَأَنَّا مُبْرَمُونَ ۚ أَمْ نَحْشُرُ أَتَا لَأَسْمَعُ مِنْهُمْ وَنَحْشُرُهُمْ لَنْ
وَرُسُلًا لَدَيْهِمْ يَكْفُرُونَ ۚ قُلْ إِنْ كَانَ لِلرَّحْمَنِ وَلَدٌ فَأَنَا أَوَّلُ
الْعَبِيدِ ۚ شَبَّحَ رَبَّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ رَبَّ الْعَرْشِ
عَمَّا يَصِفُونَ ۚ فَذَرَهُمْ يَحْشُرُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّى يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ
الَّذِي يُوعَدُونَ ۚ وَهُوَ الَّذِي فِي السَّمَاءِ إِلَهُ فِي الْأَرْضِ
إِلَهُ وَهُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ ۚ وَتَبَارَكَ الَّذِي لَهُ مَلَكُ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا وَعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعَةِ وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ۚ
وَلَا يَمْلِكُ الَّذِينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفْعَةَ إِلَّا أَمْنُ
شَهِدَ بِالْحَقِّ وَهُمْ يَسْمَعُونَ ۚ وَلَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ
لَيَقُولَنَّ اللَّهُ فَمَا يَتَفَكَّرُونَ ۚ وَقِيلَ لَهُمْ إِن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ
لَا يَتُوبُونَ ۚ فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَقُلْ سَلِّمُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ ۚ

[۸۵] ﴿تَبَارَكَ﴾: به‌رزو بلند بیت، یا خیر و بیری زیاد بیت. [۸۷] ﴿فَاقِ یُفْکُوْنَ﴾: نیئدی
چوئن لاده‌دن له‌پهرستنی خدای گہورہ؟ [۸۸] ﴿وَقِیلَہُ﴾: زانیاری نهو و نهو
فرمایشته‌ی پیغه‌مبهر (د.خ) لای نهو پهره‌ردگارہ. [۸۹] ﴿فَصَحَّ عَنْهُمْ﴾: پشتیان
تی‌بکه و گوئییان لی‌مگہرہ. (به‌رده‌وام به‌سهر بانگه‌وازی خوئ). ﴿سَلَامٌ﴾: سلاو
(فرمانم ده‌سبهردار بوون و دورکوتنه‌وه‌یه لهو ده‌مده‌مہ‌ی ده‌یکهن).
- ده‌بیت، همو خوارده‌که دابئی و هیچی لی‌لمگہرہ، نافره‌ته‌کی خیزانیئشی وتی: سویند
به‌خوا تهنیا پیخوژی مناله‌کامان هیه، نه‌میش وتی: کاتیک مناله‌کان داوای نانیانکرده
بیانخویننه، نه‌وجا وهره چراکش بکوژنه‌ره‌وه نه‌مشو باسکمان بگرین و گهر ومان دابخین،
خیزانه‌کشی به‌وشیوازی کرد، بؤ سبه‌ینی نه‌م پیاهو چوه‌وه بؤ لای پیغه‌مبهری خوا (ﷺ)
نه‌میش فرموی: به‌راستی خدای گہورہ نه‌م کاره سه‌یربوو به‌لایه‌وه پیکنی به‌رام‌مهر به‌فلان و
فلان، ئنجا پهره‌ردگار نایه‌تی: ﴿وَيُؤْثِرُونَ عَلَى الْآلْسِمِ وَلَوْ كَان بِهِمْ خِصَامَةٌ وَمَنْ يُوقِ شَيْخَ نَفْسِهِ
فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ﴾: ناردہ خوارمہ. مهره‌ها (مسند و (ابن منذر) له (ابی متوکل الناجی) موه
ده‌گنر نه‌وه: ده‌لنت: نه‌م پیاهوی میوانداریه‌تی‌ه‌کی کرد (ثابت) ی کوپی (شعاسی) (قیس) بوو
له‌سهر نه‌م نایه‌ت نازلیووه خوارمہ.

سورتهی ﴿الدخان﴾

سُورَةُ الدُّخَانِ

الدخان

[١] ﴿م﴾ به (حا ، میم)
ده خوینریتهوه. ﴿أَنْزَلْنَاهُ﴾ دامان
بهزنده خواروه. ﴿لَيْلَةَ مَبْرُكَةٍ﴾:
شهویکه پرفهرو خیر که (شهوی
قه دره) له مانگی (به مـزان) دا.
[٤] ﴿يَفْرَقُ﴾ رُشَن و جِیا
ده کرتیهوه... ﴿أَمْرٍ حَكِيمٍ﴾... فـرمانیک
له سهر دانایی دامه زراوه. [٥] ﴿أَمْرًا مِنْ
عِنْدِنَا﴾: له لایهن ئیمهوه فرمانی
پنکراوه. [٩] ﴿يَلْعَبُونَ﴾: گالتـهـر کهـپ
ده کهن. [١٠] ﴿فَارْتَقِبْ﴾: چاره پـی به
له سهر نهو گوماندارانه... ﴿بِالدُّخَانِ﴾:
تاریکی یه که له ناسماندا وه که دوه لیک
(ناماژه یه که بو بلا و بوونه وهی
برسیتی و قات و قبری)... ﴿مُغْشًى﴾:
ناشکراو دیار. [١١] ﴿يَغْشَى النَّاسَ﴾:
چوار دهوری خه لکی ده گرتیت.

[١٢] ﴿إِنَّا مُنْمُونُونَ﴾: سوورین له سهر باوه پهنان. [١٣] ﴿إِنِّي هُمُ الذَّكْرُ﴾: نیتـر چـون
بیریان ده که ویتیهوه په ند وهر ده گرن. [١٤] ﴿تَوَلَّوْا﴾: نـکـو و لیا نـکـرد. ﴿مَعْلَمٍ﴾: مـرـو فـنـک فـیـری
ده کات. [١٦] ﴿يَوْمَ نَبْطِشُ﴾: روژنیک دادیت به توندی کینشی ده کهین. (روژی قیامته).
﴿الْبَطْشَةُ الْكُبْرَى﴾: روژی (بدر) یان روژی (قیامته). [١٧] ﴿فَتَنَّا﴾: نه زموون و
تاقیکردنوه مان کردن... ﴿رَسُولٍ كَرِيمٍ﴾: حه زه تهی (موسی) ه (سه لامی خوای له سهر
بیت). [١٨] ﴿أَدْوَا إِلَى عِبَادِ اللَّهِ﴾: نه وهی (اسرائیل) م (که به نه وهی خوان) له که لدا بنیره تا
باوه بهینن.

سُورَةُ الدُّخَانِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدٌ لِلَّهِ الْمَلِكِ الْمَلِكِ الْمَلِكِ ۝ إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةٍ
مُبْرَكَةٍ إِنَّا كُنَّا مُنْذِرِينَ ۝ فَيَا يُعْرَقُ كُلُّ أَمْرٍ حَكِيمٍ ۝
أَمْرًا مِنْ عِنْدِنَا إِنَّا كُنَّا مُرْسِلِينَ ۝ رَحْمَةً مِنْ رَبِّكَ إِنَّهُ هُوَ
السَّمِيعُ الْعَلِيمُ ۝ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا
إِنْ كُنْتُمْ مُوقِنِينَ ۝ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ يُحْيِي وَيُمِيتُ رَبُّكُمْ
وَرَبُّ آبَائِكُمْ الْأَوَّلِينَ ۝ بَلْ هُمْ فِي شَكٍّ يَلْعَبُونَ ۝
فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ ۝ يَغْشَى
النَّاسَ هَذَا عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ رَبَّنَا اكْشِفْ عَنَّا الْعَذَابَ
إِنَّا مُؤْمِنُونَ ۝ أَفَنْ هُمْ الذَّكْرُ وَفَجَاءَهُمْ رَسُولٌ مُبِينٌ ۝
ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَقَالُوا مُعَلَّجَمُؤُنَا ۝ إِنَّا كَاشِفُوا الْعَذَابَ قَلِيلًا
إِنْ كُنْتُمْ عَابِدُونَ ۝ يَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْكُبْرَى إِنَّا مُنْمُونُونَ ۝
وَلَقَدْ فَتَنَّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَجَاءَهُمْ رَسُولٌ
كَرِيمٌ ۝ أَنْ أَدْوَا إِلَى عِبَادِنَا لِيَكُونُوا مِنْ الْمَدِينَةِ ۝

هــمـوهـما (واحدی) له (ابن عم) وه ده گرتیهوه؛ ده لیت: سه ری بزنی که درا به یه کی که له ماوه لانی
پیغه مبر (م) شهویش وتی: به پاستی فلانه که سی برام و منداله کانی زیاتر پیویستی پییه تی
مهتا ئیمه. بویه سهره بزنه که ی نارد بو نهوان، بهم شیوازه ههر ماله وه سهره بزه نه بیان
به دیاری ده نارد بو شهوی تر مهتا حوت مال گهراو شهوا گه یشتهوه ده ست که سی یه کهم، نیتـر
نهم نایمه نازلبووه خواروه: ﴿وَيُزَيَّرُونَ عَلَى أَلْسِنِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ﴾.

سورہ متی (الداخان) جزمی (۲۵)

للرسلان الغیب

[۱۹] ﴿لَا تَعْلَمُوهُ﴾: خوت بہ گہورہ مہ زمانہ۔

﴿بِسُلْطَانٍ﴾: بہ لگہ یکہ روون و ناشکرا (لہ سہر راستگویم)، [۲۰] ﴿غُذَّتْ بَرْقٍ﴾:

بہ ناویشتم ہر بہ پیروہ ردگارمہ۔

﴿تَرْجَمُونَ﴾: بہ ریدہ بارانم بکن۔

[۲۱] ﴿فَاعْتَرَلُون﴾: دہست بہ ردارم

بین، [۲۳] ﴿فَأَسْرَعَ بَعَادَى لَيْلًا﴾: شو

لہ گہل (بہنی نیسرائیل) بہ ری بکہوہ۔

﴿فَتَبِعُون﴾: فرعون و سہریازہ کانی

شوین پیتان ہلندہ گرن، [۲۴] ﴿وَهُوَ﴾:

ہیمن و بی جموجول، ﴿جَنَدٌ﴾:

کومہ لیک، [۲۵] ﴿كَمْ تَرَكُوا﴾: زوریان

بہ جی ہشت، [۲۶] ﴿مَقَامٍ كَرِيمٍ﴾: مال و

کوشک و تہلاری جوان، [۲۷] ﴿نِعْمَةٍ﴾:

نازو نیعمت، ﴿فَاكْهَيْن﴾: تہوانہی

تام و چیژیان لہ نیعمتہ کان و ہر دہ گرت۔

[۲۹] ﴿فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِم﴾: ہیج کہس

نہ گریا بہ تیاجوونیان، ﴿مُنْطَرِبِينَ﴾:

لہ وادہ و کاتی دیاریکراوی سزادانیان دوا ناخرین، [۳۱] ﴿عَالِيَهُ﴾: گہورہ و

خوبہ زلزان، [۳۲] ﴿احْتِرَاهُمْ﴾: ہلمان بڑاردوون، ﴿عَسَىٰ عِلْمٌ﴾: دہ مانزانی شایستہی

نہ و ہن لہ و سہر دہ مہ دا، ﴿لَعَالَى﴾: زانایانی سہر دہ می خوبیان، [۳۳] ﴿لَا تَأْتِي﴾: تہو

موجیزانہی بہ نندامہ کانی مروٹ ہستیان پیدہ کریت، ﴿لَا مَسَّ﴾: تاقیکردنہ و ہ

تہ و موونیکہ دیارو بہرچاو، یان بہ خشش و نیعمتہ تیکی دیاریکراو، [۳۵] ﴿مُسْتَشْرِينَ﴾:

زیندو کردنہ و لہ گورہ کان پاش مردنمان، [۳۷] ﴿تَبِعَ﴾: بہ کیک لہ سہر و کہ کانی

(یہ من) بووہ بہ ناوی (ابی کرب الحمیری) خہ لکی (مہ ککہ) دہیانزانی چی لی بہ سہر

ہاتووہ، [۳۸] ﴿لَا عَسَىٰ﴾: دروستکراوہ کانمان بہ گالتہ و ہوانتہ۔

ہوٰی دابہ زینی نایہتی (۱۱) ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾: نایہتہ ککہ:

— (ابن ابی حاتم) لہ (سدی) موہ دہ گیزی تہوہ: دہ لیت: کومہ لیک لہ خہ لکی (بہنی قریضہ) موسلمان

بوون، لہ دانیشتنیکدا ہمدیک کہسانی دہوہو و ہبوون و بہ خہ لکی (بہنی نضی) یان دہوت:

تہ گہر تہوہ دہر کران تہوا تہمیش لہ گہلتاندا دہ چینہ دہر، تہتر تہم نایہتہ دہربارہی تہوان

دابہ زنی: ﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِإِخْوَانِهِمُ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾:

لہوہ دیک

وَأَن لَّا تَعْلَمُوهُ عَلَى اللَّهِ بِإِيكَم سُطُنِي مُبِينٌ ۝ وَإِنِّي عَدْتُ
بِرَبِّي وَرَبِّكَرَأَن تَرْمُون ۝ وَإِن لَّرُؤُوسًا لِّي فَاغْلَبُون ۝ فَدَعَا
رَبَّهُ أَن هَؤُلَاءِ قَوْمٌ خَجَرُونَ ۝ فَأَسْرَعَ بَعَادَى لَيْلًا إِلَيْكُمْ
مُتَّبِعُونَ ۝ وَأَتَرَكُوا الْخَرَرَهُوإِيَّاهُمْ جُنْدٌ مُّغْرَقُونَ ۝ كَمْ
تَرَكَوْا مِن جُنْدٍ وَغِيْرٍ ۝ وَزُرُوعٍ وَمَقَامٍ كَرِيمٍ ۝ وَنَعَمُوْا
كَأَنوَأَفِيَّا فَنِكَهِيْنَ ۝ كَذَلِكَ وَأَوْرَثْنَاهَا قَوْمًا آخَرِيْنَ ۝
فَمَا بَكَتْ عَلَيْهِمُ السَّمَاءُ وَالْأَرْضُ وَمَا كَانُوا مُسْطَرِيْنَ ۝ وَلَقَدْ
جَعَلْنَا بَيْنَ إِسْرَءِيْلَ مِنَ الْعَذَابِ أَلْهِيْنَ ۝ مِن فِرْعَوْنَ إِنَّهُ
كَانَ عَلِيًّا ۝ مِنَ الْفَرِيقِيْنَ ۝ وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُمْ عَلَىٰ عِلْمِيْ عَلَى
الْعَالِيِيْنَ ۝ وَءَايَاتُهُمْ مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهِيْ بَلَدُوْا فَبِئْسَ
۝ إِن هَؤُلَاءِ لَيَقُولُوْنَ ۝ إِن هِيَ إِلَّا مَوْتُنَا الْأَوَّلَى وَمَا
نَحْنُ بِمُنْشَرِيْنَ ۝ فَأَنوَأَيَّا بِنَا إِن كُنْتُمْ صَادِقِيْنَ ۝ أَهْمُ
خَيْرًا مَّقَوْمٌ نَّسُجُ وَالَّذِيْنَ مِن قَبْلِهِمْ أَهْلَكْنَاهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا خَجَرِيْنَ
۝ وَمَا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا لِنُعِيبَ ۝
مَا خَلَقْنَاهُمَا إِلَّا لَأَعْبُدُوْا وَلَكِن أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ ۝

إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ يَمِثُّهُمْ أَجْمَعِينَ ۝ يَوْمَ لَا يَنْفَعُ مَوْلًى عَنْ مَوْلَى شَيْئًا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝ إِلَّا مَنْ رَجِمَ اللَّهُ إِنَّهُ هُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝ إِنَّ شَجَرَتَ الزَّقْوِمِ طَعَامٌ لِلْإِثْمِ ۝ كَالْمُهْلِ يَغْلِي فِي الْبَطْنِ ۝ كَعَلَى الْحَمِيمِ ۝ خَذُوهُ فَاعْتَبُوهُ إِلَى سَوَاءِ الْحَجِيمِ ۝ ثُمَّ صُوبُوا فَوْقَ رَأْسِهِ ۝ مِنْ عَذَابِ الْحَمِيمِ ۝ ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ ۝ إِنَّ هَذَا مَا كُنْتُمْ تَشْتَرُونَ ۝ إِنَّ الشَّعِيرَ فِي مَقَامِ آيِينَ ۝ فِي حَنْتٍ وَعُيُوبٍ ۝ يَبْشُرُونَ مِنْ سُذُورٍ ۝ وَيَسْتَرْفِقُونَ مَقِيلَ كَيْدِكَ وَزَوَّجْتَهُمْ بَخُورِ عَيْنٍ ۝ يَذَّوْنُ فِيهَا يَكُلُ فَنُكْهِيَ آيِينَ ۝ لَا يَذُوقُونَ فِيهَا الْمَوْتَ إِلَّا الْمَوْتَةَ الْأُولَى ۝ وَوَقَّعَهُمْ عَذَابَ الْخَجِيمِ ۝ فَصَلَا مِنْ رَبِّكَ ذَلِكَ هُوَ الْغَوْرُ الْفَظِيمُ ۝ فَنَمَّا بَسَطْنَاهُ بِلَايِكَ نَعْلَمُهُمْ يَنْذَكُرُونَ ۝ فَارْتَقِبْ إِنَّهُمْ مُرْتَقِبُونَ ۝

سُورَةُ الدُّخَانِ

[۴۰] ہوم الفصل : روژی قیامت و

جیا کردنہوہ (چونکہ لہو روژہدا

خہ لکی راست و ناراست لہیہک

جیاہدہکنہوہ) ﴿مِقَاتُہُمْ﴾ : وادہی

کو کردنہوہیان بسو لیپرسینہوہ

[۴۱] ہ لا یفی : بی سووودو کہ لکہ

م مونی : کہ سینکی نزیک و لایہنگر

(بہ ہوی نزیکایہتی یان دوستایہتی

یان بہ ہوی پھیما بہ ستنہوہ)

[۴۳] ﴿شَجَرَةُ الزَّقْوِمِ﴾ : درہختیکی

بجووکی بوگن و تالہ لہدوژہ خدا

[۴۴] ﴿الْإِثْمِ﴾ : زور گوناہبار

[۴۵] ﴿الْمُهْلِ﴾ : زہیتی مہلقرجاو ، یان

قورقوشمی تواوہ [۴۶] ﴿الْحَمِيمِ﴾ :

ٹاویکی گہرمی لہکول [۴۷] ﴿خَذُوهُ﴾ :

ٹہو تاوانبارہ بہ کیٹش بکہن

﴿فَاعْلَوْهُ﴾ : بہ توندو تیژی رای

بکیٹش ﴿سَوَاءِ الْحَجِيمِ﴾ : ناوہراستی

دوژہخ [۵۰] ﴿عَصَاہُ﴾ : دوو دلی و دہمدہمہ دہکن [۵۱] ﴿مَقَامِ آيِينَ﴾ : شوین و

جیگہیہکی ہیمن و ٹاسایش [۵۳] ﴿سُذُورٍ﴾ : ٹاوریشمی نہرم و ناسک ﴿وَسُيُوفٍ﴾ :

ٹاوریشمی ٹہستور یان بریقہدار [۵۴] ﴿وَرُوحَهُمْ بَخُورِ عَيْنٍ﴾ : کردومانن بہاوشانی

ٹافرہ تانیکی جوان کہدروسستکراون لہبہہشتدا (چاویان گہورہو جوانہ)

[۵۵] ﴿دَعْوَاہُ﴾ : داوادہکن [۵۶] ﴿مَوْتَةَ الْأُولَى﴾ : ٹہو مردنہی لہدنیا چہشتیان

[۵۷] ﴿فَصَلَا مِنْ رَبِّكَ﴾ : پہرہردگارت رزگاری کردون لہو سزایہ بہفہزل و خیری

خوی [۵۹] ﴿فَارْتَقِبْ﴾ : چاوہری بکہ (بزانہ چی یان بہسہر دیت!!) ﴿ہم مُرْتَقِبُونَ﴾ :

ٹہوانیش چاوہری دہکن بزائن جیت بہسہردی !!

سورہ نعتی (المتجنۃ)

ہوی دایہزنی نابہتی (۱) ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ لِقَوْلِ إِلَهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ يُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَإِيَّاكُمْ أَنْ تُؤْمِنُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ﴾ : نابہتہکہ :

— (بخاری) و (مسلم) لہ پیٹہوا (علی) ہوہ دہگہنہوہ : دہلیت : پیغہمہری خوا (ﷺ) من و (زیر) و (مقداد) ی (اسودی) رموانہ کردو فہرموی : پرون تادہگنہ باخی (خاخ) لہوی ٹافرہتیک دہبین کہلہسہفہردایہ ، نامہیہکی پییہ ، نامہکی لیبسنہو و خوشیم بو بینن ، ٹیمہش رویشتن =

سوره هتی (الجاثیه) جزمی (۲۵)

سوره هتی (الجاثیه)

سوره هتی

الحمد لله رب العالمین

بسم الله الرحمن الرحیم

حم ۱۱۱ تَنْزِيلَ الْكِتَابِ مِنَ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۱۱۲ إِنَّ فِي السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ لَآيَاتٍ لِّمُؤْمِنِينَ ۱۱۳ وَفِي خَلْقِكُمْ وَمَا يَبُذَّبُ مِنْ دَابِّهِمْ آيَاتٌ
لِّقَوْمٍ يُوقِنُونَ ۱۱۴ وَأَخْلَفَ اللَّيْلَ وَالنَّهَارَ وَمَا أُنْزِلَ اللَّهُ مِنَ السَّمَاءِ
مِنْ رِّزْقٍ فَحَايَا بِهِ الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا وَتَصْرِيفِ الرِّيحِ ۱۱۵ آيَاتٍ لِّقَوْمٍ
يَعْقِلُونَ ۱۱۶ تِلْكَ آيَاتُ اللَّهِ تَنْزِيلُهَا عَلَيْكَ يَا حَقُّ يَا قَىٰ حَسْبُكَ بَعْدَ
أَلْفِ وَآلِفَةٍ يُؤْمِنُونَ ۱۱۷ نَزَّلَ لِكُلِّ أُمَّةٍ أَمْرًا ۱۱۸ يَسْمَعُ آيَاتِ
اللَّهِ تَنْزِيلَ عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرًا كَأَن لَّمْ يَسْمَعْهَا فَبَشِيرَةً لِّعَذَابِ أَلِيمٍ
۱۱۹ وَإِذْ أَعْلَمَ مِنْ آيَاتِنَا شَيْئًا أَخَذَ هَازِمًا أُولَئِكَ لَمْ يَكُنْ لَهُمْ عَذَابٌ
مُّهِينٌ ۱۲۰ مِنْ وَرَائِهِمْ جَهَنَّمُ وَلَا يُغْنِي عَنْهُمْ مَا كَسَبُوا شَيْئًا
وَلَا مَا أَخَذُوا مِنْ دُونِ اللَّهِ أَلْيَةً ۱۲۱ وَلَهُمْ عَذَابٌ عَظِيمٌ ۱۲۲ هَذَا
هُدًى وَلِذِينَ كَفَرُوا آيَاتٌ مِنْ رَبِّهِمْ لَعْنَةُ اللَّهِ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۱۲۳
اللَّهُ الَّذِي سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لَتَجْزِيَ الْفُلُكُ فِيهِ بَالَمَرِ وَلِتَتَّعُوا مِنْ
فَضْلِهِ ۱۲۴ وَلَمَّا كُنْتُمْ كُرُودًا ۱۲۵ وَسَخَّرَ لَكُم مَّا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي
الْأَرْضِ جَمِيعًا إِنَّ فِي ذَلِكَ لَآيَاتٍ لِّقَوْمٍ يَتَفَكَّرُونَ ۱۲۶

[۱] ﴿ح﴾ به (حاء، میم)
ده خویتریت هوه. [۳] ﴿لآیات﴾ به لگهن
له سهر تواناو ده سته لاتی خوای
گه وره. [۴] ﴿یُسُوت﴾ پهرت و بلاوی
ده کاته وه له زهوی و ناسماندا. ﴿دابه﴾
شوهوی به سهر زهوی دا دهرات.
﴿یوقنوں﴾ نه وانهی باوه پئیکی پته وو
به میزبان هیه به زیندوبوونه و رۆزی
قیامت. [۵] ﴿م رزق﴾ بارانیک (هوکار
بیئت بوزق و رۆزی). ﴿تصریف الریاح﴾
گۆزینی ئاراستهی با (له شوینیکه وه
بو شوینیکی تر) یا خود مهبه ست
له حاله تی گهرمه وه بو سارد. [۶] ﴿تلك﴾
آیات الله. ﴿ثم قورثانه پیرۆزه به لگه و
نیشانهی پهره و دگاره. [۷] ﴿و یل﴾
تیاچوون؛ ناخ و داخ؛ یا دۆلیکه
له دۆزه خداو نه شکه نجه و نازاریکی

یه کجار گه وره ی تیدایه. ﴿افک﴾ که سیک درو بو هتان هله ده به ستیت. ﴿ایم﴾ نه وه ی
زۆر گوناو و توان نه نجم ده دات. [۸] ﴿یصر﴾ سووره له سهر بی باوه ی و لادان. ﴿بشیره
بعذاب الیم﴾ بیترسینه به نه شکه نجه و نازاریکی گه وره. [۹] ﴿اخذها هروا﴾ گانته و
سووکایه تی پیده کات. [۱۰] ﴿من وراهم﴾ له به رده میاندا. ﴿لا یغنی عنهم﴾ لییان دور
ناخاته وه. [۱۱] ﴿رجر﴾ توندوتیرترین جوړی سزوا نه شکه نجه. ﴿ایم﴾ به نییش و
نازار. [۱۲] ﴿سخر﴾ ناماده ی کردوه بو تان. ﴿الفلت﴾ که شتی. ﴿لنعو﴾ هتا داوا
بکه و خوازیاری بن..

- تاگه یشتینه باخکه، یه کسر ئافروته سه وه ی یه که مان بینی، پیما و ت: نامه که ی پخته ده ری
بهینه، نهویش وتی: هیچ نامه یه کم پی نییه، ئیمهش وتمان: یا نهو یه نامه که مان نه ده دیتی یا نه و
جلو بهرگه ت له بهر داده که نین، نهویش نامه که ی له ناو قره سهریدا ده ریخا و سهرمانکر تیایدا
نوسرابوو له (حاطب) ی کوړی (ابی بلتع) بو خه لکانیک له موشریکه کان له (مه کهکه) .. ده نگوباسی
هه ندیک له کاره کانی پیغه مبه ری تیداوو، پیغه مبه ر (ﷺ) فه رموی: نه مه چی یه نه ی (حاطب)؟
نهویش وتی: په لم لی مه که نه ی پیغه مبه ری خوا (ﷺ) من که سینک خو م به قوریه ی شی به که نه وه
هه لواسیوو، گهرچی من له وان نیم و به چه شنی هاوه لانی تو که مه موویان خزیمان هه یی =

قُلْ لِلَّذِينَ آمَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذِينَ لَا يَرْجُونَ أَيَّامَ اللَّهِ لِيَجْزِيَ قَوْمًا بِمَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿١﴾ مَنْ عَمِلَ صَالِحًا فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ أَسَاءَ فَعَلَيْهَا ثُمَّ إِلَىٰ رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ ﴿٢﴾ وَلَقَدْ آتَيْنَا بَنِي إِسْرَءِيلَ الْكِتَابَ وَالْحُكْمَ وَالنُّبُوَّةَ وَرَزَقْنَاهُمْ مِنَ الطَّيِّبَاتِ وَفَضَّلْنَاهُمْ عَلَىٰ الْعَالَمِينَ ﴿٣﴾ وَأَوَّاهُنَّاهُمْ بَيْنَتٍ مِنَ الْأَمْرِ فَمَا أَخْلَفُوا إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَهُمُ الْبَيِّنَاتُ يَنْتَهِنُ رَبُّكَ يَقْضِي بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيَمَةِ فِيمَا كَانُوا فِيهِ يَخْتَلِفُونَ ﴿٤﴾ ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَىٰ شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ فَاتَّبِعْهَا وَلَا تَتَّبِعْ أَهْوَاءَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ ﴿٥﴾ إِنَّهُمْ لَنُغْنُوا عَنْكَ مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَبَعْضُهُمْ أَوْلِيَاءُ بَعْضٍ وَاللَّهُ وَلَىٰ الْمُتَّقِينَ ﴿٦﴾ هَذَا صَبْرٌ لِلنَّاسِ وَهُدًى وَرَحْمَةٌ لِقَوْمٍ يُوقِنُونَ ﴿٧﴾ أَمْ حَسِبَ الَّذِينَ أَجْرُوهَا أَلْسِنَاتٍ أَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ سَوَاءَ حَيَاتِهِمْ وَمَوَاتِهِمْ سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ ﴿٨﴾ وَخَلَقَ اللَّهُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَالْمَاقِ وَالتَّجْرَىٰ كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ وَهُمْ لَا يُظْلَمُونَ ﴿٩﴾

[۱۴] ﴿يَعْمُرُوا﴾: چارپوشی بکنن.
 ﴿لَا يَرْجُونَ﴾: نومیدوارنن. ﴿أَيَّامَ﴾: ایام
 الله: نهو نهامهتی و گرفت و به لایانهی
 هاتن به سر نه تهوه کانی پیشودا.
 [۱۶] ﴿الْكِتَابَ﴾: تورات و اینجیل و..
 ﴿الْحُكْمَ﴾: دانایی. ﴿فَضْلًا﴾: فضلناهم:
 ریزمانداوه. ﴿عَلَى الْعَالَمِينَ﴾: زانایانی
 سردهمی خویان. [۱۷] ﴿يَنْتَهِنَ﴾:
 به لگو نیشانهی روون و ناشکرا. ﴿مِنْ الْأَمْرِ﴾:
 له فرمانی کوتا پیغه مبهری
 خوا. ﴿لَنُغْنِيَنَّكَ﴾: که به لگی راست بیت له سر
 پیغه مبهریه تی. ﴿يَغْنِي عَنْكَ﴾: مهیست
 پیی حسوودی و دوزمنایسته تی
 نیوانیانه. [۱۸] ﴿عَلَى شَرِيعَةٍ مِنَ الْأَمْرِ﴾:
 له سر ریگار پروگرامیک که نایانی
 نیسلامه. [۱۹] ﴿لَنْ يَغْنُوا عَنْكَ﴾:
 بهرگریت لینا که ن. [۲۰] ﴿بِصَانَةٍ﴾: نهو
 روشنکاریانهی ریگی سره فرازی
 رزگاریان نیشان ددات. [۲۱] ﴿حَسْبُكَ﴾: گومان ددات. ﴿أَحْزَحُوا السِّنَاتِ﴾: نهوانهی

خویان تووشی گوناوه تاوانکردووه. ﴿سَاءَ﴾: هاوچه شنو و هک یهک. ﴿سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾: فرمانداریه کی ناقول و خراب دهکنن.

* پیغه مبهری خوا. ﴿دَهْرُ مَوْتٍ﴾: ((هیچ شتی که خیر مهگره مه گر نه و نه دوش بیت بهرویه کی که شهوه پیشوازی له براهت بکیت)). ((اخرجه مسلم)).

- بهموی نهو خزمانه یانهوه بهرگری له مال و خیزانیان دهکن له (مهککه) ، منیش وام پی باش بوو گر نهوه نهی و خزم نهی، نهوا شتیکی وها بکه حالیک مسوگر بکه و بهرگری بیت لهخوم. شم کاره کوفر نییه پاشگه زبوونه دوش نییه له ناینه کهم بیگومان رازی بوونیش نییه به کوفر پیغه مبهری خوا. ﴿فَهَرَمَوِي﴾: راست دهکات ، دهریاری شویش شم نایه ته هاته خوارمه: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ أَوْلِيَاءَ لَقَدْ يُنْفِقُونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ﴾. هوی دهریزی نایه تی (۸): ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾ نایه ته که:

- (بخاری) له (اسماء) کی کچی (ابوبکر) مه دهگیرنهوه: دملیت: دایکم هاته لام به حزو ویستی خوی منیش پرسیارم له پیغه مبهری. ﴿اِكْرُدْ نَابِيَا سَهْرَدَانِي بِكَمْ فَهَرَمَوِي﴾: بهی، سه بهارت بهمش نایه تی: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾ دابهزی.

سوره تى (الجاثية) جزمى (۲۵)

المائدة الفجرية

سورة طه

[۲۳] ﴿أَفَرَأَيْتَ﴾ پيغم را بگيه نه، نايـا
بينيت. ﴿هواه﴾ نه وهى نه فس بوى
ده جوشيت و چه زى پيده كات. ﴿على
علم﴾ نه زانبارى بهى راست و دروى
پى له يهك جيا ده كريت وه. ﴿ختم﴾ موى
ليداوه (به چه شنيك تيگه يشتنى
له دست داوه). ﴿غشاوة﴾ نه
پرده بهى ريگره له پيرو هو شكر دنه وه
رينومايى وه رگرتن. ﴿فمن يهديه﴾
كى رينمايى ده كات. [۲۴] ﴿لموت
ونجا﴾ مه نديكمان ده مرين و مه نديكى
ديكش ده بن له دايك و جيگه ي نه وان
ده گرنه وه. ﴿الذهر﴾ كاتيكى زور ،
يا خود گوزهرانى سه رده وه كاتيكى
بر فراوان. [۲۵] ﴿اتوا باباننا﴾ بابوك و
با پيرانمان زيندوبكه نه وه و بيان هينن.
[۲۶] ﴿لارب فيه﴾ گوماني تيدا نيهه.
[۲۷] ﴿المطلون﴾ نه وانه ي به رده وه امن

أَفَرَأَيْتَ مَنِ اتَّخَذَ إِلَهَهُ هَوَاهُ وَأَصْلَهُ اللَّهُ عَلَىٰ عِلْمٍ وَخَتَمَ عَلَىٰ سَمْعِهِ
وَقَلْبِهِ وَجَعَلَ عَلَىٰ بَصَرِهِ غِشَاءً فَمَن يَهْدِيهِ مِّنْ بَعْدِ اللَّهِ أَفَلَا
تَذَكَّرُونَ ﴿٢٣﴾ وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا وَمَا نُنَبِّئُكَ
إِلَّا الظُّهُورُ وَمَا هُمْ إِلَّا أَتُفَاهٌ مِّنْ عِلْمِ رَبِّهِمْ لَا يَطْنُونَ ﴿٢٤﴾ وَإِذَا نُنْفِثُ
عَنِّيهِمْ مَّا يَتَّبِعُهُمُ الْيَأْسُ كَانَ حُجَّتُهمْ إِنَّا أَنفِثْنَا نَحْنُ الْيَأْسَ بِمَا يَأْسُونَ
كُتِبَ صَدُوقِينَ ﴿٢٥﴾ قُلْ إِنَّهُ يُجَبِّكُم مِّنْ بُعْدِكُمْ أَمْ أَنَكُمْ شَاكِرُونَ ﴿٢٦﴾ وَلِلَّهِ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يَوْمَ يَقُومُ السَّاعَةُ يَوْمَ يَكُونُ مِيزَانُ الْمُنْظُورُونَ ﴿٢٧﴾
وَنُزِّلُ كُلُّ أُمَّةٍ بِحُجَّتِهَا إِلَىٰ أُمَمٍ نَّبِيٍّ إِلَىٰ كُلِّ أُمَّةٍ نَجْوَةٌ مَّكْتُومٌ
تَعْمَلُونَ ﴿٢٨﴾ هَذَا كِتَابُنَا يَطَّلِعُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ إِنَّا كُنَّا نَسْتَنسِخُ
مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٩﴾ فَأَمَّا الْيَوْمَ فَأَمَّا الْيَوْمَ أَمَّا الْيَوْمَ أَمَّا الْيَوْمَ
فَيَذَرُهمْ فِي رَحْمَةٍ ذَٰلِكَ هُوَ الْيَوْمُ الْمَعِينُ ﴿٣٠﴾ وَأَمَّا
الَّذِينَ كَفَرُوا فَهُمْ يَكْفُرُونَ إِنَّا نُنْفِثُ عَلَيْهِمُ الْيَأْسَ فَهُمْ يَكْفُرُونَ قَوْمًا
شَجَرِينَ ﴿٣١﴾ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ وَاعْبُدُوا لِلَّهِ فَقَالَ قَوْمٌ لَّهِ يَأْسٌ مِّنْ بَعْدِ اللَّهِ
مَنْ نَدْرِي مَا السَّاعَةُ أَفَنُظُنُّ أَنَّا أَطْلُقُوا مَانَحْنُ بِمُسْتَقْبِرِينَ ﴿٣٢﴾

له سه ناحق و راستى. [۲۸] ﴿جاثية﴾ چوكيان له سه سه نه ژنو داداوه له ناره چه تيدا
(ملكه و زه بونه و چاره پى لپرسينه وه ده كات). ﴿تدعى﴾ بانگ ده كريت.
﴿كنا﴾ نامه ي كرده وه كانى. [۲۹] ﴿يطبق﴾ دينه گو. ﴿ستسح﴾ فهرماندانى
په روه دگار به فريشته كان هه تا كردارو گوته كانى به نده بنووسن و تو مار بكن..
[۳۰] ﴿المين﴾ برون و ناشكرا. [۳۱] ﴿ان طس الا طس﴾ به ته نيا گومان ده به بن. (نه)
گومانه مروف نابات به ره و دنيايى). ﴿مستغنى﴾ دنيا نين.

مروه ما (احمد و بزار و) (حاكم) له (عبدالله) كورى (زير) وه ده گرنه وه: ده نيت: (قتيله) خيزانى
پيشووى (ابوبكر) كه له سه رده مى نه فامى دا ته لاقى دابو واته لاي (اسماء) كچى
به ده ستى پر له ديارى به وه، (اسماء) ش سوربوو له سه نه وهى وهى نه گريت و پنگى نه دات
بيته ماله كه ي بويه ناردى بولاى (عائشه) پرسيارى بو بكات له پيغه مبهرى خوا (الله) ناخو
پنگى بدات بيته ماله كه ي يان نا؟! سه بارت بهم پروداوه خاتوو (عائشه) پرسيارى كرد
له پيغه مبهرى خوا (الله) نه ويش فهرمانى بيكرد پنگى بيدا بيته ماله كه ي ديارى به كانيشى
وه ربگريت، پاشان په روه دگار نايه تى: ﴿لَا يَنْهَاكُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ لَمْ يُقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾
نارده خوازه وه.

سورة الاخفاف

سورة الاخفاف

وَبَدَأَهُمْ سِتَاتٍ مَّا عَمِلُوا وَخَافَ بِهِمْ مَا كَانُوا يَعِشُونَ ۝
وَقِيلَ الْيَوْمَ نَبْشَتُكُمْ كَمَا نَبْشَتُمْ لِقَاءَ يَوْمِكُمْ هَٰذَا وَمَأْوَاكُمْ النَّارُ وَمَا
لَكُمْ فِي نَصْرِي ۝ ذَلِكُمْ بِأَنَّهُمْ أَخَذْتُمْ مِيثَاقَ اللَّهِ هَرُونَ وَغَرَّكُمْ
الْحَيَوةُ الدُّنْيَا فَالْيَوْمَ لَا يَصْرَحُونَ مِنْهَا وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۝
فَلِلَّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمَوَاتِ وَرَبِّ الْأَرْضِ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۝ وَلَهُ
الْكَرْبَاءُ فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ ۝

سورة الاخفاف

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

حَمْدُهُ تَعْبِيلُ الْكَتَابِ مِنْ اللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَكِيمِ ۝ مَا خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا إِلَّا بِالْحَقِّ وَأَجَلٍ مُّسَمًّى وَالَّذِينَ
كَفَرُوا عَمَّا أُذِرُوا مُعْرِضُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ مَآذِغُوتٍ مِنْ
دُونِ اللَّهِ أَرُونِي مَاذَا خَلَقُوا مِنَ الْأَرْضِ أَمْ لَهُمْ شِرْكٌ فِي السَّمَوَاتِ
أَنزَوِي بِكُتُبٍ مِنْ قَبْلِ هَٰذَا أَوْ أَنزَلْنَاهُ مِنْ عِلْمٍ إِنْ كُنْتُمْ
صَادِقِينَ ۝ وَمَنْ أَسْأَلُ مَنْ يَدْعُو مِنْ دُونِ اللَّهِ مَنْ
لَا يَنْتَظِرُ لَهُ يَوْمَ الْيَمِينَةِ وَهُمْ عَنِ دُعَائِهِمْ غَافِلُونَ ۝

[۳۳] ﴿بَدَأَهُمْ سِتَاتٍ﴾: دهر كهوت و پوون
بوويه وه. ﴿خَافَ بِهِمْ﴾: به سهر يانهات و
تووشيان بوو. [۳۴] ﴿نَبْشَتُكُمْ﴾: پيشت
گويتان ده خهين له سسزاو خه شمی
دوزه خداو فريقاتان ناکه وین. ﴿غَرَّكُمْ﴾:
نسيتم لقاء. ﴿هَرُونَ﴾: ههروهك چون نيوه
وازتان له كردار هينا بو نهه روزه تان.
﴿مَآذِغُوتٍ﴾: شوين و جيگای ههتا
هه تايي تان يا خود دهر نه نجامی
دوايتان. [۳۵] ﴿أَخَذْتُمْ مِيثَاقَ اللَّهِ هَرُونَ﴾:
گالتوه سوو کايه تيتان به به لگوه
نيشانه کانی په روه رديگار کرد. (بويه
دوايه مين مه نزلتان ناو دوزه خه).
﴿غَرَّكُمْ﴾: به پوو که ش و پوالت
فريوی دان. ﴿لَا هُمْ يُنصَرُونَ﴾: گوئی
بو داوی لبور دنيان ناگيريت و
هينانه وهی به هانه شيان لي و مر ناگيريت.
(چونکه نيدي کاتي توبه به

به سهر چوو). [۳۷] ﴿لَهُ الْكَرْبَاءُ﴾: گه و رهي و ده سته لات هه بو نه وه. (بو زاتي
په روه رديگار خويه تي).

سوره تى ﴿الاحقاف﴾

[۱] ﴿حَمْدُهُ﴾: به (حا، ميم) ده خو نير ته وه. [۳] ﴿أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾: به نه ندازه ی کاتيکی
ديار يکراو که (قيامه ته). [۴] ﴿أَرَأَيْتُمْ﴾: پيتم رايگه يهن. ﴿شِرْكٌ﴾: هاويه شيك له گهل
په روه رديگار دله دروست کردنی ناسمانه کان. ﴿آثَارُهُمْ﴾: به شيك لهو زانسته ی
ده گه رپته وه بو پيشينان و ده خريته پاليان. [۵] ﴿مَنْ أَسْأَلُ﴾: چ که سيک نه وه نده گومراو
سهر گه ردا نه. ﴿دُعَائِهِمْ﴾: مه به ست پيی به ندايه تي کرد نيانه.

هو ی ديه زنی نايه تي (۱۰). ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ﴾: نايه ته که:

- (بخاري) و (مسلم) له (مسور) و (مروان) ی کوپی (حكم) وه ده گيرنه وه: ده ليت: پيغه مبهري
خوا (۱۱) له کاتيکدا په يمانی له گهل موشريکه کانی قوپه يشدا به ست له پوژی (حديبيه) دا،
کومه ليک له نافرمانی باوردار هاته لای، نجا خوا ی گه و ره نه نايه تي ناره خواره وه: ﴿يَا
أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ﴾: مهتا ﴿لَا تُنْكِرُوا بَعْضَ الْكُفَرِ﴾: نايه ته که.

سورة الاخلاق

الحزب الشيوعي في مصر

[illegible]

راستی. ﴿مُبَیِّن﴾: روون و ناشکرا.

(به خرايترين جهشن و شنبه) به نفيضون

تہ شری ناراستہ ہو کہن!؟ کف —

جاوید بیٹ (بوسہ کی دھوم مگان انورم)

نوعی و باهوشان را در اختیار خود می‌گیرد.

پاکیسٹان کے لیے اس کی ضرورت ہے۔

(الکویس عبداللہی کوپڑی سلام و

بوبيون و گواهی یان لهذا لاسمر

پيغمبر (د.خ). غلبي شلبي: بؤ

هاوشیوہی کتیبہ ئاسما یہ کانی

بهرزه کانی تیادا هاتووه. [۱۱] (افلت قدیم): درو هه لیه ستره و کانی پیشوو (له چه شنی

(تەورات)كەنئىردا بۇ ھەزرىتى (موسى) (د.خ.) ۋاھىيەسىگە: «يەھىيا: سۆزۈ»

هر دو امو سو و ریون له سه شه رع خای گه ره گن دانه ئه فه مانه کانان

مہر و ما (طبرانی) بہ (سند) یکی لاواز لہ (عبداللہ) ی کوری (اسی احمد) ہورہ دہ گنرتہوہ؛ دلیت:

گوپی (عقبه) (ولید) و (عمارة) هاتن به شوینی، تاگه یشتنه لای پیغه مبهری خوا (۱۳۸۷) و

ئافرىقاتى تىيانبوو - رېشى لىۋەگىرت ئافرىقاتان بىگېرنىننەۋە بۇلای مۇشرىكەكان ، ئىنجا خۇاى

گهواره نایه‌تی (الامتحان) ی ناردده خواره‌وه. هه‌روه‌ها (ابن ابی حاتم) له (یزیدی) کو‌پی (حبیبه) وه -

وَوَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ إِحْسَانًا حَمَلَتْهُ أُمُّهُ كُرْهًا وَوَضَعَتْهُ
 كُرْهًا وَحَمَلُهُ وَفِصْلُهُ ثَلَاثُونَ شَهْرًا حَتَّىٰ إِذَا بَلَغَ أَشُدَّهُ وَبَلَغَ
 أَرْبَعِينَ سَنَةً قَالَ رَبِّ أَوْزِعْنِي أَنْ أَشْكُرَ نِعْمَتَكَ الَّتِي أَنْعَمْتَ
 عَلَيَّ وَعَلَىٰ وَالِدَيَّ وَأَنْ أَعْمَلَ صَالِحًا تَرْضَاهُ وَأَصْلَحَ لِي فِي
 ذُرِّيَّتِي إِنِّي تُبْتُ إِلَيْكَ وَإِنِّي مِنَ الْمُسْلِمِينَ ١٥ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ
 تَقْبَلُ عَنْهُمْ أَحْسَنَ مَعَالِمًا وَأُنْجَاوُ عَنْ سِقَانِهِمْ فِي أَوْتَعِهِ
 الْجَنَّةِ وَعَدَ الصَّادِقُ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ١٦ وَالَّذِي قَالَ
 لِبُؤَيْدٍ أَتَىٰ لُكْمًا فَتَسَدَّدْنَا أَنْ أَتَىٰ أَخْرَجَ وَقَدْ خَلَّتِ الْقُرُونُ مِنْ
 قَبْلِي وَهِيَ فَتَيَانُ اللَّهِ يُدْعَىٰ إِلَيْهِ فَيَلْبِسُ ثَوْبًا زَوْرًا فَقَالَ
 مَا هَذَا ۖ أَلَا أَطْلُبُ إِلَّا لِعِلْمٍ ۚ أُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ
 الْقَوْلُ فِي أُمِّهِمْ أَنْ تَبِيعُوا أَصْنَانِي وَالْإِنْسَانُ لَكَاثِرٌ ۚ
 خَسِيرٌ ١٧ وَلِكُلِّ دَرَجَةٍ مَعَالِمٌ وَأُولَٰئِكَ أَعْمَلْتُمْ وَهُمْ
 لَا يَعْلَمُونَ ١٨ وَبِئْسَ بَعْضُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا إِذْ هُمْ يُنَادُّونَ
 فِي حِرَافِكُمُ الدُّنْيَا وَاسْتَنْعَمْتُمْ بِهَا فَالْيَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذَابَ الْهُونِ
 بِمَا كُنْتُمْ تَسْتَكْبِرُونَ فِي الْأَرْضِ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ ١٩

[۱۵] ﴿وَصَّيْنَا الْإِنْسَانَ﴾: فرما نهادن کرد
 به مؤلف و خستمانه نه ستوی. ﴿بِوَالِدَيْهِ﴾
 خسان: له گهل دایک و باوکی باش بیت.
 ﴿حَمَلُهُ﴾: به نازده حه تی و ماندوبوونیکی
 زوره و. ﴿وَفِصْلُهُ﴾: فصالیه: ماهوی
 دوو گیانی و له شیرپرینه و. ﴿وَبَلَغَ أَشُدَّهُ﴾
 انشدیه: گهیشته کامل بوونی هیزو
 توانای جهسته یی و ژیری. ﴿وَبَلَغَ أَرْبَعِينَ سَنَةً﴾
 په روه دگارا بیخره دلمه و یارمه تیم
 بده. [۱۶] ﴿وَالَّذِي قَالَ لِبُؤَيْدٍ﴾: (مه به ست
 له دهرینی و شهی رق لی بوون و
 نازده زایی به). ﴿وَتَسَدَّدْنَا﴾: نایا په یمان
 پی ددهن؟! ﴿وَأُولَٰئِكَ الَّذِينَ حَقَّ عَلَيْهِمُ الْقَوْلُ﴾: زیندو
 بیه و. ﴿وَالَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ﴾: نه ته و هکانی
 پنی شو و پویشتن (که سیان زیندو
 نه بوونه و). [۱۸] ﴿وَبِئْسَ بَعْضُ الَّذِينَ كَفَرُوا بِآيَاتِنَا﴾: (حق علیه
 القول): شایسته بوون سزا بدرین.
 [۲۰] ﴿وَبِمَا كُنْتُمْ تَفْسُقُونَ﴾: سزای

سهرشوری و پیسواپی.

* پیغه مبری خوا (الله) ده فرموت: ((نایا گه وره ترین گونا و تاوانتان پی پانه گیه نم؟
 که بریتیه له: هاول پیدا کردن بوی خوی گورو نازاردانی دایک و باوک))، کاتی پیغه مبری
 خوا (الله) نم گوتیه ی فرمو پالی دابوویه و پاشان راست بوویه و فرمووی: ((له گهل و ته ی
 ناحق و بمثال و گواهی دان به درو، بهردوام نه می دوباره ده کرده و هتا و تمان خوزگه
 بیدمگ دبو و)).

— ده گپرتیه: ده لیت: نم نایه ته سه بارت به (امیه) کی کچی (بشر) هاتو ته خواروه که خیزانی
 (ابی حسان الدحاحه). له (مقاتل) یشوه ده گپرتیه: ده لیت: نازده تیگ ناوی (سعیده) بو و
 خیزانی (سیفی) کوری (راهب) بو، یه کیگ بو له موشریکه کانی (مه که). جا نم نازده ته
 له کاتی په یمانه که دات بوی (مه دینه)، موشریکه کان و تیان، بومانی بگپرتیه، نجا نم نایه ته
 دابرمزی به خواروه. هروها (ابن جریر) له (زهری) هوه ده گپرتیه: ده لیت: نم نایه ته سه بارت
 به و هاتو ته خواروه: که نه شتا له خواروی (حدیبیه) بوون، له کاتی که پیغه مبر (الله)
 سولوی له گهل موشریکه کاند کربو، گهر یه کیگ له (مه که) بهاتایه بیگپرتیه و بویان، به لام
 که نازده تان هاتنه لای نم نایه ته دابرمزی. هروها (ابن منیع) له (ابن عباس) هوه ده گپرتیه: —

سوره الاحقاف

نورانی ترجمه

[۲۱] ﴿أَخَا عَاد﴾: (هودی پیغمبر مبری خوا (سه لامی خوائ لیئیت).
 ﴿أَنْذَرُ﴾: ناگاداریان بکمره وه.
 ﴿بِالْأَحْقَافِ﴾: شیویکه له ناوچه ی
 (حضر موت). ﴿خَلَّتِ الْأَنْدَرُ﴾:
 پیغمبران به سمرچون. ﴿بَيْنَ يَدَيْهِ﴾:
 پیش ناردن و په وانه کردنی. ﴿مَنْ خَلْفَهُ﴾: له دوی ناردنی. [۲۲] ﴿لَا فَاك﴾:
 بمانبویزه له سهری. [۲۴] ﴿رَاوَهُ﴾:
 سزاکه یان به چاوی خویمان بینی.
 (له شیوه ی گه وانه هوریکدا بوو).
 ﴿عَارِضًا﴾: نهو هه وهی له روپوشی
 ناسمانه وه ده رکه وت. ﴿مُسْقِلٌ أَوْ دَيْهَمٌ﴾: دیت به سمر دوله کانیان (نهو
 شیوینه ی نه وانی تیئیدا
 نیشته جی بوون). [۲۵] ﴿تَدْمُرُ﴾: له ناوی
 ده باو تیک و پیکي ده شکیتیت.
 [۲۶] ﴿مَكْنَسَاهُمْ﴾: تواناو هیژو

﴿وَأَذْكُرْ أَخَا عَادَ إِذْ أَنْذَرْنَاهُ إِلَى الْأَحْقَافِ وَقَدْ خَلَّتِ الْأَنْدَرُ مِنْ بَيْنَ يَدَيْهِ وَمَنْ خَلْفَهُ أَلَّا نَعْبُدُ إِلَّا اللَّهَ إِنِّي أَخَافُ عَلَيْكُمْ عَذَابَ يَوْمٍ عَظِيمٍ﴾: ﴿قَالُوا أَجِئْنَا بِتِلْكَ أَعْنَاءَ اللَّهِ إِنَّا نَافِلُونَ﴾: ﴿يَا نَعْبُدُكَ إِنَّا كُنَّا مِنَ الصَّادِقِينَ﴾: ﴿قَالَ إِنَّمَا الْعِلْمُ عِنْدَ اللَّهِ وَأُبَلِّغُكُمْ مَا أُرْسِلْتُ بِهِ وَلَكِنْ أَنْتُمْ أَنْتُمْ مَاجْهُلُونَ﴾: ﴿فَلَمَّا رَاوَهُ عَارِضًا مُسْتَقْبِلَ أَوْدِيَّتِهِمْ قَالَ هَذَا عَارِضٌ مُطِيرٌ إِنَّهُ لَمْ يَكُنْ مِنْكُمْ شَيْءٌ بِأَمْرِنَا فَأَصْبَحُوا لَا بَرَى إِلَّا مَسْكَنَهُمْ كَذَلِكَ نَجْزِي الْقَوْمَ الْعَجَمِينَ﴾: ﴿وَلَقَدْ مَكَّنَّهُمْ فِيمَا آتَيْنَاهُمْ فِيهِ مِن قُدْرَتِنَا وَإِنَّا لَآ فَاعِلُونَ﴾: ﴿وَجَعَلْنَا لَهُمْ سَمْعًا وَبَصَرًا وَأَفْئِدَةً فَمَا أَغْنَى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلَا أَبْصَرُهُمْ وَلَا أَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَيْءٍ إِذْ كَانُوا يُجَادِلُونَ رَبَّائِهِمْ قَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ النَّارِ فَسَوَّيْنَاهُمْ فِي السَّمَاءِ صُفْرًا مَّنْجُوعًا وَمَا مَحْوَالُهُمْ مِنَ الْقُرَىٰ وَصَرَّفْنَا الْأَلْبَابَ لَعَلَّهُمْ رَاجِعُونَ فَلَوْلَا نَصْرُهُمْ لَئِنْ آتَيْنَاهُم مِّن دُونِ اللَّهِ قَرِيبًا إِنَّ إِلَهَهُمْ لَكَاذِبٌ﴾: ﴿بَلْ صَلَّوْا عَنْهُمْ ذَلِكَ فَكُفُّهُمْ وَمَا كَانُوا بِمَشْجُورِينَ﴾

دهسته لاتمان پی به خشیوون. ﴿فَمَا أَغْنَىٰ عَنْهُمْ﴾: سوودی پینه گه یاندن و برگری
 لینه کردن. ﴿يَحْمَدُونَ﴾: نکو لیان لیکرد (له کاتیکدا له دلوه باوه پی ته وایان
 پی هه بوو). ﴿حَاقَ بِهِمْ﴾: ده وریدان یا خود به سمریانا داباری. [۲۷] ﴿صَرَفْنَا الْأَبْصَارَ﴾:
 به لگه ی جوړو جوړو دوپا تکراره مان هیناوه ته وه به شیوازی جیساوان...
 [۲۸] ﴿قَرِيبًا﴾: نه وهی به هیزه وه له خوا نزیک ده بنه وه (به پنی بوچوونی خویمان).
 ﴿صَوًّا﴾: دیار نه مان و ون بوون. ﴿إِنْ كُنْهُمْ﴾: نهو درو یه ی کردیان (نهو درو یه ش داتاشینی
 بت و کرده هاوتای په روه درگار بوو). ﴿وَيَسْتَوُونَ﴾: نه وهی له خو یانه وه هیان به ستوه.

- ده لیت: (عمری کوی (خطاب) موسلمان بوو، به لام خیزانه که ی دوا که وت له ناو
 موشریکه کاذا، لنجا په روه درگار نایه تی: ﴿وَلَا تُسْكَوْا بِعِصْمِ الْكُفَّارِ﴾: نارد خواره وه.
 هوی دایه زینی نایه تی (۱۱): ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَلَّيْكُمْ﴾: نایه ته که:
 - (ابن ابی حاتم) له (حسن) وه ده گپ نه وه: ده لیت: نایه تی: ﴿وَإِنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ﴾
 سه باره ت به (ام حکیم) ی کچی (ابو سفیان) هاته خواره وه، کاتی هله گه رایه وه و پیاوینی
 (ثقیفی) ی ماره یکرد، جگه له هج نافر ته تکی تری قوره شی هله گه رایه وه.

[۲۹] ﴿ صرنا إليك ۖ ربووی کومه لیکنان

بؤای تو و ده گنرا مه تا گوی بیست بین

بؤت. ﴿ انصتوا ۖ بیذهنگ بنو

گوی برادیلن. ﴿ قصصی ۖ ته و او بوو

له خویندنه وهی. ﴿ ولسوا ۖ گه رانه وه.

[۳۱] ﴿ یحرکم ۖ بتان پاریزیت و

رزگار تان بکات. [۳۲] ﴿ فلیس بمحجر ۖ

ناتوانیت له ده ست سزای خواسی

مه لبتیت و پابکات. [۳۳] ﴿ لم یعی ۖ

ناره حهت و ماندونه بووه پیوهی

(له دروست گردنی دا). [۳۵] ﴿ اولوا العرم ۖ

نه پیغه مبه رانه ی خاوهن توانا و هیزو

نارام و خوږاگری بوون. ﴿ لم یلشوا ۖ

نه مانه وه. ﴿ بلاع ۖ نه م قورنانه

پاگه یانندن و به یانیکه.

هو ی دابه زینی نایه تی (۱۳) ﴿ یا ایها الذین آمنوا

لا تقولوا قوما غضب الله علیهم ۖ نایه ته که:

— (ابن المنذر) له (ابن عباس) وه

ده گنری ته وه: ده لبت: (عبدالله) ی کوپی

(عمرو) و (زید) ی کوپی (حارث) نهر و

پاشان خوی گه وه نایه تی: ﴿ یا

ایها الذین آمنوا لا تقولوا قوما غضب الله علیهم ۖ

نایه ته که:

— (قرمذی) و (حاکم) له (عبدالله) ی کوپی (سلام) وه ده گنری ته وه: ده لبت: نیمه کومه لیک

له ما وه لانی پیغه مبه ری خوا (۱۴) دانیشتبوین بیر وهریمان ده گنری ته وه: وتمان: نه گهر بزانی

کام کار زور لای خوی گه وه خورشه ریسته نه وه نه نجامان دها، نجا خوی گه وه نه م

نایه تانه ی ناره خوار وه: ﴿ سح لله ما فی السماوات وما فی الارض وهو الغریز الحکیم ۖ یا ایها الذین

آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون ۖ نجا پیغه مبه ری خوا (۱۵) خویندیه وه تا هه مو ی ته و او کرد. هه

له (ابن عباس) یشمه وینه ی نه م باسکرا وه.

هو ی دابه زینی نایه تی (۱۶) ﴿ یا ایها الذین آمنوا هل ادلکم علی تجارة تنجیکم من عذاب الیم ۖ نایه ته که:

— له (ابی صالح) وه ده گنری ته وه: ده لبت: خه لکس و تیارن: خوژگه ده مانزانی کام کار و فرمان زور

چاک و باشره، نجا نایه تی: ﴿ یا ایها الذین آمنوا هل ادلکم علی تجارة ۖ دابه زی، به لام حه زیان

نه کرد له جیهاد، پاشان نایه تی: ﴿ یا ایها الذین آمنوا لم تقولون ما لا تفعلون ۖ دابه زی، هه له (ابن

عباس) یشمه وینه ی نه م باسکرا وه. هه روه ها له ریگه ی (عکر مه) وه وه نهویش له (ابن عباس) وه-

وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفْرًا مِّنَ الْجِبِينَ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمَّا حَضَرُوهُ قَالُوا أَنصِتُوا فَلَمَّا قُضِيَ وَلَّوْا إِلَى قَوْمِهِمْ مُنْذِرِينَ
قَالُوا يَنْقُضُنَا إِنَّا صَاعِقَاتُ كِتَابٍ أُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسَى
مُصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيْهِ يَهْدِي إِلَى الْحَقِّ وَإِلَى طَرِيقِ مُسْتَقِيمٍ
يَنْقُضُنَا أَجِيبُوا دَاعِيَ اللَّهِ وَدَاعِيَ الْيَوْمِ ۚ يَغْفِرْ لَكُمْ مِّنْ
ذُنُوبِكُمْ وَيُخَذِّبْكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ ۚ وَمَنْ لَا يُجِيبْ دَاعِيَ اللَّهِ
فَلَيْسَ بِمُعْجِزٍ فِي الْأَرْضِ وَلَيْسَ لَهُ مِثْلُ دُونِهِ ۚ أُولَٰئِكَ أُولَٰئِكَ
فِي صَلَاحٍ مُّبِينٍ ۚ أُولَٰئِكَ نَزَّلَ اللَّهُ الْكَلِمَ الَّذِي الْكَلِمَاتُ
وَالْأَرْضُ وَلَمْ يَكُنْ يَخْلُقْهُمْ يَخْدِرُ عَنْ أَنْ يُحْيِيَ الْمَوْتَىٰ بَلَىٰ
إِنَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۚ وَيَوْمَ يُعْرَضُ الَّذِينَ كَفَرُوا عَلَى النَّارِ
أَلَيْسَ هَٰذَا بِالْحَقِّ قَالُوا بَلَىٰ وَرَبِّ سَآءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ
كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ ۚ فَاصْبِرْ كَمَا صَبَرَ أُولُو الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ
وَلَا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَأَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ مَا يُوعَدُونَ لَوْلَا أَلَمَتْهُمُ
سَاعَةٌ مِّنْ نَّهَارٍ بَلَّغَ فُهَلْ يُهْلِكُ إِلَّا الْقَوْمَ الْفَاسِقُونَ ۚ

سورة الاحقاف

سورہ تہی (محمد)

[۱] ﴿صَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾: ریگریان کرد
لهوہی خہلکی باوہر بیتن. ﴿اضِلُّوا﴾
أَعْمَاهُمْ: کارو فرمانہ چاکہ کانیان
به تال دہ کاتہوہ. [۲] ﴿كُفِّرْ عَنْهُمْ﴾:
گونامیان لیہ لہوہرینیت و لیسان
خوش دہ بیت. ﴿اصْلَحْ لَهُمْ﴾: حال و
باریان باش دہ کات له دنیا و قیامہ تدا.
[۳] ﴿امْثَلْهُمْ﴾: حالیان. [۴] ﴿فَضْرَبَ
الرَّوْقَابَ﴾: لہ گہردنیان بدہن
(لہ ناو جہ نگدا). ﴿اتَّخِذْهُمْ﴾: بریتہ
لہ کوشتن و بریندار کردن و بہ دیلگیران.
﴿فَشَدُّوا الْوُثَاقَ﴾: بہ توندی کوتی
بہ بندہ کان گیر بدہن. ﴿مَلَّ﴾: نازادکردنی
دیلہ کان بی بہرامبہر. ﴿فَبَدَّاءَ﴾:
نازادکردن لہ برامبہر مال یان دیلی
موسلمانان. ﴿حَقَّ تَضَعِ الْحَرْبِ
أَوْزَارَهَا﴾: تا ناپرہتہ تی بہ کانی جہنگ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ أَضَلَّ اللَّهُ عَنْهُمْ ۚ وَالَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّدٍ وَهُوَ الْحَقُّ مِنْ
رَبِّهِمْ كَفَّرَ عَنْهُمْ سَيِّئَاتِهِمْ وَأَصْلَحَ بَالَهُمْ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا
اتَّبَعُوا الْبَاطِلَ وَأَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ كَذَلِكَ يَضْرِبُ
اللَّهُ لِلنَّاسِ أَمْثَلَهُمْ ۚ فَإِذَا لَقِيتَهُ الَّذِينَ كَفَرُوا فَقَضَرُوا الْكَيْدَ ۚ إِنَّهُمْ
إِذَا اتَّخَذْتُمُوهُمْ زُجُجًا ۚ وَالْوُثَاقَ ۚ فَمَا مَتَابَعْدُ ۚ وَمَا فِدَاءُ حَقِّ تَضَعِ الْحَرْبِ
أَوْزَارَهَا ۚ ذَلِكَ لِوَيْسَاءِ اللَّهِ لَا تَنْصَرُّهُمْ وَلَكِنْ لِيَبْأُولَئِكَ عِصْمَتُكُمْ
يَقِضُ ۚ وَالَّذِينَ يُنَالُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَلَنْ يُضِلَّ اللَّهُ عَنْهُمْ ۚ سَيَهْدِيهِمْ
وَيُصْلِحُ بَالَهُمْ ۚ وَيُدْخِلُهُمُ الْجَنَّةَ عَرَفَهاهُمْ ۚ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ
آمَنُوا أَنْ تَنْصَرُّوا ۚ وَاللَّهُ يَنْصَرُّكُمْ وَيُنِيتُ أَعْدَاءَكُمْ ۚ وَالَّذِينَ كَفَرُوا
فَتَسْلُطُهمْ وَأَضَلَّ عَنْهُمْ ۚ ذَلِكَ بِأَنَّهُمْ كَرِهُوا مَا أُنْزِلَ اللَّهُ
فَاحْطَ عَنْهُمْ ۚ أَفَلَا تَنْصَرُّو ۚ فِي الْأَرْضِ فَتَطْرُقُوا ۚ كَيْفَ
كَانَ عَظِيمُ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ ۚ دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ وَلِلْكَافِرِينَ أَمْثَلُهَا ۚ
ذَلِكَ بِأَنَّ اللَّهَ مَوْلَى الَّذِينَ آمَنُوا وَأَنَّ الْكَافِرِينَ لَا مَوْلَى لَهُمْ ۚ

کوتایی دین. ﴿لَا تَنْصَرُّ مِنْهُمْ﴾: نہوا بی جہنگ تولہی لی دہ سہندن. ﴿لَبِئْسَ
تَاقِيتًا تَبْكَا تہوہ (تاراستی گشت لایک دہر بکھوی). ﴿فَلَنْ يُضِلَّ اللَّهُ عَنْهُمْ﴾: کردارہ کاتیان
به تال ناکاتہوہ، بہ لکو پاداشتیان دہداتہوہ. [۵] ﴿سَيَهْدِيهِمْ﴾: رینموییان دہ کات
(بوئہوہی دان بنین بہ فہزل و چاکہی پەروردگاردا). ﴿وَيُصْلِحْ لَهُمْ﴾: حال و باریان
باش دہ کات. [۸] ﴿فَتَسْلُطُهمْ﴾: تیاچوون و فہوتان و سہر شوپی بوئہوان. [۹] ﴿فَاحْطَ
أَعْمَاهُمْ﴾: کردہوہ کانیان بہ تال دہ کاتہوہ. [۱۰] ﴿دَمَّرَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾: پەروردگار بہراری
تیاچوون و فہوتانی دا بہ سہریاندا. [۱۱] ﴿مَوْلَى﴾: دوست و یار مہ تیدہر.

- دہ لیت: نایہ تی: ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ تُنْجِيكُمْ مِنْ عَذَابِ أَلِيمٍ﴾: ہاتہ خوارمہ،
موسلمانان و تیان: نہ گہر دہمانزانی سہم بازگانی بہ چیبہ! نہوا مال و سامان و خیزانمان
دہ بہ خشی لہ پیناویدا، نجا نایہ تی: ﴿تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ وَتُجَاهِدُونَ فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ
ذَلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ﴾: ہاتہ خوارمہ.

ملفوظات مولانا غفر

سورة النجم

إِنَّا أَنشَأْنَاهُ خَلْقًا جَدِيدًا ۖ وَإِلَىٰ عِلْمِنَا مُرْجَعُهُ ۚ إِنَّ اللَّهَ بَصِيرُ الْبَاسِ ۚ

[۱۲] ﴿مَثْوًى لَّهُمْ﴾: جیگهی مانه وه
 نیشته جی بوونیان. [۱۳] ﴿كَأَيْنَ مِنْ
 قَرِيبَةٍ﴾: زور گوندو لادی. [۱۴] ﴿عَلَى
 يَبَّةٍ﴾: له سهر به لگه و بهر چاو روونی.
 [۱۵] ﴿مِثْلَ الْحَنَةِ﴾: چه شن و شیوه ی
 به هشت. ﴿غَيْرِ آسِنٍ﴾: تام و یونی
 نه گزراوه. ﴿عَسَلِ مَصْفًى﴾: مه نگوینیک
 به دهر له سهر جهم خه وش و خلته یه ک.
 ﴿سُقُوفًا﴾: به زور دهر خوار دیان
 دهری. ﴿مَاءِ حِمَاٍ﴾: ناویکی گهرم و
 له کول. [۱۶] ﴿مَاذَا قَالَ أَنفَاهُ﴾: نیستا چی
 وت؟! یا ساتیک له مه و پیش چی وت؟
 ﴿طَعَنَ اللَّهُ عَمَىٰ قُلُوبِهِمْ﴾: خوای گه وره
 موری داوه له دلیان. [۱۸] ﴿يَسْطُرُونَ﴾:
 چاوه ری ده کن. ﴿السَّاعَةِ﴾: قیامت.
 ﴿بِقَتَّةٍ﴾: له نا کاو. ﴿أَنسَرَطُهَا﴾:
 نیشانه کانی (به وه ی رینو مایی
 له دله کانیان دور خرابه وه).

﴿ذَكَرَاهُمْ﴾: نه‌وی له‌بیریان چوو یوه وه به‌تیا بردنی گوپرایه‌لی پەروەردگان.
 [۱۹] ﴿فَتَقَالُوا﴾: جموجوولتان بۆ هەر شوینیك بچن. ﴿مُشَاكَم﴾: جیگیر بووتنان (له‌هەر شوینیك بمنته‌وه).

سورہ فی ﴿ الجمعة ﴾

هَؤُلَاءِ دَابِئُزْنِي نَيْمَتِي (۱۱): (وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُوا إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا) نَيْمَتُهُ كَ:

– (بخاری و مسلم) له (جانب) موه دهگیریتومه؛ دهلښت: له پوږی (جمعه) دابو پیغمبر (ﷺ) وتاری دودا که کاروانی بهک هات، هه موو خهک چوونه دمروه بولای کاروانی به که تاوای لیها تهنیا دوازه پیاوی لامیه موه، تنجا خوا نایه تی: ﴿وَأَرَأَوْا يُخَارَءُ أَوْ لَهُمُ الْفُضُولُ إِلَيْهَا وَتَرَكُوكَ قَائِمًا﴾ نارد خوار موه. هه روه (ابن جریر) له (جانب) موه دهگیریتومه؛ دهلښت: نه گهر نارو متانی که نه بزرگ مار مېکرانایه بده دهول و زورنا پیشوا زیان لیده کړنو پیغمبر موه خواشيان به جی دهه نیش له سسر مینبره که ی، سه بارت به مه پهرودگار نایه تی نارد خوار موه؛ وهک نه و ی نه م نایه تش سه بارت به هه ردو رو دواوه که دابه زی بیت . (ابن منذر) یش له (جانب) موه دهگیریتومه؛ نه م نایه ته سه بارت به کاروانه که دابه زیووه، نه م هه نه و ده گیه نیت نایه ته که سه بارت به هه ردو رو دواوه که نازلیو ته خوار موه. (پهرودگار یش زانو ناگاداره).

سورہ قی (محمد) جزوی (۲۶)

سورہ محمد

مقامات شریف

وَيَقُولُ الَّذِينَ ءَامَنُوا لَوْلَا نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَإِذَا أُنزِلَتْ سُورَةٌ
تُحْكَمُ وَذُكِرَ بِهَا الْفِتَالُ رَأَيْتَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ
يَنْظُرُونَ إِلَيْكَ نَظَرَ الْمَغْشِيِّ عَلَيْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَأُولَئِكَ لَهُمْ
طَاعَةٌ وَقَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَإِذَا عَزَمَ الْأَمْرُ فَلَوْصَدَقُوا اللَّهَ
لَكَانَ خَيْرًا لَهُمْ ؕ فَهَلْ عَسَيْتُمْ إِنْ تَوَلَّيْتُمْ أَنْ تُفْسِدُوا
فِي الْأَرْضِ وَتَقَطِّعُوا أَرْحَامَكُمْ ؕ أُولَئِكَ الَّذِينَ لَعَنَهُمُ اللَّهُ
فَأَصْمَهُمْ وَأَعَمَّ أَبْصَارَهُمْ ؕ قُلْ لَا يُنْزِلُ قُرْءَانًا
أَعْرَ عَلَى قُلُوبِ أَقْبَالِهَا ؕ إِنْ أَرَادُوا عَنِ الْأَیْمَنِ أَنْ يَزِيدَهُ
مِنْ عَمَدٍ مَا لَيْتَ لَهُمْ أَهْدَى الشَّيْطَانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَأَمَلَى
لَهُمْ ؕ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ قَالُوا لِلَّذِينَ كَرِهُوا مَا نَزَّلَ
اللَّهُ سَطِيعًا مَكْرَمٌ بِبَعْضِ الْأَمْرِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ إِسْرَارَهُ
فَكَفَى إِذَا نُوذِرْتُمُ الْمَلَائِكَةَ بِتَضَرُّعٍ وَجُوهَةٍ
وَأَدْبَارِهِمْ ؕ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ اتَّبَعُوا مَا أَصْحَبَ اللَّهُ
وَكَرِهُوا رِضْوَانَهُ فَأَحْبَطَ أَعْمَالَهُمْ ؕ أَمْ حَسِبَ
الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ أَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللَّهُ أَضْغَانَهُمْ ؕ

[۲۰] ﴿مُحْكَمَةٌ﴾: پورن و ناشکراو
بهدر خستنی مه به ست. ﴿مرض﴾:
نه خوشی (دوپووی یه). ﴿المغشی﴾:
علیه: نه هوش خوچون. ﴿اولی لهم﴾:
له ناوچوونیان نزدیک ده بیست.
[۲۱] ﴿طاعة﴾: گویرایه لی باشتره بو
نه ان. ﴿عزم الامر﴾: چه سپاو جهاد
پیویست بوو له سمریان. ﴿تولیتهم﴾:
پشتان مه لکرد له باور هیتان.
[۲۲] ﴿فأصمهم﴾: تووشی که پی هاتن
(نه وهی سوود به خش بیت نایبیستن).
[۲۳] ﴿یتدبرون القرآن﴾: له اناکانی
تیبگن و مهستی پی بکن. ﴿أفقاها﴾:
داخراوه و قوفل دراوه نیسدی
ناکریتموه. [۲۴] ﴿ارتدوا علی اذبلوهم﴾:
که پانه وه سمر حالی پیشوویان. ﴿سؤل﴾:
هم: گوناوه تاوان و نومیده کانی بو
ناسان و شیرین کردن. ﴿أملی لهم﴾:
نومیدی پرپوچی بو دریزکردنه وه

حزب ناره زووه کان زالبو به سمریاندا. [۲۶] ﴿الدیس کرهوا ماسرل الله﴾: بریتین
له جووله که کانی (بنی قریظه) و (بنی نضیر). ﴿اسراهم﴾: شار دنه وهی سهرجه مکراره
خرابه کانیان. [۲۸] ﴿فاحبط﴾: پوچ و به تالی کرده توه. [۲۹] ﴿مرض﴾: نه خوشی
(دوپووی یه). ﴿أضغانهم﴾: رقی و کینه په نهانی یه کانیان.

سورہ قی المناقون

هُوَ دَابِیْزُنِیْ ثَايَتِیْ (۵): ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاْ رُؤُوسَهُمْ﴾: نایه ته که:

- (ابن جریر) له (قناده) وه ده گیرنتموه: ده لیت: به (عبدالله) ی کوپی (ابی) یان و: بو نایه یته لای
پیغه مبر ی خوا (ﷺ) داوای لیخوشبوونت لای په رومردگار بو بکات، نهویش سمری به ملاولادا
باداو، دواتریش سهارهت بهو ثایه تی: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾: دابیز یه
خوار وه.

هُوَ دَابِیْزُنِیْ ثَايَتِیْ (۶): ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ﴾: نایه ته که:

- له (عرو) وه ده گیرنتموه: ده لیت: کاتیک ثایه تی: ﴿استغفر لهم أو لا تستغفر لهم﴾: ان تستغفر لهم سبعین
مره (دابیز ی، پیغه مبر) (ﷺ) فرمووی: ده بیت زیاتر له هفتا جار داوای لیخوشبوونیان بو یکم -

سوره محمد

سوره محمد

[۳۰] ﴿لَا رِيَاكُمْ﴾: نیشانتان دهنه دین (نه نیشانهای پیوهی دهناسرینهوه).

﴿بِسْمَاهُمْ﴾: بهچند نیشانیهک ناو زهدیان دهکین پنی. ﴿لَنْ الْقَوْل﴾:

شیوازی قسهکردنیان که پیچهوانیه. [۳۱] ﴿لَبِلُّوْكُمْ﴾: تاقیتان دهکینهوه (بهشرك و باری قورس). ﴿ذَلُّوْكُمْ﴾:

اخبارکم: دهیخینه پرو ناشکرای دهکین. [۳۲] ﴿شَاوُوا الرِّسُول﴾:

پنجهوانیه وهستان و دورنمایهتی یانکرد. (لهبسر نایهکهی).

[۳۵] ﴿فَلَا تَهْتُوا﴾: لاوازو سست مهب. ﴿السُّلْم﴾: هیمنی و ناشتی. ﴿الْاَعْلُونَ﴾:

بهرزو بلندو سرکهوتون. ﴿لَنْ سُرَّكُمْ﴾: کهمو کهلی ناکات.

[۳۷] ﴿فِيحُفْكُمْ﴾: ماندوو شهکعتان بکات (بهوهی داوای گشت مال و سامانتان بکات). ﴿اضْفَانُكُمْ﴾: رِق و

وَلَوْ نَشَاءُ لَأَرْسَلْنَاكُمْ فَلَغَرَفْتُمْ بِسِمَتِهِمْ وَلَتَمَرَّقْتُمْ فِي
لَحْنِ الْقَوْلِ وَاللَّهُ يَعْلَمُ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۰﴾ وَلَتَبْلُوْكُمْ حَتَّى نَعْلَمَ
الْمُجْتَهِدِينَ مِنْكُمْ وَالصَّادِقِينَ وَتَبْلُواْ أَخْبَارَكُمْ ﴿۳۱﴾ إِنَّ الَّذِينَ
كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ وَسَافُواْ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّ
لَهُمُ الْهُدًى لَنْ يَضُرُّوا اللَّهَ شَيْئًا وَسَيُحِطُّ أَعْمَلُهُمْ ﴿۳۲﴾
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اطِّيعُوا اللَّهَ وَاطِّيعُوا الرَّسُولَ وَلَا تُبْطِلُوا
أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۳﴾ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ ثُمَّ مَاتُوا
وَهُمْ كَاْفِرَاتٌ يَنْفِرُ اللَّهُ عَنْهُمْ ﴿۳۴﴾ فَلَا تَهْتُواْ وَتَدْعُوا إِلَى السَّلَامِ
وَأَنْتُمْ الْاَعْلَوْنَ وَاللَّهُ مَعَكُمْ وَلَنْ يَبْزُكَ أَعْمَلَكُمْ ﴿۳۵﴾ إِنَّمَا
لَتَعْبُوهَ الدُّنْيَا لَعِبٌ وَلَهُمْ وَاْن تَوَفَّوْاْ وَتُنْفِقُواْ تَزَكُّ أَعْمَلَكُمْ
وَلَا تَسْتَعْلِكُمْ أَمْوَالَكُمْ ﴿۳۶﴾ إِنَّ يَسْتَعْلِكُمُوهَا يَتَخِفُّكُمْ
يَتَحَلَّوْاْ وَتُخْرِجُ أَصْفَانُكُمْ ﴿۳۷﴾ هَآؤُنْ هَآؤُنْ لَا تَدْعُونَ
لِتُنْفِقُواْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَمِنْكُمْ مَنْ يَتَحَلَّ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ
فَإِنَّمَا يَحِلُّ عَنْ نَفْسِهِ وَاللَّهُ الْغَنِيُّ وَأَنْتُمُ الْفُقَرَاءُ وَإِنْ
تَوَلَّوْاْ يَسْتَبْدِلْ قَوْمًا غَيْرَكُمْ ثُمَّ لَا يَكُونُواْ أَمْثَلَكُمْ ﴿۳۸﴾

کینهی شاراوتهان (بهرامبر نیسلام). [۳۸] ﴿يَحِلُّ عَنْ نَفْسِهِ﴾: خیرو چاکه لهنهفسی
خوی بگریتهوه (بهوهی رژیو خیرو چاکه نهکردنهوه). ﴿تَوَلَّوْا﴾: پشت لهباوهپهینان بکه.

- نیت پروردگار نایهتی: ﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾: نارد خواروه.
مهروما له (مجاهد) و (قتاده) وه وینهی نهه گیردراوتهوه.

مهروما (عوفی) له (ابن عباس) موه دهگریتهوه: دهلیت: کاتیک نایهتی (براءة) دابهزی، پیغهمبیری
خوا (ع) فرموی: نهوه من یرم پی در ا بهرامبریان مهلو نیست بگرم، سویندیت بهخوا داوای
لیخوشبوونیان لههفتا جار زیاتر بو دهکم بهکو خوالیان خوش بیدت، نجا نهه نایهته

دابهزیه خواروه.
هو دابهزینی نیلیتی (۷) و (۸): ﴿فَمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنْفِقُواْ عَلَى مَنْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ﴾: نیهتهکه:

- (بخاری) له (زید) کوپی (ارقم) موه دهگریتهوه: دهلیت: گویم لیوو (عبدالله) ی کوپی (ابی)
بهماوپیکانی دوت: خیرمهکن بهوانی لای پیغهمبیرن و یارمهتیان مهدهن تالیی دوریکهونهوه

دهستبرداری بین، خو نهگر گهراینهوه بو (مهینه) نهوا سربرزهکان دهلیت زهلیل و ریسواکان
شاربهدمربکن. منیش نههم بو مام گیرایوه، نهویش بو پیغهمبیری خوای گیرایوه،
پیغهمبیریش (ع) بانگی کردمو قسهی لهگهلا کردم، دواتر کهسیکی نارد بهداوی (عبدالله) ی

کوپی (ابی) و هاوریکانی، کاتی گهیشته خرمهت پیغهمبیر (ع) سویندیان خوارد کهوا شتی
وهامیان نهوتوه. پیغهمبیری خواش (ع) قسهی نهوانی وهرگرت و قسهکی منی پشت گوئی-

سوره تہی (الفتح) جزمی (۲۶)

سوره تہی ﴿الفتح﴾

سُورَةُ الْفَتْحِ

الْفَتْحُ

سُورَةُ الْفَتْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا ۝ لِّغَفْرِكَ اللَّهُ مَا قَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ
وَمَا تَأَخَّرَ وَيَمْهَـمْ بَعْثَهُ عَلَيْكَ وَيَهْدِيكَ سِرَاطًا مُسْتَقِيمًا ۝
وَيَضْرِبُكَ اللَّهُ نَصْرًا عَظِيمًا ۝ هُوَ الَّذِي أَنْزَلَ السَّكِينَةَ فِي قُلُوبِ
الْمُؤْمِنِينَ لِيَزِيدُوا إِيمَانًا مَعَ إِيمَانِهِمْ ۝ وَاللَّهُ جُنُودَ السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَلِيمًا حَكِيمًا ۝ لِيَدْخُلَ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ
جَنَّاتُ تجري من تحتها الأنهار خَالِدِينَ فِيهَا وَيُكَفِّرُ عَنْهُمْ
سَيِّئَاتِهِمْ ۝ وَكَانَ ذَلِكَ عِنْدَ اللَّهِ قُرْآنًا عَظِيمًا ۝ وَيُعَذِّبُكَ
الْمُتَنَفِّينَ وَالْمُتَفَقِّتِ وَالْمُشْرِكِينَ وَالْمُشْرِكَاتِ وَالْظَّالِمَاتِ
بِاللَّهِ طَرَفَ السَّوَةِ عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَةِ وَغَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
وَلَعَنَهُمْ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَهَنَّمَ وَسَاءَتْ مَصِيرًا ۝ وَاللَّهُ جُنُودَ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا ۝ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ
شَهِيدًا وَبَشِيرًا وَنَذِيرًا ۝ لِيُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
وَيُعَزِّزُوهُ وَيُوقِرُوهُ وَيُسَبِّحُوهُ بُكْرَةً وَأَصِيلًا ۝

[۱] ﴿فَتَحْنَا لَكَ﴾: نازادکردنی شاری
(مهکه) مان بو فراهمه مینایت.
﴿مِيسَاءَ﴾: پوون و بهرچاو. [۳] ﴿عَرَبِيًّا﴾:
سهرکه و تنیکی بی وینمو هاوچه شن.
[۴] ﴿السَّكِينَةَ﴾: هینمن و راگیر. [۶] ﴿طَرَفَ
السَّوَةِ﴾: گوما نیککی خراپ و پیس.
﴿عَلَيْهِمْ دَائِرَةُ السَّوَةِ﴾: بریتیه له دوعاو
نزا به تیا چوون و فیه و تانیان.
[۸] ﴿سَلَامًا﴾: گه و امی ده دهیت به سهر
نه و انه و ره و انه کراویت بو لایان.
[۹] ﴿تَعَزَّوَهُ﴾: خوای گهره سهر بجن
(به سهر خستنی ناینه که ی). ﴿تَوْقِرُوهُ﴾:
خوای گهره به مه زن و بلند را بگرن.
﴿تَسْبِحوهُ﴾: به پاک و پوخت پای بگرن
(له و ی شی و ی نه و نی یه). ﴿بُكْرَةً
وَأَصِيلًا﴾: به یانی و نی واری
(همه موکات).

- خست ، منیش تووشی ناره که تی به کی و اهاتم پیشت ناره که تی و ام به سهر نه ماتبو ،
پاشان له مال مه بو خوم دانیشتم و مام بیی و تم : نه مویت پیغه مبهری خوا (الله) به دروت
بخاته و مو لیت توو ره ببیت ، دواتر پهروم دگار نایه تی : ﴿إِذَا جَاءَكَ الْمُنَافِقُونَ﴾ ی نارد خوارمه ،
نه و جا پیغه مبهر (الله) ناردی به شوینما و نایه ته کانی به سهر دا خویند مه و ، پاشان و تی : خوای
گهره به راستی له قلم دایت و به راستگویی دانایت .. له چهند ری به که مه نه مه با سکراره ،
له مه ندیکاندا هاتوه نه مه رو داوه له غزای (تبهوک) دا بوو نه مه نایه تمش له شه و دا هاتوه
خوارمه .

سوره تہی ﴿التغابن﴾

هُوَ دِهَرِ زِنِ نَایَه ی (۱۴) : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُذْرًا لَكُمْ فَأَخَذُوا مِنْكُمْ نَهْيَةً كَذَلِكَ

- (ترمذی) و (حاکم) له (ابن عباس) مه ده گیر نه و : ده لیت : نایه تی : ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ
أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُذْرًا لَكُمْ﴾ ده رباری کو مه لیک هاته خوارمه له خه لکی (مه که) موسلمان بوون ،
ژن و مناله کانیان سوو بوون له سهر نه و ی کوچ بکن بهرو (مه دینه) ، کاتیکیش بهرو (مه دینه)
هاتن و چونه خزمهت پیغه مبهری خوا (الله) بینیان و خه لکی به باشی تیگه بیشتوون له نایه که یان ،
بو به نیازیان و ابو نازاری مال و خیزانیان بدن ، پهروم دگاریش نه مه نایه تی دابه زنده خوارمه .

پیتی نهوويه پهروهنگار ناگادارو
گهواهی دهره بهسهریانهوهو پهیمان
بهو دراوه لهرنګه ی پیغه مبهری
خواوه (۱۱). ﴿بَكْسَتْ﴾: پهیمان و
بهلینه که ی شکاند. [۱۱] ﴿المخفون﴾:
نهوانه شهیتان ریڼه ی تیڅو شان و
چوونه دهرهوه بو غمزای لیگرتن
له خرمهت پیغه مبهری خوا (دخ).
﴿الاعراب﴾: گوندنشین و نهوانه ی دور
له څارستان دژین. [۱۲] ﴿لَنْ يَقْلِبَ﴾:
ناگه پرتوه (بو مه دینه). ﴿قَوْمًا بَورًا﴾:
ګل و نه تویه که خراپ و بی سوود.
[۱۳] ﴿سَعْرًا﴾: ناګرنکی خاوه نرنکه و
بلنسه دار. [۱۵] ﴿أَلِي مَعَانٍ﴾: بو
دهسه تکهوت (مه بهسه) ته
دهسته که و ته کانی (خیر) ه. ﴿ذَرُونَا﴾
نعمکم: لیمان بګرین تا له ګهلتانا

إِنَّا لَنَرِيكَ يَا بَعُوثُكَ إِنَّمَا يَأْمُرُ اللَّهُ بِدَالِهِ قَوْلُ آيِدِيهِمْ
فَمَنْ نَكَتْ لَنَا يَمَانُكَ عَلَى نَفْسِهِ وَمَنْ أَوْفَى بِمَا عَاهَدَ عَلَيْهِ
اللَّهُ فَنَسِيؤُهُ أَحْرَأَ عَظِيمًا ١٠ سَيَقُولُ لَكَ الْمُخَلَّفُونَ
مِنَ الْأَعْرَابِ سَمِعْنَا آمْرًا وَهَلُّنَا فَاسْتَعْفِرْنَا لِيَأْمُرُوا
بِالسَّيْئَةِ مَا لَنَا فِي قُلُوبِهِمْ قُلْ مَنْ يَمْلِكُ لَكُمْ مِنْ اللَّهِ
شَيْئًا إِنْ أَرَادَ بِكُمْ ضَرًّا أَوْ أَرَادَ بِكُمْ نِعْمًا لَّكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
خَبِيرًا ١١ بَلْ طَنَنْتُمْ أَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولَ وَالْمُؤْمِنُونَ إِلَى
أَهْلِيهِمْ أَبَدًا وَزُيِّنَ ذَلِكَ فِي قُلُوبِكُمْ وَطَنَنْتُمْ ظَنَ السَّوءِ
وَكَنتُمْ قَوْمًا بُورًا ١٢ وَمَنْ لَمْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ فَإِنَّا
أَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِينَ سَعِيرًا ١٣ وَاللَّهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ
يَغْفِرُ لِمَنْ يَشَاءُ وَيُعَذِّبُ مَنْ يَشَاءُ وَكَانَ اللَّهُ غَفُورًا
رَحِيمًا ١٤ سَيَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ إِذَا انْطَلَقْتُمْ إِلَى
مَمَائِنِهِمُ اتَّخَذُوا ذُرْؤًا بَيْنَكُمْ يَبْزُوتُ أَنْ يَسْأَلُوا
كَلِمَةَ اللَّهِ قُلْ لَنْ تَسْمِعُونَا كَذَلِكُمْ قَالَ اللَّهُ مِنْ قَبْلُ
يَسْأَلُونَ لَكَ عَسَدًا وَمَنْ بَالُ كَانُوا لَا يَقْضُونَ إِلَّا فُلَانًا ١٥

یٰۤاَیُّهَا الَّذِیْنَ اٰمَنُوْا (بِیِّنْ) (بِوُجْهِیْهِمْ) (کَلَامَ اللّٰهِ) : فرمانی خوا ((به تائیدت کردنی جهنگاورانی خوده بیبیه بهر وهرگرتنی دهستکه وه کانی (خیبر)) (مِنْ قَبْلِ) : پیش گهرانه وه مان.

* (عبداللہ) ی کوپی (صامت) (علیہ السلام) دھرمویت: پیمان و بہانیماندا بہ پیغمبر (ﷺ) لہسر گوہر اہل و پابند بیون لہ خوشی و ناخوشی داو ہویست و نریستی خومان، ہرودھا لہسر بہ لینک کما کیشمہ کنشی دستلہات نہ کین لگہل خاوند و ہر پراساندا مگہر بواہور ہیکہ ناشکرا بہدی بکین و بلگہیکہ تہاوا مان بہدستہوہیت بواہور ہر دگار مہمان و، حق و راستیش بلین لہسر کوہیک بین و لہوہو سمر زہشتی کس نہ ترسین لہ پیناوی خوادا. (متفق علیہ).

«مروء ما (ابن جریر) له (عطاء) ی کوپی (یسار) مروء دهگیریت موه؛ دهلیت: سووردهتی (التغابن) هر هه مووی له (مهکه) دابهزی جگه له نایه ته: «يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنَّ مِنْ أَرْوَاجِكُمْ» کهوا سه باره به (عوفی) ی کوپی (مالک) ی (اشجی) دابهزی، ثم پیاوه خاوهی کومه لیک مندالبوو، هرکات نیازی غهراگردنی بهینایه مندالو خیزانه کانی به سه ریدا دهگیران و دهیان وت: به کیمان ده سه پزیت؟ نهویش دلی نهرم ده بوو له مال موه ده مایه مو نه ده پزیت بو غهراکه، بهرور ده گاریش نه نایه ته ی سه باره بو دابهزان. بهمش نهوه در ده که ویت نه نایه ته سرجه نایه ته کانی دیکه هتا کوتایی سوورده که له (مه دینه) هاوته خواره.

سوره هتی (الفتح) جزمی (۲۶)

مِزْرَةُ الْفَتْحِ

لَقَدْ اَنزَلْنَاهُ

[۱۶] ﴿أُولَىٰ بِأَسْ﴾: نه وهی به تواناو هیزه
له جه نگدا. [۱۷] ﴿حَرْجٌ﴾: گونا ه؛
یا خود لیگرتنیان له سه ره نه وهی دوا
که وتوون له تیگوشان. ﴿مَنْ يَتَوَلَّى﴾:
هر که س پشت مه لیکات (له گوپرایه لی
خـ و او پیغه مبه ره کـ هـ).
[۱۸] ﴿يَسْأَلُونَكَ﴾: به لیتنت پیده دهـ.
(مه به ست پی پی په یمانی) (رضوان ه)
له (حدیبه) دا. ﴿السَّكِينَةَ﴾: هیمنی و
له سه رخویی و جیگیر بوون. ﴿أَثَابَهُمْ﴾:
پاداشتیان ده داته وه. ﴿فَتَحَا قَرِيًّا﴾:
سه ره که وتنیکی نزیک (په یمان نامه ی
{حدیبه} یه). [۲۰] ﴿فَجَعَلَ لَكُمْ هَذِهِ﴾:
نه وه ده ستکه وتانه ی بو نیوه بریه وه؛
(مه به ستی ده سه ستکه وته کانی
(خیر) بوو؛ که له سال (۷ ی کوچی) دا
پوویدا). ﴿كَفَّ أَيْدِي النَّاسِ﴾: ده ستی
خه لکی لی دوور خسته نه وه (مه به ستی

قُلْ لِلْمُخَلَّفِينَ مِنَ الْأَعْرَابِ سُدُّ عَوْنٍ إِلَىٰ قَوْمٍ أُولَىٰ بِأَسْ شَدِيدٍ
تَقْتُلُوهُمْ أَوْ تُسَلِّمُونَ فَإِنْ طَبَعُوا بِؤُنُوكُمْ اللَّهُ أَجْرًا حَسْبًا
وَلِنْ تَتَوَلَّوْا كَمَا تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبُكُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ۚ لَيْسَ
عَلَى الْأَعْمَىٰ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْأَعْرَجِ حَرْجٌ وَلَا عَلَى الْمَرِيضِ حَرْجٌ
وَمَنْ يَطِيعِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ
وَمَنْ يَتَوَلَّى يَعْذِبْهُ عَذَابًا أَلِيمًا ۖ ﴿١٧﴾ لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنْ
الْمُؤْمِنِينَ إِذْ يُبَايِعُونَكَ تَحْتَ الشَّجَرَةِ فَعَلِمَ مَا فِي قُلُوبِهِمْ
فَأَنزَلَ السَّكِينَةَ عَلَيْهِمْ وَأَثَبَهُمْ فَتْحًا قَرِيبًا ۚ وَمَعَافٍ
كَثِيرَةٌ يَأْخُذُ بِهَا وَكَانَ اللَّهُ غَرِيبًا حَكِيمًا ۚ ﴿١٨﴾ وَعَدَّكُمْ اللَّهُ
مَعَافٍ كَثِيرَةً يَأْخُذُ بِهَا فَجَعَلَ لَكُمْ هَذِهِ وَكَفَّ أَيْدِيَ
النَّاسِ عَنْكُمْ وَلِتُكُونَ آيَةً لِلْمُؤْمِنِينَ وَيَهْدِيَكُمْ صِرَاطًا
مُسْتَقِيمًا ۚ ۖ وَأُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا عَلَيْهَا قَدْ أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا
وَكَانَ اللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرًا ۚ ﴿١٩﴾ وَلَوْ قَاتَلَكُمُ الَّذِينَ كَفَرُوا
لَوَلَوْ أَلْأَدْنَىٰ لَكُمْ لَا يُجِدُوكَ وَيَلْأُوْلَآئِكَ صِرَاطٌ
اللَّهُ أَلَىٰ فَنَدَخَلْتَ مِنْ قَبْلِ وَلَنْ نَحْدِلَّ إِنَّهُ نَدْبِلَا ۚ ﴿٢٠﴾

جولو که کانه که همیشه پیلان و نه خشه ی خراپیان ده کیشا دژ به موسولمانان).
[۲۱] ﴿أُخْرَىٰ لَمْ تَقْدِرُوا﴾: نیستا ده سه لاتان به سه ریا ناشکیت (ده ستکه وته کانی
جهنگی) (حنین) دوا ی نازاد کردنی شاری (مه کهه). ﴿أَحَاطَ اللَّهُ بِهَا﴾: په ره ردگار
خسته ویه ته ژیر ده سه لاتی خو یه وه پاراستو ویه تی بۆتان. [۲۲] ﴿لَوَلَوْ أَلْأَدْنَىٰ﴾:
پشتیان مه لده کردو مه لده هاتن و ده به زان. ﴿وَلَا يَلْأُوْلَآئِكَ﴾: نه هاورپی و پشتگیر.
[۲۳] ﴿سَبَّحْتَ اللَّهَ﴾: یاسای په ره ردگار سه به رت به دروستکار وه کانی. ﴿خَلَّتْ﴾: زابوردو
به سه ره جوو.

* پیغه مبه ری خوا (سوره هتیمیت): ((گه رها توو بهنده نه خوش کهوت یان سه فهری کرد نه وه
مه ره که چون له کاتی له ش ساغی و جینشین کردنی له جیگه و شویندکا پاداشتی بو
ده نوو سریت به هه مان جه شنه جوو پاداشتی بو تو ما ره کردیت)). (اخرجه البخاری).
هوی دابه زینی نایه تی (۱۶): ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَأَسْمِعُوا وَأَطِعُوا خَيْرٌ لِّأَنفُسِكُمْ﴾: نایه نه کهه:
- (ابن ابی حاتم) له (سعید) ی کوپی (جیر) وه ده گنریته وه: ده لیت: له کاتیکدا نایه تی: ﴿اتَّقُوا اللَّهَ
حَقَّ تَقَاتِهِ﴾: هاته خواره وه، کار کردن له سه ره که مه لیک گران و قورس بوو، نه وانیش مه لده ستان و
نوژیان ده کرد مه تا قچه کانیان ده ناوساو ناوچاویان توخی پیوه نه ده ما، په ره ردگاریش بو
سووک کردنی باری شانیان نایه تی: ﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾: ی نارد خواره وه.

سوره الفتح

مقام خنجر

وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَأَيْدِيَكُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَكَّةَ مِنْ
 بَعْدِ أَنْ أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ وَكَانَ اللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرًا ﴿٢٤﴾ هُمْ
 الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُّوكُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ وَالْهَدْيِ
 مَكْكُوفًا أَنْ يَبْلُغَ حِمْلَهُ وَلَوْ لَا رِجَالٌ مُؤْمِنُونَ وَنِسَاءٌ مُؤْمِنَاتٌ
 لَمْ تَعْلَمُوهُمْ أَنْ تَطَافُوهُمْ فَيَضِيبُكُمْ مِنْهُمْ مَعَرَةٌ يَعْتَرِ عَلِيمٌ
 لِيَدْخُلَ اللَّهُ فِي رَحْمَتِهِ مَنْ يَشَاءُ لَوْ تَزَيَّلُوا لَمَذَابُ الَّذِينَ
 كَفَرُوا مِنْهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿٢٥﴾ إِذْ جَعَلَ الَّذِينَ كَفَرُوا
 فِي قُلُوبِهِمُ الْحَمِيَّةَ حِمَّةَ الْحَمِيَّةِ فَإِنَّ اللَّهَ فَكَّرَ عَنْ سَعْيِهِمْ
 عَلَى رَسُولِهِ وَعَلَى الْمُؤْمِنِينَ وَأَلْزَمَهُمْ كَلِمَةَ الْفُرْقَى
 وَكَانُوا أَحَقَّ بِهَا وَأَهْلَهَا وَكَانَ اللَّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمًا ﴿٢٦﴾
 لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الرُّءْيَا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ
 الْحَرَامَ إِنْ شَاءَ اللَّهُ عَامِينَ مِنْهُنَّ يُخْلِقُنَ رُءُوسَكُمْ وَمُقَصِّرِينَ
 لَا تَخَافُونَ فَعَلِمَ مَا لَمْ تَعْلَمُوا فَجَعَلَ مِنْ دُونِ ذَلِكَ
 فَتْحًا قَرِيبًا ﴿٢٧﴾ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَى وَدِينِ
 الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَكَفَى بِاللَّهِ شَهِيدًا ﴿٢٨﴾

[۲۴] ﴿بَطْنِ مَكَّةَ﴾: شویئیکه نزیک

شاری مهککه (حدیبه).

﴿أَظْفَرَكُمْ عَلَيْهِمْ﴾: زالی کردن به سهریانداز

سهریخستن. [۲۵] ﴿الْهَدْيِ﴾: نهوهی

دهکریته قوریانی بو خوا لهکاتی

بهجیهینانی فرهزی (حج) یا

(عمره) داو دهرخواردی هه ژارانی مالی

خوا دهدریت. ﴿مَكْكُوفًا﴾: بهتهنیا

تهرخان کراییت بو هه ژارانی مالی

خوا (بیت الحرام). ﴿مَحْلُومَةً﴾: نهو

شویئهی دروسته تیایداناره لهک

سهریپریت که (منی) یه. ﴿نَظَرُهُمْ﴾:

لهناوپردنیان لهگهل بی باوه پراندا.

﴿مَعَرَةٌ﴾: نارههتی و نازار یا قسهو

سهرزه نشت. ﴿تَزَيَّلُوا﴾: جیاکردنهوهی

باوه پردار له بی باوه. [۲۶] ﴿الْحَمِيَّةَ﴾:

دهمارگیری و تووپردیهکی بی شوومار.

﴿حِمَّةَ الْجَاهِلِيَّةِ﴾: دهمارگیری سهردهمی

نهفامی (لهوهی موسولمانان بچنه نیو مالی خواوه لهروژی (حدیبه) دا).

﴿سَكِيتَةً﴾: دلنهوایی و ریزداریی کردن له لایه ن پهروردگار هوه. ﴿الزَّمَمُ﴾: فرهمانی

پیکردن و خستیه نهستویانهوه. ﴿كَلِمَةَ الْفُرْقَى﴾: دهسته واژهی یهکتا پهرستی و

دلسوژی بو پهروردگار که بریتیه له (لا اله الا الله، محمد رسول الله). ﴿أَحَقَّ بِهَا﴾:

له پیشتره شیواوترین خه لکن بوی. ﴿أَهْلَهَا﴾: خه لکی شیواو نهوهن (چونکه مه رجهکانی

شیواو یه تی یان تیدایه). [۲۷] ﴿لَقَدْ صَدَقَ اللَّهُ رَسُولَهُ﴾: پهروردگار خه وه که ی

پیغه مبهری خوای هینایه ئاراو بوون. ﴿فَتْحًا قَرِيبًا﴾: نازادکردنیکی نزیک

{ (فهتخی خه یبهس) }. [۲۸] ﴿لِيُظْهِرَهُ﴾: تا بهرزوبلندو به میزی بکات.

سوره هتی (الطلاق)

هوئی دابهزینی نیلمی (۱): ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِمْ﴾: نیلمه که:

— (حاکم) له (ابن عباس) هوه دهگنیرتهوه: دهلیت: (عبد یزید) ناسراو به (ابو رکان) ژنه که ی

ته لاقد، پاشانیش نافره تیکی (مزینه) ی ماره کرد، نافره ته لاقدراوه که هاته لای پیغه مبه (۲).

سورہتی (الفتح) و (الحجرات) جزئی (۲۶)

[۲۹] ﴿أَشِدَّاءُ﴾: توندو تیز. ﴿رَحِماءُ﴾:

نہرو و نیان و پرہست و نہستی
ناسک و شیرین. ﴿يَتَغَفَّلُونَ﴾: دوا
دہکن. ﴿رَضَوْنَاهُ﴾: پازی بوونی تہاو.
﴿سَيِّئًا﴾: نیشانہ یان. ﴿مُتْلَهُمْ﴾: وینہو
نموونہو نیشانہ یان. ﴿أَخْرَجَ شَطَاہُ﴾:
دہنکہ کانی لہ ملاو لاوہ بلژیوتہوہ.
﴿فَازَرَهُ﴾: بہہیزو پتہو یکردہ.
﴿فَاسْتَغْلَطَ﴾: لہ ناسکی یوہ گوپا بڑ
توکمہ یی. ﴿فَاسْتَوَىٰ عَلَىٰ سُوْقِهِ﴾:
جیگیرو پاوہ سقا لہ سہر بناغہو
قہدہ کھی.

سورہتی ﴿الحجرات﴾

[۱] ﴿لَا تَقْدُمُوا﴾: بریاری نہ بر اوہی ہیج
کاریک مہدن. ﴿بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾:
بہہ بی فہرمانی خواو
پیغہ مہرہ کھی (د.خ). [۲] ﴿إِنْ تَحِبَّطْ
أَعْمَالُكُمْ﴾: نہ بادا کردہوہ کانتان پوچ و

بہ تال ببیتہوہ. [۳] ﴿يَغْضُضُونَ أَسْوَاحَهُمْ﴾:

﴿امْتَحَنَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾: دلہ کانیان پاک و بیگہرد دہکات. ﴿لِنَنْصُو﴾: مہتا پاریزگاری لیوہ

دہریکہویت. [۴] ﴿مَنْ وَّرَاءَ الْحُجُرَاتِ﴾: لہدہرہوہی لانہی خیزانہ کانی پیغہ مہر (د.خ).

- وتی: نہی پیغہ مہری خوا ﴿﴾: تہنیا لہبر نہو نافرہتہ دہستہر داری من بوو، نجا خوای
گہرہ نایہتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾: دابہ زاند. (ذہبی) دہفہر مویت: نہم
(سندہ) بہتالو دہنگو باسہ کھی مہلو نہ گونجاوہ، چونکہ (عبد یزی) موسلمان نہ بووہ.
مہرہما (قتادہ) لہ (انس) ہوہ دہگیریتہوہ: دلہیت: پیغہ مہری خوا ﴿﴾: (حفصہ) ی تہ لاقداو
نہویش چوہ ناو مالی باوکی، نجا نہم نایہتہ ہاتہ خوارہوہ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾: پنیان وت: بیگہر نہرہوہ چونکہ شافہر تیکی روزگاری شہونیز کارہ. (ابن
جریر) لہ (قتادہ) ہوہ نہم بہ (مرسل) ی گیراوتہوہو (ابن المنذر) لہ (ابن سیرین) ہوہ مہر
بہ (مرسل) ی گیراویہ تہوہ. مہرہما (ابن ابی حاتم) لہ (مقاتل) ہوہ دہگیریتہوہ: دلہیت:
نایہتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾: دہریاہی (عبد اللہ) ی کوپی (عمر) ی کوپی (عاص) و
(طفیل) ی کوپی (حارث) و (عمر) ی کوپی (سعید) ی کوپی (عاص) دابہ زیوہ.

سورۃ الحجرات

سورۃ الحجرات

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءُ بَيْنَهُمْ
تَرَاهُمْ رُكَّاعًا سَاجِدًا يُسَبِّحُونَ فَضْلًا مِنْ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سَيِّمًا هُمْ
فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَمْرِ السُّعُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْبَةِ وَمَثَلُهُمْ
فِي الْإِغْيَالِ كَزَرْجٍ أَخْرَجَ شَطَاہُ، فَتَازَرَهُ، فَاسْتَغْلَطَ فَاسْتَوَىٰ
عَلَىٰ سُوْقِهِ يُعْجِبُ الزَّارِعَ لِيُعْظِمَ بِهِمُ الْكُفَّارَ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ
آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا

سورۃ الحجرات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا بَيْنَ يَدَيِ اللَّهِ وَرَسُولِهِ، وَأَقُولُ اللَّهُ
إِنَّ اللَّهَ سَمِيعٌ عَلِيمٌ. يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ
فَوْقَ صَوْتِ النَّبِيِّ وَلَا تَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ كَجَهْرِ بَعْضِكُمْ
لِبَعْضٍ أَن تَحْبَطَ أَعْمَالُكُمْ وَأَنتُمْ لَا تَشْعُرُونَ. إِنْ الَّذِينَ
يَغْضُضُونَ أَسْوَاحَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ أُولَئِكَ الَّذِينَ امْتَحَنَ اللَّهُ
قُلُوبَهُمْ لِلنَّفْوَىٰ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ عَظِيمٌ. إِنْ الَّذِينَ
يُنَادُونَكَ مِنَ الْحُجُرَاتِ أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْقِلُونَ

دہنگ نزم دہکہ نہوہو بہ سووکی دہدوین.

﴿امتحن الله قلوبهم﴾: دلہ کانیان پاک و بیگہرد دہکات. ﴿لننصو﴾: مہتا پاریزگاری لیوہ

دہریکہویت. [۴] ﴿من وراء الحجرات﴾: لہدہرہوہی لانہی خیزانہ کانی پیغہ مہر (د.خ).

- وتی: نہی پیغہ مہری خوا ﴿﴾: تہنیا لہبر نہو نافرہتہ دہستہر داری من بوو، نجا خوای
گہرہ نایہتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾: دابہ زاند. (ذہبی) دہفہر مویت: نہم
(سندہ) بہتالو دہنگو باسہ کھی مہلو نہ گونجاوہ، چونکہ (عبد یزی) موسلمان نہ بووہ.
مہرہما (قتادہ) لہ (انس) ہوہ دہگیریتہوہ: دلہیت: پیغہ مہری خوا ﴿﴾: (حفصہ) ی تہ لاقداو
نہویش چوہ ناو مالی باوکی، نجا نہم نایہتہ ہاتہ خوارہوہ: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ
فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ﴾: پنیان وت: بیگہر نہرہوہ چونکہ شافہر تیکی روزگاری شہونیز کارہ. (ابن
جریر) لہ (قتادہ) ہوہ نہم بہ (مرسل) ی گیراوتہوہو (ابن المنذر) لہ (ابن سیرین) ہوہ مہر
بہ (مرسل) ی گیراویہ تہوہ. مہرہما (ابن ابی حاتم) لہ (مقاتل) ہوہ دہگیریتہوہ: دلہیت:
نایہتی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾: دہریاہی (عبد اللہ) ی کوپی (عمر) ی کوپی (عاص) و
(طفیل) ی کوپی (حارث) و (عمر) ی کوپی (سعید) ی کوپی (عاص) دابہ زیوہ.

سورة الحجرات

قرآن مجید

وَلَوْ أَنَّهُمْ صَبَرُوا حَتَّى تَخْرُجَ إِلَيْهِمْ لَكَانَ خَيْرًا لَّهُمْ وَاللَّهُ عَزِيزٌ
رَّحِيمٌ ۚ يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْهُمْ فَنَبِّئْهُمْ
أَن يُصِيبُوا قَوْمًا يَمُوتُ أَوْ يُعَذِّبُ فَأَصْلَحُوا عَلَىٰ مَا فَعَلْتُمْ تَذَرُونَ ۚ
وَأَعْلَمُوا أَن يَكُم رِسُولُ اللَّهِ لِيُطِيعُكُمْ فِي كَثِيرٍ مِّنَ الْأَمْرِ لَعَنِيمٌ
وَلَكِنَّ اللَّهَ حَبِيبٌ إِلَيْكُمْ لَا يَمُنُّ ذَرَّةٌ فِي قُلُوبِهِمْ وَكَرِهَ إِلَيْكُمْ
الْكُفْرَ وَالْفُسُوقَ وَالْعِصْيَانَ أُولَٰئِكَ هُمُ الرَّاشِدُونَ ۚ
فَضَلَّ مِنْ اللَّهِ بَعْضَهُمُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۚ وَإِنْ طَائِفَتَانِ
مِنَ الْمُؤْمِنِينَ اخْتَلَفَا فِي شَيْءٍ فَاصْلَحُوا بَيْنَهُمَا فَإِنْ بَقِيَ إِحْدُهُمَا
عَلَى الْأُخْرَىٰ فَتَلَاُ الْآخِي تَتَّبِعِ الْآخِي إِلَىٰ أَمْرِ اللَّهِ فَإِنْ فَاءَتْ
فَاصْلَحُوا بَيْنَهُمَا بِالْعَدْلِ وَأَقْضُوا إِلَيْهِم مَّا حُجِبَ الْمُفْسِدِينَ ۚ
إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ إِخْوَةٌ فَأَصْلَحُوا بَيْنَ أَخَوَيْكُمْ وَاتَّقُوا اللَّهَ
لَعَلَّكُمْ تُرْحَمُونَ ۚ يَتَّخِذُ الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكَ فَاسِقٌ مِّنْ قَوْمٍ
عَسَىٰ أَن يَكُونُوا خَيْرًا مِنْهُمْ وَلَا تَبْغِ مِنَ الْإِنْسَانِ شَيْئًا إِنَّ يَكْفُرًا
مِّنْهُمْ وَلَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ وَلَا تَنَابَزُوا بِالْأَلْقَابِ بَعْضُكُمْ
أَلْفُسُوقٌ بَعْدَ الْإِيمَانِ وَمَنْ لَّمْ يَتُبْ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الظَّالِمُونَ ۚ

[۶] ﴿فَاسِقٌ﴾: که سیکی نه ناسراو
نادادپهروهر. ﴿يَتَّخِذُ﴾: دهنگوباسیکی
گرنک. ﴿يَتَّبِعِ﴾: دلنایان لهراستی
هوالو دهنگو باسهکه. ﴿يَمُوتُ﴾: دهنگوبوون و نهزانی. [۷] ﴿لَعَنِيمٌ﴾:
نهورا دهکونه ناپهحتی و گوناو
تیاجوونهوه. ﴿الْكُفْرَ﴾: بریتی
لهداپوشینی نیعمهتهکانی خوای
گهوه بهدان پیانهنای. ﴿الْفُسُوقَ﴾:
دهرچوون لهسباوهی بهتیلهلچوون
لهگوناوه گهوهکان. ﴿الْعِصْيَانَ﴾:
سهپنجی (بریتیله گویزایهلی
نهکردنی فرمانهکانی شرع).
﴿الرَّاشِدُونَ﴾: نهوانه ی جیگیرو
چهسپاون لهسهر پربازی حق و
پاستی. [۹] ﴿بَقِيَ﴾: سنووری بهزاند
(لهدژایهتی داو گویزایهلی نهبوو بو
ناشتی و پیگهوه ژیان). ﴿تَتَّبِعِ﴾:

دهگهپیتنهوه هوشاردهبیتموه. ﴿أَقْضُوا﴾: لهسهرجهم کارهکانتاندا دادپهروهرین.
﴿الْمُفْسِدِينَ﴾: نهوانه ی دادپهروهرین لهفرمان دهرکردندا. [۱۱] ﴿لَا يَسْخَرُ﴾: گالتسو
سووکایهتی نهکات. ﴿لَا تَلْمِزُوا أَنْفُسَكُمْ﴾: توانج و پلار لهیهکترمهگرن. ﴿لَا تَنَابَزُوا
بِالْأَقَابِ﴾: بهنازناوی ناشیرین بانگی یهکترمهکه (ناو و ناوژه). ﴿بَعْضُكُمْ
أَلْفُسُوقٌ﴾: خراپترین سیفیه و رهوشت ناقولایی و بهدخویی یه (دوای باوهپهینان).
* پیغه مبری خوا (﴿﴾ دهفرمونت: ((شهیتان بیزارو نیگهرا بوه لهو ی لهوورگی عهرو
بیهیستن مهگر لهتیکدانی نبوانیان نهپیت). [اخرجه مسلم].
هو ی دایهینی نیعتی (۲): ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾: نیعتمهکه:
- (حاکم) له (جابر) موه دهگهپیتنهوه: دهلیت: نیعتی: ﴿وَمَنْ يَتَّبِعِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾: سهبارهت
بهپیوانیکی تیره ی (اشجعی) هاته خواری مهژارو دهست کورت بوو، مندالی زور بوو، هاته
خزمت پیغه مبری خوا (﴿﴾ داوای یارمهتی کرد، نهویش پیی همرمو: گویزایهلی خوا بکه نارام
بگره، دوای نهوه زوری پیغهچوو کوپهکه ی بهمیگهلی نازمهوه خویکرد بهمالا: که دوزمن نهو
کوپه ی گرتبوو، دوا ی هاته لای پیغه مبر (﴿﴾ همرمو دهنگوباسهکه ی بو گویزایهوه نهویش
همرمو ی: نهو مهر مالاته بو خوت، شجا نه نیعت نازلهوه خواریهوه.

سوره تهی (الحجرات) (جزی ۲۶)

سوره الحجرات

نور محمدی

[۱۲] ﴿اجْتَبُوا﴾: دوره پیریزین.
 ﴿الظن﴾: گومانی خراب (به خه لکی
 باش و چاکه کار). ﴿بعض الظن﴾:
 مه ندیک لهو گومانه خراپانه ی ده یبه
 به خه لکی. ﴿ولا تحسبوا﴾: به دوری
 نهینی و کسم و کورتی خه لکید
 مه گهرین. ﴿لا یعتب بعضکم بعضا﴾:
 باسی نه کات به شیوه بهک پیی ناخوش
 بیت گهرچی بهوچه شن و شیوازه ش
 بیت. (نهو سیفه ته شی لهو مروه دا
 نه بیت نهوا به بو هتان و هله سته ی
 درو داده نریت). ﴿فکره تموه﴾: بیرو
 رقتان ده بیت تموه لیسی.
 [۱۴] ﴿الأعراب﴾: به خه لکی دهر وه ی
 شار دهر تریت. ﴿امن﴾: به دل باوه رمان
 هینا. ﴿لم تؤمنوا﴾: به لکو به دل باوه رتان
 نه هیناوه. ﴿اسلما﴾: ته نیا به پرو که ش
 پاهند بووین. ﴿لا یلتکم من اعمالکم﴾:

يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اتَّقُوا كَثِيْرًا مِّنَ الظُّلُمٰتِ اِنَّ بَعْضَ الظُّلُمٰتِ اِنَّهٗ
 وَلَا تَحْسَبُوْا وَلَا يَعتَبُ بَعْضُكُمْ بَعْضًا يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا
 يٰۤاَكُلْ لَحْمَ اَخِيْهِ مِمَّا فَرَغْتُمُوْهُ وَاَقْرَءُوْا اِنَّهٗ اِنْ اَللّٰهُ تَوَّابٌ
 رَّحِيْمٌ ۝۱۲ يٰۤاَيُّهَا الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا اِنَّا خَلَقْنٰكُمْ مِّنْ ذَكَرٍ وَّاُنْثٰى وَجَعَلْنٰكُمْ
 شُعُوْبًا وَّقَبٰلَ اِلْتِفَاقًا اِنْ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَ اَللّٰهِ اَتْقٰىكُمْ اِنْ اَللّٰهُ
 عَلِيْمٌ خَبِيْرٌ ۝۱۳ قَالَتِ الْاَعْرَابُ اَمَّا قُلٌّ لَّهٗ تَوْمِنُوْا وَلٰكِنْ
 قُوْلُوْا اَسْلَمْنَا وَلَمَّا يَدْخُلِ الْاِيْمٰنُ فِى قُلُوْبِكُمْ وَاِنْ تُطِيعُوْا اَللّٰهَ
 وَرَسُوْلَهٗ لَا يَنْتَهِرْكُمْ اَعْمٰلُكُمْ شَيْئًا اِنْ اَللّٰهُ عَفُوٌّ رَّحِيْمٌ ۝۱۴
 اِنَّمَا الْمُؤْمِنُوْنَ الَّذِيْنَ اٰمَنُوْا بِاللّٰهِ وَرَسُوْلِهٖ ثُمَّ لَمْ يَرْكَبُوْا
 وَجْهًا وَّيَاْمُوْا لَهُمْ وَاَنْفُسُهُمْ فِى سَبِيْلِ اَللّٰهِ اُولٰٓئِكَ هُمُ
 الصّٰدِقُوْنَ ۝۱۵ قُلْ اَعْلَمُوْا اَنَّ اَللّٰهَ يَدْبِيْكُمْ وَاَللّٰهُ
 يَعْلَمُ مَا فِى السُّجُوْبِ وَمَا فِى الْاَرْضِ وَاَللّٰهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيْمٌ
 ۝۱۶ يٰۤمُنُوْنَ عَلَيْكُمْ اَنْ اَسْمُوْا قُلْ لَا تَسْمُوْا عَلٰى اِسْمٰلِكُمْ بَلِ اَللّٰهُ
 يَمُنُّ عَلَيْكُمْ اَنْ هَدٰىكُمْ لِاِيْمٰنٍ اِنْ كُنْتُمْ صٰدِقِيْنَ ۝۱۷ اِنْ اَللّٰهُ
 يَعْلَمُ غَيْبُ السَّمٰوٰتِ وَالْاَرْضِ وَاَللّٰهُ نَصِيْرٌ لِّمَنْ تَعْمَلُوْنَ ۝۱۸

له پاداشتی کرده و کانتان که و که ناکهین. [۱۵] ﴿لستم یرایوا﴾: گومان و دودنی
 پوری تینه کردن. [۱۶] ﴿اعلمون الله﴾: نایا نیوه به خوی گهره پاده گیه نه و فیری
 ده که نه؟ [۱۷] ﴿یمنون عین﴾: منه تبارت ده که نه! (گویه باوه ریان هیناوه). ﴿بل الله یمن﴾
 علیکم: به لکو به روه ردار منه تبارتان ده کات (چونکه رینمونی کردون بو باوه پرو
 خواناسی و له نه فامی رزگاری کردون).
 هره وه له چند ریوایه تیکیشدا ناوی نهو پیاره هاتوه گویه (عوف) ی کوپی (اشجع) بووه.
 هره وه (ابن مردویه) له (ابن عباس) وه ده گهریت تموه: ده نیت: (عوف) ی کوپی (مالک) ی
 (اشجع) ی هات و تی: نه ی پیغه بهری خوا کوپه که ده رن به دلی گرتوه و دایکشی زور
 نیگه ران و ناره ته: نایا همرمان بهچی پیده کهیت؟ نهویش همروی: همرمان بو توو
 خیزانه کهت نهویه: زور بلین: (لا حول ولا قوة الا بالله) ناره ته که ش و تی: همرمان به چاکترین
 شیوه پیکردون، بویه همدوکیان نهو زیکره یان زور دوت و به روه ردار کاریکی وه هیا کرد
 دوزمان بی ناگابون له کوپه که یان، نهویش فرسه تی هینان و سهرجه مهر مالاته که ی دایه
 ینش خوی هینا یو لای باوکی و هله ات، شجا نایه تی: ﴿ومن یبق الله یخلف له مخرجاً﴾ هاته
 خواره وه: به چند ریوایه تیکیش ناماز بهم پرو داهه کراه.

سورتهی ﴿ق﴾

سورۃ ق

سورۃ ق

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ق وَالْقُرْآنِ الْمَجِيدِ ۝۱ نَظْمًا مَّشَقًّوٰی ۝۲ مَعًا ۝۳ هُمْ مُشِيرٌ مُّهِمٌّ ۝۴
فَقَالَ الْكَاذِبُونَ هَذَا نَجْوًی غَیْثٌ ۝۵ أَوْ دُمْنٌ أَوْ كَذِبٌ أَدْبَلَ ۝۶
رَجْعٌ بَعِيدٌ ۝۷ قَدْ عَلِمْنَا مَا تَنْقُصُ الْأَرْضُ بِهِمْ وَبَعْدَ نَاقِثٍ
حَافِظٍ ۝۸ نَلْكَدُّوْا بِالْحَقِّ لَمَّا عَلِمْتُمْ فِئَتَهُمْ فِی أَمْرِ مَرِیضٍ ۝۹
أَفَلَا یَنْظُرُوْنَ إِلَى السَّمَاءِ فَوْقَهُمْ كَيْفَ یَبْنِیْهَا وَذُرَّتْهَا
وَمَا لَهَا مِنْ فُرُوجٍ ۝۱۰ وَالْأَرْضُ مَدَدَتْهَا وَأَلْقَتْ فِیْهَا رُوسَیْ
وَأَنْبِشَیْطَیْ مِنْ كُلِّ رُوحٍ یَبْهِیجُ ۝۱۱ نُّصْرَةً وَدُكْرٰی لِكُلِّ عَبْدٍ
مُّبِی ۝۱۲ وَرَلْنَا مِنْ السَّمَاءِ مَاءً مُّسْرًا فَانْتَشَبَهُ خَلْقٌ
وَحْتٌ الْخَصِیْدِ ۝۱۳ وَالنَّجْلُ بَاسِقٰتٍ لِّمَا طَلَعَ نَبِیْدٌ ۝۱۴
رِزْقًا لِلْعِبَادِ وَأَحْبَبَآءِهِ ۝۱۵ نَدَّةً مُّسْنًا كَذٰلِكَ الْخُرُوجُ ۝۱۶ كَذَّتْ
فِئَتُهُمْ فَوْقَهُمْ ثُجْرًا وَاصْحَبَ الْأَرْضِ رَعْدًا ۝۱۷ وَعَدُوٌّ فَرِیْعُوْنَ وَاجْرُوْا
لَوْطٍ ۝۱۸ وَاصْحَبَ الْأَنْبِیَآءِ وَقَوْمٌ نُّعْ كَذَّبَ الرَّسُلَ لَمَّا جِی وَعِدَ
۝۱۹ أَفَعِیْبًا بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ ۝۲۰ لَمَّا هُوَ فِی السَّمَاءِ خَلَقَ حَدِیْدَ ۝۲۱

[۱] ﴿ق﴾: به (قاف) ده خویندیته وه.
﴿وَالْقُرْآنِ الْمَجِید﴾: سویندیت به قورنانی
به رزو بلندو شکودار. [۲] ﴿نَظْمًا مَّشَقًّوٰی﴾:
گه پرانه وه بؤ ژبان و زیندو بوونه وه
دووره و نابیت. [۳] ﴿مَعًا﴾: تَقْصُ الْأَرْضِ مِنْهُمْ:
زهوی له لاشه یان ده خوات (دوای
مردن). ﴿کتاب﴾: مه بهستی (لوح
المحفوظ). [۴] ﴿مَرِیضٍ﴾: تیکهل و
ناته او. [۵] ﴿رَبَّنَا﴾: رازاندو مانه ته وه
(به نه ستیره کان). ﴿فُرُوجٍ﴾: درزو قلیش.
[۶] ﴿رُوسَیْ﴾: (زهوی وه پاکه ریك)
پامان خستوه بؤ جیگیر بوون
له سهری. ﴿وَأَحْبَبَآءِهِ﴾: چه ندین شاخ و
کیوی جیگیرو چه سپاو. ﴿خُرُوجُ﴾:
جورر چه شنیکو جوان و سهرنج
پاکیش. [۷] ﴿نُّصْرَةً وَدُكْرٰی﴾: به رچاو
روونی و بیر خستنه وه به که... ﴿مُبِی﴾:

نه وهی ده گه پریتنه وه بؤلای خوا به تهویه گردن و په شیمان بوونه وه. [۸] ﴿نَبِیْدٌ﴾: پر
له خیرو فهرو سوود. ﴿الْخَصِیْدِ﴾: نه و دانه و یله یه ی خهریکه ده دوریتنه وه.
[۹] ﴿ثُجْرًا﴾: به رزو بلندن. ﴿رَعْدًا﴾: نه و به ره مه ی هی دی هی دی پیده گات و ده بیت
به خورما. ﴿عِبَادٍ﴾: پینکوه و چین له سهر چین. [۱۰] ﴿أَفَعِیْبًا﴾: زهوی ره ق و
وشکمان به هو ی بارانه وه زیندو کردوه. ﴿فُرُوجٍ﴾: هاتنه دهر وه له گوره کان.
[۱۱] ﴿أَصْحَابَ الرَّسِّ﴾: خاوهن چاله کان نه وهی سورتهی (بروج). [۱۲] ﴿أَصْحَابَ
الْأَنْبِیَآءِ﴾: نه ته وه که ی (شعیب) پیغه مبه ر (دخ) که له ناوچه یه کی دارستان و
چرو پر بوون. ﴿قَوْمٌ نُّعْ﴾: نه ته وه که ی (ابی کعب) ی (حمیر) ی پادشای (یه مهن). ﴿فَرِیْعُوْنَ
وَعِدُوٌّ﴾: سزاو تولو و خه شمی خوایی دابه زی به سهری اندا. [۱۳] ﴿أَفَعِیْبًا﴾: نایا نیمه
ده سته و سان بووین...؟! (نه خیر). ﴿بِالْحَلْقِ الْأَوَّلِ﴾: له دروستگردنی ناسمان و زهوی به.
﴿لَوْطٍ﴾: تیکهل گردن و گومان بردن.

[۱۶] ﴿خِلَ الْوَرِيدِ﴾: په گټکي گه ورهيه له لا ملدا. [۱۷] ﴿يَتَلَقَى الْمُتَلَقِينَ﴾: له بهري ده که نو دهينوسن همدوو فريسته که. ﴿قَعِيدَ﴾: فريسته يه کي دانيشتوو بؤ نووسيني کرده و کاني. [۱۸] ﴿رَقِيبَ﴾: چاوديرو، ناگاداروو پاريزهر. ﴿عَتِيدَ﴾: ناماده کراوو ناماده باش. [۱۹] ﴿سَكْرَةَ الْمَوْتِ﴾: توندوتيزي و نا په حه تي سهره مهرگ (که بيهوش کهره). ﴿عَجِدَ﴾: ليني دور ده که ورته وه. [۲۰] ﴿تَفْخُ فِي الصُّورِ﴾: فووي دوه موي زيندوبوونه وه. [۲۱] ﴿سَاقٍ﴾: چاوساغيگ بهرو گوړه پاني مه حشهري ده بات. ﴿شَهِيدَ﴾: گه وامي ده ريك که شايهت بيت له سمریان. [۲۲] ﴿غَطَاءَكَ﴾: په رده ي بي ناگايي له قيامهت و لپرسينه وه. ﴿حَدِيدَ﴾: تيزو به هيز.

[۲۳] ﴿قَرِينَهُ﴾: نهو فريسته يه چاوديري ده کات. ﴿عَتِيدَ﴾: ناماده کراوو بؤ نيشانداني. [۲۴] ﴿عَتِيدَ﴾: سهرسهخت يان سهرکهش. [۲۵] ﴿مُعْتَدَ﴾: ستمکارو سنوروشکين. ﴿مَرِيْبَ﴾: نه وه ي گوماني هيه بهرامبر خواو نايه که ي. [۲۷] ﴿قَرِينَهُ﴾: نه وه ي بي باوهري سهرپنچي بؤ مروف جوان و شيرين ده کات. ﴿مَا أَطْعَمَهُ﴾: زورم لينه کرد (بؤنه وه ي سهرپنچي و نا په وايي بکات). [۲۸] ﴿قَدِمْتُ الْيَكْمَ سَالُوْعِيدَ﴾: ههر له دنيا دا به لينم پيدا ون (به وه ي سزاي خوايي پوو به پووتان ده بيته وه گهر باوهري نه مينن). [۲۹] ﴿مَا يُبْدِلُ الْقُصُولَ لَدِي﴾: نه وه ي له (لوح المحفوظ) دا نووسراوه ناگوړيت. [۳۱] ﴿أَزَلَفْتُ الْجَنَّةَ﴾: به ههشت نزك خراوه ته وه. [۳۲] ﴿أَوَّابَ﴾: نه وه ي زور ده گهر پته وه بؤلای خواي گه وره به ته و به و پشيمان بوونه وه. ﴿حَفِيطَ﴾: نه وه ي زور پاريزگاري له نايه که ي ده کات. [۳۳] ﴿خَشِيَ الرَّحْمَنَ بِالْغَيْبِ﴾: نه وه ي به نهينی له پهرومردگار ده ترسيت. ﴿مُنِيبَ﴾: نه وه ي رووي له گويزايه لي پهرومردگار کرد بيت. [۳۴] ﴿يَوْمَ الْخُلُودِ﴾: روزي نه مري و گه يشتن به خوشي و نازو نيعمه تي هه تا هه تايي.

سُورَات

مَزَامِير

وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ وَنَعَلَهُ آدَمَ سُلُوسًا ۖ ثُمَّ نَفَسَهُ فِيهِ مِنْ رُوحِنَا ۖ وَكُنَّا أَقْرَبَ إِلَيْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَرِيدِ ۖ إِذْ يَتَلَقَّى الْمُتَلَقِينَ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ قَعِيدٌ ۖ مَا يَلْفِظُ مِنْ قَوْلٍ إِلَّا لَدَيْنَا رَقِيبٌ ۖ وَجَاءَتْ سَكْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ۖ ذَٰلِكَ مَا كُنْتَ مِنْهُ تَحِيدُ ۖ وَنُفِخَ فِي الصُّورِ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْوَعْدِ ۖ وَجَاءَتْ كُلُّ نَفْسٍ مَعَهَا سَاقٍ وَشَهِيدٌ ۖ لَقَدْ كُنْتَ فِي غَفْلَةٍ مِنْ هَٰذَا فَكُنْ نَاعِلًا ۖ فَطَءَ لَهُ فِصْرًا الْيَوْمَ حَدِيدٌ ۖ وَقَالَ رَبُّنَا هَٰذَا مَا لَدَىٰ عَتِيدٍ ۖ أَلَيْسَ فِي جَهَنَّمَ كُلٌّ كَجِارِ عَيْنٍ ۖ لَمَّا جَاءَ لِلْخَيْرِ مُعْتَرٍ مُرِيبٌ ۖ أَلَيْسَ جَعَلَ مَعَ الْإِلَٰهِهَا مَا خَرَفَ أَلْفَايَا الْعَذَابِ الشَّدِيدِ ۖ قَالَ رَبُّنَا مَا أَطْعَمَهُ وَلَكِنْ كَانَ فِي ضَلَالٍ بَعِيدٍ ۖ قَالَ لَا تَخْضَعُوا لَدَىٰ وَقَدْ قَدَّمْتُ إِلَيْكُمْ بِالْوَعْدِ ۖ مَا يُبْدِلُ الْقَوْلَ لَدَىٰ وَمَا أَنَا بِظَنَرٍ لَقِيدٍ ۖ يَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلَأَتْ وَنَقُولُ هَلْ مِنْ مَزِيدٍ ۖ وَأَزَلَفْتُ الْجَنَّةَ لِلْمُتَّقِينَ وَعِزَّةً لِلْمُؤْمِنِينَ ۖ هَٰذَا مَا نَعُودُونَ لِكُلِّ أَوَّابٍ حَفِيطٍ ۖ مَن حَسِيَ الرَّحْمَنَ وَالْغَيْبِ وَجَاءَ بِقَلْبٍ مُنِيبٍ ۖ وَدَخَلُوهَا يَسْلَمُونَ ۖ ذَٰلِكَ يَوْمَ الْخُلُودِ ۖ أَلَمْ يَأْتِكُمْ وَلَدُنَا مَا زِيدٌ ۖ

[۳۶] ﴿كَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي

الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَعْجَسٍ ﴿۳۶﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ

لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا

السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا

مِنْ لُغُوبٍ ﴿۳۸﴾ فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ

قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿۳۹﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ

وَادْبُرِ النُّجُودِ ﴿۴۰﴾ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادُوا مِنَ الْمَأْتَمِ مَنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ

﴿۴۱﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿۴۲﴾ إِنَّا

عَنَّا نَحْنُ مُعِيٌّ وَبَشِيرِ وَإِنَّا السَّاعِدُونَ ﴿۴۳﴾ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ

عَنهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ خَشْرٌ عَلَى النَّاسِ ﴿۴۴﴾ عَنَّا نَحْنُ مُعِيٌّ وَبَشِيرِ ﴿۴۵﴾

وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ خَافَ وَعَبَدَ ﴿۴۶﴾

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

وَكَمْ أَهْلَكْنَا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هُمْ أَشَدُّ مِنْهُمْ بَطْشًا فَنَقَّبُوا فِي
الْبَلَدِ هَلْ مِنْ مَعْجَسٍ ﴿۳۶﴾ إِنَّ فِي ذَلِكَ لَذِكْرًا لِمَنْ كَانَ
لَهُ قَلْبٌ أَوْ أَلْقَى السَّمْعَ وَهُوَ شَهِيدٌ ﴿۳۷﴾ وَلَقَدْ خَلَقْنَا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ وَمَا بَيْنَهُمَا فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ وَمَا مَسَّنَا
مِنْ لُغُوبٍ ﴿۳۸﴾ فَأَصْبِرْ عَلَى مَا يَقُولُونَ وَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ
قَبْلَ طُلُوعِ الشَّمْسِ وَقَبْلَ الْغُرُوبِ ﴿۳۹﴾ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ
وَادْبُرِ النُّجُودِ ﴿۴۰﴾ وَأَسْمِعْ يَوْمَ يُنَادُوا مِنَ الْمَأْتَمِ مَنْ مَكَانٍ قَرِيبٍ
﴿۴۱﴾ يَوْمَ يَسْمَعُونَ الصَّيْحَةَ بِالْحَقِّ ذَلِكَ يَوْمَ الْخُرُوجِ ﴿۴۲﴾ إِنَّا
عَنَّا نَحْنُ مُعِيٌّ وَبَشِيرِ وَإِنَّا السَّاعِدُونَ ﴿۴۳﴾ يَوْمَ تَشَقُّقُ الْأَرْضُ
عَنهُمْ سِرَاعًا ذَلِكَ خَشْرٌ عَلَى النَّاسِ ﴿۴۴﴾ عَنَّا نَحْنُ مُعِيٌّ وَبَشِيرِ ﴿۴۵﴾
وَمَا أَنتَ عَلَيْهِمْ بِجَبَّارٍ فَذَكَرَ بِالْقُرْآنِ مَنْ خَافَ وَعَبَدَ ﴿۴۶﴾

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی

سوره نسی ﴿الذاریات﴾

[۱] ﴿وَالذَّارِيَاتُ﴾: سویندینت بهر شهباء [۲] ﴿فَالْحَامِلَاتُ وَرِثًا﴾: نهو هورانهای بارانیاں

هه لگرتووه قورسن. [۳] ﴿فَالْجَارِيَاتُ يُسْرًا﴾: نهو که شتی یانهی بهناسانی بهناودا

هاتوچو دهکن. [۴] ﴿فَالْمَقْسَمَاتُ أَمْرًا﴾: نهو فریشتانهی بهشی خوایی دابهش دهکن.

[۵] ﴿أَمَّا نُوْعُلُوْا﴾: زیندوبوونهوهو نهوهی بهلینتآن پیدراوه (وهلامی سویندهکویه).

[۶] ﴿أَنَّا الذَّابِرُ﴾: پاداشتی دواى لپرسینهوه. ﴿لَوْ أَقْسَعُ﴾: بهوپهپی دنلیاییهوه

روندهدات و دیته بوون.

[۷] ذَاتِ الْحُبْلِ: نهو ریگایانهی
 نستیزه پیا تیزه پهن. [۸] قَسُول
 مختلف: وتهی کی جیاوازه. بُولُكْ عَنْهُ:
 لاهدریت لهوی باره به قیامت
 بهینیت. مَنْ الْفَلَك: نهوی شهیتان
 دوری خستهوه. (لهباره هینان بهر وژی
 دواپی). [۱۰] قَتَلَ الْخُرَاصُونَ: نهفرین
 لاهدرین و نهوانه بیت وتهی جیاواز
 بهدرکین. [۱۱] عَمْرُة: بریتیه لهو
 نهزاینهی مروف نغزو دهکات بهچهشنی
 یهکک لهناو ناوینکا پودهچیو
 دهخنکیت. ساهون: بیناگایان (لهوی
 فمرمانیان پیکراوه). [۱۲] اَيَّانِ يَوْمِ
 الدين: هج کات روژی قیامت دادیت؟
 [۱۳] يَفْتَحُونَ: دهسووتینرین و
 نازاردهدرین. [۱۴] لَنَسْكُنَنَّ: نهو
 سووتان و نازاردانهی شایستهی بوون.
 [۱۵] جَنَاتٍ: باخ و باخات. [۱۶] اَعْلٰى
 مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ: نهوی پهروهردگار
 دهیهینیت بهسهریاندای پنی پازین.

سوره ذاریات

سوره ذاریات

وَالسَّمَاءِ ذَاتِ الْحُبْلِ (۷) اَنَّا لَنُكْرِ لِي قَوْلِ تَحْلِيلِ (۸) يَوْمَكَ عَنْهُ مِنْ
 اُنْفٍ (۹) اَقْبَلَ الْخُرَاصُونَ (۱۰) اَلَيْسَ فِي عَمْرٍ وَا سَاهُونَ (۱۱)
 يَسْتَوُونَ اَيَّانَ يَوْمِ لَيْسَ (۱۲) يَوْمَهُمْ عَلَى النَّارِ يَحْتَسِبُونَ (۱۳) ذُقُوا
 فَلَنُكْرِهَنَّ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ (۱۴) اَلَيْسَ لِلَّذِينَ فِي حَسْرَةٍ
 وَغَيْبٍ (۱۵) اَمَّا اَنْتُمْ مَّا اَنْتُمْ رَبُّكُمْ اَنْتُمْ كَانُوا فَلَئِنْ لَمْ يَنْجِسْ
 (۱۶) كَانُوا اَقْبِلًا مِنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجُونَ (۱۷) وَبِالْاَنْصَارِ هُمْ يَسْتَعْمِلُونَ
 (۱۸) وَفِي اَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلنَّارِ وَالْمَحْرُومِ (۱۹) وَفِي الْاَرْضِ اَنْتُمْ
 لَتَمُوتُنَّ (۲۰) وَفِي اَنْفُسِكُمْ اَفَلَا تَعْمَلُونَ (۲۱) وَفِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ
 وَمَا تُعَدُّونَ (۲۲) فَتَوَرَّتْ السَّمَاءُ وَالْاَرْضُ بِهِ لَاحِقٌ بِمَا اَنْتُمْ
 تَطْفُلُونَ (۲۳) اَهْلَ النَّارِ حَدِيثٌ صِفَ اَنْتُمْ اَلْمُكْرِمِ (۲۴)
 اَدْخَلُوا عَلَيْهِمْ لَوْ اَسْمَاءُ قَالَتْ سَمِعْتُ مَكْرُومِ (۲۵) فَرَأَى اِلَيْكَ
 اَهْلِهِ فَجَاءَ بِعِلِّ سَمِئِ (۲۶) فَفَرَّقَهُ لِيَهُمْ قَالَتْ لَآ تَكُونُ
 (۲۷) فَارْجَسَ مِنْهُمْ خِيفَةً قَالُوا لَا تَعْظَمْ وَبَشِّرُوهُمْ بِعِلْمِ عِلْمِ
 (۲۸) فَكُنْتَ اَمْرًا نَفْسًا فَرَّقَتْ وَفَصَّكَتْ وَجْهَهَا وَقَالَتْ عَجُوزٌ عَقِيمٌ
 (۲۹) قَالُوا كَذَلِكَ قَالَ رَبُّكَ إِنَّهُ هُوَ الْحَكِيمُ الْعَلِيمُ (۳۰)

[۱۷] لَنَسْكُنَنَّ: پانکه وتوون و نوستوون. [۱۸] الْأَرْضِ: کوژایای شهو.
 [۱۹] لِّلنَّارِ: نهوی دهگهریت و داوای یارمتهی دهکات. عَمْرُوم: نهو مهزاريه خیری
 نادریتی لهبر نهفس بهرزی و خوپاراستنی لهدهست پانکردهوه. [۲۰] اَيَّانَ: بهلگهو
 نیشانهکانی دهستلآت و یهکتایی خوای گهوره. [۲۲] فِي السَّمَاءِ رِزْقُكُمْ: دیاریکردنی رزقی
 ئیوهی لییه (چونکه باران سهرچاوهی ههمو ژیانهوهو رزق و رززییه). [۲۴] صِفَ
 اِبْرَاهِيمَ: میوانهکانی ههزدهتی (ابراهیم) (د.خ) کهفرشتهکانی پهروهردگار بوون.
 (المکرمین): گهورهو ریژداران. [۲۵] قَوْمٌ مَّكْرُومٌ: نهتهوهو گهلیک پیش وهخت مامهلهیان
 لهگهله نهکراوه. [۲۶] فَرَأَى: بهینهانی و بی ناگایی میوانهکان رؤیشتن. عَجَلَ سَمِئِ:
 گویرهکهیهکی قلهوی گوشتن. [۲۸] فَاَوْجَسَ مِنْهُمْ: لهناخهوه ههستی کرد
 بهرامبهریان. (بِغْلَامٍ): مندالیک (که ههزدهتی اسحاق (د.خ) بوو. عِلْمِ: خاوهن زانست و
 شاهزایی. [۲۹] اَمْرًا نَفْسًا: خیزانهکهی ههزدهتی (ابراهیم) (د.خ) کهناوی (ساره) بوو.
 [۲۹] صَرَّةً: بریتیه لهدهنگه دهنگو قاوچیژ. لهسر سوپماویدا. فَفَصَّكَتْ وَجْهَهَا: بهسهری
 پههنجهکانی دهیکشیا بهرومهتیا. عَجُوزٌ عَقِيمٌ: پیریکی نهزوک

[۳۱] ﴿فَمَا حُطِّبَ كَسْمٌ﴾: کاری گرنگتن

چی یه؟ [۳۲] ﴿قَوْمٌ مَّجْرُمِينَ﴾: گه لیکی

تاوانبار (گه له گه ی (لوط) (د.خ).

[۳۴] ﴿مُسْتَوْمَةٌ﴾: نهو بهردی

دیاریکراوه (بهودی بهردی سزاو

خه شمه). ﴿لِلْمُتَرَفِّينَ﴾: نهوانه ی

سنووریان شکاندوه له خرابه کاریدا.

[۳۵] ﴿مَنْ كَانَ فِيهَا﴾: خه لکی نیو

گونه کانی نه توره کهی (لوط)

پیغه مبربوو (د.خ). [۳۶] ﴿غَيْرِ يَتٍ﴾:

جگه له خیزانیکی موسولمان.

[۳۷] ﴿إِبْرَةِ﴾: په ندو ناموزگاری.

[۳۸] ﴿بِسُلْطَانٍ مَبِیٍّ﴾: به به لگی روون و

ناشکرا. [۳۹] ﴿قَوْلِ بَرَكَةٍ﴾: پشتی

هه لکرد (به خوئی و سهر بازه کانی یه وه

لهودی باوه پهنیت). [۴۰] ﴿فَبِذْنَاهُمْ﴾:

فریمان دانه. ﴿الِیم﴾: ده ریا. ﴿وَهُوَ

مَلِیم﴾: کاریکی وایکردوه لومه و

سهر زه نشت ده کړت له سهری. [۴۱] ﴿الرَّیْحِ الْعَقِیمِ﴾: نهو په شه بایه ی له ناویان ده بات و

له په گو و پیشه وه له بن دهریان ده هینیت. [۴۲] ﴿مَاتَدْرُ﴾: هیهج به جی ناهیلیت.

﴿کَالرِّیمِ﴾: وه ک شتیکی رزاو پروکای هه لوه ریو. [۴۴] ﴿فَعْتَرَا﴾: له رچوون و

سهر گردانیا سنووریان به زاند. ﴿فَاحْذَرُوا الصَّاعِفَةَ﴾: ده نگیکی به رزه یان ناگریک

له ناسمانه وه له ناوی بردن. [۴۶] ﴿فَاسْفِنَ﴾: ده رچوون له گو پرایه لی خوی گه وه.

[۴۷] ﴿بِیْنَاهَا بَابِدٍ﴾: به توانا و هیزیکی گه وه و بی شومار دروستان کرد. ﴿أَلَا

لَوْ سَعُونَ﴾: توانا و ده سته لاتمان هیه (فراوانی ده کین). [۴۸] ﴿فَرَشْنَاهَا﴾: زامان

خستوه. ﴿الْمَاهِدُونَ﴾: ریکخه رو ناسانکار. [۴۹] ﴿زَوْجِینَ﴾: دوو پول، دوو جوړی

به رامبر به یهک (نیرو می). [۵۰] ﴿قُرُوا إِلَى اللَّهِ﴾: له توله ی خوایی هه لبین و پوو بکونه

پادا شتی.

* پیغه مبرری خوا (﴿﴾ ده فرمویت: ((په رو دگار بنده ی خواناسی ده و له مهندي په نهانی خوش

ده ویت). [اخرجه مسلم]. هه روه ا پیغه مبرری خوا (﴿﴾ ده فرمویت: ((سه عاتیک له شه ودا هیه

هه ر موسلمانیکی باوه دار پینی بگاتو تنیدا دوعاو نژای خیریکات بو دنیا و ناخیره تی شو!

په رو دگار پی ی ده به خشیت نه مش هه مو شه ویک دو باره ده بیت هه)). [اخرجه مسلم].

﴿قَالَ مَا حُطِّبَ كَرَاهِيَا أَلْزَسْنُو﴾: ﴿قَالُوا إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَى قَوْمِ
ثَمُودَ مِنْ قَبْلِهِمْ جِبَارَةً مِنْ طِبْرِينَ ۚ فَتُوسَمَةُ عِزْدَنَكَ
لِلْمُتَرَفِّينَ ۚ فَانْخَرَجُوا مِنْ فِيهَا مِنَ الْمُؤْمِنِينَ ۚ هَٰذَا وَجَدْنَا
فِيهَا عِزْبَ بَنِي مِثْلَيمَ ۚ وَكَانَ فِيهَا آيَةٌ لِلَّذِينَ يَخَافُونَ
الْعَذَابَ ۚ أَلَيْسَ ۚ وَفِي مَوْصِيٍّ إِذْ أَرْسَلْنَاهُ إِلَىٰ عَمَلٍ بِسُلْطَانٍ
مُتَّبِعٍ ۚ فَوَلَّىٰ رُكْبَةً يَوْمَ قَالَ سَاحِرٌ أَوْ مُتَحَوِّسٌ ۚ فَأَحْدَثَهُ الْخَوْدَةُ
فَسَدَنَتْهُ فِي آلِيمٍ وَهُوَ مُلِيمٌ ۚ وَفِي عَادٍ إِذْ أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمُ الرِّيحَ
الْعَاقِمَ ۚ فَتَلَاوَدَّ مِنْ شَيْءٍ أَنْتَ عَلَيْهِ ۚ الْأَحْلَافَةُ كَالرِّيمِ ۚ
وَفِي ثَمُودَ إِذْ قِيلَ لَهُمْ تَمَتَّعُوا حَتَّىٰ حِينٍ ۚ فَعْتَرَا أَفْرَاجَهُمْ
فَأَحْدَثْنَاهُمُ الصَّاعِفَةَ ۚ وَهُمْ يَسْطُرُونَ ۚ هَٰذَا مَا سَنَطَعُوا مِنْ قِيَامٍ
وَمَا كَانُوا مُنْصَرِفِينَ ۚ هَٰذَا وَقَوْمٌ نُوْجٌ مِنْ قَبْلِ آيَتِنَا ۚ كَانُوا أَقْوَمًا
فَتَقَبَّلْنَاهُ ۚ وَاسْمَاءُ سَيْبَةٍ يَابِسَةٍ وَالْمُوسَعُونَ ۚ وَالْأَرْضُ
فَرَشْنَاهُ ۚ فَعَمَّ الْمُتَهَدُونَ ۚ وَمَنْ كُلُّ شَيْءٍ خَفَا رُوحِي
لَعَلَّكُمْ تَذَكَّرُونَ ۚ قُلُوا إِلَى اللَّهِ أَلِكُمْ مَنَّةٌ يَدْرُسُنَّ ۚ
وَلَا تَعْمَلُوا مَعَ اللَّهِ ۚ إِنَّهَا أَحْرَىٰ أَلِكُمْ مَنَّةٌ يَدْرُسُنَّ ۚ

په رو دگار پی ی ده به خشیت نه مش هه مو شه ویک دو باره ده بیت هه)). [اخرجه مسلم].

سوره متی (الذاریات) و (الطور) جزمی (۲۷)

سُورَةُ الطُّورِ

سُورَةُ الطُّورِ

[۵۳] ﴿أَتُوا صَا بَه﴾: تأیاً هه نديکيان وه سيه تيان بؤ هه نديکی ديکيان کردبوو (بهوهی پیغه مهران به درو بخنه وه؟) ﴿طَاعُونَ﴾: نهوانه ی سنووریان شکاندووه له بی باوه ریدا. [۵۴] ﴿قَوْلٌ عَنْهُمْ﴾: دهست هه لنگره لهوهی ده مه ده مه یان له گه لدا بکیت. [۵۵] ﴿ذَكَرٌ﴾: زیکرو په ند وهر گرتن. [۵۸] ﴿الْمَتْنِ﴾: به هیزو دهسته لات. [۵۹] ﴿لِلَّذِينَ ظَلَمُوا﴾: سته مکاران (مه به سستی بی باوه رانی شاری (مه کهک به) ﴿ذُنُوبًا﴾: به شیک له نازارو نه شک نهجه. ﴿أَصْحَابُهُمْ﴾: هاوه لانیان (له بی باوه رانی نه ته وه کانی پیشور). [۶۰] ﴿فَوَيْلٌ﴾: تیاچوون و هه ناسه ساردی و به دبه ختی. ﴿يَوْمَ عَادُونَ﴾: په روه دگار به لئین و په یمانی پیداون. **سوره متی (الطور)**

كَذَلِكَ مَا أَتَى الَّذِينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا أَلَّا سَاحِرًا أَوْ مُجُنًّا ﴿١﴾ أَتُوا صَوَابَهُمْ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طَاغُونَ ﴿٢﴾ قَوْلٌ عَنْهُمْ مِمَّا أُنْزِلَ إِلَيْهِمْ بِأَمْرِ رَبِّهِمْ ﴿٣﴾ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ يُنْفَعُ الْمُؤْمِنِينَ ﴿٤﴾ وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ ﴿٥﴾ مَا أُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَمَا أُرِيدُ أَنْ يُطِيعُونِ ﴿٦﴾ إِنَّ اللَّهَ هُوَ الرَّزَّاقُ ذُو الْقُوَّةِ الْمَتِينُ ﴿٧﴾ فَإِنَّ لِلَّذِينَ ظَلَمُوا ذُنُوبًا مِثْلَ ذُنُوبِ أَهْلِهِمْ فَلَا يَسْتَعْجِلُونَ ﴿٨﴾ قَوْلٌ لِلَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ يَوْمِهِمُ الَّذِي يُوعَدُونَ ﴿٩﴾

سُورَةُ الطُّورِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالطُّورِ ﴿١﴾ وَكَتَبَ مَسْطُورٌ ﴿٢﴾ فِي رَقٍّ مَشْهُورٍ ﴿٣﴾ وَالْبَيْتِ الْمَعْمُورِ ﴿٤﴾ وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ ﴿٥﴾ وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ ﴿٦﴾ إِنَّ عَذَابَ رَبِّكَ لَوَاقِعٌ ﴿٧﴾ مَا لَهُ مِنْ دَافِعٍ ﴿٨﴾ يَوْمَ تَمُورُ السَّمَاءُ مَوْرًا ﴿٩﴾ وَتُسِيرُ الْجِبَالُ سِيرًا ﴿١٠﴾ قَوْلٌ يَوْمَئِذٍ لِلْمُكَذِّبِينَ ﴿١١﴾ الَّذِينَ هُمْ فِي حُوزٍ يَبْعُونَ ﴿١٢﴾ يَوْمَ يُدْعَوْنَ إِلَى نَارٍ جَهَنَّمَ دَعَا ﴿١٣﴾ هَذِهِ النَّارُ الَّتِي كُتِبَ بِهَا كُفْرُكُمْ يَوْمَ تَأْتِي

[۱] ﴿وَالطُّورِ﴾: په روه دگار سویند ده خوات به چپای (سیناء) ؛ (نهو چپایه ی تیندا گفتوگو ی کرد له گه ل موسی (د.خ). [۲] ﴿کتاب مسطور﴾: نهو (تهورات) هی که به شیوه یه کی ریک و پیک نوو سراوه ته وه. [۳] ﴿رَقٍّ﴾: نهوهی ده نوو سریت له سه ر پیسته یان هر شتیکی دی که بیت. ﴿منشور﴾: کراوه و دانه خراو. [۴] ﴿والبیت المعمور﴾: په روه دگار سویند ده خوات به (که عبه) ی پیروز. [۵] ﴿والسقف المرفوع﴾: ناسمانی به رز. [۶] ﴿البحر المسجور﴾: نهو ده ریایه ی له روزی قیامه تدا ده بیته گرکان. [۹] ﴿تمور السماء﴾: ناسمان دیته جووله و له رزه. [۱۰] ﴿تسير الجبال﴾: چیاکان ده بن به توزو ده چن به ناسماندا. [۱۱] ﴿فویل﴾: تیاچوون و به دبه ختی. [۱۲] ﴿حوض﴾: خوخته نه نیو باریکی به تال و پروپووجه وه و به رگری کردن له ناهه قو ناره وایی. [۱۳] ﴿یدعون﴾: به توندی پالیان پیوه ده نریت. (په رودا ده کهونه نیو دوزه خه وه).

* پیغه مبری خوا (سوره مویت: (قورسترین کرداریک له کیشانه ی په روه دگارد له روزی قیامه تدا بریتی به له رموشت به رزی)).

شوق الطور

متر بيا و شوق

أَفِخْرَهُذَانِ أَمْ أَشَرُّ لَا يُبْصِرُونَ ﴿١٦﴾ أَصْلَوْهَا فَاصْبِرُوا
 أَوْ لَا تَصْبِرُوا سَوَاءٌ عَلَيْكُمْ إِنَّمَا تُحْزَنُونَ مَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿١٧﴾
 إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُوسٍ ﴿١٨﴾ فَنُكِهَتِ بِمَاءٍ الْيُسْىَ
 وَوَقَّعَهُمْ رُبُّهُمْ عَذَابَ الْجَحِيمِ ﴿١٩﴾ كَلُوا وَأَشْرَبُوا هَيْتَا بِمَا
 كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ﴿٢٠﴾ مُتَّكِئِينَ عَلَى سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَزَوَّجَهُم
 بِيحُورٍ عِينٍ ﴿٢١﴾ وَالَّذِينَ آمَنُوا وَلَمْ يَلْبِسْهُمْ ذُرِّيَّتُهُمْ بِإِيمَانٍ أَلْحَقْنَا
 بِهِمْ ذُرِّيَّتَهُمْ وَمَا أَلْتَفَتُهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَيْءٍ كُلُّ امْرِئٍ بِمَا كَسَبَ
 رَهِينٌ ﴿٢٢﴾ وَأَمَدَدْنَاهُمْ فِيهَا زَوْجَهَا بَيْنَهُمْ وَهُمْ لَا يَسْتَرْعُونَ ﴿٢٣﴾
 فِيهَا كَأْسًا لَا لَغْوٌ فِيهَا وَلَا تَأْتِيهِمْ ﴿٢٤﴾ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ زُمُرَانٌ
 لَهُمْ كَأَنَّهُمْ لَوْلَاهُمْ مَكُونٌ ﴿٢٥﴾ وَقِيلَ لَهُمْ عَلَىٰ بَعْضِهِمْ بَسَآءٌ لَّوْنٌ
 ﴿٢٦﴾ قَالُوا إِنَّا كُنَّا قَبْلُ فِي أَهْلِنَا مُشْفِقِينَ ﴿٢٧﴾ فَمَنْ آتَاهُ
 عَلَيْهِمْ وَأَوْقَعْنَا عَذَابَ السُّمُورِ ﴿٢٨﴾ إِنَّا كُنَّا مِنْ قَبْلُ
 نَدْعُوهُ إِنَّهُ هُوَ الْبَرُّ الرَّحِيمُ ﴿٢٩﴾ تَذَكَّرْنَا أَنَّتِ بِنِعْمَتِ
 رَبِّكَ بِكَاهِنٍ وَلَا يَحْنُونَ ﴿٣٠﴾ أَمْ يَقُولُونَ شَاعِرٌ مِثْلُ بَعْضِ بَدِيعِ
 السُّؤْنِ ﴿٣١﴾ قُلْ تَرَبُّوا أَنِي مَعَكُمْ مِنَ الْمُرْتَضِينَ ﴿٣٢﴾

[۱۶] ﴿اصْلَوْهَا﴾: بجنه ناوی و
 ناپر حه تی یه کانی بچی ژن.
 [۱۸] ﴿فَاكْهِن﴾: خاوهن نازو نیعمه و
 تام و چیژو خوشی. [۲۰] ﴿سُرُرِ
 مصفوفة﴾: سیسته می ریک که له پال
 یه کا دانراون. ﴿بِحُورٍ عِین﴾: شو نافرته
 سپی و ناسک و چاوگه شانیه
 بهمهشت. [۲۱] ﴿مَا أَلْتَفَتُهُمْ﴾: لیمان که و
 که نه کرد و نه ته وه. ﴿رَهِین﴾:
 به کرده و کانی یه وه په یوه سته
 (له خزمه تی په روه ردگار).
 [۲۳] ﴿يَسْتَرْعُونَ فِيهَا﴾: له بهمهشتا
 پرداخ له یه کتر و مرده گرن. ﴿كَأْسًا﴾:
 پرداخ ی پر له مه ی. ﴿لَا لَغْوٌ﴾: قسه ی
 پر و پر وچ به تال ناکه ن. ﴿وَلَا
 تَأْتِيهِمْ﴾: کار ی کیش ناکه ن گونا
 بیت. [۲۴] ﴿مَكُونٌ﴾: پاریزراو له کیف و
 صه ده فدا. [۲۵] ﴿بَسَآءٌ لَّوْنٌ﴾: له ناو

خویندا پر سیار له یه کتر ده کهن. [۲۶] ﴿مُشْفِقِينَ﴾: نه وانه ی له غه شم و سزای خوایی
 ده تر سن. [۲۷] ﴿السُّمُورُ﴾: بلیسه ی ناگر بی دو که ل. [۲۸] ﴿نَدْعُوهُ﴾: ده یپرستین. ﴿هُوَ
 الْبَرُّ الرَّحِيمُ﴾: په روه ردگار خاوهنی چاکه ی فراوان و مزنه. [۲۹] ﴿كَاهِنٌ﴾: نه وه ی
 بانگه شه ی زانینی غیب ده کات. [۳۰] ﴿تَرَبُّصٌ﴾: چاوه ری ده کهن. ﴿رَبِّ السُّؤْنِ﴾:
 هاتنی مردن ، یا رو دواوه دلته زینه کانی دنیا.

* پیغه مبری خوا (الله) ده رومیت : ((هر که سینک برتسیت شو هر له سهره تاوه قوئی مرده انه ی
 له مله ده کات و گوی رایهل ده بیت ، نه وه شی برده و ام گوی رایهل بوو ده گاته مه نزل ، له راستیدا
 بهمای خوایی گران و به نرخه ، له راستیدا به خشش و بهای خوایش بهمهشته)).

[اخرجه الترمذي وقال حديث حسن]

هُوَ دَابَهْرِي نَاهِي (۴): ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَنُّ مِنَ الْمُجِيزِ﴾ دابهته که:

- ابن جریس و اسحاق ی کوپی (راهویه) و حاکم له ابی کوری (کعب) وه ده گپنه وه: ده لیت:
 له کاتیکدا شو نایه ته ی سوره تی (البقرة) نازلیو ، کومه لیک له نافرته تان و تیان: هیشتا ژماره یه ک
 له نافرته تان ماون باسیان نه کراوه : نافرته منال و پیرو دو گیانه کان ، ثنجا نایه تی: ﴿وَالَّذِينَ يَسْتَنُّ
 مِنَ الْمُجِيزِ﴾ دابه تی. (سند ده کی صحیح) ه. مهر وها (مقاتل) له ته فسر ده کیدا ده گپنه ته وه -

سوره تهی (الطور) جزئی (۲۷)

سُورَةُ الطُّورِ

الطُّورِ

أَمْ نَأْمُرُهُمْ إِعَادَةَ هُمْ قَوْمٍ طَاعُوا ۚ أَمْ يَقُولُونَ نَقُولُ
نَلْأَنزِلُكُمْ ۚ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ نَحْدِثُ مِثْلَهُ بَلْ كَانُوا صَادِقِينَ
ۚ أَمْ حَلْفُوا مِنْ عِزِّ رَبِّ ۚ أَمْ هُمُ الْخَالِفُونَ ۚ أَمْ حَلْفُوا
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ بَلْ لَأَيُّوفُونَ ۚ أَمْ عِنْدَهُمْ خَزَائِنُ
رَبِّكَ أَمْ هُمُ الْمُصْطَفُونَ ۚ أَمْ هُمُ سَمِعُوا يَسْمَعُونَ فِيهِ فَلْيَأْتِ
مُسْتَمِعُهُمْ شَاطِئَ نَبِيِّ ۚ أَمْ لَهُ الْبَلَاءُ وَلَكُمُ الْيُسْرَى ۚ
أَمْ تَنْتَظِرُونَ ۚ أَمْ تَرْجُونَ كَيْدًا فَلْيَنْكُرُوا هُمُ الْمَكِيدُونَ ۚ
أَمْ هُمُ إِلَهِ عِزِّ اللَّهِ سَخَّرَ اللَّهُ عَنَّا يَنْزِلَ ۚ وَإِنْ يَرَوْا كِسْفًا
مِّنَ السَّمَاءِ سَاقِطًا يَقُولُوا سَحَابٌ مَّرْكُومٌ ۚ فَذَرْهُمْ حَتَّى يَسْأَلُوا
يَوْمَهُمُ الَّذِي فِيهِ يُصْعَقُونَ ۚ يَوْمَ لَا يُغْنِي عَنْهُمْ كَيْدُهُمْ شَيْئًا
وَلَا هُمْ يُنصَرُونَ ۚ وَإِن لَّدَيْنِ طُغْيَاءُ عَادَانُودٌ ۚ وَلَكِن
أَكْثَرُهُمْ لَا يَعْلَمُونَ ۚ وَأَصْبَحَ لُحْمُ رَبِّكَ فَإِنَّكَ بِأَعْيُنِنَا ۚ وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ حِينَ تَقُومُ ۚ وَمِنَ اللَّيْلِ فَسَبِّحْهُ وَإِدْبَارَ النُّجُومِ ۚ

سُورَةُ الْحَجَرِ

[۳۲] ﴿أَحْلَامُهُمْ﴾: عه‌قل و ژیریان.
﴿طَاعُونَ﴾: نه‌وانه‌ی له‌سهر که‌شوی
که‌له‌سره‌قیدا سسنووریان شکاندووه.
[۳۳] ﴿تَقُولُ﴾: له‌لایه‌ن خویه‌ره قورثانی
دامیناوه. [۳۴] ﴿فَلْيَأْتُوا بِحَدِيثٍ مِثْلِهِ﴾:
باکتیبییکی هاوچه‌شنی نه‌وه به‌یتن.
[۳۵] ﴿مِنْ غَيْرِ شَيْءٍ﴾: بی‌بوونی
په‌روه‌ردگارو هه‌ر له‌خووه. ﴿هُمْ﴾
الخالقون: (نایا) نه‌وان خو‌یانیان
به‌دییه‌نآوه. [۳۷] ﴿خَرَاتِنَ رَبِّكَ﴾:
که‌نجینه‌ی رزق و رۆزی په‌روه‌ردگار.
﴿الْمُصْطَفُونَ﴾: زال و به‌ده‌سته‌لات.
[۳۸] ﴿سَلَّمَ﴾: پلکانه‌یه‌ک به‌روه
ناسمان. ﴿بِسُلْطَانٍ﴾: به‌به‌لگه‌یه‌کی
پوون و ناشکرا. [۴۰] ﴿مَنْ مَّغْرَمٌ﴾
مغفلون: له‌دان‌ه‌وه‌ی قه‌رزو، زه‌ره‌دا
ماندو و شه‌که‌تن و نه‌سته‌مه بتوانن
بی‌ده‌نه‌وه. [۴۱] ﴿الْعِيبَ﴾: زانستی

نادیارو په‌نه‌ان. ﴿يَكُونُونَ﴾: نه‌وانه‌ی داهاتوو بو‌خه‌لکی ده‌نووسن و دیاری
ده‌که‌ن. [۴۲] ﴿كَيْدًا﴾: فیل و چه‌واشه‌کاری. ﴿الْمَكِيدُونَ﴾: نه‌وانه‌ی ره‌فتاری پیلان
ثامیزو چه‌په‌لیان ئوبالی خو‌یان ده‌بیته‌وه. [۴۴] ﴿كِسْفًا﴾: پارچه‌یه‌کی گه‌روه و ه‌زن.
﴿سَحَابٌ مَّرْكُومٌ﴾: په‌له‌هه‌وریک چین له‌سهر چین کۆیوه‌ته‌وه. [۴۵] ﴿فَذَرْهُمْ﴾: ده‌سته
به‌رداریان ببه. ﴿يُصْعَقُونَ﴾: تیا‌ده‌چن و ده‌مرن. [۴۶] ﴿لَا يُغْنِي عَنْهُمْ﴾: نایان پار‌یزیت و
سوودی ناییت. [۴۸] ﴿بِأَعْيُنِنَا﴾: له‌به‌ر دیدو، پار‌یزکاری و چاودیری ئی‌مه‌دان. ﴿وَسَبِّحْ
بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾: به‌پاکی خو‌ای گه‌وره بپار‌یزه‌و سوپاسی بکه. [۴۹] ﴿إِذَا بَرَأَ الْجَمِيعَ﴾: له‌کاتی
نه‌مانی رووناکی نه‌ستیره‌کان یاخود له‌کاتی به‌ده‌ره‌که‌وتنی گزنگی به‌یان.

- ده‌لئیت: (خلادی کوپی (عمری کوپی) (جموح) پرسى له‌پیغه‌مبه‌ر سه‌باره‌ت به‌(عه‌ده‌ی نه‌و
نافره‌تانه‌ی تووشی عاده‌نابن، نه‌وجا نه‌م نایه‌ته نازنبوه خو‌اره‌وه.

سوره تهی (التحریم)

هَؤُلَاءِ دَاهِيَةُ نِيْلِي (۱) ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبِخِي مَرْضَاتَ أَرْوَاحِكَ﴾ نایمه‌که.

- (حاکم و (نسائی) له‌(انس) موه ده‌گیر نه‌وه: ده‌لئیت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) که‌نیزه‌کینکی مه‌بو-

سوره تهی ﴿النجم﴾

سورة النجم

سورة النجم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالنَّجْمِ إِذَا هَوَىٰ ۝ مَاضٍ صَاحِبُكُمْ وَمَا عَوَىٰ ۝ وَمَا يُبَدِّلُ
عَنِ الْهَوَىٰ ۝ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ ۝ عَلَيْهِمْ شَدِيدُ الْغَوَىٰ ۝
ذُومِرُوهَ فَاسْتَوَىٰ ۝ وَهُوَ بِالْأُفُقِ الْأَعْلَىٰ ۝ ثُمَّ دَنَا فَتَدَلَّىٰ ۝
فَكَانَ قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَىٰ ۝ فَأَوْحَىٰ إِلَىٰ عَبْدِهِ مَا أَوْحَىٰ ۝
مَا كَذَبَ الْفُؤَادُ مَا رَأَىٰ ۝ أَفَتَحْمِلُونَهُ عَلَىٰ مَآبَرٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ
نَزْلَةً أُخْرَىٰ ۝ عِندَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهَىٰ ۝ عِندَ هَاجَةِ النَّوَىٰ ۝
إِذْ يُعْطَى السِّدْرَةَ مَا يَفْئَىٰ ۝ مَازَاجَ الْبَصَرِ وَمَا طَفَىٰ ۝ لَقَدْ رَأَىٰ
مِنْ مَآبَرٍ رِبِّهِ الْكَلَمَىٰ ۝ أَفَرَأَيْتُمْ اللَّاتَ وَالْعُزَّىٰ ۝ وَمَنُوءَ
الْقَالِئَةِ الْأُخْرَىٰ ۝ أَلَكُمُ الذَّكْرُ وَلَهُ الْأُنثَىٰ ۝ إِنَّ إِلَٰهَكُمْ اِدَّاسَةُ
ضَيْرَىٰ ۝ إِنْ هِيَ إِلَّا أَسْمَاءُ سَمِيَتْهُمَا أَسْمٌ بَاقٍ ۝ وَأَنبَأَكُمْ مَا أُنْزِلَ
أَنَّهُ يَهَامِسُ سُلْطَانٍ لِّإِنِّي عَوْنٌ ۝ لَا الظَّنَّ وَمَا تَهْوَى الْأَنفُسُ
وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمْ الْهُدَىٰ ۝ أَمْ لَا تَأْنِسُ مَا تُغْنِي ۝ فَلِلَّهِ
الْآخِرُ وَالْأُولَىٰ ۝ وَكَرُمٌ مَّلِكٌ فِي السَّمَوَاتِ الْأَعْلَىٰ
شَفَعْنَهُمْ شَيْئًا إِلَّا مَن عِندَ اللَّهِ لَئِنْ شَاءَ وَبَرَّحَقِّ ۝

[۱] ﴿وَالنجم اذا هوى﴾: پهروه دگار سویند ده خوات به نه ستیره کاتی ده که ویتنه خوارو دیار نامینیت. [۲] ﴿ماصل﴾: ص حکم: پیغه مبهرد (د.خ) لای نه داوه له رنگی راستی. ﴿وما عوی﴾: مهر گیز بیرو باورینکی پووجه نی هه لنه گرتووه. [۳] ﴿عن الهوی﴾: له نارمزو و بوجوونی خوږه وه. [۴] ﴿شدید القوی﴾: نه مینی نیگا (جبریل) (سهلامی خوا ی لیبت) به هیزو ده سته لاته. [۵] ﴿ذومره﴾: به هیزه یان جوان و قه شنگه. ﴿فاستوی﴾: (جبریل) (سهلامی خوا ی لیبت) له سره شو وینه یه ی خوا دروستی کردووه ده رکوت. [۶] ﴿دنا﴾: چه زه تهی (جبریل) له پیغه مبهری خوا (د.خ) نریک بووه وه. ﴿فتدل﴾: زیاتر نریک بووه وه. [۷] ﴿فاب قوسین﴾: نه ندازه ی دوو که وانه یان دوو بال. ﴿ادلی﴾: نریک و نرم تر. [۸] ﴿عبدیه﴾: بنده ی خوا محمد (د.خ). [۹] ﴿الفؤاد﴾:

دل و دهریون. [۱۰] ﴿اقتاروه﴾: نایا به دروی دهران و دمه دمه یشی له گه لدا ده که ن. [۱۱] ﴿نرلة اخرى﴾: جاریکی دی (له سر دیمه نی راسته قینه ی خوی). [۱۲] ﴿سدره﴾: بهو داره ده و تریت که و ته لای راستی عهرشی پهروه دگار وه و هچ کام له فریشته کان ناگه ن بهوی. ﴿المنتهی﴾: نهو شوینه ئیدی زانیاری دروستکراوه کان تنیدا دواپی دیت. [۱۳] ﴿حنة الماری﴾: نهو به به شته ی شوینی نیشته جی بوونه. [۱۴] ﴿یغشی السدره﴾: نهو داره دایده پو شیت و ده یشار توه. ﴿ما یغشی﴾: چه ندین دروستکراوی پهروه دگار (که به ته نیا پهروه دگار خوی ژماره ی دهرانیت). [۱۵] ﴿ما زاع البصر﴾: چاوی لای نه داوه له وه ی فهرمانی دیتنی پیکراوه. ﴿ما طعمی﴾: لای نه داوه (بو نهو شته ی که فهرمانی پینه کراوه). [۱۶] ﴿اللات والعزى ومناء﴾: نهو بتانه ن له سرده می نه فامیدا ده یان په رستق. [۱۷] ﴿قسمه ضیری﴾: به شیکي ناته و او خوارو خنیج. [۱۸] ﴿سطان﴾: به لکه. [۱۹] ﴿أم لا لسان ما تمی﴾: ناخو مروف نارمزوی مهرچی به کی کرد بو ی دیته دی؟ (نه خیر). [۲۰] ﴿کم من ملک﴾: زور فریشته. ﴿لانی شفاعتهم﴾: پارانه وه و داوی لیخو شبیون کردنیان هچ که لک و سوو دیک ناگه نیبت.

[۲۷] ﴿يَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ﴾: فریشتگان

به کجی خوا داده نین. [۲۸] ﴿لَا يُغْنِي عَنْ

الْحَقِّ شَيْئًا﴾: به در له زانستیکی دانیو

به لگه نه ویست بی سووده و راستی

ناگه یه نیت به پایان. [۲۹] ﴿فَاعْرِضْ﴾:

به جوانی و نهرم نیان پرویان

نی وهر بگریزه. [۳۰] ﴿مِلْئُهُمْ﴾: دوایین

دهره نجام و زانیاریان که پیی

گه یشتوون. [۳۲] ﴿كِبَانِرَ الْإِثْمِ﴾: نهو

گوناهه گهرانه ی پهره درگار تولو

سزای توندی له سر نه نجام دانیان

داناهه. ﴿الْفَوَاحِش﴾: نهو تاوانه

گهرانه ی زور ناشیرین و سزایان

له سره وه (دوین پیسی). ﴿اللَّهُمَّ﴾:

گوناهه بچو و که کانه. ﴿أَنْشَأَكُمْ مِنَ

الْأَرْضِ﴾: له خاک و خولی زهوی

دروستی کردون. ﴿أَجْنَسَةً﴾: مندال

که هیشتا له سکی دایکیایه. ﴿فَلَا تَرْكُوا

أَنْفُسَكُمْ﴾: به شان و بالی خوتاندا همل

مدهن به چاکه و پاکانه کردن. [۳۳] ﴿تَوَلَّى﴾:

پشتی مه لکرد له شوینکه وتنی حق و راستی. [۳۴] ﴿أَكْـدَى﴾: چروکی و روژدی

نواندن له خیر کردندا. [۳۵] ﴿فَهَوَّ بِرْي﴾: راستی ده زانیت. [۳۶] ﴿إِمْ لَمْ يَسْأ﴾: نایا پیمان

پانه گه یاند. [۳۷] ﴿هَوَّ﴾: نهوی فرهانی پیکراوه، له سر جوانترین شیوه نه نجام

دراوه. [۳۸] ﴿لَا تَزِرُوا وَرَّةَ﴾: هیچ کهس گونا می که سبکی دی مه لنا گریخت. [۳۹] ﴿لَا

مَاسِعِي﴾: جگه له پاداشتی کرده و ده کانی که له دنیا دا کرد و ویه تی. [۴۰] ﴿وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ

بِرْي﴾: کرده و ده کانی له دنیا دا کرد و ویه تی له لایه ن پهره درگاره وه ده بیریت (له روژی

قیامه تدا). [۴۱] ﴿يُجْزَاهُ﴾: پاداشت ده دیته وه (له سر کرده و ده کانی). [۴۲] ﴿الْمُتَّبِعِي﴾:

دهره نجامی دوایین و کوتا. [۴۳] ﴿أَضْحَكَ وَأَنكِ﴾: دلخوش و غه مباریکرد. [۴۴] ﴿أَمَاتَ

وَأَحْيَا﴾: مردن و ژیا نی به دیهیناوه.

سوره نعتی

النجم

إِنَّ الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِالْآخِرَةِ لَيَسْمُونَ الْمَلَائِكَةَ نَسِيَةً الْأُولَىٰ
وَمَا لَهُمْ بِهِ مِنْ عِلْمٍ إِنْ يَخْتُمُونَ إِلَّا الْأَطْلَ وَإِنْ الْأَطْلَ لَا يُغْنِي عَنْ
الْحَقِّ شَيْئًا ۚ فَأَعْرِضْ عَنْ نَوَيْكَ إِنَّ ذِكْرًا وَلَذِكْرُكَ إِلَّا الْحَيَاةَ
الدُّنْيَا ۚ إِنَّ ذَلِكَ مِثْلَهُمْ مِنْ الْعَالَمِينَ إِنَّ رَبَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ
سَبِيلِهِ ۚ وَهُوَ أَعْلَمُ بِمَنِ اهْتَدَىٰ ۚ وَلِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا
فِي الْأَرْضِ يَجْزِي الَّذِينَ اسْتَوُوا بِمَا عَمِلُوا وَيَجْزِي الَّذِينَ أَحْسَنُوا
بِالْحَسَنَىٰ ۚ الَّذِينَ يَجْعَلُونَ كَثِيرَ الْإِثْمِ وَالْفَوَاحِشِ إِلَّا اللَّهُمَّ
إِنَّ رَبَّكَ وَسِعَ الْعَفْوَ هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ إِنْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ
وَإِنْ أَنْشَأَكُمْ فِي طُورٍ أَمْهَنَكُمْ فَلَا تَرْكُوا أَنْفُسَكُمْ هُوَ أَعْلَمُ
بِمَنْ تَتَّبِعُونَ ۚ أَفَرَأَيْتَ الَّذِي قَوْلُ ۚ وَأَعْطَىٰ قَلِيلًا أَلَدَّتْ
أَعْيُنُهُ عَمَّا أَفْتَبَ فَهَوَّ بِرْي ۚ أَلَمْ يَنْتَهِمَا فِي صُحُفٍ
مُوسَىٰ ۚ وَإِنْ رَيْسَهُ الَّذِي وَفَّى ۚ أَلَا تَرَىٰ وَارِدَةً وَزُرْخَرَىٰ
ۚ وَأَنْ لَيْسَ لِلْإِنْسَانِ إِلَّا مَا سَعَىٰ ۚ وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ
يُرَىٰ ۚ ثُمَّ يَجْزَاهُ الْجَزَاءَ الْأَوَّلَىٰ ۚ وَأَنْ إِلَىٰ رَبِّكَ الْمُنْتَهَىٰ
ۚ وَأَنْ هُوَ أَضْحَكَ وَأَنكِ ۚ وَأَنْ هُوَ أَمَاتَ وَأَحْيَا ۚ

پشتی مه لکرد له شوینکه وتنی حق و راستی. [۳۴] ﴿أَكْـدَى﴾: چروکی و روژدی
نواندن له خیر کردندا. [۳۵] ﴿فَهَوَّ بِرْي﴾: راستی ده زانیت. [۳۶] ﴿إِمْ لَمْ يَسْأ﴾: نایا پیمان
پانه گه یاند. [۳۷] ﴿هَوَّ﴾: نهوی فرهانی پیکراوه، له سر جوانترین شیوه نه نجام
دراوه. [۳۸] ﴿لَا تَزِرُوا وَرَّةَ﴾: هیچ کهس گونا می که سبکی دی مه لنا گریخت. [۳۹] ﴿لَا
مَاسِعِي﴾: جگه له پاداشتی کرده و ده کانی که له دنیا دا کرد و ویه تی. [۴۰] ﴿وَأَنْ سَعِيهِ سَوْفَ
بِرْي﴾: کرده و ده کانی له دنیا دا کرد و ویه تی له لایه ن پهره درگاره وه ده بیریت (له روژی
قیامه تدا). [۴۱] ﴿يُجْزَاهُ﴾: پاداشت ده دیته وه (له سر کرده و ده کانی). [۴۲] ﴿الْمُتَّبِعِي﴾:
دهره نجامی دوایین و کوتا. [۴۳] ﴿أَضْحَكَ وَأَنكِ﴾: دلخوش و غه مباریکرد. [۴۴] ﴿أَمَاتَ
وَأَحْيَا﴾: مردن و ژیا نی به دیهیناوه.

- بپو به خیزانی به لأم (حلفه) نه وندهی وت هتا پیغه مبر (ﷺ) که نیزه که کی له سرخوی
یاساغ کرد، پاشان پهره درگار ثایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾ ناز لکرده خواروه.

سورۃ القمر

سورۃ القمر

[۴۶] ﴿ثَمَّ﴾ به موروژم ده چیتہ نیو

رہ حموہ. [۴۷] ﴿النَّشْأَةُ الْآخِرَى﴾:

زیندوبوونوہ لہ گورہ کان بو

لیپر سینوہ. [۴۸] ﴿أَقْسَى﴾: ہہ ژاری

خستون. [۴۹] ﴿الشَّامِی﴾:

نہ ستیرہ کی رووناک و دیارہ لہ کاتی

نہ فامیدا دیان پەرست. [۵۰] ﴿عَادَا

الْأُولَى﴾: گہ لہ کی (ہود) پیغہ مبر (د.خ).

[۵۱] ﴿فَمَا بَقِيَ﴾: لہ ناوی بردن، کەسی

لی نہ میشتنہوہ. [۵۲] ﴿أَظْلَمَ وَأَطْفَى﴾:

ستہ مکارو سہ رینچی کاربوون.

[۵۳] ﴿الْمُتَفَكِّمَةِ﴾: گوندہ کانی گہ لی

(لوٹ) پیغہ مبر (د.خ) ﴿أَهْوَى﴾: کی شای

بہ زویدا پاش بہ زکردنہوہی.

[۵۴] ﴿فَغَشَاها﴾: دایووشی و سرجم

جورہ کانی سزای ہینا بہ سہریا.

[۵۵] ﴿إِلَّا رِبَك﴾: نازو نیعمہ تہ کانی

خوای گورہ. ﴿تَمَسَّارِ﴾: گومان و

دوودلیت. [۵۷] ﴿أَرَفَّتْ﴾: نزیک بووہ تہوہ. ﴿الْأَرْفَہ﴾: دہاتنی روژی قیامت.

[۵۸] ﴿كَاشَفَتْ﴾: مہ بہ ست پنی یہ کیکہ بتوانیت رینگہ بگریت لہ پوونہ دان و

نہ قہرومانی. ﴿بِیْکُومَانِ جِگَہ لہ پەرورہ دگار ہموو ہر بی دہستہ لات و توانان).

[۵۹] ﴿الْحَدِیثُ﴾: فہرمودہ (قورنانی پیروزہ). [۶۱] ﴿سَامِدُونَ﴾: بی ناگا و گالتہ چی و

ہلہاتوو. [۶۲] ﴿فَاسْجُدُوا لِلَّهِ﴾: کرپنووشی ملکہ چی بہرن بو پەرورہ دگار.

سورەتی (القمر)

[۱] ﴿السَّاعَةِ﴾: روژی قیامتہ. ﴿إِشْقَ الْقَمَرِ﴾: مانگ بوو بہ دوولہ تہوہ (بہ مو عجیزہ ی پیغہ مبر

﴿یَانِ لِرَوْحِی قیامتہ تدا شوہ روودہات). [۲] ﴿بَلَّغُوا نِشَانَهُ﴾: بے لگہو نیشانہ. ﴿سَحَرٌ مُّسْتَمَرٌّ﴾

جادو رپہ کی بہرہ دوام یا توکمہ و پتہو. [۳] ﴿مُسْتَمَرٌّ﴾: لہ مہ بہ ستیکدا کو تار ییت و

دہچہ سپیت. [۴] ﴿مَرْدَحَرٌ﴾: دورو کہوتنہوہ لہ شوہو فیتہ. [۵] ﴿بَالِغَةٌ﴾: نہوہی گہ یشتوہ تہ

نہوہ پری توکمہ یی و راستی. ﴿النَّارِ﴾: بیند ارکردنہوہ یان وریا و ہوشیار کردنہوہ. [۶] ﴿یَوْمَ یَدْعُ

الدَّاعِ﴾: روژی تدا دیت بانگ دہ کری (لہ کاتی فووی دووہ می زیندوبوونہوہ د). ﴿لُکْرٌ﴾:

لہ حالیکی نارہ جہت و پر نہ شکہ نجہ (کہلہ سہر نہ فس قورس و گرانہ).

وَأَنَّهُ خَلَقَ الرُّوحَ الْجَدِّیَ الذَّکَرُ الْأُنثَى ۚ إِنَّ مِنْ نُّعْمَةٍ إِذَا مَشَى ۚ وَأَنَّ عَلَیْهِ النَّشْأَةُ الْآخِرَى ۚ وَأَنَّهُ هُوَ أَغْنَى وَأَقْنَى ۚ وَأَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشَّعْرِ ۚ وَأَنَّهُ أَهْلَكَ عَادًا الْأُولَى ۚ وَثَمُودًا أَفْقَى ۚ وَقَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلِ أَنَّهُمْ كَانُوا هُمْ أَظْلَمَ وَأَطْفَى ۚ وَالْمُؤْتَفِكَةَ أَهْوَى ۚ فَفَشَنُهَا مَاعِشَى ۚ فَأَيَّ الْآدَمِیِّ تَتَمَارَى ۚ هَذَا نَذِيرٌ مِنَ النَّذَرِ الْأُولَى ۚ أَرَأَيْتَ الْآزِفَةَ ۚ لَیْسَ لَهَا مِنْ دُونِ اللَّهِ كَاشِفَةٌ ۚ أَفَنْ هَذَا الْحَدِیثِ تَجُوبُونَ ۚ وَتَضَعُكُمْ وَلَا تَبْكُونَ ۚ وَأَنْتُمْ سَمِدُونَ ۚ فَاسْجُدُوا لِلَّهِ وَاعْبُدُوا ۚ

سورۃ القمر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَقْرَبَ السَّاعَةِ وَأَشَقَّ الْقَمَرِ ۚ وَإِنْ يَرَوْا آيَةً يُعَرِّضُوا وَيَقُولُوا سِحْرٌ مُسْتَمَرٌّ ۚ وَكَذَّبُوا وَاتَّبَعُوا أَهْوَاءَهُمْ ۚ وَكُلُّ أَمْرٍ مُسْتَقَرٌّ ۚ وَلَقَدْ جَاءَهُمْ مِنَ الْأَنْبِيَاءِ مَا فِيهِ مُزْدَجَرٌ ۚ حَكِيمَةٌ بَلِغَةٌ فَاتُّخِلُوا أَلُتُّرُ ۚ فَمَقُولَ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدَّاعِ إِلَى شَيْءٍ نَكُرٍ ۚ

سورۃ القمر

سوره هتی (القمر) جزئی (۲۷)

سوره القمر

مقام

[۷] ﴿خُشَعًا﴾: ملکه چو سووک و پسوا..
 ﴿الاحداب﴾: گۆره کان. [۸] ﴿مهطعن﴾:
 په له و گهردن که چ. ﴿عسر﴾: قورس و
 گران (به هوی ناره حتی په کانیه وه).
 [۹] ﴿ازدجر﴾: شیوازه کانی نازارو
 نه شکه نجهو چروسا نه وه. (سه کاتی
 بانگه وازکردن بولای ثابینی خوا).
 [۱۰] ﴿مغلوب فانتصر﴾: ژیر دستم
 توله یان فی بسینه و سهرکه و تنم بو
 فراهم بهینه. [۱۱] ﴿ابواب السماء﴾:
 د هروزه کانی ناسمان (ه و ده کان).
 ﴿ماء مھمر﴾: ناویکه به خوبه ده پزیت و
 به دوا ی یه کدا دیتسه خواره وه.
 [۱۲] ﴿فجرنا﴾: درزو قلیشمان تیکرد.
 ﴿امر قد قدر﴾: روودانی لافاره که
 پینستر رنګ و پی ی بو کیشر ابو.
 [۱۳] ﴿ذات الواح﴾: نه و که شتی ی
 له تخته دروست کرابوو. ﴿دسر﴾: بزمار

خُشَعًا أَبْصَرَهُمْ بَحْرُ حَوْثٍ مِنَ الْأَعْدِيَّاتِ كَانَهُمْ حِرَادٌ مُنْتَمِرٌ ۚ
 مُهْطِعِينَ إِلَى الدَّاعِ يَقُولُ الْكَاكِبُونَ هَذَا يَوْمٌ عَرِيرٌ ۝ كَذَبَتْ
 قُلُوبُهُمْ قَوْمٌ نُوْجٌ فَكَذَّبُوا عِدَانَا وَقَالُوا مَعْنُونٌ ۝ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَفْجَرُ
 رَبُّهُ أَلَمْ يَمْلَأِ السَّمَاءَ مِثْقَالَ رَيْبَةٍ ۚ أَلَمْ يَجْعَلِ الْوُجُوهَ حِرَادًا مُنْتَمِرَةً ۚ
 ۝ وَفَجَّرْنَا الْأَرْضَ عُيُونًا فَالْتَفَى الْمَاءُ عَلَى أَمْرٍ قَدِيرٍ ۝ ۱۰
 وَجَمَلْنَاهُ عَلَى ذَاتِ الْأَوَّاجِ وَدُسِّرُ ۝ ۱۱ تَجْرَى بِأَعْيُنِنَا جَهَنَّمَ لَمَّا كَانَ
 كَيْفَ ۝ ۱۲ وَلَقَدْ تَرَكْنَاهَا آيَةً فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ ۱۳ فَكَيْفَ كَانَ
 عَذَابِي وَنُذِرٍ ۝ ۱۴ وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ الَّذِي ذَكَرْهُمْ مِنْ مُدَكِّرٍ
 ۝ ۱۵ كَذَبَتْ عَادٌ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ ۝ ۱۶ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
 رِيحًا صَرْصَرًا فِي يَوْمٍ نَحْسٍ مُنْتَمِرٍ ۝ ۱۷ تَجْرَى السَّاسُ كَانَهُمْ أَعْمَارُ
 نَحْلِ مُنْقَمَرٍ ۝ ۱۸ فَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنُذِرٍ ۝ ۱۹ وَلَقَدْ بَشَّرْنَا الْقُرْآنَ
 الَّذِي ذَكَرْهُمْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝ ۲۰ كَذَبَتْ ثَمُودُ بِالنُّذُرِ ۝ ۲۱ فَقَالُوا اشْرَا
 بِنَا وَجِدْ لَنَا نِعْمَةً إِنَّا إِذَا لَفِئَتِ سَنَابِلَ نَسْتَعِزُّ ۝ ۲۲ إِنَّا لَنَذِرُكَ عَلَيْهِ
 مِنْ سَبَائِلِ هُوَ كَذَّابٌ أَشِرٌ ۝ ۲۳ سَمِعَ عَادُ الْمُنَادِيَ الْمُنَادِ
 الْأَيْشَرَ ۝ ۲۴ إِنَّا مُرْسِلُونَ الْآتِقَ فَمَنْ لَهُمْ فَارْتَقِبْهُمْ وَاصْطَبِرْ ۝ ۲۵

که ته خته کانی پیدا ده کوتریت. [۱۴] ﴿تجر داعیسه﴾: له ژیر پاریزگاری نیمه دا، یا له ژیر
 چاودیریماندا. ﴿لمن کان کسر﴾: نه و ی بی با و ه پوو به (نوح) د.خ. [۱۵] ﴿ترکناها
 آیه﴾: یاس و خواسی که شتی که مان هیشته وه بو په ندو ناموزگاری. ﴿مدکر﴾: نه و ی
 په ند و مرده گریت. [۱۶] ﴿نذر﴾: بیدار که ره و ده کانی په رو ده گار. [۱۷] ﴿بشرنا القرآن
 للذکر﴾: قور نانمان ناسانکړدوه بو یاد خستنه وه و په ند و مرگرتن. [۱۹] ﴿ریحاً
 صرصر﴾: په شه بایه کی سارد (که و ده نکیکی و ه رس و ترسناکی ه لگرتووه). ﴿یوم
 نحس﴾: روزیکی ره و به لا به سه ریا نه وه. ﴿مستم﴾: به رده و ام و پته وه به لاکه ی (به لای
 نه و روژه). [۲۰] ﴿تزع الناس﴾: ریشه کیشیان ده کات له جیگه کانیا ندا. ﴿اعجاز نخل﴾:
 بنکه دار خورمای بی لوق و پوپ. ﴿مقعر﴾: ه لکیشراو له بناغو و په گو و ریشه وه.
 [۲۳] ﴿ثمود﴾: نه ته و ده کی (صالح) پیغه مبر (د.خ). [۲۴] ﴿سفر﴾: سزایه کی سه خت یان
 شیتی. [۲۵] ﴿الذکر﴾: نیکا، سروشت. ﴿اشر﴾: خو به که و ره و زلزان. [۲۷] ﴿فتنه لهم﴾:
 تاقیکردنه و ه پوو بویان. ﴿اصطر﴾: نارام بگره.

شبه القمر

محرک ۱۰۰

[۲۸] ﴿ الماء قسمه بينهم ﴾ : ناوکه

بهشکراوه له نیوانیادا (له نیوان ثوانو

وشره که دا) ﴿ کل شرب ﴾ : هر بهش و

پشکیک له ناوکه. ﴿ محض ﴾ :

خاوه نه که ی ناماده ده بیت له سه ری

خویدا. [۲۹] ﴿ صاحبهم ﴾ : هاوه له که یان

(پیاویکی شپوشیت بوو له ناو

خویدا) ﴿ فعاطى ﴾ : شمشیره که ی

هه لگرت (نجا نیشته سهر وشره که).

﴿ فعمى ﴾ : وشره که ی کوشت و سه ری

بری. [۳۱] ﴿ صحبه ﴾ : دهنگیکی زور

نازاردن (له ناسمانه وه). ﴿ کهم ﴾ :

وه که گزوگیاو درخت که وشک ده بیت.

﴿ اغتظر ﴾ : ناماده کردنی ثالف بو

ناژهل له وگیا وشکه. [۳۳] ﴿ بالذکر ﴾ :

ناگادار کردنه وه و پند وهرگرتن.

[۳۴] ﴿ حاصبا ﴾ : بایه کی زور توند

که بهر دبارانیا بکات (ورده زیخ

ببارینیت به سه ریادا). ﴿ غیناهم ﴾

بسر ﴿ کوتابی شو یان که میک پیش

به یان. [۳۶] ﴿ انذرهم ﴾ : بیداری

کردنه وه و ترساندنی. ﴿ بطشنا ﴾ :

گرتنیا به سزای سهخت و خهشم و قیناویه وه.

﴿ فتماروا بالذر ﴾ : گومانیا هه بوو له بیدار کردنه وه و ناگادار کردنیا و باوه ریان

پی نه کرد. [۳۷] ﴿ راودوه عن ضیفه ﴾ : داوایان لیکرد ده ستبر داری میوانه کانی بیت و

بیانات به وان. ﴿ فطمسنا اعینهم ﴾ : په رده ماندا به سه ر چاویاندا و کویرمان کردن.

[۳۸] ﴿ صبحهم ﴾ : بهر به یان هات به سه ریادا. ﴿ نکره ﴾ : سه رتای روژ (به یانی زو).

﴿ مستفر ﴾ : بهر ده وام دابری به سه ریادا هتا له ناوی بردن. [۴۲] ﴿ فاحذلهم ﴾ : به ناژارو

نه شکه بنجه تو له مان لی سه ندن. ﴿ عریبر ﴾ : نه وه ی به میزو توانایه له گرتن و

تو له سه ندندا. ﴿ مقدر ﴾ : نه وه ی توانای هیه به سه ر هه مو و یست و داوایه کدا. [۴۳] ﴿ ام

لکم برءه ﴾ : یاخود لیخو شپو و نتان بو هیه (له سه ر نه ی باوه پی و سه ریچی یه ی

کرد و تانه). [۴۴] ﴿ جمع ﴾ : کو له یکی یک پاوده نگ. ﴿ منتصر ﴾ : پته وو به میزو سه ر که و توو.

[۴۵] ﴿ یولون الذر ﴾ : پشت هه لده کن و هه لدین. [۴۶] ﴿ ادهی ﴾ : گه وره ترین به لاو دهرده سه ری.

﴿ امر ﴾ : تال و گزرتن له سزای دنیا. [۴۷] ﴿ سقر ﴾ : ناگزریکی بلیسه دارو داگیرساو یان

شیتی. [۴۸] ﴿ یسحون ﴾ : په لکیش ده کرین. ﴿ مس سقر ﴾ : سزای دوزخ (به ته نیا به سه روف

پریشکیکی بهر بکه ویت). [۴۹] ﴿ هدر ﴾ : به نه ندازه گیری و نه خشه یه کی داپر ژراوی پته و.

وَبَيْنَهُمْ أَنْ لَعْنًا فَلَمَّا فَسَمَ بِهِمْ كُلُّ شَرْبٍ تَحْضَرُ ۝۲۸ مَا دُوا صَاحِبَهُمْ
فَعَاطَى مَعْمَرُ ۝۲۹ وَكَيْفَ كَانَ عَذَابِي وَنَذِيرُ ۝۳۰ إِنَّا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ
صَيْحَةً وَاحِدَةً فَكَانُوا كَهَشِيمٍ الْمَخْتَلِرِ ۝۳۱ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ
لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ ۝۳۲ كَذَبْتَ قَوْمًا يُنَادُّوا نَذِيرُ ۝۳۳ إِنَّا أَرْسَلْنَا
عَلَيْهِمْ حَاصِبًا ۝۳۴ إِلَّا لَوْ طُغِيَ تَحْتَهُمْ بَسْرُ ۝۳۵ تَعْمَهُ مِنْ عِنْدِنَا
كَذَلِكَ نَجْزِي مَنْ شَكَرَ ۝۳۶ وَلَقَدْ أَنْذَرَهُمْ بَطْشَنَا فَتَمَارَوْا
بِالنَّذْرِ ۝۳۷ وَلَقَدْ رَاودُوهُ عَنْ صَيْفِهِ فَطَمَسْنَا أَعْيُنَهُمْ فَذُوقُوا
عَذَابِي وَنَذِيرُ ۝۳۸ وَلَقَدْ صَبَحَهُمْ بَكْرَةٌ مُسْتَفِرَّةٌ ۝۳۹
فَذُوقُوا عَذَابِي وَنَذِيرُ ۝۴۰ وَلَقَدْ يَسِّرْنَا الْقُرْآنَ لِلذِّكْرِ فَهَلْ مِنْ مُدَكِّرٍ
۝۴۱ وَلَقَدْ جَاءَ الْفِرْعَوْنَ النَّذْرُ ۝۴۲ كَذَّبُوا بِآيَاتِنَا فَاحْذَرْنَاهُمْ
أَخَذَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ الْأَمْرَ كَذَّبُوا عَنْهُمْ مِنْ أَوَّلِكُمْ أَمْ كَرِهَ لَكُمْ بَرَاءةُ
فِي الزُّمَرِ ۝۴۳ أَمْ يَقُولُونَ نَحْنُ صُنُفَرٌ ۝۴۴ سُبْحَنَ مَا جَمَعُ
وَيَقُولُونَ الذِّبْرُ ۝۴۵ بَلِ السَّاعَةُ مَوْعِدُهُمْ وَالسَّاعَةُ أَذَى وَأَمْرٌ
۝۴۶ إِنَّا لَنَحْمِصُونَ فِي صَلَاتِ وَسُحُورِ ۝۴۷ يَوْمَ يُسْحَبُونَ فِي النَّارِ
عَلَى وُجُوهِهِمْ ذُوقُوا مِنْ سَقَرٍ ۝۴۸ إِنَّا كُلَّ شَيْءٍ خَشَفْنَاهُ بِقَدْرِ ۝۴۹

کردنه وه و ترساندنی. ﴿ بطشنا ﴾ :

گومانیا هه بوو له بیدار کردنه وه و ناگادار کردنیا و باوه ریان

پی نه کرد. [۳۷] ﴿ راودوه عن ضیفه ﴾ : داوایان لیکرد ده ستبر داری میوانه کانی بیت و

بیانات به وان. ﴿ فطمسنا اعینهم ﴾ : په رده ماندا به سه ر چاویاندا و کویرمان کردن.

[۳۸] ﴿ صبحهم ﴾ : بهر به یان هات به سه ریادا. ﴿ نکره ﴾ : سه رتای روژ (به یانی زو).

﴿ مستفر ﴾ : بهر ده وام دابری به سه ریادا هتا له ناوی بردن. [۴۲] ﴿ فاحذلهم ﴾ : به ناژارو

نه شکه بنجه تو له مان لی سه ندن. ﴿ عریبر ﴾ : نه وه ی به میزو توانایه له گرتن و

تو له سه ندندا. ﴿ مقدر ﴾ : نه وه ی توانای هیه به سه ر هه مو و یست و داوایه کدا. [۴۳] ﴿ ام

لکم برءه ﴾ : یاخود لیخو شپو و نتان بو هیه (له سه ر نه ی باوه پی و سه ریچی یه ی

کرد و تانه). [۴۴] ﴿ جمع ﴾ : کو له یکی یک پاوده نگ. ﴿ منتصر ﴾ : پته وو به میزو سه ر که و توو.

[۴۵] ﴿ یولون الذر ﴾ : پشت هه لده کن و هه لدین. [۴۶] ﴿ ادهی ﴾ : گه وره ترین به لاو دهرده سه ری.

﴿ امر ﴾ : تال و گزرتن له سزای دنیا. [۴۷] ﴿ سقر ﴾ : ناگزریکی بلیسه دارو داگیرساو یان

شیتی. [۴۸] ﴿ یسحون ﴾ : په لکیش ده کرین. ﴿ مس سقر ﴾ : سزای دوزخ (به ته نیا به سه روف

پریشکیکی بهر بکه ویت). [۴۹] ﴿ هدر ﴾ : به نه ندازه گیری و نه خشه یه کی داپر ژراوی پته و.

سورتهی (القمر) و (الرحمن) جزئی (۲۷)

[۵۰] ﴿أَمْرًا﴾: فمرمانان بؤ شهوی
بریارمان له سر داوه. ﴿الواحدة﴾:
تہنیا یہک جارهو بہ یہک وشہیہ
کہوشی (بہ) یہ. ﴿کلمہ﴾:
تینروانیکی خیراو کتوپر.
[۵۱] ﴿أَشْيَاعَكُمْ﴾: وینہی ئیوہ
لہ بی باو مریدا. [۵۲] ﴿الزبر﴾: شو
کتیانہی کردوہ کانیا نی تیا
تؤ مارکراوہ. [۵۳] ﴿مستطير﴾: ژیر
دہستم تۆلہ یان ئی بسینہو سرکہو تنم
بؤ فہراہم بہینہ. [۵۴] ﴿فهر﴾:
روباروکانیاوہ کان. [۵۵] ﴿مقعد صدق﴾:
شوینو پلہ یہکی بہرینو پیر
رمزامندیہ.

سورتهی (الرحمن)

[۱] ﴿الرحمن﴾: یہ کیکیہ لہناوہ
جوانہکانی خوائ گہورہ. [۲] ﴿علم﴾:
القرآن: مروؤفی فیری قورٹان کردوہ.
[۴] ﴿البیان﴾: شو زانیاری یہی واتای
مہبہستدار رؤشن دہکاتہوہ دہیخاتہ
پوو. [۵] ﴿محسبان﴾: دہچن بہرینوہ
بہ یاساو پرسیاہکی وردو پیک و پیک. [۶] ﴿النجم﴾:
ئو رووہکی دہرہکے ویٹ و قہدی
ئی یہ وک گژوکیاو پاقلہ. ﴿الشجر﴾:
ئو رووہکی قہدی مہیہ وک دار خورما.
﴿یسجدان﴾: گہردن کہچی خوائ گہورہن لہوہدا کہبؤی ماتوونہتہ بھونو
دروستکراون. [۷] ﴿وضع المیزان﴾: دادپہروہی یاسای داناوہ. [۸] ﴿الا تظفوا﴾: تا
لہ دادپہروہی لانہدن. [۹] ﴿بالقسط﴾: بہ دادپہروہی. ﴿لا تخسروا الميزان﴾: کیشانہ
کہم و کھل مہکن. ﴿باتوا و بیت﴾. [۱۰] ﴿الارض وضعها﴾: زہوی فرلوان و راخستوہ.
﴿للانام﴾: بؤ دروستکراوہکانی لہ مروؤف جنوکہو سہرجہم گیاندرو دروستکراوہکانی
دی. [۱۱] ﴿الاکمام﴾: توکیکیک بہسمر بہروبووہوہیہ. [۱۲] ﴿ذو العصف﴾: توکیکی یا
گہلای وشک. ﴿الريحان﴾: پوہکیکی بؤن خوش. [۱۳] ﴿فبأي آلاء ربكم﴾: کام
نازونیعمہتی بی سنووری پەروردگار! ﴿تکذبان﴾: بی باوہن پیٹی (ئم) گوٹارہ بؤ
مروؤف و جنوکہیہ. [۱۴] ﴿صلصال﴾: خوکیکی وشک کاتی بہریہک دہکے ویٹ دہکیکی
مہیہ. ﴿کالفخار﴾: قوریکی سوتینراو ہتا وک ہررد رھق دہبیت. [۱۵] ﴿الجان﴾: پہری
(جنوکہ). ﴿مارج﴾: بلیسیہ ناگر بی دوکھل.

سورة الرحمن

سورة الرحمن

وَمَا أَمْرًا إِلَّا وَجِدَهُ كَلِمًا بَالِغًا ۖ وَلَقَدْ أَهْلَكْنَا
أَشْيَاعَكُمْ فَهَلْ مِنْ مُدْكِرٍ ۚ وَكُلُّ شَيْءٍ فَعَلُوهُ
فِي الزُّبُرِ ۚ وَكُلُّ صَغِيرٍ وَكَبِيرٍ مُسْتَطَرٌّ ۚ إِنَّ لِلنَّافِلِينَ
فِي جَنَّتٍ وَنَهْرٍ ۚ فِي مَقْعَدِ صَدَقٍ عِنْدَ مَلِكٍ مُّقْنَدٍ ۚ

سورة الرحمن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الرَّحْمَنُ ۝ عَلَّمَ الْقُرْآنَ ۝ خَلَقَ الْإِنْسَانَ ۝ عَلَّمَهُ الْبَيَانَ ۝ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ يَحْسَبَانِ ۝ وَالنَّجْمُ
وَالشَّجَرُ يَسْجُدَانِ ۝ وَالسَّمَاءُ رَفَعَهَا وَوَضَعَ الْمِيزَانَ ۝ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ۝ وَأَقِيمُوا الزُّلْزَالَ بِالْقِسْطِ
وَلَا تَحْسُرُوا الْمِيزَانَ ۝ وَالْأَرْضُ وَضَعَهَا لِلْأَنَامِ ۝ فِيهَا فَكْهٌ وَاللَّيْلُ ذَاتُ الْآكَامِ ۝ وَالنَّهَارُ ذُو الْعَصْفِ ۝ وَالرِّيحَانُ ۝ فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝ خَلَقَ
الْإِنْسَانَ مِنْ صَلْصَلٍ كَالْفَخَّارِ ۝ وَحَلَقَ الْجَانَّ ۝ مِنْ مَّارِجٍ مِنْ نَارٍ ۝ فَبِأَيِّ آلاءِ رَبِّكُمَا تُكَذِّبَانِ ۝

سورة

[۱۷] ﴿رَبُّ﴾: خواوهن، گهوره.

﴿المشرقین﴾: روزه لاتى هاوینو

روزه لاتى زستان. ﴿المغربین﴾:

روزئاواى هاوینو و روزئاواى زستان.

[۱۹] ﴿مَجْرَجَ الْبَحْرَيْنِ﴾: رویشتنى ئاوى

سويزو شيرينه له سهرچاوهو

پهويه كانيانه وه. ﴿يَلْقِيَانِ﴾: له تهنیشت

یه کدان، یا که ناره کانیان به یه که وهن.

[۲۰] ﴿بِرِّزَخٍ﴾: په رده یه که له زویدا

یا خود په رده ی ده سته لاتى

په روه دگار. ﴿لَا يَغِيَانِ﴾: هیچیان به سهر

ئوى ترا زال ناییت به تیکل بوون.

[۲۲] ﴿المرحان﴾: دوپو مهرجانی بچوک

بچوک. [۲۴] ﴿الحِوَارِ﴾: که شتى

له نگرگرتوو له ده ریادا. ﴿النشأت﴾:

په رده ی به رزولند. ﴿كُلَّ الْأَعْلَامِ﴾:

وینه ی شاخی بلند یا کوشکی به رز.

[۲۶] ﴿فِئَانٍ﴾: تیاچوو فه وتاو.

رَبُّ الشَّرْقَيْنِ وَرَبُّ الْغَرْبَيْنِ ۝ ۱۷ ۝ مِائِي ۝ الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۱۸ ۝
مَجْرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْقِيَانِ ۝ ۱۹ ۝ يَسْمُرُ سَرَّحَ لَا يَغِيَانِ ۝ ۲۰ ۝ مِائِي ۝ الْآلَةِ
رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۲۱ ۝ يَجْرُحُ مِنْهُمَا لَوْلُو وَالْمَرْجَاتُ ۝ ۲۲ ۝ مِائِي ۝
الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۲۳ ۝ وَلَهُ الْجَوَارِ الْمُنشَآتُ فِي الْبَحْرِ كَالْأَعْلَامِ ۝ ۲۴ ۝
مِائِي ۝ الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۲۵ ۝ كُلُّ مَسْجِدٍ مِّنَ الْبَنِي ۝ ۲۶ ۝ وَبَقِي
وَعَهُ رَبُّكَ ذُو الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ ۝ ۲۷ ۝ مِائِي ۝ الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۲۸ ۝
يَسْأَلُهُ مَن فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ كُلُّ يَوْمٍ هُوَ فِي شَأْنٍ ۝ ۲۹ ۝ مِائِي ۝
الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۳۰ ۝ سَنَفَعُ لَكُمْ أَيُّهُ النَّفْلَانِ ۝ ۳۱ ۝ مِائِي ۝
الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۳۲ ۝ يَتَعَسَّرُ لِحَنِ وَالْإِنْسَانِ إِنِ اسْتَطَاعَتْ
أَن تَعْدُوا مِائِنَ أَقْطَارِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ فَتَعْدُوا لَا تَعْدُونَ ۝ ۳۳ ۝
إِلَّا يَسْأَلُنَ ۝ ۳۴ ۝ مِائِي ۝ الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۳۵ ۝ يُرْسَلُ عَلَيْكُمَا
شَوْطٌ مِّن نَّارٍ وَنَحْسٌ فَلَا تَنْصُرَانِ ۝ ۳۶ ۝ مِائِي ۝ الْآلَةِ رَبِّكَمَا
نَكْذِبَانِ ۝ ۳۷ ۝ فَمَا أَصْبَحْتَ السَّمَاءُ مَكَاتٍ وَرَدَّةً كَالِدِهَانِ ۝ ۳۸ ۝
مِائِي ۝ الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۳۹ ۝ فَيَوْمَ لَا يُسْأَلُ عَنْ ذُنُوبِهِ
إِنْسٌ وَلَا جَانٌ ۝ ۴۰ ۝ مِائِي ۝ الْآلَةِ رَبِّكَمَا نَكْذِبَانِ ۝ ۴۱ ۝

[۲۷] ﴿وجهِ ربك﴾: مانه وه به تهنیا بو په روه دگار. ﴿دوالحلال﴾: گه وره و بی ناک

له مه مو شتیک. ﴿الاکرام﴾: ریزو شکومندی راسته قینه. [۲۹] ﴿فی شغل﴾: چهند باریک

دینیت و چهند حال و باریک لاده بات (نهمه ش به دانایی و زانیی خو). [۳۱] ﴿سنفرغ

لکم﴾: لیتان ده پرسینه وه پاش ئه وهی مؤله تمان پیدان و فراموشمان کردن.

﴿النفلان﴾: مروف و پهری (سهره ویان قورس کردوه به یوونیان). [۳۳] ﴿تعدوا﴾:

ده رچن و هملین (له ددوه ری په روه دگار) {ناتوان}. ﴿بسطاط﴾: به توانا و هیزو

زالبوون {نهمه ش مه حاله}. [۳۵] ﴿شواطئ﴾: بلنیه یه کی بی دوکهل. ﴿نحس﴾: مسی

تواوه یان دوکهل بی بلنیه. ﴿فلا تنصران﴾: سهرناکه ون (هیچ که س نییه پشتگیریتان

بکات و سهرتان بخت). [۳۷] ﴿أصفت﴾: کهرت و خاش بوو. ﴿وردة﴾: گولنکی (سور).

﴿کالدهان﴾: وینه ی رونی زهیت له تواندنه وه دا. [۳۹] ﴿فیومند لا یسأل عن﴾: له و روزه دا

په روه دگار سهاره ت به تاوانه کانیان لیان ناپرسیت چونکه ناگاداری سهرجه م

تاوانه کانیان.

[۴۱] ﴿بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ﴾: به نیشانه

ئاشىركاكانيان(روو رەش بوون و چار
 زەرد ھەلگەرەن). ﴿فِي وَحْدٍ بِالْأَوَاصِي﴾:
 فريشتهكان بەقژى پيشە سەريان
 كيشيان دەكەن. [٤٤] ﴿حِيَمِ آن﴾:
 ئاويكى گەرم لەوپەرى گەرميدا.
 [٤٦] ﴿خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ﴾: بترسيت
 لەلپەرسىنەوہى پەروردگارەكەى.
 ﴿حَتَّانَ﴾: باخىك لەناو كۆشكەكەداو
 يەككى تريش لەدەرەوہ. [٤٨] ﴿دَوَاتَا
 أَفْسَلَ﴾: خاوەنى چل و پۇپى زۆر؛ يان
 بەروبوومى جياوازو فرەچەشن.
 [٥٢] ﴿زَوْجَانِ﴾: دووپۆل يان دوو جۆر.
 [٥٤] ﴿أَسْتَرَفَ﴾: ئاويريشمى ئەستورى
 دريزكۆلە. ﴿جَنَى﴾: ئەوہى ليدەكرىتەوہ
 لەبەر و بومەكەيان. ﴿الْجَنَنِ﴾: ھەردوو
 باغەكە. ﴿دَانٍ﴾: نزيكە لەوہى
 ليدەكرىتەوہ بخورىت (ئەوہى

دانیشتووو ښوونځی پال که وتووہ یان به پیوویه به ئاسانی بوی لیده کړیته وه).
 [۵۶] ﴿فَاصْرُطْ الطَّرْفَ﴾: ښوونکي ښه ښه ځایان له سره هاوسره کاني
 ځویانه. ﴿لَمْ يَطْمِئْهُمْ﴾: که س دېستی بهرجه سته یان نه که وتووو پیش میرده کانیان
 نه چوونه ته لایان. [۵۸] ﴿كَأَنَّهُ الْيَقُوتُ﴾: به یوینی دوو سپیده زیوین وان. [۶۲] ﴿مِنْ
 دَوْحِ مَا جَنَّاتٍ﴾: دوو باخی تر. (به رزترن یا که مترن له دوو باخه کی پیشوو).
 [۶۴] ﴿مَدَامَانَ﴾: زور سه وزو توخن. [۶۶] ﴿بِصَاحَتِهَا﴾: به رده وام ناویان لیده
 ده به ریت (به ته وژم بی تران و وشک بوون).

*پیغمبرِ خوار (ﷺ) دھرموت: ((بہندہ پی و بہرنا نیت لقیامتدا ہتا سہارت بہ چوار مسئلہ پرسپاری لینہ کرئت: تمہنی لہ چیدا بہسری بردوو، نو زانیاری ہی ہیوہ چونی لیکردوو؛ مالہ کی چون پیدا کردوو لہ چیدا خہرجی کردوو، ہر وہا جہستی لہ چیدا بہ گہر خستوو)). [اخرجه الترمذي وقال حديث حسن صحيح].

[illegible]

سورۃ الواقعة

سورۃ الواقعة

فِيهَا فَاكِهَةٌ وَنَجَلٌ لِّلرَّكَّانِ ۝ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبُّكُمَا فَتُكَذَّبَانِ ۝
فِيهِمْ حَبْرَاتٌ جَسَنٌ ۝ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبُّكُمَا فَتُكَذَّبَانِ ۝ حُرٌّ
مَّقْصُورٌ فِي ٱلْخِيَارِ ۝ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبُّكُمَا فَتُكَذَّبَانِ ۝
لَتَرْبَطُنَّ هُنَّ إِنسُ قُلُوبِهِمْ وَلَا جُنَّ ۝ فَيَأْتِي ٱلْآءَ رَبُّكُمَا فَتُكَذَّبَانِ
۝ مُتَكَبِّرِينَ عَلَىٰ رُفُوفٍ خَضِرٍ وَعَبَقَرٍ جَسَنٍ ۝ فَيَأْتِي
ٱلْآءَ رَبُّكُمَا فَتُكَذَّبَانِ ۝ لَنَبْذُرَنَّكُمْ ذِي ٱلْجَلْدِ ٱلْإِكْرَامِ ۝

سورۃ الواقعة

بِسْمِ ٱللَّهِ ٱلرَّحْمٰنِ ٱلرَّحِیْمِ
إِذَا وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ ۝ لَنُشْرِيَنَّكَ بِهِ ۝ خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ
۝ إِذَا رُجَّتِ ٱلْأَرْضُ رَجًا ۝ وَنُسَّتِ ٱلْجِبَالُ نُسًا ۝
فَكَانَتْ هَبَاةً مُّنبَثًّا ۝ وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا ثَلَاثَةً ۝ فَأَصْحَبُ
ٱلْأَيْمَنِ مَآ أَصْحَبُ ٱلْأَيْمَنِ ۝ وَأَصْحَبُ ٱلْشَّامَةِ مَآ أَصْحَبُ
ٱلْشَّامَةِ ۝ وَٱلشَّقِيقُونَ ٱلشَّقِيقُونَ ۝ أُو۟لَئِكَ ٱلْمُفْرَقُونَ ۝
فِي حَبْطِ ٱلتَّيْمِيرِ ۝ ثَلَاثٌ مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ ۝ وَقَلِيلٌ مِّنَ ٱلْآخِرِينَ
۝ عَلَىٰ سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ ۝ مُّتَكَبِّرِينَ عَلَيْهَا مُتَقَابِلِينَ ۝

[۷۰] ﴿حَبْرَات﴾: نافره تانی چاکو

به پروشت. ﴿جَسَن﴾: زورجوان و

قه شمتک. [۷۲] ﴿حُرٌّ﴾: ثنائی به هشت

(چاوه کانیان سسیتی و رهشی پرو

تیرن و سهرنجی بهرامبر راده کیشن).

﴿مَقْصُورَاتُ فِي الْخِيَارِ﴾: بهر دوام له مانه

زیوینیسه کاندان و ناچنه دهره وه،

(سهرقالی ئیش و کار نیین).

[۷۶] ﴿رُفُوفٌ﴾: سهرین، یا فهرشی

به رزو بلند. ﴿عَبَقَرٍ جَسَنٍ﴾: روپوش کراوه

(به چسه ندین پهنگی جوراو جور).

[۷۸] ﴿تَسْلُوكٌ﴾: به رزی و پاکی بونه،

یا فهر خیری مهر زوریست. ﴿ذِي

ٱلْجَلَالِ﴾: خاوهن گهره یی و دهست

بهردار له مهره و شتیک. ﴿ٱلْإِكْرَامِ﴾:

فهزل و ریزی تهوا.

سورہ تی ﴿الواقعة﴾

[۱] ﴿وَقَعَتِ ٱلْوَاقِعَةُ﴾: قیامت مهستاو

هاته دی. [۲] ﴿لَنُشْرِيَنَّكَ بِهِ﴾: به پرودانی. ﴿كَدَابَّةً﴾: که سیك نی به بی باوهریست

به پرودانه کی. [۳] ﴿خَافِضَةٌ رَّافِعَةٌ﴾: قیامت خراپه کاران نزمه کاته وه و چاکه کاران

به رزده کاته وه. [۴] ﴿رُجَّتِ ٱلْأَرْضُ رَجًا﴾: زهوی له ریه وه و زور به توندی که وه جووله.

[۵] ﴿نُسَّتِ ٱلْجِبَالُ نُسًا﴾: چیاکان خاش خاش و مه پرون مه پرون بوون. [۶] ﴿هَبَاةً مُّنبَثًّا﴾:

ته پوتوزیکی پهرت و بلاو. [۷] ﴿وَكُنْتُمْ أَزْوَاجًا﴾: چهند پولیکن. [۸] ﴿وَأَصْحَابُ ٱلْأَيْمَنِ﴾: نه وانه ی

نامه ی کرداره کانیان به دهستی راست وهرده گرن. [۹] ﴿وَأَصْحَابُ ٱلْشَّامَةِ﴾: نه وانه ی

نامه ی کرداره کانیان به دهستی چهپ وهرده گرن. [۱۳] ﴿ثَلَاثَةً﴾: کو مه لیکی زور

له خه لکی. ﴿مِّنَ ٱلْأَوَّلِينَ﴾: نه ته وه رابرد وه کانی پیش ئیسلام. [۱۴] ﴿وَقَلِيلٌ مِّنَ ٱلْآخِرِينَ﴾: نه وانه ی

باوهریان به پیغه مبهری خوا (محمد) ﷺ هیناوه. [۱۵] ﴿سُرُرٍ مَّوْضُونَةٍ﴾: نه و جیگه یه ی

له سهری دانه نیشن به ثالتون ته تراوه و روپوش کراوه.

- (حفصة) ثم دنگو یاسه ی لای خاتوو (عائشه) گنبریه وه، ئنجا په رومردگار نایه تی: ﴿قَدْ فَرَضَ
ٱللَّهُ لَكُمْ لِحْلَةَ ٱئْمَانِكُمْ﴾ ی دایه زاند. ههره ها (طبرانی) به (سند) یکی (لاوان) له (ابی هریره) وه -

سوره هتی (الواقعة) جزمی (۲۷)

سورة الواقعة

الحمد لله رب العالمين

يُطَوِّفُ عَلَيْهِمْ وَلَدُنَّ عَجَلُونَ ۖ يَا كُوفٍ وَيَأْرَافِقُ وَيَأْسُ مِنْ بَعِينٍ
 ۱۸ لَا يَصُدُّعُونَ عَنْهَا وَلَا يَمْرُقُونَ ۚ وَفَكَهْمُهُمْ مَيَّاتٍ حَبْرُونَ
 ۱۹ وَلَحْمٍ طَرِيٍّ مَيَّاتٍ يَشْتَهُونَ ۚ وَحُورٌ عِينٌ ۚ كَأَمْثَلِ الثَّوْلِ
 ۲۰ الْكَفُولِ ۚ حَرَّاءٌ يَمَّا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ لَا تَسْمَعُونَ فِيهَا لَغْوًا وَلَا
 ۲۱ تَأْتِيًا ۚ إِلَّا قِيلًا سَلَامًا سَلَامًا ۚ وَاحْتَبَّ الْيَمِينَ مَا أَحْبَبَ
 ۲۲ الْيَمِينَ ۚ فِي سِدْرٍ مَخْضُودٍ ۚ وَطَلْحٍ مْقْضُودٍ ۚ وَظِلٍّ مُتْدُودٍ
 ۲۳ وَمَلَأَتْ كُوفٍ ۚ وَفَكَهْمُهُمْ كَثِيرٌ ۚ لَا مَقْطُوعٌ وَلَا
 ۲۴ مَمْنُوعٌ ۚ وَفَرَشَ مَرْفُوعٌ ۚ إِنَّمَا أَشْأَنُهُمْ إِشَاءَةٌ ۚ فَجَمَلَتْهُمْ
 ۲۵ أَفْكَارًا ۚ عَرَبًا أَفْرَا ۚ لَا أَصْحَابَ الْيَمِينَ ۚ ثَلَاثَةٌ مِنْ
 ۲۶ الْأَوَّلِينَ ۚ وَثَلَاثَةٌ مِنَ الْآخِرِينَ ۚ وَاحْتَبَّ الشِّمَالِ مَا أَحْبَبَ
 ۲۷ الشِّمَالِ ۚ فِي سَمُورٍ وَجِيمٍ ۚ وَظِلٍّ مِنْ يَحْمُورٍ ۚ لَا تَأْمُرُ
 ۲۸ وَلَا تَكْرِهُ ۚ إِنَّهُمْ كَانُوا قُلَّ دَلِكِ مَرْفُوعٍ ۚ وَكَانُوا يَصْرُوفُونَ
 ۲۹ عَلَى الْحَسْبِ الْعَظِيمِ ۚ وَكَانُوا يَقُولُونَ أَهْدِا مَنَا وَكَانُوا أَفْرَا
 ۳۰ وَعَظَلْنَا ۚ نَالَتْهُمْ مَرْفُوعُونَ ۚ أَوْءَ بَاؤُنَا الْأَوَّلُونَ ۚ قُلِّيَاتٍ
 ۳۱ الْأَوَّلِينَ وَالْآخِرِينَ ۚ لَمَحْمُوعُونَ إِلَى مِقْدَرٍ يَوْمٍ مَعْلُومٍ ۚ

[۱۷] ﴿وَلَدَانِ مَخْلُودُونَ﴾: منالای بجووک
 له سمر شیوهی ناسک و جوان.
 [۱۸] ﴿يَا كُوفٍ﴾: کواب: په رداخی بی دهم و
 دهم سک. ﴿يَأْرَافِقُ﴾: سوراخی دهم و
 دهم سکار. ﴿كُوفٍ﴾: کس: په رداخیک
 که شهرابی تیدایه. ﴿مَنْ مَعِينٍ﴾:
 شهرابی که له سهر چاوه به که وه
 مه لده قولیت. [۱۹] ﴿لَا يَصُدُّعُونَ عَنْهَا﴾:
 تووشی سهر نیشه نابن
 به خوار دهم و دهی و دهی دنیا.
 ﴿لَا يَصْرُوفُونَ﴾: بی هوش نابن به هوی هوه.
 [۲۰] ﴿يَتَخَمَّرُونَ﴾: هه لده بژیرین.
 [۲۱] ﴿يَشْتَهُونَ﴾: حمزی لیده که ن.
 [۲۲] ﴿حُورٌ عِينٌ﴾: نافرته سپی و چاو
 جوان و گهش. [۲۳] ﴿الْمَكْنُودُونَ﴾:
 پاریزرو له هه موو دهمست لیدانیک.
 [۲۴] ﴿لَا مَقْطُوعٌ وَلَا مَمْنُوعٌ﴾: قسه به کی بی خیر یا
 پووجهل. ﴿لَا تَأْتِيًا﴾: گونا ه نییه.
 [۲۵] ﴿أَفْكَارًا﴾: داریکه سینبری به رین و
 فراوانی هه به. ﴿مَخْضُودٌ﴾: دیک قرتاو
 یان دپکی تیدا نییه. [۲۶] ﴿ثَلَاثَةٌ﴾:
 داری مؤز یان له چه شنی نهو. ﴿مَقْضُودٌ﴾: چین له سهر چین ریزو.
 [۲۷] ﴿وَالْآخِرِينَ﴾: چین له سهر چین ریزو.
 [۲۸] ﴿وَالْآخِرِينَ﴾: چین له سهر چین ریزو.
 [۲۹] ﴿وَالْآخِرِينَ﴾: چین له سهر چین ریزو.
 [۳۰] ﴿وَالْآخِرِينَ﴾: چین له سهر چین ریزو.
 [۳۱] ﴿وَالْآخِرِينَ﴾: چین له سهر چین ریزو.

داری مؤز یان له چه شنی نهو. ﴿مَقْضُودٌ﴾: چین له سهر چین ریزو.
 سینبری به رده و ام لاناچیت، یان دریزو پاکیشراو. [۳۱] ﴿مَاءٌ مَسْكُوبٌ﴾: ناویکی رڅاو
 که بی جوکه دهرات. [۳۲] ﴿لَا مَقْطُوعٌ﴾: هیچ کات دواپی بی نایهت و ته او ناییت. ﴿لَا
 مَمْنُوعٌ﴾: هرگیز یاساغ و قه دهغه ناکریت. [۳۳] ﴿فَرَشَ مَرْفُوعٌ﴾: جینگه به رزو قه نه هه
 نهرم. [۳۴] ﴿أَنْشَأْنَاهُمْ﴾: سهر له نوی بنیات نراونه ته وه. (هاوسره کان).
 [۳۵] ﴿أَفْكَارًا﴾: کچن نه وه څن. [۳۶] ﴿عَرَبًا أَفْرَا﴾: نهو نافرته تانه ی به پاک و بیگریدی و
 په وشتی به رز خویمان خو شه ویست ده که ن لای میزده کانیان. ﴿أَفْرَا﴾: نهو نافرته تانه ی
 چوون یه کن له ته من و جوانیدا. [۳۷] ﴿لَا أَصْحَابَ الْيَمِينَ﴾: بقی نه وانه ی خوشحال و
 له بهر ی دهمستر استن. [۳۸] ﴿سَمُورٍ وَجِيمٍ﴾: په شه به یه کی گهرم و گراوی. ﴿جَمِيمٍ﴾: ناویکی
 گهرم له کول. [۳۹] ﴿يَحْمُومٌ﴾: دوکه لیکه رهش و چه تون. [۴۰] ﴿لَا كَرِيمٌ﴾: بی تسود و
 ریز. [۴۱] ﴿مُسْتَرْفِينَ﴾: نه وانه ی شوین هه او ناره زوی خویمان که و تون.
 [۴۲] ﴿يَصْرُونَ﴾: به رده و ام بوون و په شیمان نه بوونه وه (توبه نه کردن). ﴿الْخَبْرُ﴾:
 گونا و تاوانی گه وه (هاوئل دانان بقی په رده دگان).

[۵۲] ﴿قُلْ هُوَ الَّذِي يَخْلُقُ مَا يَشَاءُ ۖ يَخْتَارُ ۚ﴾ درهختىكى پيسو و
 بۆگهنه له دوزخ خدا. [۵۴] ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 ئاويىكى گهرم و له كول. [۵۵] ﴿الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾
 و شترىكى تينوو كه تير ئا و نابيت.
 [۵۶] ﴿هَذَا نَزْلُهَا﴾ نهوى بويان
 ئاماده كراوه له پاداشت. ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾
 روزى پاداشت و سزا (قيامت).
 [۵۷] ﴿فَلَوْلَا تَصَدَّقُونَ﴾ نيدى بو
 باورنپناهينن به زيندو بوونه وه!
 [۵۸] ﴿أَفَرَأَيْتُمْ﴾ پيىم رابگيهن. ﴿مَا
 تَعْبُدُونَ﴾ نهو تووهى ده يخه نه نيو
 په حى ئافره تانه وه. [۵۹] ﴿تَخْلُقُونَ﴾
 به مروفىكى ته و ويناى ده كيشن!!
 [۶۰] ﴿بِمَسْـُٔوِّ قَيْنَ﴾ مې ده سته لات و
 ده سته و سان مانه وه. [۶۱] ﴿تَشْكُمُ فِي
 مَا﴾ نه و جا ده تان خهينه سمر
 شيوه يه كى ناقول او ناشيرين.
 [۶۲] ﴿النَّشْأَةُ الْأُولَى﴾ يه كه مجار

ثُمَّ إِلَيْكُمْ أَنْتُمُ الْمَالِكُونَ ۚ لَا تَكُونُ مِنْ شَجَرٍ زُفْرٍ ۚ
 قَالُوا مِمَّنْ الْأَطْطُ ۚ فَتَرَوْنَ عَلَيْهِ مِنَ الْحَمِيمِ ۚ فَتَكُونُونَ
 شَرِبَ الْحَمِيمِ ۚ هَذَا نَزْلُهَا يَوْمَ الدِّينِ ۚ تَعْنُ خَلْقَكُمْ فَلَوْلَا
 تَصَدَّقُونَ ۚ أَرَأَيْتُمْ مَا تَعْبُدُونَ ۚ أَأَنْتُمْ تَخْلُقُونَهُ أَمْ لَكُمْ
 الْخَلْقُ ۚ تَعْنُ قَدَرْنَا بِكُمْ الْمَوْتَ وَمَا عَنِ يَسْتَوْفُونَ ۚ
 عَلَيَّ أَنْ يُذِلَّ أَمْنَكُمْ وَتُشْكُمُ فِي مَا لَا تَعْلَمُونَ ۚ وَلَقَدْ
 عَلِمْنَا النَّشْأَةَ الْأُولَى فَلَوْلَا تَذَكَّرُونَ ۚ أَرَأَيْتُمْ مَا تَعْبُدُونَ
 ۚ أَأَنْتُمْ تَرْزَعُونَهُ أَمْ لَكُمْ زَرْعُونَ ۚ لَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ
 حُطًا فَطَلَسْتُمْ تَعْبُدُونَ ۚ إِنَّا لَنَعْلَمُونَ ۚ بَلْ لَعَنَ الْمُجْرِمُونَ
 ۚ أَرَأَيْتُمُ الْمَاءَ الَّذِي تَشْرَبُونَ ۚ أَأَنْتُمْ أَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُزْنِ
 أَمْ نَحْنُ الْمُنْزِلُونَ ۚ لَوْ شَاءَ لَجَعَلْنَاهُ آجَا فُلَوْلَا تَشْكُرُونَ
 ۚ أَرَأَيْتُمُ النَّارَ الَّتِي تُورُونَ ۚ أَأَنْتُمْ أَنْشَأْتُمْ شَجَرَهَا أَمْ
 نَحْنُ الْمُنْشِئُونَ ۚ تَعْنُ جَعَلْنَاهَا تَذَكُّرًا وَمَتَاعًا لِلْمُقِيمِينَ
 ۚ فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۚ فَلَا أَفْئِسُ
 بِمَوْقِعِ الْجُحُومِ ۚ وَإِنَّهُ لَفَسُّ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ ۚ

دروستى كردن له دنيا دا. يد كرو. بېر له تواناي خوايى ده كه نه وه له سمر
 زيندو و كړنه وه تان له گوړه كان. [۶۳] ﴿ما تَعْبُدُونَ﴾ نهو تووهى ده يخه نه ناو زهوى يه وه.
 [۶۴] ﴿تَرْزَعُونَهُ﴾ نيوه ده پيوينن و گه شى پيده كنه تا گه وړه ده بېت!! [۶۵] ﴿حَطَامَةٍ﴾
 كايه كى كوتراوى په رتوبلاو. فطسه. واتان لى ديت. نمكه هو. سمر تان له خرابى و
 سمره نجامه كهى سوړه مينيت. [۶۶] ﴿إِنَّا لَنَعْلَمُونَ﴾ تيا ده چين به تيا چوونى روزيمان.
 [۶۷] ﴿مُجْرِمُونَ﴾ به ته و او زق و روزيمان لى يا ساغ كرا. [۶۹] ﴿الْمُزْنِ﴾ هورى سپى.
 [۷۰] ﴿أَجَا﴾ سويز، يا تال كه نه خوړتته وه. [۷۱] ﴿نُورُونَ﴾ دايده گير سينن.
 [۷۲] ﴿شَجَرَهَا﴾ نهو دارانهى عه به كان ليوه و زهى گهرميان وه رده گرت.
 [۷۳] ﴿مَتَاعًا﴾ نهوى سوودى لى و ه رده گيرت. ﴿لِلْمُقِيمِينَ﴾ بو نهو رېبوارانهى
 له چو له و انيدا نيسته جى بوون. [۷۵] ﴿فَلَا أَفْئِسُ﴾ واته سوينديت به... ﴿مَوَاقِعِ
 النُّجُومِ﴾ نهو ريگه و شوين و خولگه يه لى ستيړه كان پيدا ده سوړتته وه.

- ده گيرتته وه: ده لىت: پيغه مېرى خوا (الله) له مالى (حفصه) يا چووه لى (ماريه) و كاتيكش
 (حفصه) مات و چاوى كوت به (ماريه) وتى: نهى پيغه مېرى خوا له ماله كهى مندا به در له مالى-

ميونة الواقعة:

المجلد ١٢

سورة الحديد

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، وَهُوَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ.
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ يُحْيِي وَيُمِيتُ، وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ.
هُوَ الْأَوَّلُ وَالْآخِرُ وَالظَّاهِرُ وَالْبَاطِنُ، وَهُوَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ.

[۷۷] ﴿قُرْآنِ کَرِیْمِ﴾: سیفہ تئیکِ قورئانہ
 بہمانای کؤکردنہ وہی گشت بابہ تئیکِ
 بسوودو بہ نرخ. [۷۸] ﴿کتاب مکنون﴾:
 قورئان پاریزراوہ لہدہ سستیوہردان و
 یاری پیگردن. [۷۹] ﴿المطہرون﴾:
 ئوانہی خؤبان لہ پیسای پی پاک
 کردوہ تہوہ. [۸۱] ﴿الحديث﴾: فہرمودہ
 (قورئانی پیروژہ). ﴿مذہبہن﴾:
 بہکورت و بی سوود سہیری دہکہن!!
 [۸۲] ﴿رزقکم﴾: بہشی خؤتان لہم نازو
 نیعمہ تہ. [۸۳] ﴿الخلقوم﴾: شوینی
 رؤیشتنی خواردن لہدہ مہوہ بؤ
 گہدہ. [۸۴] ﴿وانتم حينئذ تنظرون﴾:
 ئہوجا ئیوہ لہکاتی رؤح کیئشاندا
 تہ ماشای ئہو مردوہ دہکہن.
 [۸۶] ﴿غیر مدینین﴾: نازادیتان لی زہوت
 نہکراوہ. [۸۷] ﴿ترجموہ﴾: دہیگیرنہوہ
 بؤوی. ﴿کاتیک رؤح گہیش تہ
 گہروو. [۸۹] ﴿فروح﴾: پشوو
 دہدات. ﴿رحمان﴾: رؤزی یہکی باش یان
 بؤنی خوش. [۹۰] ﴿اصحاب
 الیمین﴾: خہلکی دہستہ راست (خؤشحا)
 لہکاتی گیانکیئشاندا پیئی دہلین: سلا
 دہکرت. ﴿حیم﴾: ئاویکی لہکول. [۹۴] ﴿
 فریئ دہدرینہ ئاو ئاگرہوہ. [۹۵] ﴿حق ال
 دہکات. [۹۶] ﴿فسبح باسم﴾: پہروہ
 خہروش و تہیکی ناشیاو پیئی.

سورہتی ﴿ الحديد ﴾

[۱] ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ﴾: په‌روه‌دگار به‌مه‌زن رابگره (به‌وهی به‌دووری بگریټ له‌وهی شیاوی نییټه). ﴿الْعَرَبِ﴾: به‌هیزو توانا به‌سر هه‌مووشتی‌کدا. [۳] ﴿الْأُولَ﴾: پټیش بوونه‌کان (بی‌سهره‌تاو کوټایی). ﴿الْأَحْمَرِ﴾: دوا‌ی فه‌وتان و نه‌مانی بوونه‌وهر به‌ته‌نیا ده‌مینټیه‌وه. ﴿الظُّلُمِ﴾: دیارو ناشکرایه (به‌و بوونه‌ی به‌چاو ده‌بیرنټ). ﴿لَا تُطِئْ﴾: نه‌و زاته‌ی هه‌ستیاره‌کانی مرؤف ناتوان هه‌ستی پټیکه‌ن و چۆنیه‌تیه‌که‌شی عه‌قل و ژیری دهرکی بټناکات).

[۴] ﴿مَا يَلْسُخُ﴾: نه‌وی ده‌چیته ناوی

له‌باران و شتی دی. ﴿مَا يَرْحُ فِيهَا﴾:

نه‌وی بو تاسمان به‌رز ده‌بیته‌وه

له‌فریشتو کرده‌وی به‌نده‌کان. ﴿وَهُوَ

مَعَكُمْ﴾: به‌زانیاری به‌ر فرراوانی خوی

ناگادارتانه. [۵] ﴿تَرْجِعُ الْأُمُورُ﴾:

سه‌ره‌نجامی هه‌وو به‌وداوینک هه‌ر

به‌ؤلای په‌ره‌ردگار ده‌گه‌ریته‌وه.

[۶] ﴿يُخْلِقُ﴾: ده‌یخاته ناوی. ﴿ذَاتِ

الْصُّدُورِ﴾: نیا‌زی په‌نهانی نیو ده‌روون.

[۱۰] ﴿وَمَا لَكُمْ أَلَّا تُفْقَهُوا﴾: چی وه‌های

لیک‌ردوون نه‌به‌خشن؟! ﴿هِيَ سَجَّ

بِه‌هانه‌یه‌کتان نییه‌هه‌تا نه‌به‌خشن

له‌پئی خوای گه‌رده‌دا. ﴿مُتِّرَاتِ

السَّمَاوَاتِ﴾: چاره‌و نوووسی

هه‌مووشتیک هه‌ر به‌ؤلای خوا

ده‌گه‌ریته‌وه. ﴿قُلِ الْفَتْحُ﴾: پینش نازاد

کردنی شاری (مه‌که‌که) یان (په‌یمانی

خوده‌بیه). ﴿الْحَسْبِيَ﴾: پاداشتی پر له‌خیرو فه‌ر (به‌هه‌شت). [۱۱] ﴿يَقْرُضُ اللَّهُ﴾:

به‌خشین له‌پیناوی خوای گه‌رده‌دا. ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾: به‌خشینیک له‌بر خواو له‌ناخو

دل‌وه سه‌رچاوه‌ی گرتبیت. ﴿يُضَاعَفُ لَهُ﴾: نه‌ندازه‌ی پاداشته‌که‌ی زیاد ده‌کات.

- خیزانه‌کانی تر؟! نه‌ویش فه‌رموی: (ماریه) م لی حرام بیت نابیت بجه‌ه لای، داواشت

لنده‌که‌م نه‌م به‌وداوه‌ی باس نه‌که‌ی، به‌لام (حفصه) چووه ده‌رومو خیزیکه‌یاند ده‌مبالی

خاتوو (عائشه) به‌وداوه‌ی بۆ گنپاره‌وه، په‌ره‌ردگاریش نایه‌تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ﴾

سه‌بارت به‌و دابه‌زاند هه‌روه‌ها (طهرانی) له‌(ابن عباس) وه‌وه ده‌گنپرتنه‌وه: ده‌لنیت: پیغه‌مبه‌ری

خوا (سوده) ی خیزانی هه‌نگوینی ده‌خوارد، دواپی چووه لای خاتوو (عائشه)

نه‌ویش وتی: بۆنیکت لیدنیت، پاشانیش چووه لای خاتوو (حفصه)، نه‌ویش هاوچه‌شنی

قه‌سه‌که‌ی (عائشه) ی کرد، پیغه‌مبه‌ریش فه‌رموی: نه‌و بۆنه‌هی نه‌و هه‌نگوینه‌یه‌که‌لای (سوده)

خواردووه، سویندبیت به‌خوا شتر نه‌یخۆم، نه‌وجا نه‌م نایه‌ته دابه‌زی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا

أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾. (ابن حجر) ده‌لنیت: ده‌گوچنیت نه‌م نایه‌ته سه‌بارت به‌هه‌ردووه‌کاره‌که پینکه‌وه

هاتبیته‌ خوارووه. هه‌روه‌ها (ابن سعد) له‌(عبدالله) ی کوپی (رافع) وه‌وه ده‌گنپرتنه‌وه: ده‌لنیت:

پرسیارم کرد له‌ (ام سلمه) سه‌بارت به‌م نایه‌ته نه‌ویش فه‌رموی: قاپنکی پر هه‌نگوینی سپیم

له‌لابوو، پیغه‌مبه‌ری خواش (سوده) جه‌زی لیس بوو هه‌رجارو په‌نجیه‌کی لنده‌داو ده‌یخوارد،

خاتوو (عائشه) پئی وت: هه‌نگه‌کانی له‌بری داریکی بۆ گهنیان خواردووه، پیغه‌مبه‌ریش (سوده) -

هُوَ الَّذِي خَلَقَ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ فِي سِتَّةِ أَيَّامٍ ثُمَّ اسْتَوَى
عَلَى الْعَرْشِ يَعْلَمُ مَا يَلِيهِ فِي الْأَرْضِ وَمَا يَخْرُجُ مِنْهَا وَمَا يَدْرُجُ فِيهَا
السَّمَاءُ وَمَا يَرْجِعُ فِيهَا وَهُوَ مَعَكُمْ أَتَى مَا كُنْتُمْ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ
بَصِيرٌ ۚ إِنَّ لَهُ مَلَكًا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ تَرَجِعُ الْأُمُورُ
إِلَيْهِ يُدْلِجُ اللَّيْلُ فِي النَّهَارِ وَيُدْلِجُ النَّهَارُ فِي اللَّيْلِ وَهُوَ عَلِيمٌ بِذَاتِ
الْصُّدُورِ ۚ ۝ ٥ ۚ أَمْ يَتُوبُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ ۚ أَمْ يَقُولُوا هُمُ أَكْثَرُ
مُسْتَعْلِفِينَ فِيهِ قَالَتِ أُمَّؤُا مِنْكُمْ وَأَنْفِقُوا لَهُمْ أَكْثَرُ ۚ ۝ ٦
وَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالرُّسُولِ يَدْعُوهُمْ لِيُقْسِمُوا بِبُرْكَرٍ وَقَدْ
أَخَذُوا مِنْكُمْ مِيثَاقَهُمْ لَعَنَّاهُمْ فَهُمْ شُرَكَاؤُا فِيهِ ۚ هُوَ الَّذِي يُزِيلُ عَلَى عَبْدِهِ
أَلَيْسَ بِبَيْنَتٍ لِمُخْرِجِكُمْ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ وَإِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ
شَيْءٍ لَوَّافٌ ۚ ۝ ٧ ۚ وَمَا لَهُمْ أَلَّا يُفْقَهُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَاللَّهُ مُبْدِئُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ لَا يَسْئُرُ مِنْكُمْ مِنْ أَنْفٍ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ
وَقَدْ أُولَئِكَ أَكْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذِينَ أَنْفَقُوا مِنْ بَعْدِ وَقْتَلُوا
وَكَلَّا وَعَدَ اللَّهُ الْحَقُّ وَاللَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۚ ۝ ٨ ۚ مَنْ ذَا
الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا فَيُضَاعَفَهُ لَهُ وَلَهُ أَكْثَرُ كَرِيمٌ ۚ ۝ ٩

سورەت الحلید

سورەت الحلید

[۱۲] ﴿يَسْمِى﴾: ھەل ھەدات. ﴿بِسْمِ

اٰدِيهِمْ﴾: لە پيشيا ھەو. ﴿بِسْمِ رَاكِم﴾:

ئەو ھى مژدەى پى دەدرىست.

[۱۳] ﴿نَظَرُونَا﴾: چاوەرىمان بکەن يان

ريگەمان بۆ رۆشن بکەن ھەو. ﴿مَنْتَس﴾:

وەرگرتنى پىرشنگىک لە پووناكى و نور.

﴿وَلَمَسُوا﴾: داوا بکەن. ﴿بِسْمِ سِوَر﴾:

پەردەو پىرگىرک لە نىوان بەھەشت و

دۆزەخدا. ﴿لە بَاب﴾: .. دەرگا و

دەروازەى ھى ھە (بۆ سەر بەھەشت).

﴿بَاطِل﴾: ناو ئەو پەردەى (بەھەشت و

موسلمانانى تىدايە). ﴿ظَاھِر﴾:

دەرەو ھى پەردەگەش (ئەو بەھەشى

دوو پووەکانى تىدايە دۆزەخە).

[۱۴] ﴿يَنَادُوا نَحْنَهُمْ﴾: دوو پووەکان

با وەرەداران بسانگ دەکەن.

﴿نَحْنَهُمْ﴾: خوتان خستە ناو بەلا و

فیتنەو بى باوەرى ھەو. ﴿وَتَرْبَتُمْ﴾:

يَوْمَ تَرَى الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ يَسْعَىٰ نُورُهُم بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَبِأَنْفُسِهِمْ
يَشْرَبْنَهُمْ ۚ أَلَيْسَ لِكُلِّ فِرْعَوْنَ خَلْدَيْنِ فِيمَا أَلَيْكَ
هُوَ الْقُوَى الْعَظِيمُ ۚ ۱۱ يَوْمَ يَقُولُ الْمُسْتَغْفِرُونَ وَالْمُتَّقِنَةُ لِلَّذِينَ
آمَنُوا أَنْظِرُونَا نَقْتَسِمَ مِمَّنْ نُرِيتُمْ قِيلَ ارْجِعُوا وَرَاءَكُمْ فَالْتَمِسُوا نُورًا
فَضُرِبَ بَيْنَهُم بِسُورٍ لَّهُ بَابٌ بَاطِنُهُ فِيهِ الرَّحْمَةُ وَظَاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ
الْعَذَابُ ۚ ۱۲ يَنَادُوا لَهُمْ أَلَمْ تَكُنْ مَعَكُمْ قَالُوا بَلَىٰ وَلَكِنَّكُمْ فَتَنْتُمْ
أَنْفُسَكُمْ وَتَرْتَضَوْنَ عَنْ تَرْبَتِكُمْ أَلا مَأْوَئِي حَتَّىٰ جَاءَ أَمْرُ
اللَّهِ وَعَزَّكُمْ بِاللَّهُ الْقُرُورُ ۚ ۱۳ قَالِيَوْمَ لَا يُؤْخَذُ مِنْكُمْ فِدْيَةٌ وَلَا
مِنَ الَّذِينَ كَفَرُوا مَا أَوْفَىٰكُمْ أَتَاكُمْ مِنْكُمْ وَمِنْكُمْ وَمِنْكُمْ وَمِنْكُمْ
۱۴ أَلَمْ يَأْتِ الْبَاطِلِينَ آمَنُوا أَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِكْرِ اللَّهِ
وَمَا نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَلَا يَكُونُوا كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ مِنْ قَبْلُ
فَطَالَ عَلَيْهِمُ الْأَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَكَثِيرٌ مِنْهُمْ فَاسِقُونَ ﴿١٥﴾
أَعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا قَدْ بَيَّنَّا لَكُمُ الْأَيْتِ
لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ ۚ ۱۶ إِنَّا الْمَصْدِقِينَ وَالْمُصَدِّقِينَ وَأَقْرَبُوا
اللَّهُ فَرَضًا حَسْبًا يَضَعُفَ لَهُمْ وَلَهُمْ أَجْرٌ كَرِيمٌ ۚ ۱۷

چاوەرى پى بەلا و ناڕەھەتیتان دەکرد تووشى باوەرداران بىت و تياچن. ﴿وَارْتَسَم﴾:

گومانتان لە نایە کە تاندا ھەبو لە گەل پىغەمبەر ھەتە (مھمد). ﴿عَرَّتْكُمْ﴾: فریوى

دان و ھەلى خەلە تاندىن. ﴿الْمَلِكِ﴾: چاوەرستى و ئومىدى بە تال و پووج. ﴿جَاءَ أَمْرُ

اللَّهِ﴾: وادەى مردن ھات. ﴿الْقُرُورِ﴾: لە خوڤایى بوون (ھەرشىتێک مەوێ دوور بختە ھە

لە پەروەردگار). ﴿۱۵﴾ ﴿مَارَاكُم النَّار﴾: مەنزل و جىگە تان نىو ناگرى دۆزەخە. ﴿مَوْلَاكُمْ﴾:

ئاگر لە پىشتەرە بۆ تان. (ئاگر دە تانگرتە خۆ). ﴿۱۶﴾ ﴿إِلَّا يَأْن﴾: نایا کاتى ئەو

نەما توو؟ ﴿إِنْ تَخْشَعَ﴾: گەردن کەچ و نەرم و نىان بىت. ﴿لَذِكْرِ اللَّهِ﴾: بۆ یادى

خو (بىر کردنەو لە لى پىرسىنەو پاداشت و سزای خوایى). ﴿كَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾:

جوو لە کەو مەسیحیەکان. ﴿الْأَمَدِ﴾: چارە نووس یا خود کات و شانى نىوان ئەوان و

پىغەمبەرە کانیان. ﴿۱۷﴾ ﴿يُحْيِي الْأَرْضَ بَعْدَ مَوْتِهَا﴾: زەوى زىندوو دە کاتەو پاش ئەو ھى

و شەو رەق بوو (ھەروەھا دلەکان بە یاد و زىکرى خوایى زىندوو دە بنەو).

[۱۸] ﴿أَقْرَبُوا اللَّه﴾: بە خشین لە پىناوى خوا یا.

[۲۰] ﴿لَعَنَ﴾: کالتو گپ (نمودی

بی سود و کهنه). ﴿هُوَ﴾: بریتیه

له مرشتیک مروف دوربختیه وه

له مبهست و نامانجه کانی. ﴿زینة﴾:

نمودی له بازنی پوالهت و پازاندنمودیا

جیگه دهیته وه به تیپه ربوونی

رؤزگار ده گوری و تیاده چیت.

﴿تفاخر﴾: خوهر ننان و شانازی کردن

به چه لسه و باو با پیرو کسه و

کار وه. ﴿تکبران﴾: خوهر لکیشان

به ژماره و مال و داریدا. ﴿غرت﴾:

باران. ﴿الکفار﴾: مبهست پیی

جوتیاره. ﴿یهج﴾: ته و او پیده گات.

﴿یکون خطاماً﴾: وشک دهیته و

هله ده و ریته. ﴿رضوان﴾: ره زامه ندی

ته و او. ﴿انفرور﴾: له خسته بردن و

هله خه تاندن. [۲۱] ﴿سابقوا﴾:

خیرابکن و پیش کسه سانی تر بکهن.

وَالَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ وَالشَّهَادَةُ
عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ أَجْرُهُمْ وَنُورُهُمْ وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا
بِعَاثِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ الْحَرِيمِ ۖ أَعْلَمُوا أَنَّمَا الْغَنِيُّ
الدُّنْيَا لَيْبٌ وَأَنَّهُمْ تَفَاخَرُوا بَيْنَكُمْ وَتَكَاثَرُوا فِي الْأَمْوَالِ
وَالْأَوْلَادِ كَشَلِّ غَيْثٍ أَجْبَ الْكُفَّارِينَ إِنَّهُمْ يَمَسِّجُ فَرَسَهُ
مُضْغَرًّا ثُمَّ يَكُونُ حُطَمًا ۖ فِي الْآخِرَةِ عَذَابٌ شَدِيدٌ وَمَغْفِرَةٌ
مِّنَ اللَّهِ وَرِضْوَانٌ وَمَا الْغَنِيُّ الدُّنْيَا إِلَّا مَتَاعُ الْفُرُورِ ۖ
سَابِقُوا إِلَىٰ مَغْفِرَةٍ مِّن رَّبِّكُمْ وَجَنَّةٍ عَرْضُهَا عَرْضُ السَّمَاءِ
وَالْأَرْضِ أُعِدَّتْ لِلَّذِينَ آمَنُوا بِاللَّهِ وَرُسُلِهِ ۚ ذَٰلِكَ فَضْلُ
اللَّهِ يُؤْتِيهِ مَن يَشَاءُ وَاللَّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظِيمِ ۚ مَا آصَابَ
مِن مُّصِيبَةٍ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي أَنْفُسِكُمْ إِلَّا فِي كِتَابٍ
مِّن قَبْلِ أَن نَّبْرَأَهَا ۚ إِنَّ ذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۚ لِّكَيْلَا
تَأْسَوْا عَلَىٰ مَا فَاتَكُمْ وَلَا تَفْرَحُوا بِمَا آتَاكُمْ ۚ إِنَّكُمْ وَاللَّهُ
لَا يَجِبُ كُلَّ مُحْتَالٍ فَخُورٌ ۚ الَّذِينَ يَبْتَخُلُوتُ وَيَتُرَوْنَ
النَّاسَ بِالْخُلَّةِ وَمَن يَقُولُ فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ الْغَنِيُّ الْحَمِيدُ ۚ

[۲۲] ﴿كتاب﴾: مبهست پیی ته ختی پاریزدای بوونه (اللوح المحفوظ). ﴿براهه﴾: نه

بوونه و مرانه دروست ده کین (له زه و و جهسته به لا و گرفته کان). ﴿یسیر﴾: ناسان و

سانا. [۲۳] ﴿لکیلا تأسوا﴾: هه تا تووشی ناویمیدی نه بن و خه و خهفت داتان

نه گریته. ﴿ولا تفرحوا﴾: دلخوش مبن. ﴿محال﴾: خو به لرزان. ﴿فخور﴾: به خو نازین.

- ههنگونی له سرخوی یاساغ کرد، نهوجا نه نایته نازلبوه خوارمه. ههروها (حارث) ی

کوری (اسامه) له خاتوو (عائیشه) وه ده گریته وه؛ ده لیت: له کاتیکدا (ابوبکر) سویندی خوار

یارمه تی (مسطح) نه دات و خه رجی نه کیشی، خوی گه و ره نایته تی: ﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَجْلَةً

أَمَّا أَنْتُمْ﴾ ی ناره خوارمه، بویه دواتر یارمه تی (مسطح) ی دا. نه هوی دابه زینه ش (غریب) ه.

ههروها (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) وه ده گریته وه؛ ده لیت: نایته تی: ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا

أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ إِنِّي مَرَضَاتُ أَزْوَاجِكَ وَاللَّهُ غَفُورٌ رَّحِيمٌ﴾ سه بارت به ناره تیک دابه زی خوی پیشکesh

کردبوو به پیغه ممبر (هه) نه (سند) ههش (غریب) و (لا و ان) ه.

هوی دابه زینی نهیته (هه): ﴿عَسَىٰ رَبُّهُ إِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يُبْدِلَهُ أَزْوَاجًا خَيْرًا مِّمَّنْ كَانَ مُغْتَبَاكَ﴾:

- هوی دابه زینی نه نایته له سورتهی (البقرة) دا ناما زه ی پیکاره کوه ته که ی (عمر) بوو.

سوره نسی (الحدید) جزئی (۲۷)

سوره الحدید

سوره الحدید

[۲۵] ﴿بِالْبَيِّنَات﴾: به موعجزه و به نگه ی روون و ناشکرا. ﴿الْمُتَرَاتِلِينَ﴾: به یاسایانه ی به مؤیه و به حق و به تال دهناسریتوره. ﴿بِالْقِسْطِ﴾: به دهناسریتوره ی. ﴿أَنْزَلْنَا الْحَدِيدَ﴾: به دیمان هیناوه ، یان ثاماده مان کردوه بؤ خه لکی. ﴿بِأَسْ شَدِيدٍ﴾: هیزکی پر توانا لرووی سهریازی یوه. ﴿وَمِنَافِعِ﴾: سود. [۲۷] ﴿قَفِينَا عَلَى أَثَارِهِمْ﴾: به دویاندا ناردمان. ﴿الَّذِينَ اتَّبَعُوهُ﴾: نه وانه ی شوینی که و توون (له سهر نه و دینه ی بؤی نیردراوه). ﴿وَأَنفَعِ﴾: نهر و نیانی (لایردنی شهر). ﴿وَرَحْمَةً﴾: سؤز به زهی. (به ده ست هینانی خیرو چاکه). ﴿وَرَهْبَانِيَّةٍ﴾: واز هینان له دنیا یان زیاده روی له پهرستش و هله براردنی زبری. ﴿أَبَدَعُوهُ﴾: له لایه ن خویانه وه دایان هیناوه. ﴿مَا كَتَبْنَا عَلَيْهِمْ﴾: نیمه فرزمان نه کردوه له سهریان و به پیوستمان نه گیراوه. ﴿إِلَّا ابْتِغَاءَ رِضْوَانِ اللَّهِ﴾: مه گمر له بر رها مندی خوی گوره. ﴿فَمَا رَعَوْهُ﴾: ره چوایان نه کردو زایه یان کرد. [۲۸] ﴿كَفَلِينَ﴾: دو و به مش و پاداشت (پاداشتی که له دنیا و پاداشتی که له قیامت). [۲۹] ﴿لَا يَعْلَمُ﴾: مه تابزان و ناگادارین. ﴿إِلَّا يَقْدِرُونَ﴾: ناتوان و ده ست لاتیان نییه

سوره نسی ﴿الْقلم﴾

هو ی دایه زینی نیامتی (۲): ﴿مَا أَلْتِ بِعَمَةٍ رَّكَ بِمَجْنُونٍ﴾: نیامته که:

- (ابن المنذر) له (ابن جریر) موه ده گیریتوره: ده لیت: بی با و هران به پیغه مبهری خویان دوت: شیت، پاشان ده یانوت: شه یقانه، نجا خوی گوره ثم نایه ته ی دایه زاند.

هو ی دایه زینی نیامتی (۴): ﴿وَأَلَّكَ أَعْلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾: نیامته که:

- (ابو نعیم) و (واحدی) له خاتوو (عایشه) وه ده گیریتوره: ده لیت: هیچ کس رهوشتی نه و منده ی پیغه مبهری خوا (الله) جوان نه بو ، هر کس له ماوه لآن و مال و خیزان و خرزه کانی بانگیان بگردایه نه و ده یغه رموو: به لئ: فرموو (لبیک) سه باره ت بهم رهوشه جوانه پهره و درگار نایه تی: ﴿وَأَلَّكَ أَعْلَىٰ خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾ ی نارد خوارم وه. (سندی) ثم هؤکاره (لا وازه).

سورتهی ﴿المجادلة﴾

[۱] ﴿سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ﴾... پهروردگار نزاو پارانوهی بیست. ﴿تَجادلک﴾: لهگهت ددوینت و گفتوگو دهکات. ﴿فی روحها﴾: لههلسووهکوتی میردهکی کاتی پیی وت: تو وه دایکم وهایت. ﴿تَعاور کما﴾: نالوگوپی قسهکانتان. [۲] ﴿یظـهـرـونـ﴾: خیزانهکانیان لهخویان حرام دهکن (هاوچهشنی حرام بوونی دایکیان و دهلین: تو وه پشتی دایکم وایت). ﴿مکرا﴾: وتهیهکی ناشیرین، (شو وتانهی لهخانهی شهرع وعهقلدا جییان ناییتوه). ﴿زورا﴾: دروو بهتال و دور لهراست و پهوان. [۳] ﴿یعودون لـا قالوا﴾: پهشیمان دهنهوه لهوقسهیهی کردوویانه. ﴿تحریر رقبة﴾: نازاندکردنی

کویلهیهک. ﴿تتابع﴾: دروست بوونی ژن و میرده یاخود هؤکارهکانی یهک گرتن. [۴] ﴿متابعین﴾: بهدوای یهکدا (بیتهوهی لهنیزوان شو دوومانگهدا رۆژو بشکینی). ﴿حدود الله﴾: مهیست پیی سنووری شهرعی پهروردگار (کهحق و ناحق لهیهک جیادهکاتهوه). [۵] ﴿یحادلون﴾: نهوانهی دورژمنایهتی دهکن و پیچهوانهی دهرهستن. ﴿کتبا﴾: نهوانهی ملکهچ و ریسواو داماوکران. [۶] ﴿احصاه الله﴾: پهروردگار ناگاداری سرجهم کردارهکانیانه.

هوی دبهزینی نایهتی (۱۰) و (۱۳): ﴿وَلَا تُطِغْ كُلَّ خَلَفٍ مِّنْهُنَّ﴾: نایهتهکان:

- (ابن ابی حاتم) له (سدی) هوه دهگیریتوه: دهلیت: نایهتی: ﴿وَلَا تُطِغْ كُلَّ خَلَفٍ مِّنْهُنَّ﴾ سهبارهت به (اخفس) ی کوپی (شریق) دابهزیه خواروه. ههروهه له (مجاهد) هوه دهگیریتوه: دهلیت: نه نایهته دهرباری (اسود) ی کوپی (عبد یغوث) نازلبووه خواروه. ههروهه (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه دهگیریتوه: دهلیت: کاتی نایهتی: ﴿وَلَا تُطِغْ كُلَّ خَلَفٍ مِّنْهُنَّ﴾، فَمِنْ ثَمَاءَ بَنِيهِمْ هاته خواروه بۆ سر پیغهمهبر (ﷺ) نهمانزانی کویه و نهمان ناسی تا دواتر نه نایهته دابهزی: ﴿عُتِّلَ بَعْدَ ذَلِكَ رَأْسُهَا﴾ نیدی ناسیمانهمو ههروهک زهنگۆلهی گهردنی بزنی دیارو روشن بوو لامان.

سورتهی (المجادلة)

سورتهی (المجادلة)

سورتهی (المجادلة)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ فِي زَوْجِهَا وَتَشْتَكِي إِلَى اللَّهِ وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ ۝ الَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِنكُم مِّن نِّسَائِهِمْ مَا هُنَّ أُمَّهَاتُهُمْ إِلَّا الَّتِي وَلَدْتُهُمْ وَإِنَّهُمْ لَيَقُولُونَ مُنْكَرًا مِّنَ الْقَوْلِ وَزُورًا وَإِنَّ اللَّهَ لَعَفُوفٌ عَلِيمٌ ۝ وَالَّذِينَ يُظَاهِرُونَ مِن نِّسَائِهِمْ ثُمَّ يَعُودُونَ لِمَا قَالُوا فَحَرْبٌ رَّبَّيْنَا مِن قَبْلِ أَنْ يَتَّخِذُوا ذِكْرًا وَعُظُوا يَوْمَهمْ وَاللَّهُ يُفَصِّحُ مَا يُغَيِّبُ النَّاسُ وَاللَّهُ عَلِيمٌ خَبِيرٌ ۝ فَمَن لَّمْ يَجِدْ فَصِيَامَ شَهْرَيْنِ مُتَتَابِعَيْنِ مِن قَبْلِ أَنْ يَتَّخِذَا مِن لَّدُنَّكَ حُكْمًا ۚ وَمَن لَّمْ يَجِدْ فَطَعَامٌ سِتِينَ مِثْقَالَ ذَاكٍ لِّتُؤْمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ۚ وَبِذَلِكَ حَدُّ اللَّهِ وَاللَّهُ وَاسِعٌ ۝ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ أَلِيمٌ ۝ إِن الَّذِينَ يُخَادُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ كُنُوا كَالْحَيَّاتِ الَّتِي مِن قَبْلِهِمْ وَفَذَلَّلْنَاهَا لِيَتُحَنَّنَ عَلَيْهِمُ وَلِلْكَافِرِينَ عَذَابٌ مُّهِينٌ ۝ يَوْمَ يُعَذِّبُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُنْثَرُ مِنْهَا سَائِرٌ كَثِيرٌ ۚ أَلَمْ تَكُنْ أَتَى عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَهَبٌ ۚ عَمِلُوا أَحْصَاهُ اللَّهُ وَسَوْفَ اللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ وَهَبٌ ۚ

سوره نهي (المجادلة) (جزمی) (٢٨)

سورة المجادلة

لغة القرآن

[٧] ﴿نَجْوَى﴾: قسمو گفتوگویی نهیانی.

﴿أَدْنَى﴾: که متر. ﴿هُوَ مَعَهُمْ﴾: ...

بهزانت و زانیاری فراوان و بی سنوور
ناگای لیبانه. [٨] ﴿الَّذِينَ لَهَا﴾: ...شوانه ی ریگریان لیگرا (مبهست پیی
کومه لیک له دورو جووله که کانه). ﴿بِهَا﴾: ...لَمْ يَحِكْ بِهِ اللَّهُ: بهوی پهروردگار
داینه ناوه (جووله که کان دهیان و ت:خرابهت نوبال بیت له جیاتی سلاور
له ناخیشموه مبهستیان شو

دهستواروه ناقلو ناشرینه بو).

﴿لَوْلَا يُعَذِّبُهَا﴾: بوجی خوا سزمان
نادات ۱۹. ﴿حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُ﴾: بهته نیادوزه خیان بهسه (سزاو نه شکمنجه
بدرین قییدا). ﴿يَصْلَوْهَا﴾: ده خرینه

دوزه خموه دهسو تیرین تییدا.

[٩] ﴿الْبَرِّ﴾: همرشتیک خیرو چاکه ی
تییدا بیت. ﴿النَّفْوَى﴾: دور که وتنه ره

له سر پیچی و تاوان یان گوپزایه لی و جیبه جیگردنی فرمانه کانی پهروردگار.

[١٠] ﴿النَّجْوَى﴾: وتهی قه دهغه کراوی نهیانی. ﴿لِحِزْنٍ﴾: هتا برگی خمو و خفوت

بکات بهبری. [١١] ﴿تَفْسَحُوا فِي الْخَالِ﴾: دانیشتنه کانتان فراوان بکن (هتا شوانه ی
جیگه یان نابیتنه ره بقوانن دابنیشن و جیگه یه بؤ خویان بگرن). ﴿تَنْشُرُوا﴾: هتا لبستن

(بؤ کاریکی چاکو باش).

* پیغه مبری خوا (ﷻ) ده فرموی: ((چاکه بریتییه له روشتی جوان و شیرین ، خراپهش نه موهی
له سمرت توند بو بیت و بق و قیزت بیتنه لهوی خه لکی پیی بزاند و بیبندن)).* همره ما ده فرموی: ((همرکات پهروردگار بیسویت خیرو چاکه یه که به بنده یه که بگه نهیت
شوا له ماینه که ی شارمزی دهکات)). [متفق علیه].* همره ما ده فرموی: ((شیره یی بردن بهته نیا له دوش دایه : یه کیکیان نه موهی به بنده یه که
خوای گهره مال و داراییه کی بی شوماری پیداوه شویش له روی جی حق و راستی دا
دهیبه خشیت ، نهوی دیکه شیان بریتییه لهوی پهروردگار دانای به خشیه به یه کی و شویش
خه لکی فیز دهکات و داورمی پندهکات)) [متفق علیه]. (مبهست به نیرمهی: نه جوریه
که مرؤف وها لینهکات تومیدماری ئه سندنه روی ئه به خشیه خوییه بکات له خاوه نه کانی)).

أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَا يَكُونُ
 مِنْ نَجْوَى ثَلَاثَةٍ إِلَّا هُوَ سَامِعٌ مُحِيطٌ
 وَلَا آدَمُ مِنْ ذَلِكَ وَلَا أَكْثَرُ أَهْوَمُهُمْ إِنْ مَا كَانُوا أُمَّ يَتَّبِعُهُمْ
 بِمَا عَمِلُوا يَوْمَ الْقِيَمَةِ إِنَّ اللَّهَ بِكُلِّ شَيْءٍ عَلِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ
 نُهُوا عَنِ النَّجْوَى ثُمَّ يَعُودُونَ لَهَا فَأَعْتَبْهُمْ وَاعْلَمُوا أَنَّ اللَّهَ
 وَالْعَذْرَاءَ وَمَعَصِيَتِ الرَّسُولِ وَإِذَا جَاءُوكَ حَتَّوْكَ بِمَا تُرْحَلُ
 بِهِ اللَّهُ وَيَقُولُونَ فِي أَنْفُسِهِمْ لَوْلَا يُعَذِّبُنَا اللَّهُ بِمَا نَقُولُ حَسْبُكُمْ
 جَهَنَّمُ بَصُورًا فَبُئْسَ الصَّبِيرُ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا وَإِنْ
 تَسْتَجِبْ فَلَا تَنَالِحُوا بِالْأَيْمِ وَالْعَذْرَاءَ وَمَعَصِيَتِ الرَّسُولِ وَتَنَالِحُوا
 بِالْأَيْمِ وَالْقَوْلَى وَأَنْفُوا اللَّهَ إِلَيْهِ تَحْشَرُونَ ۝ إِنْ شَاءَ النَّجْوَى
 مِنَ الشَّيْطَانِ لِيَحْزَنَ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَلَيْسَ بِضَارِّهِمْ شَيْئًا
 إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ۝ يَأْتِيهَا الَّذِينَ
 ءَامَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ فَتَحُوا أَبْوَابَ الْمَحَلِّسِ فَأَنْتُمْ لَا تَفْتَحُوهَا
 اللَّهُ لَكُمْ ۝ وَإِذَا قِيلَ أَنْشُرُوا أَنْشُرُوا بِرَأْفَةِ اللَّهِ الَّذِينَ ءَامَنُوا
 مِنْكُمْ وَالَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ دَرَجَاتٍ وَأَلَّهُ بِمَا تَعْمَلُونَ خَبِيرٌ ۝

[۱۲] ﴿ناجيت الرسول﴾: ويستان به پنهانی له گهل پیغمبهری خوادا بدوین ﴿بین یدی نجواکم﴾: پیش شهوی بکونه ورتهورت و قسهی نهینیی و پنهانی. [۱۳] ﴿اشفقت﴾: نایا لهه ژاری و دهستکورتی ترسان؟! (لهوی به خشن و خیر و چاکه بکن). [۱۴] ﴿الی الذین﴾: مبهستی دوپووه کانه. ﴿تولوا قوما﴾: کومه لیکیان کردو ته دؤست و خوشه ویست. (جوله که کانیاں کردووه به پنهان و پشتگیری خویان). ﴿ماهم منکم﴾: له نیوه نین (مبهستی دوپووه کانه). ﴿ولا منهم﴾: لهو انیش نین (واته: دوپووه کان له جووله کهش نین). [۱۵] ﴿اعد﴾: ناماده یکردووه. ﴿ساء﴾: ناشیرین و ناقولاً ترین. [۱۶] ﴿جنة﴾: پهرده یکه خویانی

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمْوا بَيْنَ يَدَيْ عَوْنِكُمْ صَدَقَ ذَلِكَ حَسْرَتِكُمْ وَأُظْهِرَ فَإِنْ لَمْ يَجِدُوا فَإِنَّ اللَّهَ يَوْمَهُ يَوْمَ رَجِمُوا إِلَهُكُمْ أَشْفَقْتُمْ أَنْ تُقَدِّمُوا بَيْنَ يَدَيْ عَوْنِكُمْ صَدَقَتْ قَوْلُهُمْ فَادْلُرْ تَعْمَلُوا وَقَابَ اللَّهُ عَلَيْكُمْ فَأَقْبِمُوا الصَّلَاةَ وَأَتُوا الزَّكَاةَ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝ ۱۳ ۝ الزُّنُزِيُّ إِلَى الَّذِينَ تَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ مَا هُمْ مِنْكُمْ وَلَا مِنْهُمْ وَيَحْلِفُونَ عَلَى الْكَذِبِ وَهُمْ يَعْلَمُونَ ۝ ۱۴ ۝ أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا إِنَّهُمْ سَاءَ مَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۝ ۱۵ ۝ اتَّخَذُوا أَيْمَانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ فَلَهُمْ عَذَابٌ مُهِينٌ ۝ ۱۶ ۝ لَنْ نَقِيَّ عَنْهُمْ أَمْوَالَهُمْ وَلَا أَوْلَدُهُمْ مِنْ اللَّهِ شَيْئًا أُولَئِكَ أَصْحَابُ النَّارِ هُمْ فِيهَا خَالِدُونَ ۝ ۱۷ ۝ يَوْمَ نَعْلَمُ اللَّهُ خِيَمَاتُ الَّذِينَ كَفَرُوا كَمَا يَحْلِفُونَ لَكُمْ وَيَحْسَبُونَ أَنَّهُمْ عَلَى شَيْءٍ أَلَّا يَأْتِيَهُمْ اللَّهُ الْكَذِبُونَ ۝ ۱۸ ۝ اسْتَحْوَذَ عَلَيْهِمُ الشَّيْطَانُ فَأَنسَاهُمْ ذِكْرَ اللَّهِ أُولَئِكَ حِزْبُ الشَّيْطَانِ أَلَا إِنَّ حِزْبَ الشَّيْطَانِ هُمُ الْفَاسِقُونَ ۝ ۱۹ ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ يُحَادُّونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ أُولَئِكَ فِي الْأَذَلِّينَ ۝ ۲۰ ۝ كَتَبَ اللَّهُ لَأَعْلَبُكُمْ أَنَا وَرَسُولِي إِنَّا أَنَا نَؤْيُ الْعَرَبَ

پی داده پوشن هتا ماله کانیاں بپارینن له خیر کردن و خیر نه کهن. [۱۷] ﴿لن نقي﴾: بهرگری یان لی ناکات. [۱۸] ﴿فیحلفون له﴾: سویندی بو دهخون (له سهر شهوی دوپووه نین). [۱۹] ﴿استحوذ علیهم﴾: زالبووه به سهر بیرو هوشیاندا. [۲۰] ﴿یحادون﴾: نهوانه ی دورنمایه تی ده کهن و پیچه وانه ی دههستن. ﴿الاذلین﴾: زیادو زورتر سهر شوپو ریسوا جوون. [۲۱] ﴿کسب الله﴾: په روهردگار تو مارو نوسیویه تی (له تهختی به رفراوانی غهیدا (لوح المحفوظ). ﴿عرب﴾: شهو زاته ی به سهر دورنمه کانیا سهرده که ویت و هرگیز شکست ناهینیت.

هؤی دبه زنی نهیعی (۱۷): ﴿إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمْوا بَيْنَ يَدَيْ عَوْنِكُمْ﴾: نهیینه که:

-(ابن ابی حاتم) له (ابن جریر) موه دهگنریته ره: دهلینت: نهیژی (بدن دا (ابو جهل) وتی: به توندی بیانگرن، به گوریس بیان بهستنه موه کهسیان له مکهوژن، خیر نم نایه ته هاته خوارمه: ﴿إِذَا نَجَّيْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِمْوا بَيْنَ يَدَيْ عَوْنِكُمْ﴾: دهه رفرموی: له دهسته لاتیان به سهر نهواندا وک چون خاوه نی باهکان دهسته لاتیان به سهر باهکه یاندا شکا ۱۱.

سورهتی ﴿المجادلة﴾

هؤی دبه زنی نهیعی (۱۲): ﴿ناجيت الرسول﴾: وایه نهیینه که:

-(ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) و (واهدی) له (بریده) ره دهگنریته ره: دهلینت: پیغمبهری خوا (الله) به (علی) گوری (ابی طالب) ی رفرموی: من لهه ماتم پیکراوه نریکت بکه موهو فیزت بکه: تویش حقی خوته تیبه گمیت نهجا نم نایه ته نازل بوویه خوارمه.

سورەتی (المجادلة) و (الحشر) جزمی (۲۸)

سورة الحشر

مدرسة القرآن الكريم

[۲۲] ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ ۖ إِنَّهُ كَانَ كَدَّارًا
بِذُنُوبِكُمْ ۖ بَلَىٰ ۖ بَلَىٰ ۖ إِنَّكُمْ لَعِندَهُ
عِندَ اللَّهِ وَرَسُولِهِ ۖ وَلَوْ كَانُوا آبَاءَهُمْ
أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ أَوْ عَمَلَهُمْ
أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ
وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذُنُوبِكُمْ ۚ

لَا تَحِدُوا ۚ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ
وَالْيَوْمِ الْآخِرِ يُوَادُّونَ مَنْ
حَادَّ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ وَلَوْ كَانُوا
آبَاءَهُمْ أَوْ أَبْنَاءَهُمْ أَوْ إِخْوَانَهُمْ
أَوْ عَمَلَهُمْ أُولَٰئِكَ كَتَبَ فِي قُلُوبِهِمُ
الْإِيمَانَ وَأَيَّدَهُم بِرُوحٍ مِّنْهُ ۖ
وَيُدْخِلُهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي
مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا
بِمَا كَانُوا يَعْمَلُونَ ۚ إِنَّ اللَّهَ
عَلِيمٌ بِذُنُوبِكُمْ ۚ

سورة الحشر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنْتُمْ أَن يَخْرُجُوا ۚ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۚ وَقَدَّ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُرْغَوْنَ فِي اللَّهِ وَبِأَيْدِيهِمُ الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَرِضُوا أَوَّلَ الْاْتَصَرِ ۚ وَلَوْلَا أَن كُنَّا اللَّهُ عَنْهُمْ
الْجَلَاءَ لَقَدْ دَمَرْنَا فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

سورەتی ﴿الحشر﴾

[۱] ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ ۚ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ
هُوَ الَّذِي أَخْرَجَ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ مِنْ دِيَارِهِمْ
لِأَوَّلِ الْحَشْرِ ۚ مَا ظَنَنْتُمْ أَن يَخْرُجُوا ۚ وَظَنُّوا أَنَّهُمْ مَانِعَتُهُمْ
حُصُونُهُمْ مِنَ اللَّهِ فَأَنزَلَهُمُ اللَّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا ۚ وَقَدَّ
فِي قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُرْغَوْنَ فِي اللَّهِ وَبِأَيْدِيهِمُ الْمُؤْمِنِينَ
فَاعْتَرِضُوا أَوَّلَ الْاْتَصَرِ ۚ وَلَوْلَا أَن كُنَّا اللَّهُ عَنْهُمْ
الْجَلَاءَ لَقَدْ دَمَرْنَا فِي الدُّنْيَا وَلَهُمْ فِي الْآخِرَةِ عَذَابُ النَّارِ

دەر وه له دور گه ی عه رب (راگوێزانی یه که میان بو (خیر) بوو راگوێزانی دووهمیش
له سه رده می (عم) دا بو (شام) بوو. ﴿طوا اقم﴾ ته او د دنیا بوون له وهی. (قه لاو)
په راویزگه کانیان ده یان پاریزیت. ﴿لم یخسبوا﴾ له جیگه یه که وه که به خه یالیا ندا
نه ها تبوو یان هیچ به هاو نرخیکیان بو دان نه ابوو. ﴿قد﴾ فیرسی داو خستی یه
ناوی وه به توندی. ﴿الرعب﴾ نهو ترسه ی سنگو ده روون داده پوشی. ﴿خرسون﴾
تیگ و پیکی ده دن. ﴿فاعتروا﴾ په ند وه ریکرن و به هندی بگرن. ﴿وی لا بصار﴾
نهوانه ی خاوه نی ژیری و دیدیکی پوشن. ﴿[۳] اخلاء﴾ ده رچوون له نیشتمان و
جیگه ی نیشته جی بوون به مال و خیزانه وه. ﴿لعدیهم فی الدیاء﴾ نهوا سزاو نه شکه نجه ی
ده دان له دنیا دا (به کوشتن و زه و تکر دن).

سورەتی ﴿الماعز﴾

هُوَ دَابِیْزُنِی نَیْیَی (۱) ﴿سَأَلَ سَائِلٌ بِقَذَابٍ وَاقٍ﴾ نایه ته که:
(نسائی) و (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) وه ده گنر نه وه: ده لیت: نایه تی: ﴿سَأَلَ سَائِلٌ﴾ سه باره ت
به (نضری کوپی (حارثه) دابه زی نهو که سه نهو بوو: مهروها و تیبوی: خواجه نه که نهو
نایه راسته حقه له ناسمانه وه به رده بارانمان بکه. مهروها له (سدی) وه ده گنر نه وه: ده لیت: -

سورة الحشر

سورة الحشر

ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ شَاقُوا اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۖ وَمَنْ يُشَاقِ اللَّهَ فَإِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ
الْعِقَابِ ۖ مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لَيْسَةٍ أَوْ نَرَكْتُمْ هَا فَاقِمْ
عَلَىٰ أَصُولِهَا ۖ بَيِّذْ لِلَّهِ وَلِخِزْيِ الْقَاسِقِينَ ۖ مَا آفَاءَ اللَّهِ
عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْهُمْ فَمَا أَوْجَفْتُمْ عَلَيْهِ مِنْ خَيْلٍ وَلَا رِكَابٍ
وَلَكِنَّ اللَّهَ يُسَلِّطُ رَسُولَهُ عَلَىٰ مَنْ يَشَاءُ ۖ وَاللَّهُ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ
قَدِيرٌ ۖ مَا آفَاءَ اللَّهِ عَلَىٰ رَسُولِهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَىٰ فَلِلَّهِ وَلِلرَّسُولِ
وَلِلَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْمَسْكِينِ وَالَّذِينَ لَا يُكُونُ
دَوْلَةً بَيْنَ الْأَعْيُنِ وَمِمَّا آتَاكُمْ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمِمَّا
نَهَكُمْ عَنْهُ فَانْهَوْا ۚ وَأَقْبُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ شَدِيدُ الْعِقَابِ ۖ
لِلْفُقَرَاءِ الْمُهَاجِرِينَ الَّذِينَ أُخْرِجُوا مِنْ دِيَارِهِمْ وَأَمْوَالِهِمْ
يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا وَيُصَرِّفُونَ اللَّهَ وَرَسُولَهُ ۚ أُولَٰئِكَ
هُمُ الصَّدِيقُونَ ۖ وَالَّذِينَ لَا يَدْرُونَ الدَّارَ وَالْإِيمَانَ مِنْ قَبْلِهِمْ
يُحِثُّونَ مَنْ هَاجَرَ إِلَيْهِمْ وَلَا يَجِدُونَ فِي صُدُورِهِمْ حَاجَةً
مِمَّا أُوتُوا وَيُؤْثِرُونَ عَلَىٰ أَنْفُسِهِمْ وَلَوْ كَانَ بِهِمْ خَصَاصَةٌ
وَمَنْ يُوقِ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ۚ

[۴] ﴿شَاقُوا﴾: دژايه تى و سه رپيچى.
[۵] ﴿لَيْسَةٍ﴾: دارخورمايه كى به سوودو
كه لك. ﴿عَلَىٰ أَصُولِهَا﴾: له سهر
قده كه كى. ﴿لِخِزْيِ الْقَاسِقِينَ﴾: هه تا
گيره شيوين و خراپه كاران ملكه چ و
پيسوا بكات. [۶] ﴿مَا آفَاءَ اللَّهِ﴾: نهو
دهستكه وتا نهيه كه هيچ ناره حه تيه ك
نييه له دهستگير بوونيدا. ﴿فَمَا أَوْجَفْتُمْ
عَلَيْهِ﴾: نهو هى ههولى به دهست
هينان تان هينا. ﴿رِكَابٍ﴾: نهو هى
سواري پشتى دهين و بو گواستنه وهو
ها تووچو به كاري دهينن به تاي بهت
و شتر. [۷] ﴿أَهْلِ الْقُرَىٰ﴾: خه لكى نهو
جينگايان بهى بي جهنگ نازاد
ده كرين. ﴿دَوْلَةٍ﴾: ماليكى نالوگور
پيگراو له نيوان چهند دهستگيدا (هه
دهوله مهنده كان خويان). [۹] ﴿تَسْوَعُوا
الدَّارَ﴾: نهوانه ي نيشته جى لانهو

مولگه كۆچ بوون (مه به ستنى شارى مه دينه) يه. ﴿وَالْإِيمَانَ﴾: پابه نديبون به باوه پو
رازي بوون پيى. ﴿حَاجَةً﴾: نيقو كينه و نيره يى (هه سوودى) يا خود مه به ست پيى
نهو هيه هه ست به ناره زو مه نديبوني نهو شت و مه كانه ناكه ن برا كۆچ به ره كانيان
دهستيان كه وتوه. ﴿مَا أُوتُوا﴾: لهو هى به خه سراهو به كۆچ به ران. ﴿يُؤْثِرُونَ عَلَىٰ
أَنْفُسِهِمْ﴾: بهرا باوه پرداره كانيان پيش خويان ده خه ن. ﴿خَصَاصَةٌ﴾: هه ژاري و پيويستى.
﴿مَنْ يُوقِ﴾: نهو هى بپاري نيزيت به هو ي گوي رايه لى و خواناسى يه وه. ﴿شُحَّ نَفْسِهِ﴾:
به خيلى و رژدى نهفس له گهل به ده واچوونى نهو حاله و به رده وام بوون له سهرى.

- نايه تى: ﴿سَأَلَ سَائِلٌ﴾: له (مه كه) هاته خواره وهو ده رباره ي (نضى) كويى (حارث) كه وتبووى:
(خوايه گه نهو هه قى لاي تو به نهو...) سزاكشى له پوژى (بدن) دا كوژدان بوو.
هو ي دايه زيني نايه تى (۲): ﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾: نيه نه كه:

- (ابن المنذر) له (حسن) وهو ده گنيرت وهو: ده ليت: كاتى نايه تى ﴿سَأَلَ سَائِلٌ﴾: دايه زى خه لكى
وتيان: سزا له سهر كى دايه به زينه خوار؟ نجا خواى گوره شم نايه تى ناره خواره وهو:
﴿لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ﴾.

سوره هتی (الحشر) جزمی (۲۸)

[۱۰] ﴿الَّذِينَ جَاءُوا مِنْ بَعْدِهِمْ﴾
شونینکە وتوان و ئەوانی دوایی دین
لەباوەرداران هەتا روژی قیامت.
﴿غَسَا﴾: رق و قین و ناپاکی نواندن.
[۱۱] ﴿... مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾:
جوولەکەکانی (بەنی قریضە).
[۱۲] ﴿لِيُولَدُوا الْأُدْبَارَ﴾: پشت هەلدەکان و
تێک و پێک دەشکێن. [۱۳] ﴿أَشَدُّ رَهْبَةً﴾:
زیاتر جینگەیی ترس و بیمە.
[۱۴] ﴿جَمِيعاً﴾: بەکۆمەڵ هەموویان.
﴿بِأَسْهَمِ يَنِيهِمْ﴾: کوشتارو دوژمنایەتیان
لەنیو خۆیاندا بوو. ﴿قُلُوبُهُمْ شَيْءٌ﴾:
دەڵەکانیان لێک دوورو پەرت و بلأوه.
(بەهۆی دژایەتی و دوژمنایەتی یەکتەر).
[۱۵] ﴿الَّذِينَ مِنْ قِبَلِهِمْ﴾: ئەوانەیی پیش
خۆیان (ئەو موشریکانەییە لەجەنگی
(بەدەر)دا کوشتاریان بەرپا کرد).
﴿قَرِيباً﴾: لەوادیەکی نزیکدا. ﴿وَبَالَ

أَمْرِهِمْ﴾: دەرئەنجامی رەش و خراپی بێباوەڕییان.

* پێغەمبەری خوا (ﷺ) دەفرمویت: ((هەركات بەندەیک مرد ئەوا بەیوھندی دەبچرێت بە دنیاوھو کردارەکانی دوایی پێدێت؛ مەگەر لەسەر یەگەو نەبێت: خێریکی بەردەوام و، زانیارییەکی بەسوود، مەدالیکی باش دوعای خیری بۆ بکات)). [اخرجه مسلم].

سوره هتی (الحشر)

هؤی دایەزینی نایەتی (۱): ﴿قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ اللَّهُ أَسْمَعَ نَفَرٍ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنْ أَسْمَعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا فَمَا نَبْلَهُ مَكَّة﴾:
— (بخاری و (ترمذی) و ئەوانی دیکە لە (ابن عباس) هەو دەگێڕنەو: دەلێت: پێغەمبەر (ﷺ) قورئانی بۆ جێزۆکە نەخوێند و تەرمو نەیشی بینوون، بەلام لەگەڵ هەندیک لەھاوڵەکانیدا پوێشتن بەرو بازاری (عکاظ) لەولاو پێگا بەسرابوو لەنیوان شەیتانەکان و دەنگوباسی ئاسمانداو نیازکیان تێدەگێرا، ئەوانیش بەرو لای نەتووەکیان گەڕانەمو وتیان: ئەمە تەنیا لەبەر شتێکە کەرپویداو، بچۆن بەرۆژەلات و پوژاوا زەویدا بگەڕێن، سەیرکەن بزانن چی پوویداو ئەوانیش پوێشتن، ئەو کۆمەڵەیی کەرپو (تھامە) پوێشتن پوویان کردە پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە (نخلة) بوو، پیش نوێژی بۆ دەکردن لەکاتی نوێژی بەیاندا کاتێک گوییان لەقورئان خوێندن بوو! جوان گوییان بۆ گرت، ئەوجا وتیان: سوێند بەخوا ئەمە پێی گرتووە لەنیوان ئێمە هەوالی ئاسماندا، ئالەم کاتەدا گەڕانەو بۆ لای نەتووەکیان و وتیان: ئەي ھۆزەکەمان! ئێمە گوییمان لەقورئانێکی زۆر سەرچ پراکێش بوو، شەخا خۆی گەورە نایەتی: ﴿قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ أَنَا

أَسْمَعَ نَفَرٍ مِنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنْ أَسْمَعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا فَمَا نَبْلَهُ خواروه.

فَكَانَ عَاقِبَتُهُمَا أَنَّهُمَا فِي النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَذَلِكَ جَزَاءُ
الْفَٰكِرِينَ ۝ يٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَلْتَنظُرْ
نَفْسٌ مَّا قَدَّمَتْ لِغَدٍ وَاتَّقُوا اللَّهَ إِنَّ اللَّهَ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۝
وَلَا تَكُونُوا كَالَّذِينَ سَوَّاهُ اللَّهُ فَأَسْلَمَتْهُمْ أَنفُسُهُمْ وَأُوتِيَهُمُ
هُمُ الْفَلَسُفُونَ ۝ لَا يَسْتَوِي أَصْحَابُ النَّارِ وَأَصْحَابُ
الْجَنَّةِ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفَائِزُونَ ۝ لَوْ أَنَّا هُنَا
أَلْفَرَسٌ عَلَىٰ جَبَلٍ لَّرَأَيْنَاهُ خَيْشَعًا مُّتَصِّدًا عَٰمِرًا خَشِيْعًا
اللَّهُ وَذَلِكَ أَتَسْتَلُّ نَصْرَهُمَا لِلنَّاسِ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ الْغَيْبُ وَالشَّهَادَةُ
هُوَ الرَّحْمَنُ الرَّحِيمُ ۝ هُوَ اللَّهُ الَّذِي لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ
أَلَيْكَ الْقُدُّوسُ السَّلَامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزِيزُ
الْجَبَّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحَانَ اللَّهِ عَمَّا يُشْرِكُونَ
هُوَ اللَّهُ الْخَلِيقُ الْبَرِّءُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْأَسْمَاءُ الْحُسْنَىٰ
يَسُبِّحُ لَهُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّحِيمُ ۝

سورة العشر

[۱۸] ﴿لَعَدُ﴾: بؤ سبهینی. [۱۹] ﴿سَوَّاهُ﴾
اللَّهُ: گوئیاریهلی خویسان له بیر کردو
فرمانه کانیان پشت گوی خست.
﴿فَأَسْلَمَتْهُمْ أَنفُسُهُمْ﴾: کارو فرمانیکی
وایان پیش نه خست بؤ نه فسی خویان
سوودی هه بیئت بویان. ﴿الْفَلَسِقُونَ﴾:
نه وانهی لایانداوه له ریگهی راستو
دروستو خمریکی نه نجامدانی
ره فتاری خراب و ناله بارن.
[۲۱] ﴿حَاشَعًا﴾: گوئیاریهلی و ملکه ج.
﴿مُتَصِّدًا﴾: کهرت و پهرت پهرت.
[۲۲] ﴿الْغَيْبُ﴾: نه وهی له ریگهی
ههستیاره کانه وه نسا بینرینو
له جیهانیکی تردایه. ﴿الشَّهَادَةُ﴾: نه وهی
ناشکرایه و له ریگهی ههستیاره کانه وه
دهیبنری و ههستیان پیده کریست.
[۲۳] ﴿الْمَلِكُ﴾: خاوهن و ههلسور پنهری
هه موو بزاون و بوونیک. ﴿الْقُدُّوسُ﴾:

نه وهی پاک و بیگه رده له سرجه ماته وایو که م و کوپی یه ک. ﴿السَّلَامُ﴾: به دور
له هه موو ماته وایو که م و کوپی یه ک و سرجه م دروستکراوه کان پاریزراون له وهی
سته میان لی بکات. ﴿الْمُؤْمِنُ﴾: نه وهی هیمنی و ناسایش ده به خشیت. ﴿الْمُهَيْمِنُ﴾:
چاودیر به سهر هه موو شتیکی. ﴿الْعَزِيزُ﴾: نه وهی هیزو دهسته لاتهی هه رگیز شکست
ناهیئیت. ﴿الْجَبَّارُ﴾: نه وهی گهره یه ی هه موو بوونیک گهرن که چی دهسته لاتی ده بیئت.
﴿الْمُتَكَبِّرُ﴾: به دهر له هه موو ماته وایو یه ک و به رزو بلندی ش به سهر سرجه م بووندا.
[۲۴] ﴿الْبَرِّءُ﴾: داهینرو بنیادنهر. ﴿الْمُصَوِّرُ﴾: دروستکاری گشت وینه و بوونیک
بهوشیوهی دهیوئیت.

-ههروها (ابن الجوزی) له کتبی (صفوة الصفوة) له (سهل) ی کوری (عبدالله) وه ده گهریته وه:
دهلیت: من له سوچیکی ماله کانی نه ته وهی (عماد) یوم که شاریکم دی له بهرد دروستکراوو،
سهرجه م کوشکه کان له بهرد دروستکراوو، له نئو نه بهردانه شدا کوشک هه لکه ندرابوو
جنوکه ی قیدابوو، منیش چومه ژورومه بینیم واپیریکی خاوهن قهر بالای گهره پروه
(که عبه) نوئو دهکات، جبه یه کی خوری له سهر شان بوو که نه خشو زور سهیری قیدابوو، سهر
سوهرما له گهره یی لاشو لاری بهوئنه ی نه وهی سهرم له نه خشو نیگاری جبه که ی سوهرما بوو،-

سوره نبي (الممتحنة) جزى (٢٨)

سوره نبي (الممتحنة)

لغة القرآن الكريم

سورة الممتحنة

بسم الله الرحمن الرحيم

يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْجِدُوا عِدُوَّي وَعَدُوَّكُمْ وَلِيَّةَ تَقَوُّوا
إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَقَدْ كَفَرُوا بِمَا جَاءَكُمْ مِنَ الْحَقِّ مُحَرِّضُونَ الرِّسُولَ
وَأَيَّكُمْ أَنْ تُؤْمِرُوا بِاللَّهِ رَبِّكُمْ إِنْ كُنْتُمْ حَرَجْتُمْ جِهَدًا فِي سَبِيلِ
وَأَنفَاءَ مَرْضَايَ تُسِرُّونَ إِلَيْهِمْ بِالْمُودَةِ وَأَنَا أَعْلَمُ بِمَا أَخْفَيْتُمْ
وَمَا أَعْلَمْتُمْ وَمَنْ يَفْعَلْهُ مِنْكُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَوَاءَ السَّبِيلِ ۚ إِنْ
يَتَّقُواكُمْ يَكُونُوا أَعْدَاءً وَسْطُوا إِلَيْكُمْ أَيْدِيَهُمْ وَأَلْسِنَتُهُمْ
بِالسُّوءِ وَوَدُّوا أَنْ تُكْفَرُوا ۚ بَلْ تَفْعَلُونَ أَرْحَامَكُمْ وَأُولَئِكَ
يَوْمَ الْفِتْنَةِ يَفْصِلُ بَيْنَكُمْ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۚ قَدْ
كَانَ لَكُمْ أَسْوَأُ هَاسِتَةٍ فِي آبَائِهِمْ وَالَّذِينَ مَعَهُ إِذْ قَالُوا الْقَوْمُ
إِنَّمَا رَاءَؤُكُمْ وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ كُفْرًا بِكُرْبٍ وَبِدَائِنَا
وَبَيْنَكُمْ أَعْدَاءُ ۚ وَالْبَعْضُ مِنْهُمْ خَوَفْتُمْ ۚ وَتُؤْمِرُونَ بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ
أَنْ يَكُونَ لَكُمْ لِيَّةَ لَأَنفُسِكُمْ وَلِكُمْ ۚ وَمَا أَمْرُكَ لَكُمْ مِنَ اللَّهِ مِنْ شَيْءٍ ۚ
رَبَّنَا عَلِّمْنَا لَكَ مَا تَشَاءُ وَكُنَّا إِلَيْكَ أَنَسَاءً ۚ وَإِلَيْكَ الْمَصِيرُ ۚ رَّبَّنَا
لَا تَجْعَلْنَا فِتْنَةً ۚ لِّلَّذِينَ كَفَرُوا ۚ وَارْتَبْنَا بِرَبَّنَا أَنَّكَ أَنْتَ الْغَرِيبُ الْمَحْكُومُ ۚ

[١] ﴿أُولِيَاءَ﴾: پالپشتيك نهروم و نيان
بيت و ناموزگاري بخاته پوو. ﴿تلقون
إليهم بالمودة﴾: نهينى موسلمانان
دهخه نه بردهستانيان بهوى بوونى
خوشه و يستى و دوستايه تى
له گه لياندا. ﴿ابتغساء﴾: له پيئارى.
﴿تسرون إليهم بالمودة﴾: نهينى
پيغه مبهري خوايان بو ددر كينن
(بهوى خوشه و يستى و دوستايه تى
به ستنتان بويان). ﴿سواء السبيل﴾:
ناوهر استى رى. [٢] ﴿يتفقوكم﴾:
دهستان لى بوه شينن، يان پيتان بگه.
﴿يسطوا إليكم﴾: دهستان بو دريژ
دهكهن. ﴿بالسوء﴾: به خراپه (له نارپه
كردنتان به كوشتن و زيندانى و قسه و
گوتى ناشيرين به رانبره رتان).
﴿ودوا﴾: نوميده وارن. [٣] ﴿أرحامكم﴾:

خزم و كه سو كارتان. [٤] ﴿أسوة حسنة﴾: پيشه ننگى باش. (نكولى كردنى
له سته مكاران). ﴿براء منكم﴾: دورو به رين لپتان. ﴿كفرنا بكم﴾: نكولى دهكهن
له هه لسو و كه و ته كانتان. ﴿بدا﴾: دهر كه وت و ناشكر ابو. ﴿العداوة﴾: دژايه تى. ﴿البعضاء﴾:
پق و قينى دورو و دور. ﴿إليك أنسل﴾: ته نيا بولاى تو توبه دهكهن و دهگه پيئنه وه.
[٥] ﴿لا تجعلنا فتنة﴾: مه مانكه به ما يه فیتنه و ناژوه.

- سلام ليكرد نهو يش و هلامى سه لاه كه دايه وه و تى: نهى (سهل) لاشه پو شاك دانابر زنيئت
به لكو بوئى گوناوه سوو خوارده نه پو شاك دهر زنيئت ، نه م جبيهه حوسه د ساله له بهر ما يه ،
تيايدا به خزمت (عيسى و) (محمد) گه يشتوم سه لامي خوا له مهر دو كيان بيت ، باوه ريشم
به مهر دو كيان ميناه ، منيش پيم وت: نهى تو كنيئت ؟ وتى: من يه كنيم له وانهى كه دهر بار يان
نه م نايه ته هاته خواره وه: ﴿قُلْ أَوْحَى إِلَيَّ اللَّهُ أَنْتُمْ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ قَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا﴾.

هوى دايه زيني نايه تى (٦): ﴿وَإِذْ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْأُنثَىٰ يَتُفَوِّذُونَ بَرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ فَرَادُوهُمُ رَهَقًا﴾ نايه ته كه:

- (ابن المنذر و) (ابن ابي حاتم و) (ابو الشيخ) له (كردى) كوهى (ابى سائب) (انصارى) وه
دهگيرنه وه: ده نيئت: له گه ل باوكدا بهرو (مه دينه) پويشتين بو به جيه ننانى پويستى يه ،
نه وه ش يه كه جار بوو ناوى پيغه مبهري خوا (ببيستين ، شه بو مانوه ريمان كه وت لاي -

[۶] ﴿مَنْ يَتَّبِعْ﴾: نه روی پشت

مەلىكەت. [۷] ﴿مُودَة﴾: خوشەويستى و

دوستایه تی. [۸] ان نبروهم: چاکه یان

لہ گہ لدا بکھن و پڑیان لی بکرن۔

﴿نَفْسًا طَوَّاءَ﴾ (إِلَيْهِمْ) : دادپه‌روهرین

له گه ئيان. [۹] في الدين: به هو

دہستہ گرتتے تان بہ ناینہ کہ تانہ وہ۔

پہاڑی: یارمہ تی ٹوانہ دھدن

كەدەجى ۋە نىگىن لەگىسىلەرنى تاقان ۋە

به دهریان کردن... **یا ایها تولوهم** : که و

بیانکن به دوست و هاوکاری خوتان.

[۱۰] فامتحوم: تاقیان بکنه وه.

۵۰ احقر هس : ماره یی یان . ۵۱ مصمیم

الحوائج: به پیمانی ها و سه ریتی

ناقره نانی بی باوهی. **روایات** و **مناقب**

بقلم: د. داوای ماره‌یی که و فاره‌ناه

بچوں کے پاس کھڑے رہیں اور بچی باورپی

دو کھ پیٹوہ بو ساری (مہکھ)، (بہ پیٹی

۱۰۸۹. لکھنؤ ایس (بی جا و پران) داواوی

وہاں جو شاعری (مادریک): (۱۱) السلام

از برون برونیه نه میسدم و ماریسیه کی

مات و مہر کی فراغت، شو انکس ہاواریکو: ہو

بانگ بیژنک هواریکرد ، پاشان نه‌مه‌مان بینسی

مرد به ناو پناه کددا. خوای گمراهش له (مهکه)

نہیں ہار دے خواہ وہ بوسہ پیچھے مبرہ کہے (ابھی

تېنە چۆلەۋانى يەك ، ھەركاتىش لە چۆلەۋانى يەك

ت نیمه پنا دهگرین به گوره ی نه م شیوودوله

نشدن او، خواهی، تنها شو که سه دان بستن هم

(ماء) دہ قہر موت بہر راستی من وادہ بینم دہربارہی

سِ يَعُوذُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ﴿١٠٠﴾

سورة التوبة

المعهد لدراسات الشرق الأوسط

لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِيهِمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ
وَمَن تَوَلَّى اللَّهَ هُوَ الْعَبْدُ الْحَمِيدُ ﴿١﴾ عَسَى اللَّهُ أَن يَجْعَلَ
بَيْنَكُمْ وَبَيْنَ الَّذِينَ عَادَيْتُم مِّنْهُم مَّوَدَّةً وَأَنَّهُ يَدِيرُ شَأْنَهُ فَغَوْرٌ رَّحِيمٌ
﴿٢﴾ أَلَيْسَنَاهُمُ اللَّهُ عَنْ الَّذِينَ لَمْ يَفْعَلُوا لَكُمْ فِي الَّذِينَ وَلَّيْتُمْ لَخَرَجُوكُم
مِّن دِيَارِكُم أَن تَبَرُّوهُمْ وَيُقِطُوا إِلَيْهِمْ إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُقِيطِينَ
﴿٣﴾ إِنَّمَا نَهَاهُمُ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ قَاتَلُوكُم فِي الدِّينِ وَأَخْرَجُوكُم
مِّن دِيَارِكُم وَلَهُنَّ أَمْوَالٌ خَارِجَةٌ أَن تَقُولُوا لَهُمْ وَمِن يَوْمِكُمْ قَالُوا لَكُم
هُم الظَّالِمُونَ ﴿٤﴾ يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْقَوْمَانِ
مُتَّحِرِينَ قَالَتْ مَجْرُوهٌ اللَّهُ أَعْلَمُ بِإِيمَانِكُمْ إِنَّا نَعْلَمُكُمْ مِّنْ قَوْمِكُمْ
فَلَا تَجْعَلُوهُمْ إِلَى الْكُفَّارِ لَا هُمْ عَلَى ظَنِّكُمْ وَلَا هُمْ يَحِلُّونَ لَهُمْ وَأَوَّاهُمْ
مَا أَلْفَقُوا وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ أَن تَنكِحُوهُمْ إِذَا اتَّيَسَّرُوا بِأَمْوَالِكُمْ
وَلَا تَتَّبِعُوا أَصْحَابَ الْكُفْرِ وَتَتَّبِعُوا مَا نَفَقْتُمْ وَلَيْسَ لَكُم مَّا أَلْفَقُوا
ذَلِكُمْ حُكْمُ اللَّهِ عَلَيْكُمْ يَتَنَبَّأُكُمْ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ ﴿٥﴾ وَإِن فَاتَكُمْ
شَيْءٌ مِّنْ أَرْزَاقِكُمْ إِلَى الْكُفَّارِ فَعَابِلُكُمْ فَنَاقُوا الَّذِينَ ذَهَبَتْ
أَرْزَاقُهُمْ فَمَلَّ مَا أَلْفَقُوا وَأَنفَقُوا اللَّهُ إِلَيْكُم مِّنْهُ مَوْمُونٌ ﴿٦﴾

ئەلەيھىسسالام ھەببۇھ لەئىئۇانىئادا). ۋە لىسئالوا ما انفقوا: ئەوانىش (بى باۋەران) داۋاي

ماره‌یی نافرەتانی موسلمان بکن کاتی کوچ دەکن بۆ شاری (مەدینە). [۱۱] ﴿فاتکم

شى...): يەككە لەو ئافرىدە تانە ھەلھات (پاشگەز بوو بوو يەو ھە ئىسلام مارەيس يەكە)

بر دېوو). ﴿لَعَلَّيْسُمْ﴾: څه نګان و ده سته و تان هه ښوو لښان.

- شوانی مېرو مالاتيک، کاتيک نيوه شمر داهات گورگيک هاتو مېريکي فراند، شوانه کش هوار يکړد: هو

تاوتمان گمروهي شيوعه و اپتيمان پيگرييت، شو جا بانگ بيرت هاواريرگر، پاشان نهه مان بيني
وتی: هه (سرخان) نه جا ميره که ميتوي، هاته و خويگر به نه، انکه بهل خوار گير، مش له (مکيه)

ثَابِتِي: «وَأَنَّهُ كَانَ مِنْ رِجَالٍ مِنَ النَّاسِ يَفْعَلُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ نَارِدَةً خَوَارِوَهُ بَوَسْمٍ يَفْعَلُهُ مَبْرَكَةً لِي (أَبِي

رجاء) موه دهگیرنه وه: ده لیت: کاتیک پیغمبری خوا (ﷺ) نیردر ا من شوانیتیم ده کرد بؤ مال موهو خرجم

دەڭىزدا يولبارس، چوۋىنە دەردە ھەتتا گەيشتىنە چۆلەۋانى يەك ، مەرکاتىش لەچۆلەۋانى يەك
لەم شۇنداقلا بىر قانچە ئورمان دېگەن ئورماندىكى بەگمەن ئورمانلىرىنىڭ شۇنداقلا

له جنوځي نهم شو، نيمهش وامن دوت، پنيان وتين، گرتنه بهري رنگاي نهو پياوهي رهوانه کراوه.

شایه‌تومانه به‌ره‌ی ته‌نیا یه‌ک خوا هیهو (محمد)یش نیردرای خوایه، نجا شوکسه دان بتی بهم

شایسته‌ی دوا و دلاییت له‌خویر مالو سامانی (ابورجاء) ده‌قلمرویت: بپراسی من واده‌بینم دهریاره‌ی
منو. هار، نکانه، نه، نایه‌ته دیه‌ن: (هه، آه، کان، خال، من، آله، بغ، دین، خال، من، الح، فزاد، هه، فها،

٥٥ ٥٤ ٥٣ ٥٢ ٥١ ٥٠ ٤٩ ٤٨ ٤٧ ٤٦ ٤٥ ٤٤ ٤٣ ٤٢ ٤١ ٤٠ ٣٩ ٣٨ ٣٧ ٣٦ ٣٥ ٣٤ ٣٣ ٣٢ ٣١ ٣٠ ٢٩ ٢٨ ٢٧ ٢٦ ٢٥ ٢٤ ٢٣ ٢٢ ٢١ ٢٠ ١٩ ١٨ ١٧ ١٦ ١٥ ١٤ ١٣ ١٢ ١١ ١٠ ٩ ٨ ٧ ٦ ٥ ٤ ٣ ٢ ١ ٠

Figure 1. The effect of the concentration of the *Agaricus bisporus* spores on the growth of *Agaricus bisporus* on the substrate.

سورة الضحى

ملفوظات الميرزا محمد باقر

يَا أَيُّهَا النَّاسُ إِذَا جَاءَكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعُكَ عَلَى أَنْ لَا يَشْرِكَنَّ
بِاللهِ شَيْئًا وَلَا يَسْرِقَنَّ وَلَا يَزْنِيَنَّ وَلَا يَقْتُلَنَّ أَوْلَادَهُنَّ وَلَا يَأْكُلَنَّ
بِمَهْرَتَيْنِ فَبَايِعْهُنَّ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وَأَرْجُلِهِنَّ وَلَا تَعْصِمَنَّ
فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ وَاسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ
يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَوَلَّوْا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ
فَقَدْ يَسُومَانِ الْآخِرَةَ كَمَا يَسُومُ الْكُفَّارُ مِنْ أَصْحَابِ الْقُبُورِ

رهفتاریکی ناپهسهند دوتریت
 بیروهوش سهرسام بیت پیی. (وهك
 نهوی نافرهتیک مانگهشهی نهوه بکات
 مندالکهی لهمیردهکهیهتی و
 لهراستیشدا وانهبیت!!). ﴿یقرینه﴾:
 ههلی بههستن و دروستی بکهن (لهودا
 بلین لهمیردهکانیانه). ﴿بین ایدیهن
 وارجلهن﴾: مهبستی نهویه؛ بلین:
 لهمیردهکانیان نهو منالانهیان بووه!!
 ﴿ولا یصنک فی معروف﴾: نکوولی و
 پیچهوانهی فرهانی تو نهوستنهوه
 لهوی دهقادهق هاوتایی شهرعی
 خوایه. [۱۳] ﴿لاتولوا﴾: مهیانکهن
 بهدوست و خوشهویست. ﴿قوماً﴾:
 نهتهویهک (جولهکهیه یان بیباوهپان
 بهشیویهکی گشتی). ﴿یا سوا من
 الآخرة﴾: فنانومیدبوون لهخیرو
 پاداشتی قیامت. ﴿کما یئس الکفار
 لهگهرا نهودیان بوژیانی دنیا.

﴿:ھەروەك چۆن مردوان ئاشومەيدىيۇن﴾

سوره تی ﴿الصف﴾

[۱] ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ﴾: بیگهر دو پاک و مہزن رایبگہرو بانگہوازیش بؤ لای نہو بکہ۔
 [۲] ﴿کَبُرَ﴾: یہ کجبار گہورہ و ناشیاو نادروسٹ۔ ﴿مَقَاتِلَ﴾: خراپترین جوڑی توپہیی و
 خہشم قینہ۔ [۴] ﴿صَفَا﴾: خویمان ریگ و پیگ دہخن۔ ﴿بِیانِ مَرصُوعِ﴾: پیکہوہ نووساو
 بہتین و ہیژ۔ (درو کوئیکی تیدا نییہو بہچہشنی یہک پارچہو بہش وایہ)۔
 [۵] ﴿زَاغُوا﴾: لایاندا (لہراستی)۔ ﴿أَزَاغَ اللَّهُ قُلُوبَهُمْ﴾: رینمایا شوینکھوتنی راستی
 نیاساغ کردن۔

-مهرودها (خراطقي) لهكتينې (هواتف الجان) دا له (سعیدی کورې (جبیر) وه ؛ دهگيريتسه وه ؛ دهلېت ؛ پياويك له تيره ي (بنی تميم) پيښې دهوتر (رافع) ي کورې (عمير) باسي سهرده تاي موسلمان بوونی خو ی ده کردو همرمو ی ؛ من له بیابانیکي وشکدا ده پویشتم شه ونيان خو زوري بومنام ، له سهر وشتره کهم دابه زمو بخي وشتره کهم داداو نوستم ، پيش خه وتنيش -

سورهتی ﴿ الجمعة ﴾

[۱] ﴿سَبِّحْ لِلَّهِ﴾ پاک و بیگمردی و
مهرنی خوا برده و ام راده گیه نیت.
(نه) مهش به نگه یه له سه سر
دهسته لاته که ی). ﴿الْمَلِكُ﴾: خاوه و
پادشای هم مو شتیک. ﴿الْقُدُّوسُ﴾:
له و پری پاک و بیگمردید ایه و دوره
له ناته و اوی یه وه. ﴿الْعَزِيزُ﴾: به توانا و
دهسته لاتی که هر گیز شکست
ناهنیت. [۲] ﴿بَعَثَ﴾: ناردی و
ره وانه ی کرد. ﴿الْاُمِّیْنِ﴾: نه وانه ی
نه خوینده وارن (عه ره به کانی سرده می
پیغه مبر) ﴿لَهُ﴾. ﴿رَسُولًا مِنْهُمْ﴾:
پیغه مبریک له خویمان (هر وه خویمان
نه خویندواره). ﴿يَلُو﴾: ده یخوینیت وه.
﴿آيَاتِهِ﴾: نایه ته کانی قورنانی
پیروز. ﴿وَرَكْعَتَيْنِ﴾: پاکیان ده کاته وه
له گمده نی و پیسی و نه فامی.

[۳] ﴿وَآخِرِينَ مِنْهُمْ﴾: نارد و ویه تی بؤلای عمره به نه خوینده واره کانی دیکه. ﴿لَمَّا يَلْحَقُوا
بِهِمْ﴾: هیشتا نگه یشتون پییان به لام دواتر با وده هینن و ده گن پییان.
[۴] ﴿يُؤْتِيهِ﴾: پیتی دوات و پیتی دهبه خشیت. ﴿ذُو الْفَضْلِ﴾: خواهنی به خشنده و
سه خاوه ت. [۵] ﴿مِثْلُ﴾: وینه ی. ﴿خَمَلُوا التَّوْرَةَ﴾: مه لگرانی (تهورات). ﴿جَوْلَهْ كَهْ كَانْ ؛
کاتِ داوای کار پیکردن یان لیکرا به (تهورات)﴾. ﴿لَمْ يَحْمِلُوهُ﴾: سوو دیان لیوهر نه گرت و
کاریان پینه کرد. ﴿يَحْمِلُ أَسْفَارًا﴾: کتیب و پهر تووکی مهن ده گرتنه خو (به لام سوودی
لیوهر ناگرت). [۶] ﴿هَادُوا﴾: نه وانه ی جو له کایه تیان کرد ووه به تاین بو خو یان.
﴿زَعَمْتُمْ﴾: بانگه شه ی نه وه ده کن. ﴿أُولَئَاءِ اللَّهُ﴾: مه لجر اردو خو شه میستی خوا.
[۸] ﴿الْغَيْبِ﴾: شار او و نادیار (به نه ندانه مه ستیاره کان). ﴿فَبِئْسَ الْبَقِيَّةُ لِمَنْ هَدَىٰ
- برد و پوشت، پاشانیش کابرای پیر لای لیکرد موه و پنی و تم: هو کابرا نه گنر له مهر شیونکدا
لاتدو ترسای له شهر ی نه و جیه نه و بلی: یهنا ده گرم به پسر و دگاری (محمد) له شهر ی نه و
شیوه، مهر گیز یهنا مهر که به هیچ که سیک له جنو که کان چونکه نه وه به تالیو ووه ، نجا ده لی:
منیش پیم و ت: نه و (محمد) که یه ؟ وتی: پیغه مبریکه له نار (عهر ب) دا له دو شه مه دا
په وانه کراوه ، و تم: نه ی له کو ی داده نشیت؟ وتی: له (شر ب) له (ذات النخل) منیش سواری -

سورة المنافقون

لَعَنَ اللَّهُ الْمُنَافِقِينَ

[۹] ﴿فَاسْعُوا إِلَىٰ ذِكْرِ اللَّهِ﴾: بپوئەن

هەولبەدەن زیكرو یادی خوا بکەن
(مەبەستی ئەوەیە گۆی ئارادێرن بۆ
وتاری هەینی نوێژ بکەن وەك یادی
خوا وایە). ﴿دروا البیع﴾: وان لەبەستنی
پەیمانی بازگانی و مامەلە بەهێن
(لەكاتی نوێژی هەینی دا).

[۱۰] ﴿فانتشروا﴾: بلاوینەوه بۆ
ئەنجامدانی کارەكانتان. ﴿تفلحون﴾:

سەرفرارو قوتار دەبن. [۱۱] ﴿انفصوا
الیهما﴾: لای تۆ بلاوی لێدەكەن و بەرەو
لای ئەو دەچن. ﴿قالم﴾: لەسەر
دوانگە و قاردان.

سوورەتی ﴿النافقون﴾

[۲] ﴿جنۃ﴾: پارێزگاری بۆ خۆیان و
سەرەتیان. [۳] ﴿فطبع﴾: مۆرکراوە
(بەسەھۆی بی باوەڕی یانەوه).
﴿لا یفقهون﴾: لەپراستی باوەڕ نازانن و

تێناگەن. [۴] ﴿خشب مسندۃ﴾: کۆتەرە ی پال دەرگا کەھیچ سوودیکی نییە (جەستە ی
بێ ئۆج و گیان). ﴿صیحة﴾: دەنگێکی بەرزو بلند. ﴿انی یوفکون﴾: چۆن لەپراستی یەوه
بەرەو ناخەق رەوتیان هەلگرت.

* پیغەمبەری خوا (ﷺ) دەفەرموێت: هەرکەسێک دەستونێژ بگرێت بەچاکی و پاشان بێت بۆ
ئەنجامدانی فەرزێ (جمعة) یوگۆی هەلێری، ئەوا پەرەردگار لەگوناھەکانی نێوان ئەو هەینی یەو
هەینیەکی دیکە خۆش دەبێت لەگەڵ گوناھێ سێ پۆژی دیکەشی، ئەوەشی یاری بەبەرد
بکات و دەستی لێبەدات لەكاتی هەینی دا ئەوا (جمعة) کە بەتالپووتەوه)). ((اخرجه مسلم)).

* هەروەها (ﷺ) دەفەرموێت: ((هەر پێنج نوێژە فەرزەکەو هەینی یەك بۆ ئەوی دیو، رەمزانێک بۆ
ئەوی دی سێنەرمەوی گوناھەکانن بەمەرجێک گوناھ و تاوانی گەورە ئێنجام نەدا بێت)) - (اخرجه مسلم)
- و شترەكەم بووم و بەردەوام بووم لەڕێشتن تا سنووری (مەدینە) م بەرێ، کاتێ پیغەمبەری خوا
ببینی پێش ئەوەی هێچ بێم سەرچەم ڕووداوەکە ی گێڕامەوه ئنجا بانگی کردم بۆ ئەوەی
موسلمان بێم، منیش دەسەبجی موسلمان بووم و ئەلامی بانگەوازەکەم دایەوه (سەعید) ی کۆری
جەبیریش دەفەرموێت: ئێمە پێمان وابوو ئایەتی: ﴿وَأَنَّ كَانَ رِجَالٌ مِنَ الْأَشْيَافِ يَكُونُونَ بِرِجَالٍ مِنَ الْجِنِّ
فَزَادُوهُمْ رَهَقًا﴾ سەبارەت بەم پیاوێ دابەزی بێت.

سورہ نسی (المنافقون) جزمی (۲۸)

۵۵۵

سورہ نسی

اعراس و النحل

[۵] ﴿لَوْ اَرَاوُوهُمْ﴾: سمرده جو لیتن
(وہ گالتہ و سہریچی کردن).
﴿یصدون﴾: نکوولی و یتگری دهکن.
[۷] ﴿یقولون لا تنفقوا﴾: دورو و دهکانی
شاری (مہدینہ) ده لیتن مہبہ خشن.
﴿حتی یفصوا﴾: مہتا له دوری
پیغہ مہر (۸) دورده کونہ و وہ
بلاؤہی لیدہ کن. [۸] ﴿رجعنا﴾:
گہر اینہ و (لہجہ نگہ بنی المصطلق).
﴿الاعز﴾: بہ میزو توانا. ﴿الاذل﴾:
لاوازو ملکہج. ﴿وللہ العزہ﴾: بہ تنہا
سہرکہ و تن و زالبون بو پرموردگارہ.
[۹] ﴿الئلہکم﴾: سہرتان قال نہکات و
دورستان نہ خاتہ وہ. ﴿ذکر اللہ﴾:
گویرایہ لی و بہ ندایہ تی کردن و
یاد کردن نبعہ تہکانی.
[۱۰] ﴿الموت﴾: سمرده تا و دیاردهکانی
مردن. ﴿لولا﴾: گہریتو. ﴿اخرتہ﴾:

وَ اِذَا قِيلَ لَهُمُ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَكُمْ رَسُولُ اللَّهِ لَوَّاهُ وُجُوهُهُمْ
وَرَأَيْتَهُمْ يَصُدُّونَ وَهُمْ مُسْتَكْبِرُونَ ۚ سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ
أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ لَنْ يَغْفِرَ اللَّهُ لَهُمْ ۚ إِنَّ
اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْفَاسِقِينَ ۚ هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ
لَا تُنْفِقُوا عَالِيَّ مَن عِنْدَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّى يَنْفَضُوا ۚ وَلِلَّهِ
حُزَيْنٌ السُّبُوتُ ۚ وَالْأَرْضُ لِلَّذِينَ آمَنُوا ۚ وَلَكِنَّ الْمُسْلِمِينَ لَا يَفْقَهُونَ
[۷] يَقُولُونَ لَنْ رَجَعَنَا إِلَى الْمَدِينَةِ لَنْ نَخْرُجَ أَفْعَزَ
مِنْهَا ۚ الْأَذَلُّ وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ ۚ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَكِنَّ
الْمُتَّقِينَ لَا يَعْلَمُونَ ۚ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تُلْهِكُمْ
أَمْوَالُكُمْ وَلَا أَوْلَادُكُمْ عَنْ ذِكْرِ اللَّهِ ۚ وَمَنْ يَفْعَلْ
ذَلِكَ فَأُولَئِكَ هُمُ الْخَاسِرُونَ ۚ وَأَنْفِقُوا مِنْ رِزْقِنَا
مِمَّا قَبْلَ أَنْ يَأْتِيَكُمُ الْمَوْتُ ۚ يَقُولُ رَبِّ لَوْلَا أَخَّرْتَنِي
إِلَى أَجَلٍ قَرِيبٍ فَأَصَّدَّقَ ۚ وَأَكُنْ مِنَ الصَّالِحِينَ ۚ وَلَنْ
يُؤَخِّرَ اللَّهُ نَفْسًا إِذَا جَاءَ أَجَلُهَا ۚ وَاللَّهُ خَبِيرٌ بِمَا تَعْمَلُونَ ۚ

سورہ النفاق

وادی تہمن و تہجلم دوا بخ. [۱۱] ﴿جاء أجلها﴾: کاتی مردنی داهات.

هؤی دایہ زنی نبعی (۱۶): ﴿وَأَلُّوا اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ لَأَسْقِيَهُمْ مَاءً غَدَقًا﴾: نایہ تہک:

— له (مقاتل) موه دهگیرنہ وہ: دلایت: نایہ تی: ﴿وَأَلُّوا اسْتَقَامُوا عَلَى الطَّرِيقَةِ﴾: سہبارت

بہی باوہرانی (قریش) دایہ زنی تا حوت سال بارانیان بو نہباری.

هؤی دایہ زنی نبعی (۱۸): ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾: نایہ تہک:

— (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) موه دهگیرنہ وہ: دلایت: جنوکه کان و تیان: نسی پیغہ مہری

خوا (۱۹) ریمان پی بدہ له مزگوتہ کتدا بہ شداری نویری جماعت بکین، نجا خوی گہورہ

نایہ تی: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾: دایہ زانی. مہروہا (ابن جریس) له (سعدی

کوری (جبر) موه دهگیرنہ وہ: دلایت: جنوکه کان بہ پیغہ مہریان و: چون دهکری نبعہ بینہ

مزگوتہ وہ له کاتی کدا دورین لیتہ وہ، یان چون نویرستان له گہندا بکین و دورین؟ نجا

پرموردگار نایہ تی: ﴿وَأَنَّ الْمَسَاجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا﴾: دایہ زانی.

هؤی دایہ زنی نبعی (۲۲): ﴿قُلْ إِنِّي نَحْبِرُ مِنَ اللَّهِ أَحَدًا وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾: نایہ تہک:

— (ابن جریس) له (حضرت) موه دهگیرنہ وہ: دلایت: یهکک له سمردارانی جنوکه و تیبوی:

(محمد) دہیویت خوا پهنای بدات، بہ لام من پهنای دہدم، نجا پرموردگار نایہ تی: ﴿قُلْ إِنِّي لَنْ

يُجِيرَنِي مِنَ اللَّهِ أَحَدًا وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا﴾: دایہ زانی.

سورتهی (التغابن)

سُورَةُ التَّغَابُنِ

سُورَةُ التَّغَابُنِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يُسَبِّحُ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحُكْمُ
وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ هُوَ الَّذِي خَلَقَكُمْ فَمِنْكُمْ كَافِرٌ
وَمِنْكُمْ مُؤْمِنٌ وَاللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ ۝ إِنَّا خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ
وَالْأَرْضَ بِالْحَقِّ وَصُورَهُمْ فَاحْسَنَ صُورُهُمْ وَإِلَى الْمَصِيرِ ۝
يَعْلَمُ مَا فِي السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَيَعْلَمُ مَا تُسْكِنُونَ وَمَا تُعْلِنُونَ وَاللَّهُ
عَلِيمُ بَذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَمْ يَأْتِكُمْ نَبَأُ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ قَبْلُ
فَذُوقُوا أَوْبَالَ أَمْرِهمْ وَهُمْ عَذَابُ أَلِيمٍ ۝ ذَٰلِكَ بِأَنَّهُمْ كَانَتْ تَأْتِيهِمْ
رُسُلُهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ فَقَالُوا أَبَشَرٌ يَعْزَبُونَ فَاكْفُرُوا وَتَوَلَّوْا وَاسْتَعْصِفُوا
اللَّهُ وَاللَّهُ عَزِيزٌ حَكِيمٌ ۝ زَعَمَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ لَّنْ يُعْذَبَ أُولُو
الْبَيْتِ ثُمَّ لَنَبْنُونَ بِمَأْعَمَتِهِمْ وَذَٰلِكَ عَلَى اللَّهِ يَسِيرٌ ۝ فَاتَّوَلَّوْا بِاللَّهِ
وَرَسُولِهِ ۝ وَالَّذِينَ آتَيْنَا اللَّهُ يَمَّا تَعْمَلُونَ خَيْرٌ ۝ يَوْمَ
يَجْمَعُكُمْ لِيَوْمِ الْحُجْمِ ذَٰلِكَ يَوْمُ الْتَغَابُنِ وَمَنْ يَدْعُ إِلَى اللَّهِ وَعَمَلٍ
صَالِحٍ لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۝ وَمَنْ دَعَا إِلَى غَيْرِهَا مِنْ تُحْنِهَا
لَنُكَفِّرَنَّ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ ۝ فِيهَا أُنْزِلَتِ الْفُورُ الْعُظِيمُ ۝

[۱] ﴿سُبْحَانَ اللَّهِ﴾: پاکى و بیگمردى و
مهزنى خوا بهر دهم و ام راده گه یه نیت. ﴿لَهُ
الْمُلْكُ﴾: کار به دوستى تمولو تهى
لهمه موو شتی کدا. [۲] ﴿خَلَقَكُمْ﴾:
دروستى کرد و و و و به دیهینان و.
[۳] ﴿بِالْحَقِّ﴾: دانایى و زانییه کی رها و
بی سنوره. ﴿أَحْسَنَ صُورَكُمْ﴾:
له جواترین شیوه یا وینه کی کشا و.
[۴] ﴿تَسْكِنُونَ﴾: په نهانی ده کن و
دهی شار نه وه. ﴿تَعْلَمُونَ﴾: ناشکرا و
دهریده کن. ﴿عَلِيمُ بَذَاتِ الصُّدُورِ﴾:
په رومر دگار ناگاداری نهینى و
بیرو بچوونه گانی ناخ و دموونى
مروقه. [۵] ﴿بِأَنَّ﴾: دهنگوباسى. ﴿وَاللَّهُ
أَعْلَمُ بِأَمْرِهِمْ﴾: سه ر نه جامی رهش و خرابى
بی با و ره کان. [۶] ﴿بِالْبَيْتِ﴾:
به مو عجیزه و به لگه کان. ﴿تَوَلَّوْا﴾:

پشتیان هه لکرد (لهوى باوم په پیغه مبهرا ن بکن). [۷] ﴿زَعَمَ﴾: بانگه شى به تال و
ناحه قیان کرد. [۸] ﴿النُّور﴾: قورنانی پیروز. [۹] ﴿يَوْمَ الْجَمْعِ﴾: نه و پوژهى خه لکی
کو ده کر نه وه بو پاداشت و لیپر سی نه وه. ﴿يَوْمُ الْتَغَابُنِ﴾: نه و پوژهى که تینیدا
سرگرمدانى بی با و ره پانی تیدا دهر ده که ویت به هوئى و از هی نانیان له با و ره، له گهل
شکست و په شیمانی با و ره دار کاتى ده بینى که مترخه می کرد و وه له چاکه کردندا.

* (ابی هريرة) (رضی الله عنه) له پیغه مبهری خوا وه (رضی الله عنه) ده گپ ته وه: ده لیت: ((هیچ که سیک نییه بمریت و
په شیمان نهینت؟ ها وه لانیشت و تیان: له سرچی په شیمانه نهی پیغه مبهری خوا؟ له رموی: گهر
چاکه کار بووینت لهوا په شیمانه لهوى چاکه زیاتری نه کرد و: خو نه گهر تا و نابارش بیت
په شیمانه لهوى دوستی نه کشی شوا و ته وه له تا و و گونا وه.)) [اخرجه الترمذی].

سورتهی (المزمل)

هُوَ دَابِرَئِیْنِ نَیْلَتِی (۱): ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ﴾: نهینه ته که:

- (بزار و طبرانی) به (سند) یکی لوا و له (جانب) وه ده گپ نه وه ده لیت: قورمیشی یه کان له (دار
الندوة) کو بوونه وه و تیان: نه و پیاه به ناویک ناو بنین کما خه لکی لی دور بکه ویت وه: و تیان: -

سوره همتی (التغابن) جزمی (۲۸)

سوره همتی

لغز اللسان

وَالَّذِينَ كَفَرُوا وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا أُولَٰئِكَ أَصْحَابُ
 النَّارِ خَالِدِينَ فِيهَا وَبِئْسَ الْمَصِيرُ ﴿١﴾ مَا أَصَابَ مِنْ
 مُصِيبَةٍ إِلَّا بِإِذْنِ اللَّهِ وَمَنْ يُؤْمِنْ بِاللَّهِ يَهْدِ اللَّهُ رُفْقَهُ وَاللَّهُ بِكُلِّ
 شَيْءٍ عَلِيمٌ ﴿٢﴾ وَأَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ قُلْتُ
 تَوَلَّيْتُكُمْ فَلَمَّا عَلَى رَسُولِنَا الْبَلْغُ الْمُبِينُ ﴿٣﴾ اللَّهُ لَا إِلَهَ
 إِلَّا هُوَ وَعَلَى اللَّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٤﴾ يَا أَيُّهَا
 الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَنْتَهِوا عَنْ أَنْتُمْ أَنْ تَتَّخِذُوا عَدُوَّ
 لَكُمْ فَاعِدْرُوهُمْ وَإِنْ تُعْمُوا وَتَضْفَحُوا وَتَغْفِرُوا
 فَإِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيمٌ ﴿٥﴾ إِنَّمَا أَمْوَالُكُمْ وَأَوْلَادُكُمْ
 فِتْنَةٌ وَاللَّهُ عِنْدَهُ أَجْرٌ عَظِيمٌ ﴿٦﴾ فَأَقْوَ اللَّهِ مَا اسْتَطَعْتُمْ
 وَأَسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنْفِقُوا خَيْرًا لَأَنْفُسِكُمْ وَمَنْ
 يُوقْ شَحْ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ ﴿٧﴾ إِنْ تَقْرَضُوا
 اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا لِيُضْعِفَهُ لَكُمْ وَيَغْفِرَ لَكُمْ وَاللَّهُ شَكُورٌ
 حَلِيمٌ ﴿٨﴾ عَلِيمُ الْغَيْبِ وَاللَّهِدَةِ الْغَزِيرُ الْحَكِيمُ ﴿٩﴾

سورة التغابن

[۱۰] ﴿المصير﴾: سمره نجام و دوا مه نزل.
 [۱۱] ﴿مُصِيبَةٍ﴾: نهوهی بهنده ناپه حهت
 دهکات له نه فسی خوی و ماله کهیدا..
 ﴿بِإِذْنِ اللَّهِ﴾: بهویست و قهز او قهدهری
 خوایی. ﴿یَهْدِ قَلْبَهُ﴾: رینموی دلی
 دهکات (به دنیایی و ثارامگرتن و
 رهمه ندی). [۱۲] ﴿تَوَلَّيْتُكُمْ﴾: پشتان
 مه لکرد (له گوئیایه لی خواو
 پیغه مبه ره کهی) ﴿وَاللَّهُ﴾: ~~المبین~~
 رووناک و روضنکردهوه. [۱۴] ﴿تَغْفِرُوا﴾:
 چاوپوشی بکه لهمه لکانیان.
 ﴿تَضْفَحُوا﴾: پشتی تی بکن و هیچ
 نهی لن له دلتاندا. ﴿تَغْفِرُوا﴾:
 مه لکانیان داپوشن. [۱۵] ﴿فِتْنَةٌ﴾:
 بریتی له تا قیکردنهوه. [۱۶] ﴿مَّا
 اسْتَطَعْتُمْ﴾: به نه ندازهی توانای خوتان
 یان ماوه کاتی توانینتان. ﴿يُوقِ شَحْ
 نَفْسِهِ﴾: نهوهی ری له پزلی و رژی

بگریت و سوریت له سمری. [۱۷] ﴿إِنْ تَقْرَضُوا اللَّهَ﴾: نه گمر له پزگای خیر و چاکه دا
 به خشن. (له پیناوی خوادا). ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾: خیرکردن و به خشین به دلسوزی و
 خواست و پازی دلوه. ﴿شُكْرًا﴾: نهو زاتهی به خشین و نیعمه ته کانی داباراندوه
 به سمر بهنده کانی داو پاداشتیان ده داتهوه له سمر به ندایه تیسه کانی نه نجامیاندوه.
 [۱۸] ﴿عَالَمُ الْغَيْبِ﴾: زاناو ناگادار به سمر سمرجه م نهینی به کان. ﴿الشَّهَادَةِ﴾: نهوهی
 به چاو ده بیبین و ههستی پیده کهین.

* پیغه مبهری خواو ﴿وَاللَّهُ﴾: ده لهرموی: ((پینج نویره فهر دهکاتان بکن و ، روژی مانگی ره مه زان
 بگرن و ، زه کاتی ماله کانتان دهر بکن و، گوئیایه لی کار به ده ستانتان بکن لهوا ده چنه نیو
 به ههشتی په رومر دگارهوه)). [اخرجه الترمذی و قال حدیث حسن صحیح].

- با بلین (کاهن) هر خویان هم ناوهیان لاپه سهند نه بو و وتیان: نا (کاهن) نییه، پاشان
 وتیان: (شینه)، دیسان پاشگیز بوونهوه و تیان، شینیش نییه، نجا و تیان: (جادوگره)
 پاشان وتیان: جادو گریش نییه، دواپی هم دهنک و باسه که یشتهوه به پیغه مبهری خواو
 نهویش خوی داپوشی هتا (جبریل) هتا نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْسَلُ﴾ بو دابه زاند هروه (ابن
 ابی حاتم) له (ابراهیم) ی (نخعی) هوه ده گریختهوه: ده لیت: هم نایه ته کاتیک دابه زنی پیغه مبهری
 خواو ﴿وَاللَّهُ﴾ له نیو جیگه کهیدا بو.

سورہ متی (الطلاق)

سورہ الطلاق

لے لے لے لے لے

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعَدَّتِهِنَّ وَأَحْصُوا
 الْعِدَّةَ وَاتَّقُوا اللَّهَ رَبَّكُمْ لَا تَخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُيُوتِهِنَّ
 وَلَا يَخْرُجْنَ إِلَّا أَنْ يَأْتِيَنَّ بِفَحْشَةٍ مُبِينَةٍ وَتِلْكَ حُدُودُ
 اللَّهِ وَمَنْ يَتَعَدَّ حُدُودَ اللَّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لَا تَدْرِي لَعَلَّ
 اللَّهَ يُحْدِثُ بَعْدَ ذَلِكَ أَمْرًا فَإِذَا بَلَغَ الْإِنْسَانُ أَجَلَهُنَّ فَمَسَّ كُفْرَهُنَّ
 بِمَعْرُوفٍ أَوْ فَارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَأَشْهِدُوا ذُوَى عَدْلِ مِنْكُمْ
 وَأَقِيمُوا الشَّهَادَةَ لِلَّهِ ذَلِكَ كُمْ يُوعَظُ بِهِ مَنْ كَانَ يُؤْمِنُ
 بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ وَمَنْ بَقِيَ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا وَيُزِدْهُ
 مِنْ فَضْلِهِ إِنَّ اللَّهَ يُحْسِبُ وَمَنْ يَتُوكَلِّ عَلَى اللَّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ إِنَّ اللَّهَ
 بِلِقَاءِ أُمَمِهِ قَدْ جَعَلَ اللَّهُ لِكُلِّ شَيْءٍ قَدْرًا وَالَّذِي بَيْنَ
 يَدَيْهِ الْأَجْزَاءُ مِنْ شَيْءٍ بِأَرْبَعِينَ أَلْفَ عِدَّةٍ تِلْكَ أَشْهُرُ
 وَالَّتِي تُرْجَى وَأُولَئِكَ أَجْمَالُ أَجَلُهُنَّ أَنْ يَضَعَنَّ حَمْلَهُنَّ
 وَمَنْ بَقِيَ اللَّهُ يَجْعَلْ لَهُ مِنْ أَمْرِهِ يُسْرًا ذَلِكَ أَمْرُ اللَّهِ أَنْزَلَهُ
 إِلَيْكُمْ وَمَنْ بَقِيَ اللَّهُ يَكْفُرْ عَنْهُ سَيِّئَاتِهِ وَيُعْظِمْ لَهُ أَثَرَهُ

[۱] ﴿إِذَا طَلَّقْتُمْ﴾: نہ گھر ویستان
 جیابیندہ وہ لہاوسسہرہ کانتان.
 ﴿لِعَدَّتِهِنَّ﴾: لہ کاتی ہاتنی ٹہو ماوہی
 دواى تہ لاقدانیان. (لہ پاکیدا تہ لاقی
 بداو نہ چوویت بہ لایدا). ﴿أَحْصُوا
 الْعِدَّةَ﴾: بیژمیزن و با سى پاکیتی تہ او
 بکات یا (سى) حہیز بگوزہ ریت).
 ﴿فَاحْشَةٍ مُبِينَةٍ﴾: بہ سہر پیچی یکی
 ناقولار پوون و ناشکرا. [۲] ﴿أَقِيمُوا
 الشَّهَادَةَ﴾: گہواہی بدہن
 بہ داد پیروروی و بی ٹہوہی بدہنہ پال
 لایک بہ دہستی ٹہ نقہ ست. ﴿يُوعَظُ بِهِ﴾:
 پیرور دگار ناموزنگاری و رینمایى
 باورہ دارانی پیدہ کات. ﴿مَخْرَجًا﴾:
 دہروازہ یک بؤ دہربازوون لہ ماوہ
 ناقارو تہنگ و چہ لہ مہیک.
 [۳] ﴿لَا يَخْرُجْنَ﴾: کہ لہوہو پیتش بہ پیریدا

نہا تہو (ہر گیز دہاتنی پیشہات نہ کردوہ). ﴿فَهُوَ حَسْبُ﴾: بہ سہ بؤ سہرجہم
 کاروبارہ کانی. (واتہ) پیرور دگار پہناو پشتگیرو یاریدہ دہریت. ﴿يَالِ عِيسَى﴾:
 ہرکاریکی بویت ٹہوا جیبہ جی دہکات (ہیچ ٹہ سستہنگ و گرفتیک نییہ ہلٹوقیت
 لہ بہرہ میدا). ﴿قَدْرًا﴾: وادہو کاتیکی دیاریکراو. [۴] ﴿يُنْسَى﴾: نو میدیان نہ ماوہ
 لیکہ وتوون. ﴿أَرْبَعِينَ﴾: دوو دل بوون (لہ وادہی حالہتی مانگانہ یان). ﴿لَمْ يَضَعَنَّ﴾:
 نہگہ یشتوونہ تہ تہ مہنیک حالہتی مانگانہ بیت بہ سہریاندا (تووشی حہیز بجن).
 ﴿يُسْرًا﴾: ٹاسانکاری (بؤدہر چوون لہ نارہ حہتی).

ہوئ دابہرینى نیہتی (۲۰): ﴿فَافْرَأُوا مَا يُنْسَى مِنْهُ﴾: نیہتہ کہ:

- حاکم) لہ خاتو (عائشہ) وہ دہگیریتہو: دہلنت: لہ کاتیکدا ٹاہیہتی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمَرْءُ، قُمْ اللَّيْلُ إِلَى
 قَبِيلَا﴾ دابہزی تاسالیک شہر نوٹریان دہکرد ہتا قاچہ کانیان دہناوسا، نجا ٹاہیہتی: ﴿فَافْرَأُوا مَا
 يُنْسَى مِنْهُ﴾ ہاتہ خوارموہ. مہروہا (ابن جریر) ویئہی ٹہمہ لہ (ابن عباس) وہو دہگیریتہوہ.

سورہ متی (المذثر)

ہوئ دابہرینى نیہتی (۱): ﴿يَا أَيُّهَا الْمَذْثَرُ، قُمْ بِالْبَرِّ﴾: نیہتہ کہ:

- (بخاری و مسلم) لہ (جانب) وہو دہگیریتہوہ: دہلنت: پیئہ مہری خوا (ابن جریر) دہلنت: لہ ٹہ شکموٹی (حراء) -

سورہتی (الطلاق) جزمی (۲۸)

سُورَةُ الطَّلَاقِ

لَمَّا طَلَّقَ الرَّجُلُ امْرَأَتَهُ

[۶] ﴿وَجَدَكُمْ﴾: بہ پیئی تواناو
 دہستہ لاتی خوتان. ﴿لَا تَصَارُوهُنَّ﴾:
 نہ شکستہ نہ نازاریان مہدہ
 (لہ جینگہی نیشستہ جی بوون و
 خمر جی دا). ﴿انتمروا بینکم﴾: گفتوگو
 راویژ بکن پیکموہ. ﴿تعاشرتم﴾:
 رفیقہ کو تن و راو بوچوونی یہ کتان
 بر پر چدایہوہ. [۷] ﴿ذو سعة﴾: خاوهن
 تواناو دہولہ مہند بوو. ﴿قدر علیہ﴾:
 بژئوی نہستہم بوو لہسہری
 (ہمزایبوو). [۸] ﴿کاین من قریفہ﴾: زوریک
 لہ خہ لکی گوندہ کان یان شارہ کان.
 ﴿عنت﴾: خوی بہ زلزانی و سہرینچی
 کرد لہ گوپڑایہ نی پەرہردگارہ کھی.
 ﴿عذاباً نکر﴾: سزایہ کی خراپ و
 نارہحتہ و بہنیش و سوئی. [۹] ﴿وبال
 امر﴾: سہرہنجامی خراپی
 سہرکہ مشی و بی باوہ پی یہ کھی.

أَسْكُوهُنَّ مِنْ حَيْثُ سَكَنْتُمْ مِنْ وُجُوهِكُمْ وَلَا تَصَارَوْهِنَّ لِيَصِفُوا
 عَلَيْهِنَّ وَإِنْ كُنْ أُولَىٰ حَلْفٍ فَأَنْقِضُوا عَلَيْهِنَّ حَتَّىٰ يَصْنَعَنَّ حَلْفَهُنَّ
 فَإِنْ أَرْضَعْنَ لَكُمْ فَارْضَعْنَ الْحُثُوتَ مِنْ أَيْمَانِكُمْ بِمَعْرُوفٍ وَإِنْ
 تَمَاسَّرْتُمْ فَاسْتَرْضِعْ لَهُنَّ أُخْرَىٰ ۚ لِيُنْفِقَ ذُو سَعَةٍ مِّن سَعِيَّتِهِ
 وَمَنْ فُقِرَ فَلْيُتْرِكْهُنَّ ۚ وَلْيُنْفِقْ مِمَّا آتَاهُ اللَّهُ لَا يَكُفُّ اللَّهُ نَفْسًا
 إِلَّا مَاءً أَنْتَ سَاجِدٌ لِلَّهِ بَعْدَ عُسْرٍ يُسْرًا ۖ وَكَأَيِّن مِّن قَرِيْبَةٍ
 عَنَّتْ عَن أَمْرِ رِبِّهَا وَرُسُلِهِ ۚ فَمَا سَوِّغْنَا لِجَسَدٍ أَبَدًا عَذَابَهَا
 عَذَابًا نَّكَرًا ۚ ۝۸ فَذَاقَتْ وَبَالَ أَمْرِهَا وَكَانَ عَقِيبَ أَمْرِهَا خُسْرًا ۚ ۝۹
 أَعَدَّ اللَّهُ لَهُمْ عَذَابًا شَدِيدًا فَانْقُضُوا أَلْفُتَاؤُا لِّلَّذِينَ آتَوْا أَمْرًا
 فَذَاقُوا عَذَابَ اللَّهِ ۚ إِنَّ كَذِبَكَ أَلْفُتَاؤٌ ۚ ۝۱۰ رَسُولًا عَلَيْنَا مَا يَدَّبُ اللَّهُ مُبْدِتٍ
 لِّيُخْرِجَ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّورِ
 وَمَنْ يُؤْمِن بِاللَّهِ وَبِعَمَلِهِ صَالِحًا يَدْخُلْ جَنَّاتٍ تَجْرِي مِنْ تَحْتِهَا
 الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَلَا أَفْضَلُ لِمَنْ أَحْسَنَ اللَّهُ لَهُ رِزْقًا ۚ ۝۱۱ اللَّهُ الَّذِي خَلَقَ
 سَبْعَ سَمَوَاتٍ وَمِنَ الْأَرْضِ مِثْلَهُنَّ يَتَنَزَّلُ الْأَمْرُ بَيْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا أَنَّ
 اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ وَأَنَّ اللَّهَ قَدْ أَحَاطَ بِكُلِّ شَيْءٍ عِلْمًا ۚ ۝۱۲

﴿خُسر﴾: خہسار و مہندی و تیاچوون. [۱۰] ﴿اولیٰ الالباب﴾: خاوهن ژیری و عہقل.
 ﴿ذکر﴾: قورنانی پیروز یان پیغمبر مہن. [۱۱] ﴿رسول﴾: (محمد)
 پیغمبرہ. ﴿وخوای گہورہ نار دویہ تی﴾: ﴿ینزل الامر بینہن﴾: (جبریل) (دخ)
 فرمانی خوا لہ تاسمانہوہ دہینتت بو سہر زہوی.

* پیغمبر خوا (ﷺ) دہفر مویت: ((گہر پیواو بژئوی مال و مندالی بکینشیت بہرینگہی گونجاو
 شیواو! ثوا بہ خیر بوئی دہنوسریت)). [متفق علیہ].

- مانتیک مامہرہ، کاتیک مامہرہ کم تہواو بوو، دابہزیمہ خوار بو ناوجہرگی شیویک، بانگیان
 کردم بہ لام کہسم نہبینی کہسہرم بہر زکردوہ، بینیم ثوا فریشتہ یہ کہہ (خراہ) ماتہو بو لام،
 منیش گہرامہرو و تم: دامپوشن، نجا خوای گہورہ نایہ تی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنذِرْ﴾، ی نارہ
 خواروہ.

ہوی دابہزینی نایہ تی (۷-۱): ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنذِرْ﴾ ہما ﴿وَرَبُّكَ فَاضِرٌ﴾ نایہ تہکان:

- (طبرانی) بہ (سند) یکی لاوازموہ لہ (ابن عباس) ہوہ دہگیریتہوہ: دہلئت: (ولید) (کوی) (مغیرہ)
 خواردنی بو (قریش) دروست کردبوو، کاتیک نانیاں خوارد وتی: نثوہ جی دہلین سہبارت بہم
 پیواہ - مہہستی پیغمبر خوا بوو (ﷺ)؟ - ہہندیکیان وتیان: (جادوگرہ)، ہہندیکی تریان -

سورتهی (التحریم)

[۱] ﴿لَمْ نَحْرَمْ﴾: هؤی چیه حلال له سر خوت یاساغ ده کهیت ۱۹.

﴿تَبَعْنِي﴾: داوای (حرام و

یاسا غکردنی) ده کهیت. ﴿مَرْضَات﴾:

رهزامه ندی. [۲] ﴿فَرَض﴾: دایناوه. ﴿نَحْلَه

أَيْمَانَكُمْ﴾: شکاندنی سویند به دانی

که فاره ته کی. ﴿مَوْلَاكُمْ﴾: سرپرستی

کاره کانتان ده کات و یارمه تی ده رتانه.

[۳] ﴿حَدِيثًا﴾: قسه یه. ﴿بَرِيْتِيَه لِه بَاسِي

حرام کردنی (ماریه)؛ چونکه

پیغه مبهری خوا (﴿﴾ به خاتوو

(حلفه) ی فرموو: بایسی نه ونه ینییه

مه که و بلاوی مه که ره وه. ﴿نَبَاتْ بَه﴾:

دهنگو بایسه که ی گیرایه وه بو

که سیکی دی. ﴿أَظْهَرَ اللَّهُ عَلَيْهِ﴾:

په ره ردار ناگاداری کردو وه ته وه

لیسی. [۴] ﴿إِنْ تَوَبَّيْتُمْ﴾: گو تاره که بو

مه ری که له خاتوو (عایشه) و (حلفه) یه (ره زای خویان لیبتیت). ﴿صَفَتْ قُلُوبَكُمْ﴾:

دلنجان بهوشیویه ده بیت که پیویسته سه بارت به پیغه مبهری خوا وهما بیت (﴿﴾).

﴿تَظَاهَرَا عَلَيْهِ﴾: هاوکاری یه کتر بکن له سر شتی زیانی نه وی تیابی. ﴿مَوْلَاهُ﴾:

یارمه تیدرو پشت و پهنا. ﴿طَهَّر﴾: پالپشت و پشتگیر. [۵] ﴿فَانْتَات﴾: گو پرایه ل و

گهردن که چ بو خوا. ﴿سَانَحَات﴾: روزوگر یان نه وه ی کوچ ده کات (کوچه). ﴿ثِيَابَات﴾:

بینه ژنان. [۶] ﴿قُوا أَنْفُسَكُمْ﴾: خوئان بیاریژن له ناگری دوزه خ (به گو پرایه لی).

﴿وَقُودَهَا﴾: نه وه ی ناگر پی ی کلیه ده سیئیت و داده گیر سیئت پیی. ﴿غَلَاظُ شِدَادٍ﴾:

و شک و توندوتیز.

- وتیان: (جادر و گهر) نییه، هه ندیکی تریان و تیان (کاهن) به لأم بهر په رچی نه مه شیان دایه مو و تیان (کاهن) یش نییه، لنجا هه ندیک و تیان: (شاعیره) به لأم نکوولیشیان له ره پایه کردو و تیان (شاعیر) یش نییه، پاشان و تیان: (ساحیر) یکی کاریگره، نه مهش که یشتوه به پیغه مبهرو (﴿﴾) دلفنگران بو؛ جووه نینو جیگره سری داپوشی، لنجا خوی گه ره نایه تی: ﴿يَا أَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ، قُمْ فَأَنذِرْ﴾ مهتا ﴿وَأَنذِرْكَ فَاصْبِرْ﴾ ی نازل کرده خوارمه.

سورة التحريم

سورة التحريم

سورة التحريم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ نَحْرِمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ تَبْلُغُ مَرْضَاتِ أَرْوَاحِكَ وَاللَّهُ
عَفُورٌ رَحِيمٌ ۝ أَلَمْ تَرَ أَنَّ اللَّهَ لَكُمْ خَلْقَةً أَيْمَنَ بِكُمْ وَاللَّهُ مَوْلَاكُمْ
وَهُوَ الْعَلِيمُ الْحَكِيمُ ۝ وَإِذَا أَسْرَأْتَنِي إِلَى بَعْضِ أَرْوَاحِهِ حَيْثُ
فَلَمَّا نَبَّاتْ بِهِ وَأَظْهَرَهُ اللَّهُ عَلَيْهِ عَرَفَ بَعْضَهُ وَأَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ
فَلَمَّا تَبَايَاهُ قَالَتْ مَنْ أَبْنَاءُ هَذَا قَالَ نَبَاتِي الْعَلِيمُ الْخَبِيرُ ۝
إِنْ تَوَبَّيْتُمْ إِلَى اللَّهِ فَقَدْ صَفَتْ قُلُوبُكُمْ وَإِنْ تَظَاهَرَا عَلَيْهِ
فَإِنَّ اللَّهَ هُوَ مَوْلَاهُ وَجِبْرِيلُ وَصَالِحُ الْمُؤْمِنِينَ وَالْمَلَائِكَةُ
بَعْدَ ذَلِكَ طَهْرٌ ۝ عَنِ رَبِّهِ وَإِنْ طَلَّقَكُنْ أَنْ يَبْذُلَ أَرْوَاحًا
خَيْرًا مِنْكَ مُسَلِّمَتٍ مُؤَمِّنَةٍ فَتَلْبَسْ عَيْدَاتٍ سَبَّحَتْ
تُسَبِّحُ وَأَنكَارًا ۝ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلَا أَنْفُسُكُمْ وَأَهْلُكُمْ
نَارًا وَقُودُهَا النَّاسُ وَالْحِجَارَةُ عَلَيْهَا مَلَائِكَةٌ غِلَاظٌ شِدَادٌ
لَا يَعْصُونَ اللَّهَ مَا أَمَرَهُمْ وَيَفْعَلُونَ مَا يُؤْمَرُونَ ۝ يَا أَيُّهَا
الَّذِينَ كَفَرُوا لَا تَعْلَمُوا الْيَوْمَ إِنَّمَا تَجْرُونَ مَا كُنتُمْ تَعْمَلُونَ ۝

سوره نسی (التحریم) جزوی (۲۸)

سورة النحر

سورة النحر

[۸] ﴿صَوْحًا﴾: پاک یان راسته قینه.
 ﴿لَا يَحْزِي اللَّهَ النَّسِي﴾: پیغهمبری خوا
 ملکه و سر شوپ ناکات. [۹] ﴿اَغْلَظْ عَلَيْهِمْ﴾: توندبه لهگه لیان. ﴿مَا وَاهِمٌ﴾:
 جیگای مانه ووه دوامه نزلیان.
 [۱۰] ﴿تَحْتَ عَبْدِينَ﴾: مه بهستی نه ویه
 له نه ستوی نه واندایه. ﴿فَخَانَتْهَا﴾:
 همریک لهو دوو نافرته ناپاکیان
 نواند (بی باوه پیوون و لهگل دورنمانی
 خویا هاوکاری یان کرد). ﴿فَلَمْ يَغِبْ عَنْهُمَا﴾:
 بهرگری و پاریزگاریان
 لینه کردن. [۱۱] ﴿رَبِّ ابْنِ لِي﴾: ببنکه و
 لانیه کم بوئاسان و سانا
 بکه. [۱۲] ﴿أَحْصَتْ فَرْجَهَا﴾: پاک و
 بیگمرد و پاراستی (له پیاوان).
 ﴿فَنَفَخْنَا﴾: فومان پینا کرد (له پینگه ی
 جبریل) ووه. ﴿مَنْ رَوْحًا﴾: روحیک
 له دروستکراوه کانهان. (بی باوک). ﴿مَنْ

يَتَأْتِيَ الَّذِينَ مَوْتُوا إِلَى اللَّهِ قُبَّةً تَصُوعًا عَسَىٰ رَبُّكُمْ
 أَنْ يَكْفُرَ عَنْكُمْ سَيِّئَاتِكُمْ وَيُدْخِلَكُمْ جَنَّاتٍ تَجْرَى
 مِنْ تَحْتِهَا الْأَنْهَارُ يَوْمَ لَا يُخْزِي اللَّهُ النَّبِيَّ وَالَّذِينَ آمَنُوا
 مَعَهُ يَوْمَ يُرْهِمُ بَنَاتٍ أَبْنَاءَهُمْ وَيَأْتِيهِمْ بِأَمْثَلِ
 أَمْثَلِهِمْ لَمَّا تَوَلَّوْا وَاعْبُدُوا اللَّهَ عَلَىٰ كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ
 يَتَأْتِيَ النَّبِيُّ جِهَدَ الْكُفَّارِ وَالْمُنَافِقِينَ وَاغْلُظْ عَلَيْهِمْ
 وَمَا وَهَمُوهُمْ جَهَنَّمَ وَلَيْسَ الْمَصِيرُ ۚ ۱۱ ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا
 لِلَّذِينَ كَفَرُوا امْرَأَتٍ تُوْجِدُ امْرَأَتًا لَهَا طَرَفًا لَهَا
 عَبْدَيْنِ مِنْ عِبَادِنَا صَالِحِينَ فَخَانَتَاهُمَا فَلَمْ يَغْنِيَا عَنْهُمَا
 مِنَ اللَّهِ شَيْئًا وَقِيلَ ادْخُلَا النَّارَ مَعَ الدَّاسِيَةِ ۚ ۱۲
 وَضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا لِلَّذِينَ آمَنُوا امْرَأَتٍ فَرَعُونَ إِذْ
 قَالَتْ رَبِّ ابْنِ لِي عِنْدَكَ بَيْتًا فِي الْجَنَّةِ وَبِخِي مِنْ رِزْقِي
 وَعَمِلِي ۖ وَبِخِي مِنَ الْقُورَىٰ الظَّالِمِينَ ۚ ۱۳ وَرَمَاهُمُ ابْنُ
 عِمْرَانَ إِلَى الْأَحْصَنِ فَرَجَهَا فَفَخَنَّا فِيهِ مِنْ رُوحِنَا
 وَصَدَقَتْ بِكَلِمَتِ رَبِّهَا وَكُنْتِ مِنَ الْقَائِمِينَ ۚ ۱۴

القائمين: نه وانه ی بهره وامن له سر به ندایه تی په روه ردگار که یان.

* پیغه مبری خوا (ﷺ) ده فرمویت: ((هیچ کام له نیوه نییه مگر په رومردگار گف تو گوو
 قسه دکات له گلید او هیچ و مرگیزک نییه له نیوانیاندا ، بنده که تماشای لای راست چه پی
 دهکات و کرداره کانی خو ی ده بینیت ، پاشان تماشای برده می خو ی دهکات ناگری دوزخ
 ده بینیت بهر و پوی دیت ، بویه خوتان باریزن له ناگر نه گهر به له ته خورما به کیش بیت)).
 [متفق علیه].

هو ی دابرینی نیلعتی (۱۱): ﴿ذُرِّي وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِيدًا﴾: نایه ته که:

— (حاکم) له (ابن عباس) ووه ده گزیرتسوه: ده لیت: (ولید) کوی (مغیره) هاته لای
 پیغه مبر (ﷺ)، نه ویش قورثانی به سر دا خوینده ووه، وک نه و ی دلی نهرم بوو پی به قورثانه که،
 نه م دهنگو باسه ش گه یستسوه به (ابو جهل) و هاته لای و پی و ت: نه ی مامه: نه توه که ت دیان سو ی
 مالیکت بده نی چونکه تو چوپته ته لای (محمد) تابه بهر چی نه ویده یستسوه که له لایه نه ووه
 هاتوه، نه ویش وتی: قورده ش باش ده زانیت که من له مموویان ده و له مهنترم، وتی: ده ی تو
 قسه ی که له بهر ی نه ووه بل ی! تا به نه توه که ت بگات که تو دژایه تی بهر نامه که ی نه و ده که ی ت یان
 تو کاری نه و پینا خوشه ، نه ویش وتی: جاجی بلیم، سویند بیت به خوا له نا و تاندا پی او ی که نییه
 زانانریت له مو ترا ووه کیش و قافیه دا ، به نه دازه ی من و ، شاره زانریش نین له قسه و ته ی -

سوره تى (الملك)

سورة الملك

سورة الملك

سورة الملك

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

تَبَارَكَ الَّذِي بِيَدِهِ الْمُلْكُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ ۝ الَّذِي خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ لِيَبْلُوَكُمْ أَيُّكُمْ أَحْسَنُ عَمَلًا وَهُوَ الْعَزِيزُ الْغَفُورُ ۝ الَّذِي خَلَقَ سَبْعَ سَمَاوَاتٍ طِبَاقًا تَرَى فِي خَلْقِ الرَّحْمَنِ يَوْمَ تَقُوتُ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَرَى مِنْ فُطُورٍ ۚ ثُمَّ ارْجِعِ الْبَصَرَ كَرَّتَيْنِ يَنْقَلِبْ إِلَيْكَ الْبَصَرُ خَاسِئًا وَهُوَ حَسِيرٌ ۝ وَلَقَدْ رَمَيْنَا الْأَسْمَاءَ الدُّنْيَا بِمَصْحَبٍ وَجَعَلْنَاهَا حُجُومًا لِلشَّيَاطِينِ وَأَعْتَدْنَا لَهُمْ عَذَابَ السَّعِيرِ ۝ وَلِلَّذِينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلِسَ الْبَصِيرُ ۚ إِذَا الْغَوَايَا سَمِعُوا مَا يُنَادِيهِمْ يُفْثَرُونَ ۚ تَكَادُ تَمَيَّزُ مِنَ الْغَيْظِ كُلَّمَا أُلْقِيَ فِيهَا فَوْجٌ سَأَلْتَهُ خَرْنَبَ الْفِرَاقِ تَكَادُ تَمَيَّزُ ۚ قَالُوا لَنْ نَقْدِرَ أَتَانِدُ فَعَلْنَا وَفَلْنَا مَا نَزَّلَ اللَّهُ مِنْ مَعْنٍ إِنْ نَشَأْ إِلَّا فِي ضَلَالٍ كَبِيرٍ ۚ وَقَالُوا لَوْ كُنَّا نَسْمَعُ أَوْ نَعْقِلُ مَا كُنَّا فِي أَصْحَابِ السَّعِيرِ ۚ فَاعْرِضْ أَيْدِيَهُمْ فَسَحَقْنَا أَعْصَابَهُمْ فَجَعَلْنَاهُمْ لِلْإِنْسَانِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ يَخْشَوْنَ رَبَّهُم بِالْغَيْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَأَجْرٌ كَبِيرٌ ۚ

[۱] تبارك: ریزدارو گهره و خیر انداز
بیئت: بیده الملك: سرجه
پیکهاته کانی فرمان و دهستلات
به دهستی نهوه. [۲] خلق الموت: نهو
خوایه ی هر له نه زله وه مردنی بو
دیاری کردون. لیو کم: بوئه وهی
تاقیتان بکاته وه. احسر عملا:
باشترین و چاکترین کردار و رهفتار.
[۳] طباقا: هندیکیان له سر
هندیکی دیکیه یانن (هیچ زیان و
ترسیکی نییه). تفاوت: جیاوازی و
پیکه وه نه گونجان. فارح البصر:
دیسان چاوبگیر وه (بو لیبوردن و
تماشا کردن). فطور: دزنو قلیش
یان لهنگی و ناته وای. [۴] کرئیس:
دو جار، یان جار له وای جار.
خاسنا: ماندوو شهکته و

ملکه (چونکه هیچ ناته وایه کی به دی نه کرد). حسر: ماندوو لاواز (له بر زور
به دوا دچوون). [۵] بمصاح: چهند نه ستیره یه کی گهره و رو ناک و گشه (وه ک چرا
وهان له تاریکی دا). رجوما للشیاطین: له و یوه شه یانه کان نیزه ک باران ده کرین (کاتی
هولنی نه وه دهن گوی بگرن). اعتدنا: ناماده مان کردوه. السعیر: ناگریکی
هه لگرساوو بلیسه دار. [۶] نسر المصیر: خراپترین چاره نووس. [۷] سهیفا:
دهنگی ناخوش و نازار دهر. تمور: دهیان کولینیت. [۸] تمور: هه پیرون هه پیروون و
پارچه پارچه ده بیئت. فوج: کومه ل و گرو هیک. [۹] مسح: تیاچوون و فوتان.

* پیغه مبهری خوا (الله) ده فرموی: ((سی نایه تی قورنان مهیه شه فاعه تیان کرد بو پیایک هه تا
خوا لئی خوش بو، نهویش: تبارک الذي بيده الملك هه)). (ابوداود).

- جنوکه، سویند به خوا نه وهی (محمد) ده یلی به هیچ شیوه یه که له وانه ناچیت، به لام سویند
بیئت به خوا قسه که ی زور شیرینه، نهرمو نیانی پیوه دیاره، سر وه که ی روشن و پرشنگدار وه
خوار وه که شی روشنکهره میه، واده یینم به رد وهام به رزوبلند ده بیته وه هیچ شتی که به سه ریا زال
نابیت، نه وهی ده که ویته ژیره وه وردو خاشی ده خات، (ابوجهل) مه لیدایه و تی: نه ته وکته -

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

مُلْكُ الْمَلِكِ

[۱۳] ذات الصدور: نهو نهینیا نهی
 نیو دل و دهر وون. [۱۴] اللطیف:
 نهو ی زانایه به شته ورده کان و
 سهرجه نهینی یسه کانیا.
 [۱۵] ذلولاً: ناسانو ملکهج.
 مناکبها: سورج و ریگه کانی.
 النشور: زیندو کردنه وه هاتنه دهر
 له گور. [۱۶] یخسف بکم: واتان
 لیبکه نه گهوا روچن. غمور:
 ده جوولیت و به توندی ده سووپیته وه.
 [۱۷] حاصباً: نهو باره شه ی ورده
 زینخی له گهل خوی هه لگرتووه. کیف
 نذیر: بیدار کردنه وه سزا چونه ۱۹.
 [۱۸] نکیر: بهر پهرچ دانه وه
 خه شم و قین. [۱۹] صفات یقبض:
 کردنه وه ی بال و گوشه ادرکنی
 له ناسماندا بهم لا و لادا. [۲۰] جند
 لکم: پالیشت و په نایه ک بوتان.

غرور: هه لئه له تاندن و فریودان (شهیتان ودهای لیگردون له خوین بای بیج).
 [۲۱] لجوا: تیوه ی پیچران به توند و تیژی. غمور: سه رکه شی و خوبه گه وره زانین.
 نفور: هه له اتن و دوری له راستی یه وه. [۲۲] مکبا علی وجهه: له سه روو ده پوات
 بهر یوه (دلفیانییه له وه ی پارینزاوینت یان بکه ویت). اهدی: زیاتر رینمایی کراوه.
 عیسی سویا: بهر یکه و پیتی ده پوا بهر یوه. [۲۴] ذراکم: زوری کردوون.

- لیت رازی نابین تا هه لوئستی خوت سه بارت بهو دهر نه بری، نهویش وتی: لیگه پی تابیری
 لی بکه مه وه، کاتی بری لیگردوه وتی: نهه سیرینکی کاریگه ره، کاریگه ره له سه ره خه لکی،
 لنجا په رومر دگار ثایه تی: ذرنی ومن خلقت و جیدا دابه زاند. (سند) هکله ی راست و دروسته.

هو دابه زنی نایه تی: (۳۰). غلثها تسعة عشر نایه ته که:

- (ابن ابی حاتم) و (بیهقی) له (براه) وه ده گپرنه وه: ده لیت: کومه لیک له جووله که پرسپاریان
 له یه کیک له هاره لانی پیغه مبر (۳۱) کرد سه بارت بهد مرگاوانی دوزخ، هه ره لوکاته شدا که نهو
 پرسپاره کرا ثایه تی: غلثها تسعة عشر دابه زنی.

وَأَمْرًا فَوَلَّكُمُ الْوَحْيَ وَأَمْرًا فَوَلَّكُمُ الْوَحْيَ، عَلِيمٌ بِذَاتِ الصُّدُورِ ۝ أَلَا
 يَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَهُوَ اللَّطِيفُ الْخَبِيرُ ۝ هُوَ الَّذِي جَعَلَ لَكُمُ
 الْأَرْضَ ذُلُولًا فَامْشُوا فِي مَنَاكِبِهَا وَكُلُوا مِن رِّزْقِهِ وَإِلَيْهِ النُّشُورُ ۝
 ۱۵ أَمْ أَمْنُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَن يَخِفَّ بِكُمْ الْأَرْضُ فَإِذَا هِيَ
 تَمُورُ ۝ أَمْ أَمْنُكُمْ مِّنَ السَّمَاءِ أَن يُرْسِلَ عَلَيْكُمْ حَاصِبًا ۝
 فَسَتَعْلَمُونَ كَيْفَ نَذِيرٍ ۝ وَلَقَدْ كَذَّبَ الَّذِينَ مِن قَبْلِهِمْ فَكَيْفَ
 كَانَ نَكِيرِ ۝ أَوَلَمْ يَرَوْا إِلَى الطَّيْرِ فَوْقَهُمْ صَفْتًا وَيَقْبِضُنَّ مَا
 يُمِسُّهُمْ ۝ أَلَا أَرْحَمُ لَهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَصِيرٌ ۝ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي
 هُوَ جُنْدٌ لَّكَ يَصْرِفُهُ مَن دُونِ الْأَرْحَمِينَ ۝ أَلَمْ يَكْفُرْ بِاللَّهِ
 ۱۷ أَمَّنْ هَذَا الَّذِي يَرْفَعُ إِنْ أَمْسَكَ رِزْقَهُ بِلَاجُوفٍ عَنَّا
 وَيُنْفُثُ ۝ أَمَّنْ يَبْشِي مَكْبَأَ عَلَى وَجْهِهِ أَهْدَى أَمَّنْ يَبْشِي سَوَاءً
 عَلَى صَرْطٍ مُّسْتَقِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي أَنشَأَكُمْ وَجَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ
 وَالْأَبْصَارَ وَالْأَفْئِدَةَ قَلِيلًا مَّا تَشْكُرُونَ ۝ قُلْ هُوَ الَّذِي ذَرَأَكُمْ
 فِي الْأَرْضِ وَإِلَيْهِ تُعْشَرُونَ ۝ وَقِيلُوا مَن مَّنْ هَذَا الَّذِي يُوعِدُكُمْ
 ۱۹ صَادِقِينَ ۝ قُلْ إِنَّمَا أَعْلِمُ عِندَ اللَّهِ وَإِنَّمَا أَنَا نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۝

[۲۷] راوه: بینیان (مبهست پیی

سزای دوزخه). ﴿زُلْفَة﴾ نزیک و

نوتکه. ﴿سین﴾ ناشیرین و رهش

داگیرسا (له غم و پنهزاره و

سهرشوریدا). ﴿به تدعون﴾ داوای

بودان و قهومانیتان ده کرد (به گالتو و

سسو و کایه تی پیکردنمه و).

[۲۸] ﴿ارایم﴾ پییم رابگیهن، یان

نیشام بدن. ﴿حیر﴾ زنگاریان بکات،

یا خود پاریزگاری یان لی بکات و

هیمنیان پیی به خشیت.

[۳۰] ﴿عورا﴾ نفرو پوچون به ناخی

زهویدا. ﴿ماء معین﴾ ناویکی له بر

رویشوو ناسان.

سورتهی (القلم)

[۱] ﴿ن﴾ به (نون) ده خوینرته و.

(به تنیا په رومر دگاریش زانیو و

ناگاداری مبهست و اناکایه تی).

﴿القلم﴾ سویند ده خوات به قلمه می پیی ده نو سرت.

﴿وما یسطرون﴾ به وهی

دهینورسن و ده یکشن. [۳] ﴿عیر مومن﴾ نه بچراو نه براوه. [۶] ﴿المفتون﴾ به که سیک

ده و تریت رو د او یکی به سهردا هات بیت و مهست و بی هو شی کرد بیت. [۹] ﴿ودوا﴾

ناوا ته خوازو نومیده وار یوون. ﴿تدهن﴾ نه روم و شلگیر بیت. [۱۰] ﴿حلاف﴾ نه وهی

همیشه به راست و ناراست سویند ده خوات. ﴿هین﴾ به یه کیك ده و تریت

راو بوچوونه کانی لاوازو کورت بین بن. [۱۱] ﴿هاز﴾ نه وهی هله ده ستیت به نکولی

کردنی خه لک و باس و خواس کردنیان. ﴿مشاء بنیم﴾ نه وهی هله ده ستیت به دو وزمانی

کردن له نیوان خه لکیدا. [۱۲] ﴿ساع للحیر﴾ نه و که سهی چروک و گیره له خیر و

به خشیندا. ﴿معتد﴾ سته مکارو سنوور شکین. ﴿اثیم﴾ که سیک زور گونا و

تا و انبار بیت. [۱۳] ﴿عتل﴾ یه کیك توندوتیژ و شک و ناسازو دل په ق بیت. ﴿رنم﴾

به دره وشت یان شه په نگیز. [۱۵] ﴿ساطیر الاولین﴾ دروی هله ده ستراوی پیشیان.

* (انس) ﴿ده﴾ ده فرمویت پینه مبری خوا ﴿باشترین کهس بوو له خو و ره وشت و هلس و

کو رتدا. ﴿متفق علیه﴾.

سورتهی

سورتهی

قَلَمًا رَأَوْهُ زُلْفَةً سَيِّئَتْ وُجُوهُ الَّذِينَ كَفَرُوا وَقِيلَ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تَدْعُونَ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَهْلَكْنِي أَلَهُ مِنْ مَعْنَى أَوْرَحْمَانٍ فَيُعَذِّبُ الْكَافِرِينَ مِنْ عَذَابٍ أَلِيمٍ ۝ قُلْ هُوَ الرَّحْمَنُ أَمَانٌ بِهِ وَعَلَيْهِ تَوَكَّلُوا فَاسْتَعِظُوا مِنْ هُوَ فِي ضَلَالٍ مُبِينٍ ۝ قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ أَصْحَبَ مَا ذُكِّرُوا مِنَ يَأْتِيَكُم بِمَاءٍ مَعِينٍ ۝

سورة القلم

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ت وَالْقَلَمِ وَمَا يَسْطُرُونَ ۝ مَا أَنتَ بِمُعْجِزٍ مَعَ جُودٍ ۝ وَإِنَّكَ لَكَلَّامٌ عَظِيمٌ ۝ فَسَبِّحْهُ وَحْمْدُهُ ۝ بِأَيِّكُمْ الْمَقْتُولُ ۝ إِنْ رَأَيْتَ أَنَّكَ هُوَ أَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبِيلِهِ هُوَ أَعْلَمُ بِالْمُهْتَدِينَ ۝ لَا تَطِيعُ الْمُكَلَّبِينَ ۝ وَذُو الْأَرْئِثَةِ قَدْ هُمُوكَ ۝ لَا تَطِيعُ كُلَّ حَلِافٍ مِثْلِي ۝ هَذَا شَاءَ بَسِيمٌ ۝ فَتَأَخَّرُ مَعْتَدٍ ۝ أَيْمٌ ۝ عَتِلٌ بَعْدَ ذَلِكَ رِسِيمٌ ۝ إِنْ كَانَ ذَا مَالٍ وَبَنِينَ ۝ إِذَا تَنَلَّى عَلَيْهِ أَكُنَّا نَالُكَ ۝ أَطْلُقُ الْأُولَى ۝

سوره نعلی (القلم) جزمی (۲۹)

سوره القلم

سوره القلم

[۱۶] ﴿سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُوطِ﴾: له سهر لووتی نیشان و هیما یه ک داده نین و ریسوای ده کین. [۱۷] ﴿بَلَوْنَاهُمْ﴾: تا قیما نکر دنه وه. ﴿لَجْنَةٍ﴾: با خنیکه نزیک (صنعاء). ﴿لِصَّرْمِهَا﴾: به ربو بو و مه که ی لیده که نه وه. ﴿مَصْحَبٍ﴾: به ره به یان. [۱۸] ﴿لَا يَسْتَنْوُونَ﴾: نیازی جیا کر دنه وه ی حقه ی هه ژاران یان نه بوو. (به مهش له ره وشی با وکیان دهر چوون). [۱۹] ﴿فَطَافَ عَلَيْهَا﴾: دهر وری گرت و به سهر یا دباری. ﴿طَائِفٍ﴾: مه به سستی ئافه و به لا و ئا گرو. [۲۰] ﴿كَالضَّرْمِ﴾: وه که شه وی تاریکی لیها ت (واته: باخه که سوو تا و هیچ به ربو بو و میکی به ساغی دهر نه چوو). [۲۱] ﴿فَتَنَادُوا مَصْحَبٍ﴾: له به ره به یاندا یه کتریان با نگر کرد. [۲۲] ﴿اغْدُوا عَلَى حَرْلُكٍ﴾: زوو به زوو به مده م

سَنَسِمُهُ عَلَى الْخُرُوطِ ﴿۱۶﴾ إِنَّا بَلَوْنَهُمْ كَمَا بَلَوْنَا أَصْحَابَ الْبَلْعَةِ إِذْ أَوْسَرُوا لِصِرْمِهَا مَصْحَبٍ ﴿۱۷﴾ وَلَا يَسْتَنْوُونَ ﴿۱۸﴾ فَطَافَ عَلَيْهَا طَائِفٌ مِنْ رَبِّكَ وَهُمْ نَائِمُونَ ﴿۱۹﴾ فَأَصْبَحَتْ كَالضَّرْمِ ﴿۲۰﴾ إِنشَادُوا مَصْحَبٍ ﴿۲۱﴾ أَعْدُوا عَلَيَّ حَرْلُكٍ إِنَّكُمْ صَرْمِينَ ﴿۲۲﴾ فَانْطَلَقُوا وَهُمْ يَتَخَلَّفُونَ ﴿۲۳﴾ أَن لَّا يَدْخُلُهَا الْيَوْمَ عَلَيْهِمْ يُسْكِنُ ﴿۲۴﴾ وَعَدُوا عَلَيَّ حَرْقًا قَدِيدًا ﴿۲۵﴾ فَلَمَّا رَأَوْهَا قَالُوا إِنَّا لَأَصْأَلُونَ ﴿۲۶﴾ بَلْ عَنْ حُرْمَتَيْنِ ﴿۲۷﴾ قَالُوا أَلَمْ نَسْطُرْ لَكَ أَفْئَلًا لَّكَ لَوْ لَا تُسْمِعُونَ ﴿۲۸﴾ قَالُوا أَشَيْحَنَ رَسَاءُ إِنَّا كُنَّا ظَالِمِينَ ﴿۲۹﴾ فَأَنْقَلَبُ بَعْضُهُمْ عَلَى بَعْضٍ يَتَلَوْمُونَ ﴿۳۰﴾ قَالُوا لَوْلَا إِنَّا كُنَّا غَالِبِينَ ﴿۳۱﴾ عَسَىٰ رَسَاءُ لَّنْ يَنْبِذُنَا حَرِيرًا إِنَّا إِلَىٰ رَسَاءٍ نَّعْبُودُ ﴿۳۲﴾ كَذَلِكَ الْعَذَابُ وَلَعَذَابُ الْآخِرَةِ أَكْرَهُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ ﴿۳۳﴾ إِنَّا لَنُثَبِّتِينَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنَّتِ الْبَعِثِ ﴿۳۴﴾ أَفَنُفَعِلُ لِّلْمُشْرِكِينَ كَالْجَنِّ مِيعَ ﴿۳۵﴾ مَا لَكُمُ كَيْفَ تَحْكُمُونَ ﴿۳۶﴾ أَمْ لَكُمْ كِتَابٌ فِيهِ تَدْرُسُونَ ﴿۳۷﴾ إِنَّا لَنُكْوِمُهُ لَمَّا تَخْرَوْنَ ﴿۳۸﴾ أَمْ لَكُمْ أَعْيُنٌ عَلَىٰ غَشَاةٍ لَّنِ يَوْمَ إِلْقَاءِ لَكُمْ لَمَّا تَحْكُمُونَ ﴿۳۹﴾ سَلَامٌ أَهْلَهُمْ بِذَلِكَ رَعِمَ ﴿۴۰﴾ أَمْ لَمْ شَرَكُوا فَلَيْتُوا لَشِرْكَائِهِمْ إِنْ كَانُوا مُصْدِقِينَ ﴿۴۱﴾ يَوْمَ يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ وَيُدْعَوْنَ إِلَىٰ الشُّجُودِ فَلَا يَسْتَطِيعُونَ ﴿۴۲﴾

به ربو بو و مه که تانه وه بچن. ﴿صَرْمِينَ﴾: نه وانه ی به نیازن به ربو بو و بچنه وه. [۲۳] ﴿فَتَنَادُوا﴾: به چر په و په نهانی له گهل یه کدا ده دوان. (نه بادا هه ژاران گو یان نیان بیت). [۲۴] ﴿اغْدُوا﴾: به یانی زوو که یشته سهر باخه که یان. ﴿عَلَى حَرْلُكٍ﴾: له سهر شه وه ی ری له هه ژاران بگرن و بی بهشیان کن. [۲۵] ﴿لِصَّرْمِهَا﴾: نه وانه ی ویل و سهر گهر دان و پی به مده ناکن. [۲۶] ﴿وَأَسْطَرْمِ﴾: با شترین که سیان که خاوه نی را بو چوونیکی باشبوو. ﴿لَا تَسْمِعُونَ﴾: بوچی داوای لیخو شیبوون له خوای گهره ناکن؟ (دهر باره ی شه هلو یست و نیازه خرا په تان). [۲۷] ﴿بَلَوْنَاهُمْ﴾: نه وانه ی سنووری په ره ره دگار ده شکینن. [۲۸] ﴿وَأَعْدُوا﴾: نه وانه ی رو و ده که نه په ره ره دگارو لی یه په پارینه وه. [۲۹] ﴿لَمَّا تَخْرَوْنَ﴾: نه وه ی هه نی دهر ژین و ناره زو تان لیبه ته ی. [۳۰] ﴿إِيمَانٍ﴾: به لئین و په یما نیک که و ا چه سپا یت به سو یند. ﴿لَمَّا تَحْكُمُونَ﴾: نه وه ی بوخو تان به ریا ره دهن. [۴۰] ﴿رَعِمَ﴾: نه وه ی دابینی یه کیک بکات. [۴۲] ﴿يَكْشَفُ عَنْ سَاقٍ﴾: نه م ده سته وازه یه بو دهر خستنی ناره حه ته یه کانی قیامت.

[۴۳] ﴿خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ﴾: ديبه و چاويان

تيكشاو و شوپه. ﴿تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ﴾:

له ملكه چي و سه رشورپدا نغروبون.

[۴۴] ﴿فَلَسْذَرْنِي﴾: ده سستبردار بهو

لیمگه پي (همه پشه به). ﴿سَسْتَدِرْجُهُمْ﴾:

هیدی هیدی له سزاو خه شم نزکیان

ده خه به نه وه (هه تا فری بیان ده داته نیو

دوزه). [۴۵] ﴿أَمْ لِي لَهْمٌ﴾: فه راموشیان

ده کهم. ﴿كَيْدِي مَتَّيْنِ﴾: سزاو خه شمی

خوایی نه سستم و سه خته (هیچ کهس

ناتوانیت خوی رابگریست له ناستیا).

[۴۶] ﴿مَقْرَمٌ﴾: سزای نه و پاداشته.

﴿مَنْقُلُونَ﴾: نه وانه ی داوای هه لگرتنی

باریکی قورس و گرانیان لینکراوه.

[۴۸] ﴿فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ﴾: چاوه پي به

په روه دگار فرمان ده ریکات

(سه بارهت بهو بی باوه پانه). ﴿كَصَاحِبِ

الْحَوْتِ﴾: هه روهک (یونس) پیغه مبهه (دخ)

﴿مَكْظُومٌ﴾: مه بهستی نه وه به هه زه تى (یونس) (دخ) پر له خه شم و تورپی بوو

به رانبه به نه ته وه که ی. [۴۹] ﴿تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ﴾: سوژو به زه یی هات به سه ریا. ﴿لَبَدَ

بِالْعَرَاءِ﴾: نه و فری ده درایه سه زه وه کی وشک و برن. [۵۰] ﴿فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ﴾:

هه لیتراردوه (به وه ی نیگای بوئاردوه). [۵۱] ﴿لِيُزَلِّقُنَاكَ﴾: وات لیده کهن بخلیسکییت و

فریو بخویت.

سوره تى (الحاقة)

[۱] ﴿الْحَاقِقَةُ﴾: مه بهستی قیامته. [۲] ﴿مَا الْخَاقِقَةُ﴾: قیامته چهند مه زن و گه وره به؟

[۴] ﴿بِالْقَارِعَةِ﴾: قیامته دله کان ده مه نیتته له زه. [۵] ﴿بِالطَّاعَةِ﴾: مه بهستی ده نگیکه که له توندو

تیزیدا له سنور ده رجو بیت. [۶] ﴿بِرِيحٍ صَوَّصٍ﴾: نوز گرم یا سارد، یان ده نگیکه نوز

به رن. ﴿عَابَةِ﴾: له وه پي توندو تیزی و گیره شتیونی. [۷] ﴿سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ﴾: زالی کرد

به سه ریا نندا. ﴿حُصُومًا﴾: یه که له وای یه که رو دوه کان بخات به لایه کدا. ﴿صَرَعِي﴾: تیاچوون، یا

فریدراون به سه ریه ویدا. ﴿أَعْجَازَ نَحْلِ﴾: ره گ و بنکی دارخورما بی چل و پو. ﴿خَاقِبَةُ﴾: به تال و

پوچ، یان پزین و گرمول.

خَاشِعَةً أَبْصَارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذُلَّةٌ وَقَدْ كَانُوا يُدْعَوْنَ إِلَى السُّجُودِ وَهُمْ سَالُونَ
فَلَسْذَرْنِي وَمَنْ يُكَذِّبُ بِهَذَا الْحَدِيثِ سَنَسْتَدِرْجُهُمْ مِنْ حَيْثُ
لَا يَعْلَمُونَ يَا أُمَّيْ لَهْمُ إِنَّ كَيْدِي مَتَّيْنٌ ﴿٤٥﴾ أَمْ قَسَمْتَ لَهُمْ آخَرَهُمْ
مِنْ مَعْرُوفٍ يُنْقَلُونَ ﴿٤٦﴾ أَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْنُتُونَ ﴿٤٧﴾ أَفَصْبِرُ
لِتُكَذِّبُنِي وَلَا تُكُنْ لِلصَّاحِبِ الْحَوْتِ إِذْ نَادَى وَهُوَ مَكْظُومٌ ﴿٤٨﴾ نَبِّئْهُمْ
أَنْ تَدَارَكَهُ نِعْمَةٌ مِنْ رَبِّهِ لَبَدَ بِالْعَرَاءِ وَهُوَ مَذْمُومٌ ﴿٤٩﴾ فَاجْتَبَاهُ رَبُّهُ
فَجَعَلَهُ مِنَ الصَّالِحِينَ ﴿٥٠﴾ وَأَوْرَثْنَاكَ آلِيكَ كَرُومًا لِيُزَلِّقُنَاكَ بِأَصْنَعِهِ
لِنَأْتِمِرَ بِالذِّكْرِ وَنَقُولَنَّ إِنَّهُ سَلْجُونٌ ﴿٥١﴾ وَمَا هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ﴿٥٢﴾

سورة الحاقة

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

الْحَاقِقَةُ ﴿١﴾ مَا الْخَاقِقَةُ ﴿٢﴾ وَمَا أَزْرَكَ مَا الْخَاقِقَةُ ﴿٣﴾ كَذَّبَتْ ثَمُودُ
وَاعَادَ بِالْقَارِعَةِ ﴿٤﴾ فَمَا أَتَمُوهُ فَأُهْلِكُوا بِالنَّافَاةِ ﴿٥﴾ وَأَمَّا
عَادَ فَأُهْلِكُوا بِرِيحٍ صَوَّصٍ عَالِيَةٍ ﴿٦﴾ سَخَّرَهَا عَلَيْهِمْ
سَبْعَ لَيَالٍ وَثَمَنِيَةً أَيَّامًا حُسُومًا فَتَرَى الْقَوْمَ فِيهَا صَرْعَى
كَأَنَّهُمْ أَعْجَازُ نَحْلِ خَاقِبَةٍ ﴿٧﴾ أَفَلَمْ تَرَ لَهِمْ مِنْ نَاقِبَةٍ ﴿٨﴾

سورة طه

الحزب الثاني لعلم

وَحَامَهُ فِرْعَوْنُ وَمِنْ قَبْلِهِ وَالْمُؤْتَفِكَةُ بِطَلْحَانَةٍ ١٠ مَعْقُورَ رَسُولٍ
رَبِّهِمْ فَأَحْدَهُمْ أُخْدَةً ١١ إِنَّا لَأَطْلَعْنَا لَمَّا هَمَّ سَلْتُهُ فِي الْحَارِثَةِ
لِيُجْعِلَهَا لَكَ زَكْرَةً نَعْبُهَا آدُنَ وَغِيًّا ١٢ وَإِذْ أُنْفِثَ فِي الصُّورِ
نَفْحَةٌ وَاحِدَةٌ ١٣ وَجِلَّتِ الْأَرْضُ لِحُبَالِ الْفُجَاءِ وَخُدَّ ذَاكُودَةٌ وَاحِدَةٌ ١٤
فَبُومِيذٍ وَقَعَتِ الْوَاقِعَةُ ١٥ وَاسْتَقْبَتِ السَّمَاءُ فِي يَوْمَيْهِمْ وَاهِبَةً
وَالْمَلِكُ عَلَى أَنْجَابِهَا أَوْ يَجُولُ أَعْرَاشَ رَبِّكَ فَهُمْهُمْ فَبُومِيذٍ مُجْمَعَةٍ ١٦
فَبُومِيذٍ تَعْرِضُ لَوَ تَخَفَى مَكْرَاهِيَةً ١٧ مَا تَأَمَّنْ أَوْفَى
كُنْبَةً سِيَّيْهِ يَقُولُ هَؤُلَاءِ أَفَرَأَوْ كُنْبَتَهُ ١٨ إِنِّي طُنْتُ أَوْ مَلَيْتُ
جَسَابَةً ١٩ هَهُؤُا بَعَثَ رَاسِيَةً ٢٠ وَحَسَّ عَلَيْهِ ٢١
قَطُوفُهَا دَائِيَةً ٢٢ كَلَّوْا وَأَشْرَوْا هَاتِي بِمَا اسْتَفْتَيْتُكَ فِي الْأَيَّامِ
الْحَالِيَةِ ٢٣ وَأَمَّا سَوْفَى كُنْبَتِهِ بِشِمَالِهِ يَقُولُ يَلَيْتُ لَأُرَاوَتْ كُنْبَتَهُ
الْحَالِيَةَ ٢٤ وَلَوْ أَذْرُ مَا حَاسِيَةً ٢٥ يَلَيْتُهَا كَانَتْ الْقَاصِيَةَ ٢٦ مَا أَغْنَى
عَنِّي مَا لِي ٢٧ هَآكُ عَنِّي شَطِيئَةٌ ٢٨ حُدُّوه هَعْلُوهُ ٢٩ فَرَحَحِيمٍ
مَلُّوهُ ٣٠ مَرَفَى بِسَيْلِهِ دَرَعَهَا سَعُونَ دَرَعًا فَا سَلَكُوهُ ٣١ إِنَّهُ
كَانَ لَأَنْفُسٌ بِأَهْلِهِ لَظَمِيَّةً ٣٢ وَلَا تَعْصَلْ عَلَى طَعَامِ الْمُسْكِينِ ٣٣

[۹] ﴿الْمُتَفَكِّتَاتُ﴾: مه‌لگه‌ار و هکان ، مه‌بست
 گونده‌کاشی نه‌ته‌وه‌ی (لوط) که‌خوای
 گه‌وره ژئرو ژور ویکرد به‌سه‌ریاندا.
 ﴿بِالْحَاطَةِ﴾: مه‌ستان به‌کردنی چه‌ندین
 کس‌رده‌وه‌ی هه‌له‌و نادر و سست
 [۱۰] ﴿فَاحْذَرُهُ﴾: تۆله‌ی ئی‌سه‌ندن ، له‌ناوی
 بردن. ﴿اخْذُ رَايَةَ﴾: توندو به‌هیز‌تر
 له‌تۆله‌و سزاکانی دیکه. [۱۱] ﴿طغى الماء﴾:
 به‌رزبویه‌وه‌و سنووری ئاسایی خو‌ی
 شکاند. ﴿الْجَارِيَةُ﴾: که‌شتی ، مه‌بست
 که‌ش‌شتی‌یه‌که‌ی (نوح) (د.خ).
 [۱۲] ﴿تَذَكَّرْهُ﴾: په‌ندو نامۆزگاری. ﴿تَعَبَّهْ
 أَدْبَ وَاعِيَةً﴾: گوی‌یه‌که‌ی زنگو هۆشمه‌ند
 له‌به‌ری کات و لئی تئبگات. [۱۳] ﴿تَجَسَّهْ
 وَاحِدَةً﴾: فوو‌کردنی یه‌که‌مجار (فوری
 یه‌که‌م). [۱۴] ﴿حَلَّتْ الْأَرْضُ﴾:
 له‌جیگا‌کانیان به‌رزکرانه‌وه‌و هه‌ل‌کێش‌ران..
 ﴿كَتَبْنَا﴾: پێگ‌دادران و تێک‌شکان.
 [۱۵] ﴿وَقَعَتِ الْوَقْعَةُ﴾: قیامه‌ت رو‌وده‌دات و
 ده‌جه‌سییت. [۱۶] ﴿انْشَقَّتِ السَّمَاءُ﴾:

ناسمان پارچه پارچه بوو ليك جيا بويوه. ﴿واهبه﴾ لاوازو ناسان هه لده وهریت.
 [۱۷] ﴿ارحانها﴾ چواردورو نه ملاولای. [۱۸] ﴿بومند تعرضود﴾ پاش فوری دووم دهر خرنه
 پوو. ﴿خاوبه﴾ حاله تیکي نهینی واته شتیکی په نهانی سهیره. [۱۹] ﴿هاووم﴾ بیبه،
 سهیری که. [۲۰] ﴿طنت﴾ وامزانی و دلفیا بوم. [۲۱] ﴿راضه﴾ نازی به (پنی ناخوش نییه).
 [۲۲] ﴿عالیه﴾ شوین و پایه یکه بهرز. [۲۳] ﴿قطو لها﴾ بهر بوو مه که. ﴿دایه﴾ نرلیکو
 بهر دهست. [۲۴] ﴿هینا﴾ می زیان و نازار. ﴿اسلمتم﴾ پیښکه شتانکرد. ﴿احالیه﴾
 رابردو. [۲۵] ﴿اوت﴾ پیم نه درایه. [۲۷] ﴿الفاسیه﴾ مردنیکي نوایی هینر. [۲۸] ﴿ما اعی
 عی﴾ له سزاو نه شکه نجه نه پیا راستم. [۲۹] ﴿هت﴾ تیا چوو نه ما. ﴿سصبایه﴾ به لگه و
 دهسته لاندرو به میز. [۳۰] ﴿فعمود﴾ کوټ و زنجیر بخنه دهست و گهر دینانه وه.
 [۳۱] ﴿الحجم﴾ ناگریکی بلنسه دارو داگیر ساو. ﴿صوه﴾ بیخه نه ناوی ، یابیسو تینن
 تیندا. [۳۲] ﴿مسله﴾ زنجیریکي ناسننیکي پکه وه گردراو. ﴿در عها﴾ نه ندازه و
 دریزه که. ﴿فاسکوه﴾ بیخه نه ناوی تیوهی پیچن. [۳۴] ﴿ولا یخص﴾ هانی نه ده دا (بو
 خنر کردن).

[۳۵] ﴿حَرِمٌ﴾: هاورى يهك به زه یی

پیدا بیسته وه پاریزگاری لی بکات.

[۳۶] ﴿عَسَى﴾: خوین و زو خاوو کی می

دوزه خیه کان. [۳۷] ﴿خَاطِبُونَ﴾: نه وانه

سووربوون له سه رتاوان و گونا ه.

[۳۸] ﴿فَسَلَا أَسْمَ﴾: سویند بیئت.

[۴۰] ﴿قُلْ رَسُوْلٌ﴾: رته ی

پیغه مبه (دخ) یان نیرد راوی

په روه ردگار ه. [۴۲] ﴿كَاهِنٌ﴾: نه و

که سه ی بانگه شه ی نهینی و غه یب

دوکات. ﴿قَسْلًا مَا تَذْكُرُونَ﴾: که می ک

بیریکه نه وه. [۴۴] ﴿نَقُولُ عَلَيْنَا﴾: وته یه ک

بلیت نه مان و تبیئت (واته) هه لی

به سستیت له لای خویمه وه. [۴۵] ﴿لَا خِزْيَا

مَنْد بِلِیْمِیْن﴾: نه و به سوینده که ی خو ی

ده مانگرت و هه نس و که و تمان

لی قه ده غه ده کرد. [۴۶] ﴿الْوَتْنِیْنِ﴾:

شاره گی ژیان یان بربره ی

پشت. [۴۷] ﴿عَسَى﴾: ری له تیاچوون بگرن و پاریزگاری

لی بکه ن. [۵۰] ﴿خَسِرَ﴾: په شیمانیه کی بی شومار. [۵۲] ﴿فَسَحَّ سَمٌ رَسَكٌ﴾: به پاکی

په روه ردگارت رابگره و دور له وه ی شیوا ی نییه.

سورتهی (المعارج)

[۱] ﴿سَبِّحْ سَبِّحْ﴾: دوعاو نزای له خو ی کرد. ﴿عَبَادُ وَافِعٌ﴾: سزایه ک بیئت به سه ریاند

(بی گهرانه وه ولادان). [۳] ﴿دِی الْمَعَارِجِ﴾: خاوه ن پله ی به رزو بلندن. [۴] ﴿نَعْرَجُ الْمَلَائِكَةُ﴾:

فریشته کان به رز دهینه وه. ﴿وَالرُّوحُ﴾: مه به سستی حه زه ته ی (جبریل) ه. [۵] ﴿صِرَاطٍ حَمِیلًا﴾:

بریتییه له و نارامگرتنه ی نیگه رانی و هه لچوونی تیدا نییه. [۸] ﴿كَالْمُهْلِ﴾: وه ک مسی

تواوه یان زه یتی هه لقرچا و. [۹] ﴿كَالْمُهْلِ﴾: وینه ی خو ریه ک په نگاو په نگ کرا بیئت.

[۱۰] ﴿حَمِیْمٌ﴾: که سه ی نزیک و دوست.

هوی دبه زتی ثیلتی (۳۱) ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾: نه یه بکه ک.

له (ابن اسحاق) وه ده گرن نه وه: ده لیت: روزنکیان (ابو جهل) وتی: نه ی قوره شیه کان (محمد) ده لی: نه و
سه ربازانه ی خوا که سزای نیوه ده مدن له دوزه خدا نوزدن، نیوش له مه مو خه لکی ژماره تان زیاتره، نایا
سه د پیاو له نیوه به یه کیک له مان ناوینن^۹ تنجا خوی گه وه نایه تی: ﴿عَلِهَا تِسْعَةَ عَشْرَ﴾: نه ی نارد خواره وه. -

سورة المعارج

سورة المعارج

قَلِيلٌ لَّهَ الْيَوْمَ هَمٌّ حَمِيمٌ ۚ وَلَا طَعَامٌ إِلَّا مِنْ غَنِيٍّ ۚ لَا يَأْكُلُهُ
إِلَّا الْخَاطِبُونَ ۚ فَلَا أَقْسِمُ بِمَا تُبْصِرُونَ ۚ وَمَا لَا تُبْصِرُونَ ۚ
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۚ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَاعِرٍ قَلِيلًا مَّا تُوْتُونَ ۚ
وَلَا بِقَوْلِ كَاهِنٍ قَلِيلًا مَّا تَدْكُرُونَ ۚ يُرِىلُ مِنْ رَبِّ الْعَالَمِينَ ۚ وَلَوْ
نَقُولُ عَلَيْنَا بَعْضُ الْأَقَاوِيلِ ۚ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ۚ ثُمَّ لَقَطْنَا
مِنْهُ الْوَبِينَ ۚ فَمَا يَنْكُرُونَ أَعْيَنَهُ حَنْزِلُونَ ۚ وَإِنَّهُ لَلْذِكْرُ
لَلْغَفِيرِينَ ۚ وَإِنَّا لَنَعْلَمُ أَنَّ مِنْكُمْ مُكَذِّبِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَلْخَسِرَةُ عَلَى
الْكَافِرِينَ ۚ وَإِنَّهُ لَحَقُّ الْيَقِينِ ۚ فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّكَ الْعَظِيمِ ۚ

سورة المعارج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
سَأَلَ سَائِلٌ بِعَذَابٍ وَاقِعٍ ۚ لِلْكَافِرِينَ لَيْسَ لَهُ دَافِعٌ ۚ وَمَنْ
أَلَّهَ ذِي الْمَعَارِجِ ۚ تَنْفَعُ الْمَلَائِكَةُ وَالرُّوحُ إِلَيْهِ ۚ
يَوْمَ كَانَ مِقْدَارُهُ خَمْسِينَ أَلْفَ سَنَةٍ ۚ فَأَصْرَ صَرٌّ أَصْحَابُهَا
إِنَّهُمْ بِرُؤُوسِهِمْ مُبْعَدُونَ ۚ وَفَرَسُهُمْ فَيَا ۚ يَوْمَ تَكُونُ السَّمَاءُ كَالْهَيْلِ
وَتَكُونُ الْجِبَالُ كَالْعِهْنِ ۚ وَلَا يَسْأَلُ حِمِيمٌ مَحِيمًا ۚ

سوره تي (المعارج) جزمی (٢٩)

سورة المعارج

المعارج

[١١] ﴿يَصْرُوفُهُمْ﴾ هه نديك له خرمان

يه كتری ده بينن و هيچ كهس له سه ختی

بارودوخه كه قسه ناكات. ﴿يُودُ﴾ پینی

خوشه و ناوا ته خوانزه. [١٢] ﴿صَاحِبِهِ﴾:

هاوسره كهی. [١٣] ﴿فَصَلِّتَهُ﴾: نهو

خیزانه ی لبی جیابوه ته وه. ﴿تَوَوِيَّهُ﴾:

گرتنه خو له کاتی ناره حه تی و

ناسته نگدا. [١٥] ﴿لَطْفِي﴾: بلیسه ی ناگر

یان دوزخ. [١٦] ﴿نَزَاعَةَ لِلشَّوَى﴾:

له بنج و بناوان هه لی ده کیشی.

[١٧] ﴿تَدْعُوهُ﴾: هاوارده کات

به تاسه وه. ﴿أَدْبَرَ﴾: پشتی ده کاته

حه و راستی. ﴿تَوَلَّى﴾: پشت هه لکردن

له گوی پرایه لی. [١٨] ﴿جَمْعَ فَاوَعَى﴾:

مالی خر کردوه ته وه و له گه نجینه یا

دایناوه. [١٩] ﴿هَلُوعًا﴾: بیتزارو پشت

سور. [٢٠] ﴿جَزُوعًا﴾: نیگه بران و خه و

خه فته تدار. [٢١] ﴿مُنُوعًا﴾: گپرو ده ست

يُصْرُوفُهُمْ يُودُ الْمَعْرُومَ لَوْ يَفْتَدِي مِنْ عَذَابٍ يُمْسِكُ بَيْنَهُ
وَصَلَّتِيهِ وَأَخْبَهُ ﴿١٢﴾ وَفَصَلَّتِيهِ لَوْ تَوَوِيَّهُ وَمَنْ فِي الْأَرْضِ
جَمِيعًا ثُمَّ نَبْجِيهِ ﴿١٣﴾ كَلَّا إِنَّمَا لَطْفِي ﴿١٤﴾ نَزَاعَةَ لِلشَّوَى ﴿١٥﴾ تَدْعُوهُ
مَنْ أَدْبَرَ تَوَلَّى ﴿١٦﴾ وَجَمْعَ فَاوَعَى ﴿١٧﴾ إِنَّمَا الْإِنْسَانُ خَلْقٌ هَلُوعًا
﴿١٨﴾ إِذَا مَسَّهُ الشَّرُّ جَزُوعًا ﴿١٩﴾ وَإِذَا مَسَّهُ الْخَيْرُ مَنُوعًا ﴿٢٠﴾ أَلَمْ يَلْمِزْ
الْمُصَلِّينَ ﴿٢١﴾ الَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَأْتُونَ ﴿٢٢﴾ وَالَّذِينَ فِي
أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ ﴿٢٣﴾ لِلنَّسَائِلِ وَالْمَحْرُومِ ﴿٢٤﴾ وَالَّذِينَ يَصْدُقُونَ
بِیَوْمِ الْقِيَامِ ﴿٢٥﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَنْ عَذَابِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ ﴿٢٦﴾ إِنَّ عَذَابَ
رَبِّهِمْ غَيْرُ مَأْمُونٍ ﴿٢٧﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لِقَائِهِمْ يَحْفَظُونَ ﴿٢٨﴾ إِنْ أَعْلَنَ
أَزْوَاجَهُمْ أَوْ مَا مَلَكَتْ أَيْمَانُهُمْ فَإِنَّهُمْ غَيْرُ مَلُومِينَ ﴿٢٩﴾ فَمَنْ لَبِثَ رَجُلًا
ذَلِكَ قَوْلُكَ هُمْ أَعْلَاؤُنَ ﴿٣٠﴾ وَالَّذِينَ هُمْ لَا يُخَالِفُونَ عَنْ وِعْدِهِمْ رِغْوَنَ
﴿٣١﴾ وَالَّذِينَ هُمْ يَشْهَدُونَ ﴿٣٢﴾ وَالَّذِينَ هُمْ عَلَى صَلَاتِهِمْ يَحْفَظُونَ
﴿٣٣﴾ أُولَئِكَ فِي جَنَّاتٍ مُكْرَّمُونَ ﴿٣٤﴾ قَالُوا لَئِنْ كُنَّا إِلَّاكُمْ لَمُطْعِمِينَ
﴿٣٥﴾ عَنِ الْيَمِينِ وَعَنِ الشِّمَالِ عِزِينَ ﴿٣٦﴾ أُطِيعَ كُلُّ أَمْرٍ مِمَّنْهُمْ
أَنْ يَدْخُلَ جَنَّةَ نَعِيمٍ ﴿٣٧﴾ كَلَّا إِنَّمَا حَقَّقْتُهُمْ بِمَا كَانُوا يَكُونُونَ ﴿٣٨﴾

قونجاو. [٢٤] ﴿حَقٌّ مَعْلُومٌ﴾: دیاری کردنی به شیک بونه وهی له پیئاوی خوادا

بیبه خشیت. [٢٥] ﴿لِلنَّسَائِلِ﴾: نهو هه ژاره ی ده ست پان ده کاته وه و داوا له خه لکی

ده کات یارمه تی بدهن. ﴿الْمَحْرُومِ﴾: نهو هه ژاره ی داوا له کس ناکات و خاوهن نه فسیکی

به رزه. [٢٦] ﴿يَوْمَ الدِّينِ﴾: روژی لیبرسینه وه (قیامت). [٢٧] ﴿مُشْفِقُونَ﴾: نهوانه ی

ده ترسن. (چونکه ده زانن په روره دگار مه زنه). [٢٨] ﴿غَيْرُ مَلُومُونَ﴾: هیچ کهس دلنیانییه

(له وهی به دورییت له سزای خواپی). [٣١] ﴿اتَّعَمَّى﴾: داوا بکا و خوازیاری بیت.

﴿الْعِلَادُونَ﴾: نهوانه ی سنووری هه لال ده به زینن و ده چنه ناو حه راسه وه.

[٣٦] ﴿قَبْلِكَ﴾: له لای تو وه. ﴿مُطْعِمِينَ﴾: نهوانه ی ملیان به کیش ده کن و خیرا خویان

ده گه یه ننه لات (لای پیغه مبه (د.خ). [٣٧] ﴿عَرِيسٍ﴾: کو مه لی جیاجیا. [٣٩] ﴿كَمَا كَانُوا يَكُونُونَ﴾:

ثاویکی کهم نرخ و بی به هایه (مه نه).

- پیاویکی (قریش) ی هه لیدایمو (ناوی الاشد) بو و تی: قورمیشیه کان نهو (نوزده) یه نه تان

ترسینیت، به ته نها به لای راستم چاری ده یان ده کهم و به شانی چه پیشم چاری نوبان ده کهم،

خوای گه ورهش نایه تی: ﴿وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً﴾ ناره خواره وه.

فَلَا تُقِيمُ رَبِّ الشَّرِيقِ وَالْعَرَبِ إِنَّا الْقُدْرُونَ ۚ إِنَّا عَلَىٰ شَيْءٍ خَيْرٍ أَعْيُنُهُمْ
وَمَا عَيْنُ الْمُعْتَبِرِينَ ۚ ۱۱. فَذَرْنَهُمْ حَوْسُوا وَيَلْعَبُوا حَتَّىٰ يُلَاقُوا يَوْمَهُمُ الَّذِي
يُوعَدُونَ ۚ ۱۲. يَوْمَ يُخْرَجُونَ مِنْ أَجْدَاثٍ مِرَاعًا قَاتِمُهُمْ إِلَىٰ نُحُوبٍ مَوْصُونَ
۱۳. خَشِيعَةً أَنْصَرُهُمْ فَهُمْ ذَلَّةٌ ذَٰلِكَ الْيَوْمِ الَّذِي كَانُوا يُوعَدُونَ ۚ ۱۴.

سُورَةُ نُوحٍ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ نَوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ ۖ إِنَّ أَنْذَرَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ
عَذَابٌ أَلِيمٌ ۚ ۱. قَالَ يَتِيمُونَ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ ۚ ۲. إِنِّي أَعْبُدُ
اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُونَ ۚ ۳. يَتَغَرَّبُونَ فِي دُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّرُكُمْ
إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى ۚ إِنِ أَجَلَ اللَّهِ إِذَا جَاءَهُ لَا يُؤَخَّرُ لَوْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ
ۚ ۴. قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَكُونُوا مِنِّي ۚ فَلَمْ تَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا
فِرَارًا ۚ ۵. وَإِنِّي كُنْتُ مَدْعُوهُمْ لِيَتَغَيَّرَ لَهْجُهُمْ فَجَعَلُوا أَلْسِنَهُمْ
فِي آدَانِهِمْ وَأَسْتَفْشَوْا بَيِّنَتَهُمْ وَأَنْصَرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا
ۚ ۶. ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا ۚ ۷. ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ
لَهُمْ إِسْرَارًا ۚ ۸. فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّكُمْ كَانْتُمْ عَقَارًا ۚ ۹.

[۴۰] ﴿فَلَا أَقْسَمُ﴾: سویند بیئت.

[۴۱] ﴿عَسَقُوا﴾: دهسته و سان یا کهم دهسته لات (چونکه کهس ناتوانیت رینگر بیئت له ناست په روره دگارد بؤ نـــه و کاره دی دهیـــه ویت).

[۴۲] ﴿فَذَرَهُمْ﴾: دهسته بر داریان ببه و گوی یان پی مده. ﴿يَخَوْضُوا﴾: نغروین

(له به تال و درودا). [۴۳] ﴿مِرَاعًا﴾: له به تال و درودا.

[۴۴] ﴿خَشِيعَةً﴾: له به تال و درودا.

[۴۵] ﴿نُحُوبٍ مَوْصُونَ﴾: له به تال و درودا.

[۴۶] ﴿يَتَغَرَّبُونَ﴾: له به تال و درودا.

[۴۷] ﴿دُنُوبِكُمْ﴾: له به تال و درودا.

[۴۸] ﴿يُخَوِّرُكُمْ﴾: له به تال و درودا.

[۴۹] ﴿إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾: له به تال و درودا.

[۵۰] ﴿فَلَمْ تَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا﴾: له به تال و درودا.

[۵۱] ﴿وَأَسْتَفْشَوْا بَيِّنَتَهُمْ وَأَنْصَرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا﴾: له به تال و درودا.

[۵۲] ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا﴾: له به تال و درودا.

[۵۳] ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾: له به تال و درودا.

[۵۴] ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّكُمْ كَانْتُمْ عَقَارًا﴾: له به تال و درودا.

[۵۵] ﴿إِنِّي أَنْزَلْنَاهُ نَوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾: له به تال و درودا.

[۵۶] ﴿إِنَّ أَنْذَرَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾: له به تال و درودا.

[۵۷] ﴿قَالَ يَتِيمُونَ إِنِّي لَكُمْ نَذِيرٌ مُّبِينٌ﴾: له به تال و درودا.

[۵۸] ﴿إِنِّي أَعْبُدُ اللَّهَ وَأَتَّقُوهُ وَأَطِيعُونَ﴾: له به تال و درودا.

[۵۹] ﴿يَتَغَرَّبُونَ فِي دُنُوبِكُمْ وَيُخَوِّرُكُمْ إِلَىٰ أَجَلٍ مُّسَمًّى﴾: له به تال و درودا.

[۶۰] ﴿قَالَ رَبِّ إِنِّي دَعَوْتُ قَوْمِي لِيَكُونُوا مِنِّي﴾: له به تال و درودا.

[۶۱] ﴿فَلَمْ تَزِدْهُمْ دُعَايَ إِلَّا فِرَارًا﴾: له به تال و درودا.

[۶۲] ﴿وَأَسْتَفْشَوْا بَيِّنَتَهُمْ وَأَنْصَرُوا وَأَسْتَكْبَرُوا وَاسْتَكْبَرُوا﴾: له به تال و درودا.

[۶۳] ﴿ثُمَّ إِنِّي دَعَوْتُهُمْ جَهْرًا﴾: له به تال و درودا.

[۶۴] ﴿ثُمَّ إِنِّي أَعْلَنْتُ لَهُمْ وَأَسْرَرْتُ لَهُمْ إِسْرَارًا﴾: له به تال و درودا.

[۶۵] ﴿فَقُلْتُ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُمْ إِنَّكُمْ كَانْتُمْ عَقَارًا﴾: له به تال و درودا.

[۶۶] ﴿إِنِّي أَنْزَلْنَاهُ نَوحًا إِلَىٰ قَوْمِهِ﴾: له به تال و درودا.

[۶۷] ﴿إِنَّ أَنْذَرَكُمْ مِنْ قَبْلِ أَن يَأْتِيَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾: له به تال و درودا.

[۱] ﴿إِنْ أَنْذَرْتُمْ قَوْمًا﴾: بیدارو ناگاداریان بکه له سزای خوایی نه گهر سر پیچی یا نکرد.

[۲] ﴿إِنْ أَجَلَ مَسْمُومٍ﴾: کاتیک دیاری کراو (خوای گه و ره دایناوه بؤ مردنی مرؤف). ﴿أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۳] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۴] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۵] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۶] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۷] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۸] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۹] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۱۰] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۱۱] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۱۲] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۱۳] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

[۱۴] ﴿إِنْ أَجَلَ اللَّهِ﴾: کاتی هاتنی سزای خوایی (گهر با و ره نه هیئت).

سورته نوح (نوح) جزمی (۲۹)

سورة نوح

نوح علیه السلام

[۱۱] ﴿يُرْسِلُ السَّمَاءَ مِثْرًا﴾: فهو بارانیه

مهروه کان مه لیا نگر توهه. ﴿مِدْرَارًا﴾:

به خو رو لیزمهو بهک له دواى بهک.

[۱۲] ﴿يُمِدُّكُمْ﴾: پیتان بیه خشیت و

بیکا به پالپشتان. [۱۳] ﴿لَا تَرْجُونَ لَّهِ

وَقَارًا﴾: له گهروه یی و مه زنی پهره ردگار

نا ترسن. [۱۴] ﴿خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا﴾: به چه ند

قونا غیکی جیا جیا نیوهی دروست

کردوه. [۱۵] ﴿طَافًا﴾: چه ند قات و

چینیك به سه ریكه وه. [۱۶] ﴿نُورًا﴾:

نور نورهی زهوی روشن ده کاتوه.

﴿سَرَّاجًا﴾: چرایه کی پرشنگدار.

[۱۷] ﴿أَنْتُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾: له خو ل و

خاکی زهوی نیوهی به دی هیناوه،

(چونکه باوکه ناده می لهو خو له

دروست کردوه). [۱۹] ﴿بَسَاطًا﴾: راخهر

یان هاوچه شنی راخهر نیک فراوان

(که جینگیر بن له سه ری). [۲۰] ﴿تَسْلُكًا

مِنْهَا سَلًا﴾: هه تا چه ند ریگایهک بگر نه بهر تییدا. ﴿فَحَاحًا﴾: فراوان و گوشاد.

[۲۱] ﴿حَسَارًا﴾: خه سار و مه ندی (له هردوو دنیا). [۲۲] ﴿مَكْرًا كَارًا﴾: پیلانیکی

گهروه مه زن (بهوهی نوحیان به دروژن داناو نه زیه تیاندان). [۲۳] ﴿لَا تَدْرُونَ﴾: وان

مه هینن، ده ستیان لی مه له مگرن. ﴿وَدَا وَلَا سَوَاعًا﴾: ناوی بته کانیانه له سه رده می

نه قامی دا. [۲۵] ﴿مَّا خَطِيئَتُهُمْ﴾: به هوی هه له تاوانه کانیانه وه. [۲۶] ﴿دَبَارًا﴾: که سیکی

نیشته جی. [۲۸] ﴿تَارًا﴾: تیا چوون و فهوتان.

هوی دبه زینی نایه (۳۴ - ۳۵) ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى﴾: ثم أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى: نایه ته که:

- (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه ده گنریته وه: ده لیت: کاتیک نایه تی: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ

هَاتَةِ خَوَارِوه، (ابو جهل) به (قریش) ی وت: دایکتان روله روتان بؤ بکات، کورمه کی (ابن کبش) ه

پیتان ده لیت: ده رگاوانی دوزخ (نوزده) که سن، نیوهش ژماره تان زوره، نایا هه (ده) که س

له نیوه به یه کی که له ده رگاوانانهی دوزخ ناویرن، خوای گهورهش نیگای ناره خواره وه بوسه

پیغه مبه ره که تا به (ابو جهل) بلیت: ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى﴾، ثم أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى: ههروه ها (نسائی)

له (سعید) ی کوپی (جبر) هوه ده گنریته وه ده لیت: پرساریان کرد له (ابن عباس) ناخو پیغه مبه ری

خوا پیی وت: یاخود پهره ردگار فه رمانی پیکرد وه ها بلیت، نهویش له وه لامدا فه رموی:

له ناخی خو یه وه وتی و دواتریش پهره ردگار نیگای بونارد.

يُرْسِلُ السَّمَاءَ عَلَيْكَ مِدْرَارًا ۚ وَ يُمِدُّكَ بِمِثْرٍ مِّنَ السَّمَاءِ ۚ وَ يَمَسُّكَ الصَّاعِقُ فِي يَوْمٍ أَنزَلَهُ ۚ لَكُمُ الْعَذَابُ فِي ذَٰلِكَ ۚ لَعَلَّكُمْ تَعْلَمُونَ ۚ
وَقَدْ خَلَقَكُمْ أَطْوَارًا ۚ أَفَلَا تَعْلَمُونَ كَيْفَ خَلَقَ اللَّهُ سَمْعَ سَمَوَاتٍ طِبَاقًا ۚ وَجَعَلَ الْقَمَرَ فِيهِنَّ نُورًا وَجَعَلَ الشَّمْسُ سِرَاجًا ۚ وَ اللَّهُ أَنْتَبَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ بِأَنَّا إِنَّمَا يُمِدُّكُمْ فِيهَا وَ تُخْرِجُكُمْ إِخْرَاجًا ۚ وَ اللَّهُ جَعَلَ لَكُمُ الْأَرْضَ بَسَاطًا ۚ لَنْتَسْلُقَ مِنْهَا سَبِيلًا فِجَاجًا ۚ أَفَلَا تَوْحُّ رَبَّ إِنَّهُمْ عَصَوْا وَ اتَّبَعُوا مَن لَّا يَذَرُّهُ مَالَهُ ۚ وَ وُلِدَهُ إِلَٰهٌ خَاسِرًا ۚ وَ مَكَرُوا مَكْرًا كَبِيرًا ۚ وَ قَالُوا لَا تَذَرُنَّ آلِهَتَكُمْ وَ لَا تَذَرُنَّ وَدًّا وَ لَا سَوَاعًا وَ لَا يَعُوثَ وَ يَعُوقَ وَ نَسُوا ۚ وَ قَدْ أَصْلَحُوا أَكْبَرًا ۚ وَ لَا تَزِدُ الظَّالِمِينَ إِلَّا ضَلَالًا ۚ
وَ مَا خَطِيئَتُهُمْ إِلَّا فِي قَوْلِ قَادِحِلُوا أَنَا قَالُوا فَلَمْ يَجِدُوا لَهُمْ مِنْ دُونِ اللَّهِ أَنْصَارًا ۚ وَ قَالَ نُوحٌ رَبِّ لَا تَذَرْنِي عَلَى الْأَرْضِ مِنَ الْكَافِرِينَ دِيَارًا ۚ إِنَّكَ إِن تَذَرْنِي يَصْلُوهَا عِبَادُكَ وَ لَا تَذَرُونِي إِلَّا فِرَارًا كَفَّارًا ۚ رَبِّ اغْفِرْ لِي وَ لِرَبِّكَ وَلِمَن دَخَلَ بَيْتَكَ مُؤْمِنًا وَ لِلْمُؤْمِنِينَ وَ الْمُؤْمِنَاتِ وَ لَا تَزِدِ الظَّالِمِينَ إِلَّا تَبَارًا ۚ

منها سلا: هه تا چه ند ریگایهک بگر نه بهر تییدا. ﴿فَحَاحًا﴾: فراوان و گوشاد.
[۲۱] ﴿حَسَارًا﴾: خه سار و مه ندی (له هردوو دنیا). [۲۲] ﴿مَكْرًا كَارًا﴾: پیلانیکی
گهروه مه زن (بهوهی نوحیان به دروژن داناو نه زیه تیاندان). [۲۳] ﴿لَا تَدْرُونَ﴾: وان
مه هینن، ده ستیان لی مه له مگرن. ﴿وَدَا وَلَا سَوَاعًا﴾: ناوی بته کانیانه له سه رده می
نه قامی دا. [۲۵] ﴿مَّا خَطِيئَتُهُمْ﴾: به هوی هه له تاوانه کانیانه وه. [۲۶] ﴿دَبَارًا﴾: که سیکی
نیشته جی. [۲۸] ﴿تَارًا﴾: تیا چوون و فهوتان.

هوی دبه زینی نایه (۳۴ - ۳۵) ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى﴾: ثم أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى: نایه ته که:

- (ابن جریر) له (ابن عباس) هوه ده گنریته وه: ده لیت: کاتیک نایه تی: ﴿عَلَيْهَا تِسْعَةُ عَشْرَ هَاتَةِ خَوَارِوه، (ابو جهل) به (قریش) ی وت: دایکتان روله روتان بؤ بکات، کورمه کی (ابن کبش) ه
پیتان ده لیت: ده رگاوانی دوزخ (نوزده) که سن، نیوهش ژماره تان زوره، نایا هه (ده) که س
له نیوه به یه کی که له ده رگاوانانهی دوزخ ناویرن، خوای گهورهش نیگای ناره خواره وه بوسه
پیغه مبه ره که تا به (ابو جهل) بلیت: ﴿أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى﴾، ثم أَوَّلَى لَكَ فَأُولَى: ههروه ها (نسائی)
له (سعید) ی کوپی (جبر) هوه ده گنریته وه ده لیت: پرساریان کرد له (ابن عباس) ناخو پیغه مبه ری
خوا پیی وت: یاخود پهره ردگار فه رمانی پیکرد وه ها بلیت، نهویش له وه لامدا فه رموی:
له ناخی خو یه وه وتی و دواتریش پهره ردگار نیگای بونارد.

سورۃ جن

سورۃ الجن

سورۃ الجن

سورۃ الجن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

قُلْ أُوْحِيَ إِلَيَّ أَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ فَقَالُوا إِنَّا سَمِعْنَا قُرْآنًا عَجَبًا ۖ يَهْدِي إِلَى الرُّشْدِ فَآمَنَّا بِهِ ۖ وَلَمْ نُشْرِكْ بِرَبِّنَا أَحَدًا ۚ
وَأَنَّهُ تَعَلَّى جَدُّ رَبِّنَا مَا اتَّخَذَ صَاحِبَةً وَلَا وَلَدًا ۚ وَأَنَّهُ كَانَ يَفُولُ سَفِينًا عَلَى اللَّهِ سَطَطًا ۚ وَأَنَّا طُنَّآ أَن لَّنْ نَقُولَ الْإِنْسَ
وَالْجِنِّ عَلَى اللَّهِ كَذِبًا ۚ وَأَنَّهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْإِنْسِ يَعُوذُونَ بِرِجَالِ
مِّنَ الْجِنِّ فَزَادُوهُمْ رَهَقًا ۚ وَأَنَّهُمْ ظَنُّوا كَذَّبْنَاهُمْ لَأَن لَّنْ يَبْعَثَ
اللَّهُ أَحَدًا ۚ وَأَنَّا لَمَسْنَا السَّمَاءَ فَوَجَدْنَاهَا مُلْتِفَتٍ حَرَسًا
شَدِيدًا وَشُهُبًا ۚ وَأَنَّا كُنَّا نَقْعُدُ مِنْهَا مَقْعِدًا لِّلسَّمْعِ ۖ فَمَن
يَسْمِعُ الْآنَ يَجِدْ لَهُ شِيبًا يَّارْصِدًا ۚ وَأَنَّا لَا نَدْرِي أَشَرٌّ أُرِيدَ
بِمَن فِي الْأَرْضِ أَمْ أَرَادَ بِهِمْ رَبُّهُمْ رَشَدًا ۚ وَأَنَّا لَمَّا الْفَصْلِ خَوْنٌ
وَيَعْنَدُونَ ذَلِكَ كُتَّاطِينَ وَقَدَا ۚ وَأَنَّا طُنَّآ أَن لَّنْ نُّعْجِزَ
اللَّهُ فِي الْأَرْضِ وَلَن نُّعْجِزَهُ ۖ هَرَبًا ۚ وَأَنَّا لَمَّا سَمِعْنَا الْمُهْدَى
ءَامَنَّا بِهِ ۖ فَمَن يُؤْمِنُ رَبِّهِ ۖ فَلَا يَجَافُ حَسَاسًا وَلَا رَهَقًا ۚ

[۱] ﴿شُرِّ﴾: کۆمه لیک که له نیوان سى تا ده کهس دابن. ﴿قرانا عجب﴾: کتیبیکى خوینراوهى سه رنج راکیش، (که ورده کارى زورى تیدا کراییت و بى وینه بیت). [۲] ﴿یهدى﴾: ریتما یی کردووه. ﴿الرشد﴾: حق و راستی. [۳] ﴿بى﴾: بهرزو بلند. ﴿جد ربنا﴾: بهرزو گه وره یی په رومردگارمان، یا خود ده سته لاتی بى پایانى. ﴿صاحبة﴾: هاوسه. [۴] ﴿سفها﴾: سه رکه شو و نه فاهه کانهان. ﴿ثیلبیس و سه ربازه کانی﴾. ﴿شططا﴾: درو یه کى گه وره. [۶] ﴿یعوذون﴾: په ناده گرن، یان داواى پاریزگارى کردنیان لیده کهن. ﴿رهفا﴾: تاوان و سه رپیچی یا گونا هو سه رلشینیواى. [۸] ﴿لسا السماء﴾: چوینه ناسمان (بو گوینگرتن). ﴿حرسا

شدید﴾: پاسه وانیکی به میزو توانا (که فرشته کائن). ﴿تھا﴾: پریسکیک، پارچه ناگرتک. [۹] ﴿نقعد منها﴾: له مه ندیک له سووچه کانی ناسماندا پینگه یه بگرین (بو گوینگرتن). ﴿مقاعد للسمع﴾: شوینی گوینگرتن، تاده نگوباسی ناسمان بیستن. ﴿رصد﴾: چاودیر. [۱۰] ﴿رصد﴾: خیر و چاکه. [۱۱] ﴿الصالون﴾: نهوانه ی زور باش و تهوان له خیر و چاکه یا. ﴿طرائق قددا﴾: چه ندين کۆمه لى جیاجیا. [۱۲] ﴿طننا﴾: دنیا بووین و زانیان. [۱۳] ﴿اهدی﴾: ریتما یی کمر (قورئانی پیروز). ﴿حسا﴾: به کهم سهیر کردن. ﴿رهفا﴾: سته می لینا کړیت.

سورۃ الجن

هوئ دایه زینی نایه (۸): ﴿وَيَطْمَنُونَ الْطَعَامَ عَلَىٰ حَيْثُ مَسْكِنًا وَيَتِمُّوْنَ وَأَسِيرٌ﴾: نایه ته که:

- (ابن منذر) له (ابن جریر) هوه ده گپړتیه وه، ده لیت: نه م نایه ته سه باره ته به وه هاته خوارم وه پیغه مبهری خوا (۹) موسلمانى به ديل نده مگرت، سه باره ته به ديله موشريکه کان هاته خوارم وه، که سزاو نه شکمجه دران؛ فنجا پیغه مبهری خوا (۱۰) فرمانی کرد باش بن له که لیان.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

[۱۴] ﴿المسلمون﴾: موسلمانان (نهوانه) ملكه چو گوی پابه لن بؤ پهروه دگان.
 ﴿الفاسطون﴾: لادهران، نهوانه ی له نیسلام لایاند اوه. ﴿عمر و ارشدا﴾:
 نهوانه ی ریگه ی هوشمه ندی و خیریان مه لېزاردوه. (مه به سستی چاکه و ریتمای یه). [۱۵] ﴿حط﴾:
 ناگر خوشکمر. [۱۶] ﴿على الطريقه﴾:
 راسته شمه قام، ریگسای پیغه مبه ران (عمر). ﴿ماء غدق﴾: ناویکی زور و بهر فراوان. [۱۷] ﴿لنفتمهم فيه﴾:
 تاقیان بکه ی نه وه (له ودا پیمان به خشیوون). ﴿ذكر ربه﴾: یادی پهروه دگار که ی (قورنای پیروز).
 ﴿يسلكه﴾: ده یگریته بهر، ده چپه ناوی. ﴿عذابا صعدا﴾: سزایه کی قورس و گران (که خوگرتن له ناستیا مه حاله). [۱۸] ﴿فلاتدعوا﴾: په رستشی

وَأَنَّا إِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَمِنَّا الْقَاسِطُونَ فَمَنْ أَسْلَمَ فَأُولَٰئِكَ تَحَرَّوْا رِسْدًا ۖ وَأَمَّا الْقَاسِطُونَ فَكَانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَاتٍ ۚ
 وَأُولَٰئِكَ اسْتَقْبَمُوا عَلَىٰ الطَّرِيقَةِ لَأَسْقَيْنَهُمْ مَّاءً غَدَقًا ۚ وَلَتَجِدُنَهُمْ فِيهِ وَمَنْ يُعْرِضْ عَنْ ذِكْرِ رَبِّهِ يَسْلُكْهُ عَذَابًا صَعَدًا ۚ وَأَنَّ الْمَسْجِدَ لِلَّهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللَّهِ أَحَدًا ۚ وَأَنَّهُ لَمَّا قَامَ عَبْدُ اللَّهِ يَدْعُوهُ كَادُوا يَكُونُونَ عَلَيْهِ لِيَدًّا ۚ قُلْ إِنَّمَا أَدْعُوا رَبِّي وَلَا أُشْرِكُ بِهِ أَحَدًا ۚ قُلْ إِنِّي لَا أَمْلِكُ لَكُمْ ضَرًّا وَلَا رَشَدًا ۚ قُلْ إِنِّي لَنْ يُخِيرَ بِي مِنَ اللَّهِ أَحَدٌ وَلَنْ أَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدًا ۚ لَوْلَا بَلَاغُ مِنَ اللَّهِ وَرِسَالَتِي وَمَنْ يَعْصِ اللَّهَ وَرَسُولَهُ فَإِنَّ لَهُ نَارَ جَهَنَّمَ خَالِدًا فِيهَا أَبَدًا ۚ حَتَّىٰ إِذَا رَأَوْا مَا يُوعَدُونَ فَيَسْأَلُونَ مَنْ أَصْعَفُ نَاصِرًا وَأَقْلَبَ عَدَدًا ۚ قُلْ إِن أَدْرَيْتُ أَقْرَبُ مَا تُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ لَهُ رَبِّي أَمَدًا ۚ عَلِيمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهَرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۚ لَآ يَمُنُّ إِلَّا الَّذِينَ يَرْضَوْنَ مِنْ رَسُولِ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِنْ بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۚ لَئِنْ لَعَلَّ أَنْ قَدْ أَبْلَغُوا رِسَالَتِي رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا ۚ

[۱۹] ﴿عبد الله يدعوه﴾: بهنده ی خوا (محمد) (دخ) ده یپه رستیت. ﴿عليه ليدا﴾: به دوا یی یه کدا ریز ده به ستن و کوزه بنه وه و سوورن له سهر گوی بیست بوونی قورنای پیروز. [۲۱] ﴿ضرا﴾: زیان و زهره. ﴿رشدا﴾: سوود و خیر، یان ریتمای کردن. [۲۲] ﴿لن یجری﴾: نامپاریزیت و، نایه ت به هانامه وه. ﴿ملتحد﴾:
 په ناگه و په ریژیک (بمپاریزیت). [۲۳] ﴿الا بلاغ﴾: مه گمر راگه یان دیک. [۲۴] ﴿ما یوعدون﴾: نه وه ی به لینیان پیدراوه (له سزاو خه شم). [۲۵] ﴿ان ادري﴾:
 نازانم. ﴿امدا﴾: ماوه یه کی دور و دریز. [۲۶] ﴿لا یظهر﴾: ناگاداری ناگات. [۲۷] ﴿یسلك﴾: دایده ونی و رایده سپیری. ﴿رصدا﴾: پاسه وانانی فریشته. [۲۸] ﴿احاط﴾: دهورانگری دواوه (زانپاریه کی ته او و پری هیه له سهری). ﴿احصى﴾:
 بزاردن و سهر میزی یه کی ورد و درشت.

هوی دایه زینی دایمتی (۲۰). ﴿واذا رأيت ثم رأيت نعيما وملكا كبيرا﴾: دایمتکه:

— (ابن المنذر) له (عکرمه) وه ده گپریتمه: دلینت: (عمر) چوه لای پیغه مبه ر (عمر) که سهر حسیری که په لکی دارخورما دروستکرايو و پاکشايو، شونډواری حسیره که به جهسته یوه -

سورہ تیٰ **المزمل**

سُورَةُ الْمَدَنِيَّةِ

الحمد لله

سُورَةُ الْمُرْتَدِّ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

يَأْتِيهَا الْمُرْسَلُ ﴿١٠﴾ قَوْلَ الْبَلِّ لَا أَفِيلَا ﴿١١﴾ نَصْنَعُهُ أَوْ أَنْقَضَ مِنْهُ قَلِيلًا
أَوْ ذُوْدَ عَلَيْهِ وَرَبِّ الْقُرْآنِ قَوْلًا ﴿١٢﴾ إِنْ أَنْسَلَفْنِي عَلَيْكَ قَوْلًا
قَلِيلًا ﴿١٣﴾ إِنْ نَاشِئَةُ الْبَلِّ هِيَ أَشَدُّ وَطْأً وَأَقْوَمُ فِيلًا ﴿١٤﴾ إِنْ ذَلِكَ فِي
الْهَارِ سَبِيحًا طَوِيلًا ﴿١٥﴾ وَذَكَرَ اسْمُ رَبِّكَ وَنَسَلُ إِلَهِ سَبِيلًا ﴿١٦﴾
رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكِيلًا ﴿١٧﴾ وَاصْبِرْ
عَلَى مَا يَفْعُلُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْرًا جَمِيلًا ﴿١٨﴾ وَذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ
أُولَى الْقَوْمِ وَهُمْ لَهُمْ فِيلًا ﴿١٩﴾ إِنْ لَدَيْكَ نُكْلًا أَوْ كَيْفِيًّا ﴿٢٠﴾
وَعَطَا مَا دَاغَ عَصَاهُ وَعَدَا أَلْيَمًا ﴿٢١﴾ يَوْمَ تَرْجُفُ الْأَرْضُ وَالْجِبَالُ
وَكَانَتْ الْجِبَالُ كَيْفَ مَهْلًا ﴿٢٢﴾ إِنْ أَنْزَلْنَاهُ لَكَ كُرْسُولاَ شَهِدًا
عَلَيْكَ كَمَا أَنْزَلْنَاهُ إِلَى فِرْعَوْنَ رَسُولًا ﴿٢٣﴾ فَعَصَى فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ
فَأَخَذْنَاهُ أَخْدًا وَبِيلًا ﴿٢٤﴾ فَكَيْفَ تَتَّقُونَ إِنْ كَفَرْتُمْ يَوْمًا يَجْعَلُ
الْوَلَدَ نَسِيًّا ﴿٢٥﴾ وَالنَّسَاءَ مُسْقَطِي أَبْوَعًا وَعُدَّهُ مَقْعُولًا ﴿٢٦﴾
إِنَّ هَذِهِ سَبْكَةٌ كَمَنْ سَاءَ اتَّخَذَ إِلَى رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٢٧﴾

[۱] ﴿الْمُزْمَل﴾: ئەۋكەسەي خۇي پىنچاۋتە نىۋو جىل و نوئين (مەبەست يىغەمبەرى خوايە) (د.خ). [۴] ﴿رمل القرآن﴾: بەھىمنى قورئان بخوئنه (برىتتە لەۋشىۋازەي خوئندى قورئان كە خوئنەر بتوانىت پىتەكانى دەربىرت). [۵] ﴿قولا ثقيل﴾: وتىەكى قورس و سەنگىن لەسەر نەفس (قورئانى پىرۋن). [۶] ﴿ناشئة الليل﴾: ئەۋ بەندايەتىيە كەشەۋ نەنجام دەدرىت (شەۋنوئىن). ﴿اشد وطناً﴾: قاچەكان چەسپاۋ دەكات و بەندايەتئىش جىگىرو پتەۋ. ﴿اقوم قبالا﴾: باشترىن و بەھىزترىن خوئندەنەۋىيە (چونكە دل تىدا بىدارو ئامادىيە). [۷] ﴿سبحا﴾: جموجوول و ھەۋلەدان لەۋ كاسبى. [۸] ﴿وتبلى اليه﴾: بۇ خوا لىبراۋەو

سمرقالی یه کتاپه رستی به. [۱۰] ﴿هَجَرَ جَمِلاً﴾: پشت تیکردنیکي باش (لؤمه و سمره نشستی تیانه بی). [۱۱] ﴿ذَرْنِي وَالْمُكَذِّبِينَ﴾: لیم گهری بؤ دروژنان (ئمه هره شهیه کی سهخته بویان). ﴿أُولِي النِّعَمَةِ﴾: خاوه نی نازو نیعمه (له مال و سامان و منال). ﴿مَهْلَهْم قَلِيلًا﴾: پشتگویان بخه چهند ساتیکی کهم. [۱۲] ﴿لَدَيْهَا﴾: هه مانه. ﴿أَنْكَلَا﴾: کوئی قورس و توندوتیز. ﴿جَحِيمًا﴾: ناگریکی بلنسه دار. [۱۳] ﴿طَعَامًا ذَا غَصَّةٍ﴾: ئهو خوارده مهنیه ی له گهرو و ده گیریت و نا پواته خواره وه. [۱۴] ﴿تَرْجِفُ الْأَرْضُ﴾: زهوی دیته له زه و جووله جووله (روژی قیامت). ﴿كُتِبَ﴾: ته پۆلکه خوئی چین له سر چین. ﴿مَهْلًا﴾: تواوه و ردو خاش. [۱۶] ﴿أَحْذَرُوا وَيَلَا﴾: تیاچوون و فهوتانی توندو چاره نووس خراب. [۱۷] ﴿تَقْوُونَ﴾: خوٲان ده پارین. ﴿الْوِلْدَانَ﴾: منال و کوٲه ی شیر خوره. ﴿تَسِيًّا﴾: پیروی و چوونه ساله وه. (به هوی ناره جه تیهه کانی قیامت). [۱۸] ﴿مَنْفَطْرٌ﴾: قلیشاوو درز تیٲوو. [۱۹] ﴿سَيْلًا﴾: زنگیا که به ره و بهه شستی به ریت.

سوره تهی (المزل) و (المدر) جزمی (۲۹)

سورة المزل

المزل المزل

[۲۰] ﴿أَدْنَىٰ﴾: که متر. ﴿يَقْدِرُ اللَّيْلُ﴾:

نه اندازه که می شه و ده زانیت. ﴿عَلِمَ أَدْنَىٰ﴾:

نخسوه. ﴿نَاكَادَارُو دَه زَانِيَّتْ نَاتَوَانِ﴾:

بزانن شهو چه نده نویژتان کردووه

چهندی ماوه. ﴿فَنَاب عَلِيْكُمْ﴾: نه و جا

بوی ناسان کردن. (نه وه بکه ن که بۆتان

ناسانه). ﴿يَضْرِبُونَ فِي الْأَرْضِ﴾: بؤ

بازرگانی و شتی دیکه ده چن.

﴿يَتَّبِعُونَ﴾: داوا ده کهن. ﴿وَأَقْرَضُوا اللَّهَ﴾:

بیه خشن له پیتاوی خوایا به دهر له وهی

فهرزکراوه له سهرتان. ﴿قَرْضًا حَسَنًا﴾:

به خشی نیکی باش و چاک بؤ

پاک کردن وهی نه نفسی خۆتان.

سوره تهی ﴿المدر﴾

[۱] ﴿المدر﴾: نه وهی خوی داپوشی بوو

به پیخه و جل و بهر که که می (مه به ست

پیغه مبهری خوايه (د.خ). [۲] ﴿فَانْزِلْ﴾:

مه به ست پییی هه سسکتان

به ناگادار کردن وهی بیداری به. [۳] ﴿رَبِّكَ فَكْرٌ﴾:

[۴] ﴿ثَابِتٌ فَطْهَرٌ﴾: پاک کردن وهی نه نفسه له خهوش لیئی و نه خوشی به کانی ده روون.

[۵] ﴿الرَّحْزُ فَاحِرٌ﴾: واز له په رستنی بت بهینه له گهل سهرجهم نهو گونا هانه ی

شایسته ی خه شم و سزان. [۶] ﴿لَاغْنُ تَسْكُرُ﴾: مه به خشه بؤ ده وه مهنی یا شتی

مه به خشه داوای زیاتر بکه ی له بریدا. [۸] ﴿يَفْرُقُ السَّاقُوْرُ﴾: فووکرا به که نه نادا بؤ

زیفندو بوونه وهی لیپرسینه وه. [۹] ﴿عَسِيرٌ﴾: قورس و گران. [۱۱] ﴿دَرِيٌّ﴾: لیم که پی

(مه به ستی هه ره شه یه). ﴿حَلَقْتُ وَحِيدًا﴾: به ته نیا خۆم دروستم کردووه. [۱۲] ﴿مَالًا

مَسْدُودًا﴾: مالیکی بی شوومار. [۱۳] ﴿شُهُودًا﴾: نه وانه ی خاوه ن پله و پاینه له ناو

نه ته ودا، گه واهیان وهر ده گیریت. [۱۴] ﴿مَهْدَتْ لَهْ عَهْدٌ﴾: ریم خۆشکردووه بؤی و

مال و دارایی و ده سته لاتم پیداوه. [۱۶] ﴿كَلًّا﴾: نه خیر. ﴿عِيدًا﴾: نه وهی سهر که ش و

دوور له پرستییه. [۱۷] ﴿سَارَهْفَهُ صَعُودًا﴾: به رزاییه کی سهخت و ناره حته ی به کی زور

قورس.

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

بِأَنبَاءِ الْمَدْنِ ۱. قَوْمَانِز ۲. وَرَبِّكَ مَكْرٌ ۳. وَبِأَنبَاءِ فَطْهَرٌ ۴.

وَالرَّحْزُ فَاحِرٌ ۵. وَلَا تَسْكُرُ تَسْكُرُ ۶. وَرَبِّكَ قَاصِرٌ ۷.

فَإِذَا يُفْرِقُ السَّاقُوْرُ ۸. هَذَا لَكَ يَوْمَ يَوْمٍ عَسِيرٌ ۹. عَلَى الْكُفْرِيِّينَ

عَرِيسٌ ۱۰. دَرِيٌّ مِّنْ خَلْقٍ وَحِيدٍ ۱۱. وَجَعَلْتُ لَهُ مَالًا

مَسْدُودًا ۱۲. وَبَيْنَ شُهُودًا ۱۳. وَمَهْدَتْ لَهُ عَهْدًا ۱۴. ثُمَّ نَطَعُ

أَنْ أَرِيدَ ۱۵. كَلًّا إِنَّهُ كَانَ لِأَيْنَاعِيَدًا ۱۶. سَارَهْفَهُ صَعُودًا ۱۷.

سوره هتی

سوره هتی

[۱۸] ﴿قدر﴾: نه وهی له نه فسی خویدا
تانه و توانجی ناماده کردوه دژ
به قورثانی پیروز. [۱۹] ﴿فقتل﴾: دهک
تیاچی و نه مینی. [۲۲] ﴿عبر﴾:
ناوچاوی گرز کرد (پاش نه وهی
فیله کانی سهری نه گرت). ﴿بسر﴾:
ده موچاوی تیکچوو، سه رودلیدا
به به کا. [۲۳] ﴿ادبر﴾: پشتی هه لکرد
(له باوه رهینان). ﴿استکر﴾: خوی به رزو
گه وه گرت (له شوینکه و تنی
پنجه مبهری خوا). [۲۴] ﴿یوثر﴾:
فیرده گرت و کاریگه ری خوی ده بیت.
[۲۶] ﴿سأصليه سقر﴾: ده یخمه
دوزه خه وه. [۲۸] ﴿لاتبقی﴾: هیچ
نایه لیته وه، ده یسو تینیت. ﴿ولاتس﴾:
لیسی ناگه ریت بیت ه دهر وه.
[۲۹] ﴿لواحة للبشر﴾: روپوشی
پنسه ته که یان رهش ده کات و

إِنَّهُ مَكْرُومٌ ۝ فَعْقِلَ كَيْفَ مَنَ ۝ ثُمَّ قِيلَ كَيْفَ مَنَ ۝ ثُمَّ نَظَرَ ۝
ثُمَّ عَبَسَ وَبَسَ ۝ ثُمَّ أَدْبَرَ وَاسْتَكْبَرَ ۝ فَقَالَ إِنْ هَذَا إِلَّا سِحْرٌ
يُؤْتَرُ ۝ إِنْ هَذَا إِلَّا قَوْلُ الْبَشَرِ ۝ سَأَصْلِيه سَقَرٌ ۝ وَمَا أَدْرَاكَ
مَسَقَرٌ ۝ لَا تَبْقَى وَلَا تَذَرُ ۝ لَوَاحَةٌ لِلْبَشَرِ ۝ عَلَيْهَا سَعَةُ عَشْرِ
۲۰ ۝ وَمَا جَعَلْنَا أَصْحَابَ النَّارِ إِلَّا مَلَائِكَةً وَمَا جَعَلْنَا عَنْهُمْ إِلَّا نُفُوسًا
لِّلَّذِينَ كَفَرُوا لِيَسْتَفِيقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَيُرَدَّ الَّذِينَ آمَنُوا إِلَّا نَسُوا
وَلَا يَرْتَابَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ وَالْمُؤْمِنُونَ وَلِيَقُولَ الَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَّرْصٌ
وَالْكُفْرُ وَمَا أَرَادَ اللَّهُ بِهَذَا مَثَلًا كَذَلِكَ يُضِلُّ اللَّهُ مَن يَشَاءُ وَيَهْدِي
مَن يَشَاءُ وَمَا يُغَاوِرُكَ إِلَّا وَهْمٌ ۝ لَا تَذَكَّرِي لِلْبَشَرِ ۝ كَلَّا
وَالْقَمَرِ ۝ زَالٍ إِذَا دُورٌ ۝ وَالصُّبْحِ إِذَا أَسْفَرٌ ۝ إِنَّمَا لِأَحَدٍ
الْكُرْ ۝ بَدِيرٌ لِلْبَشَرِ ۝ لِمَن شَاءَ مَنَ وَكُلٌّ يَتَنَفَّسُ ۝ أَوْ يَتَأَخَّرُ ۝ كُلُّ
نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهينٌ ۝ لَا أَصْحَابَ لِيَلِينَ ۝ فِي جَنَّتِ بَنَاتُ لُؤْلُؤٍ
۱۰ ۝ عَنِ النَّجْمِينَ ۝ مَسَلَكُ كَرِي سَقَرٌ ۝ قَالُوا لَوْ نَدْرَأُكَ مِن
الْمُصْلِينَ ۝ وَلَوْ نَدْرَأُكَ لَنُفِخَ السِّكِّينُ ۝ وَكَانَ خَوْضٌ مَعَ
الْحَافِضِينَ ۝ وَكَانَ كِتَابٌ يَوْمَ الِذِينَ ۝ حَتَّى أَتَانَا الْيَقِينُ ۝

ده یسو تینیت. [۳۱] ﴿أصحاب النار﴾: به پرسانی دوزه خ. ﴿عدهم﴾: ژماره یان. ﴿فقتل﴾:
تاقیردنه وه. ﴿لستفین الدین ابو﴾: الکاب. هه تا بو جووله که وه مسیحیه کان پوژن
بیت ه وه له حالی نه وه دا ژماره ی (نوزده) هاتوه. ﴿لایرتاب﴾: گومانی تیدانییه.
﴿مرص﴾: نه خوشی دوپووی. ﴿ذکر﴾: یاد و جینگه ی په ندوه رگرتن.
[۳۲] ﴿والقمر﴾: په روه رگار سویند به مانگ ده خوات. [۳۳] ﴿واللیل اذ ادبر﴾: سویند
به شه ده خوات کاتی پشتی هه لکرد و ناو ابو. [۳۴] ﴿والصبح اذ اسفر﴾: سویند
ده خوات به روژ کاتیک روه ناک ده بیت ه وه. [۳۵] ﴿الکسر﴾: به لای گه وره و گران.
[۳۶] ﴿بدیر﴾: ناگاداری به. [۳۷] ﴿ان تقدم﴾: پیش بکه ویت به ره و چاکه و گوپرایه لی.
[۳۸] ﴿کسب﴾: نه نجامی داوه. ﴿رهیه﴾: کوژ و به ندکراوه. [۴۲] ﴿ماسلککم﴾: چی وای
لیکردن بکه ونه ناو. [۴۵] ﴿خصوص﴾: روده چوون له به تال و ناحه ق و بی باوه ری.
[۴۶] ﴿نوه الدین﴾: روژی پاداشت و سزا.

- دیاربوو (عمر) کاتی نه وهی به دیکرد گریا، پنجه مبه ریش (ش) - فرموی: بوجی ده گرت " نه ویش
فرموی: بیر (کیسرا) و مولکه که ی (هرمن) و مولکه که یم کرده وه، بیر (پادشای (حه بهش) و مولکه که یم -

سورۃ القیامۃ

سورۃ المدثر

فَالْمَقَامُ مَرْتَعَةُ الشَّعْبِ ۝ ۸۸ ۝ فَاظْهَرِ عَنِ التَّنْكِيرِ مَرْمُوزِ
 ۝ ۸۹ ۝ كَأَنَّهُمْ خُمُرٌ مُسْتَمِيرَةٌ ۝ ۹۰ ۝ فَوَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ ۝ ۹۱ ۝ لَمْ يَرِيدُ
 كُلُّ أَمْرٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوَفَّقَ صَحَابًا مُنْشَرَةً ۝ ۹۲ ۝ كَلَّا لَلْأَكْثَرِ لَأَبْخَاتُونَ
 ۝ ۹۳ ۝ الْآخِرَةُ ۝ ۹۴ ۝ كَلَّا إِنَّهُ تَذَكَّرٌ ۝ ۹۵ ۝ فَمَنْ شَاءَ دَكَّرْهُ ۝ ۹۶ ۝
 وَمَا يَذْكُرُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ هُوَ أَهْلُ الْقُوَى وَأَهْلُ الْغَفَرَةِ ۝ ۹۷ ۝

سُورَةُ الْقِيَامَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقِيمُ يَوْمَ الْقِيَمَةِ ۝ ۱ ۝ وَلَا أَقِيمُ بِالْقِيَمِ الْوَأَمِ ۝ ۲ ۝ الْخَسْبِ
 ۝ ۳ ۝ الْإِنْسَانُ أَنْ يَجْمَعَ عَظَامَهُ ۝ ۴ ۝ أَلَمْ يَدْرِكْ عَلَى أَنْ تُسْوِىَ نَفْسَهُ ۝ ۵ ۝ أَلَمْ
 يُدْأِ الْإِنْسَانُ لِفَجْرٍ أَمَامَهُ ۝ ۶ ۝ أَلَيْسَتْ آيَاتُ يَوْمِ الْقِيَمَةِ ۝ ۷ ۝ يُودِى أَرْقُ الْبَصَرُ
 ۝ ۸ ۝ وَخَسَفَ الْقَمَرُ ۝ ۹ ۝ وَجُمِعَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ ۝ ۱۰ ۝ يَقُولُ الْإِنْسَانُ يَوْمَئِذٍ
 ۝ ۱۱ ۝ أَيْنَ الْمَقَرُّ ۝ ۱۲ ۝ كَلَّا لَا وَرَرَ ۝ ۱۳ ۝ إِلَىٰ رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمُسْتَقَرُّ ۝ ۱۴ ۝ يَسْأَلُ الْإِنْسَانُ
 ۝ ۱۵ ۝ يَوْمَئِذٍ مَقَامَهُ ۝ ۱۶ ۝ أَلَمْ يَلِدْ ۝ ۱۷ ۝ أَلَمْ يَلِدْ عَلَىٰ نَفْسِهِ عَصِيرَةً ۝ ۱۸ ۝ أَلَمْ يُولَدْ أَلَمْ يَلِدْ
 ۝ ۱۹ ۝ مَعَادِيرُهُ ۝ ۲۰ ۝ الْآخِرُ كَذِبُهُ ۝ ۲۱ ۝ لَسَانَكَ لَتَعْمَلَ بِهِ ۝ ۲۲ ۝ إِنَّ عَلَيْنَا جَمْعَهُ
 ۝ ۲۳ ۝ وَفَرَادَهُ ۝ ۲۴ ۝ فَوَذَّخْنَاهُ وَأَنْشَعْنَا قَرْعَهُ ۝ ۲۵ ۝ إِنَّهُ لَمَنْ عَلَيْنَا يَبِيتُ ۝ ۲۶ ۝

[۴۹] ﴿معرضین﴾: پشت ہلہ کہن۔
 [۵۰] ﴿حرم مستنفرۃ﴾: گویندریزی
 بہلہ سے۔ [۵۱] ﴿قصورۃ﴾: شیریان
 راوچی۔ [۵۲] ﴿منشۃ﴾: رات
 بلاؤکراوہ تہوہو ناشکرایہ۔ [۵۴] ﴿ائہ
 تذکرۃ﴾: قورنان جیگہ یادو پند
 ورمگرتنہ۔ [۵۶] ﴿اہل التقوی﴾: جیگہو
 خاوہن بہندیہ تی و ترسہ۔ ﴿اہل
 المغفرۃ﴾: شیاوای لیبورہ دیہ۔

سورہ تی (القیامۃ)

[۱] ﴿لا أقسم﴾: سویندیبت۔ {پیتی (لا
 زیادہیہ}۔ [۲] ﴿النفس اللوامة﴾: نہو
 نہفسی ہمیشہ لوہو سہرزہ نشتی
 خوی دہکات (ہہرکات گوناہو
 تاوانیکی نہہ نجامدا)۔ [۳] ﴿جمع
 عظامہ﴾: ٹیسقانہ کانی کؤدہکینہوہو
 (سہرلہنوی زیندووی دہکینہوہو)۔
 [۴] ﴿بلی﴾: نہخیر، وانیہ (بہلکو دوی

پزینیش کوی دہکینہوہو)۔ ﴿نسوی بانہ﴾: سہرپہنجہ کانیان بنیاد دہنننہوہو، (کہچہند
 بچووکہو چہندہش وردہکاری تیاکراوہ، چجای بہشہ گہورہکانی تری لاشہ)۔
 [۵] ﴿لفجر أمامہ﴾: بویہ خوازیاری ژیانہ ہتا بہسہرپنچی و تاوان بیباتہ سہر۔
 [۶] ﴿آیان﴾: کہی؛ چکات؟ [۷] ﴿برق البصر﴾: سہرسام بوو ٹیدی لہبنین کہوت۔
 [۸] ﴿خسف القمر﴾: مانگ گہراو رووناکی لہدہستدا۔ [۹] ﴿جمع الشمس والقمر﴾: مانگو
 روژ پتکہوہ جووت بوون، (یاسای ہلہاتن و ناراستہیان تیکچو)۔ [۱۰] ﴿آین القمر﴾:
 بوکوی ہلہبین (لہوسزاو ٹہشکہنجہو نارہچہتیہ)؟ [۱۱] ﴿لاورر﴾: ہیچ پہناو
 پالپشتیک نییہ لہسزای خواہی۔ [۱۴] ﴿بصرۃ﴾: بینہرو شاہیدہ (ٹہندامہ کانی لاشہی
 شاہیدی دہدن لہسہری)۔ [۱۵] ﴿ولو ألقى معاذیرہ﴾: گہرچی پوزش و بہہانہ بہننیتہوہو
 (بیسوودہ)۔ [۱۶] ﴿لا تحرك به لسانك﴾: پہلہ مہک لہدہرپرینی قورٹاندا۔ [۱۷] ﴿جمعہ﴾:
 کؤ کردنہوہی لہسینہتا۔ ﴿قرانہ﴾: خویندہوہی ہہرکاتیک بتہویت۔ [۱۹] ﴿یانہ﴾: راٹہو
 شیکردنہوہی۔

[۲۲] ﴿نَاضِرَةٌ﴾: جوان و پرشنگدار یان

رووخوش و کراوه. [۲۳] ﴿ناظرة﴾:

بی‌خه‌وش و لیلی ده‌بینیت.

[۲۴] ﴿باصرة﴾: ناشیرین، ره‌ش و شی‌واو.

[۲۵] ﴿تطلى﴾: دل‌نییایه. ﴿فاقرة﴾: به‌لای

گه‌وره و پشت شکین. [۲۶] ﴿بلغت﴾:

الترافی: کاتی رُوح گه‌یشته گه‌روو.

[۲۷] ﴿من راق﴾: کی‌ساریژکاری بی‌ت و

له‌مردن رزگاری بکات؟ [۲۸] ﴿وطن﴾:

دل‌نیابوو زانی. ﴿اله الفراق﴾: وادهو

کاتی دنیا به‌جیه‌یش‌تنیه‌تی.

[۲۹] ﴿النفث﴾: تی‌کهل و پی‌کهل بوو.

(لیک‌ثالا) [۳۰] ﴿المساق﴾: پاپیج کردنی

به‌نده‌کان بوو لی‌پرسینه‌وه.

[۳۱] ﴿تمطى﴾: خوی به‌زل دزمانی و،

شانازی به‌خویه‌وه‌ده‌کرد. [۳۲] ﴿اولی

لک﴾: نه‌ولا‌ترچی، به‌ره‌وتیا‌چوون

سهرینی. [۳۳] ﴿تترك سلى﴾: فهراموش

ده‌کری‌ت بی‌نه‌رک و لی‌پرسینه‌وه. [۳۴] ﴿مى سقى﴾: ده‌خری‌ته نی‌و ره‌حمه‌وه.

[۳۵] ﴿علقة﴾: پارچه گوشتیکی به‌ستوو: هه‌نده‌واسری‌ت به‌ره‌حمدا. ﴿فسوى﴾:

ری‌کسازى تی‌دا (کردوه) (سهرجه‌م نه‌ندامه‌کانی وها لی‌کردوه گونجاوبن له‌گه‌ل یه‌کدا).

سوره ناسی (الانسان)

[۱] ﴿هل اناى﴾: داهاتوه. ﴿حين﴾: ساتیک (کاتیکی دیاری‌کراو). ﴿الدهر﴾: ناوی‌که به‌کارده‌مینریت بوو ماوه و کاتی جیهان (له‌دروست بوونی‌وه هه‌تا فه‌وتانی زور جاریش گوزارش‌ت له‌ماوه‌ی دورودریژ ده‌کات). ﴿مذكورا﴾: نه‌بوو باس نه‌کراو. [۲] ﴿امشاج﴾: تی‌که‌ل (تی‌که‌ل‌بوونی ناوی ژن و پی‌او). ﴿سليبه﴾: تا‌قیده‌که‌ینه‌وه. [۳] ﴿هدياه السيل﴾: ری‌گامان بوو روشن کردوه‌ته‌وه، (ری‌گی‌ای راست و چه‌وت). [۴] ﴿اعتدنا﴾: ناماده‌مان کردوه. ﴿سلاسل﴾: نه‌و کو‌ت و زنجیره‌ی له‌قاچ ده‌نائیت (پی‌وه‌ی کی‌ش ده‌کرین بوو دوزخ). ﴿اعلالا﴾: به‌و که‌له‌بچه‌یه ده‌وت‌ریت ده‌ست و قاچ پی‌وه‌گری‌ده‌دا. [۵] ﴿الابرار﴾: نه‌وانه‌ی گو‌پرایه‌ل و چاکه‌کارن. ﴿کنس﴾: په‌رداخیکی پر له‌مه‌ی. ﴿کافورا﴾: ناوی ناوی‌که له‌به‌ه‌شتدا، یاخود ناوی‌که وینه‌ی کافور وایه، که‌ساردو بوو نخوشه.

كَلَّا لَئِنْ حُشِرَ الْمَاجِلَةُ ۖ اَوْ تَذَرُونَ الْآخِرَةَ ۖ اَوْ حُجِرَ يَوْمَئِذٍ نَاضِرَةٌ ۖ
اِلٰى رَبِّهَا نَاطِرَةٌ ۖ اَوْ رُجِعَ يَوْمَئِذٍ بِاسِرَةٍ ۖ تَطْمَنُّ اَنْ يَفْعَلَ بِهَا فَاوَرَةً ۖ اَوْ
كَلَّا اِذَا نَفَخَتِ الْنُّفُوفُ ۖ اَوْ قِيلَ مَنْ رَاقٍ ۖ وَطُنَّ اَنَّهُ الْفِرَاقُ ۖ اَوْ اَلْقَتَبِ
اَلْسَاقِ بِالسَّاقِ ۖ اِلٰى رَبِّكَ يَوْمَئِذٍ الْمَسَافُ ۖ اَوْ اَصْدَقَ وَلَا صَلَ
ۖ وَلٰكِنْ كَذَبَ وَقَوْلُ ۖ اَلَمْ تَهْبِ اِلٰى اَهْلِيْكَ عِطْفُ ۖ اَوَّلَ لَكَ
قَاوُلُ ۖ اَلَمْ اَوَّلَ لَكَ قَاوُلُ ۖ اَلْخَسْبُ الْاِنْسَانُ اَنْ يَّرْكُ سَلٰى ۖ
اَوَّلَ لَكَ نَفْطَةٌ مِنْ مَّيِّ يَمْنٰى ۖ اَلَمْ تَرَ اَنَّهُ كَانَ عِلْقَةً مَّخْلُوقَ سَوٰى ۖ اَلَمْ يَكُنْ مِنْهُ
اَلْزَوْجَيْنِ الذِّكْرَ وَالْاُنْثٰى ۖ اَلَيْسَ ذٰلِكَ بِقَدِرٍ ۖ اَنْ يَّجْعِلَ اَلْمَوْتُ ۖ

سورة الانشلال

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

هَلْ اَتٰى عَلَى الْاِنْسَانِ حَیْنٌ مِّنَ الدَّهْرِ لَمْ یَكُنْ شَیْئًا مَّذْكُورًا ۖ
اِذَا خَلَقْنَا الْاِنْسَانَ مِنْ طُفْلَةٍ اَمْشَاجٍ نَّبْتَلِیْهِ فَعَعَلْتَهُ سَمِیْعًا
بَصِیْرًا ۖ اِنَّا هَدٰیْنٰهُ السَّبِیْلَ اِنَّا شَاكِرُوْا اِذَا كَفُرًا ۖ
اِنَّا اَعْتَدْنَا لِلْكَافِرِیْنَ سَلَیْلًا وَّاَعْلٰقًا وَّاسْمٰوِیْنَ ۖ اِنَّ
اَلْاَبْرَارَ لَشَرٰوُتٍ مِّنْ كٰثِرٍ کَاثٍ مَّرْاٰجِهَا كَاوُورًا ۖ

سوره تي (الانسان) جزمي (۲۹)

سورة الانسان

مفردات

[۶] ﴿عَيْنًا﴾: سهرچاوهی ناو. ﴿يَشْرَب﴾: بهاشرب
 ﴿لِيُنِي دَمْعُونَهُو تِيرِنَاو دهن لینی.
 ﴿يَفْجُرُوهَا﴾: مبهستی نهویه همرکات
 بیانیهویت ناو دیتسه بردهسستیان.
 [۷] ﴿مَسْطَرًا﴾: فراوان و بهر بلاوه.
 [۹] ﴿وَلَا شُكُورًا﴾: پیویست بهسوپاس
 کردن ناکات. [۱۰] ﴿عَبَسًا﴾: دهمو
 چاوهکسان رهش ههلهدهگهپرین.
 ﴿قَمَطَرًا﴾: پسر نهشکهنجو
 تاریکی.. [۱۱] ﴿لَوْ قَاهُمْ﴾: پاریزگاری
 لیکردن ، بهدوری گرتن. ﴿لَقَاهُمْ﴾
 نظیره: دهموچارونکی گهشی
 پییهخشین. [۱۳] ﴿مَتَكِّينَ﴾:
 دانیشتونو و پالیان داوهتهوه.
 ﴿الْأَرَانِكُ﴾: سیسهمیگ پازینرایتیهوه
 بهپرده کولله. ﴿مُزْمَرًا﴾: سهرما ،
 (رؤژو مانگی تیا نابینن؛ چونکه
 بههشت خوی پووناکه). [۱۴] ﴿دَانِيَةً﴾

عَيْنًا يَشْرَبُ بِعَبَادِ اللَّهِ تُفَجِّرُونَهَا تَفْجِيرًا ۖ يُوقُونَ بِاللَّيْلِ وَالنَّجَافُونَ
 يَوْمًا كَانَ شَرُّهُ مُسْتَطِيرًا ۗ وَيُطْعَمُونَ أَلْطَعَامَ عَلَىٰ خَيْبِهِ مَسْكِينًا
 وَيَسَاءُ أَسِيرًا ۚ إِنَّمَا تُطْعَمُونَ كُرْهُوهُ اللَّهُ لَا تَزِيدُكُمْ حَزَنًا وَلَا شُكُورًا
 إِنَّا نَحْنُ غَافٌ مِّنْ زَيْتَانٍ مَّاعُونًا فَطَرِيرًا ۚ فَوَقَّهُمَ اللَّهُ سَرْدًا لِّكَ
 الْيَوْمِ وَلَقَّهْمُ نَصْرًا وَسُرُورًا ۚ وَخَرَّجَهُمْ بِمَا صَبَرُوا جَنَّةَ وَحَرِيرًا
 مَّتَكِّينَ فِيهَا عَلَى الْأَرَانِكِ لَا يَرُونَ فِيهَا شَيْئًا وَلَا زُمِيرًا ۚ
 وَدَانِيَةً عَلَيْهِمْ ظِلُّهَا وَذُلَّتْ فِي ظِلِّهَا الْأَنْدِلَادُ ۚ وَيُطَافُ عَلَيْهِمْ بِتَابِقَةٍ
 مِّنْ فِضَّةٍ وَأَكْوَابٍ كَانَتْ قَوَارِيرًا ۚ قَوَارِيرًا مِّنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا ۚ
 وَشُقُوقٌ فِيهَا كَأَنَّهَا كَفَّارٌ غَرِيبٌ ۚ إِنَّمَا فِيهَا شِئْنٌ سَلِيلٌ
 ۚ وَيَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ إِذَا دَارَ إِلَيْهِمْ حَسْبُهُمْ لَوْ لَوُاْ أَسْوَارًا
 ۚ وَإِذَا رَأَتْ مِنْ رَأَيْتْ نِعْمًا وَمُلْكًا كَبِيرًا ۚ عَلَيْهِمْ ثَابِتٌ سُكَّرٌ
 خَصْرٌ وَاسْتَبْرَقٌ مِّمْلَأُ أَسْوَارٍ مِّنْ فِضَّةٍ وَسَقَاهُمْ رَبُّهُمْ شَرَابًا
 طَهُورًا ۚ إِنَّ هَذَا كَانَ لَكُرْجَاءَ وَكَانَ سَعِيرًا مُّشْكُورًا ۚ إِنَّا
 نَحْنُ نَزَّلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ نَكِيرًا ۚ فَاصْبِرْ لِحُكْمِ رَبِّكَ وَلَا تَطِعْ
 مَنَّهُمْ إِنَّمَا أَوْفَوْنَا لَكُمُ الْوَعْدَ أَن تَرْكَبُوكُمْ وَأَصِيلًا ۚ

عليهم ظلالها: نزیکه یانیهوه (سیبیری درهختهکان). ﴿ذُلَّتْ قَطُوفُهَا﴾: بهربوومهکی
 نزیك کراوتهوه (ههتابهئاسانی لیکریتیهوه). [۱۵] ﴿اَكْوَابٍ﴾: پهرداخی بی دهسکو
 گیره. ﴿قَوَارِيرٍ﴾: زور نهرمو ناسک. [۱۶] ﴿قَدَّرُوهَا تَقْدِيرًا﴾: شهربهکیان بهئه ندازهی
 خواردنهکیه، واته که متر نیه لهوهی حزی لیدهکن و زیاتریش نییه لهوهی بویان
 نهخوریتیهوه. [۱۷] ﴿كَأَنَّهَا كَفَّارٌ غَرِيْبٌ﴾: شهرباییک یا کوپیکی پر شهرباب. ﴿مَزَاجِهَا﴾: نهوهی
 لهگه لیدا تیکه دهکرت. ﴿زَنْجِيْلًا﴾: رووهکیکی بهتام و بونداری خوشه.
 [۱۸] ﴿سَلْسِلًا﴾: فاسان و سووک بهگروودا تپهر ده بیت. [۱۹] ﴿وِلْدَانٌ مُّخَلَّدُونَ﴾: نهو
 منالانهی بردهوام هر لهو تهمنه دان و خاوهن جوانیهکی بی شومارو نه ندازهن.
 ﴿لَوْ لَوُاْ أَسْوَارًا﴾: ویتسهی مرواری بلاوکرادهن له جوانی و پاک و خاوتنیدا.
 [۲۱] ﴿اَسْتَبْرَقٌ﴾: ناوریشمی نهستوو. ﴿حُلُوًّا﴾: پهروردگارکه یان پییداوان.
 [۲۴] ﴿أَنَّمَا﴾: نهوهی بردهوامه لهسر نهجامدانی گوناوو تاوان. [۲۵] ﴿بَكْرَةً وَأَصِيلًا﴾:
 سهرهتای رؤژو کوتایهکی ، یاخود ههموو کات بهبردهوامی.

[۲۷] ﴿إِن هـٰذَا هـٰوَ آخِرُ نَزْلِ الْوَحْيِ لِيُذَكِّرَ﴾

بی‌باوه‌پانی شاری (مه‌ککه) یه.

﴿يَذَكِّرُونَ﴾ وازی لی‌ده‌هینن و

ده‌ستبردار ی‌ده‌بن. ﴿يَوْمَ مَا ثِقِيلًا﴾

روژیکی پر نه‌هامه‌تی و ناره‌حه‌تی

(مه‌بست قیامته). [۲۸] ﴿شَدِيدًا﴾

اسروم: دروستکردنمان پتهو توکمه

به‌باره‌ینان. ﴿بَدَلْنَا أَثْمَالَهُمْ بِبَدِيلًا﴾

هاوچه‌شنی خویانمان کرد

به‌جینشینیان. [۲۹] ﴿تَذَكُّرًا﴾

یادخه‌روهه جیگه‌ی په‌ند وه‌رگرتن.

﴿سَبِيلًا﴾: ریگایه‌ک (به‌هوی‌وهه نزیک

بیته‌وه له‌خوای گه‌وره).

سورتهی (المولات)

[۱] ﴿الْمَوَلَاتُ عَرَفًا﴾: ره‌شه‌بای یه‌ک

له‌دوای یه‌ک یان به‌و فریشتانه‌ی چاکه

ده‌گه‌یه‌ن. [۲] ﴿فَالْعَاصِفَاتُ عَصْفًا﴾:

ره‌شه‌بای توندو تیژیان

ئه‌و فریشتانه‌ی خراپه لاده‌بن. [۳] ﴿وَالنَّاشِرَاتُ نَشْرًا﴾:

ئه‌و فریشتانه‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی نیگادا به‌چه‌شنیکی سرسوپه‌ینه‌ن.

[۴] ﴿الْمَارِقَاتُ فَرَقًا﴾: ئه‌و نیگایه‌ی راستی و به‌تال له‌یه‌ک جیاده‌کاته‌وه. [۵] ﴿فَالْمُفْقِرَاتُ فِقْرًا﴾:

ئه‌و فریشتانه‌ی نیگا بو پیغه‌مبه‌ران ده‌هینن (د.خ). [۶] ﴿عِزًّا﴾: له‌پیناو

به‌مانه‌ی خه‌لکی. ﴿نَزْرًا﴾: بو بیدارکردنه‌وه‌و ترساندنیا‌ن به‌سزای خوایی.

[۸] ﴿طَمَسًا﴾: کوژی‌یه‌وه‌و پرونکی نه‌ما. [۹] ﴿فَرَجًا﴾: شه‌قی برد، که‌رت و پهرت بوو.

[۱۰] ﴿سَفًّا﴾: ریشه‌کی‌شکراوو له‌بن هاتوو. [۱۱] ﴿اِقْسَمْتُ﴾: کاتی دیاریکراو (روژی

قیامته). [۱۲] ﴿لَا يَوْمَ أَجَلٌ﴾: بو کام روژ دواخرا؟! (بو روژیکی مه‌نن). [۱۳] ﴿لِیَوْمِ

الْفَصْلِ﴾: روژی لی‌ک جیاکردنه‌وه، (راستی و ناراست جیاده‌کرینه‌وه). [۱۵] ﴿وَلِیَوْمِ

یَوْمِنَا﴾: تیاچوون و فه‌وتان له‌و روژه پر نه‌هامه‌تی یه‌دا. [۱۶] ﴿لِأَوَّلِينَ﴾: پی‌شینه‌کان

(نه‌ته‌وه‌کانی پی‌شوو). [۱۷] ﴿تَبِعَهُمْ﴾: شوین ئه‌وانیان ده‌خه‌ین.

- کردنه‌وه. ئه‌وان چون ده‌زین تو‌ش چون ده‌زیت؟! ئه‌وان له‌نازو تبعه‌ت و تو‌ش په‌لکه دارخورمایه‌ک

بالده‌کویت، پیغه‌میری خواش (الله) فرمویی ئایا رازی نابیت ئه‌مو‌لکه له‌دنیادا بو ئه‌وان و له‌قیامته‌شدا بو

ئینه‌ بیت، نجا خوی گه‌وره نم نایه‌ته‌ی خارده خواره‌وه.

سورة المولات

سورة المولات

وَمِنَ اللَّيْلِ فَاسْجُدْ لَهُ وَسَبِّحْهُ لَيْلًا طَوِيلًا ﴿٢٧﴾
هَٰذَا يُخَوِّنُ الْعَاجِلَةَ وَيَذَرُونَ وَرَاءَهُمْ يَوْمًا ثَقِيلًا ﴿٢٨﴾
خَلَقْتَهُمْ وَشَدَدْنَا أَسْرَهُمْ وَإِذَا شِئْنَا بَدَّلْنَا أَمْثَلَهُمْ تَبْدِيلًا ﴿٢٩﴾
إِنَّ هَٰذِهِ تَذْكِرَةٌ فَمَنْ شَاءَ اتَّخَذَ إِلَىٰ رَبِّهِ سَبِيلًا ﴿٣٠﴾
وَمَا فَتَنَّا وَهْنَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ إِنَّ اللَّهَ كَانَ عَلِيمًا حَكِيمًا ﴿٣١﴾
يَدْخُلُ مَنْ يَشَاءُ فِي رَحْمَتِهِ وَالظَّالِمِينَ أَعَدَّ لَهُمْ عَذَابًا أَلِيمًا ﴿٣٢﴾

سورة المولات

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْمَوَلَاتُ عَرَفًا ﴿١﴾ فَالْعَاصِفَاتُ عَصْفًا ﴿٢﴾
فَالْمَارِقَاتُ فَرَقًا ﴿٣﴾ فَالْمُفْقِرَاتُ فِقْرًا ﴿٤﴾
وَالنَّاشِرَاتُ نَشْرًا ﴿٥﴾ وَالْجِبَالُ شُفَّتُ ﴿٦﴾
وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿٧﴾ وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿٨﴾
وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿٩﴾ وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٠﴾
وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١١﴾ وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٢﴾
وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٣﴾ وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٤﴾
وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٥﴾ وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٦﴾
وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٧﴾ وَالْأَوَّلُ الْأَوَّلُ ﴿١٨﴾

ئە‌و فریشتانه‌ی خراپه لاده‌بن. [۳] ﴿وَالنَّاشِرَاتُ نَشْرًا﴾:
ئە‌و فریشتانه‌ی هاتنه‌خواره‌وه‌ی نیگادا به‌چه‌شنیکی سرسوپه‌ینه‌ن.
[۴] ﴿الْمَارِقَاتُ فَرَقًا﴾: ئە‌و نیگایه‌ی راستی و به‌تال له‌یه‌ک جیاده‌کاته‌وه. [۵] ﴿فَالْمُفْقِرَاتُ فِقْرًا﴾:
ئە‌و فریشتانه‌ی نیگا بو پیغه‌مبه‌ران ده‌هینن (د.خ). [۶] ﴿عِزًّا﴾: له‌پیناو
به‌مانه‌ی خه‌لکی. ﴿نَزْرًا﴾: بو بیدارکردنه‌وه‌و ترساندنیا‌ن به‌سزای خوایی.
[۸] ﴿طَمَسًا﴾: کوژی‌یه‌وه‌و پرونکی نه‌ما. [۹] ﴿فَرَجًا﴾: شه‌قی برد، که‌رت و پهرت بوو.
[۱۰] ﴿سَفًّا﴾: ریشه‌کی‌شکراوو له‌بن هاتوو. [۱۱] ﴿اِقْسَمْتُ﴾: کاتی دیاریکراو (روژی
قیامته). [۱۲] ﴿لَا يَوْمَ أَجَلٌ﴾: بو کام روژ دواخرا؟! (بو روژیکی مه‌نن). [۱۳] ﴿لِیَوْمِ
الْفَصْلِ﴾: روژی لی‌ک جیاکردنه‌وه، (راستی و ناراست جیاده‌کرینه‌وه). [۱۵] ﴿وَلِیَوْمِ
یَوْمِنَا﴾: تیاچوون و فه‌وتان له‌و روژه پر نه‌هامه‌تی یه‌دا. [۱۶] ﴿لِأَوَّلِينَ﴾: پی‌شینه‌کان
(نه‌ته‌وه‌کانی پی‌شوو). [۱۷] ﴿تَبِعَهُمْ﴾: شوین ئه‌وانیان ده‌خه‌ین.

- کردنه‌وه. ئه‌وان چون ده‌زین تو‌ش چون ده‌زیت؟! ئه‌وان له‌نازو تبعه‌ت و تو‌ش په‌لکه دارخورمایه‌ک
بالده‌کویت، پیغه‌میری خواش (الله) فرمویی ئایا رازی نابیت ئه‌مو‌لکه له‌دنیادا بو ئه‌وان و له‌قیامته‌شدا بو
ئینه‌ بیت، نجا خوی گه‌وره نم نایه‌ته‌ی خارده خواره‌وه.

سورہ تہی (المرسلات) جزوی (۲۹)

[۲۰] ماء مہی : ناویکی قیزہون
 (لہیدی خہ لکی دا) [۲۱] قسار
 مکس : شوینیکی جیگر (مہبست
 رہ جمی دایک کہہ دہ فریکی پتہو
 لہ نیسقاں دہوری گیراوه) [۲۲] فی
 قدر معلوم : بو کاتیکی دیاریکراو
 [۲۳] قدر سا : نہ اندازہ گیریمان بو
 کردو کاتمان بو دیاریکرد
 [۲۵] کفا : پانتاییک سر جہم
 خہ لکی بگریته خو [۲۶] احیاء
 واموات : زیندوی سر پستی زہوی
 مردوی ناو ناخی [۲۷] وراسی
 شحات : چپای ہرزو جیگر وچو
 بہناو زہویدا [۲۸] ماء فوات : ناویکی
 شیرین و خوش [۳۰] طس : دوکھلی
 دوزخ کہ زور پشہو خواہن
 گہرمیہ کی بی نہ اندازہ [۳۱] شعہ : لوق و
 پوپ [۳۱] لاظلیل : ہیچ مرجیکی

سورہ المرسلات

سورہ المرسلات

أَلَمْ نَعْمَدْكُمْ مِنْ مَّاءٍ مَهِیٍّ ۚ فَخَلَقْنَاهُ مِنْ قَرَارٍ مَكْبٍ ۚ إِنْ فَدَرٍ
 مَعْلُومٍ ۚ فَقَدَرْنَا فِعْمَ الْقَدَرُونَ ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ
 أَلَمْ نَجْعَلِ الْأَرْضَ كَفَاتًا ۚ أَحْيَاءَ وَأَمْوَاتًا ۚ وَجَعَلْنَا بَارَاسِي
 شَمِخَاتٍ وَأَسْقَيْنَاكُمْ مَاءً فَرَاتًا ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ
 أَنْطَلِقُوا إِلَى مَا كُنْتُمْ تَكْدُونَ ۚ أَنْطَلِقُوا إِلَى ظِلٍّ ذِي ثَلَاثِ
 شُعَبٍ ۚ لَا ظَلِيلٍ وَلَا يُغْنِي مِنَ الْهَبِّ ۚ إِنَّمَا تَرْمُونَ بِشَرٍّ
 كَافٍ ۚ كَأَنَّهُمْ كَانَتْ صَفَرٌ ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ
 هَذَا يَوْمُ لَا يَنْطِقُونَ ۚ وَلَا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْدِرُونَ ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ
 لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ هَذَا يَوْمُ الْفَصْلِ مَعَكُمْ وَالْأَوَّلِ ۚ فَإِنْ كَانَ
 لَكُمْ كَيْدٌ فَكِيدُوا ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ إِنْ الْمُنَافِقِينَ فِي
 طُلُلٍ وَغُيُوبٍ ۚ وَفَوَكَهَهُمْ بَأْسُهُمْ ۚ كَلُوا وَاشْرَبُوا بِهَيْبَةٍ
 بِمَا كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ ۚ إِنَّا كَذَلِكَ نَجْزِي الْمُحْسِنِينَ ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ
 لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ كَلُوا وَسَمِعُوا أَقْبِلًا نَكْمًا تَحْمِلُونَ ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ
 لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ ۚ وَبَلَّيْمْزِلَ
 لَلْمَكْدِيِّينَ ۚ فَإِذَا حُدُّوا بِعَدُوِّكُمْ ۚ

پاریزگاری و سبہرداری تیا نیہ [۳۲] لاعمی من السہب : کہ لکی نیہ لہ گہ پانہوی
 گہرما دوزخ [۳۲] ترمی بشر : پریشک فری دہدا ، پڑھی فی دہیتہوہ [۳۳] کالقصر :
 وینہی کوشک ، خانوی ہرزو بلند [۳۳] کد حمالہ صفر : نہو پریشکانہ وہ
 وشتی رہش وایہ [۳۵] لا یطعون : نادوین و نایہ نہ گو [۳۹] کید : فیل و تلہ کہہ
 [۴۱] طلال و غوب : سیبہری خوش و سرچاوی ناو [۴۸] ارکعوا : ملکہ چی
 نیگای خوی بن بہ گو پڑاہل بوونی
 ہوی دہیزنی نایہ [۴۸] : وَلَا تَطِغْ مِنْهُمْ أَلَمْ أَوْ كَفَرُوا نایہ نہ کہہ

- (عبدالرزاق و ابن جریر) و (ابن منذر) لہ (قتادہ) وہ دہگیر نہوہ : دلنیت : (ابو جہل) وتی : گہر
 (محمد) ببینم لہ کاتی نو پڑا نہوا پی بہ گہر دنیا دہنیم ، نجا خوی گورہ ہم نایہ تہی ناز لکرہ
 خوار وہوہ

سورہ تہی (المرسلات)

ہوی دہیزنی نایہ [۴۸] : وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ نایہ نہ کہہ
 - (ابن منذر) لہ (مجاہد) وہ دہگیر نہوہ : دلنیت : نایہ تہی : وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لَا يَرْكَعُونَ
 سہارہت بہ خہ لکی (ثقیف) ہاتہ خوار وہوہ

سوره نبي

سورة النبا

سورة النبا

سورة النبا

بسم الله الرحمن الرحيم

عَمَّ يَسَاءَ لَوْنِ ۱ عَنِ الْبَاقِ الْعَظِيمِ ۲ أَلَيْسَ هُزُوهُ يُحْمَلُونَ ۳
كَلَامِ سِعْمُونَ ۴ فَوَكَّلَا سِعْمُونَ ۵ الرُّعُفَ الْأَرْضِ يَهْدَا ۶
وَالْجَلَالَ أَوْتَادَا ۷ وَخَفَقْنَا كُفْرًا زُجْجَا ۸ وَجَعَلْنَا نَوْمَكَ سُنَامَا ۹
وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا ۱۰ وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا ۱۱ وَنَبِّئْنَا
فَوْقَكَ سَعَايِدَادَا ۱۲ وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجَا ۱۳ وَأَنزَلْنَا
مِنَ الْمُعْصِرَاتِ مَاءً ثَجَّاجَا ۱۴ لِيُخْرِجَ بِهِ حَبًّا وَنَبَا ۱۵ وَجَنَّتِ
أَلْفَا ۱۶ إِنَّ يَوْمَ الْفَصْلِ كَانَ مِيقَتَا ۱۷ يَوْمَ يَمُوعُ فِي السُّمُورِ
فَأَنزَلْنَا عُوسًا ۱۸ وَفُجَّتِ اللَّيْلُ فَمَكَّتْ أَتُونَا ۱۹ وَشَرِيتِ
الْجَالَ فَمَكَّتْ سَرَانَا ۲۰ رَحْمَةً كَانَتْ مِرْصَادَا ۲۱ لِلظَّالِمِينَ
مَنَّا ۲۲ لَنُبَيِّنَ بِهَا الْآفَاقَا ۲۳ لَأُبَيِّنَنَّ فِيهَا سِرْدًا وَلَا أَشْرَاقَا ۲۴
إِلَّا جَمِيمًا وَعَسَافَا ۲۵ حَرَاءَ وَفَاقَا ۲۶ إِنَّهُمْ كَانُوا
لَا يَرْجُونَ حِسَابَا ۲۷ وَكَذَّبُوا بِآيَاتِنَا كِذْبَا ۲۸ وَكُلُّهُمْ
أَخْصِيئُهُ كَيْتَا ۲۹ دُورُوا فَلَنْ يَرُدَّكُمْ إِلَّا عَذَابَا ۳۰

[۱] عَمَّ يَسَاءَ لَوْنِ : سبهارت به چ شتیکی گهره و
مه زن : ﴿یساء لون﴾ : پرسپار لهیه کتر
ده کهن : [۲] ﴿لَوْنِ﴾ : دهنگوباسیکی گرنک
(مه بست قورنانی پیروز یان قیامته).
[۳] ﴿عَنِ الْبَاقِ الْعَظِيمِ﴾ : جیباوژو دوو دن.
[۴] ﴿كَلَامِ سِعْمُونَ﴾ : راکه ریکی نهرم و ناسان بو
جیگر بیرون له سهری : [۵] ﴿فَوَكَّلَا سِعْمُونَ﴾ : میخ
یا خود به چه شنی میخ (بو پاکرتنی
هاوسه نگی زهوی) : [۶] ﴿وَجَعَلْنَا نَوْمَكَ سُنَامَا﴾ :
چهن و شیوه : [۷] ﴿وَجَعَلْنَا النَّهَارَ مَعَاشًا﴾ : بچران له کارو
فرمان و پشودان : [۸] ﴿وَجَعَلْنَا سِرَاجًا وَهَّاجَا﴾ :
پوشاک و جل و بهرگ (شهو وه کلا و
جل و بهرگ وایه بهه ووی
تاریکیا به کیسه) : [۹] ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ : ژیان و
بژنوی (له رزدا بژنوی ژانی خویان
به دوست بهینن) : [۱۰] ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ : مه بست
حوت چینه ی ناسمانه : ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ :
به هیزو پته : [۱۱] ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ :
چرایه کی روشن و پرشن نگدان :
[۱۲] ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ : مه وری بارانای :
نور : ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ : نه و ناوهی به دوا ی یه کدا و به خور
دیته خواره و : [۱۳] ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ : نه و ی نان و

بژنوی مروقی تیا بیت : [۱۴] ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ : باغی چوپر له دارو درخت : [۱۵] ﴿وَجَعَلْنَا ذُكُلًا لِّبَاسَا﴾ :
انصر : رژی قیامت : (که رژی لیک جیباوونه ووی حق و بهتاله) : ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : کاتیکی
دیاریکراو : [۱۶] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : کومه ل کومه ل : [۱۷] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : کرایه ووه شق و درزی برد : ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ :
وینه ی دهرگای کون کون : (مه بست شق بردنی ناسمان و درز
تیبوو نیته) : [۱۸] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : بهر یکران : ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : وینه ی سهرابی لیها ت : (وه ک
دیمه نیکی خیالی که له بناغه دا هیچ نییه) : [۱۹] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : کاب مرصد : چاوه پوانه یا ناماده کراوه
(بو بی باوه پان) : [۲۰] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : بونه وانه ی سنوره کانی خوی گهره ده شکینن :
شوی نی نیشته جی بیوون و مانه و : [۲۱] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : ده میننه و جینشین ده بن : ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ :
ساتی یک له دوا ی یکی بی کو تا : [۲۲] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : سرد و لا سراد : فینکیه که جهسته یان سارد بکاته ووه
شاو ی کیش جوشی ناخیان دابمر کینیته ووه : [۲۳] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : جمی : شاو یکی گهرم و له کول :
عسق : کیمو زوخاو : [۲۴] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : هه ما ههنگ و وه یک : [۲۵] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : درو و نه و پهری
سهر که شتی : [۲۶] ﴿وَجَعَلْنَا ذُکُلًا لِّبَاسَا﴾ : چاراستو مانه و نوو سراوه ..

سوره نبي

هوی دایرینی نیته (۱) : ﴿عَمَّ يَسَاءَ لَوْنِ﴾ : نه مته که :

— (ابن جریر و ابن ابی حاتم) له (حسن) ووه دهگیر نه ووه : ده لیت : کاتیک پیغه مبری خوا (﴿﴾) : نیردا
بی باوه پان له ناو خویاندا پرسپارین ده کرد : بهروردگاریش هم نایه ته ی دایریند .

[۳۱] ﴿مَازَا﴾ : سەرکەوتن ، بە دەستەنەنانی
 ھەموو شتێکی نایاب و بە نرخ.
 [۳۲] ﴿کَوَاعِبُ﴾ : کچانی تازە پێگە یشتوو
 سینه قیبت (خۆری یەکانی بە ھەشت).
 ﴿أَتْرَابًا﴾ : چوون یەک لە جوانی و تەمەندا.
 [۳۴] ﴿كَأَنَّا دَهَاقًا﴾ : پەرداخی پەر
 لە شەرابی بە ھەشت. [۳۵] ﴿لَقَوَا﴾ : وتە ی
 بی سوود. ﴿كَذَابًا﴾ : وتە ی دوور
 لە راستی. [۳۶] ﴿عُطَاءَ حَمَآءٍ﴾ :
 بە خشینکی زۆری تەواو. [۳۷] ﴿خَطَابًا﴾ :
 ناخاوتن ، دوان و وتوێژ. [۳۸] ﴿لِرُوحِ﴾ :
 جبریل (سەلامی خۆی ئیپیّت). ﴿صَفَا﴾ :
 پۆل پۆل و ، پیز پیز. [۳۹] ﴿الْحَقُّ﴾ : ھەق و
 راستی ، (کەوا ئەر و ژێر دادێت و گومانی
 تێدا نییە). ﴿مَآءًا﴾ : پێگایەکی راست و
 سەلامەت ، (باوەڕمێنان و گۆزێاریەلی
 کردنە). [۴۰] ﴿عَذَابًا قَرِيبًا﴾ : سزایەکی نزیک
 (سزای قیامەت). ﴿بِنَظَرٍ﴾ : چاوەڕێ دەکات.
 ﴿كُنْتُ تَرَابًا﴾ : لەم رۆژەدا لەسەر حالی
 یە کەم بە مامایەتەو (ھەر خۆل بوومایە).
 سورەتی ﴿النازعات﴾

[۱] ﴿وَالنَّازِعَات﴾: سویند به و فریشتانه ی گیانی کافران ده کیشن له سهره مهرگدا.

الْمُرَّةِ الْبَارِعَةِ
سورة النسا

إِنَّا لِلْمُتَّقِينَ مَقَارًا ٢٦ جَدَائِقَ وَأَعْنَابًا ٢٧ وَكَوَاعِبَ أَزْوَاجٍ ٢٨ وَكَأْسًا
دِهَانًا ٢٩ لَّيَسْمَعُونَ فِيهَا الْغَوَا وَلَا يَحْزَنُونَ ٣٠ بِمَا كَانُوا مِنْ رَبِّكَ عِلَاقَةً
جَسَابًا ٣١ أَزْجَى السَّمْنِ وَالْأَرْضِ وَمَا بَيْنَهُمَا الرَّحْمَى لَا يَمْلِكُونَ
مِنْهُ خُطَابًا ٣٢ يَوْمَ يَقُومُ الزُّرْعُ وَالْمَتَلَكَّةُ صُفًا لَا يَتَكَلَّمُونَ
إِلَّا مَنْ أُوذِيَ مِنَ الرَّحْمَنِ وَقَالَ صَوَابًا ٣٣ ذَلِكَ الْيَوْمُ الْمُنْفَقُ فَحَسْبُ
شَاءَ أَخَذْنَا إِلَى رَبِّهِمْ مَعَابًا ٣٤ إِنَّا أَنْذَرْنَاكُمْ عَذَابًا قَرِيبًا يَوْمَ
نَنْظُرُ الْمَرْءَ مَا قَدَّمَتْ يَدَاهُ وَنَقُولُ الْكَافِرُ بَلَنْتِي كُنتَ ثَرْبًا

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالْتَرَعِبْتَ غُرَقًا ۖ وَانْشَطَبْتَ لَشَطَا ۖ وَالنَّيْحَتِ سَبْعًا
فَالنَّيْحَتِ سَبْعًا ۖ فَأَلْعَدَدْتَ أَمْرَهُ يَوْمَ تُحْمَلُ الرَّاحَةُ
تُدْعِمُهَا الرَّاغِبَةُ ۖ قُلُوبٌ يُوسِّدُ وَاجِفَةٌ ۖ أَنْصَرُهَا
خَشِيعَةٌ ۖ يَقُولُونَ أَوَلَمْ نَكُنْ لَكُمْ آيَاتٍ ۖ أَمْ أَنْتُمْ
عِظَامًا تَحْرَقُونَ ۖ فَأَلْوَافِكِ إِذَا كَرِهَ حَاسِبَةٌ ۖ فَأَلْهَاهِ رَحَرَةٌ
وَجِدَةٌ ۖ هَذَا هُمْ بِالنَّاهِرَةِ ۖ هَلْ لَكَ حَدِيثٌ مُوسَى ۖ

﴿غرفا﴾: دهرکیشایکی پر نه شکه نجهو نازار. [۲] ﴿والناشطاو بشطا﴾: سویند بهو فریشتانه ی گیکانی باوهرداران ده کیشن به هیمینو ناسانی. [۳] ﴿والساجات سبجاء﴾: سویند بهو فریشتانه ی به خیرایی دینه خوار (به فرمانی خوایی). [۴] ﴿والساقات سقاء﴾: نهو فریشتانه ی روجه کان به خیرایی ده گه یینه جیگای خو ی بؤ دوزخ یان بؤ به هشت. [۵] ﴿فالمندرات أمرا﴾: سویند بهو فریشتانه ی به خیرایی دینه خوار به فرمانی خوایی. [۶] ﴿ترجف الراحه﴾: همساره کانی ناسمان دینه له رزه (له کاتی فووی یکه مدا). [۷] ﴿تصفها الرادفة﴾: مه به سستی فووی دووه مه که له پاش فووی یکه مدیت. [۸] ﴿وحرمة﴾: ترساو داخو رپا. [۹] ﴿حاشة﴾: سهرشور و ملکه. [۱۰] ﴿المردودون في الحاشة﴾: ناخو ده گه رینه وه بؤ حانی یکه همان (ده ژینه وه دوا ی مردمان). [۱۱] ﴿الخبرة﴾: رزبوو فه تو او. [۱۲] ﴿کرة حاسرة﴾: گه رانه یکه زیان له خو گر تو وه. [۱۳] ﴿برجرة و حدة﴾: یک دهنگو هاوار (فووی زیندر بوونه وه). [۱۴] ﴿هم بالساهرة﴾: سهرجم خه لکی له گوره یانی به رفراوانی مه حشره نامه ده کړن.

سورتي → الفازمات

هَوَىٰ دَابِرَ هَٰؤُلَاءِ نَارِ هَٰؤُلَاءِ (١٠) وَ (١٢): ﴿لَقَالُوا بَلْ أَكْثَرُ خَاسِرَةً﴾ نَابِهَةً كَهـ.

مردان را به بی‌باوری و بی‌ایمانی متهم می‌کرد. (عجب بود ده‌گرفتار می‌توانستند به‌آسانی به‌آنها پاسخ دهند و بگویند که ما را چه می‌آید؟) اما در آن زمان، مردان را به بی‌ایمانی متهم می‌کردند و می‌گفتند: «اینها را که می‌گویند که ما را چه می‌آید؟»

[۱۶] ﴿الْقُدْسُ﴾: پاک و پیریز. ﴿طوى﴾: ناوی شو شیوو دوله پیرزیه.
 [۱۷] ﴿طوى﴾: شهوی سنووری شکاندوه.
 [۱۸] ﴿ترکی﴾: خویا کوردنه وه له تاوان و ستم کردن. [۱۹] ﴿اهدیک﴾: ریتنومایی کردی. [۲۰] ﴿الایة الکبری﴾: نیشانه و به لگه گهره کان (موعجیزه‌ی گوجانه‌که).
 [۲۱] ﴿ادبر﴾: پشتی مه‌لکرد (له‌گویریه‌لی و باوه‌هینان). ﴿یسمی﴾: مه‌ولیدا (بو) دوزنمایه‌تی کردنی حه‌ق و راستی. [۲۳] ﴿فحشر﴾: جه‌م و کوی کرده‌وه. (سهرجه‌م جادوو‌گس‌ران).
 ﴿فنادی﴾: هاواریکرد. [۲۵] ﴿فأخذه الله﴾: په‌روردگار سزایدا (به‌خنکاندن). ﴿نکال الاحرة﴾: توله‌ی شو قسه‌یه‌ی کردی (کاتی وتی من په‌روردگار تانما). [۲۶] ﴿لعمره﴾: په‌ندو ناموزگاری. [۲۷] ﴿خلقها﴾: دروستکراو. [۲۸] ﴿رفع سمکها﴾: فاسمانی به‌رز کرده‌وه. ﴿فسواها﴾: پیکی کردوه. [۲۹] ﴿اعطش لیلها﴾: شه‌وی تاریک کردوه. ﴿أخرج ضحاهها﴾: روزه‌که‌ی به‌تیشکی خوز روشن کردوه‌ته‌وه.

[۳۰] ﴿دحاها﴾: زه‌وی فراوان و گوشاد کردوه بو جینشینه‌کانی. [۳۱] ﴿مرعاهها﴾: بزئوی قوتی موزف و نازده‌لان. [۳۲] ﴿أرسلها﴾: له‌ناو‌جهرگه‌ی زه‌ویدا جیگری کردوه. [۳۳] ﴿لأعاصمکم﴾: بو نازده‌له‌کانتان. [۳۴] ﴿الطامة الکبری﴾: به‌لای گهره و گران (روژی قیامت). [۳۶] ﴿ونزلت الحیم﴾: دوزه‌خ به‌ده‌رکه‌وت. [۳۷] ﴿طغی﴾: سنوورو په‌ریزی خوی به‌زاند. [۳۸] ﴿اتر﴾: پینشی خست. [۳۹] ﴿لماوی﴾: بریتیه له‌جیگه‌ی نیشته‌جی بوون. [۴۰] ﴿بهی النفس عی اهو﴾: نه‌فسی خوی گرتوه له‌ه‌زو نازده‌روه‌کانی. [۴۲] ﴿الساعة﴾: روزی قیامت. [۴۳] ﴿ایان مرساهها﴾: که‌ی پرووده‌ات. [۴۴] ﴿منتهاها﴾: کو‌تایی (روودانی). [۴۵] ﴿مندر﴾: بیدار‌کهره‌وه. [۴۶] ﴿لم یلثوا﴾: نه‌ماونه‌ته‌وه (له‌دنیا و ناو گوره‌کاندا).
 ه‌وی دبه‌زینی نیفتی (۴۷) ﴿یسألونک عن الساعة﴾: پرسشیاری لیکرا

— (حاکم و ابن جریر) له‌خاتوو (عائیشه) وه ده‌گیرنه‌وه: ده‌لنت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) پرسشیاری لیکرا سبه‌ارت به‌واد‌ی قیامت و خوی گهره‌ش نهم نایه‌ته‌ی نازلکرده‌ خواریوه ﴿یسألونک عن الساعة﴾: پرسشیاری دواتر پرسشیاریان لینه‌کرد. ه‌مه‌روها (ابن ابی حاتم) له‌(ابن عباس) ه‌وه ده‌گیرنه‌ته‌وه: ده‌لنت: موشریکه‌کانی خه‌لکی شاری (مه‌که) پرسشیاریانکرده‌ له‌پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ): قیامت که‌ی مه‌لده‌ستیت؟ نهم په‌رسیاره‌ش له‌چه‌شنی گاته‌ده‌ کرا، پاشان خوی گهره‌ش نهم نایه‌ته‌ی نازده‌ خواریوه ه‌مه‌روه‌ها (طبرانی و ابن جریر) له‌(طارق) ی کوری (شهاب) ه‌وه ده‌گیرنه‌وه: ده‌لنت: پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) زور باسی قیامته‌ی ده‌کرد تا نهم نایه‌ته‌ دبه‌زیه‌ خواریوه: ﴿لیم آت من ذکراها﴾: الی ریک مُتَهاها. (ابن ابی حاتم) بیش هاو‌چیشنی نهم له‌(ه‌روه) وه ده‌گیرنه‌ته‌وه.

سورتهی (عبس) جزمی (۴۰)

سورتهی عیس

[۱] عیس: روی پیروزی گرز کرد
(به ناله حتی یهوه) ۵۵ یوز: روی پیروزی
و مرگیزا، (مه به ست پیغه مبه ری
ممنه) [۲] الاعسی: مه به ستی
(عمری کوری) (ابن ام مکتوم) ۵
[۳] یزکی: خوی پاک کرده و
له مشوینه واری تاوان و خوی رزگار کرد.
[۴] یزکمر: دینه و بهیرو پهند
و مرده گریخت. [۵] استعی: بی پیوستی
نیشان ددا (لهو نیگایه ی تو مینا و ته).
[۶] تصدی: بریتیه له پشت تیکردن.
[۸] جاءك یسی: به پله هاته لات
(تافیر بیت). [۱۰] تلسهی: خوت
سمرقاله کهی (به ره له گهل کهسانی تردا
ده ویت). [۱۱] کلا: شتی و امه که. ۵
تدکرة: نایه ته کانی قورشان جیگهی
پهندو یاد خستنه ویه. [۱۲] دکر: بهیرو
ده که ویت و بهیرو پهنی لئو مرده گریخت.
[۱۳] فی صحف: له پسرایی مه زنی
غیب (لوح المحفوظ) و مرگیراوه.
[۱۴] مرفوعه: به رزو پایه داره.
[۱۵] سفره: کومله نوو سمریک

(له فریخته کان). [۱۶] کرم بر: به ریزو چاکه خوان (شو فریخته کان). [۱۷] فل
الإنسان: نه فرین له مروئی بی باوه، یان به ویتی و نه مینیت. ۵ اکرمه: چهند بی باوه به
خوایه ی (شو هموو به خشش و نیعمته ی رشتوو به سمریا). [۱۹] فقدره: ناماده ی
کردوو بونه و ی که له گهلیا ده گونجیت. [۲۰] المسبل بر: همر دوو ریگای راست و
گومرایی بو ناسان کردوو. [۲۱] فاسره: فرمانیداره به ناشتنی له گوردا (وه ک پریزک
یوی). [۲۲] استره: زیندی ده کاته وه (پاش مردن و فوتانی). [۲۳] غص ما اسره: تا
نیستا هموو فرمانه کانی خوای جی به جی نه کردوو (به لکو که متخره می تیدا
نه انجامداده). [۲۶] سفقا الارض: زه ویمان قلیش کردوو (به پروک یا به کیلان).
[۲۸] فصا: مه به ستی ثالثی تهره بو ناژهل وه وینجه و سینه ره. [۳۰] حدس
عد: باخاتی چروپ. [۳۱] انا: گزگیا یان له وهرگا. [۳۳] حات صحنه: دهنگی
گهری گوی که کهری قیامت هات. [۳۶] و صحنه: هاوسره که ی. [۳۷] صحن
یعیه: حالیکه هییه سمر قالی ده کات. [۳۸] مسفره: پرشنگدارو مرده به خش.
[۴۰] عبره: توزو خول. (مه به ست پینی گویینی دهمو چاویانه). [۴۱] رهنها قرفه:
دایده پوشتی رهشی غم و په ژاره.

بسم الله الرحمن الرحيم

عيس وقول: ۱ انا حاد الاغني ۲ وما يدريك لعله يزك ۳ او
يذكر فتنعه الزكري ۴ امانا استعني ۵ قالت له تصدي ۶
وما عليك الا يزك ۷ واما من كان يستعني ۸ وهو يخشى ۹ فانت
عنه لئلي ۱۰ كلاً انما تذكره ۱۱ من شاء ذكره ۱۲ في صحف مكرمة
۱۳ ترؤعه مظهره ۱۴ يا بدي سعة ۱۵ كرام برور ۱۶ قبل الانسان
ما اكفره ۱۷ من اي ش خلقه ۱۸ من طعة خلقه فقدره ۱۹ ثم
التيل لشره ۲۰ ثم امانه فاقدره ۲۱ ثم انا شاء اشره ۲۲ كلاً انما
يقص ما اشره ۲۳ ليطر الانسان الى طعامه ۲۴ انا صبا الماء صبا
۲۵ ثم شققنا الارض شقا ۲۶ فالتنايب احبا ۲۷ وصبا وقصا ۲۸
وزيتونا واخلأ ۲۹ وسداي غلبا ۳۰ وفككه ولبا ۳۱ متعالك
ولا تعمك ۳۲ فاداءت الصلوة ۳۳ يوم يقر المرء من انبي
وأمنه وأبيد ۳۴ وصاحبه وبني ۳۵ لكل امرئ منهم يومئذ شأن
يغنيه ۳۶ ووجه يومئذ مسفرة ۳۷ صابحة مستنيرة ۳۸ ووجه
يومئذ عليا غيرة ۳۹ ترهفها قفرة ۴۰ اولئك هم الكفرة الفجرة ۴۱

سوره نسی ﴿التکویر﴾

سورة التکویر

لَمَّا تَلَا

سورة التکویر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِذَا الشَّمْسُ كُوِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّجُومُ انْكَدَرَتْ ۝ وَإِذَا الْجِبَالُ
سُيِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْعِشَارُ عُطِّلَتْ ۝ وَإِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ ۝
وَإِذَا الْبِحَارُ سُجِّرَتْ ۝ وَإِذَا النُّفُوسُ رُجِعَتْ ۝ وَإِذَا
الْمُوءَدَّةُ سُيِّلَتْ ۝ بَأَى ذُنُوبِكُمْ ۝ وَإِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ ۝
وَإِذَا السَّمَاءُ كُشِطَتْ ۝ وَإِذَا الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ ۝ وَإِذَا الْجَنَّةُ
أُزْلِفَتْ ۝ عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أُخِصَّتْ ۝ فَلَا أَفِيمَ بِالْخَيْرِ ۝
أَلْهَوِ الْكُلَّيْنِ ۝ وَأَتْلُوْا مَا عَمَّسَ ۝ وَأَنْصَبِ إِذَا نَفَسَ ۝
إِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ كَرِيمٍ ۝ ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ ۝ مُطَاعٍ
ثُمَّ آمِينٍ ۝ وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ ۝ وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئِثَةِ الْيَمِينِ
وَمَا هُوَ عَلَى الْغَيْبِ بِضَنِينٍ ۝ وَمَا هُوَ بِقَوْلِ شَيْطَانٍ رَجِيزٍ ۝
فَإِنْ تَذَهَبُونَ ۝ إِنَّ هُوَ إِلَّا ذِكْرٌ لِلْعَالَمِينَ ۝ لِمَ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ
يَسْتَقِيمَ ۝ وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ ۝

سورة الانقضاء

[۱] ﴿الشَّمْسُ كُوِّرَتْ﴾: روژ پیچرایه وه، یان رووناکی به کھی نهما. ﴿لَهْكَاتِي فَوِي يَهْ كَهْمَدَا﴾. [۲] ﴿النُّجُومُ انْكَدَرَتْ﴾: نه سستیره کان تاریک بیون، کوژانه وه. [۳] ﴿الْجِبَالُ سُيِّرَتْ﴾: کیئوه کان له شوینی خویشان هه لکسه ندران و ده رجوون. [۴] ﴿الْعِشَارُ عُطِّلَتْ﴾: وشتی ناوس پشت گوی خرا (که عه ره ب زویران خویش ویستوه). [۵] ﴿الْوُحُوشُ حُشِرَتْ﴾: سه رجهم گیانداران کوژانه وه. [۶] ﴿الْبِحَارُ سُجِّرَتْ﴾: ده ریاکان ناگریان تیه رداو بیون به گپرگان. [۷] ﴿النُّفُوسُ رُجِعَتْ﴾: هه رجسته به گه یشته وه بهر چه کھی، یان له گهل هارن یازی خویشان کوژانه وه. [۸] ﴿الْمُوءَدَّةُ سُيِّلَتْ﴾: کجانی زنده به چالکراو. [۹] ﴿الصُّحُفُ نُشِرَتْ﴾: نامه ی کرده وه کان و الاکران. [۱۰] ﴿السَّمَاءُ كُشِطَتْ﴾: ناسمان لابراو پیچرایه وه. [۱۱] ﴿الْجَحِيمُ سُعِّرَتْ﴾: دوزه خ هه لکیر ساو بلنسه یدا. [۱۲] ﴿الْغَيْبُ نُشِرَ﴾: نزیک خرایه وه (له چاکه کاران). [۱۳] ﴿عَلِمْتُ نَفْسٌ مَّا أُخِصَّتْ﴾: هه نفسه ده زانیست (چه ند خیر و چاکه ی نه نجامد وه). [۱۴] ﴿فَلَا أَفِيمَ بِالْخَيْرِ﴾: سویند بیت. [۱۵] ﴿أَلْهَوِ الْكُلَّيْنِ﴾: نه سستیره گه یز که کان (که بهر وژ ده رنا که ون). [۱۶] ﴿وَأَتْلُوْا مَا عَمَّسَ﴾: تاریکایه ده و تریت بالی کیشا بیت به سه ر شوینی کدا یان له حالی ره وانه وه دا بیت. [۱۷] ﴿وَأَنْصَبِ إِذَا نَفَسَ﴾: هه ناسو پرشنگی دا. [۱۸] ﴿ذِي قُوَّةٍ عِنْدَ ذِي الْعَرْشِ مَكِينٍ﴾: و ته ی حه زه ته (جبریل) هه سه لامی خوی لینیست. [۱۹] ﴿مُطَاعٍ ثُمَّ آمِينٍ﴾: خاوه ن پله و پایه ی بهر. [۲۰] ﴿وَمَا صَاحِبُكُمْ بِمَجْنُونٍ﴾: هه یه مبهری خوا (جبریل) ی له شینوه ی خویدا بیی. [۲۱] ﴿وَلَقَدْ رَآهُ بِالْأَفْئِثَةِ الْيَمِينِ﴾: و ما هو علی الغیب نفس. [۲۲] ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾: به خیل نییه له گه یان دنی دهنگ و باسی غه ییدا. [۲۳] ﴿فَإِنْ تَذَهَبُونَ﴾: چ ریگایه که ده گرنه بهر (چه که نه یسه لام). [۲۴] ﴿لِمَ شَاءَ مِنْكُمْ أَنْ يَسْتَقِيمَ﴾: سووره ته ﴿عَمَّسَ﴾: هوی دبه زنی نابیت. [۲۵] ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾: نه یه نه که:

سوره نسی ﴿عَمَّسَ﴾

هوی دبه زنی نابیت. [۱] ﴿عَمَّسَ وَكُوِّيْ، أَنْ جَاءَهُ الْأَغْنَى﴾: نه یه نه که:

- (ترمذی) و (حاکم) له خاتوو (عائشه) وه ده گپرنه وه: ده لیت: نه سوره ته سه یاره ته به (ابن ام مکتوم) ی نابینا هاته خواره وه، نه وه بو هاته لای پیغه مبهری خوا (جبریل) و ته ی نه ی پیغه مبهری خوا ریتیمیم بکه، له وکاته شدا گه وه موشریکه کانی (مه که) له لای پیغه مبهری بیون (جبریل)، پیغه مبهری خواش (جبریل) پشتی تیگرد و پروی کرده موشریکه کان و بیی و تن: نایا نه قسانه ی کرد میچی خراپی قیدایه ۱۲، نه ویش =

سوورهتی (الانفطار) و (المطففين) جزمی (۳۰)

سوورهتی ﴿الانفطار﴾

لَمَّا انشأ

شُرُوعُ الْاِنْشَاءِ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

إِذَا السَّمَاءُ انْفَطَرَتْ ۚ وَإِذَا الْكَوَاكِبُ انشَـرَّتْ ۚ وَإِذَا الْأَبْصَارُ
فُجِّرَتْ ۚ وَإِذَا الْقُبُورُ بُعْـثِرَتْ ۚ عَلِمْتَ مَنْ هُوَ أَقْدَمُ مَنْ
وُلِّدَتْ ۚ وَإِنَّا لَسَنَّا مَاعَزْلَ رَبِّكَ الْكَرِیْمِ ۚ أَلَمْ يَلْمِ
خَلْقَكَ فَسَوَّنَكَ فَعَدَلَكَ ۚ فِیْ أَمْرِ صُوْرَةٍ مَا شَاءَ رَكَّبَكَ ۚ
كَلَّا بَلْ تُكَذِّبُوْنَ بِالْأَمْرِ ۚ وَإِن عَلَیْكُمْ لَحَاطِطِيْنَ ۚ كِرَامًا
كَبِیْرٍ ۚ یَعْمَلُوْنَ مَا تَفْعَلُوْنَ ۚ إِنَّا لَآبْرَارٌ لِّیَعِیْبُ ۚ وَإِنَّا
لَفَجَّارٌ لِّیَعِیْبُ ۚ یَصْلَوْنَ یَوْمَ الْاٰزِمِ ۚ وَمَا هُمْ عَنْهَا بِعَاوِیْنَ ۚ
وَمَا أَدْرَاكَ مَا یَوْمَ الْاٰزِمِ ۚ ثُمَّ مَا أَدْرَاكَ مَا یَوْمَ الْاٰزِمِ ۚ
یَوْمَ لَا تَمْلِكُ نَفْسٌ لِّنَفْسٍ شَیْئًا ۚ وَالْأَمْرُ یَوْمَئِذٍ لِلّٰهِ ۚ

شُورَةُ الْمُطَفِّفِیْنَ

بِسْمِ اللّٰهِ الرَّحْمٰنِ الرَّحِیْمِ

وَبَلِّغْ لِلْمُطَفِّفِیْنَ ۚ اَلَّذِیْنَ اِذَا كَالُوا عَلٰی النَّاسِ یَسْتَوْفُوْنَ ۚ
وَإِذَا كَالُوْهُمْ اَوْ وُزِنُوْهُمْ یُخْسِرُوْنَ ۚ اَلَا یَظُنُّ اُولٰٓئِكَ اَنَّهُمْ
مَّبْعُوثُوْنَ ۚ یَوْمَ یَقُوْمُ النَّاسُ لِرَبِّ الْعَالَمِیْنَ ۚ

[۱] ﴿انفطرت﴾: لهت بگو (لهکاتی فووی
یهکه مدا). [۲] ﴿انشرت﴾: کهوته خواریو
پهرشو و بلاو بوویهوه. [۳] ﴿فجرت﴾:
سنووریان شکاندو تیکه لبوون و ناگریان
ئی بهرز بوویهوه (سیستمی گهر دوون
همووی تیکه چیئت). [۴] ﴿بهرت﴾:
یهکالا بوون (گۆزه کان). [۵] ﴿مساءزلک﴾:
بر بک. چس فریووی دای سه ریچی
پهرورد گارت بکیت ۱؟ [۶] ﴿فسوالک﴾:
نه ندامه کانی لاشه ریگخستووی.
﴿فعدلک﴾: ریگخستی. [۷] ﴿رکبک﴾:
وینای کیشاوی و دروستی کردوویست.
[۸] ﴿بالدین﴾: به پاداشتی قیامت.
[۹] ﴿لحافطین﴾: نهو فریشتانهی سه رجهم
کرداری بهنده کان تو مارده کهن.
[۱۰] ﴿کراما کاتبین﴾: نهو فریشتانهی
سه رجهم کرداره بچووک و گهرورد کان
دهنووسن و خاوهن ریزو شکومه ندین.
[۱۱] ﴿الابصار﴾: چاکه کاران.
[۱۲] ﴿الفججاری﴾: خراپه کاران.
[۱۳] ﴿یصلو فاما﴾: ده چنه ناوی یهوه و
گهرمایه کهی ده چژن.

سوورهتی ﴿المطففين﴾

[۱] ﴿ویل﴾: نازارو نه شکهنجهو تیاچوون. ﴿للمطففين﴾: نهوانه ی له کیشانهو پیوانه یا دزی
ده کهن. [۲] ﴿اکتالوا﴾: به پیوانه شتیان کری. ﴿یستوفون﴾: مافی خویمان به تهواوی
وهرده گرن. [۳] ﴿کالوهم﴾: به پیوانه شتیان فروشت. ﴿ورنوهم﴾: به کیشانه شتیان فروشت.
﴿یحسرون﴾: که میان ده نهی. [۴] ﴿لا یظن﴾: نایا دلنیا نین؟ [۵] ﴿یوم یقوم السلس﴾: نهو پۆزه یه
خه لکی له گۆزه کانیا ن دینه دهرهوه.

- وتی: نه خیر، نجا خوی گهره نایه تی: ﴿عَسَ وَتَوَلَّى﴾: اَنْ جَاءَ الْاَعْمٰی ۚ نازل کیده خوارهوه.
هوی دایه زنی نهی (۱۷): ﴿قُلِ الْاِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ﴾: نهیته که.

- (ابن منذر) له (عکرمه) وه ده گپرتنه وه: ده لیت: نایه تی: ﴿قُلِ الْاِنْسَانُ مَا أَكْفَرَهُ﴾ سه بارت به (عتبه) ی
کوپر (ابی لهب) هاته خوارهوه کاتیک وتی: بن یا وهرم به خوی نه ستیزه کان

سوورهتی ﴿التکویر﴾

هوی دایه زنی نهی (۲۹): ﴿وَمَا تَشَاءُونَ اِلَّا اَنْ یَّشَاءَ اللّٰهُ رَبُّ الْعَالَمِیْنَ﴾: نهیته که.

- (ابن جریر) و (ابن ابی حاتم) له (سلیمان) ی کوپر (موسی) وه ده گپرتنه وه: ده لیت: له کاتیکدا
نایه تی: ﴿لَمَنْ شَاءَ مِنْكُمْ اَنْ یُسْتَقِیْمَ﴾ هاته خوارهوه (ابو جهل) وتی: بهویستی خویمان هه رکات یانهو یه
راست ده ریزین و هه رکاتیش نه مانو یست در ده کهین، نجا خوی گهره نایه تی: ﴿وَمَا تَشَاءُونَ اِلَّا اَنْ یَّشَاءَ اللّٰهُ
رَبُّ الْعَالَمِیْنَ﴾: دایه زاند.

سورة متی (المطففين) جزمی (۴۰)

۵۸۸

كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْفُجَارِ لَفِي سَعِيرٍ ﴿١﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا سَعِيرٌ ﴿٢﴾ لَكَتَبَ مَرْثُومٌ ﴿٣﴾ وَبَلْ يُؤْمِدُ الْمُتَكَذِّبِينَ ﴿٤﴾ الَّذِينَ يَكْذِبُونَ يَوْمَ الدِّينِ ﴿٥﴾ وَمَا يَكْذِبُ بِهِ إِلَّا كَلْ مَعْتَدٍ أَيْمٍ ﴿٦﴾ إِنْ أَنْتَ إِلَّا نَذِيرٌ ﴿٧﴾ أَسْمِعْ الْأَوَّلِينَ ﴿٨﴾ كَلَّا بَلْ رَانَ عَلَى قُلُوبِهِمْ مَا كَانُوا يَكْسِبُونَ ﴿٩﴾ كَلَّا إِنَّهُمْ عَنْ رَبِّهِمْ يَوْمَئِذٍ لَمَحْجُورُونَ ﴿١٠﴾ ثُمَّ إِنَّهُمْ لَصَالُوا الْجَحِيمِ ﴿١١﴾ ثُمَّ يُقَالُ هَذَا الَّذِي كُنْتُمْ بِهِ تُكَذِّبُونَ ﴿١٢﴾ كَلَّا إِنَّ كِتَابَ الْأَنْبَاءِ لَفِي عِلِّيَّاتٍ ﴿١٣﴾ وَمَا أَدْرَاكَ مَا عِلِّيَّاتٌ ﴿١٤﴾ كِتَابٌ مَرْثُومٌ ﴿١٥﴾ يُنْقِضُهُ الْمُفْرَقُونَ ﴿١٦﴾ إِنَّ الْأَنْبَاءَ لَفِي تَعْوِيلٍ ﴿١٧﴾ عَلَى الْأَرْكَانِ يُنْظَرُونَ ﴿١٨﴾ تَعْرِفُ فِي وُجُوهِهِمْ نَصْرَةَ الْعَلِيِّمْ ﴿١٩﴾ يُسْقَوْنَ مِنْ رَحِيْقٍ مَخْثُومٍ ﴿٢٠﴾ خِتْمُهُ لِيكٍ ﴿٢١﴾ فِي ذَلِكَ فَلْيَنْتَهِسِ الْمُؤْمِنُونَ ﴿٢٢﴾ وَمَرَّاجُهُ مِنْ تَسْنِيمٍ ﴿٢٣﴾ غَيَاةِ شَرْبٍ بِهَا الْمُفْرَقُونَ ﴿٢٤﴾ إِنَّ الَّذِينَ أَجْرَمُوا كَانُوا مِنَ الَّذِينَ آمَنُوا يَضْحَكُونَ ﴿٢٥﴾ وَإِذَا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغَامَزُونَ ﴿٢٦﴾ وَإِذَا انْقَلَبُوا إِلَىٰ أَهْلِهِمْ انْقَلَبُوا فَكِهِينَ ﴿٢٧﴾ وَإِذَا رَأَوْهُمْ قَالُوا إِنَّ هَؤُلَاءِ لَضَالُونَ ﴿٢٨﴾ وَمَا أَرْسَلْنَا عَلَيْهِمْ حَفِظِينَ ﴿٢٩﴾ فَالْيَوْمَ الَّذِينَ آمَنُوا مِنَ الْكُفَّارِ يَضْحَكُونَ ﴿٣٠﴾

[۷] ﴿کتاب الفجار﴾: دهفتهرنامه‌ی کرده‌وی به‌دکاران. ﴿سعی﴾: چه‌سپینراوه (له‌دهفتهری ره‌شدا). [۹] ﴿مرثوم﴾: وانوسراوه (به‌جوانی ده‌خون‌ریخته‌وه). [۱۲] ﴿معتد ایم﴾: که‌سیک که‌وا له‌سنووری عه‌قل و شهرع لایدا بیت. ﴿انیم﴾: که‌سیکی گونا‌ه‌بارو تاوانبار. [۱۳] ﴿اساطیر الاولین﴾: قسه‌ی پروپوچی پیشین که‌له‌کتیبه‌کانیاندا تو‌مارکراوه. [۱۴] ﴿کلا﴾: نه‌خیر، (وانیه). ﴿ان علی قلوبهم﴾: په‌رده‌ی هیناوه به‌سهر دلیاندا (نیدی ریت‌مویی و راستی نابین). [۱۵] ﴿عجبون﴾: به‌دوین (له‌وی خوی گه‌وره ببین). [۱۶] ﴿لصالوا الجحیم﴾: ده‌جه‌ده‌وه (سزاکانی ده‌جه‌ژن). [۱۸] ﴿کتاب الأسرار﴾: نامه‌ی کرده‌وی چاکه‌کاران. ﴿علین﴾: مه‌به‌ستی نه‌ویه جیگیر بووه له‌دیوانی خیرو چاکه‌دا. [۲۰] ﴿کتاب مرقوم﴾: ریت‌نوسه‌که‌ی پوون و ناشکرایه. [۲۱] ﴿یشهدده﴾: نامه‌ی نووسینی ده‌بن. ﴿المفرقون﴾: فریشته‌نزیکه‌کان له‌خوای گه‌وره‌وه. [۲۳] ﴿الأرائس﴾: نه‌و سیسه‌مه

پازیتراوانه‌ی به‌په‌رده‌کولله‌ی جوان و نه‌خشین پازیتراونه‌ته‌وه. [۲۴] ﴿نصرة العیهم﴾: نازو نیعمه‌ت و خوشی. [۲۵] ﴿رحیق﴾: گولاو یا چاکترین شهراب و مه‌ی. ﴿مخثوم﴾: سه‌رمور (هیچ که‌س ناتوانیت نه‌و مؤره بشکینی چاکه‌کاران نه‌بیت). [۲۶] ﴿حتامه مسند﴾: دوایین قومی بوونی میسکی لیدیت. ﴿تسافس﴾: کی‌برکی. [۲۷] ﴿مرآجه﴾: تیکه‌لکراوله. ﴿تسیم﴾: نه‌و ناوه‌ی له‌برزایی‌یه‌وه دیت و پیزدارترین ناوه. [۳۰] ﴿یتغامزون﴾: چاویان لیداده‌گرن (وه‌ک گالته‌پیکردنیک). [۳۱] ﴿املاوا﴾: گه‌پانه‌وه. ﴿فکھین﴾: شانازی ده‌کن به‌وی گالته‌یان به‌باوم‌پداران کردروه. [۳۲] ﴿لصالون﴾: لایانداوه (مه‌به‌ستی نه‌ویه په‌رستراوه‌کانی باوویا‌پیرانیان نا‌په‌رستن). [۳۳] ﴿علیهم حافظین﴾: چاودیریان ده‌کن.

سورة متی (الانفطار)

هَؤُلَاءِ دَابِهُ زِنًى نَافِثَتِی (۶): ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ بِرَبِّكَ الْكَرِيمِ﴾: نه‌به‌ته‌که:

- (ابن ابی حاتم) له‌(عکرمه‌وه) ده‌گنپرتمه: ده‌لینت: نه‌م نایه‌ته سه‌بارت به‌(ابی) کوپی (خلف) دابه‌زی.

سورة متی (المطففين)

هَؤُلَاءِ دَابِهُ زِنًى نَافِثَتِی (۱): ﴿رَبِّلِّ الْمُطْفِفِينَ﴾: نه‌به‌ته‌که:

- (نسائی) (ابن ماجه) له‌(ابن عباس) وه‌وه ده‌گنپرتمه: ده‌لینت: کاتی پیته‌مبهر (که‌یشته شاری (مه‌دینه) خه‌لکیکی بی‌شومار له‌کیشانه‌یا که‌مترخه‌میان ده‌کرد، په‌روندگارش سه‌بارت به‌و دیاردیه نه‌م نایه‌ته‌ی دابه‌ژند.

سوره نبی (المطففین) و (الانشاق) (جزی ۲۰)

سوره الانشقاق

المطففین

عَلَىٰ الْأَرْضِ يَظُنُّونَ ۚ هَلْ نُوَبِّئُ الْكَافِرَ مَا كَانُوا يَفْعَلُونَ ۚ

سُورَةُ الْاِنْشِقَاقِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

۱ إِذَا الشَّمَاءُ انشَقَّتْ ۖ وَأَذْهَبَ لَهَا وُحُوشٌ ۚ وَإِذَا الْأَرْضُ مُدَّتْ ۚ
 ۲ وَأَلْقَتْ مَا فِيهَا وَخَجَلَتْ ۖ وَأَذْهَبَ لَهَا وُحُوشٌ ۚ يَتَذَكَّرُ
 الْإِنْسَانُ ۚ إِنَّكَ كَادِحٌ إِلَىٰ رَبِّكَ كَادِحٌ ۚ فَامَّا مَنْ أُوْفٍ
 كُتِبَتْهُ يَسْمِينُ ۚ ۳ فَسَوْفَ يَحَاسِبُ حِسَابًا يَسِيرًا ۚ وَنُقَلِّبُ
 إِلَىٰ أَهْلِهِ مَسْرُورًا ۚ ۴ وَأَمَّا مَنْ أُوْفٍ كُتِبَتْهُ رِءَاظُهُ ۚ فَسَوْفَ
 يَدْعُوا بُرُورًا ۚ ۵ وَصَلَّىٰ سَعِيرًا ۚ ۶ إِنَّهُ كَانَ فِي أَهْلِهِ مُسْرُورًا ۚ
 ۷ إِنَّهُ ظَنَّ أَن لَّنْ نَّجُوزَ ۚ ۸ بَلَىٰ ۖ إِنَّ رَبَّهُ كَانَ بِدُبُرِهِ إِصْبَرًا ۚ ۹ فَلَا أَفْئِمْ
 بِالشَّفَقِ ۚ ۱۰ وَاللَّيْلِ وَمَا وَسَقَ ۚ ۱۱ وَالْقَمَرِ إِذَا اتَّسَقَ ۚ
 ۱۲ لَتَرْكَبُنَّ طَبَقًا عَن طَبَقٍ ۚ ۱۳ فَمَا لَهُمْ لَا يُؤْمِنُونَ ۚ ۱۴ وَإِذَا قُرِئَ
 عَلَيْهِمُ الْقُرْآنُ لَا يَسْمَعُونَ ۚ ۱۵ بَلَىٰ الَّذِينَ كَفَرُوا لَا يَكَادُونَ
 ۱۶ وَاللَّهُ أَعْلَمُ بِمَا يُوعُونَ ۚ ۱۷ فَيُبْرِئُهُمْ بِعَذَابٍ أَلِيمٍ ۚ
 ۱۸ إِلَّا الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ هُمْ أَجْرُهُمْ مَعْمُودُونَ ۚ ۱۹

[۳۵] ﴿عَلَى الْأَرْضِ﴾: له سمر سیسمی جوان پازاوه به پیرده کولله (پالیان لیداوو تهوه). [۳۶] ﴿نُوبِ الْكَافِرِ﴾: بی باوه پان پاداشتی گالتمو سووکایه تی پیکردنیا ن درایه وه.

سوره نبی ﴿الانشاق﴾

[۱] ﴿انشقت﴾: پارچه پارچه و لهت لهت بوو (پوژنک قیامت هستا). [۲] ﴿اذنت لهما﴾: گوئیایه و گهردن کهچ بوو بو پیر و مرد گاره که ی. ﴿خفقت﴾: شیایوی خویمه تی که گوئیایه ل بیت. [۳] ﴿مدت﴾: راخراو ته تخت کرا (چیاو ته پوژنکه تی نه ما). [۴] ﴿القت ما فیها﴾: نه وهی لسه ناویدایو فرنی دایسه دهر (که مرد و ده کانه). [۵] ﴿نحلب﴾: به ته وای به تال بوو وه. [۶] ﴿کادح الی ربک﴾: هوولی زور دده تی له کاره کانتدا (هستا به پیر و مرد گارت بگهی). [۷] ﴿فما فیها﴾: پاداشتی کرده وه کانت و مرد گریست. [۸] ﴿یسر﴾: سووک و ناسان. [۹] ﴿یفلس﴾: ده گهر پته وه. [۱۱] ﴿یدعو ثورا﴾: هاوار بو تیاچوون و نه مان ده کات. [۱۲] ﴿یصی سعیرا﴾: ده چینه ناو ناگریکی

بلنیه دار وه. [۱۳] ﴿مسرورا﴾: رزچوو له خویشی کاتی هووار ناره زوودا. [۱۴] ﴿لن نجوز﴾: ناگهر پته وه به ردیوانی خوایی. [۱۶] ﴿فلا قسم﴾: سویند بیت پیتی (لا) زیاده یه. [۱۷] ﴿وما وسق﴾: نه وهی کوئی کرده وه وه له خوئی گرتو وه. (کیانداران به پوژ بلا و بینه وه و پاشان له گهل دهاقتی شه ودا ده گهر پته وه بو لانه و ماله کانیان). [۱۸] ﴿اتسق﴾: کامل و ته وای بوو (روناکیه که ی پریو یه وه). [۱۹] ﴿سمرود﴾: به راستی پینی ده گهن. ﴿طفا عر طبق﴾: بارو ده وریکی یه که له وای یه که (مردن و ژیا نی ناو گوژو زیند و بونه وه و حه شو پو ودا وه کانی تر). [۲۱] ﴿لیدحدو﴾: گوئیایه و گهردن کهچ نابن. [۲۲] ﴿ما یوعو﴾: نه وهی خریان کرده وه ته وه له مملو تاوان. [۲۵] ﴿عیر مسمود﴾: نه به چاره لیا ن.

سوره نبی ﴿الطارق﴾

هُوَ الَّذِي يُنْزِلُ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ ﴿نَبِيَّهُمْ﴾:

– (این ای حاتم) له (عکر مه) وه ده گهر پته وه: دلایت: نایه تی: ﴿الَّذِي يُنْزِلُ الْإِنْسَانَ مِنْ عَلَقٍ﴾: سهاره ت به باو کم هاته خوار وه، نه وهی زور ناخویش بوو نه وهیو ده چوه سمر ته پوژنکه یه که ده یوت: نهی خملکی قوره ییش کی ده توانی لیره ودا پال به منوره بنی: نه و نه وهی ده ده می: نه و نه ده یوت: (محمد) ده لی: ده رگاوانی دوزخ نوزدن، من به ته نیا دهیان ده به زینم نیووش نویان به زینم.

سوره هتی (البروج)

سوره البروج

سورة البروج

سورة البروج

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّهُ ذَاتُ الْبُرُوجِ (۱) وَالْيَوْمُ الْآخِرُ (۲) وَشَهِدُوا مَشْهُودٍ (۳)
قِيلَ أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ (۴) أَلْأَرْدَابُ الْوَقُودِ (۵) إِذْ هُمْ عَلَيْهَا
قُعُودٌ (۶) وَهُمْ عَلَى مَا يَفْعَلُونَ بِالْمُؤْمِنِينَ شُهُودٌ (۷) وَمَا نَقَمُوا
مِنْهُمْ إِلَّا أَنْ يُؤْمِنُوا بِاللَّهِ الْعَزِيزِ الْحَمِيدِ (۸) الَّذِي لَهُ مُلْكُ
السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ وَاللَّهُ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ شَهِيدٌ (۹) إِنَّ الَّذِينَ
فَنُوا الْمُؤْمِنِينَ وَالْمُؤْمِنَاتِ ثُمَّ كَفَرُوا وَلَمْ يَعْلَمْ أَنَّ اللَّهَ عَذَابُ جَهَنَّمَ وَلَهُمْ
عَذَابُ الْحَرِيقِ (۱۰) إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ لَمْ
يَكُنْ لَآخِرُ دِينِهِمْ مِنْ خَيْرٍ إِلَّا أَخْرَ ذَلِكَ الْقَوْلُ الْكَبِيرُ (۱۱) إِنَّ طُغْيَانَ
رَبِّكَ أَشَدُّ (۱۲) إِنَّهُ هُوَ يَبْئُتُ وَيَعْدُ (۱۳) وَهُوَ الْعَزِيزُ الرَّؤُوفُ (۱۴)
ذُو الْعَرْشِ الْمَجِيدِ (۱۵) فَاعْلَمْ يَا أَيُّدِي (۱۶) هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْجُنُودِ
(۱۷) فَرِيقٌ وَاقِعُودٌ (۱۸) بَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فِي تَكْذِيبٍ (۱۹) وَاللَّهُ يَمِينٌ
وَرَاسِمٌ حَقِيطٌ (۲۰) بَلْ هُوَ أَفْوَءٌ أَنْ يَحْجِدَ (۲۱) فِي أَلْوَجٍ يَتَخَفُوطِ (۲۲)

سورة البروج

[۱] ذَاتُ الْبُرُوجِ: نهو نهستیرانهی
پلهومه نزلیان همیه. [۲] الْيَوْمُ الْآخِرُ:
نهو روزهی بهیمانی داماتنی دراوه
(که قیامت هه). [۳] شَهِدُوا مَشْهُودٍ:
شاهیدی له سسر خسلکی دهنه
له ورژه دا. (له رژی قیامت دا). مشهود:
روژی عمره هه (کهوا خه لکی نامادهی
وهستان دهن تیایدا). [۴] أَصْحَابُ الْأَعْدُدِ:
مه بهست نه فرین لیکردنه بهناشرینتین
شیهو. [۵] الْأَرْدَابُ الْوَقُودِ:
شیوو. [۶] قُعُودٌ:
بلیسه دار. [۷] شُهُودٌ:
ناگره که دانیشتون. [۸] الْحَمِيدُ:
مهم. هیچی نهوانیان پینا خوش نه بوو،
رقیان له هیچ شتیکی نهوان نه ده بووه وه.
[۹] الَّذِي لَهُ مُلْكُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ:
هینابوو (به خوی مه زن). [۱۰] عَذَابُ الْحَرِيقِ:
نازارو نه شک نهجیان دان بهوهی
سوتانیان. [۱۱] الْقَوْلُ الْكَبِيرُ:
نه شک نهجیه کی سوتینر. [۱۲] طُغْيَانَ
ربك: گرتنی سته مکاران له لایه ن
خواره. [۱۳] وَيَعْدُ:
له سهره تاوه (پهره ردگار). [۱۴] الرَّؤُوفُ:
خوی. [۱۵] الْمَجِيدُ:
دهوینت. [۱۶] يَبْئُتُ وَيَعْدُ:
[۱۷] حَدِيثُ الْجُنُودِ:
په ریزو پلهویایه ی بهرزه.

سوره هتی (الاعلی)

هُوَ دَاهِرُ زَيْنِ نَيْلِي (۱): سَتَرْتُكَ فَلَا تُنْسِي نَيْمَتَكَ:

- (طبرانی) له (ابن عباس) هوه دهگیریتره: دملیت: پیغمبرهی خوا (جبریل) ده مات بۆلایو نیگای
بۆ ده مینا، هینشتا (جبریل) له نیگا تهوار نه ده بوو پیغمبره (جبریل) دهستی دهکده وه به سهره تای نهوهی
بۆ هاتبوو، له ترسی نهوهی لهیری نهجیت، شتر خوی گهره نهوهی بۆنادار: سَتَرْتُكَ فَلَا تُنْسِي
له (سند) کهیدا (جویر) همیه (لاوازه).

سوره هتی (الغاشية)

هُوَ دَاهِرُ زَيْنِ نَيْلِي (۱۷): أَفَلَا تَنْظُرُونَ إِلَى الْأَبْأَلِ كَيْفَ خُلِقَ نَيْمَتَكَ:

- (ابن جریر) (ابن ابی حاتم) له (قاده) وه دهگیرنه وه: دملیت: له کاتیکدا خوی گهره وه سفلی نهوهی دهکده
له ناو بهمه شتا همیه، خه لکی سه رلینشیناو زور بهوه سهریان سوپ مابوو، نجا خوی گهره نهوهی نه مایه تهی
نارده خواره وه.

سورتهی (الطارق) و (الأعلى) جزمی (۳۰)

سُورَةُ الطَّارِقِ

الطَّارِقُ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَاللَّهِ وَالطَّارِقِ ۝ يَوْمَ أَزْدَرَكَ مَا تُطَارِقُ ۝ تِلْكَ نَجْمُ اللَّيْلِ ۝
 تَقَرَّبَ مِنْكُمْ ۝ فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ يَوْمَ يُخْلَقُ ۝ خَلْقًا ۝ خَلْقًا مِنْ مَّاءٍ
 دَافِقٍ ۝ يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِيدِ ۝ إِنَّهُ عَلَى رَجْعِهِ لَقَائِدٌ ۝
 يَوْمَ تَبْلُ السَّائِرَ ۝ قَالَ لَهُمِنْ قَوْمٍ لَا تُغَايِرُ ۝ وَالسَّائِرُ ذَاتُ الْخَلَجِ ۝
 وَالْأَرْضُ ذَاتُ الصُّدُغِ ۝ إِنَّهُ لَقَوْلُ فَصْلٍ ۝ وَمَا هُوَ بِأَهْلٍ ۝
 يَكِيدُونَ كَيْدًا ۝ وَأَكِيدُ كَيْدًا ۝ فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ أَهْلُهُمْ رَوْدًا ۝

سُورَةُ الْأَعْلَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ الْأَعْلَى ۝ الَّذِي خَلَقَ مَوْجِي ۝ وَالَّذِي قَدَّرَهُ دِي ۝
 ۲ وَالَّذِي أَخْرَجَ الْمَرْعَى ۝ فَجَعَلَهُ غُثَاءً أَحْوَى ۝ سُبُّرُكَ
 فَلَا تَسْقُ ۝ لَا مَأْشَاءَ اللَّهُ بِهِ ۝ يَعْلَمُ الْغُيُوبَ وَمَا يُخْفَى ۶۱ أَوْ يُنْصَرَفُ
 لِلْيَسْرِ ۶ قَدْ كَرَّمَ زَعَتِ الذِّكْرَى ۶ سَيِّدُكُمْ مِنْ يَحْيَى ۶
 وَتَجَنَّبُوا الْأَنْفَى ۶ الَّذِي يَصْلُ الْأَنْفَى الْكَرَى ۶ لَمْ يَلْمُ الْأَنْفَى
 فِيهَا وَلَا يَحْيَى ۶ قَدْ أَفْلَحَ مَنْ زَكَّى ۶ وَذَكَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلَّى ۶

[۱] ﴿الطارق﴾: نهو نهستیره یی به شمر
 مهلدی. [۳] ﴿النَّجْمُ الثَّاقِبُ﴾: نهو
 نهستیره یی به روشنایی یکه ی تاریکی
 شهو ده بریت. [۴] ﴿إِنْ كَلَّ نَفْسُ﴾: هیچ
 نه نفسیک نییه. ﴿عَلَيْهَا حَافِظٌ﴾: مه گهر
 چاودیزیکی به سر موده یه. [۵] ﴿مِمَّ حَقٌّ﴾:
 له چی دروست بووه. [۶] ﴿دَافِقٌ﴾:
 دهر په ریو (به خیزی و ته وژم).
 [۷] ﴿الصُّلْبُ﴾: پشت. ﴿التَّرَائِدُ﴾: په راسو
 یا قه قه زهی سنگ. [۸] ﴿رَجْعُهُ﴾:
 زیندوو کردنه وی دوی مردن. [۹] ﴿تَبْلُ﴾:
 السرائر: نه نی و په نهانی یه کانی ناو دل
 ناشکرا ده بیت. [۱۱] ﴿ذَاتُ الرُّجْعِ﴾: باران
 یا خود ناو، چونکه به چهند دوی خیکی
 جیا جیا ناو له نیوان زوی ناشماندا
 هاتوو چونده کات. [۱۲] ﴿ذَاتُ الصُّدُغِ﴾:
 خاوه نی قلیش، کهر موه کی لیهو دیته
 دهر موه. [۱۳] ﴿فَصْلٌ﴾: وته یه کی
 جیا کهر موه له نیوان راستی و درودا.
 [۱۴] ﴿يَخْرُجُ مِنْ بَيْنِ الصُّلْبِ وَالتَّرَائِدِ﴾:
 [۱۵] ﴿يَكِيدُونَ كَيْدًا﴾: پیلان ده گزین دژ
 به پیغامبری خوا. [۱۶] ﴿أَكِيدُ كَيْدًا﴾:
 کیدا: له لایه کوه به کشیان ده که مو

پیان هله ده خلیسکیت به خویان نه زان. [۱۷] ﴿فَمَهْلُ الْكَافِرِينَ﴾: په له که من به تو له سهندن
 لیان. ﴿أَهْلُهُمْ رَوْدًا﴾: که میت قهراموشیان بکه.

سورتهی (الأعلى)

[۱] ﴿سَبِّحْ اسْمَ رَبِّكَ﴾: ناوی په روه دگارت پاک را بگروه به دور له وی شایانی نهو نییه.
 ﴿الْأَعْلَى﴾: نهو په یی به رزو بلند. [۲] ﴿خَلَقَ﴾: هه موو بوونیکی به دپه نیانو. ﴿مَوْجِي﴾: هه موو
 دروستکراویکی به جوا نی رنخستوره. [۳] ﴿قَدَّرَ﴾: نه دنداز مگری کردوه. ﴿فَهْدَى﴾:
 ریتمووی کردوه. [۴] ﴿أَخْرَجَ الْمَرْعَى﴾: سر جهم له و مرگای پروان دوه. [۵] ﴿فَجَعَلَ غُثَاءً أَحْوَى﴾:
 وشک و برت و بلاو (وه نهو پووش و پالاشی لافا و دپه نیئت). ﴿أَحْوَى﴾: زهشی قه تران.
 [۸] ﴿يَسْرُكَ لِلْيَسْرِ﴾: ریتمایت ده که یی بو پنیازیکی ناسان و سانا. [۱۱] ﴿تَجَنَّبُوا﴾:
 یاد کردنه وه له برده کات.

سورتهی (الفجر)

هُوَ دِهْرُونِ نَمِی (۲۷) ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾: نه دندکه
 - ابن ابی حاتم) له بریده یه ده گزیته وه. ده لیت نایه تی ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾: سه بارت به (حمزة) هاتوه ته
 خوار موه هه موه (جویبر) له (ابن عباس) هوه ده گزیته وه. ده لیت هه که سی بیرو (روم) بکریت و ناوی سازگاری
 لایه خشی نهوا خوی گهره لی خوش ده بیت (عثمان) یش کری پاشان پیغامبری خوا. [۲۷] پنی فرموو نهو یو
 نایه کیته خیزاو یو خلکی، نه ریش وتی به لی باشه. نتجا خوی گهره سه بارت به (عثمان) نه نایه تی ناره
 خوار موه.

[۱۶] ﴿تَوَّسَّرُونَ﴾: پزیزو فزلی ددهن..

[۱۹] ﴿صَحَفَ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى﴾: ده نامی

حه زدهتی (ابراہیم) و (تہورات)ی

حه زدهتی (موسی) (د-خ).

سوره همتی ﴿الفاشیه﴾

[۱] ﴿الْفَاشِيَةِ﴾: نعو قیامه تهی

به ناره حتی به کانی خه لکی دده پو شیت.

[۲] ﴿خَاشِعَةً﴾: گهردن کج. [۳] ﴿عَامِلَةً﴾:

نموی به رده وام له کارو فرماندایو

ماندوو و چان و پشوو نادات. ﴿نَاصِبَةً﴾:

نموانی ماندوو رهنه پوژن. [۴] ﴿تَصْلَى﴾:

ده چیت ناوی دوی چریت. ﴿حَامِيَةً﴾:

گرم و له کول. [۵] ﴿عَيْنَ﴾: کانیایو ک.

﴿أَنِيَّة﴾: به کجار گرم. [۶] ﴿ضَرِيعَ﴾:

دریکی تالی بؤگن. [۷] ﴿لَا يُسْمَنُ﴾: لاشه

قلعو نهم ناکات. ﴿لَا يُغِي مِنْ جُوعٍ﴾:

برستی یان لانات. [۸] ﴿نَاعِمَةً﴾: خاوهن

جوانی و رو خوشی. [۹] ﴿لِسَمِيهَا رَاضِيَةً﴾:

رازی به بمو مولی له ژانی دنیا

داوی تهی. [۱۱] ﴿لَا عِيَةَ﴾: قسهی هیچ و

پوچ. [۱۳] ﴿سُرُورَ مَرْفُوعَةٍ﴾: به سیسه می

به رزو بلندو به نرخ. [۱۴] ﴿وَ أَكْوَابَ

موصوعه﴾: چهند به رداختیکی

به رده ست. [۱۵] ﴿عَارِقَ﴾: سه رینی نهم و جوان. ﴿مُصَوِّفَةً﴾: پزیزگرو له پال یه کدا. [۱۶] ﴿دَرَايَ

مَبْثُوثَةٍ﴾: فهرشی را خراوی جوان. [۱۷] ﴿يُظْهَرُونَ﴾: سهیر کردنیکی پر هست و

نست. [۲۰] ﴿سَطْحَ﴾: فراوان و هاوسهنگ. [۲۲] ﴿بِمُصْطَفَرٍ﴾: زال و گهره. [۲۴] ﴿الْعَذَابِ

الاکبر﴾: سزای روزی قیامت. [۲۵] ﴿إِبْرَاهِيمَ﴾: گهرانه و یان دوی مردن.

سوره همتی ﴿اللیل﴾

بَلْ تَوَسَّوْنَ الْخَبَوَاتِ الدُّنْيَا ۝ وَالْآخِرَةَ حَبَرًا بَاقِي ۝ إِنَّ هَذَا لَفِي الصُّحُفِ الْأُولَى ۝ صُحُفِ إِبْرَاهِيمَ وَمُوسَى ۝

سوره الفاشیه

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

هَلْ أَتَاكَ حَدِيثُ الْغَاشِيَةِ ۝ وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ خُشِعَةٌ ۝

عَامِلَةٌ نَاصِبَةٌ ۝ تَصَلَّى نَارًا حَامِيَةً ۝ تَشَقَّى مِنْ عَيْنٍ أَمِينَةٍ ۝

لَيْسَ لَهُمْ طَعَامٌ إِلَّا مِنْ ضَرِيعٍ ۝ لَا يُسْمِنُ وَلَا يُغِي مِنْ جُوعٍ ۝

وَجُوهٌُ يَوْمَئِذٍ نَاعِمَةٌ ۝ لِسَمِيهَا رَاضِيَةٌ ۝ فِي جَنَّةٍ عَالِيَةٍ ۝

لَا تَسْمَعُ فِيهَا لُغِيَّةً ۝ وَيَعْلَمُ عَارِفُهَا ۝ يَسْأَلُ عَنْ مَرْفُوعَةٍ ۝

وَأَكْوَافٍ مَوْضُوعَةٍ ۝ وَتَعَارَفُ مَصْصُوفَةٍ ۝ وَرَازِيَاتٍ مَبْثُوثَةٍ ۝

أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبِلِ كَيْفَ خُلِقَتْ ۝ وَإِلَى السَّمَاءِ كَيْفَ رُفِعَتْ ۝

وَإِلَى الْجِبَالِ كَيْفَ نُصِبَتْ ۝ وَإِلَى الْأَرْضِ كَيْفَ سُطِحَتْ ۝ فَذَكِّرْ إِنَّمَا أَنْتَ مُذَكِّرٌ ۝ لَسْتَ عَلَيْهِمْ

بِمُصْطَفِرٍ ۝ إِلَّا مَنْ تَوَكَّلَ وَكَفَرَ ۝ يُعَذِّبُهُ اللَّهُ الْعَذَابَ الْأَكْبَرَ ۝ إِنَّ إِلَيْنَا إِيَابَهُمْ ۝ ثُمَّ إِنَّ عَلَيْنَا جِسْمَهُمْ ۝

سورہ متی (الفجر) جزمی (۲۰)

سورہ متی (الفجر)

المزملات

سورۃ الفجر

سورۃ الفجر

بسم الله الرحمن الرحيم

وَالْفَجْرِ ۱
وَلَيْلٍ عَشْرٍ ۲ وَالشَّعْرِ ۳ وَالْوُتْرِ ۴
هَلْ فِي ذَلِكَ قَسَمٌ لِّذِي حَبْرِ ۵
إِنَّمَا ذَاكَ الْعَمَادُ ۶ أَلَيْسَ لَمْ يَخْلُقْ مِثْلَهَا فِي الْبَلَدِ ۷
وَتَمُودُ الَّذِينَ جَاءُوا الصَّخْرَ بِالْوَادِ ۸
الَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ ۹ فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ ۱۰
عَلَيْهِمْ رَبُّكَ سِوْطُ عَذَابٍ ۱۱
إِن رَّبَّكَ لَيَا لَرِصَادُ ۱۲
إِنَّا لَنَسُوهُ إِنَّمَا بَنَيْنَاهُ رِبْعَهُ فَأَكْرَمَهُ وَنَعَّمَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَكْرَمَنِ ۱۳
وَأَمَّا إِذَا مَا ابْنَانَا فَقَدَرَ عَلَيْهِ رِزْقَهُ فَيَقُولُ رَبِّي أَهْنَنِ ۱۴
كَلَّا بَلْ لَأَكْثَرُونَ الْيَتِيمَ ۱۵
وَلَا تَحْضُرُونَ عَلَى طَعَامِهِ ۱۶
الْيَسِيرِينَ ۱۷
وَتَأْكُلُونَ الثَّرَاتِ أَكْثَلًا ۱۸
وَتُحِبُّونَ الْمَالَ حُبَّ جَمَامًا ۱۹
كَلَّا إِذَا دُكَّتِ الْأَرْضُ دَكًّا ۲۰
دَكًّا ۲۱ وَجَاءَ رَبُّكَ وَالْمَلَكُ صَفًّا صَفًّا ۲۲
وَجَاءَ يَوْمَئِذٍ بُرْهَانٌ ۲۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۲۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۲۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۲۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۲۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۲۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۲۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۰
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۱
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۲
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۳۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۰
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۱
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۲
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۴۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۰
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۱
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۲
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۵۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۰
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۱
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۲
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۶۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۰
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۱
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۲
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۷۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۰
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۱
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۲
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۸۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۰
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۱
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۲
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۳
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۴
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۵
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۶
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۷
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۸
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۹۹
يَوْمَئِذٍ يُؤْمِنُونَ بِالْآيَاتِ ۱۰۰

[۱] وَالْفَجْرِ : پهرومردگار سویند بهبهره
به بیان دهخوات. [۲] وَاَلْعَشْرِ : وصال عشره :
(ده) شمره لسهمرتای هه مو مانگیک یان
دهمهوی (ذی الحجة). [۳] وَالْوُتْرِ : الشفع :
جووت و دهلین مهبهستی یه کم روزی
جهننی قوربانیه. [۴] وَالْوُتْرِ : تاک دهلین
مهبهست پینی روزی (عرفة) یه. [۵] اَذِ :
بسر : کاتیک دهگوزهری و تیده په ریت.
[۶] هَلْ فِي ذَلِكَ : نهوهی باسکراو
سویند مان پیخوار. [۷] سَدَى حَبَّ : بو
خاوهن عه قلو هوش. [۸] وَتَمُودُ : عاد
نهته مهکی (مود) پیغه مهبر. [۹] د. خ.
[۱۰] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : نازناوی گهلی (عاد) یان ناوی
تیره که یانه. [۱۱] فَأَكْثَرُوا فِيهَا الْفَسَادَ : خاوهن
دهست لات یا کو شکلی توکمهو بلنس.
[۱۲] عَالَمًا : نهته مهوی (صالح)
پیغه مهبر. [۱۳] د. خ. : حابو لصحیح : بهر دیان
دانه تاشی و خانوویان تیا دروست
دهکرد. [۱۴] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : سه بازکی
زور یا همره می گهره و مهن.
[۱۵] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : خو به زلزان و سته مکارو
سنور شکین بوون. [۱۶] فَصَبَّ :

باراندی به سه ریانا. [۱۷] سَوْدَ عَدَابٍ : سزایه کی توند و تیزو به سوئ. [۱۸] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : چاودیزی خه لکی دهکات. [۱۹] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : خوای گهره تاقیکرده وه (به بوون و نه بوون)
[۲۰] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : روزی لیسهخت و گران کرد. [۲۱] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : سوو کایه تی پیکردوم.
[۲۲] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : به کتر هه لنانین. [۲۳] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : میرات و کهله پوور. [۲۴] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : کوکردنه وهی حه لال و حرام بی جیاوازی. [۲۵] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : خوش و یستنیکی زور
له نامیزگرنتی. [۲۶] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : زهوی تیکشکا و پارچه پارچه بو (به زمین له رزه). [۲۷] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : پیکدا دانی یه که له دوا یه که (به چشمنی ده بیت به تو زو خو ل).
[۲۸] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : فریشته کان. [۲۹] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : به ریزو له دوا یه که. (چاوه ریزی قهرمانی
خواده که). [۳۰] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : لهو روزده دوزخ خرایه پوو. [۳۱] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : مرورف
بیری که مته رخمه می یه کانی ده که ویتنه وه. [۳۲] اَلَّذِينَ طَفَعُوا فِي الْيَلَدِ : نیدی لهو بیرکردنه وه بی که که و سوو ده.

- بهر مکرد پیغه مهبری خوا (که) بهودار خورمایه یه که کی چوته سمر مالی فلان دارخورمایه کی بهمشتی پندوم ؟
لهویش پینی وت : بهلی لنجا وتی : بهلام بهروبوومی لهو دارخورمایه سمرنجی راگیشاوم ، منیش وت : دارخورمایه بهیه
بهلام هیچیان به نه ندازه ی بهروبوومی لهو دارخورمایه شیرین نییه له بهر دلما ، پاشان پینی وت : ناته ویت بهر و شیت ،
وتی : نه خیر ! مگر نه موند بدرستی که دوا یه که کم ، وایه ی نابم کهس لهو ترخم بدانی ، کابرا وتی چندی
له دوا ده که ی ؟ وتی : چل دارخورما ، لهویش وتی : زور دوا ده که ی ، پاشان بینه نگ بوون نه رجا وتی :
من چل دارخورمات دهمه می بهمرجی شاهیدم بو بهننی لهسر بهلین و قسه کانت ، لنجا پیاره که خرمانی -

سورة الفجر

سورة البطل

[۲۴] ۵ قدمت خبی: ۵ کردەوی باشم پیش
بجستایه بۆ دو رۆژم. [۲۵] ۵ لا یغذب عذابه
أحد: ۵ سزای هیچ کەس وەک سزای
توندی خوازی نییه. [۲۶] ۵ ولا یونسق:
کەسیش وینە ئو ناتوانیت کۆت
لەگەردنی (تاوانباران) بکات.
[۲۸] ۵ راضیه: ۵ رازی به بهەوی بەدەستی
میناوه. ۵ مرضیه: ۵ خوای گەورەش لەو
پازی به. [۲۹] ۵ و دخی في عادی: ۵ بچۆرە
پێزی بەندە نزیکه کانهوه.

سوورەتی (البطل)

[۱] ۵ لا اقسم: ۵ سوونیدی پیتی (لا)
زیادهیه. ۵ هذا البطل: ۵ بەم شارە (مەککە)
پێژن. [۲] ۵ حال بعد البطل: ۵ نیشته جی
لەم شارەدا. [۳] ۵ اولد وما ولد: ۵ هەموو
باوک و هەموو لەهەداک بوویەک.
[۴] ۵ کس: ۵ مەندویتی و ناپەختی.
(بەرەنگاری ناپەختی کانی دنیا)
دەیتەوه. [۶] ۵ اهلکست: ۵ خەرج
کردووه. ۵ مالا لیدا: ۵ سامان و مالیکی زۆر.
[۷] ۵ مرد احد: ۵ کەس نەیدیوه ناگای
ئی نەبووه. [۱۰] ۵ هدیه: ۵ زینعیمان
کردووه. ۵ الحدين: ۵ پێگای چاکە و

خرابە. [۱۱] ۵ فلا فتح لعقد: ۵ بۆ تیناکۆشیت هەتا ئو کۆسپ و کۆتە لانه بپێت! (بەوهی
کردەوی چاکە بکات). [۱۳] ۵ رب: ۵ ئازادکردنی بەندەیهک. [۱۴] ۵ دي معه: ۵ قاتوقپی و
برسیتی. [۱۵] ۵ مغرب: ۵ خەزیمە. [۱۶] ۵ مبر: ۵ کەسیکی هەزارو دەستکۆرت کەوا خۆل و
تەپ و تۆز نیشتووه بەسەرێهوه. [۱۷] ۵ مبرحم: ۵ بوونی بەزەیی و سۆزە بۆ یەکتەر.
[۱۸] ۵ صاحب المینه: ۵ خێرو بەرەکەت یان لای راست. [۱۹] ۵ اصحاب المشامة: ۵ شووم یان لای
چەپ. [۲۰] ۵ بار موصد: ۵ ناگرتکی چەسپاو داخراو.

-خۆی کۆکردووهو شایەتی یاندا، پاشان ئەو پیاووه بۆیشتەرە بۆلای پێغمەری (ﷺ) و وتی: ئەو پێغمەری
خوای (خوایەکی) ئەوان بوو ئێستای ئێمە و بۆ ئو، پێغمەری خویش (ﷺ) چوو بۆلای خاوەن مالهەکی پێی
وێن ئو داخواریه بۆ تۆ مەکانەت، پاشان خۆی گەرە نایەتی (ﷺ) تا کۆتایی سوورەتە
ناردە خواریهوه. (ابن کثیر دەقیرومیت. ئەم لەهرومەدیه (غریب).
هۆی دەهریسی ئەمە (۵). ۵ فاما من اعطی واشی نەیمەتەکە

- (حاکم) لە (عامری کوری (عبدالله) کوری (زبیر) هوه دەگێرتەرە: دەلیت: (ابو قحافه) به (ابوبکر) و ت: واده بینم
چەندین بەندە لای ئازاد ئەکەیت، ئەو بۆ پیاوانی بەمیزو توانا ئازاد ئەکەیت، هەتا پارێزگاری لەتۆ مۆزەکشت
بکە و وەک قەلغانیک و ابن بۆتان، ئەویش لەهرومە. باوکە گیان من خۆزبیری خێری پەرەمەگەرم، پاشان ئەم
نایەتە داخواریه خواریهوه.

هۆی دەهریسی ئەمە (۱۷): ۵ ربیعها الألفی: ۵ نەیمەتەکە:
- ابن ابی حاتم: ۵ (عرو) هوه دەگێرتەرە: دەلیت: (ابوبکر) (صدیق) حەوت کۆلەبی رزگار کرد، هەمووشیان لە پێناوی
پەرنامەیی خۆی گەورەدا ئەمە کەجە دەنران. بەمبارەیی ئەو ئەم نایەتە ئازادبووه خواریهوه.
هۆی دەهریسی ئەمە (۱۹): ۵ فاما لأخذ عده من مئة تجزی: ۵ نەیمەتەکە:
- (بۆز) لە (ابن زبیر) هوه دەگێرتەرە: دەلیت: ئەم نایەتە هەتا کۆتایی سەبارەت به (ابوبکر) داخواریهوه.

يَقُولُ يَلَيْتَنِي قَدَّمْتُ لِيَاقِي ۱ ۵ فَيَوْمَئِذٍ لَا يُعَذِّبُ عَذَابُهُ أَحَدًا ۵
وَلَا يُؤْتِيهِمْ قَافَةً أَحَدًا ۵ يَأْتِيهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ ۷ ۵ أَرْجَى
إِلَىٰ رَبِّكَ رَاضِيَةً مُّرْتَبِتَةً ۸ ۵ فَأَدْخِلْ فِي عِبْدِي ۹ ۵ وَأَدْخِلْ جَنِّي ۱۰

سورة البطل

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا أَقْسِمُ بِعَذَابِكَ ۱ ۵ وَلَئِنِّي لَأَكِيدُ ۲ ۵ وَوَالِدِي وَمَا وَلَدَ ۳
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْدِيرٍ ۴ ۵ أَحْسَبُ أَنْ لَنْ يَغْدِرَ عَلَيَّ
أَمْرًا ۵ ۵ يَقُولُ أَهْلَكَ مَا لَا يُبْدَا ۶ ۵ أَحْسَبُ أَنْ لَمْ يَرْوَ أَحَدًا
۷ ۵ الرَّحْمَلُ لَهُ عَيْنَيْنِ ۸ ۵ وَلَسْنَا وَشَقَّيْنِ ۹ ۵ وَهَدَيْنَاهُ
التَّجْدِي ۱۰ ۵ فَلَا أَفْجَحُ الْعَقْبَةَ ۱۱ ۵ وَمَا أَدْرَكَ مَا الْعَقْبَةُ ۱۲
فَكَرْبَةً ۱۳ ۵ أَوَاطَعُ فِي يَوْمٍ ذِي سَعَةٍ ۱۴ ۵ يَتِمَّ مَا ذَا مَقَرِّبَةٍ
۱۵ ۵ أَوْ مَسْكِينًا ذَا مَقَرِّبَةٍ ۱۶ ۵ ثَرَكَا مِنْ الَّذِينَ أَمْنُوا وَتَوَاصَوْا
بِالصَّبْرِ وَتَوَاصَوْا بِالرَّحْمَةِ ۱۷ ۵ أُولَئِكَ أَصْحَابُ الْجَنَّةِ ۱۸ ۵ وَالَّذِينَ
كَفَرُوا إِنَّا يَنْتَظِمُهُمْ صَحْفَةُ الشَّمْسِ ۱۹ ۵ عَتِيقَهُمْ بِالْمَوْصَدَةِ ۲۰

سورة البطل

سورہتی ﴿ الشمس ﴾

[۱] ﴿وَالشَّمْسُ﴾ پسر و مردگار سویند بهر ژ
 ده خوات. ﴿وَصَحَاها﴾ مبهستی تیشک و
 پووناکی خوره. [۲] ﴿تَلَاهَا﴾ دواى
 اواپوونى ئسو دورد کسویت.
 [۳] ﴿جَلَاهَا﴾ خور به جوانى ده خاته پوو.
 [۴] ﴿يَعِشَاهَا﴾ نهوئ تیشکی خور
 داده پوشیت. [۵] ﴿وَمَا بَنَاهَا﴾ بهو زاتى
 ئاسمانى دیروستکردوه (که خوى
 مهنه). [۶] ﴿وَمَا طَحَاهَا﴾ بهو زاتى زوى
 وه راخه ریک لیکردو فراوانى کرد.
 [۷] ﴿وَمَا سَوَاهَا﴾ بهو زاتى لاشى
 مرؤسى بهر ینک و جوانى ره خساند.
 [۸] ﴿فَأَهْمَهَا﴾ نینى گبیاندوه و بوى روشن
 کرده وه. ﴿فَجَوَّرَهَا وَتَقَوَّاهَا﴾ کویزایه لى و
 سهرینجی یان خیزو شم. [۹] ﴿فَلَحَّ﴾
 سهرکوت و رزگارى پوو. ﴿هَنَزَ كَاهَهَا﴾
 کسى نهفسى پاک کرده وه له خراپه کارى.
 [۱۰] ﴿خَبَّابٌ﴾ دؤراو شکستى مینا.
 ﴿دَسَّاهَا﴾ چاکه و لایه نى مرؤقیه تى
 ده شاریته وه به خراپه و تساوان.
 [۱۱] ﴿بَطَّغَاهَا﴾ بهوئ سهرینجى و
 له سنوور دهر جوونى به وه. [۱۲] ﴿أَبْعَثَ﴾

مُورَةُ الشَّمْسِ: التَّمَرُ

المزلة الأولى

لِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالشَّمْسُ وَضُحَاهَا ۖ (١) وَالْقَمَرُ إِذَا تَلَّهَا ۖ (٢) وَالنَّهَارُ إِذَا جَلَّهَا ۖ (٣)
وَاللَّيْلُ إِذَا بَغَّسَهَا ۖ (٤) وَالسَّمَاءُ وَمَا بَيْنَهَا ۖ (٥) وَالْأَرْضُ وَمَا عَلَيْهَا ۖ (٦)
وَنَفْسٍ وَمَا سَوَّاهَا ۖ (٧) فَأَلْهَمَهَا فُجُورَهَا وَتَقْوَاهَا ۖ (٨) أَقَدْ
أَفْهِمَ مِنْ ذِكْرِهَا ۖ (٩) وَقَدْ خَافَ مِنْ دَسَّهَا ۖ (١٠) كَذَبَتْ نَمُودُ
يَطْعُونَهَا ۖ (١١) إِذَا بُعِثَ أَسْقَفَهَا ۖ (١٢) فَقَالَ هَمْ رَسُولُ اللَّهِ
نَاقَةَ اللَّهِ وَسُقْيَاهَا ۖ (١٣) فَكَذَّبُوهُ فَعَقَرُوهَا فَدَمْدَمَ
عَلَيْهِمْ رَبُّهُمْ مِنْهُمْ فُسُونَهَا ۖ (١٤) وَلَا خَافَ عَقْفَهَا ۖ (١٥)

سُورَةُ النَّازِعَاتِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَأَتْلُوهُ إِذْ أَنْتَ عَلَى الْوَلَدِ فَأَنْتَ الْكَافِرُ الْأَنْفِيُّ
إِنْ سَعَيْتَ لَنُفِخَ فِي الصُّورِ فَأَمَّا مَنْ عَلَّمَهُ الْقُرْآنَ
فَمُسِيرًا لِلْيَمِينِ ۖ وَأَمَّا مَنْ جَحَلَ وَاسْتَعْيَى ۖ وَكَذَّبَ
بِالْحَقِّ ۖ فَاسِيرًا لِلْغَمْرِ ۖ وَأَمَّا يَنْفِخُ عَنْهُ مَالُهُ إِذَا تَرَدَّى ۖ
لَهُدًى ۖ وَأَمَّا الْوَلَدُ لِلْخُرَّةِ وَالْأُولَى ۖ فَأَنْتَ كَرِيمٌ أَنْتَ

خبر او به پيله (چو و شتره كه سربرييت). [۱۳] رافقه الله وسقيهاها: نزيك و شتره كه مه گون به نيازى نازار داني له گهل بهشه ناوه گى. [۱۴] قدمدم عليههم: چه سپاندنى به سهر ياندا. (سزاو خهشم). فسواهاها: هم موويان سزايان بهر كه وت. [۱۵] ولا تخاف عقابهاها: باكي نيه به لئه تخافي لئه تولسه تندنه.

سورہتی ﴿اللیل﴾

[۱] ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾: سویند به‌شو کاتیک به‌تاریکاییه‌کی هه‌مووشتیکی دانه‌پوشتیت. [۲] ﴿عَلَى﴾: دهرکه‌وت و ناشکرابوو. (رووناکی روژ). ﴿وَمَا خَلَقَ﴾: به‌و‌زاته‌ی دروستی کردووه. [۳] ﴿إِنَّ سَعِیْکَ لَشَقِیٌّ﴾: کوشش و کردووه‌کانتان گه‌لیک جیاوازه. [۴] ﴿أَعْطٰی﴾: مالی به‌خشی. ﴿وَاتَّقِ﴾: دوروکه‌وته‌وه له‌ش‌وو نا‌ژاو. [۵] ﴿صَدَقَ الْخَیْطُ﴾: با‌وه‌پ‌ری به‌نه‌ته‌وه‌ی چاکه‌ خواز‌ه‌بوو (نه‌ته‌وه‌ی نی‌سلام). [۶] ﴿فَسِیْرْهُ﴾: بۆ‌ی سووک و ناسان ده‌کهن. ﴿لِلنَّاسِ﴾: نه‌و تاییه‌ته‌ندی و خه‌سه‌له‌ته‌ی که‌به‌ره‌و خوشی و شادی ده‌بات. [۷] ﴿لِلنَّفْسِ﴾: نه‌و تاییه‌ته‌ندی و (سیفه‌ته‌ی) به‌ره‌و قورس و گرانی ده‌بات. [۸] ﴿بِعِیْشِ﴾: سوودی پیناگه‌یه‌نیت. ﴿تَرَدٰی﴾: که‌وته‌ ناو گۆپ، یان خرایه‌ ناو دۆزه‌خ. [۹] ﴿إِنَّ عِیْشَا لَلْهٰدِی﴾: له‌سه‌ر ئیمه‌یه‌ رینمویی کردن. [۱۰] ﴿فَانْزِلْکُمْ﴾: بیدارو ناگادارم کردوونه‌ته‌وه. ﴿بَارَا تَطٰی﴾: ناگرنکی ئیسه‌دان.

لَا صَلَاحَ إِلَّا لِلْآخِثِ ۚ الَّذِي كَذَبَ وَتَوَلَّى ۚ وَسَيُجَنَّبُهَا
الْآخِثُ ۚ الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَرَكُ ۚ وَمَا لِأَحْمَدٍ عِنْدَهُ مِنْ
نَعْمٍ ۚ تَجَرَّى ۚ وَلَا يُفَعِّلُ ۚ وَجَمْرَهُ الْأَعْلَى ۚ وَالسُّوفَ رَضَى ۚ

سُورَةُ الضَّحَى

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالضُّحَى ۚ وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى ۚ مَا وَعَدَ رَبُّكَ وَمَا أُفَى ۚ
وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى ۚ وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ
فَرَضَى ۚ أَلَمْ يَجِدْكَ يَتِيمًا فَآوَى ۚ وَوَجَدَكَ ضَالًّا
فَهَدَى ۚ وَوَجَدَكَ عَالِيًا فَأَغَى ۚ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَهْجُرْ
ۚ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ۚ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ۚ

سُورَةُ الشَّرْحِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَلَمْ نَشْرَحْ لَكَ صَدْرَكَ ۚ وَوَضَعْنَا عَنكَ وَزْرَكَ ۚ
أَنقَضَ ظَهْرَكَ ۚ وَرَفَعْنَا لَكَ ذِكْرَكَ ۚ فَإِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ
مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا ۚ فَإِذَا فَرَغْتَ فَانصَبْ ۚ وَإِلَى رَبِّكَ فَارْغَبْ ۚ

[۱۵] ﴿لَا صَلَاحَ﴾: ناچیتنه ناوی.
﴿وَالضُّحَى﴾: بهد بهخت و خراپترین کهس.
[۱۶] ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى﴾: پشتی مه لکرد.
[۱۷] ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾: دورو دهرخیتنه وه
(لهدوزخ) ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: نه وهی زور
دهترسیت له خوی گه وه.
[۱۸] ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾: خوی پی پاک ده کاته وه
له تاوان و پوپامای. [۱۹] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: مهتا
بهرامبری بکات (لهبری نه وه یاداشتی
بداته وه).

سوره هتی (الضحی)

[۱] ﴿وَالضُّحَى﴾: سوزند به کاتی
چینشته نگار. [۲] ﴿وَاللَّيْلُ إِذَا سَجَى﴾: خه لکی تیایدا
ماندو یقیبان دهرکرد (هئوربوونه وه).
[۳] ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾: دهستی له برنه داویت.
﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: رقو قینی لیت نییه. [۶] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: قینی ناگاداری تو نه بوو؟
﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾: بی باوک بووی. ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: چاودیری و پاریزگاری لیکردیت.
[۷] ﴿وَالْآخِرَةُ خَيْرٌ لَّكَ مِنَ الْأُولَى﴾: بی ناگا (له یاساو شهریهی
نیسلا). ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: پرنومای کردیت.
[۸] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: هه ژارو کهم دهست.
﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: دهوله مه ندی کردیت.

[۹] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۱۰] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناژاری مه ده، نهرو نیان به له گه لیا.

سوره هتی (الشرح)

[۱] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۲] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۳] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۴] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۵] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۶] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۷] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.
[۸] ﴿وَسَوْفَ يُعْطِيكَ رَبُّكَ فَارَضَى﴾: ناچاری مه که به وهی دهست به سهر ماله کهیدا بگریت یا هه لو نیستیکی دیکه.

سوره هتی (الضحی)

هوی دهرینی نهعتی (۱) ﴿وَالضُّحَى﴾: و اللیل إذا سجدی. ما وعدك ربك وما أوفى. (بخاری و مسلم) نه نوانی دی له (جندب) وه دهگرنه وه: ده لیت بیغه مبری خوا. (محمّد) نارهجت و ناساغ بوو. بویه شهزیک یان دورو شهو هه لته سنا شهونویژ بکات. و آفره تنیک هاته لای و پیسی وت نهی (محمّد) ده بینم شه یانه کهت وازی له نیانیبت. نجا خوی گهره نایهتی ﴿وَالضُّحَى﴾: و اللیل. ناره خوازه وه هرومه (سعید) کوری (منصور) و (فریادی) له (جندب) وه دهگرنه وه. ده لیت (جبریل) ماوه بهک نه مات بؤ لای بیغه مبری خوا. (موشریکه) کان و تیان (محمّد) پشت گو یخراوه. نجا نه مایهت دابهزی (حاکم) یش له (زید) کوری (رقم) وه دهگرنه وه. ده لیت: ماوه بهک (جبریل) ننگای نه هینا بؤ بیغه مبری خوا. (ام جمیل) خیزانی (ابولهب) به بیغه مبری خوا و ت و ایزانم ماوه له کهت لیت زبیر بویه و رفی لیت مه ستاره. خوی گهره و ش کم نایهتی ناره خوازه وه. هرومه (طبرانی) و (ابن ابی شیبه) به (سند) یکی نه سارو له (خهرو) وه دهگرنه وه. ده لیت به چکه پیشله یان -

سورہتی ﴿التین﴾

[۱] ﴿التين والزيتون﴾: هنجیو زهیتون،
 (یان جیگای پوانیان که) قدس)۔
 [۲] ﴿طور سین﴾: ناوی شو کتومیه
 که خوی گهره تیایدا دوا له گل
 (موسی) (د.خ)، ﴿اللد الامس﴾: شاری
 هین (مه کهه پیرون)، ﴿۴﴾: حس
 تقو)۔ ﴿جوانترین سیمو تو او ترین
 شیو﴾ [۵] ﴿ردنوا﴾: گهراندمانه وه...
 ﴿اسفل سافین﴾: نزمتر سوو کترین،
 [۶] ﴿عبر ممنون﴾: نه بچراو لینیان،
 [۷] ﴿بالدین﴾: مه بهستی زیندو یونه وه
 پاداشت وهر گرتنه، [۸] ﴿احکم﴾:
 سه قامگرو جه سواو ترین،

سورہ مکی ﴿العلق﴾

[۲] ﴿عَسَىٰ﴾: خویشتنکی توخ مه لو اسراوه.
 بهر همه. ﴿عَلِمَ بِالْقَوْمِ﴾: مرؤفی فیزی
 نورسین کرد. به موی پنیووسه.
 [۶] ﴿كَلَّا﴾: پیتیگه بو میور کردنه
 به کار دیت (به راستی). ﴿لَیْطَمَسُنَّ﴾: سنور
 دهش کینیت (ه تاوان کردندا). ﴿وَأَن رَّاهَ﴾
 استغنی: له بهر شه موی خوئی دیتوه
 که ده له مهن دیوه. ﴿أَلَمْ جَمْعٍ﴾: گهر انسه

سُورَةُ التِّينِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

وَالَّتِي وَالَّتِي وَالَّتِي
لَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنْسَانَ فِي أَحْسَنِ تَقْوِيمٍ
إِلَّا الْآلِينَ أَمَّا وَعَمَلُوا الصَّالِحَاتِ فَلَهُمْ أَجْرٌ غَيْرُ مَمْنُونٍ
فَمَا يُكَذِّبُكَ بَعْدَ الْبَيِّنَاتِ أَلَيْسَ اللَّهُ بِأَحْكَمَ الْحَاكِمِينَ

سُورَةُ الْجَمَلِ

[illegible]

بۆلای خوا لقیامه تدا بو پاداشت و هر گرتن. [۹]. پشم پاگینه نه یا بینیت.
[۱۰]. عده: مه بهستی پیغمه بری خویه (۱۵). عده: به نیو چاوانی رایده کیشین بو
ناو ناگر. [۱۶]. کدسه: خاومنه کی دوزنه. حطه: خاومنه کی مه لو جهوت و
جهوتله. [۱۷]. قلدغ دبه: خه لکی دانیشگاه کی بانگ بکات له هوزو تیرمو نه توه کی. [۱۸]. دسج
الرایه: فیتهش فریشته سزادر بانگ ده کین (مهتابه رو دوزخ رایبکیشیت). [۱۹]. سجده:
بهر دوا مه لسه ر نوپو کړنوش بر دن. شری: نزیك بهر موه.

«توتله ييك چووه مانی پیغه مبره» (۱) لهوچا چوبووه ژیر جینگاکه یو لهویدا مراد یو بویهوه، تاجوار رۆژ نینگا وهستا و نهاته تاخوور. کاتکیش پیغه مبره یی خوا (۲) پرسیار یگر له (خوله) ناخو چی پرویدایت و اجیریل) نایت؟ لهویش یی نهاته تاخوور بهلام بریار یی، دلاک ماکه پای کاتورهه گسکی مهلگرت پایکی بکاتورهه هرکک اندایویه به چکه پشیلکه یی بینی و فرییدا : لهوچا له ناکار پیغه مبره» (۳) هاتهوه یی مالموه جبهه کی له بری، داکه نه - چونکه همرکات نینگای یی بهاتایم مورووه یی پیده گومت. شجا نایتی «تا - املسی» تا «فرسی» هاته خوهرهوه (این حبس) سهبار هت بهمه دهفر موییت - پروادی نه هاهاته خوهرهوه نینگا بهه یونی (به چکه پشیلکهوه - توتله کوه -) پروادی کی بهناوینگا ، بهلام بهه یی لهوه بویی کهنو کومه نایته هاتیتنه خوهرهوه نه مایان شتکی نامویی بهلکو زاشیتنه نه راست یی د بریج راد هتوهه همرهوا (این حبس) له خاتوو (خدیجه) وه دهگرتیتوه: دهلئیت: به پیغه مبره یی خوام توت و دهلمین خوی گوریت ژویر بوییت ، نتجا نه نایته هاته خوهرهوه همرهوا له (عرو) وه دهگرتیتوه: دهلئیت: ماوه ییک (جیریل) نهاته لای و بهمش پیغه مبره یی خوا» (۴) نینگار یی بوو خاتوو (خدیجه) ش فرمویی: و دهلمین بهمرنگرت لیت ژویر بوییت بهه یی لهوه دت بینیت چنده نینگر نیت - نتجا نه نایته دابزی شم دیو یوایت همرهوکیان (مرسل) (زویک دای نییه له سسته ده کایاندا) سهرج سرج روو داکیان دی جینگه یی تمناهن (این حبس) دهلئیت: لهوه یی لهرهوا دهره کوه دیت ههره کیک له (ام جمیل) یی خاتوو (خدیجه) له سسه ییان کرهوه ، بهلام (ام جمیل) وک توانجدا و تویهتی و خاتوو (خدیجه) ش وک سهرخووشی و پیناخووش بویی فرمویی: یی

سوورەتی ﴿القدر﴾

[۱] ﴿أَنزَلْنَاهُ﴾: سەرەتای دەستیگمان به‌ئارده خوارەوی قورئانی پیرۆز. ﴿ليلة القدر﴾: شەوی به‌قەرە گەرە مەزن. [۴] ﴿تَنَزَّلُ﴾: دادەبەزن (فریشتەکانی سۆز بەزەیی). ﴿الروح﴾: جبریل (سەلامی خۆی لێیشت. ﴿مِنْ كُلِّ أَمْرٍ﴾: به‌هەموو خێر چاکەیک. [۵] ﴿سَلَامٌ هِيَ﴾: شەوی شەوی لەهەموو خراپەو شەڕیک بەدەرە.

سوورەتی ﴿البینة﴾

[۱] ﴿مَفْكُورٍ﴾: لا‌بەدن لەو ئایەیی کە پەیرەوی دەکەن. ﴿البینة﴾: بە‌نگەیکە پەڕۆن، کە پیغەمبەرە (ﷺ). [۲] ﴿حُفَاةٍ﴾: پەرتوکیک (کە قورئانی تێدا قۆمارکراوە). ﴿مَعْرُودٍ﴾: پاک لەهەموو زیادەو کەمیەیک. [۳] ﴿فِيهَا كُتِبَ قِيمَتُهُ﴾: چەندین بابەت و شتی راستەقینە تیادیە. [۵] ﴿عَلَدِيسٍ﴾: شەڕ یان بە‌ئایەتی. ﴿حُفَاةٍ﴾: ئەوانەیی لایانداهە بە‌رنامەیکە پووجەرە بۆ شارێگەیی ئیسلام. ﴿ذین القیمة﴾: ئایینی

نەتەرەیکە راستەرە. [۶] ﴿شَرِّ الرِّبَةِ﴾: خراپترین دروستکراو و مۆف.

هۆی دەرزی نیعی (۴): ﴿وَلَلْآخِرَةُ خَيْرٌ لِّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾: ئەوەتە.

— (طبرانی) لە (ابن عباس) مەرە دەگێڕێتەرە. دەلیت: پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرەموی: ئەوەم نیشاندرا کە بۆ نەتەرە کەم نازاد دەکرت، دواى خۆم، ئەوەش بوو بە‌مایەیی خوشحالییم، نەجا خۆی گەرە ئەم ئایەتە: ﴿وَلَاخِرَةُ خَيْرٌ لِّكَ مِنَ الْأُولَىٰ﴾: دەرزی.

هۆی دەرزی نیعی (۵): ﴿وَلَسَوْفَ يَغْفِيكَ رَبُّكَ قُرْحَىٰ﴾: ئەوەتە.

— (حاکم) و (بیهقی) (طبرانی) و ئەوانی دی لە (ابن عباس) مەرە دەگێڕێتەرە. دەلیت: ئەوەی بۆ نەتەرە (محمد) نازاد دەکرت دی بە‌دی نیشانی پیغەمبەری خوا (ﷺ) دروا ئەویش زۆری پیخۆش بوو، پاشان ئەم ئایەتە: ﴿وَلَسَوْفَ يَغْفِيكَ رَبُّكَ قُرْحَىٰ﴾: دەرزی.

سوورەتی ﴿الشرح﴾

هۆی دەرزی نیعی (۶): ﴿إِنَّ مَعَ الْعُسْرِ يُسْرًا﴾: ئەوەتە.

— کاتیک موشەرەیکە موسلمانان لەکەدار کرد بە‌هەژاری ئەم ئایەتە دەرزی خوارەو هەرەما (ابن جریس) لە (حسن) مەرە دەگێڕێتەرە. دەلیت: کاتیک ئەم ئایەتە هاتە خوارەو پیغەمبەری خوا (ﷺ) فرەموی: مژدەتان لێیشت و خۆشی شادیتان بۆ هات و هەرگیز تەنگانەیک بە‌سەر دوو شادمانیدا زانیشت

سوورەتی ﴿القیل﴾

هۆی دەرزی نیعی (۵): ﴿كَمْ رَدَدْنَاهُ أَسْفَلَ سَافِلِينَ﴾: ئەوەتە.

— (ابن جریس) لە (ابن عباس) مەرە دەگێڕێتەرە. دەلیت: ئەم ئایەتە مەبەست پێی ئەوانەن کە تەمەنیان زۆر تێپەری بوو لەسەر دەمی پیغەمبەری خوا (ﷺ) کاتیک بیروەشیان تێکچوو بوو پرسیاریان سەبارەت کرا ئایا پاداشتیان هەیە؟ نەجا پەرەردگار بە‌هەتەیی بۆ هینانەرە بە‌هەرگرتنی پاداشت لەسەر ئەو کردارەیی کردواریانە پێش تێک چوونیان.

سورۃ القدر البینة

طبرانی

سُورَةُ الْقَدْرِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ ۚ وَمَا أَدْرَاكَ مَا لَيْلَةُ الْقَدْرِ ۚ لَيْلَةُ الْقَدْرِ خَيْرٌ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ ۚ نَزَّلَ الْمَلَكُ وَالرُّوحُ فِيهَا بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ كُلِّ أَمْرٍ ۚ سَلَامٌ هِيَ حَتَّىٰ مَطْلَعِ الْفَجْرِ

سُورَةُ الْبَيِّنَةِ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَمْ يَكُنِ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ مُفَكِّينَ حَتَّىٰ تَأْتِيَهُمُ الْبَيِّنَةُ ۚ رَسُولٌ مِنْ اللَّهِ يَتْلُو صُحُفًا مُطَهَّرَةً ۚ فِيهَا كُتِبَ قِيمَةٌ ۚ وَمَا تَفَرَّقَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ إِلَّا مِنْ بَعْدِ مَا جَاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ ۚ وَمَا أُمِرُوا إِلَّا لَعِبَادَةِ اللَّهِ وَلِئِنَّ لَهُ الْبَيِّنَاتِ حَقًّا وَيُقِيمُوا الصَّلَاةَ وَيُؤْتُوا الزَّكَاةَ وَذَلِكَ رِبُّنَ الْقِيمَةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ وَالْمُشْرِكِينَ فِي تَارِجَتِهِمْ حُلِيِّنَ فِيهَا أَوْلَتْكَ هُمْ شَرَّ الْبَرِيَّةِ ۚ إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ أَوْلَتْكَ هُمْ خَيْرُ الْبَرِيَّةِ ۚ

سورہ قی (البینۃ) و (الزلزلۃ) و (العادیات) جزئی (۲۰)

[۸] عدن: مانوہ جیکریبون. رضی اللہ عنہم: خوالیان رازی بو.

سورہ قی (الزلزلۃ)

[۱] زلزله: زودانی لرزه یه کی زور گهره و بی شومار (قوی یه که می دنیا کوتا بوون). [۲] انفاسا: که نجینه و مردوه کسان ناوسکی (له قوی دووهدا). [۳] مالها: چی به سر هاتوو؟ [۴] تحدث اخبارها: به زمانی حال چی کرده یه کی له سرکاره باسی دهکات. (زهوی). [۵] اوحی لها: فرمانی پیداوو فیترکردوه. [۶] یصدر الیاس: له کور دینه دهره ووه به ره مه حشره ده که و نه پی. اثباتا: جیا جیا به پی یلو کرده کانیان. لیسروا اعمالهم: هه تا پاداشتی کرده کانیان نیشان بدری. [۷] مثقال دره: نه اندازه ی گهردیکی هه لپسترای هه ا یان میروولیهک.

سورہ قی (العادیات)

[۱] والعادیات: سویند به نهمسی غزا که ران که به ره و دروژمن ده جن. ضحیا: به رزی دهنگی هه ناسه ی نه سپه کان له کاتی غاراندان.

سورہ قی (الزلزلۃ)

جَزَاءُهُمْ عَذَابُهُمْ خَسَفَتْ عَيْنُ بَنِي إِسْرَءِيلَ مِنْ تَحْتِ الْأَنْهَارِ حَالِمْ فِيهَا يَدَارُغِي اللَّهُ عَنْهُمْ وَرِصْوَاةً ذَلِكَ لِمَنْ حَشِيَ رِغْمًا

سورہ قی (الزلزلۃ)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ إِذَا زُلْزِلَتِ الْأَرْضُ زِلْزَالَهَا وَأُخْرِجَتِ الْأَرْضُ أَنْفَالُهَا وَقَالَ الْإِنْسَانُ مَا لَهَا يَوْمَئِذٍ تُخْبِتُ أَخْبَارُهَا بَانَ رَبُّكَ أَوْحَىٰ لَهَا يَوْمَئِذٍ يَصُدُّرُ النَّاسُ أَشْتَاتًا لِيُرَوْا أَعْمَالُهُمْ فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ وَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ شَرًّا يَرَهُ

سورہ قی (العادیات)

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَالْعَادِيَاتِ ضَبْحًا فَالْمُورِيَاتِ قَدْحًا فَالْمُغِيرَاتِ صُبْحًا فَأْتْنَ بِهِ نَقْعًا فَعَسَىٰ أَنْ يَنْفُسْنَ لِرَبِّهِمْ لَكُودًا وَإِنَّهُ عَلَىٰ ذَلِكَ لَشَهِيدٌ وَإِنَّهُ لِحُبِّ الْخَيْرِ لَشَدِيدٌ أَفَلَا يَعْلَمُونَ إِذْ يُغِيرُ مَا فِي الْقُبُورِ

[۲] فالموريات قدحا: نه و نه سپانه ی سمان ده کیشن به به ردی زه ویدو پریسکی ناگری ئی ده که ویتوه. [۳] فالمغیرات صبحا: هیرش بران بو سر دروژمان له به ری به یاندا. [۴] فأتن به نقعا: وروژاندیان له به یانداو ته پ و توژیان به ریا کرد. [۵] فوسطن به جمعا: له به یاندا کوملک له دروژمانیان خسته نیوه ندی خو یانه وه. [۶] لکود: زور نکوولی و نه که سپله یه بۆ نیعمه ت و به خششه کان. [۷] وانه علی دلت لشهید: کرده وه کانی شاهیدن له سر نه وه (به دشه کی). [۸] حب الخیر: له به ره خو شه ویستی مال و سامان. [۹] یغیر: زور خو ماندو که ره له پی ناوی مال و دارایی دا. [۱۰] یغیر: دهر هینراون و هه که ندران.

سورہ قی (العلق)

هؤی دبه زینی نیعتی (۶): کنا بن الانسان یطی نیعته که: - (ابن المنذر) له (ابی هریره) وه ده کترتوه. ده لیت (ابو جهل) وتی ثایا (محمد) نا و جاوی خو لاوی دهکات له ناوتاندا. واته کرپووش ده بات. و تیان: به لی. وتی سویند به (لات) و (عزی) که ربیبیم و ابکات نهوا پی ده خمه سر گهردن و ده و جاوی له خو لداو ده یگهر زینم. ننجل خوی گهره نه م نایه تی دایه زاند هؤی دایه ربی نیعتی (۹): ارایت الذی بهی. عذ اذا صلی. تا کادیه حاطه نیعته که: - (ابن جریر) له (ابن عباس) وه ده کترتوه. ده لیت بنفومیری خوا. نوینری ده کرد. (ابو جهل) هاته لایو لینی یاساغ کرد نوژن بکات. ننجل خوی گهره نایه تی. کنا بن الانسان یطی دایه زاند هؤی دایه ربی نیعتی (۱۷): فلیذع کادیه. سذع اربابه نیعته که: - (ترمذی) یو نهوا تی دی له (ابن عباس) وه ده کترتوه. ده لیت بنفومیری خوا. نوینری ده کرد (ابو جهل) هاته لایو و بی و ت: من نه مم لی قدهغه نه کردی بنفومیریش. لینی توره بوو. (ابو جهل) وتی تو خوت چاک ده زانی که لیره ا کهس نییه به له اندازه ی من کهس و کارتی مه بیت. ننجل خوی گهره نه م نایه تی دایه زاند

[۱] ﴿حُصِّلَ مَا فِي الصُّدُورِ﴾: نهوی له نامو
تینووسی کردهوی بهنده کاندانوسراوه
(له لایهن فیشته کان) هوه.

سورتهی ﴿القارعة﴾

[۱] ﴿قَارِعَةً﴾: قیامت کمله دهرگای دلان
دهدات به نارچه تی یسه کانی.
[۴] ﴿كَلْبَرَاءٍ﴾: وینهی په پوله بچوک و
زودن ﴿كَاتِبِكَ لِه دهوری چیرا
کوده بنهوه﴾. ﴿الْمَنفُوشِ﴾: پمرت و بلاؤ.
[۵] ﴿كَالْمُهِنِ الْمَفْشُوشِ﴾: خوری
شیکراوه. [۶] ﴿ثَقُلْتَ مَوَازِيَهُ﴾: تایی
تهرانوی چاکه کانی قورس یوو.
[۷] ﴿عِشَّةٍ رَاضِيَةٍ﴾: ژباتیک کهوا پیی
پارزه. [۸] ﴿حَفَّتْ مَوَازِيَهُ﴾: تایی تهرانوی
چاکه ی سووک بوو. [۹] ﴿فَامِهَ هَاوِيَةٍ﴾:
سهرنجامی بهرو دوزخ بهری دهکریت.
[۱۰] ﴿فَامِيَةٍ﴾: نهوه چییه؟ [۱۱] ﴿نَارٍ
حَامِيَةٍ﴾: ناگریکی زور گهرم.

سورتهی ﴿التكاثر﴾

[۱] ﴿أَهْسَاكُم﴾: سهرقالی کردوون
له گونپرایلی په رورده گارتان. ﴿لِنُكْسِرَ﴾: پینشپری له زورکردنی مال و منالدا. [۳] ﴿سُوفَ
نَعْمُو﴾: پاش مردن ده زانان. [۴] ﴿سُوفَ نَعْمُو﴾: پاش هاتنه دهر له گونپ ده زانان. [۵] ﴿عِلمَ
الْيَقِينِ﴾: زانینی دلنیاپی (کهوا راسته و گومان ی تیا نییه). [۶] ﴿لَتَرْوُنَّ الْجَحِيمَ﴾: سویند بیت
دوزخ ده بینن. [۷] ﴿عِینَ سَفِيرٍ﴾: به چاوی دلنیاپی یوه ده بینن. [۸] ﴿نَعِیمَ﴾: ههموو نهو
شخانه ی چیژیان لیوهرده گریت له دنیا دا.

سورتهی ﴿القدر﴾

هوی دبه زینی نیعتی (۱): ﴿إِنَّا أَنزَلْنَاهُ فِي لَيْلَةِ الْقَدْرِ﴾: دایه نکهه
- (ترمیزی) و (حاکم) و (ابن جریر) له احسن ی کوری
﴿الْقَدْرِ﴾: دایه زینی (بني امیه) له سهر و اینگه کی و سبتاؤر، بهمه دل نیکه ران بوو، نهو چا سورتهی
﴿الْقَدْرِ﴾: دایه زینی (بني امیه) له سهر و اینگه کی و سبتاؤر، بهمه دل نیکه ران بوو، نهو چا سورتهی
دبه خاوه نی دوا نکه که و دسه لات به دسه ت ده گون، (قاسم حرانی) ده لیت. شنه ماوه که مان ژمارد
دیمان هزار مانگی تهواو بن زیادو کهم یوو (ترمیزی) ده فهرموت: شنه ده نگویاسه ناموؤ (غریب)
(مزنی) و (ابن کثیر) ده فهرموت زور (منکر) هه روه ها (ابن ابی حاتم) و (واحدی) له (مجاهد) وه
ده گونپ یوه: ده لیت: بیغه مبهری خوا باسی یواویکی کرد له (بني اسرائيل) که چه کی پوشیوه له بیتاوی
خوای گهرده د هزار مانگ جهنگاوه، موسلمانانیش زور سهریان سوپاؤ تامه زوی تلو کاره بوون، ننجا
خوای گهره نه سورتهی دایه زانند.

هوی دبه زینی نیعتی (۲): ﴿لَيْلَةِ الْقَدْرِ غَيْرَ مِنْ أَلْفِ شَهْرٍ﴾: دایه نکهه:

- (ابن جریر) له (مجاهد) هوه ده گونپ یوه: ده لیت: له ناو (بني اسرائيل) د یواویکی بووه که شه تابه یانی
نویزی کردوه، یاشانیش له به یانی تا نواره له بیتاوی خوا یا تیکوشاوه، له سهر نه کاره برده وام بووه
تا هزار مانگ، ننجا خوای گهره نه نایه ته ی تازه خواروه

سورہ ہمتی (العصر) و (الہمزہ) و (الفیل) جزمی (۳۰)

سورہ ہمتی العصر

[۱] والعصر: سورہتدہ خوات بہ کات و سرمدہ یان بہ سرمدہ می پتغہ مبہر چونکہ بہرین ترین سرمدہ [۲] لہی خسر: خسار و ہندی و تیاچون [۳] توأصوا: ناموزگاری یہ کتر دہ کسن باحق: ححق و راستی

سورہ ہمتی الہمزہ

[۱] وبل: تیاچون و سرگرہ دانی و سزای سہخت: ہمزہ: نہوی غبیبت دہ کات تانہ و تہ شمر دہ دات لہ خہ لکی: ہمزہ: نہوی تہ شہنہ دہ دات بہنہ ہیتی [۲] عدہ: دہیز میری جار دوی جار [۳] یحسب: وادہ زانیت: اخلدہ: بو ہتا ہتا ہی لہ دنیا دا دہیہ لیتہ وہ [۴] البسدد: فریدہ دریت بہرہ ہی سوو گایہ تی یوہ: اخلدہ: تیک شکینہ: (دوزخ ہرجی تیفری بدری تیک و پیک دہ شکینت) [۶] موفدہ: داگیر سینراو: [۷] تطلع: دادہ گریست و پہ یوہ ست دہ بیت پیوہی: الاقدہ: دلہ کان [۸] موصدہ: (داخراو) تہوق کراو [۹] عمد محمدہ: عہ موودی دریز تہ نراو بہ درگا کانیاندا

سورۃ العصر الفیل

الفیل

سورۃ العصر

بسم الله الرحمن الرحيم

والعصر: ۱. اذ الانسن لقي خسر: ۲. الا الذين آمنوا وعملوا الصالحات: ۳. وتواصوا بالحق: ۴. وتواصوا بالصبر: ۵.

سورۃ الہمزہ

بسم الله الرحمن الرحيم

وَلِكُلِّ هَمَزٌ لَمْزَةٌ: ۱. الذي جمع ما لا وعدده: ۲. يحسب أن ماله آخذ: ۳. لا ليند في الخطية: ۴. وما أدرىك ما الخطية: ۵. ناز الله الموقدة: ۶. التي تطلع على الأفق: ۷. إنها عليهم مؤصدة: ۸. في علم محمد: ۹.

سورۃ الفیل

بسم الله الرحمن الرحيم

الفر كيف فعل ربك بأحصى الفيل: ۱. الزج جعل كده: ۲. في تضليل: ۳. وأرسل عليهم طيرا أبابيل: ۴. ترميم يحارقه من سجيل: ۵. جعلهم كعصف ما كؤل: ۶.

سورہ ہمتی الفیل

[۱] ناصحاب لمیل: خاوەن فیلەکان ، (کەسویای نەرەھەییە) [۲] کدھم: فەرقیانی گلاویان. نص: سەر لیشیواوی پووجەل بوون. [۳] پۆل پۆل و زۆر بێ شومان. [۴] سحیل: وردە زێخی گلین. [۵] صف ماک: گەلا و گژوکیای خوراواپاوا.

سورہ ہمتی الفیل

ہوی دایہرینی نایمتی (۷): ﴿فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقَالَ ذَرَّةٍ خَيْرًا يَرَهُ﴾ نایمتکە (ابن ابی حاتم) لہ (سعدی) کوری (جبر) موہ دہ گریتہوہ: دہ لیت: لہ کاتنکا کناہیہ تی ﴿وَيُغْفِرُ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ﴾ دایہری موسلمانان وایان دہ زانی یاداشت خیری کم وەر تا گرن گہر نہ نجای بدن ، مہ ندیکی تریش وایان دہ زانی لہ سہر گونامی بچوگ وک درو غبیبت و ہاوچہ شہنہ کانی سہر نہشت ناگریش و دہیان وت: خوی گہرہ لہ برامبر گونامی گہرہ مہر مہشی دوزخ خی کردوہ ، نجا خوی گہرہ نہم نایمتی دایہراند.

سورہ ہمتی العادیات

ہوی دایہرینی نایمتی (۱): ﴿وَالْعَادِيَاتِ ضَحْبًا﴾ نایمتکە: (بزان) (حاکم) لہ (ابن عباس) موہ دہ گریتہوہ: دہ لیت: پتغہ مہری خوا (س) سرہیک نہسپ سواری نارد بو جہنگ ، ماوی مانگیکی بیجوو دہنگوباس نہبو ، باشانیش نہم نایمت دایہرہ خوارموہ سورہتی الکاکر

ہوی دایہرینی نایمتی (۱): ﴿الْهَاجِمِ الْكَاكِرِ﴾ نایمتکە (ابن ابی حاتم) لہ (ابن بریدہ) موہ دہ گریتہوہ: دہ لیت: نہم سورہتہ سہبارت بہدو تیرہی (انصار) دایہری تیرہی (بنی حارثہ) و (بنی الحارث) شانازیان بہسہرہ کدا دہ کردو . بہ زری پوہ نازیان دہ کرد ، یہکیکیان دہیوت: گپوہ وینہی فلان کستان تیاہ ، گوانیش وینہی نہومیان دہوتہوہ ، شانازیان

سوره نعتی قریش

[۱] ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ﴾: له یفتاو و ینکخستنی (کاروان ی) (قریش) دا. [۲] ﴿وَحَلَّةُ الشِّتَاءِ﴾: کاروان کردنیان بو (یهمین). ﴿وَالصِّيفِ﴾: کاروان کردنیان بهرمو (شام). [۳] ﴿هَذَا الْبَيْتِ﴾: مه بهستی (که عبه ی پیروزه). [۴] ﴿طَعْمِمْهُمْ﴾: روزی فراوان کسردن. ﴿مِهْمٌ﴾: همیعنی و ناسایشی پی به خشین.

سوره نعتی الماعون

[۱] ﴿أَرَأَيْتَ الَّذِي﴾: ثایا نهوت ناسیوه کهوا. ﴿يَكذِبُ بِالدينِ﴾: نهوی به بره ره کارنی پاداشت و سزا ده کات. [۲] ﴿يَدْعُ الْبِيعَةَ﴾: به توندو تیژی پال به مه تیوموه ده نی. [۳] ﴿لَا يَخْصُ﴾: بریتیه له مه له نهانی خوی و کهسانی دیکه. ﴿بِوَيْ خَيْرٍ كَرْدَنَ﴾. [۴] ﴿فَرَّ﴾: تیا چوون و سرگره دانی سزای سهخت. ﴿لِلسَّعْيِ﴾: نهوانه ی بو پوپامایی و خوبردنه پیشهوه نوینر ده کهن. [۵] ﴿هَوْبٌ﴾: نهوانه ی بی ناگان له نویره گانیان یان دوی دهخن له کاتی خوی. [۶] ﴿فَرَّوْذٌ﴾: پوپامایی کاران. [۷] ﴿الْمَاعُونُ﴾: شتیکی بچووی کم نرخ.

سوره نعتی الکوثر

[۱] ﴿الْكَوْثَرُ﴾: رو باریکه له به مه شتدا یان خیریکی زوره. [۲] ﴿وَأَنْحَرُ﴾: قوربانی ته نیا بو

پهره رده گارت سه بره. [۳] ﴿تَنْحَرُ﴾: ناحزی تو. ﴿لَا يَرْوُ﴾: دوا بهراو بی خیر

- بهزیندو نهوانه دمکرد. پاشانیش وتیان: با بچینه گزستان، لهوی یه کیک له تابه له کان نهیوت. وینهی فلائی کوری فلان کستان تندیبه، ناماژمیان بو گورمه دهکرد، نهوانی تریش وینهی نهمانیان دمکرد، نجا خوی گهروه نایهتی: ﴿أَلْهَآكُمُ التَّكَاثُرُ﴾ دیه زاند.

سوره نعتی الهمزة

هوی دایه زنی نهیاتی (۱): ﴿وَيْلٌ لِّكُلِّ هُمَزَةٍ لُّمَزَةٍ﴾ نهیتمکه

- (ابن ابی حاتم) له (عثمان و) (ابن عبس) هوه ده گزینتیهوه: دهلیت: نهی تابهت سه بارت به (ابی) کوری (خلف) هاته خوارومه. همره ما له (سدی) هوه ده گزینتیهوه: دهلیت: دهریاری (خنس) ی کوری (شریق) هاته خوارومه. همره ما (ابن جریر) له پیاویکی خهلی (رقی) هوه ده گزینتیهوه: دهلیت: سه بارت به (جمیل) ی کوری (عامر الجهنی) هاته خوارومه. (ابن منذر) یش له (ابن اسحاق) هوه ده گزینتیهوه: دهلیت: (ابی) کوری (خلف) همرکات پیغمبری خوی ببینیایه نهوا تانهو تهمیری لیده دا نهی تابهت سه بارت بهو دایه زی

سوره نعتی قریش

هوی دایه زنی نهیاتی (۱): ﴿لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ﴾ نهیتمکه.

- (حاکم) له (ام هانی) هوه ده گزینتیهوه: دهلیت: پیغمبری خوا (ﷺ) فرموی خوی گهروه پزنی له (قریش) ناوه به حومت شت: یه کیک لهو حومت سوره تیک سه بارت بهوان هاتوته خوارومه ته نیا ناری نهوانی تیا به

سوره نعتی الماعون

هوی دایه زنی نهیاتی (۴): ﴿فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ﴾: الیهم غن صلاتهم سافون نهیتمکه.

- (ابن منذر) له (ابن عباس) هوه ده گزینتیهوه: دهلیت: نهی تابهت سه بارت به دو پوره کان هاته خوارومه که له بهر چاری موسلماناندا نوژیان دمکرد، همرکات نهوانیشی لی نه بو نایه نوژیان نه ده کردو بچوکتزین یارمه تیشیان نه ده دا

سوره نعتی الماعون

سوره نعتی الکوثر

سوره نعتی قریش

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

لَا يَلْفُ قُرَيْشٌ ۝۱ لِّلْعِيمِ رَحْلَةُ الشِّتَاءِ وَالصِّيفِ ۝۲ طَعْمِدُوا رَتْ هَذَا الْبَيْتِ ۝۳ الَّذِي أَطْعَمَهُمْ مِّنْ جَوْعٍ وَآمَنَهُمْ مِّنْ خَوْفٍ ۝۴

سوره نعتی الماعون

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

أَرَأَيْتَ الَّذِي يَكْذِبُ بِالْبَيْتِ ۝۱ فَذَلِكَ الَّذِي يَدْعُ الْبَيْعَةَ ۝۲ وَلَا يَخْصُ عَلَى طَعَامِ الْيَسْكِينِ ۝۳ فَوَيْلٌ لِّلْمُصَلِّينَ ۝۴ الَّذِينَ هُمْ عَنْ صَلَاتِهِمْ سَاهُونَ ۝۵ الَّذِينَ هُمْ يَرَاءُونَ ۝۶ وَيَسْتَعُونَ الْمَاعُونَ ۝۷

سوره نعتی الکوثر

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

إِنَّا أَعْطَيْنَاكَ الْكَوْثَرَ ۝۱ فَصَلِّ لِرَبِّكَ وَأَحْسِرْ ۝۲ إِن شَاءَ نَاكَ هُوَ الْآخِرُ ۝۳

سورہ متی ﴿الکافرون﴾

[۶] ﴿لَكُمْ دِينُكُمْ﴾: ئاينى خۇتۇن كەبى باۋەرپىيە بۇ خۇتۇن. ﴿يَا دِينَ﴾: ئاينى خۇم كەيەكتەپەرسىتىۋ ئىسلامەتىيە بۇ خۇم.

سورمتی ﴿النصر﴾

[۱] ﴿بَصُرْ لَكَ﴾: کۆمەك و پشتگیری خوایی (بەسەرکە و تەقەن بەسەر دۆرماندا).
 ﴿الْفَقْ﴾: ئازادکردنی شاری (مەككە).
 [۲] ﴿أَفْوَاجاً﴾: کۆمەل کۆمەلێ زۆر.
 [۳] ﴿فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّكَ﴾: پاکێ پەروردگارێ رابگر و سوپاسی بکە.
 ﴿تَوَاباً﴾: ئەو زاتە ی هەمیشە تەوبە ی بەندەکانی وەرەگرێت.

سوره هتی ﴿المسد﴾

[۱] ﴿تَبَّ﴾ له: نه او بچي. ﴿اَيُّ لَهَبٍ﴾: برقيته
 له (عبدالعزيزي) كوپي (عبدال مطلب)
 (مامي پينغه مبهري خوا (د.خ.)
 ﴿وَتَبَّ﴾: به راستي له ناوېش جوو. [۲] ﴿مَا
 اَغْنَىٰ عَنْهُ﴾: له تياچوون رزگاري نه كرد
 (سودي پينه گه ياند). ﴿وَمَا كَسَبَ﴾: نه و
 كرد وړانه ي خوي نه جاميد. [۳] ﴿سَصِى
 نَارًا﴾: ده چپته ناوي ، ناره حته يه كاني
 ده چپه شي. [۴] ﴿وَاَمَرَ تَهَّ﴾: خيزانه كهي (لروي)
 الحطَّ: مه لگري درك و دال. [۵] ﴿يُحْيِي حَيِّدَهَا
 (كه باش مژروا ته وه).

سورومتي ﴿الكوثر﴾

هوۛ دېدېزېنې نېمېتى (۳): «إِنْ شَاءَ لَكَ هُوَ الْأَقْتَرُ» نېمېتەكە:

[illegible]

سوره تهی ﴿الاخلاص﴾

[۱] ﴿هو الله احد﴾: خدای گهواره به دوره
له مارمو ژماردن (تاکو و تنیایه). [۲] ﴿الله
الصدق﴾: تمنیا داوا له دهرکرت و پنا بق
نهر دهرکت. [۳] ﴿لم یلد﴾: کهسی
نی نه بوره. [۴] ﴿لم یولد﴾: کهس
نه بوره. [۴] ﴿کفو﴾: هاوتاو هاوشان.

سوره تهی ﴿الفلق﴾

[۱] ﴿اعوذ﴾: پهنا ده گرم. ﴿الفلق﴾:
به رمه بیان. [۳] ﴿شر عاصق اذا وقب﴾: شهره
نه هامة تیه کانی شهر کاتی تاریکی
هه موشتیکی داپوشی. [۴] ﴿الغاثات فی
العقد﴾: فوکه ران به گرتی دهرودا، یان
تیکه رانی نیوانی خله لکی.
[۵] ﴿حاسد﴾: نه کهسی ثاوتاه خوازی
نه مان و فه و تانی نیعمه و به خشه کانی
خوایه که داویه تهی به سر به کیکا.

سوره تهی ﴿الناس﴾

[۱] ﴿اعوذ﴾: پهنا ده گرم. ﴿رب الناس﴾:
کردگارو په رور دگارو سر پر رشتیاری
کارو باره کانیان. [۲] ﴿ملك الناس﴾:
پادشای خله لکی. [۳] ﴿الله
الناس﴾: په رستراوی راسته قینه ی

مهرودوم. [۴] ﴿الوسوس﴾: نهوی دوو دلی و وه سوسه دروست ده کات مروز بیت یان
پیری. ﴿الحاس﴾: نهوی خوی په نهان ده کات. [۵] ﴿صدر﴾: سینو ده کان. [۶] ﴿الجنة﴾: کومه نی
جنوکه.

- ده لیت: ثایته ﴿فصل لربك والعز﴾: له بوزی (حبیبه) دا هاته خواروه، (جبریل) هاته لای و پنی
فهرموو: و شتره کت سر برهو کرنوش بهر، پیغه مبریش (الله) هستاو و تازی جه ننی ره مزان و
قوربانی دا، پاشانیش دوو رگانی کرد، نهوجا بزیش بولای و شتره مکی و سمری بری، ده لیت: (غریب) و
نامویی یه مکی زوری تنذایه. له (شهره) ی کوری (عطیه) وه ده گرتنه وه: ده لیت: (عقیه) ی کوری (ابی عیبط)
ده لیت: (محمد) هیچ کورنکی بو نامینی، نجا دهر باره ی ثم ثایته ته نایته ﴿ان شانك هو الشتر﴾
هاته خواروه. (ابن المنذر) له (ابن جریج) وه ده گرتنه وه: ده لیت: کاتیک (ابراهیم) ی کوری پیغه مبر (الله)
کوجی دواپی کرد. (قریش) وتی. (محمد) دواپراو و جاخ کوثر بووه، نه مش پیغه مبر ی خوا (الله) ی
نیگه ران کرد: نجا ثایته تی ﴿انا اعطيك الکوتر﴾: وه سهر خویشی کردنیک هاته خواروه

سوره تهی ﴿الکافرون﴾

هوی دهر زنی نایته (۱): ﴿قل یا ایها الکافرون﴾: نایته که

- (طبرانی) (ابن ابی حاتم) له (ابن عباس) ده گرتنه وه: ده لیت: بی تاوه رانی (قریش) پشینیاریان کرد بو
پیغه مبر (الله) کهوا دارایی یه مکی زوری بو خرده که نه وه کهله مومان ده لیه دندر بیت و چند زنی بویت
بوی دینن بهو مهرجهی دزایه تهی به کانیان نه کات و به خراب ناویان نه بات، نهوجا پشیان وت: نه گس
نه و شت لایه سبند نییه، شو! تو سالتیک خواکانی نیمه بهرسته، نیمه ش بهو لیت رازی ده بین
پیغه مبریش (الله) فهرمووی: چاودیزی ده کم تا بزانه لای په رور دگار بهو جیم بو دیت؟ خدای
مهرودوم: ﴿قل یا ایها الکافرون﴾: یی بو ناره خوار و نایته تی: ﴿قل الفی الله تأمرنی اعبد ایها الجاهلون﴾.
مهرودوما (عبدالرزاق) له (وهب) وه ده گرتنه وه: ده لیت: (قریش) ده کان به پیغه مبر ی خویان وت: -

سوره الاخلاص

سوره الفلق

سوره الاخلاص

بسم الله الرحمن الرحيم
قل هو الله احد
الله الصمد
لم يلد
لم يولد
لم يكن له كفوا احد

سوره الفلق

بسم الله الرحمن الرحيم
قل اعوذ برب الفلق
شر عاصق اذا وقب
ومن شر غاسق اذا وثق
ومن شر خاسد اذا حك

سوره الناس

بسم الله الرحمن الرحيم
قل اعوذ برب الناس
ملك الناس
اليوم
يوسوس في صدور الناس
من الجنة والناس

(دوعای خه تمی قورنان)

دعاء ختم القرآن الكريم

اللَّهُمَّ اَنْتَ اَعْتَنِي عَلَى خَتْمِ كِتَابِكَ الَّذِي
 اَنْزَلْتَهُ نُورًا ، وَجَعَلْتَهُ مُهِمًّا عَلَى كِتَابِ
 اَنْزَلْتَهُ ، وَفَضَّلْتَهُ عَلَى كُلِّ حَدِيثٍ قَصَصْتَهُ
 وَقَرَأْنَا فَرَقْتَ بِهِ بَيْنَ حَلَالِكَ وَحَرَامِكَ ،
 وَقَرَأْنَا اَعْرَبْتَ بِهِ عَنْ شَرِّ رَاغِبِ احْكَامِكَ ،
 وَكِتَابًا فَضَّلْتَهُ لِعِبَادِكَ تَفْضِيلًا ، وَوَحْيًا اَنْزَلْتَهُ
 عَلَى نَبِيِّكَ مُحَمَّدٍ صَلَوَاتُكَ عَلَيْهِ وَآلِهِ
 تَنْزِيلًا ، وَجَعَلْتَهُ نُورًا لِهَدْيٍ مِنْ ظُلُمِ
 الضَّلَالَةِ وَالْجَهَالَةِ بِاتِّبَاعِهِ ، وَشِفَاءٍ لِمَنْ
 اَلَصَّتْ بِهِمُ التَّصَدِيقُ اِلَى اسْتِمَاعِهِ وَمِيزَانٍ
 قَسَطٍ لَا يَحِيْفُ عَنِ الْحَقِّ لِسَانَهُ ، وَنُورٍ هَدَى
 لَا يَطْفَأُ عَنِ الشَّاهِدِينَ بُرْهَانَهُ ، وَعَلِمَ نَجَاةٍ
 لَا يَضِلُّ مَنْ اَمَّ قَصْدَ سُنَّتِهِ ، وَلَا تَنَالُ اَيْدِي
 الْهَلَكَاتِ مَنْ تَعَلَّقَ بِعُرْوَةِ عِصْمَتِهِ .

دوعای خه تمی قورنانی پیروز
 پهروردگار! تو رینوماییت کردم
 بو خه تم کردنی شه قورنانه
 پیروزی وه نوریک ناردوتهو ،
 کردوته به گه واهی دهر به سهر
 هه موو کتیبه کانی پیشووهو ،
 ریزو شکو داریت داوه به سهر
 گشت چیرو که کانی کهوا
 گیراوتوهو به جیا که روهت داناهو
 بو حه لال و حهرام ، قورنانیکیشه
 بو پوون کردنه وهی حوکه کانو ،
 کتیبیکه به دورود ریژی بو
 بهنده کانت خستووه ته پوو ،
 نیگایه کیشه بو رینومایی کردنو
 قوتار پوون له تاریکستانی نه زانی
 به شوینکه وتنیو ، چاره سهریکیشه
 بو نهوانه ی گوی بیستی بوونو ،
 کیشانه یه کیشه هرگیز له راستی
 لاناداتو ، نوریکه بو رینوماییو
 به لگه کانی کپ نابیته وهو ، شالای

رزگاری یه هر که س بیهویت به رهو روی بجیت شهو ویل نابیت ، هیچ
 که سیش دهستی خالیو به تال نابیت گهر دهستی پیوه بگریت .

- گهر بیت خۆشه سالیك شوینمان بکهوه نیمهش سالیك دهگه رینهوه بوسه دینه کهت ،
 نجا خوی گهره نایه تی: ﴿قُلْ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُونَ﴾ تا کوتایی دابه زاند . هرهوا (ابن عباس)
 له (ابن جریج) هوه هاوچشنی شه دهگریتهوه . هرهوا (ابن ابی حاتم) له (سعید)ی کوپی
 (میناء) هوه دهگریتهوه ؛ دهلیت: (ولید)ی کوپی (مغیره)و (عاص)ی کوپی (وائل)و (اسودی)
 کوپی (مطلب)و (امیه) کوپی (خلف) به پیغه مبهری خوا(ﷺ) گه یشتن ، وتیان: شهی محمد نه وهی
 نیمه دهیپرستین توش بیهرسته ، شهی توش دهیپرستیت نیمهش دهیپرستین ، با نیمه و
 نیوهش وه یک شهریکین له هه موو شتیکدا ، نجا خوی گهره شه نایه ته ی دابه زاند .

سووریتی النصر

هوی دابه زینی نایه تی (١): ﴿اِذَا جَاءَ نَصْرُ اللَّهِ وَالْفَتْحُ﴾ نایه ته که:

- (عبدالرزاق) له (زهری) هوه دهگریتهوه ؛ دهلیت: کاتیک پیغه مبهری خوا(ﷺ) چوو بو (مهکه)
 له سالی (فتح) دا (خالد)ی کوپی (ولید)ی نارد ؛ شهیش بهوسه ریزانه ی له گه لیدا بوون جهنگا
 له گهل (قریش) دا له خواروی شاری (مهکه) ههتا خوی گهره شکستی هینا به سهر بی باوه راندا ؛
 پاشان هه رمانی پیکرد چکه بهرزه کاتهوه له پوویانداو خه لکیش پهیتا پهیتا موسلمان بوون ،
 پهروردگاریش شه نایه ته ی دابه زانده خوارهوه .

(دوعای خه تمی قورنان)

خوایه گیان درودو سلاؤ دابارینه
به سهر دیاری پیغه مبهری خواداو
بمانگیره لهوانه ی ده سنده گرن
به ریگه ی سهر فرازی یه وه ، ده چنه
ژیر سیبهری نایه ته لیكچوه كان و
ده یكهن بهقه لایهك بو خویانو،
له ژیریدا ده حه ویننه وه و
له رووناكیه كه شتی ریگا به دهر ده كهن و
پینمایي به دهر له وهر ناگرن.

خوایه گیان مهروهك چوون
پیغه مبهری خوات كوردوه
به ریښاندهر و به هوی خاوخیزانی
نهویش هوه پینبازی رازی بوونست
ده ستنیشانكردوه ، نهوا درودبیارینه
به سهر خوی و خاوخیزانی داو ،
قورنانیش بو نیمه بكه به هوكاریك بو
كه یشتقتمان به ریژدارترین پله كانی
شكوه ندی ، پلیكانه یه كیش بیت بو
كه یشتن به به مه شتی به رین و هیمن ، و
رزگار كاریك بو قوتار بوونمان
له مهینه تیه كانی قیامهت و ، به لگه یه ش

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ وَجْعَلْنَا مِنْ
بِعْتَصِمُ بِحَبْلِهِ ، وَيَأْوِي مِنَ التَّشَابِهَاتِ إِلَى حَرْزِ
مَقْلَبِهِ وَيَسْكُنُ فِي ظِلِّ جَنَاحِهِ ، وَيَهْتَدِي بِضَوْءِ
صَبَاحِهِ ، وَيَقْتَدِي بِبَلَجِ أَسْفَارِهِ وَيَسْتَضِيحُ
بِمِصْبَاحِهِ ، وَلَا يَلْتَمِسُ الْهَدْيَ فِي غَيْرِهِ .
اللَّهُمَّ وَكَمَا نَصَبْتَ بِهِ مُحَمَّدًا عَلَمًا لِلدَّلَالَةِ
عَلَيْكَ ، وَأَنْهَجْتَ بِآلِهِ سَبِيلَ الرِّضَا إِلَيْكَ ،
فَصَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ وَسِيلَةً
لَنَا إِلَى أَشْرَفِ مَنَازِلِ الْكَرَامَةِ ، وَسَلْمًا نَفْرُجُ
فِيهِ إِلَى مَحَلِّ السَّلَامَةِ ، وَسَبَبًا نَجْزِي بِهِ التَّجَلَّةَ
فِي عَرْصَةِ الْقِيَامَةِ ، وَذَرِيعَةً نَقْدُمُ بِهَا عَلَى نَعِيمِ
دَارِ الْقَامَةِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاخْطُطْ بِالْقُرْآنِ
عَنَّا ثِقْلَ الْأَوْزَارِ ، وَهَبْ لَنَا حُسْنَ سَمَائِلِ
الْأَبْرَارِ ، وَأَقِفْ بِنَا آثَارَ الَّذِينَ قَامُوا لَكَ بِأَنْبَاءِ
الْأَيَّامِ وَأَطْرَافِ النَّهَارِ ، حَتَّى يُظْهِرَنَا مِنْ كُلِّ
دَنَسٍ بَظَهْرِهِ وَتَقْفُوْنَا آثَارَ الَّذِينَ اسْتَضَاءُوا
بُنُورَهُ ، وَلَمْ يُلْهِمَهُمُ الْأَمَلُ عَنِ الْعَمَلِ فَيَقْطَعُهُمْ
بِخُدْعِ غُرُورِهِ .

بیت بو نه وهی بیگرینه نامیز هتا بگین به خوشی یه كانی قیامهت.

خوایه گیان درودوسلاؤ بگهینه به دیاری پیغه مبهری خواو خاوخیزانی و ؛
به هوی قورئانه وه کۆلی تاوانمان بسر هره وه له چه شنی چاکه ی خواناسانمان پی
به خشه و بمانگیره به شوینکه وه ته ی نهوانه ی شهوانه بو تو به ناگان و شه و نو یژ
ده كهن و روژانیش هر خهریکی به ندایه تین ، هتا به هوی هوه له سهر جهم گونا هه كان
پا كمان بکه یته وه و بمانگیره ی به شوینکه و توانی رووناکی و جهزو ناره زوه كانی
دنیا ش فریومان نه دات.

﴿سورتهی الاخلاص﴾

هوی دابه زینی نایمته (١): ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ﴾ نایمته كه:

- (ترمذی و) (حاکم) له (ابی کوری (کعب) هوه ده گیریته وه: ده نیت: موشریکه كان به پیغه مبهری
خوایان وت: رهجه له کی پهروه دگارمان بو دهر بخره ، ئنجا خوی گه وه سورته ی: ﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ
أَحَدٌ﴾ تاکۆتایی نارد خوار وه. ههروهه (طبرانی و) (ابن جریر) هاوچه شنی نه مه یان
گیرا وه ته وه به لگه گیان به مه هینا وه ته وه له سهر (مه کی) بوونی سورته كه. ههروهه (ابن ابی
حاتم) له (ابن عباس) هوه ده گیریته وه: ده نیت: جووله كه كان هاتنه لای پیغه مبهری (کعب) و
له نویشیانا (کعب) ی کوری (اشرف و) (حیی) کوری (اخطب) بوون ، وتیان. نهی (محمد) وه سفی نهو
پهروه دگارمان بو بکه تو ی رهوانه کردوه ، خوی گه وره ش نه نایه ته ی نارد خوار وه.

خوايه گيان درودوسلاو دبارينه بهسر گيانی پاکی پیغه مبرو خواو خیزانی دا و ، قورئانیش بو ئیمه بکه هاو دهم له شهوانی تاریکداو ، بههوییه له وهسوسه شهیتان بهدورمان بگروه قه لغانیک له دوری سهرمان دروست بکهو ، پیو قاجه کاشمان بگروه له چوون بهرمو گوناو تاوانو ، زمانمان لهوتی بهتالو پیوچ بهدور بگروه نه دنامه کانی جهسته شمان بیاریزه له گوناو تاوانو ، چاوو دلانمان له بی ناگایی پیوشه هتا دله کاشمان تامو چیژی راسته قینهی مهسهله کانی قورئان دهکریت به بهریاو نمونه بهرزه کانی کهوا شاخه پتهی چه سپاوکان و پیرایی پتهویان نه یان توانی هتی بگرن .

خوايه گيان درودوسلاو ببارينه بو سهرگيانی پیغه مبرو خواو خواوخیزانی و ، بههوی قورئانهوه

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَاجْعَلِ الْقُرْآنَ لَنَا فِي ظِلْمِ اللَّيَالِي مُنَسًّا ، وَمِنْ نَزْغَاتِ الشَّيْطَانِ وَخَطْبَرَاتِ الْوَسَّاسِ حَاسًّا ، وَلِأَقْدَامِنَا عَنْ نَقْلِهَا إِلَى الْمَقَاصِي حَاسِبًا ، وَلَا لِسِنَانِنَا غِنَى الْخَوَاصِ فِي الْبَاطِلِ مِنْ غَيْرِ مَا أَفَى مُخْرَسًا ، وَلِجَوَارِحِنَا عَنْ اقْتِرَافِ الْأَثَامِ زَاجِرًا ، وَلِمَا طَوَتْ الْفُقُلَةُ عَنَّا مِنْ تَصَفُّحِ الْأَعْيَارِ نَاشِرًا ، حَتَّى تُوصِلَ إِلَى قُلُوبِنَا فَهَمَّ عَجَائِبِهِ ، وَزَوَّجِرَ أَشْأَلِهِ الَّتِي ضَعُفَتْ أَجْبَالُ الرُّوَاسِي عَلَى صَلَاتِهَا عَنْ إِحْتِمَالِهِ .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَأَدِّمْ بِالْقُرْآنِ صَلَاحَ ظَاهِرِنَا ، وَاجْعُبْ بِهِ خَطْبَرَاتِ الْوَسَّاسِ عَنْ صِحَّةِ جَمَانِنَا ، وَاغْسِلْ بِهِ دَرَنَ قُلُوبِنَا وَعَلَاقِقَ أَوْزَرِنَا ، وَاجْمَعْ بِهِ مُتَشَتَّرَ أُمُورِنَا ، وَأَرُوْهُ فِي مَوْقِفِ الْفَرَضِ عَلَيْكَ ظِلْمًا هَوَّاجِرْنَا ، وَاكْسِنَا بِهِ حُلَّ الْأَمَانِ يَوْمَ الْفَرَعِ الْأَكْبَرِ فِي نُشُورِنَا .

رووکه شمان چاکو باش بکهو دوودلی و وهسوسهش بهدور بگروه لهویژدانمان و ، پیسی و خهوش و لیلی دله کاشمان پاک بکهروه پیو سهرجهم کرداره بلاوو جیا کاشمان کویکه رهوهو ، گهرووی تینومان له پوژی خسته پودا ته بکهو بهرگو پوشاکی هیمنی و ناسایش بکه به بهرماندا له پوژی راجله کینی گه وردها .

- ههروهما (ابن جریر) له (قتاده) وه (ابن منذر) له (جبریل) وه وینهی نه میان گیراوه تهوه ، بهلگهشیان بهمه میناوه تهوه که نهم سوورته (مهدهنی) به .

ههروهما (ابن جریر) له (ابی العالیه) وه دهگیریتیهوه ، دهلیت : (قتاده) وتی : بی باوه پان وتیان : نهی (محمد) ره چهلهکی پهروم دگارتان پی بلی ، شجا چه زهتی (جبریل) هاته خوارموه نه سوورتهی هینا بوی .

بهمش نهوه دهرده کهوینت سوورته که (مهدهنی) یه ههروهک چوون فرموده کهی (ابن عباس) نه می روشن کردهوه نهوجا جیاوانی له نیوان ههردو فرموده دا نامینت . بهلام (ابو الشیخ) له (انس) وه دهگیریتیهوه ؛ دهلیت : جووله که کانی (خیر) هاته لای پیغه مبر (ﷺ) و وتیان : نهی باوکی (قاسم) ، خوی گه وره فریشته کانی له نوری (پرده) دروست کردوهو ، ناده می له قویرکی وشک هه لاتوو بنیاد ناومو ئیبلیسیش له ناگرو ناسمانیش له دوکل و زوی له که فی دهرا ، توش دهربارهی پهروم دگارت بزمان بدوی ؟ نهویش وهلامی نه دانهوه تا (جبریل) نه سوورتهی دابه زاند .

(دوعای خه تمی قورنان)

خوايه گيان درودوسلاو دابارينه
به سسر گياني پيغه مبهري خواو خواو
خيژانيو، به هوی قورنانه وه
روژيمان بدهو ژيانیکي خوشو
شادمان بهينه پي و، له باجي خراپو
نه گونجاو دابهن زيني په وشته
به دورمان بگرو، له چال و بوسه
بي باوه پي بمانپاريژه وه وشي
دهي ته هوی دوو پويي، هه تا له پوژي
قيامتدا بگهين به رازي بووني توو
به هه شتي به رينتو، له دنيا شدا
به دوربين له خه شم و قينسي توو
شکاندني په ريزي سنوره کان و بو
پاراستني حال و حرام به شاهيدو
به لگهي بگريڼ.

خوايه گيان درودوسلاو دابارينه
به سسر پيغه مبهري خواو خواو
خيژانيو، به هوی قورنانه وه
ناره حه تيه کاني سهره مرگمان له سسر
ناسان بکه، کاتي روح ده گاته گهرو و
فريشته ي روح کيشان دهرده که ویت و

تيري جيپيشتن و دوايي هيڼاني نومیده کانمان تیده گريته و، په رداخيکي ژده راوي
دهکات به گه رووداو نه وجا جيپيشتنني دنيا دپته پيش و قيامه تيش به دهر ده که ویت و،
کرده وه کانيش وهک ملوانکه ده کرينه گهردن و دوايين مه نزل گوزپه هه تا روژي
زيندو و بوونه وه و خسته پوو.

سورته ي ﴿الفلق﴾ و ﴿الفاس﴾

هوی دابه زانديان: ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ﴾ و ﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ﴾ نايه ته کان:

— (بيهي) له (ابن عباس) هوه ده گيريت هوه: ده ليت: پيغه مبهري خواو(۱) زور به ناره حه تي و
توندی نه خوش کهوت، دوو فريشته هاتنه لای په کيکيان لای سهری دانشت و نه ورتيان لای
هر دوو قاچي، نه وهی لای قاچي دانشت و به وهی لای سهری وت: چي ده بيني نه ویش وتي:
نه خوشه وتي: نه خوشي چي؟! وتي: سيجري ليکراوه! نه وي تر وتي: له پيري فلان هوزدا
له ژير به رديکي ناو پيره کهدا، دلجه په کيان هيڼا ناوه که ي ناويان هه لگوزي و به رده که يان
به رز کرده و په لکه دار خورمايه کي پيچراويان دهره يڼاو پاشان سوتانديان. کاتيک پيغه مبهري
خواو(۲) به ياني کرده وه، (عمار) ي کوري (ياسر) ي له گهل کوملنک که سدا نارد، هاتنه سهر
پيره که سهر يان کرد ناوه که ي وينی ناوی خه نه ي لپها تيوو، ناوه که يان دهره يڼاو پاشانيش
به رده که يان به رز کرده وه، په لکه خورما که يان دهره يڼاو سوتانديان، بينيان و له ناويدا په تنکي
قيايي و يانزه گريڼي ليدراوه، نه وجا نه م دوو سورته دابه زيه خواره وه، هه کاتيکيش نايه تيکي =

خوایه گیان درودوسلاو دابارینه
 بهسر گیانی پیغمبهری خواو خاو
 خیزانی دا ، فه پوخیر بکمره روژی
 دوا ایمان بهموی مانه ومان له ژیر
 چینه کانی خاک و خولداو ، گویش
 له دوا ی به جیهنشتنی دنیا بکه
 به باشتین مه نزل بو مان و ، له تنگی
 گویش چکه شدا به زه بیت پیماندا
 بیت هوه ، هیاو تابو مان مه به
 له گویره پانی قیامه تدا به تاوان و
 گونا هه کازمان و ، به قورئانیش
 له وه له ویسته لاوازه قاجه کازمان
 بیاریزه و له سه سر پردی دوزخ
 له روژی تیپه رین به سه ریا قاجمان
 له سه رین بیاریزه و له سه رجه م
 ناره حه تیه کانی روژی قیامه و
 به لا و نه هاهمه تیه کانی نهو روژه و ،
 پوومان سپی بکمره وه له کاتی کدا
 پووی ستمکاران له روژی
 په شیمان دا رهش ده کیت و ، له دلی
 باوه پدارندا خو شه ویستمان بکه و

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِهِ ، وَبَارِكْ لَنَا فِي
 خُلُوفِ دَارِ الْبَلَى وَطَوْلِ الْمَقَامَةِ بَيْنَ أَطْبَاقِ
 الثَّرَى ، وَاجْعَلْ الْقُبُورَ بَعْدَ فِرَاقِ الدُّنْيَا غَيْرَ
 مَنَازِلِنَا ، وَالسَّحَابَ لَنَا بِرَحْمَتِكَ فِي ضَيْقِ
 مَلَا حِدِنَا ، وَلَا تَقْصُحْنَا فِي حَاضِرِ الْقِيَامَةِ
 بِمُؤَبَقَاتِ آثَامِنَا ، وَارْحَمْ بِالْقُرْآنِ فِي مَوْقِفِ
 الْعَرْضِ عَلَيْكَ ذُلَّ مَقَامِنَا ، وَثَبَّتْ بِهِ عِنْدَ
 اضْطِرَابِ جَسَدِ جَهَنَّمَ يَوْمَ الْمَجَازِ عَلَيْهَا زَلُّ
 أَقْدَامِنَا ، وَنَجِّنَا بِهِ مِنْ كُلِّ كَرْبٍ يَوْمَ الْقِيَامَةِ ،
 وَشَدَائِدِ أَهْوَالِ يَوْمِ الطَّامَةِ ، وَبِضْ وَجْهِهَا
 يَوْمَ تَسْوَدُ وَجْهُهُ الظُّلُمَةُ فِي يَوْمِ الْحَسْبَةِ
 وَالتَّدَامَةِ ، وَاجْعَلْ لَنَا فِي صُدُورِ الْمُؤْمِنِينَ وَدًّا ،
 وَلَا تَجْعَلِ الْحَيَاةَ عَلَيْنَا لَكْدًّا .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ عَبْدِكَ وَرَسُولِكَ كَمَا
 بَلَغَ رِسَالَتُكَ ، وَصَدِّعْ بِأَمْرِكَ ، وَنُصِّحْ لِعِبَادِكَ .
 اللَّهُمَّ اجْعَلْ نَبِيَّنَا صَلَوَاتِكَ عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ يَوْمَ
 الْقِيَامَةِ أَقْرَبَ الثَّيِّينِ مِنْكَ مَجْلِسًا ، وَأَمْكَنَهُمْ
 مِنْكَ شَفَاعَةً ، وَاجْلُهُمْ عِنْدَكَ قَدْرًا وَأَوْجَهُهُمْ
 عِنْدَكَ جَاهًا .

ژيانیش مه که به مەرگه سات و ناخوشی .

خوایه گیان درودوسلاو دابارینه بهسر گیانی پیغمبهری خوا که به نده و
 پیغمبهرته ههروه که پیامه که ی راگه یاندیت و ههستا به فرمانبریتی بانگه وازو
 ناموژگاری به نده کانی کرد .

خوایه گیان درودوسلاو دابارینه بو سه سر گیانی پیغمبهرو خوا خیزانی و ،
 پیغمبهره که مان بکه به نزیکتین پیغمبهر له کوپی توو ، پله ی شه فاعتکاری
 پی بیه خشه و ، ریزو شکومه ندی بکه .

- بخویندایه گری ته که ده کرایه وه .

(ابو نعیم) له (انس) ی کوپی (مالک) هوه ده گنریت هوه : ده لیت : جووله که کانی (مهدینه)
 جادویه گیان کردبوو ، بهموی هوه پیغمبهر (ﷺ) نازارو ناره حه تی زور پووی تیکرد ، که هاره لان
 هاتنه لای گومانیان برد که پیغمبهر (ﷺ) تووشی نازارو نه خوشی یه کی ساماناک هاتبیت ،
 لهوجا (جبریل) (سهلامی خوائ لبیت) ههردو سووره تی ﴿ الفلق ﴾ و ﴿ الناس ﴾ ی هینایه
 خواره وه . ههکه پیغمبهری خوا (ﷺ) خویندی یه وه نه خوشی یه که ی نه ماو به ساغو سه لاهه تی
 جووه دهر بولای هاره له کانی .

(دوعای خه تمی قورنان)

خوایه گیان درودوسلاوی خوا

داببارینه بهسر گیانی پیغه مبری خواو
خاوو خیزانی داو ، بونیادی ریژدار بکو ،
بهلگه کانی مه زن بگرو ، کیشانه ی قورس
بکو ، شه فاعه تیشی وه بگرو ، نزیکي
بخه ره وه ، روو خساری روشن بکهره وه ،
پله و پایسه ی بهر زیکهره وه ، له سر
سوننه تی شهو بمانزینه و ، له ریزی
نه ته وه ی شهو بمانم رینه و ، بهرنامه و
پروگرامی بخه ره بهرمان و ، ریگه ی
شهویشمان بهینه بهرو ، بمانگیره
له گویرایه لان و له ژیر پول و تاقمی شهو
حه شرمان بکو ، بمانبهره سر
حه و زه کی و ، به پرداخ ی شهو تیرنا و مان
بکو .

خوایه گیان سلاوات داببارینه بهسر

پیغه مبری خواو خاوو خیزانی دا
به چه شنی نومید و خاوزه کانی له خیر و
ریژداری و شکومه ندی بیته دی ،
به راستی تو خاوه ن سوژو به زه یی و
شکومه ندیت .

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَالْمُحَمَّدِ ،
وَسَرِّ بِبَنَائِهِ ، وَعَظِّمْ بِرُحَانِهِ ، وَثَقِّلْ بِمِيزَانِهِ ،
وَقَبِّلْ شَفَاعَتَهُ ، وَقَرِّبْ وَسِيلَتَهُ ، وَبَيِّضْ
وَجْهَهُ وَأَتِّمْ نُورَهُ ، وَارْفَعْ دَرَجَتَهُ ، وَأَحْيَا
عَلَى سُنَّتِهِ ، وَتَوَقَّنَا عَلَى مِلَّتِهِ ، وَخُذْنَا
مِنْهَا جَهً ، وَأَسْأَلُكَ بِنَا سَبِيلَهُ ، وَاجْعَلْنَا مِنْ
أَهْلِ طَاعَتِهِ ، وَأَحْشُرْنَا فِي زُمْرَتِهِ ، وَأَوْرِدْنَا
حَوْضَهُ ، وَاسْقِنَا بِكَاسِهِ .

وَصَلِّ اللَّهُمَّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَإِلَيْهِ صَلَاةٌ تَبْلُغُهُ
بِهَا أَفْضَلُ مَا يَأْمُلُ مِنْ خَيْرِكَ وَفَضْلِكَ
وَكِرَامَتِكَ ، أَلَاكَ ذُو رَحْمَةٍ وَاسِعَةٍ وَفَضْلِ
كَرِيمٍ .
اللَّهُمَّ أَجْزِهِمَا بَلِّغْ مِنْ رِسَالَتِكَ ، وَادِّى مِنْ
آيَاتِكَ ، وَنَصِّحْ لِعِبَادِكَ ، وَجَاهِدْ فِي سَبِيلِكَ
أَفْضَلُ مَا جَزَيْتَ أَحَدًا مِنْ مَلَائِكَتِكَ الْمُقَرَّبِينَ
، وَأَنْبِيَائِكَ الْمُرْسَلِينَ الْمُصْطَفِينَ ، وَالسَّلَامَ
عَلَيْهِ وَعَلَى آلِهِ الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَرَحْمَةَ اللَّهِ
وَبَرَكَاتُهُ .

خوایه گیان پاداشتی شهو پیغه مبره بده ره به هو ی پاگیانی په یامه کی توو

گه یاندنی بهلگه و نیشانه کانت و ، ناموزگاری بهنده کانت و ، تیکوشان له پیناوی توو
به باشتین شیوه ، کهوا فریشته نزیکه کانت پاداشت داییته وه له گه ل پیغه مبرانی
هه لېژارد و ، سلاو درودیش بباریت بهسر گیانی خاوو خیزانه داوین پاکه کانی شهو
پیغه مبره دا . ثامن .

السلام
الامم

بەرچاوا روۆشنی یهك

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على اشرف خلق الله محمد وعلى
اله ومن دعا بدعوته الى يوم الدين ...

خوێنهري بهرێز :

بیگومان قورئانی پیرۆز روح و دینه مۆی ژیاو بوونهو ، ئهو کتیبه یه كهوا
هرگیز مرۆف له خوێندنهوهی بیزار نابیتو ، پووداوه سههر
سوپهینه رهکانیشی به درێژایی رۆژگار زیاتر به دهه دهکهون بۆ خه لکی
سههزهوی.

له م سۆنگه یه شهوه چه ندين ته فسیرو کتیبی به نرخ سهبارهت بهو نوره
خواهیبه نوسراوه و زانیان و قه له مداران له رۆژ هه لات و رۆژاوا كهوتونه ته خو
هریه كه له لایه كهوه باسیان لیکردوه.

نووسینی فهرهنگیکیش بۆ به دهه خستنی وشهکانی قورئان یهکیکه
لهو خزمه تانهی به قورئانی مهزن کراوه ، به لام زمانی کوردی ده میك بوو
بی بهش بوو لهو خزمه تهو ئیمهش به ئهرکی سهershانی خو مانمان زانی هه لسیه
به پرکردنه وهی ئهو که لینه و به هیوا ی ئه وهی ئه جرو پاداشتمان ده ستگیر
ببیتو ، نه وهی کوردی دایریش سوود مه ندبیت پی ی.

ئه وه یشی له م فهرهنگه دا ره چاوا ده کریت ئه وه یه زیاده له سه ره چاوه یه
به کارهاتوه و هه تا توانیومانه سوودمان وه رگرتوه له سه ره جه م (ته فسیر) و
کتیبه کانی باس له زاراوه قورئانیه کان ده کهن ، دواتریش هۆی دابه زینی
ئایه ته کا نمان هیناوه له گه ل دوعای خه تمی قورئان و ئهرکی موسلمان له یادو
زیکری پهروه رداگار.

ئومیده وارین جینگه ی سوود وه رگرتنی رۆله ی نه ته وه که مان بیت و
توینشویه کیش بیت بۆ ئیمه له پۆژی قیامه تدا.

ناماده کاران

١٧ جمادی الآخرة / ١٤٢٤

ئەركى رۇژانەى موسولمان
لە يادو زىكرى پەرۋەردىگار

نهرکی روژانهی موسولمان له زیکرو یادی خوا

خویندنی نهم دوعایانه دواي نوږی بهیانی و عه سر :

(۱) خویندنی (آیه الكرسي): ﴿اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ الْحَيُّ الْقَيُّومُ لَا تَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَلَا نَوْمٌ لَهُ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ مَنْ ذَا الَّذِي يَشْفَعُ عِنْدَهُ إِلَّا بِإِذْنِهِ يَعْلَمُ مَا بَيْنَ أَيْدِيهِمْ وَمَا خَلْفَهُمْ وَلَا يُحِيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْ عِلْمِهِ إِلَّا بِمَا شَاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضَ وَلَا يَئُودُهُ حِفْظُهُمَا وَهُوَ الْعَلِيُّ الْعَظِيمُ﴾ (البقره: ۲۵۵).
(رواه البخاري)

واته: ((خوا زاتیکه جگه نهو هیچ خوايهکی تر نيه که شايهني په رستی بیتو شهو هميشه زيندوه و راگرو سر په رشتياري (هموو دروستکراوه کانيهتي)، نه وه نهوز دهیگریتو نه خو (چونکه راگرو سر په رشتياري بوونه و هره) هه رچی له ناسمانه کان و هه رچی له زه ويدا هه يه هر شهو زاته خاوه نيانه ، کښه شهوي (ده توانیت) نکا بکات له لای شهو ، بهی موله تي خوځی ، ده شزانیټ چی له نیستاو داهاتوو رابورودا روويداوه و رووده دات ، هیچ کام له دروستکراوانی زانستو زانیاری ته وایان نيه ده رياره ی زانیاری زانسته کانی شهو ، مه گره به وي که خوځی بیه ویت فیریان بکات (نهم پېشکه وتنو زانسته ی سرده م به شیکي که من له به خشه کانی خوا ، هه رمانه وایو ده سلاتو زانیني شهو زاته هموو ناسمانه کان و زه وي گرتو ته وهو پاريزگاريان به لای خواوه هیچ گران نيه و ماندووی ناکات و هه شهو خوايهکی به رزو بلندو گه وده يه)).

(۲) خویندنی سوورتهی ﴿الصمد﴾ و ﴿الفلق﴾ و ﴿الناس﴾ سی جار

﴿قُلْ هُوَ اللَّهُ أَحَدٌ، اللَّهُ الصَّمَدُ، لَمْ يَلِدْ وَلَمْ يُولَدْ، وَلَمْ يَكُنْ لَهُ كُفُوًا أَحَدٌ﴾

واته: ((نهی محمد (ﷺ)، نهی ایماندار ، بلای: شهو خوايهی که ناوی (الله) يه خوايهکی ناکو ته نيایه (بی هاوه ل و هاوتايه) و ، خوا زاتیکي پایه دارو ده سه لاتداره ، نیازی به که س نيه و هه موان ناتاجی شهون ، هه شهو ده توانیت به لاو ناخوځی لاه ریت و پیوستی و داخوازيه کاخمان جیبه جی بکات و ، هیچ که سی لی ته بووه و خوځی له که س نه بووه ، هه رگیز هاوتاو هاو شپوه و ده سه لاتداریکي تر نيه که له به رامبه ریه وه بوه ستیت و هاوشانی بیت)).

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ الْفَلَقِ، مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ، وَمِنْ شَرِّ غَاسِقٍ إِذَا وَقَبَ، وَمِنْ شَرِّ النَّفَّاثَاتِ فِي الْعُقَدِ، وَمِنْ شَرِّ حَاسِدٍ إِذَا حَسَدَ﴾.

واته: ((ئەي محمد ﷺ)) ، ئەي ئيماندار ، بلى: پەنادەگرم بەو پەرورەدگارى
 كە بەرەبەيان پيش دەهينيت. لەشەپو خراپەي هەرچي كە دروستي كردوو (لەپەري
 ئادەمیزانو مارو ميروو...) لەشەپو خراپەي شەو كاتيك كە داديت و دنيا تاريك دەبيت و
 دەبيت بەشەو زەنگ ، لەشەپو خراپەي ئەو كە سەنەي كە جادوو دەكەن و پەت و دەزوو گري
 دەدەن و فووي پيادەكەن (بەفيل و جادوو نيتوانى خەلكي تيك دەدەن) لەشەپو خراپەي
 حەسوودو بەخيل ، كاتيك كە حەسوودي بەخيلي دەبات.))

﴿قُلْ أَعُوذُ بِرَبِّ النَّاسِ، مَلِكِ النَّاسِ، إِلَهِ النَّاسِ، مِنْ شَرِّ الْوَسْوَاسِ الْخَنَّاسِ، الَّذِي يُوَسْوِسُ فِي صُدُورِ النَّاسِ، مِنَ الْجِنَّةِ وَالنَّاسِ﴾. (رواه أهل السنن).

واته: ((ئەي محمد ﷺ)) ، ئەي ئيماندار ، بلى: پەنادەگرم بەو پەرورەدگارى خەلكي ،
 بەپادشاي خەلكي ، بەخوای خەلكي ، لەشەپو خراپەي ئەو كە وەسوەسە و خەتەر و
 خەيال دەخاتە دلەو كە (خەنناسە) ، بریتی یە لەو كە وەسوەسە فری دەداتە سینە و
 دل و دروونی خەلكی وە لەپەری خەلكي ، لەجنۆكە و ئادەمیزاد (ئەوانەیان كە شەیتان
 سیفەتن.))

٢) خویندنی ئەم زیكرانه:

— (اللَّهُمَّ عَالِمُ الْغَيْبِ وَالشَّهَادَةِ، فَاطِرُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ، رَبُّ كُلِّ شَيْءٍ وَمَلِكُهُ، أَشْهَدُ
 أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ نَفْسِي وَشَرِّ الشَّيْطَانِ وَشَرِّكَ وَأَنْ أَتَرَفَ عَلَى نَفْسِي سُوءًا
 أَوْ أَجْرُهُ إِلَى مُسْلِمٍ). (رواه الترمذي).

واته: ((ئەي پەرورەدگارى نەینی و ئاشکرا ، بەدیهینەری ئاسمان و زەوی ، ئەي خوا و
 پادشای هەمووشتیک ، من گەواهی تاكو تەنیاي تو دەدەم ، پەنادەگرم بەتو لەشەپو
 خراپەي نەفسی خۆم و لەشەپو خراپەي شەیتان و هاوڵ پەیداکردنی ، هەر وەها پەنادەگرم
 بەتو لەو كە خراپەيەك بەیتەم بەسەر نەفسی خۆمدا ، یان بۆ برایهکی موسلمان.))
 — (يَا حَيُّ يَا قَيُّوْمُ بِرَحْمَتِكَ أَسْتَغِيثُ أَصْلِحْ لِي شَأْنِي كُلَّهُ وَلَا تَكِلْنِي إِلَى نَفْسِي طَرَفَةَ عَيْنٍ).
 (أخرجه النسائي والحاكم وصححه والطبراني بإسناد صحيح).

واته: ((ئەي پەرورەدگارى زیندووی بەتوانا پەنادەگرم بەسۆزو بەزەیی تو و داواكارم
 سەرچەم كاروبارەكانم بۆ چاك بكەیت و بۆ تەنیا ساتيکيش نەم سپێری بەنەفسی خۆم.))
 — (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ ، لَهُ الْمُلْكُ وَلَهُ الْحَمْدُ وَهُوَ عَلَى كُلِّ شَيْءٍ قَدِيرٌ).
 (رواه البخاري ومسلم).

واته: ((هیچ خوابه که نییه جگه له پیره وردگار ؛ که واسه رجیم مولک هی نه وه و سوپاس و ستایش بق نه و ، که توانای هه موو شتیکی هه یه)) .

— (سُبْحَانَ اللَّهِ وَالْحَمْدُ لِلَّهِ وَلَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَاللَّهُ أَكْبَرُ) . (رواه مسلم و غیره) .

واته: ((بیگه ردیو پاکو بق خواو سوپاس و ستایش هه بق نه و جگه له و هیچ خوابه که نییه و هه نه و گه و ره یه)) .

— (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ) . (متفق علیه)

واته: ((بیگه ردیو پاکو سوپاس بق خواو بالاده ست)) .

— (بِسْمِ اللَّهِ الَّذِي لَا يَضُرُّ مَعَ اسْمِهِ شَيْءٌ فِي الْأَرْضِ وَلَا فِي السَّمَاءِ وَهُوَ السَّمِيعُ الْعَلِيمُ) .

(رواه ابوداود و النسائي و الترمذي و صححه) .

واته: ((به ناوی نه و خوابه ی که هیچ شتیکی له گه ل ناوی نه و دا زبانی پیتاگات له سه ره و یو ناسمان و هه رته ویش بیسه رو زانیه)) .

— (حَسْبِيَ اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَهُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظِيمِ) . (رواه ابوداود)

واته: ((به ته نه و خواو گه و ده م به سه په ناو پشتگیر بیت و ، هه نه ویش په ره وردگاری عه رشی مه زنه)) .

— (أَعُوذُ بِكَلِمَاتِ اللَّهِ التَّامَاتِ مِنْ شَرِّ مَا خَلَقَ) . (رواه مسلم) .

واته: ((په ناده گرم به و وته ته و اوانه ی په ره وردگار له شه بو خراپه ی نه وه ی دروستی کردوه)) .

— (امْنْتُ بِاللَّهِ وَحْدَهُ وَكَفَرْتُ بِالْجِبْتِ وَالطَّاغُوتِ وَاسْتَمْسَكْتُ بِالْغُرُوثِ الْوَثْقَى لَا انفَصَلَمَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ) . (رواه ابن أبي الدنيا) .

واته: ((به ته نیا باوه رم هینا به په ره وردگاری بی باوه ریش بووم به بت و تاغوت و ده ستم گرتوه به په تیکی پته و ی نه پساوه و په ره وردگاریش بیسه رو زانیه)) .

— (رَضِيتُ بِاللَّهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا) . (رواه الترمذي) .

واته: ((پازیم به وه ی خوا په ره وردگارم بیت و نیسلام ناین و (محمد) یش (ﷺ) پیغه مبه رم بیت)) .

— (اللَّهُمَّ بِكَ أَمْسَيْنَا وَبِكَ أَصْبَحْنَا وَبِكَ نَحْيَا وَبِكَ نَمُوتُ وَإِلَيْكَ النُّشُورُ) (في الصباح و لي المساء و إليك المصير) . (رواه الترمذي) .

واته: ((په ره وردگارا روژو شه و مان به ناوی تو کردوه و هه به ناوی تویش ده مرین و زیندو ده بیننه وه)) .

— (اللَّهُمَّ مَا أَصْبَحَ بِي مِنْ نِعْمَةٍ أَوْ بِأَحَدٍ مِنْ خَلْقِكَ فَمِنْكَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ فَالْكَ
الْحَمْدُ وَلَكَ الشُّكْرُ) کاتیکیش نیواره بگو نهوا بلیت: (اللَّهُمَّ مَا أَمْسَى بِي مِنْ نِعْمَةٍ ..)
(رواه ابوداود)

واته: ((خواه گیان هر به خشش و نیعمه تیک و ژاندوته به سر من و هر به ننده یکی تردا
نهوا له تقوه و ده یو، تو بی ها و له و ها و تایت و، سو پاس و ستایش هر یق تقویه)).

— (اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ مِنْكَ بِنِعْمَةٍ وَعَافِيَةٍ وَسَتِرٍ فَأَتِمَّ عَلَيَّ نِعْمَتَكَ وَعَافِيَتَكَ وَسِتْرَكَ).
(رواه ابن السني)

واته: ((خواه گیان روزم کرده و به نیعمه تو به خشش تقو به له ش ساغی و داپوشینی
عیب و عاره کانم، داواکارم نهو نیعمه تانه هر به ده و ام بن و له ش و ساغی عیب داپوشراوم
یکه یت)).

— (سُبْحَانَ اللَّهِ وَبِحَمْدِهِ زَلَّةَ عَرْشِهِ وَمِدَادَ كَلِمَاتِهِ). (رواه مسلم)

واته: ((بیگه ردیو پاکی بگو نهو خواه به نه ندازه ی کیشی کوشکه که یو به رینی
وته کان)).

— (اللَّهُمَّ إِنِّي أَصْبَحْتُ أَشْهَدُكَ وَأَشْهَدُ حَمَلَةَ عَرْشِكَ وَمَلَائِكَتِكَ وَجَمِيعَ خَلْقِكَ أَلَّا أَنْتَ
اللَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ وَحْدَكَ لَا شَرِيكَ لَكَ وَأَنْ مُحَمَّدًا (ﷺ) عَبْدُكَ وَرَسُولُكَ) (کاتی نیوارانیس
بلی: (اللَّهُمَّ إِنِّي أَمْسَيْتُ)).
(رواه ابوداود والنسائي والترمذي).

واته: ((خواه گیان من و ایزم لیب و ده و گه و امی دده م بگو تقو نه و نه ی عمرشی تقیان
مه لکرتوه له فریشته و سرجه م دروستکراوه کانت که و اتق تا کو ته نیا و بی ها و له ی و
(محمد) یش (ﷺ) به نده و نیردراوی تقویه)).

— (اللَّهُمَّ أَنْتَ رَبِّي لَا إِلَهَ إِلَّا أَنْتَ خَلَقْتَنِي وَأَنَا عَبْدُكَ وَأَنَا عَلَى عَهْدِكَ وَوَعْدِكَ مَا
اسْتَطَعْتُ أَعُوذُ بِكَ مِنْ شَرِّ مَا صَنَعْتُ أَبُوءُ لَكَ بِنِعْمَتِكَ عَلَيَّ وَأَبُوءُ بِذَنْبِي فَاغْفِرْ لِي فَإِنَّهُ لَا يَغْفِرُ
الذُّنُوبَ إِلَّا أَنْتَ). (رواه البخاري).

واته: ((په روه ردگار تقو خوی منیت و هیچ که س په روه ردگار نییه تقو نه بیت و، هر تق
منت دروست کردوه و منیش پابه ندی نهو به لینه م که و داوم به تقو به پیی تواناو
په ناده گرم به تقو له شه پر خرابی نهو و کردارو په فتارانه ی کردومه، خواه گیان من دان
ده نیم بهو نیعمه تانه دا به خشوته پیم، دانیس ده نیم بهو گوناو تاوانانه ی نه نجام داوه،
بویه داواکارم له سرجه م گوناو تاوانه کانم ببوریت: چونکه به ته نیا هر تقو لیب و ده ی
گوناو تاوانیت)).

پینغه مبه ری خوا () دهغه رموئیت : () په رومردگار نه وودو نو ناوی هدی ه ،
 هه رکه س بیان ژمیړیت نه واده چیتته به هه شته وه .
 مه به ست به ژماردنی نه ویه بیلیت و له واته کانی تیښگه یت .

﴿ هو الله الذي لا اله الا هو ﴾

الْمُهَيِّمِينَ	الرَّحِيمِ	الْمَلِكِ	الْقُدُّوسِ	السَّلَامِ	الْمُؤْمِنِ
الْمُتَكَبِّرِ	الْجَبَّارِ	الْحَلَّاقِ	الْبَارِئِ	الْمُؤْمِنِ	الْمُهَيِّمِينَ
الْمُفَضِّلِ	الْقَهَّارِ	الْوَهَّابِ	الرَّزَّاقِ	الْفَتَّاحِ	الْمُصَوِّرِ
الْقَابِضِ	الْبَاسِطِ	الْحَافِضِ	الرَّافِعِ	الْمُعِزِّ	الْعَلِيمِ
السَّمِيعِ	الْبَصِيرِ	الْحَكَمِ	الْعَدْلِ	اللَّطِيفِ	الْمُذِلِّ
الْحَلِيمِ	الْعَظِيمِ	الْغَفُورِ	الشَّكُورِ	الْعَلِيِّ	الْخَبِيرِ
الْحَفِيفِ	الْمُقِيتِ	الْحَسِيبِ	الْجَلِيلِ	الْكَرِيمِ	الْكَبِيرِ
الْمُجِيبِ	الْوَاسِعِ	الْحَكِيمِ	الْوَدُودِ	الْمَجِيدِ	الرَّقِيبِ
الشَّهِيدِ	الْحَقِّ	الْوَكِيلِ	الْقَوِيَّ	الْمَتِينِ	الْبَاعِثِ
الْحَمِيدِ	الْمُحْصِي	الْمُبْدِي	الْمُعِيدِ	الْمُحْيِي	الْمُؤْتِي
الْحَيِّ	الْقَيُّومِ	الْوَاجِدِ	الْمَاجِدِ	الْوَاحِدِ	الْمُمِيتِ
الْقَادِرِ	الْمُقْتَدِرِ	الْمُقَدِّمِ	الْمُؤَخِّرِ	الْأَوَّلِ	الْصَّمَدِ
الظَّاهِرِ	الْبَاطِنِ	الْوَالِي	الْمُتَعَالِي	الْبَرِّ	الْآخِرِ
الْمُنْتَقِمِ	الْعَفْوِ	الرَّؤُوفِ	مَالِكِ الْمُلْكِ	ذَوِ الْجَلَالِ	التَّوَابِ
الْمُقْسِطِ	الْجَامِعِ	الْعَفِيِّ	الْمَغْنِيِّ	الْمَانِعِ	وَالْأَكْرَامِ
التَّالِعِ	الثَّوَرِ	الْهَادِي	الْبَدِيعِ	الْبَاقِي	الضَّارِ
الْوَارِثِ	الرَّشِيدِ	الْصُّبُورِ			

پیرستی ھوکاری دابہ زینی نایہ تہ کان

پیرستی هوکاري دابه زیننی نایه ته کانی قورئان

لا	دقی نایه ت	ژ نایه ت
	سوورده تی ﴿البقرة﴾	
۱	﴿إِنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا سَوَاءٌ﴾	۶
۴	﴿أَوْ كَصَيْبٍ مِنَ السَّمَاءِ فِيهِ ظُلُمَاتٌ وَرَعْدٌ وَنُقُرٌّ﴾.	۱۹
۸	﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَسْتَحْيِي أَنْ يَضْرِبَ مَثَلًا﴾.	۲۶
۹	﴿أَتَأْمُرُونَ النَّاسَ بِالْبِرِّ وَتَنْسَوْنَ أَنْفُسَكُمْ﴾.	۴۴
	﴿إِنَّ الَّذِينَ آمَنُوا وَالَّذِينَ هَادُوا وَالصَّارِئَ وَالصَّابِئِينَ﴾.	۶۲
۱۱	﴿وَإِذَا قُلُوا لِلَّذِينَ آمَنُوا قَالُوا آمَنَّا﴾.	۷۶
۱۲	﴿لَقَوْلِ لِلَّذِينَ يَكْتُمُونَ الْكِتَابَ﴾.	۷۹
۱۳	﴿وَقَالُوا لَنْ نَمَسَّ النَّارُ إِلَّا أَيَّامًا مَعْدُودَةً﴾.	۸۰
۱۷	﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِنْ عِنْدِ اللَّهِ﴾.	۸۹
۱۵	﴿قُلْ إِنْ كَانَتْ لَكُمْ الدَّارُ الْآخِرَةُ عِنْدَ﴾.	۹۴
۱۵	﴿قُلْ مَنْ كَانَ عَدُوًّا لِجِبْرِيلَ﴾.	۹۷
۲۱	﴿وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا إِلَيْكَ آيَاتٍ بَيِّنَاتٍ﴾.	۹۹
۲۲	﴿وَاتَّبَعُوا مَا تَتْلُوا الشَّيَاطِينُ﴾.	۱۰۲
۲۳	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقُولُوا رَاعِنَا﴾.	۱۰۴
۲۸	﴿مَا نَنْسَخْ مِنْ آيَةٍ أَوْ نُنسِهَا﴾.	۱۰۶
۲۸	﴿أَمْ يُرِيدُونَ أَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ﴾.	۱۰۸
۳۰	﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ لَيْسَتِ الصَّارِئُ﴾.	۱۱۳
۳۱	﴿وَمَنْ أَظْلَمُ مِمَّنْ مَنَعَ مَسَاجِدَ﴾.	۱۱۴
۳۲	﴿وَلِلَّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ﴾.	۱۱۵
۳۴	﴿وَقَالَ الَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ لَوْلَا يُكَلِّمُنَا اللَّهُ﴾.	۱۱۸
۳۴	﴿إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ بِالْحَقِّ بَشِيرًا وَنَذِيرًا﴾.	۱۱۹

٢	دعوى نابه تده كه	٢. نابه ت
٢٤	﴿وَلَنْ تَرْضَى عَنْكَ الْيَهُودُ﴾	١٢٠
٢٥	﴿وَإِذْ جَعَلْنَا الْبَيْتَ مَقَابَ لِلنَّاسِ وَأَمْنًا﴾	١٢٥
٢٦	﴿وَمَنْ يَرْغَبْ عَنْ مِلَّةِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّا مِنْ سَفِةِ نَفْسِهِ﴾	١٣٠
٢٧	﴿سَيَقُولُ السُّفَهَاءُ مِنَ النَّاسِ﴾	١٤٢
٢٨	﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾	١٥٤
٢٩	﴿إِنَّ الصَّفَا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعَائِرِ اللَّهِ﴾	١٥٨
٤٠	﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا﴾	١٥٩
٤١	﴿إِنَّ فِي عِلْقِ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾	١٦٤
٤٢	﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلَ اللَّهُ مِنَ الْكِتَابِ﴾	١٧٤
٤٣	﴿لَيْسَ الْبِرُّ أَنْ تُولُوا وَجْوهَكُمْ﴾	١٧٧
٤٣	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُتِبَ عَلَيْكُمْ﴾	١٧٨
٤٤	﴿أَيَّامًا مَعْدُودَاتٍ فَمَنْ كَانَ مِنْكُمْ﴾	١٨٤
٤٤	﴿وَإِذَا سَأَلَكَ عِبَادِي عَنِّي فَإِنِّي قَرِيبٌ﴾	١٨٦
٤٥	﴿أَحِلَّ لَكُمْ لَيْلَةَ الصَّيَامِ الرَّفَثُ﴾	١٨٧
٤٨	﴿وَلَا تَأْكُلُوا أَمْوَالَكُمْ بَيْنَكُمْ﴾	١٨٨
٤٨	﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْأَهْلِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ﴾	١٨٩
٥١	﴿وَقَاتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ الَّذِينَ يَقَاتِلُونَكُمْ﴾	١٩٠
٥٣	﴿وَأَلْفَقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تَلْقُوا﴾	١٩٥
٥٥	﴿وَأَتِمُوا الْحَجَّ وَالْعُمْرَةَ لِلَّهِ﴾	١٩٦
٥٧	﴿الْحَجُّ أَشْهُرٌ مَعْلُومَاتٌ﴾	١٩٧
٥٧	﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ..﴾	١٩٨
٥٨	﴿ثُمَّ أَلْبِصُوا..﴾	١٩٩
٥٩	﴿فَإِذَا أَقْبَضْتُمْ﴾	٢٠٠
٦٠	﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يُعْجِبُكَ..﴾	٢٠٤
٦٠	﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَشْرِي نَفْسَهُ﴾	٢٠٧

٧	دعوى نايهت	ژ نايهت
٦١	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾	٢٠٨
٦١	﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخِلُوا الْجَنَّةَ﴾	٢١٤
٦٢	﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ﴾	٢١٥
٦٢	﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾	٢١٧
٦٢	﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ﴾	٢١٩
٦٢	﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى﴾	٢٢٠
٦٤	﴿وَلَا تَكْهِنُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا﴾	٢٢١
٦٤	﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحِيضِ﴾	٢٢٢
٦٥	﴿يَسْأَلُونَكُم حَرْثَ لَكُمْ﴾	٢٢٣
٦٧	﴿وَلَا تَجْعَلُوا اللَّهَ عُرْصَةً لَأَيْمَانِكُمْ﴾	٢٢٤
٦٧	﴿وَالْمُطَلَّاقَاتِ يَتَرَبَّصْنَ﴾	٢٢٨
٦٨	﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾	٢٢٩
٧٠	﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفِنْ...﴾	٢٣٠
٧٠	﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾	٢٣١
٧٢	﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفِنْ أَجْلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾	٢٣٢
٧٢	﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾	٢٣٨
٧٢	﴿وَالَّذِينَ يُتَوَفَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَذَرُونَ أَزْوَاجًا﴾	٢٤٠
٧٣	﴿وَالْمُطَلَّاقَاتِ مَتَاعَ بِالْمَعْرُوفِ﴾	٢٤١
٧٣	﴿مَنْ ذَا الَّذِي يُقْرِضُ اللَّهَ قَرْضًا حَسَنًا﴾	٢٤٥
٧٤	﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾	٢٥٦
٧٥	﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾	٢٥٧
٧٦	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ مِنْ طِبَاطِ مَا كَسَبْتُمْ﴾	٢٦٧
٧٨	﴿لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُنَاحٌ﴾	٢٧٢
٧٨	﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾	٢٧٤
٧٨	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا﴾	٢٧٨
٧٩	﴿أَمِنْ الرَّسُولِ﴾	٢٥٨

ژمارى . نه و نايهتانهى هوى دابه زينيان هديه : ٧٢

٧	دعای نایب	ژ نایب
	سورمقی ﴿ال عمران﴾	
۸۰	﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُونَ﴾	۱۲
۸۰	﴿أَلَمْ نَرِ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا﴾	۲۳
۸۱	﴿قُلِ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ﴾	۲۶
۸۱	﴿لَا يَخْذِلُ الْمُؤْمِنِينَ﴾	۲۸
۸۱	﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾	۳۱
۸۲	﴿ذَلِكَ نَقُودُهُ عَلَيْكَ﴾	۵۸
۸۳	﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تَحَاجُّونَ﴾	۶۵
۸۴	﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ﴾	۷۲
۸۵	﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ﴾	۷۷
۸۷	﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ﴾	۷۹
۸۸	﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا﴾	۸۶
۸۸	﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾	۹۷
۸۹	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ نَحْنُ﴾	۱۰۰
۹۰	﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾	۱۱۲
۹۲	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا﴾	۱۱۸
۹۲	﴿وَأَذْغُوتَ﴾	۱۲۱
۹۳	﴿لَيْسَ عَلَيْكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾	۱۲۸
۹۵	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾	۱۳۰
۹۵	﴿وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شِدَاءً﴾	۱۴۰
۹۶	﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ﴾	۱۴۲
۹۶	﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾	۱۴۴
۹۸	﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾	۱۵۴
۹۸	﴿وَمَا كَانَ لَنَبِيٍّ أَنْ يَغْلَ﴾	۱۶۱
۹۸	﴿أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ﴾	۱۶۵
۹۹	﴿وَلَا تَحْسِنَ﴾	۱۶۹

٧	دعوى نايهات	٧ نايهات
٦١	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا ادْخُلُوا فِي السِّلْمِ كَافَّةً﴾	٢٠٨
٦١	﴿أَمْ حَسِبْتُمْ أَنْ تُدْخَلُوا الْجَنَّةَ﴾	٢١٤
٦٢	﴿يَسْأَلُونَكَ مَاذَا يُنْفِقُونَ﴾	٢١٥
٦٢	﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرَامِ﴾	٢١٧
٦٢	﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ﴾	٢١٩
٦٢	﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى﴾	٢٢٠
٦٤	﴿وَلَا تَكْهِنُوا الْمُشْرِكِينَ حَتَّى يُؤْمِنُوا﴾	٢٢١
٦٤	﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْمَحْضِ﴾	٢٢٢
٦٥	﴿نَسْأُكُمُ حَرْثَ لَكُمْ﴾	٢٢٣
٦٧	﴿وَلَا تُجْعَلُوا لِلَّهِ عُرْضَةً لِأَيْمَانِكُمْ﴾	٢٢٤
٦٧	﴿وَالْمُطَلَّقاتِ يَتَرَبَّصْنَ﴾	٢٢٨
٦٨	﴿الطَّلَاقُ مَرَّتَانٍ﴾	٢٢٩
٧٠	﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلِحْنَ ..﴾	٢٣٠
٧٠	﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ﴾	٢٣١
	﴿وَإِذَا طَلَّقْتُمُ النِّسَاءَ فَلْيُفْلِحْنَ أَجَلَهُنَّ فَلَا تَعْضُلُوهُنَّ﴾	٢٣٢
٧٢	﴿حَافِظُوا عَلَى الصَّلَوَاتِ﴾	٢٣٨
٧٢	﴿وَالَّذِينَ يُتَوَلَّوْنَ مِنْكُمْ وَيَعْدُونَ أَرْوَاجَهُ﴾	٢٤٠
٧٢	﴿وَالْمُطَلَّقاتِ مَتَاعَ بِالْمَعْرُوفِ﴾	٢٤١
٧٢	﴿مَنْ ذَا الَّذِي يَفْرِضُ اللَّهُ قَرْضًا حَسَنًا﴾	٢٤٥
٧٤	﴿لَا إِكْرَاهَ فِي الدِّينِ قَدْ تَبَيَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَيِّ﴾	٢٥٦
٧٥	﴿اللَّهُ وَلِيُّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾	٢٥٧
٧٦	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا مِنَ طَيِّبَاتِ مَا كَسَبْتُمْ﴾	٢٦٧
٧٨	﴿لَيْسَ عَلَيْكَ هُدَاهُمْ﴾	٢٧٢
٧٨	﴿الَّذِينَ يُنْفِقُونَ أَمْوَالَهُمْ بِاللَّيْلِ وَالنَّهَارِ﴾	٢٧٤
٧٨	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَذَرُوا﴾	٢٧٨
٧٩	﴿أَمِنْ الرَّمُوسِ﴾	٢٥٨

ژمارى . ئەو نايەتەکانى هەوى دابەزىيان هەيە : ٧٢

٧	دعوى نايهت	رُنايهت
	سورتهى ﴿ال عمران﴾	
٨٠	﴿قُلْ لِلَّذِينَ كَفَرُوا سَعْيُونَ﴾	١٢
٨٠	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أَوْتُوا﴾	٢٣
٨١	﴿قُلْ اللَّهُمَّ مَالِكَ الْمُلْكِ﴾	٢٦
٨١	﴿لَا يُتَخَذُ الْمُؤْمِنُونَ﴾	٢٨
٨١	﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ﴾	٣١
٨٢	﴿ذَلِكَ نَتْلُوهُ عَلَيْكَ﴾	٥٨
٨٢	﴿يَا أَهْلَ الْكِتَابِ لِمَ تُحَاجُّونَ﴾	٦٥
٨٤	﴿وَقَالَتْ طَائِفَةٌ﴾	٧٢
٨٥	﴿إِنَّ الَّذِينَ يَشْتَرُونَ﴾	٧٧
٨٧	﴿مَا كَانَ لِشَيْءٍ﴾	٧٩
٨٨	﴿كَيْفَ يَهْدِي اللَّهُ قَوْمًا﴾	٨٦
٨٨	﴿وَمَنْ كَفَرَ﴾	٩٧
٨٩	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ تُطِيعُوا﴾	١٠٠
٩٠	﴿لَيْسُوا سَوَاءً﴾	١١٢
٩٢	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا﴾	١١٨
٩٢	﴿وَأَذْغُوتَ﴾	١٢١
٩٣	﴿لَيْسَ عَلَيْكَ مِنَ الْأَمْرِ شَيْءٌ﴾	١٢٨
٩٥	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا﴾	١٣٠
٩٥	﴿وَيَتَّخِذْ مِنْكُمْ شُرَكَاءَ﴾	١٤٠
٩٦	﴿وَلَقَدْ كُنْتُمْ﴾	١٤٢
٩٦	﴿وَمَا مُحَمَّدٌ إِلَّا رَسُولٌ﴾	١٤٤
٩٨	﴿ثُمَّ أَنْزَلَ عَلَيْكُمْ﴾	١٥٤
٩٨	﴿وَمَا كَانَ لِنَبِيٍّ أَنْ يَغْلِبَ﴾	١٦١
٩٨	﴿أَوَلَمَّْا أَصَابَتْكُمْ مُصِيبَةٌ﴾	١٦٥
٩٩	﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ﴾	١٦٩

لا	دقی نایهت	ژ نایهت
۹۹	﴿الَّذِينَ اسْتَجَابُوا﴾	۱۷۷
۱۰۱	﴿لَقَدْ سَمِعَ اللَّهُ﴾	۱۸۱
۱۰۲	﴿وَلَتَسْمَعُنَّ﴾	۱۸۶
۱۰۴	﴿إِنْ فِي خَلْقِ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ﴾	۱۹۰
۱۰۴	﴿فَاسْتَجَابَ لَهُمْ﴾	۱۹۵
۱۰۴	﴿وَأَنْ مِنْ أَهْلِ الْكِتَابِ﴾	۱۹۹
ژماره ی . نوو نایهتانه ی هوی دابه زینیان هدییه : ۲۱		
	سوورته ی ﴿نساء﴾	
	﴿وَأَلَّوِا النِّسَاءَ صَدَقَاتِهِنَّ نِحْلَةً﴾	۴
۱۰۵	﴿لِلرِّجَالِ نَصِيبٌ﴾	۷
۱۰۵	﴿يُوصِيكُمُ اللَّهُ﴾	۱۱
۱۰۹	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا يَحِلُّ لَكُمْ أَنْ تَرْتُلُوا النِّسَاءَ كَرِهًا﴾	۱۹
۱۱۰	﴿وَالْمُحْصَنَاتِ مِنَ النِّسَاءِ﴾	۲۴
۱۱۱	﴿وَلَا تَتَّبِعُوا﴾	۲۲
۱۱۱	﴿وَالَّذِينَ عَقَدَتْ أَيْمَانُكُمْ﴾	۲۳
۱۱۲	﴿الرِّجَالُ قَوَّامُونَ﴾	۲۴
۱۱۳	﴿الَّذِينَ يَخْلُونُ﴾	۲۷
۱۱۴	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْرَبُوا﴾	۴۲
۱۱۵	﴿أَلَمْ تَرَ﴾	۴۴
۱۱۶	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتَابَ﴾	۴۷
۱۱۶	﴿إِنَّ اللَّهَ لَا يَغْفِرُ أَنْ يُشْرَكَ بِهِ﴾	۴۸
۱۱۶	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْكُونَ﴾	۴۹
۱۱۷	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ أُوتُوا﴾	۵۱
۱۱۹	﴿إِنَّ اللَّهَ يَأْمُرُكُمْ﴾	۵۸
۱۱۹	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ﴾	۵۹
۱۲۰	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ﴾	۶۰

٧	دقی نایهت	ژ نایهت
١٢٠	﴿فَلَا وَرَبِّكَ﴾	٦٥
١٢٤	﴿وَمَنْ يُطِيعِ اللَّهَ﴾	٦٩
١٢٥	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ قِيلَ لَهُمْ كُفُّوا أَيْدِيَكُمْ﴾	٧٧
١٢٦	﴿وَإِذَا جَاءَهُمْ﴾	٨٣
١٢٦	﴿فَمَا لَكُمْ فِي الْمُنَافِقِينَ﴾	٨٨
١٢٨	﴿إِلَّا الَّذِينَ يَصِلُونَ﴾	٩٠
١٣١	﴿وَمَا كَانَ لِمُؤْمِنٍ﴾	٩٢
١٣٢	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا ضَرَبْتُمْ﴾	٩٤
١٣٦	﴿لَا تَسْتَوِ الْقَاعِدُونَ﴾	٩٥
١٣٦	﴿إِنَّ الَّذِينَ تَوَلَّوْهُمْ﴾	٩٧
١٣٨	﴿وَمَنْ يُخْرِجْ مِنْ بَيْتِهِ﴾	١٠٠
١٤٠	﴿وَإِذَا ضَرَبْتُمْ﴾	١٠١
١٤٣	﴿وَلَا جُنَاحَ عَلَيْكُمْ﴾	١٠٢
١٤٣	﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ﴾	١٠٥
١٥٢	﴿لَيْسَ بِأَمَانِيكُمْ﴾	١٢٣
١٥٢	﴿وَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصَّالِحَاتِ﴾	١٢٤
١٥٢	﴿وَيَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاءِ﴾	١٢٧
١٥٣	﴿وَإِنْ امْرَأَةٌ﴾	١٢٨
١٥٥	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا كُونُوا قَوَّامِينَ﴾	١٣٥
١٥٦	﴿لَا يُحِبُّ اللَّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوءِ﴾	١٤٨
١٥٨	﴿يَسْأَلُكَ أَهْلُ الْكِتَابِ﴾	١٥٣
١٥٩	﴿إِنَّا أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ﴾	١٦٢
١٥٩	﴿لَكِنَّ اللَّهَ يَشْهَدُ﴾	١٦٦
١٦٠	﴿يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُمْ فِي الْكَلَالَةِ﴾	١٧٦
ژماره ١ . نهو نایهتانهی هوی دایه زینیان هدیہ : ٤٢		

٧	دوقى نايهت	ژ نايهت
	سورمقى ﴿ المائدة ﴾	
١٦١	﴿ لَا تَحْلُوا شَعَائِرَ اللَّهِ ﴾	٢
١٦٢	﴿ حُرِّمَتْ عَلَيْكُمُ الْمَيْتَةُ ﴾	٣
١٦٣	﴿ يَسْأَلُونَكَ مَاذَا أَحَلَّ لَّهُمْ ﴾	٤
١٦٥	﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قُمْتُمْ إِلَى الصَّلَاةِ ﴾	٦
١٦٧	﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ ﴾	١١
١٦٩	﴿ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ قَدْ جَاءَكُمْ رَسُولُنَا ﴾	١٥
١٧٠	﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ ﴾	١٨
١٧١	﴿ أَلَمَّا جَاءَ الَّذِينَ يُحَارِبُونَ ﴾	٢٢
١٧١	﴿ وَالسَّارِقُ وَالسَّارِقَةُ ﴾	٢٨
١٧٢	﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ ﴾	٤١
١٧٥	﴿ وَإِنْ أَحْكَمَ بَيْنَهُمْ بِمَا أَنْزَلَ اللَّهُ ﴾	٤٩
١٧٥	﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا دِينَكُمْ ﴾	٥١
١٧٦	﴿ أَلَمَّا وَرَّثَكُمْ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَالَّذِينَ آمَنُوا ﴾	٥٥
١٧٧	﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا الَّذِينَ ﴾	٥٧
١٧٩	﴿ وَقَالَتِ الْيَهُودُ يَدُ اللَّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ أَيْدِيهِمْ ﴾	٦٤
١٧٩	﴿ يَا أَيُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ ﴾	٦٧
١٨١	﴿ قُلْ يَا أَهْلَ الْكِتَابِ ﴾	٦٨
١٨٢	﴿ وَلَتَجِدَنَّ أَرْثَهُمْ مُوَدَّةً ﴾	٨٢
١٨٤	﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْرَمُوا ﴾	٨٧
١٨٦	﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا أَلَمَّا الْخَمْرُ ﴾	٩٠
١٨٨	﴿ قُلْ لَا يَسْتَوِي ﴾	١٠٠
١٨٩	﴿ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَسْأَلُوا ﴾	١٠١

ژمارى . نه و نايهت تاندى هوى دابه زينيان هديه ٢٢:

ز. نایه ت	دومی نایه ت که	لا
	سوورمتی ﴿ الانعام ﴾	
۱۹	﴿ قُلْ اَيُّ شَيْءٍ اَكْبَرُ شَهَادَةً ﴾	۱۸۹
۲۶	﴿ وَهُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَيَنْأَوْنَ عَلَيْهِ ﴾	۱۹۰
۳۳	﴿ قَدْ عَلِمْنَا اِنَّهٗ يَخْرُجُكَ ﴾	۱۹۱
۵۲	﴿ وَلَا تَطْرُدْ ﴾	۱۹۱
۶۵	﴿ قُلْ هُوَ الْقَادِرُ ﴾	۱۹۵
۸۲	﴿ الَّذِينَ اٰمَنُوا ﴾	۱۹۵
۹۱	﴿ وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ ﴾	۱۹۶
۹۳	﴿ وَمَنْ اَظْلَمُ ﴾	۱۹۷
۹۴	﴿ وَلَقَدْ جِئْتُمُونَا فُرْدٰی ﴾	۱۹۷
۱۰۸	﴿ وَلَا تَسْبُوا ﴾	۱۹۸
۱۰۹	﴿ وَالسَّمٰوٰتِ ﴾	۱۹۸
۱۱۸	﴿ فَكَلُوا ﴾	۲۰۰
۱۲۲	﴿ اَوْ مَنْ كَانَ مِثْلًا ﴾	۲۰۱
۱۴۱	﴿ وَاَتُوا حَقَّ يَوْمٍ هَٰذَا وَلَا تَسْرِفُوْا ﴾	۲۰۱
	ژماری . ئەو نایه تانەی هۆی دابە زینیان هەیە : ۱۴	
	سوورمتی ﴿ الاعراف ﴾	
۳۱	﴿ يَا بَنِي اٰدَمَ خُذُوا زِينَتَكُمْ عِنْدَ كُلِّ مَسْجِدٍ ﴾	۲۰۲
۱۸۴	﴿ اَوَلَمْ يَتَفَكَّرُوْا ﴾	۲۰۲
۱۸۷	﴿ يَسْأَلُوْكَ عَنِ السَّاعَةِ ﴾	۲۰۲
۲۰۴	﴿ وَاِذَا قُرِئَ الْقُرْاٰنُ ﴾	۲۰۳
	ژماری . ئەو نایه تانەی هۆی دابە زینیان هەیە : ۴	
	سوورمتی ﴿ الانفال ﴾	
۱	﴿ وَيَسْأَلُوْكَ عَنِ الْاَنْفَالِ ﴾	۲۰۶
۵	﴿ كَمَا اَخْرَجَكَ ﴾	۲۰۷
۹	﴿ اِذْ تَسْتَفِيْثُوْنَ ﴾	۲۰۸

۲	دقی نایه ته که	ژ نایه ت
۲۰۹	﴿وَمَا رَمَيْتُ﴾	۱۷
۲۱۰	﴿أَنْ تَسْتَفْتِحُوا﴾	۱۹
۲۱۱	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَحْنُوا اللَّهَ﴾	۲۷
۲۱۳	﴿وَإِذَا يَمْكُرُ بِكَ﴾	۳۰
۲۱۵	﴿وَإِذَا تَلَمَّسُ﴾	۳۱
۲۱۶	﴿وَإِذَا قَالُوا لِلَّهِ﴾	۳۲
۲۱۷	﴿وَمَا كَانَ صَلَاتُهُمْ﴾	۳۵
۲۱۸	﴿أَنَّ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾	۳۶
۲۱۹	﴿وَلَا تَكُونُوا﴾	۴۷
۲۲۰	﴿إِذَا يَقُولُ الْمُتَافِقُونَ﴾	۴۹
۲۲۱	﴿أَنَّ شَرَّ الذُّوَابِ عِنْدَ اللَّهِ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾	۵۵
۲۲۱	﴿وَأَمَّا تَخَافَنَّ﴾	۵۸
۲۲۲	﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ حَسْبُكَ اللَّهُ﴾	۶۴
۲۲۳	﴿أَنْ يَكُنْ مِنْكُمْ عِشْرُونَ صَابِرُونَ﴾	۶۵
۲۲۳	﴿مَا كَانَ لَنَبِيٍّ﴾	۶۷
۲۲۴	﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِمَنْ فِي أَيْدِيكُمْ﴾	۷۰
۲۲۵	﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا﴾	۷۳
۲۲۵	﴿وَأُولُوا الْأَرْحَامِ﴾	۷۵
ژماره ی . نمو نایه ثانیه هی دابه زینیان هدی : ۲۱		
سورتهی «التوبة»		
۲۲۵	﴿قَاتِلُوهُمْ يُعَذِّبُهُمُ اللَّهُ﴾	۱۴
۲۲۵	﴿مَا كَانَ لِلْمُشْرِكِينَ﴾	۱۹-۱۷
۲۲۷	﴿وَيَوْمَ حُنَيْنٍ﴾	۲۵
۲۲۸	﴿وَأَنْ خِفْتُمْ عِيْلَةً﴾	۲۸
۲۲۸	﴿وَقَالَتِ الْيَهُودُ﴾	۳۰
۲۲۹	﴿أَلَمْ أَلْهَمْكَ يَا أَيُّهَا الْكَافِرُ﴾	۳۷

٢	دوقى نايه ته كه	ژ. نايه ت
٢٢٩	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا مَا لَكُمْ إِذَا قِيلَ لَكُمْ﴾	٢٨
٢٣٠	﴿الْأَنْفُسُ﴾	٢٩
٢٣٠	﴿انْفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا﴾	٤١
٢٣١	﴿عَفَا اللَّهُ عَنْكَ﴾	٤٣
٢٣١	﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ الذَّنْ لِي﴾	٤٩
٢٣٢	﴿إِنْ لَمْ يَكْ حَسَنَةً﴾	٥٠
٢٣٣	﴿قُلْ أَتَقْوُوا﴾	٥٢
٢٣٣	﴿وَمِنْهُمْ مَنْ يَلْمِزُكَ﴾	٥٨
٢٣٤	﴿وَلَمَّا سَأَلْتَهُمْ﴾	٦٥
٢٣٦	﴿يَخْلُقُونَ بِاللَّهِ مَا قَالُوا﴾	٧٤
٢٣٨	﴿وَمِنْهُمْ مَنْ عَاهَدَ اللَّهَ﴾	٧٥
٢٤٠	﴿الَّذِينَ يَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعِينَ﴾	٧٩
٢٤١	﴿فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ﴾	٨١
٢٤١	﴿وَلَا تَصِلْ عَلَى أَحَدٍ مِنْهُمْ مَاتَ﴾	٨٤
٢٤٢	﴿لَيْسَ الضُّعَفَاءُ﴾	٩٢/٩١
٢٤٢	﴿وَمِنَ الْأَعْرَابِ مَنْ يُؤْمِنُ بِاللَّهِ﴾	٩٩
٢٤٢	﴿وَأَخْرَجُوا اعْتَرَلُوا﴾	١٠٢
٢٤٦	﴿وَالَّذِينَ اتَّخَلَفُوا مَسْجِدًا ضَرَارًا﴾	١٠٧
٢٤٩	﴿إِنْ اللَّهُ اشْتَرَى﴾	١١١
٢٥٠	﴿مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ﴾	١١٣
٢٥٢	﴿لَقَدْ تَابَ اللَّهُ عَلَى النَّبِيِّ﴾	١١٧
٢٥٢	﴿وَمَا كَانَ الْمُؤْمِنُونَ لِيَنفِرُوا كَافَّةً﴾	١٢٢
	ژمارى نه و نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٣١	
	سووردهى ﴿يونس﴾	
٢٥٤	﴿إِذَا كَانَ لِلنَّاسِ عَجَبًا﴾	٢
	ژمارى نه و نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	

٢	دەقی نایەتەکه	ژ نایەت
	سوورەتی ﴿ هود ﴾	
٢٥٤	﴿إِلَّا أَهْمُ يَتَوَنَّ صَدُورِهِمْ﴾	٥
٢٥٥	﴿اقْتَرَبَ لِلنَّاسِ حِسَابُهُمْ﴾	٨
٢٥٦	﴿وَأَقِمِ الصَّلَاةَ طَرَفَيِ النَّهَارِ وَزُلْفًا مِنَ اللَّيْلِ﴾	١١٤
	ژمارەى ئەو نایەتەکانى هەوى دابەزینیان هەیه : ٢	
	سوورەتی ﴿ یوسف ﴾	
٢٥٧	﴿نَحْنُ نَقُصُّ عَلَيْكَ أَحْسَنَ الْقَصَصِ﴾	٣
	ژمارەى ئەو نایەتەکانى هەوى دابەزینیان هەیه : ١	
	سوورەتی ﴿ الرعد ﴾	
٢٥٨	﴿اللَّهُ يَعْلَمُ مَا تَحْمِلُ كُلُّ أُنْثَى﴾	٨
٢٥٩	﴿وَيُرْسِلُ الصَّوَاعِقَ فَيُصِيبُ بِهَا مَنْ يَشَاءُ﴾	١٣
٢٥٩	﴿وَلَوْ أَنَّ قُرْآنًا سُيِّرَتْ بِهِ الْجِبَالُ﴾	٢١
٢٦٠	﴿يَمْحُو اللَّهُ مَا يَشَاءُ وَيُثَبِّتُ﴾	٢٩
	ژمارەى ئەو نایەتەکانى هەوى دابەزینیان هەیه : ٤	
	سوورەتی ﴿ ابراهيم ﴾	
٢٦٠	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ بَدَّلُوا نِعْمَةَ اللَّهِ كَفْرًا﴾	٢٨
	ژمارەى ئەو نایەتەکانى هەوى دابەزینیان هەیه : ١	
	سوورەتی ﴿ الحجر ﴾	
٢٦٠	﴿وَلَقَدْ عَلِمْنَا﴾	٢٤
٢٦١	﴿إِنَّ الْمُتَّقِينَ﴾	٤٥
٢٦٢	﴿وَنُرْعَا مَالِي صَدُورِهِمْ﴾	٤٧
٢٦٢	﴿نَبِيَّ عِبَادِي﴾	٤٩
٢٦٤	﴿أَلَا كَفِيَّاكَ الْمُسْتَهْزِينَ﴾	٩٥
	ژمارەى ئەو نایەتەکانى هەوى دابەزینیان هەیه : ٥	
	سوورەتی ﴿ النحل ﴾	
٢٦٥	﴿إِنِّي أُمِرْتُ بِاللَّهِ﴾	١

٢	دہم فی نایہ تہ کہ	٣ نایہ ت
٢٦٥	﴿وَأَقْسَمُوا﴾	٣٨
٢٦٦	﴿وَالَّذِينَ هَاجَرُوا﴾	٤١
٢٦٧	﴿ضَرَبَ اللَّهُ مَثَلًا﴾	٧٥
٢٦٧	﴿يَغْرِهُونَ نِعْمَةَ اللَّهِ﴾	٨٣
٢٦٨	﴿وَأَوْفُوا﴾	٩١
٢٦٨	﴿وَلَقَدْ نَعْلَمُ﴾	١٠٣
٢٦٨	﴿إِلَّا مِنْ أَكْرَهٍ﴾	١٠٦
٢٧٠	﴿وَأَنْ عَاقِبْتُمْ﴾	١٢٦
<p>ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ٨</p> <p>سورہتی ﴿الاسراء﴾</p>		
٢٧١	﴿وَلَا تَزِرُوا وَزَرَ وَزَرَ أُخْرَى﴾	١٥
٢٧١	﴿وَاتِذَا الْقُرْآنُ﴾	٢٦
٢٧١	﴿وَأَمَّا تَخَافَنَّ﴾	٢٨
٢٧٢	﴿وَلَا تَجْعَلْ يَدَكَ﴾	٢٩
٢٧٢	﴿وَأِذَا قَرَأْتَ الْقُرْآنَ﴾	٤٥
٢٧٢	﴿قُلْ ادْعُوا﴾	٥٦
٢٧٤	﴿وَمَا مَتَعْنَا﴾	٥٩
٢٧٥	﴿وَمَا جَعَلْنَا﴾	٦٠
٢٧٦	﴿وَالشَّجَرَةَ الْمَلْعُونَةَ فِي الْقُرْآنِ﴾	٦١
٢٧٦	﴿وَأَنْ كَادُوا لَيَفْتَنُوكَ﴾	٧٢
٢٧٩	﴿وَأَنْ كَادُوا لَيَسْتَفْزُواكَ﴾	٧٦
٢٨٠	﴿وَقُلْ رَبِّي أَدْعِلْنِي﴾	٨٠
٢٨٠	﴿وَيَسْأَلُوكَ عَنِ الرُّوحِ﴾	٨٥
٢٨١	﴿قُلْ لَّيْنِ اجْتَمَعَتِ الْإِنْسُ وَالْجِنُّ﴾	٨٨
٢٨٢	﴿قَالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَكَ﴾	٩٠
٢٨٧	﴿قُلْ ادْعُوا اللَّهَ﴾	١١٠

٧	دەقی نایەتە کە	ژ. نایەت
٢٨٩	﴿وَقُلِ الْحَمْدُ لِلَّهِ﴾	١١١
	ژمارەى ئەو نایەتەى هۆى دابەزینیان هەیه : ١٧	
	سوورەتى ﴿الكهف﴾	
٢٩٢	﴿وَلَا تَقُولَنَّ لشيْءٍ أُنْفِئْتُكَ مِنْهُ﴾	٢٢
٢٩٢	﴿وَأَصْبِرْ نَفْسَكَ﴾	٢٨
٢٩٤	﴿قُلْ لَوْ كَانَ الْبَحْرُ﴾	١٠٩
٢٩٥	﴿فَمَنْ كَانَ يَرْجُوا لِقَاءَ رَبِّهِ﴾	١١٠
	ژمارەى ئەو نایەتەى هۆى دابەزینیان هەیه : ٤	
	سوورەتى ﴿مريم﴾	
٢٩٦	﴿وَمَا نَنْزِلُ إِلَّا بِأَمْرِ رَبِّكَ﴾	٦٤
٢٩٨	﴿أَفَرَأَيْتُمُ الَّذِي كَفَرَ بِآيَاتِنَا﴾	٧٧
٢٩٩	﴿أَنَّ الَّذِينَ آمَنُوا﴾	٩٦
	ژمارەى ئەو نایەتەى هۆى دابەزینیان هەیه : ٢	
	سوورەتى ﴿طه﴾	
٢٩٩	﴿طه ، مَا أَنزَلْنَا عَلَيْكَ الْقُرْآنَ لِتَشْقَى﴾	١
٣٠٠	﴿وَيَسْأَلُونَكَ عَنِ الْجِبَالِ﴾	١٠٥
٣٠٠	﴿وَلَا تَجْعَلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْلِ﴾	١١٤
٣٠١	﴿وَلَا تَمُدَّنَّ عَيْنَيْكَ﴾	١٣١
	ژمارەى ئەو نایەتەى هۆى دابەزینیان هەیه : ٤	
	سوورەتى ﴿الانبیاء﴾	
٣٠١	﴿مَا آمَنَتْ قَلْبُهُمْ مِنْ قُرْيَةٍ﴾	٦
٣٠٢	﴿وَمَا جَلْنَا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِكَ الْخُلْدَ﴾	٣٤
٣٠٢	﴿وَإِذَا رَأَوْكَ الَّذِينَ كَفَرُوا أَنْ يَتَحَدَّوْكَ الْآهْزَاءَ﴾	٣٦
٣٠٢	﴿أَنَّ الَّذِينَ سَبَقَتْ لَهُمْ مِنَّا الْحَسَنَىٰ أُولَٰئِكَ مَعَهَا مِعْدُونُ﴾	١٠١
	کۆى نایەتە کانی هۆکارى دابەزینیان هەیه : ٤١	

٧	دُمَقِي نَايَه تَه كَه	نَايَه تَه
	سُورَه تَقِي ﴿ الْحَج ﴾	
٣٠٤	﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَجَادِلُ﴾	٣
٣٠٤	﴿وَمِنَ النَّاسِ مَنْ يَعْبُدُ اللَّهَ عَلَى حَرْفٍ﴾	١١
٣٠٥	﴿هَٰذَا نَحْنُ خَٰصُّنَا﴾	١٩
٣١٠	﴿وَمَنْ يُرِدْ فِيهِ بِإِلْحَادٍ﴾	٢٥
٣١١	﴿وَعَلَىٰ كُلِّ ضَامِرٍ﴾	٢٧
٣١١	﴿لَنْ يَنَالَ اللَّهَ لُحُومُهَا﴾	٢٧
٣١١	﴿إِذْ لِلَّذِينَ يُقَاتِلُونَ﴾	٢٩
٣١٢	﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رَسُولٍ﴾	٥٢
٣١٤	﴿وَمَنْ عَاقَبَ بِمِثْلِ مَا عُوقِبَ بِهِ﴾	٦٠
	زَمَارَهِي نَهَو نَايَه تَه دِي هُوِي دَابِه زِينِيَان هَه يَه : ٩	
	سُورَه تَقِي ﴿ الْمُؤْمِنُونَ ﴾	
٣١٦	﴿الَّذِينَ هُمْ فِي صَلَاتِهِمْ خَاشِعُونَ﴾	٢
٣١٨	﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا الْإِنسَانَ مِنْ سَلَالَةٍ مِنْ طِينٍ﴾	١٤
٣١٨	﴿مُسْتَكْبِرِينَ بِهِ سَامِرًا تَهْرَجُونَ﴾	٦٧
٣٢٠	﴿وَلَقَدْ أَخَذْنَاهُم بِالْعَذَابِ فَمَا اسْتَكَانُوا لَهُمْ﴾	٧٦
	زَمَارَهِي نَهَو نَايَه تَه دِي هُوِي دَابِه زِينِيَان هَه يَه : ٥	
	سُورَه تَقِي ﴿ النُّور ﴾	
٣٢٢	﴿الزَّانِي لَا يَنْكِحُ إِلَّا زَانِيَةً﴾	٣
	﴿وَالَّذِينَ يَرْمُونَ أَزْوَاجَهُمْ﴾	٦
٣٢٨	﴿إِنَّ الَّذِينَ دَاوُّوا بِالْأَفْكَ﴾	١١
٣٣٨	﴿وَلَا يَأْكُلُ أُولُوا الْفَضْلِ مِنْكُمْ وَالسَّعَةِ﴾	٢٢
٣٣٨	﴿إِنَّ الَّذِينَ يَرْمُونَ الْمُحْصَنَاتِ الْغَافِلَاتِ الْمُؤْمِنَاتِ﴾	٢٣
٣٣٩	﴿الْحَبِيشَاتُ لِلْخَبِيثِينَ﴾	٢٦
٣٤٠	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا بُيُوتًا﴾	٢٧

٧	دھقی نایہ تہ کہ	ث. نایہ ت
٢٤٠	﴿وَقُلْ لِلْمُؤْمِنَاتِ﴾	٣١
٢٤١	﴿وَالَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الْكِتَابَ﴾	٣٢
٢٤١	﴿وَلَا تَكْرَهُوا قِيَّاتِكُمْ عَلَى الْبَغَاءِ﴾	٣٣
٢٤٢	﴿وَإِذَا دُعُوا إِلَى اللَّهِ وَرَسُولِهِ﴾	٤٨
٢٤٤	﴿وَعَدَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا﴾	٥٥
٢٤٦	﴿لَيْسَ عَلَى الْأَعْمَى حَرَجٌ﴾	٦١
٢٤٩	﴿أَلَمْ آمِنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ...﴾	٦٢
٢٤٩	﴿لَا تَجْعَلُوا دُعَاءَ الرَّسُولِ بَيْنَكُمْ كَدُعَاءِ بَعْضِكُمْ بَعْضًا﴾	٦٣
	ژماردی نهو نایہ تانہی هوی دابہ زینیان هدیہ : ١٥	
	سورہ قی ﴿الفرقان﴾	
٢٥٠	﴿تَبَارَكَ الَّذِي إِنْ شَاءَ جَعَلَ لَكَ﴾	١٠
٢٥١	﴿وَمَا أَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنَ الْمُرْسَلِينَ إِلَّا أَفْهَمَ لِيَاْكُلُوا الطَّعَامَ﴾	٢٠
٢٥١	﴿وَيَوْمَ يَعْصِي الظَّالِمُ عَلَى يَدِيهِ﴾	٢٧
٢٥٢	﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا لَوْلَا نُزِّلَ عَلَيْهِ الْقُرْآنُ﴾	٣٢
٢٥٢	﴿وَالَّذِينَ لَا يَدْعُونَ مَعَ اللَّهِ إِلَهًا آخَرَ...﴾	٦٨
٢٥٥	﴿إِلَّا مَنْ تَابَ﴾	٧٠
	ژماردی نهو نایہ تانہی هوی دابہ زینیان هدیہ : ٦	
	سورہ قی ﴿الشعراء﴾	
٢٥٦	﴿أَفَرَأَيْتَ إِنْ مَتَّعْنَاهُمْ سِنِينَ ثُمَّ جَاءَهُمْ مَا كَانُوا يُوعَدُونَ﴾	٢٠٥ - ٢٠٧
٢٥٦	﴿وَأَخْفَضْ جَنَاحَكَ لِمَنِ اتَّبَعَكَ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ﴾	٢١٤
٢٥٦	﴿وَالشُّعْرَاءُ يَتَّبِعُهُمُ الْغَاوُونَ﴾	٢٢٤
	ژماردی نهو نایہ تانہی هوی دابہ زینیان هدیہ : ٥	
	سورہ قی ﴿القصص﴾	
٢٥٨	﴿الَّذِينَ آتَيْنَاهُمُ الْكِتَابَ﴾	٥١ - ٥٢
٢٥٩	﴿أَلَمْ نَكْهَدْ مِنْ أَحْسِبْتَ﴾	٥٦
٢٦٠	﴿وَقَالُوا إِنْ تَتَّبِعِ الْهُدَى مَعَكَ﴾	٥٧

٧	دُمُي نَائِهَتَه كَه	نَائِهَت
	سُورَه تِسِي ﴿الاحزاب﴾	
٣٧٢	﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ اتَّقِ اللَّهَ وَلَا تَطْعِ الْكَافِرِينَ﴾	١
٣٧٢	﴿مَا جَعَلَ اللَّهُ لِرَجُلٍ﴾	٤
٣٧٢	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اذْكُرُوا نِعْمَةَ اللَّهِ عَلَيْكُمْ﴾	٩
٣٧٤	﴿وَأَذِيقُوا الْمُنَافِقِينَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ...﴾	١٢
٣٧٩	﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ﴾	٢٣
٣٨٠	﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ﴾	٢٨
٣٨١	﴿إِنَّ الْمُسْلِمِينَ وَالْمُسْلِمَاتِ﴾	٣٥
٣٨٢	﴿وَمَا كَانَ لِلْمُؤْمِنِ﴾	٣٦
٣٨٢	﴿وَأَذِيقُوا﴾	٣٧
٣٨٧	﴿مَا كَانَ مُحَمَّدٌ أَبَا أَحَدٍ مِّن رِّجَالِكُمْ﴾	٤٠
٣٨٧	﴿هُوَ الَّذِي يُصَلِّي عَلَيْكُمْ﴾	٤٣
٣٨٨	﴿وَيُبَشِّرِ الْمُؤْمِنِينَ﴾	٤٧
٣٨٩	﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَحْلَلْنَا لَكَ أَزْوَاجَكَ﴾	٥٠
٣٩١	﴿فَرَجِحِي مَن تَشَاءُ مِنْهُنَّ﴾	٥١
٣٩١	﴿لَا يَحِلُّ لَكَ النِّسَاءُ مِمَّنْ يَعُدُّ﴾	٥٢
٣٩١	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَدْخُلُوا﴾	٥٣
٣٩٦	﴿إِنَّ الَّذِينَ يُؤْذُونَ رَسُولَ اللَّهِ﴾	٥٧
٣٩٦	﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ قُلْ لِأَزْوَاجِكَ وَبَنَاتِكَ﴾	٥٩
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١٨	
	سُورَه تِسِي ﴿سبا﴾	
٣٩٨	﴿لَقَدْ كَانَ لِسَبَإٍ فِي مَسْكِهُمْ﴾	١٥
٣٩٨	﴿وَمَا أَرْسَلْنَا فِي قَرْيَةٍ مِّنْ نَّذِيرٍ إِلَّا قَالَ مُتْرَفُوهَا﴾	٣٤
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٢	

٧	دهقئ نايه تهكه	ث. نايه ت
٤١٠	﴿وَيُخَوِّفُكَ بِالَّذِينَ مِنْ دُونِهِ﴾	٣٦
٤١٠	﴿وَإِذَا ذَكَرَ اللَّهُ وَحْدَهُ﴾	٤٥
٤١٠	﴿قُلْ يَا عِبَادِيَ الَّذِينَ أَسْرَفُوا﴾	٥٣
٤١٣	﴿قُلْ أَغْفِرِ اللَّهُ تَأْمُرُونِي أَعْبُدْ﴾	٦٤
٤١٤	﴿وَمَا قَدَرُوا اللَّهَ حَقَّ قَدْرِهِ﴾	٦٧
ثمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١٠		
سوورهقئ ﴿ غافر ﴾ يان ﴿ مؤمن ﴾		
٤١٥	﴿مَا يَجَادِلُ فِي آيَاتِ اللَّهِ إِلَّا الَّذِينَ كَفَرُوا﴾	٤
٤١٥	﴿إِنَّ الَّذِينَ يُجَادِلُونَ فِي آيَاتِ اللَّهِ﴾	٥٦
٤١٧	﴿لَخَلْقُ السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضِ أَكْبَرُ مِنْ خَلْقِ النَّاسِ﴾	٥٧
٤١٧	﴿قُلْ إِنِّي نُهَيْتُ أَنْ أَعْبُدَ الَّذِينَ يَدْعُونَ﴾	٦٦
ثمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٤		
سوورهقئ ﴿ السجدة ﴾ يان ﴿ فصلت ﴾		
٤١٧	﴿وَمَا كُنْتُمْ تَسْتَعْرِفُونَ﴾	٢٢
٤١٨	﴿أَفَمَنْ يُلْقَى فِي النَّارِ خَيْرٌ أَمْ بَاقٍ أَمَّا يَوْمَ الْقِيَامَةِ﴾	٤٠
٤١٩	﴿لَوْلَا فَصَلْتُ آيَاتُهُ﴾	٤٤
ثمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٣		
سوورهقئ ﴿ الشورى ﴾		
٤١٩	﴿وَالَّذِينَ يَحْمِلُونَ فِي اللَّهِ مِنْ عَذَابٍ﴾	١٦
٤٢١	﴿قُلْ لَا أَسْأَلُكُمْ عَلَيْهِ أَجْرًا إِلَّا الْمَوَدَّةَ﴾	٢٣
٤٢١	﴿وَلَوْ بَسَطَ اللَّهُ الرِّزْقَ لِعِبَادِهِ لَبَغَوْا فِي الْأَرْضِ﴾	٢٧
ثمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٣		
سوورهقئ ﴿ الزخرف ﴾		
٤٢١	﴿وَجَعَلُوا الْمَلَائِكَةَ الَّذِينَ هُمْ عِبَادُ الرَّحْمَنِ إِنثَاءً﴾	١٩
٤٢٢	﴿وَقَالُوا لَوْلَا﴾	٣١
٤٢٢	﴿وَمَنْ يَغْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمَنِ﴾	٣٦

لا	دعوى نايه ته كه	ژ نايه ت
٤٢٤	﴿أَمْ يَحْسِبُونَ أَنَا لَا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَنَجْوَاهُمْ﴾ ژمارى نه و نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٤	٨٠
٤٢٤	سورتهى ﴿الدخان﴾ ﴿فَارْتَقِبْ يَوْمَ تَأْتِي السَّمَاءُ بِدُخَانٍ مُبِينٍ﴾	١٠
٤٢٥	﴿أَنكُمْ عَائِدُونَ﴾	١٦ - ١٥
٤٢٦	﴿أَنَّ شَجَرَةَ الزُّقُومِ طَعَامُ الْإِلَهِمِ﴾	٤٣
٤٢٦	﴿ذُقْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْكَرِيمُ﴾	٤٩
	ژمارى نه و نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٤	
	سورتهى ﴿الجنات﴾	
٤٢٧	﴿أَفَرَأَيْتَ مَنِ اخْتَلَذَ إِلَهًا هَوَاهُ﴾	٢٣
٤٢٧	﴿وَقَالُوا مَا هِيَ إِلَّا حَيَاتُنَا الدُّنْيَا نَمُوتُ وَنَحْيَا﴾	٢٤
	ژمارى نه و نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٢	
	سورتهى ﴿الاحقاف﴾	
٤٢٧	﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنْ عِنْدَ اللَّهِ﴾	١٠
٤٣٠	﴿وَقَالَ الَّذِينَ كَفَرُوا﴾	١١
٤٣١	﴿وَالَّذِي قَالَ لَوْلَاذِيهِ أَفْ لَكُمْ﴾	١٧
٤٣٢	﴿وَإِذْ صَرَفْنَا إِلَيْكَ نَفَرًا مِنَ الْجِنِّ يَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ﴾	٢٩
	ژمارى نه و نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٤	
	سورتهى ﴿محمد﴾	
٤٣٣	﴿الَّذِينَ كَفَرُوا وَصَدُوا عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ﴾	١
٤٣٣	﴿وَالَّذِينَ قَتَلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ﴾	٤
٤٣٤	﴿وَكَايْنٍ مِنْ قُرْبَةٍ هِيَ أَشَدُّ قُوَّةً مِنْ قُرَيْشِكَ الَّتِي أَخْرَجَتْكَ﴾	١٣
٤٣٥	﴿وَمِنْكُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ إِلَيْكَ﴾	١٦
٤٣٦	﴿أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ﴾	٣٣
	ژمارى نه و نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٥	

٧	دقيق نايه ته كه	ز نايه ت
	سوره فتح ﴿ الفتح ﴾	
٤٣٦	﴿أَلَا فَتَحْنَا لَكَ فَتْحًا مُبِينًا﴾	١
٤٣٧	﴿لِيَغْفِرَ لَكَ اللَّهُ مَا تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَمَا تَأَخَّرَ﴾	٢
٤٣٨	﴿لَقَدْ رَضِيَ اللَّهُ عَنِ الْمُؤْمِنِينَ﴾	١٨
٤٣٨	﴿وَهُوَ الَّذِي كَفَّ أَيْدِيَهُمْ عَنْكُمْ وَ...﴾	٢٤
٤٣٩	﴿وَوَلَّوْا رِجَالَ مُؤْمِنُونَ نِسَاءً مُؤْمِنَاتٍ﴾	٢٥
٤٣٩	﴿لَقَدْ صَدَّقَ اللَّهُ رَسُولَهُ الْوُحْيَا﴾	٢٧
	ژماره ی نهو نايه تانه ی هو ی دابه زینیان هه یه : ٦	
	سوره احق ﴿ العجرات ﴾	
٤٤١	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَقْدُمُوا﴾	١
٤٤٥	﴿لَا تَرْفَعُوا أَصْوَاتَكُمْ﴾	٢
٤٤٥	﴿إِنَّ الَّذِينَ يَفْضُونَ أَصْوَاتَهُمْ﴾	٣
٤٥٠	﴿إِنَّ الَّذِينَ يُنَادُونَكَ﴾	٤
٤٥٠	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِنْ جَاءَكُمْ فَاسِقٌ﴾	٦
٤٥٩	﴿وَأَنْ طَائِفَتَانِ﴾	٩
٤٦٢	﴿وَلَا تَنَابَرُوا بِاللِّقَابِ﴾	١١
٤٦٢	﴿لَا يَغْتَبِ بَعْضُكُم بَعْضًا﴾	١٢
٤٦٢	﴿يَا أَيُّهَا النَّاسُ﴾	١٣
٤٦٢	﴿يَعْمَلُونَ عَلَيْكَ﴾	١٧
	ژماره ی نهو نايه تانه ی هو ی دابه زینیان هه یه : ١٠	
	سوره احق ﴿ ق ﴾	
٤٦٥	﴿وَلَقَدْ خَلَقْنَا السَّمَوَاتِ وَالْأَرْضَ﴾	٢٨
	ژماره ی نهو نايه تانه ی هو ی دابه زینیان هه یه : ١	
	سوره احق ﴿ الذاریات ﴾	
٤٦٦	﴿وَلِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِلْسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ﴾	١٩
٤٦٧	﴿فَقَوْلٌ عَنْهُمْ لِمَا أَنْتَ بِمَلُومٌ﴾ ﴿ وَذَكَرْ فَإِنَّ الذِّكْرَ لِلْمُؤْمِنِ﴾	٥٥ - ٥٤
	ژماره ی نهو نايه تانه ی هو ی دابه زینیان هه یه : ٢	

٧	دهقی نایه ته که	ژ نایه ت
	سووردهتی ﴿الطور﴾	
٤٦٩	﴿إِذَا يَقُولُونَ شَاعِرٌ نَّتَرَبَّصُ بِهِ رَبُّهُ الْمُتُونِ﴾	٣٠
	ژماردی نهو نایه تانهی هوی دابه زینیان هدییه : ١	
	سووردهتی ﴿النجم﴾	
٤٧٠	﴿هُوَ أَعْلَمُ بِكُمْ أَذْ أَنْشَأَكُمْ مِنَ الْأَرْضِ﴾	٢٢
٤٧٠	﴿أَفَرَأَيْتَ الَّذِي تَوَلَّى﴾	٤١ - ٣٣
٤٧٢	﴿وَأَنْتُمْ سَامِدُونَ﴾	٦١
	ژماردی نهو نایه تانهی هوی دابه زینیان هدییه : ١١	
	سووردهتی ﴿القمر﴾	
٤٧٢	﴿اقْرَبَتْ السَّاعَةُ وَالْمُتَّقِ الْقَمَرِ﴾	١
٤٧٣	﴿سَيَهْزِمُ الْجَمْعُ وَيُولُونَ الدَّبَرِ﴾	٤٥
٤٧٣	﴿إِنَّ الْمَجْرِمِينَ فِي ضَلَالٍ وَسَحَرِ﴾	٤٧
	ژماردی نهو نایه تانهی هوی دابه زینیان هدییه : ٣	
	سووردهتی ﴿الرحمن﴾	
٤٧٣	﴿وَلَمَنْ خَافَ مَقَامَ رَبِّهِ جَنَّاتٍ﴾	٤٦
	ژماردی نهو نایه تانهی هوی دابه زینیان هدییه : ١	
	سووردهتی ﴿الواقعة﴾	
٤٧٤	﴿ثُلَّةٌ مِنَ الْأَوَّلِينَ وَقَلِيلٌ مِنَ الْآخِرِينَ﴾	٣٩ - ١٣
٤٧٥	﴿وَأَصْحَابُ الْيَمِينِ مَا أَصْحَابُ الْيَمِينِ﴾	٢٧
٤٧٦	﴿فَلَا أَقْسَمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ﴾	٧٥
	ژماردی نهو نایه تانهی هوی دابه زینیان هدییه : ٣	
	سووردهتی ﴿الحديد﴾	
٤٧٧	﴿أَلَمْ يَأْنِ لِلَّذِينَ آمَنُوا﴾	١٦
٤٧٩	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَآمِنُوا بِرَسُولِهِ يُؤْتِكُمْ﴾	٢٨
٤٨١	﴿يُؤْتِكُمْ كَفْلَيْنِ مِنْ رَحْمَتِهِ﴾	٢٩
	ژماردی نهو نایه تانهی هوی دابه زینیان هدییه : ٣	

٧	دوقى نايه ته كه	٧. نايه ت
	سورتهتى ﴿ المجادلة ﴾	
٤٨٢	﴿قَدْ سَمِعَ اللَّهُ قَوْلَ الَّتِي تُجَادِلُكَ﴾	١
٤٨٢	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هَوَىٰ عَنِ النَّجْوَىٰ﴾	٨
٤٨٥	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ هَوَىٰ عَنِ الشَّيْطَانِ﴾	١٠
٤٨٦	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا قِيلَ لَكُمْ تَفَسَّحُوا فِي الْمَجَالِسِ﴾	١١
٤٨٨	﴿إِذَا تَاجِسْتُمُ الرِّسُولَ فَخُذُوا بَيْنَ يَدَيْ نَجْوَاكُمْ﴾	١٢ - ١٣
٤٨٩	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ لَوْ كَانُوا قَوْمًا﴾	١٤
٤٨٩	﴿يَوْمَ يَبْعَثُهُمُ اللَّهُ جَمِيعًا فَيُحْلِقُونَ لَكُمْ﴾	١٨
٤٩١	﴿لَا تُجِدُ قَوْمًا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ﴾	٢٢
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٩	
	سورتهتى ﴿ العنكبوت ﴾	
٤٩٢	﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾	١
٤٩٢	﴿مَا قَطَعْتُمْ مِنْ لِينَةٍ أَوْ تَرَكْتُمُوهَا﴾	٥
٤٩٤	﴿وَالَّذِينَ تَبَوَّأُوا الدَّارَ﴾	٩
٤٩٧	﴿أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ نَافَقُوا يَقُولُونَ لِأَخْوَانِهِمْ﴾	١١
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٤	
	سورتهتى ﴿ المتعنه ﴾	
٤٩٨	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّخِذُوا عَدُوِّي وَعَدُوَّكُمْ﴾	١
٥٠٠	﴿لَا يَنْهَاكُمْ اللَّهُ عَنِ الَّذِينَ نَمُ يَقَاتِلُوكُمْ فِي الدِّينِ﴾	٨
٥٠٢	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا جَاءَكُمْ الْمُؤْمِنَاتُ مُهَاجِرَاتٍ﴾	١٠
٥٠٥	﴿وَأَنْ فَاتَكُمْ شَيْءٌ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ﴾	١١
٥٠٦	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا لَا تَتَّبِعُوا قَوْمًا غَضِبَ اللَّهُ عَلَيْهِمْ﴾	١٢
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٥	
	سورتهتى ﴿ الصف ﴾	
٥٠٦	﴿سَبَّحَ لِلَّهِ مَا فِي السَّمَاوَاتِ وَمَا فِي الْأَرْضِ﴾	٢ - ١
٥٠٦	﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا هَلْ أَدُلُّكُمْ عَلَىٰ تِجَارَةٍ﴾	١٠
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٢	

٧	دەقی نایەتەکه	ژ نایەت
٥٠٨	سورەتی ﴿الجمعة﴾ ﴿وَإِذَا رَأَوْا تِجَارَةً أَوْ لَهْوًا انفَضُّوا إِلَيْهَا﴾ ژمارەى ئەو نایەتەکانى هۆى دابەزینیان هەیه : ١	١١
٥٠٩	سورەتی ﴿المنافقون﴾ ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ تَعَالَوْا يَسْتَغْفِرْ لَهُمْ رَسُولُ اللَّهِ﴾	٥
٥٠٩	﴿سَوَاءٌ عَلَيْهِمْ أَسْتَغْفَرْتَ لَهُمْ أَمْ لَمْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ﴾	٦
٥١٠	﴿هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ﴾ ﴿يَقُولُونَ لَنْ رَجَعْنَا إِلَى الْمَدِينَةِ﴾ ژمارەى ئەو نایەتەکانى هۆى دابەزینیان هەیه : ٤	٨ - ٧
٥١١	سورەتی ﴿التغابن﴾ ﴿إِنْ مِنْ أَزْوَاجِكُمْ وَأَوْلَادِكُمْ عُدُوا لَكُمْ فَأَحْذَرُوهُمْ﴾	١٤
٥١٣	﴿فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ﴾ ژمارەى ئەو نایەتەکانى هۆى دابەزینیان هەیه : ٢	١٦
٥١٤	سورەتی ﴿الطلاق﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ آمَنُوا إِذَا طَلَقْتُمُ النِّسَاءَ﴾	١
٥١٦	﴿وَمَنْ يَتَّقِ اللَّهَ يَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجًا﴾	٢
٥٢٤	﴿وَاللَّاهِي يَتَسَنَّ مِنَ الْمَحِيضِ﴾ ژمارەى ئەو نایەتەکانى هۆى دابەزینیان هەیه : ٣	٤
٥٢٥	سورەتی ﴿التحریم﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ لِمَ تُحَرِّمُ مَا أَحَلَّ اللَّهُ لَكَ﴾	١
٥٣٣	﴿قَدْ فَرَضَ اللَّهُ لَكُمْ تَحِلَّةَ أَيْمَانِكُمْ﴾	٢
٥٤٠	﴿عَسَى رَبُّهُ أَنْ طَلَّقَكُنَّ﴾ ژمارەى ئەو نایەتەکانى هۆى دابەزینیان هەیه : ٣	٥
٥٤١	سورەتی ﴿القلم﴾ ﴿مَا أَنْتَ بِنِعْمَةِ رَبِّكَ بِمَجْنُونٌ﴾	٢
٥٤١	﴿وَإِنَّكَ لَعَلَى خَلْقٍ عَظِيمٍ﴾	٤
٥٤٢	﴿ذُولا نَطَعُ كُلُّ حَلَّافٍ مَهِينٍ﴾	١٣ - ١١ - ١٠

٧	دھقی نایہ تہ کہ	ژ نایہ ت
۵۴۲	﴿اِنَّا بَلَوْنَاهُمْ كَمَا بَلَوْنَا اَصْحَابَ الْجَنَّةِ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۶ سوورہتی ﴿العنقۃ﴾	۱۷
۵۴۴	﴿وَتَعْمِهَا اِذْنَ وَاَعِیَ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۱ سوورہتی ﴿المعارج﴾	۱۲
۵۴۵	﴿سَآلَ سَآئِلٌ بِعَذَابٍ وَّاقِعٍ﴾	۱
۵۴۶	﴿لِلْكَافِرِیْنَ لَیْسَ لَهُمْ دَافِعٌ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۲ سوورہتی ﴿الجن﴾	۲
۵۴۷	﴿قُلْ اَوْحِیَ اِلَیَّ اَنَّهُ اسْتَمَعَ نَفَرٌ مِّنَ الْجِنِّ﴾	۱
۵۴۹	﴿وَاَلَهُ كَانَ رِجَالٌ مِّنَ الْاِنْسِ یَعُوْذُوْنَ بِرِجَالٍ مِّنَ الْجِنِّ﴾	۶
۵۵۵	﴿وَاَنْ لَّوِ اسْتَقَامُوا عَلٰی الطَّرِیْقَةِ لَاسْقٰیْنَاهُمْ مَّاءً غَدَقًا﴾	۱۶
۵۵۵	﴿وَاَنْ الْمَسٰجِدَ لِلّٰهِ فَلَا تَدْعُوا مَعَ اللّٰهِ اَحَدًا﴾	۱۸
۵۵۵	﴿قُلْ اِنِّیْ لَنْ یَّجِیْرَنِیْ مِنْ اللّٰهِ اَحَدٌ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۵ سوورہتی ﴿المزمل﴾	۲۲
۵۵۶	﴿يٰۤاَيُّهَا الْمُرْمِلُ﴾	۱
۵۵۸	﴿فَاقْرَءُوا مَا تَیَسَّرَ مِنْهُ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۲ سوورہتی ﴿المدثر﴾	۲۰
۵۵۸	﴿يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ قُمْ فَأَنذِرْ﴾	۱
۵۵۹	﴿يٰۤاَيُّهَا الْمُدَّثِّرُ هَرَبْنَا ۖ وَلِرَبِّكَ فَاصْبِرْ﴾	۷-۱
۵۶۱	﴿ذَرْنِیْ وَمَنْ خَلَقْتُ وَحِیْدًا﴾	۱۱
۵۶۳	﴿عَلِیْهَا تِسْعَةَ عَشَرَ﴾	۲۰
۵۶۸	﴿وَمَا جَعَلْنَا اَصْحَابَ النَّارِ اِلَّا مَلَآئِكَةً﴾	۳۱

لا	دہمتی نایہ تہ کہ	ث. نایہ ت
۵۷۰	﴿بَلْ يُرِيدُ كُلُّ امْرِئٍ مِنْهُمْ أَنْ يُوتَىٰ صُحُفًا مِّنْشَرَةً﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۱۲ سورہمتی ﴿القیامۃ﴾	۵۲
۵۷۰	﴿لَا تَحْرُكْ بِهِ لِسَانَكَ لِتُجْزَلَ بِهِ﴾	۱۶
۸۷۱	﴿أَوَلَيْ لَكَ قَاوَلَىٰ ثُمَّ أَوَلَىٰ لَكَ قَاوَلَىٰ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۲ سورہمتی ﴿الانسان﴾ ﴿یان﴾ ﴿النہر﴾	۳۵ - ۳۴
۵۷۲	﴿وَيُطْعَمُونَ الطَّعَامَ عَلَىٰ وَجْهِهِ﴾	۸
۵۷۲	﴿وَإِذَا رَأَيْتَ ثُمَّ رَأَيْتَ نَعِيمًا وَمَلَكًا كَبِيرًا﴾	۲۰
۸۵۱	﴿وَلَا تُطْعَمُ مِنْهُمْ إِنَّمَا أَوْ كَفُورًا﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۳ سورہمتی ﴿المرسلات﴾	۲۴
۵۸۱	﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمْ ارْكَعُوا لِأَيِّرْكَعُونَ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۱ سورہمتی ﴿النبأ﴾	۴۸
۵۸۲	﴿عَمَّ يَتَسَاءَلُونَ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۱ سورہمتی ﴿الغزوات﴾	۱
۵۸۳	﴿قَالُوا تِلْكَ إِذَا﴾	۱۲ - ۱۰
۵۸۴	﴿يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۴ سورہمتی ﴿عبس﴾	۴۲
۵۸۶	﴿عَبَسَ وَتَوَلَّىٰ أَنْ جَاءَهُ الْأَعْمَىٰ﴾	۱
۵۸۷	﴿قَتَلَ الْإِنْسَانَ مَا أَكْفَرَهُ﴾ ژمارہی نہو نایہ تانہی ہوی دابہ زینیان ہدیہ : ۲	۱۷

لا	دهقى نايه ته كه	ث. نايه ت
٥٨٧	سوره تى ﴿الكوثر﴾ ﴿وَمَا تَشَاءُونَ إِلَّا أَنْ يَشَاءَ اللَّهُ رَبُّ الْعَالَمِينَ﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	٢٩
٥٨٨	سوره تى ﴿الانفطار﴾ ﴿يَا أَيُّهَا الْإِنْسَانُ مَا غَرَّبَكَ﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	٦
٥٨٨	سوره تى ﴿المصفين﴾ ﴿وَيْلٌ لِلْمُطَفِّفِينَ...﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	١
٥٨٩	سوره تى ﴿الطارق﴾ ﴿فَلْيَنْظُرِ الْإِنْسَانُ مِمَّ خُلِقَ﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	٥
٥٩٠	سوره تى ﴿الاعلى﴾ ﴿سَتَقَرُّوكَ فَلَا تَنْسَى﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	٦
٥٩٠	سوره تى ﴿الغاشية﴾ ﴿أَفَلَا يَنْظُرُونَ إِلَى الْإِبْلِ كَيْفَ خُلِقَتْ﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	١٧
٥٩١	سوره تى ﴿الفجر﴾ ﴿يَا أَيُّهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّةُ﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	٢٧
٥٩٢	سوره تى ﴿الليل﴾ ﴿وَاللَّيْلِ إِذَا يَغْشَى﴾ ﴿فَأَمَّا مَنْ أَعْطَى وَاتَّقَى﴾ ﴿وَسَجَّحْنَاهَا الْإِتْقَى﴾ ﴿وَمَا لِأَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزَى﴾ ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٤	٢١-١ ٥ ١٧ ١٩

٢	دهقي نايه ته كه	ژ نايه ت
	سوورمى ﴿الضحى﴾	
٥٩٦	﴿والضحى والليل اذا يغشى﴾	١
٥٩٨	﴿وللاخرة خير لك من الاولى﴾	٤
٥٩٨	﴿ولسوف يعطيك ربك فترضى﴾	٥
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٣	
	سوورمى ﴿الشرح﴾	
٥٩٨	﴿ان مع العسر يسراً﴾	٦
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	
	سوورمى ﴿التين﴾	
٥٩٨	﴿ثم رددناه أسفل السافلين﴾	٥
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	
	سوورمى ﴿العلق﴾	
٥٩٩	﴿كلا ان الانسان ليطغى﴾	٦
٥٩٩	﴿ارأيت الذي ينهى عبداً اذا صلى﴾	٩
٥٩٩	﴿فليدع ناديه سندع الزبانية﴾	١٧
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٣	
	سوورمى ﴿القدر﴾	
٦٠٠	﴿انا أنزلناه في ليلة القدر﴾	١
٦٠٠	﴿ليلة القدر خير من الف شهر﴾	٣
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ٢	
	سوورمى ﴿الزلزلة﴾	
٦٠١	﴿فمن يعمل مثقال ذرة خيراً يره﴾	٧
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	
	سوورمى ﴿العاديات﴾	
٦٠١	﴿والعاديات ضبحاً﴾	١
	ژمارى نهو نايه تانهى هوى دابه زينيان هديه : ١	

پیرستی فہر موودہ کان

پیرستی فہرموودہ کان

بابہ ت	فہرموودہ گیرمورودہ کی	لا
فہزلی سورہ تی (فاتیحہ)	بخاری	۱
فہزلی سورہ تی (البقرہ)	مسلم	۲
فہزلی تہویہ و داوی لیخوشبوون	احمد والترمذی	۳
فہزلی میرد بؤ نافرت	الترمذی	۶
فراوانی لیخوشبوونی خوا	مسلم	۷
تہوی دہبیتہ مایہی سرگردانی و بہدہختی	ابو نعیم فی الحلیہ	۱۱
باوہر پیوہست و ناوژہنگی کردارہ	ابن النجار والدیلمی	۱۲
دیاریکردنی تہجہل	ابو نعیم	۱۵
حہوت گوناہی گہورہ	مسلم	۱۷
ریگرتن لہ پرسپاری زور	مسلم	۱۷
باشترین خیر و چاکہ	متفق علیہ	۲۳
تام و چیژی باوہر	متفق علیہ	۲۵
پرسپارکردن سہبارہ ت بہچاکہ	احمد والدارمی	۲۷
پیناسہی دنیا	احمد والبیہقی	۳۳
دہرکہوتنی راستی پاش سویندخواردن	مسلم	۳۶
کاروکاسبی باش	ابوداود والحاکم	۴۵
نیرہمی لہچی دایہ؟	متفق علیہ	۴۶
فراوانی لیخوشبوونی پەروردگار	الترمذی	۵۲
دل جینگہی تیروانینی پەروردگارہ	مسلم	۵۳
ہموو نہتہوی پیغہمبہر دہچنہ بہہشتہوہ ..	بخاری	۵۴

بابه ت	فهرمووده گيرمرموده كهي	٧
باشترين نافرته تاني دنيا	متفق عليه	٥٥
سويند خواردن بهر كه ت هه لده گريت	متفق عليه	٥٩
هاول په پيدانه كرن بو خوا	متفق عليه	٦١
به رزي چا كه گه رچي كه ميش بيت	متفق عليه	٧١
به ده سته ناني به هه شت	الترمذي	٧٢
ده سته واژه يكي هاو به ش له نيوان دوو پيغه مبهردا	بخاري	٧٢
سزاي نه وه ي زهكات دهر ناكات	متفق عليه	٧٣
خوپاراستن له ناگر گه رچي به له ته خورمايه كيش بيت	متفق عليه	٧٤
ياد كړنه وه ي پوځينه ري ناره زوات	ابن ماجه و الترمذي	٧٤
به رده وامي له سهر كړداري چا كه	الترمذي	٧٦
خوازيار نه بووني گه يشتن به دوزمن	متفق عليه	٧٦
له نيشانه كاني ته واوي باوه ر	(حاكم) و (ابو النصر البحتري)	٨٧
دووشته نه وه ي نادم رقي لي ده بيته وه	السلسلة الصحيحة ١٣٩	٨٨
گوږپرايلى له هه موو حالنكدا	ابوداود	٩١
هو كاري چوونه به هه شت	مسلم	٩١
چوونه به هه شت به بي گرفت	الترمذي	٩١
كوشتني موسلمان لاي په روه ردار	النسائي والبيهقي	٩٣
سزاي به شداري كړدن له كوشتني موسلماننكدا	الطبراني	٩٣
كومه كي په روه ردار بو نه وانه ي له پيناوي نه ودا ده جه نكن	مسلم	٩٤
هو كاري قوتار بوون له سهر جه ناره حه تيه كان	ابوداود	٩٦
ته و به كړدن له گونا هو تاوان	مسلم	٩٦
موسولمان ده بي دهمو زماني پارا وبيت	متفق عليه	٩٨

بابت	فہرست شدہ گنہگاروں کی	لا
بی بھری بوونی خواہ پیغمبر کے لئے...	الحاکم	۱۰۰
یہ کہ خستہ روی نیوانی دوو کہس	متفق علیہ	۱۰۰
پیش مژدہ موسولمان	مسلم	۱۰۱
مافی دہرو دراوسی	الطبرانی والبخاری	۱۰۲
پلہ و پایہ پیغمبر کے خواہ (ﷺ)	البخاری	۱۰۶
درایہ پیغمبر (ﷺ) کہ قیامتدا بوسے تا قیامت	ابوداؤد والترمذی	۱۰۶
فہرستی دہستہ نویز گرتن	مسلم	۱۰۸
سزای پشتگیری ستہ مکاران	حاکم	۱۰۸
نہوی ہموو دنیای پیشکش کراوہ	الترمذی	۱۱۱
زیکری چونہ دہروہ لہ مال	ابوداؤد والترمذی	۱۱۱
دہرہ نجاسی پوہ پوہ بوونہ روی دوو موسلمان	متفق علیہ	۱۱۳
بہ دور گرتنی چہ کہ لہ موسولمانان و کوہو مہ جلیسیان	متفق علیہ	۱۱۳
سزای سوو خواردن و پشتگیری ستہ مکار	الطبرانی	۱۱۵
خوشہ ویستی پەروردگار بوسے بندہ کے	متفق علیہ	۱۱۷
کردنہ روی دہرگا گانی بہ ہشت	مسلم	۱۱۷
فہرستی نویژو جومعہ	مسلم	۱۱۸
گہرہ ترین گوناہ	متفق علیہ	۱۲۰
یہ کہ کہ کلبیتی (بنی اسرائیل)	ابوداؤد والترمذی	۱۲۱
بہ ندایہ پیغمبر (ﷺ)	مسلم	۱۲۲
کہ میکی سہر خوشکەر ...	احمد	۱۲۳
ہموو سہر خوشکەر ...	مسلم	۱۲۳
سزای بی دہنگ بوون لہ زولم و ستہم	ابوداؤد والترمذی والانسائی	۱۲۵
سوژو پەرؤشی پیغمبر (ﷺ) بوسے نہ تہوہ کے	مسلم	۱۲۷

بابه ت	فهرمووده گيرمرموهكه ي	لا
ليبورده يي خوايي	متفق عليه	۱۲۸
گوپرايه لي پيروردگار به برده وامي	احمد والنسائي والحاكم والبيهقي	۱۲۸
هيج كه س ناچيته به هشت به كرداري خوي	متفق عليه	۱۲۹
سزاي كرداري ناره واهه رانبر به يك له قيامه تدا	البخاري	۱۳۱
همر كه سيك دواهمين قسه ي (لا اله الا الله) بيت	ابن حبان	۱۳۵
داواكاني پيغه مبر (ع) له پيروردگار	ابن مردويه	۱۳۵
مالي راسته قينه ي نه وه ي نادم	احمد ومسلم والترمذي والنسائي	۱۳۹
گه ورتين گونا نه فرت كردنه له باوان	متفق عليه	۱۴۱
فراوان بووني بينه وديدي موسولمان	الحاكم	۱۴۴
همو موسولمانيك خيرى له سه ره	متفق عليه	۱۴۵
باشي زور پرسيار نه كردن	ابن النجار	۱۴۷
باشي مامه له كردن له گهل دايك و باوك	متفق عليه	۱۴۸
شيوزي وتارداني پيغه مبر (ع)	مسلم	۱۴۹
هوي جيتشين بووني نه وه كاني نادم له دنيا دا	مسلم	۱۵۰
سزاو پاداشتي خوايي له ديدى باوه رداردا	احمد	۱۵۰
سوژو به زه يي پيروردگار	الترمذي	۱۵۰
به رپرسيار هتي نه ركيكي گشتي به	متفق عليه	۱۵۱
خرابي زور خواردن	احمد والنسائي والترمذي	۱۵۴
چونيه تي ژيان له دنيا دا	البخاري	۱۵۴
واده ي خوايي سه باره ت به موشريكه كان	متفق عليه	۱۵۶
هله ژاردني ريگه ي راست و خراپ بو بهنده	ابن جرير	۱۵۷

بابه ت	فهرمووده گیرموموکه دی	لا
په یماندان به پیغه مبهری خوا (ع)	متفق علیه	۱۵۸
خوبه دورگرتن له وانه ی غه شمو قینیان لیگیراوه	احمد و البخاری و مسلم	۱۵۹
سزای نیربازی	احمد و ابوداود و الترمذی و ابن ماجه	۱۶۰
خیراندازی په روه ردگار بو بنده	متفق علیه	۱۶۲
همو به بنده کان به پاکی دروستکراون	مسلم	۱۶۳
نوه ی به چاوی سه رده یینرئ جیاوازه لسه ی را ده گیه نرئ	ابن ابی حاتم	۱۶۹
سوزو به زه یی سه دبه شه	مسلم	۱۷۰
سزای وازمینان له فرمان به چاکو ریگری له خراپه	الترمذی	۱۷۲
رؤلی دایک و باوک له په روه رده ی منالدا	مسلم	۱۷۲
فهرلی تورنه بوون	ابوداود و الترمذی	۱۷۶
نوه که سه دروژن نی یه قسه ی خیره کات	متفق علیه	۱۷۸
حهوت گوناوه گه ورکه	متفق علیه	۱۷۸
دلان له نیوان هر دوو پنجه ی په روه ردگار دایه	احمد	۱۷۹
خوشه ویستی پیغه مبهری خوا (ع)	متفق علیه	۱۸۰
دزایه تی شه یقان بو مروغ و لیخو شبوونی په روه ردگار	احمد و الحاکم	۱۸۰
خوازیار نه بوونی گه یشتن به دوژمن	متفق علیه	۱۸۲
حرام کردنی ستم	مسلم	۱۸۲
وتاری پیغه مبهری خوا (ع) سه باره ت به ده ستمو ته کانی (حنین)	متفق علیه	۱۸۵
حرام کردنی خوینی موسولمان	متفق علیه	۱۸۵
نوه ی نامشو ی مزگهوت ده کات	البخاری	۱۸۹
خوشه ویستی پیغه مبهری خوا (ع)	البخاری	۱۹۰

بابەت	فەرمووده گیرممودەکی	لا
ئەوێ حەز لە چوونە بەهەشت و گەڕانەو دەکات	متفق علیه	۱۹۲
کاتی پێغەمبەر و ئەبوبەکر چوونە ئەشکەوتی (ئور)	متفق علیه	۱۹۳
ئەگەر دۆزەخ یەکیك ناسوتینیت لەترسی خوا گریاییت	الترمذی	۱۹۴
هەر پێغەمبەرێک نێردرا بێت ...	مسلم	۱۹۸
ئەوێ ماڵی پەرەردگار دەرناکات لەسامانەکی	متفق علیه	۱۹۹
راوەی سوتینەری ئەگەر دۆزەخ	متفق علیه	۲۰۰
ئەوانە بەمانە گیران دەدات لەتیکۆشان	متفق علیه	۲۰۱
گەرەترین بەخشین	متفق علیه	۲۰۲
پشتیوانەکان و مەسەلە دەستنویژ	ابن خزيمة	۲۰۴
باشترین کردار (۱)	متفق علیه	۲۰۴
باشترین کردار (۲)	متفق علیه	۲۰۴
فەزلی کەنوش بردن	مسلم	۲۰۵
زیکری چوونە سەرچێگە	متفق علیه	۲۰۵
فەزلی راستگۆی	متفق علیه	۲۰۶
ئەجری جەرگ سووتان لای پەرەردگار	الترمذی	۲۰۹
دووانەکردن لەخۆ و مەدال...	ابوداود	۲۰۹
دنیا بۆ باوەردار و بێ باوەر	مسلم	۲۱۱
واوەی پەرەردگار لەقیامەتدا بۆ بەندەکانی	مسلم	۲۱۲
دەرکەوتنی شوێنەواری ماڵ و بەخشینی خوایی لەسەر بەندە	احمد	۲۱۵
گەر کەسێکی (ئیلھام) دار ھەبێت لەئەتەوێ ئیسلامدا ئەوا (عەرە (د.خ)	متفق علیه	۲۱۶
دۆستی پەرەردگار	البزار	۲۱۶

بابه ت	فهرمووده گيرمروده گي	لا
نه ته وهى پيغه مبر (ﷺ) له پيښتړه تا جووله كه سه باره ت به (موسا) (د.خ)	البخاري	۲۱۹
داواى خيرو چا كه له پرموردگار بكه به بريدوامي	ابن عساكر	۲۲۰
فهرلى سوره ته كاني (هود) و (واقع) و (عم) و	ابو يعلى	۲۲۱
بانگ كردنى (قريش) له لايهن پيغه مبري خواوه (ﷺ)	مسلم	۲۲۱
هموو به خشينيك پاداشتي خوى هيه	الترمذي	۲۲۱
داپوشيني پرموردگار بو گونا هه كاني بهنده	متفق عليه	۲۲۳
سزاي بى باوه پيى	ابن جرير وابن ابى حاتم	۲۲۶
هوالى چا كه كار يك	مسلم	۲۳۱
داواى ليخوش بوونى پرموردگار	مسلم	۲۳۲
سزاي ستمكار لاي پرموردگار	متفق عليه	۲۳۳
فهرلى باوهر جينگريوون	مسلم	۲۳۴
سپينهرى گونا هى بچوك	مسلم	۲۳۴
دهمه قاله ي به هه شت و دوزخ	متفق عليه	۲۳۵
نمو حوت تا قمه ي پرموردگار له ژير سينبري خويدا دهيان حه وينتته وه	متفق عليه	۲۳۹
نزيكى به هه شت و دوزخ له مرقه وه	البخاري	۲۴۶
خوازيار نه بوونى مردن	البخاري	۲۴۷
خوپاراستن له هاو هل پيدا كردن بو پرموردگار	احمد	۲۴۸
نوب اوهر داري تيكه ل به خه لكى ده بيت	احمد	۲۴۸
ريزگرتن له ميوان	متفق عليه	۲۴۹
ناماده بوونى فريشته كان به شه وو روژ	بخاري وغيره	۲۵۰
به جيهناني فرمانى خوا	احمد	۲۵۰

بابهت	فهرمووده گيرموموگه‌ی	۴
شیوه‌ی ناردنی پیغمبهری خوا(ﷺ)	متفق علیه	۲۵۱
نوه‌ی لئیرسینه‌وه‌ی له‌گه‌لدا بکرت	الترمذي والبخاري واحمد	۲۵۱
مافی دایک و باوک له‌سەر موسلمان	ابوداود	۲۵۲
رشتنی نازو نیعمه‌ت بۆ به‌نده‌و شیوه‌ی خه‌رجی	سلسلة الصحيحة	۲۵۵
که‌مالی په‌روهردگار و فراوانی لیخوشبوونی	مسلم	۲۵۶
زیندوبوونه‌وه‌ی به‌نده له‌قیامه‌تدا	احمد	۲۵۹
دوعای موسولمان بۆ براکه‌ی	مسلم	۲۶۰
گفتوگۆی په‌روهردگار له‌گه‌ل خه‌لکی به‌هه‌شتدا	متفق علیه	۲۶۴
نهرمو نیانی پیغمبهری خوا(ﷺ)	متفق علیه	۲۶۶
فهزلی کپنووش بردن	مسلم	۲۶۷
فهزلی بانگه‌وازکردن بۆ رینگه‌ی په‌روهردگار	مسلم	۲۶۹
گه‌ره‌یی به‌لا نیشانه‌ی مه‌زنی نه‌جرو پاداشته	الترمذي	۲۷۱
نارامگریی په‌روهردگار	متفق علیه	۲۷۲
چاره‌سه‌کردن به‌هه‌نگوین و قورئان	ابن ماجه	۲۷۴
په‌ناگرتنی پیغمبهری خوا به‌په‌روهردگار له‌نه‌خو‌شی ده‌روونی و به‌لاو ناشویه‌کان	البخاري	۲۷۴
ده‌ره‌نجامی دژایه‌تی خواناسان	البخاري	۲۷۵
سزای پینه‌دانی شرکی به‌پرپرسیاریتی	متفق علیه	۲۷۷
به‌رده‌وامیه‌ت له‌سەر قورئان خویندن	مسلم	۲۷۷
باشترین نایین لای په‌روهردگار	البخاري	۲۷۷
ئهو دله‌ی ئاوه‌دانه به‌باوه‌پو ئیمان	ابن ماجه	۲۷۹
ره‌وشت به‌رزنی نیشانه‌ی باوه‌رداریه	الترمذي	۲۸۱
ژیانی پیغمبهری خوا(ﷺ) له‌دنیا‌دا	الترمذي	۲۸۴

بابه ت	فهرمووده گیرمروهه کھی	لا
خراپترین کس له لای پهروردگار	مسلم	۲۸۵
خراپی فهرمووش کردنی زمان	متفق علیه	۲۸۵
خراپی گیرانهوهی هه مووشتیك	مسلم	۲۸۵
سویاسگوزاری پیغه مبهری خوا (ع)	متفق علیه	۲۹۰
ئهوهی لای پهروردگار خوشهویسته	الترمذی	۲۹۳
پهزامهندی پهروردگار	مسلم	۲۹۳
خوشهویستی لهبرخوا	مسلم	۲۹۷
یادی پهروردگار	مسلم	۲۹۷
خیری چاندنی بهروبووم	مسلم	۲۹۷
حال و باری بهندهی دنیاو خوشیهکانی	بخاری	۲۹۸
گهراندنهوهی ماف بۆ خاوه نهکی	متفق علیه	۳۰۳
حالی خه لکی له قیامهتدا	متفق علیه	۳۰۴
ئارامگرتنی پهروردگار	متفق علیه	۳۰۷
گهواهی دانی پهرا	متفق علیه	۳۰۷
نهمانی مردن پاش دادگهری قیامهت	احمد و بخاری و مسلم	۳۰۸
لیخوشبوونی خوای گهره	ابوداود و ابن ماجه	۳۰۹
نویژنهکردن له کاتی خهوه نوچکه دا	متفق علیه	۳۱۲
لیخوشبوونی پهروردگار له قیامهتدا	متفق علیه	۳۱۳
بینینی کهسانی خاوه ن پله و ئاستی بهرز له قیامهتدا	متفق علیه	۳۱۶
گوتهی پهروردگار بۆ بهندهکانی	الترمذی	۳۱۷
فراوانی لیخوشبوونی پهروردگار	متفق علیه	۳۱۹
پهروردهی منال	ابوداود	۳۲۱
هه مووشتیك له ئاو دروستگراوه	احمد	۳۲۴
دادوهی سلیمان (د.خ)	احمد و بخاری و مسلم	۳۲۸

بابه ت	فهرمووده گنځرموه که ی	۶
باشترین دو عاو نزا	احمد والترمذي والنساني	۳۲۹
چونیه تی حشر کردن	متفق علیه	۳۳۱
گرنگی دل	مسلم	۳۳۱
نوهی پیغه مبر دهیزانیت مه زن و سمرسام کهره	الترمذي	۳۳۲
فرزو سنورکیشی پروهردگار	الدارقطني والحاكم	۳۳۳
غیره تی پروهردگار	متفق علیه	۳۳۳
حرامی جلو بهرگی ناوړېشم	متفق علیه	۳۳۴
رینگری په واو حقه	بخاري	۳۳۶
مافی برای موسولمان	متفق علیه	۳۴۱
وازمینان له وهی په یوهندی به توه نی یه	الترمذي وغيره	۳۴۲
خیرکردن له مالیکې حه لال و پاک	مسلم	۳۴۵
نوهانی له خوا دوترسن	احمد والترمذي وابن ابي حاتم	۳۴۶
شه فاعت کردن له سنووره کانی خوادا	متفق علیه	۳۵۰
دایوشینی عیب و عاری یه ک	مسلم	۳۵۱
دلخوش نه بوون به شکستی براهه ت	الترمذي	۳۵۱
همسه نگاندنی خاتوو (عائیشه) (رهزای خوی لبیت)	متفق علیه	۳۵۲
باشترین ره فکار له نیسلامدا	متفق علیه	۳۵۲
خوډه رنه خستن	ابوداود والترمذي	۳۵۳
هاسه رگری قه لغانه	متفق علیه	۳۵۴
حالی نوهانی بازرگانی له یادو زیکری خوا دووری نه خستونه توه	النساني وابن ابي حاتم	۳۵۵
پیش مژده ی پیغه مبر (ﷺ) به بلاویونه وهی نیسلام	احمد	۳۵۷

بابه ت	فهرمووده گیرمروودکهی	لا
ياساغ کردنی ته ماشاگردن له کونی دهرگاوه	مسلم	۳۵۸
به سه لامه تی چوونه بهمه شته وه	الترمذی	۳۵۸
نموونه ی پیغه مبرو هاوه لانی	متفق علیه	۳۵۹
خویندنی قورئان به دهنگه وه	متفق علیه	۳۶۲
پشتبهستن به خوا ده بیته مایه ی رزق و رۆزی دان	الترمذی	۳۶۵
نامۆزگاریه کی به سوود	متفق علیه	۳۶۵
پاداشتی داهینانی باش	مسلم	۳۶۶
نزاو دوعای پیغه مبرو خوا (ع) له قیامه تدا	بخاری	۳۷۱
کاتیک نایه تی ﴿وَأَنْذِرْ عَشِيرَتَكَ الْأَقْرَبِينَ﴾ دابه زی	مسلم	۳۷۶
وینه ی خو شه ویستی موسولمانان بۆ یه	متفق علیه	۳۷۶
سه رکه وتن به هو ی لاوازو بی دهسته لاتمه وه	ابوداود	۳۷۶
پیناسه ی چاکه	مسلم	۳۷۶
میراتی پیغه مبران (د.خ)	متفق علیه	۳۷۸
نزا ی میزوله یه ک	الحاکم	۳۷۸
سوۆزی په روه ردگار	مسلم	۳۷۸
دوعای موسولمان گیرایه	الترمذی	۳۸۲
ده به لگه و نیشانه ی روودانی قیامه ت	مسلم	۳۸۴
خۆبه که م زانین	مسلم	۳۸۴
جل و به رگی جوان نیشانه ی خۆبه که موره زانین نی یه	ابوداود	۳۸۴
ری نیشاندهری چاکه هه مان پاداشتی خیری بۆهه یه	مسلم	۳۸۴
(مه که که) و سیغه ته تایبه ته کانی	متفق علیه	۳۸۵
کرداری په سه ند	متفق علیه	۳۸۶
نموونه ی شه وانه ی ده جه ننگن له پیناوی خوا دا	البیهقی	۳۸۶
خاوه ن بیداری و فهریسه ت سیانن	الطبرانی والحاکم	۳۸۸

بابهت	فهرمووده گنبرمروهه کدی	۷
سی تا قم دوو جار پاداشتیان دهستگیر دهینت	مسلم	۳۹۲
نه جرو پاداشتی پاریزگاری کردن لهریزی برای موسولمان	الترمذی	۳۹۲
مشتومری نیوان بههشت و دوزخ	مسلم	۳۹۴
فهرلی زیگری خوا	بخاری	۴۰۱
ئس نویره ی داواکراوه (فهرزکراوه) چونه؟	الطبرانی	۴۰۱
هلوئستی موسولمان بهرامبر کتیبدارانی پیشوو	بخاری	۴۰۲
سزای هاوول پیداکردن بو خوا	مسلم	۴۰۲
ویستی پهروردگار	الترمذی	۴۰۳
حالی نازدارانی دنیا له قیامهتدا	مسلم	۴۰۴
یادو زیگری به یانیان	ابوداود	۴۰۶
رهفتاریکی نادرست	بخاری	۴۰۷
ناویند نه بوون لهرزق و رۆزی	احمد و ابن ماجه	۴۰۸
نزیکترین کس بو چاکه دایک و باوکه	متفق علیه	۴۱۲
به لا و نه هامهتی ویستگهی پاک کردنهوهی موسولمانه	مسلم	۴۱۲
له نزاگانی پیغمبهیری خوا (ﷺ)	متفق علیه	۴۱۴
وینهی دنیا و قیامت له بهرامبر یه کدا	مسلم	۴۱۴
گوتهی فریشتهی رۆج کیشان	الطبرانی	۴۱۵
گرنگانی شهیتان	متفق علیه	۴۱۶
پاداشتی بهندهی خواناس	متفق علیه	۴۱۶
پاداشتی (نیجتهاد)	بخاری	۴۱۸
نزای پیغمبهیر (ﷺ) لهرۆژی (الاحزاب) دا	متفق علیه	۴۲۱
دهستبهردار بوونی شته گومان لیکراوهکان	الترمذی	۴۲۲
زمان پاراویی به یادو زیگری خوا	الترمذی	۴۲۳

بابه	فهرمووده گیرمرودهکە	لا
رئگری کۆبونهوه له گهڵ ئافرهتی نامه حرم به ته نیا	متفق علیه	٤٢٥
له دو عاکانی پیغه مبهری خوا (ع)	مسلم	٤٢٧
(ابو موسی) ی (الاشعری) و به خششیکێ خوا یی	النسائی	٤٢٩
هۆی زیاد بوونی ته مه ن	ابن ابی حاتم	٤٣٥
به هانه ی پهروه ردگار بۆ بهنده کە ی	بخاری	٤٣٨
فه زلی سووره تی (یس)	البزار ابو یعلی و احمد	٤٤٠
وینه ی بهنده سه باره ت به پهروه ردگار ه کە ی	احمد	٤٤٥
(لا اله الا الله) قه لغانی ده وری خه لکی به	ابن ابی حاتم	٤٤٧
ئه و سێ شته ی به دوای مردوودا ده پوات	متفق علیه	٤٤٨
خه و ی پیغه مبه ران (د.خ)	ابن ابی حاتم	٤٤٩
بی به ریتی پیغه مبه رو پارێزکاران	الشوکانی فی الفوائد	٤٥٨
ئه رک خسته نه سه ر خه لکی یاساغ کراوه	بخاری	٤٥٨
پابه ند بوون به زانسته وه	بخاری	٤٥٨
رئزی پهروه ردگار بۆ سێ کۆمه ل	ابوداود	٤٥٩
یاسای رێزدار ی	ابوداود	٤٥٩
ژووره کانی به هه شت	احمد	٤٦٠
پرسیاری (زبیر) له پیغه مبه ر (ع)	الترمذی	٤٦١
به هه یزترین که س	ابن ابی حاتم	٤٦٢
ده وشتی جوان و بالۆ به ده سه ته ی نانی پله و پایه	ابوداود	٤٦٦
دوعای پیغه مبه ر له کاتی هه موو نوێژن کدا	مسلم ، ابوداود ، نسائی ، احمد	٤٦٨
سته م کردن تاریکایی به	مسلم	٤٦٩
هاوه لان چۆن بوون له سه ر ده می پیغه مبه ردا (ع)	بخاری	٤٦٩

بابهت	فهرمووده گيرمروهكهى	لا
شوین و مه‌نزلی مردوو	احمد ، بخاري ، مسلم	۴۷۲
(ابن عمر) سه‌دجار ثم دو‌عايه‌ی له‌پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)	ابوداود ، الترمذي	۴۷۲
بیستووه		
نزیکترین ساتی بنده له‌خواوه	مسلم	۴۷۴
دو‌عا‌کرؤکی بنده‌ایه‌تی‌یه	الترمذي	۴۷۴
دا‌کوکی بنده له‌قیامه‌تدا	مسلم والبخار وابن ابي حاتم	۴۷۸
نهرم و نیانی	مسلم	۴۸۰
لیخوشبوونی پهروردگار	ابن ابي حاتم	۴۸۱
چونیته‌تی نزای پهروردگار	السلسلة الصحيحة	۴۸۲
سزای ستم کردن گهرچی بچووکیش بیت	متفق علیه	۴۸۳
مژده‌یه‌ک بؤ نه‌ته‌وه‌ی پیغه‌مبه‌ر (ﷺ)	احمد	۴۸۵
ناگر له‌کی به‌دوور ده‌کری؟	الترمذي	۴۸۷
(خباب‌ی کوپی (ارت) سکالای حالی خو‌یان ده‌کات	بخاري	۴۸۷
گه‌وره‌ترین گونا‌هو تاوان	متفق علیه	۵۰۴
په‌یمانی هاوه‌لان له‌گه‌ل پیغه‌مبه‌ری خوا‌دا (ﷺ)	متفق علیه	۵۱۲
شه‌یتان و هه‌ول‌دان بؤ تی‌کدانی نیوانی موسلمانان	مسلم	۵۱۶
ده‌وله‌مندی په‌نهان به‌خش خوشه‌ویستی خواجه	مسلم	۵۲۲
سه‌عاتیک له‌شه‌ودا هه‌یه دو‌عای تیا گرایه	مسلم	۵۲۲
قورسترین کردار له‌کیشانه‌ی پهروردگارد	السلسلة الصحيحة	۱۳۴
نه‌وه‌ی بترسی‌ت گو‌ی‌رایه‌ل ده‌بیت	الترمذي	۵۲۴
چوار پرس‌یاری گرنگ خوا‌زیاری وه‌لامن !؟	الترمذي	۵۲۳
پیناسه‌یه‌ک بؤ چاکه‌و خراپه	متفق علیه	۵۴۳
شاره‌زایوون له‌ئاین نیشانه‌ی لای‌ک‌ردنه‌وه‌ی پهروردگاره	متفق علیه	۵۴۳

بابه ت	فهرمووده گیرمرومهکی	لا
نیریهی بردن له دووشتدایه	متفق علیه	۵۴۳
سی پینگه له دوای مردن والایه بۆ بهنده	مسلم	۵۴۷
مسوگرکردنی مالیک له بههشتدا	ابوداود	۵۵۲
نویژه فهرزهکان و ههینی بۆ ههینی پالینگهیه که بۆ بهنده	مسلم	۵۵۴
هه مووکس په شیمانه	الترمذی	۵۵۶
به نه انجام گه یاندنی فهرزهکان مرووف ده به نه بههشتهوه	الترمذی	۵۵۷
بزیوی گیری مال و مندال خیر و چاکیه	متفق علیه	۵۵۹
هه موو بهندهیه که په روهردگار گوشتوگزی له گه لدا دهکات	متفق علیه	۵۶۱
سی نایه تی قورنات شه فاعه تیان کرد	ابوداود	۵۶۲
باشترین کهس له خو په وشت و هه لاس و که و تدا	متفق علیه	۵۶۴

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

سوپاس و پيژانين

سوپاس و پيژانيني خومان ناراسته‌ي نهم به‌ريژانه
ده‌كه‌ين كه‌هه‌ريه‌ك به‌چه‌شني يارمه‌تي داوين له‌به‌چاپ
كه‌ياندني نهم فهره‌ه‌نگه‌دا:

١ (ماموستا مه‌لا (فتاح‌ي (ناروزه‌ري).

٢ (ماموستا (به‌كر حه‌مه‌ صديق عارف).

٣ (كاك (به‌ختيار ره‌شيد محمد).

٤ (كاك (ناراس مه‌جيد).

٥ (ماموستا (عبدالله عبدالرحمن علي).

٦ (له‌گه‌ل ريژي بي‌پايانمان بوناوه‌ندي روشنيير

به‌تاييه‌ت كاك (به‌رزان حه‌مه‌ نهمين تريفه‌يي).